

॥ श्रीरामायणम् ॥

॥ श्रीमद्वाल्मीकिरामायणम् ॥

युद्धकाण्डम्

अध्यायः ॥

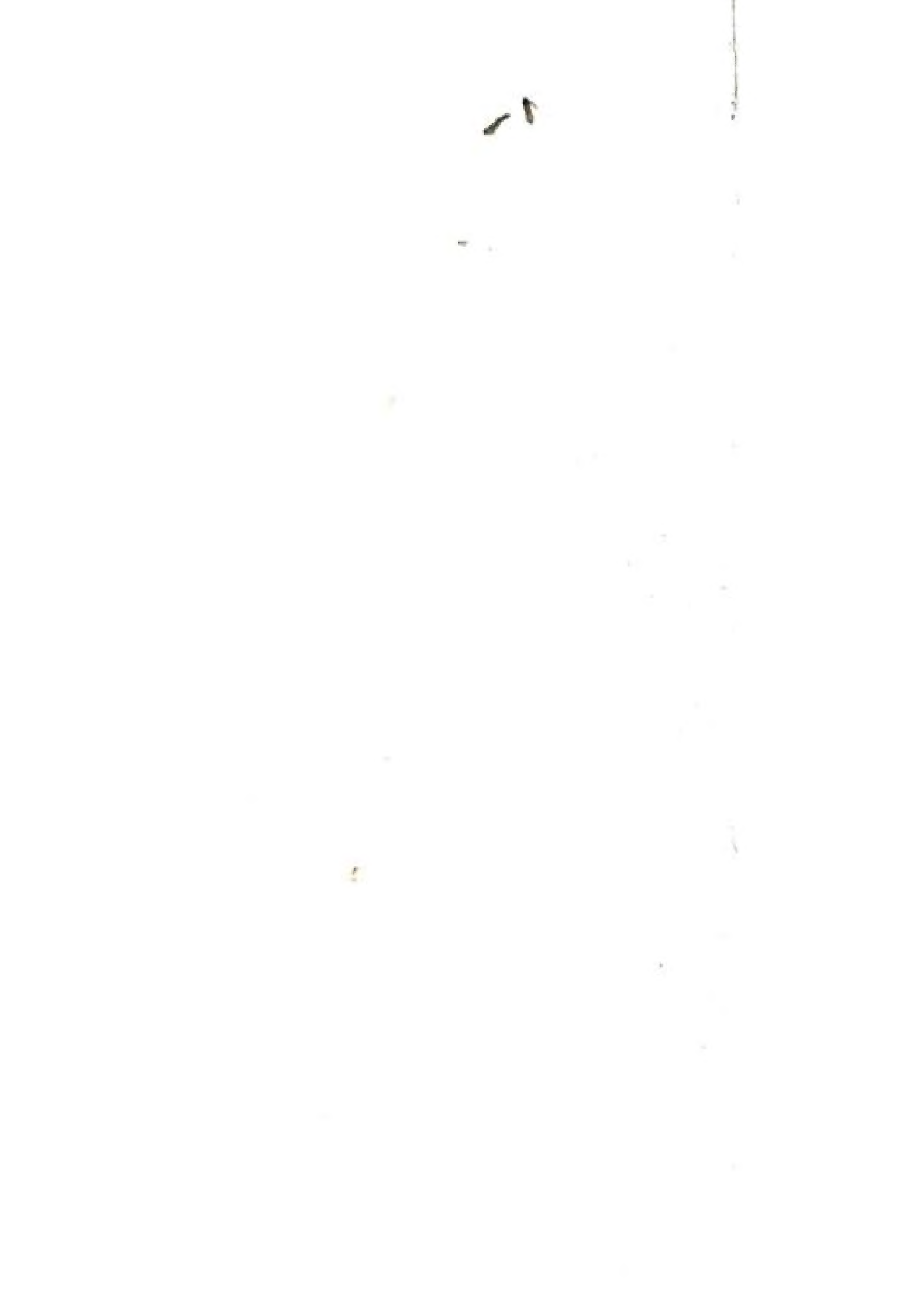
Text in Sanskrit with word for word
Tamil Translation in Prose Order

R. SUBRAHMANYA VADHYAR & SONS.

BOOK-SELLERS & PUBLISHERS.

KALPATHI-PALAYAM.

॥ श्रीरामजयम् ॥
॥ श्रीमद्वाल्मीकिरामायणम् ॥
युद्धकाण्डम्
प्रथमखण्डः ॥

धर्मालयसंस्करणम् ।

The Dharmalaya Edition.

Text in Sanskrit with word for word
Tamil Translation in Prose Order.

By
The Late Rao Sahib P. S. KRISHNASWAMI IYER,
Dharmalaya, Mylapore.

Published with the aid of
Sri. M. N. RAMASWAMI IYER,
Banker, Palghat.

BY
R. SUBRAHMANYA VADHYAR & SONS,
BOOK-SELLERS & PUBLISHERS,
KALPATHI—PALGHAT

PRINTED AT
THE SCHOLAR PRESS,
PALGHAT

॥ श्रीः ॥

॥ विषयानुक्रमिका ॥

सर्गः	विषयः	श्लोकसङ्ख्या	
1.	हनुमत्प्रशंसा	19	
1.	सुग्रीवेण श्रीरामप्रोत्साहनम्	26	
3	लङ्काया दुर्गादिकथनम्	35	
4.	ससैन्यस्य समुद्रतीरगमनम्	125	
5.	श्रीरामविलापः	23	
6.	रावणमन्त्रालोचनम्	20	
7.	राक्षसोक्तिः	26	
8.	प्रहस्तादिवचनम्	24	
9.	विभीषणोक्तिः	24	
10.	विभीषणहितोपदेशः	30	
11.	पुनः रावणमन्त्रालोचनम्	32	
12.	कुम्भकर्णप्रतिज्ञा	42	
13.	रावणमहापार्श्वसंवादः	21	
14.	विभीषणेन सीताप्रत्यर्पणकथनम्	22	
15.	इन्द्रजिह्मिभीषणविवादः	14	
16.	रावणेन विभीषणनिन्दनम्	27	
17.	विभीषणशरणागतिः	69	
18.	विभीषणसंग्रहः	40	1
19.	दर्भशयनम्	44	
20.	शुकसन्देशः	36	
21.	समुद्रसंक्षोभः (श्रीरामक्रोधः)	37	1
22.	सेतुबन्धः समुद्रतरणं च	91	
23.	लङ्काप्रस्थानम्	16	
24.	रावणः तमश्वाद्या	46	1
	विशेषः गीताः श्लोकाः	889	
25.	शुकसारणवचनम्	35	1
26.	वानरसेनादर्शनम्	53	1
27.	वानरपराक्रमादिकथनम्	49	
28.	वानरसङ्ख्याकथनम्	45	
29.	शार्दूलादिचारप्रेषणम्	33	
30.	वानरनामनिर्देशः	36	
31.	सीतामोहनम्	49	
32.	सीताविलापः	44	
33.	सीतासमाश्वासनम्	41	
34.	सरमया रावणाशयकथनम्	29	

सर्गः	विषयः	श्लोकसङ्ख्या	पृष्ठ
35.	माल्यवदुपदेशः	43	271
36.	लङ्कागुप्तिः	23	281
37.	श्रीरामेण सेनाव्यूहनम्	41	281
38.	लङ्कादर्शनार्थं सुवेलारोहणम्	21	291
39.	लङ्कादर्शनम्	31	300
40.	सुग्रीवरावणयोर्द्वन्द्वयुद्धम्	34	300
41.	अङ्गददौत्यम्	104	311
42.	युद्धारंभः	48	331
43.	द्वन्द्वयुद्धवर्णनम्	48	341
44.	रात्रियुद्धम्	46	351
45.	नागपाशबन्धः	29	361
46.	सुग्रीवाद्यनुशोचनम्	51	361
47.	सीतायै वीरशयनस्यरामलक्ष्मणप्रदर्शनम्	26	371
48.	सीताप्रलापः	41	381
49.	श्रीरामप्रबोधः	35	390
50.	नागपाशविमोचनम्	66	390
एकविंशोऽङ्कः गीताः श्लोकाः 1101			
51.	धूम्राक्षनिर्गमः	40	401
52.	धूम्राक्षवधः	41	411
53.	वज्रदंष्ट्रयुद्धम्	35	421
54.	वज्रदंष्ट्रवधः	40	431
55.	अकंपनयुद्धम्	33	431
56.	अकम्पनवधः	39	441
57.	प्रहस्तयुद्धम्	48	451
58.	प्रहस्तवधः	67	461
59.	रावणमकुटभङ्गः	157	471
60.	कुम्भकर्णप्रबोधनम्	106	511
61.	श्रीरामाय कुम्भकर्णवर्णनम्	43	531
62.	कुम्भकर्णसान्त्वनम्	28	541
63.	कुम्भकर्णोपदेशः	59	541
64.	महोदरेण कुम्भकर्णमर्त्सनम्	36	561
65.	युद्धाय कुम्भकर्णनिर्याणम्	60	561
66.	कुम्भकर्णयुद्धम्	36	581
67.	कुम्भकर्णवधः	187	581
68.	रावणप्रलापः	24	626
69.	नरान्तकवधः	104	631
70.	देवान्तकादिवधः	68	651

श्रीराम-दरवार

THE GITA PRESS, GORAKHPUR.

No. 287.

॥ अथ स्मार्तानां श्रीरामायणपठनोपक्रमेऽनुसन्धेयाः श्लोकाः ॥

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ १ ॥

वागीशाद्याः सुमनसः सर्वार्थानामुपक्रमे । यं नत्वा कृतकृत्याः स्युस्तं नमामि गजाननम् ॥

दोर्भिर्युक्ता चतुर्भिः स्फटिकमणिमयीमक्षमालां दधाना

हस्तेनैकेन पद्मं सितमपि च शुकं पुस्तकं चापरेण ।

भासा कुन्देन्दुशङ्खस्फटिकमणिनिभा भासमानाऽसमाना

सा मे वाग्देवतेयं निवसतु वदने सर्वदा सुप्रसन्ना

॥ ३ ॥

कूजन्तं राम रामेति मधुरं मधुराक्षरम् । आरुह्य कविताशाखां वन्दे वाल्मीकिकोकिलम् ॥

वाल्मीकेर्मुनिसिंहस्य कवितावनचारिणः । शृण्वन् रामकथानादं को न याति परां गतिम् ॥

यः पिवन् सततं रामचरितामृतसागरम् । अतृप्तस्तं मुनिं वन्दे प्राचेतसमकल्पमम् ॥ ६ ॥

गोष्पदीकृतवारारिं मशकीकृतराक्षसम् । रामायणमहामालारत्नं वन्देऽनिलात्मजम् ॥ ७ ॥

अञ्जनानन्दनं वीरं जानकीशोकनाशनम् । कपीशमक्षहन्तारं वन्दे लङ्काभयङ्करम् ॥ ८ ॥

उल्लङ्घ्य सिन्धोः सलिलं सलीलं यः शोकवह्निं जनकात्मजायाः ।

आदाय तेनैव ददाह लङ्कां नमामि तं प्राञ्जलिराञ्जनेयम्

॥ ९ ॥

आञ्जनेयमतिपाटलाननं काञ्चनाद्रिकमनीयविग्रहम् ।

पारिजाततरुमूलवासिनं भावयामि पवमाननन्दनम्

॥ १० ॥

यत्र यत्र रघुनाथकीर्तनं तत्र तत्र कृतमस्तकाञ्जलिम् ।

बाष्पवारिपरिपूर्णलोचनं मारुतिं नमत राक्षसान्तकम्

॥ ११ ॥

मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेन्द्रियं बुद्धिमतां वरिष्ठम् ।

वातात्मजं वानरयूथमुख्यं श्रीरामदूतं शिरसा नमामि

॥ १२ ॥

यः कर्णाञ्जलिसंपुटैरहरहः सम्यक् पिवत्यादरात्

वाल्मीकेर्वदनारविन्दगलितं रामायणाख्यं मधु ।

जन्मव्याधिजराविपत्तिमरणैरत्यन्तसोपद्रवं

संसारं स विहाय गच्छति पुमान्विष्णोः पदं शाश्वतम्

॥ १३ ॥

तदुपगतसमाससन्धियोगं सममधुरोपनतार्थवाक्यवद्धम् ।

रघुवरचरितं मुनिप्रणीतं दशशिरसश्च वधं निशामयध्वम्

॥ १४ ॥

वाल्मीकिगिरिसंभूता रामसागरगाभिनी । पुनातु भुवनं पुण्या रामायणमहानदी ॥ १५ ॥

श्लोकसारजलाकीर्णं सर्गकलोलसङ्कुलम् । काण्डग्राहमहामीनं वन्दे रामायणार्णवम् ॥
वेदवेद्ये परे पुंसि जाते दशरथात्मजे । वेदः प्राचेतसादासीत्साक्षाद्रामायणात्मना ॥ १७ ॥

वैदेहीसहितं सुरद्रुमतले हैमे महामण्डपे

मध्येपुष्पकमासने मणिमये वीरासने सुस्थितम् ।

अग्रे वाचयति प्रभञ्जनसुते तत्त्वं मुनिभ्यः परं

व्याख्यान्तं भरतादिभिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम्

॥ १८ ॥

वामे भूमिसुता पुरश्च हनुमान् पश्चात्सुमित्रासुतः

शत्रुघ्नो भरतश्च पार्श्वदलयोर्वाय्वादिकोणेषु च ।

सुग्रीवश्च विभीषणश्च युवराट् तारासुतो जाम्बवान्

मध्ये नीलसरोजकोमलरुचिं रामं भजे श्यामलम्

॥ १९ ॥

नमोऽस्तु रामाय सलक्ष्मणाय देव्यै च तस्यै जनकात्मजायै ।

नमोऽस्तु रुद्रेन्द्रयमानिलेभ्यो नमोऽस्तु चन्द्रार्कमरुद्गणेभ्यः

॥ २० ॥

॥ पारायणसमापनसमये अनुसन्धेयश्लोकक्रमः ॥

स्वस्ति प्रजाभ्यः परिपालयन्तां न्याय्येन मार्गेण महीं महीशाः ।

गोब्राह्मणेभ्यः शुभमस्तु नित्यं लोकाः समस्ताः सुखिनो भवन्तु ॥ १ ॥

काले वर्षतु पर्जन्यः पृथिवी सस्यशालिनी । देशोऽयं क्षोभरहितो ब्राह्मणास्सन्तु निर्भयाः ॥

अपुत्राः पुत्रिणः सन्तु पुत्रिणः सन्तु पौत्रिणः ।

अधनाः सधनाः सन्तु जीवन्तु शरदां शतम् ॥ ३ ॥

चरितं रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरम् । एकैकमक्षरं प्रोक्तं महापातकनाशनम् ॥ ४ ॥

शृण्वन् रामायणं भक्त्या यः पादं पदमेव वा । स याति ब्रह्मणः स्थानं ब्रह्मणा पूज्यते सदा ॥

रामाय रामभद्राय रामचन्द्राय वेधसे । रघुनाथाय नाथाय सीतायाः पतये नमः ॥ ६ ॥

यन्मङ्गलं सहस्राक्षे सर्वदेवनमस्कृते । वृत्रनाशे समभवत्तत्ते भवतु मङ्गलम् ॥ ७ ॥

यन्मङ्गलं सुपर्णस्य विनताऽकल्पयत्पुरा । अमृतं प्रार्थयानस्य तत्ते भवतु मङ्गलम् ॥ ८ ॥

अमृतोत्पादने दैत्यान् घ्नतो वज्रधरस्य यत् । अदितिर्मङ्गलं प्रादात्तत्ते भवतु मङ्गलम् ॥

श्रीन्विक्रमान् प्रक्रमतो विष्णोरमिततेजसः । यदासीन्मङ्गलं राम तत्ते भवतु मङ्गलम् ॥ १० ॥

॥ ऋतवः सागरा द्वीपा वेदा लोका दिशश्च ते । मङ्गलानि महाबाहो दिशन्तु तव सर्वदा ॥

कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा बुध्याऽऽत्मना वा प्रकृतेः स्वभावात् ।

करोमि यद्यत्सकलं परस्मै नारायणायेति समर्पयामि ॥ १२ ॥

॥ श्रीवैष्णवानां श्रीरामायणपठनोपक्रमेऽनुसन्धेयाः श्लोकाः ॥

कूजन्तं राम रामेति मधुरं मधुराक्षरम् । आरुह्य कविताशाखां वन्दे वाल्मीकिकोकिलम् ॥
 वाल्मीकेर्मुनिसिंहस्य कवितावनचारिणः । शृण्वन् रामकथानादं को न याति परां गतिम् ॥
 यः पिवन् सततं रामचरितामृतसागरम् । अतृप्तस्तं मुनि वन्दे प्राचेतसमकल्पम् ॥ ३ ॥
 गोष्पदीकृतवाराशि मशकीकृतराक्षसम् । रामायणमहामालारत्नं वन्देऽनिलात्मजम् ॥ ४ ॥
 अञ्जनानन्दनं वीरं जानकीशोकनाशनम् । कर्पाशमक्षहन्तारं वन्दे लङ्काभयङ्करम् ॥ ५ ॥

मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेन्द्रियं बुद्धिमतां वरिष्ठम् ।

वातात्मजं वानरयूथमुख्यं श्रीरामदूतं शिरसा नमामि ॥ ६ ॥

उल्लङ्घ्य सिन्धोः सलिलं सलीलं यः शोकवह्निं जनकात्मजायाः ।

आदाय तेनैव ददाह लङ्कां नमामि तं प्राञ्जलिराञ्जनेयम् ॥ ७ ॥

आञ्जनेयमतिपाटलाननं काञ्चनाद्रिकमनीयविग्रहम् ।

पारिजाततरुमूलवासिनं भावयामि पद्माननन्दनम् ॥ ८ ॥

यत्र यत्र रघुनाथकीर्तनं तत्र तत्र कृतमस्तकाञ्जलिम् ।

बाष्पवारिपरिपूर्णलोचनं मारुतिं नमत राक्षसान्तकम् ॥ ९ ॥

वेदवेद्ये परे पुंसि जाते दशरथात्मजे । वेदः प्राचेतसादार्सात्साक्षाद्रामायणात्मना ॥ १० ॥

तदुपगतसमाससन्धियोगं सममधुरोपनतार्थवाक्यबद्धम् ।

रघुवरचरितं मुनिप्रणीतं दशशिरसश्च वधं निशामयध्वम् ॥ ११ ॥

श्रीराघवं दशरथात्मजमप्रमेयं सीतापतिं रघुकुलान्वयरत्नदीपम् ।

आजानुबाहुपरविन्ददलायताक्षं रामं निशाचरविनाशकरं नमामि ॥ १२ ॥

वैदेहीसहितं सुरद्रुमतले हैमे महापण्डपे

मध्येपुष्पकमासने मणिमये वीरासने सुस्थितम् ।

अये वाचयति प्रभञ्जनसुते तत्त्वं मुनिभ्यः परं

व्याख्यान्तं भरतादिभिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम् ॥ १३ ॥

॥ पारायणसमापनक्रमः ॥

एवमेतत्पुरावृत्तमाख्याने भद्रमस्तु वः । प्रव्याहरत विस्मयं बलं विष्णोः प्रवर्धताम् ॥ १ ॥

लाभस्तेषां जयस्तेषां कुतस्तेषां पराभवः । येषामिन्द्रावरुणायामो हृदये सुप्रतिष्ठितः ॥ २ ॥

काले वर्षतु पर्जन्यः पृथिवी सस्यशालिनी । देशोऽयं क्षोभरहितो ब्राह्मणास्सन्तु निर्भयाः ॥

कावेरी वर्धतां काले काले वर्षतु वासवः । श्रीरङ्गनाथो जयतु श्रीरङ्गर्थाश्च वर्धताम् ॥ ४ ॥

स्वस्ति प्रजाभ्यः परिपालयन्तां न्याग्येन मार्गेण महीं महीशाः ।

गोब्राह्मणेभ्यः शुभमस्तु नित्यं लोकाः समस्ताः सुखिनो भवन्तु ॥ ५ ॥

मङ्गलं कोसलेन्द्राय महर्नीयगुणाब्ध्ये । चक्रवर्तितनूजाय सार्वभौमाय मङ्गलम् ॥ ६ ॥
 वेदवेदान्तवेद्याय मेघश्यामलमूर्तये । पुंसां मोहनरूपाय पुण्यश्लोकाय मङ्गलम् ॥ ७ ॥
 विश्वामित्रान्तरङ्गाय मिथिलानगरीपतेः । भाष्यानां परिपाकाय भव्यरूपाय मङ्गलम् ॥
 पितृभक्ताय सततं भ्रातृभिः सह सीतया । नन्दिताखिललोकाय रामभद्राय मङ्गलम् ॥
 त्यक्तसाकेतवासाय चित्रकूटविहारिणे । सेव्याय सर्वयमिनां धीरोदाराय मङ्गलम् ॥ १० ॥
 सौमित्रिणा च जानक्या चापवाणासिधारिणे । संसेव्याय सदा भक्त्या स्वाभिने व्रम मङ्गलम् ॥
 दण्डकारण्यवासाय खण्डितामरशत्रवे । गृध्रराजाय भक्ताय मुक्तिदायास्तु मङ्गलम् ॥
 सादरं शबरीदत्तफलमूलाभिलाषिणे । सौलभ्यपरिपूर्णाय सच्चोदित्ताय मङ्गलम् ॥
 हनुमत्समवेताय हरीशाभीष्टदायिने । बालिप्रमथनायास्तु महाधीराय मङ्गलम् ॥ १४ ॥
 श्रीमते रघुवीराय सेतुलङ्घितसिन्धवे । जितराक्षसराजाय रणधीराय मङ्गलम् ॥ १५ ॥
 आसाद्य नगरीं दिव्यामभिषिक्ताय सीतया । राजाधिराजराजाय रामभद्राय मङ्गलम् ॥
 मङ्गलाशासनपरमैदाचार्यपुरोगमैः । सर्वैश्च पूर्वैराचार्यैः सत्कृतायास्तु मङ्गलम् ॥ १७ ॥

॥ अथ साध्वानां रामायणपठनोपक्रमेऽनुसन्धेयाः श्लोकाः ॥

शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ १ ॥
 लक्ष्मीनारायणं वन्दे तद्भक्तप्रवरो हि यः । श्रीमदानन्दतीर्थारव्यो गुरुस्तं च नमाम्यहम् ॥
 वेदे रामायणे चैव पुराणे भारते तथा । आदावन्ते च मध्ये च विष्णुः सर्वत्र गीयते ॥
 सर्वविघ्नप्रशमनं सर्वसिद्धिकरं परम् । सर्वजीवप्रणेतारं वन्दे विजयदं हरिम् ॥ ४ ॥
 सर्वाभीष्टप्रदं रामं सर्वारिष्टनिवारकम् । जानकीजानिमनिशं वन्दे मधुरुवन्दितम् ॥ ५ ॥
 अभ्रमं भङ्गनहितमजडं विमलं सदा । आनन्दतीर्थमतुलं भजे तापत्रयापहम् ॥ ६ ॥

भवति यदनुभावादेडमृकोऽपि वाष्पी जडमतिरपि जन्तुर्जायते प्राज्ञपौलिः ।

सकलवचनचेतोदेवता भारती सा मम वचसि विधत्तां सन्निधिं मानसे च ॥ ७ ॥
 मिथ्यासिद्धान्तदुर्ध्वान्तविध्वंसनविचक्षणः । जयतीर्थारव्यतरणिभासतां नो हृदम्बरे ॥ ८ ॥
 चित्रैः पदैश्च गर्भार्खैर्वर्णैर्मनैरखण्डितैः । गुरुभावं व्यञ्जयन्ती भाति श्रीजयतीर्थवाक् ॥
 कूजन्ते राम रामेति मधुरं मधुराक्षरम् । आरुह्य कविताशाखां वन्दे बाल्मीकिकोकिलम् ॥
 बाल्मीकेर्मुनिसिंहस्य कवितावनचारिणः । शृण्वन् रामकथानादं को न याति परां गतिम् ॥
 यः पिवन् सततं रामचरितामृतसागरम् । अतृप्तस्तं मुनिं वन्दे प्राचेतसमकल्पमम् ॥ १२ ॥
 गोष्पदीकृतवाराशिं मशकीकृतराक्षसम् । रामायणमहामालारत्नं वन्देऽनिलात्मजम् ॥ १३ ॥
 अञ्जनानन्दनं वीरं जानकीशोकनाशनम् । कपीशमक्षहन्तारं वन्दे लङ्काभयङ्करम् ॥ १४ ॥

- मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेन्द्रियं बुद्धिमतां वरिष्ठम् ।
 वातात्मजं वानरयूथमुख्यं श्रीरामदूतं शिरसा नमामि ॥ १५ ॥
- उल्लङ्घ्य सिन्धोः सलिलं सलीलं यः शोकवह्निं जनकात्मजायाः ।
 आदाय तेनैव ददाह लङ्कां नमामि तं प्राञ्जलिराञ्जनेयम् ॥ १६ ॥
- आञ्जनेयमतिपाटलाननं काञ्चनाद्रिकमनीयविग्रहम् ।
 पारिजाततरुमूलवासिनं भावयामि पवमाननन्दनम् ॥ १७ ॥
- यत्र यत्र रघुनाथकीर्तनं तत्र तत्र कृतमस्तकाञ्जलिम् ।
 बाष्पवारिपरिपूर्णलोचनं मारुतिं नमत राक्षसान्तकम् ॥ १८ ॥
- वेदवेद्ये परे पुंसि जाते दशरथात्मजे । वेदः प्राचेतसादासीत्साक्षाद्रामायणात्मना ॥ १९ ॥
- आपदामपहर्तारं दातारं सर्वसम्पदाम् । लोकाभिरामं श्रीरामं भूयो भूयो नमाम्यहम् ॥ २० ॥
- तदुपगतसमाससन्धियोगं सममधुरोपनतार्थवाक्यवद्धम् ।
 रघुवरचरितं मुनिप्रणीतं दशशिरसश्च वयं निशामयध्वम् ॥ २१ ॥
- वैदेहीसहितं सुरद्रुमतले ह्रीमे महामण्डपे
 मध्येपुष्पकमासने मणिमये वीरासने सुस्थितम् ।
 अग्रे वाचयति प्रभञ्जनसुते तत्त्वं मुनिभ्यः परं
 व्याख्यान्तं भरतादिभिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम् ॥ २२ ॥
- वन्दे वन्द्यं विशिष्यमहेन्द्रादिवृन्दारकेन्द्रैः
 व्यक्तं व्याप्तं स्वगुणगणतो देशतः कालतश्च ।
 धृतावद्यं सुखचितिमयैर्मङ्गलैर्युक्तमङ्गैः
 सानाथ्यं नो विदधदधिकं ब्रह्म नारायणाख्यम् ॥ २३ ॥
- भूपारजं भुवनवलयस्याखिलाश्चर्यरत्नं
 लीलारत्नं जलधिदुहितुर्देवतामौलिरत्नम् ।
 चिन्तारत्नं जगति भजतां सत्सरोजधुरत्नं
 कौसल्याया लसतु मम हृन्मण्डले पुत्ररत्नम् ॥ २४ ॥
- महाव्याकरणाम्भोधिमन्थमानसमन्दरम् । कवयन्तं रामकीर्त्या हनुमन्तमुपास्महे ॥ २५ ॥
- मुख्यप्राणाय भीमाय नमो यस्य भुजान्तरम् । नानावीरसुवर्णानां निकषाश्मायितं बभौ ॥ २६ ॥
- स्वान्तस्थानन्तश्चर्याय पूर्णज्ञानमहार्णसे । उत्तुङ्गवाक्तरङ्गाय मध्वदुग्धाब्धये नमः ॥ २७ ॥
- वाल्मीकेर्गोः पुनीयाक्षो महीधरपदाश्रया । यदुग्धमुपजीवन्ति कवयस्तर्णका इव ॥ २८ ॥
- सूक्तिरत्नाकरे रम्ये मूलरामायणार्णवे । विहरन्तो महीयांसः प्रीयन्तां गुरवो मम ॥ २९ ॥
- हयग्रीव हयग्रीव हयग्रीवेति यो वदेत् । तस्य निःसरते वाणी जह्नुकन्याप्रवाहवत् ॥ ३० ॥

पारायणसमापनक्रमः ॥

स्वास्ति प्रजाभ्यः परिपालयन्तां न्याय्येन मार्गेण महीं महीशाः ।

गोब्राह्मणेभ्यः शुभमस्तु नित्यं लोकाः समस्ताः सुखिनो भवन्तु ॥ १ ॥

काले वर्षतु पर्जन्यः पृथिवी सस्यशालिनी । देशोऽयं क्षोभरहितो ब्राह्मणास्तन्तु निर्भयाः ॥

लाभस्तेषां जयस्तेषां कुतस्तेषां पराभवः । येषामिन्दीवरश्यामो हृदये सुप्रतिष्ठितः ॥ ३ ॥

मङ्गलं कोसलेन्द्राय महनीयगुणाब्धये । चक्रवर्तितनूजाय सार्वभौमाय मङ्गलम् ॥ ४ ॥

इत्यादिश्लोकाः श्रीवैष्णवपद्धतिवदनुसन्धेयाः ॥

॥ श्रीमद्रामायणपूजाक्रमः ॥

शुक्रांबरधरं+शान्तये । ॐ भूः+भूर्भुवः सुवरो । ममोपात्त+प्रीत्यर्थं सीता लक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेतश्रीरामचन्द्रप्रसादसिद्ध्यर्थं श्रीरामचन्द्रप्रसादेन सर्वाभीष्ट-सिद्ध्यर्थं श्रीरामचन्द्रपूजां करिष्ये ; यावच्छक्ति पूजां पारायणं च करिष्ये ; तदङ्गं कलश-शङ्खात्मपीठपूजां च करिष्ये ॥

अस्मिन् पुस्तके सीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्रं ध्यायामि, आवा-हयामि, रत्नसिंहासनं समर्पयामि, पादं समर्पयामि, आचमनीयं समर्पयामि, अर्घ्यं समर्प-यामि, आचमनीयं समर्पयामि, स्नानं समर्पयामि, स्नानानन्तरमाचमनीयं समर्पयामि, वस्त्रं समर्पयामि, यज्ञोपवीतोत्तरीयाभरणार्थं पुष्पाणि समर्पयामि । गन्धान् धारयामि, अक्षतान् समर्पयामि, पुष्पाणि समर्पयामि ॥

ॐ अच्युताय नमः ॐ नारायणाय नमः ॐ मधुसूदनाय नमः ॐ हृषीकेशाय नमः

अनन्ताय नमः माधवाय नमः त्रिविक्रमाय नमः दामोदराय नमः

गोविन्दाय नमः गोविन्दाय नमः वामनाय नमः पञ्चनाभाय नमः

केशवाय नमः विष्णवे नमः श्रीधराय नमः श्रीरामचन्द्राय नमः

समस्तोपचारान् समर्पयामि ।

धूपमाघ्रापयामि, दीपं दर्शयामि, कदलीफलं निवेदयामि । ताम्बूलं समर्पयामि । कर्पूरनीराजनं दर्शयामि । छत्रचामरादि समस्तोपचारान् समर्पयामि । प्रदक्षिणनम-स्कारान् समर्पयामि ॥

ॐ

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

श्रीसीतालक्ष्मणभरतलघुगहनुमत्समेतश्रीरामचन्द्रस्वामिने नमः ॥

॥ श्रीमद्वाल्मीकिरामायणम् ॥

युद्धकाण्डम्

प्रथमखण्डः ॥

[पुरा कुशलयाभ्यां श्रीरामसन्निधावश्वमेधयज्ञवाटे द्वाविंशति दिनेषु गीते श्रीमद्रामायणे
विंशतितमेऽङ्के युद्धकाण्डे प्रथमसर्गमारभ्य चतुर्विंशतिसर्गपर्यन्तं
(14676—15564 श्लोकाः) गीतम् । तस्मिन् दिने गीताः श्लोकाश्च 889]

ஆதிகில் குசன் ஸ்வன் இவர்களால் ஸ்ரீராமஸக்திதியில் அக்ஷமேதயாகசாலைபில்
முப்பத்திரண்டு தினங்களில் காணம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில்
இருபதாவது தினத்தில் யுத்தகாண்டத்தில் 1-வதுஸர்க்கம் முதல் 24 வது
ஸர்க்கம் வரை (14676—15564) காணம் செய்யப்பட்டது.
அன்று காணம் செய்யப்பட்ட சுலோகசங்கியை 889]

प्रथमः सर्गः—प्रथमं सर्गकम् ॥ १ ॥

हनुमत्प्रशंसा—हनुमान्प्रशंसा पृथक्वत्.

श्रुत्वा हनुमतो वाक्यं यथावदभिभाषितम् । रामः प्रीतिसमायुक्तो वाक्यमुत्तरमब्रवीत् ॥

रामः
हनुमतः
यथावत्
अभिभाषितं
वाक्यं
श्रुत्वा
ஸ்ரீராமர்,
ஹனுமாரின்
உள்ளபடி-
சொல்லப்பட்ட
மொழியை
கேட்டு,

प्रीतिसमायुक्तः
उत्तरं वाक्यं
अब्रवीत्
மனஸ்துஷ்டபுடன்
கடியவராய்
பதில்கொல்லை
பின்வருமாறு
மொழிந்தார்;

கृतं हनुमता कार्यं सुपहृषि दुष्करम् । पनसाऽपि यदन्येन न शक्यं धरणीतले ॥ २ ॥

பரணிகலே	"உலகத்தின்	துக்கம்	அரும்
अन्येन	மற்றொருவனாலும்	सुमहत्	பிகப்பெரிய
ममता अवि	மனத்தினாலும்கூட	कार्यं	காரியமானது
पह	எனது	भुवि	உலகில்
शक्यं न	அரசத்திலேமே அந்த	हनुमता	ஹனுமரால்
		कृतम्	செய்யப்பட்டது.

न हि तं परिपश्यामि यस्तरेत महार्णवम् । अन्यत्र गरुडाद्वयोरन्यत्र च हनूमतः ॥ ३ ॥

गरुडात्	"கருடபகவானையும்	यः	எவன்
वायोः	வாயுபகவானையும்	महार्णवं हि	பெரும்கடலிலேயே
अन्यत्र	தவிர்த்து	तरेत	தரண்டுவானே
हनुमतः च	ஹனுமனையும்	तं	அவனை
अन्यत्र	தவிர்த்து வேறு	परिपश्यामि न	நான் கண்டிலேன்.

देवदानवयक्षाणां गन्धर्वोऽगरक्षसाम् । अमृष्ट्यां पुरीं लङ्कां रावणेन सुरक्षिताम् ॥

प्रविष्टः सत्त्वमाश्रित्य जीवन् को नाम निष्कमेत् ॥ ४ ॥

देवदानवयक्षाणां	{ "தேவர்கள், அசுரர்கள், யக்ஷர்கள் இவர்களுக்கும்	सुरक्षितां	நன்கு பாதுகாக்கப் பட்டதுமான
गन्धर्वोऽगरक्षसां	{ கந்தர்வர்கள், உரக்ஷர்கள், அரக்கர்கள் இவர்களுக்கும்	लङ्कां पुरीं	இலங்கைநகரிலுள்
अमृष्ट्यां	புகழுடியாததும்	कः नाम	எவன் தான்
रावणेन	ராவணனால்	सत्त्वं आश्रित्य	மனோவலிமையக்கொ
		प्रविष्टः	புகுந்துவிட்டு [ண்டு
		जीवन्	உயிடுடன்
		निष्कमेत्	திரும்பிவருவான் ?

को विशेत्सुदुराधर्षां राक्षसैश्च सुरक्षिताम् । यो वीर्यबलसंपन्नो न समः स्यादहनूतः ॥ ५ ॥

राक्षसैः	"அரக்கர்களால்	हनुमतः	ஹனுமருக்கு
सुदुराधर्षां	ஒருவராலும் புகழுடியாததாய்	समः	பிகாரான
सुरक्षितां	நன்குப் பாதுகாக்கப்	वीर्यबलसंपन्नः	ஆண்மையும் ஆற்றலும் நிறைந்தவன்
कः	எவன் [பட்டதினுள்	यः च	எவனும்
विशेत्	புகுவான் ?	स्यात् न	இல்லை.

भृत्यकार्यं हनुमता सुधीवस्य कृतं महत् । एवं विधाय स्वबलं सदृशं विक्रमस्य च ॥ ६ ॥

हनुमता	"ஹனுமரால்	भृत्यकार्यं	அடிமைசெய்வவேண்
विक्रमस्य	மனோவலிமைக்கு		டிபகாரியம்
सदृशं	ஏற்றதாயிருக்கிற	एवं	இப்படியாய்
स्वबलं	தனது சக்தியை	महत्	மெச்சும்வண்ணமாய்
विधाय च	நாண்பித்துக்கொண்டு	कृतम्	செய்துமுடிக்கப்
सुधीवस्य	சுமீவனுக்கு		பட்டது.

यो हि भृत्यो नियुक्तः सन्भर्त्रा कर्मणि दुष्करे । कुर्यात्तदनुरागेण तपाहुः पुरुषोत्तमम् ॥

ய:	"எந்த ஒரு	अनुरागेण	{ (எஜமானனுக்குகுறை
भृत्यः	வேலைக்காரன்		வரக்கூடாதெனும்)
भर्ता	எஜமானனுள்		பத்தினமயோடு
दुष्करे	கஷ்டமான	कुर्यात्	செய்துமுடிக்கின்
कर्मणि	ஒரு காரியத்தில்	तं हि	அவனைத்தான் [ருஜே
नियुक्तः सन्	ஆக்ஞாபிக்கப்பட்ட	पुरुषोत्तमं	புருஷோத்தமனை
	வனும்	आहुः	பெரியோர்கள் சொல்
तत्	அதை		லியிருக்கின்றார்கள்.

नियुक्तो यः परं कार्यं न कुर्यान्नृपतेः प्रियम् । भृत्यो युक्तः समर्थश्च तपाहूर्मध्यमं नरम् ॥

यः	"எவனைனுமொரு	नृपतेः	மன்னனுக்கு
युक्तः	அனுபவசாலியும்	प्रियं	நன்பவலினைவிக்கத்
समर्थः च	சாமர்த்தியசாலியு		தக்கதாய்
	மான	न कुर्यात्	செய்யவில்லையோ
भृत्यः	வேலைக்காரன்	तं	அவனை
नियुक्तः	ஒருகாரியத்திலேவப்	मध्यमं	நடுத்தரமான
	பட்டவனும்	नरं	மானிடனாக
परं	பெரும்	आहुः	பெரியோர்கள் சொல்
कार्यं	காரியத்தை		லுகின்றார்கள்.

नियुक्तो नृपतेः कार्यं न कुर्याद्यः समाहितः । भृत्यो युक्तः समर्थश्च तपाहुः पुरुषाधमम् ॥

यः	"எவனைனுமொரு	नृपतेः	மன்னனது
युक्तः	அனுபவசாலியும்	कार्यं	காரியத்தை
समर्थः च	சாமர்த்தியசாலியு	न कुर्यात्	அப்படியே செய்யா
भृत्यः	வேலைக்காரன் [மான		திருக்கின்றானே
नियुक्तः	ஒருகாரியத்திலேவப்	तं	அவனை
	பட்டவனும்	पुरुषाधमं	புருஷோத்தமனை
समाहितः च	{ எதெதை எப்படிச்	आहुः	பெரியோர்கள் சொல்
	செய்யவேண்டுமென்		லுகின்றார்கள்.
	று ஆக்கினைபெற்றவ		
	னாகியும்		

तन्नियोगे नियुक्तेन कृतं कृत्यं हनूमता । न चात्मा लघुतां नीतः सूर्यावश्चापि तोषितः ॥

तन्नियोगे	"அக்காரியத்தில்	आ-मा च	பிவிக்குணமும்
नियुक्तेन	நியமிக்கப்பட்ட	लघुतां	தாழ்மையை
हनूमता	ஹனுமரால்	नीतः न	அடையச்செய்யப்
कृत्यं	செய்யவேண்டிய		படவிலகை
	காரியம்	सूर्यावः अपि च	சூர்யவனும்
कृतं	செய்துமுடிக்கப்	तोषितः	உள்ளக்குளிர்க்
	பட்டது.		செய்யப்பட்டான்.

अहं च रघुवंशश्च लक्ष्मणश्च महाबलः । वेदेह्या दर्शनेनाद्य धर्मतः परिरक्षिताः ॥ ११ ॥

अहं च	"நானும்	धर्मतः	தர்மமே பயனென்ற
रघुवंशः च	ரகுசுவமும்	दर्शनेन	கண்டுவந்ததினால் [படி]
महाबलः	மகா பலசாலியாகிய	अद्य	இப்பொழுது
लक्ष्मणः च	லக்ஷ்மணனும்	परिरक्षिताः	நன்கு பேருதவி
वेदेह्याः	ஜேனகியை		செய்யப்பெற்றோம்.

इदं तु मम दीनस्य मनो भूयः प्रकर्षति । यदिहास्य प्रियाख्यातुर्न कुर्मि सदृशं प्रियम् ॥

प्रियाख्यातुः	"प्रियमान समास ரத்தைக்கொன்ன	यत् तु	அப்படி யிருப்பதால் தான்
अस्य	இவனுக்கு	दीनस्य	வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற
सदृशं	ஏற்ற		
प्रियं	உதனியை	मम मनः	எனது மனதை
इह	இப்பொழுது	भूयः	பின்னும்
न कुर्मि	செய்யமுடியாதிருக்கிறேன்.	इवंप्रकर्षति	இது வாட்டுகின்றது.

एष सर्वस्वभूतस्तु परिष्वङ्गो हनूमतः । मया कालमिमं प्राप्य दत्तस्तस्य महात्मनः ॥

हमं	"இந்த	हनूमतः	ஹனுமானுக்கு
कालं	காலத்தை	सर्वस्वभूतः	எல்லா வற்றிலும்மேல் பட்டதான
प्राप्य	அடைந்து		
मया	என்னால்	एषः	இந்த
महात्मनः	மகா தீமாவாகிய	परिष्वङ्गः तु	ஆலிங்கனம்தான்
तस्य	அந்த	दत्तः	செய்யப்படுகிறது."

इत्युत्तवा प्रीतिहृष्टाङ्गो रामस्तं परिष्वजे । हनूमन्तं महात्मानं कृतकार्यमुपागतम् ॥ १४ ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	कृतकार्यं	(ஆகவேண்டிய)காரியத் தை செய்துமுடித்து
इति	மேற்கண்டவாறு	उपागतं	திரும்பிவந்துசேர்ந்த
उत्तवा	சொல்லிவிட்டு	महात्मानं	மகா தீமாவான
प्रीतिहृष्टाङ्गः	பேருதவியால் உன் ளம் பூரித்தவராகி	तं हनूमन्तं	அந்த ஹனுமானரை
		परिष्वजे	ஆலிங்கனம் செய்தரு ளினார்.

ध्यात्वा पुनस्त्वाचेदं वचनं रघुसत्तमः । हरीणां श्वरस्यैव सूर्यावस्योपशृण्वतः ॥ १५ ॥

रघुसत्तमः	ஸ்ரீராகவர்	ध्यात्वा	சிறிது ஆலோசித்து
हरीणां	வானை சர்க்களுடைய	पुनः	அதன்மேல்
श्वरस्य	மன்னனாகிய	इदं	பின்வரும்
सुमीवस्य	சுக்ரீவன்	वचनं	சொல்லை
उपशृण्वतः एव	கேட்டுக்கொண்டிருக்க கும்பொழுதே,	उवाच	மொழிந்தார் :

सर्वथा सुकृतं तावत्सीतायाः परिमार्गणम् । सागरं तु समासाद्य पुनर्नष्टं मनो मम ॥१६॥

सीतायाः	“வாஸ்தையை	सागरं	சமுத்திரத்தை
परिमार्गणं	தேடிக்கண்டுபிடிப்பது	समासाद्य	நினைந்து
सर्वथा	எப்படியும்	मम	எனது
सुकृतं	நன்குசெய்துமுடிக்கப்பட்டது	मनः तु	மனமும்
तावत्	என்றாலும்,	पुनः	மீனவும்
		नष्टम्	களங்கிவிட்டது.

कथं नाम समुद्रस्य दुष्पारस्य महाम्भसः । हरयो दक्षिणं पारं गमिष्यन्ति समाहिताः ॥

महाम्भसः	“அனவுகடந்த அல முடையதும்	दक्षिणं	தென்
दुष्पारस्य	தாண்டமுடியாதது மரண	पारं	கரைவய
समुद्रस्य	சமுத்திரத்தினது	हरयः	வானார்கள்
		समाहिताः	ஒன்றுசேர்ந்து
		कथं नाम	எப்படித்தான்
		गमिष्यन्ति	அடைவார்கள் ?

यद्यप्येष तु वृत्तान्तो वैदेह्या गदितो मम । समुद्रपारगमने हरीणां किमिवात्तरम् ॥ १८ ॥

वैदेह्याः	“ஜானகியின்	हरीणां	வானார்களுடைய
पुपः	இந்த	समुद्रपार- }	சமுத்திரத்தின் அக்க
वृत्तान्तः	விருத்தாந்தம்	गमने }	கரைய அடைதல்
तु	இப்பொழுது		விவரத்தில்
मम	எனக்கு	उत्तरं इव	உனது தீர்மானத்தான்
गदितः	சொல்லப்பட்டது.	किम्	என்ன ? ”
यदि अपि	ஆனாலும்		

इत्युत्त्वा शोकसंभ्रान्तो रामः शत्रुनिवर्हणः । हनुमन्तं महाबाहुस्ततो ध्यानमुपागमत् ॥

शत्रुनिवर्हणः	சத்துருக்களை வருத்த துபவரும்	इति	மேற்கண்டவாறு
महाबाहुः	மகாபாகுவான	उत्त्वा	தொல்லிவிட்டு
रामः	ராமர்	शोकसंभ्रान्तः	சோகத்தால் கலங்கி னவராய்
हनुमन्तं	ஹனுமாரைப் பார்த்து	ततः	அப்பொழுது
		ध्यानं	சினதையில்
		उपागमत्	ஆழந்துவிட்டார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे प्रथमः सर्गः ॥

द्वितीयः सर्गः—இரண்டாவது ஸர்க்கம் ॥ २ ॥

सुग्रीवेण श्रीरामप्रोत्साहनम्—ஸுகிரீவன் ஸ்ரீராமரை உற்சாகப்படுத்துவது.

तं तु शोकपरिधूनं रामं दशरथात्मजम् । उवाच वचनं श्रीमान्सुग्रीवः शोकनाशनम् ॥१॥

श्रीमान्	ஸ்ரீமானாகிய	रामं	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
सुग्रीवः	சுகிரீவன்	तु	இவ்விஷயத்தில்
शोकपरिधूनं	சோகத்தால் னைந்து	शोकनाशनं	சோகத்தைப்போக்க
	ருகும்		வல்ல
दशरथात्मजं	தசரதரின் புதல்வ	वचनं	சொல்லை
	ராகிய	उवाच	கின்வருமாறு
तं	அந்த		மொழிந்தான் :

किं त्वं संतप्यसे वीर यथाऽन्यः प्राकृतस्तथा ॥ २ ॥

वीर	“வீரரே !	यथा तथा	போலவே
अन्यः	மற்ற	त्वं	தேவரீர்
प्राकृतः	சாதாரண மானிடன்	किं	ஏன்
		संतप्यसे	வருந்துகின்றீர் ?

मैवं भूस्त्यज संतापं कृतघ्न इव सौहृदम् ॥ ३ ॥

कृतघ्नः	“நன் றிகொன்றவன்	सन्तापं	மனக்கவலைபை
सौहृदं	கிணைகத்தை	त्यज	அகற்றுவிடாக.
इव	எவ்வண்ணமோ அவ்	एवं	இப்படி
	வண்ணமே	मा भूः	தேவரீர் இருந்தல்
			கூடாது.

संतापस्य च ते स्थानं न हि पश्यामि राघव । प्रवृत्तावुपलब्धायां ज्ञाते च निलये रिपोः ॥

राघव	“ஸ்ரீராம !	ज्ञाते च	தெரிந்துகிட்டிருக்
प्रवृत्तौ	தற்காலநிலைமை		கையிலும்,
उपलब्धायां च	தெரிந்துகிட்டிருக்	ते	தேவரீருடைய
	கையிலும்	सन्तापस्य	மனக்கவலைக்கு

रिपोः	சத்துருகினது	स्थानं हि	காரணமென்பதையே
निलये	இருப்பிடம்	पश्यामि न	நான் அறியவில்லை.

मतिमाञ्छास्त्रवित्पाज्ञः पण्डितश्चासि राघव । त्यजेमां पापिकां बुद्धिं कृतात्मेवार्थदूषणीम् ॥

राघव	“ஸ்ரீராம ! (நீர்)	कृतामा	மனச்சாந்திகண்டவன்
मतिमान्	பேரறிவாளர் ;	अर्थदूषणीं	அடைந்த பயனைக்
शास्त्रविन्	சாஸ்திரங்களை நன்க		கெடுக்கிறதை
	றிந்தவர் ;	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்
पण्डितः च असि	எதையும் ஆராய்ந்து	हमां	இந்த [வண்ணமே
	செய்யத்தகுந்தவர் ;	पापिकां	நன்மையைத்தராத
	எதிலும் சாமர்த்திய	बुद्धिं	மனோபாவத்தை
	சாலியாயுமிருக்கிறீர்.	त्यज	அகற்றியருங்க.

समुद्रं लङ्घयित्वा तु महानक्समाकुलम् । लङ्कामारोहयिष्यामि हनिष्यामश्च रावणम् ॥६॥

महानक्समाकुलं “பெரும் முதலைக்கூட்
டங்களால் நிரம்பிய

समुद्रं சுமுத்திரத்தை
लङ्घयित्वा தாண்டி

लङ्का இலங்கையில்
तु இப்பொழுது
आरोहयिष्यामः புருவோம்.
रावणं च ராவணனையும்
हनिष्यामः வதைப்போம்.

निरुत्साहस्य दीनस्य शोकपर्याकुलात्मनः । सर्वार्था व्यवसीदन्ति व्यसने चाधिगच्छति ॥

निरुत्साहस्य “உதவாத ஒருத்தன்
கைவிட்டு

दीनस्य மனங்கக்கொண்டு
शोकपर्याकुलात्मनः சோகத்தில் முழுகிய
ஒருவனுக்கு

सर्वार्था: காரியங்களெல்லாம்
व्यवसीदन्ति பாழாய்விடுகின்றன.
व्यसने च (எதிர்பாராத) ஆபத்
தும்
अधिगच्छति விளைகிறது.

इमे शूराः समर्थाश्च सर्वे नो हरियूयथाः । त्वत्प्रियार्थं कृतोत्साहाः प्रवेष्टुमपि पावकम् ॥

नः “நமது
इमे இந்த
शूराः சூரர்களும்
समर्थाः சமர்த்தர்களுமான
हरियूयथाः வானரசேனைத்தலை
வர்கள்

सर्वे எல்லோருமே
त्वत्प्रियार्थं अपि தேவர்களுக்கு நன்மை
யேற்படின்
पावकं च ஆக்ஷிப்தும்
प्रवेष्टु குதிப்பதற்கு
कृतोत्साहाः சலியாதவர்கள்.

एषां हर्षेण जानामि तर्कश्चास्मिन्दृढो मम

॥ ९ ॥

एषां “இவர்களுடைய
हर्षेण முகமலச்சிவால்
जानामि அறிகிறேன்.
अस्मिन् இதில்

मम எனது
तर्कः காரணம்
दृढः च எப்படியும் அசைய
வெண்ணாது.

विक्रमेण समानेभ्ये सीतां हत्वा यथा रिपुम् । रावणं पापकर्माणं तथा त्वं कर्तुमर्हसि ॥

पापकर्माणं “பாபச்செயலுடைய
रिपुं சத்துருவாகிய
रावणं ராவணனை
यथा எப்படிச்செய்தால்
विक्रमेण பரம்கிரமத்தால்
हत्वा கொன்று

सीतां வீதாதேவியை
समानेभ्ये கொண்டுவருவேனோ,
तथा அப்படி
त्वं தேவரீர்
कर्तु ஆக்குமிக்க
अर्हसि திருவுளம் கொள்ள
வேண்டும்.

सेतुरत्र यथा वध्येद्यथा पश्येम तां पुरीम् । तस्य राक्षसराजस्य तथा त्वं कुरु राघव ॥

राघव "ஸ்ரீராம!
तस्य அந்த
राक्षसराजस्य ராசுதஸம்ன்னனது
तां அந்த
पुरी நகரை
यथा எப்படியானால்
पश्येम நேரில் காண்போமோ

अतः (இப்பொழுதே) இங்
यथा எப்படி [கேயே
सेतु: அணை
वध्येत् கட்டப்படவேண்டு
तथा அவ்வண்ணமே [மே,
त्वं தேவரீர்
कुरु ஆக்குமித்தருள்க.

दृष्ट्वा तां तु पुरीं लङ्कां त्रिकूटशिखरे स्थिताम् । हतं च रावणं युद्धे दर्शनादुपधारय ॥

त्रिकूटशिखरे "த்ரிகூட்டமகையின்
स्थितां சிகரத்தில்
तां நிர்மிக்கப்பட்டுள்ள
लङ्कां पुरीं அந்த
दृष्ट्वा இலங்கை நகரை
கண்டு,

दर्शनात् तु கண்டதுமே
युद्धे போரில்
रावणं च ராவணனையும்
हतं மாண்டுபோய்விட்ட
उपधारय வானுக
முடிவுகொள்ளும.

अबद्ध्वा सागरे सेतुं घोरे तु वरुणालये । लङ्का न मर्दितुं शक्या सेन्द्रैरपि सुरासुरैः ॥

वरुणालये "வருணனுக்கிருப்பிட
माकिय
घोरे பயங்கரமான
सागरे சுமுத்திரத்தில்
सेतु அணையை
अबद्ध्वा तु கட்டாமல்

सेन्द्रै: இந்திரனுள்பட
सुरासुरै: अपि தேவர்களாலும் அது
ரர்களாலுங்கூட
लङ्का இலங்கை நகர்
मर्दितुं மேற்கொள்ள
न शक्या முடியாதது.

सेतुर्वद्धः समुद्रे च यावद्वङ्कासमीपतः । इमे हि समरे शूरा हरयः कामरूपिणः ॥ १४ ॥

लङ्कासमीपतः "இலங்கை எல்லை
வரைக்கும்
समुद्रे சுமுத்திரத்தில்
सेतु: அணை
वद्ध: கட்டியாய்விட்டது.
यावत् च என்றாலோ

कामरूपिणः திணைத்த உருவமெங்க
கவல்ல
इमे இந்த
हरय: வானர்கள்
समरे போரில்
शूरा: हि வெல்ல வல்லவர்களோ.

तदलं विह्वला बुद्धी राजन्सर्वार्थनाशिनी । पुरुषस्य हि लोकेऽस्मिञ्छोकः शौर्यापकर्षणः ॥

राजन् "சக்கிரவர்த்தியே!
सर्वार्थनाशिनी எல்லாக் காரியத்தை
யும் பாழாக்குகின்ற
विह्वला சுலனமாகிற
बुद्धि: எண்ணமானது
तत् இப்பொழுதே
अलं முற்றிலுமொழிக்கப்
பட்டும்.

हि ஏனெனில்
अस्मिन् இந்த
लोके உலகில்
शोक: மனவேதனையானது
पुरुषस्य ஓர் மனிதனுடைய
शौर्यापकर्षण: ஆற்றலைக் குறைத்து
விடுகிறது.

यत्तु कार्यं मनुष्येण शौण्डीर्यमवलम्बता । अस्मिन्काले महाशज्ञ सच्चमातिष्ठ तेजसा ॥१६॥

महाशज्ञ	“பேரறிஞரே !	सखं तु	மனோதைதரியத்தையே
अव लम्बता	ஒரு காரியத்தை ஆர யித்திருக்கிற	अस्मिन्	இந்த
मनुष्येण	ஓர் மனிதனால்	काले	காலத்தில்
यत् शौण्डीर्यं	எந்த ஆண்மை	तेजसा	நிறவிக்குணத்தால்
कार्यं	கொன்னத்தக்கதோ	आतिष्ठ	மேற்கொண்டான்
	ஆந்த		வீராக.

शूराणां हि मनुष्याणां त्वद्विधानां महात्मनाम् । विनष्टे वा म्रष्टे वा शोकः सर्वार्थनाशनः ॥

शूराणां	“சூரர்களும்	म्रष्टे वा	முற்றிலும் ஒழிந்து
महात्मनां	மகா தீமர்களுமாய		விட்டதில்தானாகட்டும்
त्वद्विधानां	தேவரீர்போன்ற	शोकः	துயரமென்பது
मनुष्याणां	மனிதர்களுக்கு		எல்லாக்காரியங்களின்
विनष्टे वा	காணும்த்போயிருப்ப	सर्वार्थनाशनः हि	{ பயனையும் அழிக்கு மே.
	தில்தானாகட்டும்		

त्वं तु बुद्धिमतां श्रेष्ठः सर्वशास्त्रार्थकोविदः । मद्रिचैः सचिवैः सार्धमग्निं जेतुमिहाहंसि ॥

त्वं तु	“தேவரீரோ	सचिवैः सार्धं	மந்திரிகளோடு கூடி,
बुद्धिमतां	பேரறிவாளர்களில்	अग्निं	சத்ருவை
श्रेष्ठः	உத்தமர்.	जेतुं	வெல்ல
सर्वशास्त्रार्थ-}	எல்லா சாஸ்திரமும்	इह	இப்பொழுது
कोविदः }	பங்களிலும் நிபுணர்.	अहंसि	தீர்மானித்தனா
मद्रिचैः	என்போன்ற		வேண்டும்.

न हि पश्याम्यहं कश्चित्त्रिषु लोकेषु राघव । गृहीतधनुषो यस्ते तिष्ठेद्भिमुखो रणे ॥१७॥

राघव	“ஸ்ரீராம !	तिष्ठेत्	நிற்பானோ அப்படிப்
रणे	போரில்	कश्चिद् हि	ஒருவனையும் [பட்ட
गृहीतधनुषः	கையில் விற்றடித்த	त्रिषु	முன்று
ते	தேவரீருக்கு	लोकेषु	உலகங்களிலும்
अभिमुखः	எதிர்த்து	अहं	நான்
यः	எவன்	पश्यामि न	கண்டேன்.

वानरेषु समासक्तं न ते कार्यं विपत्स्यते । अचिराद्दृश्यसे सीतां तीर्त्वा सागरमक्षयम् ॥

वानरेषु	“வானரர்களிடத்தில்	अक्षयं	அழிவற்ற
समासक्तं	ஒப்படைக்கப்பட்ட	सागरं	சமுத்திரத்தை
ते	தேவரீரது	तीर्त्वा	தாண்டி
कार्यं	காரியமானது	सीतां	வரீதாதேவியாரை
विपत्स्यते न	கொடாது.	अचिरात्	சீக்கிரத்திலேயே
		दृश्यसे	காணப்போகின்றீர்.

तदलं शोकमालम्ब्य क्रोधमालम्ब्य भूपते । निश्रेष्टाः क्षत्रिया मन्दाः सर्वे चण्डस्य विभ्यति ॥

भूपते "சக்கிரவர்த்தியாரே !

मन्दाः கோழைமனத்தினர்

निश्रेष्टाः குறும்

क्षत्रियाः முயற்சிசெய்யாதவர்

सर्वे குறும்மரண

चण्डस्य சுத்திக்ரியர்கள்

विभ्यति எல்லோரும்

चण्डस्य கோபங்கொண்டவர்

विभ्यति நடுங்குகின்றார்கள்.

तत् ஆகையால்

शोक மனவெதனை

आलम्ब्य பற்றியிருந்தது இத்து

अलं டன் விடப்பட்டும்.

क्रोधं சினத்தை

आलम्ब्य மேற்கொள்ளும்.

लङ्घनार्थं च घोरस्य समुद्रस्य नदीपतेः । सहास्राभिरिहोपेतः सूक्ष्मबुद्धिर्विचारय ॥ २२ ॥

इह "இப்பொழுது

अस्राभिः எங்கிலோடு

सह கட

उपेतः இருந்துகொண்டு

सूक्ष्मबुद्धिः துண்ணறிவாளராகிய

विचारय தேவரீர்

घोरस्य பயங்கரமானதும்

नदीपतेः நதீபதியுமான

समुद्रस्य சமுத்திரத்தை

लङ्घनार्थं च கடங்கும் விஷயம்

विचारय ஒன்றை மட்டும்

कव्चनியும்.

सर्वे तीर्णे च मे सैन्यं जितमित्युपधार्यताम् ॥ २३ ॥

मे "எனது

सैन्यं சைனியம்

सर्व एல்லாமும்

तीर्णे தாண்டிவிட்டதாகவும்

जितं च इति ஜெயம்பெற்றுவிட்ட

उपाधार्यताम् தாகவும்

विचारय நிச்சயமாக எண்ணத்

தக்கது.

इमे हि हरयः शूरा विक्रान्ताः कामरूपिणः । तानरीन्विधमिष्यन्ति शिलापादपट्टिभिः ॥

शूराः "சூரர்களும்

विक्रान्ताः துண்மைபுற்றவர்களும்

कामरूपिणः நினைத்த உருவமெடுக்க

इमे இந்த

हरयः வானரர்கள்

तान् அந்த

अरीन् சத்துருக்களை

शिलापादप-) பாறை, மரங்கள் இ

ट्टिभिः) வைகளின் வர்ஷங்க

विधमिष्यन्ति னால்

हि ணதிவிடப்போகின்

इति றார்கள்.

हत् இதில் சந்தேகம்

वेण्डாம்.

कथञ्चित्संतरिष्यापस्ते वयं वरुणालयम् । हतमित्येव तं मन्ये युद्धे शत्रुनिवर्हण ॥ २५ ॥

शत्रुनिवर्हण "சத்துருஸம்நாசக !

ते वयं இந்த நாம்

वरुणालयं சமுத்திரத்தை

कथञ्चित् எப்படியாவது

सन्तरिष्यामः தாண்டியேதிருவோம்.

इति ஆகவே

युद्धे போரில்

तं ஆவகை

हत् एव கொல்லப்பட்டுவிட்ட

मन्ये வனாகவே

इति நான் உறுதிபெண்டி

ருக்கிறேன்.

विमुक्त्वा बहुधा चापि सर्वथा विजयी भवान् । निमित्तानि च पश्यामि मनो मे सम्प्रहृष्यति ॥

बहुधा	“பலவாறு	निमित्तानि च	சுபாசுகூனங்களுக்கும்
उन्मथा किं	சொல்லிப் பதிலென்ன?	पश्यामि	நான் காண்கின்றேன்.
भवान्	தேவரீர்,	मे	எனது
सर्वथा अपि	எப்படியும்	मनः	மனமும்
विजयी च	வெற்றிபெற்றவரே.	सम्प्रहृष्यति	உத்தராகத்தூடன் விளங்குகிறது.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे द्वितीयः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 14720

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 45

तृतीयः सर्गः—முன்றாவது ஸர்க்கம். ॥ 3 ॥

लङ्काया दुर्गादिकथनम्—இலங்கையின் துர்க்கம் முதலியதெந்தைத் சொல்லது.

सुग्रीवस्य वचः श्रुत्वा हेतुमत्परमार्थवित् । प्रतिजग्माह काकुत्स्थो हनुमन्तययात्रवीत् ॥१॥

परमार्थवित्	உன்மை பொருளு ணர்க்தவராகிய	श्रुत्वा	கேட்டு
काकुत्स्थः	கூராமர்	प्रतिजग्माह	அங்கீகரித்தார்.
सुग्रीवस्य	சுகரீவனது	अथ	அதன்போல்
हेतुमत्	யுத்தியுத்தமான	हनुमन्त	ஹனுமாரைப்பார்த்து
वचः	சொல்லை	अग्रवीत्	பின்வருமாறு மொழித்தார்.

तपसा सेतुबन्धेन सागरोच्छोषणेन वा । सर्वथा सुसमर्थोऽस्मि सागरस्यास्य लङ्घने ॥२॥

तपसा	“தவமகிழையாலோ	अस्य	இந்த
सेतुबन्धेन	அணைகட்டுவதாலோ	सागरस्य	சமுத்திரத்தை
सागरो-	அல்லது சமுத்திரத்	लङ्घने	கடக்கும்விஷயத்தில்
च्छोषणेन वा }	தை வற்றச்செய்வ தாலோ,	सुसमर्थः	முத்திலும் சமர்த்த னாகவே
सर्वथा	எப்படியோ	अस्मि	நான் இருக்கிறேன்.

कति दुर्गाणि दुर्गाया लङ्काया ब्रूहि तानि मे । ज्ञातुमिच्छामि तत्सर्वं दर्शनादिव वानर ॥

बलस्य परिमाणं च द्वारदुर्गक्रियामपि । गुप्तिकर्म च लङ्काया रक्षसां सदनानि च ॥४॥

वानर	“வானரரே!	लङ्कायाः	இலங்கையை
दुर्गायाः	புகழமுடியாத	गुप्तिकर्म च	பாதுகாக்கும் விதத் தையும்,
लङ्कायाः	இலங்கைக்கு	रक्षसां	அரக்கர்களின்
दुर्गाणि कति	துர்க்கங்கள் எத்தனை.	सदनानि च	வீடுகளையும்
तानि	அவைகளையும்	मे ब्रूहि	எனக்குச் சொல்லும்,
बलस्य	சைன்யத்தினுடைய	तत् सर्वं	அதெல்லாவற்றையும்
परिमाणं च	அளவையும்,	दर्शनात् इव	நேரில் கண்டதுபோல
द्वारदुर्गक्रियां }	வாரடிகளின் துர்க்கங்	ज्ञातुमिच्छामि	அறியவிரும்புகிறேன்.
अपि }	களின் அமைப்பையும்,		

यथासुखं यथावच्च लङ्कायामसि दृष्टवान् । सर्वमाचक्ष्व तच्चेन सर्वथा कुशलो ह्यसि ॥ ५ ॥

लङ्कायां	"இலங்கையில்	तच्चेन	எதையும் விடாமல்
यथासुखं	அமைதியுடனும்,	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
यथावत् च	உள்ளபடியும்,	आचक्ष्व	கொல்லும்.
दृष्टवान् असि	எல்லாவற்றையும்	हि	ஏனெனில்
	பார்த்திருக்கின்றனை.	सर्वथा	எவ்வாற்றினும்
		कुशलः असि	நீ சமர்த்தன்."

श्रुत्वा रामस्य वचनं हनुमान्मारुतात्मजः । प्रणम्य शिरसा रामं प्राञ्जलिः सुसमाहितः ॥
वाक्यं वाक्यविदां श्रेष्ठो रामं पुनरथाब्रवीत् ॥ ६ ॥

मारुतात्मजः	வாயுவின் புதல்வரும்	रामं	ஸ்ரீராமரை
वाक्यविदां	சொல்லுத்பகிபுணர்	शिरसा	முடிதாழ்த்தி
	களில்	प्रणम्य	நமஸ்கரித்து
श्रेष्ठः	உத்தமருமான	रामं	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
हनुमान्	ஹனுமார்	सुसमाहितः	மிகமனக்கமுடையவ
रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய		ராஜி
वचनं	சொல்லை	प्राञ्जलिः	கைதொழுது
श्रुत्वा	கேட்டு	अथ पुनः	பதிலாய் பின்வருமாறு
		वाक्यं अब्रवीत्	மொழிந்தார் :

श्रूयतां सर्वमाख्यास्ये दुर्गकर्मविधानतः । गुप्ता पुरी यथा लङ्का रक्षिता च यथा बलैः ॥
राक्षसाश्च यथा स्निग्धा रावणस्य च तेजसा । परां समृद्धिं लङ्कायाः सागरस्य च भीमताम् ॥
विभागं च बलौघस्य निर्देशं वाहनस्य च ॥ ८ ॥

दुर्गकर्मविधानतः	"தூர்க்கவகைகளி	समृद्धिं च	{ செல்வச்செழிப்பு எவ்
यथा	எப்படி [னமைப்பால்		வளவோ அவ்வள
लङ्का	இலங்கை		வையும்
पुरी	நகர்	सागरस्य	சமுத்திரத்தினுடைய
गुप्ता	காப்பாற்றப்பட்டிருக்	भीमतां च	பயக்கரமான தோற்ற
यथा	எவ்வாறு [கிறதோ,	बलौघस्य	மேதுவோ அதையும்,
बलैः च	சென்யங்களால்	विभागं च	சேனைசமூகத்தினது
रक्षिता	காக்கப்பட்டிருக்கிற		வகுப்பு எத்தனையோ
राक्षसाः	ராஷஸர்கள் [தோ		அத்தனையையும்,
यथा	எப்படி	वाहनस्य	வாஹனத்தின்
स्निग्धाः च	அன்புடனிருக்கிறார்	निर्देशं च	தொகை எவ்வளவோ
	கனோ,		அதையும்
रावणस्य	ராவணனுடைய	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
तेजसा	பிரபாவத்தால்	आख्यास्ये	விண்ணப்பஞ்செய்
लङ्कायाः	இலங்கையின்		கின்றேன்.
परां	அனவுகடந்த	श्रूयताम्	செவிகாழ்க்கப்பட்ட
			இம்".

सौवर्णश्च महास्तस्याः प्राकारो दुष्पथर्षणः । मणिविट्पुमवैह्वयमुक्ताविरचितान्तरः ॥ १४ ॥

तस्याः सौवर्णः	“ अथற்கு பொன்னுலெடுக்கப் பட்டதும் மாணிக்யம், பவழம், வைந்ராயம், முத்து இவைகள் இடைவெ ளிகளில் பதிக்கப் பெற்றதும்	दुष्पथर्षणः	அசைக்கமுடியாத தாய்
मणिविट्पुम- वैह्वयमुक्ता- विरचितान्तरः		महान् च	பெரிதாய்மிருக்கின்ற
		प्राकारः	ஒரு மதிலிருக்கிறது.

सर्वतश्च महाभीमाः शीततोयवहाः शुभाः । अगाधा ग्राहवत्यश्च परिखा मीनसंकुलाः ॥

सर्वतः	“ நாற்புறத்திலும்	ग्राहवत्यः च	முதலைகள் நிறைந்த வைகளும்
शीततोयवहाः	குளிர்ந்த ஜலம் நிரம் பியவைகளும்	मीनसंकुलाः	மீன்கள் நிறைந்தவை களும்
शुभाः	அழகியவைகளும்	महाभीमाः च	மகரபயங்கரமானவை களும்
अगाधाः	அளவிடமுடியாத ஆ ழுமுடையவைகளும்	परिखाः	அகழிகள் இருக் கின்றன.

द्वारेषु तासां चत्वारः संक्रमाः परमायताः । यन्त्रैरुपेता बहुभिर्महद्भिर्गृहपङ्क्तिभिः ॥ १५ ॥

तासां द्वारेषु	“ இவைகளின் வாயில்களில்	महद्भिः	விசாலமான
परमायताः	மிக விசாலமானவை களும்	गृहपङ्क्तिभिः	வீடுவரிசைகளாலும்
बहुभिः	பல	उपेताः	பக்கவிலிருக்கப்பெற் றனவுமான
यन्त्रैः	யந்திரங்களாலும்	चत्वारः	நான்கு
		संक्रमाः	பாலங்கலிருக்கின்றன.

त्रायन्ते संक्रमास्तत्र परसैन्यागमे सति । यन्त्रैस्तैरवकीर्यन्ते परिखासु समन्ततः ॥ १७ ॥

तत्र	“ அவ்விடத்தில்	तैः	அந்த
संक्रमाः	பாலங்கள்	यन्त्रैः	யந்திரங்களால்
त्रायन्ते	நன்கு பாதுகாக்கப் படுகின்றன.	समन्ततः	எந்முறமும்
परसैन्यागमे सति	சத்ருசென்யம் வந்த பொழுது	परिखासु	அகழிகளில்
		अवकीर्यन्ते	தள்ளப்படுகின்றன.

एकस्त्वकम्प्यो बलवान्संक्रमः सुमहादृढः । काञ्चनैर्वहुभिः सम्भैर्वेदिकाभिश्च शोभितः ॥

एकः	“ ஒரு	बहुभिः	பல
संक्रमः तु	பாலம்மட்டும்	काञ्चनैः	பொன்
सुमहादृढः	மிகஉறுதியாய்	सम्भैः	ஸ்தம்பங்களாலும்
अकम्प्यः	அசைக்கவொண்ணாத தாய்	वेदिकाभिः च	திண்டிண்களாலும்
बलवान्	ஸ்திரமாயிருக்கிறது.	शोभितः	அழகுற்று விளங்கு கிறது.

स्वयं प्रकृतिसंपन्नो युयुन्सु राम रावणः । उत्थितश्चाग्रमतश्च बलानामनुदर्शने ॥ १९ ॥

ராம	"ஸ்ரீராம!	उत्थितः	ஊக்கமுடனிருப்ப
रावणः	ராவணன்	बलानां	சென்யக்களை [வலய]
स्वयं	தனது	अनुदर्शने	மேற்பார்வை பாப்ப
प्रकृतिसंपन्नः	பிறவிக்குணக்களோடு		தில்
	இவ்வளக்கிக்கொண்டு	अग्रमतः च	ஊக்கிரதையுடனுமி
युयुन्सुः	பேரரை விரும்பி		ருக்கின்றான்.

लङ्का पुनर्निरालम्बा देवदुर्गा भयावहा । नादेयं पार्वते वान्यं कृषिमं च चतुर्विधम् ॥ २० ॥

लङ्का	"இலங்கைநகர்	पुनः	இதுவுமின்றி
निरालम्बा	{ எதுவுதற்கு ஒருவகை பிடிப்புமின்றி தனி த்திருக்கிறது.	चतुर्विधं	நான்குவகையாகிற
देवदुर्गा	தேவர்களாலும்	नादेयं	திரைண்,
	புகழுடியாதது.	पार्वतं	மலைபரண்,
भयावहा	பயங்கரமானது.	वान्यं	காட்டரண்,
		कृषिमं च	நிலவரனுமிருக்கின்
			றன.

स्थिता पारे समुद्रस्य दूरपारस्य राघव । नौपथोऽपि च नास्त्यत्र निरादेशश्च सर्वतः ॥

राघव	"ஸ்ரீராம!	अथ	அத்திக்கில்
दूरपारस्य	வெகுதூரத்தாக்கப்	नौपथः अपि	கப்பல் வழியும்
	பால் கரைக்கையுடைய	अस्ति न	இல்லை.
समुद्रस्य	சமுத்திரத்தினது	सर्वतः	எங்கும்
पारे	எட்டாக்கையின்		
	மத்தியில்	निरादेशः च	{ சமாதானங்களின் போக்குவரத்தும் அப்படியே இல்லை.
स्थिता	இருக்கின்றது.		

शैलाम्भे रचिता दुर्गा सा पूर्वपुरोपमा । वाजिवारणसंपूर्णा लङ्का परमदुर्जया ॥ २१ ॥

सा	"அந்த	दुर्गा	எவராலும் புகழுடி
लङ्का	இலங்கை		யாதது;
पुः	நகர்	देवपुरोपमा	தேவகாமப்போன்றது;
शैलाम्भे	ஓர் மலையின் உச்சியில்	वाजिवारण- संपूर्णा	{ குதிரைகளாலும், வா கைகளாலும் நிறைந் துள்ளது;
रचिता	அமைக்கப்பட்டிருக் கிறது;	परमदुर्जया	எவ்வகையாலும் வெல்லமுடியாதது.

परिखाश्च शतश्रयश्च यन्त्राणि विविधानि च । शोभयन्ति पुरी लङ्कां रावणस्य दुरात्मनः ॥

दुरात्मनः	"கொடிய	शतश्रयः च	'சதக்னி' எனும் ஆயு
रावणस्य	ராவணனது		தங்களும்
लङ्कां	இலங்கை	विविधानि	மற்றும்பலவித
पुरी	நகரை	यन्त्राणि च	யந்திரங்களும்
परिखाः च	அகிற்களும்	शोभयन्ति	விளங்கச்செய்கின்றன.

अयुतं रक्षसामत्र पूर्वद्वारं समाश्रितम् । शूलहस्ता दुराधर्षाः सर्वे खड्गाग्रयोधिनः ॥ २४ ॥

अयु	" இதில்	सर्वे	எல்லோரும்
पूर्वद्वारं	கிழக்குவாயிலை	शूलहस्ताः	சூலங்களைக் கையிற்
रक्षसां अयुतं	பதினாயிரம் ஆரக்கர்		கொண்டவர்கள்.
	கள்	दुराधर्षाः	ஒருபொழுதும் வெ
समाश्रितं	காத்துக்கொண்டிருக்	खड्गाग्रयोधिनः	ல்லமுடியாதவர்கள்.
	கிறார்கள்.		கத்திமுனையால் போர்
			புரிபவர்கள்.

नियुतं रक्षसामत्र दक्षिणद्वारमाश्रितम् । चतुरङ्गेण सैन्येन योधास्तत्राप्यनुत्तमाः ॥ २५ ॥

अयु	" இதில்	आश्रिते	காக்கின்றார்கள்.
राक्षसां नियुतं	எகழும் ஆரக்கர்கள்	तत्र	அங்கிடத்தில்
दक्षिणद्वारं	தென் வாயிலை	योधाः	போர்வீரர்கள்
चतुरङ्गेण	சதுரங்க	अनुत्तमाः	ஒப்புயர்வில்லாதவர்
सैन्येन अपि	சையந்தேரகூட		கள்.
	வே		

प्रयुतं रक्षसामत्र पश्चिमद्वारमाश्रितम् । चर्मखड्गधराः सर्वे तथा सर्वास्त्रकोविदाः ॥ २६ ॥

अयु	" இதில்	सर्वे	எல்லோரும்
राक्षसां प्रयुतं	பத்துஎகழும் ஆரக்கர்	चर्मखड्गधराः	கேடயமும், கத்தியு
पश्चिमद्वारं	மேற்குவாயிலை [கள்		மேந்தியவர்கள்.
आश्रितं	காக்கின்றார்கள்.	सर्वास्त्रकोविदाः	எல்லா ஆஸ்திரக்களி
तथा	அப்படியே		தும் நிபுணர்கள்.

न्यबुदं रक्षसामत्र उत्तरद्वारमाश्रितम् । रथिनश्चाश्ववाहाश्च कुलपुत्राः सुपूजिताः ॥ २७ ॥

अयु	" அதில்	अश्ववाहाः च	குதிரைகளிலிருந்து
न्यबुदं रक्षसां	ஆயிரம் எகழும் ஆரக்		போர்புரிபவர்கள்.
उत्तरद्वारं	வடக்குவாயிலை [கள்	कुलपुत्राः	நற்குலத்திற்பிறந்த
आश्रितं	காக்கின்றார்கள்.		வர்கள்.
रथिनः च	ரதங்களிலிருந்து	सुपूजिताः	நன்கு கொள்கைப்ப
	போர்புரிபவர்கள்.		பட்டவர்கள்.

शतशोऽथ सहस्राणि मध्यमं स्कन्धमाश्रिताः । यातुधाना दुराधर्षाः शतकोटिश्च रक्षसाम् ॥

शतकोटिः	" நூறுகோடி	स्कन्धं	பிரதேசத்தை
यातुधानाः	யாதுதாரர்கள்	आश्रिताः	காக்கின்றார்கள்.
शतशः	நூற்றுக்கணக்காக	रक्षसां सहस्राणि	ஆயிரம் ஆரக்கர்
दुराधर्षाः	எவராலும் வெல்ல	अथ	எனும்
	முடியாதவர்களாய்	च	அப்படியே காக்கின்
मध्यमं	மத்திய		றார்கள்.

वलैकदेशः क्षपितो राक्षसानां दुरात्मनाम्

॥ २९ ॥

दुरात्मनां “அஃப்டர்களுடைய
राक्षसानां “ராஃப்டஸர்களுடைய

वलैकदेशः “சென்யத்தின் ஓர் பங்கு
क्षपितः “நாசம்பண்ணப் பட்டது.

ते मया संक्रमा भयाः परिखाश्चावपूरिताः । दग्धा च नगरी लङ्का प्राकाराश्चावसादिताः ॥

मया “என்னால்
ते “அந்த
संक्रमाः “பாஸங்கள்
भयाः “முறிக்கப்பட்டன.
परिखाः च “அகிழ்க்களும்
अवपूरिताः “தூர்க்கப்பட்டன.

लङ्का “இலங்கை
नगरी च “நகரம்
दग्धा “எரிக்கப்பட்டது.
प्राकाराः च “மதில்களும்
अवसादिताः “இடிந்துதள்ளப்பட்ட
“டன.

येन केन च मार्गेण तराय वरुणालयम्

॥ ३१ ॥

येन “எவ்விதமாகவாவது
केन च “ஏதோ ஒரு
मार्गेण “உபாயத்தைக்கொண்டு

वरुणालयं “சமுத்திரத்தை
तराय “நாம் கடந்துவிடு
“வோம்.

हतेति नगरी लङ्का वानरैरवधार्यताम्

॥ ३२ ॥

वानरैः “வானரர்களால்
लङ्का “இலங்கை
नगरी “நகர்

हता “அழிக்கப்பட்டுவிட்
इति “என்று [ட்டது
अवधार्यताम् “திருவுன்னத்தில்
“கொள்ளப்படட்டும்.

अङ्गदो द्विविदो मैन्दो जाम्बवान्पनसो नलः । नीलः सेनापतिश्चैव बलशेषेण किं तव ॥
प्लवमाना हि गत्वा तां रावणस्य महापुरीम् । सर्पयतवनां भित्त्वा सखातां समतोरणाम् ॥
सप्राकारां सभवनामानयिष्यन्ति मैथिलीम् ॥ ३४ ॥

अङ्गदः “அங்கதனும்,
द्विविदः “த்விவிதனும்,
मैन्दः “மைந்தனும்,
जाम्बवान् “ஜாம்பவானும்,
पनसः “பனஸனும்,
नलः “நளனும்
सेनापतिः “சேனைத் தலைவனான
नीलः एव “நீலனும்
रावणस्य “ராவணனது
महापुरीं “பெரும்நகருக்கு
प्लवमानाः हि “பாய்ந்தே
सखातां “சென்று
तां “அதை

सपयंतवनां “மலைகளோடும் வனக்க
“ளோடும்கடவும்,
सखातां “அகிழ்களோடும்கடவும்
समतोरणां “கோட்டைகூடயில்க
“ளோடிகடவும்,
सप्राकारां “மதில்களோடிகடவும்,
सभवनां “மாளிகைகளோடு
भित्त्वा “உருவழித்து [கடவும்
मैथिलीं “மைதிலியாரை
आनयिष्यन्ति “கொண்டுவருவார்கள்.
बलशेषेण “மீதிய சென்யத்தினால்
किं तव “தேவீருக்கு
किं च “இப்பொழுது ஆவ
“தொன்றுமில்லை

एवमाज्ञापय क्षिप्रं वलानां सर्वसंग्रहम् । सुहृतेन तु युक्तेन प्रस्थानमभिरोचय ॥ ३५ ॥

வலானா்	“சென்யங்களின்	ஆज्ञापय	ஆக்ஞாபித்தருளும்.
सर्वसंग्रहं	எல்லாக்கணங்களையும்	युक्तेन	நன்மைபயக்கும்
	பார்த்து	सुहृतेन तु	முகூர்த்தத்திலேயே
एवं	மேற்கண்டவாறு	प्रस्थानं	பிரயாணப்படுதலை
क्षिप्रं	இப்பொழுதே	अभिरोचय	நிச்சயித்தருளும்.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे तृतीयः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 14755

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 80

चतुर्थः सर्गः—நான்காவது ஸர்க்கம் ॥ ४ ॥

ससैन्यस्य श्रीरामस्य समुद्रतीरगमनम्—ஸைன்யங்களுடன் ஸ்ரீராமர்
ஸமுத்திரதீரத்தை அடைவது.

श्रुत्वा हनुमतो वाक्यं यथावदनुपूर्वशः । ततोऽब्रवीन्महातेजा रामः सत्यपराक्रमः ॥ १ ॥

महातेजाः	மகா தேஜஸ்வியும்	यथावत्	உள்ளபடியே
सत्यपराक्रमः	வீண்படாத பராக்கி	अनुपूर्वशः	ஒன்றும் விடாது
	ரமசாலியுமான	श्रुत्वा	கேட்டு,
रामः	ஸ்ரீராமர்	ततः	அதன்மேல்
हनुमतः	ஹனுமாருடைய	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
वाक्यं	சொல்லை.		மொழிந்தார் :

यां निवेदयसे लङ्कां पुरीं भीमस्य रक्षसः । क्षिप्रमेनां वधिष्यामि सत्यमेतद्वधीमि ते ॥ २ ॥

भीमस्य	“பயங்கரனுன	क्षिप्रं	இதோ
रक्षसः	அரக்கனது	वधिष्यामि	நாசம்பண்ணிவிடப்
यां	எந்த		போகிறேன்.
लङ्कां	இலங்கை	ते	உனக்கு
पुरीं	நகரை	एवम्	இதை
निवेदयसे	தெரிவிக்கின்றீரோ	सत्यं	உறுதியாய்
एनां	இதை	वधीमि	உரைக்கிறேன்.

अस्मिन्सुहृते सुग्रीव प्रयाणमभिरोचय । युक्तो सुहृतो विजयः प्राप्तो मय्यं दिवाकरः ॥

दिवाकरः	“சூரியபகவான்	विजयः	விக்ரவமெனப்படுவது.
मय्यं	உச்சியை	सुग्रीव	சுகரீவ,
प्राप्तः	அடைந்திருக்கிறது	अस्मिन्	இந்த
	ஆகிய	सुहृते	முகூர்த்தத்தில்
सुहृतेः	முகூர்த்தமானது	प्रयाणं	பிரயாணத்தை
युक्तः	ஏற்றது.	अभिरोचय	ஏற்றுக்கொள்வாயாக.

अस्मिन्मुहूर्ते विजये प्राप्ते मध्यं दिवाकरे । सीतां हृत्वा तु मे जातु कासौ यास्यति यास्यतः ॥

दिवाकरे	“சூரியபகவீரன்	यास्यतः	பிரயாணமாகையில்,
मध्यं	உச்சியை	असौ	இவன்
प्राप्ते	அடைந்திருக்கையில்	सीतां तु	வீரையையும்
अस्मिन्	இந்த [சே,	हृत्वा	திருடிவிட்டு,
विजये	விஜயமெனும்	जातु	எப்படித்தான்
मुहूर्ते	முஹூர்த்தத்திலே,	क	எக்குதான்
मे	நான்	यास्यति	சூடிவிடப்போகிறான் ?

सीता श्रुत्वाऽभियानं मे आशामेक्ष्यति जीविते । जीवितान्तेऽमृतं स्पृष्ट्वा पीत्वा विषमिवातुरः ॥

विषं	“விஷத்தை	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்
पीत्वा	சூடித்துவிட்டு	मे	எனது [வண்ணமே
आतुरः	துன்பப்படும் ஒருவன்	अभियानं	பிரயாணத்தை
जीवितान्ते	பிராணன் போகும் வேளையில்	सीता	வீரைய
अमृतं	அமிருதத்தை	श्रुत्वा	கேட்டு
स्पृष्ट्वा	கண்டு ?	जीविते	பிராணன்பிது
		आशां एष्यति	ஆசையை பெறுவான்.

उत्तराफल्गुनी ह्यथ भ्वस्तु हस्तेन योक्ष्यते

॥ ६ ॥

अथ हि	“இன்றோ	हस्तेन	ஹஸ்தநகர்த்திரத்
उत्तराफल्गुनी	உத்திராஃலகுனி		தோடு
यः तु	நானேயேனவென்றால்	योक्ष्यते	விளக்கப்படுகிறது.”

§ [ஸ்ரீராமருடைய ஜன்மநகர்த்திரமாகிய புனர்வசவுக்கு ஆருவது நகர்த்திரமாகையால் இது ஸாதகந்தாரை.]

* [புனர்வசவுக்கு 7-வது நகர்த்திரமாகையால் வதந்தாரை]

अभिप्रयाम सुभीव सर्वानीकसमावृताः

॥ ७ ॥

सुभीव	“சுகீவனே!	अभिप्रयाम	நாம் பிரயாணமாகு
सर्वानीक- }	எல்லா சைன்யங்க		
समावृताः }	னரல் சூழப்பட்டவர்		வோம்
	களாம்		

निमित्तानि च धन्यानि यानि प्रादुर्भवन्ति च । निहत्य रावणं संख्ये ह्यनविष्यामि जानकीम् ॥

धन्यानि	“பாக்கியங்களை வினை	हि	ஆணபடியால்
	விக்கும்	संख्ये	பேசரில்
निमित्तानि	நற்சூனங்கள்	रावणं च	ராவணனையும்
यानि च	எனவகனோ ஆனவ	निहत्य	கொன்று
	கள்	जानकीं	ஜானகியை
प्रादुर्भवन्ति	பிரத்யநகர்த்தில் தோ	अनविष्यामि	கொண்டுவிடப்போகி
	ன்றுகின்றன.		தேன்.

उपरिष्ठाद्धि नयनं स्फुरमाणपिदं मम । विजयं समनुयासं शंसतीव मनोस्थम् ॥ ९ ॥

மம	"எனது	ஹி	என்கிற காரணத்தால்
इदं	இந்த	मनोरथं	மனோரதமாகிருக்கிற
नयनं	கண்	विजयं	வெற்றியை
उपरिष्ठात्	மேலே	समनुयासं इव	கிட்டிவிட்டதாகவே
स्फुरमाणं	துடித்துக்கொண்டிருக்கிறது.	शंसति	அறிவிக்கிறது."

ततो वानरराजेन लक्ष्मणेन च पूजितः । उवाच रामो धर्मात्मा पुनरप्यर्थकोविदः ॥ १० ॥

अर्थकोविदः	விஷயங்களை நன்கு	लक्ष्मणेन च	லக்ஷ்மணராலும்
	றிந்த	पूजितः	புகழ்ந்துகொண்டாட
धर्मात्मा	தர்மாத்மாவாகிய		ப்பட்டவராய்
रामः	ஸ்ரீராமர்	पुनः अपि	மீளவும்
ततः	இச்சமயத்தில்	उवाच	பின்வருமாறு மொழி
वानरराजेन	வானரமன்னனாலும்		ந்தார் :

अग्रे यातु बलस्यास्य नीलो मार्गमवेक्षितुम् । वृतः शतसहस्रेण वानराणां तरस्विनाम् ॥

मीलः	"நீலன்	मार्गं	வழியை
तरस्विनां	பலசாலிகளான	अवेक्षितुं	சோதிக்க
वानराणां	வானரர்களின்	अस्य	இந்த
शतसहस्रेण	நூறுபேரத்தால்	बलस्य	சைன்யத்தின்
वृतः	சூழப்பட்டவனாய்	अग्रे	முன்னே
		यातु	செல்லட்டும்.

फलमूलवता नील शीतकाननवारिणा । पथा मधुमता चाशु सेनां सेनापते नय ॥ १२ ॥

सेनापते	"சேனாபதியாகிய	मधुमता च	தேன் நிறைந்தது
नील	நீலனே !		மான
फलमूलवता	{ பழங்களும், கிழங்குகளும் நிறைந்துள்ளதும்,	पथा	வழியாக
शीतकाननवारिणा	{ குளிர்ந்த சோலைகளும், நீருழுள்ளதும்	आशु	வினாவில்
		सेनां	சேனையை
		नय	நடத்திச்செல்.

दूषयेयुर्दुरात्मानः पथि मूलफलोदकम् । राक्षसाः परिरक्षेथास्तेभ्यस्त्वं नित्यमुद्यतः ॥ १३ ॥

दुरात्मानः	"கொடிய	एव	நீ
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	नित्यं	எப்பொழுதும்
पथि	வழியில்	उद्यतः	ஐக்கிரதையுடையவனாய்
मूलफलोदकं	{ கிழங்குகளையும் பழங்களையும், ஜலக்களையும்	तेभ्यः	அவர்களிடமிருந்து
दूषयेयुः	விஷயிட்டுக்கொடுப்பார்கள்.	परिरक्षेथाः	பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

निम्नेषु वनदुर्गेषु वनेषु च वनौकसः । अभिप्लुत्याभिपश्येयुः परेषां निहतं बलम् ॥ १४ ॥

निम्नेषு	“ பள்ளத்தாக்குக ளிலும்	अभिप्लुत्य	பாய்ந்து
वनदुर्गेषு	ஆடர்ந்த காடுகளி லும்	निहतं	அங்குள்ள
वनेषु च	வனங்களிலும்	परेषां	இதரர்களின்
वनौकसः	வானரர்கள்	बलं	சென்யத்தை
		अभिपश्येयुः	ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும்.

यच्च फल्गु बलं किञ्चित्दलैवोपयुज्यताम् । एतद्धि कृत्यं घोरं नो विक्रमेण प्रयुज्यताम् ॥

यत्	“ எந்த	हि	ஏனெனில்
बलं	சென்யம்	नः	நமது
किञ्चित्	சிறிது	एतत्	இந்த
फल्गु	ஆற்றலற்றதோ	घोरं	பயங்கரமான
तथ	அது	कृत्यं	காரியமானது
अथ एव	இங்கேயே	विक्रमेण च	ஆண்மையாலேயே
उपयुज्यतां	இருக்கச்செய்யப் பட்டும்.	प्रयुज्यताम्	முடிக்கப்படவேண் டியது.

सागरौघनिभं भीममयानीकं महाबलाः । कपिसिंहाः प्रकर्षन्तु शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १५ ॥

सागरौघनिभं	“ கடல்கீர்பெருக்குக்குச் சுமனமானதும்	कपिसिंहाः	வானரத்தலைவர்கள்
भीमं	பயங்கரமானதுமான	अथ	இப்பொழுது
मयानीकं	சிறந்த கேணையை	शतशः	நூற்றுக்கணக்காகவும்
महाबलाः	மகா பலசாலிகளாகிய	सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்காகவும்
		प्रकर्षन्तु	கடத்திச்செல்லட்டும்.

गजश्च गिरिसङ्काशो गवयश्च महाबलः । गवाक्षश्चाग्रतो यान्तु गवां दृप्ता इवर्षभाः ॥ १७ ॥

गिरिसङ्काशः	“ மலையை நிகர்த்த	अवभाः	எருதுகள்
गजः च	கஜனும்	गवां	பசுக்களின்
महाबलः	மகா பலம்பெருந்திய	इव	முன்னே எப்படியோ அப்படியே,
गवयः च	கவயனும்	अग्रतः	முன்னே
गवाक्षः च	கவாக்ஷனும்,	यान्तु	செல்லட்டும்.
दृप्ताः	கொழுத்த		

यातु वानरवाहिन्या वानरः पुवतां वरः । पालयन् दक्षिणं पार्श्वमृषयो वानरर्षभः ॥ १८ ॥

पुवतां	“ பாய்ந்துசெல்பவர்க ளுக்குள்	वानरवाहिन्याः	வானரச்சேனைக்கு
वरः	சிறந்தவனும்	दक्षिणं	வலது
वानरर्षभः	வானரோத்தமனுமா	पार्श्वं	பக்கத்தை
अरुषभः	ரிஷபன் என்ற [சிய	पालयन्	பாதுகாத்துக் கொண்டு
वानरः	வானரன்	यातु	போகட்டும்.

गन्धहस्तीव दुर्धर्षस्तरस्वी गन्धमादनः । यातु वानरवाहिन्याः सव्यं पार्श्वमधिष्ठितः ॥ १९ ॥

दुर्धर्षः	“ செல்லமுடியாதவ னும்	वानरवाहिन्याः	வானரசேனைபின்
गन्धहस्ती इव	கொழுத்த யானை யென	सव्यं	இடது
तरस्वी	மகா பலசாலியுமான	पार्श्व	பக்கத்தை
गन्धमादनः	கந்தமாதனன்	अधिष्ठितः	ஆக்குறாபிக்கின்றவ னாய்
		यातु	போகட்டும்.

यास्यामि बलमध्येऽहं बलौघमभिर्हप्यन् । अधिरुह्य हनूमन्तमैरावतमिवेश्वरः ॥ २० ॥

अहं	“ நான்	अधिरुह्य	ஏறிக்கொண்டு
ईश्वरः	தேவராஜன்	बलौघं	சைன்யவெள்ளத்தை
ऐरावतं	ஐராவதத்தின்மேல்	अभिर्हप्यन्	உதவா ஹப்படுத்திக் கொண்டு
इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,	बलमध्ये	சைன்யத்தின் மத்தி யில்
हनूमन्तं	ஹனுமான்மீது	यास्यामि	செல்லப்போகிறேன்.

अङ्गदेनैष संयातु लक्ष्मणश्चान्तकोपमः । सार्वभौमेन भूतेशो द्रविणाधिपतिर्यथा ॥ २१ ॥

भूतेशः	“ பரம்மகணங்களுக்கு அதிபதியான	अङ्गदेन	அங்கதன்மீது
द्रविणाधिपतिः	தனாதிபதி (குயோன்)	अन्तकोपमः	பமதர்மராஜனை யொத்த
सार्वभौमेन	சார்வபௌமனெனும் யானையின்மீது	एषः	இந்த
यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,	लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணன்
		संयातु च	செல்லட்டும்.

जाम्बवांश्च सुषेणश्च वेगदर्शी च वानरः । कुक्षराजो महासत्त्वः कुक्षि रक्षन्तु ते त्रयः ॥

ते	“ அந்த	सुषेणः च	ஸுசேணனும்,
त्रयः	மூவர்களுகிய	वेगदर्शी	வேகதர்சி என்ற
कुक्षराजः	குக்ஷரமன்னனும்	वानरः च	வானரனும்
महासत्त्वः	அனலில்லா ஆற்றலு	कुक्षि	வடுற்றுபாகத்தை
जाम्बवान् च	ஜாம்பவானும், [டைய	रक्षन्तु	பாதுகாக்கட்டும்.”

राघवस्य वचः श्रुत्वा सुग्रीवो बाहिनीपतिः । व्यादिदेश महावीर्यान्वानरान्वानरर्षभः ॥ २३ ॥

बाहिनीपतिः	சேனைபதியகனும்	श्रुत्वा	கிறிமேற்கொண்டு
वानरर्षभः	வானரசரத்தமனு மாகிய	महावीर्यान्	மகாபராக்கிரமசாலி களான
सुग्रीवः	சுகிரீவன்	वानरान्	வானரர்களை
राघवस्य	ரூராமருடைய	व्यादिदेश	அங்கனமே நியமித் தார்.
वचः	ஆக்கினையை		

ते वानरगणाः सर्वे समुत्पत्य युयुत्सवः । गुहाभ्यः शिखरेभ्यश्च आशु पुष्पुविरे तदा ॥

ததா	அப்பொழுது	आशु	கிரைவில்
ते वानरगणाः	அந்த வானரர்கள்கள்	गुहाभ्यः	குகைகளிலிருந்தும்
सर्वे	எல்லோரும்	शिखरेभ्यः च	பர்வதசிகரங்களிலி
युयुत्सवः	பொலில் ஆசைகொண் டவர்களாய்	समुत्पत्य	கிளம்பி [ருத்தம்
		पुष्पुविरे	பறந்துசென்றார்கள்.

ततो वानरराजेन लक्ष्मणेन च पूजितः । जगाम रामो धर्मात्मा ससैन्यो दक्षिणां दिशम् ॥

வானராஜன்	வானரமன்னனானும்	दक्षिणां	தெற்கு
लक्ष्मणेन च	லக்ஷ்மணனானும்	दिशं	திக்கை நோக்கி
पूजितः	மரியாதை செய்ப்ப	ततः	அப்பொழுது
धर्मात्मा	தர்ம த்மாவாகிய[ட்ட	ससैन्यः	சைனியத்தோடு கூட
रामः	ஸ்ரீராமர்	जगाम	பிரயாணமானார். [வே

शतैः शतसहस्रैश्च कोटीभिरयुतैरपि । वारणामैश्च हरिभिर्ययौ परिवृतस्तदा ॥ २६ ॥

ததா	அப்பொழுது	अयुतैः अपि	பதினாயிரக்கணக்காகவும்
वारणामैः	யானைகளை நிகர்த்த	शतसहस्रैः च	லக்ஷக்கணக்காகவும்
हरिभिः	வானரர்களால்	कोटीभिः च	கோடிக்கணக்காகவும்
शतैः	நூற்றுக்கணக்காகவும்	परिवृतः	குழப்பப்பட்டவராய்
		ययौ	சென்றார்.

तं यान्तमनुयाति स महती हरिवाहिनी

॥ २७ ॥

யான்த்	எழுந்தருளிச்செல் லும்	महती	அளவுகடந்த
तं	அவரை	हरिवाहिनी	வானரச்சேனை
		अनुयाति स	பின்பற்றிச்சென்றது.

हृष्टाः प्रमुदिताः सर्वे सुग्रीवेणाभिपालिताः । आप्लवन्तः पुवन्तश्च गर्जन्तश्च पुवङ्गमाः ॥

क्ष्वेलन्तो निनदन्तस्ते जम्बुवै दक्षिणां दिशम् ॥ २८ ॥

भक्षयन्तः सुगन्धीनि मधूनि च फलानि च । उद्वहन्तो महावृक्षान्मञ्जरीपुञ्जधारिणः ॥ २९ ॥

சுగிரீவே	சுகர்வனால்	निनदन्तः	பெரும்கூச்சலிடுகிற வர்களும்
अभिपालिताः	பாதுகாக்கப்பட்ட	सुगन्धीनि	நறுமணமுள்ள
ते पुवङ्गमाः	அந்த வானரர்கள்	मधूनि च	தேன்களையும்
सर्वे	எல்லோரும்	फलानि च	பழங்களையும்
हृष्टाः	உற்ஸரஹக்கொண்ட வர்களும்	भक्षयन्तः	புசிக்கின்றவர்களும்
प्रमुदिताः	களிப்புற்றவர்களும்	मञ्जरीपुञ्जधारिणः	பூங்கொந்துக்கள் விளக்குகிறதான
आप्लवन्तः	குதிக்கின்றவர்களும்		பெருளிருக்கங்களை
पुवन्तः च	கூத்தாடுகின்றவர் களும்	उद्वहन्तः च	கையிலேந்தியவர்களு
गर्जन्तः	ஆட்டகாசம் செய்கி ன்றவர்களும்	दक्षिणां	தென் [மாக
क्ष्वेलन्तः	குதித்துத் தாவிச் சுரக்கின்றவர்களும்	दिशं	திக்கைநோக்கி
		जम्बुः वै	செல்லுற்றார்கள்.

अन्योन्यं सहसा दृष्ट्वा निर्वहन्ति क्षिपन्ति च । पततश्चाक्षिपन्त्यन्ये पातयन्त्यपरे परान् ॥

दृष्ट्वा: செருக்குற்ற ஆவர்கள்
 सहसा திடீரென
 अन्योन्यं ஒருவனையொருவன்
 निर्वहन्ति தூக்கிக்கொள்கிறார்
 கள்.

क्षिपन्ति च எறிகிறார்கள்.
 अन्ये சிலர்

पतत: च கீழே விழுந்தவர்க
 क्षिपन्ति கொட்டார் த்து
 अन्ये என்னம்செய்கின்றார்
 कள்.
 अपरे வேறுசிலர்
 परान् மற்றவர்களை
 पातयन्ति கீழே தள்ளுகிறார்கள்.

रावणो नो निहन्तव्यः सर्वे च रजनीचराः । इति गर्जन्ति हरयो राघवस्य समीपतः ॥

रावणः "ராவணன்
 न: நம்மால்
 निहन्तव्यः கொல்லப்படவேண்டி.
 रजनीचरा: ராசநிசர்கள் [யவன்.
 सर्वे எல்லோரும்
 च அப்படியே கொல்லப்
 படவேண்டியவர்கள்"

इति என்று
 हरय: வானரர்கள்
 राघवस्य ஸ்ரீராமரது
 समीपत: அருகில்
 गर्जन्ति அட்டகாசஞ்செய்கின்
 றனர்.

पुरस्तादृषभो वीरो नीलः कुमुद एव च । पन्थानं शोधयन्ति स्म वानरैर्बहुभिः सह ॥

वीर: வீரனான
 ऋषभ: ரிஷபனும்,
 नील: च நீலனும்,
 कुमुद: एव குமுதனும்
 बहुभि: பல

वानरै: வானரர்களோடு
 सह கூட
 पन्थानं வழியை
 पुरस्तात् முன்பாக
 शोधयन्ति स्म சோதித்தார்கள்.

मध्ये तु राजा सुग्रीवो रामो लक्ष्मण एव च । बहुभिर्वलिभिर्भीमैर्वृताः शत्रुनिबर्हणाः ॥

राम: च ஸ்ரீராமரும்
 लक्ष्मण: एव லக்ஷ்மணரும்
 सुग्रीव: சுக்ரீவ
 राजा तु மன்னனுமாகிய
 शत्रुनिबर्हणा: சத்ருஸம்ஹாரகராகி
 ய இவர்கள்

बहुभि: பல
 भीमै: பயங்கரர்களான
 बलिभि: பலிஷ்டர்களால்
 मध्ये நடுவில்
 वृता: சூழப்பட்டிருந்தார்
 கள்.

हरिः शतबलिर्वीरः कोटीभिर्दशमिर्वृतः । सर्वामेको ह्यवष्टभ्य ररक्ष हरिवाहिनीम् ॥ ३४ ॥

वीर: வீரனாகிய
 शतबलि: சதபலியென்ற
 हरि: வானரன்
 दशभि: பத்து
 कोटीभि: கோடிகளால்
 वृत: சூழப்பட்டவனும்

एक: द्वि: தான் ஒருவனை
 हरिवाहिनीं வானரசைநியமம்
 सर्वा எல்லாவற்றையும்
 अवष्टभ्य அருகிலிருந்து
 கொண்டு
 ररक्ष காத்தான்.

कोटीशतपरीवारः केसरी पनसो गजः । अर्कश्चातिवहः पार्श्वमेकं तस्याभिरक्षति ॥३५॥

கேசரி	கேசரி	गजः	கஜனும்
कोटीशतपरीवारः	கூறுகோடி பரிவாரங் களுடையவனும்	अतिवहः	மகாபலகாலியான
तस्य	அதன்	अर्कः	அர்க்கனும்
एकं पार्श्व	ஒரு பக்கத்தை	च	அப்படியே (ஒவ்வொருவரும் ஒரு பக்கத்தைப் பாதுகாக்கிறார்கள்).
अभिरक्षति	பாதுகாக்கிறான்.		
पनसः	பனஸனும்		

सुपेणो जाम्बवान्धैव कलैश्च बहुभिर्हतौ । सुग्रीवं पुरतः कृत्वा जघनं संरक्षतुः ॥ ३६ ॥

सुपेणः च	ஸுபேஷனனும்	सुग्रीवं	சுகிரீவனை
जाम्बवान् एव	ஜாம்பவானும்	पुरतः कृत्वा	முன்னிட்டுக்கொண்டு
बहुभिः कलैः च	பல கரடிகளால்	जघनं	பின்பக்கத்தை
हतौ	குழப்பட்டவர்களால்	संरक्षतुः	ரகழித்தார்கள்.

तेषां सेनापतिर्वीरो नीलो वानरपुङ्खवः । संपतन्यततां श्रेष्ठस्तद्रत्नं पर्यपालयन् ॥ ३७ ॥

तेषां	அவர்களுடைய	नीलः	நிலன்
सेनापतिः	சேனாபதியும்	संपतन्	பாய்ந்துசென்று
वीरः	கூரனும்	तन्	அந்த [கொண்டே
पततां	பாய்ந்துசெல்பவர்	बलं	சைனியத்தை
श्रेष्ठः	தலைவனும் [களில்	पर्यपालयन्	எங்கும் பாதுகாத்து
वानरपुङ्खवः	வானரோத்தமனு மாகிய		வந்தான்.

दरीमुखः मज्झश्च रम्भोऽथ रभसः कपिः ।

दरीमुखः	தரிமுகனும்
मज्झः च	பிரஜங்கனும்
रम्भः	ரம்பனும்
रभसः	ரபஸனெனும்
कपिः च	வானரனுமாகிய
वीरः	வீரர்கள்

सर्वतश्च ययुर्वीरास्त्वरयन्तः पुवङ्गमान् ॥

सर्वतः	நாற்புறத்திலும்
पुवङ्गमान्	வானரர்களை
वरयन्तः	தரித்தப்படுத்திக் கொண்டு
अथ	அப்பொழுது
ययुः	சென்றார்கள்.

एवं ते हरिशार्दूला गच्छन्तो बलदर्पिताः ।

सरांसि च सुफुल्लानि तटाकानि वनानि च

ते	அந்த
बलदर्पिताः	பலத்தால் செருக் குற்ற
हरिशार्दूलाः	வானரோத்தமர்கள்
एवं	இவ்வாறு
गच्छन्तः	சென்றுகொண்டே
दुमलतायुतं	மரங்களும் கொடி களும் கிறந்த
सहं	ஸற்றவமெனும்

अपश्यंस्ते गिरिश्रेष्ठं सहं द्रुमलतायुतम् ॥

॥ ३९ ॥

गिरिश्रेष्ठं	மகிமரகையம்
च	இன்னும்
ते	அவர்கள்
सुफुल्लानि	நன்கு மலர்ந்த
सरांसि	தாமரை நுடைகளையும்
तटाकानि	தடாக்களையும்
वनानि च	வனங்களையும்
अपश्यन्	கண்டார்கள்.

रामस्य शासने ज्ञात्वा भीमकोपस्य भीतवत् । वर्जयन्नगराभ्याशांस्तथा जनपदानपि ॥
सागरौघनिभं भीमं तद्दानरबलं महत् । निःसर्प महाघोषं भीमघोष इवार्णवः ॥ ४१ ॥

भीमघोषः பயக்கரச்சத்தமிடும்
அர்ணவः इव சுழுத்திரம்போல்
महाघोषं பேரொளியுடையதும்
सागरौघनिभं சுழுத்திரத்தின் நீர்ப்
பெருக்கை கிசுர்த்து
भीमं பயக்கரமானதும்
महत् அளவிற்றத்தமான
तत् அந்த
वानरबलं வானரசேனை
भीमकोपस्य பயக்கரமாய் கோபம்
வரும்

रामस्य ஸ்ரீராமரது
शासने ஆக்குறையை
ज्ञात्वा கிரமேற்கொண்டு
भीतवत् பயந்துடன்கூடிய
தாய்
नगराभ्याशान् நகர அருகாமைப்பிர
தேசங்களையும்
तथा அவ்வண்ணமே
जनपदान् अपि தேசங்களையும்
वर्जयत् விலக்கி
निःसर्प சென்றது.

तस्य दाशरथेः पार्श्वे शूरास्ते कपिकुञ्जराः । तूर्णमापुपुबुः सर्वे सदम्भा इव चोदिताः ॥

ते அந்த
शूराः சூரர்களாகிய
कपिकुञ्जराः வானரோத்தமர்கள்
सर्वे எல்லோரும்
चोदिताः உதஸா ஹப்படுத்தி
ஒட்டப்பட்ட

सदम्भाः इव நற்குதிரைகள்எனவே
तूर्णं விரைவில்
तस्य அந்த
दाशरथेः ஸ்ரீராமரது
पार्श्वे பக்கவில்
आपुपुबुः பறந்துசென்றார்கள்.

कपिभ्यामूद्यमानौ तौ शुशुभाते नरोत्तमौ । महद्भवापि संस्पृष्टौ ग्रहाभ्यां चन्द्रभास्करो ॥

कपिभ्यां இரு வானரர்களால்
उद्यमानौ தூக்கிக்கொண்டு
போகப்படுகிற
तौ அந்த
नरोत्तमौ புருஷோத்தமர்கள்
महद्भवा மகா

ग्रहाभ्यां { நூருகிரவுகளுகொடு
(சக்கிரபிரஹஸ்பதி
களொடு,
संस्पृष्टौ கூடிய
चन्द्रभास्करो इव சந்திரசூரியர்கள்போல்
शुशुभाते விளங்கினார்கள்.

तमद्भगतो रामं लक्ष्मणः शुभया गिरा । उवाच परिपूर्णार्थः स्मृतिमान्प्रतिभानवान् ॥

परिपूर्णार्थः { மனத்திருப்தியையே
சர்வமுமாய்க்கொண்
டவரும்
स्मृतिमान् நல்ல ஓரபகராலியும்
प्रतिभानवान् { மேல்மேலும் விஷயங்
கள் விளங்கப்பெற்ற
வரும்
अद्भगतः அங்கதன்மீது எழுந்த
ருளியிருந்தவருமான

लक्ष्मणः லக்ஷ்மணர்
तं அந்த
रामं ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
शुभया இனிய
गिरा கொற்கொண்டு
उवाच பின்வருமாறு மொழி
ந்தார்.

हतामवाप्य वैदेहीं क्षिप्तं हत्वा च रावणम् । समृद्धार्थः समृद्धार्थमयोध्यां प्रतियास्यसि ॥

रावणं "ராவணன்
क्षிप्तம் கிணரலில்
ஹ்வா கொன்றுவிட்டு,
ஹத் திருடிச் கொண்டு
போகப்பட்ட
வெடீहीं च வைத்தெகியானையும்
அவாப்ய அடைந்து,

समृद्धार्थः மனோரதம் கைகடப்
பட்டவராய்
समृद्धार्थं பொருளால் செழித்த
अयोध्यां அயோத்திக்கு
प्रतियास्यसि திரும்பியெழுந்தரு
ளப்போகிறீர்.

महान्ति च निमित्तानि दिवि भूषौ च राघव । शुभानि तव पश्यामि सर्वाण्येवार्थसिद्धये ॥

राघव "ஸ்ரீராம!
तव தேவரீரது
अर्थसिद्धये காரியம் கைகடும்பொ
दिवि च ஆகாசத்திலும் [ருட்டு
भूषौ च பூமிவிலும்

महान्ति சிறந்த
सर्वानि எல்லா
शुभानि நல்ல
निमित्तानि एव எருள்களையே
पश्यामि நான் காண்கின்றேன்.

अनुवाति शुभो वायुः सेनां मुदुहितः सुखः

वायुः "வாயுபகவான்
शुभः மக்களகரமாய்
मुदुहितः மிருதுவாய் அடிக்கி
ன்றவராய்

॥ ४७ ॥

सुखः இனியராய்
सेनां சேனைக்கு
अनुवाति விசகின்றார்.

पूर्णवल्गुस्वराश्वमे प्रवदन्ति मृगद्विजाः

इमे "இங்குள்ள
मृगद्विजाः च மிருகங்களும் பகலிக
ளும்

॥ ४८ ॥

पूर्णवल्गुस्वराः நிகர்த்த இனிய
தூவிட்டு
प्रवदन्ति கூவுகின்றன.

प्रसन्नाश्च दिशः सर्वा विमलश्च दिवाकरः ।

विशः "திக்குகள்
सर्वाः च எல்லாமும்
प्रसन्नाः மாசற்றவிளங்குகின்
றன.

उशनाश्च प्रसन्नार्चिरनु त्वां भार्गवो गतः ॥

प्रसन्नार्चिः தெளிவுற்ற ஒளிபு
கடையவரும்
भार्गवः மிருகுமஹர்ஷியின்
புதல்வருமான

दिवाकरः च சூரியபகவானும்
विमलः நிர்மலமாகப்பிரகாசிக்
கின்றார்.

उशनाः च சக்கிரமும்
त्वां अनु தெவரிருக்கு பின்னை
गतः இருக்கின்றார்.

ब्रह्मराशिर्विशुद्धश्च शुद्धाश्च परमर्षयः । अर्चिष्मन्तः प्रकाशन्ते ध्रुवं सर्वे प्रदक्षिणम् ॥५०॥

ब्रह्मराशिः च "துருவமண்டலமும்
विशुद्धः மாசற்று விளங்குகி
शुद्धाः பரிசுத்தர்களும் [றது.
अर्चिष्मन्तः மிக்க ஒளியுடையவர்
கருமான

परमर्षयः உயரீசிகள்
सर्वे च எல்லோரும்
ध्रुवं த்ருவரை
प्रदक्षिणं வனம் வந்து
प्रकाशन्ते விளங்குகின்றார்கள்.

विशङ्कुर्विमलो भाति राजर्षिः सपुरोहितः । पितामहवरोऽस्माकमिक्ष्वाकूणां महात्मनाम् ॥

महात्मनां	“மகா த்மா த்களாகிய	विशङ्कुः	நீர்சங்கு
इक्ष्वाकूणां	இக்சுவாகுவம்சத்த	सपुरोहितः	உபாத்தியாயருடன்
अस्माकं	நமது [வர்களுக்கும்]		கூடவே
पितामहवरः	சிறந்த மூதாதையரும்	विमलः	நிர்மலமாகவே
राजर्षिः	ராஜரிஷியுமான	भाति	விளங்குகிறார்.

विमले च प्रकाशेते विशाखे निरुषद्रवे । नक्षत्रवरमस्माकमिक्ष्वाकूणां महात्मनाम् ॥ ५२ ॥

विशाखे	“இரட்டையான விசா	महात्मनां	மகா த்மா த்களாகிய
	கரசுத்திரங்கள்	इक्ष्वाकूणां	இக்சுவாகுக்களுக்கும்
निरुषद्रवे	க்ரூரக் கிரகசம்பந்த	अस्माकं च	நமக்கும்
	மில்லாதவைகளாய்	नक्षत्रवरम्	மேன்மைபெற்று விள
विमले	தெளிவுற்று		க்கும் நக்சத்திரமிது.
प्रकाशेते	பிரகாசிக்கின்றன.		

नैर्ऋतं नैर्ऋतानां च नक्षत्रमभिपीड्यते । मूलो मूलवता स्पृष्टो धूष्यते धूमकेतुना ॥ ५३ ॥

नैर्ऋतं	“நிருதையை தேவதை	अभिपीड्यते	பாபக்கிரகங்களால் பி
	யாய்க்கொண்டதும்		டிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
नैर्ऋतानां च	அரக்கர்களுக்குரியது	मूलः	மூலநக்சத்திரம்
	மான	मूलवता	பக்கலிலிருக்கும்
नक्षत्रं	(மூலம்) நக்சத்திரமா	धूमकेतुना	தூமகேதுவால்
	னது	स्पृष्टः	தீண்டப்பட்டதாய்
		धूष्यते	எரிக்கப்படுகின்றது.”

सर्वं चैतद्विनाशाय राक्षसानामुपस्थितम् । काले कालगृहीतानां नक्षत्रं ग्रहपीडितम् ॥

कालगृहीतानां	யமனுக்காப்பட்டு,	नक्षत्रं	நக்சத்திரம்
राक्षसानां	அரக்கர்களின் [விட்ட	सर्वं च	முழுவதும்
विनाशाय	அழிவின்பொருட்டு	ग्रहपीडितं	க்ரகத்தால் பிடிக்கப்
काले	(அந்திக்)காலத்தில்		பட்டதாயும்
एतत्	இத்த	उपस्थितम्	ஏற்பட்டிருக்கிறது.

प्रसन्नाः सुरसाश्वापो वनानि फलवन्ति च । प्रवान्त्यभ्यधिकं गन्धान्यथर्तुकुसुमाद्रुपाः ॥

आपः	“தீர்த்தங்கள்	अथर्तुकुसुमाः	{ ருதுக்களில் எப்படி
प्रसन्नाः	தெளிவாயும்		யோ அப்படியே புஷ்ப
सुरसाः च	நல்ல ருசியுள்ளனவா		பங்களை யுடையவை
	யுமிருக்கின்றன.		களாய்
वनानि	வனங்கள்	गन्धान्	நறுமணக்களை
फलवन्ति च	கனிகளால் நிரம்பி	अभ्यधिकं	மிகவும்
	யிருக்கின்றன.	प्रवान्ति	வீசுகின்றன.
द्रुमाः	விருகடங்கள்		

व्यूहानि कपिसैन्यानि प्रकाशन्तेऽधिकं प्रभा । देवानामिव सैन्यानि सहस्रामे तारकामये ॥

प्रभा "பிரபுவே!
வ்யூகானி ஆணரிவாகுக்கப்பட்ட
கபிசैन्यानि வானரசேனைகள்
सहस्रामे போரில்
तारकामये நடந்தந்திரங்களின்
மக்கியில்

देवानां தேவர்களுடைய
सैन्यानि इव கைவாய்க்கொண்
अधिकं மிகவும்
प्रकाशन्ते விளங்குகின்றன.

एवमार्य समीक्ष्यैतान्प्रातो भवितुपर्देसि । इति भ्रातरमाश्वास्य हृष्टः सौमित्रिरब्रवीत् ॥

आर्य "ஆர்யனா!
एतान् இவைகளை
समीक्ष्य கவனித்து
प्रीतः மனத்திருப்திகொண்
டவராய்

सौमित्रिः வசுத்மணர்
हृष्टः உதஸாஹரத்துட
निருப்பவராய்
इति एवं மேற்கண்டவாறும்
இன்னும் பலவாறும்
भ्रातरं தமையனரை
आश्वास्य தேந்தரவுபடுத்தி
अब्रवीत् பேசினார்.

अधावृत्य महीं कृत्वा जगाम महती चमूः । कक्षवानरशार्दूलैर्नखदंष्ट्रायुर्भृता ॥ ५८ ॥

नखदंष्ट्रायुषैः { ககங்களையும் பற்களை
யும் ஆயுதங்களாகக்
கொண்ட
अक्षवानरशार्दूलैः சிறந்த கரடிகளாலும்
வானரங்களாலும்
वृता கிறைந்துள்ள

महती चमूः பெரும் செனையானது
महीं பூமியை
कृत्वा எங்கும்
अथ இப்பொழுது
आवृत्य மறைத்துக்கொண்டு
जगाम சென்றது.

कराग्रैश्चरणाग्रैश्च वानरैरुत्थितं रजः । भीममन्तर्द्वे लोकं निवार्य सवितुः प्रभाम् ॥ ५९ ॥

वानरैः வானரர்களால்
कराग्रैः கைகளின் றுளிகளால்
चरणाग्रैः च கால்களின் றுளிகளால்
उत्थितं கிளப்பப்பட்ட
रजः च புழுதி

सवितुः சூரியபகவானது
प्रभा ஒளியை
निवार्य மறைத்துக்கொண்டு
लोकं உலகை
भीमं பயங்கரமாய்
अन्तर्द्वे இருண்டபத்
செய்தது.

सपर्वतवनाकाशां दक्षिणां हरिवाहिनी । छादयन्ती ययौ भीमा घामिवाम्बुदसंततिः ॥

भीमा பயங்கரமான
हरिवाहिनी வானரசேனை,
सपर्वत- } பர்வதங்கள், வனங்
वनाकाशां } கள் வெளிப்பிரதே
दक्षिणां } சங்களுள்ளிட்ட
தென் திசையை

अम्बुदसन्ततिः மேகவாரிகை
ययौ ஆகாசத்தை
इव எவ்வண்ணமோ
ஆவ்வண்ணமே
छादयन्ती மறைத்துக்கொண்டு
ययौ சென்றது.

उत्तरन्त्यां च सेनायां सन्ततं बहुयोजनम् । नदीस्रोतांसि सर्वाणि सस्यन्दुर्विपरीतवत् ॥

सेनायां	சேனை	नदीस्रोतांसि	நதிகளின் பிரவாஹ
सन्ततं	இடைவிடாமல்	सर्वाणि	எல்லாமும் [குகள்
उत्तरन्त्यां च	கடந்துசெல்லும்	बहुयोजनं	பல யோஜனை தூரம்
	பொழுது	विपरीतवत्	எதிர்த்து
		सस्यन्दुः	பெருகினை.

सरांसि विमलाम्भांसि द्रुमाकीर्णांश्च पर्वतान् । समानभूमिप्रदेशांश्च वनानि फलवन्ति च ॥
मध्येन च समन्ताच्च तिर्यक्चाधश्च साऽऽविशत् ॥ ६२ ॥

विमलांभांसि	தெளிந்த நீர் நிரம்பிய	वनानि च	வனங்களையும்
सरांसि	தடாகங்களையும்,	मध्येन च	இடைவெளியாலே
द्रुमाकीर्णान्	மரங்களடர்ந்த	समन्तात् च	சற்றியே
पर्वतान् च	பர்வதங்களையும்	तिर्यक् च	குறுக்காகலே
समान्	சமமாகவிருக்கும்	अधः च	கீழாகலே
भूमिप्रदेशान् च	பூமிப்பிரதேசங்களை	सा	அது
फलवन्ति	கணிகள் நிறைந்த [யும்	आविशत्	புகுந்துசென்றது.

समावृत्य महीं कृत्वां जगाम महती चमूः ॥ ६३ ॥

महती	பெரும்	कृत्वां	முழுவதையும்
चमूः	சேனையானது	समावृत्य	மறைத்துக்கொண்டு
महीं	உலகம்	जगाम	சென்றது.

ते हृष्टमनसः सर्वे जग्मुर्मास्तरंहसः । हरयो राघवस्यार्थे समारोपितविक्रमाः ॥ ६४ ॥

ते	அந்த	समारोपित- विक्रमाः	} அர்ப்பணஞ்செய்து விட்ட ஆண்மை புலவர்களாய்
हरयः	வானரர்கள்	हृष्टमनसः	மனத்திருப்தி கொண் டவர்களாய்
सर्वे	எல்லோரும்	मास्तरंहसः	வாய்பகவானது ஆற் சென்றார்கள். [நலுந்து
राघवस्य	சூராமருடைய	जग्मुः	
अर्थे	கைங்கர்யத்தில்		

हर्षवीर्यबलोद्रेकान्दर्शयन्तः परस्परम् । यौवनोत्सेकजान्दर्पान्विविधांश्चक्रुर्ध्वनि ॥ ६५ ॥

हर्षवीर्य- बलोद्रेकान्	} உதஸாஹம், வீர்யம், பலம் இவைகளின் அதிகங்களை	यौवनोत्सेकजान्	யௌவனத்தின் பெரு க்கால் உண்டாகும்
परस्परं	ஒருவர் மற்றொருவரு க்கு	विविधान्	பல
दर्शयन्तः	காண்பித்துக்கொண்டு	दर्पान्	முரட்டுத்தனங்களை
		अध्वनि	வழியில்
		चक्रुः	வெளிபிட்டார்கள்.

तत्र केचिद्भुतं जम्बूद्वीपे तु तथाऽपरे । केचित्किलकिलां चक्रुर्वानरा वनगोचराः ॥ ६६ ॥

वनगोचराः	வனத்தில் வசிப்பவர்	उपेतुः	{ (முன்சென்றவர்களை நோக்கிப்) பறந்து சென்றார்கள்.
वानराः	வானரர்கள் [கனாகிய	केचित्	சிலர்
तत्र	அப்பொழுது	किलकिलां	கிலகிலவெறும்
भुतं	வேகமாக		சத்தத்தை
जम्बुः	சென்றார்கள்.	चक्रुः	இட்டார்கள்.
तथा	அப்படியே		
अपरे च	வேறுசிலர்		

प्रास्फोटयंश्च पुच्छानि संनिजघ्नः पदान्यपि । भुजान्विक्षिप्य शैलांश्च द्रुमान्ये वभञ्जिरे ॥

पुच्छानि च	வால்களையும்	अन्ये	வேறுசிலர்
प्रास्फोटयन्	உதறினார்கள்,	भुजान्	கைகளை
पशानि अपि	கால்களையும்	विक्षिप्य	பரப்பி
संनिजघ्नः	{ ஒன்றோடொன்றாய் அடித்துக்கொண்டார்கள்.	शैलान्	மலைகளையும்
		द्रुमान् च	விருகத்களையும்
		वभञ्जिरे	பிணத்தார்கள்.

आरोहन्तश्च शृङ्गाणि गिरीणां गिरिमोचराः । महानादान्विमुञ्चन्ति श्वेलामन्ये प्रचक्रिरे ॥

गिरिमोचराः	வனவாசிகளாகிய	महानादान्	பெரும் கோஷக்களை
अन्ये	சிலர்	विमुञ्चन्ति	இட்டார்கள்.
गिरीणां	மலைகளின்	श्वेलां च	மந்தவர்களைப்பார்த்து பரிசாசத்தையும்
शृङ्गाणि	கிரகங்களில்	प्रचक्रिरे	செய்தார்கள்.
आरोहन्तः	ஏறிக்கொண்டு		

ऊरुवेगैश्च ममृदुलताजालान्यनेकशः । जृम्भमाणाश्च विक्रान्ता विचिक्रीडुः शिलाद्रुमैः ॥

ऊरुवेगैः	தொடையின் வேகத்	विक्रान्ताः	பாக்கிரமசாதிக ளாய்
	தால்	जृम्भमाणाः च	எங்கும் பறந்து கொண்டு
लताजालानि च	கொடி சமூகங்களையும்	शिलाद्रुमैः	மலைகளையும் மரங்களை யும்கொண்டு
अनेकशः	ஏராளமாய்	विचिक्रीडुः	விளைவாடினார்கள்.
ममृदुः	ஆழித்தார்கள்.		

शतैः शतसहस्रैश्च कोटीभिश्च सहस्रशः । वानराणां तु घोराणां यूयैः परिवृता मही ॥ ७० ॥

मही	பூமியானது	सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்காகவும்,
घोराणां	பயங்கரமான	शतसहस्रैः च	வந்தக்கணக்காகவும்,
वानराणां	வானரர்களின்	कोटीभिः च	கொடிக்கணக்காகவும்
यूयैः	கூட்டங்களால்	तु	இப்பொழுது
शतैः	நூற்றுக்கணக்காக	परिवृता	மறைக்கப்பட்டிருத்

सा स्म याति दिवारात्रं महती हरिवाहिनी । हृष्टा ममुदिता सेना सुग्रीवेणाभिरक्षिता ॥

सा	ஆந்த	सेना	சேனை
हरिवाहिनी	வானரர்களால் நடத் தப்பட்டதும்	हृष्टा	மனத்திருப்தி கொண்டு
सुग्रीवेण	ஸுக்ரீவனால்	ममुदिता	களித்து
अभिरक्षिता	பாதுகாக்கப்பட்டது மான	दिवारात्रं	பகலும் இரவும்
महती	பெரும்	याति स्म	சென்றுகொண்டே விரும்புது.

वानरास्त्वरितं यान्ति सर्वे युद्धाभिनन्दिनः । सुमोक्षयिषवः सीतां मुहूर्तं कापि नासत ॥

वानराः	வானர்கள்	सीतां	சிதாதேவியாரை
सर्वे	எல்லோரும்	सुमोक्षयिषवः	விடுவிக்க ஆத்திரங் கொண்டவர்களாய்
युद्धाभिनन्दिनः	போரில் உதனாற்றங் கொண்டவர்களாய்	मुहूर्तं अपि	ஒருநிமிஷமேனும்
स्वरितं	விரைந்தே	न	எங்கும்
यान्ति	சென்றார்கள்.	आसत न	தங்கவில்லை.

ततः पादपसंवाधं नानामृगसमायुतम् । सह्यपर्वतमासेदुर्मलयं च महीधरम् ॥ ७३ ॥

ततः	பிறகு	सह्यपर्वतं	ஸற்றுயபர்வதத்தை
पादपसंवाधं	மரங்களடர்ந்ததும்	मलयं	மலய [யும்]
नानामृगसमायुतं	பலமிருகங்களால் வசி க்கப்பெற்றதுமான	महीधरं च	பர்வதத்தையும்
		आसेदुः	அடைந்தார்கள்.

काननानि विचित्राणि नदीप्रस्रवणानि च । पश्यन्नभिययौ रामः सह्यस्य मलयस्य च ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	काननानि	சோலைகளையும்
सह्यस्य	ஸற்றுயமலைநுடைய வும்	नदीप्रस्रवणानि च	நதிகளையும் அருவி களையும்
मलयस्य च	மலயமலையினுடைய	पश्यन्	பார்த்துக்கொண்டே
विचित्राणि	அழகிய [யும்]	अभिययौ	சென்றார்.

धकुलांस्तिलकांश्चूतानशोकान्सिन्धुवारकान् । करवीरांश्च तिमिशान्भञ्जन्ति स्म ध्रुवङ्गमाः ॥

ध्रुवङ्गमाः	வானர்கள்	सिन्धुवारकान्	கொச்சிமரங்களையும்
धकुलान्	வகுள கிருஷ்ண களையும்	करवीरान्	அலரிகளையும்
तिलकान्	மஞ்சாடிமரங்களையும்	तिमिशान् च	திமிசங்களையும்
चूतान्	மாமரங்களையும்	भञ्जन्ति स्म	முறித்துவிழ்த்தினா கள்.
अशोकान्	அசோகமரங்களையும்		

अङ्गोलाश्च करञ्जाश्च पुष्पन्यग्रोधतिन्दुकान् । जम्बूकामलकात्रीपान्भञ्जन्ति स्म पुवङ्गमाः ॥

புஷ்பஞ்ஜமா:	வானரர்கள்	जम्बूकामलकान्	நாவல்மரங்களையும்
अङ्गोलाश्च	ஆழிஞ்சிவகளைகளையும்		நெல்லிமரங்களையும்
करञ्जान्	புஞ்சுருகளைகளையும்	नीपान् च	கடம்புகளையும்
पुष्पन्यग्रोध-	} தோளிகளையும், ஆல மரங்களையும் திந்து கமரங்களையும்.	भञ्जन्ति स्म	முறித்துவிட்டுத்தின் கள்.
तिन्दुकान्			

प्रस्तरेषु च रम्येषु विविधाः काननद्रुमाः । वायुवेगप्रचलिताः पुष्पैस्वकिरन्ति गाम् ॥७७॥

रम्येषु	அழகிய	वायुवेगप्रचलिताः	வாயுவேகத்தால்
प्रस्तरेषु च	சமமான பிரதேசங் களிலும்		அரைவரவாய்
विविधाः	பலவகை	पुष्पैः	புஷ்பங்களால்
काननद्रुमाः	காட்டுமரங்கள்	गां	பூமியில்
		अवकिरन्ति	துவின.

मारुतः सुखसंस्पर्शो वाति चन्दनशीतलः । पर्पदैरनुकूलजिह्वनेषु मधुगन्धिषु ॥ ७८ ॥

मारुतः	வாயுபுகவான்	सुतसंस्पर्शः	சுகஸ்பரிசமுடையவ ராய்
मधुगन्धिषु	தேன்மணம் கமழும்	चन्दनशीतलः	சத்தனம்போல் குளிர் ச்சியாய்
वनेषु	வனங்களில்	वाति	வீசுகிறார்.
अनुकूलजिह्वः	இனடவிரிபாது பாடும்		
पर्पदैः	வண்டுகளோடு		

अधिकं शैलराजस्तु धातुभिः सुविभूषितः ॥ ७९ ॥

शैलराजः तु	மலைபரசும்	अधिकं	மிகவும்
धातुभिः	காணிகங்களால்	सुविभूषितः	அழகு வாய்ந்து விளங்கி கிற்று.

धातुभ्यः प्रसृतो रेणुर्वायुवेगविघटितः । सुमहद्वानरानीकं छादयामास सर्वतः ॥ ८० ॥

धातुभ्यः	காணிக்கங்களிலின்றி	सुमहद्व	மிகப்பெரிய
प्रसृतः	கிளம்பிய	वानरानीकं	வானரதேவையை
रेणुः	துளி	सर्वतः	எதற்புறமும்
वायुवेगविघटितः	காற்றின் வேகத்தால் அடிக்கப்பட்டு	छादयामास	மறைத்துவிட்டது.

गिरिप्रस्थेषु रम्येषु सर्वतः संप्रपुष्पिताः । केतवयः सिन्धुवाराश्च वासन्त्यश्च मनोरमाः ॥

रम्येषु	அழகிய	केतवयः	தாழைகளும்
गिरिप्रस्थेषु	மலைத்தாழ்வான	सिन्धुवाराः च	நெய்ச்செடிகளும்
सर्वतः	எங்கும் [களில்	मनोरमाः	அழகிய
संप्रपुष्पिताः	மனமுதலுட்குத் தாவிய அம்மிகாண்டி முதல்	वासन्त्यः च	முல்லைகளும்

माधव्यो गन्धपूर्णाश्च कुन्दगुल्माश्च पुष्पिताः । चिरिविल्वा मधूकाश्च वकुलाः प्रियकास्तथा ॥
 स्फूर्जकास्तिलकाश्चैव नागवृक्षाश्च पुष्पिताः । चूताः पाटलयश्चैव कोविदाराश्च पुष्पिताः ॥
 मुचुलिन्दार्जुनाश्चैव शिशुपाः कुटजास्तथा । धवाः शालमलयश्चैव रक्ताः कुरवकास्तथा ॥
 हिन्तालास्तिमिशश्चैव चूर्णका नीपकास्तथा । नीलाशोकाश्च वरणा भङ्गोलाः पद्मकास्तथा ॥
 पुवमानैः पुवङ्गैस्तु सर्वे पर्याकुलीकृताः ॥ ८५ ॥

गन्धपूर्णाः	வாசனை நிரம்பிய
माधव्यः च	மாதுவீ எனும்
	முகுளிகளும்
पुष्पिताः	பூத்த
कुन्दगुल्माः च	குருந்தப்புதர்களும்
चिरिविल्वाः	புகைமரங்களும்
मधूकाः च	இலுப்பை மரங்களும்
वकुलाः	மகிழ்மரங்களும்
तथा	அவ்வண்ணமே
प्रियकाः	பந்துகங்களும்
स्फूर्जकाः च	ஸ்பூர்ஜகங்களும்
तिलकाः एव	திலகங்களும்
नागवृक्षाः च	செருகப்பூமரங்களும்
पुष्पिताः	நன்குதப் பூத்த
चूताः च	மாமரங்களும்
पाटलयः एव	பாடிலமரங்களும்
पुष्पिताः	பூத்த
कोविदाराः च	மலைவகத்திகளும்
मुचुलिन्दार्जुनाः च	முசுலிந்தங்களும்
	மருதமரங்களும்
शिशुपाः एव	சிம்சுபங்களும்

कुटजाः तथा	கெட்பாளைகளும்
धवाः च	தவமாக்களும்
शालमलयः एव	இலவுகளும்
तथा	அவ்வண்ணமே
रक्ताः	சிவந்த
कुरवकाः	மருதாணிகளும்
हिन्तालाः च	கந்தற்பனைகளும்
तिमिशः एव	திமிசமரங்களும்
चूर्णकाः	சூர்ணகமரங்களும்
तथा	அப்படியே
नीपकाः	கடம்புகளும்
नीलाशोकाः च	நீலாசோகமரங்களும்
वरणाः	மரவளிக்கமரங்களும்
भङ्गोलाः	அழிஞ்சில்களும்
तथा	அப்படியே
पद्मकाः	பத்மகங்களும்
सर्वे तु	ஆனைத்தும்
पुवमानैः	பறந்துசெல்லும்
पुवङ्गैः	வானரர்களால்
पर्याकुलीकृताः	நிலைகுலைக்கப்பட்டன.

वाप्यस्तस्मिन्नारौ शीताः पल्वलानि तथैव च । चक्रवाकानुचरिताः कारण्डवनिषेविताः ॥

पुवैः क्रौञ्चैश्च संकीर्णा वराहमृगसेविताः ॥ ८६ ॥

ऋक्षैस्तरक्षुभिः सिंहैः शार्दूलैश्च भयावहैः । व्यालैश्च बहुभिर्भीमैः सेव्यमानाः समन्ततः ॥

तस्मिन्	அதே
गिरौ	பர்வதத்தில்
चक्रवाकानुचरिताः	{ சக்கிவாகங்களால் வசிக்கப்பெற்றவை களும்
कारण्डवनिषेविताः	{ காண்டவங்களால் வசிக்கப்பெற்றவை களும்

पुवैः	நீர்காக்கைகளாலும்
क्रौञ्चैः च	க்ரௌஞ்சங்களாலும்
संकीर्णाः	நிரம்பியவைகளும்
वराहमृग-	பன்றிகள், மான்கள்
सेविताः }	இவைகள் வசிக்கப் பெற்றவைகளும்,
ऋक्षैः	கரடிகளாலும்
तरक्षुभिः	சிறுத்தைகளாலும்

சிஃ:	சிலங்கங்களா லும்
भयावहै:	பயங்கரமான
शार्ङ्गैः च	புலிகளா லும்
बहुभिः	பல
भीमैः	பயங்கரமான
व्यालैः च	வாளைகளா லும்

समन्तः	எங்கும்
सेवमानाः	சேவநரிக்கப்பட்டனவ
शीताः	குளிர்ந்த [கருமான
वाप्यः	நடைவாபிகளும்
तथा एव	அவ்வண்ணமே
पल्लवानि च	குட்டைகளுமிருந்தன.

पञ्चैः सौगन्धिकैः फुल्लैः कुमुदैश्चोत्पलैस्तथा । वारिजैर्विविधैः पुष्पै रम्यास्तत्र जलाशयाः ॥

तत्र	அங்கிடத்தில்
फुल्लैः	மலர்ந்த
पञ्चैः	தாமரைகளா லும்
सौगन्धिकैः	செங்கழுநீர்களா லும்
कुमुदैः	ஆம்பல்களா லும்
तथा	அப்படியே

उपलैः	கருநெய்தல்களா லும்
विविधैः	பல
वारिजैः	ஜலத்திலுண்டாகும்
पुष्पैः च	புஷ்பங்களா லும்
रम्याः	அழகுவாய்ந்த
जलाशयाः	சுடைகள் இருந்தன.

तस्य सानुषु कूजन्ति नानादिजगणास्तथा

॥ ८९ ॥

तस्य	அதனது
सानुषु	தரழ்வனாகளில்
तथा	அப்படியே

नानादिजगणाः	பல பறவைகளைங்கள்
कूजन्ति	கூய்க்கொண்டிருக் கின்றன.

स्नात्वा पीत्वोदकान्यत्र जले क्रीडन्ति वानराः । अन्योन्यं ग्रावयन्ति स्म शैलमारुह्य वानराः ॥

अव	அங்கிடத்தில்
वानराः	வானரர்கள்
स्नात्वा	ஸ்நானம்பண்ணி
उदकानि	நீர்த்தங்களை
पीत्वा	அருந்தி
जले	சுலத்தில்
क्रीडन्ति	கிரீடையாடுகின்றார்கள்.

वानराः	வானரர்கள்
शैलं	மலைமீது
आरुह्य	ஏறிக்கொண்டு
अन्योन्यं	ஒருவர்மீதொருவர்
ग्रावयन्ति स्म	வாரி இதைக்கின்றார்கள்.

फलान्यमृतगन्धीनि मूलानि कुसुमानि च ।

बुभुक्षुर्वानरास्तत्र पादपानां मदोत्कटाः ॥

ततः	அங்கிடத்தில்
मदोत्कटाः	செருக்குத்த
वानराः	வானரர்கள்
पादपानां	விருக்கங்களுடைய

अमृतगन्धीनि	அமிருதப்போல் மண
फलानि	பழங்களை யும் [க்கும்
मूलानि	கீழங்குகளையும்
कुसुमानि च	புஷ்பங்களையும்
बुभुक्षुः	பசித்தார்கள்.

द्रोणमात्रप्रमाणानि लम्बमानानि वानराः ।

ययुः पिवन्तो हृष्टास्ते मधूनि मधुपिङ्गलाः ॥

मधुपिङ्गलाः	தேன்போன்ற
ते	அந்த [நிறமுடைய
वानराः	வானரர்கள்
हृष्टाः	களிப்புற்றவர்களாய்

द्रोणमात्रप्रमाणानि	பசுக்கள வுகொண்டு
लम्बमानानि	தொக்கிக்கொண்ட.
मधूनि	தேன்களை [ருக்கும்
पिवन्तः	குடித்துக்கொண்டு
ययुः	சென்றார்கள்.

पादपानवभञ्जन्तो विकर्षन्तस्तथा लताः । विधमन्तो गिरिवरान्प्रययुः पुवर्गर्षभाः ॥९३॥

புவர்ப்பா: வாணரோத்தமர்கள்
 पादपान् விருஷங்களை
 अवमञ्जन्: முறித்து தள்ளிக்
 கொண்டும்
 तथा அவ்வண்ணமே

लता: கொடிகளை
 विकर्षन्त: இழுத்துக்கொண்டும்
 गिरिवरान् சிறந்த மலைகளை
 विधमन्त: நொறுக்கிக்கொண்டும்
 प्रययु: சென்றார்கள்.

वृक्षेभ्योऽन्ये तु कपयो नर्दन्तो मधुदर्पिताः ।

अन्ये अपरे च சிந்திலை
 कपय: வாணரர்கள்
 मधुदर्पिता: தேன் வெறிகொண்டு
 नर्दन्त: ஆர்ப்பார்க்கின்ற தவர்
 களாய்

अन्ये वृक्षान्प्रपद्यन्ते प्रपतन्त्यपि चापरे ॥

प्रपतन्ति பூமியில் குதிக்கின்றார்
 अन्ये अपि வேறுகிலேரா [கன்,
 वृक्षान् மரங்களில்
 प्रपद्यन्ते பாய்ந்தேறுகின்றார்
 கன்.

वृक्षेभ्य: तु मरुङ्कलीलिरुन्तु

वभूव वसुधा तैस्तु संपूर्णा हरियूथपैः । यथा कलमकेदारैः पकैरिव वसुन्धरा ॥ ९५ ॥

वसुधा பூமியானது
 तै: அந்த
 हरियूथपै: வாணரச்சிகிரேஷ்டர்
 वसुन्धरा பூமியானது [கனால்,
 पकै: கன்னுக முற்றிய

कलमकेदारै: சென்னெற்பயிர்களால்
 यथा तु எவ்வண்ணமே,
 संपूर्णा நிறைத்திருந்ததாய்
 इव முற்றிலும்
 वभूव திகழ்ந்தது.

महेन्द्रमथ संप्राप्य रामो राजीवलोचनः ।

अथ அப்பொழுது
 महाबाहु: மகாபாகுவும்
 राजीवलोचन: செந்தாமரைக் கண்
 राम: ஸ்ரீராமர் [ணருமாகிய
 महेन्द्र மகேந்திர பர்வதத்தை

अध्यारोहन्महाबाहुः शिखरं द्रुमभूषितम् ॥

संप्राप्य அடைந்து,
 द्रुमभूषितं மரங்களால் அழ
 शिखरं குற்று விளங்கும்
 अध्यारोहत கிரத்தில்
 ஏறினார்.

ततः शिखरमारुह्य रामो दशरथात्मजः । कूर्ममीनसमाकीर्णमपश्यत्सलिलाकरम् ॥ ९७ ॥

दशरथात्मज: தசரதர்க்குஞ்ஞமார
 ராசிய
 राम: ஸ்ரீராமர்
 शिखरं கிரத்தில்
 आरुह्य ஏறி

तत: அவ்விடத்திலிருந்து
 कूर्ममीनसमाकीर्णं ஆமை, மீன் இவைகள்
 சிரம்பிவ
 सलिलाकरं சமுத்திரத்தை
 अपश्यत् பார்த்தார்.

ते सद्यः समतिक्रम्य मलयं च महागिरिम् । आसेदुरानुपूर्व्येण समुद्रं भीमनिस्वनम् ॥९८॥

ते அவர்கள்
 सद्यः சற்றையமகையையும்
 मलयं மலையமென்ற
 महागिरिं च மகாபர்வதத்தையும்

समतिक्रम्य கடந்து
 भीमनिस्वनं பயங்கரமாக ஒலிக்கும்
 समुद्रं கடலை
 अनुपूर्व्येण வரிசை தவருது
 आसेदु: அடைந்தார்கள்.

अवरुद्ध जगामाशु वेलावनमनुत्तमम् । रापो रमयतां श्रेष्ठः ससुग्रीवः सलक्ष्मणः ॥ ९९ ॥

ரமயதா் ஷ்ரெ:	{ எல்லாருடைய மனங்க ளைப் பும் கவர் கிண் தவர் காறி லு த்த மரகிய	அவரூ அனும வேலா வன்	இதற்கி மிகச்சிறந்த கடற்கரைக்காரனாகத் திற்கு
ராம:	ஸ்ரீராமர்	சாஸு	கிரகரலில்
சசுமீவ:	சுகீர் வடுகுடும்	ஜகாம	வந்துசேர்ந்தார்.
சலக்ஷ்மண:	லக்ஷ்மணரோடும்		

अथ धौतोपलतलां सोयौघैः सहसोत्थितैः । वेलासासाद्य विपुल्यां रापो वचनमब्रवीत् ॥

ராம:	ஸ்ரீராமர்	விபுலா	கிரகரலமான
சஹஸோத்थித:	திடீர் திடீர் என்று கி	வேலா	கரையை
சோயோவ:	பேரலைகளால் [சும்பும்	அசாச	அடைத்து
தோதோபலதலா	{ நன்கு கழுவப்பட்ட கற்பாறையோடு சங்க கோயுடைய	வசன	ஒரு சொல்லை
		அத	பின் வருமாறு
		அவரவீர்	மொழிந்தார் :

एते वयमनुप्राप्ताः सुग्रीव वरुणालयम् । इहेदानीं विचिन्ता सा या नः पूर्व समुत्थिता ॥

சுமீவ	“சுகீர்வ !	புர்வ	இதற்கு முந்தி
புதே	இந்த	யா	எந்தவொரு
வய	நாம்	விசின்தா	கவலையோ,
வரூணலய	சமுத்திரத்திற்கு	சா	அதுவே
அனுபாஸா:	வந்துசேர்ந்து விட் டோம்.	இஹ	இவ்விடத்தில்
		இதானீ	இப்பொழுது
ந:	நமக்கு	சமூத்திதா	உண்டாகிவிட்டது.

अतः परमतीरोऽयं सागरः सरितां पतिः । न चायमनुपायेन शक्यस्तरितुमर्णवः ॥ १०२ ॥

சரிதா் பதி:	நதிகளின் பதியும்	அய	இந்த
பரமதீர:	{ வெகுதூரத்திற்கப் பால் கரையையுடைய யதுமாகிய	அர்ணவ:	ஸமுத்திரமானது
சாஹ:	ஸமுத்திரம்	அனுபாஸை ந	நீர்வித உபாயமும் இல்லாமல்
அய	இது.	அத:	இக்கொன்று
		தரிது ந சக்ய:	தாண்ட முடியாதது.

तदिहैव निवेशोऽस्तु मन्त्रः प्रस्तूयतामिति । यथेदं वानरबलं परं पारमवामुयात् ॥ १०३ ॥

தந்	ஆகையால்	பர் பார்	அக்கரையை
இஹ எவ	இவ்விடத்திலேயே	யதா	எவ்வாறு
நிவெச:	சேனையிறங்குதல்	அவாஸுயாத்	அடையுமோ,
அஸ்து	ஏற்பட்டும்.	இதி	அதைப்பற்றி
இத	இந்த	மந்த:	மந்திராலோசனையா னது
வானரவல்	வானர குழுவும்	பஸ்தூயதாம்	செய்யப்பட்டும் ௭.

इतीव स महाबाहुः सीताहरणकश्चितः । रामः सागरमासाद्य वासमाज्ञापयत्तदा ॥१०४॥

ச:	இந்த	சாगरம்	சமுத்திரத்தை
மஹாபாஹு:	மஹாபாகுவும்	ஆசாச	அடைத்து
सीताहरण- } कश्चितः }	வீரதேவியின் அப ஹரணத்தால் கித்தை நொந்து கிடக்கின்ற வருமாகிய	சதா	அப்பொழுது
		वासं	தங்குதலைப்பற்றி
		इति इव	பின்வருமாறு
		आज्ञापयत्	ஆக்ஞாபித்தருளி
रामः	ஸ்ரீராமர்		ஊர்:

सर्वाः सेना निवेश्यन्तां वेलायां हरिपुङ्गव । संप्राप्तो मन्त्रकालो नः सागरस्येह लङ्घने ॥

हरिपुङ्गव	"வானரேரத்தம்!	लङ्घने	தாண்டும் விஷயத்
सर्वाः सेना:	சேனைகளெல்லாமும்		தில்
वेलायां	களையில்	मन्त्रकालः	ஆலோசனைசெய்யும் காலமாகிறது
निवेश्यन्तां	இறக்கிவைக்கப் பட்டும்;	इह	இப்பொழுது
		नः	நமக்கு
सागरस्य	சமுத்திரத்தை	संप्राप्तः	வந்து விட்டது.

स्वां स्वां सेनां समुत्सृज्य मा च कश्चित्कुतो व्रजेत् । गच्छन्तु वानराः शूरा ज्ञेयं छन्नं भयं च नः॥

कश्चित्	"ஒருவனும்	वानराः	வானர
स्वां स्वां	அவனவனது	शूराः च	ஞாய்கள் மட்டும்
सेनां	சைனியத்தை	गच्छन्तु	வெளியில் போகட்டும்.
समुत्सृज्य	விட்டுவிட்டு	छन्नं	கபடப் செய்யப்பட்ட
कुतः	எக்காரணத்தாகத் கொண்டும்	भयं	ஆபத்து [முருக்கும்]
		नः	நமக்கு
मा व्रजेत्	போகக்கூடாது.	ज्ञेयं च	அறியத்தக்கதே."

रामस्य वचनं श्रुत्वा सुग्रीवः सहलक्ष्मणः । सेनां न्यवेशयतीरे सागरस्य द्रमायुते॥१०७॥

सुग्रीवः	சுக்ரீவன்	सागरस्य	சமுத்திரத்தினது
सहलक्ष्मणः	சகலக்ஷ்மணரோடு கூ	द्रमायुते	மரங்களடர்ந்த
रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய [டவே	तीरे	களையில்
वचनं	ஆக்கிணையை	सेनां	சேனையை
श्रुत्वा	கிரமேற்கொண்டு	न्यवेशयत्	தங்கச்செய்தார்.

विराज समीपस्थं सागरस्य च तद्वलम् । मधुपाण्डुजलः श्रीमान्द्वितीय इव सागरः ॥

सागरस्य	சமுத்திரத்தினுடைய	श्रीमान्	அழகிய
समीपस्थं	பக்களில் தங்கியிருந்த	द्वितीयः	இரண்டாவது
तत्	அந்த	सागरः	சமுத்திரம்
बलं	சேனை	इव च	போலவே
मधुपाण्डुजलः	தேன்போல் பிங்கள வண்ணமுற்ற	विराज	பிரகாசித்தது.

वेलावनमुपागम्य ततस्ते हरिपुङ्गवाः । निविष्टाः परमे पारं काङ्क्षमाणा महोदधेः ॥१०९॥

ते	அந்த	परमे पारं	அக்கரைவைய
हरिपुङ्गवाः	வாணரிடத்தினர்	काङ्क्षमाणाः	நாண ஆவங்கொண்டு
वेलावनं	கரைவின் வனத்தை	ततः	அங்கிடத்தில்
उपागम्य	அடைந்து	निविष्टाः	தங்கிறிருந்தார்கள்.
महोदधेः	பெருங்கடலின்		

तेषां निविशमानानां सैन्यसन्नाहनिस्वनः । अन्तर्धाय महानादपर्णवस्य प्रशुश्रुवे ॥११०॥

तेषां	ஆவர்கள்	अर्णवस्य	சமுத்திரத்தினது
निविशमानानां	தங்கிறிருக்கும்	महानादं	பேரொலியை
	பொழுது	अन्तर्धाय	அடக்கிக்கொண்டு
सैन्यसन्नाह-	} சைனியங்களின் போ ரில் உற்சாகத்தால் உண்டான சத்தமா வது	प्रशुश्रुवे	கேட்டது.
निस्वनः			

सा वानराणां ध्वजिनी सुग्रीवेणाभिपालिता । त्रिधा निविष्टा महती रामस्यार्थपराऽभवत् ॥

सुग्रीवेण	சுகிரீவனால்	निविष्टा	தங்கச்செய்யப்பட்டது.
अभिपालिता	சகழிக்கப்பட்ட	सा	அது
वानराणां	வானரர்களின்	रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய
महती	பெரும்	अर्थपरा	{ கைக்கரியம் ஒன்றை யே சர்க்கமாய்க்கொ ண்டதாய்
ध्वजिनी	சேனை	अभवत्	கிளங்கிற்று.
त्रिधा	மூன்று வகுப்பாக		

सा महार्णवमासाद्य हृष्टा वानरवाहिनी । वायुवेगसमाधूतं पश्यमाना महार्णवम् ॥ ११२ ॥

वामरवाहिनी	வானரவாசனியம்	वायुवेगसमाधूतं	வாயுவேகத்தால்
महार्णवं	சமுத்திரத்தை		அலைப்புண்ட
आसाद्य	அடைந்து	महार्णवं	சமுத்திரத்தை
हृष्टा	களிப்புற்றிருந்தது.	पश्यमाना	பார்த்தவண்ணமே
सा	அது		யிருந்தது.

दूरपारमसंवाधे रक्षोगणनिषेवितम् । पश्यन्तो वरुणावासं निषेदुर्हरियूथवाः ॥ ११३ ॥

क्षणकप्रदं घोरं क्षपादौ दिवसज्ञये । हसन्तमिव फेनौर्धृत्यन्तमिव चोर्मिभिः ॥ ११४ ॥

चन्द्रोदयसमाधूतं प्रतिचन्द्रसमाकुलम् । चण्डानिलमहायाहः कीर्णं तिमितिमिङ्गलैः ॥

दीप्तभोगैरिवार्कीर्णं भुजगैर्भुजगालयम् । अवगाढं महासच्चैर्नानाशैलसमाकुलम् ॥

सुदुर्गं दुर्गमार्गं तमगाधमसुरालयम् ॥ ११६ ॥

हरियूथपाः दूरपारं	வானாத்ரேஷ்டர்கள் வெகுதூரத்திற்கப் பால் கரையுன்னதும்
असंबाधं रक्षोगण- निपेवितं }	மிகப் பாரந்ததும் ரட்சுஸகணங்கள் வசிக்கப்பெற்றதும்
क्षणकप्रहं	மீன்களும் முதலை களும் இடக்கன்களெ னும் முதலையினங்க ளுமுன்னதும்
घोरं दिवसक्षये क्षपादौ फेनीधैः हसन्तं इव	பயங்கரமானதும் மரையில் இரவின் ஆரம்பத்தில் துரை சமூகங்களால் சிரிப்பதுபோலிருக் கிறது
कर्मिभिः मुख्यन्तं इव	ஆலைகளால் குதிக்கிறதுபோலி ருக்கிறது
चन्द्रोदयसमाधूतं	சந்திரோதயத்தால் பொங்குகிறது
प्रतिचन्द्र- समाकुलं }	பிரதிபிம்பங்களாகிற சந்திரன்களால் விள ங்கப்பெற்றதும்

चण्डानिल- महामाहैः }	புயற்காற்றை நிகர்த்த கொடிய முதலை களும்
तिमितिमिह्रलैः	திரிபெணும் பெரும் பீன்களாலும் திரிக ளைத்தின்னும் பெரு மீன்களாலும்
कीर्णं दीप्तभोगैः भुजगैः आकीर्णं भुजगालयं इव	நிறைந்ததும் ஜவளிகளும் உடலுற்ற பாம்புகளால் நிறைந்து பாம்புகளின் இருப் பிடம் போன்றதும்
महासाधैः अवगाढं नानाशैलसमाकुलं	பெரிய பிராணிகளால் நிறைந்ததும் பல மலைகளால் நிறைந்ததும்
सुदुर्गं दुर्गमार्गं अगाधं असुरालयं च तं वरणावासं पश्यन्तः निपेतुः	கிட்ட முடியாததும் கடக்கமுடியாததும் ஆகாதமும் அசுரர்கள் வளிற்கும் அந்த [இடமுமான சமுத்திரத்தை பார்த்துக்கொண்டே தங்கியிருந்தார்கள்.

मकरैर्नाकभोगैश्च विगाढा वातलोलिताः । उत्पेतुश्च निपेतुश्च प्रवृद्धा जलराशयः ॥११७॥

मकरैः	முதலைகளாலும்
नाकभोगैः च	சுருபின்களாலும் பாம்புகளாலும்
विगाढाः	நிறைந்துள்ளவை களும்
वातलोलिताः	காற்றால் ஆலைப்புண்டு

प्रवृद्धाः	வளர்ந்தவைகளாய்
जलराशयः	ஆலைகள்
उत्पेतुः च	உயரக்கினம்பின.
निपेतुः च	அடக்கித்தணிந்து சென்றன.

अग्निचूर्णमिवाविद्धं भास्वराम्बु महोरगम् । सुरारिविषयं घोरं पातालविषयं सदा ॥११८॥

सागरं चाम्बरप्रख्यमम्बरं सागरोपमम् । सागरं चाम्बरं चेति निर्विशेषमदृश्यत ॥११९॥

अग्निचूर्णं इव	நெருப்புப்பொரி போன்றனவும்
आविद्धं	பொங்குகிறது
भास्वराम्बु	நிர்மலமான ஜலமு டையதும்

महोरगं	பெரும்பாம்புகளையு டையதும்
सुरारिविषयं	தேவசத்துருக்கள் வசுக்குமிடமும்

போர்	பயங்கரமானதும்	अम्बरं च	ஆகாசமும்
सदा	எக்காலத்திலும்	सागरोपमे	சமுத்திரத்தை நிகர்த்
पाताल- } विषयं च }	பாதாளலோகங்களில் இருக்கும் இடமான துமான	सागरे	சமுத்திரமும்
सागरं	சமுத்திரமானது	अम्बरं च	ஆகாசமும்
अम्बरस्य	ஆகாசத்தை நிகர்த்தி ருக்கிறது.	इति	(ஆகாச) இது
		निर्विण्णं	பெதயில்லாமல்
		अदृश्यत	காணப்பட்டது.

संपृक्तं नभसाऽप्यम्भः संपृक्तं च नभोऽम्भसा । तादृशे स्म दृश्येते ताराखसमाकुले ॥

अंभः	சமுத்திரமானது	ताराखस-	நகரத்திரங்கனாலும்,
नभसा अपि	ஆகாசத்தோடே	माकुले }	முத்துகளாலும் நி
संपृक्तं	பிணைந்திருக்கிறது.		தைந்த இவ்விரண்டும்
नभः च	ஆகாசமும்	तादृशे	சமமானதொற்றமு
अंभसा	கடலோடு		கடயவைகளாய்
संपृक्तं	பிணைந்திருக்கிறது.	दृश्येते स्म	காணப்பட்டன.

समुत्पतितमेघस्य वीचिमालाकुलस्य च । विशेषो न द्वयोरासीत्सागरस्याम्बरस्य च ॥

समुत्पतितमेघस्य	மேலெழும் மேகங்க ளைக்கொண்ட	सागरस्य च	சமுத்திரத்திற்கும்
अम्बरस्य च	ஆகாயத்திற்கும்	द्वयोः	இந்த இரண்டிற்கும்
वीचिमालाकुलस्य	ஆலைவரிசைகளின் பொருக்குகையுடைய	विशेषः	சிறுபாதி
		नासीत् न	யாதொக்கும்லை,

अन्योन्यमाहताः सक्ताः सखनुर्भीमनिखनाः । ऊर्मयः सिन्धुराजस्य महाभेयं इवाहवे ॥

आहवे	புத்தகனத்தில்	ऊर्मयः	ஆலைகள்
महाभेयः	பெரிய பேசிகைவாத்	अन्योन्यं	ஒன்றுதொன்று
इव	போலவே [ங்கள்	आहताः	மோதி
सिन्धुराजस्य	சமுத்திரத்தினது	सक्ताः	தடுக்கப்பட்டவைக
भीमनिखनाः	பேரொலிக்கொண்ட	सखनुः	ஒலித்தன. [ளாய்

रत्नौघजलसन्नादं विषक्तपिव वायुना । उत्पतन्तमिव क्रुद्धं यादोगणसमाकुलम् ॥ १२३ ॥

ददृशुस्ते महात्मानो वाताहतजलाशयम् । अनिलोद्धूतमाकाशे प्रवहन्तमिवोर्मिभिः ॥ १२४ ॥

महात्मानः	மஹாத்மாக்களாகிய	क्रुद्धं	கொத்தொண்டு
ते	ஆவர்கள்	उत्पतन्ते इव	உயரக்கிளம்புகிறது
वाताहतजलाशयं	காற்றால் ஆலைப்புண்ட சமுத்திரத்தை	यादोगण-	பொருக்கிறதாகவும்
रत्नौघजल- } सन्नादं }	ரத்தனக்குவியல்களோ டுகூடிய இலத்தின் ஒலிப்புடையதாயும்	समाकुलं }	நீர்வாழுவதிகளால்
		अनिलोद्धूतं	நைந்துள்ளதாயும்
वायुना	வாயுவோடு	ऊर्मिभिः	காற்றினால் ஆலைப்
विषक्तं इव	கலந்துவிட்டதுபோ லிருக்கிறதாகவும்	आकाशे	ஆகாயத்தில்
		प्रवहन्ते इव	கடக்கிறதுபோன்றதா
		दृशुः	பார்த்தார்கள். [கவும்

ततो विस्मयमापन्ना ददृशुर्हरयस्तदा । भ्रान्तोर्मिजलसन्नादं प्रलोलमिव सागरम् ॥१२५॥

ததா	அப்பொழுது	प्रलोल इव	கலலாப்படுவது
हरयः	வரனார்கள்		போன்றதாகவும்
सागरं	சமுத்திரத்தை	ददृशुः	கண்டார்கள்.
भ्रान्तोर्मि- जलसन्नादं }	ஆசையும் ஆலைகளின் இல ஒசையுடையதா யும்	ततः	அதனால்
		विस्मयं	ஆச்சரியத்தை
		आपन्नाः	அடைந்தார்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे चतुर्थः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 14880

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 205

पञ्चमः सर्गः—ஐந்தாவது ஸர்க்கம். ॥ ५ ॥

श्रीरामचिलापः—ஸ்ரீராமவிலாபம்.

सा तु नीलेन विधिवत्स्वारक्षा सुसमाहिता । सागरस्योत्तरे तीरे साधु सेना निवेशिता ॥

स्वारक्षा	நற்காப்பைப்பெற்ற தும்	सागरस्य	கடலது
		उत्तरे तीरे	வடக்கரைகில்
सुसमाहिता	அச்சமற்றதுமான	विधिवत्	முறையே
सा	அந்த	साधु तु	நன்கு அப்பொழுது
सेना	படையானது	निवेशिता	அமைக்கப்பெற்றது.
नीलेन	நீலனால்		

मैन्द्रश्च द्विविदशोभौ तत्र वानरपुङ्गवौ । विचेरतुश्च तां सेनां रक्षार्थं सर्वतो दिशम् ॥ २ ॥

वानरपुङ्गवौ	வானரோத்தமர்க	तां	அந்த
मैन्द्रः च	மையந்தனும் [மரண	सेनां	சேனையை
द्विविदः च	தவ்விதனுமாகிய	रक्षार्थं	பாதுகாப்பதற்காக
उभौ	இருவர்களும்	सर्वतः दिशं च	எல்லா திக்குறும்
तस्य	அப்பொழுது	विचेरतुः	சஞ்சரித்தார்கள்.

निविष्टायां तु सेनायां तारे नदनदीपतेः । पार्श्वस्थं लक्ष्मणं दृष्ट्वा रामो वचनमब्रवीत् ॥

नदनदीपतेः	சமுத்திரத்தினுடைய	पार्श्वस्थं	பக்கவிளிந்து
तीरे	கரைகில்	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
सेनायां	சேனை	दृष्ट्वा	பார்த்து
निविष्टायां तु	தங்கியதும்	वचनं	ஒரு சொல்லை
रामः	ஸ்ரீராமர்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு

மொழிந்தார்

तद्वियोगेन्धनवता तच्चिन्ताविपुलार्चिषा । रात्रिदिवं शरीरं मे दहते मदनाग्निना ॥ ८ ॥

तद्वियोगेन्धनवता	“அவளை விட்டுப்பிரி வாகிற விறகையுடை யதும்	सदनाग्निना	அன்பின தீசயமாகிற அக்னியால்
तच्चिन्ता- विपुलार्चिषा	அவளைப்பற்றிய கவ னையாகிற தீசுத்ணமா ன சுவாகையுடையது மான	मे	எனது
		शरीरं	ஆற்றல்
		रात्रिदिवं	இரவுபகலும்
		दहते	வரட்டப்படுகிறது.

अवगाह्यार्णवं स्वप्स्ये सौमित्रे भवता विना । कथंचित्प्रज्वलन्कामः स मा सुप्तं जले दहेत् ॥

सौमित्रे	“லக்த்மணு!	मा	என்னை
भवता	உன்னை	सः	அந்த
विना	விட்டுப்பிரிந்து	कामः	மனோதமானது
अर्णवं	சமுத்திரத்தில்	प्रज्वलन्	அணையாது மூண்ட தாய்
अवगाह्य	முழுகி	कथंचित्	நான் எவ்வுபாயம் தேடினும்
स्वप्स्ये	தூங்குகின்றேன்.	दहेत्	வருத்தியே தீரும்.
जले	ஜலத்தில்		
सुप्तं	படுத்துத் தூங்கும்		

बहेतत्कामयानस्य शक्यमेतेन जीवितुम् । यदहं सा च वामोरुरेकां धरणिमाश्रितौ ॥ १० ॥

वामोरुः	“தொடையழகுற்ற	एतत्	இது
सा	அவளும்,	बहु	மகா விசேஷமானது.
अहं च	நானும்	एतेन	இதனாலே
एकां	ஒரே	कामयानस्य	மனோதமொன்றிலே யே மனம்நாடிக்கி டக்கும் எனக்கு
धरणि	மரணி உலகில்	जीवितुं	உயிர்வைத்திருக்க
आश्रितौ	இருக்கின்றோம்.	शक्यम्	சாத்தியமாகிறது.
यत्	எந்த		

केदारस्येव केदारः सोदकस्य निरुदकः । उपस्नेहेन जीवामि जीवन्तीं यच्छृणोमि ताम् ॥

निरुदकः	“நீற்ற	तां	அவளை [நாக
केदारः	கழனியானது	जीवन्तीं	உயிருடனிருப்பவ-
सोदकस्य	நீருள்ள	शृणोमि	(கேட்டு) அறிகிறேன்.
केदारस्य	கழனியினது	यत्	(என்பது எதுவோ)
उपस्नेहेन	கசிவால்		இதனுஸ்தான்
इव	எவ்வண்ணமோ	जीवामि	பிழைத்திருக்கின் றேன்.
	அவ்வண்ணமே		

कदा नु खलु सुश्रोणीं शतपत्रायतेक्षणाम् । विजित्य शत्रून् द्रक्ष्यामि सीतां स्फीतामिव श्रियम् ॥

शत्रून्	"சத் துருக்களை	स्फीतां	ஐகத் வ்யாபினியாகிய
विजित्य	வென்று,	श्रियं इव	மகாலக்ஷ்மிபோன்ற
सुश्रोणीं	அறநெறியுடையவ		வளுமாகிய
	ளும்,	सीतां	சீதையை
शतपत्रायतेक्षणां	{ தாமரைபிதம்போன் ற அகன்ற கண்களை யுடையவளும்	कदा खलु नु	எப்பொழுதுதான்
		द्रक्ष्यामि	காணப்பெறுவேனோ ?

कदा नु चारुविम्बोष्ठं तस्याः पद्ममिवाननम् । ईषदुन्नम्य पास्यामि रसायनमिवातुरः ॥

तस्याः	"அவளது	रसायनं	{ (உயிர் போகாது காப்பாற்றும்) ரஸா யனத்தை
चारुविम्बोष्ठं	{ அழகிய கோவைக் கனிபோன்ற அதர் தை யுடையதும்,	इव	(கண்டால்) எவ்வண்ண மோ அவ்வண்ணமே,
पद्मं	தாமரைமலரை	ईषत्	கொஞ்சம்
इव	ஒத்த துமான	उन्नम्य	கிமிர்க்து
आननं	முகத்தை	कदा नु	எப்பொழுதுதான்
आतुरः	ஓர் கோயாளி	पास्यामि	கண்ணுளிரக் காணப் பெறுவேனோ ?

तस्यास्तु संहतौ पीनौ स्तनौ तालफलोपमौ । कदा नु खलु सोत्कम्पौ हसन्त्या मां भजिष्यतः ॥

हसन्त्याः	"புன்முறுவலுற்ற	सोत्कम्पौ	துடித்துக்கொண்டிரு ப்பவைகளுமான
तस्याः	அவளது	स्तनौ तु	தனங்களிரண்டும்
संहतौ	நெருங்கியவைகளும்,	मां	என்னை
पीनौ	பெருத்தவைகளும்,	कदा नु खलु	எப்பொழுதுதான்
तालफलोपमौ	பனம்பழத்தை நிகர்த் தவைகளும்,	भजिष्यतः	களிப்புறச்செய்ய மோ ?

सा नूनमसितापाङ्गी रक्षोमध्यगता सती । मन्वाथा नाथहीनेव वातारं नाधिगच्छति ॥

असितापाङ्गी	"கரிய கடைக்கண் களை யுடையவளும்	नाथहीना	கணவனில்லாதவள்
सती	மகா பதிவிரதையு மான	इव	போலவே
सा	அவள்	रक्षोमध्यगता	அரக்கிகளின் நடுவில் சிக்கிக்கொண்டவளாய்
मन्वाथा	என்னைக்கணவனாகக் கொண்டும்	वातारं	தன்னைக் காப்பாற்று பவனை
नूनं	ஐப்பொழுது	अधिगच्छति न	காணப்பெருதிருக் கின்றான்.

कथं जनकराजस्य दुहिता सा मम प्रिया । राक्षसीमध्यगा शेते स्नुषा दशरथस्य च ॥

दशरथस्य	"தசரதசக்கிரவர்ந்தி யாரது	प्रिया च	காதலியுமான சா
स्नुषा	மருமகளும்	राक्षसीमध्यगा	ஆரக்கிகள் நடுவினிரு ந்துகொண்டு
जनकराजस्य	ஜனகமன்னரது	कथं	எவ்விதம்
दुहिता	பெண்ணும்	शेते	கண்வளர்ப்பார்கள் P
मम	எனது		

कदा विशोभ्य रक्षांसि सा विधूयोत्पतिष्यति । विधूय जलदार्वालाञ्छशिशेखा शरत्स्विवा ॥

शरत्सु	"சரத்காலங்களில்	सा	அவள்
नीलान्	கரு	रक्षांसि	ஆரக்கஜனங்களை
जलदान्	மேகங்களை	विशोभ्य	உருக்குலைத்து
विधूय	விடைக்கிக்கொண்டு	विधूय	உதறிவிட்டு
शशिशेखा	சந்திரன் சேகை	कदा	எப்பொழுது
इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே	उत्पतिष्यति	வெளிவரப்போகிறது ளோ P

स्वभावतनुका नूनं शोकेनानशनेन च । भूयस्तनुवरा सीता देशकालविपर्ययात् ॥ १८ ॥

स्वभावतनुका	"பிறனியாலேயே மெ	देशकाल-	இடமும் காலமும்
सीता	சீதை [வலியவளமான	विपर्ययात् च	தடுமாறிக்கிடப்பதா லும்
शोकेन	தன் வேதனைவினாலே	नूनं	இப்பொழுது
	யும்	भूयः	முன்னிலும் திகமாய்
अनशनेन	உணவில்லாமையினால்	तनुवरा	இளைத்திருப்பார்கள்.

कदा नु राक्षसेन्द्रस्य निधायोरसि सायकान् । सीतां प्रत्याहरिष्यामि शोकमुत्सृज्य मानसम् ॥

राक्षसेन्द्रस्य	"ராக்ஷஸமன்னனது	शोकं	துயரத்தை
उरसि	மார்பில்	उत्सृज्य	களைந்தெறிந்து
सायकान्	ஆம்புகளை	सीतां	சீதையை
निधाय	எற்றிவிட்டு	कदा नु	எப்பொழுதுதான்
मानसं	மனதிலேயே அண்டி யிருக்கும்	प्रत्याहरिष्यामि	திருப்பிக்கொண்டு வர ப்போகிறேனோ ?

कदा नु खलु मे सार्ध्वी सीता सुरसुतोपमा । सोत्कण्ठा कण्ठपालम्ब्य मोक्ष्यत्यानन्दजं पयः ॥

सुरसुतोपमा	"தெய்வப்பெண் பேரன் தவளாய்	सीता	வசீதை
सार्ध्वी	உலகப்பற்றைக்கடந்த வளும்	मे कण्ठं	என்பக்கவினிருத்தலை
	(எப்பொழுது என்னை காணப்பெறுவேன் என்று) தியானித்து க்கொண்டிருக்கிறவ ளுமான	आलम्ब्य	பெற்று
सोत्कण्ठा		आनन्दजं पयः	ஆனந்தக்கண்ணீரை
		कदा नु	எப்பொழுதுதான்
		मोक्ष्यति खलु	பெருக்குவனோ ?

कदा शोकमिमं धीरं मैथिलीविप्रयोगजम् । सहसा विप्रमोक्ष्यामि वासः शुकेतरं यथा ॥

शुकेतरं	“அழுக்கு	धीरं	அஸ்ற்றயமாயிருக்கிற
वासः	வந்திரத்தாத	इमं	இந்த
सहसा	உடனே	शोकं	மனவேதனைபை
यथा	நீக்குவது எப்படியோ	कदा	எப்பொழுது
	அப்படியே	विप्रमोक्ष्यामि	களைந்தெறிவேண்டு
मैथिली-	மைதிலீயின் குறிவா		
विप्रयोगजं	துண்டாயிருக்கும்		

एवं विलपतस्तस्य तत्र रामस्य धीमतः । दिनक्षयान्मन्दरुचिर्भास्करोऽस्तमुपागमत् ॥२२॥

तस्य	அப்பொழுது	दिनक्षयात्	பகற்பொழுது கழிந்த
तस्य	அந்த		தால்
धीमतः	பேரறிவானராகிய	भास्करः	சூரியபகலான்
रामस्य	பூரீராமர்	मन्दरुचिः	ஒளிருதைந்தவனுப்
एवं	மேற்கண்டவாறு	अस्तं उपागमत्	அஸ்தமித்தான்.
विलपतः	மொழிந்துக்கொண்டிருக்கையில்		

आश्वासितो लक्ष्मणेन रामः संध्यामुपाविशत् । स्मरन्कमलपताक्षीं सीतां शोकाकुलीकृतः॥

लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணரால்	सीतां	சீதாதேவியை
आश्वासितः	தேற்றரவு பண்ணப்	स्मरन्	கினைத்து
	பட்ட	शोकाकुलीकृतः	{ மனவேதனையால் இன்னது சீம்கிறதென்று தெரியாதவராய்
रामः	பூரீராமர்	सन्ध्यां	மாலைச்சந்தியை
कमलपताक्षीं	தாமரைபிழம்போன்ற கண்களை உடைய	उपाविशत्	உபாவித்தார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे पञ्चमः सर्गः ॥

आदितः शोकाः 14903

युद्धकाण्डे आदितः शोकाः 228

पद्यः सर्गः—शुक्रवतु षष्ठ्यं ॥ ६ ॥

रावणमन्वालोचनम्—रावणाननु मन्तिरावोक्षणे.

लङ्कायां तु कृतं कर्म धीरं दृष्ट्वा भयावहम् । राक्षसेन्द्रो हनुमता शक्येणैव महात्मना ॥

अववीद्राक्षसान्सर्वान्ह्या किञ्चिद्वाङ्मुखः ॥ १ ॥

राक्षसेन्द्रः	ராக்ஷஸராதன்	दृष्ट्वा	சீர்கித்து
शक्येण इव	இந்திரானியோத்த	हिया	வெட்கத்தால்
महात्मना	மகாத்மாவாகிய	किञ्चित्	சிறிது
हनुमता तु	ஹனுமாவாகியே	अवाङ्मुखः	தலதாழ்த்து
लङ्कायां	இலங்கையில்	राक्षसान्	ஆரக்கர்கள்
कृतं	விளைவிக்கப்பட்ட	सर्वान्	எல்லோரையும்
भयावहं	பயங்கரமானதும்		பார்த்து
धीरं	அஸ்ற்றயமானது	अववीत्	பின்வருமாறு
कर्म	செயலை		மொழிந்தான் :

धर्षिता च प्रविष्टा च लङ्का दुष्पसहा पुरी । तेन वानरमात्रेण दृष्टा सीता च जानकी ॥

வானரமாத்திரே	"அத்ப வானரஜாதி யாகிய	धर्षिता च	உருக்கலைக்கவும் பட்டது.
தென	அதனால்	जानकी	ஜனகரின் மகளாகிய
दुष्पसहा	புகழுடியாததாகிய	सीता च	சீதையும்
लङ्का पुरी च	இலங்கை நகரும்	दृष्टा	கண்டுக்கொள்ளப் பட்டான்.
प्रविष्टा	புகப்பட்டது.		

प्रासादो धर्षितश्चैत्यः प्रवरा राक्षसा हताः । आकुला च पुरी लङ्का सर्वा हनुमता कृता ॥

हनुमता	"ஹனுமான் ஒருவ னால்	राक्षसाः	ராக்ஷஸர்களும்
चैत्यः	{ குலதெய்வம் ஆவாஹ னம் செய்துவைக்கப் பட்டிருந்த	हताः	கொல்லப்பட்டார்கள்.
प्रासादः	ஆலயமும்	लङ्का	இலங்கை
धर्षितः	அழிக்கப்பட்டது.	पुरी	நகர்
प्रवराः	பெயர்பெற்ற	सर्वा च	முழுவதுமே
		आकुला	உருக்கலைத்ததாய்
		कृता	செய்யப்பட்டது.

किं करिष्यामि भद्रं वः किं वा युक्तमनन्तरम् । उच्यतां नः समर्थं यत्कृतं च सुकृतं भवेत् ॥

भद्रं वः	"(என்ன ஆனபோதி லும்) உங்களுக்கு ஆ பத்து விளையாது.	करिष्यामि	இனி நான் செய்ய எது [வேண்டும்?]
अनन्तरं	இனி	यत्	ஏற்றதாய்
युक्तं वा	ஏற்றதுதான்	समर्थं	செய்யப்பட்டு
किं	என்ன ?	कृतं	நமக்கு
किं	எதை	नः	நன்மை பயப்பதாய்
		सुकृतं	ஆகுமோ (அது)
		भवेत् च	சொல்லப்படட்டும்.
		उच्यताम्	

मन्त्रमूलं हि विजयं प्राहुरार्या मनस्विनः । तस्माद्दे रोचये मन्त्रं रामं प्रति महाबलाः ॥

महाबलाः	"மகா சக்திவான் களே !	प्राहुः	சொல்லுகிறார்கள்.
मनस्विनः	பேரறிவாளராகிய	तस्मात् वै	ஆகையால்
आर्याः	பெரியோர்கள்	रामं प्रति	ராமன் விஷயத்தைப் பற்றி
विजयं	வெற்றியானது	मन्त्रं	ஆலோசனையை
मन्त्रमूलं हि	ஆலோசனையைப்பொ றுத்ததுதானென்று	रोचये	நான் இப்பொழுது விரும்புகின்றேன்.

त्रिविधाः पुरुषा लोके उत्तमाधममध्यमाः

लोके	"உலகில்	उत्तमाधम- मध्यमाः त्रिविधाः	உத்தமர்கள், மத்திமர் கள், அதமர்களென்று மூன்று வகுப்பினர் கள் ஆவர்.
पुरुषाः	மனிதர்கள்		

यथेमे पुरुषा नित्यमुत्तमाधममध्यमाः । एवं मन्त्रा हि विज्ञेया उत्तमाधममध्यमाः ॥ १२ ॥

இமே	“இந்த	एवं	அப்படியே
पुरुषाः	மாணிடர்கள்	मन्त्राः हि	மந்திராலோசனைக
नित्यं	எப்பொழுதும்		னும்
यथा	எவ்வாறு	उत्तमाधम- }	உத்தமம், மத்திமம்,
उत्तमाधम- }	உத்தமர்கள், மத்திமர்	मध्यमाः }	அதமம் என
मध्यमाः }	கள், அதமர்கள் என	विज्ञेयाः	அறியத்தக்கவைகள்.
	ப்படுகிறார்களோ		

ऐकमत्यमुपागम्य शाखदृष्टेन चक्षुषा । मन्त्रिणो यत्र निरतास्तमाहुर्मन्त्रमुत्तमम् ॥ १३ ॥

मन्त्रिणः	மந்திராலோசனை	उपागम्य	அடைந்து
	செய்பவர்கள்	निरताः	ஆலோசித்திருக்கிறோ
शाखदृष्टेन	“சாஸ்திராபிபாச	तं	அதை
	மென்ற	उत्तमं	உத்தம
चक्षुषा	கண்ணக்கொண்டு	मन्त्रं	மந்திராலோசனையென
यस	எந்தவிடயத்தில்	आहुः	பெரியோர்கள் கொல்
ऐकमत्यं	ஒற்றுமையை		லுகிறார்கள்.

बहुयोऽपि मतयो भूत्वा मन्त्रिणामर्थनिर्णये । पुनर्यत्रैकतां प्राप्ताः स मन्त्रो मध्यमः स्मृतः ॥

अर्थनिर्णये	“விடயத்தை தீர்ணயி	पुनः	முடிவில்
	ப்பதில்	एकतां	ஒற்றுமையை
यस	எதில்	प्राप्ताः	அடைகின்றனலோ
मन्त्रिणां	மந்திரிமார்களுடைய	सः	அந்த
मतयः	அபிப்பிராயங்கள்	मन्त्रः	ஆலோசனை
बहुयः	பலவிதமாக	मध्यमः	மத்திமமென
भूत्वा अपि	இருந்தாலும்	स्मृतः	கொள்ளப்படுகிறது.

अन्योऽन्यं मतिमास्थाय यत्र संप्रतिभाष्यते । न चैकमत्ये श्रेयोऽस्ति मन्त्रः सोऽधम उच्यते ॥

यस	“எதில்	श्रेयः च	ஒரு முடிவும்
अन्योन्यं	அவரவர்	अस्ति न	இல்லையோ,
मतिं	அபிப்பிராயத்தை	सः	அந்த
आस्थाय	பிடிவாதப்படுத்தி	मन्त्रः	ஆலோசனை
संप्रतिभाष्यते	வ்யாகரிக்கப்படுகிற	अधमः	அதமமென
	தோ,	उच्यते	(பெரியோர்களால்)

ऐकम ये तस्मात्सुमन्त्रितं साधु भवन्तो मन्त्रिसत्तमाः । कार्यं संप्रतिपद्यन्तामेतत्कृत्यं मतं मम ॥

ऐकम ये	ஒற்றுமையினாய்தான்	कार्यं	செய்யவேண்டிய காரி
तस्मात्	“ஆகையால்		யத்தை
सुमन्त्रितं	என்று ஆலோசித்தப்	संप्रतिपद्यन्तां	ஒற்றுமையுடன் தீர்
	பட்டது		மானியங்கள்.
साधु	உண்மையாகத்தான்	एतत् कृत्यं	இவ்விதமான காரியம்
मन्त्रिसत्तमाः	மந்திரிகளின் சிந்த	मम	எனக்கு
भवन्तः	திங்கள்	मतम्	இவ்விதமானது.

वानराणां हि वीराणां सहस्रैः परिवारितः । रातोऽभ्येति पुरीं लङ्कामस्माकमुपरोधकः ॥

रामः हि	"ராமனும்	उपरोधकः	இடைபுதுதொடக்கிறவனாய்
वानराणां	வானர		
वीराणां	வீரர்களின்	लङ्का	இலங்கை
सहस्रैः	பலசால்	पुरी	நகரை நோக்கி
परिवारितः	சூழப்பட்டவனாய்	अभ्येति	வந்திருக்கொண்டிருக்கிறான்.
अस्माकं	நமக்கு		

तरिष्यति च सुव्यक्तं राघवः सागरं सुखम् । तरसा युक्तरूपेण सानुजः सखलानुगः ॥

समुद्रमुच्छोषयति वीर्येणान्यत्करोति वा

॥ १८ ॥

राघवः	"ராமன்	उच्छोषयति	வதிறச்செய்தாலான
सानुजः	தம்பிரியோடுகூடவும்	वीर्येण	சக்தியால் [செய்வான்.
	சைன்யக்களையும்	अन्यत् वा	வேறெதைமேலும்
सखलानुगः	பரிவரக்களையும்	करोति	செய்வான்.
	கூடவும்	सागरं च	சமுத்திரத்தையும்
समुद्रं	சமுத்திரத்தை	सुव्यक्तं	நிச்சயமாய்
युक्तरूपेण	எற்றதான்	सुखं	ஆயாசமின்றி
तरसा	வல்லமையால்	तरिष्यति	கடந்தே திருவான்.

खरो येन हतः संख्ये तस्य वीर्येण लक्ष्यते

॥ १९ ॥

येन	"எவனால்	तस्य	அவனுடைய
संख्ये	போலில்	वीर्येण	சக்தியால்
खरः	கரன்	लक्ष्यते	{(என்னால் தீது எல்லா முடிவிலும்) கைவிடப்படுகி றது.
हतः	கொல்லப்பட்டானோ		

अस्मिन्नेवंगते कार्येऽविरुद्धे वानरैः सह । हितं पुरे च सैन्ये च सर्वं सम्पन्न्यतां मम ॥

वानरैः	"வானரர்களைவிட	पुरे च	நகரிலேயுபத்திலும்
सह	கூட	सैन्ये च	சைன்யமெல்லுத்திலும்
अविरुद्धे	விடுதலாதத்திற்கு காரணமில்லாத	हितं	நலிசமானது
अस्मिन्	இந்த	सर्वं	எல்லாமும்
कार्ये	காரியம்	मम	எனக்கு
एवंगते	நூப்படிசம்பளித்திருக்கையில்	सम्पन्न्यताम्	எனது எதித்துரைக்கப்பட்டும்."

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे षष्ठः सर्गः ॥

சப்தம: சரீ:—ஏழாவது ஸர்க்கம். ॥ ७ ॥

ராக்ஸோக்தி:—ராக்ஸோக்தி என்பது வசனம்.

இதுக்தா ராக்ஸேந்ரேண ராக்ஸாஸ்தே மஹாவலா: । உது: மாக்ஸலய: சரீ ராவண ராக்ஸேஸ்வரம் ॥

தே	ஆந்த	சரீ	எல்லோரும்
மஹாவலா:	மகா பலவான்களான	மாக்ஸலய:	ஆஞ்சலிபக்தம்
ராக்ஸா:	ஆரக்கர்கள்		பண்ணிக்கொண்டு
ராக்ஸேந்ரேண	ராசநாஸ்தமன்னனான	ராக்ஸேஸ்வர	ஆரக்கமன்னனாகிய
இதி	மேற்கண்டவரது	ராவண	ராவணனைப்பார்த்து
உக்தா:	வினாவப்பட்டவர்க	உது:	பின்வருமாறு சொன்
	ளாய்		னார்கள் :

ஹிஸ்த்யக்ஷமவிஜாய நதிவாஸ்தாஸ்தவபுட்ய: । அவிஜாய ஸ்வக்ஷ் ச ராஜானம் ஹேத்யந்தி ஹி ॥ २ ॥

நதிவாஸ்தா:	"நீதிக்குப் புறம்பொ	ஸ்வக்ஷ்	தன் பகைத்ததை
	ளவர்களாகிய	அவிஜாய ச	உள்ளபடி அநியாதும்
அபுட்ய:	அநினைகள்	ராஜானம்	ஓர் மன்னனை
ஹிஸ்த்யக்ஷம்	சத்துருவினது	ஹேத்யந்தி	கலக்குகின்றார்கள்
	பகைத்ததை	ஹி	அன்றோ.
அவிஜாய ச	உள்ளபடி அநியாதும்		

ராஜந்பரிஹஸத்யூஹிஸூலபஹிஸசஹூலம் । சுமஹந் வல் கஸாஹிஸாஹ் மஜதே மவான் ॥ ३ ॥

ராஜந்	"ஆரசே ।	சுமஹந்	மிகத்திரண்டதுமான
ந:	நமக்கு	வல்	சேனைபிருக்கிறது.
பரிஹஸத்யூஹி-	பரிகாயதம், வேல்கத்	கஸாஹ்	எக்காரணத்தால்
ஸூலபஹிஸசஹூலம்	தி. குலம், பட்டவக்	மவான்	தேவரீர்
	கத்தி இவைகளை	பிஸாஹ் மஜதே	மனச்சோர்வுக்கிடன்
	தரித்ததும்		கொடுக்கின்றீர் ?

தவ்யா மோகவரீர் ரதவா நிர்ஜிதா: பந்நா யுபி । கைலாஸசிஸ்வராஸாஸி யக்ஷேஹிஸாஸ்த: ॥

சுமஹத்கதந் கதவா வஸ்யஸ்தே தநத: கத: ॥ ४ ॥

மோகவரீர்	"மோகவதி எனும்	யக்ஷ:	யக்ஷர்களால்
ரதவா	சென்று [கருக்கு	அஸ்த:	சூழப்பட்டவனுமான
பந்நா:	பன்னகர்கள்	தநத:	குபேரன்
யுபி	பேரில்	சுமஹந்	பெரும்
தவ்யா	தேவரீரால்	கதந்	பேரான
நிர்ஜிதா:	வெல்லப்பட்டார்கள்.	கதவா	செய்து
கைலாஸ-	கைலாஸமலையின் சிக	தே	தேவரீருக்கு
சிஸ்வராஸாஸி	ரத்தில் வசிப்பவனும்	வஸ்ய:	அடக்கினவனாக
யக்ஷ:	பல	கத:	செய்யப்பட்டான்.

स महेश्वरसख्येन श्लाघमानस्त्वया विभो । निर्जितः समरे गोपाह्लोकपालो महाबलः ॥

महेश्वरसख्येन	"மகேசுவரனது நட்பின் காரணத்தால்	विभो	பிரபுவே!
महाबलः	மகா பலவானெனவும்	सः	(எவனோ) ஆவனோ
लोकपालः	லோகபாலனெனவும்	त्वया	தேவரீரால்
श्लाघमानः	சொல்லுகுற்றவன்.	समरे	மோரில்
		गोपात्	கோபத்தால்
		निर्जितः	வெல்லப்பட்டான்.

विनिहस्य च यक्षौघान्विक्षोभ्य च विगृह्य च । त्वया कैलासशिखराद्विमानपिदमाहुतम् ॥

यक्षौघान्	"யக்ஷமூகங்களை	इदं	இந்த
विगृह्य च	ஆடக்கியும்,	विमानं	(புஷ்பக) விமானம்
विक्षोभ्य च	நடுக்கச்செய்தும்	त्वया	தேவரீரால்
विनिहस्य च	புடைத்தும்	आहुतम्	பறித்துக்கொண்டு
कैलासशिखरात्	கைலாஸசிவரத்திலின்றி		வரப்பட்டது.

मयेन दानवेन्द्रेण त्वद्वयात्सख्यमिच्छता । दुहिता तव भार्याथै दत्ता राक्षसपुङ्गव ॥ ७ ॥

राक्षसपुङ्गव	"ராக்ஷஸோத்தம!	मयेन	மயனால்
त्वद्वयात्	உங்களிடத்திலுள்ள	दुहिता	பெண்
सख्यं	நட்பை [பயத்தால்	तव	தேவரீருக்கு
इच्छता	விரும்பிய	भार्याथै	மனைவியாக
दानवेन्द्रेण	ஆசுரமன்னனாகிய	दत्ता	கொடுக்கப்பட்டாள்.

दानवेन्द्रो मधुनाम वीर्योत्सिक्तो दुरासदः । विगृह्य वशमानीतः कुम्भीनस्याः सुखावहः ॥

दुरासदः	"எவனானும் வெல்ல முடியாதவனும்	मधुः	மது
वीर्योत्सिक्तः	வீர்யத்தால் செருக்கூற்றவனும்	नाम	என்ற
दुरभीनस्याः	கும்பீனசுக்கு	दानवेन्द्रः	ஆசுரமன்னன்
सुखावहः	உலகவழிவுக்குந்தான்	विगृह्य	ஆடக்கி
	வைபுலியுமானான்	वशं	அடிமைத்தனத்தில்
		आनीतः	கொண்டுவரப்பட்டான்.

निर्जितास्ते महाबाहो नगा गत्वा रसातलम् । वासुकिस्तक्षकः शङ्खो जरी च वशमाहताः॥

महाबाहो	"மகாபாருவே!	वासुकिः	வாஸுகியும்,
रसातलं	பாதாளலோகத்திற்கு	तक्षकः	தக்ஷகனும்,
नगा	சென்ற	शङ्खः	சங்கனும்,
ते	ஆந்த	जरी च	துடி என்பவனும்
नगाः	நாகர்கள்	वशं	அடிமைத்தனத்தில்
निर्जिताः	கொல்லப்பட்டார்கள்.	आहताः	கொண்டுவரப்பட்டார்கள்.

अक्षया बलवन्तश्च शूरा लब्धवराः पुनः । त्वया संवत्सरं युद्ध्वा समरे दानवा विभो ॥
स्वबलं समुपाश्रित्य नीता वशमरिन्दम । मायाश्चाधिगतास्तत्र बहवो राक्षसाधिप ॥११॥

राक्षसाधिप	“ராக்ஷஸமன்னு!	संवत्सरं	ஒரு வருஷக்காலம்
अरिन्दम	சத்துருசம்ஹாரக!	समरे युद्ध्वा	போரிட்டு
विभो	பிரபுவே!	त्वया	தேவரீரால்
पुनः	மேலும்	वशं	அடிமைத்தனத்தில்
लब्धवराः	வரம்பெற்று	नीताः	கொண்டு வரப்பட்ட
अक्षयाः	அழிவற்ற		டார்கள்.
बलवन्तः	பலசாலிகளும்	तत्र	அங்குமிடத்தில்
शूराः च	சூரர்களும்	मायाः च	மாயா வித்தைகளும்
दानवाः	அசுரர்கள்	बहवः	பல
स्वबलं	தேவரீரது பலத்தை	अधिगताः	தேறிந்துக்கொள்ளப்
समुपाश्रित्य	கொண்டு		பட்டன.

शूराश्च बलवन्तश्च वरुणस्य सुता रणे । निर्जितास्ते महाबाहो चतुर्विधबलानुगाः ॥ १२ ॥

महाबाहो	“மகாபாகுவே!	ते	அந்த
बलवन्तः च	பலசாலிகளும்	वरुणस्य	வருணனது
शूराः च	சூரர்களும்	सुताः	புதல்வர்கள்
चतुर्विध- } बलानुगाः }	நான்குகூறி சேனாபதி வரங்களை யுடையவர் களும்	रणे	போரில்
		निर्जिताः	கெல்லப்பட்டார்கள்.

मृत्युदण्डमहाग्राहं शाल्मलिद्रुममण्डितम् । कालपाशमहावीचि यमकिङ्करपन्नगम् ॥ १३ ॥

अवगाह्य त्वया राजन्यमस्य बलसागरम् । जयश्च विपुलः प्राप्तो मृत्युश्च प्रतिषेधितः ॥१४॥

राजन्	“அரசே!	यमकिङ्करपन्नगे	யமகிங்கரர்களாகிய
मृत्युदण्ड- } महाग्राहं }	மிருத்புதண்டமாகிய பெரும் முதுகைகளை யுடையதும்	यमस्य	யமனது [துமான்
शाल्मलिद्रुम- } मण्डितं }	சால்மலியெனும் ஆயு தக்களாகிய மிருகத் தக்களால் நிறைந்து வதும்	बलसागरं	சேனாசமுத்திரத்தில்
		अवगाह्य	புகுந்து
		त्वया	தேவரீரால்
		विपुलः जयः च	மகத்தான வெற்றியும்
		प्राप्तः	அடையப்பட்டது.
		मृत्युः च	எமலும்
कालपाशमहावीचि	காலபாசமாகிற போ கைகளை யுடையதும்	प्रतिषेधितः	ஒட்டி விடப்பட்டான்.

सुषुप्तेन च ते सर्वे लोकास्तत्र सुतोषिताः

॥ १५ ॥

तत्र
लोकाः
ते
सर्वे च

“அங்கிட்டத்தில்
லோகவாசிகளான
அவர்கள்
எல்லோரும்

सुषुप्तेन
सुतोषिताः

நல்ல போதரால்
எந்தோவப்படுத்தப்
பட்டார்கள்.

क्षत्रियैर्वहुभिर्वीरैः शक्रतुल्यपराक्रमैः । आसीद्वसुमती पूर्णा महद्भिरिव पादपैः ॥ १६ ॥

वसुमती
महद्भिः
पादपैः
इव

“பூலோகமானது
பெரும்
விருக்தங்களால்
எவ்வண்ணமோ அவ்
வண்ணமே

शक्रतुल्यपराक्रमैः
वीरैः
बहुभिः
अविवैः
पूर्णाः
आसीत्

இந்திரனுக்கொப்பான
ஆண்மையுற்ற
சூரர்களான
பல
சுத்திரிசர்களால்
நிறைந்ததாய்
இருந்தது.

तेषां वीर्यगुणोत्साहैर्न समो राघवो रणे । प्रमद्य ते त्वया राजन्हताः परमदुर्जयाः ॥ १७ ॥

राजन्
तेषां
वीर्यगुणोत्साहैः
रणे
राघवः

“அரசே!
அவர்களுக்கு
ஆண்மை, ஆற்றல், கு
ணம், உத்ஸாகமும்
இவைகளில்
போரில்
ராமன்

समः न
परमदुर्जयाः
ते
त्वया
प्रमद्य
हताः

சமமானன்று.
வெல்லற்கரியர்
களாகிய
அவர்கள்
தேவரீரால்
பலதகரித்து
கொல்லப்பட்டார்கள்.

तिष्ठ वा किं महाराज श्रेमेण तव वानरान् । अयमेको महाबाहुर्निद्रजित्सपयिष्यति ॥ १८ ॥

महाराज
तिष्ठ
महाबाहुः
अयं
इन्द्रजित्
एकः

“மகாராஜரே!
தேவரீர் இங்கேயே
இருந்தருளலாம்.
மகாபாகுவாகிய
இந்த
இந்திரஜித்து
ஒருவனே

वानरान्
क्षयिष्यति
तव
अमेण वा किम्

வானர்களை
கொடுக்கெடுத்தவிடு
வான்.
தேவரீருக்கு
எனக்கெதென்பது
தான் ஏன்?

अनेन हि महाराज माहेश्वरमनुत्तमम् । इष्टा यज्ञं वरो लब्धो लोके परमदुर्लभः ॥ १९ ॥

महाराज
अनेन हि
अनुत्तमं
माहेश्वरं
यज्ञं

“மகாராஜரே!
இவனுமே
பிகத் திறந்ததாம்
சிவபெருமானுக்கு
பரிநிகையானினைவிக்கி
றதுமான
யாகத்தை

इष्टा
लोके
परमदुर्लभः
वरः
लब्धः

புரிந்த
உலகில்
பிகவும் கிடைத்தற்
கரியதாகிய
வரமானது
அடையப்பட்டிருக்கி
றது.

राजत्रापदयुकेयमागता माकृताज्जनात् । हृदि नैव त्वया कार्या एवं वधिष्यसि राघवम् ॥

राजन्	"அரசே!	कापत्	வினை,
माकृतात्	முடனான	त्वया	தேவரீரால்
जनात्	ஒருவனிடத்திலி	हृदि	மனதில்
	ருந்து	न कार्या	கொள்ளத்தக்கதன்று.
आगता	தேவரீருக்கு எட்டியி	एवं एव	தேவரீர்தான்
इयं	இந்த [ருக்கிற	राघवं	ராட்சனை
अयुक्ता	எற்றதல்லாத	वधिष्यसि	கொல்லப்போகிறீர்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे सप्तमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 14949

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 274

अष्टमः सर्गः—எட்டாவது ஸர்க்கம். ॥ 4 ॥

प्रहस्तादिवचनम्—பிரஸ்தாந்தன் முதலியவரது வசனம்.

ततो नीलाम्बुदनिभः प्रहस्तो नाम राक्षसः । अवशीत्याञ्जलिर्वाक्यं शूरः सेनापतिस्तदा॥

ततः	அதற்கப்பால்	प्रहस्तः	பிரஸ்தாந்தன்
तदा	அப்பொழுது	नाम	என்ற
नीलाम्बुदनिभः	நீலமேகத்தை நிகர்த்தவனும்	राक्षसः	அரக்கன்
		आञ्जलिः	கைகூப்பிக்கொண்டு
शूरः	சூரனும்	वाक्यं	பின்வரும்வாக்யத்தை
सेनापतिः	சேனாதிபதியுமான	अवशीत्	செ. ன் னுன் :

देवदानवगन्धर्वाः पिशाचपतगोरगाः । न त्वां धर्षयितुं शक्ताः किं पुनर्वा नरा रणे ॥ २ ॥

देवदानवगन्धर्वाः	{ "தேவர்கள், அசுரர்கள், கந்தர்வர்கள் இவர்களும்	त्वां	தேவரீரை
पिशाचपतगोरगाः	பிசாசுர்களும், பதகர்களும், உரகர்களும்	धर्षयितुं	வெல்ல
रणे	போரில்	शक्ताः न	வல்லவர் அல்லர்.
		वानराः	வானரர்கள்
		किं	என்றால்
		पुनः	எம்மாத்திரம்?

सर्वे प्रमत्ता विश्वस्ता वञ्चिताः स्म हनूस्ता । न हि मे जीवतो गच्छेज्जीवन्त वनगोचरः ॥

सर्वे	"எல்லோரும்	वञ्चिताः स्म	வஞ்சிக்கப்பட்டுவிட்ட
विश्वस्ताः	{ (கமக்குக் கீழ்க்குசெய்யும் சத்ருக்கள் துல்லிபென்ற) மனோதைரியமுடையவர்களாய்	मे	என் [டார்கள்.
प्रमत्ताः	அலாக்கிரதையுடைய	जीवतः	உயிருடனிருக்கிறவ
	ருந்தவர்களாய்	वनगोचरः	வானரமாகும் [ரையில்
हनूस्ता	தொல்லுமாறும்	सः	அது
		जीवन्	உயிருடன்
		गच्छेव हि न	திரும்பிப்போகவே

सर्वा सागरपर्यन्तां सशैलवनकाननाम् । करोम्यवानरां भूमिमाज्ञापयतु मा भवान् ॥ ४ ॥

भवान्	“தேவரீர்,	सशैलवन-	மலைகளையும் காடுகளையும்
मा	அடியேனை	काननां }	யும் சேரலைகளையும்
आज्ञापयतु	ஆக்குநாபித்தருளும்.	भूमि सर्वा	உள்ளிட்டதுமான
सागरपर्यन्तां	சமுத்திரம்வரையிலு	अवानरां	பூமிமுழுவதையும்
	ன்னதும்		வானரப்பூண்டற்ற
		करोमि	தாய் (இதோ) செய்கிறேன்.

रक्षां चैव विधास्यामि वानराद्रजनीचर । नागमिष्यति ते दुःखं किञ्चिदात्मापराधजम् ॥

रजनीचर	“அரக்கரோ!	आत्मापराधजं	தேவரீர் செய்த பிழை
वानरान्	குரங்குகளிடத்தி		யால் உண்டாகிய
	னின்று	दुःखं	மனக்கவலைபென்பது
रक्षां च	(யாதொரு) திருவார	ते	தேவரீருக்கு
	மையையும்	किञ्चित् एव	கொஞ்சமேனும்
विधास्यामि	நான் முடித்துவைக்க	आगमिष्यति न	சம்பளிக்கப்போவ
	ப்போகிறேன்.		தில்லை”.

अब्रवीत् सुसंकुडो दुर्मुखो नाम राक्षसः । इदं न क्षमणीयं हि सर्वेषां नः प्रधर्षणम् ॥

दुर्मुखः	துர்முகன்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொழி
नाम	என்ற	इदं	“இந்த [ந்தான் :
राक्षसः	அரக்கன்	प्रधर्षणं	துர்மார்க்கம்
सुसंकुडः	மிகச் சினங்கொண்ட	नः	நமக்கு
	வனம்	सर्वेषां हि	எல்லோருக்குமே
वु	இவ்விஷயத்தில்	क्षमणीयं न	பொறுக்கத்தகாதது.

अयं परिभवो भूयः पुरस्यान्तःपुरस्य च । श्रीमतो राक्षसेन्द्रस्य वानरेण प्रधर्षणम् ॥ ७ ॥

पुरस्य	“பட்டணத்தையும்,	राक्षसेन्द्रस्य	அரக்கர் மன்னனுக்கு
अन्तःपुरस्य च	அந்தப்புரத்தையும்	भूयः	மிக்க
वानरेण प्रधर्षणं	ஒரு குரங்கு தாக்கின	परिभवः	அவமரியாதையாகி
	து		றது
श्रीमतः	ஸ்ரீமானாகிய	अयम्	இது.

अस्मिन्सुहृते हत्वैको निवर्तिष्यामि वानरान् । प्रविष्टान्सागरं भीमम्बरं वा रसातलम् ॥

अस्मिन् सुहृते	“இதேசுநணத்திலே	प्रविष्टान्	புகுந்துக்கிடக்கின்ற
भीमं	பயங்கரமான	वानरान्	வானரர்களை
सागरं	சமுத்திரத்திலோ	एकः	ஒருவனாக
रसातलं	பாதாளலோகத்திலோ	हवा	கொன்றுவிட்டு
अम्बं वा	ஆகாயத்திலோ	निवर्तिष्यामि	திரும்பிவரப்போகி
			றேன்.”

ततोऽब्रवीत्सुसंकुद्धो वज्रदंष्ट्रो महाबलः । प्रगृह्य परिधं घोरं मांसशोणितरूपितम् ॥ ९ ॥

ततः	அதன்மேல்	मांसशोणित-	மாம்பசத்தாலும் ரத்த
महाबलः	மகா பலம்பொருந்திய	रूपितं	த்தாலும் பற்றியிருந்த
वज्रदंष्ट्रः	வஜ்ர தம்ஷ்ட்ரனென்	घोरं	பயங்கரமான
	பலன்	परिधं	பரிகாயதத்தை
सुसंकुद्धः	மிகத் திணுக்கொண்ட	प्रगृह्य	பற்றிக்கொண்டு
	வஞ்சி	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
			மொழிந்தான் :

किं नो हनुमता कार्यं कृपणेन तपस्विना । रामे तिष्ठति दुर्धर्षे ससुग्रीवे सलक्ष्मणे ॥ १० ॥

रामे	“ராமன்	तिष्ठति	எதிர்த்து வந்திருக்க
ससुग्रीवे	சுகரீவனுடனும்,	कृपणेन	அற்புதமும் [கையில்
सलक्ष्मणे	சலத்தமனுடனும்,	तपस्विना	அப்பாபியமான
दुर्धर्षे	செருங்கு தலைக்கேறி	हनुमता	ஹனுமாதோடு
	பலனும்	नः	நமக்கு
		किं कार्यम्	யுவது என்ன ?

अथ रामं ससुग्रीवं परिवेण सलक्ष्मणम् । आगमिष्यामि हत्वैको विशोभ्य हरिवाहिनीम् ॥

अथ	“இப்பொழுதே	एकः	ஒருவனும்
रामं	ராமனை	हत्वा	கொன்றுவிட்டு
ससुग्रीवं	சுகரீவனோடுகூடவும்	हरिवाहिनीं	வாணரசைவிடத்த
सलक्ष्मणं	சலத்தமனோடு	विशोभ्य	கலக்கமுறச்செய்து
	கூடவும்	आगमिष्यामि	திரும்பிவரப்போகி
परिवेण	பரிகாயதத்தால்		தேன்.

इदं मयापरं वाक्यं शृणु राजन्यदीच्छसि । उपायकुशलो ह्येव जयेच्छत्रुनतन्द्रितः ॥ ११ ॥

राजन्	“அரசே!	शृणु	செவிகாய்த்தருளும்
मम	எனது	उपायकुशलः	உபாயக்களில் உபுண
अपरं	பற்றொரு		னும்
वाक्यं	விண்ணப்பமாகிற	अतन्द्रितः हि	தூக்கிதையுடவிருக்
इदं	இதற்கு		கிற ஒருவன்தான்
इच्छसि	இஷ்டப்படுகிறீர்	शत्रू एव	தந்ருக்களை எல்லோ
यदि	என்றால்,	जयेत्	வெல்லான். [கையுமே

कामरूपधराः शूराः सुभीमा भीमदर्शनाः । राक्षसानां सहस्राणि राक्षसाधिप निशिताः ॥

राक्षसाधिप	“ராக்ஷஸமன்ன!	भीमदर्शनाः	பயங்கரமான தோற்ற
राक्षसानां	அரக்கர்களுக்கும்		முடையவர்களெனவும்
सहस्राणि	பல	कामरूपधराः	களைத்த உருவம் எடுக்
शूराः	சூரர்கள்		கவல்லவர்களெனவும்
सुभीमाः	மிகக்கொடி யவர்கள்	निशिताः	தோந்தெடுக்கப்பட்ட
	எனவும்		குக்கிரர்கள்.

काकुत्स्थमुपसंगम्य विभ्रतो मानुः वपुः । सर्वे ह्यतंभ्रमा भूत्वा द्रुवन्तु रघुसत्तमम् ॥१४॥

सर्वे	"எல்லோரும்	काकुत्स्थं	காமனை
मानुषं	மானிட	उपसङ्गम्य	அடைந்து
वपुः	உருவம்	असंभ्रमाः हि	பதறாதவர்களாகவே
विभ्रतः	கொண்டவர்களாய்	भूत्वा	இருந்துகொண்டு
रघुसत्तमं	ரகுஸத்தமனென்ற	द्रुवन्तु	பின்வருமாறு தெரிவிக்கட்டும்.

प्रेषिता भरतेन सः भ्रात्रा तव यवीयसा । स हि सेनां समुत्थाप्य क्षिप्रमेवोपयास्यति ॥

तव	"தேவரீது	यवीयसा	தம்பியோடு (ஸக்தம் ண்ணோடு)
भ्रात्रा	தம்பியாகிய	सेनां	சேனையை
भरतेन	பரதனால்	समुत्थाप्य	திரட்டிக்கொண்டு
प्रेषिताः सः	செய்தியுடன் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறோம்."	क्षिप्रं	கிரகையில்
हि	அதனால்	उपयास्यति	அவ்விடம் தோக்கிப் போவான்.
सः एव	அவனும்		

ततो वयमितस्तूर्णं शूलशक्तिगदाधराः । चापवाणासिहस्ताश्च त्वरितास्तत्र याम ह ॥१५॥

ततः ह	"அப்பொழுதே	चापवाणासि-	வில், பாணம், கத்தி
इतः	இவ்விடத்திலிருந்து	हस्ताः च	இவைகளை கையில்
तूर्णं	கிரகையில்		கொண்டவர்களாய்
ततः	அவ்விடத்திற்கு	त्वरिताः	ஊக்கமுடையவர்
वयं	நாம்		களாய்
शूलशक्ति-	குலம், சக்தி, கதை	याम	செல்வோம்.
गदाधराः }	இவைகளை தரித்தவர்களாய்		

आकाशे गणशः स्थित्वा हत्वा तां हरिवाहिनीम् । अस्त्रशस्त्रमहावृष्ट्या प्रापयाम यमक्षयम्॥

आकाशे	"ஆகாசத்தில்	तां	அந்த
गणशः	கட்டங்கட்டமாக	हरिवाहिनीं	வானரசேனையை
स्थित्वा	நின்றுகொண்டு	हत्वा	கொன்று
अस्त्रशस्त्रमहावृष्ट्या	அஸ்திரசஸ்திரங்க	यमक्षयं	பயனோகத்திற்கு
	ளின் வர்ஷத்தால்	प्रापयाम	அனுப்புவோம்.

एवं चेदुपसर्पेतामनयं रामलक्ष्मणौ । अवश्यमपनीतेन जहतामेव जीवितम् ॥ १८ ॥

एवं चेत्	"இப்படியாகில்	अपनीतेन एव	குழச்சியினாலேயே
रामलक्ष्मणौ	காமனும் ஸக்தமண	जीविनं	உயிரை
अनयं	குதில் [னும்	जहयं	அவச்யம்
उपसर्पेतां	சிக்கிக்கொள்வார்கள்.	जहताम्	விட்டட்டும்."

கௌமகர்ணிஸ்தனோ வீரோ நிகும்தோ நாம வீரீயவான் । அவரீயதரமநுஜோ ராவண லோகராவணம் ॥

கௌமகர்ணி:	குடும்பகர்ணனின் புதல் வனும்	பரமகுடி:	மிகச்சினங்கொண்ட வனும்
வீரீயவான்	வீரீயசாஸியுமான	லோகராவண	உலகைக் கதறச்செய் பும்
நிகும்த:	நிகுடும்பன்	ராவண	ராவணனைப்பார்ந்து
நாம	என்ற	சுத:	அப்பொழுது
வீர:	குரன்	அவரீய	பின்வருமாறு மொழி ந்தான் :

सर्वे भवन्तस्तिष्ठन्तु महाराजेन सङ्गताः । अहमेको हनिष्यामि राघवं सहलक्ष्मणम् ॥

सुग्रीवं च हनुमन्तं सर्वानेव च वानरान् ॥ २० ॥

भवन्त:	"நீங்கள்	ராவண	சாமனையும்
सर्वे	எல்லோரும்	சுமீவ்	சுமீவனையும்
महाराजेन सङ्गताः	மகாராஜரோடுகூடி	ஹனுமந்த்	துறையானையும்
तिष्ठन्तु	திருந்தேயே திருங்கண்.	வானரான்	வானரர்கள்
अहं	நான்	சவான்	எல்லோரையும்
एकः	ஒருவனாகவே	ஹனிஷ்யாமி	கொல்லப்போகி றேன்."
सहलक्ष्मणं	சக்தமணனோடுகூட		

ततो वज्रहनुर्नाम राक्षसः पर्वतोपमः । क्रुद्धः परिलिहन्वक्त्रं जिह्वया वाक्यमब्रवीत् ॥ २१ ॥

ततः	அதன்மேல்	जिह्वा	நாக்கினால்
पर्वतोपमः	மலைக்கொப்பான	வக்த்	வாய்
वज्रहनुः	வஜ்ரஹனு	பரிலிஹ்	துழாவிக்கொண்டு
नाम	என்ற	வாக்ய	ஒரு சொல்லை
राक्षसः	அரக்கன்	அவரீய	பின்வருமாறு மொழி ந்தான் :
क्रुद्धः	கிணங்கொண்டவனாகி		

स्वैर कुर्वन्तु कार्याणि भवन्तो विगतज्वराः । एकोऽहं भक्षयिष्यामि तान्सर्वान्हरियूथपान् ॥

भवन्त:	"நீங்கள்	एकः	ஒருவனாகவே
विगतज्वराः	தவலைப்பொழிந்தவர் களாய்	तान्	அந்த
स्वैर	உங்களது இஷ்டம் போல்	हरियूथपान्	வானரத்தலைவர்க ளையும்,
कार्याणि	காரியங்களை	सर्वान्	மற்றுமுள்ள எல்லோ ரையும்
कुर्वन्तु	செய்யுங்கள்.	भक्षयिष्यामि	பசித்துவிடப்போகி றேன்.
अहं	நான்		

स्वस्थाः क्रीडन्तु निशिन्ताः पिवन्तो मधुवारुणीम् ॥ २२ ॥

निशिन्ताः	"களைபற்றவர்களாய்	पिवन्तः	குடித்துக்கொண்டு
मधुवारुणी	மதுவெள்ளம் சாராய் வக்தை	स्वस्थाः	குறையற்றவர்களாய்
		क्रीडन्तु	பொழுதுபோக்குத் தன்.

अहमेको वधिष्यामि सुग्रीवं सहलक्ष्मणम् । अङ्गदं च हनूमन्तं रामं च रणकुञ्जरम् ॥

अहं	“கான்	सुग्रीवं	சுகிரீவனையும்,
एकः	ஒருவனாகவே	हनूमन्तं	ஹனுமான்னையும்,
सहलक्ष्मणं	ஸகலக்ஷ்மணனோடுகூட	अङ्गदं च	அங்கதனையும்
रणकुञ्जरं	போர்வீரனாகிய	वधिष्यामि	கொல்லப்போகி
रामं च	ராமனையும்,		தேன்.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे अष्टमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 14973

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 298

नवमः सर्गः—ஒன்பதாவது ஸர்க்கம். ॥ ௨ ॥

विभीषणोक्तिः—விபிஷணனது வசனம்.

ततो निकुम्भो रभसः सूर्यशत्रुर्पहावलः । सुप्तघ्नो यज्ञकोपश्च महापार्श्वमहोदरौ ॥ १ ॥

अग्निकेतुश्च दुर्धर्षो रश्मिकेतुश्च राक्षसः । इन्द्रजिच्च महातेजा बलवान्रावणात्मजः ॥ २ ॥

महस्तोऽथ विरूपाक्षो वज्रदंष्ट्रो महाबलः । धूम्राक्षश्चातिकायश्च दुर्मुखश्चैव राक्षसः ॥ ३ ॥

परिधान्पट्टिशान्प्रासाञ्छक्तिशूलपरश्वधान् ।

चापानि च सबाणानि खड्गांश्च विपुलाञ्छितान् ॥ ४ ॥

प्रवृत्त्य परमक्रुद्धाः समुत्पत्य च राक्षसाः । अबुवन्ராवणं सर्वे प्रदीप्ता इव तेजसा ॥ ௫ ॥

ततः	அதன்மேல்	इन्द्रजिच्च	இந்திரஜித்தும்
निकुम्भः	நிகும்பனும்,	महस्तः अथ	பிரகஸ்தனும்
रभसः	ரபஸனும்	विरूपाक्षः	விரூபாக்ஷனும்
महाबलः	மகா பலவானாகிய	वज्रदंष्ट्रः च	வஜ்ரதம்ஸ்ட்ரனும்
सूर्यशत्रुः	சூர்யசத் தருவும்,	महाबलः	மகா பலவானாகிய
सुप्तघ्नः	சுப்தக்ஷனும்	धूम्राक्षः च	தூம்ராக்ஷனும்
यज्ञकोपः च	யக்ஞகோபனும்	अतिकायः च	அதிகாயனும்
महापार्श्वमहोदरौ	மகாபார்ச்வனும் மகோதரனும்	दुर्मुखः	தர்முகனென்ற
दुर्धर्षः	வெல்லற்கரிய	राक्षसः एव	அரக்கனும்
अग्निकेतुः च	அக்னிகேதுவும்	सर्वे	ஆகிய எல்லா
रश्मिकेतुः	ரசுமிகேதுவென்ற	राक्षसाः च	அரக்கர்களும்
राक्षसः च	அரக்கனும்	परिवान्	பரிவாயுதங்களையும்
महातेजाः	மகரபராக்கிரம சாலியும்	पट्टिशान्	பட்டயக்கத்திகளையும்
बलवान्	பலவானும்	पट्टिशान्	பட்டயக்கத்திகளையும்
रावणात्मजः	ராவணனது புதல்வ னுமான்	प्रासान्	முன்னாயுதங்களையும்
		शक्तिशूल- }	வேல்களையும், குலங்
		परश्वधान् }	களையும், கோடாரி
			களையும்
		सबाणानि	களைகளுடன் கூடிய

चापानि च	விடுகின்றையும்
विपुलान्	பெரிய
शितान्	கூரிய
खट्वान् च	கத்திகளையும்
प्रभृष्ट	எதிர்த்துக்கொண்டு
परमकुट्टाः	பிரகற் தினங்கொண்ட வர்களுள்

समुपत्य	துள்ளிக்குதித்து
तेजसा	தேஜஸால்
प्रदीप्ताः इव	ஜ்வலிக்கின்றவர்க ளாய்
रावणं	ராவணனைப்பார்த்து
अमुचन्	பின்வருமாறுசொன் றுங்கள் :

अथ रामं वधिष्यामः सुग्रीवं च सलक्ष्मणम् ।

अथ	"இதோ
रामं	ராமனையும்
सलक्ष्मणं	சலக்ஷ்மணனோடு
सुग्रीवं च	சுகர்வனையும் [கூட்டுவ
येन	எவனால்
लङ्का	இலங்கைநகர்

कृपणं च हनूमन्तं लङ्का येन प्रधर्षिता ॥

प्रधर्षिता	தான்புறத்தப்பட்ட தோ அநத
कृपणं	அற்பமான
हनूमन्तं च	ஹனுமானையும்
वधिष्यामः	நாங்கள் கொல்லப் போகிறோம்.

तान्यूहीतायुधान्सर्वान्वारयित्वा विभीषणः । अववीत्प्राञ्जलिर्वाक्यं पुनः प्रत्युपवेश्य तान् ॥

विभीषणः	விபிஷணர்
तान्	அந்த
गृहीतायुधान्	கையிற் றுபுதக்களை தரித்திருத்த
सर्वान्	எல்லோரையும்
वारयित्वा	மறுத்து,

तान्	அவர்களை
प्रत्युपवेश्य पुनः	உட்காரவும்செய்து
प्राञ्जलिः	கைகூப்பிக்கொண்டு
वाक्यं	அபிப்பிராயத்தை
अववीत्	பின்வருமாறு வெளியிட்டார் :

अप्युपायैस्त्रिभिस्तात योऽर्थः प्राप्तुं न शक्यते ।

तात	"அண்ணா!
यः	எந்த
अर्थः	காரியசித்தி
लिभिः	மூன்று
उपायैः अपि	(சம, தான பேதமெ ன்ற) உபாயங்களாலே
प्राप्तुं	பெற
शक्यते न	முடியாதிருக்கிறதோ

तस्य विक्रमकालांस्तान्युक्तानाहुर्मर्णाधिणः ॥

तस्य अपि	அதற்குத்தான்
तान्	அந்த
विक्रमकालान्	தண்டனைவிதிகளை
युक्तान्	உபயோகப்படுத்தப் படுகின்றவைகளாய்
मर्णाधिणः	பெர்வோர்கள்
आहुः	கொல்லிவிடுக்கிறார் கள்.

प्रमत्तेष्वभियुक्तेषु दैवेन प्रहतेषु च । विक्रमास्तात सिद्धयन्ति परीक्ष्य विधिना कृताः ॥

तात	"அண்ணா,
प्रमत्तेषु	அலாக்கிரதையுடன் இருப்பவர்கள் இடத் தெய்வத்தால் [திரும்ப கைகிடப்பட்ட
दैवेन	தூக்கிரதையுடனிருப் பவர்கமிடத்திலாக
प्रहतेषु	தான்
अभियुक्तेषु च	

विधिना	விதியைக்கொண்டு
परीक्ष्य	சூராய்ச்சிசெய்து
कृताः	அனுஷ்டிக்கப்பட்ட
विक्रमाः	தண்டனைகள்
सिध्यन्ति	சித்திக்கின்றன.

अप्रमत्तं कथं तं तु विजिगीषुं बले स्थितम् । जितरोषं दुराधर्षं प्रवर्षयितुमिच्छथ ॥१०॥

அப்ரமத்
“வெகு ஐக்கிரதை
புடனிருப்பவரும்
விஜிगीषு
ஐயம்பெறும் பேரர்
விடரும்
வலே स्थितं
தெய்வபலம் பெற்ற
வரும்

जितरोषं
கோபத்தை வென்ற
வரும்
दुराधर्षं
அனுமமுடிபாதவரு
तं तु
அவரையும் [மான
प्रवर्षयितुं
எதிர்க்க
कथं
எவ்வளம்
इच्छथ
நினைக்கின் தீர்கள் ?

समुद्रं लङ्घयित्वा तु घोरं नदनदीपतिम् । कृतं हनुमता कर्म दुष्करं तर्कयेत वा ॥ ११ ॥

नदनदीपतिं
“நதன்களுக்கும் நதிக
ளுக்கும் புகலிடமா
घोरं
பயங்கரமான [கய
समुद्रं तु
சமுத்திரத்தையும்
लङ्घयित्वा
ஒரே தாண்டாய்த்
தாண்டி

हनुमता
ஹனுமாரால்
कृतं
செய்யப்பட்ட
दुष्करं
மற்றெவராலும் செய்
बलमुद्दिप्यत
வழுடியாத
कर्म वा
காரியத்தையாவது
तर्कयेत
நினைத்துப்பாருங்கள்.

बलान्यपरिमेयानि वीर्याणि च निशाचराः । परेषां सहसाऽवज्ञा न कर्तव्या कथंचन ॥

निशाचराः
“அரக்கர்களே !
परेषां
சுத்துருக்களுடைய
बलानि
சைனியங்களும்
वीर्याणि च
பெருமைகளும்
अपरिमेयानि
கண்டறியமுடியாத
வைகள்.

कथञ्चन
எப்படியும்
सहसा
அவசரப்பட்டு
अवज्ञा
அலகறியம்
कर्तव्या न
செய்யத்தக்கதன்று.

किं च राक्षसराजस्य रामेणापकृतं पुरा । आजहार जनस्थानाद्यस्य भार्या यशस्विनः ॥

यशस्विनः
“மகாபுகழ்படைத்த
यस्य
எவருடைய
भार्या
தர்மபத்னியை
जनस्थानात्
இனஸ்தானத்திலி
ருந்து
आजहार
திருடிவந்தாரோ, அந்த

रामेण
ஸ்ரீராமரால்
राक्षसराजस्य
ராக்ஷஸமன்னருக்கு
पुरा
அதற்குமுத்தி
अपकृतं च
செய்யப்பட்ட குற்றத்
தான்
किम्
யாது ?

खरो यद्यतिवृत्तस्तु रामेण निहतो रणे । अवश्यं प्राणिनां प्राणा रक्षितव्या यथाबलम् ॥

खरः
“கரன்
अतिवृत्तः
வரம்புகடந்து அக்கிர
மத்திற்கு வந்தவனுப்
यद्य तु
இருக்கையிலேதான்
रणे
போரில்
रामेण
ஸ்ரீராமரால்
निहतः
கொல்லப்பட்டான்.

प्राणिनां
பிராணிகளின்
प्राणाः
ப்ராணங்கள்
यथाबलं
தம்மால் கூடியமட்டும்
अवश्यं
அவச்யமாய்
रक्षितव्या
ரக்ஷித்துக்கொள்ளத்
தக்கனவே.

अयशस्वमनायुषं परदारमिमर्शनम् । अर्थक्षयकरं धोरं पापस्य च पुनर्भवम् ॥ १५ ॥

परदारमिमर्शनं	{ "பிறர் மனை வினைய கண் ணெடுத்துத் தும் பார்ப்ப தென்பது	धोरं	எதையும் ஒழிக்கும் கொடிய விஷம்.
अयशस्यं	புதழுக்குக்கேடானது;	पुनः	மேலும்
अनायुष्यं	ஆயுளைக் குறைப்பது;	पापस्य च	பாபமெல்லாவற்றிற் கும்
अर्थक्षयकरं	புருஷார் தீதங்களை ஒழிப்பது;	भवम्	கைகொடுத்து வளர்ப்பது.

एतन्निमित्तं वैदेह्या भयं नः सुमहद्भवेत् । आहता सा परित्याज्या कलहायं कुतेन किम् ॥

एतन्निमित्तं	"மேற்கண்ட காரணக் களால்	आहता	அயகர்த்துக்கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும்
वैदेह्याः	விதேகமன்னரின்	सा	அவள்
नः	நமக்கு [புதல்வியால்	परित्याज्या	திருப்பிச்சமர்ப்பிக்கப் படவேண்டியவள்.
सुमहद्	கொஞ்சமும் சிலிக்க முடிவாததாகிய	कलहायं	கலகத்தைபுண்டிபண் ணுவதற்கான
भयं	விபத்து	कुतेन किम्	செய்கையால் என்ன ஆகும்?
भवेत्	விளைந்தேறிகும்.		

न नः क्षमं वीर्यवता तेन धर्मानुवर्तिना । वैरं निरर्थकं कर्तुं दीयतामस्य मैथिली ॥ १७ ॥

धर्मानुवर्तिना	{ தர்மத்தை என்ன வும் மழுவித்துப் பற்றி கடப்பவரும்	वैरं	துவேலத்தை
वीर्यवता	சிறந்த ஆற்றல் கொ ண்டவருமான	कर्तुं	பாவித்தவது
तेन	அவரோடு	नः	நமக்கு
निरर्थकं	நம்மால் நிர்வகிக்க இயலாத	क्षमं न	சந்திக்கத் தவிர்ப்பது.
		मैथिली	மைதிலியார்
		अस्य	இவருக்கு
		दीयताम्	சமர்ப்பித்ததுபட ட்டும்.

यावन्न सगजां साश्वं वहुरब्रसमाकुलाम् । पुरीं दारयते वाणैर्दीयतामस्य मैथिली ॥ १८ ॥

सगजां	"யானைகள் நிறைந்த தும்	पुरीं	நகரை
साश्वं	குதிரைகள் நிறைந்த தும்	वाणिः	பாணக்களால்
वहुरब्र-	வரணவரண சநிகந்த	दारयते न यावत्	சிறந்த அடிக்காமுன் னமேயே
समाकुलां }	வரண நிறைந்து விவ ங்குதிருதுபரண	मैथिली	மைதிலியார்
		अस्य	இவருக்கு
		दीयताम्	சமர்ப்பித்து விடப்பட ட்டும்.

यावत्सुधोरा महती दुर्धर्षा हरिवाहिनी । नावस्कन्दति नो लङ्कां तावत्सीता प्रदीयताम् ॥

सुधोरा	“ மிக்க பயங்கரமான தும்	लङ्कां	இலங்கையை
दुर्धर्षा	வெல்லமுடியாதது	नावस्कन्दति	தகைவதற்கு முற்று
महती	பெரும்	यावत् तावत् न	கையிடுமுன்ன
हरिवाहिनी	வானரசேனை	सीता	மேயே
नः	நமது	प्रदीयताम्	சீதாதேவியார்
			சமர்ப்பித்துவிடப்ப
			டட்டும்.

विनश्येद्धि पुरी लङ्का शूराः सर्वे च राक्षसाः । रामस्य दयिता पत्नी स्वयं न यदि दीयते ॥

रामस्य	“ ஸ்ரீராமருடைய	पुरी	நகர்
दयिता	பிரீதிக்குப் பாதிர	विनश्येत्	நாசமாய்க்கிடும்.
पत्नी	மனைவியார் [மாகிய	शूराः	சூரர்களாகிய
स्वयं	தேவரீராலேயே திரு	राक्षसाः	அரக்கர்கள்
	வுளமுவந்து	सर्वे	எல்லோரும்
दीयते यदि न	திருப்பிச்ச சமர்ப்பிக்க	च	அப்படியே (நாசமடை
	ப்படவில்லையென்றால்		வார்கள்.)
लङ्का	இலங்கை	हि	இது திண்ணம்.

प्रसादये त्वां बन्धुत्वात्कुरुष्व वचनं मम । हितं तथ्यं त्वहं ब्रूमि दीयतामस्य मैथिली ॥

बन्धुत्वात्	“ (அண்ணனெனும்)	अहं	அடியேன்
	அன்பினால்	हितं	உண்மையையும்
त्वां	தேவரீரை	तथ्यं तु	உண்மையையுமே
प्रसादये	மனமிசைந்தருள மன்	ब्रूमि	விண்ணப்பிக்கின்
	ருடுகின்றேன்.		தேன்.
मम	அடியேனது	मैथिली	மைதிலியார்
वचनं	விண்ணப்பத்தை	अस्य	இவருக்கு
कुरुष्व	அக்கடிகரித்தருள்வீ	दीयताम्	திருப்பிச்ச சமர்ப்பித்து
	ராக.		விடப்படட்டும்.

पुरा शरत्सूर्यमराचिसन्निभान्वाग्रपुङ्खान्सुहृद्वाग्दत्तात्मजः ।

सृजत्यमोघान्विशिखान्वधाय ते प्रदीयतां दाशरथाय मैथिली ॥ २२ ॥

शरत्सूर्य-	“ சரத் சாலக்கதிரவன்	विशिखान्	பாணங்களை
मराचिसन्निभान्	கதிர்களை நிகர்த்த	ते वधाय	உம்மை நீறுக்க
	வைகளும்.	नृपात्मजः	கோமானின் திருமக
नवाग्रपुङ्खान्	நீட்டிய முனைக்கர்		னார்
	களையுடையவைகளும்	सृजति पुरा	பொழியும் முன்னர்
सुहृद्वाग्	மிக உறுதியானவை	मैथिली	மைதிலியார்
	களும்	दाशरथाय	ஸ்ரீராமருக்கு
अमोघान्	பொய்க்காதவைகளு	प्रदीयताम्	திருப்பிச்ச சமர்ப்பித்து
	மான		விடப்படட்டும்

त्यजाशु कोपं सुखधर्मनाशनं भजस्व धर्मं रतिकीर्तिवर्धनम् ।

प्रसीद जीवेम सपुत्रवान्भवा: प्रदीयतां दाशरथाय मैथिली

॥ २३ ॥

सुखधर्मनाशनं	“நனத்தனதையும் நன்றென நீணயபயம் நலிவுபடு	प्रसीद	எல்லேவரனையும் அநுக் கொடுத்தருளும்.
कोपं	கினைத்ததை [தந்தும்]	सपुत्रवान्भवा:	மக்களுடனும் சுற்றத் தருடனும்
आशु	இக்கணமே	जीवेम	நாம் உயிர்வாழ்வோ மாக.
त्यज	தகைந் துவிடும்.	मैथिली	மைதிலியாச்
रतिकीर्तिवर्धनं	{ மனச்சார் திணயபயம் புறமுழையும் மனர்க் கின்றததாகிய	दाशरथाय	பூராமருக்கு
धर्मं	அறநெதியை	प्रदीयताम्	தீரும்பிச்சமர்ப்படுத்தி கூடப்படட்டும்.”
भजस्व	அனுயிர் தந்தருளும்.		

विभीषणवच: श्रुत्वा रावणो राक्षसेश्वर: । विसर्जयित्वा तान्सर्वान्प्रविवेश स्वकं गृहम् ॥

राक्षसेश्वर:	ராட்சஸமன்னனாகிய	विसर्जयित्वा	விடைகொடுத்தனுப்பி கிட்டு
रावण:	ராவணன்	स्वकं	தனது
विभीषणवच:	விபீஷணரது சொல்லை	गृहं	மரலிசைக்கு
श्रुत्वा	கேட்டுகிட்டு	प्रविवेश	திரும்பிப்போய்ச் சேர்ந்தான்
तान्	அந்த		
सर्वान्	எல்லேவரையும்		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

गुडकाण्डे नवमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 14997

अयोध्याकाण्डे आदितः श्लोकाः 322

தசம: சர்ப: —பத்தாவது ஸர்க்கம். ॥ १० ॥

விபீஷணஹிதோபதேச:—விபீஷணனது ஹிதோபதேசம்.

ततः प्रत्युषसि प्राप्ते प्राप्तधर्मार्थनिश्चयः । राक्षसाधिपतेर्वैश्यं भीमकर्मा विभीषणः ॥ १ ॥

शैलाग्रचयसंकाशं शैलशृङ्गमिवोन्नतम् । सुविभक्तमहाकक्ष्यं महाजनपरिग्रहम् ॥ २ ॥

मतिप्रद्विर्महामात्रैरनुरक्तैरधिष्ठितम् । राक्षसैश्चाप्तपर्याप्तैः सर्वतः परिरक्षितम् ॥ ३ ॥

मत्तमातङ्गनिश्वासैर्व्याकुलीकृतमारुतम् । शङ्खघोषमहाघोषं तूर्यनादानुनादितम् ॥ ४ ॥

प्रमदाजनसंवाधं प्रजल्पितमहापथम् । तप्तकाञ्चननिर्यूहं भूषणोत्तमभूषितम् ॥ ५ ॥

गन्धर्वाणामिवावासमालयं मरुतामिव । रत्नसंचयसंवाधं भवनं भोगिनामिव ॥ ६ ॥

तं महाभ्रमिवादित्यस्तेजोविस्तृतरश्मिवान । अमजस्यालयं वीरः प्रविवेश महाद्युतिः ॥ ७ ॥

ततः प्रयुषसि प्राप्ते	அதன்மேல் மறுநான் சூரியோதய மானதும், தர்மம், அர்த்தம் இ வைகளில் நிச்சித புத்தியை அடைந்த வரும், எவரும் செய்யாத செயலுடையவரும், மகா தேஜஸ்வியும், (தர்ம)வீரருமாகிய விபீஷணர் ராஷாஸமன்னனாகிய தமயனது இருப்பிடமானதும் மலைின் பல சிகரங்க ளை நிகர்த்ததும், மலைச்சிகரத்தை நிகர்த்து உயர்ந்திருக்கிறதும், நன்றாக வருத்துக்கட் டப்பட்ட பெரும் க ட்டுகளையுடையதும், பெரியோர்களால் நாடி வரப்பட்டதும், புத்தியிற்சிறந்தவர்க ளும்	व्याकुलीकृतमार्तं	கலந்து வரும் காற்றையுடையதும், சங்கடகோஷங்களாலு ண்டாகிய பெரும் முழக்கத்தையுடைய தும், தூர்வவாத்மங்களின் ஒலிகளால் ப்ரதித்வ னி ஒலிக்கப்பெற்ற தும், களிப்புற்ற பெண்டிர் களால் நிரம்பப்பெ ற்றதும், ஜனங்களால் கலகல வென்று பேசப்பெ ற்ற ராஜாதிக்களையு டையதும், பத்தரைமாற்றுத்தங் கத்தால் செய்யப்பட்ட கதவுகளையுடையதும் சிறந்த அணிகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற கந்தர்வர்களின் [தும், மாளிகையை நிகர்த்த தேவதைகளின் [தும், ஆலயத்தை நிகர்த்த தும்,
भीमकर्मा महायुतिः वीरः विभीषणः राक्षसाधिपतेः अमजस्य आलयं शैलाग्रचय- सङ्काशं शैलशृङ्गं इव उन्नतं सुविभक्त- महाकक्षं	மீமர்மா மகா யுத்யும், வீரர் விபீஷணர் ராஷாஸமன்னனாகிய தமயனது இருப்பிடமானதும் மலைின் பல சிகரங்க ளை நிகர்த்ததும், மலைச்சிகரத்தை நிகர்த்து உயர்ந்திருக்கிறதும், நன்றாக வருத்துக்கட் டப்பட்ட பெரும் க ட்டுகளையுடையதும், பெரியோர்களால் நாடி வரப்பட்டதும், புத்தியிற்சிறந்தவர்க ளும்	राक्षसोप- महाघोषं तृयनादानु- नादितं प्रसदाजन- संवाधं प्रजलित- महापथं तप्तकाशन- निर्युहं भूषणोत्तम- भूषितं गन्धवाणां आवासं इव मस्तां आलयं इव भोगिनां रत्नसञ्जयसंवाधं भवन् इव नं वेदम तेजोविस्तृत- रश्मिवान् आदिशः महाभ्रं इव प्रविवेश	சங்கடகோஷங்களாலு ண்டாகிய பெரும் முழக்கத்தையுடைய தும், தூர்வவாத்மங்களின் ஒலிகளால் ப்ரதித்வ னி ஒலிக்கப்பெற்ற தும், களிப்புற்ற பெண்டிர் களால் நிரம்பப்பெ ற்றதும், ஜனங்களால் கலகல வென்று பேசப்பெ ற்ற ராஜாதிக்களையு டையதும், பத்தரைமாற்றுத்தங் கத்தால் செய்யப்பட்ட கதவுகளையுடையதும் சிறந்த அணிகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற கந்தர்வர்களின் [தும், மாளிகையை நிகர்த்த தேவதைகளின் [தும், ஆலயத்தை நிகர்த்த தும், சர்ப்பராஜர்களின் ரத்னக்ஞையில்களால் இழைக்கப்பெற்ற மாளிகையை நிகர்த்த அந்த [தும்மாகிய மாளிகையினுள், ஒளியால் எங்கும் பா வும் கிரணங்களையு சூரியபகவான் [டைய பெரும் மேகத்தினுள் வ்வண்ணமே, அவ்வண்ணமே புகுந்தார்.
महाजनपरिमहं मतिमद्रिः अनुरक्तैः महामात्रैः अधिष्ठितं आसुर्यासैः राक्षसैः च सर्वैः परिरक्षितं मत्तमातङ्ग- निशालैः	மகா ஜனபரிமஹ் மதிமடர் அனுகருக மகாமாத்திரை அதிஸ்தித ஆசுரியாசை ராட்சசை சர்வ பரிக்ஷித மத்தமாதங்க நிசாலை	महाभ्रं इव प्रविवेश	அவ்வண்ணமே, அவ்வண்ணமே புகுந்தார்.

पुण्यापुण्याहयोपांश्च वेदविद्भिर्ददाहृतान् । शुश्राव सुमहातेजा भ्रातुर्विजयसंभितान् ॥८॥

சுமஹாதேஜா:	மகாதேஜஸ்வியாகும் அவர்	உதாஹதான	ஐபிக்கப்பட்ட
வேதவித்:	வேதவித்துக்களால்	புण्याந்	பரிசுத்தமான
புணா:	தன்மயானது	புணாஹோபாந் ச	புண்பாஹுகோஷம் கணையும்
விஜயசம்பிதான	ஐயந்நைதஉத்தேசித்து	சுசுராவ	கேட்டார்.

पूजितान्दधिपात्रैश्च सर्पिभिः सुमनोक्षतैः । मन्त्रवेदविदो विप्रान्ददर्श सुमहाबलः ॥ ९ ॥

மந்த்ரவேதவித்:	மந்த்ரங்களுக்கும் வேத ங்களிலும் திபுணர்க ளாகிய	ததிகபை:	தமிழ் தினறந்த பந்த்ரங்களுக்கும்
பூஜிதான	கொண்டாடப்பட்ட	சர்பிபி:	செய்களுக்கும்
விபான	வேதபாராயணம் செ ய்துகொண்டிருந்த அரக்கர்களை	சுமனோக்ஷத: ச	புஷ்பாசுழைதகனோ கும்
		சமஹவல:	மகாபலவானான அவர்
		வத:	கண்டார்.

स पूज्यमानो रक्षोभिर्दीप्यमानः स्वतेजसा । आसनस्थं महाबाहुर्वबन्दे धनदानुजम् ॥

சுபூஜ்யமான:	தனது ஒளியால்	ச:	அவர்
ரக்ஷோபி:	விளக்குகிறவரும்	ஆசனஸ்த்	ஆஸனத்தில்
பூஜ்யமான:	அரக்கர்களால்	வீந்நிருந்த	
	கொண்டாடப்பட் டவரும்	தனதானுஜம்	குபேரன் தம்பியை (சாவணனை)
மஹாபாஹு:	மகாபாஹுவமான	வவந்தே	ஸேவித்தார்.

स राजदृष्टिसंपन्नमासनं हेमभूषितम् । जगाम समुदाचारं प्रयुज्याचारकोविदः ॥ ११ ॥

ஆசனகோவித்:	மரியாதைகளில் திபு ணராகிய	ராத்ரூஷி- சம்பந்	மன்னனது கண்கா கடையால் சம்பந்திக்க ப்பட்டதம்
ச:	அவர்	ஹேமபூஷித்	ஹேமஸூசனங்கொடுக்க ப்பட்டதுமான
சமுதாசார்	மரியாதாநுஷ்டானத் தை	ஆசனம்	ஆஸனத்தை
பயுஜ்ய	செய்துவிட்டு	ஜகாம	கடைத்தார்.

स रावणं महात्मानं विजने मन्त्रिसन्निधौ । उवाच हितमत्यर्थं वचनं हेतुनिश्चितम् ॥१२॥

प्रसाद्य भ्रातरं ज्येष्ठं सान्त्वेनोपस्थितक्रमः । देशकालार्थसंवादी दृष्टलोकपरावरः ॥ १३ ॥

தேசகாலா- ர்வாதி	இடம், காலம், பிரதே சனம் இவைகளுக்கு த்தக்கபடி உரைப்ப வரும்	தூஷலோக- பராவர்:	உலகசம்பிரதாய அனை வ்டானவர்களை நன்க நிர்த்தவருமான ச:
			அவர்

उपस्थितकमः	வந்தனாதிபரியராக களைச்செய்தவராகி	विजने	சாதாரணஜனமில்லா தபொழுது
ज्येष्ठं भ्रातरं	தமயனும்	हेतुनिश्चितम्	(என்னோக்கால்) நிச்ச யிக்கப்பட்டதும்
महात्मानं	மகா ஆற்றலுடையவ னுமான	अत्यर्थं	அளவில்லாது
रावणं	ராவணனை	हितं	நன்மை பயக்குகிறது மாகிறது
सान्त्वेन	நல்வார்த்தையால்	वचनं	ஒரு மொழியை
प्रसाद्य	உள்ளங்குலிரச் செய்து	अवाच	பின்வருமாறு சொன்னார் :
मन्त्रिसंनिधौ	மந்திரிமார்க்கள் முன் னிலையில்		

यदाप्रभृति वैदेही संप्राप्तेह परन्तप । तदाप्रभृति दृश्यन्ते निमित्तान्यशुभानि नः ॥ १४ ॥

परन्तप	"சத்ருஸம்ஹாரக !	तदाप्रभृति	அதுமுதல்
वैदेही	வைதேகியார்	नः	நமக்கு
इह	இன்னிடத்தில்	अशुभानि	நீங்கையநிகிக்கும்
यदाप्रभृति	எப்பொழுது	निमित्तानि	ஆபசருணங்கள்
संप्राप्ता	வந்து துழைந்தாரோ	दृश्यन्ते	காணப்படுகின்றன.

सस्फुलिङ्गः सधूमाचिः सधूमकलुषोदयः । मन्त्रसंयुक्षितोऽप्यग्निर्न सम्यगभिवर्धते ॥ १५ ॥

अग्निः	"ஓமாக்னிபாணது	सधूमाचिः	{ புகையோடுகடிய ஜ்வா லைகளைபுடையதுமா யும்
मन्त्रसंयुक्षितः	மந்திரங்களால் வளர்க் கப்பட்டதாய்	सधूमकलुषोदयः	புகையோடு மங்கலாய் வெளிவருகிறதுமாய்
अपि	இருக்கையிலும்	सम्यक्	நன்றாக
सस्फुलिङ्गः	தீப்பொரிகளோடு கடியதாயும்	अभिवर्धते न	வளர்கிறதில்லை.

अग्निष्टेष्वाग्निशालासु तथा ब्रह्मस्थलीषु च । सरीसृपाणि दृश्यन्ते हव्येषु च विपीलिकाः ॥

अग्निष्टेषु	"அக்னிகளை உபாஸி க்கும்	सरीसृपाणि	பாம்புகளும்
अग्निशालासु	யாதலாகைகளிலும்	तथा	அவ்வண்ணமே
ब्रह्मस्थलीषु च	வேதாத்தியயனம் ப ண்ணுமிடங்களிலும்	हव्येषु	ஹவ்யக்களில்
		विपीलिकाः च	எதும்புகளும்
		दृश्यन्ते	தென்படுகின்றன.

गवां पयांसि स्कन्धानि विमदा वीरकुञ्जराः । दीनमन्वाः प्रहेपन्ते न च ग्रासाभिनन्दिनः ॥

गवां	"பகக்களின்	अन्वाः च	குதிரைகளும்
पयांसि	பால்	ग्रासाभिनन्दिनः न	உணவைத்திண்டாத வைகளாய்
स्कन्धानि	வற்றிப்போய்கிட்டது.		
वीरकुञ्जराः	வீரயானைகள்	दीनं	ஏலிமைபரக
विमदाः	மதமடக்கிக்கிடக்கின் றன.	प्रहेपन्ते	களைக்கின்றன.

खरोष्ट्राश्वतरा राजन्भिन्नरोषाः सवन्ति नः । न स्वभावेऽवतिष्ठन्ते विधानैरपि चिन्तिताः॥

राजन्	"அரசே!	सवन्ति	கண்ணீர் கழக்கின்
नः	நமது		றன.
खरोष्ट्राश्वतराः	{ கோமேவறுகழுநைதகன் ஒட்டகங்கள் ஆர்வ தரங்கள்	विधानैः	செய்தனைகளால்
भिन्नरोषाः	மயிர் உதிர்ந்தவைக ளால்	चिन्तिताः अपि	கவனிக்கப்பட்டவை களாக ஆயினும்
		स्वभावे	பூர்வாந்தியில்
		अवतिष्ठन्ते न	வராமடுக்குக்கின் றன.

वायसाः सङ्घशः क्रूरा व्याहरन्ति समन्ततः । समवेताश्च दृश्यन्ते विमानाश्रेषु संघशः ॥

वायसाः	"காக்கைகள்	संघशः	கூட்டங்கூட்டமாக
सङ्घशः	கூட்டங்கூட்டமாக	समवेताः	ஒன்றுகூடி
समन्ततः	எங்கும்	विमानाश्रेषु	விமானங்களின் உச்சி களில்
व्याहरन्ति	கத்துகின் றன.	दृश्यन्ते	தென்படுகின் றன.
क्रूराः च	வல்லுறுகளும்		

गृध्राश्च परिलीयन्ते पुरीमुपरि पिण्डिताः । उपपन्नाश्च सन्ध्ये द्वे व्याहरन्त्यशिवं शिवाः ॥

गृध्राः च	"கழுக்குறும்	द्वे सन्ध्ये	காலைமீலும் மாலைமீ லும்
पिण्डिताः	ஒன்றுகூடி	उपपन्नाः	அருகில் வந்தவை
पुरीं उपरि	நகரின்மீது	अशिवं	அமங்கலமாக [களாய்
परिलीयन्ते	வட்டமிடுகின் றன.	व्याहरन्ति	வளைமிடுகின் றன.
शिवाः च	நகரிலும்		

क्रव्यादानां मृगाणां च पुद्गारेषु सङ्घशः । श्रूयन्ते विपुला घोषाः सविस्फूर्जधुनिःस्वनाः॥

पुद्गारेषु	"நகர்வாயில்களில்	घोषाः च	கோலங்களும்
सङ्घशः	கூட்டங்கூட்டமான	सविस्फूर्जधु-	மனமேதனைகளால்
क्रव्यादानां	மாம்சங்களைப் புசித்	निस्वनाः	மெதுவான கர்ஜனை கனொடுகடியவை களாய்
मृगाणां	விலங்குகளின் [கும்	श्रूयन्ते	கேட்கப்படுகின் றன.
विपुलाः	பெரும்		

तदेवं प्रस्तुते कार्ये प्रायश्चित्तमिदं क्षमम् । रोचते यदि वैदेही राघवाय प्रदीयताम् ॥२२॥

तत्	"நதுகையால்	प्रायश्चित्तं	பரிசாரமாக
एवं	இவ்வாறு	रोचते यदि	தேவர்களுக்குத் தோன்
प्रस्तुते	நடைபெற்ற	वैदेही	வைதேகியர் [அழகில்
कार्ये	காரியத்தில்	राघवाय	ஸ்ரீராமருக்கு
इदं	இது	प्रदीयताम्	(திருப்பிச்ச)சமர்ப்பித் துவிடப்படட்டும்
क्षमं	உற்ற		

इदं च यदि वा मोहाद्धोभाद्वा व्याहृतं मया । तत्रापि च महाराज न दोषं कर्तुमर्हसि ॥

महाराज	“மகாராஜே !	यदि वा	ஆல்வது
तत्र अपि	(அங்கே என்னாலும்)	लोभाव	பேராவையானே
	அங்கேயும்	व्याहृतं च	சொல்லப்பட்டதாக
इदं च	இதையும்	दोषं	தீங்கை வினைவிப்ப
मया	என்னால்	कर्तुं	கொள்ள [தாம்]
मोहान् वा	கலவரத்தாலோ	अर्हसि न	கூடாது.

अयं च दोषः सर्वस्य जनस्यास्योपलक्ष्यते । रक्षसां राक्षसीनां च पुरस्यान्तःपुरस्य च ॥

अयं	“இந்த	अस्य	இந்த
दोषः च	அசுபக்குறியும்	पुरस्य	பட்டணத்து
रक्षसां च	அரக்கர்களுக்கும்	जनस्य	ஜனம்
राक्षसीनां	அரக்கிகளுக்கும்	सर्वस्य च	எல்லோருக்குமே
अन्तःपुरस्य	அந்தப்புரஜனங்க	उपलक्ष्यते	தென்படுகிறது.
	ளக்கும்		

प्रापणे चास्य मन्त्रस्य निवृत्ताः सर्वमन्त्रिणः । अवश्यं च मया वाच्यं यद्दृष्टपि वा श्रुतम् ॥

सर्वमन्त्रिणः	“மந்திரிகளெல்லோரும்	दृष्टं अपि	பார்க்கப்பட்டதுதான்
	ளும்		ளாகட்டும்
अस्य	இந்த	श्रुतं वा	கேட்கப்பட்டதுதான்
मन्त्रस्य	மந்திரசாஸனைய		ளாகட்டும்
प्रापणे च	சென்றிற்போடும்	यत् च	எதுவாயினும் அது
	விஷயத்தில்	मया	என்னால்
निवृत्ताः	தயக்கிவின்று	अवश्यं	சைதயும் ஒன்றிக்காமல்
	விட்டார்கள்.	वाच्यम्	தெரிவிக்கப்பட்ட
			வேண்டியது.

संशयार्थं यथान्यायं तद्भवान्कर्तुमर्हति ॥ २६ ॥

भवान्	“தேவரீர்	तत्	அதை
यथान्यायं	நியாயம் இன்னதென்	कर्तुं	செய்ய
संशयार्थं	நிச்சயித்து [பதை	अर्हति	வேண்டும்.”

इति स्र मन्त्रिणां मध्ये भ्राता भ्रातरमुचिवान् । रावणं राक्षसश्रेष्ठं पथ्यमेतद्विभीषणः ॥

भ्राता	தம்பியாகிய	मन्त्रिणां	மந்திரிகளாது
विभीषणः	விபிஷணர்	मध्ये	முன்னிலையில்
भ्रातरं	தம்பனும்	इति	மேற்கண்டவாறு
राक्षसश्रेष्ठं	ராக்கசனோத்தமனு	एतन्	இந்த
	மாகிய	पथ्यं	நன்மை பயப்பதை
रावणं	ராவணனை (நேர்த்தி)	उचिवान् स	சொல்லியுடித்தார்.

हितं महार्थं मृदु हेतुसंहितं व्यतीतकाव्यायतिसंप्रतिक्षमम् ।

निशम्य तदावयमुपस्थितज्वरः प्रसङ्गयानुत्तरमेतद्वशीन्

॥ २८ ॥

हितம்	நலமான தூதர்	तत्	அந்த
महार्थं	பெரும்பயனைவளிக்க தக்கதூதரும்	वाक्यं	சொல்லை
मृदु	இனிமையான தூதர்	निशम्य	கேட்டு,
हेतुसंहितं	காசம் நன்றாகக் கொடுக்கும் யதும்	उपस्थितज्वरः	கொடும் தலைக்கேறிய வளும்
व्यतीतका-	கடந்ததூதரும் வளமும்	प्रसङ्गयान्	பெண்டித்தனும்
यतिसंप्रतिक्षमं	கிசழ்வதமான கால ங்களுக்கேற்ற தூதமான	एतन्	பின்வரும்
		उत्तरं	பதிலை
		अवशीन्	சொன்னான் :

भयं न पश्यामि कुतश्चिदप्यहं न शयवः प्राप्स्यति नातु मैथिलीम् ।

सुरैः सहेन्दैरपि सङ्गतः कथं ममाग्रतः स्यास्यति लक्ष्मणाग्रतः

॥ २९ ॥

अहं	“நான்	लक्ष्मणाग्रतः	லக்ஷ்மணன் தமைய
कुतश्चित्	எவ்விதத்திலும்		ஐ, துமவன்
भयं अपि	ஆபத்தென்பதையே	सहेन्दैः	இந்திரனுள்ளிட்ட
पश्यामि न	காணவில்லை.	सुरैः	தேவர்களோடு
शयवः	சாமன்	सङ्गतः	கூட வளாக
जातु	ஒருபொழுதும்	अपि	ஆகிலும்
मैथिली	தூண்கையை	मम अग्रतः	என்முன்
प्राप्स्यति न	அடையப்போகிற தில்லை.	कथं	எவ்விதம்
		स्यास्यति	தற்போதே”

इतीदमुत्त्वा सुरसैन्यनाशनो महाबलः संयति चण्डविक्रमः ।

दशाननो भ्रातरमाप्तवादिनं विसर्जयामास तदा विभीषणम्

॥ ३० ॥

तदा	அப்பொழுது	भ्रातरमादिनं	பிரதேசத்தை மொழிந்த
संयति	போலில்	भ्रातरं	தம்பியாகிய
चण्डविक्रमः	ஆளவுகடந்த ஆண் மைவற்றவனும்	विभीषणं	கிடுவனரைப் பார்த்து
महाबलः	பகா ஆற்றலுடைய வனும்	इति इदं	கேள்விய இதை
सुरसैन्यनाशनः	தேவர்களின் கைவாய் க்களைத் திற அடித்த	उत्तवा	பதிலாய்க்கொல்லி கிட்டு
दशाननः	சாவணன் [வனுமான	विसर्जयामास	என்கொடுத்தனுப்பி னான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे दशमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15027

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 352

एकादशः सर्गः—பதினோராவது ஸர்க்கம். || ११ ||

पुनः रावणमन्त्रालोचनम्—மறுபடியும் ராவணனது மந்திராலோசனை

स बभूव कुशो राजा मैथिलीकाममोहितः । असंयानाच्च सुहृदां पापः पापेन कर्मणा ॥१॥

மேயிலி- காமமோஹிதः } ச: பாப: ராஜா பாபேன	மைதிலியாசிடத்தில் காமமொறிகொண்ட. அந்த [குந்த பாபியாகிய மன்னன் ஆடாத	கர்மணா சுஹ்ரீ அசம்யானாச் ச கூசா: சமூவ	காரியமென்பதா லும் ஆன்பர்கனின் அவமானத்தா லும் செந்தாக்கிராந்தனாக ஆயினான்.
--	---	---	--

अतीतसमये काले तस्मिन् नै युधि रावणः । अपाल्यैश्च सुहृद्भिश्च प्राप्तकालममन्यत ॥ २ ॥

ராவண: அதீதசமயே தஸ்மிந் காலே	ராவணன் (ஆலோசிக்கவேண் டிய) காலத்தை சோ ரஸிட்ட அந்த காலத்தில்	அமாலி: ச சுஹ்ரி: ச யுதி ச பாஸ்காலம் அமன்யத	மந்திரிமார்களைரிடும் ஆன்பர்களைரிடும் போர்விஷயத்தில் ஏற்றகாலமாக தீர்மானித்தான்.
--------------------------------------	---	--	--

स हेमजालविततं मणिविद्रुमभूषितम् । उपगम्य विनीताश्वमारुह महारथम् ॥ ३ ॥

ச: ஹேமஜாலவீதத் மணிவிட்ருமபூஸித்	அவன் பொன்சாளரங்கள் நிரம்பியதும் ரத்னங்களாலும் பவ முந்தளரலும் அலங்க ரிக்கப்பட்டதும்	வினீதாஸ்த் மஹரய் உபகமய விகாஸோ	{ வேண்டியபடி இணை கிச்செல்லும் குதி சைகளால் பூட்டப் பெற்றதுமான செந்த ரதமொன்றை அடைந்து ஏறிக்கொண்டான்.
---------------------------------------	---	--	---

तमास्थाय रथश्रेष्ठं महामेघसमस्वनम् । प्रययौ राक्षसश्रेष्ठो दशग्रीवः सभां प्रति ॥ ४ ॥

ராக்ஷஸ்ரேஸ்த: தமஸ்தாய: மஹமேவ- சமஸ்வநம் } ரய்ரேஸ்த்	ராக்ஷஸோத்தமஸுவநிய ராவணன் பெரும் மேகத்தை நிகர்த்த ஒலியுடன் விளங்கும் செந்த ரதமாகிய	ச ஆஸ்தாய சமாம் புரதி புரயயோ	அதில் ஏறிக்கொண்டு சபையை நோக்கி சென்றான்.
--	--	---	--

असिचर्मधरा योधाः सर्वायुधधरास्तथा । राक्षसा राक्षसेन्द्रस्य पुरतः संप्रतस्थिरे ॥ ५ ॥

அசிசர்மதரா: யோதா: சுரக்ஷஸா: சுரக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய புரத: சம்புரஸ்திரே	கத்திகளையும் கேடய ங்களையும் தரித்தவர் அவ்வண்ணமே [களும் எல்லா ஆயுதங்களையும் தரித்தவர்களுமான	யோதா: ராக்ஷஸா: ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய புரத: சம்புரஸ்திரே	பொர்வீரர்களான அரக்கர்கள் அரக்கர்மன்னனது முன் புறத்திலே சென்றார்கள்.
--	--	---	---

नानाविकृतवेपाश्च नानाभूषणभूषिताः । पार्श्वतः पृष्ठतश्चैनं परिवार्य ययुस्ततः ॥ ६ ॥

नानाविकृत- वेपाः च	}	பலவகைத் திரைகளிற் மரண ஆடைகளைய ணித்தவர்களும்	ततः	அப்பொழுது
नानाभूषण- भूषिताः		}	பல ஆபரணங்களை ஆணித்தவர்களும்	पार्श्वतः
एनं			இவனை	पृष्ठतः च
			परिवार्य	சூழ்ந்துகொண்டு
			ययुः	சென்றார்கள்.

रथैश्चातिरथाः शीघ्रं मत्तैश्च वरवारणैः । अनूपेतुर्दशग्रीवपार्कीडश्च वाजिभिः ॥ ७ ॥

गदापरिघहस्ताश्च शक्तिसोमरपाणयः । परश्वधवराश्चान्ये तथाऽन्ये शूरापाणयः ॥ ८ ॥

अतिरथाः	ஆதிரைகள்	शक्तिसोमर- पाणयः अन्ये	}	சக்திகளையும், தேராம ர்களையும் கையிலு சென்ற [ஊடையவர்களும்
रथैः च	ரதங்கள் மீதும்	परश्वधवराः		கொடர்களைக் கையி லுடையவர்களும்
मत्तैः	கொழுத்த	तथा अन्ये		ஆப்படிபே வேறுசென்ற
वरवारणैः च	சிறந்த யானைகளின் மீதும்	शूरापाणयः च		சூரர்களாக் கையி லுடையவர்களாய்
आर्कीडश्चिः	தாட்டிய	दशग्रीवः शीघ्रं अनूपेतुः		தாக்களை விரைவில் பின் தொடர்ந்து சென்றார்கள்.
वाजिभिः च	குதிரைகளின் மீதும்			
गदापरिघ- हस्ताः च	} கதைகளையும், உழை த்தார்களையும் கையி லுடையவர்களும்			

ततस्तूर्यसहस्राणां संज्ञे निखनो महान् । तुमुलः शङ्खशब्दश्च सभां गच्छति रावणे ॥

ततः	மேலும்	महान्	பெரும்
रावणे	ராவணன்	निखनः	முடிக்கம்
सभां	சபைக்கு	संज्ञे	உண்டாவிற்று.
गच्छति	செல்லும்பொழுது	तुमुलः	அதிகமான
तूर्यसहस्राणां	பல தூர்யவாத்யங் களுடைய	शङ्खशब्दः च	{ சங்குதலின் முடிக்க முத்தப்படியை உண் டாவிற்று.

स नेमिघोषेण महान्सहसाऽभिविनादयन् । राजमार्गं श्रिया जुष्टं प्रतिपेदे महारथः ॥ १० ॥

महान्	பெரிநித்திபெற்ற	अभिविनादयन्	அதித்வணி ஒலிக்கக் செய்துகொண்டு
महारथः	மகாரதனாகும்	श्रिया जुष्टं	செல்வவனப்பு
सः	ஆவன்	राजमार्गं	ராஜவீதிக்கு
नेमिघोषेण	சங்கிரகஊடகளின்	प्रतिपेदे	வந்துசென்றான்.
सहसा	திடீரென [தொடர்வால்]		

विमलं चातपत्राणं मृहीतमशोभत । पाण्डुरं राक्षसेन्द्रस्य पूर्णस्ताराधिपो यथा ॥ ११ ॥

राक्षसेन्द्रस्य	ராட்சஸேன்ட்ரனுக்கு	पूर्णः	பூர்ண
मृहीतं	மீடிக்கப்பட்ட	ताराधिपः	தாராதிரன்
विमलं	பரிசுத்தமான	यथा च	போலவே
पाण्डुरं चातपत्राणं	வெண்குடை	अशोभत	விளக்கிற்று.

हेममञ्जरिर्गर्भे च शुद्धस्फटिकविग्रहे । चामरव्यजने चास्य रेजतुः सव्यदक्षिणे ॥ १२ ॥

अस्य	இவனுது	शुद्धस्फटिक- विग्रहे	சுத்தஸ்படிகத்தா லானதுண்டத்தை யுடையவைகளுமான
सव्यदक्षिणे	இடதுபுறத்திலும் வலதுபுறத்திலும்,	चामरव्यजने च	இரு சாமரங்கனும்
हेममञ्जरिर्गर्भे च	{ நடுவில் பெண்சரங் கள் கட்டப்பெற்ற வைகளும்	रेजतुः	விளக்கின.

ते कृताञ्जलयः सर्वे रयस्यं पृथिवीस्थिताः । राक्षसा राक्षसश्रेष्ठं शिरोभिस्तं ववन्दिरे ॥

पृथिवीस्थिताः	பூமியில் நின்றுகொண்	तं	அந்த
ते	அந்த	राक्षसश्रेष्ठं	ராட்சஸேஸ்ரத்தமனை
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	कृताञ्जलयः	கைகூப்பிக்கொண்டு
सर्वे	எல்லோரும்	शिरोभिः	தலைகளால்
रयस्यं	ரதத்தினிருந்த	ववन्दिरे	வணங்கினார்கள்.

राक्षसैः स्तूयमानोऽसौ जयाशीर्भिररिन्दमः । आससाद महातेजाः सभां विरचितां शुभाम् ॥

अरिन्दमः	சத்ருசம்ஹாரகனும்	स्तूयमानः	தோத்திரம் செய்பவர்
महातेजाः	மகா ஆற்றலுடையவர்		படுகின்றவனும்
असौ	இவன் [ஹுமான]	शुभां	அழகாய்
राक्षसैः	ஆரக்கர்களால்	विरचितां	நிருமிக்கப்பட்ட
जयाशीर्भिः	வெற்றிதரும் லாபித் துக்களால்	सभां	சபைக்கு
		आससाद	வந்துசேர்ந்தான்.

सुवर्णरजतास्तीर्णा विशुद्धस्फटिकान्तराम् । विराजमानो वपुषा स्वमपटोत्तरच्छदाम् ॥

तां पिशाचशतैः षट्भिरभिगुप्तां सदा शुभाम् । प्रविवेश महातेजाः सुकृतां विश्वकर्मणा ॥

महातेजाः	அதி ஆற்றலுடைய	विशुद्ध-	சுத்தமான
वपुषा	சரீரத்தால் [அவன்]	स्फटिकान्तरां	சுத்தகரிவைக்கப்பெ ற்ற மத்தியப்பிரதே சங்களை யுடைய தும்
विराजमानः	பிரகாசித்துக்கொண்டு		
विश्वकर्मणा	விசுவகர்மாவினால்	स्वमपटोत्तरच्छदां	{ தங்கமுனம் பூசப் பெற்ற மேற்கட்டு களை யுடைய துமாய்
सुवर्णरजतास्तीर्णा	{ தங்கத்தாலும் வெள் ளியாலுமான தளத் தையுடைய தும்		

சூயா	ஆழியதாய்	பிசாசுசுதே:	நூறுமூன்றுமூர்களால்
சுகுதா	நன்கு ஆமைக்கப் பட்டதும்	அமிசுசு	நன்கு பாதுகாக்கப் பட்டதுமரன்
சதா	எக்காலத்திலும்	தா	அதனுள்
பஹி:	ஆறு	பவியச	அழைந்தான்.

तस्यां तु वैदूर्यमयं प्रियकाजिनसंवृतम् । महस्योपाश्रयं भेजे रावणः परमासनम् ॥ १७ ॥

ராவண:	ராவுணன்	சோபாசுர	இதர உப ஆசனக்க
சத்யா து	ஆசில்		அடைவதாய்
வெஹ்யமய	வைடுர்யக்கற்களால் செய்க்கப்பெற்றதும்	மஹ	விசாலமுமான
பரியகாஜினசவூர்த்	{ பரியகமெனும் பரன் தோலால் ஓரிரிக்கப் பெற்றதும்	பரமாசன	சிக்காதனத்தை
		பேஜே	அடைந்தான்.

ततः शशासेश्वरवृतां ह्युपराक्रमान् । समानयत मे क्षिप्रमिदं तान् राक्षसानि ॥ १८ ॥
कुल्यमस्ति महज्जातं समर्थमिह नो महत् ॥ १९ ॥

ஹ	“இப்பொழுது	ராக்ஷாந்	அடக்கர்களை
ந:	நமக்கு	ஹ	இவ்விடத்திற்கு.
மஹ	பெருமுயற்சிகொண்டு	க்சிப்	கிரைவில்
சமர்ய	செய்யவேண்டிய தாகிய	சமானயத	அழைத்துவாருங் கள்.”
மஹ	ஆரிய	இதி	என்று
கூல்ய	காரியம்	ஊபராக்மான	வேகமாய்த் செல்ல வல்ல
ஜாத் அஸ்தி	சம்பலித்திருக்கிறது.	தூதாந்	அடக்கர்களை நோக்கி
தத:	ஆகையால்	இசுவரவ	சச்சுவான்போல
மே	எனது	சாசாச	ஆக்ஷாபித்தான்.
ஏதாந்	இந்த		

राक्षसास्तद्वचः श्रुत्वा लङ्कायां परिचक्रुः । अनुगृह्यस्थाय विहारशयनेषु च ॥ २० ॥
उद्यानेषु च रक्षांसि चोदयन्तो खर्भावत्

ராக்ஷா:	அடக்கர்கள்	அமீதவத் தி	தடந்தாமனே
தஹ்வ:	அந்த ஆக்கிரைவை	அனுக்ரஹ்	கிடுகிடாக
சுரவா	கிரமேற்கொண்டு	அவஸ்தாய	புதுக்கு
பிஹாரசயனேசு ச	{ கிரைவாடுமிடங்களி லும் பாடுக்கையாத களிலும்	ரக்ஷாசி	அடக்கர்களை
உதானேசு ச	உத்யானவானங்களிலும்	சோதயந்த:	எவகின்றவர்களாய்
		லங்காய்	இளங்கையிலெங்கும்
		பரிசுசுசு:	சுற்றித்திரிந்தார்கள்.

मन्त्रिणश्च यथा मुख्या निश्चयार्थेषु पण्डिताः । अमात्याश्च गुणोपेताः सर्वज्ञा बुद्धिदर्शनाः ॥
समेयुस्तत्र शतशः शूराश्च बहवस्तदा ॥ २६ ॥

तदा அப்பொழுது
தத அங்கிடத்தில்
நிஷயார்த்தே காரியங்களை நிர்ணயித்
தும் விஷயங்களில்
பण्डिता: நிபுணர்களாகிய
मुख्या: சிறந்த
मन्त्रिणः च மந்திரிமார்களும்
यथा அப்படியே

गुणोपेता: கற்குணங்களையுடைய
பெற்று
सर्वज्ञा: எல்லாமறிந்தவர்களாக
बुद्धिदर्शना: च நற்புத்திபுகளும் [ன
अमात्या: சகாக்களாகிய
बहवः शूरा: च பல சூரர்களும்
शतशः நூற்றுக்கணக்காக
समेयु: கைதுசுடினர்கள்.

सभायां हेमवर्णायां सर्वार्थस्य सुखाय वै । रम्यायां राक्षसेन्द्रस्य समेयुस्तत्र सङ्कुशः ॥

हेमवर्णायां பெரன் நிறமுற்று
रम्यायां அழகிய
सभायां சபையில்
राक्षसेन्द्रस्य ராக்ஷஸேந்திரனது
सर्वार्थस्य சகலகாரியத்தின்

सुखाय वै கண்ணாவின் பொ
ருட்டு
तस அங்கிடத்தில்
सङ्कुशः சுட்டசுட்டமரம்
समेयु: சுடினர்கள்.

ततो महात्मा विपुलं सुयुग्यं वरं रथं हेमविचित्रिताङ्गम् ।

शुभं समास्थाय ययौ यशस्वी विभीषणः संसदमग्रजस्य ॥ २८ ॥

ततः அப்பொழுது
महात्मा மகாத்மாவும்
यशस्वी புகழ்பெற்றவருமாகிய
विभीषणः விபிஷணர்
विपुलं விகாசமானதும்
सुयुग्यं நல்ல குதிரைகள் பூட்
டப்பெற்றதும்

हेमविचित्रिताङ्गं பெண்ணுலகர்க்க
ப்பட்ட உருவுடைய
शुभं அழகானதும் [தும்
वरं சிறந்ததுமான
रथं [திரைக்கில்
समास्थाय எதிர்க்கொண்டு
अग्रजस्य தாயனது
संसदं சபைக்கு
ययौ உய்திசெல்கார்.

स पूर्वजायावरजः शशंस नामाथ पश्चाच्चरणौ बबन्दे ।

शुकः महस्तथ तथैव तेभ्यो ददौ यथाहं पृथगासनानि ॥ २९ ॥

सः அந்த
अवरजः தம்பி
पूर्वजाय தமையனுக்கு
अथ முகலில்
नाम शशंस அபிவாதனம் பண்ணி
[ன.
पश्चात् அதன்பின்
अरणौ காங்கலில்
बबन्दे விழுந்தாடிசெலித்தார்.

शुकः சுகனும்
महस्तः च பிரதானனும்
तथा एव அப்படியே செய்தார்
तेभ्यः அவர்களுக்கு [கள்.
यथाहं அவரவர்களுக்கு
தக்கபடி
पृथक् தனித்தனியாக
आसनानि ஆசனங்களை
ददौ கொடுத்தார்.

सुवर्णनानामणिभूषणानां सुवाससां संसदि राक्षसानाम् ।
तेषां परार्ध्यागरुचन्दनानां स्रजश्च गन्धाश्च वबुः समन्तात् ॥ ३० ॥

सुवर्णनाना- मणिभूषणानां }	தங்கத்தினாலும் பல ரத்தங்கனிளுமால் ன ஆபரணங்களை யுடையவர்களுக்கும்	राक्षसानां संसदि परार्ध्याग- रुचन्दनानां च }	அரக்கர்களுடைய கைபயில் சிந்த அகற்சந்தனங் களுடையவும்
सुवाससां	நல்ல ஆடைகளையணிந் தவர்களுமான	स्रजः च गन्धाः समन्तात् वबुः	மாணிகளிணுடையவும் மணங்கள் எங்கும் கமழ்ந்தன.
तेषां	அந்த		

न चुक्रुशुर्नानृतमाह कश्चित्सभासदो नैव जजलपुरुषैः ।
संसिद्धार्थाः सर्व एवोयवीर्या भर्तुः सर्वे ददृशुश्चाननं ते ॥ ३१ ॥

सभासदः	ஸைபயில் வந்திருந்த வர்கள்	संसिद्धार्थाः	மதினூர்தங்கள் ஸைகா டப்பெற்றவர்கள்.
चुक्रुशुः न	சத்தமிடவில்லை.	उयवीर्याः	மகத்தான வீர்யம் படைத்தவர்கள்.
उचैः एव	உரத்த குரலிட்டே	ते	அவர்கள்
जजलपुः न	பேசவில்லை.	सर्वे	எல்லோருமே
कश्चित्	ஒருவனும்	भर्तुः	எஜமானனான
अनृतं	வெளிகேவடிமான சொல்லை	आननं	முகத்தை
आह न	சொல்லவில்லை.	ददृशुः च	பார்த்தவண்ணமே யிருந்தவர்கள்.
सर्वे एव	எல்லோரும்		

स रावणः शस्त्रभृतां मनस्विनां महाबलानां समितौ मनस्वी ।
तस्यां सभायां प्रभया चकाशे मध्ये वसूनामिव वज्रहस्तः ॥ ३२ ॥

सः	அந்த	शस्त्रभृतां	சஸ்திரபணி களுடைய
मनस्वी	நிபுவாதஸ்வபால	समितौ	சங்கத்தில்
रावणः	ராவணன் [முடைய	वसूनां	கணுக்களின்
तस्यां	அந்த	मध्ये	இடையில்
सभायां	சைபயில்	वज्रहस्तः	இத்திரன்
मनस्विनां	வெகு ஊக்கத்துட னிருக்கும்	इव	போலவே
महाबलानां	மகத்தான ஆற்றலு டைய	प्रभया	ஒளியால்
		चकाशे	விளங்கினான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे एकादशः सर्गः ॥

ஹாடயா: சரீ:—பன்னிரண்டாவது ஸர்க்கம் ॥ १२ ॥

கும்மகர்ணபதிஹா—கும்பகர்ணனைது பிரதீக்னா.

स तां परिपदं कृत्वां समीक्ष्य समितिञ्चयः । प्रबोदयामास तदा प्रहस्तं वाहिनीपतिम् ॥

ததா	அப்பொழுது	கூவா் சமீக்ஷ	முற்றும் பார்த்து
சமதிஞ்சய:	போசில்வெற்றிபெறும்	வாஹிநிபதி	சேனாபதியாகிய
சா:	அவன்	புஹஸ்த்	பிரகஸ்தனை நோக்கி
தா்	அந்த	புரோதயாமாச	பின்வருமாறு ஆக
பரிபத்	ஸபையை		ஞாபித்தான் :

सेनापते यथा ते स्युः कृतविद्याश्चतुर्विधाः । योवा नगररक्षायां तथा व्यादेष्टुर्भृशः ॥ २ ॥

சேனாபதே	“சேனாபதியே!	யோவா:	பொர்வீரர்கள்
தே	அந்த	நகரரக்ஷாயா்	நகரை ரக்ஷிப்பதில்
கூதவித்யா:	நன்றாகத் தேர்ச்சியை டைந்த	யதா	எப்படிச்செய்தால்
சுதுவித்யா:	{ (தேர்வீரர் யானைவீ ரர், சூதிரைவீரர், காலாள்வீரர் என்று) நான்குவகை	ச்யு:	தீருப்பார்களோ
		ததா	அப்படியே
		வ்யாதேஸ்து ஹ்ரிச	வெயிக்கவேண்டும். ”

स प्रहस्तः प्रणीतात्मा चिकीर्षन् राजशासनम् । विन्यक्षिपद्वलं सर्वं बहिरन्तश्च मन्दिरे ॥

ச:	அந்த	மந்நிர்	அரண்மனையில்
புணீதாது	உத்திரவுப்படி நடக்	வஹி:	வெளியிலும்
புஹஸ்த:	பிரஹஸ்தன் [கும்	ஹஸ்த: ச	உள்ளிலும்
ராஜசாஸந்	மன்னனது ஆக்கினை யை	வல்	சைன்யம்
சிகிர்ஷந்	செய்துமுடிப்பதில் ஊக்கமுடையவனாகி	சர்வ்	எல்லாவற்றையும்
		விந்யக்ஷிபத்	கொண்டுவந்து விழுத்தினான்.

ततो विनिक्षिप्य बलं पृथङ्नगरगुप्तये । प्रहस्तः प्रमुखे राज्ञो निपसाद जगाद च ॥ ४ ॥

புஹஸ்த:	பிரஹஸ்தன்	ராஜ:	மன்னரது
தத:	அதன்மேல்	புமுக்ஷே	முன்னிலையில்
புத்யக்	வேறு	ஜகாத்	பின்வருமாறு கிண்ண ப்பஞ்செய்தான்.
வல்	சைன்யத்தை	ச	அதன் பின்னர்
நகரகுப்தயே	நகரத்தைப்பாதுகாப் பதில்	நிபசாத்	உட்கார்ந்துகொண் டான்.
விநிக்ஷிப்ய	விழுத்தியிட்டு		

निहितं बहिरन्तश्च बलं बलवतस्तव । कुरुष्वविमनाः क्षिप्रं यदभिमेतमस्तु ते ॥ ५ ॥

बलवतः	“ வெகுபலம்பொருள் தவ	क्षिप्रं	கிரைவில்
तव	தேவரீரது	अविमनाः	பாதொரு கவலையுமில் லாதவராய்
बलं	சைனியம்	अभिमतं	உன்னத்திலுள்ளதை
यहिः	வெளியிலும்	कुरुष्व	செய்வீராக.
अन्तः च	உள்ளிலும்	यत्	எதுவோ அது
निहितं	அமைக்கப்பட்டிருக் கிறது.	ते	தேவரீருக்கு
		अस्तु	சைகூட்டும்.”

महस्तस्य वचः श्रुत्वा राजा राज्याहिते रतः । सुखेषुः सुहृदां मध्ये व्याजहार स रावणः ॥

सः	அந்த	राजा	மன்னன்
राज्याहिते	ராஜ்யத்தின் நன்மை யில்	महस्तस्य	பிரஹஸ்தனுடைய
रतः	வணக்கமுடையவனும்	वचः	சொல்லை
सुखेषुः	{ தற்கால மனச்சஞ்சல த்திற்குச் சாந்தியைக் கொடுப்பவனுமாகிய	श्रुत्वा	கேட்டுவிட்டு,
रावणः	ராவண	सुहृदां	ஸுஹ்ருத்துக்களு
		मध्ये	மத்தியில் [டைய
		व्याजहार	பின் வருமாறு மொழிந்தான் :

प्रियाप्रिये सुखं दुःखं लाभालाभौ हिताहिते । धर्मकार्यकुच्छेषु यूयमर्हथ वेदितुम् ॥

धर्मकार्य- कुच्छेषु	{ “ தர்மத்திலுடையவும் காமத்திலுடையவும் பயன்களையடைய ஏற்படும் சங்கடங் களில்	दुःखं	மனதிற்குக் கசந்ததை யும்
प्रियाप्रिये	{ நன்மைபயப்பதையும் நன்மை பயக்காத தையும்	लाभालाभौ	{ பிடியோ ஜனமாரிசுப் பதையும் நிஷ்பரியோ ஜனமாரிசுப்பதையும் ஏற்றதையும் எனாத நீங்கள் [தையும்
सुखं	மனதிற்கு உதந்த தையும்	हिताहिते	பகுத்தறிய
		यूयं	தகுந்தவர்களாயிருக் கிறீர்கள்.
		वेदितुं	
		अर्हथ	

सर्वकृत्यानि युष्माभिः समारब्धानि सर्वदा । मन्त्रकर्मनियुक्तानि न जातु विफलानि मे ॥

सर्वदा	“ எக்காலத்திலும்	मे	எனது
युष्माभिः	உங்களால்	सर्वकृत्यानि	காரியங்கள் எனவையும்
मन्त्रकर्म- नियुक्तानि	{ ஆலோசனைகளின் பய னாய் அனுமதிக்கப் பட்டு	जातु	ஒருபொழுதும்
		विफलानि	நிஷ்பரியோ ஜனமான வைகளாக
समारब्धानि	மேற்கொள்ளப்பட்ட	न	இல்லை.

स सोमग्रहनक्षत्रैर्मरुद्भिरिव वासवः । भवद्भिरहमत्यर्थं वृतः श्रियमवाप्नुयाम् ॥ ९ ॥

वासवः	"இந்திரன்	भवद्भिः	உங்களால்
सोमग्रहनक्षत्रैः	{ சந்திரன் முதலிய கிரகங்களாலும் நக்சத் திரங்களாலும்	वृतः	சூழப்பட்ட
मरुद्भिः	மருத்துக்களாலும்	सः	அந்த
इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே	अहं	நான்
		अत्यर्थं	குறையற்ற
		श्रियं	செஷமத்தை
		अवाप्नुयाम्	அடைவேன்.

अहं तु खलु सर्वान् सार्थयितुमुद्यतः । कुम्भकर्णस्य तु स्वमात्रेणमर्थमचोदयम् ॥ १० ॥

वः	"உங்கள்	तु	ஆகிலும்
सर्वान् तु	எல்லோருக்கும்	कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது
सार्थयितुं	ஒருவிய்யத்தைப் பற்றி அறிவிக்க	स्वमात्रं खलु	தூக்கத்தால்தான்
अहं	நான்	इमं	இந்த
उद्यतः	ஆவனாடையவனாக யிருந்தேன்.	अर्थं	விய்யத்தை
		अचोदयं न	கொளிக்கூடாதிருந்தேன்.

अयं हि सुप्तः पण्पासान्कुम्भकर्णो महाबलः । सर्वशस्त्रभृतां मुख्यः स इदानीं समुत्थितः ॥

अयं	"இந்த	सर्वशस्त्रभृतां	ஆயுதபாணிகளிலெல்லோரிலும்
महाबलः	மகா பலவானாகிய	मुख्यः	செந்தவளாகிய
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	सः	அவன்
पण्पासान्	ஆறுமாதக்களாய்	इदानीं हि	இப்பொழுதுதான்
सुप्तः	தூங்கிக்கொண்டிருந்தான்.	समुत्थितः	விழித்துக்கொண்டான்.

इयं च दण्डकारण्याद्रामस्य महिषी प्रिया । रक्षोभिश्चरितादेशादानीता जनकात्मजा ॥

रक्षोभिः	"அரக்கர்களால்	जनकात्मजा	ஜனகரின் மகளாகிய
चरिता	வசிக்கப்பெற்ற	इयं रामस्य	இந்த ராமனது
देशान्	இடமான	महिषी प्रिया	பட்டமகிஷி
दण्डकारण्यात् च	தண்டகாரணியத்திலிருந்துதான்	आनीता	கொண்டு வரப்பட்டாள்.

सा मे न शय्यामारोढुमिच्छत्यलसगामिनी ॥ १३ ॥

अलसगामिनी	"அழகுநடைபுள்ளி	शय्यां	படுக்கையில்
सा	அவள்	आरोढुं	ஏற
मे	எனது	इच्छति न	இணங்கா திருக்கிறாள்.

त्रिषु लोकेषु चान्या मे न सीतासदृशी मता ॥ १४ ॥

सीतासदृशी	“சீதைக்கு சிகராகிய	न	இன்னையென்பது
अन्या च	வேறொரு ஸ்திரீயே	मे	எனக்கு
त्रिषु	மூன்று	मता	தெரிந்தவிதமாம்.
लोकेषु	உலகங்களிலும்		

तनुमध्या पृथुश्रोणी शारदेन्दुनिभानना । हेमविश्वनिभा सौम्या मायेव मयनिर्मिता ॥

तनुमध्या	“துண்ணிடைபாள் ;	हेमविश्वनिभा	பெர்ப்பதுமை
पृथुश्रोणी	பெருமிடைப்புற		யன்னுள் ;
	முடைபாள் ;	सौम्या	மனதை கொள்ளை
शारदेन्दु- } निभानना }	சரத்காஸத்துத் திங்க ளென முகம்பெற்ற வள் ;		யிடும் அழகி ;
		मयनिर्मिता	மயன் ஸ்ருஷ்டித்த
		माया इव	மாயைபோன்றவன்.

सुलोहितलौ शृङ्गणौ चरणौ सुप्रतिष्ठितौ । दृष्ट्वा ताम्रनखौ तस्या दीप्यते मे शरीरजः ॥

तस्याः	“அவளது	सुप्रतिष्ठितौ	நல்லமைப்புற்றவைக
सुलोहितलौ	{ மிகச் சிவந்த சூதிப்பு றங்களை யுடையவை களும்	चरणौ	இரு கால்களையும்
ताम्रनखौ	சிவந்த நகங்களை யுடை யவைகளும்	दृष्ट्वा	பார்த்து
शृङ्गणौ	நல்வனப்புற்றவைக ளும்	मे	எனது
		शरीरजः	இன்ப வேட்கை
		दीप्यते	வளர்கிறது.

हुताग्नेरर्चिसङ्काशमेनां सौरीपिव प्रभाम् । दृष्ट्वा सीतां विशालार्क्षी कामस्य वशमेयिवान् ॥

हुताग्नेः	“ஹுத்தீயினது	विशालार्क्षी	தடக்கண்ணொருமாகிய
अर्चिसङ्काशं	ஜ்வாலையை சிகர்த்த வனும்	एनां	இந்த
सौरी	சூரிடபகவா லுக்கே	सीतां	சீதையை
	உரிய	दृष्ट्वा	பார்த்து
प्रभां इव	காந்திபோன்றவனும்	कामस्य	அனங்கனுக்கு
		वशं एयिवान्	ஆட்பட்டுவிட்டேன்.

उन्नसं वदनं बलु विपुलं चारुलोचनम् । पश्यंस्तदाऽवशस्तस्याः कामस्य वशमेयिवान् ॥

तस्याः	“அவளது	विपुलं	பரந்த
उन्नसं	நான்கை நிமிர்ந்ததும்	वदनं	முகத்தை
चारुलोचनं	நல்லெழில் நயன மமைந்ததும்	पश्यन् तदा	கண்டதுமே
		अवशः	தன்னறிவு குன்றி
		कामस्य	அனங்கனுக்கு
बलु	அழகுடையதுமான	वशं एयिवान्	ஆட்பட்டுவிட்டேன்.

क्रोधहर्षसमानेन दुर्वर्णकरणेन च । शोकसन्तापनित्येन कामेन कलुषीकृतः ॥ १९ ॥

क्रोधहर्ष- समानेन	“கேட்பத்திலும் சர் தோஷத்திலும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கிற தும்	शोकसन्ताप- नित्येन	மனவேதனைகளிலும் வி மாதிரியிலும் மாறாதி ருக்கிற துமாகிய
दुर्वर्णकरणेन च	முகக்கணையாக் களை கிறதும்	कामेन कलुषीकृतः	காமத்தால் கலங்குகைக்கப்பெற் றேன்.

सा तु संवत्सरं कालं मामयाचत भामिनी । प्रतीक्षमाणा भर्तारं राममायतलोचना ॥ २० ॥

तन्मया चारुनेत्रायाः प्रतिज्ञातं वचः शुभम् ॥ २१ ॥

आयतलोचना भामिनी सा तु रामं प्रतीक्षमाणा	“கழற்கண்ணானும் கட்டழகியுமான அவனோ ராமனை எதிர்பார்க்கின்றவ ளாய்	तत् मया वचः संवत्सरं कालं	அப்பொழுது என்னால் உறுதிமொழிபொன்று ஒரு வருஷகாலம் நகைக்கும்
भर्तारं मां अयाचत	கணவனையே என்னிடம் வேண்டினான்.	शुभं चारुनेत्रायाः प्रतिज्ञातम्	ஆபத்திற்கிடமாகாத கண்ணழகிக்கு [தாய் வாக்களிச்சப்பட்டிரு க்கிறது.

श्रान्तोऽहं सततं कामाद्यातो ह्य इवाध्वनि

अध्वनि यातः ह्यः इव	“வெகுதூரம் கடந்த குதிரை! போவவே	सततं कामात् अहं श्रान्तः	இடைவிடாது காமபூவுட்கையால் நான் களைத்துவிட்டேன்.
---------------------------	--------------------------------------	-----------------------------------	--

कथं सागरमक्षोभ्यमुत्तरन्ति वनौकसः । बहुसत्त्वज्ञपाकीर्णं तौ वा दशरथात्मजौ ॥ २३ ॥

अक्षोभ्यं बहुसत्त्व- ज्ञपाकीर्णं	“கலக்கமுடியாததும் பல நீர்வாழுவனவா ளும் பெருமீன்களா ளும்நிறைந்ததுமான சமுத்திரத்தை	वनौकसः दशरथात्मजौ तौ वा कथं उत्तरन्ति	வானரர்கள் தானாகட் டும் தசரதரின் இரு புதல் வர்கள்தானாகட்டும் என்னம் கடப்பார்கள் ?
--	--	--	---

अथ वा कपिनैकेन कृतं नः कदनं महत् । दुर्ज्ञेयाः कार्यगतयो ब्रूत यस्य यथा मतिः ॥ २४ ॥

अथ वा कपिना एकेन नः महत् कदनं कृतं	அல்லது (வேறொன்று வினைக்கவேண்டியது குரங்கு [கான்]. ஒன்றால் நமக்கு அனற்படியமான அழிவு விளைவிக்கப்பட்டிருக் கிறது.	कार्यगतयो दुर्ज्ञेयाः यस्य यथा मतिः ब्रूत	காரியத்தின் போக்கு கள் சரிவர அறியமுடியாம லிருக்கின்றன. எவனுக்கு எப்படி அறிப்பராயம் எற்படுகிறதோ அதை வெளியிடுங்கள்.
---	---	---	--

मानुषान्मे भयं नास्ति तथापि तु विमृश्यताम् । तदा देवासुरे युद्धे युष्माभिः सहितोऽजयम्॥

ते मे भवन्तश्च तथा सुग्रीवप्रमुखान्दरीन् ॥ २५ ॥

परं पारं समुद्रस्य पुरस्कृत्य नृपात्मजौ । सीतायाः पदवीं प्राप्तौ संप्राप्तौ वरुणालयम् ॥

ததா	“ஒருகால்	नृपात्मजौ	ராஜகுமாரர்களிருவரும்
देवासुरे युद्धे	தேவாசுரயுத்தத்தில்	सुग्रीवप्रमुखान्	சுக்ரீவரீன தலைமை
युष्माभिः	உங்களோடு		யாங்கொண்ட
सहितः	கூட இருந்தவனாய்	हरीन्	வானரர்களை
अजयं	நான் வெற்றியடைந் திருக்கிறேன்.	पुरस्कृत्य	முன்னிட்டுக்கொண்டு
भवन्तः च	நீங்கள் தான்	समुद्रस्य	சமுத்திரத்தினது
ते	அவர்கள்.	परं पारं	அக்கரையில்
मे तु	எனக்கோ	वरुणालयं तथा	சமுத்திரத்தையும்
मानुषान्	மனிதனிடத்திலி	संप्राप्तौ	கிட்டிவந்துசேர்ந்தி
भयं	ஆபத்து [ருந்து		ருக்கின்றார்கள்.
अस्ति न	உண்டாகாது.	तथा अपि तु	இதெல்லாம் இப்படியி
सीतायाः	சீதையின்	मे	எனக்காக [ருப்பதால்
पदवीं	இருக்குமிடத்தை	विमृश्यताम्	தக்க ஆராய்ச்சிசெய்
प्राप्तौ	அறிந்துகொண்ட		யப்படட்டும்.

अदेया च यया सीता वध्यौ दशरथात्मजौ । भवद्भिर्मन्त्र्यतां मन्त्रः सुनीतं चाभिधीयताम्॥

यया	“எப்படியானால்	मन्त्रः	ராஜாங்க சூழ்ச்சியா
सीता	வரீதை	भवन्तिः	உங்களால் [னது
अदेया	கொடுக்கப்படவேண் டாமோ	मन्त्र्यतां	ஆலோசிக்கப்பட்ட டும்;
दशरथात्मजौ	தசரதகுமாரர்க ளிருவரும்	सुनीतं च	தீங்கு விளைபாத ராஜ உபாயமே
वध्यौ च	கொல்லப்படுவார்க ளோ, அப்படியான	अभिधीयताम्	விதிக்கப்பட்டட்டும்.

न हि शक्तिं प्रपश्यामि जगत्पुन्यस्य कस्यचित् । सागरं वानरैस्तीर्त्वा निश्चयेन जयो मम॥

जगति	“உலகில்	शक्तिं	சக்தியை
अन्यस्य	சாதாரண	प्रपश्यामि न	நான் அறிந்திலேன்
कस्यचित्	ஒருவனுக்கும்	हि	ஆகையால்
वानरैः	வானரர்களோடு	निश्चयेन	நிச்சயமாய்
सागरं	சமுத்திரத்தை	मम	எனக்கு
तीर्त्वा	தாண்டிச்சேர	जयः	வெற்றியே.”

तस्य कामपरीतस्य निशम्य परिदेवितम् । कुम्भकर्णः प्रचुक्रोथ वचनं चेदमब्रवीत् ॥ २६ ॥

कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	प्रचुक्रोथ	பிகச்சினங்கொண்
कामपरीतस्य	காமத்தால் கவரப்	इदं	பின்வரும் [டான்;
तस्य	அவனது [பட்ட	वचनं च	மொழியையும்
परिदेवितं निशम्य	புலம்புகைக் கேட்டு,	अब्रवीत्	மொழிந்தான் :

यदा तु रामस्य सलक्ष्मणस्य प्रसन्न सीता खलु सा इहाहता ।

सकृत्समीक्ष्यैव सुनिश्चितं तदा भजेत चित्तं यमुनेव यामुनम् ॥ ३० ॥

सकृत्	" இ. திருக்குறந்தியே	तदा तु	அப்பொழுதே
सलक्ष्मणस्य	வந்தியை நோடினார்	समीक्ष्य	நன்கு ஆராய்ச்சி
	சும்		செய்து
रामस्य	ராமனுடைய	चित्तं	உத்தேசமானது
सा	அந்த	खलु	நிச்சயமாய்
सीता एव	வரீதை	सुनिश्चितं	நன்கு ஒரு தீர்மானத்
प्रसन्न	பலா நகரித்து	यमुना	யமுனாதி [தில்
यदा	எப்பொழுது	यामुने	(அதன் மடுவாகிய)
इह	இவ்விடத்திற்கு		யமுனமென்பதில்
आहता	கொண்டு வரப்பட்டா	इव	(எழுந்தது) போலவே
	ளோ,	भजेत	வந்திருக்கவேண்டும்.

सर्वमेतन्महाराज कृतमप्रतिमं तव । विधीयेत सदास्माभिरादायेवास्य कर्मणः ॥ ३१ ॥

महाराज	" மகாராஜரே !	कृतं	காரியத்தைப்பற்றி
अस्य	இந்த	एतत्	இந்த
कर्मणः	காரியத்தினது	सर्वं	எல்லாமும்
आदौ एव	ஆரம்பத்திலேயே	अस्माभिः सह	எங்கனோடு கூட
तव	உமது	विधीयेत	நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்க
अप्रतिमं	நிகரற்ற		வேண்டும்.

न्यायेन राजकार्याणि यः करोति दशानन । न स संतप्यते पश्चाच्चिन्वितार्थमतिर्तृपः ॥

दशानन	" ராவண !	राज कार्याणि	ராஜகாரியங்களை
यः	எந்த ஒரு	करोति	செய்கிறானே
नृपः	மன்னன்	सः	அவன்
न्यायेन	நாஜரீதி வழவாது	पश्चात्	பின்னால்
निश्चितार्थमतिः	{ முன் தீர்மானிக்கப்ப ட்ட அபிப்பிராயமு டையவனாய்	संतप्यते न	பச்சாத்தாபப்படுகிற னில்லை.

अनुपायेन कर्माणि विपरीतानि यानि च । क्रियमाणानि दुष्यन्ति हवींष्यप्रयतेष्विव ॥

अनुपायेन	" வழிதவறி	विपरीतानि	அனிட்டத்தை விளை
क्रियमाणानि	செய்யப்படுகிற		விக்கின்றவைகளாய்
कर्माणि	காரியங்கள்	अप्रयतेषु	ஐம்பொறிகளை அடக்
यानि च	எனவன்களை அனவ		காதவர் விஷயத்தில்
	கொள்ள முடும்	हवींषि इव	பாகங்கள் போலவே
		दुष्यन्ति	கெடுவிளைவிக்கின்றன.

यः पश्चात्पूर्वकार्याणि कर्माण्यभिचिकीर्षति । पूर्वं चापरकार्याणि न स वेद नयानयौ ॥

यः	"எவனொருவன்	अभिचिकीर्षति	செய்யத்தீர்மானிக் கின்றனோ,
पूर्वकार्याणि	முன் செய்யவேண்டிய	सः	அவன்
कर्माणि	காரியங்களை	नयानयौ	நன்மை பயப்பதையும் நீமை பயப்பதையும்
पश्चात्	பின்னும்,	वेद न	பகுத்தறியாதிருக் கின்றான்.
अपरकार्याणि	அப்புறம்செய்யவேண் டிய காரியங்களை		
पूर्व च	முன்னமேயும்,		

चपलस्य तु कृत्येषु प्रसमीक्ष्याधिकं बलम् । क्षिप्रमन्ये प्रपद्यन्ते क्रौञ्चस्य स्वमिव द्विजाः ॥

चपलस्य	"முன்னாலேசகளை செய் யாக ஒருவனுடைய	द्विजाः	பாசுதிகள்
अधिकं	அதிகமான	क्रौञ्चस्य	க்ரௌஞ்சமலையினது
बलं तु	தனது பலத்தையே	स्व	சந்திரத்தை
प्रसमीक्ष्य	பெரிதாய் எண்ணிய	इव	*எப்படியோ அப்படி யே
कृत्येषु	காரியங்களில்	क्षिप्रं	கிரைவில்
अन्ये	மற்றவர்கள்	प्रपद्यन्ते	அடைகின்றார்கள்.

* [உண்முக எம்பிரானால் வேற்களைக்கொண்டு துளைக்கப்பட்டக் க்ரௌஞ்சகிரியின் வளைவழியே அன்னப்பறவைகள் மானஸப்பொய்கைக்கு செல்லுகின்றன என்று ஸ்காந்தபுராணக்கதை.]

त्वयेदं महदारब्धं कार्यमप्रतिचिन्तितम् । दिष्ट्या त्वां नावधीद्रामो विषमिश्रमिवामिषम् ॥

त्वया	"உன்னால்	विषमिश्रं	விஷம்கலந்த
अप्रतिचिन्तितं	முன்னாலேசகளை செய் யப்படாததாகிய	आमिषं इव	உணவுபோன்ற
इदं	இந்த	रामः	ராமன்
महत्	அடாத	त्वां	உம்மை
कार्यं	செயலானது	दिष्ट्या	ஆயுற்பாக்கியமிருப்ப தால்
आरब्धं	ஆரம்பிக்கப்பட்டது.	अवधीत् न	கொல்லாது விட்டிருக் கிருன்.

तस्मात्त्वया समारब्धं कर्म ह्यप्रतिमं परैः । अहं समीकरिष्यामि इत्वा कञ्चुस्तवानघ ॥३७॥

परैः	"மற்றவையினோடு	अहं	நான்
अप्रतिमं	ஒப்பிடமுடியாதது	तव	உமது
त्वया हि	உம்மாலேயே	शक्नु	சத்ருக்களை
समारब्धं	ஆரம்பிக்கப்பட்டது.	इवा	கொன்று
तस्मात्	ஆகையால்	कम्	காரியத்தை
अनघ	{ பிறர்க்கிடமிருந்து ஆபத்திற்கிடமில்லா தவறே!	समीकरिष्यामि	சரிப்படுத்தப்போகி றேன்.

अहमुत्सादयिष्यामि शत्रुस्तव विशां पते । यदि शक्रविवस्वन्तौ यदि पावकमारुतौ ॥
तावहं योधयिष्यामि कुबेरवरुणावपि ॥ ३८ ॥

शक्रविवस्वन्तौ यदि	" இரண்டிரண்டுமாய்க் களவறி ஊம் சரி	योधयिष्यामि	பொலில் தாக்குவேன்.
पावकमारुतौ यदि	அக்கனரிவா புக்கனாரறி ஊம் சரி	विशां पते	மண்ணோடு !
कुबेरवरुणौ अपि	குபேர வரூணர் களவ யினும் சரி	अहं	நான்
तौ	அவ்விருவர்களை	नर	தேவாரீரது
अहं	நான்	शत्रून्	சத்துருக்களை
		उत्सादयिष्यामि	நாசஞ்செய்யப்போகி தேன்.

गिरिमात्रशरीरस्य महापरिधयोधिनः । नर्दतस्तीक्ष्णदंष्ट्रस्य विभियाद्वै पुनन्दरः ॥ ३९ ॥

गिरिमात्रशरीरस्य	" மலைமனவுசாரி முண்டையவனும்	तीक्ष्णदंष्ट्रस्य	கூசிய கடவாய்ப்பத் களை புண்டையவனும்
महापरि- योधिनः }	பெரும் உழைத்தோடு னால் பேர்ப்புரிபவ னும்	नर्दतः	சிம்மநாதஞ்செய்கின் றவனுடைய எலக்கு
		पुनन्दरः वै	இந்திரனும்
		विभियात्	கடுக்குவான்.

पुनर्षां स द्वितीयेन शरेण निहनिष्यति । ततोऽहं तस्य पास्यामि रुधिरं कामयाव्यस ॥

सः	" அவன்	तस्य	அவனுடைய
द्वितीयेन	இரண்டாவது	रुधिरं	இரத்தச்சதை
शरेण	பரணத்தால்	पास्यामि	உறிஞ்சுகின்றேன்.
सां	என்னை	ततः	அதன்பால்
निहनिष्यति पुनः	அடிக்கும்முன்னாலே	कामं	இன்பப்படி
अहं	நான் [யே	आश्रय	சகதியெழும்.

वधेन वै दाशरथेः सुखावहं जयं तवाहर्तुमहं यतिष्ये ।

हत्वा च रामं सह लक्ष्मणेन खादामि सर्वान्हरियूथमुख्यान् ॥ ४१ ॥

दाशरथेः	" रामனுடைய	लक्ष्मणेन सह	லக்ஷ்மணனுடிகூட
वधेन	வதைதலால்	रामं च	ராமனையும்
तव	உமக்கு	हरियूथमुख्यान्	வானரகேளைத்தலை வர்கள்
सुखावहं	சுகந்தையளிக்கும்		
जयं	கொற்றிழை		
आहर्तुं	விளைவிக்க	सर्वान्	எல்லோரையும்
अहं	நான்	हत्वा	கொன்று
यतिष्ये वै	காக்கிரைதடிப்பாரிசும் கிதேன்.	खादामि	தின்றவிடுவேன்.

रमस्व कामं पिव चाय्यवारुणीं कुरुष्व कार्याणि हितानि विज्वरः ।

मया तु रामे गमिते यमक्षयं चिराय सीता वशगा भविष्यति

॥ ४२ ॥

காம்	" இஷ்டம்போல்	கூறுவ	செய்யும்.
रमस्व	இன்பமாய்க் காண்க கழியும்;	मया तु	என்னாலேயே
अय्यवारुणीं च	கிறந்த மதுவையும்	रामे	ராமன்
पिव	பருகும்.	यमक्षयं	யமணது மாணிகைக்கு
विज्वरः	கவலையற்றவராய்	गमिते	அனுப்பப்பட்டிருந்து
हितानि	இஷ்டமான	चिराय	முடிவாய்
कार्याणि	காரியங்களை	सीता	வீதை
		वशगा	இணங்கியவனாய்
		भविष्यति	ஆவான்."

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे द्वादशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15101

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 426

त्रयोदशः सर्गः—பதின்மூன்றாவது ஸர்க்கம். ॥ १३ ॥

रावणमहापार्श्वसंवादः—ராவணனுக்கும் மஹாபார்கவனுக்கும் நடந்த ஸம்வாதம்.

रावणं क्रुद्धमाज्ञाय महापार्श्वो महाबलः । मुहूर्तमनुसंचिन्त्य प्राञ्जलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥

महाबलः	வெகு பலசாலியாகிய	अनुसंचिन्त्य	தனக்குள்ளோடே
महापार्श्वः	மகாபார்க்வன்		ஆலோசனை செய்து
रावणं	ராவணனை	प्राञ्जलिः	கூப்பிய கையாலாய்
क्रुद्धं	கினங்கொண்டிருப்ப	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
आज्ञाय	அறிந்து [வஞக	अब्रवीत्	பின் வருமாறு சொன்
मुहूर्तं	ஒரு முகூர்த்தகாலம்		னான் :

यः खल्वपि वनं प्राप्य मृगव्यालसमाकुलम् । न विवेन्मधु संप्राप्तं स नरो वालिशो भवेत् ॥

यः	" எந்த ஒரு	संप्राप्तं	கையில் கிட்டிய
नरः	மனிடன்	मधु	தேனை
मृग-यालसमाकुलं	மரங்களும் துஷ்டமி ருகங்களும் நிறைந்த	विवेत् न	குடிக்காமலிருக்கிற
वनं अपि	காட்டையும்	सः खलु	அவன் தான் [நே
प्राप्य	அடைந்து	वालिशः	புல்லறிவாளனாய்
		भवेत्	கொள்ளப்படுகிறான்.

ईश्वरस्येश्वरः कोऽस्ति तव शत्रुनिवर्हण । रमस्व सह वैदेह्या शत्रूनाक्रम्य मूर्धसु ॥ ३ ॥

शत्रुनिवर्हण	" சத்ருஸம்ஹாரக!	अस्ति	இருக்கிறான் ?
ईश्वरस्य	யாவருக்கும் மேம்பட் டவராகிய	शत्रून्	சத்ருக்களை
		मूर्धसु	தலைகளில்
तव	தேவரீருக்கு	आक्रम्य	அடித்து,
ईश्वरः	மேம்பட்டவன்	वैदेह्या सह	சேதமேயாடுகூட
कः	எவன்	रमस्व	இன்புறவிராக.

बलात्कुट्टवृत्तेन वर्तस्य सुमहाबल । आक्रम्याक्रम्य सीतां वै तथा भुङ्क्ष्व रमस्य च ॥

सुमहाबल	"மிகக் கவலிமைமயுள்ள வரே!	सीतां च	சிறைதனையும்
कुट्टवृत्तेन	வஞ்சகச் செய்கையால்	भुङ्क्ष्व	சொந்தமாக்கிக் கொள்ளும்;
वर्तस्य	பணக்கரியும்;	तथा वै	அப்படியே
आक्रम्य आक्रम्य	மெள்ளமெள்ளக் கிட்டி	रमस्य	மனம் மகிழும்.

लब्धकामस्य ते पश्चादागमिष्यति यद्वयम् । प्राप्तप्राप्तकालं वा सर्वं प्रतिसहिष्यसि ॥५॥

लब्धकामस्य	"தேவரிக்கையை மிறை கேவற்றிக்கொண்ட	आगमिष्यति	வரப்போகிறதோ அது
ते	தேவரிருக்கு	अप्राप्तकालं	சம்பவிக்கமுடியாதது.
पश्चात्	அதன்மேல்	प्राप्तं वा	சம்பவத்து விட்டதாக ஆயினும்
यत्	எந்த ஒரு	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
भयं	ஆபத்து	प्रतिसहिष्यसि	தாங்கிக்கொள்ளிர்.

कुम्भकर्णः सहास्राभिरिन्द्रजित् महाबलः । प्रतिषेधयितुं शक्तौ सवज्रमपि वज्रिणम् ॥

असाभिः	"எங்கனோடு	सवज्रं	வஜ்ராயுதத்தோடு வரும்"
सह	கூட	वज्रिणं अपि	இவ்விரையுடன்
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணரும்	प्रतिषेधयितुं	ஒட்டித் தடுத்திவிட
महाबलः	மகாபலசாலியாகிய	शक्तौ:	வல்லவர்கள்.
इन्द्रजित् च	இந்திரஜித்தும்		

उपपदानं सान्त्वं वा भेदं वा कुशलैः कृतम् । समतिक्रम्य दण्डेन सिद्धिपथेषु रोचय ॥

कुशलैः	"நல்வழிகளால்	भेदं वा	பிரித்துவைத்தனையோ
कृतं	ஆலுஷ்டி க்கப்பட்ட	समतिक्रम्य	விட்டொழித்து
उपपदानं	தரணம் கொடுத்த தனையோ,	अर्थेषु	காரியங்களில்
सान्त्वं वा	நல்வாழ்ந்ததை சொல் வதைதனையோ,	दण्डेन	பொர் உபாயம் ஒன்று
		सिद्धि	சித்தியை [தேவியை
		रोचय	தீர்மானியும்

इह प्राप्तान्वयं सर्वाञ्छत्रंस्तव महाबल । वशे शस्त्रप्रतापेन करिष्यामो न संशयः ॥ ८ ॥

महाबल	"மகா பலசாலியே!	शस्त्रप्रतापेन	சுஸ்திரத்தின் வல்லமைமயால்
वयं	நாங்கள்	वशे	சம் வசம்
इह	இப்பொழுது	करिष्यामः	ஆக்கிவிடப்போகி ளோம்;
प्राप्तान्	வந்துகொள்ளத்திருக்கிற	संशयः न	இதற்கையமே இல்லை.
तव	தேவரிடது		
शस्त्रं	சுத்திரங்கள்		
सर्वां	எல்லாவற்றையும்		

एवमुक्तस्तदा राजा महापार्श्वेन रावणः । तस्य संपूजयन्वाक्यमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ९ ॥

ததா அப்பொழுது
மஹாபார்ச்வனான்
எவ் மேற்கண்டவாறு
உக்த: சொல்லப்பட்டதற்கு
செவிசாய்த்த

रावणः राजा रा: वणमन्नेन

महापार्श्व निबोध त्वं रहस्यं किञ्चिदात्मनः ।

மஹாபார்ச்வ!
ஆत्मன: எண்ணப்பற்றிய
चिरवृत्तं முன்னடந்ததாகிய
रहस्यं ரஹஸ்யம்
किञ्चित् ஒன்றிருக்கிறது.
पुरा முன்னொருக்கால்

पितामहस्य भवनं गच्छन्ती पुञ्जिकस्थलाम् ।

आकाशे "ஆகாசத்தில்
अमिश्रिणां इव அக்ஷிஜ்வரஸிபோன்
றவனும்;

पितामहस्य பிரம்மதேவரது
भवनं திருமாளிகைக்கு
चञ्चूर्यमाणां பயத்தால் பதுங்கி

सा प्रसह मया भुक्ता कृता विवसना ततः ।

மயா "என்னால்
सा அவன்
प्रसह பலா தகரிக்கப்பட்டு
विवसना कृता துயிலுறியப்பட்டு
भुक्ता அனுபவிக்கப்பட
டான்.

तस्य तच्च तदा मन्ये ज्ञातमासीन्महान्वनः ।

ததா "அப்பொழுது
तस्य அந்த
महान्वनः மகா த்மாவுக்கு
तत् அது
ज्ञातं च தெரிந்துகிட்டதாக
வே
प्राप्तिव ஆகியிட்டது என்று
मन्ये நான் நினைக்கிறேன்.

तस्य அவனது
वाक्यं சொல்லை
संपूजयन् மிக்க மெச்சி
इदं பின்வரும்
वचनं சொல்லை
अब्रवीत् சொன்னான் :

चिरवृत्तं तदाख्यास्ये यदवाप्तं मया पुरा ॥

மயா என்னால்
यत् எதொன்று
अवाप्तं அடைபட்டதேதா
तत् அதை
आख्यास्ये சொல்லுகிறேன் ;
त् நீ
निबोध கவனமாய்க் கேள் :

चञ्चूर्यमाणामद्राक्षमाकाशेऽग्निशिखामिव ॥

गच्छन्ती போய்க்கொண்டிருக்க
கும்
पुञ्जिकस्थलां புஞ்சிகஸ்தலையெனும்
அப்ஸாஸ்தரியை
अद्राक्षम् நான் கண்டேன்.

स्वयंभूभवनं प्राप्ता लोलिता नलिनी यथा ॥

லோலிதா கசங்கிய
नलिनी यथा தாமரைக்கொடிபோல்
ततः அவ்விடத்திலிருந்து
स्वयंभूभवनं பிரம்மதேவரது திரு
மாளிகைக்கு
प्राप्ता போய்ச்சேர்ந்தாள்.

अथ संकुपितो देवो मामिदं वाक्यमब्रवीत् ॥

अथ அப்பொழுது
देवः பிரம்மதேவர்
संकुपितः மிகச்சினங்கொண்ட
வராய்
मां என்னைக்குறித்து
इदं பின்வரும்
वाक्यं சரபத்தை
अब्रवीत् இட்டார் :

अद्यप्रभृति यामन्यां बलाचारीं गमिष्यसि । तदा ते शतधा मूर्धा फलिष्यति न संशयः ॥

अद्यप्रभृति	"இன்று முதல்	तदा	அப்பொழுதே
யாம்யா	கேளு	ते मूर्धा	உனது தலை
यां नारीं	எந்த நூறு ஸ்திரீகளை	शतधा	நூறு சுக்கலாக
बलात्	பலா த்கரித்து	फलिष्यसि	வெடித்து விடும்;
गमिष्यसि	உணுகுவாயோ	संशयः न	இதற்கையமில்லை.

इत्थहं तस्य शापस्य भीतः प्रसभमेव ताम् । नारोपये बलात्सीतां वैदेहीं शयने शुभे ॥

तस्य	"அந்த	तां	அந்த
इति	மேற்கண்ட	सीतां	வரீதையை
शापस्य	சாபத்திற்கு	शुभे	இனிய
प्रसभं	அவச்யமாய்	शयने	படுக்கையில்
भीतः	பயமடைந்திருக்கும்	बलात् एव	பலா த்கரித்து
अहं	நான்	आरोपये न	எற்றுவைக்காமலிருக்
वैदेहीं	விதேஹமன்னரின்		கிறேன்.
	புதல்வியான		

सागरस्येव मे वेगो मारुतस्येव मे गतिः । नैतदाशरथिवेद ह्यासादयति तेन माम् ॥१६॥

मे वेगः	"எனது ஆண்மை	दाशरथिः	ராமன்
सागरस्य	சமுத்திரத்திற்கு	एतन्	இதை
इव	சமமானது;	वेद न	அறியவில்லை;
मे	எனது	तेन हि	அதனால் தான்
गतिः	போக்கு	मां	என்னை
मारुतस्य	வாயுவுக்கு	आसादयति	எதிர்க்கவந்துகொண்
इव	சமமானது;		டுக்கிறது.

यस्तु सिंहमिवासीनं सुप्तं गिरिशुहाशये । कुदं मृत्युमिवासीनं प्रबोधयितुमिच्छति ॥१७॥

यः तु	"எவன் தான்	आसीनं	சம்பாதிருக்கும்
गिरिशुहाशये	மலைக்குகையில்	कुदं	கொடிய
सुप्तं	உறங்கி	मृत्यु इव	பறம்போன்றவனுமா
आसीनं	படுத்திக்கிடக்கும்	प्रबोधयितुं	எழுப்ப [ன என்னை
सिंह इव	சிங்கப்போன்றவனும்	इच्छति	தணிவான் ?

न यत्तो निशितान्वाणान्दिजिह्वानिव पन्नगान् । रामः पश्यति संग्रामे तेन मामभिगच्छति॥

रामः	"ராமன்	संग्रामे	போரில்
निशितान्	கரியவைகளும்	यत्तः	என்றிடமிருந்து
दिजिह्वान्	இருகாக்குகளைபுடைய	पश्यति न	கண்டதில்லை.
पन्नगान् इव	பாம்புகள்போன்ற	तेन	அதனால்
	வைகளும்மான்	मां	என்னை
वाणान्	பாணங்களை	अभिगच्छति	எதிர்க்கவருகிறது.

क्षिप्रं वज्रोपपैर्वाणैः शतधा कार्मुकच्युतैः । राममादीपयिष्यामि उल्काभिरिव कुञ्जरम् ॥

कार्मुकच्युतैः	“ கில்லிலிருந்து வெ ளிவரும்	कुञ्जरं	ஜர் யானையை
वज्रोपैः	வஜ்ராயுதங்களை	उल्काभिः	கொள்ளிக்கட்டை
शतधा	நூற்றுக்கணக்கான	इव	கனரல்
वाणैः	பாணங்கனால்	रामं	எப்படியோ அப்படியே
क्षिप्रं	சீக்கிரமே	आदीपयिष्यामि	ராமனை
			எரித்துவிடப்போகி மேன்.

तच्चास्य बलमादास्ये बलेन महता वृतः । उदयन्सविता काले नक्षत्राणामिव प्रभाम् ॥

काले	“ அதிகாலையில்	महता	பெரும்
उदयन्	உதிக்கும்	बलेन	சைனியத்தால்
सविता	சூரியன்	वृतः	சூழப்பட்ட நான்
नक्षत्राणां	நக்சத் திரக்களுடைய	अस्य	இவனது
प्रभां	ஒளியை	तत्	அந்த
इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே	बलं च	பலத்தையும்
		आदास्ये	வாங்கிவிடுவேன்.

न वासवेनापि सहस्रचक्षुषा युधाऽस्मि शवयो वरुणेन वा पुनः ।

मया त्वयं बाहुबलेन निर्जिता पुरी पुरा वैश्रवणेन पालिता ॥ २१ ॥

अस्मि	“ நான்	पुरा	முற்காலத்தில்
सहस्रचक्षुषा	ஆயிரம் கண்ணனாகிய	वैश्रवणेन	சுபேரனால்
वासवेन अपि	இந்திரனால் தானாகத் டும்	पालिता	பாதுகாக்கப்பட்ட
वरुणेन वा पुनः	வருணனால் தானாகத் டும்	इयं	இந்த
युधा	பேர்ப்புரிய	पुरी	நகர்
शवयः न	அனுக்கொண்ணாத வன்.	मया तु	என்னாலேயே
		बाहुबलेन	தொள்வனியால்
		निर्जिता	அடையப்பட்டது.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे त्रयोदशः सर्गः ॥

चतुर्दशः सर्गः—பதினான்காவது ஸர்க்கம். || १४ ||

विभीषणेन सीताप्रत्यर्पणकथनम्—விபிஷணன் ஸீதையைத் திருப்பிக் கொடுக்கச் சொல்வது.

निशाचरेन्द्रस्य निशम्य वाक्यं स कुम्भकर्णस्य च गर्जितानि ।

विभीषणो राक्षसराजमुख्यमुवाच वाक्यं हितमर्थयुक्तम्

|| १ ||

ச:	அந்த	राक्षसराज- मुख्यं	தலைமம்பெற்று கிளங் கும் ராக்கஸமன்ன னைப்பார்த்து
विभीषणः	விபிஷணர்	हिनं अर्थयुक्तं	யுத்தமானதும் நல்ல பிரயோஜனத் தோடுகடியதுமான
निशाचरेन्द्रस्य	அரக்கமன்னனது	वाक्यं	சொல்லை
वाक्यं	சொல்லையும்	उवाच	பின்வருமாறு
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது		மொழிந்தார்:
गर्जितानि च	கர்ஜனைகளையும்		
निशम्य	கேட்டு,		

वृतो हि बाहन्तरभोगराशिश्चिन्ताविषः सुस्मिततीक्ष्णदंष्ट्रः ।

पञ्चाङ्गुलीपञ्चशिरोतिकायः सीतामहाहिस्तव केन राजन्

|| २ ||

बाहन्तर- भोगराशिः	“தோள்களின் இடை பாகமாகிய படத்தை யுடையதும்	सीतामहाहिः	சீதையாகிய கொடிய கிஷ்டமுள்ள சர்ப்ப மானது;
चिन्ताविषः	சிந்தையாகிய கிஷத் தையுடையதும்	राजन्	அரசே!
सुस्मिततीक्ष्णदंष्ट्रः	புன்சிரிப்பாகிய கோர ப்பற்களையுடையதும்	तव	தேவரீருக்கு
पञ्चाङ्गुली- पञ्चशिरोतिकायः	ஐந்து விரல்களாகிற ஐந்து தலையுடைய கொடிய உருவமுள் ளதுமான	केन हि	யாகத்தானே
		वृतः	பொறுக்கியெடுக்கப் பட்டது?

यावन्न लङ्कां समभिद्रवन्ति बलीमुखः पर्वतकूटमात्राः ।

दंष्ट्रायुधाश्चैव नखायुधाश्च मदीयतां दाशरथाय मैथिली

|| ३ ||

पर्वतकूटमात्राः च	“பர்வதகிர பரும னுள்ளவர்களும்	बलीमुखः	வாலிமுகர்
		लङ्कां	லங்கையை
		समभिद्रवन्ति	சாக்கும் முன்ன மேயே
		न यावत्	
दंष्ट्रायुधाः एव	கோரப் பற்களை ஆயுத ங்களாகவுடையவர் களும்	मैथिली	மைதிலியார்
		दाशरथाय	பூராமருக்கு
नखायुधाः च	நகல்களை ஆயுதமாக வுடையவர்களான	मदीयताम्	திருப்பிச் சமர்ப்பிக்க ப்படட்டும்.

यावन्न गृह्णन्ति शिरांसि बाणा रामेरिता राक्षसपुङ्गवानाम् ।

वज्रोपमा वायुसमानवेगाः प्रदीयतां दाशरथाय मैथिली

॥ ४ ॥

வஜ்ரோபமா:	“வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்தவைகளாகும்	राक्षसपुङ्गवानां	ராட்சஸைந்தமர் களுடைய
वायुसमानवेगाः	{ காற்கைற்போல் கடிந் து செல்பவைகளாகு மான	शिरांसि	கிரங்களை
बाणाः	பாணங்கள்	गृह्णन्ति न यावत्	வாக்கும் முன்னரே
रामेरिताः	ஸ்ரீராமரால் பிரயோகி க்கப்பட்டவைகளாய்	मैथिली	மேதிலியார்
		दाशरथाय	ஸ்ரீராமருக்கு
		प्रदीयताम्	தருப்பிக்கமர்ப்பிடுத் து கூடப்படட்டும்.

न कुम्भकर्णेन्द्रजितौ न राजा तथा महापार्श्वमहोदरौ वा ।

निकुम्भकुम्भौ च तथाऽतिकायः स्थातुं न शक्ता युधि राघवस्य

॥ ५ ॥

राघवस्य	“ஸ்ரீராமருடைய	न	அப்படியே வல்லவ ரல்லர்.
युधि	போரில்	महापार्श्वमहोदरौ	மகாபார்சுவனும் மஹேந்திரதரனும்
स्थातुं	எதிர்த்துநிற்க	न	வல்லவரல்லர்.
निकुम्भकुम्भौ च	நிகும்பனும் சும்பனும்	राजा वा	மன்னரோயாரினும்
अतिकायः तथा	அதிகரையனும்	तथा	அங்கனம்தான்.
शक्ताः न	வல்லவரல்லர்.		
कुम्भकर्णेन्द्रजितौ	சும்பகர்ணனும் இந்தி ரஜிதரும்		

जीवन्तु रामस्य न मोक्ष्यसे त्वं गुप्तः सवित्राऽप्यथ वा मरुद्भिः ।

न वासवस्याङ्गातो न मृत्योर्नभो न पातालमनुप्रविष्टः

॥ ६ ॥

स्व	“தேவரீர்,	मृत्योः	உமனுடையதேவ
सवित्रा	சூர்யபகவானுடைய	अङ्गातोः	மடி மீதமிர்த்தவராயி னும்
अथवा	அல்லது	न	உயிருடன் திரும்ப மாட்டார்.
मरुद्भिः	தேவதைகளாலோ	नमः	ஆகாயத்திலும்
गुप्तः अपि	பாதுகாக்கப்பட்டவ ராகினும்	न	தப்பிர்.
रामस्य तु	ஸ்ரீராமரிடமிருந்து மட்டும்	पातालं	பாதாளத்தில்
जीवन्	உயிருடையவராய்	अनुप्रविष्टः	புகுந்திடினும்
मोक्ष्यसे न	திரும்பமாட்டார்.	न	தப்பிர்.
वासवस्य	இந்திரனுடையதேவ		

भिच्वा न तावत्प्रविशन्ति कायं प्राणान्तिकास्तेऽशनितुल्यवेगाः ।

शिताः शरा राघवविप्रमुक्ताः प्रहस्त तेनैव विकृत्यसे त्वम्

॥ ७ ॥

प्रहस्त	“ பிரஹஸ்த !	ते	உஹது
अशनितुल्यवेगाः	இடியை நிகர்ந்த ஆற் ற ஹன்னைவகளும்தம்	कायं	உடலை
प्राणान्तिकाः	உயிரை மாய்த்தேற தீருபவைகளும்	भिच्वा	பிளந்துகொண்டு
शिताः	கடரியவைவழமான	तावत्	இன்னும்
शराः	பாணங்கள்	प्रविशन्ति न	உட்புகவில்லை.
राघवविप्रमुक्ताः	ஸ்ரீராமரால் போடப் பட்டவைகளாய்	तेन एव	அதனுல்தான்
		त्वं	தேவரீர்
		विकृत्यसे	பெருமையடித்து கொள்ளுகிரீர்.”

निशम्य वाक्यं तु विभीषणस्य ततः प्रहस्तो वचने वभाषे ।

न नो भयं विश्व न दैवतेभ्यो न दानवेभ्यो ह्यथ वा कुतश्चित्

॥ ८ ॥

ततः	அப்பொழுது	नः	“ எமக்கு
प्रहस्तः	பிரஹஸ்தன்	दैवतेभ्यः अथ	தேவர்களிடமிருந்தும்
विभीषणस्य	விபீஷணனு	भयं	ஆபத்தை
तु	இவ்விஷயத்தில்	विश्व न	நாமறிதோம்.
वाक्यं निशम्य	உபதேசத்தை கேட்டு,	दानवेभ्यः वा	அசுரர்களிடமிருந்
वचनं	ஒரு சொல்லை	न	அறிதோம். [தம்கூட
वभाषे	மொழிந்தார் :	कुतश्चित् हि	எங்கிருந்தாவது
		न	அறித்திலோம். ”

न यक्षगन्धर्वमहोसोभ्यो भयं न संख्ये पतगोक्षमेभ्यः ।

कथं नु रामाद्भविता भयं नो नरेन्द्रपुत्रात्समरे कदाचित्

॥ ९ ॥

संख्ये	“ போரில்	नरेन्द्रपुत्रात्	மாளிடமன்னனின்
यक्षगन्धर्व-}	யக்ஷர், கந்தர்வர்,		புதல்வனுள்
महोसोभ्यः)}	மகோசுகரிடமிருந்தும்	रामात्	ராமனிடமிருந்து
भयं	ஆபத்து	नः	நமக்கு
न	கிடையாது.	भयं	ஆபத்து
पतगोक्षमेभ्यः न	பறப்பவைகளினின்றும்	कदाचित् नु	எப்பொழுதிலும்
समरे	போரில் [கிடையாது.	कथं भविता	எப்படி ஏற்படும்? ”

प्रहस्तवाक्यं त्वहितं निशम्य विभीषणो राजहितानुकाङ्क्षी ।

ततो महात्मा वचनं वभाषे धर्मार्थकामेषु निविष्टबुद्धिः

॥ १० ॥

ततः	அப்பொழுது	राजहितानुकाङ्क्षी	அரசருக்கு நன்மை
धर्मार्थकामेषु	தர்மம், அர்த்தம், கா மம் இவைகளில்	अहितं	நைய நாடியவரால்
निविष्टबुद्धिः	தேர்ச்சிபெற்ற மனத் தினராகிய	प्रहस्तवाक्यं	திக்ருவினோலிக்கும்
महात्मा	மகாத்மாவான	निशम्य तु	பிரஹஸ்தனது சொ கேட்டபின்னர் [ல்லை
विभीषणः	விபீஷணர்	वचनं	ஒரு சொல்லை
		वभाषे	பின்வருமாறு மொழி ந்தார் :

महस्त राजा च महोदरश्च त्वं कुम्भकर्णश्च यथार्थजातम् ।

ब्रवीथ रामं प्रति तन्न शक्यं यथा गतिः स्वर्गमधर्मबुद्धेः

॥ ११ ॥

महस्त	“ பிரதறுஸ்த !	ब्रवीथ यथा	எவ்வண்ணமுரைக்
राजा च	மன்னரும்	तत्	அது [கிறீர்களே]
महोदरः	மகோதரனும்	अधर्मबुद्धेः	மனத் தூய்மையற்றவ
कुम्भकर्णः च	கும்பகர்ணனும்	स्वर्ग	ஸ்வர்க்கத்தை [னுக்கு
त्वं च	நீயும்	गतिः	அடைதல்
रामं प्रति	ஸ்ரீராமரைப்பற்றி	यथा	எக்கனமோ அங்ஙன
अर्थजातं	மகதிராலோ சீனையை	शक्यं न	சாத்தியமன்று. [மே

वधस्तु रामस्य मया त्वया वा महस्त सर्वैरपि राक्षसैर्वा ।

कथं भवेदर्धविशारदस्य महार्णवं तर्तुमिवाष्टवस्य

॥ १२ ॥

महस्त	“ பிரதறுஸ்த !	सर्वैः अपि वा	எல்லோராலுமென்ற
अर्धविशारदस्य	{ இதுவரையில் செய்த காசியங்களில் பிரசித் திபெற்றவராகிய	अष्टवस्य	ஐடமில்லாதவனுக்கு
रामस्य	ஸ்ரீராமருக்கு	महार्णवं	சமுத்திரத்தை
वधः तु	வதைபென்பது	तर्तुं	நாண்ட
मया	என்னுஸ்தானாகட்டும்	इव	எப்படியோ
त्वया वा	உன்னுஸ்தானாகட்டும்	कथं भवेत्	ஒருபொழுதும்
राक्षसैः	ஆரக்கர்கள்		முடியாது.

धर्मप्रधानस्य महारथस्य इक्ष्वाकुवंशप्रभवस्य राज्ञः ।

महस्त देवाश्च तथाविधस्य कृत्येषु शक्तस्य भवन्ति मूढाः

॥ १३ ॥

महस्त	“ பிரதறுஸ்த !	इक्ष्वाकुवंशप्रभवस्य	இக்ஷ்காகுவம்சத்தின்
धर्मप्रधानस्य	{ புருஷார்த்தங்களில் தர்மமொன்றையே சர்வமுமாய்க் கொ ண்டவரும்	शक्तस्य	அவதரித்தவரும்
महारथस्य	மஹாரதனும் பட்டம் பெற்றவரும்	राज्ञः	சர்வசக்தனுமாகிய
तथाविधस्य	அப்பெர்ப்பட்ட வயா ஜமுடையவராய்	कृत्येषु	மன்னரது
		देवाः च	காசியலிஷயங்களில்
		मूढाः	தேவர்களும்
		भवन्ति	உள்ளபடி அறிய முடியாதவர்களாய் இருக்கின்றார்கள்.

तीक्ष्णा नता यत्तत्र कङ्क्षन्ना दुरासदा राघवविप्रमुक्ताः ।

भिस्वा शरीरं प्रविशन्ति बाणाः महस्त ते नैव विकल्पसे त्वम्

॥ १४ ॥

महस्त	“ பிரதறுஸ்த !	कङ्क्षन्नाः	கமுகுச்சிறகு கட்டப்
तीक्ष्णाः	கரானவைகளும்		பட்டவைகளும்
नताः	{ கொஞ்சம் துணி வளை நதிருக்கின்றவைகளும்	दुरासदाः	மோறுசெய்ய முடியாத
			வைகளுமாய்

ते	ஆந்த	मित्रा	பிளந்துகொண்டு
वाणाः	பாணங்கள்	प्रविशन्ति न	உட்புகவில்லை.
राघवविप्रमुक्ताः	ஸ்ரீராகவிரால் போடப் பட்டவைகளாய்	यत् एव	இக்காரணத்தால்
तव	உனது	त्वं	நீ [தான்
शरीरं	உடலை	विकल्पसे	பெருமைபடித்துக் கொள்ளுகிறாய்.

न रावणो नातिवल्ग्विशिष्यो न कुम्भकर्णोऽस्य सुतो निकुम्भः ।

न चेन्द्राजिदाशरथिं प्रसोदुं त्वं वा रणे शक्रसमं समर्थः

॥ १५ ॥

शक्रसमं	“ இத்திரனுக்குச் சமமானாகிய	विशिष्यः न	தீர்ச்சிவ்வுடையான்.
वाशरथिं	ஸ்ரீராமரை	कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணனும்
रणे	போரில்	अस्य	இவனுது
प्रसोदुं	மேற்கொள்ள	सुतः	புதல்வனாகிய
समर्थः	சமர்த்தர்களாய்	निकुम्भः	நிகும்பனும்
रावणः न	ராவணனுமாகான் ;	इन्द्रजित् च	இந்திரஜித்தும்
अतिवल्ग्वः	அதிகபலம் பெருந் திய	न	ஆதார்கள்.
		त्वं वा	நீயும்
		न	ஆகாய்.

देवान्तको वाऽपि नरान्तको वा तथाऽतिकायोऽतिरथो महात्मा ।

अकम्पनश्चाद्रिसमानसारः स्यातुं न शक्ता युधि राघवस्य

॥ १६ ॥

देवान्तकः अपि वा	“ தேவாந்தகன் தானு கட்டும்	अतिरथः	அதிரதன்தானுகட்டும்
नरान्तकः वा	நராந்தகன் தானுகட்	अद्रिसमानसारः	மனைய சீகர்த்த உறுதிபுடைய
तथा	அப்படியே [டும்	अकम्पनः च	அகம்பனன் தானுகட்
अतिकायः	அதிகாயன் தானுகட் டும்	युधि	போரில் [டும்
महात्मा	மகத்தான ஆற்றலு டைய	राघवस्य	ஸ்ரீராகவருக்கு
		स्यातुं	எதிர்த்துநீர்க
		न शक्ताः	==சீகர்தன் ஆதார்கள்.

अयं हि राजा व्यसनाभिभूतो मित्रैर्मित्रप्रतिमैर्भवति ।

अन्वास्यते राक्षसनाशनार्थं तीक्ष्णः प्रकृत्या वसमीक्ष्यकारी

॥ १७ ॥

अयं राजा हि	“ இந்த மன்னரோ	अमित्रप्रतिमैः	சத்துருக்களை ஆகி
प्रकृत्या तीक्ष्णः	பிறப்பில் கொடியவர் ;	मित्रैः	பித்திரர்களாகிய [ன்ற
वसमीक्ष्यकारी	முன்யோசியாது தடு க்காய்செய்கிறவர் ;	भवतिः	உக்களில்
व्यसनाभिभूतः हि	செய்யத்தகாத காரிய ங்களைச் செய்கிறவரே*	राक्षसनाशनार्थं	அரக்கர்களின் அழி விக்காக
		अन्वास्यते	உணுசரிக்கப்படுகிறது.

*[வைதல், குற்றத்திற்குநீறிய தண்டனை விதித்தல், பொருளை நாசஞ்செய்தல், குடி, பாண்டிரீகாரணம், காசுமூலியாத காலத்தில் வேட்டையாடுதல், குறு இவைகள் கொண்டவர்.]

अनन्तभोगेन सहस्रमूर्धा नागेन भीमेन महाबलेन ।
बलात्परिक्षिप्तमिमं भवन्तो राजानमुत्क्षिप्य विमोचयन्तु ॥ १८ ॥

अनन्तभोगेन	" பெரும் உடல் படை க்கப்பெற்றதும்	परिक्षिप्तं	சுற்றிக்கொள்ளப்பட்ட
सहस्रमूर्धा	ஆயிரம் தலைகளையு டையதும்	इमं	இந்த [டிருக்கும்]
भीमेन	கொடியதும்	राजानं	மன்னரை
महाबलेन	சுடும்பிவழுண்டையது	भवन्तः	நீங்கள்
नागेन	பாம்பால் [மான	बलात् उत्क्षिप्य	பலாத்கரித்து தூக்கி
		विमोचयन्तु	விடுவிக்கக்கடவீர்கள்.

यावद्धि केशग्रहणात्सुहृद्भिः समेत्य सर्वैः परिपूर्णकामैः ।

निगृह्य राजा परिरक्षितव्यो भूतैर्यथा भीमवलैर्गृहीतः ॥ १९ ॥

परिपूर्णकामैः	{ வேண்டிய அளவெல்ல லாம் வேண்டியபடி பெற்ற	केशग्रहणात् यावत्	குடுமியில் பிடித்திரு ப்பதா லுமென்றாலும்
सुहृद्भिः	நண்பர்களாகிய	यथा	எப்படியோ அப்படி
सर्वैः	எல்லோராலும்	समेत्य	ஒன்றுசேர்ந்து [யே
भीमवलैः	கொடிய வலிமை	राजा	மன்னர்
भूतैः	பேய்களால் [கொண்ட	निगृह्य हि	பலாத்கரித்தும்
गृहीतः	பிடிக்கப்பட்டவனெருவன்	परिरक्षितव्यः	ரஷிக்கப்படவேண்டி யவர்.

सुवारिणा राघवसागरेण प्रच्छाद्यमानस्तरसा भवद्भिः ।

युक्तस्त्वयं तारयितुं समेत्य काकुत्स्थपातालमुखे पतन्सः ॥ २० ॥

सुवारिणा	" அளவுகடந்த இலமு டைய	सः	அந்த
राघवसागरेण	ராமராகிய சமுத்திர த்தினால்	अपं	இவர்
प्रच्छाद्यमानः	மறைக்கப்பட்டு	भवद्भिः तु	உக்கனாலேயே
काकुत्स्थपातालमुखे	ராமராகிற வடவாக்கி னியில்	समेत्य	ஒன்றுசேர்ந்து
पतन्सः	விழுந்துக்கொண்டிரு க்கும்	तरसा	பலாத்காரமாய்
		तारयितुं	ஆபத்தினின்றும் தப்பு விக்க
		युक्तः	எற்றவர்.

इदं पुरस्यास्य सराक्षसस्य राज्ञश्च पथ्यं समुहजनस्य ।

सम्यग्धि वाक्यं स्वमतं ब्रवीमि नरेन्द्रपुत्राय ददातु मैथिलीम् ॥ २१ ॥

सराक्षसस्य	" அரக்கர்களோடு	नरेन्द्रपुत्राय	சக்கிரவர்த்திகுமார
अस्य	அந்த [கூடிய		ருக்கு
पुरस्य	நகரத்திற்கும்	ददातु	அவர் திருப்பிக்கொடு த்துவிட்டும்என்கிற
समुहजनस्य	நண்பர்களோடுகூடிய		
राज्ञः च	மன்னருக்கும்	इदं वाक्यं	இந்த வியாயகிதி
पथ्यं	நன்மை பயக்கிற	स्वमतं	என் மனத்திற்கினைசந்
	தாகிற	सम्यक् हि	ஒளியாமலே [ததென
मैथिलीं	மேயிலியாரை	ब्रवीमि	சொல்லுகிறேன்.

परस्य वीर्यं स्ववलं च बुद्ध्या स्थानं क्षयं चैव तथैव वृद्धिम् ।

तथा स्वपक्षेऽप्यनुमस्य बुद्ध्या वदेत्क्षयं स्वामिहितं च मन्त्री

॥ २२ ॥

மஸ்ரீ	“ஓர் மகத் தீரீயென்ப	ததா	அவ்வண்ணமே
परस्य	சத்ரு வினுண்டய [ஸன்	स्वपक्षे अपि	தன்னிடத்திலும்
वीर्यं	சத்தியையும்	बुद्ध्या	துண்ணறிவுகொண்டு
स्ववलं च	தனது சத்தியையும்	अनुमस्य	ஆராய்க்கதறிந்து,
बुद्ध्या	ஆராய்க்கதறிந்து,	स्वामिहितं	{ எஜமானனுக்கு நன்
तथा एव	அப்படியே		மை பயக்கத்தக்க
स्थानं	உத்தேசத்தையும்		தையும்
क्षयं	பாக்கக்குறையையும்	श्रमं च एव	யுத்தமானதையுமே
वृद्धि च	தெய்வபலத்தையும்	वदेत्	சொல்லவேண்டும்.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे चतुर्दशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15144

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 469

पञ्चदशः सर्गः—பதினைந்தாவது ஸர்க்கம். ॥ २५ ॥

इन्द्रजिहिभीषणचिवादः—இந்திரஜித்திற்கும் விபிஷணனுக்கும் நடந்த விவாதம்.

बृहस्पतेस्तुल्यमतेर्वचस्तन्निशम्य यत्नेन विभीषणस्य ।

ततो महात्मा वचनं वभाषे तत्रेन्द्रजिहैर्कृतयोधमुख्यः

॥ १ ॥

नैर्ऋतयोधमुख्यः	நாகதஸம்போர்வீரர்	विभीषणस्य	விபிஷணரது
	களில் முக்பனான	तत्	அந்த
महात्मा	அளவில்லா ஆற்றலு	वचः	சொல்லை
	டைய	यत्नेन	தெஞ்சம் பதைக்க
इन्द्रजिह	இந்திரஜித்து	निशम्य	கேட்டு
तत्	அப்பொழுது	ततः	அதன்மேல்
बृहस्पतेः	பிருகஸ்பதிக்கு	वचनं	ஒரு மொழியை
तुल्यमतेः	ஒப்பான புத்தியை	वभाषे	பின்வருமாறு
	யுடைய		மொழிந்தான் :

किं नाम ते तात कनिष्ठवाक्यमनर्थकं चैव सुभीतवच्च ।

अस्मिन्कुले योऽपि भवेन्न जातः सोऽपीदृशं नैव वदेन्न कुर्यात्

॥ २ ॥

तात	“அப்பா !	यः	எவனேனுமொருவன்
कनिष्ठवाक्यं	உமது கண்டித்தம்பி	जातः न	பிறவாதவனாக
	யின் உபதேசமானது	भवेत् अपि	இருப்பினும்
अनर्थकं च	நன்மை பயக்காததாய்	सः अपि	அவனும்
सुभीतवच्चः	பயங்கொள்ளித்தனத்	ईदृशं	இப்படிப்பட்டதை
	தைக் காட்டுகின்றதா	वदेत् न एव	சொல்லவும்
ते एव	தேவரீருக்கே [யும்		மாட்டான் ;
किं नाम	எவ்வளவு இழிவை	न कुर्यात्	அனுஷ்டிக்கவும் மாட்
अस्मिन्	இந்த [விளைவிக்கும் !		டான்.
कुले	குலத்தில்		

सत्त्वेन वीर्येण पराक्रमेण शौर्येण धैर्येण च तेजसा च ।

एकः कुलेऽस्मिन्पुरुषो विमुक्तो विभीषणस्तात कनिष्ठ एषः

॥ ३ ॥

तात	"அப்பா !	तेजसा च	{ அவமானத்தை பொறுக்காது மேல்விழுந்து தாக்கும் தன்மைமையாலும்
अस्मिन्	இந்த	विमुक्तः	அதுகூடாமலிருக்கின்ற
कुले	குலத்தில்	पुरुषः	புருஷர்
सत्त्वेन	பிதவிக்குணத்தாலும்	एषः	இந்த
वीर्येण	பெருமைமையாலும்	कनिष्ठः	கடைசித்தம்பியாகிய
पराक्रमेण	ஆண்மைமையாலும்	विभीषणः	விபிஷணர்
शौर्येण	ஆற்றலாலும்	एकः च	ஒருவர்தான்.
धैर्येण	{ ஆபத்தில் மனதைச் சிதறவிடாதிருக்கும் தன்மைமையாலும்		

किं नाम तौ राक्षस राजपुत्रावस्माकमेकेन हि राक्षसेन ।

सुभाकृतेनापि मतौ निहन्तुं शक्यौ कुतो भीषयसे स्म भीरो

॥ ४ ॥

भीरो	"பயக்காளியாகிய	सुभाकृतेन	மகா அன்பனாகிய
राक्षस	விபிஷணரே !	राक्षसेन एकेन अपि	அரக்கனொருவனுடைய
मतौ	உம்மால் புகழ்ந்து கூறப்பட்ட	निहन्तुं	கொல்வதற்கு [யே
तौ	அவ்விரு	शक्यौ	சாத்தியமானவர்கள்.
राजपुत्रौ	ராஜபுத்திரர்கள்	हि	ஆன்படியால்
किं नाम	எம்மாத்திரம் ?	कुतः	எக்காரணத்தாகக் கொண்டு
वस्माकं	எங்களில்	भीषयसे स्म	பயமுறுத்தினிடவர் ?

त्रिलोकनाथो ननु देवराजः शक्रो मया भूमितले निविष्टः ।

भयार्दिताश्चापि दिशः प्रपन्नाः सर्वे तथा देवगणाः समधाः

॥ ५ ॥

मया	"என்னால்	सर्वे	எல்லோரும்
त्रिलोकनाथः	திரிலோகநாதனும்	समधाः	ஒன்றுகூடி
देवराजः	தேவராஜனுமாகிய	भयार्दिताः	பயத்தால் நடுக்கமுற்றவர்களாய்
शक्रः	இந்திரன்	दिशः च	எல்லா திக்குகளிலும்
भूमितले	மாலிடலாகிய	प्रपन्नाः	ஓடத்தலைப்பட்டவர்கள்.
निविष्टः	அடக்கிக்கொண்டுவந்து சேர்க்கப்பட்டான்.	ननु अपि	இது இல்லையா என்ன சொல்லுமே.
तथा	அப்படியே		
देवगणाः	தேவகணங்கள்		

ऐरावतो विस्वमुचदन्स निपातितो भूमितले मया तु ।

विकृष्य दन्तौ तु मया मसख विवासिता देवगणाः समग्राः

॥ ६ ॥

ச: அந்த
ऐरावत: ஐராவதம்
दन्तौ இருதந்தங்களிலும்
विकृष्य பிடித்திழுத்தா
मया तु என்னுடைய
भूमितले பூமிகடத்தில்
विस्वरं விசுவமாய்
उचदन् கூச்சலிடுவதாய்

निपातितः வீழ்த்தப்பட்டது.
तथा அப்படியே
देवगणाः தேவகணங்கள்
समग्राः எல்லாமுமே
मया तु என்னுடைய
मसख மெற்கொள்ளப்பட்டு
विवासिता: நடுங்கச்செய்யப்பட்டு
டனர்.

सोऽहं सुराणामपि दर्पहन्ता दैत्योत्तमानामपि शोकदाता ।

कथं नरेन्द्रात्मजयोर्न शक्तो मनुष्ययोः प्राकृतयोः सुवीर्यः

॥ ७ ॥

सुराणां अपि “தேவர்களுடையவரும்
दर्पहन्ता செருக்கையொழித்த
வனும்
दैत्योत्तमानां अपி அதையோத்தமர்களுக்
கும்
शोकदाता ஏக்கமுண்டாக்கியவ
னும்
सुवीर्यः வீரயலானேன பிரதி
நீதிபெற்றவனுமான

ச: அந்த
अहं நான்
प्राकृतयो: அற்பர்களான
मनुष्ययो: மானிடர்களுக்களைய
नरेन्द्रात्मजयो: மானிடமன்னனின்
कथं புதலவர் விஷயத்தில்
शक्तः न எவ்வாறு
வல்லமை உடையவ
ளுக மாட்டேன் ? ”

अथेन्द्रकल्पस्य दुरासदस्य महौजसस्तद्वचनं निशम्य ।

ततो महार्थं वचनं वभाषे विभीषणः सुस्रभृतां वरिष्ठः

॥ ८ ॥

शस्त्रभृतां ஆயுதமேந்தியவர்
वरिष्ठः உத்தமரான
विभीषणः விபிஷணர்
महौजसः அனலில்லா ஆற்றலு
டையவனாய்
दुरासदस्य ஒருவராலும் தகைய
முடியாதவனாய்
इन्द्रकल्पस्य இந்திரனுக்குச்சமமான
மாதிரிய அவனுடைய

तद्वचनं அம்மொழியை
निशम्य கேட்டு
ततः உப்பொழுது
अथ பின்வரும்
महार्थं குறையற்ற நன்மை
वचनं நயிதோபதேசத்தை
वभाषे அருளிச்செய்தார் :

न तात मन्त्रे तव निश्चयोऽस्ति बालस्त्वमद्याप्यविषकबुद्धिः ।

तस्माच्चया ह्यात्मविनाशनाय वचोऽर्थहीनं बहु विप्रलसम्

॥ ९ ॥

तात	"குழந்தாய்!	अविषकबुद्धिः	தெரியா அறிவுடை
मन्त्रे	ஆலோசனை விஷயத்	तस्मात् हि	அதனுத்தான் [யவன்.
	தில்	त्वया	உன்னால்
तव	உனக்கு	आत्मविनाशनाय	தனது அழிவு
निश्चयः	ஆராய்ந்து பகுத்தறி		காரணமாய்
	வென்பது	अर्थहीनं	அர்த்தமில்லாத
अस्ति न	இல்லை,	वचः	சொல்
त्वं	நீ	बहु	பலவாறு
बालः	குழந்தை,	विप्रलसम्	வாயில் வந்தபடி பேச
अथ अपि	இன்னும்		ப்பட்டது.

पुत्रप्रवादेन तु रावणस्य त्वमिन्द्रजिन्मित्रमुखोऽसि शत्रुः ।

यस्येदं राघवतो विनाशं निश्चय्य मोहादनुपन्यसे त्वम्

॥ १० ॥

इन्द्रजित्	"இந்திரஜித்தே!	अनुमन्यसे	ஆமோ திக்கின்றனை.
राघवतः	ஸ்ரீராமரிடமிருந்து	तु	அப்படி கிருப்பதால்
यस्य	எந்த இவருக்கு	पुत्रप्रवादेन	புத்திரனெனும் வியா
ईदृशं	இப்படிப்பட்டதாகிய		ஜக்தால்
विनाशं	அழிவென்பதை	मित्रमुखः	மித்திரனென வெளித்
निश्चय्य	கேட்டு		தோற்றமுடையவனாய்
मोहात्	(கிஷய ருட்பக்களையு	त्वं	நீ
	ணராத)பேதமையால்.	रावणस्य	ராவணனுக்கு
त्वं	நீ	शत्रुः	சத்ருவாய்
		असि	எற்பட்டிருக்கின்றனை.

त्वमेव वध्यश्च सुदुर्मतिश्च स चापि वध्यो य इहानयत्त्वाम् ।

बालं दृढं साहसिकं च योऽद्य शवेश्यन्मन्त्रकृतां समीपम्

॥ ११ ॥

सुदुर्मतिः	மிக்க துன்மதிபுடைய	मन्त्रकृतां	மந்திரிகளின்
त्वं एव	நீதான்	समीपं	ஸதஸ்ஸில்
इह	இப்பொழுது	आनयन्	வரவழைத்தாரோ
वध्यः च	கிதிப்பயனை அனுப	यः	எவர்
	வித்தே திருவாய்.	शवेश्यत् च	கூடவும் ஸைத்துக்
यः	எவர்		கொண்டாரோ
बालं	சிறுவனும்	सः अपि	அவரும்
साहसिकं	துணிவுள்ளவனும்	अथ	இப்பொழுது
दृढं	கொடியனுமாகிய		மரணமாகிற விதிப்ப
त्वां च	உன்னையும்	वध्यः च	யனைக் கண்டே தீரப்
			போகிறார்.

मूढः मगलभोऽविनयोपपन्नस्तीक्ष्णस्वभावोऽल्पमतिर्दुरात्मा ।

मूर्खस्त्वमत्यन्तसुदुर्मतिश्च त्वमिन्द्रजिह्वालतया ब्रवीषि

॥ १२ ॥

மூட:	"நீ தர்மவாழ்வாய் அநியா தவன்	दुरात्मा	மகா துஷ்டன்.
मगलभः	{ தன்னால் இயன்ற து ஒன்றுண்டென அநியா தவன்.	मूर्खः	விவேக குன்றன்.
अविनयोपपन्नः	பெரியோர்களுக்கடங் கா சிகரமணி.	अपन्न- सुदुर्मतिः च	{ எப்பொழுதும் நீங்கி வேலே புத்தியைச் செலுத்துபவன்.
तीक्ष्णस्वभावः	கொடிய செயலுற்ற வன்.	इन्द्रजिह्वा	இந்திரஜித்தே!
अल्पमतिः	அற்ப புத்தியுடைய வன்.	लतया	விஷயம் அநியாமை யால்
		ब्रवीषि	தெரிந்ததுபோல் பிதந்துகியும்.

को ब्रह्मदण्डप्रतिमप्रकाशानर्चिष्मतः कालनिकाशरूपान् ।

सहेत वाणान् यमदण्डकल्पान्समक्षमुक्तान् युधि राघवेण

॥ १३ ॥

ब्रह्मदण्डप्रतिम- प्रकाशान्	{ "நிரம்மதண்டத்திற் கொப்பான கார்த்தியு டையவைகளும், அர்ச்சிமத:	वाणान्	பாணங்களை
अर्चिष्मतः	ஆவாலைபெற்றவை களும்,	युधि	போரில்
कालनिकाशरूपान्	எமனை நிகர்த்த உருவ முடையவைகளும்,	राघवेण	ஸ்ரீராமரால்
यमदण्डकल्पान्	யமதண்டந்மை நிகர் த்தவைகளுமான	समक्षमुक्तान्	கட்புகளாய் விடுக்கப் பட்டவைகளாய்
		कः	எவன்
		सहेत	சகிப்பான்?

धनानि रत्नानि विभूषणानि वासांसि दिव्यानि मणीश्च चित्रान् ।

सीतां च रामाय निवेद्य देवीं वसेम राजन्निह वीतशोकाः

॥ १४ ॥

राजान्	"மன்னவரே!	दिव्यानि	சீதந்த
रामाय	ஸ்ரீராமருக்கு	विभूषणानि	ஆபரணங்களையும்
सीतां	சீதா	वासांसि च	ஆடைகளையும்
देवीं च	தேவியாரையும்	इह	இப்பொழுதே
रत्नानि	நம்மால் விரிசெய்யமாப்த கொண்டாடப்பட்ட தனங்களையும்	निवेद्य	சமர்ப்பித்தவிட்டு
धनानि	தனங்களையும்	वीतशोकाः	மனக்கவலையொழிந் தவர்களால்
चित्रान्	உத்திருக்கப்படாந் தனங்களையும்	वसेम	உருடின் வாழ்வே மாக.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे पञ्चदशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 15158

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकः 483

பொது: சரீ:—பதினாறுவது ஸர்க்கம். 4 16 ||

ராவணே விभीषणநிந்நம்—ராவணன் விபீஷணனை நிந்திப்பது.

சுநிவிஃ ஹித் வாக்யமுக்தவந் விभीषணம் । அந்ரவீத்யஸ்ய வாக்யம் ராவண: காலசுஃ ॥

காலசுஃ:	யாமனாஸ் ஆழைக்கப்	விभीषணம்	விபீஷணனைப்
ராவண:	ராவணன் [பெற்ற		பார்த்து
ஹித்	நன்மை பயப்பதாகிய	பஸ்ய	கண்ணகடுமாயிருக்கிற
வாக்யம்	ஆலோசனையை	வாக்யம்	பதிலை
சுநிவிஃ உக்தவந்	மெஞ்சில் நன்கு பதி	அந்ரவீத்ய	பின்வருமாறு
	யும்படியாய் சொல்லிய		மொழிந்தான் :

வஸேதஃ சபநேன க்ருதேநாஸிவிபேஷ வா । ந து பித்ரவாதேந சவசேசுசுவசேவிநா ॥ 2 ॥

சபநேன	“சத்ருகோடு என்று	பித்ரவாதேந	மித்திரனாய் விளங்கிக்
க்ருதேந	சினங்கொண்ட [தும்		கொண்டு
அஸிவிபேஷ வா	பாம்போடு என்றுதும்	சுவசேவிநா து	{ சத்ருவிலிடத்தில்
தஃ	கடி		விசுவாஸம் உடைய
வஸேத	வசிக்கலாம்.	சவசேசு ந	வனேனு மட்டும்
			வசிக்கவே கூடாது.

ஜானாமி ஶீலம் ஜாதிநா சர்வலுக்ஷு ராஸஸ । ஹ்யநித் வ்யஸநேஷ்வே ஜாதிநா ஜாதய: சதா ॥

ராஸஸ	“அரக்கா !	ஜாதய:	இந்த ஞாநிகள்
சர்வலுக்ஷு	எல்லா உலகங்களிலும்	ஜாதிநா	(தமது) ஞாநிகளின்
ஜாதிநா	ஞாநிகளினுடைய	வ்யஸநே	இக்கட்டுகளில்
ஷீலம்	ஸ்பாவத்தை	சதா	எப்பொழுதும்
ஜானாமி	நான் நன்றாக அறி	ஹ்யநித்	உள்ளம் பூரிக்கின்ற ஞா
	வேன்.		கள்.

ப்ரதானம் சாஸநம் வைய் த்ரபஸீலம் ச ராஸஸ । ஜாதயோ ஜவமந்யந்நே ஶூரம் பரிபவநித் ச ॥ 3 ॥

ராஸஸ	“அரக்கா !	த்ரபஸீலம்	வழுவாத அறநெறி
ப்ரதானம்	குலத்தில் ஜயேவந்த		யுற்றவனும்
	தும்	ஜூர் ச	ஞானமாகிய ஞானவனை
சாஸநம்	காரியங்களை குறையி	ஜாதய: ஹி	ஞாநிகள் மாத்திரம்
	ன்றிபூடிக்கின்றவனும்	அவமந்யந்நே	அவமதிக்கின்ற ஞர்கள்.
வைய்	கற்றறிந்தவனும்	பரிபவநித் ச	அபந்தையும் விளைவி
			க்கின்ற ஞர்கள்.

நித்யமந்யந்யஸஹ்ஷா வ்யஸநேஷ்வாததாயின: । ப்ரஹ்மஹ்மயா தோ ஜாதயஸ்து ப்யாவஹ: ॥ 4 ॥

ஜாதய:	“ஞாநிகள்	ப்ரஹ்மஹ்மயா:	கபடமன துடையவர்
நித்யம்	எக்காலத்திலும்		களாய்
அந்யந்யஸஹ்ஷா:	கடிக்குலாவுபவர்க	தோ:	கொடிய
வ்யஸநே	அபந்தங்களில் [ளாய்	ப்யாவஹ: து	தோகம் பண்ணு
ஆததாயின:	{ ஒழிக்க திட்டிய கத்தி		பவர்களை.
	யுடன் இருக்கின்ற		
	வர்களாய்		

श्रूयन्ते हस्तिभिर्गीताः श्लोकाः पञ्चवने क्वचित् । पाशहस्तान्तरान्द्रष्टु शृणु तान्नादतो मम॥

क्वचित्	⁴ ஒருகாலத்தில்	हस्तिभिः	யானைகளால்
पञ्चवने	பஞ்சவனமென்ற	गीताः	பாடப்பட்டன என்று
नरान्	மனிதர்களை [காட்டில்]	श्रूयन्ते	வழங்கப்படுகின்றன.
पाशहस्तान् दृष्ट्वा	{ கையுக்கையிறும்க இருப்பவர்களாகப் பார்த்து	तान्	அவைகளை
श्लोकाः	பின்னரும் தலைநகல் கள்	गदतः	உரைக்கும்
		मम	எனக்கு
		शृणु	செவிகொடுத்துக் கேள்.

नाग्निर्नान्यानि शस्त्राणि न नः पाशा भयावहाः । घोराः स्वार्थप्रयुक्तास्तु ज्ञातव्यो नो भयावहाः॥

नः	⁴ நமக்கு	ज्ञातव्यः तु	ஞாதிதவந்தான்
पाशाः	பாசங்கள்	स्वार्थप्रयुक्ताः	{ தங்களுடைய நன்மையில் மாத்திரம் உபயோகிப்ப வர்களாய்
भयावहाः न	ஆபத்தை விளைவிப்ப வைகள் அல்ல.	घोराः	கொடியவர்களாய்
अग्निः	அக்னியும்	नः	நமக்கு
न	இல்லை.	भयावहाः	ஆபத்தை விளைவிக்க கின்றார்கள்.
अन्यानि शस्त्राणि	வேறு ஆயுதங்களும்		
न	இல்லை.		

उपायमेते वक्ष्यन्ति ग्रहणे नात्र संशयः । कुत्स्नाद्भयाज्ज्ञातिभयं सुकष्टं विदितं च नः ॥

एते	⁴ இவர்கள்	भयात्	ஆபத்தினால்தான்
ग्रहणे	பிடிக்கும் விஷயத்தில்	ज्ञातिभयं	ஞாதிமனால் விளையும் தீங்கு
उपायं	உபாயத்தை	सुकष्टं	பிடிதலுடையமானது.
वक्ष्यन्ति	சொல்லுவார்கள்.	नः	நமக்கு
असं	இதில்	विदितं च	இது தெரிந்த விஷயமே.
संशयः न	ஐயமில்லை.		
कुत्स्नात्	எல்லா		

विद्यते गोषु संपन्नं विद्यते ब्राह्मणे दमः । विद्यते स्त्रीषु चापल्यं विद्यते ज्ञातिभो भयम् ॥

गोषु	⁴ பசுக்களிடத்தில்	स्त्रीषु	பெண்களிடத்தில்
सम्पन्नं	சர்வ பாக்யமும்	चापल्यं	காரியமில்லாததில் அவசரமென்பது
विद्यते	விளங்குகிறது.	विद्यते	விளங்குகிறது.
ब्राह्मणे	பிராமணர்களிடத் தில்	ज्ञातिः	ஞாதிதனிடமிருந்து
दमः	இந்திரியவிக்ரகம்	भयं	ஆபத்து
विद्यते	விளங்குகிறது.	विद्यते	ஏற்படுகிறது.

ततो नेष्टमिदं सौम्य यदहं लोकसत्कृतः । ऐश्वर्यमभिजातश्च रिपूणां मूर्धन्यवस्थितः ॥

सौम्य	"அப்பா!	रिपूणां	சத்துருக்களின்
अहं	நான்	मूर्धि अवस्थितः	கொட்டபடக்கிவைத் திருக்கிறேன்.
लोकसत्कृतः	{ உலகத்தாரால் கொண்ட சனிக்கப்பட்டிருக்கி றேன்.	यन् ततः	என்கிறபடியால்தான்
ऐश्वर्यं च	ஸகல சம்பத்தையும்	इहं	இது
अभिजातः	பெற்று விளங்கு கிறேன்.	इहं न	உனக்குப் பிடித்த தாய் இல்லை.

यथा पुष्करपर्णेषु पतितास्तोयविन्दवः । न श्लेषपुपगच्छन्ति तथाऽनार्येषु सौहृदम् ॥११॥

पुष्करपर्णेषु	"தாமரை மலிகளில்	उपगच्छन्ति न	அடைவதில்லை.
पतिताः	விழுந்த	यथा तथा	அப்படித்தான்
तोयविन्दवः	நீர் த்துளிகள்	अनार्येषु	அற்பர்களிடம்
श्लेषं	ஒட்டுதலை	सौहृदम्	அன்பென்பது.

यथा मधुकरस्तर्पाद्रसं विन्दन्न विद्यते । तथा त्वमपि तत्रैव तथाऽनार्येषु सौहृदम् ॥१२॥

मधुकरः	"வண்டு	यथा तथा	அம்மா திரிதான்
तर्पाव्	ஆசைபால்	त्वं अपि	நீயுமிருக்கின்றனை.
रसं	புஷ்பாஸத்தை	अनार्येषु	அற்பர்களிடத்தில்
विन्दन्	சூடித்துவிட்டு	सौहृदं एव	அன்பென்பதும்
तस्य	அங்விடத்தில்	तथा	அப்படித்தான்.
विद्यते न	இருக்கிறதில்லை.		

यथा पूर्वं गजः स्नात्वा गृह्य हस्तेन वै रजः । दूषयत्यात्मनो देहं तथाऽनार्येषु सौहृदम् ॥

यथा	"எப்படி	आत्मनः	தனது
गजः	ஜர் யானை	देहं	உடலில்
पूर्वं	முதலில்	दूषयते	பொட்டுக்கெடுத்துக் கொள்கிறதோ
स्नात्वा	முழுக்கிவிட்டு	तथा	அப்படித்தான்
हस्तेन वै	கம்பிக்கையாலேயே	अनार्येषु	அற்பர்களிடத்தில்
रजः	மண்ணை	सौहृदम्	அன்பு.
गृह्य	வாரி		

यथा शरदि मेघानां सिञ्चतामपि गर्जताम् । न भवत्यम्बुसंकेदस्तथाऽनार्येषु सौहृदम् ॥

शरदि	"சாந்காலத்தில்	अम्बुसंकेदः	(பூமியை) மழையால் நனைத்தலென்பது
सिञ्चतां	நீருண்டு	न भवति	உண்டாகமாட்டாதோ
गर्जतां अपि	பெரும் கர்ஜனைமட் டும் செய்யும்	तथा	அப்படித்தான்
मेघानां	மேகங்களுக்கு	अनार्येषु	அற்பர்களிடத்தில்
यथा	எப்படி	सौहृदम्	அன்பு.

अन्यस्त्वेवंविधं ब्रूयाद्वाक्यमेतन्निशाचर । अस्मिन्मुहूर्ते न भवेत्त्वां तु शिवकुलपांसनम् ॥

एतत्	“இந்த	न भवेत्	ஆகவன் (உயிருடன்)
एवंविधं	இப்படிப்பட்டதாகிய	निशाचर	அரக்க! [இரான்.
वाक्यं	உபநிதரத்தை	कुलपांसनं	குலத்தைக்கெடுக்கும்
अन्यः तु	வேறொருவன் மட்டும்		(கொடாசலிக்கரம்பாகிய)
ब्रूयात्	சொல்வானாகில்	त्वां तु	உன்னையோவெனில்
अस्मिन्	இந்த	शिवकु	கண்ணெடுத்ததும்
मुहूर्ते	நிமிஷத்தில்		பாரேன்.”

इत्युक्तः परुषं वाक्यं न्यायवादी विभीषणः । उत्पपात गदापाणिश्चतुर्भिः सह राक्षसैः ॥

न्यायवादी	சாதுக்கத்தர்மகெறி	गदापाणिः	கதையை கையிலேந்தி
	வையே உரைசெய்யும்		யவராக
विभीषणः	விபிஷணர்	चतुर्भिः	நான்கு
इति	மேற்கண்ட	राक्षसैः	அரக்கர்களோடு
परुषं	நெஞ்சையறுக்கும்	सह	சுட
वाक्यं	சொல்லி	उत्पपात	பூமியிலிருந்து உயரக்
उक्तः	கேட்டவராய்		கிளம்பினார்.

अश्ववीच तदा वाक्यं जातक्रोधो विभीषणः । अन्तरिक्षगतः श्रीमान्भ्रातरं राक्षसाधिपम् ॥

तदा	அப்பொழுது	अन्तरिक्षगतः	ஆகாசத்தையடைந்த
श्रीमान्	பிரசித்திபெற்றவராய்	भ्रातरं	தமயனாகிய [வராக]
विभीषणः	விபிஷணர் [வ]	राक्षसाधिपं	ராக்ஷஸமன்னனைப்
जातक्रोधः	கோபம் மூட்டப்பெற்	वाक्यं	ஒருசொல்லைப்பார்த்து
	றவராய்	अश्ववीच	பின்வருமாறு மொழி
च	அதனால்		ந்தார்:

स त्वं भ्राताऽसि मे राजन्ब्रूहि मां यद्यदिच्छसि ॥ १८ ॥

राजन्	“அரசே!	यत्	ஆனபடியால்
सः त्वं	அந்த தேவரீர்	मां	அடியேனைப்பார்த்து
मे	அடியேனுக்கு	यत्	எதை
भ्राता	தமயனாக	इच्छसि	இஷ்டப்படுகிறீரோ
असि	இருக்கின்றீர்.	ब्रूहि	(அதை) சொல்லணம்.

अयेष्टो मान्यः पितृसमो न च धर्मपथे स्थितः । इदं तु परुषं वाक्यं न क्षमाम्यनृतं तव ॥

अयेष्टः	“மூத்தவர்	तु	அப்படியிருப்பதால்
पितृसमः	தந்தைக்குச்சமான	तव	தேவரீரது
	ராய்	अनृतं	தர்மத்திற்கு மாறாவி
			ருக்கிறதும்
मान्यः	கொளரவிக்கப்படவே	परुषं	நெஞ்சையறுக்கிறது
च	ஆனாலோ [ண்டியவர்.	इदं	இந்த [மாகிய
धर्मपथे	சன்மார்க்கத்தில்	वाक्यं	சொல்லுக்கு
स्थितः न	நிலைநிற்கா இருக்கின்	क्षमामि न	உடன்படமுடியாதிரு
	றீர்.		க்கின்றேன்.

सुनीतं हितकामेन वाक्यमुक्तं दशानन । न गृह्णन्त्यकुतात्मानः कालस्य वशमागताः ॥

दशानन	"தசமுதகரே !	वाक्यं	ஆலோசனையை
हितकामेन	சேஷமடொன்றையே	कालस्य	யமனது
	நாடியவனுல்	वशः	வசையில்
उक्तं	விண்ணப்பம் செய்யப்	आगताः	செக்கிக்கொண்ட
	பட்ட	अकुतात्मानः	மன அடக்கமில்லாத
			வர்கள்
सुनीतं	{ முற்றிலும் தர்மமத்	गृह्णन्ति न	எற்றுக்கொள்ளமாட்
	தோடு இயந்ததாயி		டார்கள்.
	ருக்கிற		

सुलभाः पुरुषा राजन्सततं प्रियवादिनः । अप्रियस्य तु पथ्यस्य वक्ता श्रोता च दुर्लभः ॥

राजन्	"அரசே !	पथ्यस्य तु	நன்மை பயப்பதை
प्रियवादिनः	உள்ளங்கூறிக் கூரைக்		மட்டும்
पुरुषाः	மரணிடர்கள் [கும்	वक्ता	சொல்லுகிறவன்
सततं	எப்பொழுதும்	दुर्लभः	கிடைப்பதரிது.
सुलभाः	ஏராளமாகக் கிடைப்	श्रोता	{ சொல்லப்பட்டதை
	பார்கள்.		எற்றுக்கொள்ளுகிற
			வன்
अप्रियस्य	உள்ளத்திற்கினிமை	च	அப்படியே கிடைப்ப
	வினைவிக்காததாயும்		தரிது.

बद्धं कालस्य पाशेन सर्वभूतापहारिणा । न नश्यन्तमुपेक्षेयं प्रदीप्तं शरणं यथा ॥ २२ ॥

कालस्य	"யமனது	प्रदीप्तं	தீப்பற்றியெரியும்
सर्वभूतापहारिणा	எல்லாப்பிராணிகளி	शरणं	வீட்டை
	ன் உயிரை மாய்க்கும்		{ கவனியாது எப்படியி
पाशेन	பாசத்தினால்	यथा	ருக்கமுடியாதோ
बद्धं	கட்டுண்டு		அப்படியே
नश्यन्तं	அழிய இருக்கிற	उपेक्षेयं न	என் கடமைமையச் செ
	தேவரீரை		ய்யாது நாளிரேன்.

दीप्तपावकसङ्काशैः शितैः काञ्चनभूषणैः । न त्वामिच्छाम्यहं द्रष्टुं रामेण निहतं शरैः ॥

दीप्तपावक-)	"கொழுந்தூவிட்டெ	रामेण	ஸ்ரீராமரால்
सङ्काशैः }	ளியும் தீபோல் பிரகா	त्वां	தேவரீரை
	சிக்கிறவைகளும்	निहतं	கொல்லப்பட்டவராய்
शितैः	கூரானவைகளும்	द्रष्टुं	(என் கடமைமையச்
काञ्चनभूषणैः	பொன்னாலைக்கரிக்க		செய்யாது) பார்க்க
	ப்பட்டவைகளும்மான		
शरैः	பாணங்களால்	अहं इच्छामि न	என் துணியென்.

शूराश्च बलवन्तश्च कुतास्त्राश्च रणाजिरे । कालाभिपन्नाः सीदन्ति यथा बालुकसेतवः ॥

रणाजिरे	"போர்க்களத்தில்	कुतास्त्राः च	ஆயுதப்பயிற்சிகலில்
बालुकसेतवः	மணலால் கட்டப்பட்ட		பிபுணர்களுமான
	ட அணைகள்	शूराः च	ஞானர்களும்
यथा	போலவே	कालाभिपन्नाः	யமனுக்கு ஆட்பட்ட
			வர்களாய்
बलवन्तः च	பலவான்களும்	सीदन्ति	நாசமடைகின்றனர்.

तन्मर्षयतु यच्चोक्तं गुरुवाद्धितमिच्छता । आत्मानं सर्वथा रक्ष पुरीं चेमां सराक्षसाम् ॥

हितं इच्छता	" நான் இவ்வையதாடிய	सर्वथा	எப்படியாவது
यत्	எது	सराक्षसां	சாக்ஷஸர்கள்
उक्तं	சொல்லப்பட்டதோ		உள்ளிட்ட
तत् च	அதெல்லா வற்றையும்	इमां	இந்த
गुरुवात्	பெரியவராகையால்	पुरीं च	நகரையும்
मर्षयतु	தேவரீர் மன்னித்த	आत्मानं	தேவரீரையும்
	ருளவேண்டும்.	रक्ष	(அழியாது) காழியும்.

स्वस्ति तेऽस्तु गमिष्यामि सुखी भव मया विना ॥ २६ ॥

गमिष्यामि	" நான் இதைவிட்டு	मया विना	என்னை விட்டுப்
	போய்க்விடுகிறேன்.		பிரிந்து
ते	தேவரீருக்கு	सुखी	சுதையற்ற வாழ்வற்ற
स्वस्ति	சேஷமமே		வராய்
अस्तु	இருக்கக்கூடவது.	भव	சூருவிராக.

निवार्यमाणस्य मया हितैषिणा न रोचते ते वचनं निशाचर ।

परीतकाला हि गतायुषो नरा हितं न गृह्णन्ति सुहृद्भिरारितम् ॥ २७ ॥

निशाचर	" நிகாசாரே !	गतायुषः	ஆயுள் முடிந்து
हितैषिणा	நன்னையதாடிய	परीतकालाः	யானால் கட்டுண்டு
मया	என்னால்	नराः हि	மான்டர்களை
निवार्यमाणस्य	தடுக்கப்பட்டவரைய	सुहृद्भिः	நண்டர்களால்
ते	தேவரீருக்கு	ईरितं	உரை செய்யப்பட்ட
वचनं	என் சொல்	हितं	நிதமான சொல்லை
न रोचते	பிடிக்கவில்லை	गृह्णन्ति न	எடுத்தகொள்ள மாட்டார்கள் "

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे षोडशः सर्गः ॥

अदितः श्लोकाः 15185

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 510

सप्तदशः सर्गः—பதினேழாவது ஸர்க்கம். ॥ २७ ॥

विभीषणशरणागतिः—விபீஷண சரணாகதி.

इत्युत्त्वा परुषं वाक्यं रावणं रावणानुजः । आजगाम सुहृतेन यत्र रामः सलक्ष्मणः ॥१॥

रावणानुजः	ராவணன் தம்பி விரி	उत्त्वा	சொல்லிவிட்டு
	ஷணர்	सुहृतेन	ஒரு முகர்த்தகரால்
इति	மேற்கண்டவாறு	रामः	சீராமர் [திருஞ்
परुषं	(ராவணன் சொல்கு)	सलक्ष्मणः	நக்சம்ணருடன்
	ஒவ்வாத	यत्र	எங்கிருந்தாரோ
वाक्यं	சொல்லை		அங்கு
रावणं	ராவணனைப் பார்த்து	आजगाम	வந்துசேர்ந்தார்.

तं मेरुशिखराकारं दीप्तामिव शतहृदाम् । गगनस्थं महीस्थास्ते ददृशुर्वानराधिपाः ॥ २ ॥

ते	அந்த	दीप्तां	பளிச்சென மின்னும்
महीस्थाः	பூமியில் நித்தின்ற	शतहृदां इव	மின்னல் போலவே
वानराधिपाः	வானரத்தலைவர்கள்	गगनस्थं	ஆகாசத்திலிருக்கும்
मेरुशिखराकारं	{ மேருமலைச்சிகரம் போல் உருக்கொண் டவராய்	तं	அவரை
		ददृशुः	கண்டார்கள்.

स हि मेघाचलप्रख्यो महेन्द्रसमविक्रमः । सर्वायुधधरो वीरो दिव्याभरणभूषितः ॥ ३ ॥

सः हि	அவரோ	सर्वायुधधरः	எல்லா ஆயுதங்களை யும் தரித்து
मेघाचलप्रख्यः	மேகத்தையும் மலையை யும் நிகர்த்தவர்.	दिव्याभरण- भूषितः	{ திவ்யமான ஆபரணக் களையணிந் துகொ ண்டிருந்த
महेन्द्रसमविक्रमः	இத்திரளை நிகர்த்த ஆண்மையுடையவர்.	वीरः	ஞாய்.

ये चाप्यनुचरास्तस्य चत्वारो भीमविक्रमाः । तेऽपि सर्वायुधोपेता भूषणैश्चापि भूषिताः ॥

तस्य	அவரது	सर्वायुधोपेताः च	எல்லா ஆயுதங்களை யும் தரித்து
अनुचराः	கட்டாளிகள்	भूषणैः अपि	ஆபரணங்களாலும்
चत्वारः	நால்வர்கள்	भूषिताः अपि	அலங்கரிக்கப்பட்டவர்
ये च	எவர்களோ	भीमविक्रमाः	கருமமான மெச்சத்தக்க ஆண் மையுடையவர்கள்.
ते अपि	அவர்களும்		

तमात्मपञ्चमं दृष्ट्वा सुग्रीवो वानराधिपः । वानरैः सह दुर्धर्षश्चिन्तयामास बुद्धिमान् ॥ ५ ॥

वानराधिपः	வானரமன்னனும்	सह	கூட
दुर्धर्षः	எகராலும் வெல்லமு டியாதவனும்	अत्मपञ्चमं	ஐவர்களில் ஒருவரா
बुद्धिमान्	புத்திமனும் ஆகிய	तं	அவரை [கிய
सुग्रीवः	சுகிரீவன்	दृष्ट्वा	பார்த்து
वानरैः	வானரர்களோடு	चिन्तयामास	தனக்குள்ளேயே ஆ லோசனை செய்தான்.

चिन्तयित्वा मुहूर्तं तु वानरास्तानुवाच ह । हनुमत्प्रमुखान्सर्वानिदं वचनमुत्तमम् ॥ ६ ॥

मुहूर्तं तु	ஒரு முகூர்த்தகாலம்	सर्वान्	எல்லோரையும்
चिन्तयित्वा	ஆலோசனைசெய்து	इदं	மின்னுதும் (நேரக்கி)
हनुमत्प्रमुखान्	ஹனுமாதைத் தலைமை யாய்க்கொண்ட	वचनं	சொல்லை
तान्	அந்த	उत्तमं ह	எதிலும் மேம்பட்ட தாய்
वानरान्	வானரர்கள்	उवाच	சொன்னான்:

एष सर्वायुधोपेतश्चतुर्भिः सह राक्षसैः । राक्षसोऽभ्येति पश्यध्वमस्मान्हन्तुं न संशयः ॥

एष:	“ இந்த	अस्मान्	சம்மை
राक्षसः	ஆரக்கன்	हन्तुं	கொல்ல
सर्वायुधोपेतः	வேண்டிய ஆயுதம்	अभ्येति	வந்திருக்கிறான்.
चतुर्भिः	நான்கு [தந்த, கலனும்	संशयः न	இதில் ஐயமில்லை.
राक्षसैः	ஆரக்கர்களுடன்	पश्यध्वम्	நீங்களும் கவனிப்பீர்கள்.
सह	கூட		கள்.”

सुग्रीवस्य वचः श्रुत्वा सर्वे ते वानरोत्तमाः । सालानुयम्य शैलान्च इदं वचनमब्रुवन् ॥

ते	அந்த	सालान्	ஆச்சாமரங்களையும்
वानरोत्तमाः	வானரோத்தமர்கள்	शैलान् च	மலைகளையும்
सर्वे	எல்லோரும்	उत्तम्य	உயர்வெடுத்துக்கொ
सुग्रीवस्य	சுக்ரீவனுடைய	इदं	பின்வரும் [ண்டு
वचः	கொல்லை	वचनं	சொல்லை
श्रुत्वा	கேட்டு	अब्रुवन्	சொன்னார்கள்:

शीघ्रं व्यादिश नो राजन्वभयैषां दुरात्मनाम् । निपतन्तु हताश्चैते धरण्यामल्पतेजसः ॥

राजन्	“ வேந்தே!	व्यादिश	ஆக்கினை தந்தருளும்.
दुरात्मनां	கெட்ட எண்ண முடைய	अल्पतेजसः	அற்பமான ஆற்றலுடைய
एषां	இவர்களை	एते च	இவர்களும்
वधाय	கொல்லதற்கு	हताः	கொல்லப்பட்டவர்
नः	எங்களுக்கு	धरण्यां	பூமியில் [களால்
शीघ्रं	இப்போதே	निपतन्तु	வந்துவிழட்டும்.”

तेषां संभाषमाणानामन्योन्यं स विभीषणः । उत्तरं तीरमासाद्य खस्थ एव व्यतिष्ठत ॥

सः	அந்த	उत्तरं	வட
विभीषणः	விபீஷணர்	तीरं	கரையை
तेषां	அவர்கள்	आसाद्य	அடைந்து
अन्योन्यं	ஒருவர் ஒருவரை	खस्थः एव	ஆகத்திலிருந்தவராகவே
संभाषमाणानां	பேசிக்கொண்டிருக்கையில்	व्यतिष्ठत	தாதுகின்றார்.

उवाच च महाप्राज्ञः स्वरेण महता महान् । सुग्रीवं तांश्च संप्रेक्ष्य खस्थ एव विभीषणः ॥

महाप्राज्ञः	பேரறிவாளரும்	महता स्वरेण	பெருக்குரலால்
महान्	மஹா நாயகன்	खस्थः एव	ஆகத்திலிருந்தவண்ணமே
विभीषणः	விபீஷணர்	उवाच	பின்வருமாறு சொன்னார்:
सुग्रीवं च	சுக்ரீவனையும்		
तां च संप्रेक्ष्य	அவர்களையும்பார்த்து		

रावणो नाम दुर्वृत्तो राक्षसो राक्षसेश्वरः । तस्याहमनुजो भ्राता विभीषण इति श्रुतः ॥

दुर्वृत्तः “கொடிய நடத்தை உன்ன

अनुजः அப்பாற்பிறந்த

राक्षसेश्वरः ராட்சஸமன்னனுய்

भ्राता தம்பி

रावणः नाम ராவணனென்ற

अहं நான்.

राक्षसः அரக்கனிருக்கிறான்.

विभीषणः விபிஷணன்

तस्य அவனுக்கு

इति என்று

श्रुतः பெயர்ப்புண்டவன்.

तेन सीता जनस्थानादृता हत्वा जटायुषम् । रुद्धा च विवशा दीना राक्षसीभिः सुरक्षिता ॥

तेन च “அவளுடையே,

विवशा எதுவும் செய்யமுடி

जटायुषं ஜடாயுவெனும்

हत्वा கொன்று [கழுதை

दीना உன்னம் கொண்டு

जनस्थानात् ஜனஸ்தானத்தி லிருந்து

रुद्धा சிறைப்படுத்தப்பட்ட

हृता அபகரிக்கப்பட்ட

राक्षसीभिः அரக்கிகளால் [வளரய்

सीता சீதாதேவியார்

सुरक्षिता ஜாக்கிரதையாய் காஸல் காக்கப்படுகிறார்.

तमहं हेतुभिर्वाक्यैर्विविधैश्च न्यदर्शयम् । साधु निर्यात्यतां सीता रामायेति पुनः पुनः ॥

अहं “நான்

विविधैः பல

सीता ‘வீதாதேவியார்

हेतुभिः காரணங்களோடு

रामाय ஸ்ரீராமருக்கு

वाक्यैः च சொற்களால்

निर्यात्यतां திருப்பிக்கொடுத்து விடப்படட்டும்”

साधु என்னுலியன் நமட்டும்

इति என்று

तं அவனுக்கு

पुनः पुनः மீண்டும் மீண்டும்

न्यदर्शयम् அறிவிட்டினேன்.

स च न प्रतिजग्राह रावणः कालचोदितः । उच्यमानं हितं वाक्यं विपरीत इवौषधम् ॥

कालचोदितः “யமனுக்காப்பட்ட

विपरीतः சாகத் துணிந்தவன்

सः அந்த

औषधं மருந்தை

रावणः च ராவணனோ

इव எவ்வண்ணமோ அவ்

उच्यमानं சொல்லிய

वर्णनमे वண்ணமே

हितं நன்மை பயக்கவல்ல

प्रतिजग्राह न எற்றுக்கொள்ள

वाक्यं சொல்லை

வில்லை.

सोऽहं परुषितस्तेन दासवच्चावमानितः । त्यक्त्वा पुत्रांश्च दारांश्च राघवं शरणं गतः ॥ १६ ॥

तेन “அவனால்

पुत्रान् च புதல்வர்களையும்

परुषितः கடிந்துபேசப்பட்ட

दरान् च மனைவிமார்களையும்

दासवत् அடிமைபோல் [வனும்

त्यक्त्वा துறந்துவிட்டு

अवमानितः च அவமானஞ்செய்யப்

राघवं ஸ்ரீராமரை

பட்டவனுமான

शरणं சரணமாக

सः அந்த

गतः வந்தடைந்துவிட்

अहं நான்

டேன்.

सर्वलोकशरण्याय राघवाय महात्मने । निवेदयत मां क्षिपं विभीषणमुपस्थितम् ॥ १७ ॥

सर्वलोकशरण्याय "எல்லா உலகுக்கும்
சாண்யராய்
மஹாத்மனாயே
ரா஘வாய்
உபஸ்திதம்
இவ்வுகந்தை சேர்ந்த
ருக்கும்

மா அடியேனை
விभीषणம் விபிஷணனென
क्षिपं காலதாமதமின்றி
निवेदयत தெரிவிப்பீர்களாக."

एतच्च वचनं श्रुत्वा सूर्यायो लघुविक्रमः । लक्ष्मणस्याग्रतो राघं संरब्धपिदमवर्षात् ॥ १८ ॥

सूर्यायो: சூரியன்
एतच्च இந்த
वचनं வார்த்தையை
श्रुत्वा கேட்டு
लघुविक्रमः பறந்துசெல்லுகின்ற
வகுதி
राघं சூரியரிடத்தில்

लक्ष्मणस्य லக்ஷ்மணரது
अग्रतः முன்னிலையில்
संरब्धं तु நெஞ்சம் பதைபதைக்க
கவே
इदं பின்வருமாறு
अवर्षात् விண்ணப்பஞ்
செய்தார்:

रावणस्यानुजो भ्राता विभीषण इति श्रुतः । चतुर्भिः सह रक्षोभिर्भवन्तं शरणं गतः ॥

रावणस्य "ராவணனுக்கு
अनुजः பின்பிறந்த
भ्राता தம்பியாகிய
विभीषणः விபிஷணன்
इति என்ற
श्रुतः பெயர்பூண்டவன்

चतुर्भिः நான்கு
रक्षोभिः सह துரக்கர்களோடு
भवन्तं தேவர்களை
शरणं சரணமாக
गतः வந்துசேர்த்திருக்கி
ருன்.

यन्त्रे व्यूढे नये चारे युक्तो भवितुमर्हसि । वानराणां च भद्रं ते परेषां च परन्तप ॥ २० ॥

यन्त्रे "சத்துருக்களை நயி
க்க அடிப்பவரே,
वानराणां च வானரர்களுடையவும்
परेषां च சத்துருக்களுடைய
வும்
यन्त्रे உத்தேசத்திலும்
व्यूढे சைனிய அமைப்பிலும்

नये தர்ப்பதோக்கிலும்
चारे தர்ப்பஅனுஷ்டானத்
திலும்
युक्तः சூராய்த்து அநிந்த
भवितुं अर्हसि ஆகக்கடவீர். [வராக
ते भद्रम् தீப்படிச்செய்திருவு
ளபிசைத்தருள்வீராக

अन्तर्धानगता ह्येते राक्षसाः कामरूपिणः । शूराश्च निकृतिज्ञाश्च तेषु जातु न विश्वसेत् ॥

एते "இந்த
राक्षसाः हि துரக்கர்களோ
अन्तर्धानगताः { கண்ணனுக்கு தெரியாத
படி சஞ்சரிக்கவல்ல
வர்கள்.
कामरूपिणः திணைத்த ரூபமெடுக்க
வல்லவர்கள்.

शूराः च சூரர்கள்.
निकृतिज्ञाः च வஞ்சனைகளில்
நிபுணர்கள்.
तेषु அவர்களிடத்தில்
जातु ஒருபொழுதும்
विश्वसेत् न நம்பிக்கை வைக்கக்
கூடாது.

प्रणिधी राक्षसेन्द्रस्य रावणस्य भवेदयम् । अनुप्रविश्य सोऽस्मासु भेदं कुर्यान्न संशयः ॥

अयं	" இவன்	सः	அவன்
राक्षसेन्द्रस्य	ராட்சஸமன்னனாகிய	अस्मासु	நம்மிடத்தில்
रावणस्य	ராவணனது	अनुप्रविश्य	புகுந்து
प्रणिधिः	வேவுகாணாக	भेदं	தீக்கை
भवेत्	இருக்கலாம்.	कुर्यात्	விளைவிக்கலாம்.
		संशयः न	இதில் ஐயமில்லை.

अथवा स्वयमेवैष छिद्रमासाद्य बुद्धिमान् । अनुप्रविश्य विश्वस्ते कदाचित्प्रहरेदपि ॥ २३ ॥

अथवा	" இதிலையெனில்	छिद्रं	அணுகிவந்தையாயிருக்
बुद्धिमान्	தந்திரசாலியாகிய		கும் சமயத்தை
एषः	இவன்	आसाद्य	கண்டு,
अनुप्रविश्य	புகுந்து,	कदाचिन्	ஒருக்கால்,
	(நம்பி) தையாயிரு	स्वयं एव	கிரமம் சிறிதுமின்றி,
विश्वस्ते	{ க்கும் தேவரீர் விஷ	प्रहरेत् अपि	தீக்கு விளைவிக்க
	யத்தில்		கலாடும்.

मित्रादपि बलं चैव मौलं भूत्यबलं तथा । सर्वमेतद्बलं ब्राह्मं वर्जयित्वा द्विषद्बलम् ॥ २४ ॥

द्विषद्बलं	" சத்துருப்படைவய	मित्रात् अपि	கிளைகிதழிடத்திலி
वर्जयित्वा	தவிர்த்து		ருந்துதான்
बलं च एव	படையும்	एतत् सर्वं	எதுவும்
मौलं	மன்னர்களைச்செவித்து	बलं	படையாக
	அனுபவமுடையதும்	ब्राह्मम्	ஏற்றுக்கொள்ளத்
भूत्यबलं तथा	அடிமையாகியபலமும்		தக்கது.

मकृत्या राक्षसो ह्येष भ्राताऽमित्रस्य ते प्रभो । आगतश्च रिपोः पक्षात्कथमस्मिन्हि विश्वसेत् ॥

प्रभो	" பிரபுவே!	रिपोः	சத்துருவின்
एषः हि	இவனே	पक्षात् च	ககழியிலிருந்துதான்
मकृत्या	இயல்பாகவே	आगतः	வந்துசேர்ந்திருக்
राक्षसः	அரக்கன்.	हि	ஆகையால் [கிறான்.
ते	தேவரீரது	अस्मिन्	இவ்விஷயத்தில்
अमित्रस्य	சத்துருவினது	कथं	எப்படித்தான்
भ्राता	தம்பி.	विश्वसेत्	நம்பக்கடும்?

रावणेन प्रणिहितं तमवेहि विभीषणम् । तस्याहं निग्रहं मन्ये क्षमं क्षमवतां वर ॥ २५ ॥

क्षमवतां वर	" பொறுகையுடையவ	अवेहि	கருதுவீராக.
	ரில் சிறந்தவரே!	तस्य	அவனுக்கு
तं	அந்த	निग्रहं	தண்டனை விதிப்
विभीषणं	விபிஷணனை	क्षमं	ஏற்றதாக [பதையே
रावणेन	ராவணனால்	अहं	நான்
प्रणिहितं	அனுப்பப்பட்டவனாக	मन्ये	நினைக்கிறேன்.

राक्षसो जिह्वा बुद्ध्या संदिग्धोऽयमुपागतः । महर्तु मायया छन्नो विश्वस्ते त्वयि चानय ॥

அனய: "வஞ்சகமில்லாத
கெஞ்சுகந்தவனே!

அய: இந்த
ராட்சச: அரசர்கள்
ஜிஹ்வா: வுத்தியா: கபட ஸன்னைத்தேதாடு
சந்திஃ அனுப்பப்பட்டது
மாயயா மாயையால்

छन्न: மறைந்து
विश्वस्ते கம்பிக்கையால் தைரிய
மாயிருக்கும்
त्वयि தேவரிடத்தில்
महर्तु च தீக்குவிளைவிக்கத்
தான்
उपागतः வந்துசேர்த்திருக்கி
றான்.

प्रविष्टः शत्रुसैन्यं हि प्राप्तः शत्रुसर्तकितः । निह्न्यादन्तरं लब्ध्वा उलूक इव वायसान् ॥

प्राप्तः हि "வந்திருக்கப்பட்ட
வனே

शत्रु: எவரி.
असर्तकितः கம்பால் வதிர்பர்த்தகப்
பட்ட வனிலே.
शत्रुसैन्यं சத்ருசேனியத்தில்
प्रविष्टः புருத்தவனாய்

अन्तरं வற்றசமயத்தை
लब्ध्वा அடைந்து,
उलूक: ஒரு கோட்டான்
वायसान् காக்கைகளை
इव எவ்வண்ணமோ ஆவ்
வண்ணமே
निह्न्यात् கொல்வான்.

वध्यतामेष दण्डेन तीव्रेण सचिवैः सह । रावणस्य नृशंसस्य भ्राता ह्येष विभीषणः ॥

एष: "இந்த
विभीषण: விபிஷணன்
नृशंसस्य கொடியவனானவிய
रावणस्य ராவணனது
भ्राता தம்பி.
हि ஆகையால்

एष: இவன்
सचिवैः सह மத்திரீமார்களை
तीव्रेण கொடிய [கூட
दण्डेन தண்டனைபால்
वध्यताम् கொல்லப்படவேண்
டும."

एवमुक्त्वा तु तं रामं संख्यो वाहिनीपतिः । वाक्यज्ञो वाक्यकुशलं ततो मौनमुपागमत् ॥

वाक्यज्ञः உரையாளனாய்
वाहिनीपतिः சேனைத்தலைவனுமான
அவன்
संख्य: பரப்பாப்புத்தவனாய்
एवं மேற்கண்டவாறு
तु இவ்விவரத்தில்

वाक्यकुशलं மொழிகளின் தட்பங்
களை அறிபவராகிய
तं रामं அந்த ஸ்ரீராமரிடம்
वक्तवा எண்ணப்படுகெடுத்து
ततः அதன்மேல் [விட்டு
मौनं उपागमत् மௌனமாயிருந்தான்.

सुग्रीवस्य तु तदाक्यं श्रुत्वा रामो महायशाः । समीपस्थानुवाचेदं हनुमत्प्रमुखान्हरीन् ॥

सुग्रीवस्य ககரீவனது
तदाक्यं அம்மொழிக்கு
श्रुत्वा திருச்செவிகாய்த்
தருவிய
महायशा: பெரும்புகழ்படைத்த
राम: ஸ்ரீராமர்
समीपस्थान् பக்கவிலிருந்த

हनुमत्प्रमुखान् ஹனுமர் முதலிய
हरीन् வானர்களைப்
பார்த்து
तु இவ்விவரத்தில்
इदं பின்வருமாறு
उवाच திருவாய்மலர்த்தருவி
றான்:

यदुक्तं कपिराजेन रावणावरजं प्रति । वाक्यं हेतुमदर्थं च भवद्विरपि तच्छ्रुतम् ॥ ३२ ॥

रावणावरजं प्रति	" रा.வணன் கடைசித் தம்பியைப்பற்றி	अर्थे	நமக்குத் தெரிந்திருக் கவேண்டியதாயும்
कपिराजेन	வரனரமன்னனால்	उक्तं च	சொல்லப்பட்டதோ
यत् वाक्यं	எந்த ஒரு வாழி	तत्	அது
हेतुमत्	நல்ல காரணங்களோ	भवति: अपि	உங்களாலும்
	பிரபந்தாயும்	श्रुतम्	செவிகொள்ளப் பட்டது.

सुहृदा ऋथकुच्छेषु युक्तं बुद्धिमता सता । समर्थेनापि संदेष्टुं शाश्वतीं भूतिमिच्छता ॥ ३३ ॥

अर्थकुच्छेषु हि	{ ஒரு காரியத்தை நிர் ணயிக்க முடியாத சமயங்களிலாவெ ன்றால்	सुहृदा	நன்றோக்குடையவ
		बुद्धिमता	புத்திமானும் [னும்
		सता	நல்லவனும்
शाश्वतीं	சா.சுவதமான	समर्थेन अपि	சாமர்த்யசாலியமாகிய இவனால்
भूति	பாக்கியத்தை	संदेष्टुं	ஆலோசனை சொல்வத
इच्छता	கருதும்	युक्तम्	உரிமையுண்டு." [ற்கு

इत्येवं परिपृष्टास्ते स्वं स्वं मतमतन्द्रिताः । सोपचारं तदा राममुचुर्हितचिकीर्षवः ॥ ३४ ॥

तदा	அப்பொழுது	स्वं स्वं	அவரவர்கள்
इति एवं	மேற்கண்டவாறு	मतं	அபிப்பிராயத்தை
परिपृष्टाः	வினாவப்பட்ட	रामे	ஸ்ரீராமருக்கு
ते	அவர்கள்	सोपचारं	மிக்க வணக்கத்தோடு
हितचिकीर्षवः	நன்மையை நாடி	कथुः	பின் வருமாறு
अतन्द्रिताः	ஊக்கங்கொண்டவர்க ளாய்		தெரிவித்தார்கள் :

अज्ञातं नास्ति ते किञ्चित्पि लोके राघव । आत्मानं सूचयन् आनन् पृच्छस्य सान्नुहृत्तया ॥

राघव	" ஸ்ரீராம!	सुहृत्तया	கருணையால்
पि लोके	முன் ஹலகங்களிலும்	आत्मानं	தங்களுக்கே உரிய
ते	தேவரிருக்கு		பிறவிக்குணத்தை
अज्ञातं	தெரியாதது	सूचयन्	வெளிப்படைமாய்
किञ्चित् अस्ति न	ஒன்றும் இல்லை.		காட்டுபவராய்
आनन्	ஊர்வக்ஞராகிய	अस्मान्	எங்களை
	தேவரீர்	पृच्छसि	வினாவி அருளுகிறீர்.

स्वं हि सत्यव्रतः शूरो धार्मिको दृढविक्रमः । परीक्ष्यकारी स्मृतिमान्निष्पृष्टात्मा सुहृत्सु च ॥

स्वं हि	" தேவரீரோ	धार्मिकः	{ தர்மமொன்றையே
सत्यव्रतः	சத்தியத்தை நோன் பாதக்கொண்டவர்.		{ சர்வமுமாய்க்கொண் டவர்.
शूरः	(தனி) வீரர்.		

தூதவிக்ரம:	{ மாவராவும் ஆசைக்க மொண்ணுத ஆண் மைபுடையவர்.	ஸ்துநிமான்	ஞாபகசத்தியமைந் தவர்.
பரித்யகாரி	ஆராய்ந்தறிந்தே எதையும் செய்பவர்.	சுஹஸு	அடிமைப்பட்டவர் கனிடத்தில்
		நிஸ்தாமா ச	{ ஆத்மசமர்ப்பணம் பண்ணினவருமாகி ன்றிர்.

तस्मादेकैकशस्तावद्ब्रुवन्तु सचिवास्तव । हेतुतो मतिसंपन्नाः समर्थाश्च पुनः पुनः ॥ ३७ ॥

तव	“தேவரீருக்கு	पुनः	இன்னும்
सावत्	இப்பொழுது	तस्मात्	ஆகையால்
पुनः	எங்களைவிட	हेतुतो	காரணத்துடன்
समर्थाः	சமர்த்தர்களும்	एकैकशः	ஒவ்வொருவராய்
मतिसंपन्नाः च	புத்தியிற் சிறந்தவர் களுமான	ब्रुवन्तु	அவர்கள் சொல் வட்டும்”.
सचिवाः	{ ஆலோசனை சொல்லத் தக்கவர்களிருக்கின் றனர்.		

इत्युक्ते राघवायाथ पतिमान्बुद्धोऽमृतः । विभीषणपरीक्षार्थमुवाच वचनं हरिः ॥ ३८ ॥

राघवाय	ஸ்ரீராகவருக்கு	अमृतः	முதலில்
इति उक्ते	இவ்வாறு தெரிவிக்கப் பட்டதும்	विभीषण- परीक्षार्थं	{ விபீஷணரை விசாரித் தற்புப்பொருட்டு
मतिमान्	வெகு புத்திமானாகிய	अथ	பின்வரும்
अमृतः	அங்கதனெனும்	वचनं	சொல்லை
हरिः	காரனான்	उवाच	சொன்னான் :

शत्रोः सकाशात्संप्राप्तः सर्वथा शङ्क्य एव हि । विश्वासयोग्यः सहसा न कर्तव्यो विभीषणः ॥

शत्रोः	“விபீஷணனோ	शङ्क्यः एव	சக்தேதகிக்கப்படவேண்
सकाशात्	சத்ருவினது	सहसा	உடனே [டிபவனே,
संप्राप्तः	கனியிலிருந்து	विश्वासयोग्यः	நம்பிக்கைக்குரியவ
सर्वथा	வந்தவனுயிருக்கிறான்.		னாக
हि	ஆனபடியால்	कर्तव्यः न	கொள்ளத்தக்கவனு
	எல்லாபடியாலும்		கான்.

छादयित्वाऽऽत्मभावं हि चरन्ति शतबुद्धयः । प्रहरन्ति च रन्ध्रेषु सोऽनर्थस्तत्कृतो भवेत् ॥

शतबुद्धयः	“வஞ்சகநெஞ்சத் தினர்கள்	प्रहरन्ति	தீக்கு விளைவிக்கிறார்
आत्मभावं	உட்கருத்தை	हि	ஆகையால் [கள்.
छादयित्वा	ஒளித்துக்கொண்டு	सः	அந்த
चरन्ति	கடக்கிறார்கள்.	अनर्थः	தீக்கு
रन्ध्रेषु च	வாய்த்த சாயக்களி லோ	तत्कृतः	அவர்களால் விளைந் ததாய்
		भवेत्	ஏற்படும்.

अर्थानर्थौ विनिश्चित्य व्यवसायं भजेत ह । गुणतः संग्रहं कुर्यादोपतश्च विसर्जयेत् ॥४१॥

अर्थानर्थौ	“நன்மைதீமைகளை	गुणतः	நன்மையுண்டெனில்
विनिश्चित्य	ஆராய்ந்தறிந்து	संग्रहं	கம்முடன் சேர்த்துக் கொள்வதை
व्यवसायं	ஒரு தீர்மானத்தை	कुर्यात्	செய்யலாம்.
भजेत ह	ஒருவன் ஆடைய வேண்டும்.	दोषतः च	தீயையாகில்
		विसर्जयेत्	விட்டுக்கிடவேண்டும்.

यदि दोषो महास्तस्मिस्त्यज्यतामविशङ्कितम् । गुणान्वापि बहून् ज्ञात्वा संग्रहः क्रियतां नृप ।

नृप	“மன்னவரே!	वा	அல்லது
तस्मिन्	அவனிடத்தில்	बहून्	பல
महान्	பெரும்	गुणान्	குணங்களை
दोषः	தேரடிம்	ज्ञात्वा अपि	கண்டுவிட்டால்
यदि	உண்டெனில்	संग्रहः	கம்முடன் சேர்த்துக் கொள்வது
अविशङ्कितं	நம்பாது	क्रियताम्	செய்யப்படட்டும்.”
सज्यतां	விட்டுக்கிடப்படட்டும்.		

शरभस्त्वथ निश्चित्य साध्यं वचनमब्रवीत् । क्षिप्रमस्मिन्नरव्याघ्र चारः प्रतिविधीयताम् ॥

शरभः	சரபன்	नरव्याघ्र	“புருஷோத்தமரே!
साध्यं	செய்யவேண்டியதை	अस्मिन्	இவன் விஷயத்தில்
निश्चित्य तु	ஆலோசனைசெய்து	क्षिप्रं	இப்போதே
अथ	பின்வரும்	चारः	ஓர் ஒற்றன்
वचनं	சொல்லை	प्रतिविधीयताम्	அனுப்பப்படட்டும்.
अब्रवीत्	மொழிந்தான் :		

प्रणिधाय हि चारेण यथावत्सूक्ष्मबुद्धिना । परीक्ष्य च ततः कार्यो यथान्याय्यं परिग्रहः॥

सूक्ष्मबुद्धिना	“துண்ணறிவையுடைய	ततः	அதன்மேல்
चारेण हि	ஓர் ஒற்றனுலேயே [ய	परिग्रहः	{ (நமது ஆகரவில்) ஏற்றுக்கொள்ள வென்பது
यथावत्	முறைப்படி	यथान्याय्यं च	சாத்யமாகில்
परीक्ष्य	விகாசித்தறிந்து	कार्यः	செய்யத்தக்கது.”
प्रणिधाय	ஒருவித தீர்மானத் திங்கு வந்து		

जाम्बवांस्त्वथ संप्रेक्ष्य शास्त्रबुद्ध्या विचक्षणः । वाक्यं विज्ञापयामास गुणवदोषवर्जितम् ॥

विचक्षणः	சரமர் தீயசாஸ்திரிய	दोषवर्जितं	தேரடிவில்லாததும்
जाम्बवान्	ஜம்பவந்தர்	गुणवत् तु	நல்லதுமாகிய
शास्त्रबुद्ध्या	சாஸ்திரஞானத்தால்	वाक्यं	மொழியை
संप्रेक्ष्य	ஆராய்ச்சிக்கொத்து	विज्ञापयामास	விக்ஞாபனஞ் செய்தார் :
अथ	பின்வரும்		

वद्धवैराच पापाच्च राक्षसेन्द्रादिभीषणः । अदेशकाले संयाप्तः सर्वथा शङ्क्यतामयम् ॥४६॥

விभीஷண:	" விபிஷணன்	சமயாப:	வந்ததுசேர்ந்திருக்
வஹ்வேராச்	திப்பணங்கெட்டண்ட	சர்வதா	எப்படியும் [கிருண்.
பாபாச்	பாபிபுடாண [வாணம்	அய்	இவன்மேல்
ராक्षसेन्द्रात्	ராட்சசேந்திரன் எனிட	शङ्क्यताम्	சந்தேகம் கொள்ளப்
	மிருந்து		படவேண்டும்.
अदेशकाले	காலபிழலானந்தகாலத்தில்		

ततो पैन्दस्तु संपेक्ष्य नयापनयकोविदः । वाक्यं वचनसंपन्नो वभाषे हेतुमत्तरम् ॥ ४७ ॥

ततः	அனந்தரம்	संपेक्ष्य	தீர்க்காமோசனை
नयापनय- }	நீதி அநீதிகளில் கிபு		செய்து
कोविदः }	ணனும்	हेतुमत्तरं	கிறந்த காரணங்களோ
			டிசைந்த
वचनसंपन्नः तु	{ எடுத்துரைப்பதில்	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
	{ தேர்ச்சிபெற்றவனு	वभाषे	பின்வருமாறு
	{ மான		மொழிந்தான் :
मैदुः	மைத்துன்		

वचनं नाम तस्यैव रावणस्य विभीषणः । पृच्छयतां मधुरेणायं शनैर्नरवरेश्वर ॥ ४८ ॥

नरवरेश्वर	" புருஷோத்தம	वचनं	சொன்னதைப்பற்றி
पृषः	இந்த [மன்னரோ !	अयं नाम	இவனை
विभीषणः	விபிஷணன்	मधुरेण	இனிமையாகவும்
तस्य	அந்த	शनैः	மெதுவாகவும்
रावणस्य	ராவணனுக்கு	पृच्छयताम्	கிடைக்கப்பட்டும்.

भावमस्य तु विज्ञाय ततस्तत्त्वं करिष्यसि । यदि दुष्टो न दुष्टो वा बुद्धिपूर्वं नरर्षभ॥४९॥

नरर्षभ	" புருஷோத்தம !	न दुष्टः वा	நல்லவனாகவது
ततः	அதனால்	यदि	இருக்கிறபடி
अस्य	இவனுது	बुद्धिपूर्वं	மனச்சாங்கிக்கேற்ற
भावं	உட்கருத்தை	तु	உய்தொழுது [படி
विज्ञाय	அறிந்துகொண்டு	तत्त्वं	நியாயமானதை
दुष्टः	துஷ்டனாகவாவது	करिष्यसि	தெரிர் தெரிவிக்க

अथ संस्कारसंपन्नो हनुमान्सचिवोत्तमः । उवाच वचनं शृक्ष्णमर्थवन्मधुरं लघु ॥ ५० ॥

अथ	அதன்மேல்	अर्थवत्	சிறந்த பொருளுடை
संस्कारसंपन्नः	சான்றிர தகவலையுடும்	मधुरं	இனிமையம், [யதும்,
सचिवोत्तमः	மந்திரிகளில் உத்தமரு	लघु	தொகையற்றமுமான
	மாகைய	वचनं	சொல்லை
हनुमान्	ஹனுமான்	उवाच	பின்வருமாறு
शृक्ष्णं	அழகியதும்		மொழிந்தார்:

न भवन्तं मतिश्रेष्ठं समर्थं वदतां वरम् । अतिशाययितुं शक्तो बृहस्पतिरपि ब्रुवन् ॥५१॥

மதிசுரேஷ்ட்	"புத்தியில் எவருக் கும் மேம்பட்டவரும்	சமர்த்	எதிலும் சமர்த்தரு
வததா	பேசுபவர்களில்	भवन्तं	தேவரீருக்கு [மாகிய
वरं	(எவருக்கும்) மேம்பட் டவரும்	बृहस्पतिः	பிருகஸ்பதி
		ब्रुवन् अपि	பேசினபொதிலும்
		अतिशाययितुं	மேம்பட்டவராயிருக்க
		न शक्तः	முடியாது.

न वादान्नापि सङ्घर्षान्नाधिक्यान्न च कामतः । वक्ष्यामि वचनं राजन्यथार्थं राम गौरवात्॥

राजन्	"ஸ்வாமியே!	न	இல்லை;
राम	ஸ்ரீராம!	सङ्घर्षात्	{ எவருக்கும் மேம்பட் டவனாகயிருக்கவே ண்டுமெனும் எண் ணத்தாலும்
वचनं	ஒரு சொல்லை	न	இல்லை;
यथार्थं	எனக்குத் தோன்று கிறபடியே	आधिक्यात्	மேன்மையாலும்
गौरवात् अपि	{ (தேவரீரிடத்திலுள் ள) பூஜார்ஹத்தன் மையால்	न	இல்லை;
वक्ष्यामि	சொல்வேன்;	कामतः च	பசுப்பாதத்தாலும்
वादात्	{ (பிறர் சொல்லியவைக ளை அல்லவென்று) எ திர் நியாயம் எடுத்து ரைப்பதால்	न	இல்லை.

अर्थानर्थनिर्मितं हि यदुक्तं सचिवैस्तव । तत्र दोषं प्रपश्यामि क्रिया न ह्युपपद्यते ॥ ५३ ॥

सव	"தேவரீரது	तत्र हि	அதிலோ
सचिवैः	அன்பர்களால்	दोषं	நன்மை பயக்காததாக
अर्थानर्थनिर्मितं	குணதோஷக்களையறி யும் விஷயத்தில்	प्रपश्यामि	நான் நினைக்கின்றேன்.
उक्तं	சொல்லப்பட்டது	क्रिया हि	உபாயமும்
यत्	எதுவோ;	उपपद्यते न	சாத்தியமானதா கில்லை.

ऋते नियोगात्सामर्थ्यमवबोद्धुं न शक्यते

॥ ५४ ॥

नियोगात् ऋते	{ "(ஒரு கார்யத்தில்) ஏவலாகச்செய்யப் பார்த்தாலன்றி	सामर्थ्यं	எற்றதை
		अवबोद्धुं	கண்டறிய
		न शक्यते	முடியாது.

सहसा विनियोगो हि दोषवान्प्रतिभाति मा

॥ ५५ ॥

सहसा	"விசாரியாது	दोषवान्	பிசகென
विनियोगः हि	ஒரு கார்யத்தில் ஏவுவ தென்பதும்	मा	எனக்கு
		प्रतिभाति	தோன்றுகின்றது.

चारप्रणिहितं युक्तं यदुक्तं सचिवैस्तव । अर्थस्यासंभवात्तत्र कारणं नोपपद्यते ॥ ५६ ॥

तव	"தேவரீரது	अर्थस्य	(அனுப்பவேண்டிய)
सचिवै:	அன்பர்களால்		அவச்யத்திற்கு
चारप्रणिहितं	'சாரணையனுப்புவது	असंभवात्	இடமில்லாமலிருக்க
युक्तं	யுக்த'மென		கிறபடியால்
यदुक्तं	எது சொல்லப்பட்ட	तत्र	இச்சமயத்தில்
कारणं	அந்த உபாயம் [தோ	उपपद्यते न	ஏற்றதன்று.

अदेशकाले संप्राप्त इत्ययं यद्विभीषणः । विवक्षा तत्र मेऽस्तीयं तां निबोध यथामति ॥

स एष देशः कालश्च भवतीति यथा तथा ॥ ५७ ॥

अयं	"இந்த	अस्ति	இருக்கிறது.
विभीषणः	விபிஷணர்	तां	அதற்கு
	(சாஸ்திரபிரமாணங்க	निबोध	செவ்சாய்த்தருள்வீ
अदेशकाले	{ ஒருக்கு விலகியும்) கால		ராக.
	மில்லாதகாலத்தினும்	यथा तथा	முன்பின் ஆராய்க்கி
संप्राप्तः	வந்திருக்கின்றார்'		செய்யுங்கால்
इति वत्	என்ற	सः	அந்த
तत्र	அவ்விஷயத்தில்	कालः	ஏற்றகாலமென்பது
यथामति	கிற்றறிவிற்கெட்டிய	एषः	இதுதானென
	வாறு	भवति	கிளக்குகிறது.
मे विवक्षा	அடியேன் தெரிவிக்க	देशः च	{ அப்படியே சாஸ்திரப்
	வேண்டியதாய்		பிரமாணங்களுக்கு
इति	பின் கண்டவாறு		கிருத்தமில்லாததா
इयं	இதொன்று		கவுமிருக்கிறது.

पुरुषात्पुरुषं प्राप्य तथा दोषगुणावपि । दौरात्म्यं रावणे दृष्ट्वा विक्रमं च तथा त्वयि ॥

युक्तमागमनं तस्य सदृशं तस्य बुद्धितः ॥ ५८ ॥

रावणे	"ராவணரிடத்தில்	दृष्ट्वा	ஆராய்ச்சிசெய்து
दौरात्म्यं च	துஷ்டஸ்வபாவத்	प्राप्य	ஒருகித தீர்மானத்
तथा	அப்படியே [தையும்		தீர்க்கு வந்து
त्वयि	தேவரீரிடத்தில்	पुरुषात् पुरुषं	அற்பனிடமிருந்து
विक्रमं	(ஆதரித்தருளும்)		மகானிடம்
	சக்தியையும்	आगमनं	போய்ச்சேர்தலென்
तथा	அவ்வண்ணமே		பது
दोषगुणौ	{ (தான் செய்யும் காரி	तस्य	அவருக்கு
अपि	யத்தினுள்ள) தோஷ	युक्तं	ஏற்றது.
	ங்கள், குணங்கள்	तस्य	அவரது
	ஆகிய இவ்விரண்	बुद्धितः	புத்திக்கும்
	கூடவும்	सदृशम्	ஏற்றது.

अज्ञातरूपैः पुरुषैः स राजनृच्छवतामिति । यदुक्तमत्र मे प्रेक्षा काचिदस्ति समीक्षिता ॥

राजन् "ஸ்வாமியே!
 सः 'ஆவர்
 अज्ञातरूपैः முகப்பரிச்சயமில்லாத
 पुरुषैः நூதர்களுள்
 पृच्छयतां வினாவப்பட்டும்
 इति என்று
 यत् எதொன்று
 उक्तं தெரிவிக்கப்பட்டதோ

अत इव्विद्ययत्तில்
 मे அடியேனுடைய
 समीक्षिता { தீர்க்காலோசனை
 செய்து முடிவிற்கு
 வந்ததாயுள்ள
 प्रेक्षा அபிப்பிராயம்
 काचिद् ஒன்று
 अस्ति இருக்கிறது.

पृच्छयमानो विशङ्केत सहसा बुद्धिमान्वचः । तत्र मित्रं प्रदुष्येत मिथ्या पृष्टं सुखागतम् ॥

बुद्धिमान् "புத்திமானாகும் ஒரு
 सहसा திடீரென
 पृच्छयमानः வினாவப்பட்டவனாய்
 वचः கேள்வியில்
 विशङ्केत சந்தேகங்கொள்வான்.
 तत्र அப்படியாகில்

सुखागतं நல்ல எண்ணங்கொண்டு
 मित्रं நெருங்கிய
 मिथ्या கபடமாக
 पृष्टं வினாவப்பட்டவனாய்
 प्रदुष्येत அநியாயமாய்
 அழிவான்.

अशक्यः सहसा राजन्भावो वेत्तुं परस्य वै । अन्तःस्वभावैर्गीतैस्तैनैपुण्यं पश्यता भृशम् ॥

राजन् "ஸ்வாமியே!
 भृशं மிக
 नैपुण्यं பெருங்காரியங்களில்
 தேர்ச்சியை
 पश्यता वै கண்டறிந்தவனானும்
 तैः அந்த
 अन्तःस्वभावैः உண்பை வெளிப்
 படாதிருக்கும்

गीतैः சொற்களைக்கொண்டு
 परस्य அயலா னுடைய
 भावः உட்கருத்து
 सहसा அவசரமாய்
 वेत्तु உள்ளபடி அறிய
 अशक्यः முடியாது.

न त्वस्य ब्रुवतो जातु लक्ष्यते दुष्टभावता । प्रसन्नं वदनं चापि तस्मान्मे नास्ति संशयः ॥

अस्य "இவர்
 ब्रुवतः तु பேசும்பொழுதெல்
 जातु ஒருதடவைவேளையும்
 दुष्टभावता { உள்ளமும் புறமும்
 ஒரேமாதிரியில்லா
 ஸ்வபாவம்
 न लक्ष्यते காணப்படவில்லை.

वदनं अपि முகமும்
 प्रसन्नं உள்ளத்தில் உள்ளப
 तस्मात् ஆனாலால்
 संशयः च ஆபத்து சம்பவிக்கு
 मे மெலுங்கவலை
 अस्ति न எனக்கு
 இல்லை.

अशङ्कितमतिः स्वस्थो न शठः परिसर्पति । न चास्य दुष्टा वाक् चापि तस्माच्चास्तीह संशयः ॥

शठः "வஞ்சகன்
 अशङ्कितमतिः உத்தேசத்தில் சங்கை
 யற்றவனாய்

स्वस्थः { மேற்கொண்ட காரியம்
 கைகூடுமெனும் நம்
 பிச்சையுடையவனாய்

एतावत्तु पुरस्कृत्य युज्यते त्वस्य संग्रहः । यथाशक्ति मयोक्तं तु राक्षसस्यार्जवं प्रति ॥
 त्वं प्रमाणं तु शेषस्य श्रुत्वा बुद्धिमतां वर ॥ ६९ ॥

एतावत्	“இதையெல்லாம்	उक्तं	தெரிவிக்கப்பட்டு
तु	இப்பொழுது		விட்டது.
पुरस्कृत्य	தேவரீர் திருவுளத்தில்	बुद्धिमतां	அறிஞரில்
	கொளவித்து	वर	உந்தமரோ !
अस्य संग्रहः तु	இவரை அங்கீகரிப்ப	श्रुत्वा तु	செவிகொடுத்தது
युज्यते	யுத்தமானது[துதான்	तु	இவ்விஷயத்தில்
राक्षसस्य	அரக்கரது	शेषस्य	இனிச்செய்யவேண்டி
आर्जवं प्रति	கபடி மைமையப்பற்றி		டியதற்கு
यथाशक्ति	அடியேன் அற்புத்தி	प्रमाणं	சர்வ அதிகாரமும்
	க்கொட்டியவரையில்		வகிக்கின்றவர்
मया	அடியேனால்	त्वं तु	தேவரீர் ஒருவரோ.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे सप्तदशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15254

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 579

अष्टादशः सर्गः—पृथिव्येन्द्रावतु षर्कम्. ॥ १८ ॥

विभीषणसंग्रहः— विभीषणனை அங்கீகரிப்பது.

अथ रामः प्रसन्नात्मा श्रुत्वा वायुसुतस्य ह । मत्प्रभाषत दुर्धर्षः श्रुत्वानात्मनि स्थितम् ॥

अथ	அச்சந்தர்ப்பத்தில்	वायुसुतस्य	வாயுபுதல்வனுக்கு
प्रसन्नात्मा	கருணையரவன் மன	श्रुत्वा	செவிகொடுத்தருளி
	முடையவரும்,	आत्मनि	திருவுளத்தில் [விட்டு
श्रुत्वान्	வேதக்களை உருவெ	स्थितं	சாச்சுவதமாய் குடிகொ
	டுத்துவந்தவரும்,		ண்டிருந்ததை
दुर्धर्षः	எவராலும் தீங்குசெய்	मत्प्रभाषत ह	{ பின்வருமாறுபதிலாய்
	ய முடியாதவருமான		திருவாய்மலர்ந்தரு
रामः	ஸ்ரீராமர்		ளினார்:

समापि तु विवक्षाऽस्ति काचित्प्रति विभीषणम् । श्रोतुमिच्छामि तत्सर्वं भवद्भिः श्रेयसि स्थितैः॥

मम अपि	“எனக்கு	श्रेयसि	எனது கேதமத்தில்
विभीषणं प्रति	விபீஷணனைப்பற்றி	स्थितैः	சடுபட்டுக்கிடக்கும்
विवक्षा	முடிவான அபிப்பி	भवद्भिः तु	உங்களாலும்
काचित्	ஒன்று [ராயம்	श्रोतुं	கேட்டு (அறிந்து)
अस्ति	இருக்கிறது.		கொள்ள
तत् सर्वं	அதை முற்றும்	इच्छामि	விரும்புகிறேன்.

मित्रभावेन संप्राप्तं न त्यजेयं कथञ्चन । दोषो यद्यपि तस्य स्यात्सतामेतदगर्हितम् ॥ ३ ॥

மित्रभाவேன
சம்பாஸ்தம்
கயஜ்ன
“உள்ளான் புகொண்டு
வந்தடைந்தவனை
எக்காரணத்தினால்
கொண்டும்
நான் கைவிட்டேன்.
அவனுக்கு [டீன்.
தோஷமென்பது

स्यात् यदि अपि { இருக்கிறதாலிருந்தா
னும் அப்படியே கை
விடமாட்டேன்.
एतत् இதுதான்
सतां பெரியோர்களுக்கு
अगर्हितम् நித்தனைக்கிடமாகா
தது.”

सुग्रीवस्त्वथ तद्वाक्यमाभाष्य च विमृश्य च । ततः शुभतरं वाक्यमुवाच हरिपुङ्गवः ॥ ४ ॥

अथ
हरिपुङ्गवः
सुग्रीवः
तद्वाक्यं तु
विमृश्य च
आभाष्य च
அப்பொழுது
வானாரோத்தமனுன
சுக்ரீவன்
அவரது திருவாக்கை
நன்கு ஆராய்ந்து
தேரிவிக்கவேண்டிய
தாய் விண்ணப்பித்
துக்கொண்டு

ततः அதன்மேல்
शुभतरं கல்வித்தேர்ச்சியை வி
ளக்கக்காட்டுகிற
वाक्यं சொல்லி
उवाच பின்வருமாறு
मोழிந்தான்:

सुदुष्टो वाऽप्यदुष्टो वा किमेष रजनीचरः ॥ ५ ॥

एषः रजनीचरः
सुदुष्टः वा
“இவன் அரசக்கன்,
மிகக் கொடியவனுலகி
ருந்தா லுஞ்சரி

अदुष्टः वा
किं अपि
துஷ்டனில்லாதவனு
யிருந்தா லுஞ்சரி
நமக்காவதென்ன?

ईदृशं व्यसनं प्राप्तं भ्रातरं यः परित्यजेत् । को नाम स भवेत्तस्य यमेष न परित्यजेत् ॥

यः
तस्य
ईदृशं व्यसनं
प्राप्तं
भ्रातरं
परित्यजेत्
“எவன்
அவனு [டத்தை
இப்படிப்பட்ட சங்க-
அடைந்திருக்கும்
தமயணி
கைவிட்டானே

सः
कः नाम
न भवेत्
एषः
यः
परित्यजेत्
அவன்
எம்மட்டுடையவ
னத்தான்
ஆதமாட்டான்?
இவன்
யாரையும்
கைவிட்டுவிடுவான்.”

वानराधिपतेर्वाक्यं श्रुत्वा सर्वानुदीक्ष्य च । ईषदुस्सयमानस्तु लक्ष्मणं पुण्यलक्षणम् ॥

इति होवाच काकुत्स्थो वाक्यं सत्यपराक्रमः ॥ ७ ॥

सत्यपराक्रमः
काकुत्स्थः
वानराधिपतेः
वाक्यं
श्रुत्वा
पुण्यलक्षणं
लक्ष्मणं
எதற்கும் சலியா ஆண்
மூராயர் [மையுற்ற
வானரமன்னனது
சொல்லி
செவிக்கொண்டு
புண்யமே உருவெடு
த்துவந்த
லக்ஷ்மணரைப்
பார்த்து

तु
ईषत्
उत्सयमानः
सर्वान् च
उदीक्ष्य
इति वाक्यं
उवाच
इ
அவன் சொல்லில்
கொஞ்சம்
பரிசுசத்தால் புண்ண
கைபுரிந்தவராகி,
எல்லோரையும்
பார்த்து
பின்வரும் வாக்கை
திருவாய்மலர்ந்தருளி
காண். [ஞர்

अनधीत्य च शास्त्राणि वृद्धाननुपसेव्य च । न शक्यमीदृशं वक्तुं यदुवाच हरीश्वरः ॥

हरीश्वरः	“வாணரமன்னன்	वृद्धान्	பெரியோர்களை
यत्	எதை	अनुपसेव्य च	பணியாமலும்
उवाच	சொன்னானே அதை	ईदृशं	இவ்விதமாய்
शास्त्राणि	காஸ்திரங்களை	वक्तुं	சொல்லாதற்கு
अनधीत्य च	ஐதாமலும்	न शक्यम्	முடியாது.

अस्ति सूक्ष्मतरं किञ्चिदत्र प्रतिभाति मे । प्रत्यक्षं लौकिकं वाऽपि विद्यते सर्वराजसु ॥

मे	“எனக்கு	अस्ति	இருக்கிறது.
अस	இவ்விஷயத்தில்	अपि वा	ஆயினும்
प्रतिभाति	தோன்றுகின்றது	सर्वराजसु	எல்லா ராஜாக்களிடத்திலும்
यत्	எதுவோ அந்த	लौकिकं	கோகதித்தமாயும்
किञ्चित्	ஒன்று	प्रत्यक्षं	பிரத்யக்ஷமாயும்
सूक्ष्मतरं	மிக நுண்ணுமதாக	विद्यते	விளங்குகிறது.

अमित्रास्तत्कुलीनाश्च प्रातिदेव्याश्च कीर्तिताः । व्यसनेषु महर्तारस्तस्मादयमिहागतः॥१०॥

तत्कुलीनाः च	“ஞாதிகளும்	कीर्तिताः	சொல்லப்பட்டிருக்கி
प्रातिदेव्याः च	பிறநாட்டார்களும்	तस्मात्	ஆகையால் [ன்றார்கள்.
व्यसनेषु	ஆபத்துகளில்	अयं	இவன்
महर्तारः	துன்பம் விளைவிக்கும்	इह	இங்கு
अमित्राः	சத்துருக்களென	आगतः	வந்துசேர்ந்திருக்கின்
			றான்.

अपापास्तत्कुलीनाश्च मानयन्ति स्वकान्हितान् । एष प्रायो नरेन्द्राणां शङ्कनीयस्तु शोभनः॥

अपापाः	“குற்றமற்ற	प्रायः	சாதாரணமாய்
तत्कुलीनाः	ஞாதிகள்	नरेन्द्राणां	மன்னர்களுக்கு
हितान्	நன்மை புரியும்	शोभनः	தர்மமே சர்வமுமாய்
स्वकान्	தனது இனத்தவர்		க்கொண்ட
	களை	एषः	இப்படிப்பட்ட ஞாதி
मानयन्ति	கொண்டாடுகின்றார்		(இவன்)
	கள்.	शङ्कनीयः च	அவதம்பிக்கைப்பட
तु	இருந்தபோதிலும்		வேண்டியவனே.

यस्तु दोषस्त्वया प्रोक्तो ह्यदानेऽरिवलस्य च । तत्र ते कीर्तयिष्यामि यथाशास्त्रमिदं शृणु॥

न वयं तत्कुलीनाश्च राज्यकाङ्क्षी च राक्षसः ॥ १२ ॥

वयं	“நாம்	राज्यकाङ्क्षी च	ராஜ்யத்தில் ஆசை
तत्कुलीनाः च	அவன் குலத்தில்		வைத்தவனாகவும்
	பிறந்தவராகவும்	न	இல்லை.
राक्षसः हि	அரக்கனும்	त्वया	உன்னால்

அவிவலஸ்ய	சத் துருவாஸ்ய சேர்ந் தலகை	நஸ	அவ்வியபத்தில்
பாதினே	அங்கிகரிக்கும் விரை யத்தில்	யயாசாஸ	சாஸ்திர விதியெது
ய:	எதொன்று	இந்	இதை [வே
ஹி:	தேவநாமாக	நெ	உணக்கு
மோக:	சொல்லப்பட்டதே	கீனேயியாமி	விவரமாய்ச் சொல்லப் போகிறேன்.
பஷ்டிதா ஹி பவிப்யந்தி தஸ்யாஹாஸி விபிபண:		மணு	கவனமாய்க் கேள்.
பஷ்டிதா:	“தர்மஞானிகளும்	விபிபண:	விபிபணன்
பவிப்யந்தி ஹி	இருப்பார்கள் அங்	மாத:	அங்கிகரிக்கப்பட வேண்டியவன்.
தஸ்யா	ஆணையால் [வே		

அவ்யமாத்ர ப்ரஹ்மாத்ர ந பவிப்யந்தி சஜ்ஜதா: | ப்ரணாத்ர மஹானேப தனோஸ்ய ப்ரயமாஸதம் ||

இதி ப்ரெதே கமிப்யந்தி தஸ்யாஹாஸி விபிபண: || १४ ||

சஜ்ஜதா:	“ஒன்றுசேர்ந்து ஆவர்கள்	ப்ய	ஆபத்து
அவ்யமாத்ர: ச	சச்சர விஸ்வநிதவர்க ளாகவும்	பாஸத	கிட்டியிருக்கிறது.
ப்ரஹ்மாத்ர: ச	மனச்சுந்தாய்த் தொ ண்டவர்களாகவும்	தத: ச	ஆனதுபற்றித்தான்
பவிப்யந்தி ந	இருக்கமாட்டார்கள்.	மய:	இந்த
ஹி	ஆப்படித்தான்	ப்ரணாத்ர:	(உதவினப வேண்டும்) கப்பாடு
ப்ரெதே	பிணைவ	மஹாந்	உருக்கமாயிருக்கிறது.
கமிப்யந்தி	அண்டகின்றார்கள்.	தஸ்யா	ஆணையால்
ஸ்ய	அவனுக்கு	விபிபண:	விபிபணன்
		மாத:	அங்கிகரிக்கப்பட வேண்டியவன்.

ந சரீவ் ஆதரஸ்தாத் பவந்தி பரதோபமா: | மஹிதா வா பிது: புவா: சுஹதோ வா பவஹிதா: ||

தாத	“ஆப்படுகை !	பிது:	தந்தைதனிடமி
ஆதர:	தம்பிரமர்கள்	மஹிதா:	என்போன்ற [குத்து
சரீவ்	எவ்வோருமே	புவா: வா	புதுவர்களுக்கும்
பரதோபமா:	பாததனுக்கு குப்பான வர்களாகவும்	பவஹிதா:	உன்போன்ற
		சுஹத: வா	பொன்றவர்களுக்கும்
		பவந்தி ந	இல்லை.”

பவமுக்தஸ்து ராமேண சுமீவ: சஹலக்ஷமண: | உத்யாபேதே மஹாபாஹ: ப்ரணதோ வாக்யமவவீது ||

மஹாபாஹ:	மகாப்பிரபாந்தானாகிய	உக:	சொல்லப்பட்டவனும்
சுமீவ:	ககீவன்	உத்யாப	எழுத்து
சஹலக்ஷமண:	சஹலக்ஷண இனமுடைய	ப்ரணத: து	பயிர்ந்து இன்னும்
ராமேண	முதிராமரால்	இதே வாக்ய	பின்வரும் சொல்லை
புவீ	வேற்கண்டதொன்று	அவவீது	சொன்னான் :

रावणेन प्रणिहितं तमवेमि विभीषणम् । तस्याहं निग्रहं मन्ये क्षमं क्षमवतां वर ॥ १७ ॥

क्षमवतां	“பொறுமை உள்ளவர்	अवेमि	நான் அறிகின்றேன்.
वर	உத்தமரே! [களுள்	तस्य	அவனை
तं	அந்த	निग्रहं	வதைப்பது
विभीषणं	விபீஷணனை	क्षमं	நல்லதென
रावणेन	ராவணனால்	अहं	நான்
प्रणिहितं	அனுப்பப்பட்டவனாய்	मन्ये	நினைக்கின்றேன்.

राक्षसो जिह्मया बुद्ध्या संदिष्टोऽयमिहागतः । प्रहर्तुं त्वयि विश्वस्ते प्रच्छन्नो मयि वाऽनघ॥
लक्ष्मणे वा महाबाहो स बध्यः सचिवैः सह । रावणस्य नृशंसस्य भ्राता शेष विभीषणः॥

अनघ	“தேவரகிதரே!	लक्ष्मणे वा	லக்ஷ்மணன் விஷயத் திலும்
महाबाहो	மகாபாகுவே!		
एषः	இந்த	प्रच्छन्नः	{ கடபடுள்ள தனது நல்வே கத்தால் மறைத்துக் கொண்டு
विभीषणः	விபீஷணன்	प्रहर्तुं	தீங்குபுரிய
नृशंसस्य	கொடிய கருத்துள்ள	संदिष्टः	நியமிக்கப்பட்டவனாய்
रावणस्य	ராவணனது	इह	இங்கு
भ्राता	தம்பி.	आगतः	வந்துசேர்ந்திருக்கி
अयं राक्षसः	இந்த அரசக்கன்	हि	ஆனபடியால் [ரான்.
जिह्मया	கபடான்	सः	அவன்
बुद्ध्या	எண்ணங்கொண்டு	सचिवैः सह	மாந்திரிமார்களோடு
विश्वस्ते	நம்பிக்கைவைத்த		கூட
त्वयि	தேவரீர்விஷயத்திலும்	बध्यः	கொல்லப்படவேண்டி யவன்.”
मयि वा	அடியேன் விஷயத்தி லும்		

एवमुक्त्वा रघुश्रेष्ठं सुग्रीवो वाहिनीपतिः । वाक्यज्ञो वाक्यकुशलं ततो मौनमुपागमत्॥२०॥

वाहिनीपतिः	சேனாதிபதியும்	रघुश्रेष्ठं	ரகுத்தமரிடம்
वाक्यज्ञः	பேசுவதில் சமர்த்த	एवं	மேற்கண்டவாறு
सुग्रीवः	சுகரீவன், [னுமரகிய	उक्त्वा	கொல்லிவிட்டு
वाक्यकुशलं	பேசுவதில் சீரேவ்ந்தனாகிய	ततः	அதன்பிறகு
		मौनं उपागमत्	மௌனமாயிருந்தான்.

सुग्रीवस्य तु तद्वाक्यं रामः श्रुत्वा विमृश्य च । ततः शुभतरं वाक्यमुवाच हरिपुङ्गवम् ॥

सुग्रीवस्य	சுகரீவனது	हरिपुङ्गवम्	வானரோத்தமனைப் பார்த்து
तद्वाक्यं श्रुत्वा	அம்மொழியைக்	शुभतरं	பெருமையை விளக் கக்காட்டுகிற
रामः	ஸ்ரீராமர் [கேட்ட	वाक्यं	திருவாக்கை
ततः च	அப்பொழுதுதான்	उवाच	பின்வருமாறு திரு
तु	தனக்கு வேண்டியபடி சமயம் கிடைத்ததெ		வாய்மலர்ந்தருளிணர் :
विमृश्य	{ ன திருவுள்ளத்திற் கொண்டு		

स दुष्टो वाऽप्यदुष्टो वा किमेव रजनीचरः । सूक्ष्मप्यहितं कर्तुं ममाशक्तः कथञ्चन ॥

सः	“அவன்	கிம் எவ்:	எனக்கு இவன்
दुष्टः	துஷ்டனுயிருந்தா		எம்மட்டும்?
	லும் சரி	कथञ्चन	என்ன பாடுபட்டா
अदुष्टः वा	துஷ்டனில்லாதவனு	मम	எனக்கு [லும்
	யிருந்தா லும் சரி	अहिते	தீங்காக
रजनीचरः वा	அரங்கனாகவேயிருந்	सूक्ष्मं अपि	என்னளவே லும்
	தர லும் சரி	कर्तुं अशक्तः अपि	செய்யமுடியாதவனே.

पिशाचान्दानवान्यक्षान्पृथिव्यां चैव राक्षसान् । अद्भुत्यश्रेण तान्दन्यामिच्छन्दरिगणेश्वर ॥

हृदिगणेश्वर	“வரனா கண மன்னா!	तान्	அந்த
पृथिव्यां	உலகில்	राक्षसान् एव	அரக்கர்களுக்கும்
पिशाचान्	பிசாசுகளையும்	इच्छन्	கருகினால்
दानवान्	அகாரர்களுக்கும்	अद्भुत्यश्रेण	விரல்துனியால்
यक्षान् च	யக்ஷர்களுக்கும்	हिन्याम्	(எனக்கு) ஒழிக்க
			முடியும்.

श्रूयते हि कपोतेन शत्रुः शरणमागतः । अर्चितश्च यथान्यायं स्वैश्च मांसैर्निमन्त्रितः ॥२४॥

शत्रुः	“சத்ரு	सैः	தனது
शरणं आगतः	சரணமடைந்தவனாகி	मांसैः च	மாம்சங்களைக்
कपोतेन हि	ஒரு புறவினுலேயே		கொண்டே
यथान्यायं	சாஸ்திர விதிப்படி	निमन्त्रितः	விருந்தண்ணாக்கப்
अर्चितः च	அர்ச்சிக்கப்பட்ட		பட்டான் என்று
	வனும்	श्रूयते	வழங்கப்படுகிறது.

(ஓர் வேடன் ஓர் வானத்தில் விலங்கினங்களையும் புள்ளினங்களையும் வருத்தி வாழிர் வளர்க்கும் கொடியனும் காழங்காள், புயலொடு மழைபொருளான் பொழிய குளிர்நடுக்கங்கொண்ட அவ்வேடன் வழியில் மழையால் மதிமடங்கிக் கிடக்கும் ஓர் பெண்புறவை கண்டெடுத்து, கூட்டில் அடைத்துக்கொண்டு குளிர்காயவும் பசி தீர்க்கவும் வழிகாணுதலனும், அருகில் ஓர் மரத்தடிக்கே, அக்கு தனது புறப்பேடு வாரா கருத்தத்தால் வாடும் ஆண்புறவை கொக்கி, கூட்டிலிருக்கும் பெண்புற, நான் “இதேர சத்தரு கைப்பட்டைன். எனக்காக வருந்தாதே. சத்துருவாயிலும் இவன் குளிணரப்போக்கவும் உணவை வேண்டியும் நமது மரத் தடிக்கு அதிதியாய் வந்திருக்கிறான். அவனை உபசரித்து நலம் பெறுவாய் என்று சொல்லக்கேட்ட ஆண்கேபரதம் வீறகுகளைக் கூட்டித் தீவட்டி வேடனவேண்டி குளிர்காய்வித்து உணவின் பொருட்டு உடையுழிய மீண்டும் சரகுகளைக் கொளுத் தி அதில் வீழ்த்திறந்தது என்பது கதை).

स हि तं प्रतिजग्राह भार्याहर्तारमागतम् । कपोतो वानरश्रेष्ठ किं पुनर्मद्विधो जनः ॥ २५ ॥

வானரஸ்தே
ச:
கபொத: ஹி
பார்யாஹர்தாரி
அமாதம்
தம்

“வானரோத்தம!
அந்த
ஒரு புருஷே
மனை விவாகத்தவர்த்து
திரும்பிவந்தடைந்த
அவனை

புரிஜமாத
ஜன:
மத்வித:
கி புன:
ஏற்றுக்கொண்டது.
மானிடனாகிய
என் போன்றவன்
ஏற்றுக்கொள்ளாதிரு
த்தலும் தர்மமாகு
மோ?

ऋषेः कण्वस्य पुत्रेण कण्डुना परमर्षिणा । शृणु गाथां पुरा गीतां धर्मिष्ठां सत्यवादिनीम् ॥

புரா
கணவஸ்ய கபே:
புருஷே
கண்டுநா
பரமர்ஷிணா
கீதாம்

“முன்னொருகால்
கண்வரிஷியினது
புதல்வரும்
கண்டுவினதும்
முனிவர் பெருமானால்
பாடப்பெற்றதும்

தர்மிஷ்டா
சத்யவாதினி
காथा
शृणु
உத்தமதர்மத்தை
உபதேசிப்பதுமான
ராஸ்திரகிதிகளின்
ஸ்மிசந்தமதத்வத்தை
பிரதர்சிப்பதுமா
பாட்டை [ன
(சொல்லுகிறேன்)
கேள்.

बद्धाञ्जलिपुटं दीनं याचन्तं शरणागतम् । न हन्यादानृशंस्यार्थमपि शत्रुं परन्तप ॥ २७ ॥

பரந்தப
சாது அபி
வடாஞ்ஜலிபுட்
தீனம்
யாசந்தம்
சரணாஹதம்
அநுஸந்த்ய
ந ஹந்யாத்

“பகைவரைத் தழிக்
கச்செய்பவனை!
சத்ருவாயிருந்தாலும்
கைகடப்பியவனாய்
ஏழையாய்

யாசந்தம்
சரணாஹதம்
அநுஸந்த்ய
ந ஹந்யாத்
இமர்த்து
சரண்புகுந்தவனை
கருணையின் பிரயோ
ஜனமாய்
கைகிடலாகாது.

आर्तो वा यदि वा ह्यः परेषां शरणागतः । अरिः प्राणान्परित्यज्य रक्षितव्यः कृतात्मना ॥

ஆர்தோ
ஹ: யதி வா
பரேஷா
சரணாஹத:
அரி: வா

“நொந்தவனுயிருந்தா
லும் சரி
செருக்குற்றவனுயிரு
ந்தாலும் சரி
இதரர்களுடைய
உதவியை வேண்டி
வந்தடைந்தவன்
சத்ருவாயினும்

கூதாத்தமா
பிராணா
பரித்த்யஜ்ய
ரக்சித்தவ்ய:
தர்மத்திற்கு விலக்கா
னதில் புகாத சித்த
முடைய ஒருவனால்
உயிரை
கொடுத்தும்
ரக்சிக்கப்படவேண்டி
யவன்.

स चेद्भयाद्वा मोहाद्वा कामाद्वाऽपि न रक्षति । स्वया शक्त्या यथासत्त्वं तत्पापं लोकमर्हितम् ॥

ச:
மயாத் வா
மோஹாத் வா
காமாத் அபி வா
யதாஸத்வம்

“அவன்
பயத்தாலோ
அறிவாமையாலோ
(வேறு) மனப்போக்
காலோ
தன்னால் இயன்ற
மட்டும்

ஸ்வயா
சக்த்யா
ரக்சதி ந சேத்
தத்
பாபம்
லோகமர்ஹிதம்
தனது
சக்தியைக்கொண்டு
ரக்சிவாதிருக்கின்ற
அந்த [னென்றால்
குற்றம்
உலகறிந்தனைக்குட்
பட்டதாகும்.

आनयैनं हरिश्रेष्ठ दत्तमस्याभयं मया । विभीषणो वा सुग्रीव यदि वा रावणः स्वयम् ॥

हरिश्रेष्ठ	“வா னரோ த்தம் !	स्वयं	ஸா ஸ்ரீ த்
मया	என்னால்	रावणः यदि वा	ராவணனாகத்தானி
अस्य	இவனுக்கு		ருக்கட்டும்
अभयं	அபயமானது	एनं	இவனை (வந்திருக்கிற வனை)
दत्तं	கொடுத்துவிடப்	आनय	ஈ அழைத்துவருவா
सुग्रीव	சுகிரீவ ! [பட்டது.		யாக.”
विभीषणः वा	விபீஷணனாகத்தா னிருக்கட்டும்		

रामस्य तु वचः श्रुत्वा सुग्रीवः पुवमेश्वरः । प्रत्यभाषत काकुत्स्थं सौहार्देन प्रचोदितः ॥

पुवमेश्वरः	வா னரமன்னனுதய	प्रचोदितः	தூ ண்டப்பட்டவனாய்
सुग्रीवः	சுகிரீவன்	तु	இப்பொழுது
रामस्य	ஸ்ரீராமரது	श्रुत्वा	சுரமேற்கொண்டு
वचः	சொல்லை	काकुत्स्थं	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
सौहार्देन	அன்பினத்சயத்தால்	प्रत्यभाषत	பின்வருமாறு பதி லுரைத்தான் :

किमत्र चित्रं धर्मज्ञ लोकनाथ सुखावह । यन्त्रमार्यं प्रभाषेथाः सत्त्वान्सत्पथे स्थितः ॥

धर्मज्ञ	“தர்மமறிந்தவரே !	स्थितः	பிறழாத ஒழுக்கும்
लोकनाथ	லோகாக்காரரே !	यं	தேவரீர்
सुखावह	யாவருக்கும் நன்மை பளிப்பவரே !	यत्	எந்த
सत्त्वान्	சத்துவகுணமே	अयं	பூதூர்தறச்சொல்லை
सत्पथे	உருக்கொண்டு தர்மநெறியில்	प्रभाषेथाः	அருளினீரோ
		अस्य	இதில்
		किं चित्रम्	ஆச்சர்யமென்ன ?

मम चाप्यन्तरात्माऽयं शुद्धं वेत्ति विभीषणम् । अनुमानाच्च भावाच्च सर्वतः सुपरीक्षितः ॥

अनुमानात् च	“முன்னடவடிக்கை யின் ஒற்றுமையாலும்	मम	அடியேனது
भावात् च	தற்கால நடவடிக்கை யாலும்	अयं अन्तरात्मा च	இந்த உன்னமும்
सर्वतः	சர்வப்பிரகாரத்திலும்	विभीषणं	விபீஷணரை
सुपरीक्षितः	நன்கு மனதினுள் ஆ ராயச்செய்யப்பட்ட	शुद्धं अवि	உன்னும் புறமும் ஒரேமாதிரியென
		वेत्ति	உணர்கிறது.

तस्मात्क्षिप्रं सहासाभिस्तुल्यो भवतु राघव । विभीषणो महाप्राज्ञः सखित्वं चाभ्युपैतु नः॥

राघव	“ஸ்ரீராம !	तुल्यः	சமமானதாக
तस्मात्	ஆகையால்	भवतु	ஆகட்டும்.
क्षिप्रं	தாமதமின்றி	नः	நமது
महाप्राज्ञः	மகா புத்திமான்னாகிய	सखित्वं च	சகாவாழிருக்கும் தன்மைமையயும்
विभीषणः	விபீஷணர்	अभ्युपैतु	அடைபாட்டும்.”
अस्माभिः सह	எங்களோடுகூட		

ततस्तु सुग्रीवश्चो निशम्य तद्वरीश्वरेणाभिहितं नरेश्वरः ।

विभीषणेनाशु जगाम सङ्गमं पतत्रिराजेन यथा पुरन्दरः

॥ ४० ॥

नरेश्वरः	புருஷோத்தமர்	पतत्रिराजेन	கருடபகவானோடு
सतः	அப்பொழுது	यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்
सम्	அந்த		வண்ணமே,
सुग्रीवश्चः	சுக்ரீவனது கொல்லை	हरीश्वरेण	வாரீசுவண்ணோல்
निशम्य तु	செவிக் கொண்ட	अभिहितं	ஏற்றுக்கொள்ளப்
आशु	தகைண்ணமே		பட்டதாயிய
विभीषणेन	விபிஷணோடே,	सङ्गमं	சுனோகபாவத்தை
पुरन्दरः	இந்திரன்	जगाम	ஆடைந்தார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे अष्टादशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15294

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 619

एकोनविंशः सर्गः—பத்தொன்பதாம் ஸர்க்கம். ॥ २९ ॥

दर्शयन्—தர்ப்பைகளில் படுப்பது.

राघवेणाभये दत्ते संनतो रावणानुजः । विभीषणो महाप्राज्ञो भूमिं समवलोकयत् ॥ १ ॥

राघवेण	ஸ்ரீராமரால்	विभीषणः	விபிஷணர்
अभये दत्ते	அபயம் அளிக்கப்	सन्तः	உத்தேசம் வைகடப்
	பட்டவளவில்		பெற்றவராய்
रावणानुजः	ராவணன் தம்பியும்	भूमिं	பூமியை
महाप्राज्ञः	மகா புத்திமானாகிய	समवलोकयत्	பார்த்தார்.

खात्पपातावनीं हृष्टो भक्तैरनुचरैः सह ॥ २ ॥

हृष्टः	உள்ளம் பூசித்தவராகி	खात्	ஆதாயத்தினின்று
भक्तैः	பக்திமாண்களாகிய	अवनीं	அகனத்தின்
अनुचरैः	மந்திரிமஸர்களோடு	पपात	வந்திரக்கொன்று
सह	கூட		

स तु रामस्य धर्मात्मा निपपात विभीषणः । पादयोः शरणान्वेषी चतुर्भिः सह राक्षसैः ॥

सः	அந்த	राक्षसैः	காக்கர்களோடு
शरणान्वेषी	(யாவதும்) புகுவிடத்	सह	கூட
	வந்தத் தேடிவரும்	रामस्य	ஸ்ரீராமரது
धर्मात्मा	தர்மநாயகாகிய	पादयोः	திருவடிகளில்
विभीषणः	விபிஷணர்	तु	திப்பொழுது
चतुर्भिः	கொன்று	निपपात	விழுந்து செவித்தார்.

एवमुक्तं तदा रक्षो रामेणाक्षिपृकर्मणा । रावणस्य बलं सर्वमाख्यातुमुपचक्रमे ॥ ९ ॥

தदा
அக்சிபுக் கர்மணா
ராமேன
ஏவ்
உக்த்
ரக்ஷ:
அப்பொழுது
அனாயாசமாகையதை
யும் செய்வவல்ல
ஸ்ரீராமரால்
இங்ஙனம்
வினாவப்பட்ட
அரக்கர்,

रावणस्य
बलं
सर्वं
आख्यातुं
उपचक्रमे
ராவணனது
பலத்தைப்பற்றி
எதையும் விடாது
பின்வருமாறு விளக்
கச்சொல்ல
தலைப்பட்டார்:

अवध्यः सर्वभूतानां गन्धर्वासुररक्षसाम् । राजपुत्र दशग्रीवो वरदानास्स्वयंभुवः ॥ १० ॥

राजपुत्र
दशग्रीवः
स्वयंभुवः
वरदानास्
“சக்கிரவர்த்தி திரும
கனுமீர!
தசக்ரீவன்
பிரம்மதேவரிடமிருந்
து
கிடைத்த வரத்தினால்

गन्धर्वासुररक्षसां
सर्वभूतानां
अवध्यः
கந்தர்வர், அசுரர், அர
க்கர் இவர்களுக்கும்
பிரமனது கிருஷ்டிக்
குட்பட்ட எவ்வகை
பிராணிக்கும்
கொல்லமுடியாதவன்.

रावणानन्तरो भ्राता मम ज्येष्ठश्च वीर्यवान् । कुम्भकर्णो महातेजाः शक्रप्रतिवज्यो युधि ॥

रावणानन्तरः
भ्राता
मम
ज्येष्ठः च
वीर्यवान्
“ராவணனுக்கு கெரி
கோய
தம்பியும்
அடியேனுக்கு
தனமயனுமான
பராக்கிரமசாலியாகிய

कुम्भकर्णः
युधि
शक्रप्रतिवज्यः
महातेजाः
கும்பகர்ணன்
போரில்
இக்கிரண எதிராகக்
கொள்ளத்தக்க
மகத்தான ஆற்ற
னுடையோன்.

राम सेनापतिस्तस्य प्रहस्तो यदि वा श्रुतः । कैलासे येन संग्रामे माणिभद्रः पराजितः ॥

राम
सस्य
सेनापतिः
प्रहस्तः
येन
कैलासे
संग्रामे
“ஸ்ரீராமா!
அவனுக்கு
சேனாபதி
பிரகஸ்தனென்பவன்.
எந்த இவனால்
கைலாஸத்தில்
போரில்

माणिभद्रः
पराजितः
यदि वा
श्रुतः
குப்பனது சேனாபி
திமாகைய மான்பத்
தீரன்
தோற்கடிக்கப்பட்ட
டான்.
இது கேள்விக்கும்
கேள்விபுற்றிருக்கக்
கூடும்.

बद्धगोधाङ्गुलित्राणस्त्ववध्यकवचो युधि । धनुरादाय यस्तिष्ठन्नदृश्यो भवतीन्द्रजित् ॥ १३ ॥

इन्द्रजित्
यः
युधि
बद्धगोधाङ्गुलि-
त्राणः
“இந்திரஜித்து என்ப
வன்
எவனோ அவன்
போரில்
உடம்புத்தேகாநகர
கிய வித்திட்டை
யகஸித்து

अवध्यकवचः
धनुः
आराय
तिष्ठन् वु
अदृश्यः
भवति
பாக்கவொண்ணாத
கவசம் பூண்டு
தனுஸை
கைநிலைத்திக்
நின்றவாதே [கொண்டு
பிறருக்குக்கட்புலனு
ஆகினான். [காதவனாய்

संग्रामसमयव्यूहे तर्पयित्वा हुताशनम् । अन्तर्धानगतः शत्रूनिन्द्रजिह्वन्ति राघव ॥ १४ ॥

राघव	"ஸ்ரீராம!	संग्राम- समयव्यूहे	போர்புரியும் வேளையி வணிகஞ்செய்யப்பட்ட படையினிடையில்
इन्द्रजित्	இந்திரஜித்து	अन्तर्धानगतः	பிறருக்கு கட்டுவனாக தவண்ணமாயிருக் கின்றவனாய்
हुताशनं	ஆக்னிபகவானே	शत्रून् हन्ति	சத்ருக்களை கொல்லான்.
तर्पयित्वा	உள்ளங்குளிரச் செய்து		

महोदरमहापाशौ राक्षसश्चाप्यकम्पनः । अनीकस्थास्तु तस्यैते लोकपालसमा युधि ॥ १५ ॥
दश कोटिसहस्राणि रक्षसां कामरूपिणाम् । मांसशोणितभक्षणां लङ्कापुरनिवासिनाम् ॥

तस्य	"ஆவனது	कामरूपिणं	நினைத்த உருவமெடுக் க வல்லவர்களும்,
अनीकस्थाः तु	சேனையினுள்ள	मांसशोणित- भक्षणां	வணியும், உதிரத்தை யுமுணவாய்க்கொண் டவர்களும்,
महोदर- महापाशौ अपि	பகைதரனைப்பவ னும், மகரபாசுவ னைப்பவனும்,	लङ्कापुरनिवासिनां	இலங்கைநகரவாசிகளு மான
अकम्पनः	அகம்பனென்ற	रक्षसां	ஆரக்கர்களின்
राक्षसः च	ஆரக்கனுமாகிய	दश कोटिसहस्राणि	பதினாயிரம் கோடியும்
एते	இவர்களெல்லாம்	च	அங்கனமே லோகபா ஸர்களை நிகர்த்தது.
युधि	போரில்		
लोकपालसमाः	லோகபாஸர்களை நிகர்த்தவர்கள்.		

स तैस्तु सहितो राजा लोकपालानयोधयत् ॥ १७ ॥

सः	"அந்த	सहितः तु	சேர்ந்தே
राजा	மன்னன்	लोकपालान्	லோகபாஸர்களை
तैः	அவர்களோடு	अयोधयत्	போரிலெதிர்த்தான்.

सह देवैस्तु ते भया रावणेन महात्मना ॥ १८ ॥

ते	"அவர்கள்	महात्मना	மகத்தான ஆற்றலு டவனுடன் [டைய
देवैः	தேவர்களோடு	रावणेन	ராவணனால்
सह तु	கூடவே	भयाः	முறிபடிக்கப்பட்டார் கள்."

विभीषणवचः श्रुत्वा रामो दृढपराक्रमः । अर्न्वीक्ष्य मनसा सर्वमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १९ ॥

दृढपराक्रमः	எதற்கும் சலியா ஆண்மைபுடைய	मनसा	மனதினுள்ளேயே
रामः	ஸ்ரீராமர்	अर्न्वीक्ष्य	ஆராய்ந்து
विभीषणवचः	விபீஷணனது சொல்	इदं	பின்வரும்
श्रुत्वा	செவிக் கொண்டு [லை	वचनं	திருவாய்க்கை
सर्वं	எல்லாவற்றையும்	अब्रवीत्	திருவாய்மணந்தருளி னார் :

यानि कर्मापदानानि रावणस्य विभीषण । आख्यातानि च तच्चेन ह्यवगच्छामि तान्यहम् ॥

விभीஷண	“ விபிஷண !	தானி ச	அனாவகளை
ராவண	ராவணனது	தच्चेன	உள்ளபடி
कर्मापदानानि	சூரத்தொழில்களாய்	அஹ்	நான்
यानि	எனவகள்	अवगच्छामि	இப்பொழுது அறி
अख्यातानि हि	சொல்லப்பட்டனவ		கின்றேன்.
	கடுளா		

अहं हत्वा दशग्रीवं समहस्ते सवान्धवम् । राजानं त्वां करिष्यामि सत्यमेतद्व्रवीमि ते ॥

अहं	“ நான்	राजानं	மன்னனாக
दशग्रीवं	தசகிரீவனை	करिष्यामि	ஆக்கப்போகிறேன்.
समहस्ते	பிரகஸ்தனுடனும்	एतत्	இதை
सवान्धवं	பந்துக்களுடனும்	ते	உனக்கு
हत्वा	தொன்று	सत्यं	சத்தியமாக
त्वां	உன்னை	व्रवीमि	சொல்லுகிறேன்.

रसातलं वा प्रविशेत्पातालं वाऽपि रावणः । पितामहसकाशं वा न मे जीवन्विमोक्ष्यते ॥

रावणः	“ ராவணன்	पितामह-	பிரம்மதேவரின் சன்
रसातलं वा	ரஸாதலத்திற்குத்தா	सकाशं वा	எதிக்குத்தானாகத்
	ஹுகட்டும்	प्रविशेत् अपि	சென்றாலும் [டும்
पातालं वा	பாதலத்திற்குத்	जीवन्	உயிருடன்
	தாஹுகட்டும்	मे	எனக்கு
		विमोक्ष्यते न	தப்பான்.

अहत्वा रावणं संख्ये सपुत्रबलवान्धवम् । अयोध्यां न प्रवेक्ष्यामि त्रिभिस्तैर्भ्रातृभिः शपे ॥

संख्ये	“ போரில்	प्रवेक्ष्यामि न	புகப்போகிறதில்லை.
रावणं	ராவணனை	ते:	அந்த
सपुत्रबल-	புத்திரர்களுடனும்,	विभिः	முன்று
वान्धवं }	சேனைகளுடனும்,	भ्रातृभिः	தம் பிரார்களின் மீது
	பந்துக்களுடனும்,	शपे	ஆணையிட்டுச்சொல்
अहत्वा	கொல்லாது		துகின்றேன்.”
अयोध्यां	அயோத்தியநகருக்		
	குள்		

श्रुत्वा तु वचनं तस्य रामस्याक्रिष्टकर्मणः । शिरसाऽऽवन्य धर्मात्मा वक्तुमेवोपचक्रमे ॥

अक्रिष्टकर्मणः	எளிதில் எதையும்	धर्मात्मा	தர்ம தீமாவாகுமவர்
	செய்யவல்ல	शिरसा	முத்தாழ்த்தி
तस्य	அந்த	आवन्य तु	நமஸ்கரித்தபின்னர்
रामस्य	ஸ்ரீராமரது	वक्तु एव	பின்வருமாறு பதிலை
वचनं	சொல்லலை		புமுரைக்க
श्रुत्वा	கேட்டு	उपचक्रमे	தலைப்பட்டார்;

राक्षसानां वधे साह्यं लङ्कायाश्च प्रवर्षणम् । करिष्यामि यथाप्राणं प्रवेक्ष्यामि च वाहिनीम् ॥

राक्षसानां	“அரக்கர்களுடைய	यथाप्राणं	என்னுடையன்றமட்டும்
वधे	வதைவிடையத்தில்	करिष्यामि	செய்யப்போகிறேன்.
साह्यं	துணைபுரிவதையும்	वाहिनीं च	சேனாரிலும்
लङ्कायाः च	இலங்கையின்	प्रवेक्ष्यामि	ஒருவனாகச் சேரப்
प्रवर्षणं	அழித்ததையும்		போகிறேன்.”

इति ब्रुवाणं रामस्तु परिष्वज्य विभीषणम् । अत्रवीर्यह्मणं प्रीतः समुद्राज्जलमानय ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	लह्मणं	லகந்தமணரைப்
तु	இவ்விடையத்தில்		பார்த்து
इति	மேற்கண்டவாறு	अत्रवीर्य	அண்வருமாறு
ब्रुवाणं	சொல்லுகிற		ஆக்குமித்தார்:
विभीषणं	விபீஷணரை	समुद्रात्	“சமுத்திரத்திலி
परिष्वज्य	தழுவிக்கொண்டு		ருந்து
प्रीतः	மனச்சந்துவீடி	जलं	தீர்த்தத்தை
	கொண்டவராகி	मानय	கொண்டுவருவாயாக

तेन चेमं महाप्राज्ञमभिषिञ्च विभीषणम् । राजानं रक्षसां क्षिप्रं प्रसन्ने मयि मानद ॥२७॥

मानद	“பெரியோர்களிடத் தில் மரியாதையாய் ருப்பவனே!	विभीषणं	விபீஷணரை
मयि	நான்	तेन च	அதைக்கொண்டே
प्रसन्ने	உள்ளமுலந்திருக்	रक्षसां	அரக்கர்களின்
हमं	இந்த [கிறபடியால்	राजानं	மன்னனாக
महाप्राज्ञं	மகாப்பிரசங்கஞராகிய	क्षिप्रं	இப்போதே
		अभिषिञ्च	அபிஷேகம் செய்து வைப்பாயாக.”

एवमुक्तस्तु सौमित्रिरभ्यषिञ्चद्विभीषणम् । मध्ये वानरमुख्यानां राजानं रामशासनात् ॥

एवं	மேற்கண்டவாறு	मध्ये	நடுவில்
तु	இவ்விடையத்தில்	रामशासनात्	ஸ்ரீராமரது கட்டளைப்
उक्तः	ஆக்கினைபெற்ற		படி
सौमित्रिः	லகந்தமணர்	राजानं	மன்னராக
विभीषणं	விபீஷணரை	अभ्यषिञ्चत्	அபிஷேகம் செய்து வைத்தார்.
वानरमुख्यानां	வானரோத்தமர்க ளுடைய		

तं प्रसादं तु रामस्य दृष्ट्वा सद्यः पृवङ्गमाः । प्रचुक्रुर्गुह्यदात्मानं साधु साध्विति चाब्रुवन् ॥

तु	அப்பொழுது	महामानं	மகாத்மாவைப்
पृवङ्गमाः	வானரர்கள்		பார்த்து
रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய	साधु साधु	“நன்று நன்று”
सद्यः	ஒரு கொடிப்பொழு	इति	என்று
तं	அந்த [தில்	अब्रुवन्	புகழ்ந்தார்கள்.
प्रसादं	அனுக்கிரகத்தை	प्रचुक्रुः च	ஆனந்தகொடிமு மிட்டார்கள்.
दृष्ट्वा	கண்டு		

अब्रवीच्च हनुमांश्च सुग्रीवश्च विभीषणम्

॥ ३० ॥

சுமீவ: ச
ஹ்மாவ் ச
விமீஷண் ச

சுக்ரீவனும
ஹனுமானும்
விபீஷணரைப்பார்த்து

अब्रवीत्

பின்வருமாறு வினாவி
னார்கள் (ஆர்வம்):

कथं सागरमक्षोभ्यं तराम वरुणालयम् । सैन्यैः परिहृताः सर्वे वानराणां महौजसाम् ॥

மஹீஜஸாம்
வானராணாம்
சैन्यै:
परिहृता:
सर्वे

"மகாபலகாஷிகளான
வானரர்களுடைய
சேனைகளால்
குழப்பப்பட்டிருக்கும்
நாம் எல்லோரும்

अक्षोभ्यं

वरुणालयं

सागरं

कथं

तराम

கலக்கமுடியாததும்
வருணனுக்கிருப்பிட
முமாகிய
சமுத்திரத்தை
எப்படி
தராம் என்றுவரும்?

उपायं नाधिगच्छामो यथा नदनदीपतिम् । तराम तरसा सर्वे ससैन्या वरुणादयम् ॥

एवमुक्तस्तु धर्मज्ञः प्रयुवाच विभीषणः

॥ ३२ ॥

சசैन்யா:
सर्वे
नदनदीपतिं
वरुणालयं
तरसा
यथा
तराम

"சேனைகளோடுகூடிய
நாங்களெல்லோரும்
{ நதங்களுக்கும் நதிக
ளுக்கும் நரவகனாக
விளங்கும்
சமுத்திரத்தை
வேகமாய்
எப்படி
தாண்டுவிடவே
(அந்த)

उपायं

अधिगच्छामः न

एवं

उक्तः

धर्मज्ञः

विभीषणः

तु

प्रयुवाच

உபாயத்தை
காணாதிருக்கிறோம்,
இப்படியாய்
வினாவிப்பட்ட
தர்மஞ்ஞாகிய
விபீஷணர்
இவ்விஷயத்தில்
பின்வருமாறு பதிலு
ரைத்தார்:

समुद्रं राघवो राजा शरणं गन्तुमर्हति

॥ ३३ ॥

ராஜா
राघवः
समुद्रं

"சக்கிரவர்த்தியாகிய
ஸ்ரீராமர்
சமுத்திரத்தை

शरणं

गन्तुं

अर्हति

சரணமாக
அடைய
திருவுளங்கொள்ள
வேண்டும்.

खानितः सगरेणायमप्रमेयो महोदधिः । कर्तुमर्हति रामस्य ज्ञात्वा कार्यं महामतिः ॥३४॥

अप्रमेयः
अयं
महोदधिः
सगरेण
खानितः
महामतिः

"அளவிடமுடியாத
இந்த
சமுத்திரமானது
சகரமன்னரால்
கெட்டி உண்டாக்கப்
பட்டது.
பேரிஷ்டமையானது

रामस्य

कार्यं

ज्ञात्वा

कर्तुं

अर्हति

ஸ்ரீராமரது
காரியத்தை
உணர்ந்து
ஏற்று கைம்மாறு
செய்ய
உடன்பட்டவேண்டும்,

एवं विभीषणेनोक्तो राक्षसेन विपश्चिता । आजगामाथ सुग्रीवो यत्र रामः सलक्ष्मणः ॥

அத
விப்சிதா
ராக்ஷசேன
விபிஷணேன
எவ்
உக:
ஆப்பொழுது
மகா ஞானியாகிய
அரக்கரான
விபிஷணரால்
மேற்கண்டவாறு
சொல்லப்பட்டதற்கு
செவிகாற்றிய

சுமீவ:
ராம:
சலக்ஷ்மண:
யத்
அங்கு
அங்கு,
அங்கு,
வந்துசேர்ந்தான்.

ततश्चाख्यातुमारेभे विभीषणवचः शुभम् । सुग्रीवो विपुलग्रीवः सागरस्योपवेशनम् ॥

प्रकृत्या धर्मशीलस्य राघवस्याप्यरोचत

॥ ३६ ॥

விபுலமீவ:
சுமீவ:
சுய்
விபிஷணவச:
தத:
ஆக்யாது
ஆரேபே
பெருங்கழுத்தை
சுக்ரீவன் [யுடைய
நல்லதாயிருக்கிற
விபிஷணாது
ஆலோசனைகளை
அவ்விடத்தில்
தெரிவிக்க
ஊக்கங்கொண்டான்.

धर्मशीलस्य
राघवस्य अपि
सागरस्य
उपवेशनं च
प्रकृत्या
अरोचत
தர்மஸூழக்கமுடைய
ராவஸ்ய அபி
ஸாமுத்திராவணை
உபவெசனம் ச
மகூத்ய
மாளிடப்பிறவி
என்பதால்
திருவுளத்திற்கிடைசந்
திருந்தது.

स लक्ष्मणं महातेजाः सुग्रीवं च हरीश्वरम् । सत्क्रियार्थं क्रियादक्षः स्मितपूर्वमुवाच ह ॥

क्रियादक्षः
महातेजाः
सः
लक्ष्मणं
हरीश्वरं
காரியங்களில்
நிபுணரும்
மகாபராக்கிரம,
அவர் [சாஸியமாகிய
லக்ஷ்மணனையும்
வானரமன்னனாகிய

सुग्रीवं च
सत्क्रियार्थं ह
स्मितपूर्वं
उवाच
சுக்ரீவனையும்
பார்த்து
நற்காரியத்தின்
விஷயமாய்
புன்னையுடன்
பின்வருமாறு
வினாவினார் :

विभीषणस्य मन्त्रोऽयं मम लक्ष्मण रोचते । ब्रूहि त्वं सहसुग्रीवस्तवापि यदि रोचते ॥

लक्ष्मण
विभीषणस्य
अयं मन्त्रः
मम
रोचते
“லக்ஷ்மணா!
விபிஷணாது
இந்த ஆலோசனை
எனக்கு
பிடித்திருக்கிறது.

त्वं
सहसुग्रीवः
तवापि
रोचते यदि
ब्रूहि
நீ
சுக்ரீவனுடன் கலந்து
உனக்கும்
சம்மதமாயிருக்கும்
சொல்லு. [படித்தத்தில்

सुग्रीवः पण्डितो नित्यं भवान्मन्त्रविचक्षणः । उभाभ्यां संप्रधायार्थं रोचते यत्तदुच्यताम् ॥

सुग्रीवः
नित्यं
पण्डितः
भवान्
मन्त्रविचक्षणः
अयं
“சுக்ரீவன்
எப்பொழுதும்
வெகு புத்தியான்.
நீ
ஆலோசனை சொல்லு
வதில் சமர்த்தன்.
காரியத்தை

संप्रधाय
उभाभ्यां
यत्
रोचते
तत्
उच्यताम्
திருக்காலோசனை
செய்து
உங்களிருவர்களுக்கும்
எதொன்று
பிடிக்கிறதோ
அது
சொல்லப்பட்டும்.

एवमुक्तौ तु तौ वीराबुभौ सुग्रीवलक्ष्मणौ । समुदाचारसंयुक्तमिदं वचनमूचतुः ॥ ४० ॥

इदं
उक्तौ
वीरौ
सुग्रीवलक्ष्मणौ
तौ
उभौ तु
மேற்கண்டவாறு
வினாவப்பட்ட
குரர்களும்
சுகிரீவனும் லக்ஷ்மண
ஆக்த [ஊமரகிய
இருவர்களும்

इदं
वचनं
समुदाचार-
संयुक्तं
उचतुः
மின்வரும்
பதனை
சமூதாசர்-
செயுக்
உவது:
பெரியோர்களிடம்
விண்ணப்பஞ்செய்
யும் மரியாதையுடன்
சொன்னார்கள்.

किमर्थं नौ नरव्याघ्र न रोचिष्यति राघव । विभीषणेन यच्चोक्तमस्मिन्काले सुखावहम् ॥

मरव्याघ्र
राघव
अस्मिन्
काले
सुखावहं
यत्
“புருஷோத்தம!
மூராம!
இந்த
காலத்தில்
நன்மை பயக்கத்தக்க
தாய்
எதொன்று

विभीषणेन
उक्तं च
नौ
किमर्थं
रोचिष्यति न
विभीषணனால்
சொல்லப்பட்டதோ
அது
நீ
கிமர்த்
ரோசிஷ்யதி ந
என்களிருவருக்கும்
என்
படியாமல் போய்
எனும்?

अवद्ध्वा सागरे सेतुं घोरेऽस्मिन्वरुणालये । लङ्का नासादितुं शक्या सेन्द्रैरपि सुरासुरैः॥

अस्मिन्
घोरे
वरुणालये
सागरे
सेतुं
“இந்த
பயக்கமரண
வருணனது இருப்பிட
டமரகிய
ஸமுத்திரத்தில்
ஆணையொன்றை

अवद्ध्वा
सेन्द्रैः
सुरासुरैः अपि
लङ्का
आसादितुं
शक्या न
கட்டாமல்
இந்திரனையன்ஸிட்ட
தேவர்களாலும் அசு
ரர்களாலும்கூட
இலங்கை
கிட்ட
முடிந்ததாக ஆகாது.

विभीषणस्य शूरस्य यथार्थं क्रियतां वचः । अलं कालात्ययं कृत्वा समुद्रोऽयं नियुज्यताम्॥
यथा सैन्येन गच्छामः पुरीं रावणपालिताम् ॥ ४३ ॥

शूरस्य
विभीषणस्य
वचः
यथार्थं
क्रियतां
कालात्ययं
कृत्वा अलं
रावणपालितां
“சூரரகிய
விபீஷணனது
சொல்
சொல்லப்பட்ட
வண்ணமே
ஆணுஷ்டிக்கப்பட்ட
காலதாமதம் [டும்.
செய்தது போதும்.
இராவணனால் பாது
காக்கப்படும்

पुरीं
यथा
सैन्येन
गच्छामः
अयं
समुद्रः
नियुज्यताम्
நகருக்கு
எப்படியானால்
சைனியத்தோடு
காம் போய்ச்சேரு
வோமோ அப்படி
இந்த
சமுத்ரராகிண்
ப்ரார்த்திக்கப்
பட்டும்.

एवमुक्तः कुशास्तीर्णे तीरे नदनदीपतेः । संविवेश तदा रामो वेंद्यामिव हुताशनः ॥४४॥

तदा	அப்பொழுது	तीरे	கரையில்
एवं	மேற்கண்டவாறு	कुशास्तीर्णे	தர்ப்பைப்படுக்கையில்
उक्तः	சொல்லப்பட்டதற்குச் செவிகாற்றிய	वेद्यां	யாகதீவதிகையில்
रामः	ஸ்ரீராமர்	हुताशनः	அக்னிபகவான்
नदनदीपतेः	சமுத்திரத்தின்	इव	போல்
		संविवेश	சயனித்துவிட்டார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे एकोनविंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15338

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 663

विंशः सर्गः—இருபதாவது ஸர்க்கம். ॥ ௨௦ ॥

शुकसन्देशः—சுகனிடம் தூதனுப்புவது.

ततो निविष्टां ध्वजिनीं सूर्यावेणाभिपालिताम् । ददर्श राक्षसोऽभ्येत्य शार्दूलो नाम वीर्यवान् ॥

सूर्यावेण	சூர்யவனல்	वीर्यवान्	ஆதிபராக்கிரமமுள்ள
अभिपालितां	பாதுகாக்கப்பட்ட	शार्दूलः नाम	சார்த்தூலன் என்ற
ततः	அவ்விடத்தில் [டதும்	राक्षसः	அரக்கன்
निविष्टां	தங்கியிருந்ததுமாகிய	अभ्येत्य	கிட்டி
ध्वजिनीं	சேனைவைய	ददर्श	பார்த்தான்.

चारो राक्षसराजस्य रावणस्य दुरात्मनः । तां दृष्ट्वा सर्वतो व्यग्रं प्रतिगम्य स राक्षसः ॥
प्रविश्य लङ्कां वेगेन रावणं वाक्यमब्रवीत् ॥ २ ॥

राक्षसराजस्य	அரக்கர்கள் மன்ன னும்,	दृष्ट्वा	பார்த்துவிட்டு
दुरात्मनः	தூராத்மாவமான	वेगेन	விவரையில்
रावणस्य	ராவணனுடைய	प्रतिगम्य	திரும்பி
चारः	ஒற்றனாகிய	लङ्कां	லங்கைக்கு
तः	அந்த	प्रविश्य	வந்துசேர்ந்து
राक्षसः	அரக்கன்	रावणं	ராவணனைப் பார்த்து
तां	அதை	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
सर्वतो	முழுமையும்	अब्रवीत्	பின் வருமான
व्यग्रं	கவனமாய்		மொழிந்தான்.

एष वानरकुक्षौघो लङ्कां समभिवर्तते । अगाधश्चाप्रमेयश्च द्वितीय इव सागरः ॥ ३ ॥

अगाधः	“உள்ளே பிரவேசிக்க முடியாததும்	वानरकुक्षौघः	{ வானரர்களும் கரடிக ளுடங்கிய பெரும்
अप्रमेयः च	அளவிடமுடியாததும்		திரளானது
द्वितीयः	இரண்டாவது	लङ्कां	இலங்கையை நோக்கி
सागरः	சமுத்திரம்	समभिवर्तते	வந்துகொண்டிருக்கி றது.
इव च	போலிருக்கிறதமான		
एषः	இந்த		

पुत्रौ दशरथस्येभौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ । उत्तमायुधसंपन्नौ सीतायाः पदमागतौ ॥ ४ ॥

தசரதஸ்ய
புத்ரौ
ஆதரौ
உத்தமாயுத-
ஸம்பந்நौ } "தசரதனது
புதல்வர்களும்த
சகோதரர்களும்,
கிறந்த ஆயுதங்களுடன்
விளங்குவின்றவரும்

ராமலக்ஷ்மணौ
இமौ
சீதாபா:
பத்
ஆமதौ
ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்க
இவர்கள் [கனாமான
சினையின்
இருப்பிடத்தை
கண்டுக்கொண்டுவிட்டு
டார்கள்

एतौ सागरमासाद्य संनिविष्टौ महायुती

மஹாயுதौ
ஏதौ
சாஸர்
"மகாதேஜஸ்திரிகளா
இவ்விருவர்களும்த [இவ
சமுத்திரத்தை

ஆபாய
ஸந்நிவிஸ்தौ
அண்டர் து
காந்துத்தக்கியிருக்க
கின்றார்கள்.

बलमाकाशमावृत्य सर्वतो दशयोजनम् । तत्त्वभूतं महाराज क्षिप्रं वेदितुमर्हसि ॥ ६ ॥

மஹாராஜ
வலம்
ஆகாஸம்
ஸர்வத:
தசயோஜனம்
"மகாராஜேர!
சைவரியமானது
கற்றுப்பிரதேசத்தை
நாற்புறத்திலும்
பத்தியோகனை நூறம்

ஆயுத
தத்வபூதம்
க்ஷிப்ரம்
வேதித்
அஹ்ஸி
மறைத்துக்கொண்டு
உள்ளபடி இருப்பதை
வினாவில்
தெரிந்துகொள்ள
வேண்டும்.

तव दूता महाराज क्षिप्रमर्हन्त्यवेक्षितुम्

மஹாராஜ
தவ தூதா:
க்ஷிப்ரம்
"மகாராஜே! வே!
தேவரீரது துதர்கள்
வினாவில்

அவேக்ஷித்
அஹ்ஸி
மேல்நடக்கவேண்டிய
தைக்கண்டறிய
வேண்டும்.

उपप्रदानं सान्त्वं वा भेदो वाऽथ प्रयुज्यताम्

அந்ந
உபப்ரதானம்
ஸான்வம் வ
"இவ்விஷயத்தில்
திருப்பிக்கொடுத்து
விடுதலையோ
கல்வார்க்குதச் சொல்
லி இணங்குகலையோ

பேத: வா
ப்ரயுஜ்யதாம்
அவர்களுக்குள் ஒரு
வருக்கொருவர் பே
தம்செய்தலையோ
அனுபந்தக்கப்பட
வேண்டும்.

शार्दूलस्य वचः श्रुत्वा रावणो राक्षसेश्वरः । उवाच सहसा व्यग्रः संप्रधार्यमात्मनः ॥ ९ ॥

शुकं नाम तदा रक्षो वाक्यमर्थविदां वरम्

ராக்ஷஸேஸ்வர:
ராவண:
சார்டூலஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா
சஹஸா
வ்யக்ர:
அர்ஹ்
ஆத்மன:
ஸம்ப்ரதார்ய
"ராக்ஷஸமன்னனுதிய
ராவணன்
சார்டூலனது சொல்
உடனே [கேக்கேட்டு
கனக்கமுண்டவவனுதி
விஷயத்தை
தனக்குள்
ஒருஸகையாப்த் தீர்
மானம் கண்ணிக்
கொண்டு

ததா
அர்ஹ்வித்
வரம்
ஸுக் நாம
ரக்ஷ:
வாக்யம்
உவாச
அப்பொழுது
காரியத்திற்குத் தவர்களுள்
கிறந்தவனுதிய
சுகன் என்ற
அரக்கனைப்பார்த்து
ஒரு மொழியை
பின்வருமாறு
மொழிந்தான்:

सुग्रीवं ब्रूहि गत्वा त्वं राजानं वचनान्मम । यथासंदेशमक्तीवं शृङ्गया परया गिरा ॥

त्वं	“ஹி	யதாஸ்தேசம்	ஆக்கினைப்படி
மம	எனது	பரயா	மிக
வचनाவ்	ஆக்கிணையக் கொண்டு	शृङ्गया	இனிய
गत्वा	சென்று	गिरा	கொற்கொண்டு
सुग्रीवं	சுக்ரீவ	अक्तीवं	மனதைச் சிதறவிடா து
राजानं	மன்னலிடம்	ब्रूहि	சொல்லு.

त्वं वै महाराज कुलप्रसूतो महाबलश्चक्षरजःसुतश्च ।

न कश्चिदर्थस्तव नास्त्यनर्थस्तथा हि मे भ्रातृसमो हरीश ॥ ११ ॥

अहं यद्यहरं भार्या राजपुत्रस्य धीमतः । किं तत्र तव सुग्रीव किष्किन्धां प्रतिगम्यताम् ॥

हरीश	“வானரேச்வரா !	अहरं	அபகரித்துவந்திருக்
सुग्रीव	சுக்ரீவ !	यदि	என்றால் [கிறேன்
महाराज	மகாராஜே !	तव	இவ்விஷயத்தில்
त्वं वै	ஹீரோ	तव	உமக்கு
कुलप्रसूतः	உயர்குலத்தில் பிறந்தவர்.	किं	என்ன சம்பந்தம் ?
अक्षरजःसुतः	ரிக்ஷராஜனின் புதல்வர்.	तव	உமக்கு
महाबलः	மிகுந்த பலமுடைய	अर्थः	ஆகவேண்டியது
च	இதன்றி [கூன்.	कश्चिद हि	ஒன்றுமே
मे	எனக்கு	न	இல்லை.
भ्रातृसमः	பராதரவுக்குச் சமரான மானவர்.	अनर्थः च	நஷ்டமென்பதும்
धीमतः	புத்திமானான	अस्ति न	இல்லை.
राजपुत्रस्य	ராஜகுமாரனது	तथा	இப்படியெல்லாமிருப் பதால்
भार्या	மனைவியை	किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தைக்கு
अहं	நான்	प्रतिगम्यताम्	உம்மால் திரும்பிச் செல்லப்படட்டும்.

न हीयं हरिभिर्युद्धा शक्या प्राप्तुं कथञ्चन । देवैरपि सगन्धर्वैः किं पुनर्नरवानरैः ॥ १२ ॥

हयं	“இந்த	शक्या न	முடியாதது.
युद्धा	இலங்கை நகர்	हि	ஆகையால்
सगन्धर्वैः	கந்தர்வர்கள் உள்ளிட்ட	हरिभिः	மானிடர்களாலும்
देवैः अपि	தேவர்களாலுங்கூட	नरवानरैः	{ மானிடர்களுக்குச் சமமானமாகிய வான ரர்களாலும்
कथञ्चन	என்ன பாடுபட்டா	किं पुनः	எவ்வாறு புகமுடியும்? ”
प्राप्तुं	ஆடைய [ஆம்		

यस्तु हित्वा मतं भर्तुः स्वमतं संप्रभाषते । अनुक्तवादी दूतः सन्स दूतो वधमर्हति ॥१९॥

दूतः सन्	" தூதுகொண்டு வந்த வனுயிருக்கதுகொண்டு	हित्वा	கிட்டு
अनुक्तवादी	சொல்லாததைச் சொல்லுகின்றவனுய்	स्वमतं	தனது அபிப்பிராயத் தை
यः तु	எவனெனாவான்	संप्रभाषते	சொல்லுகின்றனோ
भर्तुः	எஜமானனது	सः दूतः	அந்த தூதன்
मतं	அபிப்பிராயத்தை	वधं	கொலைக்கு
		अर्हति	பாத்திரமாகிறான் "

शुकस्य वचनं श्रुत्वा रामस्तु परिदेवितम् । उवाच मा वधिष्ठेति घ्नतः शाखामृगर्षभान् ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	घ्नतः	புடைக்கும்
शुकस्य	சுகனது	शाखामृगर्षभान्	வானரோத்தமர்களைப் பார்த்து
परिदेवितं	அழுகைக்குரலுடன் வந்த	मा वधिष्टे	'கொல்ல தீர்கள்'
वचनं	சொல்லை	इति	என்று
श्रुत्वा तु	கேட்டதுமே	उवाच	ஆக்ரமித்தார்.

स च पत्रलघुर्भूत्वा हरिभिर्दर्शिते भये । अन्तरिक्षस्थितो भूत्वा पुनर्वचनमब्रवीत् ॥२१॥

हरिभिः	வானரர்களால்	अन्तरिक्षस्थितः	ஆகாசத்தில் நிற்கின்ற வனாக
भये दर्शिते	அச்சமுறுத்தப்பட்டி- ருக்கையில்	भूत्वा च	ஆகியும்
सः	அவன்	पुनः	இன்னும்
पत्रलघुः	சிறகுகளால் வேகம் செல்லுகின்றவனாக	वचनं	ஒரு சொல்லை
भूत्वा	ஆகி	अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொழிந்தான்:

सुग्रीव सत्त्वसंपन्न महाबलपराक्रम । किं मया खलु वक्तव्यो रावणो लोकरावणः ॥२२॥

सत्त्वसंपन्न	"நற்குணமமைத்த வரே!	लोकरावणः	உலகத்தைக்கதற
महाबलपराक्रम	{ மகத்தான ஆற்றலு பாண்டையமுடைய வரே!	रावणः	ராவணன் [அடிக்கும்]
सुग्रीव	சுகரீவரே!	मया	என்னால்
		किं खलु	என்னதான்
		वक्तव्यः	சொல்லப்படவேண்டி- யவன் "

स एवमुक्तः प्रवगाधिपस्तदा प्रवङ्गमानामृषभो महाबलः ।

उवाच वाक्यं रजनीचरस्य चारं शुकं तूर्णमदीनसत्त्वः

॥ २३ ॥

तदा	அப்பொழுது	महाबलः	மகத்தான ஆற்ற
एवं	மேற்கண்டவாறு		லுடையவனும்
उक्तः	கிணுவப்பட்டவனும்	अदीनसत्त्वः	எதற்கும் சலியா ஆண்
प्रवङ्गमानां	வானரர்களுக்குள்		மையுடையவனும்
वधमः	உத்தமனும்		

ஸ்வகாதிப:	வாணரமன்னனுமாகிய	சுகம்	சுகனைப்பார்த்து
ச:	அவன்	வாய்	ஒரு மொழியை
ரஜநிசரஸ்ய	அரக்கனது	சூர்	உடனே
சாரீ	தூதனுசிய	உவாச	பின்வருமாறு

மொழிந்தான் :

न मेऽसि मित्रं न तथाऽनुकम्प्यो न चोपकर्ताऽसि न मे प्रियोऽसि ।

अरिश्च रामस्य सहानुबन्धः स मेऽसि बालीव वधाहं वध्यः ॥ २४ ॥

மே	“எனக்கு	ராமசு	ஸ்ரீராமரது
மித்ர	கிணைகிதனாக	அரி:	சத்துரு.
அசி ந	ஆதமட்டாய்.	சகானுபந்த:	பந்துக்களோடு
ததா	அப்படியே	மே	எனது [கடவே
அனுகம்ப்ய: ந	கருணைக்குப் பாத்திர	வத்ய:	வதைக்குப் பாத்திர
	னுமாகாய்.	ச:	அந்த [னாக
உபகர்தா ச	உபகாரம்புரிந்தவனும்	வதாஹ்	கொலைக்குப் பாத்திர
அசி ந	நீ இல்லை.	வாலி	வாலி [எனவனை!
மே	எனக்கு	இவ	எவ்வண்ணமோ
பிரிய:	இஷ்டமானவனும்		அவ்வண்ணமே
அசி ந	நீ இல்லை.	அசி	ஆகின்றனை.

निहन्म्यहं त्वां ससुतं सवन्धुं सज्ञातिवर्गं रजनीचरेण ।

लङ्कां च सर्वो महता बलेन क्षिप्रं करिष्यामि समेत्य भस्म ॥ २५ ॥

ரஜநிசரேஷ	“அரக்கர் மன்னு!	க்சிப்ர	இதோ
அஹ்	நான்	நிஹ்மி	கொல்லுகின்றேன்.
த்வா	உன்னை	மஹதா	பெரும்
சஸுத்	புதல்வர்களோடு	வலேந	எனையத்தோடு
	கூடவும்	சமேத்ய	வந்துசேர்ந்து
சவந்த்யு	பந்துக்களோடு	லங்கா	இலங்கை
	கூடவும்	சர்வா ச	முழுவதையுமே
சஜ்நாதிவரீ	தாயாதிக்கட்டங்க	மஸ	சாம்பளாக
	ளோடுகூடவும்	கரிஷ்யாமி	செய்யப்போகிறேன்.

न मोक्षसे रावण राघवस्य सुरैः सहेन्द्रैरपि मूढ गुप्तः ।

अन्तर्हितः सूर्यपथं गतो वा तथैव पातालमनुप्रविष्टः ॥ २६ ॥

மூஹ	“மூடா!	அந்தர்ஹித:	மறைந்துகொண்ட
ராவண	ராவண!		வனாக ஆயினும்
சஹேந்திர:	இந்திரனை உள்ளிட்ட	பாடாஸ்த்	பாதாளனாகத்தீயில்
சுரே: அபி	தேவர்களாலும்	அனுப்ரவிஸ்த: வா	புகுந்துகொண்டவ
குப்த:	பாதுகாக்கப்பட்டவ		னாகத் தானாகட்டும்
	னாக ஆயினும்	ததா ஏவ	எப்படியாகினும்
சூர்யபத்ய	சூர்யபதவானது த்வா	ராவஸ்ய	ஸ்ரீராமருக்கு
கத:	அடைந்து [சத்தை	மோக்ஷஸே ந	நீ தப்பமாட்டாய்.

तस्य ते त्रिषु लोकेषु न पिशाचं न राक्षसम् । आतारमनुपश्यामि न गन्धर्वं न चासुरम् ॥

तस्य	“அந்த	अनुपश्यामि न	நான் அறிந்திலேன்.
ते	உன்னை	राक्षसं	அரக்கனெருவனை
त्रिषु	மூன்று	न	நான் அறிந்திலேன்.
लोकेषु	உலகங்களிலும்	गन्धर्वं	கந்தர்வனெருவனை
आतारं	காக்கும் சாமர்ந்	न	நான் அறிந்திலேன்.
	தியமுள்ள	असुरं च	அசுரனெருவனையும்
पिशाचं	பிசாசனெருவனை	न	நான் அறிந்திலேன்.

अवधीर्यज्जराहृद्धमक्षमं किं जययुषम् ॥ २८ ॥

जराहृद्धं	“முதுமையால்	जययुषं	ஜடாயுளவ
	தளர்ந்து	अवधीः	நீ கொண்டுவிட்டனை.
अक्षमं	போருக்குத்திறமை	यत्	இந்த இது
	யற்ற	किम्	எம்மாத்திரம்

किं नु ते रामसन्निध्ये सकाशे लक्ष्मणस्य वा । हता सीता विशालाक्षी यां त्वं गृह्य न बुध्यसे ॥

विशालाक्षी	“அகன்ற கண்களை	हता किं नु	அபஹரிக்கப்பட்ட
	புடைய		டனளா என்ன?
सीता	வீராதேவியார்	यां	எந்த அவளை
रामसन्निध्ये	ஸ்ரீராமருடைய முன்	गृह्य	கவர்ந்து
	னிலையிலாவது	त्वं	நீ
लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணருடைய	न बुध्यसे	இப்போதும் நல்லறிவு
सकाशे वा	முன்னிலையிலாவது		பெருதிருக்கின்றனை.
ते	உன்னால்		

महाबलं महात्मानं दुर्धर्ममरैरपि । न बुध्यसे रघुश्रेष्ठं यस्ते प्राणान्हरिष्यति ॥ ३० ॥

यः	“எவரொருவர்	महात्मानं	மகாத்மாவெனவும்
ते	உனது	अमरैः अपि	தேவர்களாலுப்கூட
प्राणान्	உயிரை [ரோ அந்த	दुर्धर्मं	தகைய முடியாதவ
हरिष्यति	வாங்கிவிடப்போகிரு-		ரெனவும்
रघुश्रेष्ठं	ரகுத்தமரை	बुध्यसे न	நீ அறியாதிருக்கின்
महाबलं	மகத்தான ஆற்றலு		றனை.”
	டையவரெனவும்		

ततोऽब्रवीद्वालिमुतस्त्वङ्गदो हरिसत्तपः । नायं दूतो महाराज चारिकः प्रतिभाति मे ॥

ततः	அச்சமயத்தில்	महाराज	“மகாராஜரோ!
वालिमुतः	வாலியின் புதல்வனும்	अयं	இவன்
हरिसत्तपः	வானரோத்தமனு	दूतः न	தூதுகொண்டுவந்த
	மாகிய		வனல்லன் எனவும்
अङ्गदः	அங்கதன்	चारिकः तु	வேவுகாரன் எனவும்
अब्रवीत्	பின்வருமாறு	मे	எனக்கு
	மொழிந்தான்:	प्रतिभाति	தோன்றுகின்றது.

तुलितं हि बलं सर्वमनेनात्रैव तिष्ठता । गृह्यतां मा गमल्लङ्कामेतद्धि मम रोचते ॥ ३२ ॥

திஸ்தா	"இதேதா இருக்கும்	ஹி	ஆகையால்
அனேன	இவனுல்	லக்ஷா	லங்கைக்கு
அல எவ	இவ்விடத்தில்	மா ரமந்	இவன் போகவேண்
பல	சேனை		டாம்.
சர்வ	எல்லாமும்	गृह्यतां	பிடித்துவைக்கப்பட
		एतन् हि	இததான் [ட்டும்.
तुलितं	{ இவ்வளவென்று கண் டுகொண்டுவிடப்பட்ட டது.	मम	எனக்கு
		रोचते	இஷ்டமாகிருத் கிறது."

ततो राजा समादिष्टाः समुत्पुत्य वलीमुखाः । जगृहुश्च बबन्धुश्च विलपन्तमनाथवत् ॥ ३३ ॥

ततः	அதன்மேல்	अनाथवत्	ரஹுகரின் றி
राजा	ராஜாவினுல்	विलपन्तं	கதறுமவனை
समादिष्टाः	கட்டளைபிடிப்பட்ட	जगृहुः च	பிடித்துக்கொண்டார்
वलीमुखाः	வானரர்கள்		கள்.
समुत्पुत्य	பாய்ந்து	बबन्धुः च	கட்டியும் விட்டார்கள்.

शुकस्तु वानरैश्चण्डैस्तत्र तैः संप्रपीडितः । व्याक्रोशत महात्मानं रामं दशरथात्मजम् ॥ ३४ ॥

तुप्येते मे बलात्पक्षौ भिद्येते च तथाऽक्षिणी ॥ ३४ ॥

तस्य	அப்பொழுது	व्याक्रोशत	பின் வருமாறு சொல்
चण्डैः	கோபாவேசத்திலி		லிக்கதறினான் :
तैः	அந்த [ருக்கும்	मे	"எனது
वानरैः	வானரர்களால்	पक्षौ	இறகுகளிரண்டும்
संप्रपीडितः	மிக்க துன்புறுத்தப்	बलात्	முரட்டுத்தனமாய்
शुकः तु	சுகனும், [பட்ட	तुप्येते	குத்தப்படுகின்றன.
दशरथात्मजं	தசரதரின் திருமக	तथा	அப்படியே
	னாரும்	अक्षिणी च	கண்களிரண்டும்
महात्मानं	மஹாத்மாவாகிய	भिद्येते	துன்புறுத்தப்படு
रामं	ஸ்ரீராமரை நோக்கி.		கின்றன.

यां च रात्रिं मरिष्यामि जाये रात्रिं च यामहम् । एतस्मिन्नन्तरे काले यन्मया ह्यशुभं कृतम् ॥ ३५ ॥

सर्वं तदुपपद्येथा जयां चेद्यदि जीवितम् ॥ ३५ ॥

जीवितं	"உடனே	अन्तरे	இடைவினா
जयां चेत् यदि	நான் விடுகின்றே	काले	வாழ்காலில்
	னென்றால்	यत्	எந்த ஒரு
यां रात्रिं	எந்த இரவில்	अशुभं	பாபமானது
अहं जाये च	நான் ஜனிக்கிறேனோ,	मया	என்னால்
यां	எந்த	कृतं	செய்யப்பட்டதோ
रात्रिं	இரவில்	तत्	அது
मरिष्यामि च	சாகின்றேனோ	सर्वं हि	எல்லாவற்றையும்
एतस्मिन्	இந்த	उपपद्येथाः	நீர் அடையவேண்டும்."

नाघातयत्तदा रामः श्रुत्वा तत्परिदेवनम् । वानरानब्रवीद्रामो मुच्यतां दूत आगतः ॥३६॥

तदा	அப்பொழுது	वानरान्	வானரர்களைப்
रामः	ஸ்ரீராமர்	दूतः	'தூதனாக [பார்த்து
तत्परिदेवनं	அவனது புலம்பலை	आगतः	வந்த இவன்
श्रुत्वा	கேட்டு	मुच्यतां	விட்டுவிடப்படட்டும்'
अघातयत् न	கொல்லாது தப்பு		என்று
रामः	ஸ்ரீராமர் [வித்தார்.	अब्रवीत्	ஆக்ஞாபித்தார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे विंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15374

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 699

एकविंशः सर्गः—இருபத்தொன்றாவது ஸர்க்கம். ॥ २१ ॥

समुद्रसंशोभः श्रीरामकोधः—சமுத்திரத்தின் திசில்; ஸ்ரீராமரது கோபம்.

ततः सागरवेलायां दर्भान्नास्तीर्य राघवः । अञ्जलिं प्राङ्मुखः कृत्वा प्रतिशिष्ये महोदधेः ॥
जातरूपमयैश्चैव भूषणैर्भूषितं पुरा । बाहुं भुजगभोगाभमुपधायारिसूदनः ॥ २ ॥

अरिसूदनः	சத்துருசம்ஹாரக	जातरूपमयैः	தங்கமயமான
राघवः	ஸ்ரீராமர் [ரான	भूषणैः	ஆபரணங்களால்
सागरवेलायां	சமுத்திரக்கரையில்	भूषितं च	அலங்கரிக்கப்பெற்ற
दर्भान् नास्तीर्य	தர்ப்பைகளைப் பரப்பி		தும்
महोदधेः	சமுத்திரத்திற்கு	भुजगभोगाभं एव	பாம்பின் உடல்போல
प्राङ्मुखः	எதிர்முகமாக	बाहुं	கையை [றதுமான
अञ्जलिं कृत्वा	அஞ்சலியைச் செய்து	उपधाय	தலையணையாக வைத்
ततः	அப்பொழுது		துக்கொண்டு
पुरा	இதற்குமுன்	प्रतिशिष्ये	படுத்துவிட்டார்.

वरकाञ्चनकेयूरमुक्ताम्वरभूषणैः । भुजैः परमनारीणामभिमृष्टमनेकधा ॥ ३ ॥

चन्दनागरुभिश्चैव पुरस्तादधिवासितम् । वाल्मसूर्यप्रतीकाशैश्चन्दनैरुपशोभितम् ॥ ४ ॥

शयने चोत्तमाङ्गेन सीतायाः शोभितं पुरा । तक्षकस्येव संभोगं गङ्गाजलनिषेवितम् ॥ ५ ॥

संयुगे युगसङ्काशं शत्रूणां शोकवर्धनम् । सुहृदानन्दनं दीर्घं सागरान्तव्यपाश्रयम् ॥ ६ ॥

अस्यता च पुनः सव्यं ज्याघातविगतत्वचम् । दक्षिणो दक्षिणं बाहुं महापरिघसन्निभम् ॥

गोसहस्रप्रदातारमुपधाय महद्भुजम् । अथ मे मरणं वाऽथ तरणं सागरस्य वा ॥ ८ ॥

इति रामो मतिं कृत्वा महाबाहुर्महोदधिम् । अधिशिष्ये स विधिवत्प्रयतो नियतो मृनिः॥

दक्षिणः	சாமர் த்தியசாலியும்	वरकाञ्चन-	} திறந்த தங்கக்கைகளை
महाबाहुः	மகாபாருவமான	केयूरमुक्ताम्वर-	
सः रामः	அந்த ஸ்ரீராமர்	भूषणैः	
अनेकधा	பலமுறை		முத்தாபரணங்க
परमनारीणां	உத்தம தாய்மார்க		ளாலுமலங்கரிக்கப்
	பெற்ற		பெற்ற

புனீ:	காங்காளால்
अभिसृष्टं	{ வாந்ஸல்யத்தால் கு ண வித்தட்டி.க்கொ டுக்கப்பெற்றதும்,
पुरस्तात्	இதற்குமுன்
चन्दनारविः	சந்தனம் அகில் முத லியவைகளால்
अधिवासितं च	வரசனை யுண்டாக்கப் பெற்றதும்,
वाकसूर्यप्रतीकाशैः	பாஸ்கூரியனது ஒளிபோன்ற
चन्दनैः	சந்தனங்களால்
उपशोभिते एव	அலங்கரிக்கப்பெற்ற தும்,
पुरा	இதற்குமுன்
क्षयने	படுக்கையில்
सीतायाः	சிதாதேவியின்
उत्तमाङ्गल	கிரஸால்
शोभितं च	வினங்கப்பெற்றதும்,
गङ्गाजलनिषेवितं	கங்காஜலத்திலிருக் கும்
तक्षकस्य	தகடகனெனும் ஸர்ப் பராஜனது
संभोगं इव	உடலை ஒத்திருக்கிற தும்,
युगसङ्काशं	துகத்தடிபோன் றதும்,
संयुगे	போரில்
शशूणां	சத்ருக்களுடைய
शोकवर्धनं	துயரத்தை வளர்க் கிறதும,
सुहृदानन्दनं	{ நண்பர்களுக்கும் ஆனந் தத்தைப் பெருக்கு கிறதும,
. दीव	நீண்டதும்,
सामान्तव्यप्राश्यं	{ சமுத்திரப் வரைமீல் புமிக்கு ஆதாரமா னதும்,

पुनः	அடிக்கடி
सख्यं	இடப்பக்கமாக
अस्यता	(பாணங்களை) எறிவதால்
ज्यावातविगतवयं	{ நாணிழுந்து உண்டா ன தழும்பையுடைய தும்,
महापरिवसंनिभं	பெரும் உழல்தடி போன்றதும்,
गोसहस्रप्रदातारं	{ பசுக்களை ஆயிரக்கண க்காக தானஞ்செய்த தும்,
महद्गुणं	பூஜார்ஹமான கையு டாகிய
दक्षिणं	வலது
बाहुं	கையை
उपवाय च	தலையணையாக வைத்துக்கொண்டு
विधिवत्	சாஸ்திரமுறைப்படி.
प्रवतः	வணக்கமுடையவ ராகவும்
नियतः	நியமனமுடையவ ராகவும்
सुनिः	மனஅடக்கமுடைய வராகவுமாகி
अथ मे	இப்பொழுது 'எனக்கு
सामस्य	சமுத்திரத்தை
तरणं वा	கடத்தலாவது
अथ वा	அல்லது
मरणं	மரணமாவது ஏற்பட வேண்டும்
इति	என்று
मतिं	சங்கல்பத்தை
कृत्वा	செய்துகொண்டு
सहोदधि	சமுத்திரராஜனை
अधिशिष्ये	உத்தேசித்து படுத்துவிட்டார்.

तस्य रामस्य सुप्तस्य कुशास्तीर्णे महीतले । नियमादप्रमत्तस्य निशास्तिस्रोऽतिचक्रमुः ॥

तस्य	அந்த	कुशास्तीर्णे	தர்ப்பைப் படுக் கையில்
रामस्य	ஸ்ரீராமர்	सुप्तस्य	படுத்திருக்கும்
अप्रमत्तस्य	ஊக்கங்கொண்டு	तिशः	மூன்று [பொழுது
नियमात्	நோன்பு வழுவாது	निशाः	இரவுகள்
महीतले	பூப்பிரதேசத்தில்	अतिचक्रमुः	கழிந்தன.

स त्रिरात्रोपितस्तत्र नयज्ञो धर्मवत्सलः । उपासत तदा रामः सागरं सरितां पतिम् ॥

तदा	அப்பொழுது	त्रिरात्रोपितः	மூன்றிரவு சயனித்து க்கொண்டிருக்கின்ற
तत्र	அவ்விடத்தில்	सरितां	நதிகளின் [வராய்
नयज्ञः	{ ஸம்பிரதாய அனுஷ்ட டானங்களை நன்கறிந் தவரும்	पतिं	நாதனாகிய
धर्मवत्सलः	தர்மவத்ஸலருமாகிய	सागरं	சமுத்திரராஜனை உத்தேசித்து
सः	அந்த	उपासत	தவம் புரிந்தார். (ஆர்வம்).
रामः	ஸ்ரீராமர்		

न च दर्शयते रूपं तदा रामस्य सागरः । प्रयतेनापि रामेण यथार्हमभिपूजितः ॥ १२ ॥

प्रयतेन	நோன்புமுறை வழி வாத்	सागरः	சமுத்திரராஜன்
रामेण अपि	ஸ்ரீராமராலேயே	रामस्य च	ஸ்ரீராமருக்கும்
यथार्हं	தகுதிக்கு ஏற்றபடி	रूपं	உருவத்தை
अभिपूजितः	பிரார்த்திக்கப்பட்ட டவரான	तदा	அப்பொழுது
		दर्शयते न	காட்டவில்லை.

समुद्रस्य ततः क्रुद्धो रामो रक्तान्तलोचनः । समीपस्थमुवाचेदं लक्ष्मणं शुभलक्षणम् ॥

ततः	அப்பொழுது	शुभलक्षणं	கிறந்த குணங்கள் மைந்த
समुद्रस्य	சமுத்திரராஜன் மீது	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரைப் பார்த்
रक्तान्तलोचनः	கடைக்கண் சிவக்க	इदं	பின்வருவாறு [து
क्रुद्धः	கிளங்கொண்டவரான	उवाच	திருவாய்மலர்ந் தருளினார் :
रामः	ஸ்ரீராமர்		
समीपस्थं	அருகிலிருக்கும்		

अवलेपः समुद्रस्य न दर्शयति यत्स्वयम् ॥ १४ ॥

अवलेपः	“சமுத்திரராஜனுக்கு செருக்கு அதிகம்.	स्वयं	கெரில்
समुद्रस्य	சமுத்திரராஜனுக்கு	न दर्शयति	பிரத்தியக்ஷமாகா திருக்கிறான்.
यत्	அக்காரணத்தால்தான்		

प्रशमश्च क्षमा चैव आर्जवं प्रियवादिता । असामर्थ्यं फलन्त्येते निर्गुणेषु सतां गुणाः ॥

சதா
குண:
புது
प्रशमः च
क्षमा च
आर्जवं

“பெரிபொருள்களின்
குணங்களாகிய
பின்னடை
சேதமபின்னமையும்
பெருமையும்
பணியும்

प्रियवादिता एव
निर्गुणेषु
असामर्थ्यं
फलन्ति

இனிமையாக
பேசுதலும்
அற்பர்கள் விஷயத்
தில்
சரபர்த்தியமின்
மைமைய
விளைவிக்கின்றன.

आत्मप्रशंसिनं दुष्टं धृष्टं विपरिधावकम् । सर्वत्रोत्सृष्टदण्डं च लोकः सत्कुस्ते नरम् ॥ १६ ॥

लोकः
आत्मप्रशंसिनं
दुष्टं
धृष्टं
विपरिधावकं

“உலகம்
தற்புகழ்ச்சியுடையவ
அற்பனும் [னும்
முரடனும்
யாரையும் கிட்ட அணு
கவிடாதவனும்

सर्वत्र
उत्सृष्टदण्डं च
नरं
सत्कुस्ते

எல்லாநிலத்திலும்
செருக்கைக்காட்டுகிற
வனுமரன
மரணிடனை
கொளவிக்கறது.

न साक्षा शक्यते कीर्तिर्न साक्षा शक्यते यशः । प्राप्तुं लक्ष्मण लोकेऽस्मिञ्जयो वा रणमूर्धनि ॥

लक्ष्मण
अस्मिन्
लोके
रणमूर्धनि
यशः
कीर्तिः वा

“லகத்தினு!
இந்த
உலகில்
பொர்முகத்தில்
சத்ருவை அடக்கி
விடுதல்தானாகட்டும்
புகழுதானாகட்டும்

साक्षा
प्राप्तुं
शक्यते न
यशः
साक्षा
शक्यते न

ஸாட்சோபாயத்தால்
அடைவ
முடியாது.
புகழும்
ஸாட்சோபாயத்தால்
உண்டாகமாட்டாது.

अद्य मद्भागनिर्भिन्नैर्मकरैर्मकरालयम् । निरुद्धतोयं सौमित्रे पुवद्भिः पश्य सर्वतः ॥ १८ ॥

सौमित्रे
अद्य
मकरालयं
सर्वतः
निरुद्धतोयं

“லகத்தினு!
இப்பொழுது
சமுத்திரத்தை
முற்றிலும்
நீரொழிந்ததாய்

मद्भागनिर्भिन्नैः
पुवद्भिः
मकरैः
पश्य

எனது பாணக்களால்
பிளவுண்டு
தனையில் விழுந்த
துடிக்கும்
கரையின்களோடு
பார்.

महाभोगानि मत्स्थानां करिणां च करानिह । भोगिनां पश्य नागानां मया छिन्नानि लक्ष्मण॥

लक्ष्मण
मत्स्थानां
भोगिनां
नागानां
महाभोगानि
मया

“லகத்தினு!
பின்னளுடையவும்
கடற்பாம்புகளுடைய
யவும்
(மரணிடமுகமும்பாம்
பிணுடனுமுடைய)கா
தக்களுடையவும்
பெரும் உடல்களை
என்னால்

छिन्नानि
करिणां
करान्
च
इह
पश्य

சேதிக்கப்பட்டவை
களாகவும்
ஈயாண்களின்
துசிக்கைகளையும்
அப்படியே சேதிக்கப்
பட்டவைகளாகவும்
இப்பொழுது
பார்.

सशङ्खशुक्तिकानालं समीनमकरं शरैः । अथ युद्धेन महता समुद्रं परिशोषये ॥ २० ॥

சசங்க- சுத்திகாநாலं	}	“சங்கங்கள், முத்துச் சிப்பிகள் இவைக ளின் தொகுதிகளை புடைபதும் மீன்களோடும் முதலை களோடும் கூடியது மரண	சமુத் சரै: மஹா யுத்தேன அய பரிசோஷயே	சமுத்திரத்தை பாணங்களைக் கொண்டு அஸுஹ்யமான புடைத்தலால் இதே வற்ற அடிப்பேன்.
மமீனமகரம்				

क्षमया हि समायुक्तं माययं मकरालयः । असमर्थं विजानाति धिक् क्षमापीदृशे जने ॥ २१ ॥

அய மகராலய: क्षमया समायुक्तं मां हि असमर्थं	“இந்த சமுத்திரரான பொறுமையுடன் கடியிருக்கும் என்றையும் கையாணகாதலனாக	विजानाति ईदृशे जने क्षमां धिक्	எண்ணுகிறான். இப்படிப்பட்ட ஜனத்தினிடம் பொறுமையை காட்டி னது அசட்டுத்தனம்.
---	---	---	---

न दर्शयति साम्रा मे सागरो रूपमात्मनः ॥ २२ ॥

सागरः मे साम्रा	“சமுத்திரரான எனது ஸாமோபாயத்தால்	आत्मनः रूपं दर्शयति न	தனது ரூபத்தை காட்டா திருக்கிறான்.
-----------------------	---------------------------------------	-----------------------------	---

चापमानय सौमित्रे शरांश्चाशीविषोपमान् । सागरं शोषयिष्यामि पद्भ्यां यान्तु पुवङ्गमाः ॥

सौमित्रे चापं आशीविषोपमान् शरान् च आनय	“லக்த்மண! வில்லையும் சர்ப்பங்களை விகர்த்த பாணங்களையும் எடுத்துக்கொண்டுவர.	सागरं शोषयिष्यामि पुवङ्गमाः पद्भ्यां यान्तु	சமுத்திரத்தை வற்ற அடிக்கப்போகி வானர்கள் [நேன். காலால் நடந்து செல்லட்டும்.
--	---	--	---

अथाक्षोभ्यमपि क्रुद्धः क्षोभयिष्यामि सागरम् ॥ २४ ॥

क्रुद्धः अक्षोभ्यं सागरं अपि	“கிணக்கொண்ட நான் கலக்கமுடியாததாகிய சமுத்திரத்தையும்	अथ क्षोभयिष्यामि	இப்பொழுதே கலக்கவிடப்போகி நேன்.
------------------------------------	---	---------------------	--------------------------------------

वेलासु कृतमर्यादं सहसोर्मिसमाकुलम् । निर्मर्यादं करिष्यामि सायकैर्वरुणालयम् ॥ २५ ॥

वेलासु कृतमर्यादं उर्मिसमाकुलं वरुणालयं	“கரைகளில் புரண்டோடாததாய் சங்கல்பமுடையதும் அலைகளில் நிறைந் துள்ளதுமான சமுத்திரத்தை	सायकैः निर्मर्यादं सहसा करिष्यामि	பாணங்களால் கரைபுரண்டோடும் சங்கல்பமுடையதாய் வலுக்கொண்டு செய்யப்போகிறேன்.
--	--	--	---

महार्णवं शोभयिष्ये महादानवसङ्कुलम्

महादानवसङ्कुलं ४ பெரியதரணவர்கள்
கிரம்பிவிருக்கும்

॥ २६ ॥

महार्णवं
शोभयिष्ये

பெருங்கடலை
கலக்கிவிடப்போகி
தேன் ५.

एवमुक्त्वा धनुष्पाणिः क्रोधविस्फारितेक्षणः । वभूव रामो दुर्धर्षो युगान्ताग्निरिव ज्वलन् ॥

दुर्धर्षः ५ எதற்கும் சரியாத

रामः ५ பூரணர்

ए३ ५ மேற்கண்டவாறு

उक्त्वा ५ சொல்லிவிட்டு

धनुष्पाणिः ५ கிண்கணையிலேந்தி
யவராய்

क्रोध- ५ கோபத்தால் விழித்த
विस्फारितेक्षणः ५ கண்களை யுடையவ
ராய்

युगान्ताग्निः इव ५ ஊழித்தீயைன

ज्वलन् ५ ஜ்வலித்துக்கொண்டு

वभूव ५ விளங்கினார்.

संपीड्य च धनुर्घोरं कम्पयित्वा शरैर्जगत् । सुमोच विशिखानुग्रान् वज्रानिव शतक्रतुः ॥

घोरं ५ பலங்கரமான

धनुः संपीड्य ५ கிண்கி வளைத்து

शरैः ५ பாணங்களால்

जगत् च ५ உலகமுழுவதையும்

कम्पयित्वा ५ கடுங்கச்செய்து

शतक्रतुः ५ நூத்திரன்

वज्रान् ५ வஜ்ராயுதங்களை

इव ५ எவ்வண்ணமோ

அவ்வண்ணமே

उग्रान् ५ கொடுமைசெய்யும்

विशिखान् ५ பாணங்களை

सुमोच ५ விடுத்தார்.

ते ज्वलन्तो महावेगास्तेजसा सायकोत्तमाः । प्रविशन्ति समुद्रस्य सलिलं त्रस्तपन्नगम् ॥

महावेगाः ५ மகா சக்தியுடையவை

ते ५ அந்த [கரண

सायकोत्तमाः ५ உந்தமமான பாணங்

तेजसा ५ தேஜஸால் [கள்

ज्वलन्तः ५ ஜ்வலிக்கின் தனவங்

ளாய்

समुद्रस्य ५ சமுத்திரத்தினது

सलिलं ५ இலத்தில்

त्रस्तपन्नगम् ५ சர்ப்பங்கள் கடுங்கும்

படி

प्रविशन्ति ५ போய் விழுந்தன.

तोयवेगः समुद्रस्य सनक्रमकरो महान् । संवभूव महाघोरः समारुतरवस्तदा ॥ ३० ॥

तदा ५ அப்பொழுது

समुद्रस्य ५ சமுத்திரத்தினது

तोयवेगः ५ பேரலைபோனது

सनक्रमकरः ५ முதலையென்றும் மீன்
கிளைகளும் கடனதா
யும்

महान् ५ மிகப்பெரிதாய்

समारुतरवः ५ காத்து ஒலியுடன்

கடினதாயும்

महाघोरः ५ மிகப்பயங்கரமாயும்

संवभूव ५ தோன்றிற்று.

महोर्मिमालाविततः शङ्खशुक्तिसमावृतः । सधूमपरिवृत्तोर्मिः सहसाऽऽसीन्महोदधिः ॥ ३१ ॥

महोदधिः ५ பெருங்கடலானது

महोर्मिमाला- ५ பெரும் அலைகளால்

विततः ५ எங்கும் கரைபுரளு

கிறதாகவும்

शङ्खशुक्ति- ५ சங்குகளும் சிப்பிக்

समावृतः ५ ளும் குழம்பிக்கிடக்

கிறதாகவும்

सधूमपरि- ५ புதைமுடிய அலைக்

वृत्तोर्मिः ५ னோடுகடியிருக்கிற

தாகவும்

सहसा ५ ஒரு கொடிப்பொழு

தில்

आसीत् ५ இருந்தது.

व्यथिताः पद्मगाथासन्दीप्तास्या दीप्तलोचनाः । दानवाश्च महावीर्याः पातालतलवासिनः॥

दीप्तास्याः	ஜ்வலிக்கும் முகமு டையவைகளும்	पातालतलवासिनः	பாதாளத்தில் வலிக்கும்
दीप्तलोचनाः	ஜ்வலிக்கும் கண்களை யுடையவைகளுமான	महावीर्याः	மஹாவீர்யசாலிக ளான
पद्मगाः	சர்ப்பங்கள்	दानवाः च	தர்னவர்களும்
व्यथिताः	துன்பமடைந்தவை களாய்	च	{ அப்படியே துன்பம் டைந்தவர்களாக ஆயினர்.
आसन्	ஆயின.		

उर्मयः सिन्धुराजस्य सनक्रमकरास्तदा । विन्ध्यपन्दरसङ्काशाः समुत्पेतुः सहस्रशः ॥

सिन्धुराजस्य	சமுத்திரத்தினது	विन्ध्यपन्दर-	} விந்தியமலையையும் மந்
उर्मयः	அலைகள்	सङ्काशाः	
तदा	அப்பொழுது		தரமலையையும் நிகர்
	{ முதலைகளோடும்		த்தவைகளாகவும்
सनक्रमकराः	{ மீன்களோடும் கூடி னவைகளாகவும்	सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்காக
		समुत्पेतुः	உயரக்கிளம்பின.

आघूर्णिततरङ्गौघः संभ्रान्तोरगराक्षसः । उद्धर्तितमहाप्राहः संवृत्तः सलिलाशयः ॥ ३४ ॥

सलिलाशयः	சமுத்திரமானது	संभ्रान्तोरग-	} குழப்பமடைந்த பரம்
	{ சுழலுகின்ற அலைவரி	राक्षसः	
आघूर्णिततरङ्गौघः	{ ரைகளை யுடையதாக வும்	उद्धर्तितमहाप्राहः	உயரெக் கிளம்பிய
		संवृत्तः	வன்முதலைகளை யுடை ஆயிற்று. [வதாய்]

ततस्तु तं राघवमुग्रवेगं प्रकर्षमाणं धनुरप्रमेयम् ।

सौमित्रिस्त्यस्य समुच्छ्वसन्तं मा मेति चोत्वा धनुरालम्ब्य ॥ ३५ ॥

ततः	அப்பொழுது	तं	அந்த
सौमित्रिः	ஸக்திமணர்	राघवं	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
अप्रमेयं	இத்தன்மையதென்று அறிவிக்கெட்டாத	उत्पत्य	எழுந்து
धनुः	வில்லை	मा	'வேண்டாம்'
समुच्छ्वसन्तं	பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு	मा	'வேண்டாம்'
उग्रवेगे	மிகக்கடினமாய்	इति	என்று
प्रकर्षमाणं	வளைத்துக்கொண்டி ருக்கும்	उत्त्वा च	சொல்லிவிட்டு
		धनुः तु	தனுசையும்
		आलम्ब्य	கையால் பற்றிக் கொண்டார்.

एतद्विनाऽपि बुद्धयेस्तवाद्य संपत्स्यते वीरतमस्य कार्यम् ।

भवद्विधाः क्रोधवशं न यान्ति दीर्घं भवान्पश्यतु साधुवृत्तम् ॥ ३६ ॥

वीरतमस्य	“ நிறந்த வீரன்யம் படைக்கப்பெற்ற	भवद्विधाः	தேவரீர்போன்ற வர்கள்
तव	தேவரீருடைய	कोवयशं	கோபத்திற்காட்படுவ
कायं	காரியமானது	यान्ति न	ஆடையார்கள். [இத
अथ	இப்பொழுது	भवान्	தேவரீர்
उद्येः	சமுத்திரத்திற்கு	साधुवत्सं	சான்றோர்களின்
एतत्	இது		ஆணுஷ்டானத்தை
विना अपि	இல்லாமலேயே	दीर्घं	எக்காலத்திலும்
संप्लवते हि	கைகூடுமே.	पश्यतु	பந்துவீராகர்.

अन्तर्हितैश्चापि तथाऽन्तरिक्षे ब्रह्मर्षिभिश्चैव सुरर्षिभिश्च ।

शब्दः कृतः कष्टमिति ब्रुवद्विर्मा मेति चोक्त्वा महता स्वरेण

॥ ३७ ॥

तथा	ஆப்படியே	सुरर्षिभिः च	தேவரிஷிகளாலும்
अन्तरिक्षे	ஆகாசத்தில்	महता	பெரும்
अन्तर्हितैः च	மறைந்திருந்தவர்களும்	स्वरेण	சூரலோடு
		मा	‘வேண்டாம்
कष्टं	‘ஐயோ, இது என்ன	मा	வேண்டாம்’
इति	என்று [ஆபத்து’	इति च	என்றும்
ब्रुवद्भिः अपि	சொல்லுகின்றவர்களு	उक्त्वा	சொல்லி
	மான	शब्दः एव	ஆரவாசப்பட்டமும்
ब्रह्मर्षिभिः च	பிரமரிஷிகளாலும்	कृतः	இடப்பட்டது.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकविंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15411

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 736

द्वाविंशः सर्गः—இருபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம். ॥ ௨௨ ॥

सेतुबन्धः समुद्रतरणं च—அணை கட்டுவதும், ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவதும்.

अथोवाच रघुश्रेष्ठः सागरं दारुणं वचः । अद्य त्वां शोषयिष्यामि सपातालं महार्णव ॥१॥

रघुश्रेष्ठः	ஸ்ரீ ரகுகுத்தமர்	महार्णव	“ பெருங்கடலே !
सागरं	சமுத்திரத்தைப்	त्वां	உன்னை
	பார்த்து	सपातालं	பாதாளலோகமுள்
अथ	பின்னாலும்		பட
दारुणं	கடுமையான	अद्य	இப்பொழுது
वचः	சொல்லை	शोषयिष्यामि	வற்ற அடிக்கப்போகி
उवाच	மொழிந்தார் :		மேன்.

शरनिर्दग्धतोयस्य परिशुष्कस्य सागर । मया शोषितसच्चस्य पांसुस्त्यद्यते महान् ॥ २ ॥

सागर	"ஸாகரா !	शोषितसच्चस्य	ஜலஜர் துக்கவர் மாண்
मया	என்னால்		டதாய் (உணக்கு)
शरनिर्दग्धतोयस्य	பாணங்களால் ஜலம்	महान्	பெரும்
	கொதிப்புண்டதாய்	पांसुः	புழுதி
परिशुष्कस्य	வறண்டதாய்	उपस्यते	உண்டாகப்போகின்
			றது.

मत्कार्मुकविमृष्टेन शरवर्षेण सागर । पारं तेऽद्य गमिष्यन्ति पद्मिरेव पुवङ्गमाः ॥ ३ ॥

सागर	"ஸாகரமே !	ते	உனது
पुवङ्गमाः	வானரர்கள்	पारं	அக்கரைவைய
मत्कार्मुकविमृष्टेन	எனது கொதண்டத்தி	पद्मिः एव	கால்நடையாகவே
	லிருந்து வெளிவரும்	अद्य	இப்பொழுது
शरवर्षेण	பாணசமூகத்தால்	गमिष्यन्ति	அடையப்போகிறார்
			கள்.

विचिन्वन्नाभिजानासि पौरुषं वाऽपि विक्रमम् । दानवालय सन्तापं मत्तो नाधिगमिष्यसि ॥

दानवालय	"தானவர்களின் இரு	अभिजानासि न	நீ அறியா இருக்கின்
	ப்பிடமே !		றனை.
पौरुषं	எனது ஆற்றலைத்	विचिन्वन् अपि	திர்க்காலோசனை செய்
	தானாகட்டும்		கிறவனாகியும்
विक्रमं वा	எனது ஆண்மையை	मत्तोः	என்னால் விரியும்
	த்தானாகட்டும்	सन्तापं	ஆபத்தை
		अधिगमिष्यसि न	நீயறியப்போவதில்லை."

ब्राह्मेणास्त्रेण संयोज्य ब्रह्मदण्डनिभं शरम् । संयोज्य धनुषि श्रेष्ठे विचर्क्य महाबलः ॥

महाबलः	மகா சக்திமானாகு	शरं	பாணத்தை
श्रेष्ठे	சிறந்த [மவர்	ब्राह्मेण अस्त्रेण	பிரம்மாஸ்திரத்தினால்
धनुषि	வில்லில்	संयोज्य	அபிமந்திரித்து
ब्रह्मदण्डनिभं	பிரமதண்டத்திற்	विचर्क्य	இழுக்கலானார்.
	கொப்பான		

तस्मिन्विकृष्टे सहसा राघवेण शरासने । रोदसी संपफालेव पर्वताश्च चकम्पिरे ॥ ६ ॥

राघवेण	ஸ்ரீராமரால்	रोदसी	ஆகாயமும் பூமியும்
सहसा	வனவக்கொண்டு		பினந்து விட்டவைகள்
तस्मिन्	அந்த	संपफाल इव	பொலிருந்தன. (ஒரு -
शरासने	வில்		மை ஆர்வம்)
विकृष्टे	நாணெற்றி இழுக்கப்	पर्वताः च	பர்வதங்களும்
	பட்டபொழுது	चकम्पिरे	நடுங்குகின்.

तमश्च लोकमात्रे दिशश्च न चकाशिरै । परिचुक्षुभिरे चाशु सरांसि सरितस्त्वया ॥ ७ ॥

லோகம் च உலகமெங்கும்

तमः இருள்

आववे முடிவிட்டது.

दिशः च திசைகள் எல்லாமும்

चकाशिरै न ஒளியத்திருத்தன.

सरांसि பொய்கைகளும்

सरितः तथा ஆறுகளும்

आशु च தந்தை தந்திலேயிய

परिचुक्षुभिरे குழம்பிவிட்டன.

तिर्यक् सह नक्षत्रैः सङ्गतौ चन्द्रभास्करो । भास्करांशुभिर्गदांस्तं तपसा च समावृतम् ॥

प्रचकाशे तदाऽऽकाशमुल्काशतविदीपितम् । अन्तरिक्षाच्च निर्वाता निर्जम्बुतुलस्वनाः ॥

चन्द्रभास्करो சந்திரனூரியர்கள்

नक्षत्रैः நக்சத் திரங்களை

सह கூட

तिर्यक् च வந்திரமாகிலை

सङ्गतौ திரங்களுவிட்டார்கள்.

तदा அப்பொழுது

आकाशं ஆகாசம்

भास्करांशुभिः நூரியகிரணங்களால்

आदीप्तं சிறிது ஒளிகொண்டு

तपसा இருளால்

समावृतं च மூடப்பட்டதாகவும்

उल्काशत- } பல கொள்ளிக்கட்டை

विदीपित- } களால் எரிக்கப்பட்ட

प्रचकाशे விளக்கிறது. [காசவும்

निर्वाता: च இடங்களும்

अन्तरिक्षान् ஆகாயத்திலிருந்து

(காதுகொடுத்து)

अतुलस्वनाः { கேட்கமுடியாத ஒலி

(முழக்கம்) உடைய

வைகளால்

निर्जम्बुः வெளிவந்தன.

पुष्कुरुश्च घना दिव्या दिवि मारुतपङ्कयः

॥ १० ॥

दिवि ஆகாயத்தில்

मारुतपङ्कयः புயற்காற்றுகளும்,

दिव्याः घनाः च மகா மேகங்களும்

पुष्कुरुः சிவமென்று தென்றின.

वभञ्ज च तदा वृक्षाञ्जलदानुद्बहन्पि । अरुजंश्चैव शैलाग्राञ्छिखराणि प्रभञ्जनः ॥ ११ ॥

प्रभञ्जनः புயற்காற்றானது

तदा அப்பொழுது

जलदान् மேகங்களை

उद्बहन् अपि தூக்கிச்செல்லின்ற

वृक्षान् च மரங்களையும் [தாய்

वभञ्ज முறித்தத்தள்ளிற்று.

शैलाग्रान् च மலைச்சிகரங்களையும்

छिखराणि एव சிறு குன்றுகளையும்

अरुजन् பெயர்த்தத்தள்ளிற்

து (பன்மை ஆர்க்கும்).

दिविस्पृशो महामेघाः सङ्गताः समहास्वनाः । सुमुचुरैवुतानर्ग्यस्ते महाशनयस्तदा ॥ १२ ॥

दिविस्पृशः ஆகாயத்தைப்பறக்கும்

महामेघाः பெருமேகங்கள்

• समहास्वनाः பெரெலிப்புடன் கூடி
வவைகளால்

तदा அப்பொழுது

सङ्गताः ஒன்றுசேர்ந்தன.

ते அந்த

महाशनयः மேலிகள்

वैशुतान् மின்னல்களாகிய

अग्नीन् நெருப்புகளை

सुमुचुः உண்டாக்கின.

यानि भूतानि दृश्यानि चुक्रुशुश्वाशनेः समम् । अदृश्यानि च भूतानि मुमुचुर्भैरवस्वनम् ॥

दृश्यानि कண்ணुக்குப்புலப்
படும்

चुक्रुशुः அலறின.
अदृश्यानि கண்ணுக்குப் புலப்
படாத

भूतानि பிராணிகள்
यानि च எவைகளோர் ஆவை
अशनेः இடிக்கு [கள்
समं ஒப்பாய்

भूतानि च பூதங்களும்
भैरवस्वनं பேரொலியை
मुमुचुः இட்டன.

शिष्येरे चापि भूतानि संव्रस्तान्युद्दिजन्ति च । संप्रविव्यथिरे चापि न च पश्यन्दिरे भयात् ॥

भूतानि च பிராணிகளெல்லாமும்
संव्रस्तानि च மிக்க அச்சமடைந்த
வைகளாய்

अपि च அதோடு
संप्रविव्यथिरे மிக்க மன ஏக்கம்
கொண்டன.

शिष्येरे படுத்திவிட்டன;
उद्दिजन्ति च துயரமடைந்தன;

भयात् अपि பயத்தினாலேயே
पश्यन्दिरे न நகரா திருந்தன.

सह भूतैः सतोयोर्मिः सनागः सह्राक्षसः । सहसाऽभूत्ततो वेगाद्धीमवेगो महोदधिः ॥

महोदधिः சமுத்திரமானது
ततः அப்பொழுது
वेगात् படும்பாட்டால்
भूतैः பூதங்களோடு
सह கடவும்
सतोयोर्मिः நீரோடும் அலைகளோ
டும் கடவும்

सनागः பாம்புகளோடுகூடவும்
सह्राक्षसः அரக்கர்களோடு கூட
வும்
सहसा திடீரென
भीमवेगः மிகவும் தத்தளிக்கிற
தாக
अभूत् ஆகிற்று.

योजनं व्यतिचक्राम वेलामन्यत्र संप्रवात् । तं तदा समतिक्रान्तं नातिचक्राम राघवः ॥

समुद्रतमपिह्यघ्नो रामो नदनदीपतिम् ॥ १६ ॥

वैलां अन्यत्र கரையை விட்டு
संप्रवात् நீர்ப்பெருக்கால்
योजनं ஒரு யோஜனை தூரம்
व्यतिचक्राम பின்வாங்கி ஓடிற்று.
राघवः ரகுலதிலைகளும்
अमिलनः சத்துருக்களை ஒழிப்
பவருமாகிய

समुद्रत செருக்கடைந்திருந்
ததும்
तदा அப்பொழுது
समतिक्रान्तं பின்வாங்கி ஓடுகிறது
तं அந்த [மான
नदनदीपतिं சமுத்திரத்தை
अतिचक्राम न துன்புறுத்தாதிருந்
தார்.

ततो मध्यात्समुद्रस्य सागरः स्वयमुत्थितः । उदयन्दि महाशैलान्मेरोरिव दिवाकरः ॥

ततः அச்சமயத்தில்
सागरः சமுத்திரராஜன்
समुद्रस्य கடலினது
मध्यात् மத்தியிலின்றி,
महाशैलात् மகாபர்வதமாகிய

मेरोः மேருவிலிருந்து
उदयन् உதயமாகும்
दिवाकरः इव சூரியபகவான் போல,
स्वयं हि தானே
उत्थितः தோன்றினான்.

पन्नगैः सह दीप्तास्यैः समुद्रः प्रत्यदृश्यत । स्निग्धवैहृयसंकाशो जाम्बूनदविभूषितः ॥ १८ ॥
रक्तमाल्याम्बरधरः पद्मपत्रनिभेक्षणः । सर्वपुष्पमयीं दिव्यां शिरसा धारयन्स्त्रजम् ॥ १९ ॥
जातरूपमयैश्चैव तपनीयविभूषितैः । आत्मजानां च रत्नानां भूषितो भूषणोत्तमैः ॥ २० ॥
धातुभिर्मण्डितः शैलो विविधैर्हिमवानिव । एकावलीमध्यगतं तरलं पाण्डुरप्रभम् ॥ २१ ॥
विषुलेनोरसा विभ्रत्कौस्तुभस्य सहोदरम् । आधूर्णिततरङ्गौघः कालिकानिलसङ्कुलः ॥
देवतानां सुरूपाणां नानारूपाभिराश्वरः । गङ्गासिन्धुप्रधानाभिरापगाभिः समावृतः ॥

விழைவுகூர்- } வழுவுழுப்பானவை
 சக்தி: } ஞாயங்களை நிகர்த்த
 வணம்,

जाम्बूनदविभूषितः   பேரன்னுலலக்கரிக்க
ப்பட்டவனும்.

ரக்மால்யாம்பரஹர்; { சிறந்த மாலைகளையும்
வஸ்திரங்களையும்
தரித்தபடினும்,

பண்பலநிபேஷன: { தாமசையிதழ்போன்ற
கண்களோப் பெற்றநவ
னும்,

சர்ப்புரணமயீ   சர்வவித புஷ்பங்கள்
சேர்த்துக்கட்டப்பெற்

விஷ்ணு சக்தி அழகிய மாலையை [த
தலையில்

பாடியந்   ஆணின் திருக்கிற
கனும்,

जातरूपमयैः பொன்னுலினை க்கப்
பெற்ற

[illegible]

ரவானா   ரத்தினங்களுடைய
 ஹுயோத்மீ: ச   கிறத்த நூபரணம்

தபநியபிஹுபிலீ:) பொன்னாண்டி அபர

एव
विविधैः

धातुभिः करारिकेत्तुं कल १ लं
मण्डितः निष्ठातुं करारिकेत्तुं कल १ लं

ஹிமவான் சீல: ஐவ
அபித:

வனம்

கோஸ் துபாரணிதீபா

சஹீதர் உணர்வானவரும் [10]
பாஷுரமன் வெண்கலத்தியுண்டவ

சுமார் ௨௦

தரவேண்டிய பணத்தின் அளவு

एकावलीमध्यगतं { $\left. \begin{array}{l} \text{முத்துநாலைப்பின் நடு} \\ \text{வில் பதிக்கப்பெற்ற} \\ \text{தாய்} \end{array} \right\}$

विपुलम
उत्तरमा

தமிழ்நாட்டுக் காண்டிபுர

ககறவனும
(சலிக்கும் ஆலைகளின்

ஆதாரத்தரத்தி: { சமூக வகைகள்: 1. குடி
நாடு துறை,

காலிகாநில- } டேகவரீணசகதீனாரதும்
சகல: } காரத்தேருதும் கூடின

சுருபாணி கல்வி உ. குமாரசாமி, டி

தேவதானம்
 இறைவன்

நானாஸ்யாமி: பரமஹம்ச
 ரஹ்ஸிஸ்து-2) கருணாக, சிவந்திர பூரண

प्रधानाभिः) . कलिंग प्रजासम्राट्
 विष्णुधर्म

आपगाभिः   ததிகளால்
 समावृतः च   சூழப்பட்டவனுமான்

समुद्रः समुद्रतिराजान्
वीक्षारसैः ज्वलित्कृतम् वार्यकडैः

பயனடர்
பயனீ: ஸஹ சர்ப்பக்கோடு துட

சுப்பிரமணியன்.

उद्धर्तिमहाग्राहः संभ्रान्तोरगराक्षसः । सागरः सद्गुणकम्ब पूर्वमामन्त्र्य वीर्यवान् ॥२४॥

अब्रवीत्प्राञ्जलिर्वावयं राघवं शरपाणिनम्

॥ २५ ॥

उद्धर्ति- } துள்ளும் பெருமுத
 महाग्राहः } கைகொய்யுடையவனும்
 संभ्रान्तोरग- } குழப்பமடைந்த பரம்
 राक्षसः } புகளையும் ராக்ஷஸர்
 कौशिक्युमुदयवन्तम्
 वीर्यवान् வீர்யவா னுபாண
 सागरः சமுத்திர ராஜன்
 शरपाणिनं பாணமும் கையுடைய
 நிற்கும்

राघवं ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
 प्राञ्जलिः கைகூப்பிக்கொண்டு
 सद्गुणकम्ब கிட்டி
 पूर्व முதலில்
 आमन्त्र्य முகமன்கூறி
 वावयं ஓர் விண்ணப்பத்தை
 अब्रवीत् பின்வருமாறு தெரி
 வித்தான் :

पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च राघव । स्वभावे सौम्य तिष्ठन्ति शाश्वतं मार्गमाश्रिताः॥

सौम्य "சாந்தமூர்த்தியே !
 राघव ஸ்ரீராம !
 पृथिवी பூமி,
 वायु: வாயு,
 आकाशं ஆகாசம்,
 आपः ஐஸம்,
 ज्योतिः च அக்ஷி ஆகிய இவை
 எல்லாம்

शाश्वतं எப்பொழுதுமுள்ள
 मार्गं அதுவந்தரானத்தை
 आश्रिताः பற்றியவைகளாய்
 स्वभावे இயற்கையில்
 तिष्ठन्ति பிரளாமலிருக்கின்
 றன.

तत्स्वभावो ममाप्येष यदगाधोऽहमप्लवः । विकारस्तु भवेद्वाथ एतत्ते प्रवदाम्यहम् ॥ २७ ॥

अहं "நான்
 अप्लवः (ஒரு தாண்டலாய்)
 त्राण्डमुदयवन्तम्
 अगाधः ஆழம் அளவிடமுடி
 யாதவன்
 यत् तत् अपि எதுவோ அதுதான்
 मम எனது
 स्वभावः இயற்கை குணம்.

गाधः தரைகாணப்படுபவ
 भवेत् तु ஆகினிடிஸ் [அக
 एषः இது
 विकारः சிருஷ்டிகுணத்திற்கு
 மாறானதாகும்.
 एतत् இதை
 ते தேவரீருக்கு
 प्रवदामि தெரிவிக்கின்றேன்.

न कामान्न च लोभाद्वा न भयात्पार्थिवामज । आहनक्राकुलजलं स्तम्भयेयं कथञ्चन ॥

पाथिवामज "சக்கிரவர்த்தித் திரு
 மகனாரே !
 आहनक्राकुलजलं { பெரிய மீன்களாலும்
 முதலைகளாலும் நிரம்
 பியுள்ள ஜலத்தை
 कथञ्चन நான் என்ன பிரயா
 கைகொண்டாலும்
 कामान् பக்தியைக்கொண்டும்
 न स्तम्भयेयं நான் ஸ்தம்பனம்
 செய்யமுடியாது.

वा அல்லது
 लोभात् च கிட்டாததைப் பெற
 முயன்றாலும்
 न { (அர்ப்படியே நான்
 ஸ்தம்பனம்செய்ய)
 முடியாது.
 भयान् (ஆபத்தில்) பயத்தாலும்
 न { நான் ஸ்தம்பனம்
 செய்ய) முடியாது.

विधास्ये राम येनापि विषहिष्ये ह्यहं तथा । ग्राहा न प्रहरिष्यन्ति यावत्सेना तरिष्यति ॥
 हरीणां तरणे राम करिष्यामि यथास्थलम् ॥ २९ ॥

ராம	"ஸ்ரீராம!	பாஹா:	முதலைகள்
येन	எப்படியானாலும்	प्रहरिष्यन्ति न	திக்குச் செய்யமாட்டா.
अहं अपि	யானும்	राम	ஸ்ரீராம!
विषहिष्ये	பொறுப்பேடுகிறேன்	हरीणं	வானரர்களுடைய
तथा हि	அவ்வண்ணமே	तरणे	கடக்கும் கிவையத்தில்
विधास्ये	செய்வேன்.	यथास्थलं	எப்படியானாலும் ஒரு வ
सेना	சேனையானது	करिष्यामि	ழியெற்படுமோ அதை
तरिष्यति यावत्	அக்கரை செரும்பரி மந்தம்		செய்வேன்".

तमब्रवीत्तदा राम उद्यतो हि नदीपते । असोषोऽयं महाबाणः कस्मिन्देसे निपात्यताम् ॥

तदा	அச்சமயத்தில்	अयं	இந்த
रामः	ஸ்ரீராமர்	महाबाणः	மஹாபாணமானது
तं	அவனைப் பார்த்து	असोषः	கிணுகாத்து.
अब्रवीत्	பின்வருமாறு	हि	ஆனபடியால்
	கிணுகிணர்.	कस्मिन्	எந்த
नदीपते	"சமுத்திரராஜனே!	देशे	இடத்தில்
उद्यतः	தொடுத்துவிட்ட	निपात्यताम्	கிழித்தப்படவேண்டி இம்?"

रामस्य वचनं श्रुत्वा तं च दृष्ट्वा महाशरम् । महोदधिर्महातेजा राघवं वाक्यमब्रवीत् ॥३१॥

महातेजा:	மஹா தேஜஸ்கியாகிய	महाशरं	மஹாபாணத்தையும்
महोदधि:	சமுத்திரராஜன்	तं	அந்த
रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய	राघवं च	ஸ்ரீராமனையும்
वचनं	வாக்கை	दृष्ट्वा	பார்த்து
श्रुत्वा	கேட்டு,	वाक्यं	பின்வரும் சொல்லை
		अब्रवीत्	மொழிந்தான்:

उत्तरेणावकाशोऽस्ति कश्चित्पुण्यतमो मम । दूमकुल्य इति ख्यातो लोके ख्यातो यथा भवान्॥

मम	"எனக்கு	यथा ख्यातः	{ பிரசித்திபெற்று கிள
पुण्यतमः	மிக்கப் புண்யதல		க்குகிறோர் அப்
कश्चित्	ஒரு [மாகிய		படியே
अवकाशः	பிரதேசமானது	दूमकुल्यः	துருமகுல்யம்
उत्तरेण अस्ति	வடக்கிலிருக்கிறது.	इति	எனப் பெயர்பூண்டு
भवान्	தேவரீர்	ख्यातः	பிரசித்திபெற்று கிள
लोके	உலகில்		க்குகிறது.

उग्रदर्शनकर्माणो बहवस्तत्र दस्यवः । आभीरप्रमुखाः पापाः पिबन्ति सलिलं मम ॥३३॥

தல	"அவ்விடத்தில்	ஆபிரர் என்பவர்களை
बहवः	பலர்	தலைமையாய்க் கொண்டவர்களாய்,
उग्रदर्शनकर्माणः	{ கொடிய தோற்றத்தை யும் தொழில்களையு முடையவர்களான	எதற்குமஞ்சரது யாவர்க்கும் தீங்குபுரிப
पापाः	பாபிகள்	எனது [வர்களாய், இவத்தை குடிக்கின்றார்கள்.
पिबन्ति		

* [பிரமணனுக்கும் அற்பஜாதிப் பெண்களுக்கும் பிறந்தவர் ஆபிரர் என்பவர்கள்.]

तैस्तु संस्पर्शनं प्राप्तैर्न सहे पापकर्मभिः । अमोघः क्रियतां राम तत्र तेषु शरोत्तमः ॥३४॥

प्राप्तैः	"அங்கிருக்கும்	ராம	ஸ்ரீராம!
पापकर्मभिः	தீத்தொழில் புரியும்	तल	அவ்விடத்தில்
तैः	அவர்களால்	तेषु	அவர்கள் மீது
संस्पर्शनं तु	தொடுதலையும்	शरोत्तमः	உத்தமபாணமானது
न सहे	நான் பொறேன்.	अमोघः	விண்டோகாததாக
		क्रियताम्	செய்யப்பட்டும்."

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सागरस्य स राघवः । सुमोच तं शरं दीप्तं वीरः सागरदर्शनात् ॥

वीरः	வீரரான	श्रुत्वा	செவிக்கொண்டு
सः	அந்த	दीप्तं	ஜ்வலித்துக்கொண்டி
राघवः	ஸ்ரீராமர்	तं	அந்த [ருந்த
तल	அந்த	शरं	பாணத்தை
सागरस्य	சமுத்திரரானது	सागरदर्शनात्	சமுத்திரரானது
तद्वचनं	அந்த விண்ணப்பத்	सुमोच	விண்ணப்பத்தின்படி
	தை		விடுத்தார்.

तेन तन्मरुकान्तारं पृथिव्यां खलु विश्रुतम् । निपातितः शरो यत्र दीप्ताशनिसमप्रभः ॥

दीप्ताशनि-)	ஜ்வலிக்கும் இடிக்குச்	तल	அந்த ப்ரதேசம்
समप्रभः)	சமானமான ஒலி	तेन	அதனால்
	கொண்ட	पृथिव्यां	உலகில்
शरः	பாணமானது	मरुकान्तारं	மருகாந்தாரமென
यल	எவ்விடத்தில்	विश्रुतं खलु	பெயருடன் கிளங்கு
निपातितः	விழுத்தப்பட்டதோ		வதன்றோ!

ननाद च तदा तत्र वसुधा शल्यपीडिता । तस्माद्रणमुखात्तोयमुत्पपात रसातलात् ॥३५॥

तदा	அப்பொழுது	तस्मात्	அந்த
तल	அவ்விடத்தில்	रणमुखात्	பிளப்புகளின்
शल्यपीडिता	பாணந்தால் பிடிக்கப்		வாயிலிருந்து
वसुधा	பூமியானது [பட்ட	रसातलात्	பாதாளத்திலிருந்து
ननाद च	அலறிற்று.	तोयं	இலமானது
		उत्पपात	பொங்கிவந்தது.

तस्मिन्दग्धे तदा कुक्षौ समुद्रः सरितां पतिः । राघवं सर्वशास्त्रपिदं वचनमब्रवीत् ॥ ४३ ॥

தட
தஸின்
கூசு
தடு
சரிதா
பதி:
அப்பொழுது
அந்த
பள்ளத்தாக்கு
எரிக்கப்பட்டவனலில்
நதிகளுக்கு
நாயகனாகிய

சமுத்
சுவேசாஸு
ராஃ
இவ்
வசன்
அவ்வித்
சமுத்திரராஜன்
ஸர்வசாஸ்திர
நிபுணராகிய
ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
பின்வரும்
மொழியை
மொழிந்தான் :

अयं सौम्य नलो नाम तनुजो विश्वकर्षणः । पित्रा दत्तवरः श्रीमान्प्रतिमो विश्वकर्मणा ॥

சௌம்ய
அய்
நல:
நாம
விசுவகர்மண:
“சாந்தமூர்த்தியே!
இந்திர இருக்குமிவன்
நன்னென்ற
மெய்நுடையவன்.
விசுவகர்மரவினுடைய

தனுஜ:
பித்ரா
தத்வர:
ஸ்ரீமான்
விசுவகர்மணா
புதல்வன்.
தந்தையால்
வரம்பெற்ற
பாக்கியசாலி.
விசுவகர்மாவோடு
சமமானவன்.

एष सेतुं महोत्साहः करोतु मयि वानरः । तमहं धारयिष्यामि तथा शेष यथा पिता ॥

ஏஃ
வானர:
மஹோதாஃ
சேது
மயி
கரோது
அஃ
“இந்த
வானன்
நிக ஊக்கக்கொண்டு
ஓர் ஆணையை
என்மீது
கட்டட்டும்.
நான்

தே
தாரயிஷ்யாமி
பிதா
யதா
ததா ஹி
ஏஃ
அதை
ஐக்கிரதையாய்
பாதுகாப்பேன்.
தந்தை
எப்படியோ
அப்படியேதான்
இவனும்.”

एवमुक्त्योदधिर्नष्टः समुत्थाय नलस्तदा । अब्रवीद्वानरश्रेष्ठो वाक्यं रामं महाबलः ॥ ४६ ॥

தடுதி:
ஏவ்
தத்வா
நத:
தடா
அப்பொழுது
நலசக்திராஜன்
மேற்கண்டவாறு
சொல்லிவிட்டு
அந்தர்த்தானமாயி
னன்.

வானரஸ்தே:
நல:
சமுத்யா
ராம
வாக்ய
அவ்வித்
வானரோத்தமனு
நான் [மாகிய
எழுந்து
ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
ஒரு மொழியை
பின்வருமாறு
மொழிந்தான் :

अहं सेतुं करिष्यामि विस्तीर्णं वरुणालये । पितुः सामर्थ्यमास्थाय तन्वमाह महोदधिः ॥

அஃ
விஸ்தீர்ண
வரூணலயே
பிது:
சாமர்ய
அஸ்தாய
“நான்
விஸ்தாரமான
சமுத்திரத்தின்மீது
தந்தையினது
சாமர்த்தியத்தை
வைப்பற்றி

சேது
கரிஷ்யாமி
மஹோததி:
தரவ்
அஃ
ஆணையை
கட்டுவேன்.
சமுத்திரராஜன்
உள்ளதை உள்ள
படியே
சொன்னான்.

दण्ड एव वरो लोके पुरुषस्येति मे मतिः । भिक्षु क्षमापकृतज्ञेषु सान्त्वं दानमथापि वा ॥

लोके	"உலகில்	अकृतज्ञेषु	நன்றிகெட்டவர்கள்
पुरुषस्य	ஓர் மானிடனுக்கு		விஷயத்தில்
दण्डः एव	தண்டோபாயம்தான்	क्षमां अपि	பொறுமைகையாவது
वरः	எதிலும் சிறந்தது	सान्त्वं अथ	நல்லார் தனையை
इति	என்பது		யாவது
मे	எனது	दाने वा	தானத்தையாவது
मतिः	கொள்கை.	भिक्षु	காட்டுவது அசட்டுத் தன்மை.

अयं हि सागरो भीमः सेतुकर्म दिदक्षया । ददौ दण्डभयाद्वायं राघवाय महोदधिः ॥

अयं	"இந்த	ददौ	தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமெனும் எண்ணத்தாலேயே
सागरः	சகரம்மன்னாரால் உண்டான	दिदक्षया हि	
भीमः	பலவீரமான	सेतुकर्म	சேதுசாரியத்திற்காக
महोदधिः	சமுத்திரராஜன்	राघं	பேடுபூமியை
दण्डभयात्	தண்டனைக்குப் பயந்து	राघवाय	பூரீராமருக்கு
		दौ	கொடுத்தான்.

मम मातुर्वरो दत्तो मन्दरे विश्वकर्मणा । औरसस्तस्य पुत्रोऽहं सदृशो विश्वकर्मणा ॥५०॥

मन्दरे	"மந்தரமலையில்	अहं	நான்
विश्वकर्मणा	விசுவகர்மானினால்	तस्य	அவரது
मम	எனது	औरसः	ஒளரஸ
मातुः	அன்னைக்கு	पुत्रः	புத்திரன்.
दत्तः	கொடுக்கப்பட்ட	विश्वकर्मणा	விசுவகர்மானோடு
वरः	அனுக்கிரகமாகிய	सदृशः	சமரஸமானவன்.

स्मारितोऽस्म्यहमेतेन तच्चमाह महोदधिः । न चाप्यहमनुक्तो वै प्रवृत्त्यामात्मनो गुणान् ॥

महोदधिः	"சமுத்திரராஜன்	अपि च	அன்றியும்
तच्च	உள்ளது உள்ளபடியே	अनुक्तः	பிரகாச சொல்லப்
आह	சொன்னான்.	आत्मनः	எனது [படாதவனும்
एतेन	இதனால்	गुणान्	குணங்களை
अहं	நான்	अहं वै	எனவே
स्मारितः	நினைப்பூட்டப்பட்ட	प्रवृत्त्यां न	சொல்லிக்கொள்ள மாட்டேன்.
अस्मि	ஆகிறேன். [வனாக		

समर्थथाप्यहं सेतुं कर्तुं वै वरुणालये । कामपथैव वधन्तु सेतुं वानरपुङ्गवाः ॥५१॥

वरुणालये अपि	"சமுத்திரத்தின்மீது	कामं च	கம்புகிருப்பதால்
सेतुं	சேதுவை [கட்ட	अथ एव	இப்பொழுதே
कर्तुं	கட்ட	वानरपुङ्गवाः	வானரோந்தயர்கள்
अहं	நான்	सेतुं	சேதுவை
समर्थः वै	வல்லவராய் எனவான்.	वधन्तु	கட்டட்டும்."

ततोऽतिष्ठष्टा रामेण सर्वतो हरियूथपाः । अभिषेत्तुर्महाराज्यं हृष्टाः शतसहस्रशः ॥ ५३ ॥

ततः	அதன்மேல்	शतसहस्रशः	நூற்றுக்கணக்காகவும்
रामेण	ராமரால்		ஆயிரக்கணக்காகவும்
अतिष्ठष्टाः	விடைகொடுத்துவிடு	सर्वतः	நாற்புறமும்
	க்கப்பட்ட	हृष्टाः	மனச்சந்திஷ்டிகொ
हरियूथपाः	வானரசேனைத்தலைவர்		டவர்களாய்
	கள்	महाराज्यं	பெரும்பாட்டிற்கு
		अभिषेत्तुः	ஒடிச்சென்றார்கள்.

ते नगान्नगसंकाशाः शाखामृगगणर्षभाः । वभञ्जुर्वानरास्तत्र प्रचक्रुश्च सागरम् ॥ ५४ ॥

तत्र	அப்பொழுது	नगान्	விருக்தங்களை
ते	அந்த	वभञ्जुः	வேலோடு பெயர் த்
नगसंकाशाः	மலைகளை நிகர்த்தவர்		தார்கள்.
	களும்	सागरं	சமுத்திரத்திற்கு
शाखामृग- गणर्षभाः च	வானர்க்கட்டத்தலை	प्रचक्रुः	இழுத்துக்கொண்டு
वानराः	வாணர்கள்		வந்தார்கள்.

ते सालैश्चाश्वकर्णैश्च धवैर्विशैश्च वानराः । कुटजैर्जुनैस्तालैस्तिलकैस्तिमिशैरपि ॥ ५५ ॥

विल्वैश्च सप्तपर्णैश्च कर्णिकारैश्च पुष्पितैः । चूतैश्चाशोकवृक्षैश्च सागरं समपूरयन् ॥ ५६ ॥

ते	அந்த	तिमिशैः अपि	திமிசங்களாலும்
वानराः	வானர்கள்	विल्वैः च	பிலவமாங்களாலும்
सालैः च	ஆச்சாமரங்களாலும்	सप्तपर्णैः च	எழிலைப்பாலையாக்
अश्वकर्णैः च	அச்வகர்ணமரங்களாலும்		களாலும்
धवैः	தவமரங்களாலும்	पुष्पितैः	மலர்கள் நிறைந்த
वृक्षैः च	மூக்கில்களாலும்	कर्णिकारैः च	கர்ணிகாமரங்களாலும்
कुटजैः	கெட்பாலையினாலும்	चूतैः च	மாமரங்களாலும்
अर्जुनैः	மருதுமரங்களாலும்	अशोकवृक्षैः च	அசோகமரங்களாலும்
तालैः	பனைகளாலும்	सागरं	சமுத்திரத்தை
तिलकैः	திலகமரங்களாலும்	समपूरयन्	நிரப்பினார்கள்.

समूलांश्च विमूलांश्च पादपान्हरिसत्तमाः । इन्द्रकेतुनियोजय्य प्रजहूर्हरयस्तरुन् ॥ ५७ ॥

हरिसत्तमाः	வானரோத்தமர்கள்	विमूलान्	வேரில்லாமலும்
	கிய	इन्द्रकेतुन्	இந்திரத்வஜங்களை
हरयः	வானர்கள்	इव	போலவே
पादपान् च	சிலமரங்களை	ययम्य	ஏந்தித் தூக்கி
समूलान्	வேருடனும்	प्रजहूः	கொண்டு வந்துச்
तरुन् च	சிலமரங்களை		சேர்த்தார்கள்.

தாலாந்நாடிமகுலமாந் நாரிகேலாந்விபீதகாந் । வகுலாந்ஸுதிராந்ஸ்வாந்ஸமாஜஃ சமந்த:॥

சமந்த:	நாங்குமிருந்து	வகுலாந்	மகிழ்மகங்களைபும்
தாலாந்	பனைகளையும்	ஸுதிராந்	கருங்காசிகளைபும்
தாடிமகுலமாந்	ஆடந்த மர துளைகளையும்	ஸ்வாந்	வேம்புகளைபும்
நாரிகேலாந்	தென்னமரங்களைபும்	ஸமாஜஃ	கொண்டுவந்து
விபீதகாந்	தாண்டிகளைபும்		சேர்த்தார்கள்.

ஹஸ்திமாநாந்மஹாகாஸா: பாபாணாந் மஹாஸலா: । பர்வதாந் சமுத்பாஸ்ய யந்நை: பர்வஹந்தி ச ॥

மஹாகாஸா:	பெருமுடனுடைய வர்களும்த	பர்வதாந்	பர்வதங்களைபும்
மஹாஸலா: ச	மகர பஸ்வான்களுமான் ஆவர்கள்	சமுத்பாஸ்ய	பெயர்ந்து
ஹஸ்திமாநாந்	யானையனவர்கள்	யந்நை:	{ தூக்குவதற்கு சமயத்திற்கேற்றவந்தி ரங்களில்
பாபாணாந்	பெரும்பாறைகளையும்	பர்வஹந்தி	தூக்கிவந்தார்கள்.

ப்ரஹ்மயாணைர்சலே: சஹஸா ஜலமூஹதம் । சமுத்பதிதமாகாஸமுபாஸ்பததஸ்தத: ॥ 60 ॥

சஹஸா	வலுக்கொண்டு	ஜலம்	நீலமானது
ப்ரஹ்மயாணை:	போடப்படும்	மாகாஸா	ஆகாசம் வளையில்
அசலே:	மலைகளால்	சமுத்பதிதம்	கிளம்பியதாய்
ஜலதம்	உயரக்கிளம்பும்	தஸ்தத:	இங்குமங்கும்
		ஸபாஸ்பத	செறிந்து.

ஆபுஸந்த: பூஸந்த: ஜனந்த: பூவஹமா: । சமுத் ஸோபயாஸாஸுர்வாநராந் சமந்த: ॥

சூத்ராப்யந்யே ப்ரஹ்மந்தி வ்யாயதம் ஸதயோஜநம் ॥ 61 ॥

ஆபுஸந்த:	{ ஒரே பாய்ச்சலாய் பாய்ந்து செல்பவர்களும்த	சமந்த:	நாங்கு பக்கங்களிலே
பூஸந்த: ச	தங்கித்தங்கிப்பாய்ந்து செல்பவர்களும்	சமுத்	சமுத்திரத்தைபும்
ஜனந்த: ச	{ இருந்தவிடத்தில் ஆரவாரம் செய்கின்றவர்களுமான	ஸோபயாஸா:	கலக்கினார்கள்.
பூவஹமா:	வானரர்கள்	அந்யே	வேறுகிள
		வாநரா: ச	வானரர்களும்
		வ்யாயதம்	நீண்ட
		ஸதயோஜநம்	நாறுபெருகினைதாரம்
		சூத்ராப்யந்யே	அசுவதுல்களை
		ப்ரஹ்மந்தி	மடித்தார்கள்.

நலந்நகே மஹாஸேது மய்யே நதநதீபதே: । ச ததா க்ரியதே சேதுர்வாநரேபோர்சுமமபி: ॥ 62 ॥

நல:	நளன்	சேது:	சேது
நதநதீபதே:	சமுத்திரத்தின்	போர்சுமமபி:	பெருமதொழில் புரியும்
மய்யே	நடுவில்	வாநரே:	வானரர்களால்
மஹாஸேது	மஹாஸேதுவை	ததா	ஆய்க்கிதம்
சகே	கட்டினான்.	க்ரியதே	கட்டப்படுகிறது.
ச:	அந்த		

दण्डानन्ये प्रगृह्णन्ति विचिन्वन्ति तथा परे

॥ ६३ ॥

अन्ये
दण्डान्
प्रगृह्णन्ति

கிலர்
அளவுகோல்களை
பிடிக்கின்றார்கள்.

तथा
परे
विचिन्वन्ति

அப்படியே
வேறுகிலர்
குதியல் குதியலாய்
சேர்க்கின்றார்கள்.

वानराः शतशस्तत्र रामस्याज्ञापुरस्सराः । मेघाभिः पर्वताग्रैश्च तृणैः काष्ठैर्वन्धिरे ॥ ६४ ॥

तत्र
वानराः
शतशः
रामस्य
आज्ञापुरस्सराः

அப்பொழுது
வானரர்கள்
நூற்றுக்கணக்காக
ஸ்ரீராமரது
ஆணைபின்படி நடக்
கின்றவர்களாய்

मेघाभिः
पर्वताग्रैः
तृणैः
काष्ठैः च
वन्धिरे

மேகக்களை நிகர்த்த
மலைத்திரைகளாலும்
நாணல்களாலும்
கட்டைகளாலும்
கட்டிணுர்கள்.

पुष्पिताग्रैश्च तरुभिः सेतुं बध्नन्ति वानराः

॥ ६५ ॥

वानराः
पुष्पिताग्रैः

வானரர்கள்
புஷ்பித்த தானிக
ஒற்ற

तरुभिः च
सेतुं
बध्नन्ति

மரங்களாலும்
சேதுவை
கட்டுகின்றார்கள்.

पाषाणांश्च गिरिश्रल्यान् गिरीणां शिखराणि च । दृश्यन्ते परिधावन्तो गृह्य वारणसन्निभाः॥

वारणसन्निभाः
गिरिश्रल्यान्
पाषाणां च

பாளைகளை நிகர்த்த
வர்கள்
மலைகளை நிகர்த்த
பெரும் கற்பாறைக
ளையும்

गिरीणां
शिखराणि च
गृह्य
परिधावन्तः
दृश्यन्ते

பர்வதங்களுடைய
சிகரங்களையும்
கையிலேநிற்கொண்டு
ஒடிச்செல்பவர்களாய்
காணப்படுகின்றார்கள்.

शिलानां क्षिप्यमाणानां शैलानां च निपात्यताम् । बभूव तुमुलः शब्दस्तदा तस्मिन्महोदधौ॥

तदा
तस्मिन्
महोदधौ
शिलानां
क्षिप्यमाणानां

அப்பொழுது
அந்த
சமுத்திரத்தில்
பாறைகள்
எறியப்படுகையிலும்

शैलानां
निपात्यतां च
तुमुलः
शब्दः
बभूव

மலைகள்
விழுந்தப்படுகையி
பெரிய [லும்
சப்தமானது
உண்டாயிற்று.

सहेलं हनुमाञ्छूलं यं यं विपुलमाक्षिपत् । तं तं करेण वामेन सलीलं जगृहे नलः ॥ ६८ ॥

हनुमान्
यं यं
विपुलं
शैलं
सहेलं
आक्षिपत्

ஹனுமார்
எந்தெந்த
பெரிய
கற்பாறையை
அனாயசமாய்
எறிந்தாரோ

तं तं
नलः
वामेन करेण
सलीलं
जगृहे

அகனாத
நளன்
இடது கையினால்
அனாயசமாய்
பிடிந்துக்கொண்

டான்.

कृतानि प्रथमेनाह्वा योजनानि चतुर्दश । प्रहृष्टैर्गजसंकाशैस्त्वरमाणैः पुवङ्गमैः ॥ ६९ ॥

प्रहृष्टैः	பாணசக்துவிழைகொண் டவர்களும்	புவङ्गமै:	வானரர்களால்
गजसङ्काशैः	யானைகளின் நிகர்க்கு வர்களும்	प्रथमेन अह्वा	முதலாவதுகள்
स्वराणैः	பாபாப்புடன் தொழில் புரிகிறவர்களும்	चतुर्दश	பதின்னாறு
		योजनानि	யோஜனைகள்
		कृतानि	கட்டப்பட்டன.

द्वितीयेन तथा चाह्वा योजनानि तु विंशतिः । कृतानि पुवङ्गैस्तूर्ण भीमकायैर्महाबलैः ॥

भीमकायैः तु	பெரும் சீரமுடைய வர்களும்	तथा	அப்படியே
महाबलैः च	மஹா பலவான்களு மான	द्वितीयेन अह्वा	இரண்டாவது தினத்தில்
पुवङ्गैः	வானரர்களால்	विंशतिः	இருபது
तूर्ण	வினாவில்	योजनानि	யோஜனைகள்
		कृतानि	கட்டப்பட்டன.

अह्वा तृतीयेन तथा योजनानि कृतानि तु । त्वरमाणैर्महाकायैरेकविंशतिरेव च ॥ ७१ ॥

तथा एव	அப்படியே	महाकायैः च	{ பெரும் சீரமுடைய வர்களும்
द्वितीयेन	முன்னாவது		வர்களும்
अह्वा	தினத்தில்		களால்
स्वराणैः तु	{ பாபாப்புடன் தொழில் புரிகின்றவர்களும்	एकविंशतिः	இருபத்தோரு
		योजनानि	யோஜனைகள்
		कृतानि	கட்டப்பட்டன.

चतुर्थेन तथा चाह्वा द्वाविंशतिरथापि च । योजनानि महावेगैः कृतानि त्वरितैस्तु तैः ॥

महावेगैः अपि	மஹா சாமர்த்திய முடையவர்களும்	तथा च	அப்படியே
त्वरितैः तु	பாபாப்புடனிருந்த வர்களும்	चतुर्थेन	நான்காவது
तैः च	அவர்களையே	अह्वा	தினத்தில்
अथ	அப்பொழுது	द्वाविंशतिः	இருபத்திரண்டு
		योजनानि	யோஜனைகள்
		कृतानि	கட்டப்பட்டன.

पञ्चमेन तथा चाह्वा पुवङ्गैः क्षिप्रकारिभिः । योजनानि त्रयोविंशत्सुबेलमधिकृत्य वै ॥ ७३ ॥

क्षिप्रकारिभिः	வினாவில் காரியங்களை முடிக்கும்	अधिकृत्य वै	முடிவு எல்லையாக வைத்துக்கொண்டு
पुवङ्गैः	வானரர்களால்	त्रयोविंशत्	இருபத்துமூன்று
पञ्चमेन	ஐந்தாவது	योजनानि	யோஜனைகள்
अह्वा	தினத்தில்	तथा च	அப்படியே கட்டிமுடிக்கப்பட்டன.
सुबेल	சுவேலாவதத்தை		

स वानरवरः श्रीमान्विश्वकर्मात्मजो बली । ववन्ध सागरे सेतुं यथा चास्य पिता तथा ॥

வானரவர்: வாணரோத்தமனும்
 श्रीमान् ஸ்ரீமாவனும்
 बली வெகுபலசாலியும்
 विश्वकर्मात्मजः விசுவகர்மாவின்
 पुत्रत्वानुமான

अस्य இவனது
 पिता தந்தை

यथा எப்படிப்பட்டவனோ
 तथा च அப்படிப்பட்டவனோ
 सः அவன்
 सागरे சமுத்திரத்தில்
 सेतुं ஸேதுவை
 ववन्ध கட்டிமுடிந்தான்.

स नलेन कृतः सेतुः सागरे मकरालये ।

नलेन நளனால்
 मकरालये கரையின் கன் வசிக்கு
 मीढमाकिय

सागरे சமுத்திரத்தில்
 कृतः கட்டப்பட்ட
 सः அந்த
 सेतुः சேதுவானது
 अम्बरे ஆகாசத்தில்

शुशुभे सुभगः श्रीमान्स्वातीपथ इवाम्बरे ॥

स्वातीपथः ஸ்வாதிபாதத்திரம்
 செல்லும் வழி
 इव போலவே
 श्रीमान् மகிமைபொருந்திய
 தரகவும்
 सुभगः அழகுவாய்ந்ததாக
 வும்
 शुशुभे வினங்கிற்று.

ततो देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः । आगम्य गगने तस्थुर्दृष्टुकामास्तदद्भुतम् ॥७६॥

ततः அப்பொழுது
 सगन्धर्वाः கந்தர்வர்களுள்ளிட்ட
 देवाः தேவர்களும்
 सिद्धाः சித்தர்களும்
 परमर्षयः च மகரிஷிகளும்
 तत् அந்த

अद्भुतं அதிசயத்தை
 दृष्टुकामाः பார்க்க ஆவாக்கொண்
 ढलர்களாய்
 गगने ஆகாசத்தில்
 आगम्य வந்து
 तस्थुः நின்றார்கள்.

दशयोजनविस्तीर्णं शतयोजनमायतम् । ददृशुर्देवगन्धर्वा नलसेतुं सुदुष्करम् ॥ ७७ ॥

देवगन्धर्वाः தேவர்களும் கந்தர்வர்
 களும்
 दशयोजनविस्तीर्णं பத்துயோஜனை அகல
 முள்ளதும்
 शतयोजनं நூறு யோஜனை
 आयतं நீளமுள்ளதும்

सुदुष्करं வேறு எவராலும் செ
 ய்யமுடியாததுமான
 नलसेतुं நளனால் கட்டப்பட்ட
 ஸேதுவை
 ददृशुः கண்ணாரக் கண்டார்
 கள்.

तदचिन्त्यमसह्यं च अद्भुतं रोमहर्षणम् । ददृशुः सर्वभूतानि सागरे सेतुवन्धनम् ॥ ७८ ॥

सर्वभूतानि எல்லாப்பிராணிகளும்
 सागरे சமுத்திரத்தில்
 अचिन्त्य நினைக்கமுடியாததும்
 असह्यं செய்ய அருளின்றி
 முடிக்கமுடியாததும்
 रोमहर्षणं மயிர்ச்சிவிர்ப்பெறியப்
 பண்ணுகிறதும்

अद्भुतं च ஆச்சரியகரமானது
 மான
 तत् அந்த
 सेतुवन्धनं ஸேதுபந்தத்தை
 ददृशुः பிரத்தியக்ஷமாகப்
 பார்த்தார்கள்.

तानि कोटिसहस्राणि वानराणां महौजसाम् । बध्नन्तः सागरे सेतुं जम्बुः पारं महोदधेः ॥

மஹௌசாம்
வானராணாம்
தானி
கோடிக் கணக்கான

பலமும்

सागरे
சமுத்திரத்தில்

செது
வத்ந: :
கட்டிமுடித்தவர்க
ளாய்

महोदधेः
பாரே
जम्बुः
சமுத்திரத்தின்
அக்கரைக்கு
பிரயாணமானார்கள்.

विशालः सुकृतः श्रीमान्सुभूमिः सुसमाहितः । अशोभत महासेतुः सीमन्त इव सागरे ॥

மஹாஸே
விசால:
சுகுர:
சுரிமான்
சுசுமி:
மகாஸேதுவானது
விசாலமாயும்
உறுதியாயிருப்பதா
அழகியதாயும் [யும்
மேடுபள்ளமில்லாத
தாயும்

சுசுமஹித:
சாசாரே
சீமன்: இவ
அசோமத
வெடுப்பில்லாததாயும்
சமுத்திரத்தில்
உச்சிக்கூந்தலின்
வகிந்தலென
விளங்கிற்று.

ततः पारे समुद्रस्य गदापाणिर्विभीषणः । परेषामभिघातार्थमतिष्ठत्सचिवैः सह ॥ ८१ ॥

தத:
சமூத்ரஸ்ய
பாரே
விபிஷண:
கடாபாணி:
சசிவீ:
அப்பொழுது
சமுத்திரத்தின்
அக்கரையில்
விபிஷணர்
கதாயுதமுக்கையுமாக
மந்திரிமார்களைட்டு

சஹ
பரேபாம்
அபிவாசாதி
அதிஸ்து
கூடவே
சத்துருக்களை
வதைப்பதின்
பொருட்டு
காத்துகொண்டிருந்தனன்.

सुग्रीवस्तु ततः प्राह रामं सत्यपराक्रमम् । हनुमन्तं त्वमारोह अङ्गदं चापि लक्ष्मणः ॥ ८२ ॥

சுதிரீவஸ்து
சுதிரீவ:
சத்யபராக்ரமம்
ராமம்
பாஹ்
அப்பொழுது
ககரீவன்
விண்மேகாப் பராக்
கிரமமுடைய
ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
பின்வருமாறு விண்ண
ப்பஞ்செய்தான்.

தவ்
ஹனுமன்
அரோஹ
லக்ஷ்ண:
அங்குத
அபிச
“தேவரீ”
ஹனுமான் பிதே
ஏறிக்கொள்கிராக,
உத்தமணர்
அங்கதன் பிது
அப்படியே ஏறிக்
கொள்ளட்டும்.

अयं हि विपुलो वीर सागरो मकरालयः

வீர
அய்
மகராலய:
“சூரே!
இந்த
கருமின்களுக்கிருப்
பிடமாகிய

॥ ८३ ॥

सागरः हि
विपुलः
சமுத்திரமோ
மிக நீண்டது.

वैहायसौ युवामेतौ वानरौ तारयिष्यतः

வீஹாயஸௌ
ஏதௌ
“ஆகாசமார்க்கமாய்ச்
செல்லும்
இந்த

॥ ८४ ॥

வானரௌ
யுகா
தாரயிஷ்யத:
வானரர்களுவரும்
உக்களிருவர்களை யும்
தாண்டிப்பார்கள்.”

अग्रतस्तस्य सैन्यस्य श्रीमात्रामः सलक्ष्मणः । जगाम धन्वी धर्मात्मा सुग्रीवेण समन्वितः ॥

तस्य	அந்த	रामः	ஸ்ரீராமர்
सैन्यस्य	சேனைக்கு	सलक्ष्मणः	சலத்தமணனோடு கூட
अग्रतः	முன்பாக	सुग्रीवेण	சுகிரீவரால்
श्रीमान्	ஸ்ரீமாளும்	समन्वितः	பின்பற்றப்பட்டவரால்
धन्वी	வில்லி ராளும்		
धर्मात्मा	தர்மர் தமாலுமான	जगाम	செல்லலானார்.

अन्ये मध्येन गच्छन्ति पार्श्वतोऽन्ये पुवङ्गमाः । सलिले प्रपतन्त्यन्ये मार्गमन्ये न लेभिरे ॥

अन्ये	சில	अन्ये	வேறுசிலர்
पुवङ्गमाः	வானரர்கள்	सलिले	ஜலத்தில்
मध्येन	நடுவிலும்	प्रपतन्ति	நீர்திச்செல்கின்றார்
अन्ये	வேறுசிலர்	अन्ये	வேறுசிலர் [கள்.
पार्श्वतः	பக்கங்களிலும்	मार्ग	போகும்வழியை
गच्छन्ति	செல்லுகிறார்கள்.	लेभिरे न	பெறவில்லை.

केचिद्देहायसगताः सुपर्णा इव पुपुवुः

॥ ८७ ॥

केचिद्	சிலர்	वैहायसगताः	ஆதர்சத்தை அடைந்தவர்களால்
सुपर्णाः	கருடபகவான்கள்		
इव	போலவே	पुपुवुः	பறந்துச்சென்றார்கள்.

घोषेण महता तस्य सिन्धोर्घोषं समुच्छ्रितम् । भीममन्तर्दधे भीमा तरन्ती हरिवाहिनी ॥

भीमा	பயங்கரமான	तस्य सिन्धोः	அந்த சமுத்திரத்தின்
हरिवाहिनी	வானரசேனையானது	भीमं	பயங்கரமாய்
तरन्ती	கடந்துசெல்கிறதாய்	समुच्छ्रितं	கிளம்பும்
महता	பெரும்	घोषं	சத்தத்தை
घोषेण	சத்தத்தால்	अन्तर्दधे	அடக்கிவிட்டது.

वानराणां हि सा तीर्णा बाहिनी नलसेतुना । तीरे निविविशे राज्ञो बहुमूलफलोदके ॥

वानराणां	வானரர்களின்	तीर्णा हि	கடந்துவந்து
राज्ञः	மன்னனது		சேர்ந்ததாய்
सा	அந்த	बहुमूल- } फलोदके }	பல கிழக்குகளும், ச னிகளும் தீர்த்தக்க ளும் நிறைந்த
बाहिनी	சேனை	तीरे	அக்கரைமீல்
नलसेतुना	நனன் கட்டிய னேது வழியாய்	निविविशे	இறக்கிற்று.

तदद्भुतं राघवकर्म दुष्करं समीक्ष्य देवाः सह सिद्धचारणैः ।

उपेत्य रामं सहसा महर्षिभिः समभ्यपिञ्चन् सुशुभैर्जलैः पूयन् ॥ ९० ॥

देवाः	தேவர்கள்	अक्षतं	அக்சயத்தை
सिद्धचारणैः	சித்தர்களுளும் சாரணர்களுளும்	समोक्ष्य	பார்த்து
महर्षिभिः	மகர்ஷிகளுளும்	सहसा	தகவனமே
सह	சுடவே	गमं	ஸ்ரீராமரை
सर्व	அந்த	उपेत्य	கிட்டி
दुष्करं	பிறசால் செயற்களிய	सुशुभैः	மிகப்புண்ணிய
	தும்	जलेः	தீர்த்தங்களால்
राघवकर्म	ஸ்ரீராமரது காரியமு	पृथक्	தனித்தனியே
	மாயிய	समन्वयिञ्चन्	அகிலேதகம் செய்து வைத்தார்கள்.

जय स्वशत्रून् नरदेव मेदिनीं ससागरां पालय शाश्वतीः समाः ।

इतीव रामं नरदेवसंस्कृते शुभैर्वचोभिर्विविधैरपूजयन्

॥ ९१ ॥

नरदेवसंस्कृते	{ மாஸிடர்களாலும் தேவர்களாலும் வணங்கப்படும்	मेदिनी	உலகை
रामं	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து	शाश्वतीः समाः	பல்லாண்டு பல்லாண்டாய்
नरदेव	"சக்கிரவர்த்தியே!	पालय	பரிபாலனம் பண்ணி
स्वशत्रून्	தேவரீரது சத்ருக்களை	इति एव	அருளவேண்டும்"
जय	ஒழிப்பிசாக.	विविधैः	இப்படியும், இன்னும் பல
ससागरां	"முத்திரக்களுள் ளிட்ட	शुभैः	மங்கள
		वचोभिः	ஆசுமொழிகளால்
		अपूजयन्	கொண்டாடினார்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे द्वाविंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15502

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 827

अयोविंशः सर्गः—இருபத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம். ॥ २३ ॥

लङ्काप्रस्थानम्—இலங்கைக்குப் புறப்பவேது.

निमित्तानि निमित्तज्ञो दृष्ट्वा लक्ष्मणपूर्वजः । सौमित्रि संपरिष्वज्य इदं वचनमब्रवीत् ॥१॥

निमित्तज्ञः	சகுனசாஸ்திரத்திற் கிபுனரும்	सौमित्रि	உக்தம்மணரைப் பார்த்து
लक्ष्मणपूर्वजः	லக்தம்மணருக்குத் தமயனருமாயிய ஆயர்	संपरिष्वज्य	தழுவிக்கொடுத்து
निमित्तानि	சகுனங்களே	इदं	கின்வரும்
दृष्ट्वा	கவனித்து	वचनं	சொல்லி
		अब्रवीत्	சொன்னார்:

परिभृद्योदकं शीतं वनानि फलवन्ति च । बलौघं संविभज्येवं व्यूह्य तिष्ठेम लक्ष्मण ॥ २ ॥

लक्ष्मण	“ வசுத்தமண !	इमं	இந்த
शीतं	குளிர்ந்த	बलौघं	சேனைசமூகத்தை
उदकं	தீர்ந்தத்தனதயும்	संविभज्य	பிரித்து
फलवन्ति	கனிகள் நிரம்பிய	व्यूह्य	அணிவகுத்து
वनानि च	சேனையினையும்	तिष्ठेम	நாமிக்கிருப்போம்.
परिभृद्य	கண்டுகொண்டு		

लोकक्षयकरं भीमं भयं पश्याम्युपस्थितम् । निर्वहणं प्रवीराणामृक्षवानररक्षसाम् ॥ ३ ॥

प्रवीराणां	மிகச் சூரர்களாகிய	लोकक्षयकरं	உலகத்திற்கே அழி
ऋक्षवानर-}	கடியகளுக்கும், வான		வைச் செய்கிறதும்
रक्षसां }	சர்களுக்கும், அரசு	भीमं	பயங்கரமான துமான
	கர்களுக்கும்	भयं	பெரும் விபத்தை
निर्वहणं	நாசத்தை விளைவிக்கி	उपस्थितं	நெருங்கிவிட்டதாக
	றதும்	पश्यामि	நான் பார்க்கிறேன்.

वाताश्च कलुषा वान्ति कम्पते च वसुन्धरा । पर्वताग्राणि वेपन्ते पतन्ति च महीरुहाः ॥

वाताः	காற்றுகள்	पर्वताग्राणि	மலைச்சிகரங்கள்
कलुषाः च	புழுதியுண்டவைகள்	वेपन्ते	குறுங்குகின்றன.
वान्ति	விசைகின்றன. [எரப்	महीरुहाः च	விருகதங்களும்
वसुन्धरा च	பூமியும்	पतन्ति	(முறித்து) விழுகின்
कम्पते	நடுநடுங்குகின்றது.		றன.

मेघाः क्रव्यादसङ्काशाः परुषा परुषस्वनाः । क्रूराः क्रूरं प्रवर्षन्ति मिश्रं शोणितविन्दुभिः ॥

मेघाः	மேகங்கள்	क्रूराः	பயங்கரமானவைகளு
क्रव्यादसङ्काशाः	பேய்பிசாசுகளை நிகர்		மாய்
	ந்தவைகளாய்	शोणितविन्दुभिः	சத்தபிந்துக்களோடு
परुषाः	{ கண்ணெடுத்துப்	मिश्रं	கலந்ததாய்
	பார்க்கவொண்ணு	क्रूरं	அஸத்யமாய்
	தவைகளாய்	प्रवर्षन्ति	வர்ஷிக்கின்றன.
परुषस्वनाः	கர்ணகரேமரக கர்த்திக்		
	கின்றவைகளாய்		

रक्तचन्दनसङ्काशा सन्ध्या परमदारुणा । ज्वलतः प्रपतत्येतदादित्यादग्निमण्डलम् ॥ ६ ॥

सन्ध्या	ஸந்தியாகாலமானது	ज्वलतः	ஜுவலிக்கும்
रक्तचन्दनसङ्काशा	செஞ்சந்தனத்தை	आदित्यात्	சூர்யபகவானிட
	நிகர்ந்ததாய்	एतत्	இந்த [மிருந்து
परमदारुणा	மிகப் பயங்கரமாய்	अग्निमण्डलं	அக்னிபிண்டம்
	யிருக்கிறது.	प्रपतति	கிழி விழுகிறது.

दीना दीनस्वराः क्रूराः सर्वतो मृगपक्षिणः । मत्यादित्यं विनर्दन्ति जनयन्तो महद्भयम् ॥

क्रூரா:	அதிக ஆண்டுகளையுடைய	मद् भयं	அதிக பயத்தை
	யுடைய	सर्वतः	எங்கும்
மृகபக்ஷிண:	மிருகங்களுக்கும் பாக்ஷி	जनयन्तः	உண்டுபண்ணுகின்ற
	களும்		வைகளால்
दीना:	ஏக்கம்பிடித்தவை	आदित्यं प्रति	சூரியபகவானைப் பார்
	களால்		ந்தவண்ணமே
दीनस्वरा:	பரிதாபமான குரலுந்	विनर्दन्ति	பேரொலிசெய்
	றவைகளால்		கின்றன.

रजन्यामप्रकाशस्तु सन्तापयति चन्द्रमाः । कृष्णरक्तांशुपर्यन्तो लोकक्षय इवोदितः ॥

हस्यो रूक्षोऽप्रशस्तश्च परिवेषः सुलोहितः

॥ ८ ॥

चन्द्रमा:	" सन्तिरात्रम्	कृष्णरक्तांशु- पर्यन्तः	}	கறுத்துச் சிவந்த நு ணிக்கிரணங்களையு டையதாய்
अप्रकाशः तु	ஒளி குன்றியவனா கவியே			हस्यः रूक्षः सुलोहितः अप्रशस्तः च लोकक्षये इव उदितः
रजण्यां	இரவில்			
सन्तापयति	தயக்கச்செய்கிறான்.			
परिवेषः	சந்திரனது வளர் கோன்			

आदित्ये विमले नीलं लक्ष्म लक्ष्मण दृश्यते

॥ ९ ॥

लक्ष्मण	"லக்ஷ்மணா!	नीलं	நீலமான
विमले	நிர்மலமான	लक्ष्म	களக்கம்
आदित्ये	சூரியபகவானிடத்தில்	दृश्यते	காணப்படுகிறது.

रजसा महता चापि नक्षत्राणि हतानि च । युगान्तमिव लोकानां पश्य शंसन्ति लक्ष्मण ॥

लक्ष्मण	"லக்ஷ்மணா!	लोकानां अपि	உலகங்களுக்கெல்லா
नक्षत्राणि	நக்சத்திரங்களாகும்	युगान्तं च	நாசத்தையே [முமே
महता	பெரும்	शंसन्ति इव	ஆசிக்கின்றனபோலி
रजसा	புழுதியால்		சூக்கின்றது.
हतानि च	மூடப்பட்டவைகளால்	पश्य	[பேரும்] கவனி.

काकाः श्येनास्तथा गृध्रा नीचैः परिपतन्ति च । शिवाश्चाप्यशिवाच्चादान्नदन्ति सुमहाभयान् ॥

काकाः	"காகைகளாகும்	अपि	இன்னும்
श्येनाः	பருந்துகளாகும்	शिवाः च	சிசனும்
• तथा	ஆப்படியே	सुमहाभयान्	மிகப் பயங்கரமான
गृध्राः च	கழுஞ்சுளாகும்		வைகளாகும்
नीचैः	நீழ்மேட்க்கி	अशिवान्	ஆமக்கள் கரமானவை
परिपतन्ति	விழுமின்றன.	नादान्	சத்தங்களை [கனம்மன
		नदन्ति	வளையிடுகின்றன.

शैलैः शूलैश्च खड्गैश्च विमुष्टैः कपिराक्षसैः । भविष्यत्यावृता भूमिर्मांसशोणितकर्दमा ॥ १२ ॥

भूमिः	“ பூமியானது	खड्गैः च	கத்திகளாலும்
कपिराक्षसैः	வானரர்களாலும்	भावृता	திரம்பியதாயும்
	அரக்கர்களாலும்	मांसशोणित- कर्दमा	மாம்சம், சத்தம் இவை களாலான சேறை
विमुष्टैः	எறியப்பட்ட		யுடையதாய்
शैलैः	மலைகளாலும்	भविष्यति	ஆகப்போகிறது.
शूलैः च	குலங்களாலும்		

क्षिप्रमयैव दुर्धर्षा पुरीं रावणपालिताम् । अभियाम जवेनैव सर्वतो हरिभिर्वृताः ॥ १३ ॥

हरिभिः	“ வானரர்களால்	रावणपालितां	ராவணனால் பாது
सर्वतः	காங்கு பக்கங்களில்		காக்கப்பட்டதுமான
	ஆகும்	पुरीं	(இலக்கை) நகருக்கு
वृताः	குழப்பட்டவர்களால்	अथ एव	இப்பொழுதே
	(இதுவரையில்) ஒருவர்	क्षिप्रं	காலனிலம்பம் ரெய்யா
दुर्धर्षा	ராலும் தகையப்படா	जवेन एव	ஆதிநேகமாகவே [து
	திருந்ததும்	अभियाम	நாம் செல்வோமாக”.

इत्येवमुक्त्वा धर्मात्मा धन्वी संश्रामहर्षणः । प्रतस्थे पुरतो रामो लङ्कामभिमुखो विभुः ॥

धर्मात्मा	தர்மா த்மாவும்	इति एवं	மேற்கண்டவாறு
धन्वी	வில்லி ரும்	उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு,
विभुः	சர்வவ்யாபகரும்	लङ्कां	இலக்கையை
संश्रामहर्षणः	போரில் உத்ஸாஹப்	अभिमुखः	தொக்கி
	படுபவருமான	पुरतः	யாவருக்கும்முன்னே
रामः	ஸ்ரீராமர்	प्रतस्थे	பிரயாணமானார்.

सविभीषणसुग्रीवास्ततस्ते वानरर्षभाः । प्रतस्थिरे विनदन्तो निश्चिता द्विषतां वधे ॥ १५ ॥

सविभीषण- सुग्रीवाः	விபிஷணனையும் சுக்ரீ வனையும் உள்ளிட்ட	निश्चिताः	சந்தேகமென்பதே
ते	அந்த		தோன்றாதவர்களாய்
वानरर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்	विनदन्तः	ஆட்டகாசம் செய்கின் றவர்களாய்
द्विषतां	சத்துருக்களை	ततः	அப்பொழுது
वधे	வதைப்பதில்	प्रतस्थिरे	சென்றார்கள்.

राघवस्य प्रियार्थं तु धृतानां वीर्यशालिनाम् । हरीणां कर्मचेष्टाभिस्तुतोष रघुनन्दनः ॥

रघुनन्दनः	ஸ்ரீராமர்	वीर्यशालिनां	வீர்யசாலிகளான
राघवस्य	ஸ்ரீராமருக்கு	हरीणां	வானரர்களின்
प्रियार्थं तु	நன்மைக்குக் காரணம்	कर्मचेष्टाभिः	காரியமுயற்சிகளால்
धृतानां	என்கிறபடியால்	तुतोष	சந்தேகவுடனடந்தார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे त्रयोविंशः सर्गः ॥

चतुर्विंशः सर्गः—இருபத்துநான்காவது ஸர்க்கம். || 24 ||

रावणान्मरुताघा—ராவணனது தற்புகழ்ச்சி.

सा बीरसमिती राजा विरराज व्यवस्थिता । शशिना शुभनक्षत्रा पौर्णमासीव शारदी ॥

सा	அந்த	पौर्णमासी	பௌர்ணமாளா இரவு
बीरसमितिः	வீரர்களின் சமூகமே	शशिना	சந்திரனால்
	எனது	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
व्यवस्थिता	அணிவகுக்கப்பட்ட	राजा	ஸர் வஸ்ஸாமியால்
शारदी	சரத்தாஸத்து [தாய்		(இராகவனால்)
शुभनक्षत्रा	நிசம்பாஸத்திரக்க	विरराज	விளங்கிற்று.
	கையுடைய		

प्रचचाल च वेगेन वस्ता चैव वसुन्धरा । पीड्यमाना बलौघेन तेन सागरवर्चसा ॥ 2 ॥

वसुन्धरा	பூமியானது	वेगेन	கடுமையாய்
तेन	அந்த	पीड्यमाना च	மிதியுண்டதாய்
सागरवर्चसा	சமுத்திரம்போல்அன	वस्ता एव	நடுநடுக்கமதாய்
	விடமுடியா திருந்த	प्रचचाल	கிடுகிடுண்ட அனகர்
बलौघेन च	சேனைசமூகத்தால்		துவிட்டது.

ततः शुश्रुवुराकुष्ठं लङ्कायां काननौकसः । भेरीमृदङ्गसंघुष्टं तुमुलं रोमहर्षणम् ॥ 3 ॥

ततः	அப்பொழுது	रोमहर्षणं	மறிக்கச்செதியும்ப
काननौकसः	வானரர்கள்		டியாடுருக்கிறதுமான
लङ्कायां	இலங்கையில்	भेरीमृदङ्गसंघुष्टं	பேரீநிருத்தங்கங்களின்
आकुष्ठं	கோலாகலத்தையும்,		முழக்கத்தையும்
तुमुलं	அதிகமாயிருக்கிறதும்	छुश्रुवुः	கேட்டார்கள்.

बभ्रुवुस्तेन घोषेण संहृष्टा हरियूथयाः । अमृष्यमाणास्तं घोषं विनेदुघोषवत्तरम् ॥ 4 ॥

हरियूथयाः	வானரசேனைத்தலைவர்	तं	அந்த
	கள்	घोषं	கோலத்தை
तेन	அந்த	अमृष्यमाणाः	பொறுக்க மனம்
घोषेण	முழக்கத்தால்		வாதவர்களால்
संहृष्टाः	சந்தேசவுபடைந்தவர்	घोषवत्तरं	அதிஜாமதிகமான
	களாக		கோலத்தை
बभ्रुवुः	ஆயினர்.	विनेदुः	செய்தார்கள்.

राक्षसास्तु प्लवङ्गानां शुश्रुवुश्चापि गर्जितम् । नर्दतामिव हृष्टानां मेघानामम्बरे स्वनम् ॥

राक्षसाः तु	ராக்ஷஸர்களும்	इव	நிகர்த்து
• प्लवङ्गानां	செருக்குற்று	नर्दतां	கர்ஜிக்கும்
अम्बरे	ஆகாசத்தில்	प्लवङ्गानां	வானர்களளுடைய
मेघानां	மேகக்களுடைய	गर्जितं च अपि	கர்ஜனைமையும்
स्वनं	இயல்பொலியை	शुश्रुवुः	கேட்டார்கள்.

दृष्ट्वा दाशरथिर्लङ्कां चित्रध्वजपताकिनीम् । जगाम मनसा सीतां द्यूमानेन चेतसा ॥

दाशरथिः	சூராமர்	द्यूमानेन	நொந்துகிடக்கின்ற
चित्रध्वज- }	அழகிய த்வஜங்களோ	चेतसा	மனதால்
पताकिनी }	டும் கொடிதனோடும்	सीतां	சீதாதேவியைப்பற்றி
	விளங்கும்	मनसा जगाम	பின்வருமாறு
लङ्कां	இலங்கை நகரை		நினைத்தார்.
दृष्ट्वा	பார்த்து		

अत्र सा मृगशाबाक्षी रावणेनोपस्थिते । अभिभूता ग्रहेणो लोहिताङ्गेन रोहिणी ॥ ७ ॥

अत्र	"இவ்விடத்தில்	ग्रहेण	கிரகத்தால்
मृगशाबाक्षी	{ மான்குட்டியின் கண் கள்போன்ற கண்க ளையுடைய	अभिभूता	பிடிக்கப்பட்ட
सा	அவள்	रोहिणी इव	ரோகிணிபோல்
लोहिताङ्गेन	அங்காரக	रावणेन	ராவணனால்
		उपस्थिते	சிறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றாள்."

दीर्घमुष्णं च निश्वस्य समुद्रीक्ष्य च लक्ष्मणम् । उवाच वचनं वीरस्तत्कालहितमात्मनः ॥

वीरः	சூராரும் அவர்	आत्मनः	தனக்கு
दीर्घं	தீர்க்கமாகவும்	तत्कालहितं	அக்காலத்திற்கேற்ற
उष्णं च	உஷ்ணமாகவும்		தாயிருக்கிற
निश्वस्य च	பெரு மூச்சுவிட்டு	वचनं	ஒரு சொல்லை
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை	उवाच	பின்வருமாறு
समुद्रीक्ष्य	பார்த்து		மொழிந்தார் :

आलिखन्तीमिवाकाशमुत्थितां पश्य लक्ष्मण । मनसेव कृतां लङ्कां नगाये विश्वकर्मणा ॥

लक्ष्मण	"லக்ஷ்மணா !	विश्वकर्मणा	விசுவகர்மானினால்
नगाये	மணியின் உச்சியில்	मनसा इव	மனத்தாலேயே
आकाशं	ஆகாசத்தை	कृतां	சிருஷ்டிக்கப்பட்ட
आलिखन्ती	உராய்கிறது		தரகிய
इव	போலவே	लङ्कां	இலங்கை நகரை
उत्थितां	உயரக்களம்பியிருக்கி றதாய்	पश्य	பார்.

विमानैर्बहुभिर्लङ्का सङ्कीर्णा हि विराजते । विष्णोः पद्मिवाकाशं छादितं पाण्डुरैर्धनैः ॥

लङ्का	"இலங்கை நகர்	छादितं	மறைக்கப்பட்ட
बहुभिः	பல	विष्णोः	சூர்யபகவானது
विमानैः	மானிகளினால்	पद्मं	இருப்பிடமாகிய
सङ्कीर्णा	நிறைத்ததாய்	आकाशं	ஆகாசம்
पाण्डुरैः	வெண்	इव हि	போலவே
धनैः	மேகங்களால்	विराजते	விளங்குகிறது.

पुष्पितैः शोभिता लङ्का वनैश्चैत्रयोपमैः । नानापतङ्गसंघुष्टैः फलपुष्पोपमैः शुभैः ॥ ११ ॥

लङ्का	"இலங்கை நகர்"	கங்கு புஷ்பித்தவை	கனகம்	வையோபமै:	{ குபோலது சைத்ர ரதமெனும் உத்தியா னத்தை நிகர் த்தவை கனகமான
புष्ପிதै:				வன:	சோலைகளால்
नानापतङ्गसंघुष्टै:	{ பலவிதப் பறவைகள் ளால் சப்திக்கப் பெற்றவைகளும்			शोभिता	அழகுவாய்ந்ததாய்
शुभै:	சிறந்த				விளங்குகிறது.
फलपुष्पोपमै:	{ கனிகளானும் புஷ்பங் களானும் நிறம்பிய வைகளும்				

पश्य मत्तविहङ्गानि प्रलीनभ्रमराणि च । कोकिलाकुलषण्डानि दोषवीति शिवोऽनिलः ॥

अनिलः	"காற்று"	கொழுத்த பறவை	கனையும்	कोकिलाकुल-	{ தாமதமாய் திரியும் கோகிலங்களின் குழ
मत्तविहङ्गानि				षण्डानि च	
प्रलीनभ्रमराणि	அடங்கிக்கிடக்கும்	வண்டுகளையும்		शिवः	சுமாய் [கங்களையும்
				दोषवीति	அசைக்கிறது
				पश्य	பார்."

इति दाशरथी रामो लक्ष्मणं समभाषत ॥ १३ ॥

दाशरथिः	தசரதரின் புதல்வ	ராகிய	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரைப்	பார்த்து
रामः	ஸ்ரீராமர்		इति	மேற்கண்டவாறு	
			समभाषत	பேசியுடித்தார்.	

बलं च तद्वै विभज्यच्छास्त्रदृष्टेन कर्मणा । शशास कपिसेनाया बलमादाय वीर्यवान् ॥ १४ ॥

अङ्गदः सह नीलेन तिष्ठेदुरसि दुर्जयः ॥ १५ ॥

शास्त्रदृष्टेन	சாஸ்திரத்திற்கண்ட	वीर्यवान्	வீரயவானாகிய
कर्मणा वै	விதிப்படி	अङ्गदः	அங்கதன்
तत्	அந்த	नीलेन	நீலனோடு
बलं च	சேனையை	सह	கூட
विभजन्	அணிவகுக்கிறவராய்	बलं	தனது சேனையை
शशास	பின்வருமாறு கட்ட	आदाय	கூட வைத்துக் கொண்டு
	ளையிட்டார் :	कपिसेनायाः	காசரசேனையின்
दुर्जयः	"எவரும் வெல்ல	उरसि	மார்பின் ஸ்தானத்தில்
	முடியாத	तिष्ठेत्	இருக்கட்டும்."

तिष्ठेद्वा नरवाहिन्या वानरौघसमावृतः । आश्रित्य दक्षिणं पार्श्वमृषभो वानरर्षभः ॥ १६ ॥

वानरर्षभः	"வானரோத்தமனாகிய	वानरवाहिन्याः	வானரசையத்தி
* अरुषभः	ரிஷபன்	दक्षिणं पार्श्वं	வலதுபக்கத்தை[னது
वानरौघ-	வானரக்கூட்டத்தால்	आश्रित्य	அடைந்து
समावृतः	சூழப்பட்டவனாய்	तिष्ठेत्	அங்கே இருக்கட்டும்.

गन्धहस्तीव दुर्धर्षस्तरस्वी गन्धमादनः । तिष्ठेद्वा नरवाहिन्याः सव्यं पार्श्वं समाश्रितः ॥
மூர்த்தி ஸ்தாஸ்யாம்யஹ் யுக்தோ லக்ஷ்மணேன சமந்வித: ॥ १७ ॥

गन्धहस्ती	"மதயாணை	समाश्रितः	அடைந்து
इव	போல	तिष्ठेत्	அங்கு இருக்கட்டும்.
दुर्धर्षः	அணுகமுடியாதவனும்	अहं	நான்
तरस्वी	மிக்கப் பலவா லுமான	लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணனுடன்
गन्धमादनः	கந்தமா தனன்	समन्वितः	கூட
वा नरवाहिन्याः	வானரச்சேனைபின்	युक्तः	ஐரக்கிரமையுடனிருப்பவனும்
सव्यं	இடது	मूर्ध्नि	தலைப்பக்கத்தில்
पार्श्वं	பக்கத்தை	स्थासामि	நிற்கின்றேன்.

जाम्बवांश्च सुषेणश्च वेगदर्शी च वानरः । ऋक्षमुख्या महात्मानः कुक्षिं रक्षन्तु ते त्रयः ॥

ते	"அந்த	सुषेणः च	அசேஷனுடனும்
महात्मानः	மகாத்மாக்களும்	वानरः	வானரானாகிய
ऋक्षमुख्याः	கரடிகளின் தலைவர்கள்	वेगदर्शी च	வேகதர்கியும்
तयः	மூவர்களும்	कुक्षिं	வயிற்றுப்பாகத்தை
जाम्बवान् च	ஜாம்பவானும்	रक्षन्तु	பாதுகாத்துவரட்டும்.

जघनं कपिसेनायाः कपिराजोऽभिरक्षतु । पश्चार्धमिव लोकस्य प्रचेतास्तेजसा वृतः ॥१९॥

तेजसा	"தேஜஸுடன்	इव	எவ்வண்ணமோ அங் வண்ணமே
वृतः	விளங்கும்	कपिराजः	வானரமன்னன்
प्रचेताः	வருணபகவான்	कपिसेनायाः	வானரச்சேனைபின்
लोकस्य	உலகின்	जघनं	பின்பாகத்தை
पश्चार्धं	மேற்குப்பாகத்தை	अभिरक्षतु	ரக்ஷித்துவரட்டும்."

सुविभक्तमहाव्यूहा महावानररक्षिता । अनीकिनी सा विवभौ यथा द्यौः साभ्रसंघवा ॥

सा	அந்த	अनीकिनी	சேனை
सुविभक्त- } महाव्यूहा }	நன்கு பிரிக்கப்பட்ட அணிவகுப்பையுடையதும்	साभ्रसंघवा	மேகக்கூட்டங்களுடன் கூடின.
महावानररक्षिता	கிறந்த வானரர்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்டதுமான	द्यौः यथा	ஆகாசமென
		विवभौ	விளங்கிற்று.

प्रगृह्य गिरिशृङ्गाणि महत्तथ महीरुहान् । आसेदुर्वानरा लङ्कां विषर्दयिषवो रणे ॥ २१ ॥

வானரா:	வானரர்கள்	गिरिशृङ्गाणि	மலைச்சிகரங்களையும்
लङ्कां	இலங்கையை	मृतः	பெறும்
रणे	போரில்	महीरुहान् च	மரங்களையும்
विमर्दयिषवः	அழித்துவிட ஆவது	प्रगृह्य	எகவிலைந்திக் கொண்டு
	ந்றவர்களால்	आसेदु:	காத்துநின்றனர்.

शिखरैर्विकिरामैनां लङ्कां मुष्टिभिरेव वा । इति स्म दधिरे सर्वे मनांसि हरिसत्तमाः ॥

हरिसत्तमा:	வானரோத்தமர்கள்	एनां लङ्कां एव	இந்த இலங்கையையும்
सर्वे	எல்லோரும்	विकिराम	பொடியாக்கிண்டு
शिखरै:	மலைச்சிகரங்களாலும்	इति	என்று [வேளாம்
मुष्टिभिः वा	முஷ்டிகளாலும்	मनांसि दधिरे स्म	நனைத்தார்கள்.

ततो रामो महातेजाः सुग्रीवमिदमब्रवीत् । सुविभक्तानि सैन्यानि शुक एव विमुच्यताम् ॥

महातेजा:	மகாதேஜஸ்வியாகிய	सुविभक्तानि	நன்கு அணிவகுக்கப் பட்டுக்கிடன.
रामः	ஸ்ரீராமர்	ततः	ஆனபடியால்
सुग्रीवं	சுக்ரீவனைப் பார்த்து	एव:	இந்த
इदं	பின்வருமாறு	शुकः	சுகன்
अब्रवीत्	சொன்னார் :	विमुच्यताम्	விட்டுக்கிடப்படும்."
सैन्यानि	"சேனைகள்		

रामस्य वचनं श्रुत्वा वानरेन्द्रो महाबलः । मोचयामास तं दूतं शुकं रामस्य शासनात् ॥

महाबलः	மகாபலசகலியாகிய	शासनात्	ஆக்கினை எங்கிற
वानरेन्द्रः	வானரமன்னன்	तं	அந்த [படியால்
रामस्य	ஸ்ரீராமாது	दूतं	தூதனாகிய
वचनं श्रुत्वा	ஆக்கினைவைக்கேட்டு,	शुकं	சுகனை
रामस्य	ஸ்ரீராமாது	मोचयामास	விடுவித்தான்.

मोचितो रामवाक्येन वानरैश्चाभिपीडितः । शुकः परमसंव्रस्तो रक्षोऽधिपमुपागमत् ॥ २५ ॥

वानरै:	வானரர்களால்	रामवाक्येन	ஸ்ரீராமாது ஆக்கினை பால்
अभिपीडितः च	மிகத் துன்புறுத்தப் பட்டவனும்	मोचितः	ஸ்வதந்திரம் பெற்ற
		शुकः	சுகன் [வனுமரன்
परमसंव्रस्तः	மிகத் தடுக்கென	रक्षोधिप	ராக்ஷஸமன்னனிடம்
	கிடந்தவனும்	उपागमत्	வந்துசேர்ந்தான்.

रावणः प्रहसन्नेव शुक्रं वाक्यमभाषत । किमिमौ ते सितौ पक्षौ लूनपक्षश्च दृश्यसे ॥
कच्चिन्नानेकचित्तानां तेषां त्वं वशमागतः ॥ २६ ॥

रावणः	ராவணன்	लूनपक्षः च	{ कायப்படுத்தப்பட்ட கிறகுக்களையுடையவ னாகவும்
शुक्रं	சுகளைப்பார்த்து	दृश्यसे	காணப்படுகின்றனை.
प्रहसन् एव	பரிகாசமாய் நகைத்த துக்கொண்டே	त्वं	நீ
वाक्यं	ஒரு சொல்லை	अनेकचित्तानां	மனம் ஒன்றுரிளையில்லில்
अभाषत	பின்வருமாறு மொழி	तेषां	ஆவர்களுடைய [லாத
ते	"உனது [ந்தரன் :	वशं आगतः न	{ அதினைத்தில் சிக்கிக் கொண்டு விட்டவ னாய் இல்லையென
इमौ पक्षौ	இவ்விரண்டு கிறகுக	कच्चि	நான் நினைக்கின்றேன்."
किं	ஏன் [னும்		
सितौ	சட்டப்பட்டிருக்கின் றன.		

ततः स भयसंविग्रस्तथा राजाऽभिचोदितः । वचनं प्रत्युवाचेदं राक्षसाधिपमुत्तमम् ॥ २७ ॥

ततः	அப்பொழுது	उत्तमं	பெரியவனாகிய
भयसंविग्रः	பயத்தால் நடுகடுக்கி கிடந்தவனுள்	राक्षसाधिपं	ஆரக்கமன்னனைப் பார்த்து
राजा	மன்னனால்	इदं	பின்வரும்
तथा	மேற்கண்டவாறு	वचनं	சொல்லை
अभिचोदितः	கேட்கப்பட்டவனு	प्रत्युवाच	பதிலாய்க் சொன் னான் :
सः	அவன் [மான		

सागरस्योत्तरे तीरे ब्रुवंस्ते वचनं तथा । यथा सन्देशमक्षिष्टं सान्त्वयं शृण्वया गिरा ॥

सागरस्य	"சமுத்திரத்தின்	ब्रुवन्	சொல்லுகின்றவனாய்
उत्तरे	வட	अक्षिष्टं	தேறியமாய்
तीरे	கரையில்	शृण्वया	இனிய
ते	தேவரீரது	गिरा	சொற்கொண்டு
सन्देशं	ஆக்கினையாகிற	सान्त्वयम्	சமாதானமாய் கூறி னான்." (ஆர்வம்).
वचनं	சொல்லை		
यथा तथा	சொன்னபடியே		

कुक्षैस्तैरहमुत्प्लुत्य दृष्ट्वात्रैः पुबङ्गमैः । गृहीतोऽस्म्यपि चारब्धो हन्तुं लोभं च मुष्टिभिः ॥

दृष्ट्वात्रैः	"கண்டுவிட்டவர்களும்	गृहीतः अस्मि	பிடிக்கப்பட்டவனாக ஆகினேன்.
कुक्षैः	கிளங்கொண்டவர்க ளுமான	अपि च	இதோடுகூட
तैः	அந்த	मुष्टिभिः	முஷ்டிகளால்
पुबङ्गमैः	வாணர்களால்	लोभं	புடைக்கவும்
उत्प्लुत्य	கிளம்பி	हन्तुं च	மற்றப்படி துன்புறுத் தப்படவும்
अहं	நான்	आरब्धः	ஆளாயினேன்.

नैव संभाषितुं शक्याः संप्रश्नोऽत्र न लभ्यते । प्रकृत्या कोपनास्तीक्ष्णा वानरा राक्षसाधिपः॥

राक्षसाधिप   "ராஷ்டிரஸாதிபன்னு!
 வானரா:   வானரர்கள்
 प्रकृत्या   இயல்பாகவே
 कोपना:   கோபமுள்ளவர்க
    ளாகவும்
 तीक्ष्णा:   கொடியவர்களாகவு
    மிருக்கின்றார்கள்.

संप्रश्नः   முகங்கொடுத்து
                                  பேசுதலென்பது
 अस   இவர்கள் விஷயத்தில்
 लभ्यते न   கிடைக்கமாட்டாது.
 संभाषितुं एव   எதையும் சொல்வ
                                  தற்கும்
 न शक्याः   சாத்தியமானவர்கள்
                                  இல்லை.

स च हन्ता विराधस्य कबन्धस्य खरस्य च । सूर्यावसहितो रामः सीतायाः पदमागतः॥

विराधस्य   "விராதனையும்
 कबन्धस्य   கபந்தனையும்
 खरस्य च   கரனையும்
 हन्ता   கொன்றவனும்
 सूर्यावसहितः   சூர்யவனுடன் கூட்டுற
                                  வுகொண்டவனுமான

सः   அந்த
 रामः   ராமன்
 सीतायाः   சீதையின்
 पदं च   இருப்பிடத்தை
 आगतः   அறிந்துக்கொண்டு
                                  விட்டான்.

स कृत्वा सागरे सेतुं तीर्त्वा च लवणोदधिम् । एष रक्षांसि निर्भूय धन्वी तिष्ठति राघवः॥

सः   "அந்த
 राघवः   ராமன்
 सागरे   சமுத்திரத்தில்
 सेतुं   ஸேதுவை
 कृत्वा   கட்டி-
 लवणोदधिं   உவர்கடலை

तीर्त्वा   தாண்டிவிட்டு
 रक्षांसि च   அரக்கர்களையும்
 निर्भूय   திருணமாய் விளைத்து
 धन्वी   விலுளும் கையுமாய்
 एषः तिष्ठति   இவ்வாறு வந்துசேர்க்கி
                                  ருக்கின்றான்.

ऋक्षवानरसङ्घानामनीकानि सहस्रशः । गिरिमेषनिकाशानां छादयन्ति वसुन्धराम् ॥३३॥

गिरिमेष- } "பர்வதங்களையும் மே
 निकाशानां } कங்களையும் திகர்த்த
 ऋक्षवानर- } கரடிகளுடையவும்
 सङ्घानां } வானரர்களுடைய
                                  வும் கூட்டங்களின்

सहस्रशः   ஆயிரக்கணக்கான
 अनीकानि   செனைகள்
 वसुन्धरां   பூமியை
 छादयन्ति   மூடிக்கொண்டிருக்க
                                 ின்றன.

राक्षसानां बलौघस्य वानरेन्द्रबलस्य च । नैतयोर्विद्यते सन्धिर्देवदानवयोरिव ॥ ३४ ॥

देवदानवयोः   "தேவர்களுக்கும்
                                  அசுரர்களுக்கும்
 *इव   எப்படியோ அப்ப
                                  டியே
 एतयोः   இவ்விரண்டான
 राक्षसानां   அரக்கர்களுடைய

बलौघस्य   செனைசமூகத்திற்கும்
 वानरेन्द्रबलस्य च   வானரமன்னனது
                                  செனைக்கும்
 सन्धिः   ஒற்றுமையுட
                                  னிருத்தல்
 विद्यते न   கிடைக்கமாட்டாது.

पुरा प्राकारमायान्ति क्षिप्रमेकतरं कुरु । सीतां वाऽस्मै प्रयच्छाशु सुयुद्धं वा प्रदीयताम् ॥

प्राकारं	"மதிற்கவரைநோக்கி	कुरु	செய்கிறாக.
आयान्ति	வந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள்.	आशु	உடனே
पुरा	வந்துசேர்வதற்கு முந்தியே	सीतां वा	சீதையையாவது
क्षिप्रं	காலதாமதமின்றி	अस्मै	இவருக்கு
एकतरं	பின்வரும் இரண்டி லொன்றை	प्रयच्छ	திருப்பிக்கொடுத்து விடும்.
		वा	அல்லது
		सुयुद्धं वा	பெரும் போரானது
		प्रदीयताम्	கிதிக்கப்பட்டிடும்."

शुकस्य वचनं श्रुत्वा रावणो वाक्यमब्रवीत् । रोषसंरक्तनयनो निर्दहन्निव चक्षुषा ॥३६॥

रावणः	ராவணன்	रोषसं(क्तनयनः)	கொபத்தால் கண்கள்
शुकस्य	சுகனது		சிவந்தவனாய்
वचनं श्रुत्वा	சொல்லிக் கேட்டு	वाक्यं	பின்வரும் சொல்லை
चक्षुषा	கண்ணால்	अब्रवीत्	புகன்றான்
निर्दहन् इव	எரிந்துவிடுபவன் போன்று		

यदि मां प्रति युद्धेयन्देवगन्धर्वदानवाः । नैव सीतां प्रदास्यामि सर्वलोकभयादपि ॥३७॥

देवगन्धर्वदानवाः	"தேவர்கள், கந்தர்வர் கள், அசுரர்கள்	सर्वलोकभयात्-)	எல்லா லோகங்களிலி
मां प्रति	என்னை எதிர்த்து	अपि)	ருந்து பயம் ஏற்படு
युद्धेयन्	போர்புரிகின்றார்கள்	सीतां एव	கிறது என்றாலும்கூட;
यदि	என்றாலும்கூட;	प्रदास्यामि न	சீதையை மாத்திரம் திருப்பிக்கொடேன்.

कदा नामाभिधावन्ति राघवं मामकाः शराः । वसन्ते पुष्पितं मत्ता भ्रमरा इव पादपम् ॥

वसन्ते	"வஸந்தகாலத்தில்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே
मत्ताः	கொழுத்த	मामकाः	என்னால் கிடப்படும்
भ्रमराः	வண்டிகள்	शराः	பாணங்கள்
पुष्पितं	புஷ்பித்திருக்கும்	राघवं	ஸ்ரீராமரை
पादपं	ஓர் மரத்தை	कदा नाम	எப்பொழுதுதான்
		अभिधावन्ति	மொய்க்கப்போகின்றனவோ?

कदा तूणीशयैर्दीप्तिर्गणशः कार्मुकच्युतैः । शरैरादीपयाम्येनमुल्काभिरिव कुञ्जरम् ॥ ३९ ॥

दीप्तिः	"எரிதிறவைகளும்	गणशः	கட்டங்கட்டமாக
तूणीशयैः	அம்புருத்தூணியில் கிடப்பவைகளும்	कार्मुकच्युतैः	வில்லிலிருந்து வெளி வருகின்றவைபுமான

ஸீ:	பாணங்கொள்	कुअरे	யாணையை
एने	இவளை	इव	எப்படியோ, எப்படியே
उल्काभिः	கொள்ளிக்கட்டை	करा	எப்பொழுது
	கொள்	आदीपयामि	கொளுத்துவேனோ?

तचास्य बलपादास्ये बलेन महता वृतः । ज्योतिषापिव सर्वेषां प्रभासुयन्दिवाकरः ॥४०॥

उचन्	“உதயமாகும்	महता	பெரும்
दिवाकरः	சூரியன்	बलेन	சேனையால்
सर्वेषां	மற்றுள்ள எல்லா	वृतः	குழப்பட்டவனாய்
ज्योतिषां	சொக்களுடைய	अस्य	இவனது (தான்)
प्रभां	ஒளியை	तत्	அந்த
इव	எவ்வண்ணமோ அவ்	बलं च	பலத்தையும்
	வண்ணமே	आदास्ये	வாங்கிவிடுவேன்.

सागरस्येव मे वेगो मारुतस्येव मे गतिः । न हि दाशरथिर्वेद तेन मां योद्धुमिच्छति ॥

मे	“எனது	दाशरथिः हि	ராமன் மாதிரி
वेगः	ஆற்றல்	वेद न	இதை அறியாதிருக்கிறது.
सागरस्य इव	சமுத்திரத்திற்கு		
	நிகரானது;	तेन	அதனுடைய
मे	எனது	मां	என்னுடன்
गतिः	போக்கு	योद्धुं	போர்புரிய
मारुतस्य इव	வாயுவிற்குநிகரானது;	इच्छति	துணிகருன்.

न मे तूणीशयान्वाणान्सविषानिव पन्नगान् । रामः पश्यति संग्रामे तेन मां योद्धुमिच्छति॥

रामः	“ராமன்	पन्नगान्	பாம்புகளை
संग्रामे	போரில்	इव	உத்தமவகளை
मे	எனது	पश्यति न	அறிந்தவன்.
तूणीशयान्	அம்புருத்தூணியி	तेन	அதனுடைய
	விருக்கும்	मां	என்னுடன்
वाणान्	பாணங்களை	योद्धुं	போர்புரிய
सविषान्	விஷத்தோடுகூடிய	इच्छति	துணிகருன்.

न जानाति पुरा वीर्यं मम युद्धे स राघवः

॥ ४३ ॥

सः	“அந்த	मम	எனது
राघवः	ராமன்	वीर्यं	வீர்யத்தை
युद्धे	போரில்	पुरा	இதற்குமுன்
		जानाति न	கண்டதில்லை.

मम चापमयीं वीणां शस्कोणैः प्रवादिताम् । ज्याशब्दतुमुलां धोरामर्तिभीतमहास्वनाम् ॥
नाराचतलसन्नादां तां ममाहितवाहिनीम् । अवगाह्य महारङ्गं वादयिष्याम्यहं रणे ॥४५॥

अहं	“நான்	ज्याशब्दतुमुलां	{ நானொலியாகிய அட
रणे	போரில்		ர்ந்த ஒளையுடைய
मम	எனது		தும்
तां	அந்த	आर्तिभीत-	பிடிக்கப்பட்டுப் பயந்த
अहितवाहिनीं	பனையவர்களின்	महास्वनां }	வர்களின் பேரொலி
	சேனையாகிற		யையுடையதும்
महारङ्गं	நாடகமேடையில்	नाराचतल-	நாராசபாணத்தின்
अवगाह्य	புகுந்து	सन्नादां }	கோதமுடையதாயி
शस्कोणैः	சரங்களாகிற(மீட்டும்)		ருக்கிற
	கருவிகளால்	चापमयीं	வில்லாகிய
प्रवादितां	மீட்டப்பெற்றதும்	वीणां	வினையை
धोरां	பயங்கரமாய்	वादयिष्यामि	வாசிக்கப்போகிறேன்.

न वासवेनापि सहस्रचक्षुषा यथाऽस्मि शक्यो वरुणेन वा स्वयम् ।
यमेन वा धर्षयितुं शराग्निना महाहवे वैश्रवणेन वा पुनः ॥ ४६ ॥

सहस्रचक्षुषा	“ஆகிரம் கண்கள்	वैश्रवणेन वा	சுபேரனால் தானாகத்
	படைத்த	महाहवे	பெரும்போரில் [டும்
वासवेन अपि	இந்திரனால்	शराग्निना	கணைத்தியால்
	தானாகட்டும்	यथा पुनः	எப்படியும்
स्वयं	ஸாக்ஷாத்	धर्षयितुं	அடக்க
वरुणेन वा	வருணனால் தானாகட்	अस्मि	நான்
	டும்	शक्यः न	முடியாதவன்.
यमेन वा	யமனால் தானாகட்டும்		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकान्ये
युद्धकाण्डे चतुर्विंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15564

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 889

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे विंशोऽङ्कः वर्तमानकथाप्रसङ्गः ॥

இவ்விதம் ஆதியில் குசன் லவன் இவர்களால் ஸ்ரீராமர் ஸந்நிதியில் அச்வமேத
யாகசாலையில் காணம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் இருபதாவது
தினத்தில் காணம் பண்ணப்பட்ட கதை முடிவுபெற்றது.

[புரா குशलவாஸ்யாं श्रीरामसन्निधावश्वमेधयज्ञवाटे द्वाविंशति दिनेषु गीते श्रीमद्रामायणे
एकविंशेऽह्नि युद्धकाण्डे पञ्चविंशसर्गमारभ्य पञ्चाशसर्गपर्यन्तं
(15565—16665 श्लोकाः) गीतम् । तस्मिन् दिने गीताः श्लोकाश्च 1101]

ஆதிரில் குசன் லவன் இலர்கனாஸ் பூதிராமஸநிதரில் ஆர்வமேதயாகசாகையில்
முப்பத்திரண்டு தினங்களில் காணம் செய்யப்பட்ட பூமத் ராமாயணத்தில்
இருபத்தேதாராவது தினத்தில் புத்தகாண்டில் 25-வது ஸர்க்கம் முதல்
50-வது ஸர்க்கம் வரை (15565—16665) காணம் செய்யப்பட்டது.
ஆன்று காணம் செய்யப்பட்ட சுலோகசங்கிலை 1101]

पञ्चविंशः सर्गः—இருபத்தைத்தாவது ஸர்க்கம். || 24 ||

शुकसारणवचनम्—சுகஸாரணர்களது வசனம்.

सबले सागरं तीर्णे रामे दशस्यात्मजे । अमाल्यौ रावणः श्रीमानब्रवीच्छुकसारणौ ॥ १ ॥

दशस्यात्मजे	தசாதசின் திருமகனு	रावणः	ராவணன்
रामे	பூதிராமர் [ராமிய]	अमाल्यौ	மந்திரிகளான
सबले	சேனையுடன்	शुकसारणौ	சுகனையும், சாரணனை
सागरं	சமுத்திரத்தை		யும் பார்த்து
तीर्णे	தாண்டியதும்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
श्रीमान्	பூதிமானாகிய		மொழிந்தான் :

समग्रं सागरं तीर्णे दुस्तरं वानरं बलम् । अभूतपूर्वं रामेण सागरे सेतुबन्धनम् ॥ २ ॥

वानरं	“வானர	सागरे	சமுத்திரத்தில்
बलं	சேனை	रामेण	ராமனொருவனால்
समग्रं	எல்லாமும்	अभूतपूर्वं	இதவரையம் ஒருவ
दुस्तरं	தாண்டமுடியாத		ரும் செய்திராத
सागरं	சமுத்திரத்தை	सेतुबन्धनम्	சேனக்கட்டு ஏற்பட்
तीर्णे	தாண்டிவிட்டது.		டிருக்கிறது.

सागरे सेतुबन्धं तु न अर्ह्यां कथञ्चन । अवश्यं चापि संख्येयं तन्मया वानरं बलम् ॥

सागरे	“சமுத்திரத்தில்	अपि तु	ஆனால் இப்பொழுதோ
सेतुबन्धं च	சேனக்கட்டுவென்ப	तत्	அந்த
	தையே	वानरं बलं	வானரசேனை
कथञ्चन	யார் சொல்லிரிஞந்த	मया	என்னால்
	போதினும்	अवश्यं	அவசியமாய்
अर्ह्यां न	நான் மட்டுக்களை	संख्येयम्	கணக்கிடத்தக்கதா
	கொள்ளேன்.		யிருக்கிறது.

भवन्तौ वानरं सैन्यं प्रविश्यानुपलक्षितौ । परिमाणं च वीर्यं च ये च मुख्याः पुवङ्गमाः ॥
 मन्त्रिणो ये च रामस्य सुग्रीवस्य च सम्पताः । ये पूर्वमभिवर्तन्ते ये च शूराः पुवङ्गमाः ॥
 स च सेतुर्यथा बद्धः सागरे सलिलार्णवे । निवेशं च यथा तेषां वानराणां महात्मनाम् ॥
 रामस्य व्यवसायं च वीर्यं प्रहरणानि च । लक्ष्मणस्य च वीरस्य तच्चतो ज्ञातुमर्हथः ॥

भवन्तौ	"நீங்கனிஞ்ஞவர்களும்,	ये च	எவர்களோர் அவர்களை
वानरं सैन्यं	வானரசேனைக்குள்		யும்,
अनुपलक्षितौ	{ அவர்களால் கண்டு கொள்ளப்படாத வர்களாய்,	सलिलार्णवे	நீர் நிரம்பிய
प्रविश्य	புகுந்து	सागरे	சமுத்திரத்தில்
परिमाणं च	அளவையும்,	सः	அந்த
वीर्यं च	வீரபத்தையும்,	सेतुः	அணை
मुख्याः	தலைமையான	यथा बद्धः च	எப்படிக் கட்டப்பட்ட தோ அதையும்,
पुवङ्गमाः	வானரர்கள்	महात्मनो	மகா ஆற்றலுடைய
ये च	எவர்களோர் அவர்களை யும்,	तेषां	அந்த
रामस्य	ராமனுடையவும்,	वानराणां	வானரர்கள்
सुग्रीवस्य	சுகீரீவனுடையவும்,	निवेशं	வாழ்மிடம்
सम्पताः	இஷ்டமான	यथा च	எதுவோ அதையும்,
मन्त्रिणः	மந்திரிகள்	रामस्य च	ராமனுடையவும்
ये च	எவர்களோர் அவர்களை யும்,	वीरस्य	ஞானிய
पूर्व	முதலில்	लक्ष्मणस्य च	லக்ஷ்மணனுடையவும்
ये	எவர்கள்	व्यवसायं	உபாயத்தையும்
अभिवर्तन्ते च	நிற்கின்றார்களோர் அவர்களையும்,	वीर्यं	வீரபத்தையும்
पुवङ्गमाः	வானர	प्रहरणानि च	ஆயுதங்களுக்கும்
शूराः	ஞானர்கள்	सखतः	உள்ளபடி
		ज्ञातुं	அறிந்துகொள்ள
		अर्हथः	கடவீர்கள்.

कथं सेनापतिस्तेषां वानराणां महौजसाम् । एतज्ज्ञात्वा यथातत्त्वं शीघ्रमागन्तुमर्हथः ॥८॥

महौजसां	"மகா ஆற்றலுடைய	एतत् च	இதையும்
तेषां	அந்த	यथातत्त्वं	உள்ளபடி
वानराणां	வானரர்களுக்கும்	ज्ञात्वा	கண்டுகொண்டு
सेनापतिः	சேனாபதி	शीघ्रं	விரைவில்
कः	யார் ?	आगन्तुं	திரும்பிவர
		अर्हथः	கடவீர்கள்.

इति प्रतिसमादिष्टौ राक्षसौ शुकसारणौ । हरिरूपधरौ वीरौ प्रविष्टौ वानरं बलम् ॥ ९ ॥

वीरौ	வீரர்களாகிய	प्रतिसमादिष्टौ	இவ்விஷயத்திலாக்கி
शुकसारणौ	சுகசாரண	हरिरूपधरौ	ஹிபெற்றவர்களாய்
राक्षसौ	ஆரக்கர்கள்		வாணரவுரு எடுத்துக் கொண்டு
इति	இதற்குண்டவாறு	वानरं बलं	வானரசேனைக்குள்
		प्रविष्टौ	புகுந்தார்கள்.

ततस्तद्धानरं सैन्यमचिन्त्यं रोमहर्षणम् । संख्यातुं नाध्यगच्छेतां तदा तौ शुकसारणौ ॥

तौ	அந்த	रोमहर्षणं	மயிர்க்கிளிக்கற் செய்
शुकसारणौ	சுகனும் சாரணனும்		கிறதாமாகிய
तदा	அப்பொழுது	वानरं सैन्यं	வானரசேனையை
ततः	அவ்விடத்தில்	संख्यातुं	இவ்வனவெனத்
तत्	அந்த		தொகையிட
अचिन्त्यं	மனதால் நினைக்க	अध्यगच्छेतां न	முடிவதில்லை.
	வொண்ணாததும்		

संस्थितं पर्वताग्रेषु निर्दरेषु गुहासु च । समुद्रस्य च तीरेषु वनेषूपवनेषु च ॥ ११ ॥

तरमाणं च तीर्णं च तर्तुकां च सर्वशः । निविष्टं निविशच्चैव भीमनादं महाबलम् ॥

तद्वलार्णवमक्षोभ्यं ददृशाते निशाचरो ॥ १२ ॥

तत्	அந்த	तरमाणं च	தாண்டிக்கொண்டிருக்
अक्षोभ्यं	கலக்கமுடியாத		கிறதாகவும்,
चछार्णवं	சேனைசமுத்திரமாகிய	तीर्णं च	தாண்டிட்டதாகவும்
महाबलं	பெருஞ்சேனையை	तर्तुकां च	தாண்டத்தயாட்செய்
पर्वताग्रेषु	மலையின் சிகரங்களிலும்		கிறதாகவும்
निर्दरेषु	மலையருளிகளிலும்	निविष्टं	உட்கார்த்தவிட்டதா
गुहासु च	குகைகளிலும்		கவும்,
समुद्रस्य	சமுத்திரத்தில்	निविशच्च	உட்காரணிடுக்கிறதா
तीरेषु च	கரைகளிலும்	सर्वशः	எத்தும் [சவும்,
वनेषु	காடுகளிலும்	भीमनाद एव	பேரொலி செய்திற
उपवनेषु च	தேரட்டங்களிலும்		தாகவும்,
संस्थितं	இருப்பதாகவும்,	निशाचरो	அரக்கர்களிருவர்
			களும்
		ददृशाते	கவனித்தார்கள்.

तौ ददर्श महातेजाः प्रच्छन्नौ च विभीषणः ॥ १३ ॥

महातेजाः	மகா தேஜஸ்வியர்	तौ च	அவ்விருவர்கனையும்
विभीषणः	விபிஷணர்		
प्रच्छन्नौ	மாறுமேலுந், நடை	ददर्श	கண்டுகொண்டு

விரிஞக்கும்

கிட்டார்.

यदि दृष्टं बलं कृत्स्नं वयं वा सुसमीक्षिताः । यथोक्तं वा कृतं कार्यं छन्दतः प्रतिगम्यताम् ॥

வல் கூக்ஸ்   “தேசனை எல்லா முழு
 ட்ரஃ   கண்டறியப்பட்டதா
 வய்   காக்கள் [கவும்
 சுசுமீக்ஷிதா: வா   விசாரித்தறியப்பட்ட
    வர்களுக்கவும்,
 கார்ய   வந்த காரியம்

யதோக   நியமனம்பெற்றவாறு
 குத்   முடிந்ததாகவும்,
 யதி வா   இருக்குமாயின்
 ஞந்த: நுக்ப்பாடியே
 ப்ரதிமய்தாம்   திரும்பிச்செல்லப்
    படட்டும்.

अथ किंचिददृष्टं वा भूयस्तद्वृष्टुमर्हथः

॥ २० ॥

भूयः   “இன்னும்
 अदृष्टं   கண்டறியாதது
 किञ्चिद्   ஏதேனும்மொன்று

வா   இருக்குமாகில்
 தந் அத   அதையும்
 ட்ரஃ அஹ்த: கண்டறியக்கடவீர்
    கள்.

विभीषणो वा कात्स्येन भूयः संदर्शयिष्यति

॥ २१ ॥

वा   “வேண்டுமானால்
 विभीषणः   விபீஷணர்

காந்யேந   எதையும் விடாமல்
 भूयः   இன்னும்
 संदर्शयिष्यति   காட்டுவார்.

न चेद् ग्रहणं प्राप्य भेतव्यं जीवितं प्रति ।

न्यस्तशस्त्रौ गृहीतौ वा न दूतौ वधमर्हथः ॥

इदं   “இந்த
 ग्रहणं   கைதித்தன்னையை
 प्राप्य   ஆடைந்து
 जीवितं प्रति   உயிரைப்பற்றி
 भेतव्यं न   கிர்ந்தையறவேண்டாம்.
 न्यस्तशस्त्रौ   னாகவிரைபுதயில்லாத
    வர்களுக்கவும்

गृहीतौ च   பிடிப்பட்டவர்களுமான
 दूतौ वा   ஹதர்களுக்கியநீக்க
    வீருவர்களும்
 वधं   கொலைக்கு
 अर्हथः न   உரியவர்களுக்கீர்கள்.

पृच्छमानो विमुञ्चैतो चारौ रात्रिचराबुधौ । शत्रुपक्षस्य सततं विभीषण विकर्षणौ ॥ २२ ॥

विभीषण   “விபீஷண!
 सततं   எக்காலத்திலும்
 शत्रुपक्षस्य   சத்ருபக்சத்திற்கு
 विकर्षणौ   ஆவிர்தம் செய்பவர்
    களும்

चारौ   வேவுகாரர்களும்
 रात्रिचरौ   தரத்தர்களுமான
 एतौ उभौ   இந்த இருவர்களையும்
 पृच्छमानौ,   கேள்விப் பிரார்த்திக
    கின்றவர்களாய்
 विमुञ्च   விட்டுவிட்டிடும்.

प्रविश्य नगरं लङ्कां भवद्भ्यां धनदानुजः । वक्तव्यो रक्षसां राजा यथोक्तं वचनं मम ॥

लङ्कां   “இலங்கை
 नगरी   நகருக்கு
 प्रविश्य   சென்று,
 भवद्भ्यां   உங்களிருவர்களாலும்
 रक्षसां   ஆரக்கர்களின்
 राजा   மன்னனுரை

धनदानुजः   துபேரனது தம்பியார்
 मम   எனது [(ராவணன்)
 वचनं   சொல்லை
 यथोक्तं   நான் சொல்லுகிறபடி
 वक्तव्यः   சொல்லப்படவேண்ட
    டு. உவான்

यद्वलं च समाश्रित्य सीतां मे हृतवानसि । तदर्शय यथाकामं ससैन्यः सहवान्ववः ॥२५॥

यत् बलं च   “எந்த பலத்தையே
 समाश्रित्य   பெரிதாய்ப் பாராட்டி
 मे   எனது
 सीतां   வீணையை
 हृतवान् असि   அபஹரித்தவனும்
    ஆகறையோ
 तत्   அதை

ससैन्यः   சைனியங்களுடன்
    கூடினவனாயும்
 सहवान्ववः   பந்துக்களோடுகூடின
    வனாயும்,
 यथाकामं   இயன்றமட்டும்
 दर्शय   நீ நேரில் காட்டுவா
    யாக.

श्वः काल्ये नगरीं लङ्कां समाकारां सतोरणाम् । राक्षसं च बलं पश्य शरैर्विध्वंसितं मया ॥

श्वः   “நானோ
 काल्ये   காலையில்
 मया   என்னால்
 शरैः   பாணங்களால்
 लङ्कां नगरीं   இலங்கைநகரை
 समाकारां   மதிர்கவர்சுளுடனும்
 सतोरणां   தோரணவாயில்
    களுடனும்

राक्षसं   அரக்க
 बलं   சேனைபையும்
 च   ஆகிய எல்லாவற்றை
    யும்
 विध्वंसितं   நாசம்பண்ணிவிடப்
    பட்டதாக
 पश्य   (நீ பரதயகூத்தில்)
    பார்ப்பாயாக.

घोरं रोषमहं मोक्ष्ये बलं धारय रावण । श्वः काल्ये वज्रवान्वज्रं दानवेष्विव वासवः ॥

रावण   “ராவண!
 वज्रवान्   வஜ்ரபாணியாகிய
 वासवः   இந்திரன்
 दानेषु   ஆசுரர்கள்பீது
 वज्रं   வஜ்ராயுதத்தை
 इव   எவ்வண்ணமோ
    அவ்வண்ணமே
 अहं   நான்
 श्वः काल्ये   நானாக் காலையில்

घोरं   அஸுற்றயமாய்
    விளங்கும்
 रोषं   கோபாவேசத்தை
 मोक्ष्ये   வெளிக்காட்டப்
    போகின்றேன்.
 बलं   சைன்யத்தை
 धारय   சேர்த்துவைத்துக்
    கொள்.”

इति प्रतिसमादिष्टौ राक्षसौ शुकसारणौ । जयेति प्रतिनन्द्यैतौ राघवं धर्मवत्सलम् ॥

आगम्य नगरीं लङ्कामवृतां राक्षसाधिपम्

॥ २८ ॥

इति   மேற்கண்டவாறு
 प्रतिसमादिष्टौ   இவ்விஷயத்தில்
    நியமனம்பெற்ற
 राक्षसौ   அரக்கர்களான
 एतौ   இந்த
 शुकसारणौ   சுகனும் சாரணனும்
 धर्मवत्सलं   தர்மத்தில் சலியாப்
    பற்றுடைய

राघवं   ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
 जय   “ஜெயம்பெறுவிராக்
 इति   என்று
 प्रतिनन्द्य   வாழ்த்திவிட்டு
 लङ्कां नगरीं   இலங்கைநகருக்கு
 आगम्य   திரும்பிச்சென்று
 राक्षसाधिपं   அரக்கமன்னனிடம்
 अवृताम्   பின்வருமாறு தெரி
    வித்தார்கள் :

विभीषणगृहीतो तु बधाहौ राक्षसेश्वर । दृष्ट्वा धर्मात्मना मुक्तौ रामेणामितेजसा ॥२९॥

राक्षसेश्वर	“ ஆரக்கமன்னு !	अमितेजसा	அமிதேஜஸ ஆற்றலு
बधाहौ	வகைதக்குரியவர்		டைய
दृष्ट्वा	கண்டு [கொண்ட	धर्मात्मना	தர்மா த்மாவாகிய
	விபிஷணரால் பிடிக்க	रामेण	மூராமரால்
विभीषणगृहीतो	{ ப்பட்டவர்களான	तु	அப்பொழுது
	காங்குளிருவர்களும்	मुक्तौ	விடுவிக்கப்பட்டோம்.

एकस्थानगता यत्र चत्वारः पुरुषर्षभाः । लोकपालोपमाः शूराः कृतास्त्रा दृढविक्रमाः ॥
राघो दाशरथिः श्रीमालक्ष्मणश्च विभीषणः । सुग्रीवश्च महातेजा महेन्द्रसमविक्रमः ॥३१॥

पुरुषर्षभाः	“ புருஷேச த் தமர்	महातेजाः	மகாதேஜஸ்கீயும்
	களும்	महेन्द्रसमविक्रमः	துந்திரனை நிகர்த்த
लोकपालोपमाः	லோகபாலர்களுக்கு		விகரமசாஸியும்
	நிகரணவர்களும்	श्रीमान्	ஸக்தமீகடாசுதமுடை
कृतास्त्राः	அஸ்திர வித்தைபில்	रामः	ராமனும் [யவனுமான
	தேர்ச்சியுடைய	लक्ष्मणः	ஸக்தமணனும்
शूराः	சூரர்களும்	विभीषणः च	விபிஷணனும்
दृढविक्रमाः	சலிவா ஆண்மைமயுடை	सुग्रीवः च	சுகீவனும்
	யவர்களளுமான	यस्य	ஒரிடத்தில்
चत्वारः	நால்வர்களாகிய,	एकस्थानगताः	ஒன்றுசேர்ந்துவிட்
दाशरथिः	தசரதரின் மகனும்		டார்கள்.

एते शक्ताः पुरीं लङ्कां सभाकारां सतोरणाम् । उत्पाद्य संक्रामयितुं सर्वे तिष्ठन्तु वानराः ॥

एते	“ இவர்கள்	उत्पाद्य	வேலோடு பெயர்த்து
लङ्कां पुरीं	இலங்கை நகரை	संक्रामयितुं	விசை எறிவதற்கு
सभाकारां	மதிந்தவர்களுடனும்	शक्ताः	சமர்த்தர்கள்.
सतोरणां	தோரண வாய்க்களு	वानराः	வானர்கள்
	டனும்,	सर्वे	எல்லோரும்
		तिष्ठन्तु	இருக்கட்டும்.

यादृशं तस्य रामस्य रूपं प्रहरणानि च । वधिष्यति पुरीं लङ्कामेकस्तिष्ठन्तु ते त्रयः ॥

तस्य	“ அந்த	एकः	அவன் ஒருவனின்
रामस्य	ராமரது	लङ्कां पुरीं	இலங்கை நகரை
रूपं	வடிவமுகும்	वधिष्यति	அழித்துவிடுவான்.
प्रहरणानि च	ஆயுதங்களும் ஆகிய	ते त्रयः	அந்த மற்று மூவர்கள்
	இதெல்லாம்	तिष्ठन्तु	இருக்கட்டும்.
यादृशं	எப்படிப்பட்டது !		

रामलक्ष्मणगुप्ता सा सुग्रीवेण च बाहिनी । वभूव दुर्धर्षतरा सेन्द्रैरपि सुरासुरैः ॥ ३४ ॥

सुग्रीवेण च	"சுக்ரீவனானும்	सुरासुरैः अपि	தேவர்களானும் அசுரர்களானும் கூட
रामलक्ष्मणगुप्ता	ராமனானும், லக்ஷ்மணனானும் பரிபாலிக்கப்	दुर्धर्षतरा	{ என்ன டாடுபட்டாலும் அணுகமுடியாததரம்
सा	அந்த [பட்ட	वभूव	விளங்குகிறது.
बाहिनी	சேனையானது		
सेन्द्रैः	இந்திரனுட்பட்ட		

महृष्टरूपा ध्वजिनी वनौकसां महात्मनां संप्रति योद्धुमिच्छताम् ।

अलं विरोधेन शपो विधीयतां प्रदीयतां दाशरथाय मैथिली ॥ ३५ ॥

सम्प्रति	"இப்பொழுது	विरोधेन अलं	{ கிரோதத்தால் (இது வரையில்) ஆனது போதும்.
योद्धुं	போர்புரிய	शमः	சமாதானம்
इच्छतां	துணிவுகொண்டிருக்கிற	विधीयतां	விதிக்கப்பட்டதும்.
महात्मनां	பகா ஆற்றலுடைய	दाशरथाय	ராமனுக்கு
वनौकसां	வானரர்களின்	मैथिली	மீதலை
ध्वजिनी	சேனையானது	प्रदीयताम्	திருப்பிக்கொடுத்து விடப்பட்டதும்."
महृष्टरूपा	உதவரகக்குறிகளுடன் விளங்குகிறது.		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे पञ्चविंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15599

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 924

पञ्चविंशः सर्गः—இருபத்தாறாவது ஸர்க்கம். ॥ २६ ॥

वानरसेनादर्शनम्—வானரசேனையைக் காண்பிப்பது.

तद्वचः पथ्यमक्लीवं सारणेनाभिभाषितम् । निशम्य रावणो राजा पर्यभाषत सारणम् ॥

रावणः राजा	ராவணமன்னன்	अक्लीवं	சிறந்ததரமிருக்கிறது
सारणेन	ஸாரணனால்	वचः	சொல்லை [மரண
अभिभाषितं	சொல்லப்பட்ட	निशम्य	கேட்டு
तत्	அந்த	सारणं	ஸாரணனைப்பார்த்து
पथ्यं	துறிதமாயிருக்கிறதும்	पर्यभाषत	பின்வருமாறு மொழிந்தான் :

यदि मामभियुञ्जीरन्देवगन्धर्वदानवाः । नैव सीतामहं दद्यां सर्वलोकभयादपि ॥ २ ॥

देवगन्धर्व-}	"தேவர்கள், கந்தர்வர்	सर्वलोक-	{ எல்லா உலகத்தினின்
दानवाः }	கள், அசுரர்கள்	भयान् अपि }	றும் ஆபத்து சம்ப
मां	என்னுடன்		விக்கிறது என்றாலும்
अभियुञ्जीरन्	போர்புரிய வருகின்	अहं	கான்
	றார்கள்	सीतां एव	மீதலையைமட்டும்
यदि	என்றாலும் சரி	दद्यां न	திருப்பிக்கொடுக்க மாட்டேன்.

एषां वानरमुख्यानां के शूराः के महाबलाः । ॥ १० ॥

வானமுக்யானா
एषां
शूराः के
“வானரோத்தமராகிய
இவர்களுள்
சூரர்கள் எவர்கள் ?

महाबलाः के
மகா பலிஷ்டர்கள்
எவர்கள் ?

के पूर्वमभिवर्तन्ते महोत्साहाः समन्ततः ॥ ११ ॥

समन्ततः
महोत्साहाः
“எப்பொழுதும்
மிகவும் உச்சாகம்
கொண்டவர்களால்

पूर्व
के
अभिवर्तन्ते
முதலில்
எவர்கள்
சிறக்கின்றார்கள் ?

केषां शृणोति सुग्रीवः के वा यूथपयूथपाः ॥ १२ ॥

सुग्रीवः
केषां
शृणोति
“சுக்ரீவன்
எவர்களை
(சொல்லி)
கேட்கிறான் ?

यूथपयूथपाः
के वा
சேனைக்கூட்டங்க
ளின் தலைவர்
யாவர் ?

सारणाचक्ष्व मे सर्वे के प्रधानाः पुवङ्गमाः ॥ १३ ॥

सारण
प्रधानाः
पुवङ्गमाः
“ஸாரண !
முக்கிய
வானரர்

के सर्व मे आचक्ष्व
யாவர் ?
எல்லாவற்றையும்
எனக்கு
விளங்க விளம்பு.”

सारणो राक्षसेन्द्रस्य वचनं परिपृच्छतः । आचक्ष्वेऽथ मुख्यज्ञो मुख्यांस्तत्र वनौकसः ॥

मुख्यज्ञः
सारणः
परिपृच्छतः
राक्षसेन्द्रस्य
अथ
“முக்கியமானவர்களை
நன்கறிந்திருந்த
ஸாரணன்,
வினாவும்
ராக்ஷஸேந்திரனுக்கு
அப்பொழுது

तत्र
मुख्यान्
वनौकसः
वचनं
आचक्ष्वे
அங்கு
முக்கியமான
வானரர்களைப்பற்றி
பதிலை
பின்வருமாறு தெரி
வித்தான் :

एष योऽभिमुखो लङ्कां नर्दस्तिष्ठति वानरः । यूथपानां सहस्राणां शतेन परिवारितः ॥
यस्य घोषेण महता सभाकारा सतीरणा । लङ्का प्रवेष्टते सर्वा सशैलवनकानना ॥ १६ ॥
सर्वशाखामृगेन्द्रस्य सुग्रीवस्य महात्मनः । बलाये तिष्ठते वीरो नीलो नामैष यूथपः ॥

यः
वानरः
लङ्कां
अभिमुखः
नर्दन्
तिष्ठति
यूथपानां
सहस्राणां
शतेन
“எந்த
வானரன்
இலங்கைக்கு
எதிர் முகமாக
கர்ஜித்துக்கொண்டு
நிற்கிறானோ,
சேனையின்
ஆயிரங்களின்
தாழ்வுல்

परिवारितः
सर्वशाखामृगेन्द्रस्य
महात्मनः
सुग्रीवस्य
बलाये
तिष्ठते
குழப்பப்பட்டுக்கொ
ளே,
எல்லா வானரர்களுக்
கும் மன்னலும்
மகா ஆற்றலுடைய
சுக்ரீவனது
சேனையின் முன்னி
கையில்
நிற்கிறானோ,

யஸ	எவனது	சுதேவன-	மனைகளுடனும் வனங்
மஹ	பெரும்	கானநா	களுடனும் சோலைக
வோபே	கர்ஜனை யால்		ளுடனும்
லஹ	இலங்கைநகர்	மேபே	நடுநடுக்குகிறதோ,
சவா	முற்றிலும்	பு: நீல:	இவன், நிலனை
சமர்கார	மதிநகவர்களுடனும்	நாம	பெயர்புனைந்தவன்.
சமோரண	தொண்டவர்களில்	பு: சூயப:	இவன் செனைத்தலை
	ளுடனும்	வீர:	ஞான். [வன்.

வாஹு மயூஷ ய: பஜ்யா மஹீ கஞ்ஜதி வீரயவான் । லஹாமபிமூஷ: கோபாஹிஷ்ணம் ச விஜும்பதே ॥
 கிரிஷ்ணபுஷ்பகாச: பஜகிஜ்ஜல்கசாநிம: ॥ 19 ॥
 ஸ்போதயத்யபிசர்ஸவோ லாஹுலம் ச புன: புன: । யஸ லாஹுலசுந்நேன ஸ்வநந்தி பரிசோ டச ॥
 எவ வானரராஜேன சூரியவேணாபிஷேகித: । யாவராஜ்யே஽ஹுதா நாம த்வாமாஹயதி சயுஜே ॥ 20 ॥
 வாலின: சதூஷ: புத்ர: சூரியவஸ்ய சதா ப்ரிய: । ராஜவாஸ்தே பராக்காந்த: சக்ராவே வஹோ யதா ॥
 எதஸ்ய சா மதி: சவா யதூஷா ஜனகாஹ்மஜா । ஹ்நமதா வேகவதா ராஜவஸ்ய ஹிதபிணா ॥ 21 ॥

வீரயவான்	வீரவகாலியும்	தச பரிச:	பத்துதிக்குகாரும்
கிரிஷ்ண-	மனைச்சிகரத்தை	ஸ்வநந்தி	எதிரொலிக்கின்ற
புஷ்பகாச:	வெயர்ந்தவனும்	பு:	இவன் [னிலோ,
பஜகிஜ்ஜ-	மலர்ந்ததாமரை	அஹுத:	அங்கதனை
சாநிம:	போன்றவனுமான	நாம	பெயர்புனைந்தவன்.
ய:	எவன்	வானரராஜேன	வானரமன்னனு
வாஹு	இருகரங்களையும்	சூரியவே	தக்வேனும்
மயூஷ	உயர்த்தி,	யாவராஜ்யே	இளவரசுபட்டத்தில்
பஜ்யா	காண்களால்	அபிஷேகித:	முடிசூட்டப் பெந்
மஹீ	பூமியில்	வாலின:	வாஸிக்கு [நவன் ;
கஞ்ஜதி	நடந்துகொண்டிருக்கிறதோ,	சதூஷ:	எந்த
லஹு	இலங்கையை	புத்ர:	புதல்வன் ;
அபிமூஷ:	பார்த்துக்கொண்டு	சதா	எப்பொழுதும்
கோபா	கோபாவேசத்தால்	சூரியவஸ்ய	சகீவனுக்கு
அபிஷ்ணம்	அடிக்கடி	ப்ரிய:	மனங்கொளுது நடக்
விஜும்பதே ச	துள்ளுகிறதோ,		கிறவன் ;
அபிசர்ஸவ:	அதி உக்கிரம்கொண்	சக்ர:	இத்தான் விஷயத்தில்
லாஹுலம் ச	வாணையும் [டவனும்	வஹோ	வருணபகவான்
புன: புன:	மீண்டும் மீண்டும்	யதா	எவ்வண்ணப்போ அவ்
ஸ்போதயதி	கமுற்றி அடிக்கிறதோ,		வண்ணமே
யஸ	எவனது	ராஜவாஸ்தே	சூரியரகசங்கரவத்
லாஹுலசுந்நேன	வானிலைவாஸ்	பராக்காந்த:	திடங்கொண்டவன் ;

राघवस्य	ஸ்ரீராமருக்கு
हितैषिणा	நன்மைசெய்யவேண்டி
वेगवता	ஆண்மையுற்று விளங்கிய
हन्मता	துறனுடானால்,
जनकात्मजा	ஜானகி
दृष्टा	காணப்பட்டாள்

यत्	என்பதெதுவோ
सा सर्वा	அதெல்லாமும்
एतस्य	இவனது
मतिः	நுண்ணறிவு;
त्वां	தேவரீரை
संयुगे	போர்நிமித்தமாய்
आह्वयति	அழைகவுகிறான்.

बहूनि वानरेन्द्राणामेष यूथानि वीर्यवान् । परिगृह्याभियाति त्वां स्वेनानीकेन दुर्जयः ॥
 अनु वालिसुतस्यापि बलेन महता वृतः । वीरस्तिष्ठति संग्रामे सेतुहेतुरयं नलः ॥ २४ ॥
 ये तु विष्टभ्य गात्राणि क्ष्वेलयन्ति नदन्ति च । उत्थाय च विजृम्भन्ते क्रोधेन हरिपुङ्गवाः॥
 एते दुष्प्रसहा घोराश्चण्डाश्चण्डपराक्रमाः । अष्टौ शतसहस्राणि दशकोटिशतानि च ॥ २६ ॥
 य एनमनुगच्छन्ति वीराश्चन्दनवासिनः । एषैवाशंसते लङ्कां स्वेनानीकेन मर्दितुम् ॥ २७ ॥

ये	“எந்த
हरिपुङ्गवाः	வானரர்கள்
गात्राणि	அவயவங்களை
विष्टभ्य	முறித்துக்கொண்டு
क्ष्वेलयन्ति	விளையாடுகின்றார் களோ,
नदन्ति च	சூசலிடுகின்றார் களோ,
क्रोधेन	கோபத்தால்
उत्थाय	எழுந்து
विजृम्भन्ते च	துள்ளிக்குதிக்கின்றார் களோ ஆவர்களும்,
दुष्प्रसहाः	அணுகவொண்ணாத வர்களும்,
घोराः	பயங்கரமானவர்களும்
चण्डाः	கொடியவர்களும்,
चण्डपराक्रमाः	மகாபராக்கரமசாலி களுமான
एते	இவர்களும்,
अष्टौ शतसहस्राणि	எண்ணூறுபிரக்களும்
दश कोटिशतानि च	பத்து நூறுகொடி களும்,
ये	எந்த
चन्दनवासिनः	சந்தனக்காட்டில் வாசിക്കும்

वीराः	வீரர்களும்
एनं	இவனை
अनुगच्छन्ति	பின்பற்றி வருகின் ருர்களோ,
अयं एव	இவன்தான்
सेतुहेतुः	சேதுவிற்குக் காரண மான
नलः	நளன் என்ற
वीर्यवान्	வீரியசாலி.
एषः	இவன்
वानरेन्द्राणां	வானரோத்தமர் களின்
बहूनि	பல
यूथानि	கூட்டங்களை
परिगृह्य	திரட்டிக்கொண்டு
स्वेन	தனது
अनीकेन	சேனையால்
दुर्जयः	பிறர் அணுகமுடியா தவனாய்
त्वां	தேவரீரை
अभियाति	எதிர்த்துவருகிறான்.
वालिमुत्तस्य	வாலிமைத்தனுக்கு
अनु अपि	பின்னாக
महता	பெரும்
बलेन	சேனையால்
वृतः	நூழப்பட்டவனாய்

சங்காமை	மேலரின் கிமித்தம்	அநீகன நு	சேனைகளைக்கொண்டே
திஷுதி	காத்தாக்கிற்றிருன்.	சங்கா	இலங்கையை
நீர:	கிரகுகிய	மரீசு	உருவழிக்க
புஷ:	இவன்	அப்சஸை	உத்தேசம் கொண்டு
சேன	தனது		ருக்கிருன்.

श्वेतो रजतसंकाशश्चपलो भीमविक्रमः । बुद्धिमान्वानरो वीरस्त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ॥ २८ ॥

तूर्णं सुग्रीवभागस्य पुनर्गच्छति सत्वरः । विभजन्वानरीं सेनामनीकानि प्रहर्षयन् ॥ २९ ॥

சேன:	"சுவேதவென்ற	வானரீ சேனா	வானரசேனையை
வானர:	வானன்	சவர:	பரபரப்புடன்
ரஜதசங்காச:	வெள்ளியின்	விபஜந்	அணிவகுத்துக் கொண்டு
	நிறமுற்றவன்.		
அபல:	வேகநடைபுற்றவன்.	அநீகானி	சேனைகளை
பீமவிக்ரம:	வெகு கொடிய பராத்	புறஃயந்	நஞ்சாகப்படுத்திக் கொண்டு
	கிரமசாலி.		
புத்திமான்	புத்திகூர்மைபுள்ள	சுமீவ்	நகரீகளை
	வன்.	அபாமய	கண்டுவிட்டு
விசு லோகே	முன்று உலகங்களி	புன:	திரும்பி
	லும்	தூர்	வேகமாய்
வீர:	கிரகுகிய	புஷதி	வந்துகொண்டிருக்கி
விசுத:	பிரசித்திபெற்றவன்.		ருன்.

यः पुरा गोमतीतीरे रम्यं पश्यति पर्वतम् । नाम्ना सङ्कोचनो नाम नानानगद्युतो गिरिः ॥

तत्र राज्यं प्रशास्येप कुमुदो नाम युथपः । योऽगौ शतसहस्राणां सहस्रं परिकर्षति ॥ ३१ ॥

यस्य वाला बहुव्यासा दीर्घा लाङ्गलमाश्रिताः ।

ताम्राः पीताः सिताः श्वेताः प्रकीर्णा घोरदर्शनाः ॥ ३२ ॥

अदीनो रोषणश्चण्डः संग्राममभिकाङ्क्षति । एषोऽप्याशंसते लङ्कां सेनानीकेन मर्दितुम् ॥

கோமதிதீர:	"கோமதிக்கரையில்	தர	அசின்
நானாநகயுத:	பல நிறு குன்றுகளு	ரஜ்ய் ப்ராஸ்தி	நாதுமயிர்ப்பாணத்தை
நாமா	பெயரால் [டன் கூடிய		செய்தவருகிருநே,
சங்கோசன: நாம	சங்கோசனம் என்ற	ய:	எவன்
	பிரசித்திபெற்ற	சுதசஹ்ராணா	எழுத்தின்
கிரி:	ஓர் மலைகிருக்கிறது.	சஹ்	ஆயிரத்தை
ய:	எவன்	பரிகர்ஷதி	கொண்டு வந்திருக்கி
புரா	இதற்குமுன்		ருநே,
ரம்ய்	அழகிய	யச்ய	எவனுடைய
பவீத	இந்த மலையில்	லாங்குல் அஸ்தி:	வாலிலிருக்கின்ற
பயேதி	சஞ்சரித்து வருகி	வால:	மயிர்கள்
	ருநே,	பஹுவ்யா:	பல மார்பளவு

दीवो:	நீண்டவைகளாய்
ताम्रा:	சிவந்தும்
पीता:	மஞ்சள் நிறமுற்றும்
श्वेता:	வெளுத்தும்
सिता:	சுருண்டு
प्रकीर्णा:	அடர்ந்து
घोरदर्शना:	பார்க்க பயங்கரமாய் இருக்கின்றனவோ,
एष:	இவன்
कुमुदः नाम	குமுதனென்று பெயர் பூண்ட
यूथप:	சேனைத்தலைவன் ;
अदीन:	எதற்கும் சலியாத வன்.

शेषम:	கொழிந்தன்.
चण्ड:	கொடியவன்.
असौ	இவன்
संभामं	போரை
अभिकांक्षति	எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.
एष:	இவன்
रवेन	தனது
अनीकेन अपि	சேனையைக்கொண்டே
लङ्कां	இலங்கையை
मर्दितुं	உருவழிக்க
आशंसते	உத்தேசிக்கொண்டி- ருக்கிறான்.

यस्त्वेष सिंहसङ्काशः कपिलो दीर्घकेसरः । निभृतः मेक्षते लङ्कां दिधक्षन्निव चक्षुषा ॥
विन्ध्यं कृष्णगिरिं सखं पर्वतं च सुदर्शनम् । राजन्सततमध्यास्ते रम्भो नामैष यूथपः ॥
शतं शतसहस्राणां त्रिशच हरिपुङ्गवाः । यमेति वानराः शूराश्चण्डाश्चण्डपराक्रमाः ॥
परिवार्यानुगच्छन्ति लङ्कां मर्दितुमोजसा ॥ ३६ ॥

राजन्	“ஆரசே !
सिंहसङ्काशः	சிக்கத்தை நிகர்த்தவ
कपिलः	கபிலவர்களுய் [றாய்
दीर्घकेसरः	நீண்டமயிருடையவ னாய்
निभृतः	தருட்சித்தனான
यः	எவன்
लङ्कां	இலங்கையை
चक्षुषा	கண்ணால்
दिधक्षन् इव	எரித்துவிடுகிறவன் போலவே
मेक्षते	பார்த்துக்கொண்- டிருக்கிறான்,
विन्ध्यं	விந்தியமலைமீதும்
कृष्णगिरिं	கருங்குணமலைமீதும்
सुदर्शनं	மிக்க அழகிய
सखं	ஸஹ்யமெனும்
पर्वतं च	பர்வதத்திடும்
सततं	எப்பொழுதும்
अध्यास्ते	வசிக்கவருகிறோனே,
यं	எவனை

शतसहस्राणां	}	முலாயிரம் லக்ஷம்
शतं त्रिंशत्		
शूराः		சூரர்களும்
चण्डाः		கொடியவர்களும்
चण्डपराक्रमाः		மஹா பராக்ரமசாலி களும்
हरिपुङ्गवाः च		வானரர்களில் சிறந்தவர்களுமான
वानराः		வானர்கள்
परिवार्यं		சூழ்ந்து
अनुगच्छन्ति		பின்பற்றி வருகின்றார்
एषः		இவன் [கனோ
यूथपः		சேனைத்தலைவனாய்
रम्भः		ரம்பன்
नाम		எனப் பெயர் பூண்டவன்.
एषः तु		இவனும்
ओजसा		ஆற்றலால்
लङ्कां		இலங்கையை
मर्दितुं एति		உருவழிக்க வந்து கொண்டிருக்கிறான்.

यस्तु कर्णो विवृणुते जम्भते च पुनः पुनः । न च संविजते मृत्योर्न च युद्धादिभावति ॥
 प्रकम्पते च रोषेण तिर्यक् च पुनरीक्षते । पश्येद्वाङ्मयमपि च क्ष्वेलते च महाबलः ॥३८॥
 महाजयो वीतभयो रम्यं साल्वेयपर्वतम् । राजन्सततमध्यास्ते शरभो नाम यूथपः ॥३९॥

राजन्	“ஆரசே!	रोषेण	கொபத்தால்
महाबलः	மஹா பலசாலியும்	प्रकम्पते च	தடித்துக்கொண்
महाजयः	மஹா ஜெயகசாலியும்		டிருக்கிறதோ,
वीतभयः	பயத்தை ஒழித்தவ	पुनः च	பீண்டும் பீண்டும்
यः	எவன் [ஹமான	तिर्यक्	குறுக்காக
कर्णो	கா ளுகளிரண்டையும்	ईक्षते	பார்க்கிறதோ,
विवृणुते	அகற்றிக்கொண்ட	वाङ्मयं अपि	வாழையும்
	ருக்கிறதோ,	पश्यन् च	பார்த்துக்கொண்டே
पुनः पुनः	பீண்டும் பீண்டும்	क्ष्वेलते च	செங்கதம் செங்க
जम्भते च	தான் ளிக்குதிக்கின்		ருமின,
	ருதோ,	सततं	எப்பொழுதும்
मृत्योः	எமனுக்கு	रम्यं	அழகிய
संविजते न च	பயப்படாதிருக்	साल्वेयपर्वतं	சால்வேயபர்வதத்தில்
	கிறதோ,	अध्यास्ते तु	வசிக்கிறதோ,
युद्धाद्	போரில் நின்று		இவன் தான்
विधावति न च	புறங்காட்டி ஓடாதிரு	शरभः नाम	சரபனென்ற
	க்கிறதோ,	यूथपः	சேனைத் தலைவன்.

एतस्य बलिनः सर्वे विहारा नाम यूथपाः । राजञ्छतसहस्राणि चत्वारिंशत्तथैव च ॥

राजन्	“ராஜன்!	बलिनः	மகாபலசாலிகள்.
तथा एव	அவ்வண்ணமே	चत्वारिंशत्	} நாற்பது எக்டாம்
एतस्य	இவனது	शतसहस्राणि	
यूथपाः	சேனைத் தலைவர்கள்	विहाराः नाम	விஹாரர்கள் என்ற
सर्वे च	எல்லோருமே		பெயர் புண்டவர்கள்.

यस्तु मेघ इवाकाशं महानावृत्य तिष्ठति । मध्ये वानरवीराणां सुराणामिव वासवः ॥४१॥
 भेरीणामिव सन्नादो यस्यैव श्रूयते महान् । घोषः शाखाभृगेन्द्राणां संशाममभिकाङ्क्षताम् ॥
 एष पर्वतमध्यास्ते पारियात्रमनुत्तमम् । युद्धे दुष्प्रसहो नित्यं पनसो नाम यूथपः ॥४२॥

यः	“எவன்	आकाशं इव	{ ஆகாசத்தை எவ்வண்
सुराणां	தேவர்களுக்கும்		
वासवः इव	இந்திரன்போலவே,	आवृत्य	மறைத்துக்கொண்டு
वानरवीराणां	வானர வீரர்களின்	तिष्ठति	நிற்கிறதோ,
मध्ये	நடுகில்	यस्य	எலனைச்சேர்த்த
महान् मेघः	பெரும் மேகம்		

संभ्रामं	போருக்கு
अभिकांक्षतां	காத்துகிற்கும்
शाखासृगेन्द्राणां	வானரோத்தமர்க ளுடைய
महान् घोषः	பெரும் கோஷமானது
भेरीणां	பேரிவாதத்திபங்களின்
सनादः इव	பேரொலிபோன்ற தாய்
श्रूयते	கேட்கப்படுகிறதோ,
अनुत्तमं	(எவன்) கிறந்த

पाश्यात्रं	பாநியாத்ரமென்ற
पर्वतं	பர்வதத்தில்
अध्यास्ते	வசிக்கின்றாடு,
एषः तु	இவன் தான்
पनसः नाम	பனஸன் என்ற
यूथपः	சேனைத்தலைவன்.
एषः	இவன்
नित्यं	எப்பொழுதும்
युद्धे	போரில்
दुष्प्रसहः	அசுறுபமானவன்.

एनं शतसहस्राणां शतार्थं पर्युपासते । यूथपा यूथपश्रेष्ठं येषां यूथानि भागशः ॥ ४४ ॥

येषां	"எவைகளின்
यूथानि	சமூகங்கள்
भागशः	அணிவகுக்கப்பட்ட படியே
शतसहस्राणां शतार्थं	ஐம்பதுலட்சம்

यूथपाः	சேனைத்தலைவர்களோ அவர்கள்,
यूथपश्रेष्ठं	சேனைத்தலைவர்களி லுத்தமனான
एनं	இவனிடம்
पर्युपासते	காத்துகிற்கின்றார் கள்.

यस्तु भीमां प्रवल्गन्तीं चमूं तिष्ठति शोभयन् । स्थितां तीरे समुद्रस्य द्वितीय इव सागरः॥
एष दर्दरसंकाशो विनतो नाम यूथपः । पिवंश्चरति पर्णासां नदीनामुत्तमां नदीम् ॥४५॥

दर्दरसंकाशः	"தர்தரமலையை நிகர்த்தவனும்
द्वितीयः	இரண்டாவது
सागरः	சமுத்திரம்
इव	போன்றவனுமான
यः	எவன்
समुद्रस्य	சமுத்திரத்தினது
तीरे	கரையில்
स्थितां	தங்கியிருக்கிறதும்
भीमां	பயங்கரமானதும்
प्रवल्गन्तीं	குதித்துக்கொண்ட ருக்கிறதுமான

चमूं	சேனையை
शोभयन्	விளங்கச்செய்துகொ
तिष्ठति	இருக்கின்றாடு, [ண்டு
नदीनां	நதிகளுள்
उत्तमां	கிறந்த
पर्णासां	பர்ணாஸம் என்ற
नदीं	நதிர்த் தந்ததை
पिवन्	குடித்துக்கொண்டு
चरति	வலித்துவருகின்றாடு,
एषः तु	இவன் தான்
विनतः नाम	வினதன் என்ற
यूथपः	சேனைத்தலைவன்.

पट्टिः शतसहस्राणि बलमस्य पुवङ्गमाः ॥ ४७ ॥

बलस्य	"இவனுக்கு
बलं	சேனை,

पट्टिः	அறுபது
शतसहस्राणि	லட்சம்
पुवङ्गमाः	வானரர்களானனது.

त्वामाह्वयति युद्धाय क्रोधनो नाम यूथपः । विक्रान्ता बलवन्तश्च यथायूथानि भागशः ॥

யதாயூதானி	“கட்டங்குட்டாராய்	கோபன: நாம	கீரோதனனென்ற
भागशः च	ஆணிவகுக்கப்பட்ட	யூதப:	சேனைத்தலைவர்
	குக்கின் தன.	त्वां	தேவரீகா
बलवन्तः	மகா ஆற்றலுடைய	युद्धाय	போருக்கு
	வர்கள்.	आह्वयति	அழைக்க விரும்பு.
विक्रान्ताः	மகா ஆண்மைபுடைய		
	பவர்கள்.		

यस्तु गैरिकवर्णाभं वपुः पुण्यति वानरः । अवमत्य सदा सर्वान्वानरान्वलदपितान् ॥४९॥
गवयो नाम तेजस्वी त्वां क्रोधादभिवर्तते । एनं शतसहस्राणि सप्ततिः पयुपासते ॥५०॥

यः	“எந்த	पुण्यति तु	வளரச்செய்துகொண்
तेजस्वी	ஆற்றலுடைய		புருக்கிருளை,
वानरः	வானர்கள்		(அவந்தான்) கவயன்
बलदपितान्	பலத்தால் செருக்	गवयः नाम	என்ற பெயர்புகைந்
वानरान्	வானர்கள் [குற்ற		தவன்.
सर्वान्	எல்லோரையும்	एनं	இவனை
सदा	எப்பொழுதும்	सप्ततिः	எழுபது
अवमत्य	ஏளனஞ்செய்து	शतसहस्राणि	வசுத்தவர்கள்
	கொண்டு	पयुपासते	சேவிக்கின்றார்கள்.
गैरिकवर्णाभं	காவிக்கல்போன்ற	त्वां	தேவரீகா
	காந்தியுடைய	क्रोधात्	கினத்தால்
वपुः	உடலை	अभिवर्तते	அணுகிபுருக்கிருன்.

एष त्वाशङ्कते लङ्कां खेनानीकेन मर्दितुम् ॥ ५१ ॥

एषः	“இவன்	मर्दितुं	உருவழிக்க
खेन	தனது	आशङ्कते	உத்தேசம்கொண்ட
अनीकेन तु	சேனையைக்கொண்டு		குக்கிருன்.
लङ्कां	இலங்கையை		

शतं शतसहस्राणि शतकोटिशतानि च । हरीणां यूथपाः सन्ति बलिनां च महौजसाम् ॥

बलिनां च	“மிக சக்தியுடைய	शतं	அற்றுக்கணக்காக
	வர்களுக்கும்		வும்,
महौजसां	மிக ஆற்றலுடையவர்	शतसहस्राणि	வசுத்தகணக்காகவும்,
	களுமாவ	शतकोटिशतानि च	பதினாயிரங்கோடித்
हरीणां	வானர்களின்		கணக்காகவும்
यूथपाः	சேனைத்தலைவர்கள்,	सन्ति	இருக்கின்றார்கள்.

एते दुष्पसहा घोरा बलिनः कामरूपिणः । यूथपा यूथपश्रेष्ठा एषां यूथानि भागशः ॥

एते	"இந்த	बलिनः	பகா ஆற்றலுடைய
यूथपाः	சேனை த்தலைவர்கள்		வர்கள் ;
यूथपश्रेष्ठाः	சேனை த்தலைவர்களில் உத்தமர்கள் ;	कामरूपिणः	நினை த்த உருவமெ டுக்க வல்லவர்கள்.
दुष्पसहाः	போரில் அனுகமுடி யாதவர்கள் ;	एषां	இவர்களுடைய
घोराः	கொடிய வல்லமை யுடையவர்கள் ;	यूथानि	சேனைகள்
		भागशः	அனியஸரிபாக நிற்கின்றன."

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे षड्विंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15652

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 977

सप्तविंशः सर्गः—இருபத்தியேழாவது ஸர்க்கம். ॥ ௨௭ ॥

वानरपराक्रमादिकथनम्—வானரர்களது பராக்கிரமம் முதலியவற்றைச் சொல்வது.

तांस्तु तेऽहं प्रवक्ष्यामि प्रेक्षमाणस्य यूथपान् । राघवार्थे पराक्रान्ता ये न रक्षन्ति जीवितम् ॥

राघवार्थे	"ராமகைக்காயத்தில்	तान्	அந்த
पराक्रान्ताः	திடக்கொண்டவர்க ளாய்	यूथपान् तु	சேனை த்தலைவர்களை யும்
ये	எவர்கள்	प्रेक्षमाणस्य	பார்த்துக்கொண்டி.
जीवितं	உயிரை	ते	தேவரீருக்கு [ருக்கும்
रक्षन्ति न	பொருட்படுத்தாதி ருக்கின்றார்களோ,	अहं	நான்
		प्रवक्ष्यामि	சொல்லுவேன்.

स्निग्धा यस्य बहुव्यामा बाला लङ्क्यामाश्रिताः ।

ताम्राः पीताः सिताः श्वेताः प्रकीर्णा घोरकर्मणः ॥ २ ॥

प्रमृहीताः प्रकाशन्ते सूर्यस्येव परीचयः । पृथिव्यां चानुकूप्यन्ते तारो नामैष यूथपः ॥

यं पृष्ठतोऽनुगच्छन्ति शतशोऽथ सहस्रशः । द्रुमानुद्यम्य सहसा लङ्कारोहणतत्पराः ॥

यूथपा हरिराजस्य किङ्कराः समुपस्थिताः ॥ ४ ॥

घोरकर्मणः	"கொடுந்தொழிலை	ताम्राः	சிவந்தும்
यस्य	ஏவனுடைய [யுடைய	पीताः	பஞ்சான் கிறமுற்றும்
लङ्क्यामाश्रिताः	வாஸிநிருக்கின்ற	श्वेताः	வெளுத்தும்
बालाः	மயிர்கள்	सिताः	கருண்டும்
स्निग्धाः	மழுமழவென்றும்,	प्रकीर्णाः	அடர்ந்துநிருக்கின்ற னவோ,
बहुव्यामाः	பலமார்பனவுள்ள வைகளாகவும்,		

एषां मध्ये स्थितो राजन्भीमाक्षो भीमदर्शनः । पर्जन्य इव जीमूतैः समन्तात्परिवारितः ॥
ऋक्षवन्तं गिरिश्रेष्ठमध्यास्ते नर्मदां पिबन् । सर्वक्षाणामधिपतिर्धूम्रो नामैष यूथपः ॥ ९ ॥

राजन्	"ஆரசே !	एषः	இவன்
पर्जन्यः	மழைக்கடவுள்	यूथपः	சேனைத் தலைவனாகிய
जीमूतैः	மேகங்களால்	धूम्रः नाम	தும்மிரனென்ற பெயர் புனைந்தவன்.
समन्तात्	நாற்புறமும்	सर्वक्षाणां }	காடிகளெல்லோருக்
परिवारितः इव	சூழப்பட்டிருப்பது போல்,	अधिपतिः }	கூட ஆதிபதி.
एषां मध्ये	இவர்களுடையநடுவில்	नर्मदां पिबन्	{ நர்மதாநதியின் தீர்த்தத்தை குடித்துக் கொண்டு
भीमाक्षः	பயங்கரமான கண்களுடையவனுய்	ऋक्षवन्तं	நிகழ்வான் என்ற
भीमदर्शनः	பயங்கரமான தோற்றமுடையவனுய்	गिरिश्रेष्ठ	கிறந்த மலையில்
स्थितः	நின்றனுகொண்டிருக்கின்ற	अध्यास्ते	வசித்துவருகிறான்.

यवीयानस्य तु भ्राता पश्यैनं पर्वतोपमम् । भ्राता समानो रूपेण विशिष्टस्तु पराक्रमैः ॥

अस्य	"இவனுக்கு	पराक्रमैः तु	பார்க்கிரமங்களி
यवीयान् भ्राता	இளைப தம்பி	विशिष्टः	இளைப அவனினும் மேம்பட்டவன்.
रूपेण तु	உருவத்தினுள்மட்டும்	पर्वतोपमं	பர்வதத்தை நிகர்த்த
भ्राता समानः	சுதேஹாதரனுக் கொப்பாவவன்.	एनं	இவனை (தேவரீர்)
		पश्य	பார்ப்பிராக.

स एष जाम्बवान्नाम महायूथपयूथपः । प्रशान्तो गुरुवर्ती च संप्रहारेण्वभर्षणः ॥ ११ ॥

सः एषः च	"இந்த இவனை	गुरुवर्ती	ஆசானிடம் அமைல்
जाम्बवान् नाम	ஜாப்பவான் என்ற		தொழுகுபவன்.
महायूथपयूथपः	சேனைத் தலைவர்களில் தலைமைத்தலைவன்.	संप्रहारेषु	போர்களில்
प्रशान्तः	யாசற்ற மனத்தினன்.	अभर्षणः	வெல்லத்தகரவன்.

एतेन साधं सुमहत्कृतं शक्रस्य धीमता । दैवासुरे जाम्बवता लब्धाश्च बहवो वराः ॥ १२ ॥

धीमता	"புந்தியானாகிய	सुमहत् साधं	பேருதவி
एतेन	இந்த	कृतं	புரியப்பட்டது.
जाम्बवता	ஜாப்பவானால்	च	அக்காரணத்தால்
दैवासुरे	தேவாசுரத்தத்தில்	बहवः वराः	பல வரங்களும்
शक्रस्य	இந்திரனுக்கு	लब्धाः	அடையப்பட்டன.

आरुह्य पर्वताग्रेभ्यो महाभ्रविपुलाः शिलाः । मुञ्चन्ति विपुलाकारा न मृत्योरुद्विजन्ति च॥
 राक्षसानां च सदृशाः पिशाचानां च लोमशाः । एतस्य सैन्या बहवो विचरन्त्यग्नितेजसः॥

एतस्य	“ இவனது	सदृशाः	ஒப்பானவர்களாய்
विपुलाकाराः	பெருமுடவனாட்	मृत्योः	எமனுக்கும்
	உயர்களுக்கும்	उद्विजन्ति न	அஞ்சாதிருக்கின்றார்
अग्नितेजसः	அக்னினொளிப்புடையவர்	आरुह्य	ஏறி [கன்.
बहवः	பல [சனநூலான	पर्वताग्रेभ्यः	மலைகளின் உச்சிகளிலி
सैन्याः	சேனைகள்		னின்ற
विचरन्ति	திரிந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள்.	महाभ्रविपुलाः	மகா மேகங்கள்போல்
लोमशाः	மயிரடர்ந்த இவர்கள்	शिलाः	மலைக்கா [பெருந்த
राक्षसानां च	அரக்கர்களுக்கும்	मुञ्चन्ति च	விசும் ஏறிகின்றார்
पिशाचानां च	பிசாசர்களுக்கும்		கள்.

यं त्वेनमभिसंरब्धं पुवमानपिव स्थितम् । मेक्षन्ते वानराः सर्वे स्थिता यूथपयूथपम्॥१५॥
 एष राजन्सहस्राक्षं पर्युपास्ते हरीश्वरः । बलेन वलसंपन्नो दम्भो नामैष यूथपः ॥ १६ ॥

राजन्	“ மன்னா!	सर्वे	எல்லோரும்
यं	எந்த	मेक्षन्ते	பார்க்குக்கொண்ட
अभिसंरब्धं	பிகச் சினங்கொண்டு	एषः	இந்த [ருக்கொண்டே,
पुवमान इव	துள்ளிக்குதிக்கின்ற	यूथपः तु	சேனைத் தலைவன் தான்
	வனாகவே	दम्भः नाम	தப்பெனைப் பெயர்
स्थितं	இருக்கின்றவனும்	एषः	இந்த [கொண்டவன்.
यूथपयूथपं	சேனைத் தலைவர்களுக்கும்	यलसम्पन्नः	பரிபூரணபலசாலியா
	குத் தலைவனுமான	हरीश्वरः	வானரோத்தமன் [ன
एनं	இவனை	बलेन	தனது பலத்தால்
स्थिताः	அக்கிருக்கும்	सहस्राक्षं	இந்தசேனை
वानराः	வானரர்கள்	पर्युपास्ते	ஆசாயித்திருக்கிறான்.

यः स्थितं योजने शैलं गच्छन्पार्श्वेन सेवते । ऊर्ध्वं तथैव कायेन गतः प्राप्नोति योजनम्॥
 यस्मान्न परमं रूपं चतुष्पादेषु विद्यते । श्रुतः सन्नादनो नाम वानराणां पितामहः ॥१८॥

यः	“ எவன்	प्राप्नोति	அடைகிறான்,
योजने स्थितं	ஒரு யோஜனை தூரத்	यस्मात्	எகளைவிட
शैलं	மலைக்கு [திரிருக்கும்	परमं रूपं	பெரியதான வடிவம்
गच्छन्	ஒரு அடி வைத்தவ	चतुष्पादेषु	கிலக்குகளில்
पार्श्वेन	பக்களில் [னாய்	विद्यते न	கிடையாதோ, அவன்
सेवते	இருக்கிறானே,	वानराणां	வானரர்களுக்கு
• तथा एव	அப்படியே	पितामहः	பாட்டனாய்
कायेन	உடலைக்கொண்டு	श्रुतः	பிரசித்தபெற்ற
ऊर्ध्वं गतः	உயரே நிற்கின்றவனாய்	सन्नादनः	சன்னாதனை
योजनं	ஒரு யோஜனை அளவு	नाम	பெயர்கொண்டவன்.

येन युद्धं पुरा दत्तं रणे शक्रस्य धीमता । पराजयश्च न प्राप्तः सोऽयं यूथपयूथपः ॥१९॥

पुरा முன்காலத்தில்
 धीमता "புத்திமனாகிய
 येन எவனால்
 शक्रस्य இந்திரனது
 रणे போரில்
 युद्धं दत्तं போர் செய்யப்பட்ட
 கோ,

पराजयः च தோல்வியும்
 प्राप्तः न அடையப்படவில்லை
 सोऽयं யோ,
 यूथपयूथपः அப்படிப்பட்ட சே
 னைத்தலைத்தலைவன்
 अयम् இவன்.

यस्य विक्रममाणस्य शक्रस्यैव पराक्रमः । एष गन्धर्वकन्यायामुत्पन्नः कृष्णवर्त्मनः ॥२०॥

तदा दैवासुरे युद्धे साक्षार्थं त्रिदिवौकसाम्

॥ २१ ॥

तदा "அப்பொழுது
 दैवासुरे தேவர்களுக்கும் அசு
 ரர்களுக்கும் நடந்த
 युद्धे போரில்
 विक्रममाणस्य பராக்கிரமத்தை காட்
 முக்கொண்டிருக்கிற
 यस्य எவனது
 पराक्रमः பராக்கிரமமானது

शक्रस्य इव இந்திரனுக்கு சமான
 मण्डितोऽयं தோ அந்த
 एषः இவன்
 त्रिदिवौकसां தேவர்களுக்கும்
 साक्षार्थं உதவிபுரிவதற்காக
 कृष्णवर्त्मनः கிருஷ்ணவர்த்ம
 नैनोऽप्यनुक्तु
 गन्धर्वकन्यायां கந்தர்வஸ்திரீமணிடம்
 उत्पन्नः உண்டானவன்.

यस्य वैश्रवणो राजा जम्बूद्वीपनिषेवते । यो राजा पर्वतेन्द्राणां बहुकिन्नरसेविनाम् ॥२२॥

विहारसुखदो नित्यं भ्रातुस्ते राक्षसाधिप । तत्रैष वसति श्रीमान्वलवान्वानरर्षभः ॥२३॥

युद्धेष्वकथनो नित्यं कथनो नाम यूथपः । वृतः कोटिसहस्रेण हरीणां समुपस्थितः ॥

राक्षसाधिप "ராக்கடையன்னு!
 यस्य என்னிடத்திலிருக்கும்
 जम्बू காவல்விருகூத்ததை
 वैश्रवणः राजा குபேரமன்னர்
 उपनिषेवते சேவிக்கிறாரோ,
 यः எது
 बहुकिन्नरसेविनां பல கின்னரர்களால்
 पर्वतेन्द्राणां வசிக்கப்பெற்ற
 राजा சிறந்த பர்வதக்க
 ते அரசனே, [அருக்கு
 भ्रातुः (எது) தேவரீரது
 नित्यं தமையனுருக்கு
 எக்காலத்திலும்
 विहारसुखदः { உல்லாசமாய் காலக்க
 ப்றிக்கிற ககத்தைத்
 தருகிறதோ,
 तस्य இவ்விடத்தில்

एषः இந்த
 कथनः नाम கதனென்ற பெ
 यः யர் புனைந்தவன்
 वसति வசிக்கிறான்.
 श्रीमान् மிகப்பிரகித்திபெற்ற
 वालवान् மிக்க பலசாலி. [வன்;
 वानरर्षभः வானரர்களிலுத்தமன்.
 यूथपः சேனைத்தலைவன்.
 नित्यं எக்காலத்திலும்
 युद्धेषु போர்களில்
 अकथनः தற்புகழ்ச்சி செய்யா
 தவன்.
 हरीणां வானரர்களுடைய
 कोटिसहस्रेण ஆயிரம் கோடியால்
 वृतः சூழப்பட்டவனாய்
 समुपस्थितः (போருக்குத்தயாராய்)
 வந்திருக்கிறான்.

யோ गङ्गामनु पर्वति त्रासयन्हस्तियूथपान । हस्तिनां वानराणां च पूर्ववैरमनुस्मरन् ॥२५॥

एष यूथपतिर्नेता गच्छन्गिरिमुदाशयः । गजान्योधयते वन्यान्गिरिश्चैव महीरुहान् ॥२६॥

हरीणां वाहिनीमुख्यो नदीं हैमवतीमनु । उशीरकोजमाश्रित्य पर्वतं मन्दरोपमम् ॥

रमते वानरश्रेष्ठो दिवि शक्र इव स्वयम् ॥ २७ ॥

एनं शतसहस्राणां सहस्रमनुवर्तते । वीर्यविक्रमहसानां नदीतां वलशालिनाम् ॥ २८ ॥

स एष नेता चैतेषां वानराणां महात्मनाम् ॥ २९ ॥

स एष दुर्धरो राजन्प्रमाथी नाम यूथपः । वातेनेवोद्धतं मेघं यमेनमनुपश्यसि ॥ ३० ॥

अनीकमपि संरब्धं वानराणां तर्गस्त्रिनाम् । उद्धृतमरुणाभासं पवनेन समन्ततः ॥

विवर्तमानं बहुधा यत्रैतद्बहुलं रजः ॥ ३१ ॥

राजन्	"அரசே!
ய:	எவன்
हस्तिनां	யானைகளுக்கும்
वानराणां च	வானரர்களுக்கும்
पूर्ववैरं	முன்னுள்ள தீவை வத்க்கை
अनुस्मरन्	பாராட்டி
गङ्गां अनु	கங்காப்பிரதேசத்தில்
हस्तियूथपान्	யானைக்கூட்டங்களை
त्रासयन्	நடுக்கமுறச்செய்து கொண்டு
पर्वति	திரிந்துகொண்டிருக்கின்றனோ,
वातेन	காற்றால்
उद्धृतं	கிளப்பப்பட்ட
मेघं हव	மேகம்போன்ற
यं	எந்த
एनं	இவனையும்
तरस्त्रिनां	மகர ஆற்றலுடைய
वानराणां	வானரர்களுடைய
उद्धृतं	கிளப்பப்பட்ட
एतत्	இந்த
बहुलं	அதிகமான
अरुणाभासं रजः	செம்பழுதியை
*बहुधा	பலவாறாய்
समन्ततः	எங்கும்
पवनेन	காற்றோடு
विवर्तमानं	வாழித்து வகிறதும்

संरब्धं	தருகருவேன்றிருக்கிறதமான
अनीकं अपि	செனையையும்
यस	எவ்விடத்தில்
अनुपश्यसि	தேவரீர் பார்க்கின் தீசை,
सः	அந்த
एषः	இவன்
प्रमाथी नाम	பிரமதி என்ற
यूथपः	வாயுத்தலைவன்.
एनं	இவனை
वलशालिनां	பலசாலிகளும்
नदीतां	கட்டநதிகளும் பண்ணும்
वीर्यविक्रम- हसानां	ஆற்றல், ஆண்மை இவைகளால் செருக்கூற்றவர்களுடைய
शतसहस्राणां	சகசுத்தின்
सहस्रं	ஆயிரக்கண்
अनुवर्तते	அனுசரித்து நடக்கின்றார்கள்.
सः	அந்த
एषः च	இவன் தான்
एतेषां	இந்த
महात्मनां	அனவுகடந்த ஆற்றலுடைய
वानराणां	வானரர்களுக்கு
नेता	எஜமானன்.

दुर्धरः	எவராலும் அணுக முடியாதவன்.	महीरुहान्	விடுகதற்களை யும்
यूथपतिः	சேனைகளுக்கும் தலைவன்.	योधयते	எதிர்த்துத் தாக்கு கின்றான்.
नेता	அடக்கி ஆளுகிறவன்.	हैमवती नदी अनु	கங்காததியைச் சார்ந் ததும்
गिरिगुहाशयः	மலைகளின் குகைகளில் வசிப்பவன்.	मन्दरोपमं	மந்தரமலையை நிகர்த் ததுமான
हरीणां वाहिनीमुख्यः	வானரர்களுடைய சேனையில்ச் சிறந்த வன்.	उशीरशीतं पर्वतं	மலைபை
वानरश्रेष्ठः	வானரர்களில் தமன்.	आश्रित्य दिवि स्वयं शक्रः इव रमते	அடைந்து தேவலோகத்தில் ஸாக்ஷாத் இத்திரன் எவ்வண்ணமோ ஆவ் வண்ணமே காலக்கழிக்கிறான்.
एषः गच्छन् वन्यान् राजान् च गिरीन् एव	இவன் நடந்துகொண்டே காட்டு யானைகளையும் மலைகளையும்		

एतेऽसितमुखा घोरा गोलाङ्गुला महाबलाः । शतं शतसहस्राणि दृष्ट्वा वै सेतुबन्धनम् ॥
 गोलाङ्गुलं महावेगं गवाक्षं नाम यूथपम् । परिवार्याभिवर्तन्ते लङ्कां मर्दितुमोजसा ॥ ३३ ॥

एते असितमुखाः	இந்த கருப்பு வர்ணமான முகமுடையவர் கரும்	महावेगं	மகாசக்தியுடையவ னும்
घोराः	பயங்கரமானவர் கரும்	यूथपं गोलाङ्गुलं	சேனைத் தலைவனுமான கோணங்குலவானர னாகிய
महाबलाः	மகாபலம் பொருந்	गवाक्षं नाम परिवार्य ओजसा लङ्कां मर्दितुं अभिवर्तन्ते वै	கவாசக்தினைப் பலனை சூழ்ந்துகொண்டு ஆற்றலால் இலங்கையை உருவழிக்க எதிர்த்து வருகின் றார்கள்.
शतं शतसहस्राणि गोलाङ्गुलाः	நூறு [தியவர்களும்] லக்ஷம் கோணங்குலபென்ற வானரர்கள்		
सेतुबन्धनं दृष्ट्वा	சேதுபந்தனத்தை பார்த்து		

भ्रमराचरिता यत्र सर्वकामफलद्रुमाः । यं सूर्यस्तुल्यवर्णाभमनु पश्येति पर्वतम् ॥ ३४ ॥
 यस्य भासा सदा भान्ति तद्वर्णा मृगपक्षिणः । यस्य प्रस्थं महात्मानो न त्यजन्ति महर्षयः ॥
 सर्वकामफला वृक्षाः सदा फलसमन्विताः । मधूनि च महार्हाणि यस्मिन्पर्वतसत्तमे ॥ ३६ ॥
 तत्रैव रमते राजन्नम्ये काञ्चनपर्वते । मुख्यो वानरमुख्यानां केसरी नाम यूथपः ॥ ३७ ॥

राजन्	" அரசனே !
यस्य	எதில்
श्रमराचरिताः	வண்டினம் மொய்க் கும்
सर्वकाम- फलदुःखाः }	கிருப்பிய பழங்கள் யா கற்றையுமளித் தும் தருக்களிதருக் எந்த [கின்றனவோ, தனக்கு திகராண ஒளியுற்ற
ये सुखवर्णाम्	பர்வதத்திற்கு சூரியன்
पर्वतं सूर्यः	அருகில் செல்லுமின் எதனுடைய [குணை, காத்திடால்
अनु पर्वेति यस्य	மீருகங்களும் பகி களும்
भासा सृगपक्षिणः	அதன் நிறக்கொண்ட வைகளாய்
तद्वर्णाः	எப்பொழுதும்
सदा भान्ति	பிரகாசிக்கின்றனவோ, எதனது
यस्य प्रखं	தாழ்வரையை

षष्टिर्गिरिह्रस्त्राणां रम्याः काञ्चनपर्वताः ।

अनघ	" முறையுற்றவரே !
गिरिह्रस्त्राणां षष्टिः }	அறுபதினுபாய் மலைத் தொடருற்ற
रम्याः	அழகிய
काञ्चनपर्वताः	காஞ்சனபர்வதங்கள் இருக்கின்றன.
रक्षसां	அரக்கர்களுக்குள்

तत्रैते कपिलाः श्वेतास्ताम्रास्या मधुपिङ्गलाः ।

तत्र उत्तमगिरौ एते कपिलाः	" அந்த மலையரகில் இந்த கபிலநிறமுடையவர் களும்
श्वेताः	வெள்ளை நிறமுடைய வர்களும்
ताम्रास्याः	சிவந்த வரையையுடைய வர்களும்

महामानः	மதுரை தீமாக்களான
सहपथः	மதுரை முனிவர்கள்
त्यजन्ति न यन्मिन्	விட்டகலா திருக்கின் எந்த [றனவோ,
पर्वतसप्तमे सर्वकामफलाः	உயர்மலையில் கோரிய மரவும் கொடு க்கவல்லதும்
सदा फल- समन्विताः }	எக்காலத்தும் பழங்க ளை யுடையவைகளு
वृक्षाः	மரங்களும் [மரன மிகச்சிறந்த
महाहाणि	தேனடைகளுமிருக்
मधुनि च तस्य रम्ये	அந்த [கின்றனவோ, மனதைக்கவரும்
काञ्चनपर्वते वामरमुख्यानां सुख्यः यूथपः	காஞ்சனமலையில் வானரத்தகைமத் தலைவனுன சேனாபதனுடைய
केसरी नाम एषः रमते	கேஸரி என்ற இவன் இன்பமாய் வசித்து வருகிறான்.

तेषां मध्ये गिरिवरस्त्वमिवानय रक्षसाम् ॥

त्वं	தேவரீர்
इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
तेषां	அவர்களின்
मध्ये	மீனில்
गिरिवरः	மகிமபசொன் திருக் கிறது.

निवसन्त्युत्तमगिरौ तीक्ष्णदंष्ट्रा नखायुधाः॥

मधुपिङ्गलाः	{ தேன்போன்ற பிங்க வகிறமுடையவர்க ளும்
तीक्ष्णदंष्ट्राः	கூர்வ கோரைப்பற்க ளுடையவர்களும்
नखायुधाः	நகங்களை ஆயுதமாக வுடையவர்களும்
निवसन्ति	வசிக்கின்றார்கள்.

सिंहा इव चतुर्दंष्ट्रा व्याघ्रा इव दुरासदाः । सर्वे वैश्वानरसमा ज्वलिताशीविषोपमाः ॥

सर्वे } "எல்லோரும்
 सिंहाः } சிங்கங்கள்
 इव } போன்ற
 चतुर्दंष्ट्राः } நான்கு கோரைப்பற்க
 व्याघ्राः इव } ஞையவர்கள்,
 } இலங்கைகள்போலவே

दुरासदाः } அணுகமுடியாதவர்
 } கள்.
 वैश्वानरसमाः } அக்னிக்ஞ்ச்சமானர்
 } கள்.
 ज्वलिता- } சீறிவரும் சர்ப்பங்கள்
 शीविषोपमाः } போன்றவர்கள்.

सुदीर्घाञ्चितलाङ्गुला मत्तमातङ्गसन्निभाः । महापर्वतसङ्काशा महाजीमूतनिस्सुनाः ॥४१॥

सुदीर्घाञ्चित- } "மிக நீண்ட அழகிய
 लाङ्गुलाः } வால்களை யுடைய
 } வர்கள்.
 मत्तमातङ्ग- } மதம்பிடித்த யானை
 सन्निभाः } ஞக்கொப்பானவர்
 } கள்.

महापर्वत- } பெரும் பர்வதங்களைப்
 सङ्काशाः } போன்றவர்கள்.
 महाजीमूत- } பெரும் மேகங்களின்
 निस्सुनाः } கர்ஜனையுடைய
 } வர்கள்.

वृचपिङ्गलरक्ताक्षा भीमभीमगतिस्त्रराः । मर्दयन्तीव ते सर्वे तस्युर्लङ्कां समीक्ष्य ते ॥४२॥

वृचपिङ्गल- } "உருண்டு, பிங்களவர்
 रक्ताक्षाः } ணபரகவும், சிவப்பா
 } கவுமிருக்கும் கண்க
 } ளையுடையவர்கள்.
 भीमभीम- } அதிபலக்கரமான செ
 गतिस्त्रराः } யலும் குரஹமுடை
 ते } அவர்கள் [யவர்கள்.

सर्वे } எல்லோரும்
 ते } தேவரீரது
 लङ्कां } இலங்கைகளை
 समीक्ष्य } பார்த்து
 मर्दयन्ति इव } இப்பொழுதே அழிக்
 } கின்றவர்கள்போலவே
 तस्युः } சிற்கின்றார்கள்.

एष चैषामधिपतिर्मध्ये तिष्ठति वीर्यवान् ।

॥ ४३ ॥

जयार्थी नित्यमादित्यमुपतिष्ठति बुद्धिमान्

॥ ४४ ॥

नाम्ना पृथिव्यां विख्यातो राजञ्छतवलीति यः । एषैवाशंसते लङ्कां स्वेनानीकेन मर्दितुम् ॥

राजन् } "அரசே!
 एषां } இவர்களின்
 मध्ये } நடுவில்
 अधिपतिः } நாயகனாய்
 यः } எவன்
 तिष्ठति } நிற்கிறானே,
 एषः च } இவன்,தான்
 शतवलीः इति } சதபலி என்ற
 नाम्ना } பெயரால்
 पृथिव्यां } உலகில்
 विख्यातः } பிரசித்திபெற்றவன்.
 वीर्यवान् } வீரியசாலி.

बुद्धिमान् } துண்ணறிவானவன்.
 नित्यं } எக்காலத்திலும்
 जयार्थी } ஜயத்தைக்கோரியவ
 आदित्यं } சூர்யபகவானே [ஞாய்
 उपतिष्ठति } உபாசிக்கிறான்.
 एषः } இவன்
 स्वेन } தனது
 अनीकेन एव } சேனையைக்கொண்டே
 लङ्कां } இலங்கையை
 मर्दितुं } உருவழிக்க
 आशंसते } உத்தேசங்கொண்டி.
 } ருக்கிறான்.

विक्रान्तो बलवाञ्छूरः पौरुषे स्वे व्यवस्थितः । रामप्रियार्थं प्राणानां दयां न कुरुते हरिः॥

விக்ரந்த: "மிக ஆற்றலுடைய
யவனும்
வலவாந் மிக ஆற்றலுடைய
சூர்: சூரனும் [வனும்
சுே தனது
பौरुषे பராக்கிரமத்தில்
व्यवस्थित: முற்றிலும் கம்பிக்கை
யுடையவனும்

हरि: வரனரனுமாயிடு
இவன்
रामप्रियार्थं ராமனுக்கு நன்மை
செய்யவேண்டி
प्राणानां உயிரினும்
दयां ஆகை
न कुरुते கொள்ளவில்லை.

गजो गवाक्षो गवयो नलो नीलश्च वानरः । एकैक एव यूथानां कोटिभिर्दशभिर्द्वतः ॥

गज: "கஜனும்,
गवाक्ष: கவாக்ஷனும்
गवय: கவயனும்
नल: நலனும்
वानर: வானரனாகிய
नील: च நீலனும்

एकैक एव ஒவ்வொருவனும்
தனித்தனியே
यूथानां சேனைகளின்
दशभि: பத்து
कोटिभि: கோடிகளால்
द्वत: குழப்பட்டிருக்கிறான்.

तथाऽन्ये वानरश्रेष्ठा विन्ध्यपर्वतवासिनः । न शक्यन्ते बहुत्वात्तु संख्यातुं लघुविक्रमाः ॥

तथा "அப்படியே
अन्ये மற்ற
वानरश्रेष्ठा: வானரோத்தமர்கள்
विन्ध्यपर्वतवासिन: விந்தியபரீதியில் வசிப்
பவர்கள்.

लघुविक्रमा: { ஓட்டத்திலாத ஓடி
யவண்ணிடம் இருப்
பவர்கள்.
बहुत्वात् तु அதிகமாகிருப்ப
संख्यातुं கணக்கிட [தாலும்
शक्यन्ते न முடியாதவர்கள்.

सर्वे महाराज महाप्रभावाः सर्वे महाशैलनिकाशकायाः ।

सर्वे समर्थाः पृथिवीं क्षणेन कर्तुं प्रविध्वस्तविकीर्णशैलाम्

॥ ४९ ॥

महाराज "மகாராஜரோ
सर्वे எல்லோரும்
महाप्रभावा: மிக மகிமையுள்ளவர்
सर्वे எல்லோருமே [கள்.
महाशैल- } பெரும் பரையை திகர்த்
निकाशकाया: } த உடலுற்றவர்கள்.
सर्वे "எல்லோரும்

क्षणेन ஒரு சொடிப்பொழு
पृथिवी உலகை [தில்
प्रविध्वस्त- } பொயாக்கி இறைந்
विकीर्णशैला } கப்பட்ட பரையை
உடலதாய்
कर्तु செய்வ
समर्था: வல்லவர்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे सप्तविंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 15701

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकः 1026

अष्टविंशः सर्गः—இருபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம். ॥ २८ ॥

वानरसङ्ख्याकथनम्—வானரர்களது கணக்கைச் சொல்வது.

सारणस्य वचः श्रुत्वा रावणं राक्षसाधिपम् । बलमादिश्य तत्सर्वं शुको वाक्यमथाब्रवीत् ॥

शुकः	சுகன்	तत्	அந்த
सारणस्य	சாரணனுடைய	बलं	சேனை
वचः	விண்ணப்பத்தை	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
श्रुत्वा	செவிகொடுத்துக்	आदिश्य	விரலால் ஆட்டிக்கரட்
	கேட்டுவிட்டு,	वाक्यं	ஒரு மொழியை [டி]
राक्षसाधिपं	ராட்சாஸன்னாபிய	अथ	பின்வருமாறு
रावणं	ராவணனுக்கு	अब्रवीत्	மொழிந்தான் :

स्थितान्पश्यसि यानेतान्मत्तानिव महाद्विपान् । न्यग्रोधानिव गाङ्गेयान्सालान्हेमवतानिव ॥

एते दुष्पसहा राजन्बलिनः कामरूपिणः । दैत्यदानवसङ्काशा युद्धे देवपराक्रमाः ॥ ३ ॥

राजन्	“அரசே !	दुष्पसहाः	எவராலும் வெல்ல முடியாதவர்கள் ;
यान्	எந்த	बलिनः	மஹா பலராளிகள் ;
मत्तान्	கொழுத்த	कामरूपिणः	{ இவ்விடமான உருவம் கொள்ளும் வல்லமை உள்ளவர்கள் ;
महाद्विपान्	பெரும் பாளைகளை	दैत्यदानव-}	(திதியின் புதல்வர்க ளான) தைத்தியர்க ளுக்கும் (தகஷரின் புதல்வியான தனுஷ் க்கும்காச்யபருக்கும் பிறந்த) தானவர்களு க்கும் சமமானவர்
इव	போலிருப்பவர்களும்,	सङ्काशाः }	பொலில் [கன் ;
गाङ्गेयान्	கங்கைக் கரையில் முளைத்துள்ள	युद्धे	தேவர்களுக்கெப்பா ன பராக்ரமம் படை க்கப்பெற்றவர்கள்.
न्यग्रोधान्	அந்திமரக்களை	देवपराक्रमाः	
इव	போலிருப்பவர்களும்		
हेमवतान्	இமையமலையில் முளைத்துள்ள		
सालान् इव	ஆச்சாமரக்களைப் போலிருப்பவர்களும்		
स्थितान्	கண்முன் நிற்கின்ற வர்களுமான		
एतान्	இவர்களை		
पश्यसि	பார்க்கின்றீரே,		
एते	இவர்கள்		

एषां कोटिसहस्राणि नव पञ्च च सप्त च । तथा शङ्खसहस्राणि तथा वृन्दशतानि च ॥

एषां	“இவர்களுடைய	शङ्खसहस्राणि	ஆரீசர் சங்கக்கணக்
नव पञ्च च सप्त च	இருபத்தேராயிரம்	तथा	அம்மேய [சூகனும்
कोटिसहस्राणि	{ கோடிக்கணக்குகளும்	वृन्दशतानि च	{ தூறு நிருந்தக்கணக் சூகனும் இருக்கின்ற ர்கள்.
तथा	அப்படியே		

[இக்கணக்குகளின் அளவை வால்பீசிபகவானே இந்த ஸர்க்கத்தின் முடிவில் விளக்க அருளிச் செய்திருக்கிறார்.]

एते सूर्यवसचिवाः किष्किन्धानिलयाः सदा । हरयो देवगन्धर्वैस्त्यक्ताः कामरूपिणः ॥

एते இந்த
हरयः வானர்கள்
सदा எப்பொழுதும்
किष्किन्धानिलयाः கிஷ்கிந்தாவாசிகள்.
सूर्यवसचिवाः சூர்யவசுச்சிவ

மத்திரிகள்.

कामरूपिणः கிளைத்த உருவம்
எடுக்க வல்லவர்கள்.
देवगन्धर्वैः தேவர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும்
त्यक्ताः செருத்தடிக்கப்பட்ட
டவர்கள்.

यौ तौ पश्यसि तिष्ठन्तौ कुमारौ देवरूपिणौ । मैन्द्रश्च द्विविदश्चोभौ ताम्भ्यां नास्ति समो युधि ॥

यौ “எந்த
देवरूपिणौ தேவ அழகுற்றவர்கள்
காமர்
कुमारौ இளமைப் பருவத்திலுள்ள
ருக்கின் தவர்களுமான்
उभौ “இருவர்களை
तिष्ठन्तौ எதிரில் நிிற்கின்றவர்கள்
களாய்

पश्यसि பார்க்கின் தீரோ,
तौ च ஆவ்விருவர்கள் தான்
मैन्द्रः மைந்தனென்பவனும்
द्विविदः च துவிதனென்பவனும்.
युधि போரில்
ताम्भ्यां ஆவ்விருவர்களுக்கு
समः சமமானாகிய
अस्ति न ஒருவன் கிடையாது.

ब्रह्मणा समनुज्ञातावमृतप्राशिनावुभौ । आशंसेते युधा लङ्कामेतौ मर्दितुमोजसा ॥ ७ ॥

एतौ उभौ “இவ்விருவர்களும்
ब्रह्मणा பிரம்மதேவரால்
समनुज्ञातौ அனுமதிக்கப்பட்டவர்
களாய்
अमृतप्राशिनौ அமிருதம் உண்டவர்
கள்.

युधा போரைக்கொண்டு
ओजसा ஆத்தமரால்
लङ्कां தீவனாகைய
मर्दितुं உருவழிக்க
आशंसेते உத்தேசித்தொண்டி
ருக்கின்றனர்.

यं तु पश्यसि तिष्ठन्तं प्रभिन्नमिव कुञ्जरम् । यो बलात्क्षोभयेत्कुक्षुः समुद्रमपि वानरः ॥

एषोऽभिगन्ता लङ्काया वैदेयास्तव च प्रभो । एनं पश्य पुरा दृष्टं वानरं पुनरागतम् ॥

यं “எவனை
प्रभिन्नं மதம் பிடித்த
कुञ्जरं காணையை
इव போலவே
तिष्ठन्तं எதிரிநின்றுக்கின்ற
வனாய்

प्रभो பிரபுவே!
लङ्कायाः இலங்கையையும்
वैदेयाः வீதேயையும்
तव च தேவரினையும்
अभिगन्ता கோரில் கண்டதிக்
தவன்.

पश्यसि பார்க்கின் தீரோ,
कुक्षुः கினங்கொண்ட
यः वानरः எந்த வானரன்
बलात् சக்தியால்
समुद्रं अपि சுமுத்திரத்தையும்
क्षोभयेत् கலக்கிவிடுவானோ,
एषः तु இவன் தான்

पुरा முன்னம்
दृष्टं பார்க்கப்பட்ட
एनं இந்த
वानरं வானரை
पुनः திரும்பி
आगतं வந்திருக்கிறவனாய்
पश्य கவனிப்பீராக.

ज्येष्ठः केसरिणः पुत्रो वातात्मज इति श्रुतः । हनुमानिति विख्यातो लङ्घितो येन सागरः॥

केसरिणः	“கேஸரியின்	इति	என்று
ज्येष्ठः पुत्रः	மூத்த புதல்வன்.	विख्यातः	பெயர்கொண்டு ப்ரஸி
वातात्मजः	‘வாயுபுதல்வன்’		த்திபெற்றவன்.
इति	என்று	येन	(எவனோ) இவனால்
श्रुतः	பிரசித்திபெற்றவன்.	सागरः	சமுத்திரமானது
हनुमान्	‘ஹனுமான்’	लङ्घितः	தாண்டப்பட்டது.

कामरूपी हरिश्रेष्ठो बलरूपसमन्वितः । अनिवार्यगतिश्चैव यथा सततगः प्रभुः ॥ ११ ॥

कामरूपी	“நினைக்கும் உருவம் கொள்ள வல்லவன்.	प्रभुः	பிரபுவாகிய
हरिश्रेष्ठः	காணரர்களின் தலைவன்.	सततगः	வாயுபகவான்
बलरूपसमन्वितः	ஆற்றலுமழகுமமைய ப்பெற்றவன்.	यथा एव	போலவே
		अनिवार्यगतिः च	எங்கும் தடைபடாத போக்குள்ளவன்.

उद्यन्तं भास्करं दृष्ट्वा बालः किल पिपासितः । त्रियोजनसहस्रं तु अध्वानमवतीर्य हि ॥
आदित्यमाहरिष्यामि न मे क्षुत्प्रतियास्यति । इति संचिन्त्य मनसा पुरैष बलदर्पितः ॥
अनाधृष्यतमं देवमपि देवर्षिदानवैः । अनासाद्यैव पतितो भास्करोदयने गिरौ ॥ १४ ॥

पुरा	“முன்னொருகால்	इति	என்று
बालः	கைக்குழந்தையாய் நூந்த	मनसा सचिन्त्य	நினைத்து
		तियोजनसहस्रं	மூவாயிரம் யோஜனை தூரம்
एषः	இவன்	अध्वानं	வழியை
पिपासितः	பாப்பருக ஆசையுற்ற வனாய்	अवतीर्य तु	கடந்தும்
बलदर्पितः	பலத்தால் செருக்குற் தவனாய்	देवर्षिदानवैः } अपि }	தேவர்கள், ரிஷிகள், தானவர்கள் இவர்க ளாலுங்கூட
उद्यन्तं	உதயமாகும்	अनाद्यतमं	கிட்டமுடியாத
भास्करं	சூர்யபகவானை	देवं	கடவுளை
दृष्ट्वा	பார்த்து	अनासाद्य एव	அடையாமலே
आदिष्यं	‘சூரியனை	भास्करोदयने	சூர்யபகவான் உதய மாகும்
आहर्ष्यामि	பறித்தவரப்போகி தேன்.	गिरौ	மலையில்
हि	அப்படியாகில்	पतितः	விழுந்துவிட்டான் என்று
मे	எனக்கு		
क्षुत्	பசி	किल	எனக்குச் சொல்லக் கேள்வி.
प्रतियास्यति न	இராது.		

पतितस्य कपेरस्य हनुरेका शिलातले । किञ्चिद्भिन्ना दृढहनुर्हनुमानेन तेन वै ॥ १५ ॥

दृढहनुः	"உறுதியான கன்னம்	किञ्चित्	கொஞ்சம்
अस्य	இந்த [கரையுடைய	भिन्ना	முறிந்தது.
कपेः	வானரன்.	तेन वै	அதனுடையதான்
शिलातले	மலைப்பிசுதேசத்தில்	एषः	இவன்
पतितस्य	விழுந்தபொழுது	हनुमान्	ஹனுமாளைப்ப
एका हनुः	ஒரு கன்னம்		படுகிறான்.

सत्यमागमयोगेन ममैष विदितो हरिः । नास्य शक्यं वयं रूपं प्रभावो वापि भाषितुम् ॥

एषः	"இந்த	अस्य	இவனது
हरिः	வானரன்	वयं	பலந்தானாகட்டும்,
आगमयोगेन	முன்வந்த காரணத்	रूपं	பிறவிருணந்தா
	தால்		னாகட்டும்
मम	எனக்கு	प्रभावः	பிரபாவம்தானாகட்டும்
सत्यं	உள்ளபடி	अपि वा	இதிலெதையும்
विदितः	எல்லாந்தெரிந்தவனு	भाषितुं	உள்ளபடி வர்ணிக்க
	யிருக்கிறான்.	न शक्यम्	முடியாது.

एष आशंसते लङ्कामेको मदितुमोजसा । येन जाज्वल्यतेऽसौ वै धूमकेतुस्तवाय वै ॥

लङ्कायां निहितश्चापि कथं विस्मरसे कपिम् ॥ १८ ॥

एषः	"இவன்	निहितः च	இடப்பட்டதாகிய
एकः	தான் ஒருவனாகவே	असौ	இந்த
ओजसा	ஆற்றலால்	धूमकेतुः वै	அக்னிபும்
लङ्कां	இலங்கையை	अथ अपि	இன்னும்
मदितुं	உருவழிக்க	जाज्वल्यते	எரிந்துகொண்டிருக்
आशंसते	உத்தேசங்கொண்டி		கிறதோ, அந்த
येन	எவனுள் [ருக்கிறான்.	कपि	குரங்கை
तव	தேவரீரது	कथं	எப்படி
लङ्कायां वै	இலங்கைக்கரையிலேயே	विस्मरसे	மறப்பீர் ?

यश्चैषोऽनन्तरः शूरः श्यामः पद्मनिभेक्षणः । इक्ष्वाकूणामतिरथो लोके विख्यातपौरुषः ॥
यस्मिन्न चलते धर्मो यो धर्मं नातिवर्तते । यो ब्राह्मणस्य वेदाश्च वेद वेदविदां वरः ॥२०॥
यो भिन्याद्भगनं वाणैः पर्वतानपि दारयेत् । यस्य मृत्योरिव क्रोधः शक्रस्येव पराक्रमः ॥
यस्य भार्या जनस्थानात् सीता चापहृता त्वया । स एष रामस्त्वां योद्धुं राजन् समभिवर्तते॥

शूरः	சூரனும்	इक्ष्वाकूणां	இக்ஷ்வாகுலம்சத்
श्यामः	சம்பாமலநிறமுடைய		தவர்களுள்
	யவனும்	अतिरथः	அதிரதனும்
पद्मनिभेक्षणः	{ தாமரைமீதமுக்கொப்	लोके	உலகில்
	பரண கண்களணை	विख्यातपौरुषः	பெயர்பெற்ற பராக்கி
	தவனும்		ராமமுள்ளவனுமான்

यः
अनन्तरः
परिमन्
धर्मः
चलने न

எவன்
பக்கலிலிருக்கிறானோ,
எவனிடத்தில்
தர்மமானது
தடுமாற்றிருக்கிற
தோ,

यः
धर्म
अविवर्ते न
यः
बाह्यं अहं

எவன்
தர்மத்தை
மீறாதிருக்கிறானோ,
எவன்
பொய்மான் திர்த்தை
யும்

वेदान् च
वेद्
वेद्विद्
वरः
यः
बाहिः
रागं
मिथ्यान्
पथैतान् अपि
शरयन्

மந்திரங்களை யும்
கற்றுணர்ந்தவனோ,
வேதமறிந்தவர்களுள்
உத்தமனோ,
எவன்
பாணங்களால்
ஆகாசத்தை
கிழித்து விடுகிறானோ,
பர்வதங்களை யும்
மீறாதவனாகிறானோ,

यस्यैष दक्षिणे पाशे युद्धजाम्बूनदम्भः । विशालवक्षास्ताम्राक्षो नीलकुञ्चितमूर्धनः ॥

यस्य
दक्षिणे
पाशे
एषः
युद्धजाम्बूनदम्भः

"(சுந்த) தீவனது
வந்து
பக்கலிலிருக்கும்
தீவன்
புத்தன்சை மாற்றுத்தங்
க துண்டோண்டவன்.

यस्य
क्रोधः
सुखोः इव
परमः
शक्य
इव
यस्य
भार्या
सीता
अनख्यानान्

எவனது
கோபமரனது
மமநனுடையதற்கு
நிகரானதோ,
பராக்கிரமமரனது
இந்திரனுடையதற்கு
நிகரானதோ,
எவனுடைய
தருமபத்னியாகிய
வசீதை
ஐனன்சொனத்தி
லிருந்து

स्वया
अपहृता
सः
एषः च
रामः
राजन्
एषः
त्वा
सौख्यं
समविवर्ते

தேவரீரால்
கவர்ந்துவரப்பட்டா
துந்த [தோ,
இவன் தான்
ராமன்.
ஆரசே!
இவன்
தேவரீருடன்
பேர்ப்புரிய
வந்திருக்கிறான்.

विशालवक्षाः
ताम्राक्षः
नीलकुञ्चितमूर्धनः

அகன்ற பார்புடைய
வன்.
கிவந்த கண்களுற்ற
வன்.
கழுத்துகருண்ட தலை
மயிருடையவன்.

एषोऽस्य लक्ष्मणो नाम भ्राता शरयदः शिरः । नये युद्धे च कुशलः सर्वशास्त्रविशारदः ॥

लक्ष्मणः नाम
एषः
अस्य
भ्राता
शरयदः

"லக்ஷ்மணன் எனப்
பெயர் பூண்டவன்.
தீவன்
தீவனுக்கு
(ராமனுக்கு)
தம்பி.
உயிருக்கு நிகரான
வன்.

शिरः
नये
युद्धे च
कुशलः
सर्वशास्त्र-
विशारदः

கக்காலத்தும் மனக்
கோணுதுருடப்பவன்.
நீதிகாஸ்திரத்திலும்
பேரிலும்
நிபுணன்.
சாஸ்திரங்கொல்லா
வற்றையும் நன்கு
அறிந்தவன்.

अमर्षी दुर्जयो जेता विकान्तो बुद्धिमान् वर्ध । रामस्य दक्षिणो वारुणिलो प्राणो वहिश्चरः॥

अमर्षी	"அமர்ஷி மேல்கிடையிலானவர்.	बुद्धिमान्	தலவாண நிலை உள்ளவர்
दुर्जयः	காதுறுதலும் கொல்ல முடிபுடையவர்.	वली	மகா ஆந்தரவாணமய வன்.
जेता	கொல்லியும் கொல்ப வான்.	नित्यं	எனக்கொத்திலும்
विकान्तः	மகா ஆணவையுடைய வகன்.	रामस्य	ராமசுய
		दक्षिणः वारुणः	தவாணை
		वहिश्चरः	கொல்லியை வாருணனை.
		प्राणः	உயிர். [குல்

न शेष राघवस्यार्थे जीवितं परिरक्षति

॥ २६ ॥

एषः	"இவன்	जीवितं हि	உயிர்வாழ்வு
राघवस्यार्थे	ராமசுயவர்க்கு	परिरक्षति न	மதிக்கவில்.

एषैवाशंसते युद्धे निहन्तुं सर्वराक्षसान्

॥ २७ ॥

एषः एव	"இவனே	सर्वराक्षसान्	ஆரக்கர் பலவகையால்
युद्धे	போரில்	निहन्तु	மறங்க
		आशंसते	நினைக்கிறான்.

यस्तु सव्यमसौ पक्षं रामस्याश्रित्य तिष्ठति । रक्षोगणपरिक्षिप्तो राजा शेष विभीषणः ॥

यः	"எவன்	रक्षोगणपरिक्षिप्तः	ரகசுவகணங்களை கொல்லப்பட்டவன்.
रामस्य	ராமசுய	एषः	இந்த
आश्रित्य	கிட்டி	विभीषणः	கிடுவதவன்
सव्यं पक्षं	இடதுபக்கத்தில்	राजा हि	மன்னனுமாயிருக்கிறான்.
तिष्ठति तु	இருக்கின்றிருக்கிறான்		
असौ	இவன்		

श्रीमता राजराजेन लङ्कायामभिषेचितः । त्वामेव प्रतिसंख्यो युद्धावेषोऽभिवर्तते ॥ २९ ॥

श्रीमता	"ஸ்ரீமாதனாய	एषः एव	இவனும்
राजराजेन	சக்கிரவர் ததியால்	प्रतिसंख्यः	பிசைகளைக்கொண்ட.
लङ्कायां	இலங்கைநிலத்தில்மாய்	त्वां	உம்மிடம் [வனும்
अभिषेचितः	பட்டாபிஷேகம் பண் வைப்பட்டான்.	युद्धाय	போர்புரிய
		अभिवर्तते	வந்திருக்கிறான்.

ये तु पश्यन्ति तिष्ठन्तं मध्ये गिरिशिवाचलम् । सर्वशाखामुमेन्द्राणां भर्तारमपरजितम् ॥
तजसा यशसा युद्धया ज्ञानेनाभिजनेन च । यः कपीनतिवभ्राज हिमवानिव पवतान् ॥
किष्किन्ध्यां यः समध्यास्ते गुहां सगहनद्रुमाम् । दुर्गां पवतदुर्गस्थां प्रधानैः सह वृषभैः ॥
यस्यैषा काञ्चनी माला शोभते शतपुष्करा । कान्ता देवमनुष्याणां यस्यां लक्ष्मीः प्रतिष्ठिता ॥
एतां च मालां तारां च कपिगज्यं च शाश्वतम् । सुधीषो बालिनं हन्ता रामेण प्रतिपादितः॥

मध्वे	“தனில்
अवलं	அவையாத
गिरिं	மகையை
इव	போலவே
तिष्ठन्तं	இருக்கிறவனும்,
सर्वशाखा- }	எல்லா வானரோத்த
सृगेन्द्राणां }	மர்களுக்கும்
अपराजितं	ஒருவராலும் வெல்ல முடியாத
भर्तारं	எஜமான்னுமாகிய
यं	எவனை
पश्यसि तु	பார்க்கின்றீரே,
यः	எவன்
पर्वतान्	பர்வதங்களை
हिमवान् इव	இமையமலை எப்படி யோ அப்படியே
तेजसा	ஆற்றலாலும்
यशसा	புகழாலும்
बुद्ध्या	துண்ணறிவாலும்,
ज्ञानेन	சாஸ்திரக்குறானத்தி னாலும்
अभिज्ञानेन च	உன்னதபிதப்பாலும்
कपीन्	வானரர்களை
अतिशब्दान्	அதிசயித்து விளங்கு கொடு,
यः	எவன்
प्रधानैः	கிறந்த
यूथैः सह	சேனைத்தலைவர்களோ டுகூட
सगहनदुमां	அடர்த்த மரங்களை யுடையதும்
पर्वतदुर्गस्थां	மலையாணுடனிருக்கி றதும்

दुर्गां	பிறரால் கிட்டுவதற் கரியதுமான
किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தை என்ற
गुहां	சூகையில்
समध्यास्ते	வசித்துக்கொண்ட ருக்கிருநீ,
यस्यां	எதில்
लक्ष्मीः	லக்ஷ்மி
प्रतिष्ठिता	சூடிக்கொண்டு விளங் குகிருநீ
देवमनुष्याणां	தேவர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும்
कांता	ஆசைக்கொன்னத் தக்கதோ,
पृथा	இந்த
शतपुंकरा	நூறு தாமரைமலர்
काञ्चनी	பொன் [கனையுடைய
माला	மாலை
यस्य	எவனுக்கு
शोभते	{ அவனுக்கென்றே ஓர் அழகுடன் விளங்கு கிறதோ அந்த
सुग्रीवः	சுகிரீவன்
रामेण	ராமனால்
वालिने	வாலியை
हवा	கொன்று
एतां	இந்த
मालां च	மாலைகளையும்
तारां च	தாரைகளையும்
कविराज्यं च	வானராஜ்யத்தையும்
शाश्वतं	சாச்வதமாய்
प्रतिपादितः	அளிக்கப்பட்டான்.

शतं शतसहस्राणां कोटिमाद्दुर्गनापिणः । शतं कोटिसहस्राणां शङ्ख इत्यभिधीयते ॥ ३५ ॥

मनीषिणः	“அறிஞர்கள்
शतसहस्राणां	நூறாயிரக்களின்
शतं	நூற்ற
कोटिं	கோடியை
आहुः	சொல்லுகிறார்கள்.

कोटिसहस्राणां	ஆயிரம் கோடிகளின்
शतं	நூறு
शङ्खः	“சங்கம்”
इति	என்று
अभिधीयते	சொல்லப்படுகிறது.

शतं शङ्खसहस्राणां महाशङ्ख इति स्मृतः । महाशङ्खसहस्राणां शतं बृन्दमिति स्मृतम् ॥

शङ्खसहस्राणां “ஆயிரம் ஷங்கங்களின்
शतं நூறு
महाशङ्खः “மஹா ஷங்கம்”
इति என்று
स्मृतः சொல்லப்பட்டது.

महाशङ्खसहस्राणां ஆயிரம் மகா ஷங்கம்
शतं நூறு [களின்
बृन्दं “பிருந்தம்”
इति என்று
स्मृतम् சொல்லப்பட்டது.

शतं बृन्दसहस्राणां महाबृन्दमिति स्मृतम् । महाबृन्दसहस्राणां शतं पद्ममिति स्मृतम् ॥

बृन्दसहस्राणां “ஆயிரம் பிருந்தங்
களின்
शतं நூறு
महाबृन्दं “மஹா பிருந்தம்”
इति என்று
स्मृतं சொல்லப்பட்டது.

महाबृन्दसहस्राणां ஆயிரம் மஹா பிருந்தங்
களின்
शतं நூறு
पद्मं “பத்மம்”
इति என்று
स्मृतम् சொல்லப்பட்டது.

शतं पद्मसहस्राणां महापद्ममिति स्मृतम् । महापद्मसहस्राणां शतं खर्वमिदोच्यते ॥ ३८ ॥

पद्मसहस्राणां “ஆயிரம் பத்மங்களின்
शतं நூறு
महापद्मं “மஹா பத்மம்”
इति என்று
स्मृतं சொல்லப்பட்டது.

महापद्मसहस्राणां ஆயிரம் மகா பத்மம்
शतं நூறு [களின்
खर्वं “கர்வம்” என்று
इति இவ்விலகில்
उच्यते சொல்லப்படுகிறது.

शतं खर्वसहस्राणां महाखर्वमिति स्मृतम् । महाखर्वसहस्राणां समुद्रमभिधीयते ॥ ३९ ॥

खर्वसहस्राणां “ஆயிரம் கர்வங்களின்
शतं நூறு
महाखर्वं “மஹா கர்வம்”
इति என்று
स्मृतं சொல்லப்பட்டது.

महाखर्वसहस्राणां ஆயிரம் மகா கர்வம்
களின் நூறு
समुद्रं “சமுத்திரமென”
अभिधीयते சொல்லப்படுகிறது.

शतं समुद्रसाहस्रमोघ इत्यभिधीयते । शतमोघसहस्राणां महीष इति विभ्रुतः ॥ ४० ॥

शतं “நூறு
समुद्रसाहस्रं ஆயிரம் சமுத்திரம்
ओघः “ஓகம்”
इति என்று
अभिधीयते சொல்லப்படுகிறது.

ओघसहस्राणां ஆயிரம் ஓகங்களின்
शतं நூறு
महीषः “மகா ஓகம்”
इति என்று
विभ्रुतः சொல்லப்படுகிறது.

एवं कोटिसहस्रेण शङ्खानां च शतेन च । महाशङ्खसहस्रेण तथा बृन्दशतेन च ॥ ४१ ॥
 महाबृन्दसहस्रेण तथा पञ्चशतेन च । महापञ्चसहस्रेण तथा खर्वशतेन च ॥ ४२ ॥
 समुद्रेण शतेनैव महौघेन तथैव च । एवं कोटिमहौघेन समुद्रसदृशेन च ॥ ४३ ॥
 विभीषणेन सचिवै राक्षसैः परिवारितः । सुग्रीवो वानरेन्द्रस्त्वा युद्धार्थमभिवर्तते ॥
 महाबलवृतो नित्यं महाबलपराक्रमः ॥ ४४ ॥

வானரேन्द्र: "வானரேந்திரனும்
 மகத்தான ஆற்றலும்
 மகத்தான ஆற்றலும்
 ஆண்மையும் படைக்
 கப்பெற்றவனுமான
 சுகீவன்
 எப்பொழுதும்
 பெருஞ்சேனையால்
 சூழப்பட்டவனாயும்
 இப்படியே
 ஆயிரக்கோடிக்கணக்க
 சக்கங்கரின் [காகவும்
 நூற்றுக்கணக்காகவும்
 ஆயிரம் மகாசங்கக்
 கணக்காகவும்
 அப்படியே
 நூறு பிருந்தக்கணக்
 காகவும்
 ஆயிரம் மகாபிருந்தக்
 கணக்காகவும்
 அப்படியே
 நூறு பத்மக்கணக்
 காகவும்

மகாபஞ்சசஹ்ரேண ஆயிரம் மகாபத்மக்
 கணக்காகவும்
 तथा அப்படியே
 खर्वशतेन च நூறு கர்வக்கணக்
 காகவும்
 शतेन समुद्रेण एव நூறு சமுத்திரக்கண
 तथा அப்படியே [க்காகவும்
 महौघेन एव மகா ஓகக்கணக்கா
 एवं இப்படியே [கவும்
 कोटिमहौघेन च கோடி மகா ஓகக்கணக்
 காகவும்
 समुद्रसदृशेन च சமுத்திரத்தை ஒத்த
 கணக்காகவும்
 विभीषणेन விபீஷணனோடும்
 सचिवैः மந்திரிகளான
 राक्षसैः அரக்கர்களால்
 परिवारितः சூழப்பட்டவனுபிருந்
 துகொண்டு
 त्वा தேவரீருடன்
 युद्धार्थं போர்புரிய
 अभिवर्तते வந்திருக்கிறான்.

इमां महाराज समीक्ष्य बाहिनीमुपस्थितां प्रज्वलितग्रहोपमाम् ।

ततः प्रयत्रः परमो विधीयतां यथा जयः स्यान्न परैः पराजयः ॥ ४५ ॥

महाराज "महाराजुडே!
 प्रज्वलितग्रहोपमां கொடிய கிரகக்களுக்
 கொப்பாக
 उपस्थितां इमां வந்திருக்கும் இந்த
 बाहिनीं வானவியத்தை
 समीक्ष्य பார்த்து
 ततः அதன்மேல்
 यथा எப்படியானால்

जयः स्यात् ஜெயம் உண்டாகுமோ
 परैः சத்துருக்களால்
 पराजयः தோல்வி
 न உண்டாகாதோ,
 परमः அப்படிப்பட்டதாகிய,
 प्रयत्रः முயற்சி [எந்த
 विधीयताम् மேற்கொள்ளத்
 தக்கது."

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे अष्टाविंशः सर्गः ॥

एकोनविंशः सर्गः — இருபத்தென்பதாவது ஸர்க்கம் ॥ ௨௭ ॥

शार्दूलादिचार्षणम् — சார்டூலன் முதலிய சார்களை யணுப்புவது.

शुकेन तु समाख्यातांस्तान्दृष्ट्वा हरियूथपान । समीपस्थं च रामस्य भ्रातरं स्वं विभीषणम् ॥
 लक्ष्मणं च महावीर्यं भुजं रामस्य दक्षिणम् । सर्वानरराजं च सुग्रीवं भीमविक्रमम् ॥ २ ॥
 गजं गवाक्षं गवयं मैन्दं द्विविदमेव च । अङ्गदं चैव बलिनं वज्रहस्तात्मजात्मजम् ॥ ३ ॥
 हनूमन्तं च विक्रान्तं जाम्बवन्तं च दुर्जयम् । सुषेणं कुमुदं नीलं नलं च पूवगर्षभम् ॥ ४ ॥
 किञ्चिदाविग्रहदयो जातकोधश्च रावणः । भर्त्सयामास तौ वीरौ कथान्ते शुकसारणौ ॥

ராவண:	ராவணன்
शुकेन	சுகனுல்
समाख्यातान्	சூறிப்பிட்டுச் சொல்ல
तान्	அந்த [ப்பட்ட
हरियूथपान्	வானரசேனைத்தலை வர்களை யும்
रामस्य	ஸ்ரீராமருக்கு
समीपस्थं	பக்கலில் நிற்கும்
स्वं भ्रातरं	தனது தம்பியாகிய
विभीषणं च	விபிக்ஷணனையும்
रामस्य	ஸ்ரீராமரது
दक्षिणं भुजं	வலதுகையாகிய
महावीर्यं	மகா வீர்யசாலியாகிய
लक्ष्मणं च	லக்ஷ்மணனையும்
भीमविक्रमं	மகத்தான ஆண்மை யுடைய
सर्वानरराजं	எல்லா வானரசர்களுக் கும் அரசனாகிய
सुग्रीवं च	சுக்ரீவனையும்,
गजं	கஜனையும்,
गवाक्षं	கவாக்ஷனையும்,
गवयं	கவயனையும்,
मैन्दं एव	மைந்தனையும்,

द्विविदं च	தவிகிதனை யும்,
वज्रहस्तात्मजात्मजं	வஜ்ஹஸ்தாத்மஜாத்மஜன் தந்திரன் புதல்வனின் புத்திரனும்,
बलिनं च	பலசாலியுடைய
अङ्गदं एव	அங்கதனையும்,
विक्रान्तं	மகா ஆண்மையுற்ற
हनूमन्तं च	ஹனுமாதரையும்
दुर्जयं	டுவல்லந்தரிய
जाम्बवन्तं च	ஜாம்பவந்தரையும்,
सुषेणं	சுசேணனையும்,
कुमुदं	குமுதனையும்,
नीलं तु	நீலனையும்,
पूवगर्षभं	பூவனரோத்தமரீகிய
नलं च द्रुप	நலனையும் பார்த்து
किञ्चि	கிந்த
आविग्रहदयः	அவிஹ்ரதய னாய்
जातकोधः च	ஜாதகோத னாய்
कथान्ते	கதாக்கள் சொல்லின்
तौ	அந்த [முடிவில்
वीरौ	வீரர்களாகிய
शुकसारणौ	சுகஸாரணர்களை
भर्त्सयामास	பீர்த்துணன்.

अधोमुखौ तौ प्रणतावब्रवीच्छुकसारणौ । रोषगद्गदया वाचा संरब्धः परुषं वचः ॥ ६ ॥

अधोमुखौ	தலைகுனிந்து
प्रणतौ	வணங்குகிறதும்
तौ	அந்த
शुकसारणौ	சுகஸாரணர்களைப் பார்த்து
संरब्धः	படபடத்தவனாய்

रोषगद्गदया	ரோபத்தால் தழுதழு
वाचा	சொற்கொண்டு [த்த
परुषं	கொடிய
वचः	சொல்லை
अब्रवीत्	பின்வருமாறு புகன் றான் :

न तावत्सदृशं नाम सचिवैर्यजीविभिः । विप्रियं नृपतेर्वक्तुं निग्रहप्रग्रहे प्रभोः ॥ ७ ॥

निग्रहप्रग्रहे	“தண்டிப்பதிலும் அருள்புரிவதிலும்	उपजीविभिः	ஆண்டிப்பிழைக்கும்
प्रभोः	எஜமானனாகிய	सचिवैः	மந்திரிமார்களால்
नृपतेः	மன்னனுக்கு	वक्तुं	பேசப்படுவது
विप्रियं	செலிகொடுத்துக் கேட்கப்பிடிக்காததை	तावत्	முற்றும்
		न सदृशं नाम	பொருத்தமாகா தன்றோ.

रिपूणां प्रतिकूलानां युद्धार्थमभिवर्तताम् । उभाभ्यां सदृशं नाम वक्तुमप्रस्तवे स्तवम् ॥ ८ ॥

युद्धार्थं	“போரைஉத்தேசித்து வந்தவர்களையிருக்கின்ற	स्तव	புகழை
अभिवर्ततां	கண்ணெடுத்துப்பார் க்கவும் அஸுத்தியமா யிருக்கின்ற சத்ருக்களின்	अप्रस्तवे	காலமில்லாத காலத் தில்
प्रतिकूलानां		उभाभ्यां	உக்களிருவர்களாலும்
रिपूणां		वक्तुं	சொல்லப்படுவது
		सदृशं नाम	நியமமாகுமா ?

आचार्या गुरवो वृद्धा वृथा वां पर्युपासिताः । सारं यद्राजशास्त्राणामनुजीव्यं न गृह्यते ॥

वां	“உக்களால்	पर्युपासिताः	சேவிக்கப்பெற்றனர்.
आचार्याः	கல்வி கற்பித்தவர் களும்	यत्	ஏனென்றால்
गुरवः	மாதாபிதாக்கள் முத லிய பெரியோர்களும்	राजशास्त्राणां	ராஜசாஸ்திரங்களின்
वृद्धाः	அனுபவமுதிர்ச்சி பெற்றவர்களும்	सारं	சாரமாகிய
वृथा	பிரயோஜனமின்றி	अनुजीव्यं	{ எஜமான் மனக்கோ ணை நடக்கிறதென் பது
		गृह्यते न	தெரிந்துகொள்ளப் படவில்லை.

गृहीतो वा न विज्ञातो भारो ज्ञानस्य बोध्यते ॥ १० ॥

गृहीतः	“செவிக்கொள்ளப் பட்டது	ज्ञानस्य	படிப்பின்
विज्ञातः न वा	மனதிற்கொள்ளப்பட வில்லைபோலும்.	भारः वा	சுமை மாதிரி
		डध्यते	வகிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ईदृशैः सचिवैर्युक्तो मूर्खैर्दिष्ट्या धराम्यहम् ॥ ११ ॥

ईदृशैः	“இப்படிப்பட்ட	अहं	நான்
मूर्खैः	முடர்களான	दिष्ट्या	ஏதோ தைவலசந் தால்தான்
सचिवैः	மந்திரிகளோடு	धरामि	ராஜ்யத்தை வறியத் துவருகிறேன்.
युक्तः	கூடிய		

किंनु मृत्योर्भयं नास्ति वक्तुं मां परुषं वचः । यस्य मे शासतो जिह्वा प्रयच्छति शुभाशुभम् ।

यस्य	“எந்த
शासतः	ஆக்களுமிடும்
मे	எனது
जिह्वा	நாவு
शुभाशुभं	நன்மைமையையும் தீமை மையையும்
प्रयच्छति	கொடுக்கிறதோ, அந்த
मां	என்னைப்பார்த்து

परुषं	கண்ணகிரமாவிருக் கும்
वचः	சொல்லை
वक्तुं	சொல்வதற்கு
मृत्योः	எமனிடமிருந்து
भयं	பயம்
प्रसि न	இல்லை.
किनु	என்ன?

अप्येव दहनं स्पृष्ट्वा वने तिष्ठन्ति पादपाः । राजदोषपरामृष्टास्तिष्ठन्ते नापराधिनः ॥१३॥

वने	“காட்டில்
दहनं	காட்டுத்தீயை
स्पृष्ट्वा अपि	ஸ்பரிசித்தும்
पादपाः	கிருகநிலங்கள்
तिष्ठन्ति	உயிருடனிருக்கலாம்.

राजदोषपरामृष्टाः	மன்னர்களது துரோ கம் நினைத்த
अपराधिनः एव	குற்றவாளிகள் மட்டும்
तिष्ठन्ते न	உயிருடனிருக்கமாட் டார்கள்.

हन्यामहं त्विमौ पापौ शत्रुपक्षप्रशंसकौ । यदि पूर्वोपकारैस्तु न क्रोधो मृदुतां व्रजेत् ॥१४॥

पूर्वोपकारैः	{ “முன் செய்திருக்கும் உபகாரங்களைக் கொண்டு
--------------	--

क्रोधः	கிணமரனது
मृदुतां	சாந்தத்தன்மையை
व्रजेत् न यदि	அடைந்திராவிடில்

शत्रुपक्षप्रशंसकौ	சத்ருக்களுடைய கணி மையப்புகழும்
पापौ	பாபிகளாகிய
इमौ तु	இவ்விருவர்களையும்
तु	தூப்பவே
अहं	நான்
हन्याम्	கொண்டுவிடுவன்.

अपध्वंसत गण्डध्वं सन्निकर्षादितो मम । न हि वां हन्तुमिच्छामि स्मराम्युपकृतानि वाम् ॥

वां	“உங்களின்
उपकृतानि	உபகாரங்களை
स्मरामि	நினைக்கின்றேன்.
हि	ஆகலால்
वां	உங்களை
हन्तुं	கொல்ல
न इच्छामि	நான் தீர்மானிக்க வில்லை.

अपध्वंसत	எக்கேடுகெட்டு ஒழியுங்கள்.
हतः	இவ்விடத்தினின்றும்
मम	எனது
सन्निकर्षात्	எதிரிலிருந்து
गण्डध्वम्	ஒழிந்துபோய்கிடுங் கள்.

हतावेव कृतघ्नौ तौ मयि स्नेहपराङ्मुखौ

मयि	“என் விஷயத்தில்
कृतघ्नौ	செய்தன்றி மற்றந்த
तौ	ஆவர்கள்

॥ १६ ॥

स्नेहपराङ्मुखौ	அன்பு மாறியவர் களாய்
हतौ एव	நலனழிந்தவர்களே.”

एवमुक्तौ तु सत्रीदौ तावुभौ शुकसारणौ । रावणं जयशब्देन प्रतिनन्द्याभिनिःसृतौ ॥१७॥

एवं
उक्तौ
तौ
शुकसारणौ
उभौ तु
सत्रीदौ

மேற்கண்டவாறு
சொல்லப்பட்ட
அந்த
சுகன், ஸாரணனென்
இருவர்களும் [ற
வெட்கமடைந்தவர்
களாய்

यजशब्देन
रावणं
प्रतिनन्द्या
अभिनिःसृतौ

{ 'ஜயம் பெற்று விளக்
குவி ராக' என்ற
சொற்கொண்டு
ராவணனை
வாழ்த்திவிட்டு
ஆப்பால் சென்று
விட்டார்கள்.

अब्रवीत्तु दशग्रीवः समीपस्थं महोदरम् । उपस्थापय मे शीघ्रं चारान्नीतिविशारदान् ॥

दशग्रीवः
समीपस्थं
महोदरं
तु
अब्रवीत्
मे

ராவணன்
பக்கத்திலிருந்த
மகோதரனைப் பார்
இப்பொழுது [த்து
பின்வருமாறு ஆக்
கினைசெய்தான்.
"எனது

नीतिविशारदान्
चारान्
शीघ्रं
उपस्थापय

நீதிவாஸ்திகங்கள்
நன்கறிந்த
வேவுகாரர்களை
காலதாமதஞ்செய்
யாது
கொண்டுவந்து நிறுத்
துவாயாக'

महोदरस्तथोक्तस्तु शीघ्रमाज्ञापयच्चरान्

तथा
उक्तः
महोदरः तु
ततश्चाराः संत्वरिताः प्राप्ताः पार्थिवशासनात् । उपस्थिताः प्राञ्जलयो वर्धयित्वा जयाशिषा ॥

அவ்வண்ணம்
நியமனம் பெற்ற
மகோதரனும்
அப்பொழுது [த்து
வந்துசேர்ந்து

॥ १९ ॥
चरान्
शीघ्रं
आज्ञापयत्
प्राञ्जल्यः
जयाशिषा
वर्धयित्वा
उपस्थिताः

வேவுகாரர்களை
தகவுணமே
கட்டளையிட்டான்.
கைகூப்பிக்கொண்டு
{ ('பல்லாண்டு பல்லா
ண்டு' என்ற) ஆசிச்
சொற்கொண்டு
வாழ்த்திவிட்டு
{ ஆக்ஷேபை எதிர்பார்
த்துக் காத்துநின்றார்
கள்.

तानब्रवीत्ततो वाक्यं रावणो राक्षसाधिपः । चारान्प्रत्यायिताञ्छूरान्भक्तान्विगतसाध्वसान् ॥

राक्षसाधिपः
रावणः
तान्
प्रत्यायितान्
शूरान्
विगतसाध्वसान्

அரக்கர் மன்னனுடைய
ராவணன்
அந்த
நம்பத்தகுந்தவர்க
ளும்
சூரர்களும்
எதிலும் மனஞ்சலியா
தவர்களும்

भक्तान्
चारान्
ततः
वाक्यं
अब्रवीत्

யஜமான விச்வரூபன்
ளவர்களும்
வேவுகாரர்களைப்
பார்த்து
அப்பொழுது
ஒரு சொல்லை
பின்வருமாறு
மொழிந்தான் :

इतो गच्छत रामस्य व्यवसायं परीक्षथ । पन्त्रिष्वभ्यन्तरा येऽस्य प्रीत्या तेन समागताः ॥

இத: "இக்கிருந்து
 गच्छत செல்லுங்கள்.
 रामस्य ராமனது
 व्यवसायம் நடவடிக்கையையும்
 मन्त्रिषु மந்திரிகளில்
 तेन அவனினு
 प्रीत्या ஆன்பால்

समागता: கூட்டுறவுகொண்ட
 अस्य இவனுக்கு [வர்களாய்
 अभ्यन्तरा: அந்தரங்கமானவர்கள்
 ये எவர்களை, அவர்க
 [ளையும்
 परीक्षथ பரிசோதித்தறிவி
 [களாக.

कथं स्वपिति जागर्ति कियन्यच्च करिष्यति । विज्ञाय निपुणं सर्वमागन्तव्यमशेषतः ॥२३॥

कथं எப்படி
 स्वपिति தூக்குகிறான் ?
 जागर्ति விழித்துக்கொள்ளு
 கிறான் ?

अन्यत् च இன்னும்
 किं करिष्यति எதைச் செய்கிறான் ?

सर्वं எல்லாவற்றையும்
 अशेषतः எதையும் விடாமல்
 निपुणं துட்பமரக
 विज्ञाय அறிந்துகொண்டு
 आगन्तव्यम् திரும்பிவந்துகொ
 [வேண்டியது.

चारेण विदितः शत्रुः पण्डितैर्वसुधाधिपैः । युद्धे स्वल्पेन यत्नेन समासाद्य निरस्यते ॥२४॥

पण्डितैः புத்திர தூர்யமுள்ள
 वसुधाधिपैः மண்ணர்களால்
 चारेण வேவுகாணினக்
 கொண்டு
 विदितः எல்லாமறிந்துகொள்
 எப்பட்ட

शत्रुः சக்து
 युद्धे போரில்
 समासाद्य எதிர்த்து
 स्वल्पेन அற்ப
 यत्नेन முயற்சியால்
 निरस्यते ஒழிக்கப்படுகிறான்."

चारास्तु ते तथेत्युत्वा महृष्टा राक्षसेश्वरम् । शार्दूलमयतः कृत्वा ततश्चक्रुः प्रदक्षिणम् ॥

ते அந்த
 चारा: வேவுகாரர்கள்
 महृष्टा: மனச்சாந்துவீட்டி
 கொண்டவர்களாய்
 राक्षसेश्वरं அரக்கமன்னனைப்
 பார்த்து
 तथा "அப்படியே செய்
 கிறோம்"

इति என்று
 उक्त्वा சொல்லிவிட்டு
 शार्दूलं சார் தூலனை
 अमयतः முதலிலிருப்பவனாக
 कृत्वा செய்துகொண்டு
 ततः அதன்மேல்
 प्रदक्षिणं तु பிரதக்ஷிணத்தையும்
 चक्रुः செய்தார்கள்.

ततस्ते तं महात्मानं चारा राक्षससत्तमम् । कृत्वा प्रदक्षिणं जग्मुर्यत्र रामः सलक्ष्मणः ॥

ते அந்த
 चारा: வேவுகாரர்கள்
 महात्मानं மகா ஆற்றனுடைய
 राक्षससत्तमं அரக்கர்களில் உத்தம
 तं அவனுக்கு [இதய
 प्रदक्षिणं பிரதக்ஷிணத்தையு

कृत्वा செய்துகிட்டு
 रामः ஸ்ரீராமர்
 सलक्ष्मणः ஸக்த்மணருடன்
 यत्र என்கிறந்தாரோ
 ततः அவ்விடத்திற்கு
 जग्मुः வந்துசென்றார்கள்.

ते सुवेलस्य शैलस्य समीपे रामलक्ष्मणौ । प्रच्छन्ना ददृशुर्गत्वा ससुग्रीवविभीषणौ ॥२७॥

மச்சந்நா: மர நுதலெழுந்த பூண்
ஒருந்த
சு அலர்கள்
சுவேலசு சுவேலமென்ற
சைலசு மலைபின்
சமீபே அருகாமையில்

ரவா வந்துசேர்ந்து
சசுமீவவிபிபணு சக்ரீவனுடனும் விபி
ஷணனுடனுமிருந்த
ராமலக்ஷ்மணு ஸ்ரீராமரையும் லக்ஷ்
மணரையும்
தது: கண்டார்கள்.

प्रेक्षमाणाश्चमूं तां च बभूवुर्मयविक्रवाः । ते तु धर्मात्मना दृष्ट्वा राक्षसेन्द्रेण राक्षसाः ॥२८॥

தா அந்த
சமூ ச ஸைன்யத்தையும்
பிரேக்ஷமாணா: பார்த்துக்கொண்ட
ருக்கின்றவர்களாய்
மயவிக்ரவா: அச்சத்தாலுள்ள
கலங்கியவர்களாய்
பமூவ: ஆணர்கள்.

ராஷசா: அரக்கர்களாகிய
தே து அவர்களும்
ராஷசேந்திரே ராஷதிரேசத்தமராகிய
பமர்மனா தர்மரத்மாவான
(விபிஷணரால்)
தூ: சுண்டுகொள்ளப்
பட்டார்கள்.

विभीषणेन तत्रस्था निगृहीता यदृच्छया । शार्दूलो ग्राहितस्त्वेकः पापोऽयमिति राक्षसः ॥

मोचितः सोऽपि रामेण वध्यमानः पुवङ्गमैः
आनृशंस्येन रामस्य मोचिता राक्षसाः परे

॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥

विभीषणेन विप्रीक्षणां
यदृच्छया தனதிஷ்டப்படியே
तत्रस्था: அங்கு வந்திருந்த
வர்கள்
निगृहीता: பிடிக்கப்பட்டார்கள்.
ग्राहितः பிடிக்கப்பட்ட
शार्दूल: சார் தூலனென்ற
राक्षसः அரக்கன்
एकः तु ஒருவன் மட்டும்
पुवङ्गमै: வானரர்களால்
अयं पापः 'இவன் பாபி'

इति என்கிற காரணத்தால்
वध्यमानः अपि புடைக்கப்படுகிறவனு
स: அவன் [பிருக்கையில்
रामेण ஸ்ரீராமரால்
मोचितः விடுவிக்கப்பட்டான்.
परे மற்றுமுள்ள
राक्षसा: அரக்கர்களும்
रामस्य ஸ்ரீராமருடைய
आनृशंस्येन தன்னைவிடால்
मोचिता: விடுவிக்கப்பட்டார்
கள்.

वानरैरर्दितास्ते तु विक्रान्तैर्लघुविक्रमैः । पुनर्लङ्कामनुप्राप्ताः श्वसन्तो नष्टचेतसः ॥ ३२ ॥

विक्रान्तै: பராக்ரமசாலிகளும்
लघुविक्रमै: तु குருதுருவென்றிருக்
கிறவர்களுமாய்
वानरै: வானரர்களால்
अर्दिता: நுழிம்சிக்கப்பட்ட
ते அவர்கள்

नष्टचेतस: மனம்பதைத்தவர்க
ளாய்
श्वसन्त: பொருமுகிற நிக்
पुन: மீளவும் [கொண்டு
लङ्का: இலங்கைக்கு
अनुप्राप्ता: வந்துசேர்ந்தார்கள்.

ततो दशमीवमुपस्थितास्तु ते चारा वहिर्नित्यचरा निशाचराः ।

गिरेः सुवेलस्य समीपवासिनं न्यवेदयन्भीमवलं महाबलाः

॥ ३३ ॥

ततः	அதன்மேல்	दशमीव	பாலவண்ணை
वहिः	வெளியில்	उपस्थिताः	கிட்புனவர்களாகி
नित्यचराः	எக்காலத்திலும்	भीमवलं	பெரும் ஊசனியத்தை
	திரிபுவர்களுக்கும்	सुवेलस्य	கவேல
महाबलाः	மிக்஑ பலவர்களுக்கும்	गिरेः	மகிளென்
विशाचराः तु	அரங்கர்களுமான	समीपवासिनं	சமீபத்தில் தக்கிபிருக்
ते	அந்த		கிறதாய்
चाराः	வேவுகாரர்கள்	न्यवेदयन्	அறிக்கை செய்தார்
			கள்.

इत्यपि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकोनविंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 15779

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकः 1104

त्रिंशः सर्गः—முப்பதாம் ஸர்க்கம் ॥ ३० ॥

खानरनामनिर्देशः—வானரர்களுடைய பெயர்களைச் சொல்வது.

ततस्तमशोभ्यवलं लङ्काधिपतये चराः । सुवले राघवं शैले निविष्टं प्रत्यवेदयन् ॥ १ ॥

ततः	அப்பொழுது	अशोभ्यवलं	கலக்கமுடியாத ஊச
चराः	வேவுகாரர்கள்		னியத்தைப்பற்றியும்
लङ्काधिपतये	இலங்கைமன்னனுக்கு	निविष्टं	அகிலத்தில் தங்கி
सुवले	கவேல		யிருந்த
शैले	மகிளென்	राघवं	ஸ்ரீராமகையப்பற்றியும்
तं	அந்த	प्रत्यवेदयन्	விவரமாய் தெரிவித்
			தார்கள்.

चाराणां रावणः श्रुत्वा प्राप्तं राघं महाबलम् । जानोद्देहोऽभवत्किञ्चिच्छादूलं वाक्यमब्रवीत् ॥

रावणः	பாலவண்	जानोद्देहः	சுச்சரிமம் கொண்ட
महाबलं	மகாபலவர்களுகய		வருங்
राघं	ஸ்ரீராமகை	अभवत्	துயிலன்.
प्राप्तं	வந்துசேர்க்துவிட்ட	शादूलं	சரி தூணைப்
	வராய்		பார்த்து
चाराणां	வேவுகாரர்களிடம்	वाग्	ஒரு சொல்லை
श्रुत्वा	கேட்டு,	अब्रवीत्	பின்வருபாறு
किञ्चित्	கொஞ்சம்		சொன்னான் :

अथवाच ते वर्णो दीनश्चासि निशाचर । नासि कश्चिदमित्राणां क्रुद्धानां वशमागतः ॥

निशाचर	“அரக்கனே !	क्रुद्धानां	கோபித்தடர்களாகிய
ते	உனது	अमित्राणां	சந்ருக்கருடைய
वर्णः	முகவொளி	वशः	கையில்
अथवाच च	எப்பொழுதும் உள்ள	आगतः	சிக்கிக்கொண்டுவிட்ட
	தற்கு மாறாயும்		டவனாய்
दीनः च	மனக்கவலையுற்றவனாகவும்	असि न	நீ ஆகிவிட்ட இல்லையென
		कश्चित्	நான் கினைக்கின்
असि	இருக்கின்றாய்.		தேன்.”

इति तेनानुशिष्टस्तु वाचं मन्दमुदैस्यत् । तदा राक्षसशार्दूलं शार्दूलो भयविह्वलः ॥ ४ ॥

तदा	அப்பொழுது	मन्दं	மெல்லிய குரலுடன்
तेन	அவனால்	वाचं	ஒரு சொல்லில்
इति	மேற்கண்டவாறு	राक्षसशार्दूलं तु	இராக்ஷஸப்புலியைப்
अनुशिष्टः	கினுவப்பட்ட		பார்த்து
शार्दूलः	சார் தூலன்	उदैस्यत्	பின்வருமாறு
भयविह्वलः	பயத்தால் நெஞ்சம்		சொன்னான் :
	பதைக்க		

न ते चारयितुं शक्या राजन्वानरपुङ्गवाः

॥ ५ ॥

राजन्	“ராஜன் !	चारयितुं	வேவுத்தொழிலால்
वानरपुङ्गवाः	வானரோத்தமர்		அதீய
ते	அவர்கள் [களாகும்]	शक्याः न	ஒண்ணாதவர்கள்.

विक्रान्ता बलवन्तश्च राघवेण च रक्षिताः । नापि संभाषितुं शक्याः संप्रश्नोऽत्र न लभ्यते ॥

विक्रान्ताः	“சலியா மனத்தினர்	संभाषितुं अपि	வாய்திறந்து பேசவும்
	களும்		கூட
बलवन्तः	மகர ஆற்றலுடை	शक्याः न	இடக்கொடுப்பவர்
	யவர்களும்		களல்ல.
राघवेण	ராமனால்	अत्र	இவர்கள் கிஷயத்தில்
रक्षिताः च	பாதுகாக்கப்பட்டவர்	संप्रश्नः च	நல்வார்த்தைகொண்டு
	களுமான அவர்கள்	लभ्यते न	கிராரித்தென்பதும்
			அடையப்படவில்லை.

सर्वतो रक्ष्यते पन्था वानरैः पर्वतोपमैः । प्रविष्टमात्रे ज्ञातोऽहं बले तस्मिन्चारिते ॥ ७ ॥

पर्वतोपमैः	“மலைக்கொப்பரன	बले	சைனியம்
वानरैः	வானரர்களால்	अचारिते	வேவுகொள்ளப்படா
सर्वतः	நாற்புறமும்		திருக்கையில்
पन्थाः	வழியானது	प्रविष्टमात्रे	துழந்தமாதிரித்
रक्ष्यो	பாதுகாக்கப்பட்டிருக்		தினேயே
अहं	நான் [கிறது.	ज्ञातः	இன்னுனென்று கண்
तस्मिन्	உந்த		டுகொள்ளப்பட்டேன்.

बलाद्गृहीतो रक्षोभिर्वहुधाऽस्मि विचालितः । जानुभिर्मुष्टिभिर्दन्तैस्तलैश्चाभिहतो भृशम् ॥
परिणीतोऽस्मि हरिभिर्वलवद्भिरमर्षणैः । परिणीय च सर्वत्र नीतोऽहं रामसंसदम् ॥ ९ ॥

அஃ “நான்
ரக்ஷோமி: கடவந்த இராக்ஷ
ஸர்களுடன்
வலவந்நி: பலசரீகளும்
அமர்ஷணை: அடங்காத்தினம்கொ
ண்டவர்களுமான்
ஹரிமி: குரங்குகளால்
வலாந் முரட்டுத்தனமாய்
ரூஹித: பிடிக்கப்பட்டேன்.
வஹுதா பலவாராய்
விசாலித: அஸி அல்லல் படுத்தப்
பட்டேன்.

ஜானுமி: முழங்கால்களாலும்,
முஸ்திமி: முஷ்டிகளாலும்
வந்தை: பற்களாலும்
தலை: வள்ளங்களைகளாலும்
பூசம் மிக
அபிஹத: புடைக்கப்பட்டேன்.
சர்வத் எங்கும்
பரிணீய இழுக்கப்பட்டு
பரிணீத: அஸி ஒட்டிக்கிடப்பட்டு
ராமசंसदं ராமன் சபைக்கு
நீத: வ கொண்டுவந்து நிறுத்
தவும் பட்டேன்.

रधिरादिग्धसर्वाङ्गो विह्वलश्चलितेन्द्रियः । हरिर्भिर्वध्यमानश्च याचमानः कृताञ्जलिः ॥

॥ ११ ॥

राघवेण परित्रातो जीवापीति यदृच्छया
रधिरादिग्धसर्वाङ्गः “உடல் முழுதும் கு
ருதி வழிந்தவனாய்
विह्वल: மேனி தளர்ந்தவனாய்
चलितेन्द्रिय: च புலன் மருண்டவனாய்
हरिभि: குரங்குகளால்
वध्यमान: புடைக்கப்பட்டு
कृताञ्जलि: கைகூப்பி

याचमान: உயிருக்கு மன்றாடு
கின்றேன்.
इति என்ற காரணத்தால்
राघवेण ராமனால்
परित्रात: காப்பாற்றப்பட்டு
यदृच्छया ஏதோ கிதிவசமாய்
जीवामि நான் செத்துப்பிழைத்
தேன்.”

एष शैलैः शिलाभिश्च पूरयित्वा महार्णवम् । द्वारमाश्रित्य लङ्काया रामस्तिष्ठति सायुधः ॥

शैलै: “பர்வதங்களாலும்,
शिलाभि: च பாறைகளாலும்
महार्णवं பெருங்கடலை
पूरयित्वा தூர்த்து
लङ्काया: இலங்கையின்

द्वारं வாயிலை
आश्रित्य அடைத்து
सायुध: ஆயுதத்தோடுகூட
राम: ராமன்
एष: तिष्ठति இவ்வாறு நின்றுள்ளான்.

गरुडव्यूहमास्थाय सर्वतो हरिर्भिरुतः । मां विसृज्य महातेजा लङ्कामेवाभिवर्तते ॥१३॥

गरुडव्यूहं “கருடவ்யூகத்தில்
आस्थाय இருந்துகொண்டு
सर्वत: காற்புறமும்
हरिभि: குரங்குகளால்
वृत: சூழப்பட்டவனாய்
महातेजा: மஹா ஆற்றலுடைய
வனாகும் ஆவன்

मां என்னை
विसृज्य போக விடுத்துவிட்டு
लङ्कां एव இலங்கையை
தோக்கியே
अभिवर्तते வந்துகொண்டிருக்கி
ருண்.

पुरा माकारमायाति क्षिप्रमेकतरं कुरु । सीतां वाऽऽपै प्रयच्छाशु सुयुद्धं वा प्रदीयताम् ॥

மாகார்
ஆயாதி புரா
“மதில்க வரை
அடையும் முன்ன
மைவே
காலதரமதரின்றி
பின் கண்ட இரண்டி
லொன்றை
கुरु
ஆசு
செய்வீராக.
உடனே

सीतां वा
अपै
प्रयच्छ
“சீதையை யாவது
இவருக்கு
தருப்பிக்கொடுத்து
விடும்.
वा
सुयुद्धं
प्रदीयताम्
இதில்லை என்றாலோ
கடும்போரானது
தரப்படட்டும்.”

मनसा सन्ततापाथ तच्छ्रुत्वा राक्षसाधिपः । शर्दूलस्य महदावयमथोवाच स रावणः ॥

राक्षसाधिपः
रावणः
शर्दूलस्य
तत्
महत्
वाक्यं श्रुत्वा
राक्षஸமன் ன னுதிய
ராவணன்
சர்தூலனது
அந்த
சிறந்த
சொல்லிங்கேட்டு

अथ
मनसा संतताप
अथ
सः
उवाच
அப்பொழுது
மனசாங்கலங்கினான்.
அதன்மேல்
அவன்
பின்வருமாறு
மொழிந்தான் :

यदि मां प्रति युद्धयेरन्देवगन्धर्वदानवाः । नैव सीतां प्रदास्यामि सर्वलोकभयादपि ॥१६॥

देवगन्धर्वदानवाः
मां
प्रति
युद्धयेरन् यदि
“தேவர்கள், கந்தர்வர்
கள், தானவர்கள்
என்னை
எதிர்த்து
போர்புரிகின்றார்கள்
என்றாலும்

सर्वलोकभयात्
अपि
सीतां एव
प्रदास्यामि न
எல்லா உலகத்தினரின்
மும் ஆபத்துண்டா
சிறது என்றாலும்
சீதையை மட்டும்
நான் திருப்பிக்கொடு
க்கமாட்டேன்.”

एवमुक्त्वा महातेजा रावणः पुनरब्रवीत् । चारिता भवता सेना कैऽत्र शूराः पुबङ्गमाः ॥

महातेजाः
रावणः
एवं
उक्त्वा
पुनः
अब्रवीत्
மகா ஆற்றலுடைய
ராவணன்
மேற்கண்டவாறு
சொல்லிவிட்டு
மீளவும்
பின்வருமாறு வினாவி
வானுன் :

भवता
सेना
चारिता
अत्र
शूराः
पुबङ्गमाः
के
“உன்னால்
சேனை
சுற்றிப்பார்க்கப்
புதில் [பட்டதா ?
ஞாயிர்கள் கிடைய
வானார்கள்
எவர்கள் ?

कीदृशाः किंप्रभाः सौम्य वानरा ये दुरासदाः । कस्य पुत्राश्च पौत्राश्च तत्त्वमाख्याहि राक्षसः ॥

सौम्य
राक्षस
दुरासदाः
वानराः
ये
कीदृशाः
“கோழை நெஞ்சம்
படைக்கப்பெற்ற
அரக்க!
எவராலும் அணுக
வானர்கள் [முடிவாத
எவர்களை அவர்கள்
எம்மா திரியானவர்
கள் ?

किंप्रभाः
कस्य
पुत्राः च
पौत्राः च
तत्त्वं
आख्याहि
என்ன சந்திகொண்
டவர்கள் ?
யாருடைய
புதல்வர்கள் ?
பொன்மார்கள் ?
உள்ளதை
சொல்லு.

तथाऽत्र प्रतिपत्स्यामि ज्ञात्वा तेषां बलावलम् । अवश्यं बलसंख्याने कर्तव्यं युद्धमिच्छताम् ॥

தேசம்	“ஆவர்களுடைய	யுத்தம்	போரில்
बलावलं	பலா பலத்தை	इच्छतां	துணிபவர்களுக்கு
ज्ञात्वा	ஆதிக் து கொண்டு	अवश्यं	அவசியமாய்
अत्र	இவ்விடத்தில்	कर्तव्यं	செய்யப்படவேண்டியது
तथा	எந்தபடி		யது
प्रतिपत्स्यामि	வேண்டிய ஏற்பாடு செய்வேன்.	बलसंख्यानम्	சத்துருகைகளையத் திணைவு.”

तथैवमुक्तः शार्दूलो रावणेनोत्तमश्वरः । इदं वचनपारेभे वक्तुं रावणसन्निधौ ॥ २० ॥

रावणेन	ராவணனால்	शार्दूलः	சார் தூலன்
तथा एवं	மேற்கண்டவாறு	रावणसन्निधौ	ராவணனது முன்னி கையில்
वक्तुः	கிணைவப்பட்ட	इदं वचनं	இவ்வரும் சொல்லை
उत्तमः	சிறந்த	वक्तुं आरभे	சொல்லத்தலைப் பட்டான் :
श्वरः	ஒற்றனாகிய		

अथर्क्षरजसः पुत्रो युधि राजा सुदुर्जयः । गृहदस्याथ पुत्रोऽत्र जाम्बवानिति विश्रुतः ॥

युधि	“போரில்	पुत्रः अथ	குமாரனே !
सुदुर्जयः	எவராலும் வெல்ல முடியாதவனாகிய	अत्र	இதே தா இருக்கும்
राजा	ராஜா, சுக்ரீவன்	जाम्बवान् इति	‘ஜாம்பவான்’ என்று
ऋक्षरजसः	ரிசுதரஜஸன் என்பவ ளின்	विश्रुतः अथ	ப்ரசித்தி பெற்றவனும்
		गृहदस्य	கற்கதனைன்பவனு
		पुत्रः	புதல்வன்.” [ஈடய

गृहदस्यैव पुत्रोऽन्यो गुरुपुत्रः शतक्रतोः । कदनं यस्य पुत्रेण कृतमेकेन रक्षसाम् ॥ २१ ॥

गृहदस्य एव	“கற்கதனுக்கே	रक्षसां	அரக்கர்களுக்கு
अन्यः	இன்னொரு	कदनं कृतं	காதம் கிளைகிக்கப்பட் டதே தா அவன்
पुत्रः	புதல்வன்	शतक्रतोः	இந்திரனது
यस्य	எவனுடைய	गुरुपुत्रः	குருவாகிய பிருகஸ்ப தியின் புதல்வன்.”
पुत्रेण	புதல்வன்		
एकेन	ஒருவனுடையே		

सुषेणश्चापि धर्मात्मा पुत्रो धर्मस्य वीर्यवान् । सौम्यः सोपात्मजश्चात्र राजन् दधिमुखः कपिः ॥

धर्मात्मा अपि	“தர்மாத்மாவும்	राजन्	அரசே !
वीर्यवान् च	வீர்யவா ளுமாகிய	अत्र	இவ்விடத்தில்
सुषेणः	சுஷேணன்	सौम्यः	அழகுற்றுகினங்கும்
धर्मस्य	தர்மவா னது	दधिमुखः च	ததிமுகனைன்ற
पुत्रः	குமாரன்.	कपिः	வானரன்
		सोपात्मजः	சந்திரனின் மைந்தன்.

सुमुखो दुर्मुखश्चात्र वेगदर्शी च वानरः । सृत्युर्वानररूपेण नूनं सृष्टः स्वयंभुवा ॥ २४ ॥

அசு	"இதில்	துமுக: ச	தூர் முகனைன்றவனா
स्वयंभुवा	பிரம்மதேவரால்		கவும்
वानररूपेण	வானரமருக்கொடுத்	வேகदर्शी च	வேகதர்சி என்றவனா
सृत्यु: नूनं	எமனை [த		கவும்
सुमुखः	சுமுகனைன்ற	सृष्टः	ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டி
वानरः	வானரனாகவும்		ருக்கிறான்.

पुत्रो हुतवहस्याथ नीलः सेनापतिः स्वयम् । अनिलस्य च पुत्रोऽत्र हनुमानिति विश्रुतः ॥

नीलः	"நீலனைன்ற	हनुमान्	ஹனுமான்
सेनापतिः	சேனாபதி	इति	என்று
हुतवहस्य	ஆக்னிபகவானது	विश्रुतः च	பிரசித்திபெற்றவன்.
स्वयं पुत्रः अथ	ஒளரஸபுதல்வனை,	अनिलस्य	வாயுவின்
असु	இதில்	पुत्रः	பைந்தன்.

नप्ता शक्रस्य दुर्धर्षो बलवानद्भुदो युवा । मैन्द्रश्च द्विविदश्चोभौ बलिनावश्विसंभवौ ॥ २६ ॥

युवा	"சிறுவனும்	बलिनौ	பலசாலிகளாகிய
बलवान्	பலசாலியும்	मैन्द्रः च	மைந்தனைன்பவனும்
दुर्धर्षः	எவராலும் தகையமு	द्विविदः च	துவிதனைன்பவனும்
	டியாதவனுமான		ஆகிய
अद्भुतः	அங்கதன்	उभौ	இருவர்களும்
शक्रस्य	இந்திரானது	अश्विसंभवौ	ஆக்ஷிஸ்தேவதை
नप्ता	பேரன்.		தவின் புதல்வர்கள்.

पुत्रा वैवस्वतस्यात्र पञ्च कालान्तकोपमाः । गजो गवाक्षो गवयः शरभो गन्धमादनः ॥

असु	"இதில்	गन्धमादनः	கந்தமாதனைன்ப
गजः	சதுனைன்பவனும்,		வனுமான
गवाक्षः	கவாக்ஷனைன்பவனும்	कालान्तकोपमाः	காலாந்தகால் எமனுக்கே
गवयः	கவயனைன்பவனும்		ஒப்பானவர்களான
शरभः	சரபனைன்பவனும்	पञ्च	ஐவர்களும்
		वैवस्वतस्य	எமனது
		पुत्राः	புதல்வர்கள்.

दश कोट्यो वानराणां शूराणां युद्धकाङ्क्षिणाम् । श्रीमतां देवपुत्राणां शेषं नाख्यातुमुत्सहे ॥

शूराणां	"சூரர்களும்	वानराणां	வானரர்களின்
युद्धकाङ्क्षिणां	{ யுத்தத்தை எதிர்பார் ந்து நித்தின்றவர் களும்	दश कोट्यः	பத்துகோடிகளிருந் கின்றன.
श्रीमतां	ஸ்ரீமான்களும்	शेषं	மற்றபடி ஆனதை
देवपुत्राणां	தேவர்களின் புதல்வர் களுமான	आख्यातुं	கிளங்க கிளம்ப
		उत्सहे न	நான் முடியாதிருக் கின்றேன்.

புத்ரோ ட்ஷரதஸ்யேஃ சிஹ்ஸஹ்நனோ யுவா । டூபநோ நிஹ்தோ யேந ஸரத்வத்ரிசிஸாஸ்ததா ॥ ௨௭ ॥

யேந	" எவனுல்	ததா	அப்படியே கொல்லப்
டூபந:	துஷ்டன்	புத:	இவன் பட்டாளே,
நிஹ்த:	கொல்லப்பட்டானே,	ட்ஷரதஸ்ய	தசரதனது
ஸர: ச	கான் அப்படியே	புத:	மகன் ;
	கொல்லப்பட்டானே,	சிஹ்ஸஹ்ந:	சிக்கம்பொன்ற சரீர
த்ரிசிஸ:	த்ரிசிஸன்மை		முடையவன் ;
		யுவா	யுவன்.

நாஸ்தி ராமஸ்ய சதூஷோ விக்ரமே ஸுவி கக்ஷந । விராடோ நிஹ்தோ யேந கவந்நிவாந்தகோபம: ॥

யேந	" எவனுல்	ராமஸ்ய	ராமனுக்கு
விராட:	விராதன்	விக்ரமே	போரில்
நிஹ்த:	கொல்லப்பட்டானே	ஸுவி	உலகில்
அந்தகோபம:	எமனை நிகர்த்த	சதூஷ:	நிகரானவன்
	{ கபந்தனும் அப்படியே	கக்ஷந	ஒருவனும்
கவந்நிவ:	{ கொல்லப்பட்டானே,	அஸ்தி ந	இல்லை.
	(அந்த)		

வக்ருந் ந ஸக்நோ ராமஸ்ய நர: கக்ஷிஹ்நாநிஸ்தோ । ஜநஸ்தானகதா யேந யாவந்தோ ராஜஸா ஹதா: ॥

யேந	" எவனுல்	ராமஸ்ய	ராமனது
ஜநஸ்தானகதா:	ஜனஸ்தானத்திலி	புநாந்	விசேஷமானவர்களை
ராஜஸா:	ராஜாஸர்கள் [முந்த	அஸ்தி	உலகில்
யாவந்த:	எவ்வோருமே	கக்ஷிந் நர:	மனிதனெவனும்
ஹதா:	கொல்லப்பட்டார்	வக்ரு	வர்க்க
	கனோ, (அந்த)	ஸக்ந: ந	முடிபாது.

லக்ஷ்மணஸ்தாத்ர ஧்மாஸ்தா மாத்ஜ்ஞானாமிவ்ர்ப்ப: । யஸ்ய வாணபத்யம் ப்ராப்ய ந ஜீவேத்பி வாஸவ: ॥

அத்ர	" இதில்	யஸ்ய	எவனோ, அவனுடைய
லக்ஷ்மண: ச	லக்ஷ்மணனோ	வாணபத்யம்	பாணபத்யத்தை
஧்மாஸ்தா	தர்மநெறிபை விட்டு	ப்ராப்ய	அடைந்து
	அகலாதவன்.	வாஸவ: அபி	இத்திரங்கட
மாத்ஜ்ஞானம்	யான்களின்	ஜீவேத் ந	உயிருடனிரான்.
கர்ப்பம: ஹ	அரசுபொன்றவன்.		

ஸ்தேதோ ஜ்யோதிர்முகஸ்தாத்ர பாஸ்கரஸ்யாஸ்த்மஸம்பவோ । வருணஸ்ய ச புத்ரோ ஜ்யோ ஹேமகூட: புவஹ்ம: ॥

ஸ்தேத:	" இதில்	வருணஸ்ய	வருணனின்
ஜ்யோதிர்முக:	சுவேதனைப் பவனும்	அஸ்ய:	மற்றொரு
பாஸ்கரஸ்ய	ஜ்யோதிர்முகனைச்	புத: ச	புத்திரன் தான்
ஆஸ்த்மஸம்பவோ	சூர்யனது [பவனும்	ஹேமகூட:	தேறமகூடனென்ற
	புதல்வர்கள்.	புவஹ்ம:	வானான்.

विश्वकर्षसुतो वीरो नलः पुवगसत्तपः । विक्रान्तो बलवानत्र वसुपुत्रः सुदुर्धरः ॥ ३४ ॥

புவகஸ்சுத: "வானரோத்தமனும்
 வீர: குரனுமாகிய
 நல: நன்னென்பவன்
 विश्वकर्षसुत: விசுவகர்மாவின் புதல்
 வன்.
 அது இதில்

विक्रान्त: மிக ஆண்டவனுடைய
 வனும்
 बलवान् மிக ஆற்றலுடையவ
 னுடைய
 सुदुर्धर: ஸுதூர்த்தரென்ப
 वसुपुत्र: வசுவின் மகன். [வன்]

राक्षसानां वरिष्ठश्च तव भ्राता विभीषणः । परिगृह्य पुरीं लङ्कां राघवस्य हिते रतः ॥

தவ "தேவரீரது
 भ्राता தம்பியும்
 राक्षसानां அரக்கர்களுக்குள்
 वरिष्ठ: च மகா பொல்லாதவனு
 विभीषण: விபிஷணன் [மாகிய]

लङ्कां पुरीं இலங்கைநகரை
 परिगृह्य பெற்றுக்கொண்டு
 राघवस्य ராமனுக்கு
 हिते நன்மை புரிவதில்
 रतः ஈடுபட்டுவிட்டான்.

इति सर्वं समाख्यातं त्वेदं वानरं बलम् । सुवेलेऽधिष्ठितं शैले शेषकार्ये भवान्गतिः ॥

சுவேலே "சுவேல
 शैले மலையில்
 अधिष्ठितं தங்கியிருக்கும்
 इदं இந்த
 वानरं வானர
 बलं கைன்னியம்
 सर्वं எல்லாமும்
 तव தேவரீருக்கு

समाख्यातं விளக்க விளம்புகவிடப்
 பட்டது.
 इति இதெல்லாம் இப்படி
 இருக்கின்றனமையால்
 शेषकार्ये இனி ஆகவேண்டிய
 कारियन्ति காரியத்தில்
 भवान् தேவரீர்தான்
 गतिः சர்வா நிகரமும் பெற
 துவிளக்குகிறவர்."

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे त्रिंशः सर्गः ॥

भावितः श्लोकाः 15815

युद्धकाण्डे भावितः श्लोकाः 1140

एकत्रिंशः सर्गः—முப்பத்தொன்றாவது ஸர்க்கம். ॥ ३१ ॥

सीतामोहनम्—சீதையை மோஹிப்பிப்பது.

ततस्तपक्षोभ्यबलं लङ्काधिपतये चराः । सुवेले राघवं शैले निविष्टं प्रत्यवेदयन् ॥ १ ॥

ततः அக்சமயத்தில்
 चराः மற்றுமுள்ள வேவுகா
 ரர்கள்,
 सुवेले சுவேல
 शैले மலையில்
 राघवं ராமனை

निविष्टं வந்து தங்கியிட்டவ
 ने அதை [நூதவும்
 अक्षोभ्यबलं கலக்கமுடியாத சேனை
 யெனவும்
 लङ्काधिपतये இலங்கைமன்னனுக்கு
 प्रत्यवेदयन् தெரிவித்தார்கள்.

चाराणां रावणः श्रुत्वा प्राप्तं रामवचं महत् । जातोद्देशोऽभवत्किञ्चित्सचिवानिदमब्रवीत् ॥

रावणः	ராவணன்	किञ्चित्	கொஞ்சம்
महत्	பெரும்	जातोद्देशः	அச்சம் கொண்ட
रामवचं	ராமரது வசனத்தை	अभवत्	ஆயினான். [வானம்]
प्राप्तं	வந்து சேர்ந்து விட்ட	सचिवान्	மந்திரிகளைப்பார்த்து
चाराणां	சாரர்களிடம்	इदं	பின்வருமாறு
श्रुत्वा	கேட்டு	अब्रवीत्	மொழிந்தான்.

मन्त्रिणः शीघ्रमायान्तु सर्वे वै सुसमाहिताः । अयं नो मन्त्रकाष्ठो हि संप्राप्त इति राक्षसाः ॥

नः	“ நமக்கு	सुसमाहिताः	பக்திமான்களும்
मन्त्रकाष्ठः	மந்திரிகளைச் சேர்	मन्त्रिणः वै	மந்திரிமார்களும்
	பண்ணும் காலம்	राक्षसाः	ராக்ஷஸர்கள்
अयं	இதோ	सर्वे	எல்லோரும்
संप्राप्तः	வந்துவிட்டது,	शीघ्रं	காலதாமதமின்றி
इति हि	என்கிற காரணத்தால்	आयान्तु	வந்துகூட்டும்.”

तस्य तच्छासनं श्रुत्वा मन्त्रिणोऽभ्यागमन्हुतम् । ततः स मन्त्रयामास सचिवै राक्षसैः सह ॥

मन्त्रिणः	மந்திரிகள்	अभ्यागमन्	வந்துகடினார்கள்.
तस्य	அவனுது	सः	அவன்
तत्	அந்த	सचिवैः	மந்திரிகளான
शासनं	ஆக்கிரைவை	राक्षसैः सह	அரக்ஷைகளைகூட
श्रुत्वा	சிரமேற்கொண்டு	ततः	அப்பொழுது
हुतम्	விசைவில்	मन्त्रयामास	ஆலோசனைசெய்தான்.

मन्त्रयित्वा स दुर्धर्षः क्षमे यत्समनन्तरम् । विसर्जयित्वा सचिवान्प्रविवेश स्वमात्रयम् ॥

दुर्धर्षः	அவர்க்குமடங்கா	मन्त्रयित्वा	ஆலோசனை செய்து
सः	அவன்		விட்டு,
समनन्तरं	உடனே ஆகமேலண்டிய	सचिवान्	மந்திரிகளை
	தரம்	विसर्जयित्वा	விடைகொடுத்தனுப்பி
क्षमे	சமயத்திற்கேற்றதாயி	स्व	தனது [விட்டு,
	ருக்கிறது	आत्म	அன்மனைக்கு
यत्	எதுபோல அந்த	प्रविवेश	போய்ச்சேர்ந்தான்.

ततो राक्षसमाहूय विवृजिह्वं महाबलम् । मायाविदं महाभायः प्राश्रियत्र मैथिली ॥ ६ ॥

महाभायः	மகா பயராகியவரும்	राक्षसं	அரக்ஷை
	வன்	आहूय	அழைத்துக்கொண்டு
ततः	அங்கிடத்திலிருந்து	मैथिली	ஜானகியார்
महाबलं	மகாபலவானும்	यत्	எங்கிருந்தனனோ
मायाविदं	மாயாவித்தைக்களை		அங்கு
	நன்கறிந்தவனான	प्रविवेश	போய்ச்சேர்ந்தான்.
विवृजिह्वं	வித்யுஜிஹ்வென்ற		

विद्युजिह्वं च मायाज्ञमब्रवीद्राक्षसाधिपः । मोहयिष्यावहे सीतां मायया जनकात्मजाम् ॥

राक्षसाधिपः	அரக்கர் மன்னன்	जनकामजा	"ஜனகனின் மகளாகிய
मायाज्ञ	மாயையின் திருணனு	सीतां	லீதையை
विद्युजिह्वं च	வித்யுஜ்ஜிஹ்வைப்	मायया	மாயையால்
अब्रवीत्	பின் வருமாறு சொழிந்தான்:	मोहयिष्यावहे	கிந்தை திறவயுட்ப
			போம்.

शिरो मायामयं गृह्य राघवस्य निशाचर । त्वं मां समुपतिष्ठस्व महच्च सशरं धनुः ॥ ८ ॥

निशाचर	"அரக்கனே!	महत्	திறந்த
त्वं	நீ	धनुः च	கோதண்டத்தையும்
राघवस्य	ராமனுடைய	मायामयं	மாயாமயம்
शिरो	கிரகையும்	गृह्य	எடுத்துக்கொண்டு
सशरं	பாணத்தோடுகடிய	मां	என்னிடம்
		समुपतिष्ठस्व	வந்துசேர்.

एवमुक्तस्तथेत्याह विद्युजिह्वो निशाचरः । तस्य तुष्टोऽभवद्राजा प्रददौ च विभूषणम् ॥

एवं	மேற்கண்டவாறு	राजा	மன்னன்
उक्तः	கியமனம்பெற்ற	तुष्टः	மனச்சந்துக்கடி
विद्युजिह्वः	வித்யுஜ்ஜிஹ்வ		கொண்டவனாக
निशाचरः	அரக்கன் [நென்ற	अभवत्	ஆவின்.
तथा इति	'அங்கனமே செய்கின்றேன்' என்று	तस्य	அவனுக்கு
आह	பதில் சொன்னான்.	विभूषणं च	ஆபரணத்தையும்
		प्रददौ	பரிசாய் அளித்தான்.

अशोकवनिकायां तु सीतादर्शनलालसः । नैर्ऋतानामधिपतिः संविवेश महाबलः ॥ १० ॥

महाबलः	மகா பலவானும்	नैर्ऋतानां	அரக்கர்களின்
सीतादर्शन- }	சீதையைக்காண ஆவ	अधिपतिः	மன்னன்
लालसः तु }	ஹுடனிருப்பவனு	अशोकवनिकायां	அசோகவனத்திற்
	மான	संविवेश	புகுந்தான். [குன்

ततो दीनामदैन्याहं ददर्श धनदानुजः । अयोमुखी शोकपरामुपविष्टां महीतले ॥ ११ ॥
 भर्तारमेव ध्यायन्तीमशोकवनिकां गताम् । उपास्यमानां घोराभी राक्षसीभिरितस्ततः ॥
 राक्षसीभिर्वृतां सीतां पूर्णचन्द्रनिभाननाम् । उत्पातमेघजालाभिश्चन्द्ररेखामिवावृताम् ॥
 भूषणैरुत्तमैः कैश्चिन्मङ्गलार्थमलंकृताम् । चरन्तीं मारुतोद्भूतां क्षिप्तां पुष्पलतामिव ॥ १४ ॥
 हर्षशोकान्तरे मग्नां विषादस्य विवक्षणाम् । स्तिमितामिव गाम्भीर्यान्नदीं भागीरथीमिव ॥

धनदानुजः	குடோன் தம்பி (ராவணன்)	वोरभिः	கொடிய
पूर्णचन्द्र- निभाननां }	முழுமதிபோன்ற தி ருமுகமண்டலத்தை பெற்றவனும்	गक्षसीभिः	அரக்கிகளோடு
अशोकवनिकां गतां	அசோகவனத்தில் வந்துசேர்ந்து	उवाचमानां	கால்வகழித்துக்கொ ண்டிருப்பவனும்,
मङ्गलार्थं	சமங்கலி என்பதற் கறிகுறியாய்	उपातमेव- शालाभिः }	அகப ரூசகமான மே கவரிசைகளால்
उत्तमैः	அவச்யமாய் அணிய வேண்டிய	आवृतां	முடிண்ட
कैशित्	சில (திருமங்கல்யம், சிலம்புமுதலிய)	चन्द्रैर्वा इव	சந்திரகலைபோலிருப் பவனும்,
भूषणैः अलंकृतां	ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவ னும்	मारतोद्भूतां	காற்றால் பிடுங்கப் பட்டு
अद्वय्याह्वी	அவமரியாதையைக் கண்டிராதவனும்,	क्षितां	எறிவப்பட்ட
वीनां	எளியநிலைமையிலிருப் பவனும்,	पुष्पलतां इव	பூக்கொடிபோலிருப் பவனும்.
शोकपरां अधोमुखीं महीतले उपविष्टां भतारं एव	சோகத்தில் முழுதி தலைகுனிந்து வெறுத்தனாயில் உட்கார்ந்துகொண்டு கணவர் ஒருவரையே ஸர்வமுமாய்க்கொண் டு தியானித்துக்கொ ண்டிருப்பவனும்,	चरन्तीं भारीरथीं मदीं इव गाम्भीर्यात् इव स्तिमितां विषादस्य विलक्षणां	கடித்துக்கொண்டி கக்கை இருப்பவனும் நதியை போலவே காம்பீரியத்தால் முற்றிலும் கீழ்த்திகொண்டவ துக்கத்திந்து [னும், உப்புதப்பட்டவனும் சந்தையத்தையும், துக்கத்தையும் த னித்த தன்னையில் முழுக்கிடந்தவனு மான
व्याकर्त्ती		हर्षगोकान्तरं	
इतस्ततः राक्षसीभिः कृतां	எப்புறமும் அரக்கிகளால் குழப்பட்டு	ममां	
		सीतां	சீதாதேவியாரை
		ततः	அப்பொழுது
		ददशं	கண்டான்.

उपसृत्य ततः सीतां प्रहर्षं नाम कीर्तयन् । इदं च वचनं धृष्टमुवाच जनकात्मजाम् ॥१६॥

ततः	அப்பொழுது	सीतां च	சீதாதேவியாரையும்
प्रहर्षं	மிகச் சந்தோஷமாய்	उपसृत्य	அணுகி
नाम	பெயரை (சொல்லி)	इदं	பின்வரும்
कीर्तयन्	அழைத்துக்கொண்டு	धृष्टं	மனதையறுக்கும்
जनकात्मजां	ஐனகரின் திருச்செல் வியாழை	वचनं	சொல்லை
		उवाच	சொன்னான் :

सान्त्वयमाना मया भदे यमुपाश्रित्य बलसे । खरहन्ता स ते भर्ता राघवः समरे इतः ॥

भदे	" பாக்கியவதியே !	बलसे	பெருமை பாராட்டி.
मया	என்னால்	सः	அந்த [வருகிறயோ
सान्त्वयमाना	{ எவ்வளவுதான் நல்வார்	खरहन्ता	கரனைக் கொன்ற,
	தனது கொல்லி வே	ते भर्ता	உனது கணவனுகிய
	ண்டப்படுகிற நீ	राघवः	ராமன்
यमुपाश्रित्य	எவனை	समरे इतः	போரில் கொன்றுவிட
	உன்னுடையவனாகக்		ப்பட்டான்.
	கொண்டு		

छिन्नं ते सर्वतो मूलं दर्पस्ते विहतो मया । व्यसनेनात्मनः सीते मम भार्या भविष्यसि ॥

ते	" உனது	सीते	சீதாய் !
मूलं	ஆதரவானது	आत्मनः	உனது
सर्वतो	அடியோடு	व्यसनेन	பாடிடல்லாம் பயன்ற
छिन्नं	கிணக்கப்பட்டு கிட்		றதா கிவிட்டபடியால்
ते दर्पः	உனது கர்வம் [டது,	मम	எனக்கு
मया	என்னால்	भार्या	மனைவியாய்
विहतः	நிஷ்பரயோஜனமாய்	भविष्यसि	இனி ஆகிவிடுவாய்.
	ஆகிவிட்டது.		

विमृजेमां मतिं मूढे किं मृतेन करिष्यसि । भदे त्वं भव भार्याणां सर्वासामीश्वरी मम ॥

मूढे	" பேதாய் !	भदे	பாக்கியவதியே !
इमां मतिं	இந்த மனோபாவத்தை	मम	எனது
विमृज	ஒழித்துவிடு.	भार्याणां	மனைவியார்கள்
मृतेन	இறந்தவனைக்	सर्वासां	யாவருக்கும்
	கொண்டு	ईश्वरी	தலைவியாக
किं करिष्यसि	நீ என்னசெய்ய	रवे भव	நீ ஆகுவாயாக.
	முடியும் ?		

अल्पपुण्ये निवृत्तार्थे मूढे पण्डितमानिनि । शृणु भर्तृवधं सीते घोरं वृत्रवधं यथा ॥ २० ॥

अल्पपुण्ये	{ புண்ணியத்தை வே	घोरं	கொடிய
	ண்டுமனவு செய்கா	वृत्रवधं	கிருத்திராகரனது
निवृत्तार्थे	தவளை !	यथा	போன்ற [வதத்தை
	எதிர்பார்த்தவண்ண	भर्तृवधं	கணவன் வதைப்ப
	மே மாறியவளை !		பற்றி
पण्डितमानिनि	எல்லாமறிந்தவளை ன்	शृणु	(சொல்லுமெனக்கு செ
	ற அகநதைகொண்ட		விகொடுக்கும்) கேள்.
मूढे सीते	ஆசடாகிய சீதே !		

रुमायातः समुद्रान्तं मां हन्तुं किल राघवः । वानरेन्द्रप्रणीतेन बलेन सहता वृतः ॥ २१ ॥

राघवः	" ராமன்	सहता	பெரும்
मां किल	என்னையே	बलेन	சேனையால்
हन्तुं	கொல்ல	वृतः	குழப்பப்பட்டவனால்
वानरेन्द्रप्रणीतेन	வானரனால் கடத்தி	समुद्रान्तं	சமுத்திரக்கரைக்கு
	வரப்பட்ட	समायातः	வந்துசென்றான்.

स निविष्टः समुद्रस्य पीड्य तीरमथोत्तरम् । वलेन महता रामो ब्रजत्यस्तं दिवाकरे ॥ २२ ॥

ச:	அந்த	उत्तरं तीरं	வடக்குக் கரையில்
रामः	ராமன்	महता	பெரும்
दिवाकरे	சூரியன்	वलेन	சைனியத்தால்
अस्तं व्रजति	அஸ்தமிக்கிற் றிவளை யில்	पीड्य अथ	முற்றுக்கொட்டு
समुद्रस्य	சமுத்திரத்தினது	निविष्टः	தங்கினான்.

अथाध्वनि परिश्रान्तमर्धरात्रे स्थितं वलम् । सुखमंसुप्रपासाद्य चारितं प्रथमं चरैः ॥ २३ ॥

अथ	“அப்பொழுது	स्थितं	இருந்த
अध्वनि	வழிநடந்து	वलं	சேனையானது
परिश्रान्तं	இளைப்புற்று	प्रथमं	முதலில்
अर्धरात्रे	பாதிராத்திரியில்	चरैः	ஒற்றர்களால்
सुखसंसुतं	மெல்லமறந்து வித்தி	आसाद्य	கிட்டி
	வரசெய்துகொண்டு	चारितम्	கொடி பார்க்கப்பட்டது.

तत्प्रहस्तप्रणीतेन वलेन महता मम । वलमस्य इतं रात्रौ यत्र रामः सलक्ष्मणः ॥ २४ ॥

रामः	“ராமன்	प्रहस्तप्रणीतेन	பிரகஸ்தனனால்
सलक्ष्मणः	லக்ஷ்மணனுடன்		நடத்தப்பெற்ற
यत्र	எங்கிருந்தானோ அவ்	मम	எனது
रात्रौ	இரவில் [விடத்தில்]	महता	பெரும்
अस्य	இவனது	वलेन	சைனியத்தால்
तत्	அந்த	इतम्	மடியச்செய்யப்
वलं	சேனை		பட்டது.

पट्टिशान्परिषांश्चक्रान्दण्डान्खड्गान्महायसान् । बाणजालानि शूलानि भास्वरान् कूटमुद्गरान् ॥

यष्टीश्च तोमराञ्छत्ताश्चक्राणि सुसलानि च । उद्यम्योद्यम्य रक्षोभिर्वानरेषु निपातिताः ॥

पट्टिशान्	“பட்டி க்கத்திசனையும்	यष्टीः	கத்திசனையும்,
परिधान्	உழைந்கடிகளையும்,	तोमरान्	தோமரக்களையும்
चक्रान्	சிறிய சக்கிரக்களையும்	शक्तीः	சேலா முதல்களையும்
दण्डान्	தடிகளையும்,	चक्राणि च	பெரிய சக்கிரக்களையும்
खड्गान्	கத்திகளையும்,		யும்
महायसान्	பெருமிகுப்புத்தடி களையும்,	सुसलानि च	உலக்கைகளையும்
बाणजालानि	பாணவரிசைகளையும்	उद्यम्य उद्यम्य	துக்கித்துக்கி
शूलानि	குலக்களையும்	वानरेषु	வானரர்கள்மீது
भास्वरान्	ஒளிர்கின்ற	रक्षोभिः	அரக்கர்களால்
कूटमुद्गरान्	{ இருப்புப்புணரிட்ட முக்காமென்னும் ஆயுதங்களையும்	निपातिताः	(அவைகள்) கீழ்த்தப் பட்டன.

अथ सुप्तस्य रामस्य ग्रहस्तेन प्रमाथिना । असक्तं कृतहस्तेन शिरश्छिन्नं महासिना ॥२७॥

अथ	“அப்பொழுது	रामस्य	ராமனது
प्रमाथिना	யாசையும் கதறவடிக்கும்	शिरः	தலையானது
कृतहस्तेन	வைதேர்த்த	महासिना	பெருங்கத்தியால்
ग्रहस्तेन	ப்ரஹஸ்தனால்	असक्तं	இடைபூறுக்கிடன்
सुप्तस्य	நன்றாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்த	छिन्नम्	கொடாதபடி வெட்டி,த்தள்ளினிடப் பட்டது.

विभीषणः समुत्पत्य निगृहीतो यदृच्छया । दिशः प्रवाजितः सर्वैर्लक्ष्मणः पुत्रगैः सह ॥

विभीषणः	“விபிக்ஷணன்	पुत्रगैः	வாணர்கள்
समुत्पत्य	மேல் விழுந்து தாக்கி	सर्वैः सह	எல்லாரோடும் கூட
यदृच्छया	தற்செயலாய்	दिशः	தாரதேசத்திற்கு
निगृहीतः	கிறைப்படுத்தப்பட்ட	प्रवाजितः	தூரத்திலிடப் பட்டான்.
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணன் [டான்.		

सुग्रीवो ग्रीवया सीते भग्नया पुत्रगाधिपः । निरस्तहनुकः शेते हनुमान् राक्षसैर्हतः ॥२८॥

सीते	“சீதாய்!	शेते	கெட்டுத் துயில் கொண்டு
पुत्रगाधिपः	வாணரமன்னனாகிய	हनुमान्	ஹனுமான் [விட்டான்.
सुग्रीवः	சுகரீவன்,	निरस्तहनुकः	கன்னம் முறிந்தவனுய்
भग्नया	முறிந்த	राक्षसैः	அரக்கர்களால்
ग्रीवया	கழுத்துடன்	हतः	கொல்லப்பட்டு விட்டான்.

जाम्बवानथ जानुभ्यामुत्पतन्निहतो युधि । पट्टिशैर्वहुभिश्छिन्नो निकृत्तः पादपो यथा ॥

युधि	“போதில்	छिन्नः	வெட்டப்பட்டு
जानुभ्यां	இரு முழங்கால்களையு	निकृत्तः	வெட்டி விழுத்தப்
उत्पतन्	தாக்கும் [ங்கொண்டு	पादपः यथा	மரமென [பட்ட
जाम्बवान् अथ	ஜாம்பவானும்	निहतः	கொன்று சாய்த்து விடப்பட்டான்.
बहुभिः पट्टिशैः	பலபட்டாக்கத்திகளால்		

मैन्द्रश्च द्विविदशोभौ निहतौ वानरपभौ । निश्वसन्तौ रुदन्तौ च रुधिरेण परिपुतौ ॥

असिना व्यायतौ छिन्नौ मध्ये हरिनिपूदनौ ॥ ३१ ॥

व्यायतौ	“மகாசகத்திமாக்களும்,	असिना	கத்தியால்
हरिनिपूदनौ	சந்துருசம் ஹராகர்க ளும்	छिन्नौ	வெட்டப்பட்டவர்க
वानरपभौ	வாணரோத்தமர்களு மான	रुधिरेण	ரத்தத்தால் [ளாய்
मैन्द्रः च	மைந்தனென்பவனும்	परिपुतौ	பூசப்பட்டவர்களாய்
द्विविदः च	துவிதனென்பவனு	रुदन्तौ	அழுதுகொண்டு
उभौ हि	இருவர்களும் [மான	निश्वसन्तौ च	பெருமூச்சு விடுகின்ற வர்களாய்
मध्ये	இடையிலே	निहतौ	கொன்று விழுத்தப் பட்டார்கள்.

अनुतिष्ठति मेदिन्यां पनसः पनसो यथा

॥ ३२ ॥

पनसः “பனஸன்

மேடினியா பூமியில்

नाराचैर्बहुभिश्छिन्नः शेते द्रव्यां दरीमुखः

॥ ३३ ॥

दरीमुखः “தரீ முகன்

बहुभिः பல

नाराचैः नाराच பாணங்களால்

पनसः यथा

பலாப்பழமேன

பிளவுண்டு

अनुतिष्ठति

கிடக்கிறான்.

छिन्नः

தாண்டிக்கப்பட்டவர்

द्रव्यां

பன்னத்தாக்கில் [ஐய்

शेते

விழுந்ததுகிடக்கின்

றான்.

कुमुदस्तु महातेजा निष्कूजः सायकैः कृतः

॥ ३४ ॥

महातेजा “மகா ஆற்றலுடைய

कुमुदः तु குமுதலும்

सायकैः பாணங்களால்

निष्कूजः

பேச்சமுச்ச ஒழிந்த

வனாக

कृतः

செய்யப்பட்டான்.

अद्भुतो बहुभिश्छिन्नः शरैरासाद्य राक्षसैः ।

पतितो रुधिरोद्गारी शिवौ निपतिताद्भुदः ॥

अद्भुदः “அட்வந்தன்

राक्षसैः ஆரக்கர்களால்

आसाद्य கிட்டி

बहुभिः பல

शरैः பாணங்களால்

छिन्नः தாண்டிக்கப்பட்டவர்

ஐய்

निपतिताद्भुदः

தோள்வளைகள் சதறி

க்கிடக்க

रुधिरोद्गारी

இரத்தத்தை கக்கிக்

கொண்டு

शिवौ

பூமியில்

पतितः

விழுந்தப்பட்டான்.

हरयो मथिता नागै रथजातैस्तथाऽपरे । शायिता मृदिताश्चाश्वैर्वायुवेगैरिवाम्बुदाः ॥ ३५ ॥

तथा “ஆப்பாடியே

अपरे மற்றுமுள்ள

हरयः காரணர்கள்

नागैः யானைகளாலும்

रथजातैः ரதவாகனங்களாலும்

अश्वैः च குதிரைகளாலும்,

वायुवेगैः புயற்காற்றுகளால்

अम्बुदाः மேகங்கள்

इव போலவே,

मृदिताः தாைக்கப்பட்டி

மசல்லப்பட்டி

शायिताः படுக்கச்செய்யப்பட

டார்கள்.

महताश्चापरे व्रस्ता हन्यमाना जघन्यतः ।

अभिद्रुतास्तु रक्षोभिः सिंहैरिव महाद्विषाः ॥

व्रस्ताः “பயந்தாகிடந்த

अपरे மற்றவர்கள்,

सिंहैः கிங்கங்களால்

महाद्विषाः பெரும் யானைகள்

इव போலவே,

रक्षोभिः ஆரக்கர்களால்

अभिद्रुताः தாத்தப்பட்டவர்

களாய்

जघन्यतः பின்பக்கங்களில்

महताः च புடைக்கப்பட்டவர்

களாய்

हन्यमानाः கொல்லப்பட்டார்

கள்.

सागरे पतिताः केचित्केचिद्गगनमाश्रिताः । कक्षा वृक्षानुपारुद्धा वानरीं वृत्तिमाश्रिताः ॥

केचित्	" சிலர்	कक्षाः	கரடிகள்
सागरे	சமுத்திரத்தில்	वानरीं	வானரர்களுடனும்
पतिताः	விழுந்துமாண்டார்	वृत्ति	செய்கையை
केचित्	சிலர் [கள்.	आश्रिताः	ஆனுகூடித்தவர்களாய்
गगनं	ஆகாசத்தில்	वृक्षान्	மரங்களில்
आश्रिताः	கொம்பி ஓடி விட்டார் கள்.	उपारुद्धाः	ஏறிக்கொண்டுவிட்ட டார்கள்.

सागरस्य च तीरेषु शैलेषु च वनेषु च । पिङ्गलास्ते विरूपाक्षैर्बहुभिर्वहवो हताः ॥ ३९ ॥

सागरस्य	" சமுத்திரத்தினதும்	वहवः	பல
तीरेषु	கரைகளிலும்	पिङ्गलाः च	வானரர்களும்
शैलेषु च	மலைகளிலும்	बहुभिः	பல
वनेषु च	வனங்களிலும்	विरूपाक्षैः	அரக்கர்களால்
ते	அந்த	हताः	கொல்லப்பட்டுவிட்ட டார்கள்.

एवं त्व हतो भर्ता ससैन्यो मम सेनया । क्षतजार्द्र रजोध्वस्तपिदं चास्याहृतं शिरः ॥ ४० ॥

मम	" எனது	क्षतजार्द्र	குதுதிவழிந்ததும்
सेनया	சேனையால்	रजोध्वस्तं	புழுதிபடிந்ததுமாகிய
सह	உனது	अस्य	இவனது
भर्ता	கணவன்	शिरः च	தலையும்
ससैन्यः	சைனியங்களுடனாக	इदं	இதோ
एवं	இப்படியாய்	आहतम्	கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.
हतः	கொல்லப்பட்டுவிட்ட டன்.		

ततः परमदुर्धर्षो रावणो राक्षसाधिपः । सीतायामुपभृण्वन्त्यां राक्षसीमिदमववीत् ॥ ४१ ॥

ततः	அதன்பிறகு	सीतायां	வரிதை
परमदुर्धर्षः	மகா முரடனாகிய	उपभृण्वन्त्यां	கேட்கும்படி
राक्षसाधिपः	ராக்ஷஸமன்னனாகிய	राक्षसी	ஓர் அரக்கியைப் பார்
रावणः	ராவணன்	इदं	பின்வருமாறு [த்து
		अववीत्	ஆக்ஞாபித்தான் :

राक्षसं क्रूरकर्माणं विद्युज्जिह्वं त्वमानय । येन तद्राघवशिरः संग्रामात्स्वयमाहृतम् ॥ ४२ ॥

येन	" எவனால்	क्रूरकर्माणं	கடுந்தொழிப்புரியும்
तत्	அந்த	विद्युज्जिह्वं	வித்யுஜ்ஜிஹ்வனென்ற
राघवशिरः	ராமன் தலை		
संग्रामात्	போர்க்களத்திலிருந்து	राक्षसं	அரக்கனை
स्वयं	தேரில்	स्व	நீ
आहृतं	கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த	आनय	அழைந்துவா.

विचुजिह्वस्ततो गृह्य शिरस्तत्सशरासनम् । मणावं शिरसा कृत्वा रावणस्याग्रतः स्थितः ॥

தத: அந்தனுல்
விசுஜிஹ்வு: வித்யுஜ்ஜிஹ்வஸ்த
தவ் அந்த
சிர: தலைமைய
சசராசனம் வில்லுடன்கூட
गृह्य னையில் வைத்துக் கொண்டு

रावणस्य ராவணனுக்கு
शिरसा முடிதாழ்த்தி
मणाम् நமஸ்காரத்தை
कृत्वा செய்துவிட்டு,
अग्रतः முன்னிலையில்
स्थितः காத்துநின்றான்.

तमब्रवीत्ततो राजा रावणो राक्षसं स्थितम् ।

தத: அப்போழுது
रावणः राजा ராவணமன்னன்
महाजिह्वं நீண்ட நரக்குடைய,
समीपपरिवर्तिनं முன்னிலையில் வந்து
சேர்ந்து

विचुजिह्वं महाजिह्वं समीपपरिवर्तिनम् ॥

विच्वं காத்துநிற்கொண்
ते அந்த [அருந்த,
विचुजिह्वं வித்யுஜ்ஜிஹ்வ
இன்ன
राक्षसं அரசர்களைப்பார்த்து
अब्रवीत् கூட்டளைபிட்டான்.

अग्रतः कुरु सीतायाः शीघ्रं दाशरथेः शिरः । अवस्थां पश्चिमां भर्तुः कृपणा साधु पश्यतु ॥

दाशरथेः शिरः “ராமனது தலைமைய
शीघ्रं காலதாமதமின்றி
सीतायाः சீதைமினது
अग्रतः முன்னிலையில்
कुरु னாய்,
भर्तुः கணவனது
पश्चिमां अवस्थां மரணநிலையை .

कृपणा { தன்னால் துளிசெய்யக்
கூடியதொன்றுமில்
கிவென்று உணர்
கின்றவளாய் அவள்
साधु சந்தேகமத
पश्यतु (பிரதீபகூத்தில்)
பார்க்கட்டே.”

एवमुक्तं तु तद्वक्षः शिरस्तत्पश्यदर्शनम् । उपनिक्षिप्य सीतायाः शिपपन्तर्यायत ॥४६॥

एवं இங்ஙனம்
उक्तं நிகரமனம்பெற்ற
तत् அந்த
रक्षः அரசக்கண்
तु அப்போது
पश्यदर्शनं அழகுற்று விளங்கிய

तत् அந்த
शिरः தலைமைய
सीतायाः சீதைமினது
उपनिक्षिप्य தன்முன் வைத்து
शिपं தகடினமே [விட்டு
अन्तर्पश्यत பதறித்துவிட்டான்.

रावणश्चापि चिक्षेप भास्वरं कार्मुकं महत् । त्रिषु लोकेषु विख्यातं सीतापिदमुवाच च ॥

रावणः ராவணன்
त्रिषु लोकेषु மூவுலகங்களிலும்
विख्यातं பிரசித்திபெற்றதும்,
महत् பூஜைநிறமாளதும்,
‘भास्वरं च’ ஒளிகொண்டு விளங்க
குறிதுமாய்க்க
कार्मुकं கொதுண்ட, சந்த

चिक्षेप { உள் கைமெடுத்து
வைத்துக்கொண்
டான்.
अपि च அதற்கொண்
सीतां சீதாதேவியைப்பார்
इदं பின்வருமாறு [ந்து
उवाच ह மொழிந்தான்.

इदं तच्च रामस्य कार्मुकं ज्यासमायुतम् । इह ग्रहस्तेनानीतं हत्वा तं निशि मानुषम् ॥

इदं	"இது	निशि	இரவில்
तच्च	உனது	हत्वा	கொன்றுவிட்டு
रामस्य	ராமனது	इह	இப்பொழுது
ज्यासमायुतं	நானேற்றப்பட்ட	तच्च	அது
कार्मुकं	கோதண்டம்.	ग्रहस्तेन	செவ்வெந்தனால்
मानुषं	மனிதனாகிய	आनीतम्	கொண்டுவரப்பட்ட
तं	அவனை		புருக்கிறது."

स विद्युजिह्वेन सहैव तच्छिरो धनुश्च भूपौ विनिकीर्य रावणः ।

विदेहराजस्य सुतां यशस्विनीं ततोऽब्रवीत्तां भव मे वशानुगा ॥ ४९ ॥

सः	அந்த	ततः	அதன்மேல்
रावणः	ராவணன்	विदेहराजस्य	விதேஹமன்னரது
विद्युजिह्वेन	வித்புஜ்ஜிஹ்வஜேன	यशस्विनीं	மகாபுகழ்படைத்த
सहैव	கூடவே	सुतां	புதல்வியாகிய
तच्च	அந்த	तां	அவளைப்பார்த்து
शिरः	தலையையும்	मे	"எனக்கு
धनुः च	கிலையையும்	वशानुगा	ஆட்க்கி நடக்கிறவ
भूमौ	தரையில்	भव	ஆகிவிடு" என்று
विनिकीर्य	விசித்தள்ளிகிட்டு	अबवीत्	கொல்லிமுடித்தான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकत्रिंशः सर्गः ॥

आदित. श्लोकाः 15864

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 1189

द्वात्रिंशः सर्गः—முப்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம். ॥ ३२ ॥

सीताविलापः—ஸீதா விலாபம்.

सा सीता तच्छिरो दृष्ट्वा तच्च कार्मुकमुत्तमम् । सूर्यावशीतिसंसर्गमाख्यातं च हनूमता ॥

नयने मुखवर्णं च भर्तुस्तत्सदृशं मुखम् । केशान्केशान्तदेशं च तं च चूडामणिं शुभम् ॥

एतैः सर्वैरभिज्ञानैरभिज्ञाय सुदुःखिता । विजगद्धेऽत्र कैकेयीं काशन्ती कुररी यथा ॥ ३ ॥

सा *	அந்த	कार्मुकं च	கோதண்டத்தையும்
सीता	வீதரதேவியார்	हनूमता	ஹனுமாரால்
तच्च	அந்த	आख्यातं	தெரிவிக்கப்பட்ட
शिरः	தலையையும்	सूर्यावशीति.	சூரியனது பக்திரின்
तच्च	அந்த	संसर्गं च	பயனாய் விளைந்த கட்
उत्तमं	உத்தமமான		நனவையும்

नयने	கண்களிரண்டையும்
मुखवर्णं च	முகத்தின் ஒளியையும்
तप्तशृंगं	அதற்கே சுடாகிர
भर्तुः	கணவாறு
मुखं	முகத்தையும்
केशान्	கொங்களை யும்
केशान्तदेशं च	கொற்றியையும்
तं	அந்த
शुभं	அழகிய
चूडामणिं च	சூடாமணியையும்
दृष्ट्वा	கவனித்து
एतैः	இந்த

सर्वैः	எல்லா
अभिज्ञानैः	அடையாளங்களால்
अभिज्ञाय	நம்பி,
सुदुःखिता	மிக்கமனம் கொந்தவளாகி,
कुरी	அழுதால் இன்றில்
यथा	போலவே
कोशनी	அழுசின்றவளாய்
भल	இவ்விஷயத்தில்
कैकेयी	கைகேயிதேவியைப்பற்றி
विजगद्धै	பிளகண்டபடி மனம் குதையற்றான்.

सकामा भव कैकेयि हतोऽयं कुलनन्दनः । कुलमुत्सादितं सर्वं त्वया कलहशीलया ॥

कैकेयि	"கைகேயி!
सकामा	உத்தேசம் நிறைவேற்றி எவளாக
भव	ஆகு
कुलनन्दनः	குலவிளக்காகும்
अयं	இவர்
हतः	கொல்லப்பட்டார்.

कुलं	குலம்
सर्वं	எல்லாமும்
कलहशीलया	கலகமொன்றையே கொழிலாகவுடைய
त्वया	உம்மால்
उत्सादितम्	வேருடனழிக்கப்பட்ட உது.

आर्येण किं ते कैकेयि कृतं रामेण विप्रियम् । यन्मया चीरवसनस्त्वया प्रस्थापितो वनम् ॥

कैकेयि	"கைகேயி!
यत्	எக்காரணத்தால்
त्वया	உம்மால்
चीरवसनः	மாவுரியணிந்தவராய்
वनं	காட்டிற்கு
मया	என்னை
प्रस्थापितः	அனுப்பப்பட்டாரோ அப்படிப்பட்ட

विप्रियं	அடாத காரியம்
ते	உமக்கு
आर्येण	{ எல்லாதர்மங்களிலும் எக்காலத்திலும் வழு காது நடக்கும்
रामेण	ஸ்ரீராமால்
कृतं	செய்யப்பட்டது
किम्	என்ன?

एवमुक्त्वा तु वैदेही वेपमाना तपस्विनी । जगाम जगतीं बाला छिन्ना तु कदली यथा ॥

बाला	மதுரை பரிசுத்தையும
तपस्विनी	மதுரை கந்தையையும ருக்கிறவளுமாய்
वैदेही तु	ஜானகிதேவியாகும்
वेपमाना	உடல் நடுக்கி
एवं	மேற்கண்டவாறு

उक्त्वा तु	சொல்லிவிட்டு
छिन्ना	கெட்டப்பட்ட
कदली	காவழிமரம்
यथा	போலவே
जगतीं	பூமியில்
जगाम	கிழுந்துகிட்டாள்.

सा मुहूर्तात्समाश्वस्य प्रतिलभ्य च चेतनाम् । तच्छिरः समुपाधाय विडलापायतेक्षणा ॥

பாஸ்தேஷ்ணா தெடுக்கக் கண்ணாண
சா அவன்
முஹூர்த்வி சிறிதுகேரத்திற்குள்
சமாஸ்ய மூர்க்கைத் தெளிந்து
சேதனாச் தன்னறிவையும்

புலம்பி அழுதான்;
அடைந்து
அந்தத் தலையை
முகூர்த்து
பின்வருமாறு புலம்பி

हा हताऽस्मि महाबाहो वीरव्रतमनुव्रत । इमां ते पश्चिमावस्थां गताऽस्मि विधवा कृता ॥

மகாபாஹுவே!
வீரவ்ரத } போரில் வீரனுயிருக்
அனுவ்ரத } கும் வீரதமொன்றை
யே கைக்கொண்ட
வரே!

தேவரீரது
இந்த
மரணஸ்திதியை
பார்த்தவளாகி
தேனே!

हा हता अस्मि अन्ते कर्तव्ये ।

विधवा कृता कणवन्निविष्टाः ।

प्रथमं मरणं नार्या भर्तुर्वैगुण्यमुच्यते । सुवृत्त साधुवृत्तायाः संवृत्तस्त्वं समाधृतः ॥ ९ ॥

புறம் முதலில்
மரணமென்பது
நாரிய வியனுடைய
வீகுண்ய புண்ணியபாக்கியத்
தின் குறையென
உच्यते சாஸ்திரங்களில் சொ
ல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மகர புண்ணியாத்
மாவே!
தேவரீர்
தர்மானுஷ்டான
முடைய
மம அடியாளுக்கு
அமரம் முந்தியே
சंवृत्त: போய்விட்டார்.

दुःखादुःखं मयन्नाया मन्नायाः शोकसागरे । यो हि मामुद्यतस्त्रातुं सोऽपि स्वं विनिपातितः॥

து:ஸாஹ் து:ஸுத்
மயந்நா:யா: அடைந்து
சோகசாகரத்தில்
மந்நா:யா: முழுகிக்கிடக்கையில்
மா அடியானே

ய: எவரொருவர்
ஸாது தூக்கிவிட
உதய: ஹி யத்தனித்தாரோ
ச: அந்த
த்வ அபி தேவரீரும்
விநிபாதித: ஒழித்து விடப்பட்டார்.

सा श्वश्रूषम कौसल्या त्वया पुत्रेण राघव । वत्सेनेव यथा धेनुर्विवत्सा वत्सला कृता ॥

ராவ் ஸ்ரீராமா!
புத்ரேண த்வய தேவரீ
மம எனக்கு [ரால்,
ஷ்ரூ: மாமியாரும்,
வத்ஸலா திணைவெல்லாம் புத்தி
ரன்மீதே உள்ளவ
சா அந்த [குமான்

கௌஸல்யா கோசகேதவியார்
धेनु: ஒரு பசு
वत्सेन यथा इव { கன்றைகிட்டுப் பிரிக்க
ப்பட்டா வெவ்வுண்ண
மே அவ்வண்ணமே
विवत्सा ஒரே பிள்ளையுமிழந்
தவளாக
कृता செய்வப்பட்டனள்.

आदिष्टं दीर्घमायुस्ते यैरचिन्त्यपराक्रम । अनृतं वचनं तेषामत्यायुरसि राघव ॥ १२ ॥

அகித்ய- } "மனத்தா தும் (இவ்வ
பராகம் } னவெனவும் இத்தன்
மைவதெனவும்) அநி
யமுடிவாத பராக்கிர
மம் பெற்ற
ரா஘வ ஸ்ரீராம!
அத்யாயு: அந்ப ஆயுளுள்ள
அசி இருக்கின்றிர் [வராய்

தேவரீருக்கு
தீர்க்கமான
ஆயு: ஆயுளுள்ள
யை: எவர்களால்
அதிபு முன் கூறப்பட்டதோ
தேய: அவர்கடைய
வசன வாக்கு
அநுதம் பொய்யாக முடிந்தது.

अथवा नश्यति मज्ञां मज्ञस्यापि सतस्तव । पचत्येनं यथा कालो भूतानां मभवो ह्ययम् ॥

சத: "புண்ணியா த்மாவும்
மஜ்ன: மதுரா துண்ணறிவா
வருமாகிய
தவ அரி தேவரீருக்கும்
மஜ்ன: முன்னெச்சரிக்கை
என்பது
நश्यति இல்லாதிருந்திருக்க
இறந்து;
அथவா இது ஒரு ஆச்சர்யம்
இல்லை.

யதா ஏனென்றால்
பூதானா: பிராணிகளுக்கு
மभव: எதையும் விளைவிக்கிற
அய் இந்த
கால: ஸர்வேசுவரன்
ஏன் இந்த
தி தேவரீரையும்
பசி அனுபவிக்கச்
செய்கிறார்.

अदृष्टं मृत्युमापन्नः कस्मात् नयशास्त्रवित् ।

நயशास्त्रवित् { "சாதுகந்திரங்களைப்
பந்தியசாஸ்திரங்க
ளில் நிபுணரும்
व्यसनानां ஸம்பவிக்கக்கூடிய
ஆபத்துக்களை
वर्जने விளைவாதபடி விலக்
கும் விஷயத்தில்
उपायज्ञः உபாயங்களை ஆற்றித்
த

व्यसनानामुपायज्ञः कुशलो ह्यसि वर्जने ॥

குசல: சாமர்த்தியசாஸ்திர
வ் தேவரீர் [கிய
கஸாட் தி எக்காரணத்தால்
தானோ
அதூத் ஐரக்கிரதையுடன்
தவிர்க்கக்கூடிய
மூயு மரணத்தை
आपन्न: असि அடைந்தவராகின்றிர்.

तथा त्वं संपरिष्वज्य रौद्रयाऽतिवृशंसया । कालरात्र्या ममाच्छिद्य हतः कमललोचनः ॥

கமலலோசன: "தரபரணக்கண்ண
ராகும்
வ் தேவரீர்
ததா ஆப்படிநிபுணராக
ரோத்யா கொடியவனும்
திவ்ரஸ்சயா சகிரக்கயில்லாதவனும்
மகிய

காலராத்திரா { எமனது உடன்பிறந்
தாளாகிய (காலராத்
திஎன்பவனால்,
மம என்னிடமிருந்து
ராச்சித்ய பிரித்துவிட்டு
சம்பரிஷ்வய நன்கு தழுவிக்கொ
ண்டு
ஹத: கொண்டுபோகப்பட்டு
கிடந்தார்.

उपशेषे महाबाहो मां विहाय तपस्विनीम् । प्रियामिव शुभां नारीं पृथिवीं पुरुषर्षभ ॥

மகாபாகுதே!
புருஷே தந்தமா!
தபஸ்வினியை
பிரியா
மா
அடியாளை

விடாது
சுபா
புத்தியசரிபாகிய
புத்தியசரி
உபசேஷை
எற்றுக்கொண்டிருக்க
கின்றிர்போனும்.

अर्चितं सततं यन्नाहन्धमाल्यैर्मया तव । इदं ते मत्प्रियं वीर धनुः काञ्चनभूषणम् ॥१७॥

தந்தா!
தேவரீருக்கும்
எனக்கும் செல்வமா
எனதும்
காஞ்சனமூஷணம்
பொன்னுலலங்கரிக்கப்
பெற்றதும்

மந்தபுத்தியசரி
பத்தியுடன் [என்
எப்பொழுதும்
அர்க்கிக்கப்பட்டது
தேவரீரது [மான்
கோதண்டம்
இது.

पिता दशरथेन त्वं श्वशुरेण ममानघ । सर्वैश्च पितृभिः सार्धं नूनं स्वर्गे समागतः ॥१८॥

பாபங்களை நினைவா
தந்தையும் [தவரே!
எனது
மாமனருமான
தசரதரோடும்

பித்தருக்கள்
சர்வ: ச சார்ய
ஸ்வர்க்கத்தில்
தேவரீர்
சமாगत: நூன்
சேர்ந்துவிட்டாரோ?

दिवि नक्षत्रभूतस्त्वं महत्कर्मकृतां प्रियम् । पुण्यं राजर्षिवंशं त्वमात्मनः समुपेक्षसे ॥१९॥

ஆகாசத்தில்
தேவரீர்
நக்சத்ருகி உருவங்
கொண்டுவிட்டார்.

ஆசன:
புண்யம்
பிரி
தேவரீருடையதும்
பரிசுத்தமானதும்
கடைத்ததற்கரியது
மான்

மகத்தான புண்ணிய
கர்மங்களைப் புரிந்த
வர்களுடையவும்

ராஜர்ஷிவ்ஷ
ஸ்வ
சமூபேக்ஷை
ராஜர்ஷிவ்ஷத்தை
தேவரீர்
அசட்டைசெய்கிறார்.

किं मां न प्रेक्षसे राजर्षि किं मां न प्रतिभाषसे । बालां बाल्येन संप्राप्तां भार्यां मां सहचारिणीम् ॥

என்னாரே!
என்னை
என்
பேக்ஷை
கண்ணெடுத்தும் பா
ராதிருக்கின்றீர்?

மா
சஹார்ஷி
பார்யா
மா
கி
ந ப்ரதிபாஷை
என்னிடம்
[எக்கரணியங்களுக்கும்
கூட்டுவதற்குத் தான்
த்தேவண்டிய
தர்மபத்தியசரியை
என்னிடம்
எனோ
மறுமொழி கூறுதிருக்க
கின்றீர்?

பால்யேன சம்பாஷா
பாலா
இளமைப்பருவமுற்ற
பேதைபாகிய

संश्रुतं गृहता पाणि चरिष्यामिति यत्नया । स्मर तन्मम काकुत्स्थ नय मामपि दुःखिताम् ॥

பாணி: ^{“பணம் கொண்டு}
 त्वया ^{தேவரீரால்}
 चरिष्यामि ^{‘வந்தையும் கடவே}
 इति ^{என்று [செய்வேன்.]}
 यत् ^{எது}
 मम ^{அடியாளருக்கு}
 संश्रुतं ^{வாக்களிக்கப்பட்ட}

தேர

तत् ^{அதை}
 स्मर ^{நினைவுகூர்த்தருளும்.}
 काकुत्स्थ ^{கருத்த குலத்தவரே !}
 दुःखितां ^{பிரிவால் துயருறும்}
 मां अपि ^{என்னையும்}
 नय ^{அழைத்துக்கொள்}

விசாக.

कस्मान्मामपहाय त्वं गतो गतिमतां वर । अस्माह्योकादमुं लोकं त्यक्त्वा मामपि दुःखिताम् ॥

गतिमतां वर ^{“கெறிமுறையுள்ள}
 त्वं ^{நான் உத்தமனே !}

मां ^{தேவரீர்}
 अपहाय ^{என்னை}
 दुःखितां ^{துறந்தும்}
 त्वं ^{பிரிவால் துயருறும்}

मां ^{என்னை}
 त्यक्त्वा अपि ^{மறந்தும்}
 अस्मात् ^{இந்த}
 लोकम् ^{கோகத்திலிருந்து}
 अमुं लोकं ^{ஸ்வர்க்கலோகத்திற்கு}
 कस्मात् ^{எக்காரணத்தால்}
 गतः ^{சென்றவிடம் ?}

कल्याणैरुचितं यत्तत्परिषक्तं मयैव तु । क्रव्यादैस्तच्छरीरं ते नूनं विपरिकृष्यते ॥ २३ ॥

कल्याणैः ^{“உத்தமக்குறிகளால்}
 उचितं ^{எல்லாரின் மனங்களை}
 यत् ^{எதுவோ [கவருகிறது}
 तत् तु ^{அதுவும்,}
 मया एव ^{என் ஒருவனாலேயே}
 परिषक्तं ^{அனைக்கப்பெற்றது}

மான்

तत् ^{அந்த}
 ते ^{தேவரீரது}
 शरीरं ^{திருமேனி}
 क्रव्यादैः ^{மாமஸ்பகிணிகளான}
 विपरिकृष्यते नूनम् ^{மிருகங்களால்}
 अङ्गुलिं च मूत्रं च ^{அங்குலிக்குமிழுக்கப்}
 पङ्क्तिरथ ^{படுகிறதே.}

अग्निहोत्रादिभिर्यज्ञैरिष्टवानाप्तदक्षिणैः । अग्निहोत्रेण संस्कारं केन त्वं तु न लप्स्यसे ॥

त्वं तु ^{“தேவரீரும்}
 आप्तदक्षिणैः ^{குறையின்றி தகவிலை}
 अग्निहोत्रादिभिः ^{கள் கொடுக்கப்பெற்ற}
 यज्ञैः ^{அக்னிஷ்டோமம்}
 संस्कारं ^{முதலான}

इष्टवान् ^{செய்துமுடித்தவராகி}
 अग्निहोत्रेण ^{அக்னியோத்திர}
 संस्कारं ^{அக்னியினால்}
 केन ^{எப்போதோ}
 लप्स्यसे न ^{எக்காரணத்தால்}
 अङ्गुलिं च मूत्रं च ^{பெருதவராகிநீர் ?}

प्रयज्यामुपपन्नानां त्रयाणामेकमागतम् । परिप्रक्ष्यति कौसल्या लक्ष्मणं शोकलालसा ॥

प्रयज्यां ^{“வனவாஸத்தை}
 उपपन्नानां ^{அடைந்த}
 त्रयाणां ^{மூவர்களுக்கும்}
 एकं ^{தனிமைமையாய்}
 आगतं ^{கொய்தேர்ந்த}

लक्ष्मणं ^{எக்தமணரைப்பா}
 कौसल्या ^{ர்த்து}
 शोकलालसा ^{கொசைதேவியார்}
 परिप्रक्ष्यति ^{கொகத்தில் மூழ்கிய}
 वरारि ^{வராகி}
 विकारि ^{விகாரிக்கப்படுபவராகி}

स तस्याः परिपृच्छन्त्या वधं मित्रबलस्य ते । तव चारुवास्यते नूनं निशायां राक्षसैर्वधम् ॥

तस्याः	“ஆவர் (கோசலை)	वधं	ஆழிவலயும்
परिपृच्छन्त्या:	அப்படி கேட்கும் பொழுது	राक्षसैः	அரக்கர்களால்
सः	ஆவர்	निशायां	இரவில்
ते	தேவரீரது	तव	தேவரீருடைய
मित्रबलस्य	கூட்டாளியின் வசனம் யத்தின்	वधं च	மாணத்தையும்
		नूनं	நிச்சயமாய்
		आख्यास्यते	தெரிவிப்பார்.

सा त्वां सुप्तं हतं श्रुत्वा मां च रक्षोगृहं गताम् । हृदयेनावदीर्णेन न भविष्यति राघव ॥

राघव	“ஸ்ரீராகவ!	रक्षोगृहं	அரக்கனது மாளிகை
सा	ஆவர் (கோசலை)		யில்
सुप्तं	நுங்கிக்கொண்	गतां	செக்கிக்கொண்டது
त्वां	தேவரீரை [டிருந்த	श्रुत्वा	கேட்டு [ளாகவும்
हतं	கொல்லப்பட்டவரை கவும்	हृदयेन	உள்ளம்
मां च	எண்ணையும்	भवदीर्णेन	உருகி
		भविष्यति न	உயிர் தரியார்.

मम हेतोरनार्याया ह्यनर्हः पार्थिवात्मजः । रामः सागरमुत्तीर्य वीर्यवान्गोष्पदे हतः ॥२८॥

अनार्यायाः	“அபதார்த்தமாகிய	रामः हि	ஸ்ரீராமரோ
मम हेतोः	எனக்காக	सागरं	சமுத்திரத்தையும்
अनर्हः	நன்மையல்லாததெ	वत्तीर्य	முற்றிலும் தாண்டி விட்டு
पार्थिवात्मजः	சக்கிரவர்த்தியின் திருமகனாகும்	गोष्पदे	ஒரு சிரமக்காய்துளைத் துள்
वीर्यवान्	விண்மீடாகாத செய லுற்றவருமாகிய	हतः	மாண்டார்.

अहं दाशरथेनोढा मोहात्स्वकुलपांसनी । आर्यपुत्रस्य रामस्य भार्या मृत्युरजायत ॥२९॥

स्वकुलपांसनी	“தேவரீர்குலத்திற்கே அபகிர்ந்தி கொண்டு வரும் மரணம்	उदा	கனியாணம் செய்து கொள்ளப்பட்டேன்.
अहं	நான்	आर्यपुत्रस्य	சர்வோத்தமராகிய
दाशरथेन	ஸ்ரீராமரால்	रामस्य	ஸ்ரீராமருக்கு
मोहात्	(இப்படிப்பட்டவளை என விகழம்) தெரிந் திராமையால்	भार्या	பானை
		मृत्युः	எமனாய்
		अजायत	வாய்க்குனள்.

नृनमन्यां मया जाति वारिं दानमुत्तमम् । याऽहमव्यंशं शोचापि भार्या सर्वान्तिथेरिह ॥

नन्यां जाति "பூர்வகுலம் மத்திலை
उत्तमं உத்தமமான
दानं தானமானது
मया என்னால்
वारिं மடுக்கப்பட்டது.
नृनं ஆக்காரணத்தால்

सर्वान्तिथे: { எவ்விதமானதும் தன்
या ஆதிதியைக் கொ
अहं ண்டாடுபவருக்கு
इह பார்வைய
भार्या எவ்வளவு, அந்த
शोचापि நான்
தன்னைப்போல
தந்தனிக்கிறேன்.

साधु पातय मां क्षिप्तं रामस्योपरि रावण । सशनय रतिं पत्न्या कुरु कल्याणमुत्तमम् ॥

रावण "ராவணா!
रामस्य ஸ்ரீராமரது
उपरि தாயமாய்
मां என்னை
क्षिप्तं இப்போதே
साधु கல்யாணமாய்
पातय கொண்டு விழுந்தி

रति कल्याणं { கணவனா
पत्न्या மனைவியோடு
समानय செர்ப்படி,
उत्तमं நல்லதாகிய
कल्याणं இந்த ஒரு புண்ணிய
कुरु தீமை

शिरसा मे शिरश्चास्य कार्य कावेन योजय

मे "எனது
शिरः சிரை
अस्य இவரது
शिरसा சிரமோடும்
कार्य உடலை
कावेन च உடலோடும்

रावणानुगमिष्यापि गति भर्तुर्महात्मनः ॥

योजय செர்த்து கை,
रावण ராவணா!
महात्मनः மஹாத்மனாகிய
भर्तुः கணவனின்
गति கதியை
अनुगमिष्यामि பின்பிட்டு வேன்.

इति सा दुःखसन्तप्ता विललापाकुलेन्द्रिया । भर्तुः शिरो धनुस्तत्र समोक्ष्य च पुनः पुनः॥

आकुलेन्द्रिया { இத்திரியங்கொண்டவ
दुःखसन्तप्ता { துக்கத்தால் மரித்த
सा { துக்கொண்டிருந்த
तस { அவன்
पुनः पुनः { அப்பொழுது
மீண்டும் மீண்டும்

भर्तुः கணவனது
शिरः தலையையும்
धनुः தேக்கண்டதையும்
समोक्ष्य च { மீர்த்தப்பார்த்து
इति { மீர்த்தண்டவாறு
विललाप { உலம்பிக்கத்தினான்.

एवं लालप्यमानायां सीतायां तत्र राक्षसः । अभिचक्र म भर्तारमनोकथः कृताञ्जलिः ॥

एवं இவ்விதமாக
सीतायां சிதாதேவியை
लालप्यमानायां புலம்பி அழை
अनीकस्य { கொண்டு முக்கொண்ட
பரமக்காரனாகிய

राक्षसः { இராகக் கன்
भर्तार { எதிராளனிடம்
तस { அவன் - கத்தி
कृताञ्जलिः { கைகொடுத்தகொண்டு
अभिचक्र म { கைதுகொடுத்தான்.

विजयस्यार्थपुत्रेति सोऽभिवाद्य प्रसाद्य च । न्यवेदयदनुप्राप्तं प्रहस्तं बाहिनीपतिम् ॥ ३५ ॥

அர்ப்புத
“மகா புண்ணியாத்
மா பெற்ற புதல்வனே!
விஜயஸ்வ
ஐயம்பெற்று விளங்கு
இதி என்று [ஊராக!]
ச: அவன்
அபிவா
ஆகிக்
புரைய
உன்னங்குறிக்
செய்து

ச அதன்மேல்
வாஹினிபதி தேனாபதியாகிய
புறஹஸ்தனை
அனுபாச வந்து காத்துநின்று
கொண்டிருக்கிறவனாக
ந்யவேதய பின்வருமாறு தெரிய
ப்படுத்தினான்:

अमात्यैः सहितैः सर्वैः प्रहस्तः समुपस्थितः । तेन दर्शनकामेन वयं प्रस्थापिताः प्रभो ॥

புறஹஸ்தர்
எதினா சேர்ந்து ஆ
லோசனைபுரியும்
அமாத்யை மந்திரிகள்
சர்வை எல்லோருடனும்
சமூபஸ்தித: வந்து காத்துநிற்கின்
ருர்.

புறஹஸ்தர்
தேரில் பார்க்க
விரும்பிய
தென அவரால்
வய நானும் சிலரும்
புரைய
அனுப்பப்பட்டிருக்க
கிறோம்.

नूनमस्ति महाराज राजभावात्क्षमान्वितम् । किञ्चिदात्ययिकं कार्यं तेषां त्वं दर्शनं कुरु ॥

“மகாராஜ!
மன்னரது திருவுளத்
தை எதிர்பார்த்து
தயக்கிவைக்கப்பட்ட
தாயும்
அத்யயிக் உடனே செய்யவேண்
டியதுமாகிய

கிञ்சித் ஏதோ ஒரு
கார்யம்
அஸ்தி நூன் இருக்கிறதுபோலும்.
தேயர் அவர்களுக்கு
தேவரீர்
தரிசனம்
கூறு அளிப்பீராக.”

एतच्छ्रुत्वा दशग्रीवो राक्षसप्रतिवेदितम् । अशोकवनिकां त्यक्त्वा मन्त्रिणां दर्शनं ययौ ॥

தசகண்டன்
இந்த
ராசுஷஸனுல் சொல்ல
சு: கேட்டு, [ப்பட்டதை

அசோகவனத்தை
விட்டுப்புறப்பட்ட
மந்திரிகளுக்கு
முண்டேகான் தினான்.

स तु सर्वं समर्थैव मन्त्रिभिः कृत्यमात्मनः । सभां प्रविश्य विदधे विदित्वा रामविक्रमम् ॥

அவன்
சபையில் புகுந்து
ஸ்ரீராமருடைய பராக்
கிரமத்தையும்
(தனக்குள்ளேயே)
ஆராய்ந்தறிந்து
கொண்டு

தனது
மந்திரிமார்களை
எல்லாவற்றையும்
ஆலோசித்துவிட்டு
ஆகவேண்டிய
காரியத்தை
விதே தீர்மானித்தான்.

अन्तर्धाने तु तच्छीर्षं तच्च कामुकमुत्तमम् । जगाम रावणस्यैव निर्याणसमनन्तरम् ॥४०॥

ராவணன் து
நிரயாணசமனந்தர்
கொளியில் செல்லுகை
க்கு பின்னாலும்,
ஏவ
தக்ஷணமே
தந் தரீய
அந்த தரீய

अन्तर्धानं जगाम मन्त्रेण तु போயிற்று.
तत् अन्त
उत्तमं உத்தமமான
कामुकं तु கோதண்டமும்
च அப்படியே மறைந்து
போயிற்று.

राक्षसेन्द्रस्तु तैः सार्धं मन्त्रिभिर्भीमविक्रमैः । संमन्त्रयामास तदा रामकार्यविनिश्चयम् ॥

ராஷ்சேந்ர: ராஷ்சேஸரரான
மீமவிக்ரமै: கொடிய பாரக்கிரம
தै: அந்த [ராஷ்சேஸரரான
மந்ரிபி: மந்திரிகளோடு
சார்ய கூட
தவா அப்பொழுது

तु இவ்விஷயத்தில்
रामकार्य-) ராமர் விஷயத்தில் (செ
विनिश्चयं) ய்ப்பவேண்டிய காரிய
த்தில் தனது தீர்மானத்தைப்பற்றி
संमन्त्रयामास கலந்து பேசினான்.

अविदूरस्थितान्सर्वान्वलाध्यक्षान्हितैषिणः । अवशीत्कालसदृशो रावणो राक्षसाधिपः ॥

காலஸதூ: வமணங்குச் சமான்
இவ்வி
ராஷ்சேஸமன்னனாகும்
ராவுணன்,
அவிதூரஸ்திதான் பக்களில் இருந்தவர்
கனும்

हितैषिणः { மனங்கொணுத நடப்பதில் ஊக்கமுடையவர்களுமான
वलाध्यक्षान् செனதுபதிகள்
सर्वान् எல்லோரையும் பார்த்து
अवशीत् பின்வருமாறு
இக்கால பக்களில்:

शीघ्रं भेरीनिनादेन स्फुटकोणादितेन मे । समानयध्वं सैन्यानि वक्तव्यं च न कारणम् ॥

மே சீவனது
சேனையின
சீவ் உடனேயே
ஸ்புடகோணாதேன உறுதியான குணில்
கனான் அடிக்கப்பட்ட

भेरीनिनादेन பேரீணக்களின் பெரு
முடிக்கத்தால்
समानयध्वं சீவர்கள் திட்டிலிங்க
कारणं च காரணம்மட்டும்[னாக.
वक्तव्यं न கொல்லப்பட்டதென
பயத்திலே.

ततस्तथेति प्रतिगृह्य तद्वचो बलाधिपास्ते महदात्मनो बलम् ।

समानयध्वं समागमं च ते न्यवेदयन्भर्तृरि युद्धकाङ्क्षिणि ॥ ४४ ॥

தத: அப்பொழுது
தே வலாதிபா: அந்த சேனாதிபதிகள்
தவா 'அப்படியே செய்கி
இதி என்னுடையவரிடிலும்
தத வவ: அந்த நியமனத்தை
புதிமூலம் கிரமேற்கொண்டு
ஆமன: ச கன்கன்

महत् बलं एव பெரும் சேனையையும்
समानयन् திட்டிவந்தார்கள்.
समागमं च வரையையும்
युद्धकाङ्क्षिणि புத்தத்தை கிரமபூர்வம்
भर्तृरि என்னுமானவரிடத்தில்
ते அவர்கள்
न्यवेदयन् தெரிவித்தார்கள்.

इत्थार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे द्वाविंशः सर्गः ॥

द्वयस्त्रिंशः सर्गः — முப்பத்துமூன்றுவது ஸர்க்கம். || 33 ||

சிதாசமாப்யாசனம்—ஸ்ரீ லீதையை சமாதானப்படுத்துவது.

सीतां तु मोहितां दृष्ट्वा सरमा नाम राजसी । आसत्तादायु वैदेहीं प्रियां प्रणयिनीं सखीम्॥

சரமா நாம	ஸரமை என்ற	சீதாதேவியை
ராக்ஸி	அரக்கன் மனைசி	{ இல்லாததை நம்பி ஏக் கம் பிடித்திருக்கின் றவனாய்
ஹ	அப்பொழுது	
பிரி	இவியவளும்	
பணயினி	யாவருக்கும ஹிசத் னை கோருபவளும்	கூழா அறிந் துகொண்டு
சரீ	உற்றதே காழியும்	வாறு தகவுண்ணேம
வீதீ	விதேதஹமன்னரின் பதவியுமரைய	அருகில் வந் துமேசர்ந் தான்

मोहितां राक्षसेन्द्रेण सीतां परमदुःखिताम् । आश्वासयामास तदा सरमा मृदुभाषिणी ॥

தடி	அப்பொழுது	மோहिதா	வஞ்சிக்கப்பட்டு
மதுபாணி	இனியசொற்கொ	பரமது:ஸிதா	அணுநுயமாய் துயரு
	ண்டு பேசும்		றும்
சரசா	சரணம்	சிதா	சிதாதேவியாரை
ராக்ஸேந்ரேய	ராக்ஸேந்ரேயம்	பாஸ்யமாச	பாஸ்யமாய் தேற்ற
			ரவுபட்டுக்கொண்

सा हि तत्र कृता मित्रं सीतया रक्ष्यमाणया । रक्षन्ती रावणादिष्टा सानुक्रोशा दृढव्रता ॥

சா	அவள்	{	(கவீதப்படுபவர்கள்
தவ	அவ்விடத்தில்		விஷயத்தில் தன்னுள்
ராவணாदिष्टा	ராவணனால் நியமிக்க	{	யன்ற உதவிபுரியும்)
	ப்பட்ட		உறுதிகொண்டவள்.
रक्षन्ती	காவற்காரிகளில்	हि	ஆனபடியால்
	ஒருத்தி,	रक्षमाणया	காவலிசிறுக்கும்
सानुकोश	பிரார்படும் கவீதத்	सीतया	சிதாதேவியால்
	தை சகியாதவள்.	मिसे	(ஆபத்தில் னாகலி
		कृता	டாத்) தோழியால்
			கொன்னப்பட்டாள்.

सा ददर्श ततः सीतां सरमा नष्टचेतनाम् । उपावृत्योत्थितां ध्वस्तां बहवाभिव पांसुषु ॥

தவ;	அப்பொழுது	தபாவூ	புரண்டு
சா	அந்த	தலிதா	எழுந்த
சரமா	ஸரமை	ததா இவ	பெண்குதிரையைப்
சரீ	தோழியாகிய		போலவே
சீதா	வந்தாதேவியை	தவா	தூள் படிந்திருக்கின்
ததவதா	தல்லறிவு இழந்த		தவளாய்
தாஸு	மணல்களில் [வளாய்,	ததா	தவளித்தாள்.

तां समाश्वसयामास सर्वास्त्रेहेन सुवता

॥ ५ ॥

சுமதா { ஸர்வோத்திக்ருக்டமா
என சொல்புடைய
அவள்
தா { அவளை (வந்தையை)

சரீசுஹேன { தோழியெனும்
அன்பில்
சமாஸாஸயாமாஸ { (அவ்வார்க்குத சொல்
கி) பின்வருமாறு தே
ந்நரவு படுத்தினான்:

समाश्वसिहि वैदेहि मा भूते मनसो व्यथा । उक्ता यद्रावणेन त्वं प्रत्युक्तं च स्वयं त्वया ॥

सर्वास्त्रेहेन तर्हीरु मया सर्वं प्रतिश्रुतम् ॥ ६ ॥

लीनया गगने शून्ये भयमुत्सृज्य रावणात् । तव हेतोर्विशालाक्षि न हि मे जीवितं प्रियम् ॥

ரவணேன { ராவணனால்
யத் { எதொன்று
த் { தீ
உக்தா { சொல்லப்பட்டனை
யோ,
த்யா { உன்னால்
சுவ்ய் { தானாகவே
புதுக்த் { எதொன்று சொல்லப்
பட்டதோ,
தத் { அது
சர்வ் { எல்லாமும்,
மீரூ { பயசிலையே!
சரீசுஹேன { தோழியினிடத்திலு
ள்ள வா துல்லயத்தால்
சூன்யே { நிர்ஜலமான
ககனே { ஆகாசத்தின்,
ராவணாத் { ராவணனிடத்தி
லிருந்து
அய் { ஆபத்தை

உசூஜ்ய { பொருட்படுத்தாது
லீனயா { மறைத்துக்கொண்டிருந்
தவளாய்
மயா { என்னால்
புதிசுருதம் { ஒற்றுக் கேட்கப்பட்
டது.
விசாலாட்சி { தடக்கன்னால்!
தவ { உனக்கு
ஹே: { கன்மைமேலில்
மே { என்னுடைய
ஜிவிதம் ஹி { உயிரும்
பிரிவ் { பெரிதாகாது.
தே { உனது
மனச: { மனதிற்கு
த்யா { தயாம்
மா பூத் { கேண்டாம்.
வீதேஹி { காண்க!
சமாஸாஸிஹி { சம்பதியாயிரு.

स संभ्रान्तश्च निष्क्रान्तो यत्कृते राक्षसाधिपः । तव मे विदितं सर्वपभिनिष्क्रम्य मैथिलि॥

மேயிலி { மைத்திலி!
ராட்சாஸாதிப: { அரசக்கரமன்னனாகிய
ச: { அவன்
யக்ருதே { எதற்காக
சம்ப்ரான்த: { மிக்க மனக்குழப்ப
மனடந்து

அபினிஷ்ரம்ய { வெளியில் வந்து
நிஷ்ரான்த: { துவிடத்தை விட்டுப்
தத் { அது [போனானோ,
சர்வ் { எல்லாமும்
மே { உனக்கு
விதிதம் { உள்ளபடி தெரியும்.

न शक्यं सौप्तिकं कर्तुं रामस्य विदितात्मनः ॥ ९ ॥

विदितात्मनः “ ஸர்வக்ஞராகிய

रामस्य ஸ்ரீராமரை

सौप्तिकं कर्तुं

தூக்கத்தில் தூக்குவ
தென்பது

शक्यं न

ஆகக்கூடியகாரியமல்ல.

वधश्च पुरुषव्याघ्रे तस्मिन्नैवोपपद्यते ॥ १० ॥

तस्मिन् “ அந்த
पुरुषव्याघ्रे एव புருஷோத்தமரிடத்
தில் மாத்திரம்

वधः च

வதைமென்பது

उपपद्यते न

ஆகக்கூடியதில்லை.

न त्वेव वानरा हन्तुं शक्याः पादपयोधिनः । सुरा देवर्षभेणेव रामेण हि सुरक्षिताः ॥

पादपयोधिनः “ விருகதக்களைக்கொ
ண்டு போர்புரியும்

वानराः एष वानरர்களும்

तु இப்பொழுது

हन्तुं ஓடுகொல்வதற்கு

शक्याः न அசாத்தியமானவர்

हि ஏனெனில் [கள்.]

सुराः

தேவர்கள்

देवर्षभेण

இந்திரனால்

इव

எவ்வண்ணமோ

அவ்வண்ணமே

रामेण

ஸ்ரீராமரால்

सुरक्षिताः

நன்கு பாதுகாக்கப்

படுகின்றார்கள்.

दीर्घवृत्तभुजः श्रीमान्महोरस्कः प्रतापवान् । धन्वी संहननोपेतो धर्मात्मा भुवि विभुतः ॥
विक्रान्तो रक्षिता नित्यमात्मनश्च परस्य च । लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा कुशली नयशास्त्रवित् ॥
हन्ता परबलौघानामचिन्त्यबलपौरुषः । न हतो राघवः श्रीमान्साते शत्रुनिबर्हणः ॥ १४ ॥

सीते “வீதே!

दीर्घवृत्तभुजः { நீண்டும் உருண்டு
முள்ள திருக்காக்க
ளையுடையவரும்,

श्रीमान् குறையற்ற வாழ்வற்ற
வரும்,

महोरस्कः அகன்ற மார்புடைய
வரும்,

प्रतापवान् தீவ்யகாந்திபெற்றவ
ரும்,

धन्वी வில்லாளியும்,
संहननोपेतः திருமேனி அழகியவ

भुवि உலகில் [ரும்,

धर्मात्मा தர்மாத்மாவென

विभुतः பிரசித்திபெற்றவரும்,

विक्रान्तः (போரில் எவராலும்)

வெல்லமுடியாதவரும்

नित्यं

எக்காலத்திலும்

आत्मनः च

தன்னையும்

परस्य च

பிறரையும்

रक्षिता

குறையின்றிக் காப்ப

வரும்,

नयशास्त्रवित्

ராஜாதிசாஸ்திரத்தில்

நிபுணரும்,

परबलौघानां

சத்தருசைனிய

சமூகங்களை

हन्ता

வேரோடொழிப்பவ

ரும்,

अचिन्त्यबल-

எண்ணாதற்குமுடியா

पौरुषः

த ஆற்றலுமாண்மை

யுமுடையவரும்,

शत्रुनिबर्हणः

சத்துருக்களை நாசம்

செய்கிறவரும்,

श्रीमान्	திரிமோகப்பிரசித்தி பெற்றவருமான	आशा लक्ष्मणेन सह कुशली	தம்பியாகிய லக்ஷ்மணரோடு கூட சேஷமமாக இருக்கின்றார்.
राघवः	ஸ்ரீராமர்		
हतः न	கொல்லப்படாது		

अयुक्तबुद्धिकृत्येन सर्वभूतविरोधिना । इयं प्रयुक्ता रौद्रेण माया मायाविदा त्वयि ॥

अयुक्तबुद्धिकृत्येन	"அடாத எண்ணமும் செயலுமுற்றவனாய்	रौद्रेण	கொடியனான ராவணனால்
सर्वभूतविरोधिना	சகலப்பிராணிகளுக்கும் சுத்துருவாகும்,	त्वयि	உன் நிமித்தமாய்
मायाविदा	மாயாவித்தை தெரிந்தவனுமான	इयं	இந்த
		माया	மாயை
		प्रयुक्ता	பிரயோகிக்கப்பட்டது.

शोकस्ते विगतः सर्वः कल्याणं त्वामुपस्थितम् ॥ १६ ॥

ते	"உனது	विगतः	ஒழிந்தது.
शोकः	மனத்துயரம்	त्वां	உனக்கு
सर्वः	எல்லாமும்	कल्याणं	நல்லதகைச
		उपस्थितम्	கிட்டிவிட்டது.

ध्रुवं त्वां भजते लक्ष्मीः प्रियं प्रीतिकरं शृणु ॥ १७ ॥

त्वां	"உன்னிடம்	प्रीतिकरं	மனச்சுந்தகூடிய
लक्ष्मीः	செனபாக்யலக்ஷ்மி		வினோவிக்கிறதாகிய
ध्रुवं	இடையருது	प्रियं	நல்லசெய்தியை
भजते	குடிக்கொண்டிருக்கின்றான்.	शृणु	கேள்.

उत्तीर्य सागरं रामः सह वानरसेनया । सन्निविष्टः समुद्रस्य तीरमासाद्य दक्षिणम् ॥ १८ ॥

रामः	"ஸ்ரீராமர்	समुद्रस्य	சமுத்திரத்தினது
वानरसेनया	வானரசேனையோடு	दक्षिणं	தென்
सह	கூட	तीरं	கரையை
सागरं	சமுத்திரத்தை	आसाद्य	அடைந்து
उत्तीर्य	கடந்து	सन्निविष्टः	சங்கியிருக்கிறார்.

दृष्टो मे परिपूर्णार्थः काकुत्स्थः सहलक्ष्मणः ॥ १९ ॥

काकुत्स्थः	"ஸ்ரீராமர்	मे	என்னால்
सहलक्ष्मणः	லக்ஷ்மணருடன்கூட	दृष्टः	தெரிந்துகொள்ளப்
परिपूर्णार्थः	எக்காரியத்திலும் எக் குறைபாட்டில்லாதவராய்		பட்டிருக்கிறார்.

स हि तैः सागरान्तस्थैर्वलैस्तिष्ठति रक्षितः

॥ २० ॥

ச: "அவர்
 सागरान्तस्थै: சமுத்திரக்கரைக்கு
 तै: அந்த [வந்துசேர்ந்த
 वलै: சைன்யங்களோடு

रक्षितः हि இரக்கிரதையுற்றவார
 तिष्ठति சுடுவ
 स: கதமே வாழ்ந்து
 வருகிறார்.

अनेन प्रेषिता ये च राक्षसा लघुविक्रमाः । राघवस्तीर्ण इत्येव प्रवृत्तिस्तैरिहाहता ॥ २१ ॥

लघुविक्रमा: "கிரையில் எங்கும்
 செல்லவல்ல
 राक्षसा: அரக்கர்கள்
 ये எவர்கள்
 अनेन இவனால்
 प्रेषिता: च விடுக்கப்பட்டார்
 களோ
 तै: அவர்களால்

राघव: 'ராமன்
 तीर्ण: சமுத்திரத்தை கடந்
 तुलிட்டான்
 इति என்கிற
 प्रवृत्ति: एव சமசாரந்தான்
 इह இப்பொழுது
 आहता கொண்டுவரப்
 பட்டது.

स तां श्रुत्वा विशालाक्षि प्रवृत्तिं राक्षसाधिपः । एष मन्त्रयते सर्वैः सचिवैः सह रावणः ॥

विशालाक्षि "விசாலாக்ஷி!
 राक्षसाधिप: ராக்கஷஸமன்னனாகிய
 स: அந்த
 एष: இந்த
 रावण: ராவணன்,

ता अந்த
 प्रवृत्तिं श्रुत्वा செய்தியைக் கேட்டு,
 सचिवै: மந்திரிகள்
 सर्वै: सह எல்லோருடன் கூட
 मन्त्रयते மந்திரரோசனை
 செய்கின்றான்."

इति ब्रुवाणा सरमा राक्षसी सीतया सह । सर्वोद्योगेन सैन्यानां शब्दं शुश्राव भैरवम् ॥

इति மேற்கண்டவாறு
 ब्रुवाणा பேசிக்கொண்டிருக்
 क्रुम्
 राक्षसी அரக்கன், மனைவி
 सरमा ஸரமை [யாகிய
 सैन्यानां சேனைகளின்

सर्वोद्योगेन பரிபூர்ண உதவையு
 த்தால்,
 भैरवं பயங்கரமான
 शब्दं சப்தத்தை
 सीतया सह சினையோடுகூட
 शुश्राव கேட்டான்.

दण्डनिर्घातवादिन्याः श्रुत्वा भेर्या महास्वनम् । उवाच सरमा सीतापिदं मधुरभाषिणी ॥

मधुरभाषिणी மதுரமாகப் பேசும்
 सरमा ஸரமை
 दण्डनिर्घातवादिन्या: குணில்களால் அடிக்க
 ப்பட்டு சப்திக்கின்ற
 भेर्या: பேசுகையின்

महास्वनं பெரிய சத்தத்தை
 श्रुत्वा கேட்டு
 सीतां வீதாதேவியைப்
 பார்த்து
 इदं பின்வருமாறு
 उवाच சொன்னான்:

सन्नाहजननी शेषा भैरवा भीरु भेरिका । भेरीनादं च गम्भीरं शृणु तोषदनिस्वनम् ॥

भीरु	“பயசீனையே!	शृणु	கேள்.
गंभीरं	கம்பீரமாயும்	भैरवा	பயங்கரமான
तोषदनिस्वनं च	மேகத்தை நிகர்ந்த சூரியுற்றதுமான	एषा	இந்த
भेरीनादं	பேரிகையின் சத்தம்	भेरिका हि	பேரிகைதான்
	சாத	सन्नाहजननी	பொருக்குச்சித்தமாக குலது.

कल्प्यन्ते मत्तमातङ्गा युज्यन्ते रथवाजिनः । हृष्यन्ते तुग्गारुढाः प्रासहस्ताः सहस्रशः ॥

मत्तमातङ्गाः	“மதமரணிகள்	प्रासहस्ताः	சட்டையை கையில் கொண்டவர்கள்
कल्प्यन्ते	தகரா செய்யப்படுகி ன்றன.	सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்காக
रथवाजिनः	தேர்க்குதிரைகள்	तुग्गारुढाः	குதிரைகள் மீது ஏறிக் செல்லுகின்றவர்களாய்
युज्यन्ते	பூட்டப்படுகின்றன.	हृष्यन्ते	மகிழ்ச்சிக்குர்கள்.

तत्र तत्र च सन्नद्धाः संपतन्ति पदातयः । आपूर्यन्ते राजमार्गाः सैन्यैरद्भुतदर्शनैः ॥

वेगवद्भिर्नदद्भिश्च तोयौघैश्च सागरः

॥ २७ ॥

पदातयः	“காலாட்கள்	नदद्भिः च	தீவாகித் தலைகளு மான
सन्नद्धाः च	பேரக்கோலம் கொ ண்டவர்களாய்	तोयौघैः	அலைகூட்டங்களால்
तत्र तत्र	ஆங்காங்கு	इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே,
संपतन्ति	கும்பஸ்கும்பலாய் கடிகின்றார்கள்.	अद्भुतदर्शनैः	அழகுத்துவிரிவாகும்
सागरः	சமுத்திரமானது	सैन्यैः	சேனைகளால்
वेगवद्भिः	வேகமுடையவைகள் ஓடும்	राजमार्गाः	ராஜாதிதிகள்
		आपूर्यन्ते	நிரப்பப்படுகின்றன.

शस्त्राणां च मसन्नानां चर्मणां वर्मणां तथा । रथवाजिगजानां च भूषितानां च रक्षसाम् ॥

प्रभां विस्मृतां पश्य नानावर्णां समुत्थिताम् । वन निर्दहता घर्मे यथा रूपं विभावसाः ॥

मसन्नानां	“பன்பளவென வினங் கும்	प्रभां	ஒளியை
शस्त्राणां च	ஆயுதங்களுடையவும்	विस्मृतां	பாப்புகின்ற
चर्मणां	கெடயங்களுடைய வும்	भूषितानां	அலங்காரக்கொண்ட
वर्मणां तथा	கவசங்களுடையவும், ரதங்கள், குதிரைகள், யானைகள் இவைகள் ஒருடையவும்	रक्षसां च	அரக்கர்களுடையவும்
रथवाजिगजानां च		रूपं	தோற்றத்தை
समुत्थितां	வெளிக்காட்டிய	घर्मे	வெடகிறகாலத்தில்
नानावर्णां	பலவண்ணங்களையு டைய	वनं	காட்டை
		निर्दहतः	பற்றி எரிக்கின்ற
		विभावसोः	நெருப்பினது தோற் றத்தை
		यथा	போலிருப்பதாய்
		पश्य	கவனி.

घण्टानां शृणु निर्वोषं रथानां शृणु निस्वनम् । हयानां हेषमाणानां शृणु तूर्यध्वनिं यथा ॥

घण्टानां	“மணிகளின்	हयानां	குதிரைகளுடையவும்
निर्वोषं	பெரும் கோஷத்தை	निस्वनं	சத்தத்தையும்
शृणु	கேள்.	शृणु	கேள்.
रथानां	தேர்களுடையவும்	तूर्यध्वनिं यथा	தூர்யவாத்தியத்தின்
हेषमाणानां	களைக்கும்	शृणु	கேள். [அரவத்தையும்]

उद्यतायुधहस्तानां राक्षसेन्द्रानुयायिनाम् । संभ्रमो रक्षसामेष तुमुलो रोमहर्षणः ॥ ३१ ॥

उद्यतायुध- हस्तानां	“தயாராய் ஆயுதங்க ளைக் கையில் கொண் டவர்களும்	रक्षसां	அரக்கர்களின்
राक्षसेन्द्रानु- यायिनां	राक्षसमன்ன सैन्यपति तद्वर्तमान कुलमान	संभ्रमः	இத்த சின்னாகம்
		तुमुलः	நெருக்கமாகவும்
		रोमहर्षणः	மயிர்ச்சிகிர்ப்படையும் படியாய் பிடுக்கிறது.

श्रीस्त्वां भजति शोकघ्नी रक्षसां भयमागतम् ॥ ३२ ॥

स्वां	“உன்னை	भजति	அடைகிறது.
शोकघ्नी	கஷ்டத்தை யொழிக் கும்	रक्षसां	அரக்கர்களுக்கு
श्रीः	(சந்தோஷ) லக்ஷ்மி	भयं	ஆபத்து
		आगतम्	கிட்டிவிட்டது.

रामः कमलपत्राक्षो दैत्यानामिव वासवः । विनिर्जित्य जितक्रोधस्त्वामचिन्त्यपराक्रमः ॥

रावणं समरे हत्वा भर्ता त्वाऽधिगमिष्यति ॥ ३३ ॥

रामः	“தாமரைக்கண்ணரும்	इव	எவ்வண்ணமோ
कमलपत्राक्षः	எண்ணுதற்கொண் ணாக பரக்கிரம முடையவரும்	रावणं हत्वा	ராவணனைக் கொண்டு
अचिन्त्य- पराक्रमः		स्वां	உன்னை
भर्ता	கணவருமாகிய	विनिर्जित्य	{ (எதற்கும் மேம்பட்ட தாகிய) வெற்றியின் குறியாய்ப் பெற்று
रामः	ஸ்ரீராமர்	जितक्रोधः	சினமொழிந்தவராய்
समरे	போரில்	त्वा अधिगमिष्यति	உன்னைக் காண்பார்.
वासवः	இந்திரன்		
दैत्यानां	ஆசுரர்களை		

विक्रमिष्यति रक्षसु भर्ता ते सदृक्ष्मणः । यथा शत्रुषु शत्रुघ्नो विष्णुना सह वासवः ॥

विक्रमिष्यति	“சத்துருக்களையொ ழிக்கும்	ते	உனது
रक्षसु	இந்திரன் [ழிக்கும்]	भर्ता	கணவர்
भर्ता	சத்துருக்களிடத்தில்	सदृक्ष्मणः	லக்ஷ்மணருடன்
सदृक्ष्मणः	விஷ்ணுபகவானோடு	रक्षसु	அரக்கர்களிடம்
यथा	கூட	विक्रमिष्यति	வல்லமையைக் காட்ட ப்போகின்றார்.
	எவ்வண்ணமோ		
	ஆவ்வண்ணமே,		

आगतस्य हि रामस्य क्षिपमङ्कगतां सतीम् । अहं द्रक्ष्यामि सिद्धार्थी त्वां शत्रौ विनिपातिते ॥

ராமசு	"ஸ்ரீராமர்	சதீ	உத்தரபிராக்ஷிய
ஊகதசு	நேசில் வரவும்,	த்வா	தேவரீகா
சுதீ ஹி	சுத்தாருவும்	அகூரஸீ	அவர் படியில் எழுந்
க்ஷிப	தகூணமே		தருளிகிட்டவனாக
வினிபாதிதே	கொண் டுநிழ்த்தப்	அஹ்	நான்
	படவும்	தக்ஷ்யாமி	கண்ணறப் பார்க்கப்
சித்தார்தீ	மனோரதம் ஊக்கடப்		போகின்றேன்.
	பெற்ற		

अभूयानन्दजानि त्वं वतैषिव्यसि शोभने । समागम्य परिष्वज्य तस्योरसि महोरसः ॥

சோமனே	"கட்டழகியே!	தசு	அவாது
த்வ்	தேவரீர்	ஓரஸி	பாற்பல்
சமா஑மய	அனுடந்து	அனந்ஜானி	ஆனந் - கக்கண்ணீர்
பரிஸ்வஜ	தழுவிக்கொடுத்து	அஷி	களை
மஹோர:	விசாலமான மார்புற்ற	வதேயிவ்யசி	வாய்க்கப்போகிறீர்.

अचिरान्मोक्ष्यते सीते देवि ते जघनं गताम् । धृतामेतां बहुमासान्वेषीं रामां महाबलः ॥

சீதே தேவி	"வதேதாதேவியாரே!	ஜயனம் ரதா	{ பின் தட்டுவனாயில்
மஹாபல:	மகாசக்திமாணாகும்		தொக்கிக்கொண்டி.
ராம:	ஸ்ரீராமர்		குக்கிறதமான
வஹ்	பல	ஐதா	இந்த
சாசான்	மாதங்கனாய்	வணீ	கந்தலை
ஐதா	பின்னிலிடப்பட்டுக்	அசிராத்	சிக்கிரமே
தே	உணது [கிடசகிறதும்,	மோஷ்யதே	அழித்துவிடுவார்.

तस्य दृष्ट्वा मुखं देवि पूर्णचन्द्रमिवोदितम् । मोक्ष्यसे शोकजं वारि निर्मोक्मिव पद्मगी ॥

தேவி	"தேவி!	பத்மகீ	ஓர் சர்ப்பமானது
ஓதில	உதித்த	நிர்மோக்	தோகை
பூர்ணசுத்ர	பூர்ணசந்திரனை	ஹ	எப்படியோ அப்படியே
ஹ	போலிருக்கும்	சோகஜ	சோகத்தாறுண்டா
தசு	அவாது		கும்
சுக்ஷ	திருமுடிமண்டலத்தை	வாரி	கண்ணீரை
ஹ	பார்த்து	மோஷ்யதே	அழித்தப்போகிறீர்.

रावणं समरे हत्वा नचिरादेव मैथिलि । त्वया समयः प्रियया सुखाहो लप्स्यते सुखम् ॥

மேயிலி	"ஐரணகி!	பரியா	காதலியான
சுக்ஷாஹ்:	சுகந்திற்றிகே உரிய	த்வயா	உன்னோடு
நசிராத் ஐவ	சிக்கிரமே [அவர்	சமய:	சேர்த்து
சமரே	போலில்	சுக்	மனச்சாந்தியை
ராவண ஹ்வா	ராவணனைக் கொண்டு	லப்யதே	அடைவார்.

समागता त्वं वीर्येण मोदिष्यसि महात्मना । सुवर्षेण समायुक्ता यथा सस्येन मेदिनी ॥

सुवर्षेण	“ நல்ல மழையால்	महात्मना	மகா தமர்வாகிய
समायुक्ता	நனைக்கப்பட்ட		அவரால்
मेदिनी	பூமியானது	समागता	அடையப்பட்ட
सस्येन	பயிரால்		டவளாய்
यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்	वीर्येण	வீர்யத்தை நினைத்து
त्वं	நீ [வண்ணமே	मोदिष्यसि	களிப்பை அடைவாய்.

गिरिवरमभितोऽनुवर्तमानो ह्य इव मण्डलमाशु यः करोति ।

तमिह शरणमभ्युपेह देवं दिवःकरं भवो ह्ययं प्रजानाम् ॥ ४१ ॥

यः	“ எவர்	तं	அந்த
गिरिवरं	பர்வதச்சீரேஷ்டருக்கு (மேருபர்வதத்திற்கு)	दिवःकरं	சூரிய
अभितः	நாற்புறமும்	देवं	பகவானை
अनुवर्तमानः	சுற்றிக்கொண்டு	इह	இப்பொழுதே
ह्यः इव	குதிசை போலவே	शरणं	சரணமாக
आशु	விரைவாக	अभ्युपेहि	நியடைவாயாக.
मण्डलं	வலம் வருவதை	हि	எனெனில்
करोति	செய்கிறாரோ,	अयं	இவர்
		प्रजानां	பிரானைகளுக்கு
		भवः	எதையுமளிப்பவன்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे त्रयस्त्रिंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15949

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 1274

चतुस्त्रिंशः सर्गः—முப்பத்துநாலாவது ஸர்க்கம். ॥ ३४ ॥

सरमया रावणाशयकथनम्—ஸரமை ராவணனது அபிப்பிராயத்தைச் சொல்வது.

अथ तां जातसन्तापां तेन वाक्येन मोहिताम् । सरमा ह्यादयामास पृथिवीं द्यौरिवाम्भसा॥

सरमा	ஸரமை	पृथिवीं	பூமியை
अथ	அப்பொழுது	अम्भसा	மழையால்
मोहितां	சுந்தை கலங்கி	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்
जातसन्तापां	தபித்துக்கொண்டு கிடந்த		வண்ணமே
तां	அவளை (வந்தையை)	तेन	அந்த
द्यौः	ஆகாசமானது	वाक्येन	சொல்லால்
		ह्याश्यामास	உள்ளம்குளிரச் செய்தான்.

ततस्तस्या हितं सख्याधिकीर्पन्ती सखी वचः । उवाच काले कालज्ञा स्मितपूर्वाभिभाषिणी ॥

स्मितपूर्वाभि- } புன்னையுடன் மது
 भाषिणी } சமாய் பேசுபவனும்
 कालज्ञा } சம்பேசுதிமாய் நடந்
 } கந்தெரிந்தவனுமான
 सखी } தோழி
 ततः } இன்னும்
 तस्याः } அந்த

सखा: } தோழிக்கு
 हितं } நலிதமனதை
 विकीर्पन्ती } செய்யவெண்ணி
 काले } ஏற்றசமயத்தில்
 वचः } ஒரு சொல்லை
 उवाच } பின்வருமாறு

மொழிந்தான் :

उत्सहेऽपहं गत्वा त्वद्वाक्यमसितेक्षणे । निवेद्य कुशलं रामे प्रच्छिन्ना निवर्तितुम् ॥ ३ ॥

असितेक्षणे } “கருங்கண்ணாய் !
 अहं } நான்
 प्रच्छिन्ना } ஒருவர்கண்ணிலும்
 } படாதவளாய்
 रामे } ஸ்ரீராமரிடம்
 गत्वा } சென்று

कुशलं } சேஷமமான
 त्वद्वाक्यं } உனது சமசாரத்தை
 निवेद्य } தெரிவித்துவிட்டு
 निवर्तितुं } திரும்புவந்துசேரவும்
 उत्सहेऽपहम् } மாட்டுவேன்.

न हि मे क्रममाणाया निरालम्बे विहायसि । समर्थो गतिमन्वेतुं पवनो गरुडोऽपि वा ॥

निरालम्बे } “பிடிப்பற்ற
 विहायसि } ஆகாசத்தில்
 मे } நான்
 क्रममाणायाः } செல்லுகையில்
 गतिं } போக்கை
 अन्वेतुं } பின்பற்ற

गरुडः } கருடபகவான்
 वा } என்னாலும்
 समर्थः } வல்லவராக
 न } ஆகார் ;
 पवनः हि } வாயுபகவானும்
 अपि } அப்படியே (ஆகார்).”

एवं ब्रुवाणां तां सीता सरमां पुनरब्रवीत् । मधुरं शृङ्गण्या वाचा पूर्वं शोकाभिपन्नया ॥

सीता } வீதா தேவியார்
 एवं } மேற்கண்டவாறு
 ब्रुवाणां } பேசும்
 तां } அந்த
 सरमां } ஸரமையைப்பார்த்து
 एवं } முந்தியே
 शोकाभिपन्नया } { சோகத்தை அகற்றி
 } விட்டதை நன்குவின
 } க்கக்காட்டுகிறதும்

शृङ्गण्या } { உன்னத்திலுள்ளதை
 } உன்னபடி தெரிவிக்க
 } கிறதான
 वाचा } சொற்கொண்டு
 मधुरं } மதுரமாக
 पुनः } பதிலாய்
 अब्रवीत् } பின்வருமாறு மொ
 } ழிந்தான் :

समर्था गगनं गन्तुमपि वा त्वं रसातलम् । अवगच्छाम्यकर्तव्यं कर्तव्यं ते मदन्तरे ॥ ४ ॥

गगनं } “ஆகாயம் மட்டுமல்ல
 रसातलं अपि वा } பாதாளமேகத்திற்
 गन्तुं } செல்ல [கென்னாலும்
 त्वं समर्था } நீ சாமர்த்தியமுள்ள
 } வன் ;

मदन्तरे } என்நிமித்தமாய்
 अकर्तव्यं } கிறொருவராலும்
 } செய்யமுடியாததை
 ते } உனக்கு
 कर्तव्यं } செய்யமுடிந்ததாய்
 अवगच्छामि } நானறிவேன்.

मत्प्रियं यदि कर्तव्यं यदि बुद्धिः स्थिरा तव । शतुमिच्छामि तं गत्वा किं करोतीति रावणः॥

மமிய
கர்தவ்ய யடி
தவ
புத்தி:
ஸ்திரா
யடி
“எனது அபிப்பிராய
மனது
செய்யத்தக்கதாக
இருப்பினும்
உனது
அபிப்பிராயமும்
அதை யனுசரிக்கிற
தாக
இருக்கும்படித்தத்தில்

ராவண:
கி
கரோதி
ஐதி
த
கவா
சது
ஐசுமி
“ராவணன்
எதை
செய்யவேண்டும்
என்பதை
அவனை
அண்டி
அறிந்துகொள்
வேண்டுமென்றான்.

स हि मायाबलः क्रूरो रावणः शत्रुरावणः । मां मोहयति दुष्टात्मा पीतमात्रेव वारुणी ॥

மாபாபல:
புஷா
கூர்:
சுசுராபண:
ஹி
“மாயாசக்தியுடைய
வனும்
கொடிய எண்ணமு
டையவனும்
கொடிய செயலுடை
யவனும்
சூத்துருக்களைக்கதற
அடிக்கிறவனுமான

ச: ராவண:
வாருணி
பீதமாஸா ஐ
மா
மோஹயதி
“ராவணன்
மயக்கத்தை விளைவித்
தும் சாராயம்
உட்கொள்ளப்பட்ட
தமே எப்படியோ
அப்படியே
என்னை
துயருறச்செய்கிறான்.

तर्जापयति मां नित्यं भर्त्सापयति चासकृत् । राक्षसीभिः सुघोराभिर्या मां रक्षन्ति नित्यशः॥

யா:
மா
நித்ய:
ரக்ஷந்தி
சுஹோபி:
ராக்ஷஸிபி:
“எவர்கள்
என்னை
இடைவிடாது
காவல்காத்துவருகி
ருக்கிறோர், அந்த
மிகக்கொடிய
அரக்கிகளால்

மா
நித்ய
அஸகூத்
தர்ஜாபயதி
அஸாபயதி
என்னை
எப்பொழுதும்
விட்டுவிட்டு
செய்கைகளால் பயமு
றுத்தச்செய்கிறான்.
வாயில் வந்தபடியெல்
லாம் ஏசச்செய்கிறான்.

उद्दिष्टा शङ्किता चास्मि न स्वस्थं च मनो मम । तद्भयाच्चाहमुद्दिष्टा अशोकवनिर्का गता ॥

அஹ்
அசோகவநிகா
கதா
தத்ரயாத்
உத்திஸ்தா
“கான்
அசோகவனத்தில்
சிக்கிக்கொண்டவ
ளாய்
அவனிடமுள்ள
அச்சத்தால்
உள்ளங்கலங்கினவ
ளாய்

சங்கிதா
உத்திஸ்தா
அஸி
மம மன:
ஸ்வஸ்த
ந
முடிவு நல்லபடியாக
வேண்டுமென்பதில்
சந்தேகமுற்று
கவலையில் முழுகின
வளாகவே
இருக்கின்றேன்.
எனது மனம்
கவலையொழிந்ததாக
இல்லை.

यदि नाम कथा तस्य निश्चितं वाऽपि यद्भवेत् । निवेदयेथाः सर्वं तत्परो मे स्यादनुग्रहः॥

तस्य	"அவனது	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
कथा	சம்பாஷனை	निवेदयेथाः	நீ தெரிவிப்பாயாக.
यदि नाम	எதுவாயிருந்தாலுன்	तत्	அது
	சரி	मे	எனக்கு
निश्चितं	முடிவாக நிர்மானிக	परः	ஸர்வோத்திருஷ்ட
	கப்பட்டது		மாகிய
यत् वा	எதுவாகத்தான்	अनुग्रहः	உதவியாய்
भवेत् भवि	இருப்பினும்	स्यात्	ஆகும்."

सा त्वेवं ब्रुवती सीतां सरमा वस्तुभाषिणी । उवाच वदनं तस्याः स्पृशन्ती वाष्पविक्रवम्॥

वस्तुभाषिणी	மதுசமாய்ப் பேசும்	तस्याः	அவளது
सा	அந்த	वाष्पविक्रवं	கண்ணீர் வழிந்த
सरमा	ஸரமை	वदनं	முகத்தை
एवं	மேற்கண்டவாறு	स्पृशन्ती तु	துடைத்துக்
ब्रुवती	மொழியும்		கொண்டே
सीतां	சீதாதேவியைப்	उवाच	பின்வருமாறு
	பார்த்து		மொழிந்தாள் :

एष ते यद्यभिप्रायस्तदा गच्छामि जानकि

॥ १३ ॥

जानकि	"ஜானகி!	एषः	இது
ते	உனது	यदि	என்றால்
अभिप्रायः	அபிப்பிராயம்	तदा	இதோ
		गच्छामि	போய்வருகிறேன்.

गृह्य सत्रोरभिप्रायमुपावृत्तां च पश्य माम्

॥ १४ ॥

शत्रोः	"சத்துருவினது	उपावृत्तां च	திரும்பிவந்துசேர்ந்து
अभिप्रायं	அபிப்பிராயத்தை		விட்டவனாகவே
गृह्य	அறிந்துகொண்டு	पश्य	உணர்வாயாக."
माम्	என்னை		

एवमुक्त्वा ततो गत्वा समीपं तस्य रक्षसः । शुश्राव कथितं तस्य रावणस्य समन्विणः ॥

एवं	இவ்வாறு	गत्वा	சென்று
उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு	समन्विणः	மந்திரிமார்களுடனிடமிருந்து
ततः	அங்கிருந்து	तस्य	அந்த [ருந்த
तस्य	அந்த	रावणस्य	ராவணனுடைய
रक्षसः	அரக்கனின்	कथितं	சம்பாஷணையை
समीपं	அருகாமையிக்கு	शुश्राव	ஒற்றுக்கேட்டாள்.

जनन्या राक्षसेन्द्रो वै त्वन्मोक्षार्थं बृहद्वचः । अविदेन च वैदेहि मन्त्रिवृद्धेन बोधितः ॥

वैदेहि	"மைதேஹி !	अविदेन च	அவித்தரென்பவ
राक्षसेन्द्रः वै	ராஷ்சேண்ட்ரன் னன்		ராஜன்
त्वन्मोक्षार्थं	{ உன்னைத் திருப்பிச் செய்துக் கொடுக்கும் விஷய யத்தில்	बृहत्	சரீரோத்திரவந்த
जनन्या	மாதாவினாலும்		மரண
मन्त्रिवृद्धेन	மந்திரிகளில் பெரிய வரன்	वचः	உபதேசமொழியை
		बोधितः	பின்வருமாறு உணர் த்தப்பட்டான்:

दीयतामभिसत्कुलस्य मनुजेन्द्राय मैथिली । निदर्शनं ते पर्याप्तं जनस्थाने यद्वदतम् ॥२२॥

मैथिली	"மீதை	अनुं	{ மானிடர்கள் செய்ய முடியாததாய் செய் கப்பட்டது
मनुजेन्द्राय	மானிடமன்னனுக்கு	यन्	எதுவோ அது
अभिसत्कुल	நல்லார் தந்தை கொல்லி	ते	உனக்கு
दीयतां	திருப்பிக்கொடுத்து விடப்பட்டும்.	पर्याप्तं	பொதுமான
जनस्थाने	ஜனஸ்தானத்தில்	निदर्शनम्	அத்தாகி.

लङ्घनं च समुद्रस्य दर्शनं च हनुमतः । वधे च राक्षसां युद्धे कः कुर्यान्मानुषो भुवि ॥

समुद्रस्य	"சமுத்திரத்தை	भुवि	உலகில்
लङ्घनं च	தாண்டுகளையும்	हनुमतः	நானுமானத்தகிர
दर्शनं च	கேரில் பார்த்தலையும்	मानुषः	மானிடனுப்பிந்த
युद्धे	போரில்	कः	எவன்
राक्षसां	ஆரக்கர்களின்	कुर्यात्	செய்வான் :
वधे च	அழிவையும்		

एवं स मन्त्रिवृद्धैश्च मात्रा च बहु बोधितः । न त्वामुत्सहते मोक्षमर्थमर्थपरो यथा ॥२३॥

मन्त्रिवृद्धैः च	"மந்திரிமார்களில் பெ ரியோர்களாலும்	अर्थपाः	பொருள் அசையற்ற
मात्रा च	தாயராலும்	अर्थ	பொருளை [வன்
एवं	மேற்கண்டவாறு	यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்
बहु	பலவிதமாக	त्वां	உன்னை [வண்ணமே
बोधितः	கற்புத்திரசொல்லப்	मोक्षं	திருப்பிக்கொடுத்து விட
सः	அவன் [பட்டவனான	उत्सहते न	இணங்கவில்லை.

नोत्सहत्यमृतो मोक्षं युद्धे त्वामिति मैथिलि । सामात्यस्य नृशंसस्य निशयो ह्येष वर्धते ॥

मैथिलि	"மைதிலி !	इति एषः हि	என்கிற இதுதான்
युद्धे अमृतः	போரில் பாணமடை	सामात्यस्य	மந்திரிமார்களிட விருந்த
त्वां	உன்னை [யாதவனாய்	नृशंसस्य	கொடியவனுடைய
मोक्षं	திருப்பிக்கொடுப்பித்து விட	निशयो	நிர்மாணமாக
उत्सहति न	அவன் இணங்கவில்லை	वर्धते	வற்பட்டிருக்கிறது.

तदेषा निश्चिता बुद्धिर्मत्युलोभादुपस्थिता । भयान शक्तस्त्वां मोक्तुमनिरस्तस्तु संयुगे ॥

राक्षसानां च सर्वेषामात्मनश्च वधेन हि

॥ २६ ॥

तत् "இப்பொழுது
एषा இந்த
निश्चिता எவ்வாறு முடிசைக்க
முடியா திருக்கிற

आत्मनः च தன்னுடையவும்
वधेन வதைதயால்
अनिरस्तः तु கிழே விழுந்தப்பாடா
தவனாகமட்டும்

बुद्धिः தீர்மானமானது

त्वां உன்னை
मोक्तुं திருப்பிக்கொடுக்க

स्युलोभाव { எமன் வரவை எதிர்
பார்த்துக்கொண்ட
ருப்பதால்

भयात् { வரும் கேட்டை எண்
ணி (முன்னெச்சரிக்க
வைபுடனிருக்கிறதா
கி) பயமொன்றால்

उपस्थिता ஏற்பட்டிருக்கிறது.

संयुगे பேரில்

राक्षसानां ஆரக்கர்கள்

सर्वेषां च எல்லோருடையவும்,

शक्तः न हि நான் னறிவுடைய
வான் இல்லவோரில்லை.

निहत्य रावणं संख्ये सर्वथा निशितैः शरैः ।

प्रतिनेष्यति रामस्त्वामयोध्यामसितेक्षणे ॥

असितेक्षणे "செருங்கண்ணாய்"

संख्या பூண்டிடவில்லாதவரது

रामः ஸ்ரீராமர்

निहत्य கொன்றுவிட்டு

संख्ये பேரில்

शरैः உன்னை

निशितैः शरैः கூரிய பாணங்களால்

अयोध्यां அயோத்தியநகருக்கு

रावणं ராவணனை

प्रतिनेष्यति அழைத்துப்போவார்.

एतस्मिन्नन्तरे शब्दो भेरीशङ्खसमाकुलः । श्रुतो

वानरसैन्यानां कम्पयन्धरणीतलम् ॥ २८ ॥

एतस्मिन् अन्तरे இதே சபயத்தில்
वानरसैन्यानां வானர சேனைகளு
டைய

धरणीतलं பூமியை

भेरीशङ्खसमाकुलः பெரி, சங்கம் மாறிமர
றிக் சப்திக்கப்பெற்ற

कम्पयन् நடுங்கச்செய்து

शब्दः பேரொலியானது

श्रुतः கேட்கப்பட்டது.

श्रुत्वा तु तद्वा नरसैन्यशब्दं लङ्कागता राक्षसराजभृत्याः ।

नष्टौजसा दैन्यपरीतचेष्टाः श्रेयो न पश्यन्ति नृपस्य दोषे

॥ २९ ॥

लङ्कागताः இலங்கையிலிருந்த
राक्षसराजभृत्याः ராட்சஸபன்னனது
வேலையாளர்களும்

दैन्यपरीतचेष्टाः மனவக்கங்கொண்ட
செய்துற்றவர்களாய்

नृपः அந்த

नृपस्य மன்னனது

वानरसैन्यशब्दं வானரவைகளிடத்தின்

दोषे அபாயத்தொழிவில்

श्रुत्वा கேட்டு, சத்தத்தை

श्रेयो तु விளையும் நன்மை
பெறக்கூறையும்

नष्टौजसः கனமடா நிலவர்களாய்

पश्यन्ति न காணுகிறந்தனர்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे चतुस्त्रिंशः सर्गः ॥

पञ्चविंशः सर्गः—முப்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம். || 34 ||

माल्यवदुपदेशः—மால்யவானது உபதேசம்.

तेन शङ्खविमिश्रेण भेरीशब्देन राघवः । उपयाति महाबाहु रामः परपुरञ्जयः ॥ १ ॥

परपुरञ्जयः	பனபுரஞ்சையென் பலஞம்	शङ्खविमिश्रेण	சங்குகெர்வத்தேரடு
राघवः	ரகுஞமாரஞம்	तेन	அந்த [கலந்த
महाबाहुः	மகாபாசுவுமான	भेरीशब्देन	பேரிகையின் சத்தத் தேரடு
रामः	ராமர்	उपयाति	கிட்டி வந்துகொண்டி. குந்தார்.

तं निनादं निशम्याथ रावणो राक्षसेश्वरः । सुहृते ध्यानमास्थाय सचिवानभ्युदक्षत ॥

राक्षसेश्वरः	ராக்ஷஸமன்னனுயி	निशम्य	கேட்டு.
रावणः	ராவணன்	सुहृते	சுற்றுகேரம்
अथ	அப்பொழுது	ध्यानं आस्थाय	ஆனாசனைசெய்து
तं	அந்த	सचिवान्	மந்திரிகளை
निनादं	சத்தத்தை	अभ्युदक्षत	பார்த்தான்.

अथ तान्सचिवांस्तत्र सर्वानाभाष्य रावणः । सभां सन्नादयन्सर्वामित्युवाच महाबलः ॥

जगत्सन्तापनः क्रूरो गर्हयन्राक्षसेश्वरः ॥ ३ ॥

अथ	அப்பொழுது	सर्वान्	எவ்வோரையும்
तत्र	அங்கிடத்தில்	सभां	சபை
महाबलः	மகாபலசாலியும்	सर्वान्	எங்கும்
जगत्सन्तापनः	உலகத்தை தரிக்கச் செய்கிறவனும்	सन्नादयन्	சம்திக்கச்செய்த கொண்டு
क्रूरः	→ கொடியவனும்	आभाष्य	உரத்த குரலுட னழைத்த
राक्षसेश्वरः	ராக்ஷஸமன்னனு மாயி	गर्हयन्	எள்ளஞ்செய்கின்ற வனாகி
रावणः	ராவணன்	इति	மென்றுமுடி
तान्	அந்த	उवाच	மொழிகான் :
सचिवान्	மந்திரிமார்கள்		

तरणं सागरस्यापि विक्रमं बलसञ्चयम् । यदुक्तवन्तो रामस्य भवन्तस्तन्मया श्रुतम् ॥४॥

रामस्य	ராமனது	यत्	எதை
विक्रमं	ஆண்மைமையப் பற்றியும்	भवन्तः	நீங்கள்
सागरस्य	சமுத்திரத்தை	उक्तवन्तः	கொன்னீர்களோ
तरणं	தாண்டி வதைப் பற்றியும்	तत्	அது
बलसञ्चयं अपि	பலையத்தின் திரட்சி மையப் பற்றியும்	मया	என்னால்
		श्रुतम्	செவிகொள்ளப்பட்ட உது.

भवतश्चाप्यहं वैचि युद्धे सत्यपराक्रमान् । तूष्णीकानीक्षतोऽन्योन्यं विदित्वा रामविक्रमम् ॥

भवतः "உங்களை
युद्धे போரில்
सत्यपराक्रमान् } உண்மையான பராக்
अपि } கிரமமுடையவர்கள்
ளாயிருப்பினும்
रामविक्रमं रामனுடைய பராக்
ரமத்தை

विदिवा நினைத்து
तूष्णीकान् வாயை மூடிக்கொண்டு
अन्योन्यं ஒருவரையொருவர்
ईक्षतः च பார்த்துக்கொண்டிரு
अहं நான் [க்கிறவர்களாக
वैचि அதிகதேன்".

ततस्तु सुमहामாज्ञो माल्यवान्नाम राजसः । रावणस्य वचः श्रुत्वा मातुः पैतामहोऽब्रवीत् ॥

ततः அதன்மேல்
सुमहामाज्ञः வெகுபுத்திமானும்
मातुः தாயாருக்கு
पैतामहः तु சிற்றப்பனுமான்
माल्यवान् नाम மால்யவானெனும்

राजसः அரசர்கள்
रावणस्य राவணனது
वचः சொல்லை
श्रुत्वा கேட்டு
अब्रवीत् பின்வருமாறு மொழி
ந்தான் :

विद्यास्वभिविनीतो यो राजा राजन्यानुगः । स शास्ति चिरमैश्वर्यमरीश्व कुरुते वशे ॥

राजन् "அரசே!
यः राजा எந்த அரசன்
विद्यासु வித்தகையில்
अभिविनीतः நன்கு கிஷிக்கப்பெற்ற
வனாய்
नयानुगः { டியாயத்தாத அனுசரிக்
கிறவனாக இருக்கிற
னோ

सः அவன்
चिरं வெகுநாளும்
ऐश्वर्यं ராஜ்ய அதிகாரத்தை
शास्ति செலுத்துகிறான்.
अरीन् च சத்துருக்களையும்
वशे कुरुते தன் வசப்படுத்துகி
றான்.

संदधानो हि कालेन विगृह्णेश्वरिभिः सह । स्वपक्षवर्धनं कुर्वन्महदैश्वर्यमभ्युते ॥ ८ ॥

कालेन "காலத்திற்குத் தக்க
படி
अरिभिः सह சத்துருக்களோடுகூட
संदधानः சந்திபண்ணிக்கொண்
டும்
विगृह्णन् च போர்புரிந்துகொண்
டும்

स्वपक्षवर्धनं தன்பக்கத்தின் செழி
ப்பை
कुर्वन् हि கவனிக்கிறவன் தான்
महत् அழிபாத
ऐश्वर्यं பாக்கத்தை
अभ्युते அனுபவிக்கிறான்.

हीयमानेन कर्तव्यो राज्ञा संधिः समेन च । न शत्रुमवमन्येत ज्यायान्कुर्वीत विग्रहम् ॥

शत्रु "ஐயர் சத்துருவை
अवमन्येत न அவமனியமாக எண்ண
க்கூடாது.
हीयमानेन தான் தாழ்த்தவனுமாயி
ருந்தாலும்கூட
समेन च தான் சமனனாகவிரி
ந்தாலும்கூட

राज्ञा மன்னனும்
सन्धिः சந்திபண்ணிக்கொண்
டால்
कर्तव्यः ஆவச்யம் செய்யத்தக்
ज्यायान् மேம்பட்டவன் [கூட,
विग्रहं போரை
कुर्वीत செய்யவேண்டும்.

तन्मयं रोचते संधिः सह रामेण रावण । यदर्थमभियुक्ताः स्म सीता तस्मै प्रदीयताम् ॥

रावण	“ராவணா!	यदर्थं	எவன் காரணமால்
तत्	அதையால்	अभियुक्ताः स्म	பகைகொண்டோமோ
रामेण सह	ராமனோடுகூட		அந்த
संधिः	சந்திபண்ணிக்கொள்	सीता	வரிதை
मयं	எனக்கு [எல்	तस्मै	அவனுக்கு
रोचते	(என்னதான்) தெரன்னு	प्रदीयताम्	தருப்பிக்கொடுத்தும்
	கின்றது.		கிடப்பபட்டும்.

यस्य देवर्षयः सर्वे गन्धर्वाश्च जयैषिणः । विरोधं मा गमस्तेन संधिस्ते तेन रोचताम् ॥

देवर्षयः	“தேவர்களும	मा गमः	நீ அடையாதே.
गन्धर्वाः च	கந்தர்வர்களுமாகிய	ते	உனக்கு
सर्वे	எல்லோரும்	तेन	அவனோடு
यस्य	எவனுக்கு	सन्धिः	சந்திபண்ணிக்
जयैषिणः	வெற்றியைக்கொருகின்		கொள்ளுதல்
तेन	அவனோடு [நார்களை	रोचताम्	மனமொப்பினதாக
विरोधं	விரோதத்தை		ஆகட்டும்.

असृजद्भगवान्पक्षौ द्वावेव हि पितामहः । सुराणामसुराणां च धर्माधर्मौ तदाश्रयौ ॥ १२ ॥

पितामहः	“பிரம்ம	तदाश्रयौ हि	அவர்களை ஆதரயித்த
भगवान्	தேவர்		வைகளாயும்
सुराणां	தேவர்களுக்காகவும்,	धर्माधर्मौ	தர்மம் அதர்மம்என்ற
असुराणां च	அசுரர்களுக்காகவும்,	द्वौ एव	இரண்டையுமே
पक्षौ	தனித்தனியே அவரவ	असृजत्	செருட்டித்தார்.
	ர்க்குரியவைகளாயும்		

धर्मो हि श्रूयते पक्षो ह्यमराणां महात्मनाम् । अधर्मो रक्षसां पक्षो ह्यसुराणां च रावण ॥

रावण	“ராவணா!	अधर्मः हि	அதர்மமென்பதோ
धर्मः हि	தர்மமென்பதோ	असुराणां	அசுரர்களுடையவும்
महात्मनां	மகாத்மாக்களாகிய	रक्षसां च	அரக்கர்களுடையவும்
अमराणां	தேவர்களுடைய	पक्षः	பக்கமாகவும்
पक्षः हि	பக்கமாகவும்,	श्रूयते	சொல்லப்படுகிறது.

धर्मो वै यसतेऽधर्मं ततः कृतमभूयुगम् । अधर्मो यसते धर्मं ततस्तिष्ठः प्रवर्तते ॥ १५ ॥

धर्मः वै	“தர்மமானது	अधर्मः	அதர்மம்
अधर्मं	அதர்மத்தை	धर्मं	தர்மத்தை
यसते ततः	விழுங்கும்பொழுது	यसते ततः	கிழுங்கும்பொழுது
कृतं युगं	கிருதயுகமானது	तिष्ठः	கலியுகமானது
अभूत्	நடைபெறுகிறது.	प्रवर्तते	ஆரம்பமாகிறது.

तच्चया चरता लोकान्धर्मो विनिहतो महान् । अधर्मः प्रगृहीतश्च तेनास्मद्वलिनः परे ॥

तत् "அப்பொழுது
लोकान् चरता திக்விஜயம்செய்த
त्वया உன்னால்
महान् சிறந்த
धर्मः தர்மமானது
विनिहतः நாசஞ்செய்யப்பட்ட

[உது.]

अधर्मः च அதர்மமும்
प्रगृहीतः கைக்கொள்ளப்பட்ட
तेन அதனால் [உது.
परे சத்துருக்கள்
अस्मद् நம்மைவிட
वलिनः அதிக பலசரஸிகளாயி
ருக்கின்றார்கள்.

स प्रमादाद्विद्वस्ते ह्यधर्मो ग्रसते च नः । विवर्धयति पक्षं च सुराणां सुरभावनः ॥१६॥

सः अधर्मः हि "அந்த அதர்மமே
ते உனது
प्रमादात् தப்பு எண்ணத்தால்
विद्वद् வளர்த்ததால்
नः நம்மை
ग्रसते விழுக்குகிறது.
च அன்றியும்

सुरभावनः च { தேவர்களுக்குவேண்
டியதைத் தருகிறதா
கவுமாகி
सुराणां தேவர்களுடைய
पक्षं பகடத்தை
विवर्धयति செழிப்பிக்கின்றது.

विषयेषु ग्रसतेन यत्किञ्चित्कारिणा त्वया । कृषीणामभिकल्पानामुद्देशो जनितो महान् ॥

विषयेषु "சிறிற்பங்களில்
ग्रसते சுடுபட்டவனுப்
यत्किञ्चित्कारिणा நினைக்கவும் கூடாத
தொழில்களைப்புரியும்
त्वया உன்னால்

अभिकल्पानां அக்கனிக்கொப்பாண
வர்களாகிய
कृषीणां முனிவர்களுக்கு
महान् அஸஹ்யமாயிருக்கிற
उद्देशः துயரம்
जनितः விளைவிக்கப்பட்டது.

तेषां प्रभावो दुर्धर्षः प्रदीप्त इव पावकः । तपसा भावितात्मानो धर्मस्यानुग्रहे रताः ॥

तेषां "அவர்களுடைய
प्रभावः சக்தி
प्रदीप्तः கொழுத்துவிட்
டெரியும்
पावकः इव அக்னிபொன்றதாய்
दुर्धर्षः அனுகமுடியாதது.

तपसा தவத்தால்
भावितात्मानः பாமாத்மனானிகளாய்
धर्मस्य தர்மத்தை
अनुग्रहे வளர்ப்பதில்
रताः ஊக்கமுடையவர்கள்.

मुख्यैर्यज्ञैर्यजन्येते नित्यं तैस्तैर्दिजातयः । जुह्वत्यर्थाश्च विधिवद्देदांश्चैरधीयते ॥ १९ ॥

एते दिजातयः "இந்த அந்தணர்கள்
तैः तैः அந்தந்த
मुख्यैः சிறந்த
यज्ञैः யாகக்களால்
नित्यं எப்பொழுதும்
यजन्ति தேவர்களை ஆராதிக்
கின்றார்கள்.

विधिवत् முறைப்படி
अधीन् च அக்கனிகளிலும்
जुहति ஜோமம்பண் ணுகின்
ருர்கள்.
वेदान् च வேதங்களையும்
उच्चैः உயர்க்கு ரானால்
अधीयते ஒதுகின்றார்கள்.

अभिभूय च रक्षांसि ब्रह्मघोषानुदैरयन् । दिशोऽपि विद्रुताः सर्वाः स्तनयिबुरिवोष्णगे ॥

रक्षांसि	“அரக்கர்களை	स्तनयिनुः इव	மேகம்போலிலே
अभिभूय	அவமானம்செய்து	सर्वाः	எல்லா
ब्रह्मघोषान् च	பிரம்மசாபங்களையும்	दिशः अपि	திக்குகளிலும்
उदैरयन्	இட்டார்கள்,	विद्रुताः	மனறந்தார்கள்.
उलालो	வெயிற்சொல்லத்தில்		

कृपाणामभिकल्पानामग्निहोत्रसमुत्थितः । आदत्ते रक्षसां तेजो धूमो व्याप्य दिशो दश ॥

अभिकल्पानां	“அக்ஷிக்குடிமான்சை	दश	பத்து
	னான	दिशः	திக்குகளிலும்
कृपाणां	ரிவதிகளுடைய	व्याप्य	பரவி
अग्निहोत्रसमुत्थितः	அக்ஷித்தொத்திரத்தி	रक्षसां	அரக்கர்களுடைய
	னில் உண்டான	तेजः	தெதுஸ்கை
धूमः	புகையானது	आदत्ते	கவர்சின்றது.

तेषु तेषु च देशेषु पुण्येष्वेव दृढवर्तैः । चर्यमाणं तपस्तीव्रं सन्तापयति राक्षसान् ॥ २२ ॥

तेषु तेषु	“அந்தந்த	चर्यमाणं	அனுபவிக்கப்படுகிற
पुण्येषु	புண்ணிய	तीव्रं	உக்கிரமான
देशेषु च	சேஷத்திரங்குளிகளிலேயே	तपः	தவமானது
दृढवर्तैः एव	{ குறைபற்ற தர்மானு	राक्षसान्	அரக்கர்களை
	ஷ்டானங்களைபுடைய	सन्तापयति	சுதற அடிக்கிறது.
	ஆகர்களாகையே		

देवदानवयक्षेभ्यो गृहीतश्च वरस्त्वया

॥ २३ ॥

देवदा	உன்னால்	वरः	உன் பிரார்த்தனை
नवयक्षेभ्यः	“தேவர்கள், தானவா		(மாணமின்மை)
च	கள், யசூர்கள் இ	गृहीतः	அடைபிடிப்பட்டுக்
	லர்களால்		கிறது.

मानुषा वानरा कक्षा गोलाङ्गुला महाबलाः । बलवन्त इहागम्य गर्जन्ति दृढविक्रमाः ॥

महाबलाः	“மகாபலசாலிகளும்	गोलाङ्गुलाः	முசுக்களெனும்
	எதற்கும் சலியாத		வானரர்களும்
दृढविक्रमाः	{ ஆண்மைபுடையவர்	बलवन्तः	மேம்பட்டவர்களாய்
	களும்மான	इह	இவ்விடத்திற்கு
मानुषाः	மானிடர்களும்	आगम्य	வந்து
वानराः	வானரர்களும்	गर्जन्ति	கர்ஜிக்கிறார்கள்.
कक्षाः	கரையுள்ளும்		

उत्पातान्विविधान्दृष्ट्वा धोरान्वहुविधांस्तथा ।

विविधान्

பலவகையின

उत्पातान्

உ. தீவர தாக்களையும்

तथा

அவ்வண்ணமே

बहुविधान्

பலவகை

धोरान्

{ தீங்கை விளைவிக்கும்
சாஸ்திரோத்தமரீத
சாபங்களை யும்

विनाशमनुपश्यामि सर्वेषां रक्षसामहम् ॥

इष्ट्वा

கவனித்து

रक्षसां

அரக்கர்கள்

सर्वेषां

எல்லோருக்கும்

विनाशं

அழிவை

अहं

நான்

अनुपश्यामि

சம்பவிக்கப்படுவாகிற
தாய் ஊகித்தேறல்.

खराभिस्तनिता धोरा मेघाः प्रतिभयङ्कराः ।

धोराः

“கொடிய உருவமு
டைபவைகளும்,

प्रतिभयङ्कराः

மிக்க பயந்தை விளை
விக்கின்றவைகளும்

खराभिस्तनिताः

சுதிமையாய் இடிக்கின்
றவைகளெல்லாம்

शोणितेनाभिवर्पन्ति लङ्कामुष्णेन सर्वतः ॥

मेघाः

மேகங்கள்

लङ्कां

இலங்கையில்

सर्वतः

எங்கும்

उष्णेन

கொதிக்கின்ற

शोणितेन

ரத்தத்தை

अभिवर्पन्ति

வாடிக்கின்றன.

रुदां वाहनानां च प्रपतन्त्यसविन्दवः । ध्वजा ध्वस्ता विवर्णाश्च न प्रभान्ति यथा पुरा ॥

रुदां

“அழுதின்ற

वाहनानां

வாகனப்பிராணிக
ளின்

असविन्दवः च

கண்ணீர் த் துளிகளும்

प्रपतन्ति

திழு விழுதின்றன.

ध्वजाः

துவழக்கள்

ध्वजाः

அழுக்கடைத்தவை
களாய்

विवर्णाः च

நிறம் மாறியவைகள
ளாயும்

यथा पुरा

முன்போல்

न प्रभान्ति

விளக்காமலிருக்கின்
றன.

व्याला गोमायवो गृध्रा वाश्यन्ति च सुभैरवम् ॥ २८ ॥

व्यालाः

“கொடிய

गोमायवः

கரிகளும்,

गृध्राः च

கழுஞ்சுளும்,

प्रविश्य लङ्कामनिशं समवायांश्च कुर्वते

अनिशं

எப்பொழுதும்

लङ्कां

இலங்கையில்

सुभैरवं

வெகு பயங்கரமாக

वाश्यन्ति

ஊர்ஜிதிகின்றன.

॥ २९ ॥

प्रविश्य लङ्कामनिशं समवायांश्च कुर्वते

अनिशं

எப்பொழுதும்

लङ्कां

இலங்கையில்

प्रविश्य

புகுத்த

समवायान् च कुर्वते

கூட்டம் கூடுகின்றன.

कालिकाः पाण्डुरैर्दन्तैः प्रहसन्त्ययतः स्थिताः । स्त्रियः स्वप्नेषु मुष्णन्त्यो गृहाणि प्रतिभाष्य च ॥

कालिकाः

“கருகிறமுள்ள

स्त्रियः

ஸ்த்ரீகள்

स्वप्नेषु

கனவுகளில்

गृहाणि

மனைவிமார்களின்

अमृतः

எதிரில்

स्थिताः

நிற்கின்றவர்களாய்

मुष्णन्त्यः

நிரயிக்கச்சொத்து

प्रतिभाष्य च

கூட்கூட எதிர்த்துப்
பேசு

पाण्डुरैः

வெள்ளையான

दन्तैः

பற்களைக் காட்டி

प्रहसन्ति

கிரிக்கின்றார்கள்.

करालो विकटो मुण्डः परुषः कृष्णपिङ्गलः । काशे गृहाणि सर्वेषां काले कालेऽन्वेष्यते ॥

करालः "பயங்கரமானவனும்,
विकटः செருக்குற்றவனும்,
मुण्डः தலைமயில்வாதவனும்,
परुषः பரர்க்க ஆணற்றய
மானவனும்,
कृष्णपिङ्गलः { கரும்பும் மஞ்சளும்
கலந்த நிறமுடையவ
னுமான்

काशः எமன்
सर्वेषां எல்லாருடைய
गृहाणि வீடுகளிலும்
काले काले நிமிஷந்தோறும்
अन्वेष्यते எதிர்பார்த்துக்
கொண்டிருக்கிறான்.

एतान्यन्यानि दुष्टानि निमित्तान्युत्पत्तन्ति च । विष्णुं मन्यामहे रामं मानुषं रूपमास्थितम् ॥

एतानि "இவைகளும்
अन्यानि மற்றவைகளுமான்
दुष्टानि அமங்கல கரமான
निमित्तानि च சூனங்களே
उत्पत्तन्ति தோன்றுகின்றன.

रामं रामனை
मानुषं மானிட
रूपं आस्थितं உருவமெடுத்துவந்த
विष्णुं விஷ்ணுவாக
मन्यामहे நினைக்கிறோம்.

न हि मानुषमात्रोऽसौ राघवो दृढविक्रमः । येन बद्धः समुद्रस्य स सेतुः परमाद्भुतः ॥

वेम "எவனும்
परमाद्भुतः பரம ஆச்சரப்பகரமா
பிருக்கின்ற
सः அந்த
सेतुः சேது
समुद्रस्य சமுந்திரத்திற்கு
बद्धः கட்டப்பட்டதோ

असौ இந்த
दृढविक्रमः எதற்கும் சலிவா
ஆண்மையற்ற
राघवः रामன்
मानुषमात्रः மானிடத்தன்மை
யுற்றவனாக
न हि இல்லவேயில்லை.

कुरुष्व नरराजेन सन्धिं रामेण रावण । ज्ञात्वा प्रथमं कार्याणि क्रियतामायतिक्षमम् ॥

कार्याणि "விஷயங்களை
ज्ञात्वा அறிந்துகொண்டு
आयतिक्षमं வருங்காலத்திற்
கேற்றதை
प्रथमं நிச்சயித்து
क्रियतां செய்வப்பட்டும்.

रावण ராவண !
नरराजेन மானிடர்களுக்கு
रामेण रामனோடு [ராமனான
सन्धिं சந்திபண்ணிக்
கொள்ளலை
कुरुष्व நீ செய்வாயாக.

सीतार्थं ते महाप्राज्ञ महद्भयमुपस्थितम्

॥ ४१ ॥

महाप्राज्ञ "மகாபுத்திரராலியே!
ते உனக்கு
सीतार्थं சீதைகாரணமாய்

महद् பெரும்
भयं ஆபத்து
उपस्थितम् கிட்டிவிட்டது.

इदं वचस्तत्र निशम्य माल्यवान्परीक्ष्य रक्षोऽधिपतेर्षनः पुनः ।

अनुत्तमेषुत्तमपौरुषो बली बभूव तूष्णीं समवेक्ष्य रावणम्

॥ ४२ ॥

अनुत्तमेषु	கிறந்தவர்களில்	सत	அப்பொழுது
उत्तमपौरुषः	கிறந்த ஆற்றலுடைய வனும்	रक्षोऽधिपतेः	அரக்கமன்னனது
बली	வெகு சக்தியுடையவ	मनः	மனதையும்
माल्यवान्	மால்யவான் [லுமான	परीक्ष्य	கவனித்தறிந்து
इदं	மேற்கண்ட	पुनः	இன்னும்
वचः	சொல்லை	रावणम्	ராவணனையும்
निशम्य	செனியில் போட்டு விட்டு	समवेक्ष्य	சரியாயறிந்து
		तूष्णीं बभूव	வாயை மூடிக்கொண்டான்.

स तद्वचो माल्यवता प्रभाषितं दशाननो न प्रतिशुश्रुवे तदा ।

भृशं जगर्दे च सुदुष्टमानसो मुनूर्ध्वरत्युच्चवचांस्युदास्यन्

॥ ४३ ॥

तदा	அப்பொழுது	सुदुष्टमानसः	கொடிய எண்ணங் கொண்ட
मुमुक्षुः	சாக்ருங்காலங்கிட்டிய	सः	அவன்
दशाननः	ராவணன் [வஞ்ஞ	अत्युच्चवचांसि	வன்மொழிகளை
माल्यवता	மால்யவானால்	उदीरयन्	சொல்லிக்கொண்டு
प्रभाषितं	சொல்லப்பட்ட	भृशं च	வாயில்வந்தபடியெல் லாமும்
सन्	அந்த	जगर्दे	எவதான்.
वचः	சொல்லை		
प्रतिशुश्रुवे न	எற்றுக்கொள்ளவில்லை.		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे पञ्चविंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 16021

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 1346

पट्विंशः सर्गः—முப்பத்தாறுவது ஸர்க்கம் ॥ ३६ ॥

लङ्कागुप्तिः—இலங்கை஁யக் காப்பது.

तत्तु माल्यवतो वाक्यं हितमुक्तं दशाननः । न मर्षयति दुष्टात्मा कालस्य वशमागतः ॥ १ ॥

काकूख	எமனுக்கு	तु	இவ்விஷயத்தில் *
वशं आगतः	ஆப்பட்டுவிட்ட	हितं	நிதிமாய்
* दुष्टात्मा	அஷ்டனாகிய	उक्तं	சொல்லப்பட்ட
दशाननः	ராவணன்	माल्यवतः	மால்யவானின்
सन्	அப்பொழுது	वाक्यं	சொல்லை
		मर्षयति न	சகிக்கவில்லை.

स बद्ध्वा भुङ्कुर्दि वक्त्रे कोषस्य वशमागतः । अमर्षात्परिवृत्ताक्षो माल्यवन्तमथाब्रवीत् ॥

सः	அவன்	अमर्षात्	கொபத்தால்
कोषस्य	கொபத்திற்கு	परिवृत्ताक्षः	கண்கள் சுழல
वशं आगतः	ஆடப்பட்டவனாகி	माल्यवन्तं	மாலயவாணைப்
भुङ्कुर्दि	பருவந்தை		பார்ந்து
वक्त्रे	கெற்றிலில்	अथ	பின்வருவது
बद्ध्वा	கெறித்து	अब्रवीत्	சொன்னான் :

हितबुद्ध्या यदहितं वचः परुषमुच्यते । परपक्षं प्रविश्यैव नैतच्छ्रोत्रं गतं मम ॥ ३ ॥

परपक्षं	சத் துருபகூத்தில்	परुषं	காதுகுடுத்துகேட்க
प्रविश्य एव	சென்றதுகொண்டே		வொண்ணாததுபாகிய
हितबुद्ध्या	உன்னுடைய நயிதத்	वचः	வார்த்தை
	தில் கொக்கால்	उच्यते	சொல்லப்பட்டதோ
यत्	எதொன்று	एतत्	இது
अहितं	எனக்கு நன்மை பயத்	मम श्रोत्रं	எனது காதில்
	காத்ததும்	गतं न	ஏறவில்லை.

मानुषं कृपणं राममेकं शाखामृगाश्रयम् । समर्थं मन्यसे केन त्यक्तं पित्रा वनालयम् ॥४॥

मानुषं	மானிடனும்,	एकं	எகராகியும்,
पित्रा	தந்தையால்	वनालयं	வனத்தில் திரிபவனும்
त्यक्तं	கைவிடப்பட்டவனாய்	रामे	ராமனை [மரண
कृपणं	திக்கற்றவனும்,	केन	எதைக்கொண்டு
शाखामृगाश्रयं	சூரக்குகளின் உதவி	समर्थं	சமர்த்தனாக
	வையக்கொண்ட	मन्यसे	நீ நினைக்கின்றனை?

रक्षसार्पिश्चरं मां च देवतानां भयङ्करम् । हीनं मां मन्यसे केन ह्रीनं सर्वविक्रमैः ॥ ५ ॥

देवतानां च	தேவர்களுக்கும்	अहीनं	குறையற்றிருக்கிறவ
भयङ्करं	நடுக்கமுண்டாக்குகிற		னுமான்
रक्षसां	அரக்கர்களது[வனாகிய	मां हि	என்னையோவெனில்
ईश्वरं	மன்னனாகிய	हीनं	தாழ்ந்தவனாக
मां	என்னை	केन	எக்காரணத்தால்
सर्वविक्रमैः	எல்லா பராக்கிரமம்	मन्यसे	நினைக்கின்றாய்?
	களாலும்		

वीर्यद्वेषेण वा शङ्के पक्षपातेन वा रिपोः । त्वयाऽहं परुषाण्युक्तः परशोत्साहनेन वा ॥ ६ ॥

त्वया	உன்னால்	अहं	நான்
वीर्यद्वेषेण वा	எனது வீர்யத்தில்	परुषाणि	சொல்லத்தகாத சொ
	பொருமைமையாவோ		ற்களை,
रिपोः	சத்துருகிடம்	उक्तः	சொல்லப்பட்டேன்
पक्षपातेन वा	பகஷபாதத்தாலோ		என்று
परशोत्साहनेन वा	பனகவர்களுடைய	शङ्के	நினைக்கிறேன்.
	ஏவுதலினாலோ		

प्रभवन्तं पदस्थं हि परुषं कोऽभिधास्यति । पण्डितः शास्त्रतत्त्वज्ञो विना प्रोत्साहनाद्रिपोः ॥

ரீபி: "சத்தாருவினுடைய
 பிரோதனாவ் வினா எழுதலாகல்லாது
 ஷாஸ்திரவன்: சாஸ்திரங்களின் துட்
 பங்களைப்பற்றித்

पण्डितः பண்டிதனாகும்
 कः हि எவன்றான்

आनीय च वनात्सीतां पश्यहीनापि व श्रियम् । किमर्थं प्रतिदास्यामि राघवस्य भयादहम् ॥

அஃ "நான்
 வனாவ் காட்டிலிருந்து
 பசுஹீனா தாமரைகையவிட்டு
 தனித்திருக்கிற
 சியம் இவ் மகாலக்ஷ்மியைப்போ
 லிருக்கும்

प्रभवन्तं வல்லமைபுற்று
 पदस्थं { உத்தமபதவியிலிருக்
 கின்ற ஒருவனைப்
 பார்த்து
 परुषं அடாதசொல்லை
 अभिधास्यति சொல்வான்.

सीतां வீரத்தைய
 आनीय च கொண்டுவந்துகிட்டு
 राघवस्य ராமனுக்கு
 भयात् किमर्थं பயந்தோ
 प्रतिदास्यामि திருப்பிக்கொடுப்
 பேன்! "

वृत्तं वानरकोटीभिः समुग्रीवं सलक्ष्मणम् । पश्य कैश्चिद्दहोभिस्त्वं राघवं निहतं मया ॥९॥

வ் "ஈ
 मया என்னால்
 वानरकोटीभिः கோடிக்கணக்கான
 வானரர்களுடன்
 वृत्तं சூழப்பட்டவனுன்
 राघवं ராமனை

समुग्रीवं சக்ரவர்த்தனுடையவும்,
 सलक्ष्मणं லக்ஷ்மணனுடைய
 कैश्चित् சில [வும்
 दहोभिः தினக்களில்
 निहतं கொல்லப்பட்டவனாக
 पश्य பார்ப்பாம்.

दृष्ट्वा यस्य न तिष्ठन्ति दैवतान्यपि संयुगे । स कस्माद्रावणो युद्धे भयमाहारयिष्यति ॥

यस्य "எவனுது
 दृष्ट्वा தெரந்த
 संयुगे யுத்தத்தில்
 दैवतानि अपि தேவர்கள் கூட
 तिष्ठन्ति न எதிர்த்து நிற்கமாட்
 டார்களை

सः அப்போர்க்கொத்த
 रावणः ராவணன்
 कस्मात् எக்காரணத்தால்
 युद्धे யுத்தத்தில்
 भयं आहारयिष्यति பயங்கொன்வான்?

॥ ११ ॥

द्विधा भज्येयमप्येवं न नमेयं तु कस्यचित्

द्विधा "இரண்டு துண்டாய்
 भज्येयं अपि நான் பின்படிப்பதாய்
 தும்

एवं तु அவ்விதமேயன்றி
 कस्यचित् ஒருவனுக்கும்
 नमेयं न தலைகுனிவேன்.

॥ १२ ॥

एष मे सहजो दोषः स्वभावो दुरतिक्रमः

एषः "இது
 मे எனது
 स्वभावः பிறவிக்குணம்;

सहजः பிறவி
 दोषः குறை
 दुरतिक्रमः நிவர்த்திக்கமுடியாதது.

यदि तावत्समुद्रे तु सेतुर्वद्धो यदृच्छया । रामेण विस्मयः कोऽत्र येन ते भयमागतम् ॥

येन	“எந்த	यदृच्छया तु	தனதாற்றலால்லரை
रामेण	ராமனால்		து அகன்றமாத்ராய்
ते	உனக்கு	वदः	கட்டப்பட்டது ;
भयं	பயம்	यदि तावत्	இதொன்றுண்டெனினும்
आगतं	ஏற்பட்டிருக்கிறதோ அவனால்	अत्र	இதில்
समुद्रे	சமுத்திரத்தில்	कः	என்ன
सेतुः	சேது	विस्मयः	ஆச்சர்யம்.

स तु तीर्त्वाऽर्णवं रामः सह वानरसेनया । प्रतिजानामि ते सत्यं न जीवन्प्रतियास्यति ॥

वानरसेनया	வானரசேனையோடு	तु =	பின்னர்
सह	கூட	जीवन्	உயிருடன்
सः	ஆந்த	प्रतियास्यति न	திரும்பிப்போகப் போகிறதில்லை.
रामः	ராமன்	ते	உனக்கு
अर्णवं	சமுத்திரத்தை	सत्यं प्रतिजानामि	சபதம்செய்து சொல் முகிதேன்.”
तीर्त्वा	கடந்து		

एवं ब्रुवाणं संख्यं रुष्टं विज्ञाय रावणम् । व्रीडितो माल्यवान् वाक्यं नोत्तरं प्रत्यपद्यत ॥

माल्यवान्	மால்யவான்	रुष्टं	கொங்கொண்டிருப்ப
एवं	மேற்கண்டவாறு	विज्ञाय	அறிந்து [வனாக
ब्रुवाणं	பேசும்	व्रीडितः	வெட்கி
रावणं	ராவணனை	उत्तरं	மறுமொழி
संख्ये	தலைகால்புரியாது	वाक्यं	சொல்லை
		प्रत्यपद्यत न	சொல்லவில்லை.

जयाशिषा च राजानं वर्धयित्वा यथोचितम् । माल्यवानभ्यनुज्ञातो जगाम स्वं निवेशनम् ॥

माल्यवान्	மால்யவான்	वर्धयित्वा	வாழ்த்திகிட்டு
राजानं	ஆரசனை	अभ्यनुज्ञातः च	விடைபெற்றுக்
यथोचितं	ஏற்றப்படி	स्वं	தனது [கொண்டு
जयाशिषा	{ “நீ வெற்றிபெற்று விளங்குவாயாக” என்கிற ஆகி சொற்கொண்டு	निवेशनं	மாலிகைக்கு
		जगाम	சென்றான்.

रावणस्तु सहामात्यो मन्त्रयित्वा विमृश्य च । लङ्कायामतुल्यां गुप्तिं कारयामास राक्षसः ॥

राक्षसः	ஆரக்கனாகிய	विमृश्य तु	நிச்சயித்து
रावणः	ராவணன்	लङ्कायां	இலங்கையில்
सहामात्यः च	மந்திரிமார்களுடன்	अतुल्यां	ஒப்புயர்வில்லாத
	சேர்ந்தவனால்	गुप्तिं	பாதுகாப்பை
मन्त्रयित्वा	ஆலோசித்து	कारयामास	பின்வருமாறு செய் வித்தான்;

स व्यादिदेश पूर्वस्यां ग्रहस्तं द्वारि राक्षसम् । दक्षिणस्यां महावीर्यं महापार्श्वमहोदरौ ॥

ச:	அவன்	மகாபரீரீ	மகாபரீரீ
பூர்வச்யா	கிழக்கு	மகாபரீரீ	கனரகிய
தாரி	வாயிலில்	மகாபரீரீ	மகாபரீரீ
புரஸ்த்	பிரஸ்துதனென்ற	மகாபரீரீ	மகாபரீரீ
ராக்ஸ	அரக்கனையும்	மகாபரீரீ	மகாபரீரீ
தக்ஷிணச்யா	தெற்கில்	மகாபரீரீ	மகாபரீரீ

पश्चिमायामथो द्वारि पुत्रमिन्द्रजितं तथा । व्यादिदेश महामायं बहुभी राक्षसैर्द्वैतम् ॥१९॥

ததா	அப்படியே	இந்திரஜிதன	இந்திரஜிதன
அதோ	அப்பொழுதே	புதுமி:	புதுமி:
பசிமாச்யா	மேற்கு	ராக்ஸ:	அரக்கர்களால்
தாரி	வாயிலில்	புது:	புதுப்பட்டவனாக
புத்ர	புதல்வனும்	வ்யாதிதேச	கியமித்தான்.
மகாமாய்	மகா மாயாவியுமான		

उत्तरस्यां पुरद्वारि व्यादिश्य शुकसारणौ । स्वयं चात्र भविष्यामि मन्त्रिणस्तानुवाच ह ॥

उत्तरस्यां	வடக்கு	மந்திரிகளைப்பார்த்து	மந்திரிகளைப்பார்த்து
புரதாரி	கோட்டைவாயிலில்	சுவய் ஹ	‘நானே’
சுகசாரணौ	சுக்களையும், வரண	அஸ ச	இங்கேயே
	னையும்	மவிஷ்யாமி	இருக்கப்போகிறேன்’
வ்யாதிச்ய	கியமித்துவிட்டு		என்றும்
தான்	அந்த	உவாச	கறினான்.

राक्षसं तु विरूपाक्षं महावीर्यपराक्रमम् । मध्यमेऽस्थापयद्गुल्मे बहुभिः सह राक्षसैः ॥२१॥

மகாபரீரீ-	அளவுகடந்த ஆண்	புதுமி:	புதுமி:
பராக்ஸம் து)	மைபுமாற்றலுமு	ராக்ஸ: சஹ	அரக்கர்களோடுகூட
	டையவனுக்கிய	மத்யமே	நடு
விரூபாக்ஸ	விருபாக்ஸனென்ற	குல்மே	கோட்டையில்
ராக்ஸ	அரக்களை	அஸ்தாபயத்	இருக்க வைத்தான்.

एवं विधानं लङ्कायां कृत्वा राक्षसपुङ्गवः । कुतकुल्यमिवात्मानं मन्यते कालचोदितः ॥

ராக்ஸபுங்ஙவ:	ராக்ஸஸோத்தம	காலசோதி:	எமனுக்கப்பட்டவ
	னாகும் அவன்	ஆத்மன	தன்னை [ஆய்
லங்காய்	இலங்கையில்	குகுல்ய இவ	தான் செய்வவேண்டிய
எவ்	மேற்கண்டவாறு		கடமைகளை செய்து
விதான	எற்பாட்டை		முடித்துவிட்டவ
குவா	செய்துவிட்டு,	மன்யதே	னானிக்கொண்
			டான்.

विसर्जयामास ततः स मन्त्रिणो विधानमाज्ञाप्य पुरस्य पुष्कलम् ।

जयाशिषा मन्त्रिगणेन पूजितो विवेश चान्तःपुरमृद्धिमन्महत

॥ २३ ॥

ச:	அவன்	பூஜித:	தெனரங்கத்தப்பட்டவ
पुरस्य	நகருக்கு	मन्त्रिण:	மந்திரிகளை [ஞய்]
पुष्कलम्	சிறந்த	विसर्जयामास	விடைகொடுத்தனுப்பி
विधानं	ஏற்பாட்டை	ततः	அதன்பின்னர் [ஞன்]
आज्ञाप्य	ஆஞ்ஞாபித்துவிட்டு	महत् च	மிகவும்
मन्त्रिगणेन	மந்திரிவர்க்கத்தால்	ऋद्धिमन्	செல்வம்மல்கிய
जयाशिषा	{ 'ஜயம்பெற்று வினக் குலாபாக' என்று ஆசித்தொற்கொண்டு	अन्तःपुरं	அந்தப்புரத்தினுள்
		विवेश	போய்ச் சென்றதுவிட் டான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे षट्त्रिंशः सर्गः ॥

आदिनः श्लोकः 16644

युद्धकाण्डे आदिनः श्लोकः 1369

सप्तविंशः सर्गः—முப்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் ॥ २७ ॥

श्रीरामेण सेनाव्यूहनम्—புரீராமர் வேளையை பிரித்து சிறித்துவது.

नरवानरराजौ तौ स च वायुसुतः कपिः । जाम्बवानृक्षराजश्च राक्षसश्च विभीषणः ॥१॥

अङ्गदो वालिपुत्रश्च सौमित्रिः शलभः कपिः । सुषेणः सहदायादो मैन्दो द्विविद एव च ॥

गजो गवाक्षः कुमुदो नलोऽय पनसस्तदा । अमित्रविषयं प्राप्ताः समवेताः समर्थयन् ॥

तौ	அந்த	कपिः	வானரனும்
नरवानर- राजौ	{ மானிடர்களின் மன் னரும் வானரர்க ளின் மன்னனும் (புரீ ராமரும் அக்கீவனும்)	सहदायादः	சற்றத்தாருடனிருந்த
		सुषेणः	ஸுஷேணனும்
		मैन्दः च	மைந்தனும்
वायुसुतः	வாயுவின் குமாரனும்	द्विविदः एव	ந்நிவிதனும்
कपिः	வானரருமாயி	गजः	கஜனும்
सः च	அவரும்(வன்னமரும்)	गवाक्षः	கவாக்ஷனும்
जाम्बवान् च	ஜம்பவானும்	कुमुदः	குமுதனும்
राक्षसः	அரக்கராயி	नलः अथ	நலனும்
विभीषणः च	விபிஷணரும்	पनसः तथा	பனஸனும்
वालिपुत्रः	வாலியின் புதல்வன	अमित्रविषयं	அத் தாருடையத்திற்கு
अङ्गदः च	அங்கதனும் [பி]	प्राप्ताः	வந்துசேர்ந்தவர்க
सौमित्रिः	ஸக்திமணரும்	समवेताः	ஒன்றுகூடி [ஞாய்]
शलभः	சலபனென்ற	समर्थयन्	சென்வருமாறு விரைய மாய்ப் பேசினார்கள்.

इयं सा लक्ष्यते लङ्का पुरी रावणपालिता । सासुरोऽगन्धर्वैर्मरैरपि दुर्जया ॥ ४ ॥

ராவணபாலிதா	"நாவணனும் லாதுகா க்கப்பட்டதும்	துஜயா	அழிக்கக்கூடி வமானது
சாசுரோ- } गन्धर्वै: }	ஆசுரர்கள், உடர்கர்கள், கந்தர்வர்கள், இவர் களோடுகூட	சா	ஆந்த [மேகிய
अमरैः अपि	தேவர்களாலும்கூட	லங்கா	இலங்கை
		पुरी	நகர்
		इयं	இதோ
		लक्ष्यते	காணப்படுகிறது.

कार्यसिद्धिं पुरस्कृत्य मन्त्रपथं विनिर्णये ॥ ५ ॥

कार्यसिद्धिं	"காரியதித்தியை	विनिर्णये	முன் ஏற்பாடுகளை யத்தில்
पुरस्कृत्य	முடிவாகக்கொண்டு	मन्त्रपथम्	ஆலோசிக்கல்.

नित्यं सन्निहितो ह्यत्र रावणो राक्षसाधिपः ॥ ६ ॥

राक्षसाधिपः	"ராட்சஸமன்னனுய்	नित्यं	எப்பொழுதும்
रावणः	ராவணன்	सन्निहितः	வசிக்கிறான்."
अस हि	இதில்தான்		

तथा तेषु ब्रुवाणेषु रावणावरजोऽब्रवीत् । वाक्यमप्राप्त्यपदवस्तुष्कलार्थं विभीषणः ॥ ७ ॥

तथा	மேற்கண்டவாறு	आव्राह्मणपदवत्	{ நாகரிகமாகிய சொற் கருடன் விளக்கு கிறது
तेषु	அவர்கள்	पुष्कलार्थं	பொருள் தீர்ப்பியது மாகிய
ब्रुवाणेषु	பேசிக்கொண்டிருக் கையில்	वाक्यं	ஒரு பொழியை
रावणावरजः	ராவணானது தாமி யாகிய	अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொழிந்தான் :
विभीषणः	விபீஷணன்		

अनलः शरभश्चैव संपातिर्विहगस्तथा । गत्वा लङ्कां महामात्याः पुरीं पुनरिहागताः ॥

भूत्वा शकुनयः सर्वे प्रविष्टाश्च रिपोर्वल्गम् । विधानं विहितं यच्च तद्गृष्टा समुपस्थिताः ॥

अनलः	"அனலனும்	अलं	சேனையை
शरभः च	சரபனும்	समुपस्थिताः	கிட்டி
संपातिः एव	சம்பாதிபும்	प्रविष्टाः च	தனதூற்ற
विहगः तथा	விஹகனென்று பிரனி ந்தனுமான	विहितं	செய்யப்பட்டிருக்கிற
महामात्याः	பெரும் மந்திரிகள்	विधानं	ஏற்பாடு
सर्वे	எல்லோரும்	यत्	எதுவோ
शकुनयः	பறவைகளாக	तत् च	அது ஏவ்வாவற்றை ஆம்
भूत्वा	உருக்கொண்டு	दृष्ट्वा	கண்டுகொண்டு
लङ्कां	இலங்கை	पुनः	மீண்டும்
पुरीं	நகருக்கு	इह	இவ்விடத்திற்கு
गत्वा	சென்று	आगताः	திரும்பிவந்துவிட்ட டார்கள்.
रिपोः	ரத்தருளினது		

விரூபாக்ஸ்து மஹா ஶ்ரீஸக்திபுஷ்பதா । வலேன ராஜசை: சாரீ மஹ்யம் குல்யமாஸ்தித: ॥

விரூபாக்: து	"விருபாக்ஷணம்	ராஜசை:	அரக்கர்களுக்கும்
ஶ்ரீஸக்திபுஷ்பதா	குலம், கத்தி, வில் இ வைகளை யோந்திய.	சாரீ	கூடி
மஹா	பெரும்	மஹ்யம்	நடு
வலேன	செனையோடும்	குலம்	கொட்டைவாய்
		ஆஸ்தித:	அடைந்திருக்கிறான்.

ஏதானேவ்விதாந் குலமாஶ்ரீகாந் சமுதீக்ய தே । மாமகா: சசிவா: சரீ புந: சீவ்விதாந் ॥

தே	"அந்த	குலமாந்	குபத்துவாரதபடிவே
மாமகா:	எனது		ண்டிய ரக்ஷணைகளை
சசிவா:	மந்திரிமார்கள்	சமுதீக்ய	பார்த்துவிட்டு
சரீ	எல்லோரும்	சீவ்	செக்கிரமே
ஶ்ரீகாந்	இலக்கையில்	புந:	திரும்பி
ஏவ்விதாந்	மேற்கொண்டிய	ஶ்ரீ	இவ்விடத்திற்கு
ஏதாந்	இந்த	ஆகதா:	வந்துவிட்டார்கள்.

ரஜாநாந் ச சஹ்ரே ச ரயாநாமயுதே புரே । ஶ்யாநாமயுதே ஶ்ரீ ச சாயகோதி: ரக்ஷசாந் ॥ ௧௭ ॥

புரே	"நகரில்	ஶ்யாநாந்	குதிரைகள்
ரஜாநாந்	யானைகள்	ஶ்ரீ அயுதே ச	இருபதினாயிரக்கணக்காகவும்
சஹ்ரே ச	ஆயிரக்கணக்காகவும்	ரக்ஷசாந்	அரக்கர்கள்
ரயாநாந்	ரதங்கள்	சாயகோதி: ச	கொடிக்கணக்கிற்கடிக
அயுதே ச	பதினாயிரக்கணக்காகவும்		மாகவமிருக்கின்றன.

விசுநாந் வலவந்த: சயுதேஷ்வாந் தாயின: । ஶ்ரீ ரக்ஷசராஜச்ய நல்யமேதே நிசாசரா: ॥

புதே	"இந்த	ஆததாயின: ச	எதிரின் உயிரை
நிசாசரா:	அரக்கர்கள்		வாக்குவதில்
விசுநாந்:	மகா ஆண்மைபுடைய	ரக்ஷசராஜச்ய	ரக்ஷணமன்னலு
	பவர்களாக		டைய
வலவந்த:	மகா ஆற்றலுடைய	நல்ய	எக்காலத்திலும்
	வர்களாக	ஶ்ரீ:	கைவிடாச்சினை
சயுதே	பொருளில்		தர்கள்.

ஏகேகஸ்யாந் யுதாரீ ரக்ஷசச்ய விசாந் புதே । பரிவார: சஹ்ரணாந் சஹ்ரணபதிஸ்தே ॥ ௧௮ ॥

விசாந் புதே	"செக்கிரவந்தியோடு	யுதாரீ	பொருக்கென்றே
பரிவார	இதில்	சஹ்ரணாந் சஹ்ரண	பத்துவாரதம்
ஏகேகஸ்ய	ஒவ்வொரு	பரிவார:	பரிவாரம்
ரக்ஷசச்ய	அரக்கனுக்கும்	பதிஸ்தே	சித்தமாயிருக்கிறது.

एतां प्रवृत्तिं लङ्कायां मन्त्रिप्रोक्तां विभीषणः । एवमुक्त्वा महाबाहु राक्षसांस्तानदर्शयत् ॥

மகாபாஹுவான்
விभीஷண:
மந்திரிகளால் சொல்ல
ப்பட்ட

எவ்
அகவ
தான்
ராட்சஸர்
அதர்ஷயத்
மேற்கண்டவாறு
சொல்லிவிட்டு
அந்த
அரக்கர்களை
பேரின்கொண்டு வந்து
நிமித்தினான்.

लङ्कायां
एतां प्रवृत्तिं

இலங்கை விஷயமான
இந்த சமரசரத்தை

लङ्कायां सचिवैः सर्वे रामाय प्रत्यवेदयत्

॥ २१ ॥

लङ्कायां
सर्वे

இலங்கை விஷயமாகிய
எல்லாவற்றையும்

सचिवैः
रामाय
प्रत्यवेदयत्

மந்திரிகளைக்கொண்டு
ஸ்ரீராமரிடம்
தெரிவித்தார்.

रामं कमलपत्राक्षमिदमुत्तरमब्रवीत् । रावणावरजः श्रीमान् रामपिप- चिकीर्षया ॥ २२ ॥

ராவணன்
ஸ்ரீமான்
ராமபி-
பிபிஷயா

தம்பியும்
ஸ்ரீமாலமாகிய அவன்
ஸ்ரீராமருக்கு ஹிதம்
செய்வதினான் அ
வாகினான்

தசர்
இவ்
கமலபத்ரா
ராம்
அவ்விவ்

இன்னும்
பின்வருமாறும்
தாமரைக்கண்ணரான
ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
கொன்னான்.

कुवेरं तु यदा राम रावणः प्रत्यबुध्यत । षष्टिः शतसहस्राणि तदा निर्यान्ति राक्षसाः ॥

ராம
ராவண:
யதா
குவேர்
प्रत्यबुध्यत

"ஸ்ரீராம!
ராவணன்
எப்பொழுது
குபேரனை
திர்த்துப் போர்
புரிந்தானோ

तदा
षष्टिः
शतसहस्राणि
राक्षसाः
निर्यान्ति

அப்பொழுது
அறுபது
எகூதம்
அரக்கர்களும்
வெளிவந்தார்கள்.

पराक्रमेण वीर्येण तेजसा सत्त्वगौरवात् । सदृशा येऽत्र दर्पेण रावणस्य दुरात्मनः ॥ २४ ॥

அச
வே
பராக்ரமேண
வீரேண
सत्त्वगौरवात्

"இவ்விடத்தில்
எவர்களை அவர்கள்
ஆற்றலும்
ஆண்மைமீதும்
பிறவிக்குணப் பெரு
மைமீதும்

तेजसा
दर्पेण
दुरात्मनः
रावणस्य
सदृशाः

ஒளியாலும்
கர்வத்தாலும்
தூரத்தாபான
ராவணனுக்கு
சமமானவர்கள்.

अत्र मन्युर्न कर्तव्यो रोषये त्वां न भीषये

॥ २५ ॥

अस
मन्युः
कर्तव्यः न
भीषये

"இவ்விஷயத்தில்
கேட்பமானது
கொள்ளத்தக்கதன்று.
தேவீரை

रोषये
भीषये न

சண்டிபிடச்
செய்கின்றேன்.
நான் பயப்படுத்
தவில்லை.

समर्थो ह्यसि वीर्येण सुगणामपि निग्रहे

॥ २६ ॥

वीर्येण "ஆண்மைமையால்
सुगणं अपि தேவர்களுடையவும்
निग्रहे கொட்டப்பட்டதும்
விஷயத்தில்

समर्थः சமர் த்தராய்
अपि இசுக்கிறீர்.
हि இது பிரசித்தம்.

तद्वांश्चतुरङ्गेण वलेन महता वृतः । व्यूढेदं वानरानीकं निर्मथिष्यति रावणम् ॥ २७ ॥

तत् "தூப்பொழுது
वृदं இந்த
वानरानीकं வானரரோணையை
व्यूह्य ஆளியவருத்து
चतुरङ्गेण நான்கு பாகமாகப்
பிரிக்கப்பட்ட

महता பெரும்
वलेन செலையால்
वृतः சூழப்பட்டவராய்
रावणं சரவணனை
मवान् தேவரீர்
निर्मथिष्यति காசஞ்செய்கிறீர்."

रावणावरजे वाक्यमेवं ब्रुवति राघवः । शत्रूणां प्रतिघातार्थमिदं वचनमब्रवीत् ॥ २८ ॥

रावणावरजे ராவணனது தம்பி
एवं மேற்கண்ட
वाक्यं சொல்லை
ब्रुवति சொல்லிய பின்னர்
राघवः ஸ்ரீராமர்

शत्रूणां சுத்தருக்களை
प्रतिघातार्थं அழிக்கும் விஷயத்
इदं பின்வரும் [தில்
वचनं கட்டளையை
अब्रवीत् இட்டார் :

पूर्वद्वारे तु लङ्काया नीलो वानरपुङ्गवः । प्रहस्तप्रतियोद्धा स्याद्वाனர்बहुभिर्वृतः ॥ २९ ॥

लङ्कायाः "இலங்கையின்
पूर्वद्वारे செழ்வாரையில்
वानरपुङ्गवः வானரோத்தமனாகிய
नीलः நீலன்
बहुभिः பல

वाனர்: வானரர்களால்
वृतः तु சூழப்பட்டவனாகவே
प्रहस्तप्रतियोद्धा } பிரகஸ்தனை எதிர்த்
स्यात् } தூப் போர்புரிபவனு
கட்டும்.

अङ्गदो वालिपुत्रस्तु वलेन महता वृतः । दक्षिणे बाधतां द्वारे महापार्श्वमहोदरौ ॥ ३० ॥

वालिपुत्रः "வாலிபுத்திரனாகிய
अङ्गदः அங்கதன்
महता பெரும்
वलेन சைனியத்தால்
वृतः तु சூழப்பட்டவனாகவே

दक्षिणे தெற்கு
द्वारे வாயிலில்
महापार्श्वमहोदरौ மகாபாரச்சுவளையும்
மகோதரனையும்
बाधताम् எதிர்த்துநிற்கட்டும்.

हनुमान्पश्चिमद्वारं निपीड्य पवनात्मजः । प्रविशत्वप्रमेयात्मा बहुभिः कपिभिर्वृतः ॥ ३१ ॥

पवनात्मजः "வாயுபகவானின்
அம்மைதனும்
अप्रमेयात्मा அநியமொண்ணாத ஆ
ண்மைவுற்றவனுமான
हनुमान् ஹனுமான்

बहुभिः कपिभिः பல வானரர்களால்
वृतः சூழப்பட்டவனுய்
पश्चिमद्वारं மேலைவாயிலை
निपीड्य தாக்கி
प्रविशतु துழையட்டும்.

दैत्यदानवसङ्घानामृषीणां च महात्मनाम् । विप्रकारमियः क्षुद्रो वरदानवनाम्बितः ॥३२॥
परिक्रामति यः सर्वलोकान्सन्तापयन्मजाः । तस्याहं राक्षसेन्द्रस्य स्वयमेव वधे धृतः ॥

ய:	"எவன்	மஜா:	பிரானுதனை
वरदानवनाम्बितः	வரம்பெற்றதால் செ ருக்குற்றவனாகிய	संतापयन्	தடுக்கச்செய்து கொண்டு
दैत्यदानव- सङ्घानां }	தீதிரின் புதல்வர்கள் தனுரின் புதல்வர் ஆகிய கூட்டங்களுக்கு குள்	सर्वान्	எல்லா
		लोकान्	உலகங்களிலும்
		परिक्रामति	திரிகிறானே,
		तस्य	அந்த
क्षुद्रः	அற்புதனே	राक्षसेन्द्रस्य	ராட்சஸேந்திரனின்
महात्मनां	மகாத்மாக்களாகிய	स्वयं एव	நானே கேசில்
ऋषीणां च	ரிஷிகளுக்கும்	वधे	வதைப்பதில்
विप्रकारमियः	{ தீக்குசெய்வதில் மன தைச் செலுத்துகி ருனே,	अहं	நான்
		एतः	முடிவுகொண்டிருக் கிறேன்.

उत्तरं नगरद्वारमहं सौमित्रिणा सह । निपीड्याभिप्रवेक्ष्यामि सबलो यत्र रावणः ॥३४॥

अहं	"நான்	यत्र	எங்கிருக்கின்றனே
सौमित्रिणा सह	ஸக்திமணனுடன் கூட	उत्तरं	வடக்கு [அந்த]
रावणः	ராவணன்	नगरद्वारं	கோட்டைவாயிலை
सबलः	சேலையுடன்	निपीड्या	தாக்கி
		अभिप्रवेक्ष्यामि	உட்புகப்போகிறேன்.

वानरेन्द्रश्च बलवानुजानश्च वीर्यवान् । राक्षसेन्द्रानुजश्चैव गुल्मे भवतु मध्यमे ॥ ३५ ॥

बलवान्	"பலவாகிய	वीर्यवान्	வீரயவானாகிய
वानरेन्द्रः च	வானரரானுடன்	राक्षराजः च	காட்சமன்னனும்
मध्यमे गुल्मे	சேலையின் மத்தியம் பிரதேசத்தில்	राक्षसेन्द्रानुजः }	ராட்சஸேந்திரனின்
		एव च	தம்பியும் அப்படியே சேலையின் நடுவிலி ருக்கட்டும்.
भवतु	இருக்கட்டும்.		

न चैव मानुषं रूपं कार्यं हरिभिराहवे

॥ ३६ ॥

एषा भवतु संज्ञा नो युद्धेऽस्मिन्वानरे बले

॥ ३७ ॥

आहवे	"போரில்	वानरे बले	வானரராகியத்தில்
हरिभिः	வானரர்களால்	एषा च	இதுவே
मानुषं रूपं	மனிதருவமானது	नः एव	நம் எல்லோருக்கும்
न कार्यं	கொள்ளக்கடக்கதன்று.	संज्ञा	அறிகுறியாக
अस्मिन् युद्धे	இந்தப் போரில்	भवतु	இருக்கட்டும்.

वानरा एव नशिहं स्वजनेऽस्मिन्भविष्यति

॥ ३८ ॥

अस्मिन्	"இந்த	नः	நமக்கு
स्वजने	நமது ஜனவிஷயத்தில்	विहं	எளிதில் அறிந்து
वानराः एव	வானரர்கள் தான்	भविष्यति	கொள்ளச் சாதனமாக இருக்கும்.

अष्टमिः सर्गः—முப்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம். ॥ ३८ ॥

लङ्कादर्शनार्थं सुवेलारोहणम्—இலங்கையைப் பார்க்க ஸுவேல மலையில் ஏறுவது.

स तु कृत्वा सुवेलस्य मतिमारोहणं प्रति । लक्ष्मणानुगतो रामः सुग्रीवमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥
विभीषणं च धर्मज्ञमनुरक्तं निशाचरम् । मन्त्रज्ञं च विधिज्ञं च शृङ्खया परया गिरा ॥

लक्ष्मणानुगतः	{ लक्ष्मणानुगताள் பின் தொடரப்பட்டவராகிய	मन्त्रज्ञं च	மந்திராலோசனைகளில் திபுணனும்
सः	அந்த	विधिज्ञं च	{ அனுஷ்டானமுறைகளில் தேர்ச்சிபெற்ற வனுமான
रामः	ராமர்	विभीषणं तु	விபிஷணனையும் பார்த்து
सुवेलस्य	சுவேலபர்வதத்தை	परया	மிக
आरोहणं प्रति	ஏறுவதைப்பற்றி	शृङ्खया	இனிய
मतिं कृत्वा	எண்ணங்கொண்டு	गिरा	சொற்கொண்டு
सुग्रीवं	சுகிரீவனையும்	इदं	செவருமாறு
धर्मज्ञं	தர்மமறிந்தவனும்	अब्रवीत्	மொழிந்தார்;
अनुरक्तं	பக்தனுமாகிய		
निशाचरं च	அரக்கனும்		

सुवेलं साधुशैलेन्द्रमिमं धातुशतैश्चितम् । अध्यारोहामहे सर्वे वस्यापोऽत्र निशामिमाम् ॥

इमं	* இந்த	सर्वे	சரம் எல்லோரும்
धातुशतैः	பலவகை தாதுப்பொருள்களால்	अध्यारोहामहे	ஏறுவோம்.
चितं	சிம்பிய	इमां	இந்த
साधुशैलेन्द्रं	அழகிய மலையரசாகிய	निशां	இரவை
सुवेलं	சுவேலமலையில் பீட	अत्र	இன்னிடத்தில்
		वस्यामः	கழிப்போம்.

लङ्कां चालोकयिष्यामो निलयं तस्य रक्षसः । येन मे मरणान्ताय हुता भार्या दुरात्मना॥

येन	* எந்த	हता	திருடப்பட்டனோ
दुरात्मना	தூராத்மாவால்	तस्य	அந்த
मरणान्ताय	மாணப் பயனைப் பெறுவதின்பொருட்டு	रक्षसः	அரக்கனது
मे	எனது	निलये	வாழ்விடமாகிய
भार्या	மனைவி	लङ्कां च	இலங்கையையும்
		आलोकयिष्यामः	பார்ப்போம்.

येन धर्मो न विज्ञातो न वृत्तं न कुलं तथा । राक्षस्या नीचया बुद्ध्या येन तद्दहितं कृतम् ॥
तस्मिन्मे वर्तते रोषः कीर्तिते राक्षसाधमे । यस्यापराधार्त्राचस्य वधं द्रक्ष्यामि रक्षसाम् ॥

येन	“எவனால்	गहिंरं	{ எல்லோராலும்
धर्मः	தர்மமானது		கித்திக்கப்படும் காரி
विज्ञातः न	இன்னதென அறியப் படாதிருக்கிறதோ,	कुलं	மமனது
तथा	அப்படியே	यस्य	செய்யப்பட்டதோ,
वृत्ति	சல்லொழுக்கமும்	नीचस्य	அந்த
न	அறியப்படாதிருக்கி றதோ,	अपराधान्	அற்பனது
कुलं	குலப்பெருமையும்	रक्षसं	குற்றத்தால்
न	அப்படியே அறியப் படாதிருக்கிறதோ,	वधं	அசக்கர்களுடைய
येन	எவனால்	द्रश्यामि	அழிவை
राक्षस्या	அசக்கனுடன் கூடப் பிடிந்த	तस्मिन्	நான் தீர்மானிக்கின் னோனோ
नीचया	அற்ப	राक्षसावमे	அந்த
वृत्त्या	புத்தியைக்கொண்டு	कीर्तिं	ராஷ்டிரப்பதர்
तत्	அந்த	मे	பேர்சொன்னமாத் தி
		रोपः	எனக்கு [ரத்தில்
		वर्तते	கொபம்
			பொக்குகின்றது.

एको हि कुस्ते पापं काशपाशवशं गतः । नीचेनात्पापचारेण कुलं तेन विनश्यति ॥ ७ ॥

कालपाशवशं	“எமனது பாசத்தில்	सन	அந்த
गतः	சிக்கிக்கொண்ட	नीचन	அற்பனால்
एकः	ஒருவன்	आत्मचारेण	தான் செய்த பாபத்
पापं	பாபத்தை	कुलं हि	குலமே [தால்
कुस्ते	செய்கிறான்.	विनश्यति	நசித்துவிடுகிறது.”

एवं संमन्वयन्नेव सकोधो रावणं प्रति । राघः सुवेष्टं वासाय चित्रसानुमुपाबुद्धत् ॥ ८ ॥

राघः	ஸ்ரீராமர்	चित्रसानुं	அழகிய தாழ்வரை
रावणं प्रति	ராவணனை நினைந்து		அமைந்த
सकोधः	கொள்கொண்டவராகி	सुवेष्टं	சுவேஸ்தனில்
एवं	மேற்கண்டவாறு	वासाय	இரவைக்கழிப்பதின்
संमन्वयन् एव	சொல்லிக்கொண்டு	उपाबुद्धत्	எதிருள். [பொருட்டு

पृष्ठतो लक्ष्मणश्चैनमन्वगच्छत्समाहितः । सशरं चापमुद्यम्य सुवहद्विक्रमे रतः ॥ ९ ॥

सुवहद्विक्रमे	{ अतिविक्रमமாகிய என்றுர் வெற்றிபெ றும் சக்தியில்	चां	கிணை [கொண்டு
रतः	வாவரானும் கொண் டபடப்படும்	उद्यम्य	கையில் பற்றிக்-
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	समाहितः च	கலவாமென்பதே
सशरं	பாணத்துடன் கூட	एवं	இல்லாதவராய்
		पृष्ठतः	திவரை
		अभिसायात्	பின்பக்கத்தில்
			தொடர்ந்துசென்றார்.

तमन्वरोहसुग्रीवः सामात्यः सविभीषणः ॥ १० ॥

सुग्रीवः	சுகிரீவுன்	सविभीषणः	விபிஷணனுடனும்
सामात्यः	மந்திரிகளுடனும்	त	அவரை
		अन्वरोहत्	தொடர்க்கே ஏறினார்.

हनुमानङ्गदो नीलो मैन्दो द्विविद एव च । गजो गवाक्षो गवयः शरभो गन्धमादनः ॥
 पनसः कुमुदश्चैव हरो रम्भश्च यूथपः । जाम्बवांश्च सुषेणश्च करम्भश्च महाबुतिः ॥ १२ ॥
 दुर्मुखश्च महातेजास्तथा शतबलिः कपिः । एते चान्ये च बहवो वानराः शीघ्रगामिनः ॥
 ते वायुवेगप्रवणास्तं गिरिं गिरिचारिणः । अध्यारोहन्त शतशः सुबलं यत्र राघवः ॥

हनुमान्	ஹனுமாரும்,	दुर्मुखः च	தர்முகனும்
अङ्गदः	அங்கதனும்,	तथा	அப்படியே
नीलः	நீலனும்,	कपिः	வானரனுமாகிய
मैन्दः एव	மைந்தனும்,	शतबलिः च	சதபலியுமான
द्विविदः च	தீவிதனும்,	एते	இவர்களும்
गजः	கஜனும்,	ते	அந்த
गवाक्षः	கவாக்ஷனும்,	अन्ये च	மற்றுமுள்ளவர்களும்
गवयः	கவயனும்,	गिरिचारिणः	{ மலைகளில் சுஞ்சரிக் கும் அனுபவமுடை யவர்களும்,
शरभः	சரபனும்,	वायुवेगप्रवणाः	வாயுவேகம்படைக்கப் பெற்றவர்களும்
गन्धमादनः	கந்தமாதனனும்,	शीघ्रगामिनः	மிக்க வேகம் செல்ல வல்லவர்களுமான
पनसः एव	பனஸனும்,	बहवः	பல
कुमुदः च	குமுதனும்,	वानराः च	வானரர்களும்
ह्रः	ஹரனும்,	शतशः	நூற்றுக்கணக்காக
यूथपः	யூதபத் தலைவனுக்கிய	गवयः	நூரிடமர்
रम्भः च	ரம்பனும்,	यस	எங்கிருந்தனாரோ
जाम्बवान्	ஜாம்பவானும்,	तं सुबलं गिरिं	அந்த சுவலமலையில்
सुषेणः च	ஸுஷேணனும்,	अध्यारोहन्त	ஏறினார்கள்.
महाबुतिः	மகா தேஜஸ்வியாகிய		
करम्भः च	கரம்பனும்,		
महातेजाः	மகா பராக்ரமசாலி யாகிய		

ते त्वदीयेण कालेन गिरिमास्त्र्य सर्वतः । ददशुः शिखरे तस्य विपक्तामिव खे पुरीम् ॥

ते	அவர்கள்	पुरी	பட்டணத்தை
अदीयेण कालेन तु	சுதீவிரலையே	सर्वतः	முற்றிலுமே
गिरिं	மலையில்	खे	ஆகாசத்தில்
आस्त्र्य	ஏறி	विपक्तां इव	கட்டப்பட்டிருக் கிறது போன்றதாக
तस्य	அதனுது	ददशुः	கவனித்தார்கள்.
शिखरे	சிகரத்தில்		

तां शुभां प्रवरद्वारां प्राकारपरिशोभिताम् । लङ्कां राक्षससंपूर्णां ददृशुर्हरियूथपाः ॥ १६ ॥

हरियूथपाः	வானரேனைத்தலை வர்கள்	प्राकारपरिशोभितां	{ 10. திற்சுவர்களால் எல் லாப் பக்கங்களிலும் விளங்குகிறதாய் அரக்கர்களால் நிரம்பியதாய்
तां	அந்த	राक्षससंपूर्णां	அரக்கர்களால் நிரம்பியதாய்
लङ्कां	இலங்கைநகரை	शुभां	அழகுற்று விளங்கு வதாய்
प्रवरद्वारां	நிறைந்த வாகடிகளையு டையதாய்	ददृशुः	கவனித்தார்கள்.

प्राकारचयसंस्थैश्च तदा नीलैर्निशाचरैः । ददृशुस्ते हरिश्रेष्ठाः प्राकारपरं कृतम् ॥ १७ ॥

ते	அந்த	निशाचरैः	அரக்கர்களைக் கொண்டு
हरिश्रेष्ठाः	வானரோத்தமர்கள்	भपरं	இன்னுமெவரு
तदा	அப்பொழுது	प्राकारं	மதிச்சுவரை
प्राकारचयसंस्थैः	மதிற்சுவர்களின் மே டைகளில் நிற்கின்ற	कृतं	கடப்பெற்றிருப்ப
नीलैः च	செருநிறமுடைய	ददृशुः	எண்ணினார்கள். [தர

ते दृष्ट्वा वानराः सर्वे राक्षसान्युद्धकाङ्क्षिणः । सुसुचुर्विविधानादांस्तत्र रामस्य पश्यतः ॥

ते	அந்த	दृष्ट्वा	பார்த்து
युद्धकाङ्क्षिणः	போர்புரிய ஆவன வருக்கின்ற	तत्र	அங்குடத்தில்
वानराः	வானர்கள்	रामस्य पश्यतः	ஸ்ரீராமர் முன்பாகவே
सर्वे	எல்லோரும்	विविधान्	பலவித
राक्षसान्	அரக்கர்களை	नादान्	கூச்சங்களை
		सुसुचुः	இட்டார்கள்.

ततोऽस्तमगमत्सूर्यः सन्ध्यया प्रतिरञ्जितः । पूर्णचन्द्रप्रदीप्ता च क्षपा समभिवर्तते ॥ १९ ॥

सन्ध्यया	ஸந்தியால்	क्षपा च	இரவும்
प्रतिरञ्जितः	சென்னிறமடைந்த	पूर्णचन्द्रप्रदीप्ता	பூர்ணசந்திரனால் பிர காசுத்துக்கொண்டு
सूर्यः	சூரியன்		
अस्तं भगवत्	அஸ்தமித்தான்.	समभिवर्तते	விளங்கிற்று.
ततः	அப்பொழுது		

सुबेलपृष्ठं प्राप्ता सा महती राघवानुगा । शुशुभे वानरी सेना प्रदोषसमये स्थिता ॥ २० ॥

सुबेलपृष्ठं	சுபேலமுகையின் உச்சிகளில்	राघवानुगा	ஸ்ரீராமர் கொற்படி
प्रदोषसमये	ஸாயங்காலத்தில்	महती	பெரும் [நடக்கும்]
प्राप्ता	வந்துசேர்ந்து	वानरी	வானர
स्थिता	நிற்கும்	सेना	சேனையானது
आ	அந்த	शुशुभे	தேஜோமயமாய் விளங்கிற்று.

ततः स रामो हरिवाहिनीपतिर्विभीषणेन प्रतिनन्द्य सत्कृतः ।

सलक्ष्मणो यूथपयूथसंवृतः सुवेलपृष्ठे न्यवसद्यथासुखम्

॥ २१ ॥

சலக்ஷ்மண:	லக்ஷ்மணருடன் கூட	யூதபயூதசंवृत:	{ ஸகனியத்தலைவர்களா லும் செனைகளாலும் சூழப்பட்டவராய்
ச:	அந்த [விருத்த	சுவேல்புரே	சுவேலமலைபின் உச்சியில்
ஹரிவாஹிணிபதி:	{ குளக்குகாஸனியத்திற் குளகூடமானனாய் விளங்கிய	தத:	அப்பொழுது
ராம:	ஸ்ரீராமர்	யதாசுல:	சுகமே
விபீஷணே	விபீஷணனால்	न्यवसम्	அன்றிரகவக் கழித்தார்.
புதினந்	போற்றிப்புகழ்ந்து		
சக்ருத:	கௌரவிக்ஷப்பட்ட வராய்		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्येयुद्धकाण्डे अष्टत्रिंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 16106

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 1431

एकोनचत्वारिंशः सर्गः—முப்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம். ॥ २१ ॥

लङ्कादर्शनम्—இலங்கைக் காட்சி.

तां रात्रिपुषितास्तत्र सुवेले हरिपुङ्गवाः । लङ्कायां ददृशुर्वीरा वनान्युपवनानि च ॥ १ ॥

வீர:	வீரர்களான	उषिता:	கழித்தவர்களாய்
ஹரிபுங்ஹ:	வானரோத்தமர்கள்	लङ्कायां	இலங்கையில்
तत्र	அப்பொழுது	वनानि	வனங்களையும்
சுவேலே	சுவேலமலையில்	उपवनानि च	தோட்டங்களையும்
तां	அந்த	ददृशुः	கண்டார்கள்.
रात्रि	இரவை		

सप्तसौम्यानि रम्याणि विशालान्यायतानि च । दृष्टिरम्याणि ते दृष्ट्वा बभूवुर्जातिविस्मयाः॥

ते	அவர்கள்	रम्याणि	அழகுற்று விளங்கு வனவாய்,
सप्तसौम्यानि	{ ஒன்வெட்பொலவே எல்லாமும் காத்தி கொண்டு விளங்கு வனவாய்	विशालानि	விகாஸமானவை யாயும்,
दृष्टिरम्याणि	கண்களைக் கவரும் வண்ணமாய்	आयतानि च	நீண்டவைகளாயும்
		दृष्ट्वा	பார்த்து
		जातिविस्मयाः	ஆச்சர்யமடைந்தவர்
		बभूवुः	ஆனார்கள். [கனாக

चम्पकाशोकपुन्नागसालतालसमाकुला । तमालवनसंछन्ना नागपालासमावृता ॥ ३ ॥

हिमालैरर्जुनैर्नर्पैः सप्तपणैश्च पुष्पैः । तिलकैः कर्णिकारैश्च पाटलैश्च समन्ततः ॥ ४ ॥

शुशुमे पुष्पितामैश्च लतापारगैर्द्रुमैः । लङ्का बहुविधैर्दिव्ययथेन्द्रस्थापरावती ॥ ५ ॥

सुन्दर-पर्वतपर श्रीगणेशकी झाँकी

प्रभु कुल शीश कर्पाश उछंगी । वाम दहिन दिशि चाप निपंगी ॥ दृष्टुं कर कमल सुधारत बाना । कह लें केश मंत्र लंगि काना ॥
बढ़भागी अंगद हनुमान । चरण कमल चापत बिधि नाना ॥ प्रभु पाँके लक्ष्मण वीरासन । कटि निरंग कर बान गरासन ॥

विचित्रकुसुमोपेतै रक्तकोमलपल्लवैः । शादूलैश्च तथा नीलैश्चिवाभिर्वनराजिभिः ॥ ६ ॥

லகூ	இலக்கை,
वम्पकाशोकपुष्पाग-	சண்பகம், அசோகம்,
सालनालसमाकुला	புள்ளை, ஆச்சரப்பனை
	இவைகளால் நிறைந்
	ததாயும்,
तमालवनसंलक्षा	தமாலவனக்கூட்டங்
	கள் செறிந்ததாயும்,
नागमालसमावृता	நாகமேளமரங்களால்
	சூழப்பெற்றதாயும்,
हिमालैः	ஹிம்தாலவமரங்
	களாலும்,
अशुनैः	மருதமரங்களாலும்
नीपैः	கடம்பமரங்களாலும்
ससुरैः च	எழிலைப்பாலை மரங்க
पुष्पितैः	பூத்த [ளாலும்
तिलकैः	திலகமரங்களாலும்
कर्णिकारैः च	சரக்கொன்றை
	மரங்களாலும்
पादलैः च	பாதிரிமரங்களாலும்

समन्ततः	எங்கும்
पुष्पितामैः	நனிகளில் பூந்து
सतारिगैः	கொடிகள் படர்ந்து
विचित्रकुसुमोपेतैः	அழகியமலர் நிறைந்து
रक्तकोमलपल्लवैः	செவ்விய இனந்தளி
	ருற்றவைகளால்
दिव्यैः	சிறந்த
बहुविधैः	பலவகை
द्रुमैः च	விரும்பத்தக்கனாலும்
यथा	அப்படியே
नीलैः	கறுத்த
शादूलैः च	இளம் புற்றரைக
	ளாலும்
चिवाभिः	பனகைதக் சுவரும்
वनराजिभिः	தோட்டவரிசைக
इन्द्रस्य	இந்திரனது [ளாலும்
अमरावती	அமராவதிநகர்
यथा	எனவே
शुशुभे	திசுழந்தது.

गन्धाढ्यान्यभिरम्याणि पुष्पाणि च फलानि च । धारयन्त्यगमास्तत्र भूषणानीव मानवाः॥

तस्य	அவ்விடத்தில்
अगमाः	மரங்கள்
गन्धाढ्यानि	வாசனை நிறைந்தவை
	களும்
अभिरम्याणि च	மிக அழகுற்றவைக
	ளுமான
पुष्पाणि	புஷ்பக்களையும்

फलानि च	கனிகளையும்
मानवाः	மானிடர்கள்
भूषणानि	ஆபரணக்களை
इव	எவ்வண்ணமோ
	அவ்வண்ணமே
धारयन्ति	தரித்துக்கொண்ட
	ருந்தன.

तच्चैत्ररथसङ्काशं मनोज्ञं नन्दनोपमम् । वनं सर्वतुल्यं रम्यं शुशुभे पट्पदायुतम् ॥ ८ ॥

तत्	அந்த
वनं	வனமானது
चैत्ररथ-	(குபேரனது) சைத்
सङ्काशं	திராதமேனும் வனத்
	திற்கு நிகராகவும்
	(இந்திரனது) நந்தன
नन्दनोपमं	வனத்திற்கு நிகராக
	வும்

पट्पदायुतं	வண்டுகள் மோய்க்கப்
	பெற்று
सर्वतुल्यं	எல்லா குறுக்களிதும்
	செழிப்புற்று
मनोज्ञं	மனத்தைக்கவரும்
	வண்ணம்
रम्यं	அழகுற்று
शुशुभे	விளக்கிற்று.

अन्ये तु हरिवीराणां यूयान्निष्कम्य यूथपाः । सुधीवेणाभ्यनुज्ञाता लङ्कां जग्मुः पताकिनीम् ॥
विश्रासयन्तो विहगांश्चासयन्तो मृगदिपान् । कम्पयन्तश्च तां लङ्कां नादैस्ते नदतां वराः ॥
कुर्वन्तस्ते महावेगा महीं चरणपीडिताम् ॥ १६ ॥

हरिवीराणां வரனாவிரர்களாகுஞ்
சூயபா: சேனைத் தலைவர்களாக
நட்தா கர்ஜிப்பவர்களுக்கும்
வரா: சிறந்தவர்களும்,
மகாவேகா: மிக வேகமாய் செல்ப
வர்களுமான
अन्ये तु சிலர் மாத்திரம்
सुधीवेण சுமீவேனுல்
अभ्यनुज्ञाता: விடைகொடுக்கப்பட்ட
ते அவர்கள் [டவர்களாய்
नादै: கர்ஜனைகளால்
तां அந்த
लङ्कां च இலங்கைக்கதையும்
कम्पयन्ता: நடுக்கச்செய்து
கொண்டும்

ते அழகர்கள்
महीं பூமிபை
चरणपीडितां கால்களால் தவம்ஸம்
பண்ணப்பட்டதாக
कुर्वन्त: செய்துகொண்டும்
विहगान् பறவைகளை
विश्रासयन्त: பயமுறுத்திக்
கொண்டும்
मृगदिपान् மரங்களையும் யானை
களையும்
आसयन्त: வெருண்டோடச்
செய்தும்
यूथान சைனியத்திலிருந்து
निष्कम्य வெளிப்புறப்பட்டு
पताकिनी கொடிகள் பறக்கும்
लङ्कां இலங்கையில்
जग्मु: திரிந்தார்கள்.

रजश्च सहसैवोर्ध्वं जगाम चरणोत्थितम् ॥ १७ ॥

चरणोत्थितं கால்களால் கிளம்பப்
பட்ட
रज: च தூளியும்

॥ १७ ॥

महसा एव மிக உக்கிரமாகவே
उध्व உயர்
जगाम கிளம்பிற்று.

कक्षा: सिंहा वराहाश्च महिषा वारणा मृगा: । तेन शब्देन विनस्ता जग्मुर्भीता दिशो दश ॥

कक्षा: • காட்களும்
सिंहा: சிங்கங்களும்
वराहा: பன்றிகளும்
महिषा: எருமைகளும்
मृगा: மரங்களும்
वारणा: च யானைகளும்

तेन शब्देन அந்த சத்தத்தால்
भीता: வெருண்டு
विनस्ता: ஒடத் தலைப்பட்டவை
दश பத்து [களாய்
दिश: திசைகளிலும்
जग्मु: ஓடிவிட்டன.

शिवरं तत्तुकूटस्य प्रांशु चैकं दिविस्पृशम् । समन्तात्पुष्पसंछन्नं महारजतसन्निभम् ॥
शतयोजनविस्तीर्णं विमलं चारुदर्शनम् । शृङ्गणं श्रीमन्महर्षेव दुष्पापं शकुनैरपि ॥ २० ॥
मनसाऽपि दुगरोहं किं पुनः कर्मणा जनैः ॥ २१ ॥

यस्यां स्तम्भसहस्रेण भासादः सपलङ्कृतः । कैद्यापशिखराकारो दृश्यो खमिशोल्लिखन् ॥

யசா	எதுவோ இது	கேடாபசிவராசார:	கைடாபசிவராசாரத் தனது
स्तम्भसहस्रेण	ஆயிரக்கணக்கான தூண் களால்	ख	ஆன சத்தை [கிர்த்து
		अल्लिखन्	முட்டிக்கொண்டிருக்கிறது
समलङ्कृतः	அலங்கரிக்கப்பட்ட	दृ	போல
भासादः	ஓர் அரண்மனை	दृश्यते	காணப்படுகிறது.

चैत्यः स राक्षसेन्द्रस्य वभूव पुरभूषणम् । वैन रक्षसां नित्यं यः समक्षेण रक्ष्यते॥२६॥

यः	எது	सः	அந்த
नित्यं	எப்பொழுதும்	राक्षसेन्द्रस्य	ராக்ஷஸேந்திரன் னனது
समक्षेण	தூர்ணமான	चैत्यः	மடலினை
रक्षसां	ஆரக்கர்களின்	पुरभूषणं	நகருக்கே ஆபரண
वैन	வைவரியத்தால்		மாக
रक्ष्यते	பாதுகாக்கப்படுகிறது	वभूव	விளக்கிற்று.

मनोज्ञां काञ्चनवर्णां पर्वतरूपशोभिताम् । नानाधातुविचित्रैश्च डयनैरुपशोभिताम् ॥२७॥
नानाविहगसंगुष्ठां नानामृगनिपेविताम् । नानाकाननसन्तानां नानाराक्षसेविताम् ॥२८॥
तां समृद्धां समृद्धार्थी लक्ष्मीवांलक्ष्मणाग्रजः । रावणस्य पुरीं रामो ददर्श सह वानरैः ॥

मनोज्ञां	மனத்தைக் கவாற்றும்,	नानाकानन-}	பல சோலைகளை இடை
	தும்,	सन्तानां }	யிடையேகொண்டுள்ளதும்,
काञ्चनवर्णां	பொன்மயமானதும்,	नानाराक्षसेवितां	பல ஆரக்கர்களால்
पर्वतैः	பர்வதங்களால்		காக்கப்பெற்றதும்
उपशोभितां	ஆழகுந்து விளக்குகிறது,	समृद्धार्थी	உதமான பொரு
	கிறது,		துடைவதும்
नानाधातुविचित्रैः	பலவித தாதுக்களால்	समृद्धां च	சுதரமற்றதமான
	பல நிறமுடைய	वां	அச்ச
डयनैः	கிங்கார வனங்களால்	रावणस्य	ராவணனது
उपशोभितां	ஆழகுந்து விளக்குகிறது,	पुरीं	நகரை
	கிறது,	लक्ष्मणाग्रजः	லக்ஷ்மணருக்குத்
नानाविहगसंगुष्ठां	பலவித ப்பறவைகளால்		தமையனாரும்
	கவப்பெற்றதும்,	लक्ष्मीवान्	புதிய லுமாகிய
नानामृगनिपेवितां	பல நிருகங்களால்	रामः	புதியவர்
	கொளிக்கப்பெற்றதும்,	वानरैः सह	வானரர்களைடுகூட
		दर्श	கண்டார்.

तां महायुद्धसंवाधां दृष्ट्वा लक्ष्मणपूर्वजः । नगरीमपरप्रख्यो विस्मयं प्राप वीर्यवान् ॥३०॥

அமரபரகய:	தேவர்களுக்கொப்பள னவரும்	மஹாயுத்தசம்பா தா	பெரும் மாணிக்கன அந்த [டர்ந்திருக்கிற
वीर्यवान्	வீரவசாஸிபுமான	नगरी	நகரை
लक्ष्मणपूर्वजः	லக்ஷ்மணரின் தம்ப னார் (ஸ்ரீராமர்)	दृष्ट्वा	பார்த்து
		विस्मयं	ஆச்சரியத்தை
		प्राप	அடைந்தார்.

तां रत्नपूर्णां बहुसंविधानां प्रासादमालाभिरलङ्कतां च ।

पुरीं महायन्त्रकवाटमुख्यां ददर्श रामो महता बलेन

॥ ३१ ॥

महता बलेन	பெரும் தோண்டியாடு	अलङ्कतां	அழகுற்று விளங்கு கிறதாயும்
रामः	ஸ்ரீராமர்	महायन्त्र-	மஹாயந்திர-
तां पुरीं	அந்த நகரை	कवाटमुख्यां च)	கவாடமுக்யா ச)
रत्नपूर्णा	ரத்னங்களால் நிறைந் ததாகவும்		கிறந்த யந்திரங்களா லும், கோட்டைகா யில் கதவுகளாலும்
बहुसंविधानां	பலவகையால் அமைந் தப்பெற்றதாயும்		சிறப்புற்று விளங்கு கிறதாகவும்
प्रासादमालाभिः	பெரும் மாணிக்க களின் வரிசைகளால்	ददर्श	கவனித்தார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकोनचत्वारिंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 16137

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 1462

चत्वारिंशः सर्गः—நாற்பதாவது ஸர்க்கம். ॥ ४० ॥

सुग्रीवरावणयोर्द्वन्द्वयुद्धम्—ராவணனும் சக்ரீவனும் போர் புரிதல்.

ततो रामः सुवेलायं योजनद्वयमण्डलम् । आरुरोह ससुग्रीवो हरियूथपसंवृतः ॥ १ ॥

ततः	அதன்மேல்	योजनद्वयमण्डलं	{ இரண்டு பேரகளை சுற்றவந்து வட்ட மயிருக்கிற
रामः	ஸ்ரீராமர்		
ससुग्रीवः	சக்ரீவனுடன்	सुवेलायं	சவேலாமேயினுச்செயில்
ह रियूथपसंवृतः	{ வானத்தோளை த்தலை வர்களால் சூழப்பட்ட டவரால்	आरुरोह	ஏறினர்.

स्थित्वा मुहूर्तं तत्रैव दिशो दश विलोकयन् । त्रिकूटशिखरे रम्ये निर्मितां विश्वकर्मणा ॥

ददर्श लङ्कां सुन्यस्तां रम्यकाननशोभिताम् ॥ २ ॥

तस्यां गोपुरशृङ्गस्थं राक्षसेन्द्रं दुरासदम् ॥ ३ ॥

श्वेतचामरपर्यन्तं विजयच्छत्रशोभितम् । रक्तचन्दनसंलिप्तं रत्नाभरणभूषितम् ॥ ४ ॥
 नीलजीमूतसङ्काशं हेममण्डिताम्बरम् । ऐरावतविपाणादैरुत्कृष्टकिणवक्षसम् ॥ ५ ॥
 शशलोहितरागेण संवातं रक्तवाससा । सन्ध्यातपेन संच्छन्नं मेघराशिषिवाम्बरे ॥ ६ ॥

தச எவ அங்குகையே
 முஹூர்த்த சற்றுநேரம்
 சிவ்வா நின்றுகொண்டு
 டாஷ பத்து
 விசா: திக்குகளிலும்
 விலோகயந் கண்ணோக்குமவர்
 ரமே அழகிய
 சிகுடசிவிரே த்ரிகுடசிகரத்தில்
 ரமயகானன- } அழகிய நோக்குகளால்
 ஷோமிதா } அழகுநாடித்து விள
 சுந்யஸா கல்ல அமைப்புற்ற
 விசுகமேனா சிவ்வகர்மாவால்
 நிமிதா நிருமிக்கப்பட்டது
 மான
 கங்கு இலக்கணங்களையும்,
 தஸா அதில்
 கோபுரத்திலும்செயில்
 கோபுரமங்குஸ்ய } நின்றுகொண்டி
 ரூப்பவனும்
 துராஸ்ய சாவரனும் அணுக
 முடியாதவனும்,
 சுவதாமரபர்யந்த } வெண்சாமரம் பக்கங்
 களில் வீசப்பெற்றவ
 னும்,
 விஜயச்சத்ர- } அழகிய குடையால்
 ஷோமித } அழகுற்று விளங்கு
 கிறவனும்,

पश्यतां वानरेन्द्राणां राघवस्यापि पश्यतः । दर्शनाद्राक्षसेन्द्रस्य सूर्यावः सहस्रोत्थितः ॥

சுரீயாவ: கக்கீவன்
 ராக்ஷசேந்த்ரஸ ஆரக்கர்மன்னனை
 டர்ஷனாந் கண்டதும்
 வானரேந்த்ராணா வானரத்தோஷ்டர்கள்
 பश्यतां பார்க்கைகளிலும்

ரக்தசந்தனசீலச செஞ்சந்தனத்தால்
 பூசப்பெற்றவனும்,
 ரத்னாபரணபூஷித } ரத்னமயபரண ஆபர
 ணங்களால் அலங்க
 ரிக்கப்பட்டவனும்,
 நீலஜீமூதசங்காச கருமேகத்தை
 சிகரத்தவனும்,
 ஹேமமண்டிதாம்பர } தங்கச் சரிகைகளால்
 செம்பப்பட்ட ஆடை
 களையுடையவனும்,
 ஐராவத- } (இந்திரனது யானையா
 விபாணா: } கிய) ஐராவதத்தின்
 தந்தங்களின் துணி
 களால்
 உத்தகூரணவங்க
 } ணோடுகடிய மர்ப்பு
 டையவனும்
 சசலோஹிராஜே நுயலிசத்தம்போல்
 சென்னிதமுடைய
 ரக்தவாஸசா சிவப்பு ஆடையால்,
 அம்பர ஆகாயத்தில்
 சந்த்யாத்தபேன சாயங்காலவெள்ளை
 சங்குஷ் மூடுண்ட
 மேகாசி மேகவரிசையை
 இவ போனவே,
 சந்திரா பூசப்பெற்றவனு
 மான
 ராக்ஷசேந் ஆரக்கர்களை மன்ன
 டர்ஷ பார்க்கார். [கையம்]

राघवस्य अपि सूर्योऽप्युत्थितः । पश्यतः । सहसा निमित्तः ।
 राघवस्य अपि सूर्योऽप्युत्थितः । पश्यतः । सहसा निमित्तः ।
 राघवस्य अपि सूर्योऽप्युत्थितः । पश्यतः । सहसा निमित्तः ।

क्रोधवेगेन सन्तप्तः सत्त्वेन च बलेन च । अचयाद्यादथोत्थाय पुपुष्वे गोपुरस्थले ॥ ८ ॥

सन्तप्तः	மனக்கொதிப்புற்ற அவன்	अचयाद्यात्	மறைச்சிகரத்தினின்றும்
क्रोधवेगेन	கோபாவேசத்தோடும்	अथ	அப்பொழுது
सत्त्वेन च	செஞ்சுறுப்போடும்	उत्थाय	தூள்ளியெழுந்து
बलेन च	வலிமையோடும்	गोपुरस्थले	கோபுரநிலையில்
		पुपुष्वे	பாய்ந்துவிழுந்து.

स्थित्वा सुहूर्तं संप्रेक्ष्य निर्भयेनान्तरात्मना । तूर्णकृत्य च तद्रक्षः सोऽब्रवीत्पुरुषं वचः ॥

सः	அவன்	अन्तरात्मना च	உள்ளத்தோடேயே
सुहूर्तं स्थित्वा	சற்றுப் பொறுத்து	संप्रेक्ष्य	காத்துநோக்கி
तत्	அந்த	पुरुषं	கண்டிப்பான
रक्षः	அரக்கனை	वचः	சொல்லி
तूर्णकृत्य	அறிபமாய் நினைத்து	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
निर्भयेन	அச்சமற்ற		சொன்னான்.

लोकनाथस्य रामस्य सखा दासोऽस्मि राक्षस ॥ १० ॥

राक्षस	“ இராக்ஷஸ !	रामस्य	ஸ்ரீராமருக்கு
अस्मि	நான்	दासः	தொண்டுபுரியும்
लोकनाथस्य	இலகநாதிய	सखा	அடிமைவாரும்
			தொழன்.

न मया मोक्ष्यसेऽद्य त्वं पाथिवेन्द्रस्य तेजसा ॥ ११ ॥

त्वं	“ நீ	तेजसा	அழகுமையசக்தியால்
अद्य	இக்கணம்	मया	எனக்கு
पाथिवेन्द्रस्य	இராஜரதிராஜனின்	मोक्ष्यसे न	தப்பமாட்டாய்.”

इत्युक्त्वा सहसोत्पत्य पुपुष्वे तस्य चोपरि ॥ १२ ॥

इति	இவ்வாறு	उपत्य	தாவி
उत्त्वा	உரைத்து	तस्य उपरि च	அவன்மேல்
सहसा	சடக்கென	पुपुष्वे	பாய்ந்தான்.

आकृष्य मुकुटं चित्रं पातयामास तद्भुवि ॥ १३ ॥

चित्रं	அழகிய	आकृष्य	இழுத்து
मुकुटं	கிரீடத்தை	भुवि	தரையில்
तत्	அப்பொழுது	पातयामास	எறிந்தான்.

समीक्ष्य तूर्णमायान्तमावभाषे निशाचरः ॥ १४ ॥

निशाचरः	அரக்கன்	समीक्ष्य	கொக்கி
तूर्ण	வேகமாய்	आवभाषे	பின்வருமாறு
आयान्तं	எதிர்த்துவாரும்		புகன்னான்.
	அவனை		

कृत्वा नियुद्धं भृशमुग्रवेगौ कालं चिरं गोपुरवेदिमध्ये ।

उत्क्षिप्य चाक्षिप्य विनश्य देहौ पादक्रमाद्गोपुरवेदिलशौ ॥

अन्योन्यमादिध्य विलम्बदेहौ तौ पेततुः सालनिखातमध्ये

॥ २० ॥

தौ	அவர்கள்	विनश्य	வணைத்து
गोपुरवेदिमध्ये	கோபுரமேடையின்	पादक्रमात्	காற்பிடியால்
	மத்தியில்		
चिरं कालं	கீண்டகாலம்	गोपुरवेदिलशौ	{ கோபுரத்தின் கொடு
भृशं	மிக		க்கயிர் தொங்கிக்
			கொண்டு
उग्रवेगौ	{ உக்கிரமான மனவெ	अग्रोन्व	ஒருவரை ஒருவர்
	ழுச்சிக்கொண்டவர்க	आक्षिप्य	தாக்கி
	ளாய்	विलम्बदेहौ	உடலை பதுக்கிக்கொ
नियुद्धं कृत्वा	போரிட்டு		ண்டவர்களால்
उक्षिप्य	உயரவெறிந்து	सालनिखातमध्ये	மதில்கவருக்கும் அக
आक्षिप्य च	உதறித்தன்னியும்		ழிக்கும் மத்தியில்
देहौ	உடல்களை	पेततुः	குதித்தார்கள்.

उत्पेततुर्भूतलमस्पृशन्तौ स्थित्वा मुहूर्तं त्वभिनिश्चसन्तौ ।

आलिङ्ग्य चावलय च बाहुयोक्त्रैः संयोजयामासतुराहवे तौ

॥ २१ ॥

तौ	அவ்விருவர்கள்	उत्पेततुः	உயரக்கிளம்பினார்கள்.
अभिनिश्चसन्तौ	பெருமூச்செறித்தவர்	आहवे	போசில்
	களால்	बाहुयोक्त्रैः	கைபாகும் கயிறு
			களால்
मुहूर्तं च	சற்று	आलिङ्ग्य च	இறுக்கியும்
स्थित्वा	தலங்கிதின்று	आवलय च	அடைத்திழுத்தும்
भूतलं	பூமியை	संयोजयामासतुः	பிணைந்துருண்டார்கள்.
अस्पृशन्तौ	விட்டு		

संरम्भशिक्षाबलसंप्रयुक्तौ संचेरतुः संप्रति युद्धमार्गैः ।

शार्दूलसिंहाविब जातदपौ गजेन्द्रपोताविब संप्रयुक्तौ

॥ २२ ॥

संरम्भशिक्षाबल-	{	உக்கம், சினைத உடல்	संप्रयुक्तौ	உதவாறுப்படுத்தப்
संप्रयुक्तौ				பட்ட
		வலிமைஇவைகளோடு	गजेन्द्रपोतौ इव	இரு பானைக்குட்டி
		உடிய அவ்விருவரும்		கன்போலவும்
जातदपौ		செருக்குற்ற	युद्धमार्गैः	போர்விதிகளுடன்
शार्दूलसिंहौ इव		இரு சிறந்த வேங்கை	संप्रति	இப்பொழுது
		கன்போலவும்	संचेरतुः	போர்புரிந்தார்கள்.

संहत्य चापीड्य च तावुरीभ्यां निषेत्तुं युगपद्धरण्याम् ।

उद्यम्य चान्योन्यमभिक्षिपन्तौ संचक्रपाते बहुबुद्धमार्गैः

॥ २३ ॥

தீ	அவ்விருவர்களும்	उद्यम्य	எழுந்து
उरोभ्यां	மார்புகளால்	अन्योन्यं च	ஒருவரைபொருவர்
आपीड्य च	மோதி	अभिक्षिपन्तौ	தூக்கி எறிகின்றவர்
संहत्य च	அடித்துக்கொண்டு		களால்
युगपत् चै	ஒரே சமயத்தில்	बहुबुद्धमार्गैः	பலவித போர்விதிக
धरण्यां	பூமியில்		ளோடு
निषेत्तुः	விழுந்தார்கள்.	संचक्रपाते	போர்புரிந்தார்கள்.

व्यायामशिक्षावलसंयुक्तौ कृमं न तौ जग्मतुराशु वीरौ ।

बाहूत्तमैर्वारणवारणाभैर्निवारयन्तौ वरवारणाभौ

॥ २४ ॥

व्यायामशिक्षावल- } संयुक्तौ	தேகப்பாடுந், சி ஸக்த, தேகவலிமை இணைகளை யுடைய வர்களும்,	वारणवारणभैः	யானை து திக்கைகளை லிகர்த்த
वरवारणाभौ	சிறந்த யானைகளைப் போன்றவர்களும்,	बाहूत्तमैः	சிறந்த ஹைகளால்
वीरौ	வீரர்களும்	निवारयन्तौ	தள்ளிக்கொண்டிருந்த வர்களால்
तौ	அவ்விருவர்களும்	आशु	இலேசில்
		कृमं	களைப்பை
		जग्मतुः न	அடையவில்லை.

चिरेण कालेन तु संयुक्तौ संचेरतुर्मण्डलमार्गमाशु ॥ २५ ॥

चिरेण कालेन	வெகுநேரம்	मण्डलमार्ग	மண்டலகரமாக
संयुक्तौ तु	போர்புரிந்த அவ்விரு வர்களும்	आशु	கடுகிடுவன
		संचेरतुः	சுழன்றார்கள்.

तौ परस्परमासाद्य यत्तावन्योन्यसूदने । मार्जारादिव भक्षार्थे वितस्थानि मुहुर्मुहुः ॥ २६ ॥

तौ	அவ்விருவர்களும்	मार्जारी	இரு பூனைகள்
अन्योन्यसूदने	ஒருவரை ஒருவர் கொல்லும்விஷயத்தில்	इव	எவ்வண்ணமோ
एषौ	எற்ற சமயத்தைத் தே டுகின்றவர்களால்	परस्परं	ஒருவரை ஒருவர்
भक्षार्थे	தீன்பண்டத்தைக் கவரும்விஷயத்தில்	आसाद्य	கிட்டியும்
		मुहुः मुहुः	அடிக்கடி
		वितस्थानि	விஸதியும் நின்றார்கள்.

मण्डलानि विचित्राणि स्थानानि विविधानि च । गोमूत्रिकाणि चित्राणि गतप्रत्यागतानि च ॥
 तिरश्चीनगतान्येव तथा वक्रगतानि च । परिमोक्षं महाराणां वर्जनं परिधावनम् ॥ २८ ॥
 अभिद्रवणमाश्लाघमास्थानं च सविग्रहम् । परावृत्तमपावृत्तमवद्रुतमवधुतम् ॥ २९ ॥
 उपन्यस्तमपन्यस्तं युद्धमार्गविशारदौ । तौ संचेरतुरन्योन्यं वानरेन्द्रश्च रावणः ॥ ३० ॥

युद्धमार्गविशारदौ	போர்க்கிதிகளில் தேர்ந்தவர் களான	महाराणां परिमोक्षं	உதைதகருக்குத்தப்படுகிறதென்கணையும்
वानरेन्द्रः	வானரமன்னனுய்	वर्जनं	சற்று விலகியிருத்தலையும்
रावणः च	ராவணனுமாகிய	परिधावनं	கோக்கி ஒடுதலையும்
तौ	அவ்விருவர்களும்	अभिद्रवणं	கிட்டுப்படுதல் தலையும்
विचित्राणि	பலவித	आश्लाघं	எறிந்தாவுதலையும்
मण्डलानि	{ ஒருவரைப்பொருவர் சுற்றிலுரும் ஈடைகளையும்	सविग्रहं	வெறுப்புடன்கூடிய
विविधानि	பலவகை	आस्थानं च	ஐரக்கிரகையுடனிருத்தலையும்
स्थानानि च	தித்தல்களையும்	परावृत्तं	சத்துருவைவிட்டுவிட்டு அணுகுதிறதையும்
विज्ञानि	பலவகை	अपावृत्तं	பதுக்கிப்பாய்கிறதையும்
गोमूत्रिकाणि	{ த்வந்தயுத்தத்தில் பதுக்கிப்பதுக்கியும் வளைந்து வளைததும் செல்லும் ஈடைகளையும்	अवद्रुतं	சத்துருவைவிட்டு விலகியிருத்தலையும்
गतप्रत्यागतानि च	{ கிட்டுகிறதும் பின்வாங்குகிறதமான ஈடைகளையும்	अवधुतं	ஒரே பாய்ச்சலாய்ப் பாய்கிறதையும்
तिरश्चीनगतानि एव	குறுக்குப்பாய்ச்சல்	उपन्यस्तं	கிட்டுச் சலியாது ஒரிடத்திலிருத்தலையும்
तथा	அப்படியே [களையும்	अपन्यस्तं	விலகி காத்து நிற்பதையும்
वक्रगतानि च	{ பிடிபடுகிறவன்போலாகி ஏமாற்றிவிடும் பாய்ச்சல்களையும்	अन्योन्यं	ஒருவர்பொருட்டொருவர்
		संचेरतुः	அடைந்தார்கள்.

एतस्मिन्नन्तरे रक्षो मायाबलमयात्मनः । आरब्धमुपसंपेदे ज्ञात्वा तं वानराधिपः ॥ ३१ ॥
 उत्पपात तदाऽऽकाशं जितकाशी जितकुम्भः । रावणः स्थित एवात्र हरिसाजेन वञ्चितः ॥

एतस्मिन् अनन्तरे	இச்சமயத்தில்	तदा	அப்பொழுது
रक्षः	அரக்கன்	वानराधिपः	வானரமன்னன்
अथ	அப்பொழுது	जितकाशी	ஜய்கிணியும்
आत्मनः	தனது	जितकुम्भः	கிரமங்கூட இல்லாதவனாய்
मायाबलं	மாயாசக்தியை		
आरब्धुं	கைப்பற்ற	ज्ञात्वा	அதை
उपसंपेदे	தலைப்பட்டான்.		கண்டும்கொண்டு

शकां	ஆகாசத்தில்	शिवः	காத்தூரின் துகை
उत्पपाव	உயரங்கினம்பிவிட் டான்,	रावणः	ராவணன் [ண்டிருந்த
अत एव	அவ்விடத்திலேயே	हरिश्चित्र	ஹரிசம்னனுல்
		वञ्चिनः	வமர்நற்பட்டான்.

अथ हरिवरनाथः प्राप्य संयावकीर्तिं निश्चिचरपतिमानो योजयित्वा श्रमेण ।

गगनपतिविशालं लङ्घयित्वाकमुनुह्रिवरगणमध्ये रामपार्श्वं जगाम ॥ ३३ ॥

हरिवरनाथः	சிறந்த வானார்களுக் கு நாதனும்	संयावकीर्तिं	பேரில் கிர்த்தியை யும்
अर्कमुतुः	சூரியபகவானின் புதல்வனுமான் அவன்	प्राप्य	அடைந்து
अथ	அப்பொழுது	अतिविशालं	மிகப்பெரித
आजौ	பேரில்	गगनं	ஆகாசத்தை
निश्चिचरपतिं	அசக்கர்களுடன வேந்தனை	लङ्घयित्वा	கடந்து
श्रमेण	தளைப்புடன்	हरिवरगणमध्ये	வானரோக்தவர்களின் கூட்டத்தின் நடுவில்
योजयित्वा	கலக்கமுறச்செய்து விட்டு	रामपार्श्वं	ஸ்ரீராமரது பக்கத்தில்
		जगाम	இறங்கினான்.

इति स सवितृमृतुस्तत्र तत्कर्म कृत्वा पवनगतिरनीकं प्राविशत्समेहपृष्ठः ।

रघुवरवृषमृतोवधेघनपुद्गहर्षं तरुमुगमनमुख्यैः पूजयमानो हरीन्द्रः ॥ ३४ ॥

सवितृमृतुः	சூர்யபகவானின் புதல்வனுமான்,	पूजयमानः	கொண்டாடப்படுகிற வனும்
पवनगतिः	வாயுபகவானின் போக்குடைபவனும்,	संहारः	மிக மனக்கலிப்புற்ற வனாகி
हरीन्द्रः	வானரமன்னனுமாகிய	रघुवरवृषमृतोः	{ ரகத்தவரக்கிரகர்த்தி யாரின் புதல்வனுக்கு (ஸ்ரீராமருக்கு)
सः	அவன்	युद्धहर्षं	போரிறுக்கலாற்றத் தை
तस्य	அப்பொழுது	वर्धयन्	களைவித்துக்கொண்டு
तत् कर्म	அச்செயனை	अनीकं	தேவர்களுக்குள்
इति	மேற்கண்டவாறு	प्राविशन्	புகுந்தான்.
कृत्वा	செய்துவிட்டு		
तरुमुगमनमुख्यैः	வானரக்கூட்டத்தின் பெரியோர்களால்		

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे चत्वारिंशः सर्गः ॥

भावितः श्लोकः 1617।

युद्धकाण्डे भावितः श्लोकः 1496

एकचत्वारिंशः सर्गः—நாற்பத்தொன்றாவது ஸர்க்கம். ॥ ४१ ॥

अङ्गददौत्यम्—அங்கதனை தூதனுப்பதல்.

अथ तस्मिन्निमित्तानि दृष्ट्वा लक्षणपूर्वजः । सुग्रीवं संपरिष्वज्य तदा वचनमब्रवीत् ॥१॥

तदा	அப்பொழுது	दृष्ट्वा	பார்த்து
लक्षणपूर्वजः	லக்ஷணவாரின் தமய	सुग्रीवं	சுகிரீவனை
	ஸ்ரீ (ஸ்ரீராமர்)	संपरिष्वज्य	தழுவிக்கொடுத்து
तस्मिन्	அவன் மீது	वचनं	ஒரு சொல்லை
निमित्तानि	பேர்க்குறிகளை	अथ	பின்வருமாறு
		अब्रवीत्	மொழிந்தார் :

असंमन्य मया सार्धं तदिदं साहसं कृतम् । एवं साहसयुक्तानि न कुर्वन्ति जनेश्वराः ॥

मया सार्धं	“என்னோடுகூட	कृतं	செய்யப்பட்டுவிட்டது.
असंमन्य	ஆலோசியாமல்	जनेश्वराः	அரசர்கள்
तत्	அந்த	एवं	இப்படியாய்
इदं	இந்த	साहसयुक्तानि	அவசரமான காரியங்களை
साहसं	{ முன்பின் ஆலோசியா து அவசரப்பட்டு செய்யும் காரியம்	कुर्वन्ति न	செய்யமாட்டார்கள்.

संशये स्थाप्य मां चेदं बलं च सविभीषणम् । कष्टं कृतमिदं वीर साहसं साहसप्रिय ॥

साहसप्रिय	{ “ஸாஹஸத்தொழில் களில் மனதைச்செ யுத்தும்	संशये	மனக்கலவரத்தில்
वीर	சூரனே !	स्थाप्य	திருத்திவிட்டு
सविभीषणं	விபிஷணனையும்	इदं	இந்த
मां च	என்னையும்	कष्टं	அபாயகரமான
इदं	இந்த	साहसं	அவசரகாரியமானது
बलं च	சூரனையும்	कृतम्	உன்னால் செய்துவிட்ட ப்பட்டது.

इदानीं मा कृथा वीर एवंविधमचिन्तितम् । त्वयि किञ्चित्समापन्ने किं कार्यं सीतया मया ॥
भरतेन महाबाहो लक्ष्मणेन ययायसा । शत्रुघ्नेन च शत्रुघ्न स्ववारीरेण वा पुनः ॥ ५ ॥

वीर	“சூரனே !	महाबाहो	மகாபாருவே !
इदानीं	இக்காலத்தில்	शत्रुघ्न	சத்துருக்களை ஒழிப் பவனே !
एवंविधं	இப்படிப்பட்ட	त्वयि	நீ
अचिन्तितं	ஆலோசியாததை	समापन्ने	மாண்டுவிட்டால்
मा कृथाः	செய்யாதே.		

सीतया वनीतयानुम्,
भरतेन पாதानुम्,
यवीयसा தம்பி
लक्ष्मणेन வனிதயானனுமும்,
शत्रुघेन च சத்ருருக்கனனுமும்,

स्वशरीरेण वा पुनः என் சரீரத்தால்தா
கூகட்டும்
कार्ये ஆகவேண்டியகாரியம்
किञ्चिৎ என்னாவதுதான்
किम् என்ன இருக்கிறது.

स्वयि चानागते पूर्वमिति मे निश्चिता मतिः । जानतश्चापि ते वीर्यं महेन्द्रवरुणोपम ॥ ६ ॥

மஹேந்த்ரவரூபம { "இந்திரனுக்கும் வரு
ணனுக்கும் சமமான
மானவனே!
தே உனது
வீரம் பரக்கிரமத்தை
ஜானத்: அபி ச அறிந்தவனுக்கெனத்
தரலும்

स्वयि நீ
चानागते च வந்து சேரா தபொ
முது
इति பின் கண்டதுதான்
निश्चिता ஆனோசனையின் பே
मे என்னு [நிம் முடிவுகளை
मति: தீர்மானம்.

हत्वाऽहं रावणं युद्धे सपुत्रवलवाहनम् । अभिषिच्य च लङ्कायां विभीषणमथापि च ॥
भरते राज्यमावेक्ष्य त्यक्ष्ये देहं महाबल ॥ ७ ॥

महाबल "மகா பலசாலியே!
अहं நான்
युद्धे போரில்
रावणं ராவணனை
सपुत्रवलवाहनं च { புத்திரர்களுடனும்,
சேனைகளுடனும், வா
ஹனங்களுடனும்
हत्वा கொன்று
अपि अवि अதுன்பிறகு

विभीषणं च கிரிவணனையே
लङ्कायां இலங்கையிலும்
अभिषिच्य முடிசூட்டிவிட்டு
भरते பாதனிடம்
राज्यं ராஜ்யத்தை
आवेक्ष्य ஒப்பித்தகிட்டு
देहं உடலை
त्यक्ष्ये துறப்பேன்."

तमेववादिनं रामं सुग्रीवः प्रत्यभाषत ॥ ८ ॥

सुग्रीवः சுக்ரீவன்
एववादिनं இவ்வாறு மொழியும்
तं அந்த

रामं ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
प्रत्यभाषत பின்வருமாறு பதிக
லுரைத்தான் :

तव भार्यापह्तारं दृष्ट्वा राघव रावणम् । मर्षयामि कथं वीर जानन्यौरुषमात्मनः ॥ ९ ॥

राघव "ஸ்ரீராம!
तव தேவரீரது
भार्यापह्तारं மனைவினையக்கவர்ந்து
சென்றவனாகிய
रावणं ராவணனை
दृष्ट्वा கண்முன்கண்டு,

वीर வீரரே!
आत्मनः என்னது
पौरुषं ஆத்தமை
जानन् அறியும் நான்
कथं எவ்வாறு
मर्षयामि சகித்து கம்மா
பிடுப்பேன்."

इत्येवंवादिनं वीरमभिनन्द्य स राघवः । लक्ष्मणं लक्ष्मिसंपन्नमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १० ॥

ச: ராவ: ॥	அந்த ஸ்ரீராமர்	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனாரப்
एवंवादिनं	இப்படியாய் மொழி		பார்த்து
वीरं	ஞானை [யும்	इदं	இப்பொழுது
अभिनन्द्य	கொண்டாடி	इति	பின்வரும்
	{ தான் மேல்கொண்ட	वचनं	மொழியை
लक्ष्मिसंपन्नं	{ காரியத்தைக் குறை	अब्रवीत्	மொழிந்தார்:
	{ யின்றி முடிப்பதாளு		
	{ ண்டாகும் பேரைப்		
	{ பெற்றவராகிய		

परिगृह्योदकं शीतं वनानि फलवन्ति च । बलौघं संविभज्येयं व्यूहं तिष्ठेम लक्ष्मण ॥ ११ ॥

सक्ष्मण	“ லக்ஷ்மணா !	इमं	இந்த
फलवन्ति	கனிகள் நிறைந்த	बलौघं	சேனைக்கூட்டத்தை
वनानि	சோலைகளையும்	संविभाज्य	பிரித்து
शीतं	குளிர்ந்த	व्यूहं	அணிவகுத்து
उदकं च	ஐந்தையும்	तिष्ठेम	நாம் தயாராக
परिगृह्य	தேடிக்கண்டு கொண்டு		இருப்போம்.

लोकक्षयकरं भीमं भयं पश्याम्युपस्थितम् । निर्वहणं प्रवीराणामृक्षवानररक्षसाम् ॥ १२ ॥

लोकक्षयकरं	“ உலகுக்கு நாசத்	निर्वहणं	அழிவை விளைவிக்கிற
	தை விளைவிக்கிறதும்		துமாகிய
प्रवीराणां	மிக்க ஞானர்களாகிய	भीमं	பயங்கரமான
	{ கரடிகள், லானர்கள்,	भयं	ஆபத்து [தாச
अक्षवानररक्षसां	{ அரக்கர்கள் இவர்	उपस्थितं	கிட்டி கிட்டி குக்கிற-
	{ களுக்கு	पश्यामि	நான் கிளைக்கிறேன்.

वाताश्च परुषा वान्ति कम्पते च वसुंधरा । पर्वताग्राणि वेपन्ते नदन्ति धरणीधराः ॥ १३ ॥

वाताः	“ காற்றுகள்	पर्वताग्राणि	மலைபிழைச்சிகள்
परुषाः	கடுமையாக	वेपन्ते	குதுங்குகின்றன.
वान्ति	கிண்கின்றன.	धरणीधराः च	மலைகளும்
वसुंधरा च	பூமியும்	नदन्ति	ஆகாசந்தாடுகின்றன.
कम्पते	நடுங்குகின்றது.		

मेघाः क्रव्यादसंकाशाः परुषाः परुषस्वनाः । क्रूराः क्रूरं प्रवर्षन्ति मिथं शोणितविन्दुभिः ॥

मेघाः	“ மேகங்கள்	क्रूराः	பயங்கரமானவை
क्रव्यादसंकाशाः	பேய்பிரகாசக்களை		களாய்
	{ திகழ்த்தவைகளாய்	शोणितविन्दुभिः	சத்தபிந்துக்களோடு
परुषाः	{ கண்டெண்ணுதவை	मिथं	கலந்தனவாய்
	{ களாய்	क्रूरं	அவற்றையாய்
परुषस्वनाः	கர்ணகடோரமாய் கர்	प्रवर्षन्ति	வீழ்க்கின்றன.
	ழிக்கின்றவைகளாய்		

रक्तचन्दनसङ्काशा सन्ध्या परमदासगा । अवयव निपतत्येतदादित्यादग्निमण्डलम् ॥१५॥

सन्ध्या	" மக்திவாகரவமாஸாது	आदित्यात्	சூர்யபகவாஸீட
रक्तचन्दनसङ्काशा	கொஞ்சந்தனக்ஞாசா	अवयव	அவயிக்கும் [மிருந்து]
	நிகர்த்ததாய்	एतन्	இந்த
परमदासगा	மிகப் பரம்காஸாமிருத்	अग्निमण्डलं च	அக்னிமண்டலம்
	கிறது.	निपतति	கிழிழ விழுக்கிறது.

आदित्यमभिवाश्यन्ति जनयन्तो महद्भयम् । दीना दीनस्वरा घोरा अपशस्ता मृगद्विजाः॥

घोराः	" கொடியவகளுக்கும்	दीनस्वराः	பரிதாபமான சூரனுத்
अपशस्ताः	ஆபிஸாஸாவகளுக்கும்	महत्	மிக [நவைகளாய்]
	மான	भयं	பயத்தை
मृगद्विजाः	மிருகங்களுக்கும் பாலி	जनयन्तः	உண்டுபண்ணுகின்ற
	களுக்கும்		வைகளாய்
दीनाः	ஏக்கம் பிடித்தவை	आदित्ये	சூர்யபகவாஸீட
	களாய்		பார்த்து
		अभिवाश्यन्ति	வணியிடுகின்றன.

रजन्याममकाशश्च सन्तापयति चन्द्रमाः । कुण्णरक्तांशुपर्यन्तो यथा लोकस्य संक्षये ॥

हस्यो रुक्षोऽपशस्तश्च परिवेषः सुलोहितः ॥ १७ ॥

चन्द्रमाः	" சந்திரனும்	हस्यः	சுருக்கினதாயும்
अमकाशः च	ஒளிசூன் நிறவகளுக்கே	अपशस्तः	ஆயத்தனவாயும்
रजन्यां	நிறவில்	सुलोहितः	மிகச் சிவந்ததாயும்
सन्तापयति	தடிக்கச்செய்கிருன்.	लोकस्य	உலகத்திற்கு
परिवेषः	சந்திரனாது வண்டோள்	संक्षये यथा	ஆழிவெண்
कुण्णरक्तांशुपर्यन्तः	{ கறுத்துச் சிவந்தது	रुक्षः च	கொடுமைவாகவிருக்
	ஸிங்கிரணக்களைபு		கிறது.
	டைவதாயும்		

आदित्यमण्डले नीलं लक्ष्म लक्ष्मण दृश्यते । दृश्यन्ते न यथावच्च नक्षत्राण्यभिवर्तते ॥

युगान्तपिव लोकस्य पश्य लक्ष्मण शंसति ॥ १८ ॥

लक्ष्मण	" லக்ஷ்மணா!	यथावत्	முன்போல
आदित्यमण्डले	சூர்யமண்டலத்தில்	न दृश्यते	காணப்படவில்லை.
नीलं	நிலமரண	लोकस्य	உலகிற்கு
लक्ष्म	லக்ஷம்	युगान्तं	பிரளயகாலம்
दृश्यते	காணப்படுகிறது.	अभिवर्तते च	கிட்டியிருக்கிறது என
लक्ष्मण	லக்ஷ்மணா!	शंसति इव	சூசிப்பதுபோல
नक्षत्राणि	நக்சத்ரங்கள்		ருக்கிறது.
		पश्य	நீயும் கவனி.

काकाः श्येनास्तथा गृध्रा नीचैः परिपतन्ति च ॥ १९ ॥

काकाः "காக்ஸைகளும்
श्येनाः பருந்துகளும்
तथा அப்படியே

गृध्राः च கழுஞ்சுளும்
नीचैः கீழ்நோக்கி
परिपतन्ति விழுவின்றன.

शिवाश्चाप्यशिवा वाचः प्रवदन्ति महास्वनाः ॥ २० ॥

अपि "இன்னும்
शिवाः च கரிகளும்
महास्वनाः பேரொலிக்கொண்டு

अशिवाः அடிமக்களாகாமான
वाचः சத்தங்களை
प्रवदन्ति வலலையிடுகின்றன.

शैलैः शूलैश्च खड्गैश्च विमुक्तैः कपिराक्षसैः । भविष्यत्यावृता भूमिर्मांसशोणितकर्दमा ॥ २१ ॥

भूमिः "பூமியானது
कपिराक्षसैः வானரர்களாலும்
அரக்கர்களாலும்

खड्गैः च கத்திகளாலும்
आवृता நிரம்பியதாயும்
मांसशोणित- } மாம்சம், இரத்தம்
कर्दमा } இறைவனாலான
சேறையுடையதாய்
भविष्यति ஆகப்போகிறது.

विमुक्तैः எறியப்பட்ட
शैलैः மலைகளாலும்
शूलैः च குலங்களாலும்

क्षिप्रमद्य दुराधर्षा लङ्कां रावणपालिताम् । अभियाम जवेनैव सर्वतो हरिर्भिवृताः ॥ २२ ॥

हरिभिः "வானரர்களால்
सर्वतः நன்குபக்கங்களிலும்
वृताः சூழப்பட்டவர்களால்,

रावणपालितां ராவணனால் பாதுகாக்கப்பட்டதுமான
लङ्कां இலங்கையினுள்,
अद्य एव இப்பொழுதே
क्षिप्रं காலனியம்பஞ்செய்
जवेन அதிவேகமாக [பாது
अभियाम நாம் செல்வோமாக,]

இதுவரையில் ஒருவ
ராலும் தகைக்கப்பட
பாதிருந்ததும்

दुराधर्षा {

इत्येवं संवदन्वीरो लक्ष्मणं लक्ष्मणाग्रजः । तस्माद्वातरच्छीघ्रं पर्वताग्रान्महाबलः ॥ २३ ॥

लक्ष्मणाग्रजः ஸந்தமணரின் தம்ப
वीरः வீரரும் [ஞானம்,
महाबलः மகா பலசாலியுமாகிய
அவர்

इति एवं மேற்கண்டவாறு
संवदन् சொல்லிக்கொண்டு
तस्मात् அந்த
पर्वताग्रान् மலையினுச்சிகிலிருந்து
शीघ्रं சடுதியில்
अवातरत् கீழிறங்கினார்.

लक्ष्मणं ஸந்தமணரைப்
பார்த்து

अवतीर्य च धर्मात्मा तस्माच्छैलास्त राघवः । परैः परमदुर्घर्षं ददर्श बलमात्मनः ॥ २४ ॥

धर्मात्मा தர்மாத்மாவாகிய
सः राघवः அந்த ஸ்ரீராமர்
तस्मात् शैलात् அந்த மலையினின்றும்
अवतीर्य च இறங்கிய பின்பு
परैः சத்தஞ்சூக்களால்

परमदुर्घर्षं என்ன பாடுபட்ட
ஆயும் வெல்லற்கரிய
आत्मनः தனது
बलं சைன்பத்தை
पश्यौ கண்ணுற்றார்.

सन्नह्य तु ससुग्रीवः कपिराजबलं मदत् । कालो राघवः काले संयुगायाभ्यचोदयत् ॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	सन्नह्य	ஸன் னத்தமாகவிருக் கச்செய்து
ससुग्रीवः तु	சசுக்ரீவனுடன் கூட்டுவ	कालः	காலமறிந்தவராய்
मदत्	பெரும்	काले	எற்றகாலத்தில்
कपिराजबलं	வாராஜனுடைய சேனையை	अभ्यचोदयत्	உத்ஸாஹப்படுத்தி ஞர்.
संयुगाय	போருக்கு		

ततः काले महाबाहुर्वलेन महता वृतः । मस्थितः पुरतो धन्वी लक्ष्मणमभिमुखः पुरीम् ॥

ततः	அதன்மேல்	लक्ष्म	இலக்ஷ்ம
महाबाहुः	மகாபாகுவும்	पुरी	புரைய
धन्वी	வில்லீரகுமாரன் அவர்	अभिमुखः	நோக்கி
महता	பெரும்	पुरतः	முன்னே
वलेन	சேனையால்	काले	உதிகாலத்தில்
वृतः	சூழப்பட்டவராய்	मस्थितः	சென்றார்.

तं विभीषणसुग्रीवौ हनुमाञ्जाम्बवान्नलः । ऋक्षराजस्तथा नीलो लक्ष्मणश्चान्वयुस्तदा ॥

तदा	அப்பொழுது	मलः	நளனும்,
तं	அவரை	तथा	அப்படியே
विभीषणसुग्रीवौ	விபீஷணனும் சசுக்ரீவ	नीलः	நீலனும்,
हनुमान्	ஹனுமாரும், [னும்,	लक्ष्मणः च	லக்ஷ்மணரும்
ऋक्षराजः	கரடிகாஜனாகிய	अन्वयुः	பின்பற்றிக்கொண்டார் கள்.
जाम्बवान्	ஜாம்பவானும்,		

ततः पश्चात्सुमहती पृतनार्क्षवनौकसाम् । प्रच्छाद्य महतीं भूमिमुयाति स राघवम् ॥२८॥

ततः पश्चात्	அதற்குப்பிதகு	पृतना	சேனை
राघवं	ஸ்ரீராமரை	महतीं	பெரிய
ऋक्षवनौकसौ	கரடிகளர், வானரர்கள் இவர்களுடைய	भूमि	பூமியை
सुमहती	பெரும்	प्रच्छाद्य	மறைத்துக்கொண்டு
		राघवं	ஸ்ரீராமரை
		अनुयाति स	பின்பற்றிக்கொண்டது.

शैलशृङ्गाणि शतशः प्रवृद्धांश्च महीरुहान् । जगृहुः कुञ्जरप्रख्या वानराः परवारणाः॥२९॥

कुञ्जरप्रख्याः	யானைகளை நிகர்த்த வர்களும்	प्रवृद्धान्	பெருந்த
परवारणाः	சந்தாருக்களைத்தடுக்க வல்லவர்களுமான	महीरुहान् च	மரக்களையும்
वानराः	வானரர்கள்	शतशः	நூற்றுக்கணக்காக
शैलशृङ्गाणि	மலைச்சிகரங்களை யும்	जगृहुः	கையிலெடுத்துக்கொ ண்டார்கள்.

नान्यो रापाद्दि तद्द्वारं सवर्षः परिरक्षितुम् । रावणाधिष्ठितं भीमं वरुणेनैव सागरम् ॥
सायुधै राक्षसैर्भीमैराभिगुप्तं सवन्ततः । लघूनां त्रासजननं पातालमिव दानवैः ॥ ३६ ॥

सागरं	சமுத்திரத்தை	सायुधैः	ஆயுதத்தரித்த
वरुणेन	வருணபகவானால்	भीमैः	கொடிய
इव	எவ்வண்ணமோ ஆய் வண்ணமே	राक्षसैः	அரக்கர்களால்
रावणाधिष्ठितं	ராவணனால் பாதுகா க்கப்பட்டதும்,	समन्ततः	நாற்புறமும்
भीमं	பயங்கரமானதும்,	अभिगुप्तं	பாதுகாக்கப்பட்டது மாண
लघूनां	ஆற்பத்திடஹற்ற கூச்சளுக்கு	तन्	அந்த
त्रासजननं	தடுக்கத்த விளைவிக் கொதும்	इरे	வாய்க்கை
दानवैः	தானவர்களால்	परिरक्षितुं	రిప్పబడిக்க
पातालं	பாநாளிலே கத்தை	रापाद्	ஸ்ரீராபாநாதத்தால்
इव	எவ்வண்ணமோ ஆவ்வண்ணமே	अन्यः दि	வேறொருவனும்
		समर्थः न	வல்லனாகான்.

विन्ध्यस्तानि च योधानां बहूनि विविधानि च । ददर्शायुधजालानि तथैव कवचानि च ॥

विन्ध्यस्तानि	அவ்விடத்தில் வைக்க ப்பட்டிருந்த,	आयुधजालानि च	ஆயுதசூழக்கொடியும்
योधानां	போர்வீரர்களுடைய	तथा एव	அப்படியே
बहुनि	அனேக	कवचानि च	கவசங்களையும்
विविधानि च	பலவகைகளான	ददर्श	கண்ணுற்றார்.

पूर्वं तु द्वारपासाद्य नीलो हरिचमूपतिः । अतिष्ठत्सह मैन्देन द्विविदेन च वीर्यवान् ॥ ३८ ॥

हरिचमूपतिः	வாணரோரூபதியும்	सह	கூட
वीर्यवान्	வீர்யவாளியுடைய	पूर्व	கிழக்கு
नीलः	நீலன்	द्वारं	வாய்க்கை
मैन्देन तु	மைந்தனோடும்	आसाद्य	தடைத்த
द्विविदेन च	தனித்தனோடும்	अतिष्ठत्	காத்தகொண்டான்.

अङ्गदो दक्षिणद्वारं जग्राह सुमहाबलः । क्रुपमेण गवाक्षेण गजेन गवयेन च ॥ ३९ ॥

सुमहाबलः	மிக்கபகவானியாகிய	गजेन	கஜனோடும்
अङ्गदः	அங்கதன்	गवयेन च	கவயனோடும்
क्रुपमेण	கிருபனோடும்	दक्षिणद्वारं	தெற்குவாய்க்கை
गवाक्षेण	கவாக்ஷனோடும்	जग्राह	தடுத்தான்.

हनुमान्पश्चिमद्वारं ररक्ष बलवान्कपिः । पश्चाधिपयसाभ्यां च वीरैरन्यैश्च तंगतः ॥ ४० ॥

बलवान् } பலசாலியான
कपिः } வானரராகிய
हनुमान् } ஹனுமார்
पश्चाधि- } பிரமதி, பிரகசன்
पयसाभ्यां च } இவ்விருவர்களுக்கும்

अन्यैः } வேறு
वीरैः च } வீரர்களோடும்
सङ्गतः } சேர்த்து
पश्चिमद्वारं } மேற்குவாயிலை
ररक्ष } கீர்ப்பந்தித்தார்.

मध्यमे च स्वयं गुल्मे सुग्रीवः समतिष्ठत । सह सर्वैरिन्ध्रेः सुपर्णश्वसनोपमैः ॥ ४१ ॥

सुग्रीवः } சுக்ரீவன்
स्वयं च } தானே
मध्यमे } ௪௦
गुल्मे } கூசன்யத்தின்

सुपर्णश्वसनोपमैः } { கருடபகவானையும்
வாயுபகவானையும்
நிகர்த்த
हरिन्ध्रेः } வானரோத்தமர்கள்
सर्वैः सह } எல்லோரோடும்கூட
समतिष्ठत } நின்றான்.

वानराणां तु षट्त्रिंशत्कोट्यः प्रख्यातयूथपाः । निपीड्योपनिविष्टाश्च सुग्रीवो यत्र वानरः॥

वानराणां } வானரர்களுடைய
षट्त्रिंशत् } முப்பத்தாறு
कोट्यः तु } கோடிக்கணக்கான
प्रख्यातयूथपाः } புகழ்பெற்ற சேனைத்
தலைவர்கள்

सुग्रीवः वानरः } சுக்ரீவவானரன்
यत्र च } எங்கிருந்தானோ அங்கம்
निपीड्य } முற்றுகையிட்டு [கு,
उपनिविष्टाः } ணக்கத்துடனிருந்
தார்கள்.

शासनेन तु रामस्य लक्ष्मणः सविभीषणः । द्वारे द्वारे हरीणां तु कोटिं कोटिं न्यवेशयत्॥

रामस्य } ஸ்ரீராமருடைய
शासनेन तु } ஆக்கினைபயக்கொண்டே
लक्ष्मणः } லக்ஷ்மணர்
सविभीषणः } சவிபிஷணருடன்

द्वारे द्वारे तु } இடைவெளிகளிலெங்கும்
हरीणां } வானரர்களுடைய
कोटिं कोटिं } ஒவ்வொரு கோடியை
न्यवेशयत् } நிறுத்தினார்.

पश्चिमेन तु रामस्य सुग्रीवः सहजाम्बवान् । अदूरान्मध्यमे गुल्मे तस्थौ बहुबलानुगः ॥

सुग्रीवः } சுக்ரீவன்
सहजाम्बवान् } ஜம்பவானுடனும்
बहुबलानुगः } பலசேனைபாலுடன்
தொடரப்பட்டவரையும்
मध्यमे } ௪௦

गुल्मे } சேனையின்
रामस्य } ஸ்ரீராமருக்கு
पश्चिमे } மேற்கிலும்
अदूरान् तु } அருகாமையிலும்
तस्थौ } நின்றான்.

ते तु वानरशार्दूलाः शार्दूला इव दंष्ट्रिणः । गृहीत्वा द्रुमशैलाग्रान् हृष्टा युद्धाय तस्थिरे ॥

शार्दूलाः इव } வேங்கைகளையொத்தோ
दंष्ट्रिणः } கோரைப்பற்களையு
டையவர்களையும்
वानरशार्दूलाः तु } வானரோத்தமர்களு
ते } அவர்கள் [மர
युद्धाय } போரிட

हृष्टाः } ௪ தயை நிறங்கொண்ட
வர்களாய்
द्रुमशैलाग्रान् } மரங்களைபும் மலைச்சி
காக்களைபும்
गृहीत्वा } கையிலேந்திக்
कोण्डौ } கொண்டு
तस्थिरे } தயையாய் நின்றனர்.

सर्वे विकृतलाङ्गुलाः सर्वे दंष्ट्रानखायुधाः । सर्वे विकृतचित्राङ्गाः सर्वे च विकृताननाः ॥

सर्वे எல்லோரும்
விகுதலாங்குலா: மேலே தூக்கப்பட்ட
வாங்களை யுடையவர்
சर्वே எல்லோரும் [கள் ;
கோரப்பற்களையும்
दंष्ट्रानखायुधा: { நகங்களையும் ஆயுத
மரகவுடையவர்கள் ;

सर्वे எல்லோரும்
विकृतचित्राङ्गा: பலவகை அழகிய உரு
வமுடையவர்கள் ;
सर्वे च எல்லோரும்
विकृतानना: { இதுவகையில் கண்டி
ராத முகமுடையவர்
கள்.

दशनागवलाः केचित्केचिदक्षगुणोत्तराः । केचिन्नागसहस्रस्य वभूयुस्तुल्यविक्रमाः ॥४७॥

केचित् சிலர்
दशनागवला: பத்து யானைகளின்
பலமுள்ளவர்களையும்
केचित् சிலர்
दक्षगुणोत्तरा: { அதிகமும் பதின்மடங்
கு அதிகமுள்ளவர்
களையும்

केचित् சிலர்
नागसहस्रस्य ஆயிரம் யானைகளை
तुल्यविक्रमा: சீர்த்த பலமுடைய
வர்களையும்
वभूयु: இருந்தார்கள்.

सन्ति चौघवलाः केचित्केचिच्छतगुणोत्तराः । अग्रमेयवलाश्चान्ये तत्रासन्दहरियूथपाः ॥

केचित् சிலர்
चौघवला: च { பல கோடுகளடங்கிய
ஒகமேனும் எண்ணி
க்கைபரவைகளின்
பலமுடையவர்களா
கவும்
केचित् சிலர்
शतगुणोत्तरा: நூறுமடங்கு மேம்பட்
டவர்களாகவும்

सन्ति இருந்தார்கள்.
तस्य அதில்
अन्ये மற்றுமுள்ள
हरियूथपा: च வானரத்தலைவர்
கதோரெவனில்
अग्रमेयवला: அளவிடமுடியாத பல
முடையவர்களால்
आसन् இருந்தார்கள்.

अद्भुतश्च विचित्रश्च तेषामासीत्समागमः । तत्र वानरसैन्यानां शैलानामिव सङ्गमः ॥४८॥

तत्र अங்குமிடத்தில்
तेषां அந்த
वानरसैन्यानां வானரத்தலைவர்களின்
समागमः சங்கமமானது
शैलानां பர்வதங்களின்
सङ्गमः சங்கமம்

इव போலவும்
अद्भुत: च { இதுவகையில் என்
தம் பார்த்திராததா
கவும்
विचित्र: च பித்த அழகாகவும்
आसीत् கொக்கிற்று.

परिपूर्णमिवाकाशं सञ्छन्नैव च मेदिनी । लङ्कामुपनिविष्टैश्च संपतद्भिश्च वानरैः ॥४९॥

लङ्का { நுலங்காவில்
अपनिविष्टै: च ஓரிடத்திலிருந்திருந்
वानरै: வானரத்தலைவர்
मेदिनी பூமியானது

सञ्छन्ना इव மறைக்கப்பட்டது
போலிருந்தது.
संपतद्भि: च பதங்கின்றவர்களால்
आकाशे च ஆகாசமும்
परिपूर्णा इव நிறைக்கப்பட்டது
போலிருந்தது.

शतं शतसहस्राणां पृथग्विधवर्णैकसाम् । लङ्काद्वाराण्युपाजग्मुर्नये योद्धुं समन्ततः ॥ ५१ ॥

நகவனீகஸாம்	காடி, வானார் இவர் கருனாடய	யோद्धு	போர்புரிய
शतसहस्राणां शतं अन्ये पृथक्	கோடிக்கணக்கான வேறு பலர் தனித்தனியே	लङ्काद्वाराणि समन्ततः उपाजग्मुः	இலங்கைவாய்க்களை சுற்றிச்சுற்றி திரிந்தார்கள்.

आवृतः स गिरिः सर्वैस्तैः समन्तात्पुवङ्गमैः ॥ ५२ ॥

सः	அந்த	तैः	அந்த
गिरिः	பர்வதமானது	पुवङ्गमैः	வானார்கள்
समन्तात्	எங்கும்	सर्वैः	எல்லோராலும்
		आवृतः	சூழப்பட்டிருந்தது.

अयुतानां सहस्रं च पुरीं तामभ्यवर्तत ॥ ५३ ॥

अयुतानां सहस्रं च	கோடிக்கணக்கான	पुरीं	பட்டணத்தை
तां	அந்த [காவையும்]	अभ्यवर्तत	சுற்றியின்றது.

वानरैर्वलवद्भिर्य वभूव द्रुमपाणिभिः । संवृता सर्वतो लङ्का दुष्पवेशाऽप वायुना ॥ ५४ ॥

वायुना	வாயுபகவானாலும்	वलयग्निः	பலகாலிகளான
दुष्पवेशा	புகழுடியாதிருந்த	वानरैः	வானர்களால்
लङ्का अपि	இலங்கையும்	सर्वतः च	எங்குமே
द्रुमपाणिभिः	மரங்களை வைகளி லேந்திய	संवृता	தடைப்புண்டதாய்
		वभूव	சூழிற்று.

राक्षसा विस्मयं जग्मुः सहसाऽभिनिर्घातिताः । वानरैर्देवसङ्काशैः शक्रतुल्यपराक्रमैः ॥

राक्षसाः	அரக்கர்கள்	वानरैः	வானர்களால்
मेघसङ्काशैः	மேகத்தை நிகர்த்த கைகளும்	सहसा	பலங்கொண்டு
शक्रतुल्य- } पराक्रमैः }	இத்திரனுக்கெப்பா ன சூரநல் பெற்ற வர்களிடமிரு	अभिनिर्घातिताः	முற்றுகையிடப்பட்ட வர்களால்
		विस्मयं जग्मुः	மிகைத் துலிட்டார்கள்.

महाच्छब्दोऽभवत्तत्र बलौघस्याभिवर्ततः । सागरस्येव भिन्नस्य यथा स्यात्सलिलस्वनः ॥

भिन्नस्य	கொந்தளிக்கும்	तत्र	அப்பொழுது
सागरस्य	கடலின்	अभिवर्ततः	எதிர்த்துநிற்கும்
सलिलस्वनः	நீரோசை	बलौघस्य	சேனை வெள்ளத்தி னது
यथा स्यात् इव	எவ்வாறு இருக்கு மோ அவ்வாறு	महान शब्दः	பெரும் முழக்கம்
		अभवत्	உண்டாயிற்று.

तेन शब्देन महता सभाकारा सतीरणा । लङ्का प्रचलिता सर्वा सशैलवनकानना ॥५७॥

तेन	அந்த	सतीरणा	தேர சரணவாசிய்க
महता	பெரும்		சேரமும்,
शब्देन	முழுக்கத்தால்	सलवन-	மலைகளோடும், வனங்
लङ्का	இலங்கை	कानना }	களோடும், சேரலை
सर्वा	முற்றும்		சேரமும்,
सभाकारा	மதில்களோடும்,	प्रचलिता	அதிர்த்தது.

रामलक्ष्मणगुप्ता सा सुर्गवेण च बाहिनी । वभूव दुर्धर्पतरा सर्वैरपि सुरासुरैः ॥ ५८ ॥

सुर्गवेण	சுக்ரீவனுடும்,	सुरासुरैः	தேவர்கள் அசுரர்கள்
रामलक्ष्मण-	ஸ்ரீராமரடும், வசந்த	सर्वैः अपि	யாவரடும்
गुप्ता च }	மணரடும், சகலிக்	दुर्धर्पतरा	எப்பாடுகொண்டும் அ
सा	அந்த		னுக்கொண்ணுததாய்
बाहिनी	சேனை	वभूव	இருந்தது.

राघवः सन्निवेश्यैव सैन्यं स्वं रक्षसां वधे । संपन्त्र्य मन्त्रिभिः सार्धं निश्चित्य च पुनः पुनः ॥

आनन्तर्यमभिप्रेषुः क्रमयोगार्थतत्त्ववित् ॥ ५९ ॥

विभीषणस्यानुमते राजधर्ममनुस्मरन् । अङ्गदं वालितनयं समाहूयेदमब्रवीत् ॥ ६० ॥

क्रमयोगार्थ-	முறைதவருது செய்	पुनः पुनः	பலவாறு
तत्त्ववित् }	யும் காரியங்களால்	सम्पन्त्र्य	ஆலோசித்து
	வினையும் பல்வின உள்	च	பின்னர்
	உணர்ந்த	राजधर्मं	மன்னரது தெரியை
राघवः	ஸ்ரீராமர்	अनुस्मरन्	அறிபுதுத்துகிறவ
स्वं	தனது		ராய்
सैन्यं	சேனையை	निश्चित्य	ஒர்சிதம் தீர்மானித்து
सन्निवेश्य एव	தக்கவிடத்தில் சிற்	विभीषणस्य	விபிஷணரின்
	கச்செய்தபின்னர்	अनुमते	அக்கொரத்தின்
रक्षसां वधे	அரக்கர்களை அழித்		பேசில்
	தல் விவயத்தில்	वालितनयं	வாலியின் புதல்வனு
आनन्तर्यं	மெல்லத் தவணையு	अङ्गदं	அக்கதனை [கிய
	தை	समाहूय	அழைத்து
अभिप्रेषुः	நடத்த எண்ணக்	इदं	பின்வருமாறு
	கொண்டு	अब्रवीत्	கட்டளைபிட்டார்:
मन्त्रिभिः सार्धं	மந்திரிகளோடு கூட		

गत्वा सौम्य दशमीवं ब्रूहि मद्रचनात्कपे । लङ्कयित्वा पुरीं लङ्कां भयं त्यक्त्वा गतव्यथः॥

सौम्य	“அப்பா	गतव्यथः	மனச்சஞ்சலம் எது
कपे	வானர !		வும் இன்றி
, भयं	பயத்தை	दशमीवं गत्वा	ராவணனைக் கிட்டு
त्यक्त्वा	விட்டொழித்து	मद्रचनात्	நானுரைத்ததாக
लङ्कां पुरीं	இலங்கைககருள்	ब्रूहि	பின்வருமாறு சொல்
कह्यमिवा	தாவிக்குதித்து		லக்கடவாய்.

अष्टश्रीक गतैश्वर्यं सुसूयो नष्टचेतन । कपीणां देवतानां च गन्धर्वाप्सरसां तथा ॥ ६२ ॥
 नागानामथ यक्षाणां राज्ञां च रजनीचर । यच्च पापं कृतं मोहादवल्लिप्तेन राक्षस ॥
 तस्य पापस्य संभाषा व्युष्टिरस्य दुरासदा ॥ ६३ ॥

अष्टश्रीक	“கணையிழந்தவனே !	राज्ञां च	மன்னர்களுக்கும்,
गतैश्वर्यं	அரகிழந்தவனே !	यत् पापं	எந்த தீங்கானது
सुसूयो	சாவுநெருங்கியவனே !	मोहात्	மூடத்தனத்தாலும்,
नष्टचेतन	அறிவுகுன்றியவனே !	अवल्लिप्तेन	செருக்காலும்
रजनीचर	திருட்டு	कृतं	உன்னால் புரியப்பட்ட
राक्षस	அரக்கா !	तस्य	அந்த [தோ
कपीणां	முனிவர்களுக்கும்,	अस्य	இந்த
देवतानां च	தேவர்களுக்கும்,	पापस्य	பாபத்தின்
गन्धर्वाप्सरसो तथा	கந்தர்வர்களுக்கும் அப்ஸரஸ்களுக்கும்,	व्युष्टिः च	பலனும்
नामानां अथ	நாமர்களுக்கும்,	दुरासदा	எவராலும் தடுக்க
यक्षाणां	யக்ஷர்களுக்கும்,	संभाषा	முடிவாததாய் கிட்டிவிட்டது.

नूनमद्य गतो दर्पः स्वयंभूवरदानजः । यस्य दण्डधरस्तेऽहं दाराहरणकर्षितः ॥

दण्डं धारयमाणस्तु लङ्काद्वारे व्यवस्थितः ॥ ६४ ॥

यस्य	“எந்த	व्यवस्थितः	வந்து நின்று
ते	உனக்கு	दण्डधरः	தண்டனை விதிக்கத் தயாராயிருக்கிறேனோ
दाराहरणकर्षितः	மனைவி திருடப்பட்ட டதால் மனம் கொந்த	नूनं	ஆகையால்
अहं तु	கானே	स्वयंभूवर-}	பிரம்மாவிடம் வரம்
दण्डं	படைபைய	दानजः }	வாங்கியதானான்
धारयमाणः	திரட்டிக்கொண்டு	दर्पः	செருக்கு [டான
लङ्काद्वारे	இலங்கையின் வாயிலில்	अद्य गतः	இன்றே ஒழிந்தது.

पदवीं देवतानां च महर्षीणां च राक्षस । राजर्षीणां च सर्वेषां गमिष्यसि मया हतः ॥

राक्षस	“அரக்கா !	महर्षीणां च	மஹரிஷிகளுடைய
मया	என்னால்	राजर्षीणां	ராஜரிஷிகள் [வும்
हतः	கொல்லப்பட்டீ	सर्वेषां च	எல்லோருடையவும்
देवतानां च	தேவர்களுடையவும்	पदवीं	கதிபைய
		गमिष्यसि	அடைவாய்.

बलेन येन वै सीतां मायया राक्षसाधम । मामतिक्रामयित्वा त्वं हतवांस्तानिदर्शय ॥ ६५ ॥

राक्षसाधम	“ராக்ஷஸப்பதனே !	येन	எந்த
त्वं	நீ	बलेन वै	பலத்தையக்கொண்டு
मायया	மாயையால்	हतवान्	திருடிச்சென்றாயோ
मां	என்னை	तत्	அதை
अतिक्रामयित्वा	அப்புறம் செல்லச்	निदर्शय	எனது நெரில் காட்டு
सीतां	விரித்தபைய [செய்து		வாயாக.

अराक्षसमिमं लोकं कर्तास्मि निशितैः शरैः । न चेच्छरणमभ्येपि मामुपादाय मैथिलीम् ॥

மா
மேயிலி
அபாடாய
சரணம் அப்யேபி }
ந வேந் }

"எல்லாவிடம்
கூலாகிய
திருப்புகச்சமர்ப்படுத்து
எய்திடு
நீ சரணம் புராத
பலதத்தில்

நிசிலை:
சரே:
இம்
லோகம்
அராட்சம்
கதாஸிம்

கூரிய
பாணங்கனாள்
இந்த
உலகை
ராட்சஸர்கள் தந்தாய்
செய்து விடுவேன்.

धर्मात्मा राक्षसश्रेष्ठः संप्राप्तोऽयं विभीषणः

॥ ६८ ॥

धर्मात्मा
राक्षसश्रेष्ठः

"தர்மா த்மாவும்
அரக்கர்களில் உத்த
மனுமாயி

அயே
விபிஷண:
சீபாஸ:

இந்த
கிரகணன்
என்னை ஆசாயித்து
விட்டான்.

लङ्केश्वर्य ध्रुवं श्रीमानयं प्राप्नोत्यकण्टकम्

॥ ६९ ॥

श्रीमान्
अयं
अकण्टकं

"புதிமானாகும்
இவன்
இடைபூதற்ற

லங்கேசுவ
புர
பாப்னோதி

இலங்கையரசை
சர்வதமாய்
அடைகிறான்.

न हि राज्यमधमेण भोक्तुं क्षणमपि त्वया ।

शक्यं मूर्खसहायेन पापेनाविदितात्मना ॥

मूर्खसहायेन
अविदितात्मना
पापेन

"நூர்க்கர்களாகிய மர்
திரிகளை உதவிபாகக்
கொண்டவனும்
தான் இம்மட்டுமென்
து அறிபாதவனாய்
பாபத்தொழிகையே
புரியும்

பயா
क्षणमपि
राज्यं
अधमेण हि
भोक्तुं
शक्यं न

உன்னால்
ஒருசிறிதேமனும்
ராஜ்யத்தை
அதர்மத்துடனேயே
அனுபவிக்க
முடியாது.

युद्धयस्व वा धृतिं कृत्वा शौर्यमालम्ब्य राक्षस ॥ ७१ ॥

राक्षस
शौर्यं

"ஆரக்க!
பேரருக்குவேண்டிய
வல்லமையை

आलम्ब्य
एति
कृत्वा वा
युध्यस्व

மடைத்து
மடுளுடைதரியத்தை
கொண்டும்
பேர்புரி.

मच्छरैस्त्वं रणे शान्तस्ततः पूतो भविष्यसि

॥ ७२ ॥

रणे
' एवं
मच्छरैः
शान्तः

"போரில்
நீ
சாந்து பாணங்கனாள்
மாண்டவனாய்

ततः
पूतः
अविष्यसि

அதனால்
செய்த பாபங்களொ
ழிந்தவனாக
ஆகிவிடாய்.

यदा विशसि लोकांस्त्रीन्पक्षिभूतो मनोजवः । मम चक्षुष्यं प्राप्य न जीवन्प्रतियास्यसि ॥

पक्षिभूतः	" 'பறவை உருவம் கொண்டவனாய்	मम	எனது
मनोजवः	மனோவேகமுற்றம்	चक्षुष्यं	கண்மீனாக்கை
वीन्	மூன்று	प्राप्य	அடைந்தபிறகு
लोकां	உலகங்களுக்கும்	जीवन्	உயிருடன்
विशसि	புதுநடிகிடுகின்றாய்	प्रतियास्यसि न	நீ திரும்பப் போக மாட்டாய்.
यदा	என்றிதென்றாய்		

अवीमि त्वां हितं वाक्यं क्रियतामौर्ध्वदैहिकम् ॥ ७४ ॥

त्वां	" 'உனக்கு	और्ध्वदैहिकं	உத்திரக்கிரியை
हितं	நன்மை பயப்பதாகிய		யானது
वाक्यं	ஒரு சொல்லை	क्रियताम्	செய்துமுடிக்கப் பட்டும்.
अवीमि	சொல்லுகிறேன்.		

सुदृष्टा क्रियतां लङ्का जीवितं ते मयि स्थितम् ॥ ७५ ॥

ते	" 'உனது	लङ्का	இலங்கைநகர்
जीवितं	உயிர்	सुदृष्टा	ஆகாநிரப்பார்க்கப் பட்டதாக
मयि	எனதனைத்தில்	क्रियताम्	செய்துவிடப்பட்ட இடம்."
स्थितं	இருக்கிறது.		

इत्युक्तः स तु तारेयो रामेणास्त्रिष्टकर्षणा । जगामाकाशमाविश्य मूर्तिमानिव हव्यवाद् ॥

अस्त्रिष्टकर्षणा	எதையும் தோய்காநறி தமாய்ச்செய்யும்	हव्यवाद्	அக்ஷிபகவான்
रामेण	ராமரால்	इव	போலிருக்கும்
तु	இவ்விஷயத்தில்	सः	ஆந்த
इति	இவ்வாறு	तारेयः	ஆந்ததன்
उक्तः	நியமனம்பெற்று	आकाशं	ஆகாசத்தில்
मूर्तिमान्	உருவெடுத்தவந்த	आविश्य	கொம்பி
		जगाम	சென்றான்.

सोऽतिपत्य मुहुर्तेन श्रीमान्नावणमन्दिरम् । ददर्शासीनपद्मं रावणं सचिवैः सह ॥ ७७ ॥

श्रीमान्	சுமீமானாகும்	सचिवैः	மந்திரிமர்களைட்டு
सः	ஆவன்	सह	கூட
मुहुर्तेन	ஒருகொடிப்பொழு தில்	अवधे	வெகுநேரக்கிரதை யுடன்
रावणमन्दिरं	ராவணனுடைய மாநில கையை	आसीनं	விற்றிருக்கும்
अतिपत्य	பறந்தடைந்து	रावणं	ராவணனை
		दर्शनं	கண்டான்.

ततस्तस्याविदूरे स निपत्य हरिपुङ्गवः । दीप्ताग्निमग्नास्तस्यावद्भूदः कनकाद्भूदः ॥ ७८ ॥

ततः	அப்பொழுது	हरिपुङ्गवः	வாணரோத்தரனுமா
कनकाद्भूदः	பொன்மேதான்வளைக வேளையணிந்திருந்தவனும்	सः अद्भूदः	அந்த அங்கதன் [கிய]
दीप्ताग्नि- सदृशः }	கொழுந்துவிட்டு யும் அன்னிகைய நிக	तस्य	அவனது
	ர்த்தவனும்	अविदूरे	சமீபத்தில்
		निपत्य	குதித்து
		तथी	நின்றான்.

तदाप्रवचनं सर्वमनुताधिकमुत्तरम् । सप्तमात्यं श्रावयामास निवेद्यात्मानमात्मना ॥ ७९ ॥

सप्तमात्यं	மத்திரிமார்களைப்பொரு க்குமவனுக்கு	उत्तरम्	திறந்த
श्रावयामास	தானே	रामवचनं	ஸ்ரீராமரது சொல்
आत्मानं	தானின்னானென்ப தை	सर्वे	எல்லாவற்றையும்
निवेद्य	தெரிவித்துவிட்டு	अन्यूनादिकं	எதொன்றையும் விடா மதும் கேர்க்காமதும்
तत्	அந்த	श्रावयामास	பின்வருமாறு அறிவித்தான் :

दूतोऽहं कौसलेन्द्रस्य रामस्याक्षिपृर्कणः । बालिपुत्रोऽङ्गदो नाम यदि ते श्रोत्रमागतः ॥

अक्षिपृर्कणः	"எனதயும்கொண்டாணி தமாய்ச்செய்யும்	वा कपुलः	வாலியின் குமாரன்.
कौसलेन्द्रस्य	கொண்டாண்டின்ன னாகிய	अङ्गदो नाम	அங்கதனென்பது எனது பெயர்.
रामस्य	ஸ்ரீராமரது	ते	உனது
दूतः	தூதன்	श्रोत्रं भागतः	காதில்விழுந்தவனாக
अहं	நான்.	यदि	இருந்தாலிருக்க லாம்.

आह त्वां राघवो रामः कौसल्यानन्दधनः । निष्पत्य प्रतियुद्धस्य नृशंस पुरुषाधम ॥

कौसल्यानन्दधनः	"கொண்டாதேவியா ருக்கு ஆனந்தத்தை பெருக்குபவனுப்	नृशंस	கொடிய கொஞ்சம் படைக்கப்பெற்ற
राघवः	ரகுலத்தில் பிறந்	पुरुषाधम	{ புருஷாதமனை! (உத்தம குலத்தில் பிறந்த பெட்கமற்ற காமாதரனை!)
रामः	ஸ்ரீராமர் [சிருக்கிற	निष्पत्य	வெளிவந்து
त्वां	உன்னிடம்	प्रतियुद्धस्य	கொஞ்சன்று போர் புரிவாயாக.
आह	பின்வருமாறு சொல் லிவிடுத்திருக்கிறார்.		

हन्तास्मि त्वां सहामात्यं सपुत्रज्ञातिबान्धवम् ॥ ८२ ॥

त्वां	உன்னை	सपुत्रज्ञाति- बान्धवम् }	புத்திரர்களுடனும் தாயாதிகளுடனும் பத்துக்களுடனும்
सहामात्यं	மத்திரிகளுடனும்,	हन्तास्मि	கொல்லப்போகிறேன்.

निरुद्धिमास्त्रयो लोका भविष्यन्ति हते त्वयि

॥ ८३ ॥

त्वयि ५. ४
हते மாண்டுவிடவும்

लोका: உலகங்களும்
निरुद्धिमा: கவலையொழிந்தவை
களாய்

वयः மூன்று

भविष्यति ஆகப்போகின்றன.

देवदानवयक्षाणां गन्धर्वोरगरक्षसाम् । शत्रुपयोद्धरिष्वामि त्वामृषीणां च कण्टकम् ॥

देवदानवयक्षाणां ५. ५ தேவதானவரட்சதர்
கணுக்கும்

अरुषीणां முனிவர்களுக்கு
कण्टकं च கண்டகனுமான்
உண்டை

गन्धर्वोरगरक्षसां கந்தர்வராகராட்சதவர்

अशत्रु: இப்பொழுது
वृक्षिष्यामि வேருடன் களைவேன்.

शत्रु: னவரியும் [கணுக்கும்]

विभीषणस्य वैश्वर्यं भविष्यति हते त्वयि । न चेत्सत्कृत्य वैदेहीं प्रणिपत्य प्रदास्यसि ॥

त्वयि ५. ६
हते மாண்டுவிடவும்
विभीषणस्य च விபிஷணனுக்குத்
தான்

न चेत् இதுவேண்டாமெனில்
सत्कृत्य பூஜித்து
प्रणिपत्य அடிபணித்து
वैदेहीं சீதைகைய

वैश्वर्यं அரசு
भविष्यति ஏற்படப்போகிறது.

प्रदास्यसि நீ திருப்பிக் கொடுப்பீதித்
துவிடு."

इत्येवं परुषं वाक्यं ब्रुवाणे हरिपुङ्गवे । अमर्षवशमापन्नो निशाचरगणेश्वरः ॥ ८६ ॥

एवं इति இப்படியாய்
परुषं वाक्यं கண்டிப்பான சொல்லை
हरिपुङ्गवे வானரோத்தமன்
ब्रुवाणे மொழிகையில்

निशाचरगणेश्वरः ராட்சதங்கணமன்னன்
अमर्षवशं கோபத்தால் மெய்
மறந்திருத்தலை
आपन्नः அடைந்தான்.

ततः स रोषताम्राक्षः शशास सचिवांस्तदा । मृशतामेप दुर्मेधा वध्यतामिति चासकृत् ॥

तदा அப்பொழுது
ततः அதனால்
सः அவன்
रोषताम्राक्षः கோபத்தால் கண்கள்
சிவக்க
सचिवान् மத்திரிமார்களைப் பார்
इति பின்வருமாறு [கது]

शशास அக்குழாமித்தான்.
दुर्मेधा: "அறிவு குழம்பியவனான
एषः இவன் [சிய
मृशता: பிடிக்கப்பட்டும்.
असकृत् च விட்டுவிட்டு
वध्यताम् சித்திரவதை செய்யப்
பட்டும்"

रावणस्य वचः श्रुत्वा दीप्ताग्रिसमतेजसः । जग्मुस्तं ततो योराश्वत्सारो रजनीचराः ॥

दीप्ताग्रिसम- } பற்றியெரியுந் தீசைய
तेजसः } நீகாத்த ஒளியுடைய
வர்களும்
योरा: கொடியவர்களையுமான
वयार: காண்கு
रजनीचरा: அரசுக்கர்கள்

रावणस्य वचः ராவணனது சொல்லை
शुश: சோமேற்கொண்டு
ततः அதனால்
य: அவனை
जग्मु: ஈடித்துக்கொண்டார்
கள்.

ब्राह्मणमास तारेयः स्वयमात्मानमात्मवान् । बलं दर्शयितुं वीरो यातुधानगणे तदा ॥८९॥

பாசுவான்	சைதிரியசாரியும்	யல்	தனதுசக்தியை
வீர:	சூரனுமான	दर्शयितुं	கண்டபாசக்காட்ட
तारेयः	அங்கதன்	आमानं	தன்னை
यातुधानगणे	அரக்கர்களுடனாக	स्वयं	தானே இஷ்டப்பட்டு
	உத்தரில்	ब्राह्मणमास	பிடித்துக்கொள்ள
			இடங்கொடுத்தான்.

स तान्बाहुद्वये सक्तानादाय पतगान्विव । प्रासादं शैलशृङ्गाशमुत्पशाताङ्गदस्तदा ॥ ९० ॥

सः	அந்த	पतगान्	பலதிகளை
अङ्गदः	அங்கதன்	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறோ
तदा	அப்பொழுது	आदाय	தூக்கிக்கொண்டு
बाहुद्वये	சைதிரியசாரியும்	शैलशृङ्गाश	மலைமேசுந்த
सक्तान्	சிக்கிக்கொண்ட	प्रासादं	உப்பரிசுகளின்மீது
तान्	அவர்களை	उत्पशात	தாவிச்சென்று.

तेऽन्तरिक्षाद्विनिर्धूतास्तस्य वेगेन राक्षसाः । भूमौ निपतिताः सर्वे राक्षसेन्द्रस्य पश्यतः ॥

ते	அந்த	विनिधूताः	உதறியெறியப்பட்ட
राक्षसाः	அரக்கர்கள்		வர்கள்.
सर्वे	எல்லோரும்	राक्षसेन्द्रस्य	ராக்ஷஸேந்தன்
तस्य	அவனது	पश्यतः	பார்த்துக்கொண்டிரு
वेगेन	வலுவால்	भूमौ	பூமியில்[சைதிரியேயே
अन्तरिक्षात्	ஆகாசத்திலிருந்து	निपतिताः	ஈழுந்தார்கள்.

ततः प्रासादशिखरं शैलशृङ्गमिवोच्चतम् । ददर्श राक्षसेन्द्रस्य बालिपुत्रः प्रतापवान् ॥९१॥

ततः	அதன்மேல்	इव	போல்
प्रतापवान्	சிரதாபசாரியாகிய	उच्चतं	உயரமான
बालिपुत्रः	அங்கதன்	प्रासादशिखरं	கொண்டணிலின்
राक्षसेन्द्रस्य	அரக்கர்களின்னனது		சிகரத்தை
शैलशृङ्ग	மலைச்சிகரத்தை	ददर्श	பார்த்தான்.

तत्पफाल पदाक्रान्तं दशमीवस्य पश्यतः । पुरा हिमवतः शृङ्गं वज्रिणेव विदारितम् ॥

तत्	அது	शृङ्ग इव	சிகரம்போலவே
पदाक्रान्तं	காலில் உதைக்கப்	दशमीवस्य	தசமனை
पुरा	முன்பு [பட்டு	पश्यतः	பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது
वज्रिणा	இந்திரனும்		
विदारितं	பிளக்கப்பட்ட	पफाल	சக்கலப் வெடித்து
हिमवतः	இமயமலையின்		ஈழுந்தது.

भङ्क्त्वा प्रासादशिखरं नाम विश्राव्य चात्मनः । विनय सुमहानादमुत्पपात विहायसम् ॥

பாசாடசிவரே அரண்மனையின்
சிகரத்தை
பொடிபாக்கித்தள்ளி
விட்டு
ஆत्मனः தனது
நாம பெயரை

விசுவாய் எல்லோர்
மும் கேட்கும்வண்
ணம் கூறிவிட்டு
சுமஹாநாஃ பொங்கோஷத்தை
வினய வ இட்டுக்கொண்டும்
விஹாயஸ ஆகாதத்தில்
உத்பாது கிளம்பினான்.

व्यथयन्वाक्षसान्सर्वान्हर्षयंश्चापि वानरान् ।

सः अथवा
राक्षसान् आरक्षकர்கள்
सवान् எல்லோரையும்
व्यथयन् च மனக்கலங்கஞ்செய்து
கொண்டும்

वानरान् வானரர்களை

रावणस्तु परं चके क्रोधं प्रासादधर्षणात् ।

रावणः तु राவணனும்
प्रासादधर्षणात् சிகரம் இடிக்கப்
பட்டதால்
परं क्रोधं அளவகடந்த கினைத்
चके கொண்டான். [தை
व ஆயினும்
आत्मनः தனது

रामस्तु बहुभिर्हृष्टैर्निनदद्भिः प्लवङ्गमैः । वृत्तो रिपुवधाकाङ्क्षी युद्धार्थवाभ्यवर्तत ॥ ९७ ॥

रामः तु ஸ்ரீராமதேவனில்
हृष्टैः உன்மட்பூர்த்து
निनदद्भिः கோவடிமும்
बहुभिः பல
प्लवङ्गमैः வானரர்களால்

स वानराणां मध्ये तु रामपार्श्वमुपागतः ॥

हर्षयन् अवि களிப்புறஞ்செய்துக்
கொண்டும்
वानराणां வானரர்களின்
मध्ये நடுவில்
रामपार्श्वे तु ஸ்ரீராமரது பக்கலி
லேயே
उपागतः வந்து இறங்கினான்.

विनाशं चात्मनः पश्यन्निश्वासपरमोऽभवत् ॥

विनाशं நாசத்தை
पश्यन् எதிர்பார்க்கின்றவ
னாய்
निश्वासपरमः நீண்ட பெருமூச்சு
கிடுகிறவனாக
अभवत् ஆயினான்.

सुपेगस्तु महार्वायो गिरिकूटोपमो हरिः । बहुभिः संवृणस्तत्र वानरैः कामरूपिभिः ॥ ९८ ॥

चतुर्द्वाराणि सर्वाणि सुश्रीववचनात्कापः । पश्क्रामत् दूर्ध्वो नक्षत्राणां च चन्द्रमाः ॥ ९९ ॥

महार्वायः மகா விரவகாஸியர்,
गिरिकूटोपमः மலையின் சிகரத்தை
நிகர்த்தவனும்,
हरिः கழிவவர்ணமுடைய
வனும்,
दूर्ध्वः பிறதால் வெல்லமுடி
யாதவனுமான

सुपेगः கவேணனென்ற
कपिः வானரன்
सस्य அப்பொழுது
कामरूपिभिः நினைத்த உருவமெ
बहुभिः பல [டுக்கவல்ல
वानरैः வானரர்களால்
संवृतः குழப்பப்பட்டவனாய்

द्विचत्वारिंशः सर्गः—நாற்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம். || ४२ ||

युद्धारम्भः—போர்தொடங்கல்,

ततस्ते राक्षसास्तत्र गत्वा रावणमन्दिरम् । न्यवेदयन्पुरीं रुद्धां रामेण सह वानरैः ॥१॥

तत्र	அப்பொழுது	पुरीं	நகரை
ततः	அவ்விடத்தில்	वानरैः सह	வானரர்களோடுகூட
ते	அந்த	रामेण	ஸ்ரீராமரால்
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	रुद्धां	முற்றுடைகவிடப்
रावणमन्दिरं	ராவணன்		பட்டதாய்
गत्वा	சென்று	न्यवेदयन्	தெரிவித்தார்கள்.
	[மரணிகைக்கு]		

रुद्धां तु नगरीं श्रुत्वा जातक्रोधो निशाचरः । विधानं द्विगुणं कृत्वा प्रासादं सोऽध्यरोहता ।

सः	அந்த	जातक्रोधः	சினம் மூண்டவனாய்
निशाचरः	அரக்கன் (ராவணன்)	विधानं	பாதுகாப்பின் அமைப்பு
नगरीं	நகரை	द्विगुणं	இருமடங்காய் [பை]
रुद्धां	முற்றுடைகவிடப்	कृत्वा	செய்துகிட்டு
	பட்டதாய்	प्रासादं	உப்பரிகை மீது
श्रुत्वा तु	கேட்டதுமே	अध्यरोहता	ஏறி நின்றான்.

स ददर्शावृतां लङ्कां सशैलवनकाननाम् । असंख्यैर्हरिगणैः सर्वतो युद्धकाङ्क्षिभिः ॥३॥

सः	அவன்	युद्धकाङ्क्षिभिः	போரை கிரும்பும்
सशैलवन- } काननां }	மலைகளும் காடுகளும் சேலைகளும் உள்	असंख्यैः	அனவிடமுடியாத
लङ्कां	இலங்கையை [தரிட்ட]	हरिगणैः	வானரகணங்களால்
सर्वतः	எங்கும்	आवृतां	மூடப்பட்டதாக
		ददर्श	கண்ணுற்றான்.

स दृष्ट्वा वानरैः सर्वो वसुधां कवलीकृताम् । कथं क्षपयितव्याः स्युरिति चिन्तापरोऽभवत्॥

सः	அவன்	दृष्ट्वा	கவலித்து
वसुधां	பூமி	कथं	எவ்வாறு
सर्वो	எங்கும்	क्षपयितव्याः स्युः	இவர்கள் கொல்லப்பட ட்டவர்களாவார்கள்
वानरैः	வானரர்களால்		
कवलीकृतां	{ இடைவெளியின் தி பதைக்கப்பட்டிருப் பதாய்	इति	என்று
		चिन्तापरः	நினைத்து ஏக்கம்பிடிந்
		अभवत्	ஆயினான். [நவனாக

स चिन्तयित्वा सुचिरं धैर्यमान्म्य रावणः । राघवं हरियूथांश्च ददर्शायतलोचनः ॥५॥

सः रावणः	அந்த ராவணன்	राघवं	ஸ்ரீராமரையும்
सुचिरं	வெகுநேரம்	हरियूथान् च	வானரச்சேனைகளையும்
चिन्तयित्वा	கவலையில் முழுதி	आयतलोचनः	கண்களை மலங்க கிழி ந்துக்கொண்டு
धैर्यं आकम्ब्य	குருவாறு மாரியப்ப டுத்திக்கொண்டு	ददर्श	பார்த்தான்.

ராமவ: सह सैन्येन मुदितो नाम पुत्रुवे

॥ ६ ॥

ராமவ: ஸ்ரீராமர்
சैन्येन சேனையோடு
सह கூட

नाम சர்வப்பிரகாரத்தா
லும்
मुद्रितः உன்னம்பூரித்தவராகி
पुत्रु குதித்தார்.

लङ्कां ददर्श गुप्तां वै सर्वतो राक्षसैर्यताम्

॥ ७ ॥

लङ्कां இலங்கையை
सर्वतो: எங்கும்
राक्षसै: ராட்சஸர்களால்

दृता நிரம்பியதாயும்
गुप्ता பாதுகாக்கப்பட்ட
दर्श कவனித்தார். [தாயும்

दृष्ट्वा दाशरथिलङ्कां चित्रध्वजपताकिनीम् । जगाम सहसा सीतां द्यमानेन चेतसा ॥८॥

दाशरथ: ஸ்ரீராமர்
चित्रध्वज- } கொடிவளுடனும் சிசா
पताकिनी } ன்றளுடனும் விளங்
लङ्कां இலங்கையை [கும்
दृष्ट्वा பார்த்து
सहसा தகவலமே

द्यमानेन பதைத்துக்கொண்ட
चेतसा உன்னத்தோடு
सीता சீதாதேவியாரை
जगाम பிணவருமாறு சிந்திக்க
லானார்:

अत्र सा मृगशावाक्षी मरुते जनकात्मजा । पीडयते शोकसन्तप्ता कुशा स्थण्डिलशायिनी॥

अत्र "இங்கே
मृगशावाक्षी மால்விழியாளாகிய
सा அந்த
जनकात्मजा ஜானகி
मरुते என்விமித்தமாக

शोकसन्तप्ता சோகத்தால் தடுத்து
कुशा மெய்வாடி
स्थण्डिलशायिनी தரையிற்படுத்துக்
கிடக்கிறவளாய்
पीडयते தன்புறுகிறாள்"

पीडयमानां स धर्मात्मा वैदेहीमनुचिन्तयन् । क्षिप्रमाज्ञापयापास वानरान्द्विषतां वधे ॥१०॥

धर्मात्मा தர்மம்மா வாகும்
सः அவர்
वैदेही ஜாவகிளைய
पीडयमाना தன்பப்பட்டுக்கொ
ண்டிருப்பவளாய்
अनुचिन्तयन् நினைத்து

क्षिप्रं விரைவில்
द्विषता சத்துருக்களை
वधे வதைக்கும்விஷயத்
தில்
वानरान् வானரர்களை
आज्ञापयामास கட்டளைபிட்டார்.

एवमुक्ते तु वचने रामेणाक्षिप्तकर्मणा । सङ्घर्षमाणाः पुत्रगाः सिंहनादैरनादयन् ॥ ११ ॥

अक्षिप्तकर्मणा சிறைதையை எப்பொழு
தும் சிதறகிடாத
रामेण ஸ்ரீராமனால்
एवं மேற்கண்டவாறு
वचने ஆக்கினை
उक्ते तु விடுகப்பட்டதும்
पुत्रगा: வரணர்கள்

सङ्घर्षमाणा: { என் முன்னே நான்
முன்னே என்ன
போட்டியிடுகின்ற
வர்களாய்
सिंहनादै: செக்கராதங்களால்
अनादयन् எதிரோசையிடச்
செய்தார்கள்.

शिवरैर्विकिरामैनां लङ्कां मुष्टिभिरेव वा । इति स्म दधिरे सर्वे मनांसि हरियूथपाः ॥ १२ ॥

हरियूथपाः	வானரசேனைத்தனைவர்	मुष्टिः एव वा	முஷ்டிகளாலேயோ
सर्वे	எல்லோரும் [கன்	विकिराम	பொடிபொடியாய்த்
एनां	‘இந்த		செய்துவிடுவோம்’
लङ्कां	இலங்கையை	इति	என்று
शिवरैः	மலைச்சிகரங்களைக்	मनांसि दधिरे स्म	மனவுறுதிகொண்டார்
	கொண்டோர்		கள்.

उद्यम्य गिरिमृङ्गाणि शिखराणि महान्ति च । तस्थोत्पात्य विविधांस्त्यष्टन्ति हरियूथपाः ॥

हरियूथपाः	வானரசேனைத்	विविधानि	பல
	தனைவர்கள்	तस्थु च	விருக்தங்களையும்
गिरिमृङ्गाणि	பர்வதங்களின் சிகரங்	उत्पात्य	மேருடன் பிடுங்கி
	களையும்	उद्यम्य	கைபிலேந்திக்
महान्ति	பெரிய		கொண்டு
शिखराणि च	பாறைகளையும்	तिष्ठन्ति	சித்தமாக சின்றுர்கள்.

प्रेक्षतो राक्षसेन्द्रस्य तान्यनीकानि भागशः । राघवप्रियकामार्थं लङ्कामारुह्युस्तदा ॥

तदा	அப்பொழுது	प्रेक्षतः	பார்த்துக்கொண்டடி
तानि	அந்த		ருக்கும்பொழுதே
अनीकानि	சேனைகள்	राघवप्रिय-}	ஸ்ரீராமருடைய இஷ்ட
भागशः	பிரிக்கப்பட்டவண்	कामार्थं }	மாகிய மனோரத்த
	ணமே		தைச்செய்யக்கருதி
राक्षसेन्द्रस्य	ராக்ஷஸமன்னன்	लङ्कां	இலங்கையில்
		आरुह्युः	தாறினுர்கள்.

ते ताम्रवक्त्रा हेमाभा रामार्थं त्यक्ताविताः । लङ्कामेशाभ्यवर्तन्त सालतालशिख्ययुधाः ॥

ताम्रवक्त्राः	சிலந்த முகமுடைய	सालताल-	ஆச்சி, பனை, கற்பா
	வர்களும்,	शिख्ययुधाः}	தை இனங்களையே
हेमाभाः	தங்கநிறமுடையவாக		ஆயுதமாய் உடைய
ते	அவர்கள் [ராமரன்		வர்களாய்
रामार्थं	ஸ்ரீராமருடைய	लङ्कां	இலங்கையை
	கைக்காய்த்தில்	एव	கொக்கியவண்ணமே
त्यक्ताविताः	உலிமையும் பொருட்ப	अभ्यवर्तन्त	சென்றுர்கள்.
	டுத்தாதவர்களாய்		

ते द्रुपैः पर्वताग्रैश्च मुष्टिभिश्च पुवङ्गपाः । प्राकाराग्रपरण्यानि पन्थुस्तोरणानि च ॥

ते	அந்த	मुष्टिभिः च	முஷ்டிகளாலும்,
पुवङ्गपाः	வானரர்கள்	प्राकाराग्रानि	நிலவரண்களின் சிகர
			ங்களையும்,
द्रुपैः	விருக்தங்களாலும்,	अरण्यानि	காட்டரண்களையும்,
पर्वताग्रैः च	பர்வதங்களின் சிகரங்	तोरणानि च	வெளிவாய்க்களையும்,
	களாலும்,	पन्थुः	உருவழித்தார்கள்.

परिखाः पूरयन्ति स्म प्रसन्नसलिलायुताः । पांशुभिः पर्वताथैश्च तृणैः काष्ठैश्च वानराः ॥

வானரா:	வானரர்கள்	பர்வதா:	பர்வதசிகரங்களாகலும்
प्रसन्नसलिलायुताः	தெளிந்த நீர் கிரம்பிய	तृणै:	புற்பூண்டுகளாலும்,
परिखाः	நிராண்களை	काष्ठै:	கட்டைகளாலும்
पांशुभिः	மண்கட்டிகளாலும்,	पूरयन्ति स्म	தூர்த்தார்கள்.

ततः सहस्रयूथाश्च कोट्ययूथाश्च वानराः । कोटीशतयुताधान्ये लङ्कामारुरुहस्तदा ॥१८॥

ततः	அதன்மேல்	कोट्ययूथाः च	கோடிக்கணக்கான
सश	அப்பொழுது		சேனைகளாகவும்
अमो	மற்றுமுள்ள	कोटीशतयुताः च	தூறுகோடிகளோடு
वानराः च	வானரர்களும்		கடியவர்களாகவும்
सहस्रयूथाः	ஆயிரக்கணக்கான	लङ्का	இலங்கையினுள்
	சேனைகளாகவும்	आरुरुहः	புகுந்தார்கள்.

काञ्चनानि प्रमृदन्तस्तोरणानि पुवङ्गमाः । कैलासशिखराभाणि गोपुराणि प्रमथ्य च ॥

आपुवन्तः पुवन्तश्च गर्जन्तश्च पुवङ्गमाः । लङ्कां तामभिधावन्ति महावारणसन्निभाः ॥२०॥

पुवङ्गमाः	வானரர்கள்	पुवङ्गमाः	வானரர்கள்
काञ्चनानि	பொன்னுள்ள	गर्जन्तः च	அட்டகாசம் செய்து
स्तोरणानि	வெளிவாய்க்களை		கொண்டே
प्रमृदन्तः	பொடியாக்கிக்கொ	आपुवन्तः	ஒரேமூச்சில் தாவிக்கு
	கொண்டு		திக்கின்றவர்களாகவும்
कैलासशिखरा-}	கயிலைமலையின் சிகரம்	पुवन्तः च	பறந்துசெல்கிறவர்
भाणि	களை நிகர்த்த		களாகவும்
गोपुराणि	கோபுரங்களை	तां	அந்த
प्रमथ्य च	உருவழித்துக்கொண்	लङ्कां	இலங்கையை தூக்கி
	டும்		பாது
महावारण-}	மகாயான்களை	अभिधावन्ति	தன்புறத்திக்கொண்
सन्निभाः	யொத்த		புகுந்தார்கள்.

जयत्यतिबलो रामो लक्ष्मणश्च महाबलः । राजा जयति सुग्रीवो राघवेणाभिपालितः ॥

इत्येवं घोषयन्तश्च गर्जन्तश्च पुवङ्गमाः । अभ्यधावन्त लङ्कायाः प्राकारं कामरूपिणः॥२२॥

कामरूपिणः	நினைத்த உருவமெடுக்	राघवेण	ஸ்ரீராமால்
पुवङ्गमाः	வானரர்கள்	अभिपालितः	பாதுகாக்கப்பட்ட
अतिबलः	மிகப்பலம்பொருந்திய	सुग्रीवः राजा	சுக்ரீவ மன்னர்
रामः	ஸ்ரீராமர்	जयति	செத்திபெற்று கினைத்
जयति	வெற்றிபெற்று கினைத்	इति एवं	இப்படியாய்
	குகிறார்.	घोषयन्तः च	புகழ்த்துகொண்டும்
महाबलः	மகாபலம் படைத்த	गर्जन्तः च	பெருமூச்சிட்டுக்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணரும்		கொண்டும்
च	அப்படியே விளக்கு	लङ्कायाः	இலங்கையின்
	கிறார்.	प्राकारं	மதில்களாக
		अभ्यधावन्त	தாக்கிறார்கள்.

वीरबाहुः सुबाहुश्च नलश्च वनगोचरः । निषीध्योपनिविष्टास्ते प्राकारं हरियूथपाः ॥
एतस्मिन्नन्तरे चक्रुः स्कन्धावारनिवेशनम् ॥ २३ ॥

ते	அந்த	प्राकारं	மதில்களையரை
हरियूथपाः	வானரகேணத்தலைவர் களாகிய	निषीध्य	இடித்துத்தள்ளி
वीरबाहुः	விரபாகுவும்	उपनिविष्टाः	உப்புருந்தவர்களாய்
सुबाहुः च	சுபாகுவும்	एतस्मिन् अन्तरे	அந்த இடைவெளியில்
वनगोचरः	வனத்தில்கஞ்சரிக்கும்	स्कन्धावारनिवेशनं	படைபின் ஓர் வாகுப்பு க்குத்தக்குமிடத்தை
नलः च	நளனும்	चक्रुः	செய்தார்கள்.

पूर्वद्वारं तु कुमुदः कोटिभिर्दशभिर्वृतः । आवृत्य बलवांस्तस्थौ हरिभिर्जितकाशिभिः ॥

बलवान्	பலசாலியாகிய	हरिभिः	வானர்களால்
कुमुदः तु	குமுதனுவெனில்	वृतः	சூழப்பட்டவனாய்
जितकाशिभिः	{ வெற்றிகொண்டு எப் பொழுதும் விளங்கு கிறவர்களான	एवंद्वारं	கிழக்குவாய்க்கை
दशभिः कोटिभिः	பத்து கோடி	आवृत्य	தனகந்துக்கொண்டு
		तस्थौ	நின்றான்.

साहाय्यार्थं तु तस्यैव निविष्टः प्रयसो हरिः । पनसश्च महाबाहुर्वानरैर्बहुभिर्वृतः ॥ २५ ॥

प्रयसः	பிரயஸனென்ற	पनसः तु	பனஸனும்
हरिः	வானன்	बहुभिः	பல
तस्य एव	அவனுக்கே	वानरैः	வானர்களால்
साहाय्यार्थं	உதவியெய்யவேண்டி	वृतः	சூழப்பட்டவனாய்
निविष्टः	கூடவிருந்தான்.	च	அப்படியே அவனாக் குக்கூடவிருந்தான்.
महाबाहुः	மகாபாகுவாகிய		

दक्षिणं द्वारमागम्य वीरः शतबलिः कपिः । आवृत्य बलवांस्तस्थौ विशल्या कोटिभिर्वृतः॥

बलवान्	பலசாலியும்	वृतः	சூழப்பட்டவனாய்
वीरः	விரனுமான	दक्षिणं द्वारं	தெற்குவாய்க்கை
शतबलिः	தசபலி என்ற	आगम्य	கிட்டி
कपिः	வானன்	आवृत्य	தனகந்து
विशल्या कोटिभिः	இருபது கோடி களால்	तस्थौ	நின்றான்.

सुषेणः पश्चिमद्वारं गतस्तारापिता हरिः । आवृत्य बलवांस्तस्थौ पष्टिकोटिभिरावृतः ॥

बलवान्	பலசாலியும்	आवृतः	சூழப்பட்டவனாய்
तारापिता	தாரையின் தந்தையு மான	पश्चिमद्वारं	மேற்குவாய்க்கை
सुषेणः	ஸுசேணனென்ற	गतः	அடைந்து
हरिः	வானன்	आवृत्य	தனகந்துக்கொண்டு
पष्टिकोटिभिः	அறுபதுகோடி களால்	तस्थौ	நின்றான்.

उत्तरं द्वारमासाद्य रामः सौमित्रिणा सह । आवृत्य वलवांस्तस्थौ सुग्रीवश्च हरीश्वरः ॥

வலவான்	பலகாலியாகிய	ஆவூய	தனகந்து
ராம:	ஸ்ரீராமர்	தஸ்ய	நின்றான்.
சௌமித்ரிணா सह	லக்ஷ்மணரோடுகூட	ஹரிஷ்வர:	வானரமன்னராகிய
उत्तरं	வடக்கு	சுரீயவ:	சகீவனும்
द्वारं	வாழிலை	च	அப்படியே தனகந்து
आसाद्य	அடைந்து		நின்றான்.

गोलाङ्गुलो महाकायो गवाक्षो भीमदर्शनः । वृतः कोट्या महावीर्यस्तस्थौ रामस्य पार्श्वतः॥

महावीर्य:	மகாவீர்யவானும்	गवाक्षः	கவாக்ஷன்
गोलाङ्गुलः	கொண்டைமுகரினத் தனும்	कोट्या	கோடியால்
भीमदर्शनः	பார்க்கப்பவங்கரமான	वृतः	சூழப்பட்டவனாய்
महाकायः	பெருமுடல் படைக்க ப்பெற்றவனுமான	रामस्य	ஸ்ரீராமரது
		पार्श्वतः	பக்கலில்
		तस्थौ	நின்றான்.

कक्षाणां भीमवेगानां धूम्रः शत्रुनिर्वहणः । वृतः कोट्या महावीर्यस्तस्थौ रामस्य पार्श्वतः॥

शत्रुनिर्वहणः	பகைவரை அழிக்க வல்ல	कक्षाणां	காடிகளுடைய
महावीर्य:	மகாவீர்யவானான	कोट्या	கோடியால்
धूम्रः	தூமிரன்	वृतः	சூழப்பட்டவனாய்
भीमवेगानां	அளவுகடந்த ஆற்ற லுடைய	रामस्य	ஸ்ரீராமரது
		पार्श्वतः	மற்றொருபக்கலில்
		तस्थौ	நின்றான்.

सन्नद्धस्तु महावीर्यो गदापाणिर्विभीषणः । वृतो यत्तैस्तु सचिवैस्तस्थौ तत्र महाबलः ॥

सन्न	அவ்விடத்திலேயே	सन्नद्धः	சன்னத்தனாய்
महाबलः	மகா ஆற்றலுடைய வரும்	यत्तैः	சன்னத்தர்களுமிருக் கின்ற
महावीर्यः तु	மகா ஆண்மையுடைய	सचिवैः तु	மத்திரீமரிகளாலேயும்
विभीषणः	விபிஷணன் [வருமான	वृतः	சூழப்பட்டவனாய்
गदापाणिः	கதாயுதத்தைக் கை லேந்திக்கொண்டு	तस्थौ	நின்றான்.

गजो गवाक्षो गवयः शरभो गन्धमादनः । समन्तात्परिधावन्तो ररक्षुर्हरिवाहिनीम् ॥३२॥

गजः	கஜனும்,	समन्तात्	எங்கும்
गवाक्षः	கவாக்ஷனும்,	परिधावन्तः	பறந்து ஓடுகின்றவர் களாய்
गवयः	கவயனும்,	हरिवाहिनीं	வானரத்தேனையை
शरभः	சரபனும்,	ररक्षुः	ரகடித்தார்கள்.
गन्धमादनः	கந்தமா தனனும்,		

ततः कोपपरीतात्मा रावणो राक्षसेश्वरः । निर्याणं सर्वसैन्यानां द्रुतमाज्ञापयत्तदा ॥३३॥

तदा
ततः
कोपपरीतात्मा
राक्षसेश्वरः

அப்பொழுது
அதனால்
கோபத்திலுக்கேட்பி
வாவணன்
ராவணனுடன்

रावणः
मुं
सर्वसैन्यानां
निर्याणं
भाज्ञापयत्

ராவணன்
சு
சர்வசैन्याના
நிர்யாணம்
பாஜ்ஞாபயத்
கட்டளையிட்டான்.

एतच्छ्रुत्वा ततो वाक्यं रावणस्य सुखोद्भूतम् । सहसा भीमनिर्वोषमुद्भूतं रजनीचरैः ॥३४॥

रावणस्य
सुखोद्भूतं
एतत्
वाक्यं
ततः

ராவணனுடைய
வாய்விருந்துவந்த
இந்த
வாக்யம்
அதன்மேல்

रजनीचरैः
सहसा
भीमनिर्वोषं
उद्भूतम्

அரக்கர்களால்
ஏககாலத்தில்
பயங்கரமான சிம்ம
உத்ப்பட்டது.

ततः प्रचोदिता भैर्यश्चन्द्रपाण्डुरपुष्कराः । हेमकोणाहता भीमा राक्षसानां समन्ततः ॥३५॥

ततः
राक्षसानां
भैर्यः
चन्द्रपाण्डुर-
पुष्कराः

அப்பொழுது
அரக்கர்களுடைய
பேரிவாதியங்கள்
சந்திரன் போல வெளு
த்த தோல்முகங்களை
புடையவைகளாய்

भीमाः
समन्ततः
हेमकोणाहताः
प्रचोदिताः

பயங்கரமாய்
நாற்புறமும்
பொற்கோல்களால் அ
டிக்கப்பட்டவைகளாய்
அறிக்கைசெய்தன.

विनेदुश्च महाघोषाः शङ्खाः शतसहस्रशः । राक्षसानां सुघोराणां मुखमारुतपूरिताः ॥३६॥

शङ्खाः
शतसहस्रशः
सुघोराणां
राक्षसानां

சங்குகள்
நூறுபேரக்கணக்காய்
மிகக்கொடிய
அரக்கர்களுடைய

मुखमारुतपूरिताः
महाघोषाः
विनेदुः

வாய்க்காற்றினால் நிர
ப்பப்பட்டவைகளாய்
மிகதேரவும் செய்கின்
றவைகளையும்
வினீத்தன.

ते वभुः शुभनीलाङ्गाः सशङ्खा रजनीचराः । विष्णुमण्डलसन्नद्धाः सवलका इषाम्बुदाः ॥

ते
शुभनीलाङ्गाः
सशङ्खाः
रजनीचराः

அந்த
அழகிய கறுத்த மேனி
களை புடையவர்களும்
சங்கங்களுடனிருந்த
வர்களும்
அரக்கர்கள்

विष्णुमण्डलसन्नद्धाः
सवलकाः
इषाम्बुदाः
वभुः

மிண்ணல்கொடுகளை
இசைந்த
கொக்குகளுடனிருந்த
கார்ப்பைகள்
பொய்வை
விளக்கினார்கள்.

निष्पतन्ति ततः सैन्या हृष्टा रावणचोदिताः । समये पूर्यमाणस्य वेगा इव महोदधेः ॥

ततः
सैन्याः
रावणचोदिताः
हृष्टाः

அப்பொழுது
சேனைகள்
ராவணனால் கட்டளை
பிடுப்பட்டவைகளாய்
களிப்புற்றவைகளாய்

पूर्यमाणस्य
महोदधेः
वेगाः इव
समये
निष्पतन्ति

பொங்கும்
கடலின்
அலைகள் போலவே
ஏற்ற சமயத்தில்
இளம்பிண.

राजञ्जय जयेत्युत्त्वा स्वस्वनामकथान्ततः । तथा वृक्षैर्महाकायाः पर्वतायैश्च वानराः ॥
निजघ्नुस्तानि रक्षांसि नखैर्दन्तैश्च वेगिताः ॥ ४५ ॥

महाकायाः பெரும உடல் படைக்
கப்பட்ட
வானரா: வானரர்கள்
स्वस्वनाम- } அகவர்கள் பெயர்க
கथான்தத: } னை கொல்லிய பின்னர்
ராஜந் 'ராஜா'வே!
ஜய வெற்றிபெற்று கினைக்
குவி'ராக!
அய வெற்றிபெற்று கினைக்
குவி'ராக!"
இதி என்று

அஃவா வாழ்த்தினிட்டு
வேகிதா: ஆத்திரங்கொண்ட
வர்களாய்
வृक्ष: மரங்களாலும்,
पर्वतायै: च பரிகச்சிகரங்களாலும்,
नखै: तथा நகங்களாலும்,
दन्तै: च தந்தங்களாலும்,
तानि அந்த
रक्षांसि அரக்கர்களை
मिजघ्नु: புடைத்தார்கள்.

राक्षसास्त्वपरे भीमाः प्राकारस्था महीगतान् । भिण्डिपालैश्च खड्गैश्च शूलैश्च व्यदारयन् ॥

अपरे நில
प्राकारस्था: பிராகாரத்தில் நின்ற
भीमा: கொடியவர்களான
राक्षसा: सु अரக்கர்களும்
महीगतान् சூழியில் நின்றவர்களை

भिण्डिपालै: च பிண்டிபாலமென்ற ஓர்
வகை கதைகனாலும்
खड्गै: च கத்திகளாலும்
शूलै: च एवं சூலங்களாலும்
व्यदारयन् வெட்டித்தள்ளினார்
கள்.

वानराश्चापि संक्रुद्धाः प्राकारस्थान्महीगताः । राक्षसान्पातयामासुः समापुत्य புவக்ஷமா: ॥

महीगता: சூழியிலிருந்தவர்களும்
प्राकारस्था: பரய்த்துசெல்ல வல்ல
வர்களாமான
வானரா: च வானரர்களும்
संकुद्धा: மிகச்சினங்கொண்ட
வர்களாய்

प्राकारस्थान् மதில்களவர்களில் நின்ற
राक्षसान् अपि அரக்கர்களையும்
समापुत्य ஒரே பாய்ச்சலாய்
பாய்த்து
पातयामासु: கீழேயிழுத்துத்
தள்ளினார்கள்.

स संहारस्तुमुलो मांसशोणितकर्दमः । रक्षसां वानराणां च संवभूवाद्भुतोपमः ॥ ४८ ॥

रक्षसां அரக்கர்களுடையவும்
वानराणां च வானரர்களுடையவும்
स: அந்த
संहार: பேரர்
स्तुमुल: உக்கிரமாகவும்

मांसशोणित- } மரம்சங்களாலும் சக்
कर्दम: } தந்தாலும் ஓரூபி
குக்கிறதாகவும்
अद्भुतोपम: நிகரற்றதாகவும்
संवभूव இருந்தது.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥

விவ்வாரிச: சரீ:—காற்பத்திமுன்னுவுது வர்க்கம். || 43 ||

ஐந்தயுடிவரீனம்—தவந்தவயுத்தத்தை வர்ணிப்பது.

யுத்யதா து ததஸ்தேபா வானரணா மஹாத்மனாம் | ரகஸா சவபூவாய வலகோப: சுதாருண: ||

தத:	அப்பொழுது	வானரணா து	வானரர்களுக்கும்
யுத்யதா	போர்செய்துகொண்	ரகஸா அய	அரக்கர்களுக்கும்
	முருந்த	சுதாருண:	மிக உக்கிரமான
தேபா	அந்த	வலகோப:	பெருங்கோபமானது
மஹாத்மனா	மஹாத்மர்க்களாகிய	சவபூவ	உண்டாயிற்று.

தே ஹயே காஷ்வநார்பாடிஹ்வஜேஷ்வாமிசிஸுபமே: | ரயேஷ்வாதியசகூசை: கவசேஷ மனாரே: || 2 ||

நிய்யு ராகஸவ்யாத்ரா நாடியந்தோ திசோ தச | ராகஸா பீமகமாணா ராவணஸ்ய ஜயேபிண: ||

பீமகமாண:	கொடிய செயலுடை	காஷ்வநார்பாடி:	பொன்னுல் செய்யப்
	யவர்களுக்கும்		பட்ட குஞ்சலக்களை
ராகஸவ்யாத்ரா:	ராகஸனோத்தமர்		யணித்த
தே	அந்த [கருமான	ஹயே:	குதிரைகளின்
ராகஸா:	அரக்கர்கள்		பேரினும்
ராவணஸ்ய	ராவணனுக்கு	ஆதியசகூசை:	குரியனை நிகர்த்த
ஜயேபிண:	வெற்றியைப் பிரார்த்	ரயே: வ	ரதங்களின் பிதுமேறி
	திக்கின்றவர்களாய்		க்கொண்டு
மனாரே:	அழகிய	தச	பத்து
கவசே: வ	கவசங்களோடும்	திச:	திக்குகளையும்
அமிசிஸுபமே:	கொழுந்துகிட்டெரி	நாடியந்த:	பிரதித்வனியொலிக்க
	யும் அக்னிணைப்		செய்துகொண்டு
	போன்ற	நிய்யு:	வெளிக்கொண்டிருந்
ஹயே: வ	தவனுக்களோடும்		கள்.

வானரணாமபி சமூர்வஹி ஜயமிச்சுதாம் | அப்யவாத தா சேனா ரகஸா காமரூபிணாம் ||

ஜய ஹ்யதா	வெற்றியைக் கோரும்	ரகஸா	ராகஸவர்களின்
வானரணா	வானரர்களுடைய	தா	அந்த
ஹி	பெரும்	சேனா	சேனையை
சமூ: அபி	சேனையும்	அப்யவாத	எதிர்த்துபுடைத்த
காமரூபிணா	நினைத்த உருவமெ		து.
	திக்கவல்ல		

ஏதஸிவந்தரே தேபாமந்யோந்யமபிதாவதாம் | ரகஸா வானரணா வ ஐந்தயுடிமவர்தத || 4 ||

ஏதஸிவந்	இந்த	அந்யோந்ய	ஒருவரை ஒருவர்
அந்தரே	சமயத்திஸ்	அபிதாவதா	தாக்கும்பொழுது
தேபா ரகஸா	அந்த அரக்கர்களும்,	ஐந்தயுடி	தவந்தவயுத்தமானது
வானரணா வ	வானரர்களும்	அவர்தத	உண்டாயிற்று.

अङ्गदेनेन्द्रजित्सार्धं वालिपुत्रेण राक्षसः । अयुध्यत महातेजाऽयम्बकेण यथाऽन्तकः ॥ ६ ॥

अन्तकः	“யமகன்	इन्द्रजित्	இந்திரஜித்த
अयम्बकेण	முக்கண்ணனோடு	वालिपुत्रेण	வாலிபுத்தின் புதல்வனாகிய
यथा	எவ்வண்ணமோ		
	அவ்வண்ணமே	अङ्गदेन	அங்கதனோடு
महातेजाः	மகா ஆற்றலுடைய	सार्धं	கூட
राक्षसः	அரக்கனான	अयुध्यत	போரிட்டான்.

प्रजङ्घेन च संपातिर्नित्यं दुर्मर्षणो रणे । जम्बुपालिनमारब्धो हनुमानपि वानरः ॥ ७ ॥

रणे	“போரில்	आरब्धः	பொருதினான்.
नित्यं	எப்பொழுதும்	वानरः	வானரராகிய
दुर्मर्षणः	சமியாத	हनुमान् अपि	ஹனுமாரும்
संपातिः	{ ஸம்பாதி (விபிஷண	जम्बुपालिनं	ஜம்புபாலியுடன்
	{ ரின் பந்திரிகளிலெ	च	அப்படியே பொரு
	ருவன்)		தினார்.
प्रजङ्घेन	பாஜங்கனோடு		

संगतः सुमहाक्रोधो राक्षसो रावणानुजः । समरे तीक्ष्णवेगेन मित्रघ्नेन विभीषणः ॥ ८ ॥

रावणानुजः	ராவணனு தம்பிரியும்	तीक्ष्णवेगेन	கொடிய வல்லமை
राक्षसः	அரக்கனுமாகிய		யுற்ற
विभीषणः	விபிஷணன்	मित्रघ्नेन	மித்திரக்கனோடு
सुमहाक्रोधः	அளவுகடந்த சினம்	समरे	போரில்
	கொண்டவனாகி	सङ्गतः	கைகலந்தான்.

तपनेन गजः सार्धं राक्षसेन महाबलः । निकुम्भेन महातेजा नीलोऽपि समयुध्यत ॥ ९ ॥

महाबलः	மஹா பலசா ளியாகிய	समयुध्यत	போர் புரிந்தான்.
गजः	கஜன்	महातेजाः	மஹா ஆற்றலுடைய
तपनेन	தபனென்ற	नीलः	நீலன்
राक्षसेन	அரக்கனோடு	निकुम्भेन	நிகும்பனோடு
सार्धं	கூட	अपि	அப்படியே போர்
			புரிந்தான்.

वागरेन्द्रस्तु सुग्रीवः प्रघसेन समागतः । संगतः समरे श्रीमान्विरूपाक्षेण लक्ष्मणः ॥ १० ॥

वागरेन्द्रः	வாமரேந்திரனாகிய	श्रीमान्	ஸ்ரீமானாகிய
सुग्रीवः वु	சுகிரீவனும்	लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்
प्रघसेन	பிரகஸனோடு	समरे	போரில்
समागतः	போர் புரிந்தான்.	विरूपाक्षेण	விருபாக்ஷனோடு
		सङ्गतः	கைகலந்தார்.

अग्निकेतुश्च दुर्धपो रश्मिकेतुश्च राक्षसः । सुप्तो यज्ञकोपश्च रामेण सह संगताः ॥ ११ ॥

दुर्ध्वः	{ இதுவளரவிலும் என சாணும் வெல்லப்ப டாதவனுன	सुप्तः	ஸுப்தகன்னனும்
अग्निकेतुः च	அக்னிகேதுவும்	यज्ञकोपः च	யக்னுகோபனும்
रश्मिकेतुः	ரக்மிகேது என்ற	रामेण	ஸ்ரீராமரோடு
राक्षसः च	அரக்கனும்	सह	கூட
		सङ्गताः	சைகலந்தனர்.

वज्रमुष्टिस्तु मैन्देन द्विविदेनाशनिप्रभः । राक्षसाभ्यां सुघोराभ्यां कपिमुख्यौ समागतौ ॥

वज्रमुष्टिः	வஜ்ரமுஷ்டிஎன்பவன்	कपिमुख्यौ	காபிமுக்ஷ்ய
मैन्देन	மைந்தனோடும்		இருவர்களும்
अशनिप्रभः	அசனிப்பரபனென்ப வன்	सुघोराभ्यां	மிகக் கொடிய
		राक्षसाभ्यां	அரக்கர்களிருவர்
द्विविदेन	தீவிதிதனோடும்		கனோடு
तु	என்றபடி	समागतौ	சைகலந்தார்கள்.

वीरः प्रतपनो घोरो राक्षसो रणदुर्धरः । समरे तीक्ष्णवेगेन नलेन समबुध्यत ॥ १३ ॥

वीरः	பயங்கரமானவனும்	राक्षसः	அரக்கன்
रणदुर्धरः	{ போரில் சலபத்தில் வெல்ல முடியாதவ னும்	तीक्ष्णवेगेन	கடும் ஆவேசத்துட னிருந்த
वीरः	ஞானுமான	नलेन	நனனோடு
प्रतपनः	மிகுதபனென்ற	समरे	போரில்
		समबुध्यत	எதிர்த்துநின்றான்.

धर्मस्य पुत्रो बलवान्मुषेण इति विश्रुतः । स विद्युन्मालिना सार्धमबुध्यत महाकपिः ॥ १४ ॥

धर्मस्य	தர்மராஜனது	मुषेणः	முஷேணன்
पुत्रः	புதல்வனும்	इति	என்ற
बलवान्	பலசாலியும்	सः	அவன்
विश्रुतः	பிரசித்திபெற்றவனும்	विद्युन्मालिना	வித்யுன்மாலிபோடு
महाकपिः	வானரர்களில் சிறந்த வனுமான	सार्ध	கூட
		अबुध्यत	போர்முடிந்தான்.

वानराश्चापरे भीमा राक्षसैरपरैः सह । द्वन्द्वं समीयुर्वहुधा युद्धाय बहुभिः सह ॥ १५ ॥

वानराः	வானரர்கள்	अपरैः	செவரோடு
बहुभिः	பல	सह च	கூடவும்
राक्षसैः	அரக்கர்களோடு	बहुधा	பலவிதமாய்
सह	கூடவும்	युद्धाय	போர்புரிவதற்கு
भीमाः	பயங்கரமாகான	द्वन्द्वं	இரட்டை இரட்டை
अपरैः	சிலர்	समीयुः	சேர்த்தார்கள். [யாக

तत्रासीत्सुमहद्युद्धं तुमुलं रोमहर्षणम् । रक्षसां वानराणां च वीराणां जयमिच्छताम् ॥ १६ ॥

तत्र	அப்பொழுது	सुमहत्	மிகவும்பெரியதாகவும்
जयं इच्छतां	ஜயத்தைக் கோரும்	तुमुलं	அதி உக்கிரமாகவும்
रक्षसां	அரக்கர்களுடையவும்	रोमहर्षणं	{ பார்ப்பவர்களை மயிச் கச்செறிய செய்வ தாகவும்
वीराणां	ஞானர்களான	आसीत्	இருந்தது.
वानराणां च	வானரர்களுடையவும்		
युद्धं	போர்		

हरिराक्षसदेहेभ्यः प्रभूताः केशशादृखाः । शरीरसङ्घाटवहाः प्रसुभ्युः शोणितापगाः ॥ १७ ॥

हरिराक्षस- देहेभ्यः	{ வானரர்கள், ராட்சஸர் கள் இவர்களின் உட கண்டான [விட்டுருந்து சத்தாடிகள் கேசங்களை புற்களாக உடையவைகளாகவும்,	शरीरसङ्घाटवहाः	{ உருப்புகரைகிற கட் டைகளையுமிழுத்து ச்செல்லுகின்றவை களாகவும்
प्रभूताः		प्रसुभ्युः	பெருக்கெடுத்தோ டினர்.
शोणितापगाः			
केशशादृखाः			

आजघानेन्द्रजित्कुट्टो वज्रेणैव शतक्रतुः । अद्भुतं गदया वीरं शत्रुसैन्यविदारणम् ॥ १८ ॥

इन्द्रजित्	இந்திரஜித்து	गदया	கடையால்
कुट्टः	கிணங்கொண்டவனுப்	शतक्रतुः	இந்திரன்
शत्रुसैन्य- विदारणं	{ சத்துருசையத்தை கதற அடித்துக் கொண்டிருக்கிற	वज्रेण	வஜ்ராயுதத்தால்
वीरं	ஞானகிய	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
अद्भुतं	அங்கதனை	आजघान	புடைத்தான்.

तस्य काञ्चनचित्राङ्गं रथं सान्धं ससारथिम् । जघान समरे श्रीमानद्भुतो वेगवान् कपिः ॥

श्रीमान्	ஸ்ரீமானும்	काञ्चनचित्राङ्गं	பொன்னுழைய சக் கிரங்கொழுடைய
वेगवान्	மகா சந்தியுடையவனு	रथं	சத்தை
कपिः	வானரனாகிய [மான	सान्धं	குதிரைகளுடனும்
अद्भुतः	அங்கதன்	ससारथि	ஸாரதியுடனும்
समरे	போரில்	जघान	ஒழித்தான்.
तस्य	அவனுது		

संपातिस्तु त्रिभिर्वाणैः प्रजङ्घेन समाहतः । निजघानाश्वकर्णेन प्रजङ्घं रणमूर्धनि ॥ २० ॥

संपातिः तु	ஸம்பாதியும்	रणमूर्धनि	போர்க்களத்தில்
प्रजङ्घेन	பிரஜங்களுல்	अश्वकर्णेन	அச்சுவகர்ணவிருகதத் வதக்கொண்டு
त्रिभिः	மூன்று	प्रजङ्घं	பிரஜங்களை
वाणैः	பாணக்கன்கொண்டு	निजघान	புடைத்தான்.
समाहतः	அடிக்கப்பட்டவனுப்		

जम्बुपाली रथस्थस्तु रथशक्त्या महाबलः । विभेद समरे क्रुद्धो हनुमन्तं स्तनान्तरे ॥

மஹாவல:	மஹாபலசாலியாசிய	ஹனுமத்	ஹனுமாரை
जम्बुपाली	ஜம்புமாலி	सनान्तरं	மார்புப்பிரதேசத்தில்
रथस्थः तु	ரதத்திலிருந்தவன்	रथशक्त्या	ரதத்திலிருந்த சக்தி
समरे	போரில் [ஊமே		எனும் ஆயுதத்தால்
क्रुद्धः	கொண்டிருந்தவனாக	विभेद	குத்தினான்.

तस्य तं रथमास्थाय हनुमान् पारुतात्मजः । प्रपपाथ तलेनाशु सद नैनैव रक्षसा ॥२२॥

मारुतात्मजः	வாயுபகவானின் புதல்	रक्षसा	ஆரக்கனாடு
हनुमान्	ஹனுமார் [வராகிய	सह एव	கூடவே
तस्य	அவனது	तं	அதை
तं	அந்த	आशु	சிரைவில்
रथे	ரதத்தில்	तलेन	மூட்டியினால்
आस्थाय	ஏறி	प्रपपाथ	பொடியாக்கித்தள்ளி
नैनैव	அந்த		னான்.

नदन्वतपनो घोरो नलं सोऽप्यन्वधावत

॥ २३ ॥

घोरः	பயங்கரான	नदन्	கர்ஜித்துக்கொண்டே
सः	அந்த	नलं अपि	நளனை கோக்கியே
प्रतपनः	பிரதபனன்	अन्वधावत	எதிர்த்தொடினான்.

नलः प्रतपनस्याशु पातयामास चक्षुर्षी । भिन्नगात्रः शरैस्तक्ष्णैः क्षिप्रहस्तेन रक्षसा ॥२४॥

क्षिप्रहस्तेन	கை கறுகறுப்புள்ள	नलः	நளன்
रक्षसा	ஆரக்கனால்	प्रतपनस्य	பிரதபனனுடைய
सीक्ष्णैः शरैः	கூரிய பாணங்களால்	चक्षुषी	இரு கண்களையும்
भिन्नगात्रः	விரணப்படுத்தப்பட்ட உடனுடையவனாக	आशु	சுடக்கொ
		पातयामास	கொக்கி எறிந்தான்.

निजघानाद्रिशृङ्गेण तपनं वेगवान् गजः

॥ २५ ॥

वेगवान्	ஹைமர்ந்தியசாலியாசிய	तपनं	தபனனை
	கிய	अद्रिशृङ्गेण	உடிரிசுரத்தால்
गजः	கஜன்	निजघान	கொன்றான்.

मसन्तमिव सैन्यानि प्रघसं वानराधिपः । सुग्रीवः सप्तपर्णेन निविभेद जघान च ॥ २६॥

वानराधिपः	வானரமன்னனாகிய	प्रघसं	பிரகசனை
सुग्रीवः	சுகிரீவன்	सप्तपर्णेन	எழிரிப்பாலை என்ற மாத்ரால்
सैन्यानि	கோணகளை	निविभेद	பிணந்தான்.
मसन्तं	கிழுக்கிவிடுகிரவனை	जघान च	கொன்றும்விட்டான்.
इव	போலிருக்கும்		

मपीडय शरवर्षेण राक्षसं भीमदर्शनम् । निजवान विरूपाक्षं शरेणैकेन लक्ष्मणः ॥ २७ ॥

लक्ष्मणः	முக்தியானர்	शरवर्षेण	பாணவர்களுத்தால்
भीमदर्शनं	பார்க்க பயங்கரான	मपीडय	துன்புறுத்தி
विरूपाक्षं	விருபாக்ஷனென்ற	एकेन	ஒரே
राक्षसं	அரக்கனை	शरेण	பாணத்தால்
		निजवान	கொன்றார்.

अमिकेतुश्च दुर्धर्षो रश्मिकेतुश्च राक्षसः । सुप्तो यज्ञकोपथ रामं निर्विभिदुः शरैः ॥ २८ ॥

दुर्धर्षः	தனையமுடியாதவனும் கிளக்கிய	सुप्तः	சுப்தகனனும்,
अमिकेतुः च	அக்னிகேதுவும்	यज्ञकोपः च	யக்ஞகோபனும்
रश्मिकेतुः	ரச்மிகேது என்ற	रामं	ஸ்ரீராமரை
राक्षसः च	அரக்கனும்,	शरैः	பாணங்களால்
		निर्विभिदुः	புடைத்தார்கள்.

तेषां चतुर्णां रामस्तु शिरांसि निशितैः शरैः । क्रुद्धश्चतुर्भिश्चिच्छेद घोरैरग्निशिखोपमैः ॥

रामः तु	ஸ்ரீராமரை எனில்	चतुर्भिः	நான்கு
क्रुद्धः	கிளங்கொண்டவராகி	शरैः	பாணங்களால்
अग्निशिखोपमैः	கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்னியை நிகர்த்த பயங்கரமான	तेषां	அந்த
घोरैः		चतुर्णां	நான்குநூடைய
निशितैः	கூரிய	शिरांसि	தலைகளை
		चिच्छेद	வெட்டியெறித்தார்.

वज्रमुष्टिस्तु मैन्देन मुष्टिना निहतो रणे । पपात सरथः सान्धः पुराट् इव भूतले ॥ ३० ॥

पुराट्	மதிற்சவரின்மீது கட டப்பட்ட கோபுரம்	मुष्टिना	முஷ்டியால்
इव	போல் கிளக்கிய	सरथः	தேருடனும்
वज्रमुष्टिः तु	வஜ்ரமுஷ்டியும்	सान्धः	குதிரைகளுடனும்
मैन्देन	மைந்தனால்	निहतः	கொல்லப்பட்டவனும்
रणे	போரில்	भूतले	பூமியில்
		पपात	விழுந்தான்.

निकुम्भस्तु रणे नीलं नीलाञ्जनचयप्रभम् । निर्विभेद शरैस्तीक्ष्णैः करैर्मधमिवांशुमान् ॥

रणे.	போரில்	अंशुमान्	சூரியபகவான்
नीलाञ्जनचयप्रभं	கறுத்த மைக்குன்று	करैः	கிரணங்களால்
नीलं तु	நீலனையும் [போன்ற	मधं	மேகத்தை
निकुम्भः	நிகும்பன்	इव	எவ்வண்ணமோ
तीक्ष्णैः	கூரிய		அவ்வண்ணமே
शरैः	பாணங்களால்	निर्विभेद	வாடுருகினான்.

पुनः शरशतेनाथ क्षिप्रहस्तो निशाचरः । विभेद समरे नीलं निकुम्भः प्रजहास च ॥३२॥

क्षिप्रहस्तः	கை சுறுசுறுப்புள்ள	अथ	அப்பொழுது
निकुम्भः	நிகும்பனென்ற	पुनः	இன்னும்
निशाचरः	ஆரக்கன்	शरशतेन	அநேக பாணங்களால்
समरे	போரில்	विभेद	வாடுகுவினான்.
नीलं	நீலனை	प्रजहास च	கிரிக்கவும் கிரித்தான்.

तस्यैव रथचक्रेण नीलो विष्णुरिवाहवे । शिरश्चिच्छेद समरे निकुम्भस्य च सारथेः ॥३३॥

नीलः	நீலன்	निकुम्भस्य	நிகும்பனுடைய
आहवे	போரில்	शिरः	தலையையும்
विष्णुः	விஷ்ணுவகவன்	सारथेः च	ஸாரதினுடையவும்
इव	எவ்வண்ணமோ	समरे	போரில்
तस्य	அவனது [கண்ணமே	चिच्छेद	துணித்துத்தள்ளி
रथचक्रेण एव	ரதச் சக்கரவாகம்		ஞன்.

वज्राशनिसमस्पर्शो द्विविदोऽप्यशनिप्रभम् । जघान गिरिशृङ्गेण मिषतां सर्वरक्षसाम् ॥३४॥

वज्राशनि	வஜ்ராயுதத்தையும்	मिषतां अपि	ஈழித்துப்பார்த்துக்
समस्पर्शः	இடிவையும் நிகர்த்த		கொண்டிருக்கிற
द्विविदः	துவிவிதன்	अशनिप्रभं	வேயே
सर्वरक्षसां	ராக்ஷஸர்களெல்	गिरिशृङ्गेण	அசனிப்பிரபணை
	லோகும்	जघान	மலைச் சிகரத்தால்
			புடைத்தான்.

द्विविदं वानरेन्द्रं तु नागयोधिनमाहवे । शरैरशनिसङ्काशैः स विव्याधाशनिप्रभः ॥ ३५ ॥

सः	அந்த	वानरेन्द्रं	வானரோத்தமனுடைய
अशनिप्रभः	அசனிப்பிரபன்	द्विविदं तु	தவிவிதனையும்
आहवे	போரில்	अशनिसङ्काशैः	துபுகளை நிகர்த்த
नागयोधिनं	மலைகளையெடுத்துப்	शरैः	பாணங்களால்
	போர்புரியும்	विव्याध	துன்புறுத்தினான்.

स शरैरतिविद्धाङ्गो द्विविदः क्रोधमूर्च्छितः । सालेन सरथं साध्वं निजयानाशनिप्रभम् ॥

शरैः	பாணங்களால்	सालेन	சூச்சாமரமொன்றைக்
अतिविद्धाङ्गः	உடலெங்கும் அதிககா		கொண்டு
	யப்படுத்தப்பட்ட	अशनिप्रभं	அசனிப்பிரபணை
सः	அந்த	सरथं	தேருடனும்,
द्विविदः	துவிவிதன்	साध्वं	குதிரைகளுடனும்
क्रोधमूर्च्छितः	கொபந்தலைக்கேறிய	निजयान	கொன்றான்.
	வஞ்சி		

विद्युन्माली रथस्थस्तु शरैः काञ्चनभूषणैः । सुषेणं ताडयामास ननाद च मुहुर्मुहुः ॥३७॥

विद्युन्माली	வித்யுன்மாலி	सुषेणं	சுஷேணனை
रथस्थः तु	ரதத்திலிருந்த வண்ணமே	ताडयामास	புடைத்தான்.
काञ्चनभूषणैः	பொற்கட்டுகளிட	मुहुः मुहुः	அடிக்கடி
शरैः	பாணங்களால்	ननाद च	அட்டகாணமும் செய்தான்.

तं रथस्थमथो दृष्ट्वा सुषेणो वानरोत्तमः । गिरिशृङ्गेण महता रथमाशु न्यपातयत् ॥ ३८ ॥

वानरोत्तमः	வானரோத்தமனாகிய	महता	பெரும்
सुषेणः	சுஷேணன்	गिरिशृङ्गेण	மலைச்சிகரத்தால்
अथो	அப்பொழுது	रथं	ரதத்தை
तं	அவனை	आशु	சடக்கென
रथस्थं	ரதத்திலிருப்பவனாக	न्यपातयत्	முறித்துவிழ்த்தி னன்.
दृष्ट्वा	கவனித்து		

छाघवेन तु संयुक्तो विद्युन्माली निशाचरः । अपक्रम्य रथाचूर्णं गदापाणिः क्षितौ स्थितः॥

छाघवेन	சறுகறுப்போடு	रथात्	ரதத்திலிருந்து
संयुक्तः	கூடிய	अपक्रम्य	தப்பிக்குதித்து
विद्युन्माली	வித்யுன்மாலியென்ற	क्षितौ	பூமியில்
निशाचरः	அரக்கன்	गदापाणिः	கதையுழைகையுமாக
तूर्णं तु	தசஷணமே	स्थितः	நின்றவிட்டான்.

ततः क्रोधसमाविष्टः सुषेणो हरिपुङ्गवः । शिलां सुमहतीं गृह्य निशाचरमभिद्ववत् ॥ ४० ॥

ततः	அதனால்	सुमहती	மிகப்பெரிய
हरिपुङ्गवः	வானரோத்தமனாகிய	शिलां	கற்பாறை ஒன்றை
सुषेणः	சுஷேணன்	गृह्य	எடுத்துக்கொண்டு
क्रोधसमाविष्टः	கொபாந்தரத்தனாக	निशाचरं	அரக்கனை
		अभिद्ववत्	தாத்தினான்.

तमापतन्तं गद्या विद्युन्माली निशाचरः । वक्षस्यभिजघानाशु सुषेणं हरिसत्तमम् ॥४१॥

निशाचरः	அரக்கனாகிய	सुषेणं	சுஷேணனை
विद्युन्माली	வித்யுன்மாலி	गद्या	ஒர் கதையால்
आपतन्तं	தாத்திக்கொண்டு	आशु	நிரைவில்
तं	அந்த [வரும்]	वक्षसि	மார்பில்
हरिसत्तमं	வானரோத்தமனாகிய	अभिजघान	புடைத்தான்.

गदाप्रहारं तं घोरमचिन्त्यं शुकगोचरम् । तां शिलां पातयामास तस्योरसि महामृधे ॥४२॥

गदाप्रहारं	பெரும்பொரில்	गदाप्रहारं	கதையின் அடிமைய
महामृधे	வானரோத்தமனாக	अचिन्त्यं	பொருட்படுத்தாது
शुकगोचरम्	மகன்	तां शिलां	அந்த கற்பாறையை
		पातयामास	அவனது
घोरं	அசுத்தமாயிருக்கும்		மார்பில்
तं	அந்த		எறிந்தான்.

शिलाप्रहाराभिहतो विद्युन्माली निशाचरः । निष्पिष्टहृदयो भूमौ गतासुनिषपात इ ॥

निशाचरः अरக்கனாகும்
विद्युन्माली வித்யுன்மாலி
शिलाप्रहाराभिहतः சுற்பரஹரஹின் விழ்ச்
சியால் நகக்குண்டு

निष्पिष्टहृदयः மாவெனப்போன்ற
गतासु: நயிருதமுடையவனாகி
भूमौ உயிர் போய்
निषपात इ சூழியில்
சாய்ந்துவிட்டான்.

एवं तैर्वा नरैः शूरैः शूरास्ते रजनीचराः । इन्द्रे विमृदितास्तत्र दैत्या इव दिवौकसैः ॥

तत्र அப்பொழுது
दैत्या: அசுரர்கள்
दिवौकसैः தெவர்களால்
इव எவ்வண்ணமோ
ते அந்த அவ்வண்ணமே
शूरा: சூரர்களான
रजनीचरा: அரக்கர்கள்

शूरै: சூரர்களான
तै: அந்த
वा नरै: வானர்களால்
इन्द्रे த்வந்தயத்தத்தில்
एव மேற்கண்டவாற்
विमृदिता: உருக்குலைக்கப்பட்ட
டார்கள்.

भग्नैः खड्गैर्गदाभिश्च शक्तितोमरपट्टिभिः । अपविद्धैश्च भिन्नैश्च रथैः सांघாமिकैर्हयैः ॥४५॥

निहतैः कुञ्जरैर्मत्सैस्तथा वानरराक्षसैः । चक्राक्षयुगदण्डैश्च भग्नैर्धरणिश्रितैः ॥

बभूवायोधनं घोरं गोमायुगणसङ्कुलम्

॥ ४६ ॥

आयोधनं போர்க்களமானது
भग्नै: முறிந்துவிழுந்த
खड्गै: சுத்திகளாலும்
गदाभि: च சுதைகளாலும்
शक्तितोमरपट्टिभि: { சுத்திகளாலும், தேரம்
சுக்களாலும், பட்டி
சுக்களாலும்
अपविद्धै: च ஒழிந்து
भिन्नै: च தொகுக்கப்போன
रथै: சதங்களாலும்
तथा அப்படியே
निहतै: கொல்லப்பட்ட
सांघामिकै: போர்
हयै: குதிகளாலும்

ससै: மத
कुञ्जरै: யானைகளாலும்
वानरराक्षसै: வானர்களாலும்
அரக்கர்களாலும்
भग्नै: உருவொழிந்து
धरणिश्रितै: சூழியில் சிறித்
கிடந்த
चक्राक्षयुगदण्डै: च { சுக்கிரங்களாலும் அச்
சுக்களாலும் நகத்த
டிகளாலும் ஏற்கால்
களாலும்
घोरं பார்க்கப் பயங்கரமாய்
गोमायुगणसङ्कुलं நிக்கட்டங்களால்
நிறையப்பெற்றதாய்
बभूव இருந்தது.

कवन्धानि समुत्पेतुर्दिक्षु वानररक्षसाम् । विमर्दे तुमुले तस्मिन्देवासुररणोपमे ॥ ४७ ॥

देवासुररणोपमे { தேவர்களுக்கும் அசு
ரர்களுக்கும் நடந்த
போரை நிகர்த்த
तस्मिन् அந்த
तुमुले கடுமையான
विमर्दे போரில்

वानररक्षसां வானர்களுடையவும்
அரக்கர்களுடையவும்
कवन्धानि தலைமீட்டா உடல்கள்
विक्षु எல்லா திக்குகளிலும்
समुत्पेतु: சிறிக்கிடந்தன.

विद्युन्माली रथस्थस्तु शरैः काञ्चनभूषणैः । सुपेणं ताडयामास ननाद च मुहुर्मुहुः ॥३७॥

विद्युन्माली	வித்யுன்மாலி	सुपेणं	சுபேணனை
रथस्थः तु	ரதத்திலிருந்து	ताडयामास	புடைத்தான்.
	வண்ணமே	मुहुः मुहुः	அடிக்கடி
काञ्चनभूषणैः	பொற்கட்டுகளிட்ட	ननाद च	அட்டகாஸத்தும்
शरैः	பாணங்களால்		செய்தான்.

तं रथस्थमथो दृष्ट्वा सुपेणो वानरोत्तमः । गिरिशृङ्गेण महता रथमाशु न्यपातयत् ॥ ३८ ॥

वानरोत्तमः	வானரோத்தமனாகிய	महता	பெரும்
सुपेणः	சுபேணன்	गिरिशृङ्गेण	மலைச்சிகரத்தால்
अथो	அப்பொழுது	रथे	ரதத்தை
तं	அவனை	आशु	சுடக்கொன
रथस्थं	ரதத்திலிருப்பவனாக	न्यपातयत्	முறித்துவிழ்த்தி
दृष्ट्वा	கவனித்து		னான்.

लाघवेन तु संयुक्तो विद्युन्माली निशाचरः । अपक्रम्य रथाचूर्णं गदापाणिः क्षितौ स्थितः॥

लाघवेन	சுறுசுறுப்போடு	रथात्	ரதத்திலிருந்து
संयुक्तः	கூடிய	अपक्रम्य	தப்பிக்குதித்து
विद्युन्माली	வித்யுன்மாலியென்ற	क्षितौ	பூமியில்
निशाचरः	அரக்கன்	गदापाणिः	கதையும்கையுமாக
तूर्णं तु	தசுஷணமே	स्थितः	நின்றவிட்டான்.

ततः क्रोधसमाविष्टः सुपेणो हरिषुङ्गवः । शिलां सुमहतीं गृह्य निशाचरमभिद्रवत् ॥ ३९ ॥

ततः	அதனால்	सुमहतीं	மிகப்பெரிய
हरिषुङ्गवः	வானரோத்தமனாகிய	शिलां	கற்பகைற ஒன்றை
सुपेणः	சுபேணன்	गृह्य	எடுத்துக்கொண்டு
क्रोधसमाविष्टः	கொபாக்காரத்தனாகி	निशाचरं	அரக்கனை
		अभिद्रवत्	தூத்தினான்.

तमापतन्तं गद्या विद्युन्माली निशाचरः । वक्षस्यभिजघानाशु सुपेणं हरिसत्तमम् ॥४१॥

निशाचरः	அரக்கனாகிய	सुपेणं	சுபேணனை
विद्युन्माली	வித்யுன்மாலி	गद्या	ஒர் கதையால்
आपतन्तं	தூத்திக்கொண்டு	आशु	விரைவில்
तं	அந்த [வரும்]	वक्षसि	மார்பில்
हरिसत्तमं	வானரோத்தமனாகிய	अभिजघान	புடைத்தான்.

गदाप्रहारं तं घोरमचिन्त्यं प्लवगोत्तमः । तां शिलां पातयामास तस्योरसि महामृधे ॥४२॥

महामृधे	பெரும்பொரில்	गदाप्रहारं	கதையின் அடியை
प्लवगोत्तमः	வானரோத்தமனாகிய	अचिन्त्यं	பொருட்படுத்தாது
	மவன்	तां शिलां	அந்த கற்பகைறையை
घोरं	அசம்பவமாயிருக்கும்	तस्य	அவனது
तं	அந்த	उरसि	மார்பில்
		पातयामास	எறிந்தான்.

शिलाप्रहाराभिहतो विद्युन्माली निशाचरः । निष्पिष्टहृदयो भूमौ गतासुर्निष्पात ह ॥

निशाचरः अरக்கனாகும்
विद्युन्माली வித்யுன்மாலி
शिलाप्रहाराभिहतः கற்பாறையின் கீழ்க்
சிலரல் நசுக்குண்டு

निष्पिष्टहृदयः பாவெனப்போன்ற
றுமிருதமுடையவனுமி
गतासु: கடிகிப்போய்
भूमौ பூமியில்
निष्पात ह சாய்ந்துவிட்டான்.

एवं तैर्वाजरैः शूरैः शूरास्ते रजनीचराः । इन्द्रे विमृदितास्तत्र दैत्या इव दिवौकसैः ॥

तस्य अप்பொழுது
दैत्या: அசுரர்கள்
दिवौकसैः தேவர்களால்
इव எவ்வண்ணமே
ते அந்த அவ்வண்ணமே
शूरा: சூரர்களால்
रजनीचरा: அரக்கர்கள்

शूरै: சூரர்களால்
तै: அந்த
वाजरै: வானர்களால்
इन्द्रे த்வந்தயுத்தத்தில்
एवं மேற்கண்டவாறு
विमृदिता: உருக்குலைக்கப்பட்ட
டார்கள்.

भग्नैः खड्गैर्गदाभिश्च शक्तितोमरपट्टिभिः । अपविद्धैश्च भिन्नैश्च रथैः सांघாமிகैर्हयैः ॥ ४५ ॥

निहतैः कुञ्जरैर्मत्तैस्तथा वानरराक्षसैः । चक्राक्षयुगदण्डैश्च भग्नैश्चरणिसंश्रितैः ॥

बभूवायोधने घोरं गोमायुगणसङ्कुलम् ॥ ४६ ॥

अयोधने போர்க்களமானது
भग्नै: முறிந்துவிழுந்த
खड्गै: கத்திகளாலும்
गदाभि: च கதைகளாலும்
शक्तितोमरपट्टिभि: { சக்திகளாலும், தேரம்
ரக்களாலும், பட்டி
சக்களாலும்
अपविद्धै: च ஐடிந்து
भिन्नै: च வெறுக்கிப்போன
रथै: ரதங்களாலும்
तथा அப்படியே
निहतै: கொல்லப்பட்ட
सांघामिकै: போர்
हयै: குதிரைகளாலும்

मत्तै: மத
कुञ्जरै: யானைகளாலும்
वानरराक्षसै: வானர்களாலும்
அரக்கர்களாலும்
भग्नै: உருவொழிந்து
घरणिसंश्रितै: பூமியில் சேதிக்
கிடந்த
चक्राक्षयुगदण्डै: च { சக்கிரங்களாலும் அச்
சக்களாலும் அகத்த
புகளாலும் ஏற்கால்
களாலும்
घोरं பார்க்கப் பயங்கரமாய்
गोमायुगणसङ्कुलं ஏர்க்கூட்டங்களால்
கிடைப்பெற்றதாய்
बभूव துருந்தது.

कवन्धानि समुत्पेतुर्दिक्षु वानररक्षसाम् । विमर्दे तुमुले तस्मिन्देवासुररणोपमे ॥ ४७ ॥

देवासुररणोपमे { தேவர்களுக்கும் அசு
ரர்களுக்கும் உடந்த
போரை நிகர்த்த
तस्मिन् அந்த
तुमुले கடுமையான
विमर्दे போரில்

वानररक्षसा வானர்களுடையவும்
அரக்கர்களுடையவும்
कवन्धानि தலைமீட்டா உடல்கள்
दिक्षु எல்லா திக்குகளிலும்
समुत्पेतु: சிதறிக்கிடந்தன.

विदार्यमाणा हरिपुङ्गवैस्तदा निशाचराः शोणितदिग्धगात्राः ।

पुनः सुयुद्धं तरसा समास्थिता दिवाकरस्यास्तमयाभिकाङ्क्षिणः ॥ ४८ ॥

तदा	அப்பொழுது	पुनः	இன்னும்
हरिपुङ्गवैः	வானரோத்தமர்கள்	सुयुद्धं	பெரும்போரில்
विदार्यमाणाः	முறிக்கப்படும் [ளால்	दिवाकरस्य	சூரியமகவா னுடைய
निशाचराः	அரக்கர்கள்	अस्तमयामि-	அஸ்தமனத்தை எதிர்
शोणित-	ரத்தத்தால் பூசப்பட்	काङ्क्षिणः	பார்த்துகொண்டு
दिग्धगात्राः	ட்ட உடனுடையவர்	तरसा	ஆவேசத்தோடு
	களாகி	समास्थिताः	எதிர்த்துநின்றார்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 16371

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 1696

चतुश्चत्वारिंशः सर्गः—நாற்பத்திகளாவது ஸர்க்கம். ॥ ४४ ॥

रात्रियुद्धम्—ராத்ரியுத்தம்

युद्धयतामेव तेषां तु तदा वानररक्षसाम् । रविस्संगतो रात्रिः प्रवृत्ता प्राणहारिणी ॥

तदा	அப்பொழுது	रविः	சூரியன்
तेषां	அந்த	अस्तङ्गतः	அஸ்தமித்தான்.
वानररक्षसां तु	வானரர்களும் அரசர்	प्राणहारिणी	பலர் ஏககாலத்தில்
	கர்களும்		மரணமடைகிற
युध्यतां एव	போர்செய்துகொண்	रात्रिः	இரவு
	டிருக்கையிலேயே	प्रवृत्ता	துடக்கிற்று.

अन्योन्यं बद्धवैराणां घोराणां जयविच्छताम् । संप्रवृत्तं निशायुद्धं तदा वानररक्षसाम् ॥

अन्योन्यं	ஒருவர் பிதொருவர்	वानररक्षसां	வானரர்களுக்கும்
बद्धवैराणां	த்வேஷம் பாராட்டி		சாக்ஷஸ்களுக்கும்
जयं	ஜயத்தை	तदा	அப்பொழுது
विच्छतां	கோரும்	निशायुद्धं	ராத்ரிப்போரானது
घोराणां	பயங்கரமானவர்க	संप्रवृत्तम्	மடைபெற்றது.
	ளான		

राक्षसोऽसीति हरयो हरिश्चासीति राक्षसाः । अन्योन्यं समरे जघ्रस्तस्मिस्तमसि दारुणे ॥

समरे	போரில்	इति च	என்று சொல்லிக்
हरयः	வானர்கள்		கொண்டும்
राक्षसः	'அரக்களாய்'	अन्योन्यं	ஒருவரை ஒருவர்
असि	நியிருக்கிறாய்'	तस्मिन्	அந்த
इति	என்று சொல்லிக்கொ	दारुणे	பயங்கரமான
राक्षसाः	அரக்கர்கள் [ண்டும்	तमसि	இருளில்
हरिः	'வானரளாய்'	जघ्नुः	புடைத்துக்கொண்
असि	நியிருக்கின்றாய்'		டார்கள்.

कुञ्जरान्कुञ्जरारोहान्पताकाभञ्जिनो रथान् । चकर्पुश्च ददंश्च दशनैः क्रोधमूर्च्छिताः ॥

क्रोधमूर्च्छिताः கோபம் தலைக்கேறிய
வர்களாய்
कुञ्जरान् யானைகளையும்
कुञ्जरारोहान् யானைவீரர்களையும்
पताकाभञ्जिनः கொடி களையும் விசரன்
களை யுமுடைய

रथान् च ரதங்களையும்
चकर्पुः இழுத்துத் தள்ளி
னார்கள்.
दशनैः பற்களால்
ददंश्च கடிக்கவும்
कपि तीक्ष्णர்கள்.

लक्ष्मणश्चापि रामश्च शरैराशीविषोपमैः । दृश्यादृश्यानि रक्षांसि पवराणि निजघ्नतुः ॥ १० ॥

रामः च சீராமரும்
लक्ष्मणः च லக்ஷ்மணரும்
आशीविषोपमैः சர்ப்பங்களே கிர்த்த
शरैः பாணங்களால்
दृश्यादृश्यानि अपि { கப்புலனுந் தவர்க
ளும், கப்புலனு கா
மறைந்து பதுங்கிக்
கிடந்தவர்களுமான

पवराणि முக்கிய
रक्षांसि ஆரக்கர்களை
निजघ्नतुः கொன்று தள்ளி
னார்கள்.

तुरङ्गपुरविध्वस्तं रथनेमिसमुत्थितम् । क्रोध कर्णनेत्राणि युद्धयतां घग्णीरजः ॥ ११ ॥

तुरङ्गपुर विध्वस्तं { குதிரைக் குளம்புக
ளால் பொடிபண்
ணப்பட்டு
रथनेमिसमुत्थितं ரதசக்கிரங்களால்
கொட்பப்பட்ட

घग्णीरजः பூமித் தூளியானது
युध्यतां போர்புரிபவர்களின்
कर्णनेत्राणि காதல்களையும் கண்க
ளையும்
क्रोध வருத்திற்று.

वर्तमाने महाघोरे संग्रामे रोमहर्षणे । रुधिरोदा महाघोरा नद्यस्तत्र मसुसुबुः ॥ १२ ॥

रोमहर्षणे பார்ப்பவர்கள் மயிர்க்
கச்செறியும்படி
महाघोरे மிகப்பயங்கரமாய்
वर्तमाने நடைபெறும்
संग्रामे போரில்

तत्र அப்பொழுது
रुधिरोदा ரத்தத்தை ஜலமாக
உடைய
महाघोरा மிகப்பயங்கரமான
नद्यः நதிகள்
मसुसुबुः பெருகி ஓடின.

ततो भेरीमृदङ्गानां पणवानां च निस्वनः । शङ्खवेणुस्वनोन्मिथः संवभूवाद्भुतोपमः ॥

ततः அப்பொழுது
भेरीमृदङ्गानां { பேரிகள் மிருதங்கங்
கள் இவைகளுடைய
வும்
पणवानां च பணவபென்ற வாத்ய
ங்களுடையவும்
निस्वनः ஒலியானது

शङ्खवेणु- } சங்கங்கள், புல்லாங்கு
स्वनोन्मिथः } ழல்கள் இவைகளின்
கேடவங்களோடு
கலந்ததாய்
भुतोपमः மிக ஆச்சரியமாய்
संवभूवा நடைபெற்றது.

हतानां स्तनमानानां राक्षसानां च निम्नः । शस्तानां वानराणां च संभूवातिदारुणः ॥

हतानां	புடைக்கப்பட்டு	शस्तानां	கரையப்படுத்தப்பட்ட
स्तनमानानां	கதறிக்கொண்டிருக்கும்	वानराणां च	வானரர்களுடையவும்
राक्षसानां च	ராட்சஸர்களுடைய	निम्नः	கட்குரலானது
	வும்	अतिदारुणः	மிகக்கடுமையாக
		संभूव	இருந்தது.

इतैर्वानरवीरैश्च शक्तिशूलपरश्वधैः । निहतैः पर्वताग्रैश्च राक्षसैः कामरूपिभिः ॥ १५ ॥
शस्त्रपुण्योपहारा च तत्रासीद्युद्धमेदिनी । दुर्ज्ञेया दुर्निवेशा च शोणितास्रावकर्दमा ॥ १६ ॥

तत्र	அப்பொழுது	कामरूपिभिः	களைத்த உருவமிட்டுத் திருந்த
युद्धमेदिनी	யுத்தமூடியானது	राक्षसैः च	ஆரக்கர்களாலும்
शक्तिशूलपरश्वधैः	{ சக்திகளாலும் சூலக் களாலும் கேடாளி களாலும்	दुर्निवेशा	புகழ்ப்புகழாததாயும்
इतैः	கொல்லப்பட்ட	दुर्ज्ञेया	காணக்கூடாததாயும்
वानरवीरैः च	வானரவீரர்களாலும்	शस्त्र (पुण्यो- पहारा च)	சண்டாக்களாகிற புகழ்ப்புகழைகளை சூழ னதாயும்
पर्वताग्रैः	பர்வதசிகரங்களால்	शोणितास्रावकर्दमा च	சேத்தப்பெருந்தால் சேதத்ததாயும்
निहतैः	கொல்லப்பட்ட	आसीत्	இருந்தது.

सा बभूव निशा घोरा हरिराक्षसहारिणी । काजरानीव भूतानां सर्वेषां दुरतिक्रमा ॥

सा	அந்த	भूतानां	புதைக்களுகைய
घोरा	பயங்கரமான	दुरतिक्रमा	எப்படியும் தடுக்க முடியாததாயே
हरिराक्षसहारिणी	{ வானரர்களுக்கும் ஆரக் கர்களுக்கும் கொண்டு போகிறதான	काजरानी	கிராமகால இரவு
निशा	இரவு	इव	போலவே
सर्वेषां	எல்லா	बभूव	இருந்தது.

ततस्ते राक्षसास्तत्र तस्मिस्तमसि दारुणे । राममेवाभ्यवर्तन्त संसृष्टाः शरवृष्टिभिः ॥ १८ ॥

ततः	அவ்விடத்தில்	तमसि	இருளில்
तत्र	அப்பொழுதில்	शरवृष्टिभिः	பாணவர்களுக்கொண்டு
ते	அந்த	संसृष्टाः	கூடினவர்களாய்,
राक्षसाः	ஆரக்கர்தர்	राम एव	ஸ்ரீராமனையே
तस्मिन्	அந்த	अभ्यवर्तन्त	எதிர்த்துக்கொண்டனர்.
दारुणे	பயங்கரமான		

तेषामापततां शब्दः कुद्धान्प्रभिर्जताम् । उद्वेग इव समानां समुद्राणां मधुश्रुवे ॥१९॥

कुद्धानां	கிணங்கொண்டு	उद्वेगं	பிரணயகாலத்தில்
अभिर्जतां	கர்ஜித்து அட்டகாசம் செய்துகொண்டு	समानां	எழு
आपततां	வினாந்தொழுவதும்	समुद्राणां	சமுத்திரங்களுடையது
तेषां	அவர்களுடைய	इव	பேரன்றதாக
शब्दः	சத்தமானது	मधुश्रुवे	கேட்க்கப்பட்டது.

तेषां रामः शरैः षड्भिः षड् जघान निशाचरान् । निमेषान्तरमात्रेण शितैरग्निशिखोपमैः ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	तेषां	அவர்களுக்குள்
अग्निशिखोपमैः	அக்னிஜ்வாலைகளை உகர்த்த	षट्	ஆறு
शितैः	சூரிய	निशाचरान्	ஆரக்கர்களை
षड्भिः	ஆறு	निमेषान्तरमात्रेण	கண்ணிகைம்பொழுதி வேகிய
शरैः	பாணங்களால்	जघान	புடைத்தார்.

यमशत्रुश्च दुर्धर्षो महापार्श्वमहोदरौ । वज्रदंष्ट्रो महाकायस्तौ चोभौ शुकसारणौ ॥ २१ ॥
ते तु रामेण वाणौघैः सर्वे मर्मसु ताडिताः । युद्धादपसृतास्तत्र सावशेषायुषोऽभवन् ॥

ते	அந்த	रामेण	ஸ்ரீராமரால்
दुर्धर्षः	இதுவகையில் வெள்ள ப்படை திருந்த	वाणौघैः	பாணவர்க்கங்களால்
यमशत्रुः च	யமசத்துருவும்	मर्मसु	மர்மஸ்தானங்களில்
महापार्श्वमहोदरौ	மகாபார்கவனும் மகோதரனும்	ताडिताः	புடைக்கப்பட்டார்கள்.
महाकायः	பெருமுடல் உடைய	तत्र	அப்பொழுது
वज्रदंष्ट्रः	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரனும்	सर्वे तु	அவர்களெல்லோரும்
तौ	அந்த	युद्धात्	யுத்தத்திலிருந்து
उभौ च	இருவர்களாகிய	अपसृताः	ஒடினவர்களால்
शुकसारणौ	சுதஸரணனும்	सावशेषायुषः	உயிர்மட்டும் தப்பிய வர்களால்
		अभवन्	ஆணர்கள்.

तत्र काञ्चनचिद्वाहैः शरैरग्निशिखोपमैः । दिशश्चकार विमलाः प्रदिशश्च महाबलः ॥२२॥

तत्र	அப்பொழுது	शरैः	பாணங்களால்
महाबलः	மகாசக்தியானருமவர்	दिशः	திக்குகளையும்
काञ्चनचिद्वाहैः	{ தங்கத்தால் செய்து யிசுத்திரமான உரு கொண்ட	प्रदिशः च	விதிக்குகளையும்
अग्निशिखोपमैः	அக்னிஜ்வாலைகளை உகர்த்த	विमलाः	பிரகாசமாய் விளங்கு இறையவர்களாக
		चकार	செய்தார்.

राधनामाङ्कितेर्वाणैर्व्यासि तद्रूपमण्डलम्

|| 28 ||

சுருஷ்யமே
சுருஷ்யமே

அந்த போர்க்காலம்
தூரமாக இருக்கலாம்
வளையப்பட்ட

காரி: பரணங்குளம்
வயதம்: நிகழ்ச்சி முடிந்தது

ये त्वन्ये राक्षसा भीमा रामस्याभिमुखे स्थिताः । तेऽपि नष्टाः समासाद्य पतङ्गा इव पावकम्॥

யே	வாழ்க
அந்நே	வேறுகில
மீனா:	கொடிய
சாஸனா:	அதற்குநீர் கண்
சாமல	நீர் வாய்க்குக்கு
அபிமுஷே	முன் ஸ்திதியிடை
சமாஸாஸ	வாழ்க்கு

சிவனா: நு	நின்னாருர் கடுவார்
தே அபி	அவர்க்குநும
பாவக	அவர்களில்
பதகா:	விட்டார்கள்
இவ	காவலண்களிடையே அவர்
	வண்களிடையே
பதா:	பாண்டார்கள்.

सुवर्णपुष्पविशिखैः संपतद्भिः सहस्रशः । वभूव राजनी चित्रा स्वद्योतैस्त्रि शारदी ॥ २६ ॥

சத்யகா:	ஆரீசங்கணக்கரம்
சந்திர:	செவ்விகை மந்திரம்
சுபர்ப்பு:	பொன் பூணிடை
விசிறை:	பரணங்கொள்
ரஜா:	(இரக)

அயோசி;	பிரியமினி ஆச்சி கனாவ்
நாமு	கர்த்தாவ த்தியது
ஹ	போல
யினா	அழகுற்றதாய்
வயுவ	விளக்கித்து.

राक्षसानां च निनदैर्हराणां चापि निस्त्रयैः । सा बभूव निशा घोरा भूयो घोरतरा तदा ॥

சா	அந்த
பொ	பயங்கரமான
நிஷ	இரவு
ராக்ஸர்வா	அரக்கர்களுடைய
நிநிஷை: வ	கொடியத்தான நூல்
கூரிபா	வாசலார்க்குள்ள அடைய

निखनैः च	சத்கங்கா லும்
तदा	அப்பொழுது
भूयः अपि	இன்னும்
घोतरा	அகியங்கரமாக
बभूव	இருக்கது.

तेन शब्देन महता प्रवृत्तेन समन्ततः । त्रिकूलः कन्दरार्काणः प्रव्याहरदिवाचलः ॥ २८ ॥

சமஸ்தா:	எக்குக்
புதுஜன	செவ்வழி
சேன	துக்த
மஹா	பெரும்
சாஸ்திர	சுயதந்தம்

கண்டாக்கிரி:	குணசகன் சிவதந்த
சிவர:	கீரிமட
மயல:	மலை
மாயாஹர் ஐய	பெசவதுபோலிருந்

த. து.

गोलाकुला महाकायास्तमसा तुल्यवर्चसः । संपरिव्वज्य बाहुभ्यां भक्षयन्नजनीचरान् ॥

மஹாகாபா:	பெருந்தேவதாமதமகே து
வமஸா }	இருளை நிகர்த்த வர்
சுந்யவ வீச: }	வாழ்வுள் ள் வாய்களா ள்
மோகாநுதா:	தேவதாமதமகே து
	வர்க்கள்

ரஜநிச்சரந்,	அரங்கக் கட்டிடம்
வாஹுமயா	வாகனத்தின் மூலம்
ஸேவஸிவஜய	கடும்புப் பிடித்த
மத்யயந்	கிண்குழாய்களால்

अङ्गदस्तु रणे शत्रुं निहन्तुं समुपस्थितः । रावणिं निजघानाशु सारथिं च हयानपि ॥

அங்஑: து
ரணே
சாது
ராவணி
நிஹந்து
அங்கத்தனுவெனில்
பேரில்
சத்ருவாகிய
இந்திரஜித்தை
கொல்ல

சமூபஸ்தித:
ஆசு
சாரதி
ஹய அபி
நிஜபான
எதிர்க்கின்றவனாகி
விரையில்
வாரதிகையாய்
குதிரைகளையும்
ஒழித்தான்.

वर्तमाने तदा घोरे संग्रामे भृशदारुणे । इन्द्रजितु रथं त्यक्त्वा हताश्वो हतसारथिः ॥

अङ्गदेन महापायस्तत्रैवान्तरधीयत्

॥ ३१ ॥

தடா
புசாடாருணே
புரே
வர்தமானே
சங்காமே
அங்஑ேன
ஹதாஸ:
அப்பொழுது
மிகக்கடுமையாய்
பலக்கரமாக
எடைபெறும்
பேரில்
அங்கதனால்
குதிரைகளைச் சாகக்
கொடுத்தவனும்

ஹதவாரதி: புவ
மஹாமாய:
இந்திரஜிது
தஸ
ரதி
தஸவா
அந்தரधीयत्
வாரதிகைய நாகக்கொ
டுத்தவனுமான
மகா பாய: வியாகிய
இந்திரஜித்தும்
அவ்விடத்திலு
ரத்ததை
விட்டழகு
கட்புலனுக்காது
எறந்தான்.

तत्कर्म वालिपुत्रस्य सर्वे देवाः सहर्षिभिः । तुष्टुवुः पूजनार्हस्य तौ चोभौ रामलक्ष्मणौ ॥

தேவா:
சர்வே
சஹ பரிபி:
சௌ
ராமலக்ஷ்மணௌ
தேவர்கள்
எல்லோரும்
நிஷிகளைக்கூடவும்
அந்த
பூராமரும் லக்ஷ்மண
ருமாகிய

தமீ ச
பூஜனாஹ்ஸ
வாலிபுத்ரஸ
தஸ கர்ம
துஸ்து:
இருவர்களும்
கொண்டாடுதற்குரிய
வாஸிபுத்தல்வனது
அச்செயலை
மெச்சினார்கள்.

प्रभावं सर्वभूतानि विदुरिन्द्रजितो युधि । अदृश्यः सर्वभूतानां यो रणोऽयूच्च दुर्जयः ॥

சர்வபூதானி
இந்திரஜித:
யுதி
புராவ்
விது:
ரணே
துர்ஜய:
எல்லாப்பிராணிகளும்
இந்திரஜித்தினது
பேரில்
வல்லமையை
அறிவார்கள்.
பேரில்
கொல்லமுடியாதவன்

ய: ச
சர்வபூதானா
அத்ய:
பபூந
எவனோ அவனை
எல்லாப்பிராணிக
ளுக்கும்
கட்புலனுக்காது மறை
ந்துவிட்டவனாக
ஆய்விட்டான்.

तेन ते तं महात्मानं तुष्टा दृष्ट्वा प्रथर्षितम्

॥ ३४ ॥

தே
மஹாத்மானம்
த
தேன
அவர்கள்
மகத்தான சூற்றன
அவனை [பைய
அவனும்

புரபரித்
தூ
தூ
அவமானமடைந்தவ
னாக
கண்டு
கனித்தார்கள்.

सोऽन्तर्धानगतः पापो रावणो रणकर्कशः । अदृश्यो निशितान्बाणान्मुबोचाशनिवर्चसः ॥

पापः	பாபியும்	निशितान्	கடரிய
रणकर्कशः	போரிலெதற்கும் தொனிக் தகைனுபாண	बाणान्	பாணங்களை
सः	அந்த	अन्तर्धानगतः	மறைந்திருந்து கொண்டு
रावणिः	இந்திரஜித்து	अदृश्यः	மறைந்தவண்ணமே
अशनिवर्चसः	இடியினொலிகொண்ட	मुबोच	பிரயோகித்தான்.

स रामं लक्ष्मणं चैव धोरैर्नागमयैः शरैः । विभेद समरे कुदः सर्वगात्रेषु राक्षसः ॥४३॥

सः	அந்த	धोरैः	மிகத்திக்குவிளைகிக் கும்
राक्षसः	அரக்கன்	नागमयैः	ஸர்ப்பமயமான
समरे	போரில்	शरैः	பாணங்களால்
कुदः	கிடைக்கொண்டவனாய்	सर्वगात्रेषु	உடல் முற்றிலும்
रामं च	ஸ்ரீராமனையும்	विभेद	தனைத்தான்.
लक्ष्मणं एव	லக்ஷ்மணனையும்		

मायया संवृतस्तत्र मोहयन्वाघशौ युधि । अदृश्यः सर्वभूतानां कूटयोधी निशाचरः ।

वबन्ध शरबन्धेन भ्रातरो रामलक्ष्मणौ ॥ ४४ ॥

तत्र	அப்பொழுது	राघवी	ரகுப்பிள்ளைகளாகிய
मायया	மாயையால்	रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்க ளாகிய
संवृतः	மறைக்கப்பட்டவனாய்	भ्रातरो	ஸகோதரர்களுடைய
सर्वभूतानां	எல்லாப்பிராணிக ளுடைய	युधि	போரில் [ராமும்]
अदृश्यः	கண்ணுக்குப்புலப் படாதவனாய்	मोहयन्	கலவரமடையச் செய்து
कूटयोधी	அதர்மப்போர்புரியும்	शरबन्धेन	சரங்களாகிறகயிற்றால்
निशाचरः	அரக்கன்	वबन्ध	கட்டிக்கிட்டான்.

तौ तेन पुरुषव्याघ्रौ क्रद्धेनाशीविषैः शरैः । सहसा निहतौ वीरौ तदा मैक्षन्त वानराः ॥

तत्र	அப்பொழுது	आशीविषैः	பாம்பின் விஷப்பற்க ளின் விஷங்கொண்ட
वाटराः	வானர்கள்	शरैः	பாணங்களால்
क्रुद्धेन	செனங்கொண்ட	सहसा	திவ்சென
तेन	அவனால்	निहतौ	கட்டப்பட்டவர்களாய்
पुरुषव्याघ्रौ	புருஷோத்தமர்களும்	मैक्षन्त	கவனித்தார்கள்.
वीरौ	வீரர்களுமாகிய		
सौ	அவ்விருவர்களோ		

प्रकाशरूपस्तु यदा न शक्तस्तौ बाधितुं राक्षसराजपुत्रः ।

मायां प्रयोक्तुं समुपाजगाम ववन्ध तौ राजसुतौ महात्मा

॥ ४६ ॥

राक्षसराजपुत्रः	ஆரக்கபண்ணாரின் புதல்வனுன ஆவன்	बाधितुं	வருத்த
राजसुतौ	சக்கரவர்த்தித் திருமக சூரமாரர்களாகிய	मातः न यदा	முடியாமற்போன பொழுது
तौ	அவ்விருவர்களை	मदा-मा	தணிவுற்றவனாய்
प्रकाशरूपः तु	{ கப்புலனாகும் தோற்ற முடையவனுநிருந்து கொண்டு	मायां	மாயையை
		प्रयोक्तुं	பிரயோகிக்க
		समुपाजगाम	தலைப்பட்டான்;
		तौ	அவ்விருவரையும்
		ववन्ध	கட்டிவிட்டான்.

हृत्पार्थे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे चतुश्चत्वारिंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 16417

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकः 1742

पञ्चचत्वारिंशः सर्गः—நாற்பத்தைத்தாவது ஸர்க்கம். ॥ ४५ ॥

नागपाशवन्धः—நாகபாசத்தால் கட்டுவது.

स तस्य गतिमन्विच्छन् जपुत्रः प्रतापवान् । दिदेशातिवलो रामो दश वानरयूथपान् ॥

प्रतापवान्	பிரதாபசாலியும்	गतिं	போக்கை
अतिवल्	பலிவந்தரும்	अन्विच्छन्	கண்டுபிடிக்க
राजपुत्रः	சக்கரவர்த்தித் திருமக சூரமான்		நினைத்து
सः	அந்த	दश	பத்து
रामः	ஸ்ரீராமர்	वानरयूथपान्	வானர சேனைத்தலை வர்களை
तस्य	அவனது	दिदेश	கூக்குறித்தருவினார்.

हौ सुपेणस्य दायदौ नीलं च पुवर्गपभम् । अङ्गदं वालिपुत्रं च शरभं च तर्गस्त्रिनम् ॥

विनतं जाम्बवन्तं च सानुप्रस्थं महाबलम् । वृषभं चपेभस्कन्धमादिदेश परन्तपः ॥ ३ ॥

परन्तपः	சந்துருக்களைக் கடத்த அடிக்கும் அவர்	तर्गस्त्रिनं	மிருத்த பராக்ரமசாலி
सुपेणस्य	ஸுபேணனுடைய	शरभं च	சரபனையும், [பாகிய
दायदौ	புதல்வர்கள்	विनतं	வினதனையும்,
हौ	இருவர்களுடைய,	जाम्बवन्तं च	தூம்பவானையும்,
पुवर्गपभं	வாணரோத்தமனாகிய	महाबलं	மிக்க பலம்பொருந்திய
नीलं च	நீலனையும்,	सानुप्रस्थं	சாணுப்பிரஸ்தனையும்
वालिपुत्रं	வாலியின் புதல்வனுன	वृषभं च	ரிஷபனையும்,
अङ्गदं च	அங்கதனையும்,	अपेभस्कन्धं	ரிஷபஸ்கந்தனையும்
		आदिदेश	(திக்காசியத்தால்) சியமித்தார்.

ते संप्रहृष्टा हरयो भीमानुद्यम्य पादपान् । आकाशं विविशुः सर्वे मार्गमाणा दिशो दश ॥

ते	அந்த	மார்மாணா:	தேடிக்கொண்டு
हरयः	வானார்கள்	भीमान्	பெரிய
सर्वे	எல்லோரும்	पादपान्	விருகடங்களை
संप्रहृष्टा:	களிப்புற்றவர்கள்	उद्यम्य	எகவிரெலத்திக்கொண்டு
दश	பத்து	आकाशं	ஆகாயத்தில்
दिशः	திசைகளிலும்	विविशुः	புகுந்தார்கள்.

तेषां वेगवतां वेगमिषुभिर्वेगवत्तरैः । अस्त्रवित्परमास्त्रैस्तु वारयामास रावणिः ॥ ५ ॥

अस्त्रविन्	அஸ்திரங்களில் சிறு	वेगं	வேகத்தை
	ஊனாகிய	वेगवत्तरैः	அதிலேகமுடைய
रावणिः	இந்திரஜித்த	इषुभिः	அம்புகளாலும்
वेगवतां	வேகமாய்ச் செல்லும்	परमास्त्रैः तु	சிறந்த அஸ்திரங்க
तेषां	அவர்களுடைய	वारयामास	தடுத்தான். [ளாலும்]

तं भीमवेमा हरयो नाराचैः क्षतविग्रहाः । अन्यकारे न ददृशुर्मयैः सूर्यमिवावृतम् ॥ ६ ॥

भीमवेमा:	மகாவேகமானவர்கள்	आवृतं	மறைக்கப்பட்ட
हरयः	வானார்கள்	सूर्यं	சூரியன்
नाराचैः	நாராசங்களால்	अ-वकरे इव	இருளில் காணமுடியாததுபோல
क्षतविग्रहाः	உடல்புண்பட்டவர்	तं	அவன்
	களால்,	ददृशुः न	காணமுடியவில்லை.
मेयैः	மேகங்களால்		

रामलक्ष्मणयोरेव सर्वदेहभिदः शरान् । भृशमावेशयामास रावणिः समितिञ्जयः ॥ ७ ॥

समितिञ्जयः	பேரில் வெற்றிபெற்ற	शरान्	பாணங்களை
	ஊனாகிய	रामलक्ष्मणयोः एव	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்
रावणिः	இந்திரஜித்து		களிடத்திலேயே
सर्वदेहभिदः	எல்லா உடலவங்களை	भृश	அதிகமாக
	யும் துறாக்கும்	अवेशयामास	விடுத்தான்.

निरन्तरशरीरौ तौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ । क्रुद्धेनेन्द्रजिता वीरौ पन्नगैः शरतां गतैः ॥ ८ ॥

तौ	அந்த	इन्द्रजिता	இந்திரஜித்தால்
भ्रातरौ	சகோதரர்களும்	शरतां	பாணரூபத்தை
वीरौ	வீரர்களுமான	गतैः	கொண்ட
रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள்	पन्नगैः	சர்ப்பங்களால்
	இருவரும்	निरन्तरशरीरौ	இராமவெளியற்ற
क्रुद्धेन	சினக்கொண்ட		உடலினர் ஆயினர்.

तपोः क्षतजमार्गेण सुखाय रुधिरं बहु । तावुमौ च प्रकाशेते पुष्पिताविव किंशुकौ ॥ ९ ॥

தயோ:	அய்வி நலர் கருண்டைய	சீ	அந்த
क्षतजमार्गेण	புண்களின் வழியாய்	उभौ	இருவரும்
रुधिरं	இரத்தம்	किंशुकौ	இரண்டுபலாசமரங்கள்
बहु	அதிகமாக	पुष्पिता इव	பூத்திருப்பனபோல்
सुखाय	பெருகிறது.	प्रकाशेते	விளங்குகின்றனர்.
च	இருத்தும்		

ततः पर्यन्तरक्ताक्षो भिन्नाञ्जनचयोपमः । रावणिभ्रातरो वाक्यपन्थानगतोऽवसीत् ॥ १० ॥

ततः	அப்பொழுது	आतरो	சகோதரர்கள் இரு
पर्यन्तरक्ताक्षः	முற்றிலும் சிவந்த கண்களுற்றவனுர்		வகையும் பார்த்து
भिन्नाञ्जनचयोपमः	{ பிளவுற்ற அஞ்சன மணைய நிகர் க்தவனு மான	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
		अन्तर्धानगतः	மறைவிடுகிறது கொண்டே
रावणिः	இந்திரஜித்தா	अवसीत्	(பின்வருமாறு) மொழிந்தான்.

पुण्यमानपनालक्ष्यं शक्रोऽपि त्रिदशेश्वरः । द्रष्टुमासादितुं वाऽपि न शक्तः किं पुनर्दुवाम् ॥

विद्येश्वरः	"தேவர்களுக்கதிப னான	आसादितुं	நெருக்கவும்
शक्रः अपि	இந்திரனும்	द्रष्टुं वा अपि	காணவுகூட
अनालक्ष्यं	கட்புலனாகாமல்	शक्तः नः	திறையயற்றவன்.
पुण्यमानं	பேர்ப்பரிபும் ஏன்னை	युः	நீங்கள் திருநகும்
		किं पुनः	எம் மாதிரும் ?

प्रावृताविषुजालेन राघवौ कङ्कपत्रिणा । एष रोषपरीतात्मा नयामि यमसादनम् ॥ १२ ॥

इषुजालेन	"சாக்கூட்டத்தால்	रोषपरीतामा	கொங்கொண்டே
प्रावृती	மறைக்கப்பட்ட		மூத்த மனத்தனாகி
राघवौ	சகுனமாரர்கள் சிய உக்கலிருவகையும்	कङ्कपत्रिणा	ஒரு கூரிய கணையால்
		यमसादने	யமனது இல்லத்திற்கு
एषः	இந்த நான்	नयामि	உலுப்புக்கேறேன்."

एवमुक्त्वा तु धर्मज्ञौ भ्रातरौ रामरक्ष्मणौ । निर्विभेद शितैर्वाणिः प्रजहर्ष ननाद च ॥ १३ ॥

एवमुक्त्वा तु	மேற்கண்டவண்ணம்	शितः	கூரிய
धर्मज्ञौ	கொல்லியறிந்து	वाणिः	நினைகளால்
भ्रातरौ	தம்மத்தில் பற்றடைய	निर्विभेद	தனோத்தான்.
रामरक्ष्मणौ	சகோதரர்களான	ननाद	கள்ளித்தான்.
	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரைப் பார்த்து	प्रजहर्ष च	ஆனந்தக்கத்தாடி னான்.

भिन्नाञ्जनचय्यायो विस्फार्य विपुलं धनुः । भूयो भूयः शरान्वोराविससर्ज महासृष्टे ॥

மஹாசூயே	பெரும் போரில்	விஸார்ய	டங்காரம் செய்து,
भिन्नाञ्जनचय- श्यामः	பிளவுண்ட அஞ்ஞா பர்வதத்தை சிகர்த் துக் கறுத்த அவன்	போரந்	தீயமாக விளைவிக்கும்
विपुलं	நீண்ட	சரான்	பாணங்களை
धनुः	விண்ட	भूयः भूयः	மீண்டும் மீண்டும்
		विसर्ज	எய்தான்.

ततो मर्मसु मर्मज्ञो मज्जयन्निशितान्छरान् । रामलक्ष्मणयोर्वीरो ननाद च मुहुर्मुहुः ॥ १५ ॥

மர்மசு:	மர்மம் தெரிந்த	निशितान्	கூரிய
वीरः च	வீரனுன அவன்	शरान्	பாணங்களை
रामलक्ष्मणयोः	ராமலக்ஷ்மணன்	मज्जयन्	பாய்ச்சியவனாய்
	களுகைய	ततः	அதனும்
मर्मसु	மர்மஸ்தானங்களில்	मुहुः मुहुः	மேன்மேலும்
		ननाद	சூரவாரித்தான்.

वद्धौ तु शरबन्धेन तावुभौ रणमूर्धनि । निमेषान्तरमात्रेण न शेकतुस्तीक्ष्णितुम् ॥ १६ ॥

தீ	அந்த	निमेषान्तरमात्रेण	ஓர் இணைப்பொழுதி லேயே
उभौ	இருவரும்	शेकितुं तु	கண்விழித்தாய் பார்க்கவும்
रणमूर्धनि	போர் முனையில்	न शेकतुः	சக்தியற்றவர்களானார் கள்.
शरबन्धेन	கணைகளாகிய கட்டி னம்		
वद्धौ	கட்டப்பட்டவர் களாய்		

ततो विभिन्नसर्वाङ्गौ शरशल्याचितावुभौ । ध्वजाधिव महेन्द्रस्य रज्जुमुक्तौ प्रकम्पितौ ॥

ततः	அப்பொழுது	रज्जुमुक्तौ	கயிற்றினின்றும் அகி
उभौ	அவ்விருவரும்		ழ்த்துகிடப்பட்ட
शरशल्याचितौ	{ பாணக்கூர் முனை களால் பிடிக்கப் பெற்றவர்களாய்	महेन्द्रस्य	மேட்ரஸ்ய தேவந்திரனது
विभिन्नसर्वाङ्गौ	{ உடனொழுதும் காயப் படுத்தப் பெற்றவர் களாய்	ध्वजौ इव	கொடிகள் போன்றவர் களாய்
		प्रकम्पितौ	சுடுக்கமுற்றார்கள்.

तौ संप्रचलितौ वीरौ मर्मभेदेन कश्चितौ । निपेतुर्द्वेषासौ जगत्यां जगतीपती ॥ १८ ॥

जगतीपती	கோகநாதர்களும்,	मर्मभेदेन	உயர்க்கிலிற் அடிபட்
महेशासौ	சிறந்த கில்லனி களும்,	कश्चितौ	காட்டமுற்று [உதால்
		संप्रचलितौ	உடல் சுடுக்கமுற்று
वीरौ	வீரர்களான	जगत्यां	தளையில்
तौ	அவ்விருவரும்	निपेतुः	காய்ந்தனர்.

तौ वीरशयने वीरौ शयानौ रुधिरक्षितौ । शरवे हतसर्वाङ्गावातौ परमपादितौ ॥ १९ ॥

वीரே	வீரர்களாக	शरवे: हतसर्वाङ्गौ	{ உடல்முற்றிலும் அம் புதைக்கப்பட்டவர் களாய்
தோ	அவ்விருவர்களும்கூட	परमपादितौ	மிகவும் வாட்டமுற்று
वीरशयने	வீரப்படுக்கையில்	आतौ	மனம் கசிந்தனர்.
शयानौ	படுத்து		
रुधिरक्षितौ	சத்தகத்தில் தேய்க்குது		

न अविद्धं तयोर्गत्रि बभूवाङ्गुलपन्तरम् । नानिर्निम्नं न चास्तव्यमाकराग्रादजिह्वगैः ॥

तयोः	அவ்விருவர்களுடைய	न बभूव	இல்லை.
गत्रि	உடலில்	अनिर्निम्नं च	தூண்டுக்கப்பட்டதது மில்லை.
आ-कराग्रात्	நகம் முதற்கொண்டு	अजिह्वं च	புண்ணுதாத இடமும்
अङ्गुलं अन्तरं हि	வீரர்களுடைய அங்குல	न	இல்லை.
अविह्वगैः	பாணங்களால்		
अविद्धं	அடிபட்டததாக		

तौ तु क्रूरेण निहतौ रक्षसा कापरूपिणा । अमृद् सुसुवतुस्तीग्रं जगं पञ्चवणाविव ॥

क्रूरेण	கொடியவனாகும்	पञ्चवणौ	இரண்டு அருகிகள்
कामरूपिणा	வேண்டுகோடி வாய்க்கொண்டவர்களாகும்	जग	இலகந்த
रक्षसा	அரக்கனாகும்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,
निहतौ	புண்படுத்தப்பட்ட	अमृद्	இரத்தத்தை
तौ तु	அவ்விருவர்களும்,	संज्ञं	அடிகமாத
		सुसुवतुः	பெருக்கினர்.

पश्चात् प्रथमं रामो विद्धो मयसु मार्गणैः । कौशदिन्द्रजिता येन पुरा शक्रो विनिर्जितः ॥

पुरा	முன்னொருக்கால்	कौश	செங்கொண்டு
येन	எவனாகும்	मयसु	உயிர்க்கொன்றில்
शक्रः	இந்திரன்	मार्गणैः	அப்புகளால்
विनिर्जितः	ஐயக்கப்பட்டானே.	विद्धः	அடிக்கப்பட்ட
	அந்த	रामः	ராமர்
हन्द्रजिता	இந்திரஜித்தராக	प्रथमं	முதலில்
		पुनः	மீண்டும் சார்ந்தார்.

स्वमपुङ्खैः प्रसन्नैर्योगतिभिराशुभिः । नाराचैरनाराचैर्भटैरञ्जलिकैरपि ॥

विष्याथ वत्सदन्तैश्च सिंहदंष्ट्रैः क्षुरैस्तथा ॥ २३ ॥

स्वमपुङ्खैः	பெண் முனைகளே	भटैः	பண்டமென்பனவும்
	புகைபனவும்	अञ्जलिकैः अपि	அஞ்ஜலிகமென்
प्रसन्नैः	பண்பணப்பாண முனை	वत्सदन्तैः च	வகைந்தந்தமென்
	களையுடைபனவும்		பனவும்
अधोगतिभिः	ஆழ்ந்து பார்க்கின்ற	सिंहदंष्ट्रैः	உயிர் துறதங்க்ப்டர்
	கைகளும்கூட		மென்பனவும்
नागैः	நாகராமென்பனவும்	क्षुरैः तथा	கூர்மென்பனவு
अधनाराचैः	அந்தநாராமென்ப	आशुभिः	பாணங்களால் [மான
	களையும்	विष्याथ	தனைத்தான்.

स वीरशयने शिश्ये विप्रमादाय कार्मुकम् । भिन्नमुद्वेपरीणाहं त्रिणतं स्वमभूषितम् ॥

ச:	அவர்	भिन्नमुद्वेपरीणाहं	தனாத்தியை உகப்படுத்தி
स्वमभूषितं	பொன்னாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்	विप्रः	நான் விழுந்ததாயும்
त्रिणतं	முன்றிடங்களில் வளைவுற்றதுமான	आशयः	உகப்படுத்திக்கொண்டவண்ணமே
कार्मुकं	கொதண்டத்தை	वीरशयने	வீரப்படுக்கையில்
		शिश्ये	படுத்திகிடந்தார்.

वाणपातान्तरे रामं पतितं पुरुषर्षभम् । स तत्र लक्ष्मणो दृष्ट्वा निराशो जीवितेऽभवत् ॥

तत्र	அப்பொழுது	पतितं	விழுந்தவராக
सः लक्ष्मणः	அந்த வலிஷ்மானர்	दृष्ट्वा	கவனித்து
पुरुषर्षभं	புருஷந்தாத்தாமரர்ஷிய	जीविते	உயிரின்பிழை
रामं	ராமரை	निराशः	ஆதையொழிந்தவராக
वाणपातान्तरे	சரங்கனாலாகிய படுக்கையில்	अभवत्	ஆனார்.

रामं कमलपत्राक्षं शरवन्धपरिक्षितम् । शुशोच भ्रातरं दृष्ट्वा पतितं धरणीतले ॥ २६ ॥

कमलपत्राक्षं	தாமரைக்கண்ணாலும்	धरणीतले	தரையில்
भ्रातरं	தமையனான	पतितं	விழுந்துவிட்டவராய்
रामं	ராமரை	दृष्ट्वा	பார்த்து
शरवन्धपरिक्षितं	பாணக்கட்டுகளால் செயலற்றவராய்	शुशोच	மனம் துடித்தார்.

हरयश्चापि तं दृष्ट्वा संतापं परमं गताः । शोकात्तश्चुक्रुधुर्घोरमदुपूरितलोचनाः ॥ २७ ॥

हरयः च अपि	வானரர்களும்	शोकात्तः	கொதத்தில் மூழ்கி
तं	அவரை	अधुपूरितः	கண்ணீரால் நிரம்பிய
दृष्ट्वा	பார்த்து	लोचनाः	கண்களுற்றவர்களாய்
परमं संतापं	மிகுந்த துயரத்தை	घोः	அவற்றையால்
गताः	அடைந்தார்கள்.	चुक्रुधुः	சதறத்தலைப்பட்டனர்.

बद्धौ तु वीरौ पतितौ शयानौ तौ वानराः संपरिवार्य तस्थुः ॥ २८ ॥

बानराः	வானரர்கள்	वी वीरौ तु	அந்த இரண்டு வீரர்
पतितौ	கட்டுண்டு	सपरिवार्य	குழந்து [களைபும்]
शयानौ	கிடை விழுந்த	तस्थुः	நின்றனர்.
वामनौ	படுத்திகுக்கும்		

समागता वायुसुतप्रमुखा विषादमार्ताः परमं च जम्बुः ॥ २९ ॥

वायुसुतप्रमुखाः च	தமையார் முதலிய வர்களும்	परमं	இன்னது செய்தது என்று அறியாது
समागताः	வந்துசேர்ந்து	विषादः	ஏக்கத்தை
मार्ताः	கொதத்தில் மூழ்கி	जम्बुः	எய்தினார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे पञ्चत्वारिंशः सर्गः ॥

षट्चत्वारिंशः सर्गः—நாற்பத்தாருவது ஸர்க்கம். ॥ ४६ ॥

सुग्रीवाद्यनुशोचनम्—சுகிரீவர் முதலியவரது தயரம்.

ततो ह्यं पृथिवीं चैव वीक्षमाणा वनौकसः । ददृशुः सन्ततो वाणैर्भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥

सतः	அப்பொழுது	रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமனையும் லக்ஷ்மணனையும்
वनौकसः	வானகர்கள்	वीक्षमाणाः	வெருண்டு பார்க்கின்
वाणैः	பாணங்களால்		றவர்களால்
सन्ततौ	இடைவெளியின்றி	ह्यं च	ஆகாயத்தையும்
	முடப்பட்டிருக்கும்	पृथिवीं एव	பூமியையும்
भ्रातरौ	சகோதரர்களான	ददृशुः	பார்த்தார்கள்.

वृष्टेष्वोपरते देवे कृतकर्मणि राक्षसे । आजगामाथ तं देशं समुग्रीवो विभीषणः ॥ २ ॥

देवे	(மழைக்)கடவுள்	तं	அந்த
वृष्टा इव	மழைபொழிந்தது போல	देशं	இடத்திற்கு
राक्षसे	ஆரக்கன்	अथ	அப்பொழுது
कृतकर्मणि	தன் தொழிலைச்செய்	विभीषणः	விபிஷணன்
	துமுடித்தவனாய்	समुग्रीवः	சுகிரீவ ஸகேதராய்
उपरते	ஒய்த்தவுடன்	आजगाम	வந்துசென்றார்.

नीलद्विविदमैन्दाश्च सुपेणसुमुखाङ्गदाः । तूर्णं हनुमता सार्धमन्वशोचन्त राघवौ ॥ ३ ॥

नीलद्विविदमैन्दाः	நீலன், தலிதிகள், மைந்தன் இவர்கள்	तूर्णं	வினாடி
सुपेण-	ஸுபேணன், ஸுமு	सार्धं	சுட
सुमुखाङ्गदाः च	கன், அங்கதன் இவர்களும்,	राघवौ	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்
हनुमता	ஹனுமதருடன்	अन्वशोचन्त	களை கினைத்து வருத்தினார்கள்.

अचेष्टौ मन्दनिश्वासौ शोणितेन परिप्लुतौ । शरजालाचितौ स्तब्धौ शयानौ शरतल्पयोः ॥

निश्वसन्तो यथा सपौ निशेष्टौ मन्दविक्रमौ । रुधिरस्त्रावदग्धाङ्गौ तापनीयाविव ध्वजौ ॥

तौ वीरशयने वीरौ शयानौ मन्दचेष्टौ । यूथपैसौः परिप्लुतौ बाष्पव्याकुललोचनैः ॥ ६ ॥

राघवौ पतितौ दृष्ट्वा शरजालसप्तप्लुतौ । बभूवुर्व्यथिताः सर्वे वानराः सविभीषणाः ॥७॥

सविभीषणाः	விபிஷணனுடனிருந்த	परिप्लुतौ	குதப்பட்டவர்களால்
वानराः	வானரர்கள்	व रशयने	விடப்படுகையில்
सर्वे	எல்லோரும்	मन्दचेष्टौ	செயங்குன்றியவர்
तैः	அந்த		களால்
बाष्पव्याकुललोचनैः	கண்ணீரால் களங்கிய	शयानौ	படுத்திருக்கும்
	கண்களை மடிக்கும்	वीरौ	விடர்களான
वृषभैः	சேனைத்தலைவர்களால்	तौ	அந்த

रावणौ	ஸ்ரீராமனாரயும் வஞ்சன ணையும	मन्विकुक्षौ	மேனர்க்கு
अवेष्टौ	அவைசுவந்தவர்களு யும்	रविश्या- शिङ्गी	இன்னும் பெரகிந்து கொண்டிருக்கும் சத் தக்கையூட்டப்பெற்ற பாணங்களைரடுகடிய சரீரங்களைபுடைய வர்களையும்
मन्दनिधायौ	பலநீர்நமாய் மூச்சு விடுபவர்களாயும்	तापनीयौ	தங்கமயமான
शोणितेन	இரத்தத்தால்	ध्वजौ	இரண்டு தவஜங்களை
परिहृतौ	நீக்கிதவர்களாயும்	इव	போல் இருக்கிறவர்க ளாயும்
शरणाच्छायायौ	பாணங்களால் பாயப் பெற்ற	राजा रामादृतौ	பாணக்குவியல்களால் மறைக்கப்பட்டவர் களாயும்
सुखौ	எங்கும் புண்பட்டு	पतितौ	தளையில் வீழ்ந்து
शरतद्वयोः	பாணங்களாலான படுக்கைகளில்	दृष्टा	கிடப்பவர்களாயும்
शयानौ	படுத்துக்கிடக்கிறவர்	स्वयिताः	பார்த்து
सर्पौ	பாம்புகள் [களாயும்	वभूतुः	அதிசவேதனையுற்ற ஆனூர்கள். [வர்களாய்
यथा	போலவே		
निधतन्तौ	பெருமூச்சுவிடுபவர் களாயும்		
निष्ठौ	வந்துவாடுக்கி		

अन्तरिक्षं निरीक्षन्तो दिशः सर्वाश्च वानराः ।

न चैनं माययाच्छन्नं ददृशु रावणि रणे ॥

वानराः	வானரர்கள்
अन्तरिक्षं	ஆகாயத்தையும்
दिशः	திக்குகள்
सर्वाः च	எல்லாவற்றையும்
निरीक्षन्तः	உற்றுப்பார்க்கின்ற வர்களாகி

रणे	போரில்
मायया	மாயையால்
च्छन्नं	மறைக்கப்பட்டிருந்த
एवं	இந்த
रावणि च	இந்திராஜித்தை மட்டும்
ददृशुः न	காணவில்லை.

ते तु मायाप्रतिच्छन्नं माययैव विमेषणः । वीक्षणो ददृशे भूतुः पुत्रव्यस्थितम् ॥

अथ	அப்பொழுது
विमेषणः तु	விவேகணர் மட்டும்
मायाप्रतिच्छन्नं	மாயையால் மறைந்து
भवस्यत्	நின்ற
भूतुः	தமையனது

पुत्रे	புதல்வனுடைய
तं	அவனை
मायया एव	மாயையினாலேயே
वीक्षणमात्रः	கவனித்துப்பார்க்கின் றவராய்
ददृशे	கண்டுகொண்டார்.

सप्तमतिष्कर्माणमपतिद्वन्द्वाहये । ददर्शान्तर्हिते वीरं वरदानादिर्भाषणः ॥
तेजसा यशसा चैव विक्रमेण च संयुतम् ॥ १० ॥

விபீஷண: கிரிக்ஷணர்
 அபர்திமகவீர: ஒப்பற்ற செயல்புரிப
 வனும்,
 ஆஹே பேசில்
 அபரிஹ்நு நிகர்த்தவனும்,
 வரதாமாந் வரம்பெற்றதால்
 ஜெயா ச ஆன்மையானும்,

वशावा एव புஷாஹும்,
 विक्रमेण च ஆற்றலானும்
 संयुत: கூடிய
 धी: கிரிஷ்ண
 ते அஹ்நே
 अमर्हि! மஹத் திருப்பாவனாக
 इदं கவனித்தார்.

इन्द्रजित्वात्मनः कर्म तौ शयानौ समीक्ष्य च । उवाच परमप्रोतो ह्ययन्सर्वनैकतान् ॥

இந்திரஜித் த இக்.கிரிஜித் த
 ஆமன: தனது
 கம் து செயலையும்,
 ச அதனும்
 ஶயானौ படுத்துக்கொட்க்கும்,
 தौ அவ்விருவர்களை யும்
 சமீக்ஷ் கவனித்து

परमप्रोत: மிக மனப்பீடுகொண்
 டவனாகி
 सर्वनैकतान् அரக்கொல்லோனா
 யும்
 ह्ययन् உற்சாகப்படுத்திக்
 கொண்டி
 उवाच பின்வருமாறு
 சொன்னான் :

दूषणस्य च हन्तारौ खरस्य च महाबलौ । सादितौ मामकैर्वागैर्भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥

தூஷணச्य-ச "தூஷணனையும்,
 खरस्य च கரணையும்,
 हन्तारौ கொன்ற
 महाबलौ மிகுந்த பலசாலிக
 ளர்

रामलक्ष्मणौ ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்க
 ளாகி
 भ्रातरौ இரு ஸதேஹாதரர்
 मामकै: எனது [களும்
 वागै: பாணங்களால்
 सादितौ ஒழிக்கப்பட்டார்கள்.

नेमौ मोक्षयितुं शक्यावेतस्मादिषुबन्धनात् । सर्वैरपि समागम्य सर्विसहैः सुरासुरैः ॥

சர்வீசஹ்: "நீவிடுகண்களையும்
 கரிட்ட
 सुरासुरै: தேவர்கள் அஸுரர்
 सर्वै: எல்லோராலும் [கள்
 समागम्य अपि ஒன்றுதிரைந்துகூட

एतस्मात् இதை
 इषुबन्धनात् பாணக்கட்டினின்ற
 मोक्षयितुं விடுவிக்க
 इनौ இவ்விருவர்கள்
 सर्वै: स முடியாதவர்கள்.

यत्कृते चिन्तयानस्य शोकात्तस्य पितृपय । अस्पृष्टा शयनं गात्रंस्त्रियामा याति शर्वरी ॥

कृत्स्नेयं यत्कृते लङ्का नदी वर्षास्त्रिवाकुला । सोऽयं मूढहरोऽनर्थः सर्वेषां निहतो मया ॥

யக்ருதே "எவன் காரணமாய்
 चिन्तयानस्य கவலைபற்று
 शोकात्तस्य துயரத்தினால் மூழ்கிக்
 கிடக்கும்
 मम எனது
 विनु: தகைதக்கு

श्रियामा மூன்று யாபங்களைகூட
 சியதான
 शर्वरी திரவு
 शयनं படுக்கையை
 गात्रं अस्पृष्टा உடலைச்சாய்க்காமலே
 याति கழித்ததோ,

வகூதே	எவனெருவன்	வாகுலா	களக்கிவிட்டதோ,
	சுரமரமாய்	உ:	அப்பெர்ப்பட்ட
ஓய்	இந்த	உவேபா	எல்லோருக்கும்
உகூ	இலக்கை	மூலஹ:	மூலவேளையறுத்து
கூலா	எல்லாமும்	அநய:	தீவகுவினாவிக்கும்
அயாது	மனமுக்காலங்களில்	உய:	இவன்
மயி	நதியானது	உயா	என்னும்
ஓய	எப்படியோ அப்படி	நிஹ:	கொல்லப்பட்டான்.

रामस्य लक्ष्मणस्यापि सर्वेषां च वनौकसाम् । विक्रमा निष्कलाः सर्वे यथा शरदि तोयदाः॥

ராமஸ்ய	* ராமனுடையவும்	சर्वே	எல்லாம்
லக்ஷ்மணஸ்ய அபி	லக்ஷ்மணனுடையவும்	சாதி	சரக்காலத்தில்
வனௌகஸாம்	வானவர்கள்	தோயதா:	மேகங்கள்
சர்வேஷா	எல்லோருடையவும்	யதா	போலவே
விக்ரமா:	பேர்முயற்சிகள்	நிஸ்கலா:	பயனற்றவைவாறின.*

एवमुक्त्वा तु तान्सर्वांश्चाक्षसान्परिषार्धतः । यूयपानपि तान्सर्वांस्तादयामास रावणिः ॥

ராவணி:	இந்திரஜித்து	ஏவ்	மேற்கண்டவாறு
பரிசார்த:	தன்பக்கத்திலிருந்த	உக்வா	சொல்லிவிட்டு
தாந்	அந்த	தாந்	அந்த
ராஸ்தாந்	அரக்கர்கள்	யூயபாந்	செனைத்தலைவர்கள்
சர்வாந் து	எல்லோரையும்	சர்வாந் அபி	எல்லோரையும்
	(பார்த்து)	தாடயாமாச	பின்வருமாறு புடைத்த து கிடைக்கலானான்.

नीलं नवभिराहत्य पैन्दं च द्विविदं तथा । त्रिभिस्त्रिभिरद्विविघ्नस्तताप मवरेषुभिः ॥१८॥

அநிலந்:	ச.தருணம் நவரகனான அவன்	ததா	அப்படியே
நவபி:	ஒன்பது	பைந்	கொந்தனையும்,
மவரேஷுபி:	சிறந்த பாணங்களால்	திரிவிதம்	த்கிவிதனையும்
மீலந்	நீலனை	திரிபி: திரிபி:	மும்மூன்று பாணம் கனால்
நாஹ்ய	அடித்துவிட்டு	ததாப	புண்படுத்தினான்.

जाम्बवन्तं महेष्वासो विद्ध्वा बाणेन वक्षसि । हनूयतो वेगवतो विससर्ज शरान्दश ॥

மஹேஷாஸ:	சிறந்த விலைவாசியான	வேகவத:	கடு வேகமுள்ள
ஜாம்பவந்த்	ஜாம்பவானை [அவன்	தச	பத்து
வாணேந	ஒரு பாணத்தால்	சராவ்	களைகளை
வக்ஷஸி	மார்பில்	ஹநூயத:	தூறுமாருக்கு
விஹ்வ	துளைத்து	விசசர்ஜ	குறிவைத்து எறினான்.

गवाक्षं शरभं चैव द्वावप्यमितोजौ । द्वाभ्यां द्वाभ्यां महावेतो विव्याध युधि रावणिः ॥

யுधि	தோளில்	அமிதஜை	அனவுகடந்த தேஜ
மகாவை:	மகத்தான சக்தி		ஸ்கிகளான
	படைத்த	இஐ அவி	அவ்விருவகையும்
ராவணி:	இந்திரஜித்து	द्वाभ्यां द्वाभ्यां	இரண்டிரண்டு பாண
गवाक्षे च	கவாக்ஷன் என்றும்		ங்களால்
शरभं एव	சரபனை என்றும்	विव्याध	துன்புறுத்தினான்.

गोलाङ्गलेश्वरं चैव बालिपुत्रपथाङ्गदम् । विव्याध बहुभिर्बाणैस्त्वरमाणोऽय रावणिः ॥

अथ	அதன்மேல்	बालिपुत्रं	வாலியின் புதல்வனான
रावणिः	இந்திரஜித்து	अङ्गदं एव	அக்கதனையும்
त्वरमाणः	பாபாப்புற்றவனாய்	बहुभिः	பல
गोलाङ्गलेश्वरं च	கொண்ட முகறு	बाणैः	பாணங்களால்
	களின் தலைவனையும்	विव्याध	துன்புறுத்தினான்.

तान्वानरवरान्भिस्त्वा शरैरग्निशिखोपमैः । ननाद बलवांस्तत्र महासन्धः स रावणिः ॥

तल	துப்பொழுது	वानरान्	வானரோத்தமர்களை
बलवन्	மிக்க பலசாலியும்	अग्निशिखोपमैः	அக்னித்வாக்ஷிகளை
महासन्धः	மிக ஆண்மைபுடைய		கிர்த்த
	வனுமான	शरैः	பாணங்களால்
सः	அந்த	विश्व	வெருட்ட
रावणिः	இந்திரஜித்து	ननाद	அட்டகாசம் செய்
तान्	அந்த		தான்.

तानर्दयित्वा बाणैर्द्वैस्त्रासयित्वा च वानरान् । मज्झास महाबाहुर्वचनं चेदमब्रवीत् ॥२३॥

महाबाहुः	தேவன் வலிமையுற்ற	बासयित्वा च	பயமுறுத்தி
तान्	அந்த [அவன்	मज्झास	கேசக்கர்த்தான்.
वानरान्	வானரர்களை	इदं	சின்வரும்
बाणैर्वैः	பாணவருகங்களால்	वचनं च	சொக்கையும்
अर्दयित्वा	துன்புறுத்திவிட்டு	अब्रवीत्	சொன்னான் :

शरब्धेन घोरेण मया बद्धौ चमूमुखे । सहितौ भ्रातरावेतौ निशामयत राक्षसाः ॥२४॥

राक्षसाः	"அரக்கர்கள் !	घोरेण	விண்டேபகாத
चमूमुखे	கொக்களத்தில்	शरब्धेन	பாணக்கட்டால்
सहितौ	இணையினர்த	मया	என்னும்
भ्रातरौ	சகோதரர்கள். இவ	बद्धौ	கட்டப்பட்டுகிட்பார்
एतौ	இவ்விருவர்களையும்	निशामयत	பாருங்கள்." [கன்;

एवमुक्तास्तु ते सर्वे राज्ञसाः कूटपोथिनः । परं विस्मयमाजन्मुः कर्मणा तेन हर्षिताः ॥

एवं	இவ்விதம்	तेन	அந்த
उक्ताः	கொல்லப்பட்ட	कर्मणा	செய்வால்
ते	அந்த	हर्षिताः	களிப்படைந்தவர்
कूटपोथिनः तु	வஞ்சகமாய் போர்புரி வதில் தோந்த		களாய்
राज्ञसाः	அரக்கர்கள்	परं	அளவிதந்த
सर्वे	எல்லோரும்	विस्मयं	ஆச்சரியத்தை
		आजन्मुः	அடைந்தார்கள்.

विनेदुश्च महानादान्सर्वतो जलदोषमाः । इतो राम इति ज्ञात्वा रावणिं समपूजयन् ॥ २६ ॥

जलदोषमाः	பேசுக்களை சிகர்த்த	सर्वतोः	எங்கும்
रामः	*ஸ்ரீராமர் [அவர்கள்]	महानादान्	பேரொசிகளை
इतः	கொல்லப்பட்டார் *	विनेदुश्च	இட்டனர்.
इति	என்று	राणि च	இந்திரஜித்தையும்
ज्ञात्वा	நினைத்து	समपूजयन्	போற்றிப் புகழ்ந்தனர்.

निष्पन्दौ तु तदा दृष्ट्वा तावुभौ रामलक्ष्मणौ । वसुधायां निरुद्ध्वासौ इतादित्यन्वमन्यता ॥

तदा	அப்பொழுது	रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள்
निष्पन्दौ	அசையாது	उभौ दृष्ट्वा	இருவரையும் பார்த்து
वसुधायां	தலையில்	इती इति तु	மாண்டுவிட்டார்கள்
निरुद्ध्वासौ	மூச்சுவிடமுடியாதி		எனனவே
तौ	அந்த [குந்த]	अन्यमन्यत	நிச்சயித்துவிட்டான்.

हर्षेण तु समाविष्ट इन्द्रजित्समितिजयः । मर्विवेश पुरीं लङ्कां हर्षयन्सर्वनैर्कतान् ॥ २८ ॥

समितिजयः	பேரில் வெற்றிபெற்ற	हर्षयन्	உற்சாகப்படுத்திக்
इन्द्रजित्	இந்திரஜித்து		கொண்டு
हर्षेण	சந்தோஷத்தால்	लङ्कां	இலங்கை
समाविष्टः तु	மெய்மறந்து	पुरीं	நகரூள்
सर्वनैर्कतान्	அரக்கரெல்லோரை யும்	मर्विवेश	புகுந்தான்.

रामलक्ष्मणयोर्दृष्ट्वा शरीरे सायकैश्चित्ते । सर्वाणि चाङ्गोपाङ्गानि सूर्याव भयमाविशत् ॥

सायकैः	பாணங்களால்	सर्वाणि	எல்லா கூற்றையும்
चित्ते	கைக்கப்பட்ட	दृष्ट्वा च	கூர்ந்துகவனித்த
रामलक्ष्मणयोः	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் கருடைய		பின்னர்
शरीरे	உடலில்	सूर्याव	ஸூர்யவளிடம்
अङ्गोपाङ्गानि	அவயவங்கள் உருப்பு கள் இவை	भयं	பயமானது
		आविशत्	குடி கொண்டது.

तद्युवाच परिव्रसन् वानरेन्द्रं विभीषणः । सवाष्पवद्न दीने कोशव्याकुललोचनम् ॥३०॥

விभीஷண:	விபிக்ஷணன்	परिव्रसन्	மனங்களைக்கெட்டுப்பவ
कोशव्याकुललोचनं	கோபத்தால் கலங்கிய கண்ணாளுடையவனும்	नै	அந்த [ஹமான
दीने	ஏன்கி	वानरे-न्द्रं	வானரசன் வானைப் பார்த்து
सवाष्पवद्नै	கண்ணீர் பெருகும் முத்தூடன்	उवाच	பின்னாலுமறு பொழிந்தான் :

अलं त्रासेन सूर्याव वाष्पवेगो निगृह्यताम् । एंश्रायाणि युद्धानि विजयो नास्ति नैष्ठिकः॥

सूर्याव	"கவிரீக!	युद्धानि	போர்கள்
त्रासेन अलं	கலங்கிடே.	एंश्रायाणि	இப்போர்க்கொத்த
वाष्पवेगः	கண்ணீர்ப் பெருக்கு	विजयः	வெற்றி [னவே.
निगृह्यतां	கிடைத்தப் பட்டும்.	नैष्ठिकः नास्ति	முடிவானதன்று.

सशेषभगवतास्माकं यदि वीर भविष्यति । मोहमेतौ महास्येते महान्मानौ महावयो ॥

वीर	"ஆளுகாதெஞ்சமு	महावयो	மிகுந்த ஆற்றலுற்ற வர்களும்,
अस्माकं	கமக்கு [ஹமாவகை!	महान्मानौ	மகாத்மாக்களுமான
सशेषभगवता	புண்ணியப்பவனின் சேஷமானது	एतौ	இவ்விருவரும்
		मोह	(தற்கால)மூர்க்கையை
		महास्येते	(துமே) விட்டொழிக் கப்போகின்றனர்.

पर्यवस्थापयात्मानमनर्थं मां च वानर । सत्यधर्माभिरक्तानां नास्ति मृत्युकृतं भयम् ॥

वानर	"வானர!	सत्यधर्माभि-	உதயம் தீரம் இவை
आ-नार्थं	தன்னை	रक्तानां	கனில் மிஞ்சியபற்று ஹதோர்க்கு
पर्यवस्थापय	தேற்றிக்கொள்.	मृत्युकृतं	எவ்வுகிச்செய்யப்பட்ட
अनार्थं	தனிசதுவந்திருக்கும்	भय नास्ति	விபத்து இல்லை.
मां च	என்னையும் அக்கன மே தேற்றினவ.		

एवमुक्त्वा ततस्तस्य जलहिमेन पाणिना । सूर्यवद्य शुभे नेत्रे प्रममार्जं विभीषणः ॥

विभीषणः	விபிக்ஷணன்	सुशंवस्य	சகீவனது
एवं	போற்கண்டவாறு	शुभे	அழகான
वक्त्वा	தொல்லிவிட்டு	नेत्रे	இரு கண்களையும்
ततः	அதன்மேல்	जलहिमेन पाणिना	சுத்த கையால்
तस्य	அந்த	प्रममार्जं	துடைத்தார்.

ततः सलिलमादाय विद्यया परिजप्य च । सूर्यावनेत्रे धर्मात्मा स प्रमार्जं विभीषणः॥

सः	அந்த	विद्यया	பனக்கவரினையெழுதி கருட உச்சாடனைத்
धर्मात्मा	தீரத் தீரமான	परिजप्य च	இப்பித்து [தால்
विभीषणः	விபிக்ஷணன்	सूर्यावनेत्रे	சகீவனது இருண்டு கண்களிலும்
ततः	அதன்மேல்	प्रमार्जं	புரோகித்தார்.
सलिलं आदाय	தீர்த்தநீரை எடுத்து		

प्रमुञ्च्य वदनं तस्य कपिराजस्य धीमतः । अवरीत्कालसंप्राप्तमसंभ्रममिदं वचः ॥ ३६ ॥

तस्य	அந்த	कालसंप्राप्तं	ஸமய கத்திற்கேற்றபடி
धीमतः	புத்திமான்னு	इदं	பின்னாலும்
कपिराजस्य	கபிராமன்சனது	वचः	சொல்லி
वदनं	முகத்தின்	असंभ्रमं	அசமதியாக
प्रमुञ्च्य	புரெட்டித் துவிட்டு	अवरीत्	மெழுகதார் :

न कालः कपिराजेन्द्र वैकुण्ठमनुवर्तितुम् । अतिस्नेहोऽप्यकालेऽस्मिन्वरणायोपकल्पते ॥

कपिराजेन्द्र	"வரணாவென்றே !	अकाले	நெருக்கடியான
वैकुण्ठं	ஏக்கத்தை		வேளை யில்
अनुवर्तितुं	மேற்கொள்ள	अतिस्नेहः अपि	அனலிதந்த சுட்பும்
कालः न	இதுசமயமன்று.	मरणाव	மரணத்திற்கு
अस्मिन्	இந்த	उपकल्पते	தேறுதுவாகும்.

तस्मादुत्सृज्य वैकुण्ठं सर्वकार्यविनाशनम् । हितं रामपुरोगातां सैन्यानामनुचिन्त्यताम् ॥

तस्मात्	"ஆகையால்	रामपुरोगातां	ஸ்ரீராமரை உதமான
सर्वकार्यविनाशने	எல்லாக் காரியங்களை		ஒதுக்கொண்ட
	யும் நாசம்செய்யும்	सैन्यानां	சேனையினுக்கு
वैकुण्ठं	ஏக்கத்தை	हितं	அதுஉதமானது
उत्सृज्य	உதறித்தள்ளி	अनुचिन्त्यताम्	ஆலோசிக்கப்பட்ட
			இம்.

अथ वा रक्ष्यतां रामो यावत्संज्ञादिपर्ययः ॥ ३९ ॥

रामः	"ஸ்ரீராமர்	रक्ष्यतां	{ காக்கிறதையுடன் பராமரிக்கப்பட வேண்டியது
संज्ञादिपर्ययः यावत्	பிரக்ஞையிழந்தவராக	अथ वा	{ யோஜிக்க வேறென்ன இருக்கிறது ?
	இருக்கிறவரை		

लघ्वसंज्ञौ हि काकुत्स्थौ भयं नो व्यपनेष्यतः ॥ ४० ॥

काकुत्स्थौ हि	"ஸ்ரீராமன்சுமண	नः	நமது
	குமே	भयं	துயரத்தை
लघ्वसंज्ञौ	பிரக்ஞைபெற்றவர்	व्यपनेष्यतः	அகற்றிவிடுவார்கள்.
	களாய்		

नैतत्किंचन रामस्य न च रामो ह्यस्यते लक्ष्मीर्दुर्लभा या गतायुषाम् ॥

रामस्य	ஸ்ரீராமனுக்கு	गतायुषां	ஆயுள் முடிந்தவர்
एतत्	இது	वा	எந்த ஒரு [கருக்கு
किञ्चन न	ஒன்றுமில்லை.	लक्ष्मीः	முகக்களை
रामः	ஸ்ரீராமர்	दुर्लभा	இராதேவ அது
ह्यस्यते च न	பாண்டுபோகமாட்	एनं	இவரை
	டார்.	हास्यते न हि	கிட்டுப்பிரியவேயில்லை.

तस्मादाश्वासयात्मानं बलं चाश्वासय स्वकम् । यावत्कार्याणि सर्वाणि पुनः संस्थापयाम्यहम् ॥

तस्मात्	"ஆகையால்	संस्थापयामि यावत्	செப்படுத்தும்வரை
अहं	நான்	आमानं	தன்னை
कार्याणि	ஆகவேண்டிய காரியங்	आश्रय	தேற்றிக்கொள்.
	கன	स्वकं	தனது
सर्वाणि	எல்லாவற்றையும்	बलं च	செனையையும், ஆவன
पुनः	மீண்டும்	आश्वासय	மேல் தேற்று.

एते हि कुलनयनास्त्रासादागतसाध्वसाः । कर्णे कर्णे प्रकथिता हरयो हरिसत्तम ॥४३॥

हरिसत्तम	"கரணேராத் தம !	कुलनयनाः	குலநயனா
एते	இந்த	कर्णे कर्णे	கரணே கரணே
हरयः हि	வானரர்களே		
आसात्	அச்சத்தால்		
आगतसाध्वसाः	மிகக் காலவரம் ஆகடந்	प्रकथिताः	{ ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டிருந் தனர்.
	தவர்களால்		

पां तु दृष्ट्वा मधावन्तनीकं संपहर्षितुम् । त्यजन्तु हरयस्त्रासं भुक्तपूर्वामिव सजम् ॥४४॥

अनीकं	"காணியத்தாத	पां	பயத்தை,
संपहर्षितुं	உற்சாகப்படுத்த	भुक्पूर्वां	பசுவை
मधावन्तं	சென்றுகொண்டிருந்	सर्वं	பூமாவை
	கிற	इव	எவ்வண்ணமோ
मां	என்னை		அவ்வண்ணமே,
दृष्ट्वा	பார்த்து	तु	உடனே
हरयः	வானரர்கள்	त्यजन्तु	ஒழிக்கட்டும்."

समाश्वास्य तु सुमीवं राक्षसेन्द्रो विभीषणः । विदुतं वानरानीकं तस्माश्वासयत्युनः ॥

राक्षसेन्द्रः	ராஷ்ஸேண்ட் தமனாகிய	विदुतं	விடுதலையடைந்த
विभीषणः	விபிஷணன்	तम्	அந்த
सुमीवं	சுமீவனை	वानरानीकं	வானரச்சேனையை
समाश्वास्य	தேற்றி	पुनः तु	அப்படியே
		समाश्वासयत्	தேற்றினார்.

इन्द्रजित् महाबायः सर्वसैन्यसमूहः । दिवेश नगरीं लङ्कां पितरं चाभ्युपागमत् ॥ ४५ ॥

महाबायः	பெரியமகாபாயன	लङ्कां	லங்கை
इन्द्रजित् तु	இந்திரஜித்தும்	नगरीं	நகரத்தான்
सर्वसैन्यसमूहः	சேனைகளாகும்	दिवेश	தலைநகர்தான்;
	பட்டவனும்	पितरं च	தந்தையையும்
		अभ्युपागमत्	சென்றடைந்தான்.

तत्र रावणपासीनमभिवाद्य कृतञ्जलिः । आचचक्षे प्रियं पित्रे निहतौ रामलक्ष्मणौ ॥

तत्र अங்கு
आसीनं வீற்றிருக்கும்
रावणं ராவணனை
अभिवाद्य நமஸ்கரித்து
कृतञ्जलिः கைகூப்பி

पित्रे தந்தையிடம்
रामलक्ष्मणौ ராமலக்ஷ்மணர்கள்
निहतौ கொல்லப்பட்டிருக்கிட்ட
आचचक्षे னர் என்று
प्रियं நந்தியம்பிரக
पित्रे தெரிவித்தான்.

रावणो रक्षसां मध्ये श्रुत्वा शत्रू निपातितौ । उत्थात ततो हृष्टः पुत्रं च परिपश्यजे ॥

रावणः ராவணன்
शत्रू சக்ருக்களிருவனாரயும்
निपातितौ கொல்லப்பட்டவர்கள்

उत्थात கேட்டு
ततो அகனூல்
हृष्टः உன்னம் பூரித்து
उत्थात குதிக்கெழுந்தான்.
पुत्रं च புதல்வனையும்
परिपश्यजे மர்புறத் தழுவினான்.

उपाधाय स मूर्धन्येन पपच्छ प्रीतमानसः ॥ ४९ ॥

सः அவன்
एन இவனை
मूर्ध्नि உச்சி

उपाधाय மேரந்து
प्रीतमानसः உன்னக்குளிர்
पपच्छ எல்லாவற்றையும்
पन्थि கிணுகிணன்.

पृच्छते च यथावृत्तं पित्रे सर्वं न्यवेदयत् । यथा तौ शरवन्धेन निक्षेष्टौ निष्पभौ कृतौ ॥

पृच्छते வினாவுகின்ற
पित्रे தந்தைக்கு
तौ அவ்விருவரும்
शरवन्धेन பாணக்கயிற்றால்
निक्षेष्टौ அனாதவற்றவர்களாரயும்
निष्पभौ ஒலியற்றவர்களாரயும்

कृता च செய்ப்பட்டவர்கள்
यथा எவ்வண்ணமோ
सर्वं அவ்வண்ணமே
यथावृत्तं எல்லாவற்றையும்
न्यवेदयत् அதுவான்கேளுவர் பிச
காமல்
தெரிவித்தான்.

स हर्षवेगानुगतान्तरात्मा श्रुत्वा वचस्तस्य महारथस्य ।

जहौ ज्वरं दाशरथेः समुत्थितं प्रहृष्य वाचाऽभिनन्द पुत्रम् ॥ ५१ ॥

सः அவன்
तस्य அந்த
महारथस्य மகாரதனது
वचः சொல்லை
श्रुत्वा கேட்டு
हर्षवेगानु- } ஹர்ஷவேகா திசயத்
गतान्तरात्मा } தால் பற்றப்பட்ட
பணத்தினால்

दाशरथे: ஸ்ரீராமரிடமிருந்து
समुत्थितं ஏற்பட்ட
ज्वर பணக்களினைய
जहौ கிட்டெரழித்தான்.
प्रहृष्य உற்சாகமுற்று
पुत्रं புதல்வனை
वाचा வாயாற புகழ்த்து
अभिनन्द } கொண்டாடினான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे पृचस्वारिंशः सर्गः ॥

சதவத்யா: ரிஷ: சரி:—நாற்பத்தேததாவது ஸர்க்கம், ॥ ४७ ॥

सीतायै वीरशयनस्य रामलक्ष्मणप्रदर्शनम्—ஸீதைக்கு போர்க்களத்தில் கிடக்கும்
பூரிமலக்ஷ்மணர்களைக் காண்பிப்பது

प्रतिपदिष्टे लङ्कां तु कृतार्थे रावणात्मजे । राघवं परिवर्त्यां ररक्षुर्वानरर्षभाः ॥ १ ॥

रावणात्मजे	ராவணனது புதல்வன்	वानरर्षभाः	வானரீர: தந்தமர்கள்
कृतार्थे	நீனைத்த காரியம் என	आर्ताः	மனவேகனைபுற்று
	கூடப்பெற்றவனாய்	राघवं	பூரிமலரை
लङ्कां	இலங்கைக்கு	परिवे	சூழ்த்துகொண்டு
प्रतिपदिष्टे तु	திரும்பிச்சென்றதும்	रक्षु	பரகாரித்தார்கள்.

हनुमानङ्गदो नीलः सुषेणः कुसुमो नलः । गजः गशक्षो गवयः शरभो गन्धमादनः ॥

जाम्बवावृषभः स्कन्धो रम्भः शतवलिः पृथुः ॥ २ ॥

वृहानांकाश्च यत्ताश्च द्रुमानादाय संवतः । वक्षमाणा दिशः सर्वास्तिवर्ग्य च वानराः ॥

गुणेष्वपि च चेष्टसु राक्षसा इति मेनिरे ॥ ३ ॥

हनुमान्	ஹனுமார்,	वृहानांकाः च	வூஹானாகா, த்தவர்
अङ्गदः	அங்கதன்,		களாய்
नीलः	நீலன்,	यत्ताः च	ஜாதாத்தபுடனிருப்ப
सुषेणः	ஸுஷேணன்,		வர்களாய்
कुसुमः	குமுகன்,	संवतः	எல்லாவிடங்களிலி
नलः	நலன்,	द्रुमान्	மரங்களை [சூழ்தும்
गजः	கஜன்,	आशय	எடுத்துக்கொண்டு
गशक्षः	கவாக்ஷன்,	तिवर्ग	சுற்றிலும்
गवयः	கவயன்,	अव	மேலும்
शरभः	சரபன்,	दिशः	திக்குகள்
गन्धमादनः	கந்தமாதனன்,	सर्वाः च	எல்லாவற்றையும்
जाम्बवान्	ஜம்பவான்	वीक्षमाणाः	கவகரித்துப்பார்க்கி
अश्वभः	அஷ்வபன்,		ன்றவர்களாய்
स्कन्धः	ஸ்கந்தன்,	गुणेषु	புர்ப்புண்டுகள்
रम्भः	ரம்பன்,	चेष्टसु अपि	அசைந்தாலும்
शतवलिः	சதபலி,	राक्षसाः	கரக்கர்கள்
पृथुः	பிடுது	इति च	என்றே
वानराः	வன்ற வானரர்கள்	मेनिरे	எண்ணிஞர்கள்.

रावणश्चापि संहृष्टो विसृज्येन्द्रजितं सुतम् । आजुहाव ततः सीतारक्षिणां राक्षसांस्तदा ॥

रावणः च अपि	இராவணனும்	ततः	தக்கிருந்தபடியே,
संहृष्टः	மனம் பூரித்தவனாய்	तदा	கப்பொழுது
सुतं	புதல்வனான	सीतारक्षिणीः	ஸீதைக்கும் காவல்
इन्द्रजितं	இந்திரஜிதன	राक्षसीः	அரக்களை [புரியும்
विसृज्य	அனுப்பிவிட்டு	आजुहाव	வரவழைத்தான்.

राक्षस्यस्त्रिजटा चैव शासनात्समुपस्थिताः ॥ ५ ॥

शासनात् கட்டளைப் படியே
राक्षस्यः च அரக்கிகளுடும்

त्रिजटा एव त्रीजடையும
समुपस्थिताः வந்துகொந்தரர்கள்.

ता उवाच ततो हृष्टो राक्षसी राक्षसाधिपः ॥ ६ ॥

ततः அப்பொழுது
राक्षसाधिपः ராட்சதஸபான்னன்
हृष्टः மனக்கனிப்புற்றவனாய்

ताः அந்த
राक्षसीः அரக்கிகளைப் பார்த்து
उवाच நின்வருமாறு கட்டளையிட்டான் :

हताविन्द्रजिताऽऽख्यात वैदेह्या रामलक्ष्मणौ ॥ ७ ॥

रामलक्ष्मणौ "ராமனும் லக்ஷ்மணனும்

हताः கொல்லப்பட்டனர்
वैदेह्याः வீதைக்கு [என்று] தெரியுங்கள்.

हन्त्रजिता இஃதிரிந்தால்

पुष्पकं च समारोप्य दर्शयध्वं हतौ रणे ॥ ८ ॥

पुष्पकं "புஷ்பகத்தில்
समारोप्य ஏற்றிவைத்து
रणे போரில்

हतौ च கொல்லப்பட்ட
दर्शयध्वम् (கேரில்) காட்டுங்கள்.

यदाश्रयादवष्टब्धा नेयं मामुपतिष्ठति । सोऽस्या भर्ता सह भ्रात्रा निरस्तो रणमूर्धनि ॥

इयं "இவள்
यदाश्रयात् எவளது ஆதரவால்
अवष्टब्धा திம்ர்ச்சி தவளாய்
मां என்கை
उपतिष्ठति न அணுகவில்லையோ,
सः அப்போர்ப்பட்ட

अस्याः இவளது
भर्ता கணவன்
भ्रात्रा தம்பிரியோடு
सह கூட
रणमूर्धनि போர்க்களத்தில்
निरस्तः குழிக்கப்பட்டான்.

निर्विशङ्का निरुद्धिमा निरपेक्षा च मैथिली । मामुपस्थास्यते सीता सर्वाभरणभूषिता ॥

मैथिली "மிதிலைமன்னனின் மகளான
सीता च வீதையும
निरुद्धिमा கணவனது நிரைவெரழித்தவளாய்
निर्विशङ्का கவலைபற்றவளாய்

निरपेक्षा எதிலும் ஆராய்ந்தவளாய்
सर्वाभरणभूषिता எவகல ஆபரணங்களை யுமணிந்து
मां என்கை
उपस्थास्यते அடைவாள்.

अथ कालवशं प्राप्तं रणे रायं सलक्ष्मणम् । अपेक्ष्य विनिवृत्ताशा चान्यां गतिमपश्यती ॥ अनपेक्षा विशालार्थी मामुपस्थास्यते स्वयम् ॥ ११ ॥

பய	" இப்பொழுது	ரதி ச	கதிரையபும்
சலஹ்	வசந்தமணியேடுகடியா	பபயிதி	காணாதவராய்
ரம்	சாமண	அபேகா	வேறு எதிலும் ஆகா
காலவன் பரீ	யமனுக்கு வசமுற்றுக்		யற்று
	கிடப்பதை	விசாகாசி	அகன்ற கண்களையு
அபேக	நேரில் கண்டு,		டைய அவள்
விநிஹாசா	அவனது ஆகா	மா	என்னை
	ஒழிந்தவராய்	சய	தானே
அந்யா	வேறு	வபஸ்யஸ்தே	அடைவான். "

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा रावणस्य दुरात्मनः । राक्षस्यस्तालधेत्युत्वा जम्बूवै यत्र पुष्पकम् ॥

தா:	அந்த	சுரவ	கேட்டு,
ராஷஸ:	அரக்கிகள்	ததா இதி	அப்படியே செய்
தூராஸந:	தூரந்மாவன		கிடுகுமென்று
தஸ	அந்த	உகஸா	சொல்லிகிட்டு
ராஷஸ	ராவணனது	புஷகம்	புஷ்பகம்
தஸ்	அந்த	யத் தீ	எங்கு இருக்கிறதோ
வசந	கட்டளைகைய	ஜமு:	சென்றனர். [அங்கு

ततः पुष्पकमादाय राक्षस्यो रावणाज्ञया । अशोकवृन्कास्थां तां मैथिलीं समुपानयन् ॥

ராஷஸ:	அரக்கிகள்	அடாய	எடுத்துக்கொண்டு
தத:	அல்லிட்டத்திலிருந்து	அஸோகவஸ்தா	அஸோகவனத்
ராஷஸா	ராவணனது ஆக்கள	தா	அந்த [திருள்ள
	பின்பேரில்	மேதிலீ	வரினையிடம்
புஷகம்	புஷ்பகத்தை	சமூபநயந்	கொண்டு செந்தனர்.

तामादाय तु राक्षस्यो भर्तृशोकपराजिताम् । सीतामारोपयामासुर्विमानं पुष्पकं तदा ॥

தத:	அப்பொழுது	தா	அந்த
ராஷஸ: து	அரக்கிகளை	சீதா	வரிதாதேவியை
புஷகம் விமான	புஷ்பக விமானத்தில்	அடாய	அக்க
பர்ஸோகபராஜிதா	கணவனது சொகத்	அரோபயாமாஸு:	எற்றிவைத்தனர்.
	தால்மெய்மறந்திருந்த		

ततः पुष्पकमारोप्य सीतां त्रिजटया सह । जम्बूद्वीपं तस्यै राक्षस्यो रामलक्ष्मणौ ॥

ராஷஸ:	அரக்கிகள்	தஸ்யே	கவனுக்கு
திரிஜடயா	திரிஜடைபோடு	ராமலக்ஷ்மணौ	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்.
சத	கூட		தனை
சீதா	வரிதாதேவியை	தத:	அதிலிருந்தே
புஷகம்	புஷ்பகவிமானத்தில்	வரியிது	காண்டிக்க
அரோப்ய	எற்றிவைத்தாக்	ஜமு:	பேரணர்கள்.
	கொண்டு		

பாபோபயத ஹஸ்த லக்ஷாயா ராக்ஷசேஷர: || 16 ||
 ராவணோ஽காரயஸ்டக்ஷா பதாஹ்வஜமாலினிம் || 17 ||
 ராபவோ லக்ஷ்மணஸ்வ ஹதாவிந்நஜிதா ரணே || 18 ||

ராக்ஷசேஷர:	அரக்கமன்னனுள்	ராபவ: ச	ராமனும்
ராவண:	ராவணன்	லக்ஷ்மண: புவ	லக்ஷ்மணனும்
ஹஸ்த:	உள்ளம்பூசித்து	ரணே	போரில்
லக்ஷா	இளங்கையை	ஹ்நஜிதா	இந்திரஜித்தரால்
பதாஹ்வஜ-}	கொழுகள், தும் வெ	ஹஸி	கொல்லப்பட்டனர்
மாலினி }	நிறிஸ்தப்பகனா		என்று
	தும் அழகுற்றதாய்	லக்ஷாயா	இளங்கையில்
அகாரயத்	செய்வித்தான்.	பாபோபயத	தண்டோரா போடச்
ச	இதன் நியும்		செய்தான்.

விமானேனாபி சீதா து மத்வா த்ரிஜய்யா சஹ | ததர்ஷ வானராணா து சர்வ சैन्यं நிபாதிதம் ||

சீதா து	லீதாதேவியே	வானராணா	வானரர்களுடைய
	வெணில்	சैन्यं	சேனை
த்ரிஜய்யா சஹ	திரிஜண்டியோடுகூட	சர்வ து	எல்லாவற்றையும்
	வே	நிபாதிதம்	தாறுபாடும் கிடப்ப
விமானேன அபி	விமானத்தின்மீதே	ததர்ஷ	பார்த்தான். [தாய்
மத்வா	சென்று		

மஹேஷ்வரஸ்தாபி ததர்ஷ பிஸிதாஸனாந | வானராஸ்தாபி து:ஸார்தாஸ்தாபி ரக்ஷ்மணபாஸ்த: || 20 ||

அபி ச	அதேரடுகூட	ராமரக்ஷ்மணபாஸ்த:	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்
பிஸிதாஸனாந்	அரக்கர்களை		களின் பக்கத்தில்
மஹேஷ்வரஸ்தாபி	உற்சாகங்கொண்டவர்	து:ஸார்தாஸ்தாபி	துக்கத்தால் தடிக்கி
	கள், கவும்		ன்றவர்களாகவும்
வானராந்	வானரர்களை	ததர்ஷ	கவனித்தான்.

தத: சீதா ததர்ஷோ ஶ்யானோ ஶரதலயோ: | லக்ஷ்மணம் சாபி ராமே ச விஸஜ்ஜோ ஶரபிஹிதோ ||

விஸ்வஸ்தகவனோ வாரோ விஸ்வெஷ்வராஸனோ | சாயகே ஷ்ஞசர்வஜ்ஜோ ஶரஸ்தம்வமயோ ஶிதோ ||

தத:	அப்பொழுது	சாயகே	பாணங்களால்
சீதா	லீதாதேவியார்	ஷ்ஞசர்வஜ்ஜோ	தனைக்கப்பட்ட
ராமே ச	ஸ்ரீராமரும்		உடல்களோடு
லக்ஷ்மணம் அபி ச	லக்ஷ்மணருமாகிற	ஶரஸ்தம்வமயோ	அப்புகளால் ஆன
தமீ விரோ	இருவீரர்களையும்		மலைகள் என்ன
ஶரபிஹிதோ	பாணங்களால் அடியு	ஷிதோ	பூமியில்
	ண்டு	ஶரதலயோ:	அப்புகளாலான பஞ்சு
			களில்
விஸ்ஜ்ஜோ	பிரக்களுயற்று	ஶ்யானோ	கிடப்பவர்களாய்
விஸ்வஸ்தகவனோ	கவரமற்று	ததர்ஷ	கண்டான்.
விஸ்வெஷ்வராஸனோ	வில் நழுவி		

तौ दृष्ट्वा भ्रातरौ तत्र वीरौ सा पुरुषर्षभौ । शयानौ पुण्डरीकाक्षौ कुमारविव पावकी ॥
 शरत्त्वगतौ वीरौ तथाभूतौ नरर्षभौ । दुःखार्ता सुभृत् सीता सुचिरं विललाप ह ॥२४॥

சா சீதா	அந்த வரீ தாதேவியர்	புருஷர்	புருஷோத்தமர்களு மாலிய
புண்டரீகாक्षौ	{ தாமரைமிகழ்போன் நகன்களுடையவர் களும்	தீ	அவ்விருவர்களை
வீரீ	தேவலியைகண்டாரத	தவ	அப்பொழுது
வீரீ	வீரர்களென	ததாபுதீ	அப்படியாகி
நரர்ஷமீ	மானிடர்களில் மேன் மைபுற்றவர்களும்	சராதரமதீ	அம்புகளாலான படுக் கையை அடைந்து
பாவகீ	அக்தினிபகவானின் புதல்வர்களான	சயானீ	படுததுக்கிடப்பவர் களாய்
குமாரீ	இரு கப்பிரமணியக் கடவுளை	தூதா	பார்த்து
ஹ	போன்றவர்களும்	சுசுரீ	மிகவும்
சாதரீ	சகோதரர்களும்	து-சார்தா	துயரத்தில் மூழ்கி
		சுசிரீ	வெகுநேரம்
		விலலாப	கண்ணிருத்தான்,
		ஹ	கான்!

भर्तारमनवशाङ्गी लक्ष्मणं चासितेक्षणा । प्रेक्ष्य पांसुषु वेष्टन्तौ करोद जनकात्मजा ॥२५॥

அசுதீக்ஷணா	கரிய கண்களுடைய வளும்	லக்ஷமணம்	சக்தமணியையும்
அனவசாங்கீ	பரிசுத்த மனமுடைய வளமுடைய	பாஸுஸு	புழுதியில்
ஜனகாமஜா	வரீ தாதேவியர்	வேஸ்தனீ	சூண்டுக்கிடப்பவர்க
மதரீ	கணவனையும்,	பேக்ஷ	கண்டு [நாய்
		சோத	அழுதான்.

सा बाष्पशोकाभिहता समीक्ष्य तौ भ्रातरौ देवसमप्रभावौ ।

वितर्कयन्ती निधनं तयोः सा दुःखान्विता वाक्यमिदं जगाद ॥ २६ ॥

சா	மகாலக்ஷ்மியான	நிதனம்	நாசமென
சா	அவள்	விரகீயந்தீ	சக்தித்து
தேவசமபாவீ	தேவர்களுக்கெப்பா ன மகனாயுடைய	து:லாந்விதா	துயரத்தில் மூழ்கி
சாதரீ	ஸஹோதரர்களான	வாஸுஸாகாமிதா	கண்ணிராலும் சொக த்தாலும் மேம்பறந் தவனாகி
தீ	அவ்விருவர்களையும்	வாஸு	சொல்லி
சமீக்ஷ	பார்த்து	ஜகாத	தனக்குள்ளே சொல் லிக்கொண்டான்.
ஹ	இதை,		
தயோ:	அவ்விருவர்களும்		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे सप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥

अष्टवत्वारिंशः सर्गः—எழுபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம். || ४८ ||

सीताप्रलापः—ஸீதாப்ரலாபம்.

भर्तारं निहतं दृष्ट्वा लक्ष्मणं च महारथम् । विवृताप भृतं सीता करुणं शोककशिता ॥

सीता	ஸீதாதேவி	दृष्ट्वा	பார்த்து
भर्तारं	கணபகர	शोककशिता	கோகத்தால் மெய்
निहतं	கொல்லப்பட்டவராக	भृतं	மிகவும் [மறந்து
महारथं	மகாரதரத்ய [வும்	करुणं	பரிதாபமாய்
लक्ष्मणं च	லக்ஷ்மணனையும் அப் படியே ஆனவராகவும்	विवृताप	(சின்வருமாறு) புலம்பினான்:

ऊचुर्लक्षणिनो ये मां पुत्रिण्यविध्वेति च । तेऽद्य सर्वे हते रामे ज्ञानिनोऽनृतवादिनः ॥

ये	“எந்த	ऊचुः	கொன்னுர்களை
लक्षणिनः	சாமுத்திரிக ஸகலனம் உணர்ந்தவர்கள்	ते	அந்த
मां	என்னை	ज्ञानिनः	ஆறிஞர்கள்
पुत्रिणी	புத்திரபாக்யமுடைய வளனையும்	सर्वे	எல்லோரும்
अविध्वा	நிதம்பஸூழ்க்கறி	रामे	ஸ்ரீராமர்
इति च	எனவும்	हते	கொல்லப்பட்டமை
		अद्य	இப்பொழுது [யால்
		अनृतवादिनः	பொய்யர்களை.

यजनो महिषी ये मासूचुः पर्वा च सत्रिणः । तेऽद्य सर्वे हते रामे ज्ञानिनोऽनृतवादिनः॥

ये	“எவர்கள்	पर्वा च	மனைவியென
मां	என்னை	ऊचुः	கொன்னுர்களை
यजनः	{ ‘அச்வமேதம்’ என் னும் யாகத்தை செய் பவருடையவும்	ते	அந்த
सत्रिणः	{ ‘ஸகரம்’ என்னும் யாகத்தைச் செய்ய வருடையவும்	ज्ञानिनः	ஆறிஞர்கள்
महिषी	பட்டமறிகிபாய் விளக்கும்	सर्वे	எல்லோரும்
		रामे	ஸ்ரீராமர்
		हते	கொல்லப்பட்ட மையால்
		अद्य	இப்பொழுது
		अनृतवादिनः	பொய்யர்களை.

ऊचुः संश्रवणे ये मां द्विजाः कार्तान्तिकाः शुभाम् । तेऽद्य सर्वे हते रामे ज्ञानिनोऽनृतवादिनः॥

ये	“எந்த	ते	அந்த
कार्तान्तिकाः द्विजाः	கோதிட அந்தணர்கள்	ज्ञानिनः	ஆறிஞர்கள்
मां	என்னை	सर्वे	எல்லோரும்
शुभां	சப்பொழுதும் மால் கல்யமுடையவளை	रामे	ஸ்ரீராமர்
संश्रवणे	என் முன்னிதிலில்	हते	கொல்லப்பட்டமை
ऊचुः	கொன்னுர்களை	अद्य	இப்பொழுது [யால்
		अनृतवादिनः	பொய்யர்களை.

वीरपार्थिवपत्नी त्वं ये धन्येति च मां विदुः । तेऽयं सर्वे ह्ये रामे ज्ञानिनोऽनृतवादिनः ॥

ये	"எவர்கள்	செ ஜானின:	அந்த அறிஞர்கள்
மா	என்னைப்பார்த்து	சर्वे	எல்லோரும்
त्वं वीरपार्थिवपत्नी	"நீ வீரமன்னனின்	रामे	ராமர்
धन्या	பாக்கவாளி" [மனைவி	इते	கொல்லப்பட்டமை
इति च	என்றெல்லாம்	अथ	இப்பொழுது [யால்
विदुः	கொண்டிருக்கிறோ	अनृतवादिनः	பொய்யவர்களே.

इमानि खलु पद्यानि पादयोः कुलस्त्रियः । आधिराज्येऽभिपिच्यन्ते नरेन्द्रैः पतिभिः सह ॥

कुलस्त्रियः	"குலப்பெண்கள்	अभिपिच्यन्ते	அறிவுகளுக்கெய்யார்
ये:	எனவகளால்		படுகிறார்களோ
नरेन्द्रैः	மன்னர்களால்	पद्यानि	அந்த பத்பதிகைகள்
पतिभिः सह	கணவர்களோடு	पादयोः	பாதங்களில்
आधिराज्ये	பட்டமறையிப்பதவியில்	इमानि खलु	இதோகிருக்கின்றனவே!

वैधव्यं यान्ति यैर्नार्यो लक्षणैर्भाग्यदुर्लभाः । नात्मनस्तानि पश्यामि पश्यन्ती इत्यलक्षणा ॥

नार्यः	"பெண்கள்	इत्यलक्षणा	நீங்கப்பலமான கைபலகை
ये: लक्षणे:	எந்தக் குறிகளால்		எனக்கொழுடையதான்
भाग्यदुर्लभाः	பாக்கியம் குன்றி	पश्यन्ती	தெடிப்பார்த்தும்
वैधव्यं	கைப்பறையை	आत्मनः	எனக்கு
यान्ति	அடைகின்றனரோ	तानि	அவைகளை
		पश्यामि न	காண்கிறேன்.

सत्यनामानि पद्यानि स्त्रीणामुक्तानि लक्षणैः । तान्यद्य निहते रामे वितथानि भवन्ति मे ॥

लक्षणैः	"लक्षणங்கள்	तानि	அவைகள்
स्त्रीणां	ஸ்த்ரீகளின் [எால்	रामे	ராமர்
पद्यानि	பத்பதிகைகள்	निहते	கொல்லப்பட்டமை
सत्यनामानि	தவறாது நற்பயன்	अथ	இப்பொழுது [யால்
	அளிப்பவைகளென	मे	எனக்கு
उक्तानि	கொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.	वितथानि	பபவற்றவைகளால்
		भवन्ति	ஆகின்றன.

केशाः सूक्ष्माः समा नीला भ्रुवौ चासङ्गते मम । वृत्ते चारोमशे जङ्घे दन्ताश्चाविरला मम ॥

सम	"எனக்கு	जङ्घे	{ கணக்கா லுக்கும் மு
केशाः	கூந்தல்மயிர்கள்		தூதா லுக்கும் மத்
सूक्ष्माः	தடிக்காதவை;		தமிழுள்ள பாகங்க
समाः	ஒத்தவை;		கிரண்டும்
नीलाः	கறுத்தவை;	वृत्ते	தகைப்பற்றுன்
भ्रुवौ	புருகங்களிலண்டும்		எனவாயும்
आसङ्गते च	சேராதிருக்கின்றன.	आरोमशे च	உரோமபற்றவைகளால்,
मम	எனது	जङ्घे	கவும் இருக்கின்றன.
		दन्ताः	பற்கள்
		अविरलाः च	இடைவெளியில்லா
			மல் இருக்கின்றன.

शङ्खे नेत्रे करौ पादौ गुल्फावूरु च मे चितौ । अनुवृत्तनखाः स्निग्धाः समाश्वाङ्गुलयो मया॥

மே "எனது
 शङ्खे நெற்றியினிருபுறங்க
 नेत्रे கண்களும், [ஞர்,
 करौ கைகளும்,
 पादौ கால்களும்,
 ऊरु च தொடைகளும்
 चितौ சதைப்பற்றுடையன
 வாயிருக்கின்றன.

மே எனது
 अंगुलयः கிரல்கள்
 अनुवृत्तनखाः வட்டமான நகமுடை
 स्निग्धाः மிருதுவானவைகளாயும்,
 समा; च ஒத்தவைகளாயும்
 இருக்கின்றன.

स्तनौ चाविरलौ पीनौ ममे गौ ममचूचुकौ। मया चोत्सङ्गिनी नाभिः पाथोरस्कं च मे चितम्॥

மம "எனது
 इमौ இந்த
 स्तनौ தனங்களிரண்டும்
 अविरलौ இடைவெளியின்றி
 पीनौ பருத்து
 ममचूचुकौ च காம்புகள் உள்ளடங்க
 ப்பெற்றிருக்கின்றன.
 मे எனது

नाभिः உத்தியானது
 मया ஆழ்ந்தும்
 उत्सङ्गिनी च வாய்பு தடித்தும்
 இழுக்கிறது.
 पाथोरस्कं च கிண்ப்பக்கங்களால்
 चितम् { கிட்ட மார்பின் மேற்
 புறமும்
 ததைப்பற்றுள்ளதா
 லிருக்கிறது.

मम वर्णो मणिनिभो मृदन्यङ्गुहाणि च । प्रतिष्ठितां द्वादशभिर्मातृभुः शुभलक्षणाम् ॥

மம "எனது
 वर्णः நிறம்
 मणिनिभः மாணிக்கத்தையொத்
 திருக்கிறது.
 मृदङ्गुहाणि உரோமங்கள்
 मृदुनि च மிருதுவாயிருக்கின்
 றன.

द्वादशभिः { பத்து கிரல்களாலும்
 இரு உள்ளங்கால்
 களாலும் ஆகப்) பன்
 नतिष्ठितां { பிரிவில் படியப்பெற்ற
 शुभलक्षणां உத்தமலக்ஷணம்
 பொருத்தியவளென
 मां என்னப்பார்த்து
 कथुः சொன்னார்கள்.

समग्रयवमच्छिद्रं पाणिपादं च वर्णवत् । मन्दस्मितेत्येव च मां कन्यालक्षणिनो विदुः ॥

पाणिपादं च "உள்ளங்கைகளும்
 உள்ளங்கால்களும்
 " समग्रयव புர்ணமான பசுவோகை
 களையுடையவை.
 मच्छिद्रं இடைவெளியற்றன.
 वर्णवत् செந்திறம் வாய்ந்தன.

कन्यालक्षणिनः பெண்ணுடைய லக்ஷண
 க்களை யறிந்தவர்கள்
 मां என்னைப்பார்த்து
 मन्दस्मिता एव எப்பொழுதும் புன்ன
 கையுடையவள்
 विदुः என்றும்
 சொல்லியிருக்கிறார்
 கள்.

आधिराज्येऽभिषेको मे ब्राह्मणैः पतिना सह । कृतान्तकुशलैरुक्तस्तत्सर्वं वितथीकृतम् ॥

कृतान्तकुशलैः	"சேரதிடத்தில் விபுலார்களான	आधिराज्ये	பட்டமகிழிப்பதில்
ब्राह्मणैः	வேதியர்களால்	अभिषेकः	அபிஷேகமாகும் என்
मे	எனக்கு	उक्तः	சொல்லப்பட்டது. [து]
पतिना सह	கணவனுடன் கூட	तत् सर्वं	அது எல்லாம்
		वितथीकृतम्	வினாக்கப்பட்டது.

शोधयित्वा जनस्थानं प्रवृत्तिमुपलभ्य च । तीर्त्वा सागरपक्षोभ्यं भ्रातरौ गोष्पवे हतौ ॥

भ्रातरौ	"சேரதரரிருவரும்	अक्षोभ्यं	கலக்கமுடியாத
जनस्थानं	ஜனஸ்தானத்தை	सागरं	கடலை
शोधयित्वा	தன்னைமயில் நாட்டு விட்டு	तीर्त्वा च	கடலதும்
प्रवृत्ति	இருக்குமிடத்தை	गोष्पदे	குளபப்பு இலத்தில்
उपलभ्य	கண்டுகொண்டு	हतौ	மரண்டனர்.

ननु वारुणमग्नेयमैन्द्रं वायव्यमेव च । अस्त्रं ब्रह्मशिरश्चैव राघवौ प्रत्यपयताम् ॥ १६ ॥

राघवौ	"ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள்	वायव्यं एव	வாயவ்யஸ்திரத்தை
आग्नेयं	வாருணஸ்திரத்தை யும்	ब्रह्मशिरः एव	பிரம்மசிரமென்ற
अस्त्रं च	ஆக்னேயஸ்திரத் தையும்	अस्त्रं च	அஸ்திரத்தையும்
एन्द्रं च	ஐந்திரஸ்திரத்தை யும்	प्रत्यपयतां ननु	தன்குணர்கதவர்களை சிந்தே!

अवृश्यमानेन रणे मायया वासवोपमौ । मम नाथावनाथाया निहतौ रामलक्ष्मणौ ॥ १७ ॥

अनाथायाः	"வேறுகதியற்ற	रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரும்
मम	எனக்கு	रणे	போரில்
नाथौ	ரகதகர்களும்	मायया	மாயாவிக்கைகினால்
वासवोपमौ	இந்திரனை விகர்த்தவர் கருமான	अवृश्यमानेन	சம்புலனாகாத அவ னால்
		निहतौ	சொல்லப்பட்டனர்.

न हि दृष्टिपथं प्राप्य राघवस्य रणे रिपुः । जीवन्मति निर्वर्तेत यद्यपि स्यान्मनोजवः ॥

राघवस्य	"ஸ்ரீராமரது	प्राप्य	பெற்ற
रिपुः	சතුரு	मनोजवः	மனோவேகமுள்ளவ
रणे	போரில்	स्वाव यदि अपि	திருப்பினும் [அது]
दृष्टिपथं	கண்ணுக்குப் புலனாக இருப்பதை	जीवन्	உயிருடன்
		अतिनिर्वर्तेत न हि	திரும்புவெமாட்டான்.

न कालस्यातिभारोऽस्ति कृतान्तश्च सुदुर्जयः । यत्र रामः सह भ्रात्रा शेते युधि निपातितः॥

ராம: "ஸ்ரீராமர்
 भ्रात्रा सह தம்பிரியோடு கூட
 युधि போரில்
 निपातितः வீழ்ந்தப்பட்டு
 शेते கிடக்கிறார்
 यत्र எனில்

காலசு காலத்திற்கு
 अतिभारः முடிபாத சுவை என்
 अस्ति न ஒன்றுமில்லை. [பது
 कृतान्तः च பலனும்
 सुदुर्जयः ஐயிக்கெவா ண்ணுத
 வனே.

न शोचामि तथा रामं लक्ष्मणं च महाबलम् । नात्मानं जननीं वापि यथा श्वश्रू तपस्विनीम्॥

तपस्विनी "மனமுறித்துகிடக்
 श्वश्रू மாமிபாசைப்பற்றி
 यथा எவ்வண்ணமோ
 तथा அவ்வண்ணமோ
 रामं ஸ்ரீராமரைப்பற்றி
 बलम् பாவது

लक्ष्मणं च லக்ஷ்மணனைப்பற்றி
 जननीं वा தாயரைப்பற்றி
 यथा பாவது
 शोचामि न நான் வருந்தவில்லை.
 आत्मानं अपि என்னைப்பற்றியும்
 न வருந்தவில்லை.

साऽनुचिन्तयते नित्यं समाप्तव्रतमागतम् । कदा द्रक्ष्यामि सीतां च लक्ष्मणं च सरावधम् ॥

सा "அவள்
 समाप्तव्रतं பிரதிக்கொளையமு
 सरावधं ராகவருடன் [முத்து
 आगतं திருப்பிவந்த
 लक्ष्मणं எகத்தமணனையும்
 सीतां च வீரதைதையையும்

कदा எப்பொழுது
 द्रक्ष्यामि च காணப்பெறுவீவென
 नित्यं எப்பொழுதும் [ண்டு
 अनुचिन्तयते { அடுத்தான் தையே நினை
 துக்கொண்டிருந்
 திருள்."

परिदेवयमानां तां राक्षसीं त्रिजटाऽब्रवीत्

त्रिजटा த்ரிஜடையென்னும்
 राक्षसी அரக்கி
 परिदेवयमानां புலம்பிக்கொண்ட
 குக்கும்

॥ २२ ॥

तां அவளைப்பார்த்து
 अब्रवीत् பின்வருமாறு
 மொழிந்தான் :

मा विषादं कृया देवि भर्ताऽयं तव जीवति

देवि "தேவீ!
 विषादं मा कृया: நீ துயரப்படாதே.
 तव உனது

॥ २३ ॥

अयं இந்த
 भता கணவனார்
 जीवति பிழைத்திருக்கின்றார்.

कारणानि च वक्ष्यामि महान्ति सदृशानि च

देवि "தேவீ!
 आतरो பிராதரக்களான
 इमी இந்த
 रामलक्ष्मणौ ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மண
 यथा எக்கா ரணங்களினால்

यथेयौ जीवतो देवि भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ॥

जीवतः பிழைத்திருக்கிறார்
 वक्ष्यामि கணோ அந்த
 महान्ति च கிறந்தவையும்
 सदृशानि च பொருத்தமானவையு
 कारणानि காரணங்களை [மான
 वक्ष्यामि கூறுகிறேன்.

नहि कोपपरीतानि हर्षपर्युत्सुकानि च । भवन्ति युधि योधानां मुखानि निहते पतौ ॥

புதீ	“கொழுவான்	கோபபரிதானி	கேரபத்தால் பற்றப்
யுதி	போரில்		பட்டவைகளால்
நிஹதே	கொல்லப்பட்டிருந்	हर्षपर्युत्सुकानि च	{ மெழுகியற்றுத்தெளி நீது விளங்குவன வாய்
யோதானா	போர்வீரர்களுடைய	भवन्ति न हि	இருக்கமாட்டா.
मुखानि	முகங்கள்		

इदं विमानं वैदेहि पुष्पकं नाम नामतः । दिव्यं त्वां धारयेन्नृवं ययेतौ गतजीवितौ ॥२६॥

வெஹி	“வைதேகி!	पुष्पकं नाम	புஷ்பகமெனப் குறித்
புதீ	இவ்விருவர்களும்		திபெற்றதுமான
गतजीवितौ	உயிரிழந்தவர்கள்	इदं	இந்த
यदि	என்றால்	विमानं	விமானம்
दिव्यं	தெய்வத்தன்மையுள்	त्वां	உன்னை
	ளதும்	एवं	இவ்விதம்
नामतः	பெயரால்	धारयेन् न	தரிக்கமாட்டாது.

हतवीरप्रधाना हि हतांत्साहा निरुथमा । सेना भ्रमति संख्येषु हतकणैव नौजते ॥२७॥

ஹதவீரபுரதானா	“முக்கியப் போர்வீர	संख्येषु	போர்க்களத்தில்
	கொப்பறிகொடுத்த	कणे	சீரில்
सेना हि	சேனையோடுவெனில்	हतकर्णा	மாலுமியற்ற
हतोत्साहा	உற்சாகம் குன்றி	नौः	மாக்கணம்
निरुथमा	செயலற்று	इव	போல
		भ्रमति	தத்தளிக்கு.

इयं पुनरसंभ्रान्ता निरुद्धिमा तरस्विनी । सेना रक्षति काकुत्स्थौ मया प्रीत्या निवेदितौ ॥

इयं	“இந்த	प्रीत्या	பக்தியுடன்
सेना पुनः	சேனையோடுவெனில்	निवेदितौ	காணிக்கப்பட்ட
असंभ्रान्ता	குழப்பமின்றியும்	काकुत्स्थौ	கூகுதுஸ்தஸ்திரை
निरुद्धिमा	ஆச்சமின்றியும்		களை
तरस्विनी	மயிலுறாதரியமுடைய	रक्षति	பாதுகாத்துவரு
मया	என்னால்		கிறது.

सा त्वं भव सुविस्मया अनुमानैः सुखोदयैः । अहतौ पश्य काकुत्स्थौ स्नेहादेतद्वक्ष्यमि ते ॥

सुखोदयैः	“கண்ணமைய ஸுகிப்	अहतौ	அஹத இருக்கும்
	பிக்கின்ற	काकुत्स्थौ	காமலசுத்தமணர்களே,
अनुमानैः	கின்னங்களைக்	पश्य	(கண்குளிரப்) பார்.
	கொண்டு	एतत्	இதை
सुविस्मया	முற்றிலும் நம்பிக்கை	ते	உனக்கு
	கொண்டவனாக	स्नेहात्	பக்தியால்
सा त्वं	அந்த நீ	वक्ष्यामि	சொல்லுகிறேன்.
भव	ஆகுக.		

अनृतं नोक्तपूर्वं मे न च वक्ष्ये कदाचन

॥ ३० ॥

अनृतं   "பொய்
 मे   என்னால்
 उक्तपूर्वं न   இதுவரையும் சொல்
                                  வப்படவில்லை;

कदाचन   (இனி) ஒருபொழு
                                  தும்
 वक्ष्ये च न   சொல்லவும் மாட்டேன்.

चारित्रसुखशीलत्वात्प्रविष्टाऽसि मनो मम

॥ ३१ ॥

चारित्रसुख- }   "நன்னடக்கனைய
 शीलत्वात् }   பிரியமான ஸ்வபாவ
                                  மாகக்கொண்டிருப்
                                  பதால்

मम   எனது
 मनः   மனதில்
 प्रविष्टा असि   நீ குடி கொண்டுருக்
                                  கிருய்.

नेपौ शक्यौ रणे जेतुं सेन्द्रैरपि सुरासुरैः

॥ ३२ ॥

सेन्द्रैः   "இந்திரனை யுள்ளிட்ட
 सुरासुरैः अपि   தேவாசுரர்களாலும்
 इमौ   இவ்விருவர்களும்

रणे   போரில்
 जेतुं   துடிக்க
 शक्यौ न   சாத்தியமானவர்களல்லர்.

तादृशं दर्शनं दृष्ट्वा मया चावेदितं तव

॥ ३३ ॥

दर्शनं   "நினைவை
 तादृशं   அவ்வாறிருப்பதை
 दृष्ट्वा च   பார்த்துத் தான்

मया   என்னால்
 तव   உனக்கு
 आवेदितम्   தெரிவிக்கப்பட்டது.

इदं च सुमहच्चिह्नं शनैः पश्याद्य मैथिलि

॥ ३४ ॥

मैथिलि   "மைதிலி!
 इदं   இதேதா சொல்லப்
                                  போகும்

चिह्नं च   அடையாளத்தையும்
 अद्य   இப்பொழுது
 शनैः   கூர்ந்து
 पश्य   கவனி.

सुमहव्यं   சிறந்த

निःसंज्ञावप्युभावेतौ नैव लक्ष्मीर्वियुज्यते

॥ ३५ ॥

एतौ   "இந்த
 उभौ   இருவரையும்

निःसंज्ञौ अपि   பிரக்ஞையுடையவர்கள்
                                  களையிருப்பினும்
 लक्ष्मीः   முகக்களை
 वियुज्यते न एव   விட்டகஸகோஷத்தை.

प्रायेण गतसत्त्वानां पुरुषाणां गतायुषाम् । दृश्यमानेषु वक्त्रेषु परं भवति वैकृतम् ॥३६॥

गतायुषं   "ஆயுஷை விடந்த
 गतसत्त्वानां   உயிரிழந்த
 पुरुषाणां   மானிடர்களது
 वक्त्रेषु   முகங்கள்
 दृश्यमानेषु   பார்க்கப்படின்

प्रायेण   பொரும்பரதும்
 वैकृतं   விகரம்
 परं   அதிகாரம்
 भवति   தோன்றும்.

त्यज शोकं च मोहं च दुःखं च जनकात्मजे । रामलक्ष्मणयोरर्थं नाद्य शक्यमजीवितुम् ॥

जनकात्मजे "ஜானகி!
रामलक्ष्मणयोः ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்
अर्थे விஷயத்தில் [கலின்
शोकं च துயரத்தையும்
मोहं च தப்பெண்ணத்தையும்

दुःखं च மனக்கவலைகளையும்
त्यज விட்டொழி.
अद्य இப்பொழுது
अजीवितुं மாண
शक्यं न முடியாது."

श्रुत्वा तु वचनं तस्याः सीता सुसुतोपमा । कृताञ्जलिस्वाचेदमेवमस्त्विति मैथिली ॥

मैथिली மிதிலைமன்னனின்
श्रुत्वा திருமகனும்

सुसुतोपमा தெய்வப்பெண்ணும்
கொப்பானவளுமான

सीता வலிதாதேவி
तस्याः அவளது
वचनं சொல்லை

श्रुत्वा கேட்டு
कृताञ्जलिः तु கைகுவித்தவண்ணமே
एवं 'அவ்வண்ணமே
अस्तु இருக்கட்டும்'
इति என்ற
इदं இதை
इवाय पதிலாய்த்சொன்னான்.

विमानं पुष्पकं तत्तु संनिवर्त्य मनोजवम् । दीना विजयया सीता लङ्कामेव प्रवेशिता ॥

दीना பரிதரபமான நிலையி
सीता சிதாதேவி [நிருக்கும்
विजयया த்ரிஜையால்
मनोजवं மனோமேகமாய்த்
செல்லவல்ல

तत् अந்த
पुष्पकं विमानं புஷ்பகவிமானத்தை
संनिवर्त्य तु திருப்பிய பின்னர்
लङ्का एव இலங்கையிலேயே
प्रवेशिता புதுகிக்கப்பட்டாள்.

ततस्त्रिजयया सार्धं पुष्पकादवस्थ सा । अशोकवनिकामेव राक्षसीभिः प्रवेशिता ॥ ४० ॥

सा அவள்
ततः அப்பொழுது
त्रिजयया सार्धं த்ரிஜையுடன் கூட
पुष्पकात् புஷ்பகவிமானத்தி
லின்றும்

अवस्था இந்நிலையின்
राक्षसीभिः அரக்கினால்
अशोकवनिका एव அசோகவனத்தி
லேயே
प्रवेशिता புதுகிக்கப்பட்டாள்.

प्रविश्य सीता बहुवृक्षवण्डां तां राक्षसेन्द्रस्य विहारभूमिम् ।

संश्लेष्य संचिन्त्य च राजपुत्रौ परं विषादं समुपाजगाम ॥ ४१ ॥

सीता வலிதாதேவியார்
बहुवृक्षवण्डां பலவிருகதங்க
राक्षसेन्द्रस्य அரக்கமன்னனது
तां அந்த
विहारभूमिं சிங்கரவனத்தில்
प्रविश्य புதுந்து

संश्लेष्य வெருக விழித்து
राजपुत्रौ அரசகுமாரர்களிருவர்
संचिन्त्य च தீனத்துவினைத்து
परं மிகுந்த
विषादं துயரத்தை
समुपाजगाम அடைந்தாள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे अष्टचत्वारिंशः सर्गः ॥

एकोनपञ्चाशः सर्गः—கற்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் || ४९ ||

श्रीरामप्रबोधः—ஸ்ரீராமர் விழித்துக்கொள்வது.

घोरेण शरवन्धेन बद्धौ दशरथात्मजौ । निश्वसन्तौ यथा नागौ शयानौ रुधिराक्षितौ ॥
सर्वे ते वानरश्रेष्ठाः ससुग्रीवा महाबलाः । परिवार्य महात्मानौ तस्थुः शोकपरिप्लुताः ॥२॥

சசுமீவா:	சுமங்கீவனையுள்ளிட்ட	निश्वसन्ती	பெருமூச்செறிந்து
महाबलाः	மகாபலசாலிகளும்		கொண்டு
वानरश्रेष्ठाः	வானரேசரத்தமர்களு	शयानौ	படுத்துக்கிடங்கும்
ते	அவர்கள்	महामानौ	மகாத்மாக்களான
सर्वे	எல்லோரும்	दशरथात्मजौ	தசரதசுமாரர்க்கிரு
घोरेण	கொடிய		வனையும்
शरवन्धेन	பாணக்கட்டால்	परिवार्य	சூழ்ந்துகொண்டு
बद्धौ	கட்டுண்டு	शोकपरिप्लुताः	துயரத்தில் முழுகியவ
रुधिराक्षितौ	ரத்தம்தோய்ந்து		ர்களாய்
नागौ यथा	இருசர்ப்பக்கள்போல	तस्थुः	காத்ததுின்றார்கள்.

एतस्मिन्नन्तरे रामः प्रत्यबुध्यत वीर्यवान् । स्थिरत्वात्सत्त्वयोगाच्च शरैः सन्धानितोऽपि सन् ॥

वीर्यवान्	வீர்யவானாகிய	सत्त्वयोगात् च	தெய்வத்தன்மைமயா
रामः	ஸ்ரீராமர்		தும்
शरैः	பாணக்களால்	एतस्मिन्	இந்த
सन्धानितः अपि सन्	கட்டுண்டவராயிருக்	अन्तरे	சமயத்தில்
	கையினுக்கூட	प्रत्यबुध्यत	தன்னறிவைபடைந்
स्थिरत्वात्	அழிகின்மைமயா தும்		தரார்.

ततो दृष्ट्वा सहधिरं विपण्णं गाढपरिपितम् । आतुरं दीनवदनं पर्यदेवयदातुरः ॥ ४ ॥

ततः	உடனே	दृष्ट्वा	பார்த்து
आतुरं	தம்பியை	आतुरः	மெய்மறந்த ஆவர்
गाढं	மிகவும்	विपण्णं	நிகப்பரிதாபமாய்
अपितं	ஆடியுண்டு	पर्यदेवयत्	பின்வருமாறு
सहधिरं	ரத்தம் தோய்ந்து		மறப்பினார்;
दीनवदनं	வாடிய முகத்தனாய்		

किं नु मे सीतया कार्यं किं कार्यं जीवितेन वा । शयानं योऽद्य पश्यामि आतुरं बुधि निर्जितम् ॥

अथ	“ இப்பொழுது	पश्यामि	பார்க்கிறேனோ ஆந்த
आतुरं	தம்பியை	मे	எனக்கு
बुधि	பேரில்	सीतया	வீணதயால்
निर्जितं	தொல்லியுந்து	कार्यं किं नु	ஆவதென்ன ?
शयानं	படுத்துக்கிடப்பவனாய்	जीवितेन वा	உயிரினுல்தான்
यः	எந்த தான்	कार्यं किम्	ஆவதென்ன ?

शक्या सीतासमा नारी मर्त्यलोकै विविच्यता । न लक्ष्मणसमो भ्राता सचिवः सांपरायिकः॥

மர்த்யோக
வिवிச்யதா   "மான்விடவுலகில்
தேடிப்பார்க்கும் என்

लक्ष्मणसमः   லக்ஷ்மணனுக்கொப்
பாசிய

सीतासमा
नारी   வீசாத மகொப்பாசிய
ஒரு பெண்
शक्या   காணமுடியும்.

सचिवः   மந்திரியும்
सांपरायिकः   போர்வீரனுமாயிய
भ्राता   தம்பி
न   காணமுடியாது.

परित्यक्ष्याम्यहं प्राणं वानराणां तु पश्यताम् ।

यदि पञ्चत्वमापन्नः सुमित्रानन्दवर्धनः ॥

சுமிதானந்தவர்தன:
பஞ்சத்வ
அபந்ந: यदि
अहं   "லக்ஷ்மணன்
மாணத்தை
எய்திக்விட்டான் எனில்
நான்

वानराणां   வானரர்கள்
पश्यतां तु   பார்க்குதுகொண்டிருக்க
प्राणं   உயிரை [கொடுவேயி
परित्यक्ष्यामि   ஒழிக்கப்போகிறேன்.

किं नु वक्ष्यामि कौसल्यां मातरं किं नु कैकयीम् । कथमस्यां सुमित्रां च पुत्रदर्शनलालसाम् ॥

கௌசலா
கி நு
வக்யாமி
கைகயீ
மாதர்
கி நு   "கொசலாதேவியா
என்ன [குக்கு
சொல்வேன் ?
கைகேயி
ஆம்மாளுக்கு
என்ன சொல்வேன் ?

पुत्रदर्शनलालसां   புதல்வனைக்காண்பதி
ஸேயே கருத்துற்ற
सुमित्रां   சுமித்திரை
अस्यां च   ஆம்மாளுக்குத்தான்
कथम्   என்னவிதம் பதில்
அளிப்பேன்.

विश्रसां वेषमानां च क्रोशन्तीं कुररीपिव । कथमाभासयिष्यामि यदि यास्यामि तं विना ॥

தீ வினா
யாச்யாமி यदि
विश्रसां
कुररी इव   "அவனில்லாமல்
கொல்வேனோயாகில்
கன்றிழுந்த
பெண்மாதிரிப்போல

वेषमानां   துடிதுடித்து
क्रोशन्तीं च   கதறுமவளை
कथं   என்னாம்
आभासयिष्यामि   தெற்றாவதுசொல்வேன்.

कथं वक्ष्यामि शत्रुघ्नं भरतं च यशस्विनम्

॥ १० ॥

यशस्विनं   "மகா புகழ்படைத்த
भरतं   பரதனிடமும்
शत्रुघ्नं च   சுத்குக்னனிடமும்

कथं   எப்படி
वक्ष्यामि   முகங்கொடுத்துப்
பேசுவேன் ?

मया सह वनं यातां विना तेन गतः पुनः । उपायम्भं न शक्यामि सोढुं वन सुमित्रया ॥

மயா
सह
वनं
यातः
तेन विना
पुनः
गतः   "என்னுடன்
கூடவே
காட்டிற்கு
வந்தவன் அவன்,
அவனில்லாமல்
திரும்பி
சென்றவன் நான்.

सुमित्रया   சுமித்ரையாலேற்படும்
उपायम्भं   கொடுமைச்சொற்களை
सोढुं   சகிக்க
शक्यामि न   வல்லவனல்லேன்.
गत   அந்தோ என்ன
கஷ்டம்!

इहैव देहं त्यक्ष्यामि न हि जीवितुमुत्सहे

॥ १२ ॥

इह एव

“ இவ்விடத்திலேயே

जीवितुं हि

உயிருடனிருக்கவே

देहं

உடலை

उत्सहे न

நான் உரும்பவில்லை.

त्यक्ष्यामि

ஒழித்துவிடுகிறேன்.

विद्धि मां दुष्कृतकर्माण्यनार्य यत्कृते ह्यसौ ।

लक्ष्मणः पतितः शेते शरतल्पे गतासुवत् ॥

यत्कृते

“ எவனுக்காக

शेते

கிடக்கின்றானோ அந்த

असौ

இந்த

दुष्कृतकर्माणं

நீவிடப்பட்டிருக்கும்

लक्ष्मणः

கைத்தமனான்

अनार्य

பாபியான

शरतल्पे

பாணங்களாலான

मां

என்னை

पतितः

விழுந்து [படுக்கையில்]

विद्धि

வைத்துப்பொருக்க

गतासुवत्

உயிரற்றவன்போல்

வேண்டும்.

त्वं नित्यं स विषण्णं मामाश्वासयसि लक्ष्मण

॥ १४ ॥

गतासुर्नाद्य शक्रोपि मामार्तमभिभाषितुम्

॥ १५ ॥

लक्ष्मण

“ ஸத்தமன !

त्वं

நீ

विषण्णं

துயரமடைந்த

अद्य

இப்பொழுது

मां

என்னை

गतासुः

உயிரிழந்தவனாகி

नित्यं

எப்பொழுதும்

आर्तं

புலம்பித்தவிக்கும்

आश्वासयसि

நீ தேற்றுவாய்.

मां

என்னிடம்

सः

அப்படிப்பட்ட

अभिभाषितुं

பேசுவதற்கு

शक्रोपि न

முடியாதிருக்கின்றன.

येनाद्य निहता युद्धे राक्षसा विनिपातिताः । तस्यामेव क्षितौ वीरः स शेते निहतः परैः ॥

येन

“ எவனால்

सः

அப்பேர்ப்பட்ட

अद्य

இப்பொழுது

वीरः

வீரன்

युद्धे

போரில்

तस्यां एव

அதே

राक्षसाः

அரக்கர்கள்

क्षितौ

தரையில்

निहताः

கொல்லப்பட்டு

परैः

சற்றுக்களால்

विनिपातिताः

விழுத்தப்பட்டார்கள்

निहतः

விழுத்தப்பட்டவனாய்

ளோ

शेते

கிடக்கிறான்.

शयानः शरतल्पेऽस्मिन्स्वशोणितपरिभूतः । शरजालैश्चितो भाति भास्करोऽस्त्वमिव व्रजन् ॥

अस्मिन्

“ இந்த

चितः

தைக்கப்பட்டவனாய்

शरतल्पे

சரங்களாலான படுக்

अस्तं

அன்றதமனத்தை

கையில்

व्रजन्

அடைந்துகொண்டிருக்கும்

குக்கும்.

शयानः

கிடக்கும் இவன்

भास्करोऽ

சூரியன்

स्वशोणितपरिभूतः

தன் சத்தம் தேரய்ந்து

इव

போல

शरजालैः

பாணங்களால்

भाति

விளங்குகிறான்.

वाणाभिहतमर्मत्वान्न शक्नोत्यभिधाधितुम् । रुजा चाब्रुवतोऽप्यस्य दृष्टिरागेण सूच्यते ॥

वाणाभिहत- மர்மவாத- அபிதாதிது शक्नोति न अपि च अब्रुवतः	“மர்மம், தானத்தில் அடிபட்டிருப்பதால் பேச முடியாதிருக்கிறான். மேலும் வாய்திறந்து பேச திருக்கும்	दृष्टिरागेण அரசு रुजा सूच्यते	பரிதாபமான பார்வை யாலே இவனுக்கு பொதுக்கமுடியாத னோவு இருப்பதாகக் காணப்படுகிறது.
--	--	--	---

यथैव मां वनं यान्तमनुयातो महासुतिः । अहमप्यनुयास्यामि तथैवं यमक्षयम् ॥ १९ ॥

महासुतिः वनं यान्तं मां यथा पुन अनुयातः	“மிகக் தெஜ்வானான காட்டிற்கு [இவன், பிரயாணமான என்னை எப்படி பின்பற்றியந்தானோ	तथा पुन अहं अपि एवं यमक्षयं अनुयास्यामि	அப்படியே நானும் இவனை யமனது மாளிகைக்கு பின்பற்றிக் செல்வென்.
--	---	---	--

इष्टवन्धुजनो नित्यं मां च नित्यमनुव्रतः । इमामच गतोऽवस्थां ममानार्यस्य दुर्नयैः ॥ २० ॥

नित्यं इष्टवन्धुजनः मां च नित्यं अनुव्रतः अथ	“எக்காலத்திலும் உடன்பிறந்தவனிடம் உகந்த இவன் என்னையே ஸதா பின்பற்றியவன். இப்பொழுது	अनार्यस्य मम दुर्नयैः इमां अवस्थां गतः	அதற்குரிமைவற்ற எனது திர்க்கதரிசனமற்ற செயல்களால் இந்த கதியை எய்தினன்.
---	--	---	--

सुखेनापि वीरेण लक्ष्मणेन न संसरे । परुषं विप्रियं वाऽपि श्रावितं तु कदाचन ॥ २१ ॥

वीरेण सुखेन लक्ष्मणेन कदाचन अपि	“சூரனும் அதிகர்சினங்கொண் டிருப்பவனுமாகிய லக்ஷ்மணனும் எதேனுமொரு சமயத் திலேனும்	विप्रियं अपि परुषं वा श्रावितं तु संसरे न	தருமவிரோதமான கொல்தானாகட்டும் கண்டதமான சொல் தானாகட்டும் செனில் போடப்பட்ட உதரகக் கூட என்னைப்பற்றவில்லை.
--	--	--	---

विससर्जैकवेगेन पञ्च बाणशतानि यः । इष्वस्त्रैर्वधिकस्तस्मात्कार्तवीर्याच्च लक्ष्मणः ॥ २२ ॥

यः पञ्च बाणशतानि एकवेगेन विससर्ज तस्मान्	“எவன் ஐந்து துபாணங்களை ஓரே தடவையில் விடுத்தானோ அப்பேர்க்கொத்த	कार्तवीर्यान् च लक्ष्मणः इष्वस्त्रेषु अधिकः	கார்த்தவிரியனைக் காட்டிலும் லக்ஷ்மணன் பாணஸ்திரங்களில் மேம்பட்டவன்.
--	---	--	--

अस्त्रैस्त्राणि यो हन्याच्छक्रस्यापि महात्मनः । सोऽयमुर्व्या इतः शेते महार्हशयनोचितः ॥

ய: "எவ்வான்
மஹாத்மன: மகா ஆற்றலுடைய
சக்ரஸ்ய இரக்கிரஸ்து
அஸ்திரைந்தனைக்கூட
அஸ்திரைக்களாலேயே
ஹ்ந்யாவ அழிப்பானே

ச: அந்த
மஹர்ஹயனோசித: விடையுயர்ந்தபடுக்
அய: இவன் [அகங்குரிய
ஹத: கொல்லப்பட்டவனாய்
உர்வ்யா தரைமீல்
சேதே கிடக்கிறான்.

तच्च मिथ्या प्रलप्तं मां प्रधक्ष्यति न संशयः । यन्मया न कृतो राजा राक्षसानां विभीषणः

விभीஷண: "விபீஷணன்
ராஷ்சானா அரக்கர்களுக்கும்
ராஜா அரசனாக
மயா என்னால்
நகூத: செய்யப்படவில்லை
யத் எதுவோ [யென்பது

தத் அந்த
மித்யா பயனற்ற
ப்ரலப்தம் பேச்சும்
மா என்னை
ப்ரதக்ஷயதி எரிக்கின்றது.
சங்ஷய: ந இதில் ஐயமில்லை.

अस्मिन्मुहूर्ते सुग्रीव प्रतियातुमितोऽहंसि

॥ २५ ॥

சுமீவ "சுக்ரீவ!
அஸிந் முஹுர்தே இந்தசமணத்திலேயே

ஹத: இவ்விடத்திலிருந்து
ப்ரதிகாது திரும்பி
அஹ்ஸி நீ செல்லவேண்டும்.

स तु हीनं मया राजप्रावणोऽभिद्रवेद्वली

॥ २६ ॥

ராஜந் "அரசே!
மலி பலசாலியாகிய
ச: அந்த
ராஷண: எவ்வான்

மயா ஹீந் து என்னை கிடப்புகிற
அபித்ரவேந் திருக்கும் உன்னை
இப்பொழுது துன்பு
றுத்துவான்.

अद्भुतं तु पुरस्कृत्य ससैन्यः समुहजनः । सागरं तर सुग्रीव नीलेन च नलेन च ॥२७॥

சுமீவ "சுக்ரீவ!
நீலேந் ச நீலனோடும்,
நலேந் ச நலனோடும்,
சசேந்ய: சேனைகளோடும்,

சமூஹஜன: நண்பர்களோடும்,
அद्भुதம் அக்கதனையும்
புரஸ்கூத்ய அழைத்துக்கொண்டு
சாஸரம் சமுத்திரத்தை
தர தாண்டிடு.

कुतं हनुमता कार्यं यदन्यैर्दुष्करं रणे । कक्षराजेन तुष्यामि गोलाकुलाधिपेन च ॥२८॥

ஹனுமதா "ஹனுமனானதும்
கூக்ஷராஜேந் கரடிமன்னனானதும்,
கோலாகூலாதிபேந் ச கோலாக்கூலபெனும்
காஸாராமன்னனானதும்,
ரணே போரில்
அந்யை: பிறரால்

துஷ்கரம் கொடியமுடியாத
கார்யம் காரியம்
யத் எதுவோ அது
கூத் செய்ப்பட்டது.
துஷ்யாமி நான் சந்தோஷமடை
கிறேன்.

अङ्गदेन कृतं कर्म मैन्देन द्विविदेन च । युद्धं केसरिणा संख्ये घोरं संपातिना कृतम् ॥

அங்ஜதேன	"அங்கதனானும்	சீபாதினா	சம்பாதினானும்,
மீன்டேன	மேந்தனானும்,	கேசரிணா	கேசரியானும்,
தீவிதின ச	தீவிதினானும்	சங்க்யே	பேரங்கனத்தில்
கர்மே	பெருஞ்செயல்	யுத்தம்	யுத்தம்
கூதம்	புரியப்பட்டது.	போர்	பயங்கரமான
		கூதம்	புரியப்பட்டது.

गवयेन गवाक्षेण शरभेण गजेन च । अन्यैश्च हरिभिर्युद्धं मदर्थे त्यक्तजीवितैः ॥

न चातिक्रामितुं शक्यं दैवं सुग्रीव मानुषैः ॥ ३० ॥

गवयेन	"கவயனானும்,	त्यक्तजीवितैः	உயிரை மதியாதவர்
गवाक्षेण	கவாக்ஷனானும்,		களாக
शरभेण च	சரபனானும்,	युद्धं	போர் புரியப்பட்டது.
गजेन च	கஜனானும்	सुग्रीव	சுகிரீவ!
अन्यैः	மற்ற	मानुषैः	மானிடர்களால்
हरिभिः च	காணரர்களாலும்	दैवं	விதியானது
मदर्थे	எனக்காக	अतिक्रामितुं	கடக்க
		शक्यं न	சாத்தியமானதன்று.

यत्तु शक्यं वयस्येन सुहृदा च परन्तप । कृतं सुग्रीव तत्सर्वं भवता धर्मभीरुणा ॥ ३१ ॥

परन्तप	"சத்ருக்களைத்தடிக் கச்செய்யும்	वयस्येन च	வயசேனானும்
		भवता	உன்னால்
सुग्रीव	சுகிரீவ!	यत् शक्यं तु	எது சாத்தியமோ
धर्मभीरुणा	தர்மத்திற்கு அஞ்சிய	तत् सर्वं	அதெல்லாம்
सुहृदा	அன்புடைய [வனும்,	कृतम्	செய்யப்பட்டது.

मित्रकार्यं कृतमिदं भवद्विर्वानरर्षभाः । अनुज्ञाता मया सर्वे यथेष्टं गन्तुमर्हय ॥ ३२ ॥

वानरर्षभाः	"வானரோத்தமர்	सर्वे	எல்லோரும்
भवन्तिः	உங்கனால் [களே!	मया	என்னால்
मित्रकार्यं	கண்பனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை	अनुज्ञाताः	அனுசொடுக்கப்பட்ட உவர்களால்
इष्टं	இப்பொழுது	यथेष्टं	கயேச்சையால்
कृतं	செய்யப்பட்டது.	गन्तुं अर्हय	செல்லுங்கள்."

शुश्रुस्तस्य ते सर्वे वानराः परिदेवनम् । वर्तयाञ्चक्रभूणि नैत्रैः कृष्णोतरेक्षणाः ॥ ३३ ॥

ते	அந்த	शुश्रुस्तः	கேட்டனர்.
॥ वानराः	வானரர்கள்	कृष्णोतरेक्षणाः	கண்கள் சிவந்து,
सर्वे	எல்லோரும்	नैत्रैः	கண்களால்
सस्य	அவரது	अभूणि	கண்ணினர்
परिदेवनं	புலம்பலை	वर्तयांचक्रुः	சொரிந்தனர்.

ततः सर्वाण्यनीकानि स्थापयित्वा विभीषणः । आजगाम गदापाणिस्त्वरितो यत्र राघवः॥

विभीषणः	விபிஷணன்	यत्र	எங்கிருந்தாரோ அங்
अनीकानि	சேனைகள்		விடத்திற்கு
सर्वाणि	எல்லாவற்றையுந்	गदापाणिः	கதையும் கையுமாய்
स्थापयित्वा	நிறுத்தியிட்டு,	स्वरितः	வேகமாய்
राघवः	ராமர்	ततः	அப்பொழுது
		आजगाम	வந்தார்.

तं दृष्ट्वा त्वरितं यान्तं नीलाञ्जनचयोपमम् । वानरा दुद्रुवुस्सर्वे मन्यमानास्तु रावणिम् ॥

वानराः	வானரசர்கள்	यान्तं	வந்துகொண்ட
सर्वे	எல்லோரும்	तं	அவரை [ருக்கும்
नीलाञ्जनचयोपमं	கறுத்து அஞ்சன மலை	दृष्ट्वा	பார்த்து,
	வை நிகர்த்தவராய்	रावणिं तु	இந்திராஜித்தெனவே
स्वरितं	வேகமாய்	मन्यमानाः	நினைத்தவர்களாய்
		दुद्रुवुः	எங்குமோடினார்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे एकोनपञ्चाशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 16599

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 1924

पञ्चाशः सर्गः—ஐம்பதாவது ஸர்க்கம். ॥ ५० ॥

नागपाशविमोचनम्—நாகபாசத்திலிருந்து விடுதலை.

अथोवाच महातेजा हरिराजो महाबलः । किमियं व्ययिता सेना सूडवातेव नौर्जले ॥१॥

महातेजाः	மகா ஆண்மைபுடைய	इयं	“இந்த
	வனம்	सेना	ஸேனை
महाबलः	மகா ஆற்றலுடையவ	जले	இலத்தில்.
	னுமான்	सूडवाता	சுழற்காற்றிலகப்பட்ட
हरिराजः	வானரமன்னன்,	नौः इव	நீர் ஓடம்போல்
अथ	பின்வருமாறு	किं	என்
उवाच	வினாவினான்:	व्ययिता	தத்தளிக்கின்றது ?

सुर्यावस्य वचः श्रुत्वा वालिपुत्रोऽद्भुतोऽब्रवीत् ॥ २ ॥

वालिपुत्रः	வாலிபின்புத்தல்வரு	वचः श्रुत्वा	வார்த்தையைக்கேட்டு,
अद्भुतः	அங்கதன், [நிய	अब्रवीत्	நின்வருமாறு சொன்
सुर्यावस्य	சூரியனது		னான் :

न त्वं पश्यसि रामं च लक्ष्मणं च महाबलम् । शरजालाचितौ वीराबुभौ दशरथात्मजौ ॥

शरजालाचितौ	“பாணசூழகங்களால்	दशरथात्मजौ	தசரதசக்கிரஸர்த்தி
	கட்டுண்டவர்களும்,		நின் புத்தல்வர்களும்,
वीरौ	வீரர்களும்,	महामानौ	மகாத்மாக்களும்,

சரதஸீ	பரணந்தராரண படுக்கையில்	சசாவலீ	மகாபலசாஸியாகிய
சுபிரோஷிதீ	சத்தம் தேவந்தி	சுதமஸீ	சுதமணசுமரகிய
சயானீ	படுத்துக்கிடப்பவர்க	தமீ	இருவரையும்
சமீ	பூரீராமரும் [சுமரகிய	தீ	நீர்
		பத்யசி ந	கவனியாதிருக்கிறீர்!

அயாந்ரவீதானரேந்ர: சுயீவ: புவமஹம் । நானிபித்தித்யம் மந்யே பவதவ்யம் பந்யேன து ॥ ४ ॥

வானரேந்ர:	வானரமன்னனுடைய	அநிபித்தி	தருத்த காரணமின்றி
சுயீவ:	சுக்ரீவன்		பேறப்பட்டதென
புவ	புதல்வனுடைய	மந்யே ந	நான் தினைக்கவில்கை.
அஹம்	அங்கத்தினர் பார்த்து	பந்யேன து	பயம் காரணமாகவே
அய	பின்வருமாறு	பவதவ்யம்	இது ஏற்பட்டிருக்க
அந்ரவீத	பதினாறுத்தான்;		வேண்டும்.
இதம்	"இது		

விபணவதநா ஸேதே த்யகதபஹ்ரணா திஷ: । மபலாயந்தி ஹயஸ்தாஸாதுபுலுலோசநா: ॥ ५ ॥

ஏதே	"இந்த	த்யகதபஹ்ரணா:	ஆபுதக்களையெறிந்து
ஹய:	வானரர்கள்		கிட்டு
விபணவதநா:	வாயுய முகத்தினராய்	ஸாஸா தி	பலத்தால்தான்
தபுலுலோசநா:	மருட்கியால் விழித்து	திஷ:	எல்லாத்திக்குகளிலும்
	கொண்டு	மபலாயந்தி	ஒடுகின்றனர்.

அந்யோந்யஸ்ய ந லக்ஷந்தே ந நிர்லக்ஷந்தி பூஷத: । விமகர்ஷந்தி சான்யோந்யே பதிதம் லஹ்யந்தி ச ॥

அந்யோந்யஸ்ய	"ஒருவர் கொருவர்	விமகர்ஷந்தி	இழுத்துக்கொண்டிருந்
லக்ஷந்தே ந	வெட்கப்படவில்லை.		கள்.
பூஷத:	திரும்பி	பதிதம்	விழுந்தவனை
நிர்லக்ஷந்தி ந	பார்க்கவில்லை.	லஹ்யந்தி ச	தாண்டிக்கொண்டு
அந்யோந்யே ச	ஒருவர் கொருவரை		கொண்டிருக்கிறார்."

ஏதஸ்திவந்ரே வீரோ ரதாபாணிவிபிபண: । சுயீவம் வர்யயாஸ ராபவம் ச நிர்லக்ஷத ॥ ७ ॥

ஏதஸ்திவந்ரே	இந்த	சுயீவம்	சுக்ரீவனுக்கு
வீரோ	சமயத்தின்	வர்யயாஸ	முகபன்கறினார்.
விபிபண:	விபிஷணர்	ராபவம்	பூரீராமரை
ரதாபாணி:	கதையும் கையுமாக	நிர்லக்ஷத ச	கண்டொட்டாமற்
			பார்த்தவர்.

விபிபணம் த் சுயீவோ துஷ்டா வானரமீபணம் । ரக்ஷராஜம் சமீபஸ்யம் ஜாம்வந்தஸுவாச ஹ ॥ ८ ॥

சுயீவ:	சுக்ரீவன்,	சமீபஸ்யம்	பக்கவிருக்கும்.
த் விபிபணம்	அந்த விபிஷணரை,	ரக்ஷராஜம்	கரடிகள் மன்னனுள்
வானரமீபணம்	வானரர்களுக்கு பயத்	ஜாம்வந்தம்	ஜாம்பவானிடம்
	காத விளைவித்தவராய்	ஸுவாச ஹ	பின்வருமாறு மொ
துஷ்டா	அறிந்து		ழித்தான்.

विभीषणोऽयं संप्राप्तो यं दृष्ट्वा वानरर्षभाः । व्यद्वंस्तु परित्रस्ता रावणात्मजशङ्कया ॥९॥

வானரர்ஷபா: * வா னரோர்த்தமர்கள்,
ய் எவனை
தூஷா பார்த்து
ராவணன் புதல்வனெ
னும் எண்ணத்தால்

परित्रस्ता: மிகப்பயந்தவர்களாய்
व्यद्वन् तु ஒடினார்களோ,
अयं இந்த
विभीषण: விபிஷணன்
संप्राप्त: வந்திருக்கிறான்.

शीघ्रमेतान्सुसंत्रस्तान्वहुधा विप्रधावितान् । पर्यवस्थापयाख्याहि विभीषणमुपस्थितम् ॥

उपस्थितं “வந்திருப்பவன்
विभीषणं விபிஷணனென
शीघ्रं சீக்கிரமாக
आख्याहि தெரிவியும்!
सुसंत्रस्तान् மிக வெருண்டு

बहुधा பலவாறும்
विप्रधावितान् எங்குமோடும்
एतान् இவர்களை
पर्यवस्थापय மனவமைதியுதச்
செய்யும்.”

सुग्रीवेणैवमुक्तस्तु जाम्बवानृक्षपार्थिवः । वानरान्सान्त्वयामास संनिवार्य प्रभावतः ॥११॥

सुग्रीवेण சுக்ரீவனால்
एवं மேற்கண்டவண்ணம்
उक्तः சொல்லப்பட்ட
रक्षपार्थिवः கரடிமன்னனான
जाम्बवान् ஜாம்பவான்,

तु அப்பொழுது
प्रभावतः சித்தியோடும்
वानरान् வானரர்களை
सन्निवार्य தடுத்த
सान्त्वयामास சமாதானப்படுத்தி
னான்.

ते निवृत्ताः पुनः सर्वे वानरास्त्यक्तसंभ्रमाः । ऋक्षराजवचः श्रुत्वा तं च दृष्ट्वा विभीषणम् ॥

ते वानराः அந்த வானரர்கள்
सर्वे எல்லோரும்
ऋक्षराजवचः கரடிமன்னனது
श्रुत्वा கேட்டும் [சொல்லி
तं அந்த

विभीषणं விபிஷணனை
दृष्ट्वा च பார்த்தும்
पुनः மீளவும்
त्यक्तसंभ्रमाः பயந்தெளிந்தவர்க
निवृत्ताः திரும்பினார்கள். [அரய்

विभीषणस्तु रामस्य दृष्ट्वा गात्रं शरैश्चितम् । लक्ष्मणस्य च धर्मात्मा बभूव व्यथितेन्द्रियः ॥

धर्मात्मा தர்மாத்மாவான
विभीषणः விபிஷணர்
रामस्य ஸ்ரீராமருடையவும்,
लक्ष्मणस्य च ஸ்ரீமணருடையவும்
गात्रं உடல்

शरैः பாணங்களால்
चितं கைக்கப்பட்டிருப்
दृष्ट्वा பார்த்து [பதை
तु உடனே
व्यथितेन्द्रियः மெய்சொந்தவராய்
बभूव ஆனார்.

जलक्षिप्तेन हस्तेन तयोर्नेत्रे प्रमृज्य च । शोकतर्पीडितपना सरोद विललाप च ॥ १४ ॥

शोकतर्पीडित- } கோகத்தால் மிகக்
मना: } கலக்கிய மனமுடைய
य अवार् ய அவர்
तयो: அவர்களுடைய
नेत्रे கண்களை

जलक्षिप्तेन हस्तेन ஸ்கலகையால்
प्रमृज्य च துடைத்து
सरोद அழுதார்;
विललाप च பின்வருமாறு
புலம்பினார்:

इमौ तौ सत्त्वसंयुक्तौ विक्रान्तौ म्रियमंयुगौ । इमामवस्थां गमितौ राक्षसैः कूटयोधिभिः ॥

इमौ	"இவர்கள்	कूटयोधिभिः	கபடப்போர்புரியும்
सत्त्वसंयुक्तौ	மகர ஆற்றலுடையவர்கள்.	राक्षसैः	அரக்கர்களால்
विक्रान्तौ	மகர ஆண்டையுடையவர்கள்.	इमां	இந்த
म्रियमंयुगौ	போரில் கிறந்தவர்கள்.	अवस्थां	நிலைமக்கு
तौ	அப்படிப்பட்டவர்கள்	गमितौ	கொண்டுவாப்பட்டனர்.

भ्रातुः पुत्रेण मे तेन दुष्टपुत्रेण दुरात्मना । राक्षस्या जिह्वया मुद्रया वञ्चिताव्रजविक्रमौ ॥

अव्रजविक्रमौ	"தன்மயத்தம் செய்யும் இயக்கிடுவர்கள்	दुरात्मना	பாடியுமரன்
मे	எனது	तेन	அவனால்
भ्रातुः	தம்பையனது	राक्षस्या	அரக்கர்க்குரிய
पुत्रेण	புதல்வனும்	जिह्वया	கொணல்
दुष्टपुत्रेण	கெட்ட புதல்வனும்	मुद्रया	புத்திகொண்டு,
		वञ्चिता	வஞ்சிக்கப்பட்டனர்.

शरिणावलं विद्धौ रुधिरेण समुक्षितौ । वसुधायामिमौ सुप्तौ दृश्येते शल्यकाविव ॥१७॥

इमौ	"இயக்கிடுவார்களும்	वसुधायां	தலையில்
शरैः	பாணங்களால்	सुप्तौ	படுத்துக்கிடக்கும்
अलं	வேண்டிய அளவு	इमौ	இயக்கிடுவரும்
विद्धौ	அடியுண்டு	शल्यकौ इव	இரண்டு முள்ளம் பன்றிகள்போல
रुधिरेण	இரத்தத்தால்	दृश्येते	தோன்றுகின்றனர்.
समुक्षितौ	தோயப்பெற்றிருக்கின்றனர்.		

ययोर्वीर्यमुपाश्रित्य प्रतिष्ठा काङ्क्षिता मया । तानुभौ देहनाशाय मसुप्तौ पुरुषर्षभौ ॥१८॥

ययोः	"எந்த இருவர்களு	तौ	அந்த
वीर्यं	வீர്യத்தை [டைய	पुरुषर्षभौ	புருஷரத்தம்தான்
उपाश्रित्य	ஆதரவாகக்கொண்டு	अभौ	இயக்கிடுவரும்
मया	என்னால்		உடலழியும்வண்ணம்
प्रतिष्ठा	கீர்த்தி	देहनाशाय मसुप्तौ	{ படுத்துக்கிடக்கின்றனர்.
काङ्क्षिता	கோரப்பட்டதோ		

जीवन्मथ विपन्नोऽस्मि नष्टराज्यमनोरथः । मातृपतिश्च रिपुः सकामो रावणः कुतः ॥

अथ	"இப்பொழுது,	रिपुः	சத்தருவான
नष्टराज्यमनोरथः	நாசியத்தையும் மட்டு	रावणः	ராவணன்
	ரத்தையும் இழந்து	मातृपतिश्च	பெதிக்கொரு நிறைநிறை
जीवन्	உயிருடன்		பெற்றவனாயும்
विपन्नः	நடக்கூடும் பிணமாக	सकामः च	மனோதம் கைகூடப் பெற்றவனாயும்
अस्मि	இருக்கிறேன்.	कुतः	செய்யப்பட்டான்."

एवं विलपमानं तं परिष्वज्य विभीषणम् । सुग्रीवः सत्त्वसंपन्नो हरिराजोऽब्रवीदिदम् ॥ २० ॥

हरिराजः	வாராமன்னனும்	तं	அந்த
सत्त्वसम्पन्नः	மிக ஆண்டையுடைய	विभीषणं	விபிஷணரை
सुग्रीवः	சுகிரீவன் [வனுமான	परिष्वज्य	கட்டித்தழுவி
एवं	மேற்கண்டவண்ணம்	इदं	பின்வருமாறு
विलपमानं	புலம்பும்	अब्रवीत्	மொழிந்தான்:

राज्यं प्राप्स्यसि धर्मज्ञ लङ्कायां नात्र संशयः ॥ २१ ॥

धर्मज्ञ	"தர்மமுணர்ந்தவனே!	प्राप्स्यसि	ஆடையப்போகிறீர்.
लङ्कायां	இலங்கையில்	अस	இவ்விஷயத்தில்
राज्यं	ராஜ்யுரிமையை	संशयः न	ஐயமில்லை.

रावणः सह पुत्रेण स कामं नेह लप्स्यते ॥ २२ ॥

सः	"அந்த	कामं	மனோரதத்தை
रावणः	ராவணன்	इह	இவ்வுலகில்
पुत्रेण	புதல்வனோடு	लप्स्यते न	ஆடையாடாட்டான்.
सह	கூட		

न रुजापीडितावेताबुधौ राघवलक्ष्मणौ । त्यक्त्वा मोहं वधिष्येते सगणं रावणं रणे ॥

एतौ	"இந்த	मोहं	மூர்ச்சையை
राघवलक्ष्मणौ	இராமலக்ஷ்மணர்கள்	त्यक्त्वा	விட்டெழுந்து
उभौ	இருவரும்	रणे	போரில்
रुजापीडितौ	மரணநோயால் பிடிக்கப்பட்டவர்கள்	रावणं	ராவணனை
न	இல்லை.	सगणं	கூட்டத்தாரோடுகூட
		वधिष्येते	கதைசெய்வார்கள்."

तमेव सान्त्वयित्वा तु समाश्वस्य च राक्षसम् । सुपेणं श्वशुरं पार्थ सुग्रीवस्तमुवाच ह ॥

सुग्रीवः	சுகிரீவன்	पार्थ	அருகாமையிலிருந்த
तं	அந்த	श्वशुरं	மாமனாரான
राक्षसं	ஆரக்கனை	सुपेणं	அந்த ஸ-மேஷணனைப்
एवं	மேற்கண்டவாறு		பார்த்து
सान्त्वयित्वा तु	நல்லவார்த்தைகூறி	उवाच ह	பின்வருமாறு மொழி
समाश्वस्य च	தேற்றிவிட்டு		ந்தான்:

सह शूरैर्हरिणैर्लब्धसंज्ञावरिन्दमौ । गच्छ त्वं भ्रातरौ शूरा किष्किन्धां रामलक्ष्मणौ ॥

अरिन्दमौ	"சத்ருஸம்நோக்கர்	शूरा	ஆழைநதிகொண்டு,
	கருகும்	शूरैः	ஞாயக்களான
भ्रातरौ	பிரதாரக்களுமாகிய	हरिणीः सह	வானரக்கூட்டங்
इमौ	இந்த		கனோடுகூட
लब्धसंज्ञौ	மூர்ச்சைதெளிந்த	त्वं	நீ
रामलक्ष्मणौ	இராமலக்ஷ்மணர்	किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தைக்கு
	களை	गच्छ	செல்.

अहं तु रावणं हत्वा सपुत्रं सहवान्वयम् । मैथिलीमानयिष्यामि शक्रो नष्टापिव श्रियम् ॥

அஃ து	"நான் குருநாலை	சக்ர	தண்ணீர் விட்டுப் பூரித்த
ராவண	சாவணனை	அயி	சாஜியமும்பத்தை
சபுத்	புத்திரர்களைநீரடும்	இவ	எவ்வண்ணமோ அவ்
சஹவான்வயம்	இனத்தாரோடும்		வண்ணமே,
ஹவா	கொண்டா,	மேயிலீ	வரிதாதேவியை
சக்ர:	தேவதைகளை	அநயிஷ்யமி	கொண்டு வருகிறேன்."

श्रुत्वाैतद्दानरेन्द्रस्य सुपेणो वाक्यमब्रवीत् । देवासुरं महयुद्धपनुभूतं मुदाह्वयम् ॥ २७ ॥

சுபேண:	ஸுபேணன்,	தேவாசுர	"தேவர்களுக்கும் அசு
வானரேन्द्रச	வானரமன்னனு		ரர்களுக்கும் கடந்த
புத்	இந்த	சுதாஹ	மிக்கபயங்கரமான
வாய்	மொழியை	மஹ	பெரும்
சூதா	கேட்டு,	யுத்த	போர்
அவ்வித்	பின்வருமாறு சொன்	அனுபூசம்	என்னால் பார்க்கப்பட்ட
	னான்;		ஒருக்கிறது.

तदा स दानवा देवाञ्छरसंस्पर्शकोविदाः । निजधुः शस्त्रविदुषश्छादयन्तो मुहुर्मुहुः ॥

ததா	"அப்பொழுது	छादयन्तः	கட்டிவருகாதிருந்து
சரஸஸ்சைகோவிதா:	பாணப்பிரயோகங்		கொண்டே
	களில் துடிணர்களான	शस्त्रविदुषः	சுஸ்திரங்களில் வல்ல
தானவா:	அசுரர்கள்,	தேவா	தேவர்களை
சுஹ: சுஹ:	பலமுறை	निजधुः स	வதைத்தனர்.

तानातान्निहृषंज्ञांश्च परासूंश्च बृहस्पतिः । विद्याभिर्षन्वयुक्ताभिरोषधीभिश्चिक्षत्सति ॥ २९ ॥

சுஹஸ்பதி:	"பிருகஸ்பதிரீபானவர்,	தான	அவர்களை
ஆதான	பிழையுற்று	विद्याभि:	மந்திரங்களாலும்
நஹஸ்தான	மூர்ச்சித்தவர்களுக்கும்	सन्वयुक्ताभि:	மந்திரிக்கப்பட்ட
பராசூன் ச	உயிரிழந்தவர்களு	ओषधीभिः च	மூலிகைகளாலும்
	மான	विक्षत्सति	கித்தனை செய்தார்.

तान्यौषधान्यानयितुं क्षीरोदं यान्तु सागरम् । जवेन वानराः शीघ्रं संपातिपनसादयः ॥

सम्पातिपनसादयः	"ஸம்பாதி, பாணன்	औषधानि	மூலிகைகளை
	முதலிய	आनयितुं	கொண்டுவர
வானரா:	வானரசர்கள்	क्षीरोदं सागरं	பாற்கடலுக்கு
சீघ்	காலதாமதமின்றி	जवेन	வேகமாய்
தானி	அந்த	यान्तु	செல்லட்டும்,

हरयस्तु विजानन्ति पार्वतीं तां महौषधीम् । सञ्जीवकर्णी दिव्यां विशल्यां देवनिर्मिताम् ॥

हरयः	"வாணர்கள்"	देवनिर्मितां	{ தேவர்களுக்காக உண் பண்ணப்பட்டது மான
पार्वतीं	பர்வதத்தில் கிடைக் கும்	तां	அந்த
महौषधीं	சிறந்த மூலிகை	सञ्जीवकर्णीं	ஸஞ்ஜீவகரணியையும்,
दिव्यां	புகியதும், தெய்வத்தன்மை வாய்ந்ததும்,	विशल्यां तु	விசல்பந்தையும்
		विजानन्ति	நன்கறிவார்கள்.

चन्द्रश्च नाग्रा द्रोणश्च क्षीरोदे सागरोत्तमे । अमृतं यत्र मथितं तत्र ते परमौषधी ॥३२॥

सागरोत्तमे	"கடல்களுட்கிறந்த	यस्य	எந்தவிடத்தில்
क्षीरोदे	பரங்கடலில்,	अमृतं	அமிர்தமானது
चन्द्रः च	சந்திரனென்ற மலையும்,	मथितं	கடையப்பட்டதோ
द्रोणः च	த்தோணனென்ற மலையும்,	तत्र	அங்கு
नाग्रा	பெருநுடன் விளக் குகின்றன.	ते	அந்த இரண்டு
		परमौषधी	மூலிகைகளும் இருக்கின்றன.

तस्मिंस्ते निहिते देवैः पर्वते परमौषधी । अयं वायुसुतो राजन्धनुमांस्तत्र गच्छतु ॥३३॥

राजन्	"அரசே!"	निहिते	வைக்கப்பட்டிருக்கின் றன.
ते	அந்த	अयं	இந்த
परमौषधी	சிறந்த மூலிகைகள் இரண்டும்,	वायुसुतः	வாயுகுமாரனான
तस्मिन्	அந்த	हनुमान्	ஹனுமான்
पर्वते	மலையில்	तत्र	அங்கு
देवैः	தேவர்களால்	गच्छतु	செல்கட்டும்."

एतस्मिन्नन्तरे वायुर्मेघांश्चापि सविद्युतः । पर्यस्यन्सागरे तोयं कम्पयन्निव पर्वतान् ॥३४॥

एतस्मिन्	இந்த	पर्यस्यन्	கொந்தளிக்கச்செய்து
अन्तरे	சமயத்தில்	पर्वतान्	மலைகளை [கொண்டு
सविद्युतः	மின்னலுடன் கூடிய	कम्पयन् इव	குலுக்கச்செய்து கொண்டும்
मेघान् च	மேகங்களையும்	वायुः	ஒரு பெருங் காற்று அடித்தது.
सागरे	சமுத்திரத்தில்		
तोयं अपि	ஐவத்தையும்		

महता पक्षवातेन सर्वद्वीपमहाद्रुमाः । निपेतुर्भिन्नविटपाः समूला लवणाम्भसि ॥३५॥

महता	"பெரும்"	भिन्नविटपाः	கிளைகள் முறிந்து,
पक्षवातेन	சிதகுக்காற்றால்	समूलाः	மேருடன் (பெயர்ந்து)
सर्वद्वीपमहाद्रुमाः	தீவிலெங்குமுள்ள பெருமரங்கள்	लवणाम्भसि	உவர்க்கடலில்
		निपेतुः	விழுந்தன.

அபவந்நாஸ்தா பிளினஸ்தவாஸின: । சிபி சர்வாணி யாடாஸி ஜமுஷ லவணாண்வம் ॥

தவாஸின:	அக்கிருந்த	யாடாஸி	இல்லாதார்கள்
பிளின:	சிறந்தவுடனுடைய	சர்வாணி	எல்லாமும்
பஞ்ஜா:	சர்ப்பங்கள்	சிபி	விரைவில்
ஜமு:	நதிநிழல்களையெல்லாம்	லவணாண்	உவர்க்கடலினுள்ளே
அபவந்	ஆயின.	ஜமு:	முழுகிவிட்டன.

ததோ முஹூர்த்ஹுடே வனதேயே மஹாவல்யம் । வானரா ததது: சர்வே ஜ்வலந்தபிவ பாவகம் ॥ 37 ॥

தத:	பிறகு	வனதேயே	வினாதையின் புதல்
முஹூர்த்	குரு நெடிப்பொழுது	ஜ்வலந்த	ஜ்வலிக்கும் [வரும்,
வானரா:	வானர்கள் [தில்	பாவகம்	தீயைப்போலிருப்பவரு
சர்வே	எங்கேனும்	ததது:	கருடபகவானை [மான
மஹாவல்யம்	மகா சக்தியுடைய	ததது:	கண்டார்கள்.

தமாगतमभिषेक्ष्य नागास्ते विप्रदुद्रुवु: । यैस्तौ सत्पुरुषौ वद्धौ शरभूतैर्महावशौ ॥ 38 ॥

தமாஸ்தே:	சரவுருக்கொண்ட	வத்தௌ	கட்டப்பட்டிருந்தன
யை:	எவைகளால்	நே நாஸ:	அந்த பாம்புகள் [நே,
மஹாவஸ்தௌ	மிக்க பஸுவான்களும்,	அஸ்தௌ	அக்கு வந்துற்ற
சத்புருஸௌ	ஸத்புருஷர்களுமான	நே அபிஷேக்ஸ்ய	அவரைப்பார்த்து
வௌ	அவ்விருவரும்	விபுதுது:	பயந்தோடிவிட்டன.

ततः सुपर्णः काकुत्स्थौ दृष्ट्वा प्रत्यभिनन्दितः । विमर्श च पाणिभ्यां मुखे चन्द्रसमप्रभे ॥

தத:	பிறகு	பாணிப்யா	இரு கரங்களாலும்
சுபர்ண:	கருடபகவான்	சந்திரன்	சந்திரன் போல்
காகுதஸ்தௌ	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் இ	முகே	இரு மூக்களையும்
தூஷ்ட	பார்த்து [ருவாரையும்	விமர்ஸ	தடவிக்கொடுத்தார்.
புரதபினந்தி:	சந்தேசத்தித்து		

वैनतेयेन संस्पृष्टास्तयोः संरुहहृत्रणाः । सुवर्णे च तनू स्त्रिभ्ये तयोराशु बभूवतुः ॥४०॥

தயோ:	அவ்விருவர்களுடைய	அஸ்து	தச்சுண்ணாமி
ஸஸ்தா:	விசைங்கள்	தயோ:	அவ்விருவர்களுடைய
வனதேயே	கருடபகவானால்	தந்	திருமணிகளும்
சஸ்ப்ருஸ்தா:	தடவிக்கொடுக்கப்	சுவர்ணே	சுவர்ணமயமாகப்
	பட்டவைகளால்	ஸ்திரிபே	வழுவுழுப்பாய்
சஸ்ருஹ:	ஆறிவிட்டன.	வபுவது:	ஆயின.

तेजो वीर्यं बलं चोज उत्साहश्च महागुणः । प्रदर्शने च बुद्धिश्च स्मृतिश्च दिगुणं तयोः ॥

தயோ:	அவ்விருவர்களுடைய	உதாஹ: ச	உதாஹ மூலம்
தேஜ:	ஒளியும்	புர்தர்ஸந்	முண்ணறியும்
வீர்யே	வீர்யமும்	புத்தி: ச	விவேகமும்
பலே	ஆற்றலும்	ஸுத்தி: ச	ஓரபகசக்தியும்
அஜ: ச	நேககார்த்தியும்	திருணம்	{ முன்னிருந்ததைவிட
மஹாஹ:	சிறந்த குணமாகிய		{ இரட்டிப்பாய் விளங்

तावुत्थाप्य महावीर्यौ गरुडो वासवोपमौ । उभौ तौ सखजे हृशौ रामश्चैनमुवाच ह ॥४२॥

गरुडः	கருடபகவான்	तौ उभौ	அவ்விருவர்களுையும்
महावीर्यौ	மகாவிர்களும	सखजे	தழுவிக்கொண்டார்.
वासवोपमौ	இந்திரனுக்குச் சமா ணர்களுமான	राम; च	சூராமரும்
तौ	அவ்விருவர்களுையும்	एनं	இவரைப் பார்த்து
उत्थाप्य	எழுப்பி	उवाच	பின்வருமாறு வினா வினார்.
हृशौ	சந்தேகமாவமிருந்த	ह	காண்.

भवत्प्रसादाद्व्यसनं रावणिप्रभवं महत् । आवामिह व्यतिक्रान्तौ पूर्ववद्वलिनौ कृतौ ॥४३॥

आवां	“நாக்களிருவரும்	व्यसनं	ஆபத்தை
भवत्प्रसादात्	தேவரீரின் கருணை யால்	व्यतिक्रान्तौ	கடத்தவர்களாய்
रावणिप्रभवं	இந்திரஜித்தரல் உண் டாகிய	इह	இப்பொழுது
महत्	பெரிய	पूर्ववत्	முன்போலவே
		वलिनौ	பலமுடையவர்களாய்
		कृतौ	செய்யப்பட்டுடாம்.

यथा तातं दशरथं यथाऽजं च पितामहम् । तथा भवन्तमासाद्य हृदयं मे प्रसीदति ॥४४॥

तातं	“தந்தையாகிய	तथा च	ஆப்படியே
दशरथं	தசரதரை	भवन्तं	தேவரீரை
यथा	அடைந்தால் எப்படி	आसाद्य	அடைந்து
पितामहं	பாட்டனாரான [யோ	मे	எனது
अजं	அஜரை	हृदयं	மனம்
यथा	அடைந்தாலெப்படி யோ	प्रसीदति	தேறுதலையடைகிறது.

को भवाञ्छूपसंपन्नो दिव्यस्त्रगनुलेपनः । वसानो विरजे वस्त्रे दिव्याभरणभूषितः ॥४५॥

रूपसंपन्नः	“அழகிய திருமேனி யுடையவரும்	वस्त्रे	வேஷ்டியையும், உத் தரீயத்தையும்
दिव्यस्त्रगनु- लेपनः	தேவர்களது மகர்மா லையையும் சந்தனப் பூச்சையும் ஆணித் தவரும்	वसानः	தரித்தவரும்
		दिव्याभरण- भूषितः	திவ்யாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
विरजे	நிர்மலமான	भवान्	தேவரீர் [வருமான யார் ?]
		कः	

तमुवाच महातेजा वैनतेयो महाबलः । पतविराजः श्रीतात्मा हर्षपर्याकुलेक्षणः ॥ ४६ ॥

महातेजाः	மகாதேஜன்களையும்	हर्षपर्याकुलेक्षणः	ஆனந்தத்தால் பூத்த கண்களுற்று.
महाबलः	மகாசக்திமானும்	तं	அவரைப் பார்த்து
पतविराजः	பகதிராஜனுமாகிய	उवाच	பின்வருமாறு பதிலு ரைத்தார்.
वैनतेयः	கருடபகவான்		
श्रीतात्मा	உன்னம் பூரித்தவராகி		

इमं श्रुत्वा तु वृत्तान्तं त्वरमाणोऽहमागतः । सहसा युवयोः स्नेहात्सखित्वमनुपालयन् ॥

அஃ “அடியேன்
இந்த
வृத்தான்த் துத்வா செய்தினைக் கேட்டு,
யுவயோ: து உங்களிருவர்களிடத்
சுஹாத் பக்தியால் [தினும்

சகிவ் தோழ உரிமையை
அனுபாலயந் காக்குமாறு
தவரமாள: பாபரப்பற்று
சஹசா தந்தைகண்ணே
அகாத: இங்கு வந்தேன்.

मोक्षितौ च महाघोरादस्मात्सायकबन्धनात् । अप्रमादश्च कर्तव्यो युवाभ्यां नित्यमेव हि॥

அகாத் “இந்த
மஹாஹோத் மிகக் கொடிய
சாயகவந்தனாத் வ பாணக்கட்டினின் றும்
மோகிதௌ விடுவிக்கப்பட்டார்கள்.
வ ஆயினும்

அப்ரமாத்ஷ கர்தவ்யௌ யுவாப்யா: நின்யமேவ ஹி॥
நின்ய் எப்பொழுதுமே
யுவாப்யா: ஹி உங்களிருவர்களா றும்
அப்ரமாத: ஜாக்ரதையுடனிருத்
தல்
கர்தவ்ய: அனுஷ்டிக்க தக்கது.

प्रकृत्या राक्षसाः सर्वे संग्रामे कूटयोधिनः । शूराणां शुद्धभावानां भवतामार्जवं बलम् ॥

சுத்தாபாவா: “பரிசுத்த மனமுள்ள
சூராணா: சூரர்களாகிய
भवता: உங்களுக்கு
संग्रामे போரில்
आर्जवं தர்மனெறிவமுடையவை

बलं சர்வசைன்யமாயிருத்
राक्षसा: அரக்கர்கள் [கிறது.
सर्वे எல்லோரும்
प्रकृत्या இயல்பாகவே
कूटयोधिनः கபடப்போர் புரிபவர்கள்.

तन्न विश्वसितव्यं वो राक्षसानां रणाजिरे । एतेनैवोपमानेन नित्यं जिह्मा हि राक्षसाः ॥

ரணாஜிரே “போர்க்களத்தில்
राक्षसा: அரக்கர்கள்
नित्यं எப்பொழுதும்
जिह्मा: அதர்மனெறியில்
நிற்பவர்கள்.

एतेन இந்த
उपमानेन एव உபமானத்தாலேயும்
व: உங்களுக்கு
राक्षसानां ராக்ஷஸர்களது
विश्वसितव्यं திங்குகேராத் எனும்
न கூடாது.” [எண்ணம்

तव हि तूष्णपटयारण्यம்

एवमुक्त्वा ततो रामं सुपर्णः सुमहाबलः । परिध्वज्य सुहृत्स्निग्धमाप्रहृमुपचक्रमे ॥ ५६ ॥

சுமஹாவல: மிக்க சக்திமானான
सुपर्ण: கருடபகவான்
तत: அப்பொழுது
एव மேற்கண்டவாறு
उक्त्वा சொல்லிவிட்டு
सुहृत्स्निग्धं தொண்டர்களிடத்தில்
வா த்ஸஸ்யமுடைய

रामं ஸ்ரீராமரை
परिध्वज्य தழுவிக்கொண்டு
आप्रहृं போக விஷடயனிக்க
उपचक्रमे பின்வருமாறு வேண்
டிக்கொண்டார் :

सखे राघव धर्मज्ञ रिपूणामपि वत्सल । अभ्यनुज्ञातुमिच्छामि गमिष्यामि यथागतम् ॥

சகே, “தோழரே!
धर्मज्ञ தர்மமறிந்தவரே!
रिपूणां अपि சந்ருக்கனிடமும்
वत्सल காருண்யமுடைய
राघव ஸ்ரீராம! [வரே!

यथागतं வந்தபடியே
गमिष्यामि போய்வருகிறேன்.
अभ्यनुज्ञातुं போக விஷடயனிக்க
इच्छामि நான் பிரார்த்திக்கின்
றேன்.

ततो भेरीः समाजघ्नुर्मृदङ्गांश्चाप्यनादयन् । दध्नुः शङ्खान्संप्रहृष्टाः क्ष्वेलन्त्यपि यथापुरम् ॥

ततः अப்பொழுது
यथापुरं முன்போலவே
भेरीः பறைகளை
समाजघ्नुः அடித்தார்கள்,
मृदङ्गान् अपि மத்தளங்களை
अनादयन् கொட்டினார்கள்.

शङ्खान् च சங்கவாதியங்களையும்
दध्नुः ஊதினார்கள்.
संप्रहृष्टाः மனக்களிப்புற்றவர்
क्ष्वेलन्ति अपि களையும் குதித்தார்கள்.
களம்.

वास्फोटयास्फोटय विक्रान्ता वानरा नगयोधिनः ।

द्रुमानुत्पाद्य विविधांस्तस्युः शतसहस्रशः

॥ ३४ ॥

नगयोधिनः மலைகளை க்கொண்டு
பேர்ப்புரியும்
विक्रान्ताः விக்ரமகரணிகளாகிய
वानराः வானரர்கள்
विविधान् பல
द्रुमान् விருஷங்களை

शतसहस्रशः ஸதசங்கணக்காக
उत्पाद्य வேருடன் பெயர்த்து
आस्फोटय आस्फोटय ஓயாது தோளைத்
தட்டிக்கொண்டு
तस्युः போருக்குத் தயாராய்
நின்றார்கள்.

विमुञ्चन्तो महानादांश्चासयन्तो निशाचरान् । लङ्काद्वाराण्युपाजमुर्योद्धुक्कामाः पुवङ्गमाः ॥

पुवङ्गमाः "வானரர்கள்
योद्धुक्कामाः போர்புரிய ஆவல்
கொண்டவர்களாய்
महानादान् பெருஞ்சத்தங்களை
विमुञ्चन्तः இட்டுக்கொண்டு

निशाचरान् அரக்கர்களை
आसयन्तः பலமுறுத்திக்
கொண்டு
लङ्काद्वाराणि லங்கையின்வாயில்க
उपाजमुर्यः கூடினார்கள். [எனில்]

ततस्तु भीमस्तुमुलो निनादो बभूव शाखाभृगयूथपानाम् ।

क्षये निदाघस्य यथा घनानां नादः सुभीषो नदतां निशीथे

॥ ३६ ॥

ततः அப்பொழுது
शाखाभृगयूथपानां வானரத்தேனைத்
தலைவர்களுடைய
निनादः சத்தமானது
निदाघस्य क्षये வர்ஷகாலத்தில்
निशीथे நன்னிரலில்

नदां கள்ளிக்கும்
घनानां மேகங்கூட்டங்களான
सुभीषाः மிக பலங்கரமாகிய
नादः यथा பேரிடிபேரன்றதாய்
भीमः பயங்கரமாயும்
स्तुमुलः तु அடர்ந்ததாயும்
बभूव இருந்தது.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे पञ्चाशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 16665

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 1990

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे एकविंशोऽह्नि वर्तमानकथाप्रसङ्गः ॥

இவ்விதம் சூதியில் சூகன் லவன் இவர்களால் பூமீராமர் ஸந்திதியில் அர்வமேத
யாகசாலையில் கானம் செய்யப்பட்ட பூமீமத் ராமாயணத்தில் இருபத்தோராவது
தினத்தில் கானம் பண்ணப்பட்ட கதை முடிவடெற்றது.

[पुरा कुशलवाभ्यां श्रीरामसन्निधावश्वमेधयज्ञवादे द्वाविंशति दिनेषु गीते श्रीमद्रामायणे
द्वाविंशोऽङ्कि युद्धकाण्डे एकपञ्चाशसर्गमारभ्य सप्तविंशसर्गपर्यन्तं (16666-17916
श्लोकाः) गीतम् । तस्मिन् दिने गीताः श्लोकाश्च 1215.]

ஆதியில் குசன் ஸவன் இவர்களுள் ஸ்ரீராமனைத்தொடர் ஆசுவைந்தயாகசாலையில்
முப்பத்திரண்டு தினங்களில் கானம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில்
இருபத்திரண்டாவது தினத்திலுத்தகாண் - இல் 5]-வது ஸர்க்கம் முதல்
70 வது ஸர்க்கம் வரை (16666—17916) கானம் செய்யப்பட்டது.
அன்று கானம் செய்யப்பட்ட கணைகசங்கியை 1251]

एकपञ्चाशः सर्गः—ஐம்பத்தோராவது ஸர்க்கம். || ५१ ||

धूम्राक्षनिर्गमः—தூம்ராக்கினது வரவு.

तेषां सुतमुलं शब्दं वानराणां महीजसाम् । नदतां राक्षसैः सार्धं तदा शुश्राव रावणः ॥

तथा	அப்பொழுது	सुतमुलं	மிகப்பெரும்
नदतां	பெரும்சத்தமிடும்	शब्दं	சத்தத்தை
महीजसां	சிறந்த ஆற்றலுடைய	रावणः	ராவணன்
तेषां	அந்த	राक्षसैः सार्धं	அரக்கர்களோடு
वानराणां	வானரர்களுடைய	शुश्राव	கேட்டான், [கூடவே

स्निग्धगम्भीरनिघोषं श्रुत्वा स निनदं भृशम् । सचिवानां ततस्तेषां पथ्ये वचनमब्रवीत् ॥

सः	அவன்	सचिवानां	மந்திரிகளின்
स्निग्धगम्भीरनिघोषं	{ உந்ஸாஹமாயும் கம்பீரமாயும் கொஷி க்கின்ற	पथ्ये	நடுவில்
भृशं	பெரும்	श्रुत्वा	கேட்டு
निनदं	சத்தத்தை	वचनं	ஒரு சொல்லை
तेषां	அந்த	ततः	அப்பொழுது
		अब्रवीत्	மீள்வருமாறு

மொழிந்தான்:

यथाऽसौ संप्रहृष्टानां वानराणां समुत्थितः । बहुनां सुमहानादौ मेघानामिव गर्जताम् ॥

संप्रहृष्टानां	"மெகு ஆனந்தத்தில்	गर्जतां	கர்ஜிக்கின்ற
बहुनां	பல [முழுவிய	मेघानां	மேகங்களினுடைய
वानराणां	வானரர்களுடைய	इव यथा	சத்தம் அப்படியே
असौ	இந்த		அப்படியே
सुमहानादः	பெருஞ்சத்தமானது	समुत्थितः	கிளம்பிநிக்குகிறது.

व्यक्तं सुमहती प्रीतिरेतेषां नात्र संशयः

एतेषां	"இவர்களுக்கு	व्यक्तं	என்பட்டிருக்கிறது.
सुमहती	மிகப்பெரிய	अत्र	இதில்
प्रीतिः	களிப்புக்குகாரணம்	संशयः न	சந்தேகமில்லை.

तौ च मुक्तौ सुयोरेण शरवन्धेन राघवौ । समुत्थितौ महाभागौ विपेदुः प्रेक्ष्य राक्षसाः ॥

राक्षसाः	ஆரக்கர்கன்	महाभागौ	மாதெளரு குறைபு
राघवौ	பூராமலக்ஷ்மண		மின்றி
तौ च	அவ்விருவர்களைபும்	समुत्थितौ	நின்றுகொண்டிருக்
सुयोरेण	மிகக் கொடிய		கின்றவர்களாய்
शरवन्धेन	பாணக்கட்டால்	प्रेक्ष्य	பார்த்து
मुक्तौ	கிடப்பட்டு	विपेदुः	துக்கமடைந்தார்கள்.

संवस्तुहृदयाः सर्वे प्राकारादवस्थ ते । विष्णवदना घोरा राक्षसेन्द्रमुपस्थिताः ॥ ११ ॥

घोराः	கொடியவர்களாகிய	प्राकाराद्	மதிந்கவரினின்றி
ते	இவர்கள்	अवस्था	இறங்கி
सर्वे	எல்லோரும்	विष्णवदनाः	முகம் வாடியவர்
संवस्तुहृदयाः	உள்ளங்கலங்கியவர்		களாய்
	களாய்	राक्षसेन्द्र	ராக்ஷஸமன்னனிடம்
		उपस्थिताः	வந்துசேர்க்கிறார்கள்.

तदपि यं दीनमुखा रावणस्य निशाचराः । कुत्सं निवेदयामासु र्यथावदाव्यकोविदाः ॥

वाक्यकोविदाः	பேசுவதில் வல்லவர்	अपि यं	அனியுட்கய்க்கதி
	களான	कुत्सं	முழுவதையும்
निशाचराः	ஆரக்கர்கன்	रावणस्य	ராவணனுக்கு
दीनमुखाः	வாய்பு முகமுண்டவர்	यथावत्	உள்ளபடி
	வர்களாய்	निवेदयामासुः	பின்வருமாறு தெரி
तत्	அந்த		கித்தார்கள்.

यौ ताविन्द्रजिता युद्धे भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ । निवृद्धौ शरवन्धेन निष्पकम्पभुजौ कृतौ ॥

विमुक्तौ शरवन्धेन तौ दृश्येते रणाजिरे । पाशानि व गजौ छित्वा गजेन्द्रसमविक्रमौ ॥

युद्धे	போரில்	तौ	அவ்விருவர்களும்
यौ	எந்த	रणाजिरे	போர்க்களத்தில்
तौ भ्रातरौ	அந்த பிரதாக்களர்	पाशान्	கயிறுகளை
रामलक्ष्मणौ	மியாராமனும் லக்ஷ்மணனும்	छित्वा	அறுத்து
		गजौ द्व	இருயானைகள் போ
हन्द्रजिता	இந்திரஜித்தரால்		ன்றவர்களாய்
शरवन्धेन	பாணக்கட்டால்	शरवन्धेन	பாணக்கட்டால்
निवृद्धौ	கட்டப்பட்டு	विमुक्तौ	விடுபட்டவர்களாய்
निष्पकम्पभुजौ	கைகளை யசைக்க	गजेन्द्रस-	யானையசைக்களை
	முடியாது	विक्रमौ	நிகர்த்த ஆற்றலு
कृतौ	செய்யப்பட்டார்		டையவர்களாய்
	களோ	दृश्येते	காணப்படுகின்றார்கள்.

तच्छुत्वा वचनं तेषां राक्षसेन्द्रो महाबलः । चिन्ताशोकसमाक्रान्तो विषण्णवदनोऽब्रवीत् ॥

महाबलः	மகாபலசாஸிபாலன்	चिन्ताशोकः	}	சிந்தாதயிற்கொண்ட
राक्षसेन्द्रः	ராக்ஷஸ்யன்னைன்	समाक्रान्तः		கவலையினால் கவன்
तेषां	அவர்களுடைய			கியவனாய்
तत् वचनं	இந்த சொல்லை	विषण्णवदनः		முகம் வாடியவனாய்
शुत्वा	கேட்டு	अब्रवीत्		பின்வருமாறு சொ
				ழிந்தான்:

घोरैर्दत्तवरैर्वदौ शरैराशीविषोषमैः । अमोघैः सूर्यसङ्काशैः प्रमध्येन्द्रजिता युधि ॥ १६ ॥

घोरैः	“வெகுபலங்கரமான வைகளும்	सूर्यसङ्काशैः	சூர்யஸங்கரப்பாண வைகளுமான்
दत्तवरैः	வரமாய்ப் பெற்றவை களும்	शरैः	பாணங்களால்
आशीविषोषमैः	சர்ப்பங்களுக்கு ஒப் பாணவைகளும்	इन्द्रजिता	இந்திரஜித்தால்
अमोघैः	வின்போகாதவை களும்	युधि	போரில்
		प्रमध्य	ஒடுக்கி
		वदौ	அவ்விருவர்களும் கட்டப்பட்டார்கள்.

तदस्त्रबन्धमासाद्य यदि मुक्तौ रिपू मम । संशयस्थमिदं सर्वमनुपश्याम्यहं बलम् ॥ १७ ॥

मम	“எனது	यदि	என்றால்
रिपू	சத்துருக்களிருவரும்	इदं	இந்த
तत्	அப்பேர்ப்பட்ட	बलं	சக்தி
अस्त्रबन्धं	அஸ்திரக்கட்டை	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
आसाद्य	அடைந்து	संशयस्थं	நம்பிக்கையற்றதாக
मुक्तौ	தப்பித் துக்கொண்டு கிட்டார்கள்	अहं	நான்
		अनुपश्यामि	கிணக்கின்றேன்.

निष्फलाः खलु संवृताः शरा वासुकितेजसः । आदत्तं यैस्तुसङ्ग्रामे रिपूणां मम जीवितम् ॥

धैः	“எனவகளைக்கொண்டு	वासुकितेजसः	அகத வாசுகியை திகர்
सुसंग्रामे	பெரும்போரில்		ந்த ஆற்றலுடைய
मम	எனது	शराः	பாணங்கள்
रिपूणां	சத்துருக்களது	निष्फलाः	பிரயோஜனமற்றவை
जीवितं	உயிர்	संवृताः खलु	ஆயினவே!” [கனாய்
आदत्तं	கவரப்பட்டதோ,		

एवमुक्त्वा तु संकुद्धो निश्वसन्नुरगो यथा । अववीक्षसां मध्ये धूम्राक्षं नाम राक्षसम् ॥

रक्षसां	அரக்கர்களின்	एवं	மேற்கண்டவாறு
मध्ये	முன்னிலையில்	अववा	சொல்லிவிட்டு
उरगः यथा	பாம்புபோலவே	धूम्राक्षं नाम	தும்ராக்ஷனென்ற
संकुद्धः	கிணங்கொண்டு	राक्षसं	அரக்கனைப் பார்த்து
निश्वसन्	பெருமூச்செறிந்து	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
तु	இவ்வியதத்தில்		* கட்டளைபிட்டான்:

गदाभिः पट्टिर्दण्डैरायसैर्भुसैर्भृशम् । परिवैर्भिन्दिपालैश्च भलैः प्रासैः परश्वयैः ॥ २६ ॥
 निर्ययू राक्षसा दिग्भ्यो नर्दन्तो जलदा यथा ॥ २७ ॥

राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	भलैः	பல்லமெனுமாயுதங் களோடும்
दिग्भ्यः	பல திக்குகளிலிருந்து	प्रासैः	சட்டிகளோடும்
गदाभिः	கடாதகளோடும்	परश्वयैः च	கோடாசலிகளோடும்
पट्टिरीः	பட்டயக்கத்தி களோடும்	जलदाः	மேகங்கள்
दण्डैः	வெறுத்தடி களோடும்	यथा	போலவே
आयसैः	இரும்பு	भृशं	மிக
सुसलैः	உலக்கைகளோடும்	नर्दन्तः	கர்ஜித்துக்கொண்டு
परिवैः	உழைத்துடி களோடும்	निर्ययूः	வெளிக்கிளம்பினார் கள்.
भिन्दिपालैः	பிந்திபாலமெனும் ஆயுதங்களோடும்		

रथैः कवचिनस्त्वन्ये ध्वजैश्च समलङ्कृतैः । सुवर्णजालविहितैः खरैश्च विविधाननैः ॥ २८ ॥
 हयैः परमशीघ्रैश्च गजेन्द्रैश्च मदोत्कटैः । निर्ययू राक्षसव्याघ्रा व्याघ्रा इव दुरासदाः ॥

दुरासदाः	அனுசமுடியாத	विविधाननैः	பலவித முகங்களூற்ற
व्याघ्राः इव	புலிகள் போன்ற	खरैः च	கோவேறுகழுதை களிலேறிக்கொண்டும்
अन्ये	சில	परमशीघ्रैः	மிக வேகமாய்ச் செல்லவல்ல
राक्षसव्याघ्राः	ஆரக்கப்புலிகள்	हयैः च	குதிரைகளிலேறிக் கொண்டும்
कवचिनः	கவசமணிந்தவர்	मदोत्कटैः	மதம்பிடித்த
ध्वजैः	தவஜங்களால் [களாய்	गजेन्द्रैः च	யாளையரசுகளின் மீதேறிக்கொண்டும்
समलङ्कृतैः च	நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்டவைகளும்	निर्ययूः	வெளிக்கிளம்பினார் கள்.
सुवर्णजाल- } विहितैः तु } रथैः	பொன்சரளங்களு டையவைகளுமான ரதங்களில் ஏறிக் கொண்டும்		

वृकसिंहमुखैर्युक्तं खरैः कनकभूषणैः । आसुरो ह रथं दिव्यं धूम्राक्षः खरनिखनः ॥ ३० ॥

खरनिखनः	கோவேறுகழுதைத் குரல்கொண்ட	वृकसिंहमुखैः	{ செந்நாய் சிக்கம் இவைகள் முகம் கொண்ட
धूम्राक्षः	தூம்ராக்கன்,	खरैः	கோவேறுகழுதை
कनकभूषणैः	பொன்னுபரணங்கள் கூண்டு	युक्तं	கூட்டப்பெற்ற [ளால்
		दिव्यं रथं	மகத்தான ரதத்தில்
		आसुरो ह	ஏறினான்.

स निर्यातो महावीर्यो धूम्राक्षो राक्षसैर्वृतः । हसन्वै पश्चिमद्वाराद्धनुमान्यत्र तिष्ठति ॥३१॥

महावीर्यः	மகாபீர க்கிசைமகாவி பாசிய	पश्चिमद्वारान्	மேற்குதாபிசில்வழி
ச:	அந்த	हनुमान्	ஹனுமான் [பாச]
धूम्राक्षः	தூம்ராக்ஷன்,	यस तिष्ठति	அங்கு நிற்சிவ்ருரோ அங்கு
राक्षसैः	அரக்கர்களால்	हसन् वै	சிரித்துக்கொண்டே
वृतः	சூழப்பெற்றவனாய்	निर्यातः	வந்துசென்றான்.

रथप्रवरमास्थाय स्वरयुक्तं स्वरस्वनम् ॥ ३२ ॥
प्रयान्तं तु महाघोरं राक्षसं भीमदर्शनम् । अन्तरिक्षगता घोराः शकुनाः प्रत्यपेक्षयन् ॥

स्वरस्वनम्	கோலேறுகழுதைச் சத்தமுற்று	भीमदर्शनं तु	பயங்கரமான தோற்ற முடையவனுமான
स्वरयुक्तं	பேரொலியிடுகிறதான	राक्षसं	அரக்களை
रथप्रवरं	சிறந்த ரதத்தில்	अन्तरिक्षगताः	ஆகாசத்தில் வட்ட மிட்ட
आस्थाय	ஏறிக்கொண்டு	घोराः	அசுபஞ்சகமான
प्रयान्तं	வந்துகொண்டிருக் கிறவனும்	शकुनाः	பறவைகள்
महाघोरं	மிகக்கொடியவனும்	प्रत्यपेक्षयन्	சூறுக்குநெடுக்காய் நிரிந்து தடுத்தன.

रथशीर्षे महान्भीमो मृधश्च निपपात ह । ध्वजाग्रे मथिताश्चैव निपेतुः कुणपाशनाः ॥३४॥

महान्	பெரிய	ध्वजाग्रे च	கொடியின் தளியி லும்
भीमः	பயங்கரமான	कुणपाशनाः एव	பிணத்தின்னிக்கழுது
मृधः च	ஒரு குழுவு	मथिताः	வரிசையாக [கஞ்றம்]
रथशीर्षे	ரதத்தின் சிகரத்தில்	निपेतुः	வந்து உட்கார்த்தன.
निपपात ह	விழ்ந்தது.		

रुधिरार्द्रो महाञ्छ्वेतः कबन्धः पतितो भुवि । विस्वरं चोत्सृजन्नादं धूम्राक्षस्य समीपतः ॥

रुधिरार्द्रः	ரத்தம் தோய்ந்த	नादं	சத்தத்தை
महान्	ஓர் பெரிய	उत्सृजन् च	துட்டுக்கொண்டே
श्चेतः	வெண்ணிறமான	धूम्राक्षस्य	தூம்ராக்ஷனது
कबन्धः	கபந்தம்	समीपतः	முன்னிலையில்
विस्वरं	கேட்கவொண்ணாத	भुवि	தரையில்
		पतितः	விழ்ந்தது.

ववर्ष रुधिरं देवः सञ्चाल च मेदिनी । प्रतिलोमं ववौ वायुर्निर्घातसमनिस्वनः ॥ ३६ ॥

देवः	மணமுத்தேவன்	वायुः	காற்று
रुधिरं	ரத்தத்தை	निर्घातसम-	இடக்குச்சமமான சத்
ववर्ष	பொழிந்தான்.	निस्वनः	தம்பண்ணிக்கொண்டு
मेदिनी च	பூமியும்	प्रतिलोमं	எதிராய்
सञ्चाल	நடுக்கிற்று.	ववौ	விசிற்று.

ஹிபஜாஸ: சரீ:—ஐம்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம். ॥ ५२ ॥

பூமாதவத:—தூம்ராக்கடி வதம்.

பூமாதம் மெய்ய நிரயாந்த ராகஸம் மீமவிக்ரமம் । திநெதுவானரா: சரீ மஹா யுதகாஹிண: ॥

யுதகாஹிண:	யுத்தந்தை எதிர்பார் ததுக் காத்துவின்ற	ராகஸம்	அரக்கனை
வானரா:	வானர்கள்	நிரயாந்த	வந்துகொண்டிருத்
சரீ	எவ்வொரும	மெய்ய	பார்த்து (கிறவனுக்
மீமவிக்ரமம்	அஞ்சுத்தக்க பராக்ர மம் பொருந்திய	மஹா:	உள்ளம் பூரித்தவர் களால்
பூமாதம்	தூம்ராக்கடின் வந்த	திநெது:	தூரவாரம் செய்தார் கள்.

தேபா யுதமுல யுதம் சஜஜே ஹிரகஸாய । அந்யோந்ய பாட்பீயோர் நிரதா ஸ்யமுதரீ: ॥ २ ॥

பாட்பீ:	மாங்குகளைக்கொண்டும்	ஹிரகஸா	வானர்களுக்கும்
ஸ்யமுதரீ:	{ குலங்களைக்கொண் டும் முத்கரங்களைக் கொண்டும்	பீயர்	ராஜாஸர்களுக்கும்
அந்யோந்ய	ஒருவரையொருவர்	நிரதா	பயங்கரமானதும்
நிரதா	புடைக்கும்	யுதமுல	மிகக் குழப்பத்துட னிருக்கிறதான
தேபா	அந்த	யுதம்	பேர்
		சஜஜே	உண்டாபிற்று.

பீரேஷ் பரிபேஷிதேஸிஸுலேஷாபி சந்தை: । ராகஸவானரா பீரேவினிகுதா: சமந்த: ॥ ३ ॥

பீரே:	கொடிய	ராகஸ:	அரக்கர்களால்
பிபே: ச	பலவித	சந்தை:	ஒன்றுகூடி
பரிபே: ச	உழைத்தடிக்காரனும்	வானரா:	வானர்கள்
பிஸுலே: அபி	முத்தலைச் சூலங்களா லும்	சமந்த:	நாற்புறங்களிலும்
பீரே:	கொடிய	வினிகுதா:	கெட்டித்தள்ளப் பட்டார்கள்.

வானரே ராகஸாஷாபி டுமேபூபீ சமீகூதா: । ராகஸாஷாபி சங்குடா வானராநிசிதே: சரீ: ॥ ४ ॥

விவ்யபூபீரஸங்குதே: கங்குபீரநிசிதே: ॥ ५ ॥

ராகஸா: ச	அரக்கர்களும்	கங்குபீ:	கழுதகளின் இறகுக ளைபுடைபவைகளும்,
டுமே: அபி	விருக்டங்களாலையே	அநிசிதே:	குறிதப்பாது பாய வல்லவைகளும்,
வானரே:	வானர்களால்	நிசிதே: அபி	கொலைகளுமான
மூமீ	தகையுடன் தகையாக	சரீ: ச	பாணங்களாலையே
சமீகூதா:	கிழ்த்தப்பட்டார்கள்.	சங்குடா:	கொபம் தலைக்கேறிய வர்களால்
ராகஸா:	அரக்கர்கள்	வானரா:	வானர்களை
பிபேஷாபி:	பயங்கரந்தோற்ற முடையவைகளும்,	விவ்யபூ:	துளைத்தார்கள்.

ते गदाभिश्च भीमाभिः पट्टिशैः कूटमुद्गरैः । विदार्यमाणा रक्षोभिर्वानरास्ते महाबलाः ॥
अमर्षाञ्जनितोद्धर्षाश्चकूः कर्माण्यभीतवत् ॥ ७ ॥

ரஹி: ஆர்க்கர்களால்
भीमाभिः பயங்கரமான
गदाभिः च கதைகளைக்கொண்டும்
पट्टिशैः பட்டயக்கத்திகளைக்
கொண்டும்,
कूटमुद्गरैः கூடமுக்கரமெனும் ஆ
யுதங்களைக்கொண்டும்
विदार्यमाणा: துளைக்கப்படும்
ते ते அந்தந்த

महाबलाः மகா பலசாலிகளான
वानराः வானர்கள்
अमर्षात् ஆவமான த்தை
சகியாமையால்
जनितोद्धर्षा: உத்தராகக்கொண்ட
வர்களால்
अभीतवत् சிறிதும் அச்சமின்றி
कर्माणि அரிய செயல்களை
चकू: செய்தனர்.

शरनिभिर्ब्रगात्रास्ते शूलनिभिर्ब्रदेहिनः । जगृहुस्ते द्रुमांस्तत्र शिलाश्च हरियूथपाः ॥ ८ ॥

ते அந்த
हरियूथपाः வானரகேளைத்தலை
तस्य அப்பொழுது [வர்கள்
शरनिभिर्ब्रगात्राः { பாணங்களால் துளை
க்கப்பட்ட சரீர
முடையவர்களால்

शूलनिभिर्- } குலத்தால் குத்தப்
देहिनः } பட்ட தேகமுடைய
வர்களாகி
द्रुमान् மரங்களையும்,
शिलाः च மலைகளையும்
जगृहुः கைக்கொண்டனர்.

ते भीमवेगा हरयो नर्दमानास्ततस्ततः । ममन्धू राक्षसान्भीमात्रामानि च वभाषिरे ॥ ९ ॥

ते அந்த
भीमवेगा: மகா சக்திமான்
हरयः வானர்கள் [எரிய
ततस्ततः எங்கும்
नर्दमाना: அட்டகாசம் செய்து
கொண்டு

भीमान् கொடிய
राक्षसान् ஆர்க்கர்களை
ममन्धू: தவம்சம்செய்தார்கள்.
नामानि च பெயர்களையும்
वभाषिरे சொல்லிக்கொண்
டார்கள்.

तद्वभूवाद्भुतं घोरं युद्धं वानररक्षसाम् । शिलाभिर्विविधाभिश्च बहुभिश्चैव पादपैः ॥ १० ॥

वानर/रक्षसां வானர்களுக்கும்
ராக்ஷஸர்களுக்கும்
तत् அந்த
घोरं युद्धं பயங்கரமான போர்
विविधाभिः பலவகை

शिलाभिः च கற்பகைகளாலும்
बहुभिः பல
पादपैः च एव விருகைகளாலும்
अद्भुतं அற்புதமாக
बभूव இருந்தது.

राक्षसा मथिताः केचिद्दानरैर्जितकाशिभिः । प्रवेमू रुधिरं केचिन्मुखै रुधिरभोजनाः ॥

जितकुशभिः வெற்றியால் விளங்கிய
दानरैः வானர்களால்
केचिद् राक्षसाः சில ஆர்க்கர்கள்
मथिताः பிண்டமாக்கப்
பட்டார்கள்.

रुधिरभोजनाः ரத்தத்தைக் குடிப்ப
केचिद् சிலர் [வர்களான
मुखै: வாய்களால்
रुधिरं ரத்தத்தை
प्रवेसु: கக்கினார்கள்.

पार्श्वेषु दारिताः केचित्केचिद्वाशीकृता द्रुपैः । शिलाभिश्चूर्णिताः केचित्केचिदन्तर्विदारिताः॥

கேசிர்	கிலர்	கேசிர்	கிலர்
பாற்சு	விவாப்பக்கங்களில்	சிலாभि:	கற்பாறைகளால்
தாரிதா:	துண்டிக்கப்பட்டார்	சூர்ணிதா:	பொடிபாக்கப்பட்டார்
கேசிர்	கிலர் [கன்.		கன்.
துமே:	விருகதங்களால்	கேசிர்	கிலர்
ராஸிகூதா:	குடியலாய்க் குடிக்கப் பட்டார்கள்.	துமே:	பதனனால்
		விதாரிதா:	கிழிக்கப்பட்டார்கள்.

ध्वजैर्विमयितैर्भग्नैः खरैश्च विनिपातितैः । रथैर्विध्वंसितैश्चापि पतितै रजनीचरैः ॥ १३ ॥

गजेन्द्रैः पर्वताकारैः पर्वताग्रैर्वनौकसाम् । मथितैर्वाजिभिः कीर्णं सारोर्हैर्वसुधातलम् ॥ १४ ॥

விமயிதே:	முறித்து	ரஜனீச்சே:	அரக்கர்களாலும்
மபே:	ஒடிக்கப்பட்ட	பர்வதாக்கே:	மலைகளை நிகர்த்த
ப்வஜே:	தவஜங்களாலும்	மயிதே:	மாண்ட
வினிபாதிதே:	கிழே வீழ்த்தப்பட்ட	மஜேந்திரே:	யானைகளாலும்
கரே:	கோவேறுகமுதை களாலும்	சாரோஹே:	சாரதியுடன்கடிய
விபவ்ஸிதே:	உருவழிக்கப்பட்ட	வாஜிभि:	குதிரைகளாலும்
ரயே: ச	ரதங்களாலும்	வனௌகஸாம்	வானரர்களுடைய
பதிதே:	இறந்துவிடந்த	பர்வதாமி: ச	மலைச்சிகரங்களாலும்
		வசுபாதலம்	பூதலம்
		கீர்ணம்	நிரம்பியிருந்தது.

वानरैर्भीषविक्रान्तैराश्रुत्याश्रुत्य वेगितैः । राक्षसाः करजैस्तीक्ष्णैर्मुखेषु विनिकर्तिताः॥ १५ ॥

மீஸவிக்ரான்தே:	அளவுகடந்த ஆற்ற ஹூடையவர்களும்	தீக்ஷை:	உரிய
வேகிதே:	உதவலுறும் மிகுந்த வர்களுமாவன	கரஜே:	நகங்களால்
வானரே:	வானரர்களால்	ராக்ஷஸா:	அரக்கர்கள்
ஆஸுத்ய ஆஸுத்ய	துள்ளித்துள்ளி	முகேசு	முகங்களில்
		வினிகர்திதா:	பிடிக்கப்பட்டார்கள்.

विवर्णवदना भूयो विप्रकीर्णशिरोरुहाः । मृदाः शोणितगन्धेन निपेतुर्धरणीतले ॥ १६ ॥

மூய:	அதிகமாய்	சோணிதகந்தேன	சத்தநாதத்தால்
விவரணவதனா:	முகவெள்ளிகுன்றிய வர்களாய்	மூதா:	மயக்கங்கொண்டவர்
விபிரகீர்ணசிர்ரூஹா:	தலைமயிர்கள் கலைய	பரணிதலே	பூமியில் [களாய்
		நிபேது:	விழுந்தார்கள்.

अन्ये परमसंकुद्धा राक्षसा भीमनिस्वनाः । तर्ह्यैवाभिधावन्ति वज्रस्पर्शसमैर्हरीन् ॥ १७ ॥

अन्ये	சில	वज्रस्पर्शसमैः	வஜ்ராயுதத்தின் உறு
राक्षसाः	அரக்கர்கள்		தியை நிகர்த்த
परमसंकुद्धाः	மிகச்சினங்கொண்ட	तर्ह्यैः एव	உள்ளங்கைகளால்
	வர்களுடைய		ஸேவையே
भीमनिस्वनाः	பயங்கரமாய் அட்டகா	हरीन्	வானரர்களை
	சம் செய்துகொண்டு	अभिधावन्ति	புடைத்தார்கள்.

वानरैरापतन्तस्ते वेगिता वेगवत्तरैः । मुष्टिभिश्चरणैर्दन्तैः पादपैश्चावधोयिताः ॥ १८ ॥

वेगिताः	வேகம்கொண்டு	मुष्टिभिः	முஷ்டிகளாலும்
आपतन्तः	எதிர்த்தாவரும்	चरणैः	கால்களாலும்
ते	அவர்கள்	दन्तैः	பற்களாலும்
वेगवत्तरैः	அவர்களிலும் அதிக	पादपैः च	விருகட்களாலும்
	வேகம்கொண்ட	अवधोयिताः	துள் புறுத்தப்பட்ட
वानरैः	வானரர்களால்		டார்கள்.

वानरैर्हन्यमानास्ते राक्षसा विप्रदुद्रुवुः ॥ १९ ॥

वानरैः	வானரர்களால்	राक्षसाः	அரக்கர்கள்
हन्यमानाः	ஒலிம்சிக்கப்படும்	विप्रदुद्रुवुः	புறங்காட்டியோடத்
ते	அந்த		தலைப்பட்டார்கள்.

सैन्यं तु विद्रुतं दृष्ट्वा भूमाक्षो राक्षसर्षभः । क्रोधेन कदनं चक्रे वानराणां युयुत्सताम् ॥

राक्षसर्षभः	ராசுஷஸை த்தபாலிய	युयुत्सतां	போருக்கு உத்ஸாகம்
भूमाक्षः	தூம்ராசுஷன்		கொண்ட
सैन्ये	சேனையை	वानराणां	வானரர்களை
विद्रुतं तु	அஞ்சி ஒடுவதாய்	क्रोधेन	கோபத்தால்
दृष्ट्वा	பார்த்து	कदनं चक्रे	அழிக்கத் தலைப்பட்
			டான்.

मासैः प्रमथिताः केचिद्वातराः शोणितस्रवाः । मुद्गरैराहताः केचिस्पतिता धरणीतले ॥ २१ ॥

केचि	சில	केचि	சிலர்
वातराः	வானரர்கள்	मुद्गरैः	இரும்புலக்கைகளால்
मासैः	சட்டிகளால்	आहताः	அடிபுண்டவர்களால்
प्रमथिताः	குத்தப்பட்டு	धरणीतले	பூமியில்
शोणितस्रवाः	ரத்தத்தை வழிய	पतिताः	சாய்ந்து விட்டார்கள்
	விட்டார்கள்.		

धूम्राक्षस्तु धनुष्पाणिर्वानरात्रणमूर्धनि । इस्निद्रावयामास दिशस्तु शरदृष्टिभिः ॥ २७ ॥

ஐமூர்஑னி	பேரர்முனையின	ஹஸந் து	கிரித்துக்கொண்டே
பூமாத்:	தூம்ராக்ஷன்	வானரந்	வானரர்களை
தனுஷ்பாணி:	கையில் விந்ரிடித்தவ	திச: து	எல்லாத்திக்குகளிலும்
சரதூரிமி:	சரமாசிகளால் [ஐய]	விதாவயாஸ	தாத்தியடித்தான்.

धूम्राक्षेणार्दितं सैन्यं व्यथितं दृश्य मारुतिः । अभ्यवर्तत संकुदः प्रगृह्य विपुलां शिलाम् ॥

மாருதி:	ஹனுமான்	சங்குத:	மிதச் சினங்கொண்டு
பூமாத்:	தூம்ராக்ஷனால்	விபுலா	பெரிய
சैन्य	சேனையை	சிலா	பாறையொன்றை
அர்दि	தன்புறுத்தப்பட்டு	प्रगृह्य	எடுத்துக்கொண்டு
व्यथितं	கலங்கிவிட்டதாய்	अभ्यवर्तत	எதிர்த்துச்சென்றார்.
दृश्य	பார்த்து		

क्रोधाद्दिगुणताम्राक्षः पितृल्यपराक्रमः । शिलां तां पातयामास धूम्राक्षस्य रथं प्रति ॥

पितृल्यपराक्रमः	தந்தைக்கொப்பான பாக்கரமமுடைய	तां	அந்த
क्रोधात्	கோபத்தால் [அவர்]	சிலா	பாறையை
दिगुणताम्राक्षः	{ முன்னிலை இருமுட க்கு சிவந்த கண்களு டையவராய்	பூமாத்	தூம்ராக்ஷனது
		ரथ் प्रति	தேவரக்குறிவைத்து
		पातयामास	எறிந்தார்.

आपतन्ती शिलां दृष्ट्वा गदामुद्यम्य संभ्रमात् । रथादापुत्य वेगेन वसुधायां व्यतिष्ठत् ॥

சிலா	அற்பாறையை	उद्यम्य	எடுத்துக்கொண்டு
आपतन्ती	மேல்விழ வருவதை	रथात्	ரதத்திலின்றி
दृष्ट्वा	கவனித்து	वेगेन आपुत्य	விசைரையில் குதித்து
संभ्रमात्	ஊக்கத்தால்	वसुधायां	பூமியில்
गदां	கதையை	व्यतिष्ठत्	நின்றாவிட்டான்.

सा प्रमथ्य रथं तस्य निपपात शिला भुवि । सचक्रकूवरं साध्वं सध्वजं सशरासनम् ॥

சா சிலா	அந்தக் கற்பாறையை	सध्वजं	கொடிகளோடும்
तस्य रथं	அவனது ரதத்தை	सशरासनं	விற்களோடும்
सचक्रकूवरं	சக்கரங்களோடும்	प्रमथ्य	கொறுக்கிவிட்டு
	எர்க்காக்களோடும்	भुवि	பூமியில்
साध्वं	குதிரைகளோடும்	निपपात	விழுந்தது.

स भङ्क्त्वा तु रथं तस्य हनुमान्मारुतात्मजः । रक्षसां कदनं चक्रे सस्कन्धविटपैर्दुमैः ॥

मारुतात्मजः	வாயுபதவரனது	सस्कन्धविटपैः	அடிபாக்களோடும்
सः	அந்த [புதல்வராகிய]		களைகளோடும்படிய
हनुमान्	ஹனுமார்	दुमैः तु	விருகட்களையெல்லாம்
तस्य रथं	அவனது ரதத்தை	रक्षसां	அரக்கர்களை
भङ्क्त्वा	கொறுக்கிவிட்டு	कदनं चक्रे	அழிக்கத் தலைப்பட்டார்.

विभिन्नशिरसो भूत्वा राक्षसाः शोणितोक्षिताः । द्रुमैः प्रव्यथिताश्चान्ये निपेतुर्धरणीतले ॥

अन्ये	சில	शोणितोक्षिताः	ரத்தத்தைப் பெருக் கிக்கொண்டு
राक्षसाः च	அரக்கர்களும்	प्रव्यथिताः	திராந்துக்கக்கொண் டவர்களாய்
द्रुमैः	மரங்களால்	धरणीतले	பூமியில்
विभिन्नशिरसः	தலைகளுடையவர் களாய்	निपेतुः	விழுந்தார்கள்.
भूत्वा	ஆகி		

विद्राव्य राक्षसं सैन्यं हनुमान्पारुतात्मजः । गिरेः शिखरमादाय धूम्राक्षमभिद्रुव ॥३४॥

मारुतात्मजः	வாயுகுமாரனாகும்	शिखरं	சிகரமொன்றை
हनुमान्	ஹனுமான்	आदाय	கையிலெடுத்துக் கொண்டு
राक्षसं	ராக்ஷஸ	धूम्राक्षं	தூம்ராக்ஷன்
सैन्यं	படைபடை	अभिद्रुव	புடைக்கத்தலைப் பட்டார்.
विद्राव्य	பறக்க ஆடித்துவிட்டு		
गिरेः	மலையின்		

तमापतन्तं धूम्राक्षो गदामुद्यम्य वीर्यवान् । विनर्दमानः सहसा हनुमन्तमभिद्रवन् ॥ ३५ ॥

वीर्यवान्	வீரனாகிய	आपतन्तं	எதிர்த்துவரும்
धूम्राक्षः	தூம்ராக்ஷன்	तं	அந்த
गदां	கதையை	हनुमन्ते	ஹனுமனை
उद्यम्य	ஒங்கிக்கொண்டு	सहसा	வதுக்கொண்டு
विनर्दमानः	அட்டகாசம் செய்கின் றவனாய்	अभिद्रवत्	தாக்கினான்.

ततः क्रुद्धस्तु वेगेन गदां तां बहुकण्टकाम् । पातयामास धूम्राक्षो मस्तके तु हनुमतः ॥

धूम्राक्षः	தூம்ராக்ஷன்	वेगेन तु	வேகமாகத்தானே
बहुकण्टकां	பல முட்களுற்ற	हनुमतः	ஹனுமனாகைய
तां	அந்த	मस्तके	தலையில்
गदां तु	கதையையே	ततः	அப்பொழுது
क्रुद्धः	கொங்கொண்டவனாய்	पातयामास	பாடிக்கொண்டான்.

ताडितः स तथा तत्र गद्या भीमरूपया

॥ ३७ ॥

सः	அவர்	तथा	அந்த
तत्र	அப்பொழுது	गद्या	கதையால்
भीमरूपया	பலங்கரமான	ताडितः	அடிக்கப்பட்டார்.

स कपिर्मास्तबलस्तं प्रहारमचिन्तयन् । धूम्राक्षस्य शिरोमध्ये गिरिशृङ्गमपातयत् ॥ ३८ ॥

மாஸ்தவக:	வாய்பகவ: ஐந்தறல் கொண்ட	अचिन्तयन्	பொருட்படுத்தாதவ
कपि:	வானரராகும்	धूम्राक्षस्य	தூம்ராக்ஷஸது [ராய்]
स:	அவர்	शिरोमध्ये	நடுத்தலையில்
तं प्रहारं	அந்த அடிபை	गिरिशृङ्गं	மலைச்சிகரத்தை
		अपातयत्	எறிந்தார்.

स विह्वलितसर्वाङ्गो गिरिशृङ्गेण ताडितः । पपात सहसा भूमौ विकीर्ण इव पर्वतः ॥ ३९ ॥

गिरिशृङ्गेण	மலைச்சிகரத்தால்	विकीर्णः	சிதறுண்ட
ताडितः	அடிபுண்ட	पतितः इव	மலை என்னவே
स:	அவன்	सहसा	சடக்கென
विह्वलितसर्वाङ्गः	உருப்புக்கொல்லாம் சிதற	भूमौ	பூமியில்
		पपात	ஊழ்ந்தான்.

धूम्राक्षं निहतं दृष्ट्वा हतशेषा निशाचराः । त्रस्ताः प्रविविशुल्बं वध्यमानाः सुवङ्गमैः ॥

हतशेषा:	மடிவாது எஞ்சிய	तस्ताः	திகிலடைந்தவர்களாய்
निशाचराः	அரக்கர்கள்	सुवङ्गमैः	வானரசர்களால்
धूम्राक्षं	தூம்ராக்ஷனை	वध्यमानाः	புடைக்கப்படுகின்ற வர்களாகவே
निहतं	மாண்டுவிட்டவனாக	लङ्का	லங்கைக்கு
दृष्ट्वा	பார்த்து	प्रविविशुः	திரும்பிச்சென்றார்கள்.

स तु पवनसुतो निहत्य शत्रुं क्षतजवहाः सरितश्च संनिकीर्य ।

रिपुवधजनितश्रमो महात्मा मुदमगमत्कपिभिः सुपूज्यमानः ॥ ४१ ॥

महात्मा	மகாத்மாவாகும்	रिपुवधजनित-}	சத்ருவைக்கொன்றதா
स:	அந்த	शमः तु }	ஐண்டாகிய ஆயாச
पवनसुतः	வாயுசுமாரர்		த்துடனிருக்கையி
सरितः	நதிகளை		லும்
क्षतजवहाः }	ரத்தப்பெருக்கெடுத்த	कपिभिः	வானரர்களால்
सन्निकीर्य }	ஐ ஓடச்செய்து	सुपूज्यमानः	கொண்டாடப்படுகிற வராய்
शत्रुं च	சத்ருவையும்	मुद	சந்தேதரவந்ததை
निहत्य	கொன்றுவிட்டு	अगमत्	அடைந்தார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे द्विपञ्चाशः सर्गः ॥

विपञ्चाशः सर्गः - ஐம்பத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம். || 43 ||

वज्रदेहयुजम्—வஜ்ரதம்ஷ்டிர யுத்தம்.

धूम्राक्षं निहतं श्रुत्वा रावणो राक्षसेश्वरः । क्रोधेन महताऽऽविष्टो निश्वसन्नुरगो यथा ॥

राक्षसेश्वरः	ராட்சஸேஸ்வரனாரும்	यथा	பேரஸவே
रावणः	ராவணன்	निश्वसन्	பெருமூச்செறிந்து
धूम्राक्षं	தும்ராட்சக்ஷன்	महता	பெரும்
निहतं	மாண்டுவிட்டவனாக	क्रोधेन	கோபத்தால்
श्रुत्वा	கேட்டு,	आविष्टः	பற்றப்பட்டான்.
उरगः	சர்ப்பம்		

दीर्घमुष्णं विनिश्वस्य क्रोधेन कलुषीकृतः । अम्रयीद्राक्षसं शूरं वज्रदेहं महाबलम् ॥ २ ॥

दीर्घं	தீர்க்கமாயும்	महाबलं	மகாபலசாலியும்
उष्णं	வெப்பமாயும்	शूरं	சூரனுமாகிய
विनिश्वस्य	பெருமூச்சுவிட்டு	वज्रदेहं	வஜ்ரதம்ஷ்டிரதென்ற
क्रोधेन	கோபத்தால்	राक्षसं	ராக்க்ஷஸ்பார்த்து
कलुषीकृतः	மதிமயக்கிய அவன்	अम्रयीन्	பின்வருமாறு கட டனாகிட்டான்.

गच्छ त्वं वीर निर्याहि राक्षसैः परिवारितः । जहि दाशरथि रापं सुग्रीवं वानरैः सह ॥

वीर	“வீரனே !	दाशरथि	தசரதரின் புதன்வனு
त्वं	நீ		கிய வக்ஷமணியும்
गच्छ	எகுவாய்.	रापं	ராமனையும்
राक्षसैः	ராக்கசர்களால்	सुग्रीवं	சுகிரீவனையும்
परिवारितः	சூழப்பட்டவனாய்	वानरैः सह	வானரர்களுடனாக
निर्याहि	நீ புறப்பட்டுச்செல் வாயாக.	जहि	கொன்றுவா.”

तथेत्युक्त्वा द्रुततरं मायावी राक्षसेश्वरः । निजगाम बलैः सार्धं बहुभिः परिवारितः ॥

मायावी	மாயாவியாகிய	उक्तवा	கொண்டிவிட்டு
राक्षसेश्वरः	ராட்சஸேஸ்வரனாக	बहुभिः	பல
	(மான்)	बलैः	கேளைகளோடு
तथा	“அப்படியே செய்தி மேன்”	सार्धं	சுடி
इति	என்று	परिवारितः	சூழப்பட்டவனாய்
		द्रुततरं	வெகுவகுவிரிவ்
		निजगाम	புறப்பட்டான்.

एतानौत्पातिकान्दृष्ट्वा वज्रदंष्ट्रो महाबलः । धैर्य्वालुम्य तेजस्वी निर्जगाम रणोत्सुकः ॥

மகா வஜ்ரதண்டை	மகா சக்திமா நுதல்	ஐதா	பார்த்து
தேவஸி	மகா ஆத்திரணைய	தேவ	ஆண்மைபொன்
	வனுமான	அலமய	நம்பி [ஹையே]
வஜ்ரதண்டை	வஜ்ரதந்தட்டை	ரணோசுக:	யுத்தமென நினைவர
ஏதாந்	இந்த		சையுன்னவனுய்
ஔபாதிக்காந்	அபசருனங்களை	நிர்ஜகாம	புறப்பட்டான்.

तांस्तु निष्क्रमतो दृष्ट्वा वानरा जितकाशिनः । मणोदुः सुमहानादान्पूरयंश्च दिशो दश ॥

ஜிதகாசின:	வெற்றியுடன்	ஐதா	பார்த்ததுமே
	விளங்கிய	சுமஹானாந்	பேரொளிகளை
வானரா:	வானர்கள்	மணோ:	இட்டார்கள்.
தாந்	அவர்களை	தச	பத்து
நிஷ்ஹமத:	வெளிக்கிளம்பிகளு	திச: வ	திக்குகளையும்
	கின்றவர்களாக	பூரயந்	கிரப்பினார்கள்.
			(ஆரம்பம்)

ततः प्रवृत्तं तुमुलं हरीणां राक्षसैः सह । घोराणां भीमरूपाणामन्योन्यवधकाङ्क्षिणाम् ॥

ततः	அப்பொழுது	ஹரிணா	வானர்களுக்கும்
घोराणां	கொடியவர்களும்		
भीमरूपाणां	பயங்கரமான உருவ	ராசசை: சஹ	அரக்கரோடுகூட
	முண்டவர்களும்		
अन्योन्यवध- काङ्क्षिणां	வதைக்கும் விஷயத் தில் நான் முன்னே, நான் முன்னே என்று உத்தராகங்கொண்ட வர்களுமான	துமுல்	கலவரமான போர்
		प्रवृत्तम्	தொடங்கிற்று.

निष्पतन्तो महोत्साहा भिन्नदेहशिरोधराः । रुधिराक्षितसर्वाङ्गा न्यपतञ्जगतीतले ॥ २० ॥

महोत्साहा:	மிருத்த உத்சாகம்	रुधिराक्षितसर्वाङ्गा:	எல்லா அவயவங்களும்
	கொண்டவர்களாய்		ரத்தம் தோய்ந்து
निष्पतन्तः	நெளியில் வந்தவர்கள்	जगतीतले	மண்டலையில்
भिन्नदेहशिरोधरा:	{ உடல்களும் தலை களும் வேறுபட்ட வர்களாய்	न्यपतन्	விழுந்தார்கள்.

केचिदन्योन्यमासाद्य शूराः परिषपाणयः । विक्षिपुर्विविधं शस्त्रं समरेष्वनिवर्तिनः ॥ २१ ॥

परिषपाणयः	{ உழைத்தடிக்கைக் கையில் கொண்டவர் களும்	शूरा:	சூரர்கள்
समरेषु	போர்களில்	अन्योन्यं	நான் முன்னே நான் முன்னே என்று
अनिवर्तिनः	புறக்காட்டி ஓடாத	आसाद्य	தாக்கி
केचिन्	சில [வர்களுமான]	विविधं शस्त्रं	பலவித சஸ்திரத்தை
		विक्षिपुः	எறிந்தார்கள்.

द्रुमाणां च शिलानां च शस्त्राणां चापि निस्वनः । श्रूयते सुमहांस्तत्र घोरो हृदयभेदनः॥

तत्र	அப்பொழுது	सुमहान्	அதிகமாகவும்
द्रुमाणां च	மரக்களுடையவும்	घोरः	பயங்கரமாகவும்
शिलानां च	பாறைகளுடையவும்	हृदयभेदनः अपि	நெருக்கத்தொத்தப்பிளப்பு பதமாகவும்
शस्त्राणां च	ஆயுதக்களுடையவும்	श्रूयते	கேட்க்கப்பட்டது.
निस्वनः	சத்தமானது		

स्थनेभिस्वनस्तत्र धनुषश्चापि निस्वनः । शङ्खभेरीमृदङ्गानां वभूव तुमुलः स्वनः ॥ २३ ॥

तत्र	அப்பொழுது	स्वनः	ஒலியும்
स्थनेभिस्वनः	ரதசக்கங்கலின் சத்தம்	अपि च	ஆகிய எல்லாமும்
धनुषः निस्वनः	கில்லெளலியும் (மும்	तुमुलः	குறுப்பமாக
शङ्खभेरीमृदङ्गानां	சங்கம், பேரீ, மிருதங் கம் இவைகளுடைய	वभूव	இருந்தது.

केचिदस्त्राणि संसृज्य बाहुयुद्धमकुर्वत ॥ २४ ॥

केचित्	சிலர்	बाहुयुद्धं	கைச்சண்டையை
अस्त्राणि	ஆஸ்திரங்களை	अकुर्वत	செய்யலானார்கள்.
संसृज्य	சேரயோகித்தவிட்டு		

तलैश्च चरणैश्चापि मुष्टिभिश्च द्रुमैरपि । जानुभिश्च हताः केचिद्विजदेहाश्च राक्षसाः ॥ २५ ॥

केचित्	சிலர்	जानुभिः च	முதுந்தாள்களாலும்
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	द्रुमैः अपि च	விருகட்களாலும்
तलैः च	உள்ளங்கைகளாலும்	भिज्जदेहाः	உடல் பிளவுண்டவர் களாய்
चरणैः अपि च	கால்களாலும்	हताः	கொல்லப்பட்டார்கள்.
मुष्टिभिः च	முஷ்டிகளாலும்		

शिलाभिश्चूर्णिताः केचिद्वानरैर्धुद्धदुर्मदैः ॥ २६ ॥

केचित्	சிலர்	शिलाभिः	கற்பாறைகளால்
युद्धदुर्मदैः	பேரளில் செருக்குற்ற	चूर्णिताः	பொடிமாக்கப் பட்டார்கள்.
वानरैः	வானரர்களால்		

वज्रदंष्ट्रो भृशं वाणै रणे विनासयन्हरीन् । चचार लोकसंहारे पाशहस्त इवान्तकः ॥ २७ ॥

वज्रदंष्ट्रः	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன்	हरीन्	வானரர்களை
लोकसंहारे	பிரளயகாலத்தில்	वाणैः	பாணங்களால்
पाशहस्तः	பாசாயுதமேந்திய	भृशं	மிகவும்
अन्तकः	யமன்	विनासयन्	பயமுறுத்திக் கொண்டு
श्व	பேரவளை	चचार	திரிந்தான்.
रणे	பேரளில்		

बलवन्तोऽस्त्रविदुषो नानाप्रहरणा रणे । जघुर्वानरसैन्यानि राक्षसाः क्रोधमूर्च्छिताः ॥

ரணே போரில்
நானாபஹ்ரணா: பல ஆயுதக்கலைக்கை
யில்கொண்டவர்களும்
அஸ்த்ரவீதுஷ: அஸ்த்ரக்கலைவில்
நிபுணர்களும்
பலவந்த: பலசாலிகளுமான

ராஷஸா: அரக்கர்கள்
கோபமூர்ச்சிதா: கோபமுண்டவர்கள்
வானசைன்யானி வானாச்சேனைகளை
ஜகது: புடைத்தார்கள்.

निघ्नतो राक्षसान्द्रष्ट्वा सर्वान्वालिசुतो रणे ।

ரணே போரில்
வாலிசுத: வாலியின் புதல்வன்
ராஷஸான் அரக்கர்கள்
சர்வான் எல்லோரையும்
நிஹத: புடைக்கின்றவர்கள்
ஐதூ கவனித்து [நாய்]

क्रोधेन द्विगुणाविष्टः संवर्तक इवानलः ॥

சுவர்தக: பிரளயகாலத்திய
அனல: இவ அக்னிபோலவே
கோவேன சினத்தால்
द्विगुणाविष्टः { முன்னிலும் இருமடங்
கு ஆவேசத்துடன்
சினங்கினான்.

ताव्राक्षसगणान्सर्वान्द्रुसमुद्यम्य वीर्यवान् ।

चकार कदनं धीरं शक्रतुल्यपराक्रमः

சக்துல்யபராஹ்ம: { இக்கிரஹை நிகர்த்த
ஆண்மைமுடையவ
னும்
வீர்யவான் மகா ஆற்றலுடைய
அஹ்ம: அக்கதன் [வலுமான
கோபததால் சிவந்த
கண்களையுடையவனாகி
வூஷ் உதமய ஓர் மரத்தை எடுத்து
தான் அந்த [க்கொண்டு]

अङ्गदः क्रोधताम्राक्षः सिंहः क्षुद्रमृगानिव ॥

॥ ३१ ॥

ராஷஸகணான் ராஷஸகணங்கள்
சர்வான் எல்லோரையும்
சிங்ஹ: ஒரு சிங்கம்
அங்குமரான் அந்நயிருக்கலை
இவ எவ்வண்ணமோ அவ்
வண்ணமே
வீர் அசுரநயமாய்
கடன் சகார அழிக்கத்தலைப்பட்
டான்.

अङ्गदाभिहतास्तत्र राक्षसा भीमविक्रमाः ।

தன் அப்பொழுது
அஹ்மதாஹிதா: அக்கதனால் புடைக்
கப்பட்ட

भीमविक्रमाः மகாபரக்காமராலி
ராஷஸா: அரக்கர்கள் [கொடிய]

विभिन्नशिरसः पेतुर्निकृत्ता इव पादपाः ॥

விभिத்தசிரச: தலைகளுடைந்து
பெது: வேருடன் வெட்டப்
பாடபா: மரங்கள் [பட்ட
இவ போலவே
பெது: விழுந்தார்கள்.

रथैरश्वैर्ध्वजैश्चित्रैः शरीरैर्हरिरक्षसाम् । रुधिरेण च सञ्जञ्जन्ना भूमिर्मयकरी तदा ॥ ३२ ॥

தர: அப்பொழுது
பூமி: பூமியானது
ரத: ரதங்களாலும்
அசு: குதிரைகளாலும்
பிவி: பல் கொடிக்களாலும்

ஹிரகஸ: வானார்களுடையவும்
அரக்கர்களுடையவும்
சரீர: உடல்களாலும்
ரதிரே: ரதத்தாலும்
மயகரீ: பார்ப்பவர்களுக்கு
பயத்தைத் தருகிற
சங்கஜா: சூழ்க்கிடந்தது. [நாய்]

हारकेयूरवस्त्रैश्च शस्त्रैश्च समलंकृता । भूमिर्भाति रणे तत्र शारदीव यथा निशा ॥ ३४ ॥

तत	அப்பொழுது	शस्त्रैः च	சக்திரங்களுடனும்
रणे	போரில்	समलंकृता	அலங்கரிக்கப்பட்ட
भूमिः	பூமியானது		தரம்
हारकेयूरवस्त्रैः च	{ தரரசுக்கள், கைவளைகள், வஸ்திரங்கள் இவைகளாலும்	शारदी इव	சரத்தினத்திய
		निशा यथा	இரவுபோலவே
		भाति	விளங்கிற்று.

अङ्गदस्य च वेगेन तद्राक्षसबलं महत् । प्राकम्पत तदा तत्र पवनेनाम्बुदो यथा ॥ ३५ ॥

तत	அவ்விடத்தில்	वेगेन	ஆற்றலால்
तदा	அப்பொழுது	अम्बुदः	மேகம்
तत्र	அந்த	पवनेन	காற்றால்
महत्	பெரும்	यथा	எவ்வண்ணமோ
राक्षसबलं च	ராட்சஸச்சேனையும்		அவ்வண்ணமே
अङ्गदस्य	அங்கதனது	प्राकम्पत	சுதறிற்று.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे त्रिपञ्चाशः सर्गः ॥

आवितः श्लोकाः 16781

युद्धकाण्डे आवितः श्लोकाः 2106

चतुःपञ्चाशः सर्गः—ஐபத்துநாலாவது ஸர்க்கம். ॥ ५४ ॥

वज्रदंष्ट्रवधः—வஜ்ரதம்ஷ்டிர வதம்.

बलस्य च निघातेन अङ्गदस्य जयेन च । राक्षसः क्रोधमाविष्टो वज्रदंष्ट्रो महाबलः ॥१॥

महाबलः	மிக ஆற்றலுடைய	निघातेन च	அழிவாலும்
वज्रदंष्ट्रः	வஜ்ரதம்ஷ்டிர	अङ्गदस्य	அங்கதனது
	னென்ற	जयेन च	வெற்றியாலும்
राक्षसः	அரக்கன்	क्रोधं आविष्टः	மிகச் சினங்கொண்டான்.
बलस्य	சேனையின்		

स विस्फार्य धनुर्वोरं शक्राशनिमसस्वनम् । वानराणामनीकानि प्राकिरच्छरवृष्टिभिः ॥

सः	அவன்	विस्फार्य	சுரணேற்றி
धोरं	பலங்கரமான	वानराणां	வானரர்களுடைய,
धनुः	விடையை	अनीकानि	சேனைகளை
शक्राशनि- }	இந்திரனது இடி	शरवृष्टिभिः	சமசாரிகளால்
मसस्वनम् }	போன்ற ஒலியுடையதால்	प्राकिरन्	பொழிந்தான்.

राक्षसाश्चापि मुख्यास्ते रथेषु समवस्थिताः । नानाप्रहरणाः शूराः प्रायुध्यन्त तदा रणे ॥

ते	அந்த	रथेषु	ரதங்களில்
नानाप्रहरणाः	பல ஆயுதங்களைக்	समवस्थिताः	இருந்துகொண்டே
मुख्याः	கிறந்த [கொண்ட	तदा	அப்பொழுது
शूराः च अपि	ஞானர்களான	रणे	போரில்
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	प्रायुध्यन्त	கைகலந்தார்கள்.

वानराणां तु शूरो ये सर्वे ते प्रवर्गर्षभाः । आयुध्यन्त शिलाहस्ताः समवेताः समन्ततः ॥

वानराणां	வானரர்களுக்கும்	तु	அப்பொழுது
शूराः	ஞானர்கள்	शिलाहस्ताः	கற்பாறைகளைக் கை
ये	ஏவர்களை		யில் ஏந்தியவர்களாய்
ते	அந்த	समन्ततः	நாற்புறத்திலும்
प्रवर्गर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்	समवेताः	ஒன்றுகூடி
सर्वे	எல்லோரும்	आयुध्यन्त	போர்புரிந்தார்கள்.

तत्रायुधसहस्राणि तस्मिन्नायोधने भृशम् । राक्षसाः कपिसुख्येषु पातयांचक्रिरे तदा ॥

राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	तत्रायुधसहस्राणि	அனேக ஆயுதங்களை
तदा	அப்பொழுது	कपिसुख्येषु	வானரோத்தமர்கள்
तस्मिन्	அந்த		மீது
आयोधने	போரில்	तदा	அங்கிடத்தில்
भृशं	ஏராளமாய்	पातयांचक्रिरे	விழுத்தினார்கள்.

वानराश्चापि रक्षःसु गिरीन्वृक्षान्महाशिलाः । प्रवीराः पातयामासुर्षत्तवारणसन्निभाः ॥

मत्तवारणसन्निभाः	கொழுந்த யானைகளை	रक्षःसु	ஆரக்கர்கள்மீது
	சிகர்த்த	गिरीन्	மலைகளையும்
प्रवीराः	கிறந்த போர்வீரர்	वृक्षान्	மரங்களையும்
	களைய	महाशिलाः अपि	பெரும்பாறைகளையும்
वानराः च	வானரர்களும்	पातयामासुः	வீசி எறிந்தார்கள்.

शूराणां युध्यमानानां समरेष्वनिवर्तिनाम् । तदाक्षसगणानां च सुयुद्धं समवर्तत ॥ ७ ॥

समरेषु	போர்களில்	तदाक्षसगणानां च	அவர்களுக்கும் அரசு
अनिवर्तिनां	புறங்காட்டி ஓடாது		ஸகணவர்களுக்கும்
युध्यमानानां	போர்புரிகின்ற	सुयुद्धं	பெரும்போர்
शूराणां	ஞானர்களான	समवर्तत	கடைபெற்றது.

प्रभिन्नशिरसः केचिद्भिन्नैः पादैश्च बाहुभिः । शस्त्रैरपितदेहास्तु रुधिरं समुक्षिताः ॥

कोऽस्तु	கிலர்	बाहुभिः तु	கைகளையும்
प्रभिन्नशिरसः	தலைகளுடைந்து	अपितदेहाः	விழுத்தப்பட்ட உடல்
शस्त्रैः	ஆஸ்திரங்களால்		களைபுடைபவர்களாய்
भिन्नैः	முறிந்த	रुधिरेण समुक्षिताः	ரத்தம் தொடந்து
पादैः च	கால்களையும்		விடந்தார்கள்.

हरयो राक्षसाश्चैव शेस्ते गां समाश्रिताः । कङ्कपृथ्व्यैराख्या गोमायुगणसंकुलाः ॥ ९ ॥

हरयः च	வானர்களுக்கும்	गोमायुगणसंकुलाः	கரிக்கட்டங்களால்
राक्षसाः एव	ஆரக்கர்களுக்கும்		குழப்பட்டவர்களால்
कङ्कपृथ्वलैः	{ கழுஞ்சுவளோடும், பருந்துகளோடும், காக்கைகளோடும்	गं	பூமியில்
आख्याः	கடலிருக்கப்பெற்ற வர்களால்	समाश्रिताः	கிழந்து
		शेस्ते	கிடந்தார்கள்.

कवन्धानि समुत्पेतुर्भीरूणां भीषणानि वै ॥ १० ॥

कवन्धानि	காவந்தன்கள்	भीषणानि वै	இன்னும் பயமுறுத் துகிறவைகளால்
भीरूणां	பயந்தவர்களை	समुत्पेतुः	எழுந்தன.

भुजपाणिशिरश्छिन्नाश्छिन्नकायाश्च भूतले । वानरा राक्षसाश्चापि निपेतुस्तत्र वै रणे ॥

तत्र रणे	அந்தப் போரில்	छिन्नकायाः च	அறுப்புண்ட உடலை
वानराः च	வானர்களுக்கும்		புடையவர்களையும்,
राक्षसाः अपि	ஆரக்கர்களுக்கும்	भूतले वै	தரையில்
भुजपाणि-	{ தேரான்கள், கைகள், தலைகள் அறுப்புண் டவர்களால்	निपेतुः	கிழந்தார்கள்.
शिरश्छिन्नाः }			

ततो वानरसैन्येन हन्यमानं निशाचरम् । प्राभज्यत बलं सर्वं वज्रदंष्ट्रस्य पश्यतः ॥ १२ ॥

ततः	அப்பொழுது	निशाचरं	நாசாசுரன்
वानरसैन्येन	வானரசேனையால்	बलं	செனை
वज्रदंष्ट्रस्य	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன்	सर्वं	எல்லாமும்
पश्यतः	பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே	हन्यमानं	துன்புறுத்தப்படுகிற
		प्राभज्यत	சிதற்றிற்று. [தாய்

राक्षसान्भयवित्रस्तान्हन्यमानान्पुवङ्गमैः । दृष्ट्वा स रोषताम्राक्षो वज्रदंष्ट्रः प्रतापवान् ॥

प्रविवेश धनुष्पाणिस्त्रासयन्हरिवाहिनीम् । शरैर्विदारयामास कङ्कपृथ्वैरभिह्वयैः ॥ १४ ॥

प्रतापवान्	மிக்க பரக்கரமசாலி	धनुष्पाणिः	கையும் கிள்ளுமாக
सः	ஆந்த [வான	हरिवाहिनीं	வானரசேனையை
वज्रदंष्ट्रः	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன்	सासयन्	பயமுறுத்திக் கொண்டு
राक्षसान्	ஆரக்கர்கள்	प्रविवेश	புகுந்தான்.
पुवङ्गमैः	வானர்களுால்	कङ्कपृथ्वैः	கழுஞ்ச்சிறகுடன் கட் டப்பெற்றவைகளும்
हन्यमानान्	புடைக்கப்பட்டி	अभिह्वयैः	குறிதப்பாது செல்ல வல்லவைகளுமான
भयवित्रस्तान्	பயத்தால் தெறித் தோடுகின்றவர்களால்	शरैः	பாணங்களால்
दृष्ट्वा	கவனித்து	विदारयामास	பிணந்தான்.
रोषताम्राक्षः	கோபத்தால் கண்கள் செவக்க		

विभेद वानरांस्तत्र सप्ताष्टौ नव पञ्च च । विव्याध परमकुदो वज्रदंष्ट्रः प्रतापवान् ॥१५॥

प्रतापवान्	மகாவீரனுடைய	सप्त	எழுக்களாகவும்
वज्रदंष्ट्रः	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன்	अष्टौ	எட்டுகளாகவும்
तत्र	அப்பொழுது	नव	ஒன்பதுகளாகவும்
परमकुदः	மிகச்சினங்கொண்ட	पञ्च	ஐந்துகளாகவும்
	வனுப்	विव्याध	கொண்டுள்ள.
वानरान्	வானரர்களை	विभेद च	தூத்தியுமடித்தான்.

व्रस्ताः सर्वे हरिगणाः शरैः संकुत्तदेहिनः । अङ्गदं संभावन्ति प्रजापतिमिव प्रजाः ॥१६॥

हरिगणाः	வானர்க்குட்டிகள்	व्रस्ताः	நடுநடுங்கியவர்களாகி
सर्वे	எல்லோரும்	प्रजाः	பிரான்கள்
शरैः	பாணங்களால்	प्रजापति	பிரம்மதேவனை
संकुत्तदेहिनः	கெட்டுக்காயமுண்ட	इव	எப்படியோ அப்படி.
	உடலுடைபவர்களாய்	अङ्गदं	அங்கதனை
		संभावन्ति	நாடி ஒடின.

ततो हरिगणान्भस्मान्दृष्ट्वा वालिसुतस्तदा । क्रोधेन वज्रदंष्ट्रं तमुदीक्षन्तमुदैक्षत ॥ १७ ॥

तदा	அப்பொழுது	क्रोधेन	கினத்துடன்
वालिमुतः	வாலிமுதன்	उदीक्षन्तं	இமைகொட்டாது
हरिगणान्	வானர்க்குட்டிகளை		கிழித்துப்பார்க்கும்
भस्मान्	சிதறுண்டவைகளாய்	तं	அந்த
दृष्ट्वा	கவனித்து	वज्रदंष्ट्रं	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரனை
ततः	அதனால்	उदैक्षत	கண்கொட்டாது கிழி
			த்துப்பார்த்தான்.

वज्रदंष्ट्रोऽङ्गदश्चोभौ सङ्गतौ हरिराक्षसौ । चेरतुः परमकुदौ हरिमत्तगजाविव ॥ १८ ॥

हरिराक्षसौ	வானரனும் அரசர்களு	हरिमत्तगजाविव	கிம்மமும், மதபாளை
	மாகிய	इव	பொலவே [யும்
अङ्गदः	அங்கதனும்	परमकुदौ	மிகச்சினங்கொண்ட
वज्रदंष्ट्रः च	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரனுமான	सङ्गतौ	பொருதி [வர்களாய்
उभौ	இருவர்களும்	चेरतुः	எககலந்தார்கள்.

ततः शरसहस्रेण वालिपुत्रं महाबलः । जघान मर्मदेशेषु मातङ्गमिव तोमरैः ॥ १९ ॥

ततः	அப்பொழுது	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்
मातङ्गः	மிக்க பலசாலியாகிய		வண்ணமே
	அவன்	मर्मदेशेषु	மர்மஸ்தானங்களில்
वालिपुत्रं	வாலிபுத்தல்வனை	शरसहस्रेण	பாணங்களின் அநே
तोमरैः	அங்குசங்களால்		கத்தால்
जघान	ஓர் பாணையை		தன்புறுத்தினான்.

रुधिरौक्षितसर्वाङ्गो वायिसूनुर्महाबलः । चिक्षेप वज्रदंष्ट्राय वृक्षं भीमपराक्रमः ॥ २० ॥

சஹாவல:	மகா ஆற்றலுடையவ னும்	रुधिरौक्षितसर्वाङ्गः	உடம்பெல்லாம் ரத் தம் தேராய்ந்தவனு கி
भीमपराक्रमः	மகா ஆண்மைமயனு டைய வனுமான	वज्रदंष्ट्राय	வஜ்ர தம்ஷ்ட்ரணைக் குறிவைத்து
वायिसूनुः	வாயிசுநுமன்	वृक्षे चिक्षेप	வூர்மரத்தை எறிந்தான்.

दृष्ट्वा पतन्तं तं वृक्षमसंभ्रान्तश्च राक्षसः । चिच्छेद बहुधा सोऽपि निकृत्तः पतितो भुवि ॥

राक्षसः	ஆரக்கன்	चिच्छेद	துண்டித்தான்.
तं	அந்த	सः अपि	அனுவும்
वृक्षं	மரத்தை	बहुधा	பல துண்டுகளாக
पतन्तं	எழுந்துவருகிறதாக	निकृत्तः	வெட்டுண்டு
दृष्ट्वा	பார்த்து	भुवि	தரையில்
असंभ्रान्तः च	மனம் சிதறாதவனு கவே	पतितः	விழுந்தது.

तं दृष्ट्वा वज्रदंष्ट्रस्य विक्रमं पुवर्गर्षभः । प्रगृह्य विपुलं शैलं चिक्षेप च ननाद च ॥ २२ ॥

पुवर्गर्षभः	வானரோத்தமனு டைய அவன்	विपुलं	பெரிய
वज्रदंष्ट्रस्य	வஜ்ர தம்ஷ்ட்ரனு டைய	शैलं	மலையொன்றை
तं	அந்த	प्रगृह्य	எடுத்து
विक्रमं	வல்லமைப பா	चिक्षेप च	எறிந்தான்.
दृष्ट्वा	பார்த்து	ननाद च	அட்டகாசமும் செய்தான்.

समापतन्तं तं दृष्ट्वा रथादाभुस्य वीर्यवान् । गदापाणिरसंभ्रान्तः पृथिव्यां समतिष्ठत ॥ २३ ॥

वीर्यवान्	மகா வீரனு டைய அவன்	गदापाणिः	கதையும் கதையு மாக
तं	அதை	रथाद्	ரதத்தினின்று
समापतन्तं	மேல்விழ வருவதாக	आभुस्य	குதித்து
दृष्ट्वा	கவனித்து	पृथिव्यां	தரையில்
असंभ्रान्तः	சரியாமனத்தன யும்	समतिष्ठत	இன்று.

साङ्गदेन गदाऽऽक्षिप्त्वा गत्वा तु रणमूर्धनि । सचक्रकूबरं साध्वं प्रपमाथ रथं तदा ॥ २४ ॥

साङ्गदेन	அங்கதன யும்	तदा	அப்பொழுதே
रणमूर्धनि	போர்முனையில்	रथं	ரதத்தை
गत्वा	புகுந்து	सचक्रकूबरं	சக்கரக்கூபர னும் எர்க் கால்களோடும்
सा गदा तु	அந்த கதையும்	साध्वं	குதிரைகளோ டும்
आक्षिप्त्वा	பரிகளித்துக் காறித் துப்பப்பட்டது.	प्रपमाथ	பொடியாக்கினான்.

ததோऽந்ய் கிரிமாஸிப்ய விபுலம் த்ருமபூபிதம் । வஜ்ரதண்ட்ய சிரசி பாதயாமாச சோऽஹத: ॥

தத: அத்தன்மேல்
ச: அந்த
வஜ்ரத: அங்கதன்
த்ருமபூபிதம் மரவிகளுடன் விளங்கிய
அந்ய வேறொரு

விபுலம் பெரிய
கிரி மலையொன்றை
அசிப்ய பெயர்ந்துப்பிடுங்கி
வஜ்ரதண்ட்ய வஜ்ரதம்வந்தரனது
சிரசி தலையில்
பாதயாமாச எறிந்தான்.

அபவக்ஷோணிதோதாரி வஜ்ரதண்ட: ச மூர்ச்சித: । முஹூர்த்தமபவந்மூஹோ கதாமாலிஹ வநிவசந ॥

ச: அந்த
வஜ்ரதண்ட: வஜ்ரதம்வந்தரன்
கோணிதோதாரி சத்தந்தைக்கக்கிட்டு
கொண்டு
மூர்ச்சித: மூர்ச்சைசபடைந்த
வனாக
அபவந் ஆயினன்.

முஹூர்த்தம் ஒரு முகூர்த்தகாலம்
கதாமாலிவ கதையை
வநிவசந தழுவிக்கொண்டு
பெருமூச்சு விடுபவனாய்
மூ: ஒன்றுந்தோன்றாத
அபவந் இருந்தான். [வனாக]

ச லவ்யஸங்கோ கதயா வாலிபுத்ரமவஸ்திதம் । ஜவான பரமகூடோ வக்ஷோதேசோ நிவாநர: ॥ ௨௩ ॥

ச: அந்த
நிவாநர: அரக்கன்
லவ்யஸங்க: மூர்ச்சைசபடைந்த
பரமகூட: மிகச் சிறங்கொண்ட
வனாக

அவஸ்திதம் முன் நின்ற
வாலிபுத்ரம் வாலிபுதல்வனை
வக்ஷோதேச: மார்பில்
கதயா கதையால்
ஜவான புடைத்தான்.

கதா த்யக்தா ததஸ்தத்ரு முஹ்யுத்பவர்தத । அந்யோந்ய் ஜஹதுஸ்தத்ரு தாவுபோ ஹிராஸஸௌ ॥ ௨௪ ॥

தத: அப்பொழுது
ஹிராஸஸௌ காரணமாய் அரக்க
னுமாகிய
தௌ அந்த
தவோ இருவர்களும்
அந்யோந்ய் ஒருவரைப்பொருவர்

ஜஹது: அடித்துக்கொண்டார்
தத: அப்பொழுது [கன்.
கதையின்றி
தத: அத்தன்மேல்
முஹ்யுத்பவர்ததம் முஷ்டிபுத்தம்
அவர்ததம் நிகழ்த்தது.

ஹிரோதாரிணௌ தௌ து மஹர்ஜனதத்ருமௌ । வஹுவ: சுவிக்ரந்தாவஹாரகவாவிவ ॥ ௨௫ ॥

அஹாரகவாவிவ அக்காரகன் புதன்
இவர்கள்
ஹ: போன்ற
சுவிக்ரந்தௌ மகாபராக்காமசாஸி
கனான
தௌ து அவ்விருவர்களும்

மஹர்ஜனம் அடிகளால்
ஜனதத்ருமௌ ஆயாசமேற்பட்டவர்
கனாகி
ஹிரோதாரிணௌ சத்தந்தைக்கக்குகின்
றவர்களாய்
வஹுவ: ஆனார்கள்.

ततः परमतेजस्वी अद्भुतः कपिकुञ्जरः । उत्पात्य वृक्षं स्थितवान्वहुपुष्पफलाञ्चितम् ॥ ३० ॥

ततः	அப்பொழுது	अहुपुष्पफलाञ्चितं	வெகுபுஷ்பங்களும்
परमतेजस्वी	அளவுகடந்த ஆற்ற	वृक्षं	பழங்களும் நினைந்த
	ஹுடைய	उत्पात्य	மரமொன்றை
कपिकुञ्जरः	காணரோத்தமனாகும்		பெயர் த்தெடுத்துக்
अद्भुतः	அங்கதன்	स्थितवान्	கொண்டு
			எதிர்த்துநின்றான்.

जग्राह चार्पभं चर्म खड्गं च विपुलं शुभम् । किङ्किणीजालसंछन्नं चर्मणा च परिष्कृतम् ॥

वज्रदंष्ट्रोऽथ जग्राह सोऽद्भुतोऽप्यसिचर्मणी

॥ ३२ ॥

अथ	அப்பொழுது	शुभं	அழகுற்ற துமாகிய
वज्रदंष्ट्रः	வஜ்ர தம்ந்தரன்	खड्गं च	கத்தியையும்
आर्पभं	எருதின்தேரலா	जग्राह	எடுத்துக்கொண்டான்.
चर्म च	கேடயத்தையும் [லான		
किङ्किणीजाल-	சிறிய மணிரவரிசைத	सः अद्भुतः अपि	அந்த அங்கதனும்
संछन्नं	ளால் பிணைக்கப்	असिचर्मणी	கத்தியையும் கேட
चर्मणा	தேரலால் [பெற்றதும்		யத்தையும்
परिष्कृतं च	உறைபூண்டதும்	जग्राह	எடுத்துக்கொண்டான்.
विपुलं	பெரிபதும்		டான்.

विचित्राश्वैरतुर्மாगान्नुषितो कपिराक्षसौ । जघ्नतुथ तदाऽन्योन्यं निर्दयं जयकाङ्क्षिणौ ॥ ३३ ॥

तदा	அப்பொழுது	अयकाङ्क्षिणौ	வெல்ல எண்ணியவர்
कपिराक्षसौ च	காணரனும் அரக்க	विचित्रान्	பலவகை . [களாய்
	னும்	मार्गान्	போரப்பியாகக்களை
रुषितौ	கோபம் தலைக்கேறிய	चेरतुः	புரித்தார்கள்.
	வர்களாகி	निर्दयं	ஆவேசத்துடனே
अन्योन्यं	ஒருவனையொருவன்	जघ्नतुः	புடைத்துக்கொண்டார்கள்.

व्रणैः साक्षैरशोभेतां पुष्पिताविव किंशुकौ । सुध्यमानौ परिश्रान्तौ जानुभ्यामवनीं गतौ ॥

साक्षैः	சத்தம் வழியும்	सुध्यमानौ	போர்புரிகின்ற அவ்
व्रणैः	புண்களால்		விருவர்களும்
पुष्पितौ	புஷ்பித்த	परिश्रान्तौ	சிறிது களைத்தவர்
किंशुकौ इव	பலாசமரங்கள் போல		களாய்
अशोभेतां	விளக்கினார்கள்.	जानुभ्यां	முழக்கால்களைஎன்றி
		अवनीं गतौ	பூமியில் சின்னார்கள்.

निमेषान्तरमात्रेण अद्भुतः कपिकुञ्जरः । उदतिष्ठत दीप्ताक्षो दण्डाहत इवोरगः ॥ ३५ ॥

निमेषान्तरमात्रेण	ஒரு கணப்பொழுதிற்	उरगः इव	டாய்ப்போலவே .
	குள்		
कपिकुञ्जरः	காணரோத்தமனாகும்	दीप्ताक्षः	{ கொம்புப்பொறி
अद्भुतः	அங்கதன்		{ பறக்கும் கண்களை
दण्डाहतः	தடியால்ஈண்டப்பட்ட	उदतिष्ठत	{ புடையவனாய்
			{ சிறிக்கின்றம்பினான். *

पञ्चपञ्चाशः सर्गः—ஐம்பத்தைத்தாவது ஸர்க்கம். || ௫௫ ||

अकम्पनयुद्धम्—அகம்பன யுத்தம்.

वज्रदंष्ट्रं हतं श्रुत्वा वालिपुत्रेण रावणः । बलाध्यक्षमुवाचेदं कृताञ्जलिमवस्थितम् ॥ १ ॥

रावणः	ராவணன்	अवस्थितं	பக்கலில் நின்று
वालिपुत्रेण	வாலிபுத்தல்வனனால்		கொண்டிருந்த
वज्रदंष्ट्रं	வஜ்ரதம்ஸ்ட்ரணை	बलाध्यक्षं	சேனாபதியைப்
हतं	கொல்லப்பட்டவனாக		பார்த்து
श्रुत्वा	அறிந்து	इदं	பின்வருமாறு
कृताञ्जलिं	அஞ்சலிபண்ணிக் கொண்டு	उवाच	கட்டளையிட்டான்:

शीघ्रं निर्यान्तु दुर्धर्पा राक्षसा भीमविक्रमाः । अकम्पनं पुरस्कृत्य सर्वशस्त्रप्रकोविदम् ॥ २ ॥

भीमविक्रमाः	“மகா ஆண்மைபுடை பவர்களும்	अकम्पनं	அகம்பனனை
दुर्धर्पाः	வெல்ல முடியாதவர்	पुरस्कृत्य	முன்னிட்டுக்கொண்டு
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்; கனாமான	शीघ्रं	சுடுதலில்
सर्वशस्त्रप्रकोविदं	எல்லா சஸ்திரங்களறி னும் தேர்ந்த	निर्यान्तु	புறப்பட்டுச் செல் ஸட்டும்.

एष शास्ता च गोप्ता च नेता च युधि संमतः । भूतिकामश्च मे नित्यं नित्यं च समरप्रियः॥

एषः	“இவன்	नित्यं	எக்காலத்திலும்
शास्ता च	செலிக்கிறவன் ;	मे	எனது
गोप्ता च	பாதுகாக்கிறவன் ;	भूतिकामः च	சேதமத்தை
युधि	போரில்		நாடுபவன் ;
नेता च	முற்றிலும் செய்து முடிப்பவன் என	नित्यं	எப்பொழுதும்
संमतः	பிரசுத்திபெற்றவன் ;	समरप्रियः च	போரில் உதவாஹம் உள்ளவன்.

एष जेष्यति काकुत्स्थौ सूर्यावं च महाबलम् । वानरांश्चापरान्घोरान्हनिष्यति परन्तपः ॥

परन्तपः	“படைவரை த்தபிக்கத் செய்யும்	सूर्यावं च	சூர்யவனையும்
एषः	இவன்	जेष्यति	வெல்லவான்.
काकुत्स्थौ	ராமனையும் ஸக்தமண னையும்	अपरान्	மற்றுமுன்ன
महाबलं	மகாபலசாலியாகிய	घोरान्	கொடிய
		वानरान् च	வானரர்களையும்
		हनिष्यति	வதைப்பான்.

परिपृष्ट स तामाज्ञां रावणस्य महाबलः । बलं सन्त्वरयामास तदा लघुपराक्रमः ॥ ५ ॥

महाबलः	மகா பலம் பெருந் தியவனும்	रावणस्य	ராவணன் து
लघुपराक्रमः	{ கருகருப்போடுகடிய ஆண்மையுடையவ னுமான	तां आज्ञां	அந்த ஆக்கிணையை
सः	ஆவன்,	परिपृष्ट	கிரமெற்கொண்டு
		तदा	அப்பொழுது
		बलं	சென்யத்தை
		सन्त्वरयामास	துரிதப்படுத்தினான்.

ततो नानाप्रहरणा भीमाक्षा भीमदर्शनाः । निष्पेतू रक्षसां मुख्या बलाध्यक्षप्रचोदिताः ॥

ततः	அப்பொழுது	भीमदर्शनाः	பயங்கரமான தோற்ற முடையவர்களுமான
बलाध्यक्ष- प्रचोदिताः	{ சேனாகுபதியால் ஆக் ஞாபிக்கப்பட்டவர் களும்	रक्षसां	ஆரக்கர்களில்
भीमाक्षाः	பயங்கரமான கண் களுடையவர்களும்	मुख्याः	சிறத்தவர்கள்
		नानाप्रहरणाः	{ பலவகைப் படைக் கலக்களையுடையவர் களால்
		निष्पेतुः	புறப்பட்டார்கள்.

रथमास्थाय विपुलं तप्तकाञ्चनकुण्डलः । मेघाभो मेघवर्णश्च मेघस्वनमहास्वनः ॥ ७ ॥
राक्षसैः संवृतो भीमैस्तदा निर्यात्यकम्पनः ॥ ८ ॥

तदा	அப்பொழுது	मेघस्वनः	மேகஇடியோசை
तप्तकाञ्चन- कुण्डलः	{ சுத்தப் பொன்குண் டலங்கள் அணித்தவ னும்	महास्वनः	போன்ற பெரும் முழக்கம் இடுபவனு
मेघाभः	மேக உருக்கொண் டவனும்	अकम्पनः	அகம்பனன் [மான
मेघवर्णः च	மேக நிறத்தவனும்	विपुलं रथं	பெரிய ரதத்தில்
		आस्थाय	ஏறிக்கொண்டு
		भीमैः राक्षसैः	கொடிய ஆரக்கர்க
		संवृतः	புடைகுழ [ஊர்
		निर्याति	வெளிப்போக்தான்.

न हि कम्पयितुं शक्यः सुरैरपि महामृधे । अकम्पनस्ततस्तेषामादित्य इव तेजसा ॥ ९ ॥

अकम्पनः	அகம்பனன்	ततः हि	அக்காரணத்தால்
तेषां	அவர்களுக்கும்,		தான்
तेजसा	ஆற்றலால்	महामृधे	பெரும்போரில்
आदित्यः	சூரியன்	सुरैः अपि	தேவர்களாலும்
इव	போன்றவன்,	कम्पयितुं	அசைக்க
		शक्यः न	முடியாதவன்.

तस्य निर्धावमानस्य संरन्धस्य युयुत्सया । अकस्माद्दैन्यमागच्छद्दयानां रथवाहिनाम् ॥

युयुत्सया	போரில் உதவாததும் கொண்டு	रथवाहिनां	ரதத்தை இழுத்துச் செல்லும்
तस्य	அவன்	दयानां	குறிகைகளுக்கு
संरन्धस्य	பாபாப்புடைமகனும்	अकस्मात्	ஒருகாசணமுயில்லா
निर्धावमानस्य	வெளிப்புறப்படுகை யில்	दैन्य	மன ஏக்கம் [மல்
		आगच्छन्	எற்பட்டது.

व्यस्फुरन्नयने चास्य सव्यं युद्धाभिनन्दिनः । विवर्णो मुखवर्णश्च गद्गदश्चाभवत्स्वनः ॥

युद्धाभिनन्दिनः	போரில் ஆகாசப்பட்ட	मुखवर्णः च	முகவொளியும்
अस्य	இவனது	विवर्णः	குன்றிற்று.
सव्यं	இடது	स्वनः च	சூரமும்
नयने च	கண்ணும்	गद्गदः	தழுதழுத்ததாக
व्यस्फुरन्	தடித்தது.	अभवत्	ஆகிற்று.

अभवत्सुदिने काले दुर्दिनं रुक्षमास्तम् । ऊचुः खगा मृगाः सर्वे वाचः क्रूरा भयावहाः ॥

सुदिने	சூரியன் கன்கு பிர காசிக்கின்ற	खगाः	பறவைகளும்
काले	சமயத்தில்	मृगाः	மிருகங்களும்
दुर्दिनं	இருண்டந்தினமா கவும்	सर्वे	எல்லாமும்
रुक्षमास्तं	புயற்காற்றுடன் கடியதரகவும்	भयावहाः	பயத்தை உண்டாக்கு பவைகளாய்
अभवत्	ஆயிற்று.	क्रूराः	விகாரமான
		वाचः	சத்தங்களை
		ऊचुः	இட்டன.

स सिंहोपचितस्कन्धः शार्दूलसमविक्रमः । तानुत्पातानचिन्त्यैव निर्जेगाम रणाजिस् ॥

सिंहोपचित-	}	சிம்மத்தினதுபோன்ற	सः	அவன்
स्कन्धः		பெருந்த தோள்	तान्	அந்த
		களையுடையவனும்	उत्पातान्	அபகருவங்களை
शार्दूलसम-	}	வேர்க்கையை விகித்த	अचिन्त्य एव	எகியம் செய்யாமலே
विक्रमः		ஆற்றலுடையவனு	रणाजिः	போர்க்களத்தை
		மான்	निर्जेगाम	சென்றான், [கோக்கி

तदा निर्गच्छतस्तस्य रक्षसः सह राक्षसैः । बभूव सुमहान्नादः क्षोभयन्निव सागरम् ॥

तदा	அப்பொழுது	सागरं इव	சமுத்திரத்தையும்
रक्षसैः सह	ஆரக்கர்களோடு கூட	क्षोभयन्	கலங்கச்செய்யும்
तस्य	அந்த	सुमहान्	பெரிய
रक्षसः	ஆரக்கள்	नादः	சத்தமாரைது
निर्गच्छतः	செல்லுதலால்	बभूव	உண்டாகிற்று.

तेन शब्देन विवस्ता वानराणां महाचमूः । द्रुपशैलप्रहरणा योद्धुं समवतिष्ठत ॥ १५ ॥

तेन	அந்த	द्रुपशैलप्रहरणा	{ மரங்களையும், மலைகளையும் ஆயுதமாகக் கொண்டதாய்
शब्देन	சத்தத்தால்	योद्धुं	போர்புரிய
विवस्ता	நடுகடுங்கிய	समवतिष्ठत	சித்தமாக நின்றுது.
वानराणां	வானரர்களின்		
महाचमूः	பெரும் சேனை		

तेषां युद्धं महारौद्रं सञ्जज्ञे हरिरक्षसाम् । रामरावणयोरथै समभित्यक्तजीविनाम् ॥ १६ ॥

रामरावणयोः अथै	ஸ்ரீராமருக்காகவும் ராவணனுக்காகவும்	हरिरक्षसां	வானரசகஷஸர் களிடையே
समभित्यक्तजीविनां	உயிரை விடத்துணிக் திருந்த	युद्धं	போர்
तेषां	அந்த	महारौद्रं	மிகக் கொடுமையாய்
		सञ्जज्ञे	நிகழ்ந்தது.

सर्वे ह्यतिबलाः शूराः सर्वे पर्वतसन्निभाः । हरयो राक्षसाश्चैव परस्परजिघांसवः ॥ १७ ॥

सर्वे हि	எல்லோருமே	हरयः च	வானரர்களும்
अतिबलाः	மிக பலசாலிகள் ;	राक्षसाः एव	அரக்கர்களும்
शूराः	சூரர்கள் ;	परस्पर-	ஒருவரை யொருவர்
सर्वे	எல்லோரும்	जिघांसवः }	ஒழிப்பதில் ஊக்கம் உடையவர்கள் ;
पर्वतसन्निभाः	மலைவை நிகர்ந்தவர் கள் ;		

तेषां विनर्दतां शब्दः संयुगेऽतितरस्विनाम् । शुश्रुषे सुमहान्क्रोधादन्योन्यमभिगर्जताम् ॥

संयुगे	போரில்	तथा	அந்த
क्रोधात्	கோபாவேசத்தால்	अतितरस्विनां	மிகப் பலசாலிகளின்
अन्योन्यं	ஒருவரை ஒருவர்	शब्दः	சத்தமானது
अभिगर्जतां	அதட்டி	सुमहान्	மிகப் பெரிதாய்
विनर्दतां	அட்டகாசஞ்செய்யும்	शुश्रुषे	கேட்கப்பட்டது.

रजश्वारुणवर्णाभं सुभीममभवद्भृशम् । उद्धूतं हरिरक्षोभिः संखोष दिशो दश ॥ १९ ॥

अरुणवर्णाभं	சென்னிறமுள்ள	हरिरक्षोभिः	வானரர்களாலும் அரக்கர்களாலும்
रजः	தூளியானது	उद्धूतं	உண்டான அது
सुभीमं	மிகப் பயக்கரமாகவும்	दश दिशः	பத்து திக்குகளையும்
भृशं च	அதிகமாகவும்	संखोष	மறைத்துவிட்டது.
अभवत्	உண்டாயிற்று.		

अन्योन्यं रजसा तेन कौशेयोद्धूतपाण्डुना । संवृतानि च भूतानि ददृशुर्न रणाजिरे ॥ २० ॥

रणजिरे	போர்க்களத்தில்	रजसा	தூளியால்
कौशेयोद्धूत-	பட்டில் முடப்பட்டது	भूतानि च	பிராணிகளெல்லாம்
पाण्डुना	போல் சற்று வெ ளுத்த	संवृतानि	முடப்பட்டவைகளாய்
तेन	அந்த	अन्योन्यं	ஒன்றை ஒன்று
		ददृशुः न	பார்க்கமுடியவில்லை.

न ध्वजा न पताका वा चर्म वा तुरगोऽपि वा । आयुधं स्यन्दनं वाऽपि दृष्ट्वा तेन रेणुना॥

சென ரெணு	அந்த தூணியால்	சரம்	கவரம் தானாகட்டும்
சுயந்தன் அபி வா	தேர் கூட	துரக: அபி வா	குதிரை தானாகட்டும்
தகூயோ ந	புலப்படவில்லை.	ஆயுதம் வா	ஆயுதந்தானாகட்டும்
புவஜா:	கொடிகள் தானாகட்டும்	ந	புலப்படவில்லை.
பதாகா: வா	நிசாண்கள் தானாகட் டும்		

शब्दश्च सुमहांस्तेषां नर्दतामभिधावताम् । श्रूयते तुमुले युद्धे न रूपाणि चकाशिरे ॥२२॥

அபிதாவா	எதிர்த்தொடிக் கொண்டு	துமுலே	குழப்பமான
நர்தா	கொடிஞ்செய்யும்	யுத்தே	போரில்
தேய	அவர்களுடைய	சுமஹ்	மிகப் பெரிதாய்
சாப: ச	சத்தம் மட்டும்	சுரூயதே	கேட்கப்பட்டது.
		ரூபாணி	உருவங்கள்
		சகாசிர் ந	புலப்படவில்லை.

हरीनेव सुसंकुद्धा हरयो जघुराह्वे । राक्षसाश्चापि रक्षांसि निजप्नुस्तिमिरे तदा ॥२३॥

தடா	அப்பொழுது	ஹரிந்	வானரர்களை
ஆஹ்வே	போரில்	யு: (ஹ்)	வதைத்தார்கள்.
விமிர்	இருளில்	ராட்சசா: ச	அரக்கர்களும்
ஹரய:	வானரர்கள்	ரக்ஷாசி அபி	அரக்கர்களை
சுசங்குதா:	மிகக்கொய்மையுடன் தவர்களால்	நிஜப்து:	வதைத்தார்கள்.

पराश्रैव विनिघ्नन्तः स्वांश्च वानरराक्षसाः । रुधिराद्रौ तदा चकुर्महीं पङ्कानुलेपनाम्॥२४॥

தடா	அப்பொழுது	மஹி	பூமியை
வானராட்சசா:	வானரர்களும் அரக்கர்களும்	ரதிராட்ரி	சத்தத்தால் நனைத்த தாவும்
சுவாந் ச	தம் இனத்தார்களை	பங்குனலேபனா ச	சேர்ந்து பூசப்பட்ட தாவும்
பராத்	சத்ருக்களையும் [யும்	சக:	செய்தார்கள்.
விநிघ்நத:	கொன்றுகொண்டு		

ततस्तु रुधिरौघेण सिक्तं व्यपगतं रजः । शरीरशवसङ्कीर्णा बभूव च वसुन्धरा ॥ २५ ॥

தத:	அப்பொழுது	வ்யபகத்	அடக்கியதாயிற்று.
ரதிரௌேண	சத்தப்பிரவாகத்தால்	வசுந்ஹரா ச	பூமியும்
சித்த	நனைத்து	சாரீராவசங்கீர்ணா	பிணங்களை நனைத்த
ரஜ: ரு	தூனியும்	பபூவ	இருக்கிறது. [தாய்

द्रुपशक्तिशिलामासैर्गदापरिवतोमरैः । हरयो राक्षसाश्चैव जघुरन्योन्यमोजसा ॥ २६ ॥

हरयः च	வானரர்களும்	गदापरिव-	கதைகள், உழலைத்
राक्षसाः पूव	அரக்கர்களும்	तोमरैः }	தடிகள், தேரமரங்கள்
ओजसा	போரில் அஸ்தரவித்		இவைகளாலும்
	தையில் தேர்ச்சியால்		
द्रुपशक्तिः }	மரங்கள், சட்டிகள்,	अन्योन्यं	ஒருவரையொருவர்
शिलामासैः }	கற்பாறைகள், கத்தி	जघुः	அடித்தார்கள்.
	கள் இவைகளாலும்		

बाहुभिः पश्चाकैर्युध्यन्तः पर्वतोपमाः । हरयो भीमकर्माणो राक्षसाञ्जघुराहवे ॥ २७ ॥

बाहुभ्यः	போரில்	युध्यन्तः	போர் புரிபவர்களாய்
भीमकर्माणः	பயக்கரமான தொ	पश्चाकैः	உழலைத்தடிகளை
	ழில் புரிபவர்களும்		நிகர்த்த
पर्वतोपमाः	மலைமைய நிகர்த்தவர்	बाहुभिः	கைகளால்
	கருமான	राक्षसान्	அரக்கர்களை
हरयः	வானரர்கள்	जघुः	புடைத்தார்கள்.

राक्षसास्त्वपि संकुद्धाः प्रासतोमरपाणयः । कपीचिजघ्नैरे तत्र शस्त्रैः परमदारुणैः ॥ २८ ॥

तत्र	அப்பொழுது	संकुद्धाः	மிகச்சினங்கொண்ட
	கத்தி, கொமரம்,		வர்களாய்
प्रासतोमरपाणयः	{ இவைகளைக் கையில்	परमदारुणैः	மிகக்கொடிய
	ஏகத்தியவர்களாய்	शस्त्रैः	படைக்கலங்களால்
राक्षसाः अपि	ராக்கடிகளும்	कपीनः तु	வானரர்களையும்
		निजघ्नैः	வதைத்தார்கள்.

अकम्पनः सुसंकुद्धो राक्षसानां चमूपतिः । संहर्षयति तान्सर्वाश्चाक्षसान्भीमविक्रमान् ॥

राक्षसानां	அரக்கர்களுடைய	तान्	அந்த
चमूपतिः	சேனைத்தலைவனுடைய	राक्षसान्	அரக்கர்கள்
अकम्पनः	அசம்பவன்	सर्वान्	எல்லோரையும்
सुसंकुद्धः	மிகச்சினங்கொண்ட	संहर्षयति	உத்ஸாகப்படுத்தி
	வனாகி		ஞன்.
भीमविक्रमान्	மகாவலிமையடைந்த		

हरयस्त्वपि रक्षांसि महाद्रुपमहाश्मभिः । विदारयन्त्यभिक्रम्य शस्त्राण्याच्छिद्य वीर्यतः ॥

हरयः तु	வானரர்களும்	वीर्यतः अपि	சாமர்த்தியத்தாலே
महाद्रुम-	பெரும்மரங்கள், பெ		யே
महाश्मभिः }	ரும் கற்பாறைகள்	शस्त्राणि	படைக்கலங்களை
	இவைகளைக்கொண்டு	आच्छिद्य	பிடுங்கிக்கொண்டு
रक्षांसि	அரக்கர்களை	विदारयन्ति	கொறுக்கித்தள்ளி
अभिक्रम्य	மேல்விழுந்து தாக்கி		ஞர்கள்.

एतस्मिन्नन्तरे वीरा हरयः कुमुदो नरः । मैन्द्रश्च द्विविदः क्रुद्धाश्चकुर्वेगमनुत्तमम् ॥३१॥

एतस्मिन् अन्तरे	இஃத சமயத்தில்	द्विविदः च	நவ்விரதனும்
हरयः	வானர	क्रुद्धाः	சினம் மேலிட்டவர்
वीराः	சூரர்களாகிய		கனாய்
कुमुदः	குமுதனும்	अनुत्तम	ஒப்புவரில்லாத
नरः	நரனும்	वेगं चकुः	சாமர் தீவந்தைத்
मैन्द्रः	மேந்திரனும்		காட்டினார்கள்.

ते तु दृक्षेपद्मावेगा राक्षसानां चमूमुखे । कदने सुमहचकुर्वीलया हनियूयपाः ॥ ३२ ॥

मद्मावेगाः	மகா ஆற்றமுண்டவ	दृक्षः	மரங்களால்
ते	அந்த	लीलाया तु	லிலையாட்டாகவே
हनियूयपाः	வானரசர்களைத் தலை	सुमहत्	பெரும்
राक्षसानां	அரக்கர்களின் [வர்கள்	कदने	நாசத்தை
चमूमुखे	பாண்டமுண்டியில்	चकुः	செய்தனர்.

ममन्धू राक्षसान्सर्वे वानरा गणशो भृशम् ॥ ३३ ॥

वानराः	வானரர்கள்	गणशः	கட்டங்கட்டமாக
सर्वे	எல்லோரும்	भृश	அதிகமாய்
राक्षसान्	அரக்கர்களை	ममन्धूः	வதைத்தார்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे पञ्चपञ्चाशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 16854

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकः 2179

पट्टपञ्चाशः सर्गः—ஐம்பத்தாறுவது ஸர்க்கம். ॥ ५६ ॥

अकम्पनबधः—அகம்பன வதம்.

तद्दृष्ट्वा सुमहत्कर्म कृतं वानरसत्तमैः । क्रोधमाहारयामास युधि तीव्रपकम्पनः ॥ १ ॥

अकम्पनः	அகம்பனன்	दृष्ट्वा	கண்ணுந்து
वानरसत्तमैः	வானரோத்தமர்களால்	युधि	போர்ல்
कृतं	புரிவப்பட்ட	तीव्रं	அடக்கா
तत्	அந்த	क्रोधे आहारयामास	ஆத்திரக்கொண்
सुमहत् कर्म	அரிய செயலை		டான்.

क्रोधमूर्च्छितरूपस्तु धून्वन्परमकार्मुकम् । दृष्ट्वा तु कर्म शत्रूणां सारथिं वाक्यमब्रवीत् ॥

शत्रूणां	சத்ருக்களுடைய	धून्वन् तु	நாணெற்றி ஒளி
कर्म	தொழிலை		செய்துகொண்டே
दृष्ट्वा तु	பார்த்ததுமே	सारथि	தேர்ப்பாகணம்
क्रोधमूर्च्छितरूपः	கோபத்தால் மெய்		பார்த்து
	பறந்த அகன்	वाक्ये	ஒரு சொல்லை
परमकार्मुकं	உத்தமமானவிலை	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
			மொழிந்தான் :

तत्रैव तावच्चरितं रथं प्रापय सारथे । यत्रैते बहो घ्नन्ति सुबहुब्राह्मणात्रणे ॥ ३ ॥

சாரथே	"சாரதியே!	சுபஹுந்	பலனாயும்
ரணே	போரில்	ஐந்நி	கொல்லுகின்றோர்களோ
வஹ:	அநீனகர்களாகிய	தஸ எவ	அவ்விடத்திற்கே
ஏதே	இவர்கள்	தாவத்	முதலில்
யத்	எவ்விடத்தில்	வ்ஸித்	வேகமாய்
ராஹஸாந்	அரக்கர்கள்	ரதம் ப்ரபய	சத்தை செலுத்து.

एतेऽत्र बलवन्तो हि भीमकायाश्च वानराः । द्रुमशैलप्रहरणास्तिष्ठन्ति प्रमुखे यम ॥ ४ ॥

மம	"எனது	भीमकायाः च	பேருடலுடையவர்க
प्रमुखे	முன்னிலையில்	वानराः	வானரர்கள் [குமான்
अत हि	இவ்விடத்திலேயே	द्रुमशैलप्रहरणाः	மரங்களையும், மலைக
एते	இந்த		ளையும், ஆயுதங்களா
बलवन्तः	பலசாலிகளும்		கங்கொண்டவர்களாக
		तिष्ठन्ति	நிற்கின்றார்கள்:

एताभिहन्तुमिच्छामि समरश्लाघिनो ब्रह्म । एतैः प्रपथितं सर्वं दृश्यते राक्षसं बलम् ॥

एतैः	"இவர்களால்	हि	ஆனபடியால்
राक्षसं	ராக்கஸ	अहं	நான்
बलं	சேனை	समरश्लाघिनः	போரில் பெயர்பெற்ற
सर्वं	எல்லாமும்	एतान्	இவர்களை [வர்களான
प्रपथितं	அழிக்கப்பட்டதாக	निहन्तु	கொல்ல
दृश्यते	காணப்படுகிறது.	इच्छामि	நினைக்கிறேன்."

ततः प्रजवनाश्वेन रथेन रथिनां वरः । हरीनभ्यहनत्कोधाच्छरजालैरकम्पनः ॥ ६ ॥

रथिनां	தேரிலிருந்து போர்	रथेन	சத்திலிருந்து
	புரிபவர்களுக்கும்		கொண்டு
वरः	சிறந்த	कोधाय	கொபரவேசத்தால்
अकम्पनः	அகம்பனன்	शरजालैः	பாணசமூகங்களால்
ततः	அவ்விடத்தில்	हरीन्	வானரர்களை
प्रजवनाश्वेन	{ மிக்க வேகமுள்ள	अभ्यहनत्	மிகத்துன்புறுத்தி
	குதிரைகளால்		என்.
	பூட்டப்பெற்ற		

न स्थातुं वानराः शेकुः किं पुनर्योद्धमाहवे । अकम्पनशरैर्भयाः सर्व एव विदुद्रुः ॥ ७ ॥

आहवे	போரில்	कि पुनः	எப்படி முடியும்.
वानराः	வானரர்கள்	सर्व एव	எல்லோருமே
स्थातुं	எதிர்த்துநிற்க	अकम्पनशरैः	அகம்பனனது
शेकुः न	முடியவில்லை.		பாணங்களால்
योद्धुं	எதிர்த்துப்போர்	भयाः	சிறுதண்டவர்களால்
	புரிய	विदुद्रुः	புறங்காட்டியோடத்
			தலைப்பட்டார்கள்.

தான்மூதுவசமாபநானகமபனவசு கதாந் । சமீக்ய ஹுபாந ஹாதிபுபதஸ்தே மஹாவல: ॥ ௮ ॥

மஹாவல:	மகா சக்திபா னுகுமம்	மூதுவச	மாமன து வசத்தை
ஹுபாந்	ஹனுமா ன்	ஆபநாந்	ஆனாடகின் தவர்களாய்
தாந்	அந்த	சமீக்ய	பார்த்து
ஹாதிபு	தன்னினை த்தாரர்களோ	புபதஸ்தே	அங்குலந்து தோன்றி
அகமபனவசு	அகம்பனா து வசத்திலு		னார்.
கதாந்	கித்திக்கொண்டு		

தே மஹாபுலகம் தூபா சவ் தே பூவகயூதபா: । சமேத்ய சமரே வீரா: சந்தூபா: பரீவாசயந் ॥ ௯ ॥

வீரா:	சூரர்களான	தூபா	பார்த்து
பூவகயூதபா:	பூவாசக்சேனைத் தலைவர்கள்	சமரே	போரில்
சவ்	எங்கேனாகும்	சந்தூபா:	மிகச்சுந்தோஷமடைந் தவர்களாய்
மஹாபுலகம்	வானார்களிருந்தத	சமேத்ய	ஒன்றுசேர்த்து
தே	அவரை	பரீவாசயந்	சூழ்ந்துகின்றார்கள்.

அவஸ்திதே ஹநுமந்தே தே தூபா ஹரியூதபா: । வபூவூவலவந்தோ ஹி வலவந்தமூபாஸிதா: ॥ ௧௦ ॥

தே	அந்த	வலவந்த	பலசாலியாகுமவரை
ஹரியூதபா:	வானாசேனைத்தலைவர்கள்	மூபாஸிதா:	அண்டிருப்பவர்
அவஸ்திதே	பக்கலில் வந்துசேர்ந்த	ஹி	அதனால் [கனாய்
ஹநுமந்தே	ஹனுமாளை	வலவந்த:	ஆதிக்கம் பெற்றவர் கனாய்
தூபா	பார்த்து	வபூவூ:	விளக்கினார்கள்.

அகமபனஸ்து சேலாபம் ஹநுமந்தமவஸ்திதம் । மஹேந்ர இவ பாராபி: சரீரம்பிவவர்ப் ஹ ॥ ௧௧ ॥

அகமபன: து	அகம்பனாடுகொணரில்	மஹேந்ர:	இந்திரன்
அவஸ்திதம்	அவ்விடம் வந்து	பாராபி:	மகாதகனாய்
சேலாபம்	மலைபோன்ற [சேர்ந்த	இவ	எப்படிமே அப்படியே
ஹநுமந்தே	ஹனுமார்பீது	சரீ: ஹ	பாணக்களாமேயே
		அபிவவர்ப்	வந்தித்தான்.

அசிந்தயித்யா வாணோபாஹ்ச்சரீரே பதிதாஹ்ச்சதாந் । அகமபனவபார்பாய் மனோ த்யே மஹாவல: ॥

மஹாவல:	மகா பலவானுகுமம்	அசிந்தயித்யா	பொருட்படுத்தாதது
சரீரே	சரீரத்தில் [அவர்	அகமபனவபார்பாய்	அகம்பனாளை வதைத் தலில்
பதிதாந்	பாய்ந்த	மன:	மனதை
பிதாந்	புதிய	த்யே	செலுத்தினார்.
வாணோபாந்	பாணாசூதாக்களில்		

स प्रसन्न महातेजा हनुमान्मारुतात्मजः । अभिदुद्राव तद्रक्षः कम्पयन्निव मेदिनीम् ॥ १३ ॥

महातेजाः	மகா ஆற்றலுடையவரும்	रक्षः	அரக்களைக் கொக்கி
मारुतात्मजः	வாயுவின் புதல்வரும்	मेदिनी	உலகை
सः	அந்த [ஆண]	कम्पयन् इव	நடுங்கச்செய்கின்றவன்
हनुमान्	ஹனுமான்	प्रसन्न	மிக நிவகங்கொண்டு
तव	அந்த	अभिदुद्राव	ஒடினார்.

तस्याभिनर्दमानस्य दीप्यमानस्य तेजसा । वभूव रूपं दुर्धर्ष दीप्तस्येव विभावसोः ॥ १४ ॥

तेजसा	ஒளியால்	दीप्तस्य	கொழுந்துவிட்
दीप्यमानस्य	இவ்வித்துக்கொண்டு		டெரியும்
	இருக்கிறவரும்	विभावसोः इव	அக்னிமீனாடையது
अभिनर्दमानस्य	கர்ஜித்துக்கொண்டிருக்கிறவருமான		போன்றதாய்
तस्य	அவரது	दुर्धर्ष	அணுகவொண்ணாத
रूपं	உருவம்		தாய்
		वभूव	விளங்கிற்று.

आत्मानमप्रहरणं ज्ञात्वा क्रोधसमन्वितः । शैलमुत्पाटयामास वेगेन हरिपुङ्गवः ॥ १५ ॥

हरिपुङ्गवः	வாரணசீர்த்தமரான	ज्ञात्वा	நினைத்து
	அவர்	क्रोधसमन्वितः	மிக்ககோபங்கொண்டு
आत्मानं	தன்னை	वेगेन	வெகுவேகமாக
अप्रहरणं	ஓராயுதமும் இல்லாதவராய்	शैलं	மலையொன்றை
		उत्पाटयामास	பெயர்த்தெடுத்தாக்
			கொண்டார்.

तं गृहीत्वा महाशैलं पाणिनैकेन मारुतिः । स विनश्य महानादं भ्रामयामास वीर्यवान् ॥

वीर्यवान्	மகா சாமர்த்திய	तं	அந்த
	சாலியும்	महाशैलं	பெரும் மலையை
मारुतिः	வாயுவைமந்தருமாகிய	एकेन	ஒரு
सः	அவர்	पाणिना	கையால்
महानादं	பெரும் கோலத்தை	गृहीत्वा	பிடித்துக்கொண்டு
विनश्य	இட்டுக்கொண்டு	भ्रामयामास	சுழற்றினார்.

ततस्तमभिदुद्राव राक्षसेन्द्रमकम्पयन् । पुरा हि नमुचि संख्ये वज्रेणैव पुरन्दरः ॥ १६ ॥

ततः	அப்பொழுது	पुरन्दरः	இந்திரன்
तम्	அந்த	वज्रेण	வஜ்ராயுதத்தால்
राक्षसेन्द्रं	ராக்ஷஸேந்தமனாகிய	नमुचि हि	நமுசி என்ற
अकम्पयन्	அகம்பனனை		அகாணையே
पुरा	முற்காலத்தில்	इव	எப்படியோ அப்படியே
संख्ये	போலில்	अभिदुद्राव	தாக்கினார்.

अकम्पनस्तु तद्दृष्ट्वा गिरिशृङ्गं समुद्यतम् । दूरादेव महाबाणैरर्धचन्द्रैर्व्यदायत् ॥ १८ ॥

अकम्पनः तु	அகம்பணனும்	दृष्ट्वा	கவனித்து
सत्	ஆந்த	दूरान् एव	தூரத்திலேயே
गिरिशृङ्गं	மலர்ச்சிகரத்தை	अर्धचन्द्रैः	அர்த்தசந்திரமெனும்
समुद्यतं	மேல்நிழல் வழுந்தித்தாது	महाबाणैः	சிறந்த பாணங்களால்
		व्यदायत्	விளந்தித்தான்.

तत्पரிताथमाकाशे रक्षोबाणविदारितम् । विशर्णं पतितं दृष्ट्वा हनुमान्कोधमुच्चितः ॥ १९ ॥

हनुमान्	ஹனுமார்	विशीर्णं	சிறி
सत्	ஆந்த	पतितं	பூமியில் விழுந்ததை
परीताथं	பர்வதசிகரத்தை	दृष्ट्वा	பார்த்து
आकाशे	ஆகாசத்தில்	कोधमुच्चितः	ஆளவுகடந்த கோபக் கொண்டார்.
रक्षोबाण विदारितं	அரக்கனது பாணங்க ளால் குளக்கப்பட்டு		

सोऽश्वकर्णं समासाद्य रोपदण्डान्विता हरिः । तूर्णमुत्पादयामास महागिरिमिवोच्छ्रितम् ॥

सः	அந்த	उच्छ्रितं	ஒங்கிவளர்ந்துகின்ற
हरिः	காணார்	अश्वकर्णं	அச்வகர்ண விருகத்தி
रोपदण्डान्वितः	கோடமும் செருந்தும் கொண்டவராய்	समासाद्य	சிட்டி [த்தை
महागिरि	ஹா மெருமலை	तूर्णं	சடக்கென
इव	போல	उत्पादयामास	கோருடன் பிடுக்கிக் கொண்டார்.

तं गृहीत्वा महास्कन्धं सोऽश्वकर्णं महाद्युतिः । महस्य परया प्रीत्या भ्रातृप्राप्य संयुगे ॥

महाद्युतिः	மகாதேஜஸ்வியாகும்	महास्कन्धं	பெரிய அடிமாத்மோ டிருக்கும்
सः	ஆவர்	अश्वकर्णं	அச்வகர்ணவிருகத்தி
संयुगे	போயில்		தை
पत्या	ஆளவுகடந்த	गृहीत्वा	எடுத்தக்கொண்டு
प्रीत्या	உதவியுறுத்தால்	महस्य	நனகத்துக்கொண்
तं	அந்த	भ्रातृप्राप्य	சுதந்திரர். [பி

प्रभावचूखेगेन प्रभञ्जस्तरसा द्रुमान् । हनुमान्प्रमुख्यैर्दारयत्क्षितिम् ॥ २२ ॥

परमकुहः	மிகச்சிறங்கொண்ட	तरसा	வதுவால்
हनुमान्	ஹனுமார்	द्रुमान्	விருகதங்களை
प्रभावन्	பாய்ந்துசெல்லுகின்ற	प्रभञ्जन्	முதித்துக்கொண்டு
	கரால்	चरणिः	காணடிவைப்புகளால்
		क्षितिम्	பூமியை
ऊखेगेन	தொண்டுவெகத்தால்	दारयत्	விளந்தார்.

गजांश्च सगजारोहान्सरथाच्चयिनस्तथा । जघान हनुमान्भीमान्नाक्षसांश्च पदातिमान् ॥

भीमान् மகா புத்திமரணுகிய
हनुमान् ஹனுமான்
गजान् பாளைகளை
सगजारोहान् च பாளையின் மீதிருந்த
வர்களுள்படவும்
तथा அப்படியே

रयिनः தேயிரிழுந்தவர்களை
सरथान् சதங்களுள்படவும்
राक्षसान् ராக்ஷஸ
पदातिमान् च பதாதிக்களையும்
जघान கொன்றுதள்ளினார்.

तमन्तकमिव कुद्धं समरे प्राणहारिणम् । हनुमन्तमभिषेक्ष्य राक्षसा विप्रदुद्रुः ॥ २४ ॥

राक्षसाः அரக்கர்கள்
अन्तकं எமனை
इव நிகர்த்து
समरे போரில்
कुद्धं சினங்கொண்டு

प्राणहारिणं உயிவர வாக்குகின்ற
त அந்த
हनुमन्तं ஹனுமனரை
अभिषेक्ष्य பார்த்து
विप्रदुद्रुः புறங்காட்டி ஓடத்தனை
ப்பட்டார்கள்.

तपापतन्तं संकुद्धं राक्षसानां भयावहम् । ददर्शकम्पनो वीरश्चुकोध च ननाद च ॥ २५ ॥

वीरः குரணுகிய
अकम्पनः அகம்பணன்
राक्षसानां அரக்கர்களுக்கு
भयावहं ஆரத்தத விளைவித்
துக்கொண்டு,
संकुद्धं கோபங்கொண்டும்

आपतन्तं தன்னை எதிர்த்தாவரு
त அவரை [கிறவரான
ददर्श कண்டான்.
चुकोध च மிகச் சினங்கொண்
டான்.
ननाद च கர்ஜித்தான்.

स चतुर्दशभिर्बाणैः शितैर्देहविदारणैः । निर्विभेद हनूपन्तं महावीर्यमकम्पनः ॥ २६ ॥

सः அந்த
अकम्पनः அகம்பணன்
महावीर्यं மகா வீரணுகிய
हनुमन्तं ஹனுமனரை
शितैः கூரணவைகளும்

देहविदारणैः தேகத்தைப் பிளக்க
வல்லவைகளான
चतुर्दशभिः பதின்னாஞ்ஞ
बाणैः பாணங்களால்
निर्विभेद குத்தினான்.

स तदा प्रतिविद्धस्तु बर्हामिः शरवृष्टिभिः । हनुमान्दृशे वीरः परुड इव सानुमान् ॥

सः அந்த
वीरः வீரரும்
परुडः ஒக்க லளர்ந்த
सानुमान् इव மனைபோன்றவரு
யாகிய
हनुमान् ஹனுமான்

तदा அப்பொழுது
बर्हामिः பல
शरवृष्टिभिः சரவர்க்கங்களால்
प्रतिविद्धः तु ஏற்றும் தைக்கப்
பெற்றவராகவே
दृशे சினங்கினார்.

विरराज महाकायो महावीर्यो महामनाः । पुष्पिताशोकसङ्काशो विभूष इव पावकः ॥२८॥

மஹாகாய:	பெரிய உடலுடைய	புஷ்பிதாசோக-	புஷ்பித்த அசோக
	வரும்,	சங்காச:	மரம்போலவும்,
மஹாவீர:	மகா வீரப்பாலியும்,	விபூச:	புகழ்கின்ற பிரகாசிக்
மஹாமன:	அனவுகடந்த கொருக்		கும்
	குந்தலுமுள்ள அயர்	பாவக: இவ	கொம்புப்போலவும்
		விராஜ	விளங்கினார்.

ततोऽन्यं वृक्षमुत्पाद्य कृत्वा वेगमनुत्तमम् । शिरस्यभिजयानाशु राक्षसेन्द्रमकम्पनम् ॥

तत:	அதன்மேல்	आशु.	சடக்கென
अनुत्तमं	ஊப்புயர்விலவாத	उन्वाज	கொருடன் பிடுக்கி
वेगं	ஆக்கிரகணத	राक्षसेन्द्रं	ராக்ஷஸேந்திரத்தமனாகிய
कृत्वा	மேற்கொண்டு	अकम्पनं	அகம்பனனை
अन्यं	வேறொரு	शिरसि	தலையில்
वृक्षं	மரத்தை	अभिजयान	புடைத்தார்.

स वृक्षेण हतस्तेन सक्रोधेन महात्मना । राक्षसो वानरेन्द्रेण पपात च वमार च ॥ ३० ॥

स:	அந்த	तेन	அந்த
राक्षसः	அரக்கன்	वृक्षेण	மரத்தால்
सक्रोधेन	கொபத்துடனிருந்	हतः	அடிக்கப்பட்டவனாய்
	கும்	पपात	கிழி கிழுந்தான்.
महात्मना	அனவுகடந்த ஊற்ற	च च	தகடினமே
	ஹதய	वमार	உயிர் துர்த்தான்.
वानरेन्द्रेण	வானரேந்திரமரால்		

तं दृष्ट्वा निहतं भूमौ राक्षसेन्द्रमकम्पनम् । व्यथिता राक्षसाः सर्वे क्षितिकम्प इव द्रुमाः ॥

राक्षसाः	அரக்கர்கள்	दृष्ट्वा	பார்த்து
सर्वे	எல்லோரும்	क्षितिकम्पे	புகமயத்தில்
राक्षसेन्द्रं	ராக்ஷஸேந்திரத்தமனாகிய	द्रुमाः	கிழிப்புக்கள்
तं अकम्पनं	அந்த அகம்பனனை	इव	எப்படியோ
भूमौ	பூமியில்		அப்படியே
निहतं	மாண்டுக்கிடப்பவனாக	व्यथिताः	உதிக்கினார்கள்.

त्यक्तप्रहरणाः सर्वे राक्षसास्ते पराजिताः । लङ्कामभिययुस्वस्ता वानरैस्तैरभिद्रुताः ॥३२॥

ते	அந்த	ते:	அந்த
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	वानरैः	வானர்களால்
सर्वे	எல்லோரும்	अभिद्रुताः	அரத்தியடிக்கப்பட்ட
पराजिताः	கொல்லியடைந்தவர்		வர்களாய்
लङ्का:	கடுங்குடி [களாய்	लङ्कां	கங்கைய கொங்கி
अभिययुः	ஆயுதங்களை கழுவ	अभिययुः	துடலுற்றார்கள்.
	கிட்டவர்களாய்		

ते मुक्तकेशाः संभ्रान्ता भगवानाः पराजिताः । सवच्छूषजैरङ्गैः श्वसन्तो विप्रदुद्रुः ॥

பரஜிதா:	தோக்கிபுற்ற	சவச்சூசஜை:	முடியா த்தனத்தால்
தே	அவர்கள்		வியர்வை பெருகும்
சுத்தகேசா:	தலைபயிர் அவிழ்ந்து	அங்கை:	உடல்களோடு
	புரள	அசன:	பெருமூச்சு விட்டுக்
சம்ப்ரான்தா:	உள்ளம் சிதற		கொண்டு
மஃமானா:	மாளக்குலைய	விபுதுது:	ஒடினார்கள்.

अन्योन्यं प्रमथन्पुस्ते विविशुर्नगरं भयात् । पृथुस्ते सुसंमूढाः प्रेक्षमाणा मुहुर्मुहुः ॥ ३४ ॥

தே	அவர்கள்	சுது: சுது:	கிட்டுகிட்டு
अन्योन्यं	ஒருவரைபொருவர்	भयात्	பயத்தால்
प्रमथन्पु:	கிட்டுப்பிரிபாது உர	पृथु:	பின்பறம்
	யந்துகொண்டார்கள்.	प्रेक्षमाणा:	திரும்பிப் பார்த்துக்
सुसंमूढा:	மிகவும் அறிவு		கொண்டே
	கலங்கிய	नगरं	பட்டணத்திற்குள்
தே	அவர்கள்	विविशु:	புகுந்தார்கள்.

तेषु लङ्कां प्रविष्टेषु राक्षसेषु महाबलाः । समेत्य हरयः सर्वे हनुमन्तमपूजयन् ॥ ३५ ॥

तेषु	அந்த	हरयः	வானரர்கள்
राक्षसेषु	அரக்கர்கள்	सर्वे	எல்லோரும்
लङ्कां	லங்கையிலுள்	समेत्य	ஒன்றுகூடி
प्रविष्टेषु	போய்த்தேசவும்	हनुमन्	நனுமாரை
महाबलाः	மகாபலித்தீடர்களை	अपूजयन्	கொண்டாடினார்கள்.

सोऽपि प्रहृष्टस्तान्सर्वान्हरीन्प्रत्यभ्यपूजयत् । हनुमान्सत्त्वसंपन्नो यथार्हमनुकूलतः ॥ ३६ ॥

सर्वसम्पन्नः	பேராத்நல்கொண்ட	हरीन्	வானரர்கள்
सः	அந்த	सर्वान्	எல்லோரையும்
हनुमान् अपि	நனுமாரும்	यथाई	அவரவர்க்கேற்ற
प्रहृष्टः	சந்தே.ஷமுத்தவராய்	अनुकूलतः	அன்புடன் [வாறு
तान्	அந்த	प्रत्यभ्यपूजयत्	கொளவித்தார்.

चिनेदुश्च यथाप्राणं हरयो जितकाशिनः । चकर्षुश्च पुनस्तत्र सपाणानपि राक्षसान् ॥ ३७ ॥

जितकाशिनः	வெற்றிகுடிய	तत्र	அங்கிடத்தில்
हरयः	வானரர்கள்	सपाणान्	குற்றயிருடனிருந்த
यथाप्राणं च	குள்கொண்டமட்டும்	राक्षसान् अपि	அரக்கர்களையும்
चिनेदुः	கூச்சலிட்டார்கள்.	पुनः च	திக்குமங்கும்
		चकर्षुः	இழுத்தார்கள்.

स वीरशोभाभजन्महाकपिः समेत्य रक्षांसि निहत्य मारुतिः ।

महासुरं भीष्मपित्रिनाशनं यथैव विष्णुर्वारिणं चमूमुखे

॥ ३८ ॥

महाकपिः	வரணமோத்தமரும்	भीमं	பயங்கரமானவனும்
मारुतिः	வாயுபடைமக்தருபவன்	भैष्मनाशनं	சத்ருசம்ஹாரகனு மான
सः	ஆகாசர்		
विष्णुः	விஷ்ணுபகவான்	महासुरं	மகாசூரனைத்தமனை
वारीणं	பாரிணய	भैष्मि एव	ஆர்க்கர்களையும் [யும்
यथा	எப்படியோ அப்படி யே	समेत्य निहत्य	ஒன்றாய் மடித்து
चमूमुखे	படைமுனையிற்	वीरशोभां	வீரசக்தியை
		अमृतम्	பெற்றுவிளக்கினார்.

अपूजयन् देवगणास्तदा कपिं स्वयं च रामोऽतिविरश्च लक्ष्मणः ।

तथैव सुग्रीवमुखाः पुवङ्गमा विभीषणश्चैव महाबलस्तथा

॥ ३९ ॥

तदा	அப்பொழுது	सुग्रीवमुखाः	சுகரீவனை முன்னிட்ட
कपिं	வானரரான அவரை	पुवङ्गमा: एव	காணர்களுந்
देवगणाः	தேவகணங்களும்	तथा एव	அப்படியே
स्वयं	தேரில்	महाबलः	மகாபலவானாகிய
अतिरश्च:	அதிகப்பலசாலியாகிய	विभीषणः च	விபிஷணரும்
रामः च	ராமரும்	अपूजयन्	புஜித்தகொண்டபு ஜர்கள்.
लक्ष्मणः च	லக்ஷ்மணரும்		
तथा	அப்படியே		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे षट्पञ्चाशः सर्गः ॥

आदिता: श्लोका: 16893

युद्धकाण्डे आदित: श्लोका: 2218

सतपञ्चाशः सर्गः—ஐம்பத்தேழாவது ஸர்க்கம். ॥ ५७ ॥

प्रहस्ययुद्धम्—பிரதிஸ்த யுத்தம்.

अकम्पनवधं श्रुत्वा क्रुद्धो वै राक्षसेश्वरः । किञ्चिद्दीनमुखश्चापि सचिवांस्तानुदैक्षत ॥ १ ॥

राक्षसेश्वरः वै	ராட்சஸமன் னனுன் அவன்	अपि च	அப்படியிருக்காகவி யும்
अकम्पनवधं	அகம்பனவத	दीनमुखः	வாயுவ முகத்தனம்
श्रुत्वा	கேட்டு [கொளையை	तान्	அந்த
किञ्चित्	ஒருவாறு	सचिवान्	மந்திரிகளை
क्रुद्धः	கொன்கொண்டவனுக்கி	उदैक्षत	உயிர்த்து பார்த்தான்.

अहं वा कुम्भकर्णो वा त्वं वा सेनापतिर्मम । इन्द्रजिह्वा निकुम्भो वा वहेयुर्भारसीदृशम् ॥

அஹ் வா	"நான் எனும்	சேனாபதி:	சேனாபதியாகிய
கும்பகர்ண: வா	கும்பகர்ணனாகும்	த்வம் வா	நீயுந்தான்
இन्द्रஜிவ: வா	இந்திரஜித் தனும்	இஹ்ஸி	இப்படிப்பட்டதாகிய
நிகும்ப: வா	நிகும்பனாகும்	மாரீ	போர் மும்மாயிருக்
மம	எனது		குமிடத்தை
		வஹ்யு:	அடையத்தக்கவர்கள்.

स त्वं बलपत: शीघ्रमादाय परिगृह्य च । विजयायाभिनिर्वाहि यत्र सर्वे वनौकस: ॥८॥

சுத:	"ஆகையால்	விஜயாய ச	வெற்றிபெறுவதற்
ச:	அப்படிப்பட்ட	வனௌகச:	காணர்கள் [காகவே
த்வம்	நீ	சர்வே	எல்லோரும்
शीघ्रं	உடனே		எவ்விடத்திலிருக்கின்
बलं	கைவலத்தை	यत्र	{ னுர்களை அவிடத்
परिगृह्य	திரட்டி		திருகு
आदाय	அழைத்துக்கொண்டு	अभिनिर्वाहि	செல்லு.

निर्याणादेव ते नूनं चपला हरिवाहिनी । नर्दतां राक्षसेन्द्राणां श्रुत्वा नादं द्रविष्यति ॥

चपला	"ஸ்திரபுத்தியில்லாத	राक्षसेन्द्राणां	ராட்சஸேந்திரத்தமர்க
हरिवाहिनी	குரங்குப்படை	नादं	சத்தத்தை [ஞடைய
ते	உனது	श्रुत्वा	கேட்டு
निर्याणात् एव	புறப்பாடானேயே	नूनं	நிச்சயமாய்
नर्दतां	அட்டகாசஞ் செய்யும்	द्रविष्यति	ஒடினிடும்.

चपला ह्यविनीताश्च चलचिताश्च वानरा: । न सहिष्यन्ति ते नादं सिहनादमिव द्विषा: ॥

வானர: ஹி	"வாணரர்களோ	द्विषा:	யாணிகள்
चपला:	முன்மின் ஆனோசி	सिहनादं	சிக்காதத்தை
	யாதவர்கள்.	इव	எப்படியோ அப்படியே
अविनीता: च	நல்ல சிவைஷ பெண்த	ते	உனது
	தவர்கள்.	नादं	ஆரவாரத்தை
चलचिता: च	{ ஒன்றில் முற்றிலும்	सहिष्यन्ति न	பொறுக்கமாட்டார்
	மனஞ்செலுத்தாத		கள்.
	வர்கள்.		

विद्रुते च बले तस्मिन्नाम: सौमित्रिणा सह । अवशस्ते निरालम्ब: प्रहस्त वशमेष्यति ॥

प्रहस्त	"பிரகஸ்த!	निरालम्ब:	தான் மட்டும் மிஞ்சி
तस्मिन्	அந்த		யவனுக்கி
बले	கைவலம்	अवश:	எதொன்றையும் செழ்
विद्रुते च	ஒடிவிட்டதும்		யமுடியாதவனாய்
राम:	ராமன்	ते	உனது
सौमित्रिणा	ஸக்திமணனோடு	वशं	வசத்தில்
सह	கூட	एष्यति	சிக்கிக்கொள்வான்.

आपत्संशयिता श्रेयो न तु निःसंशयीकृता । प्रतिलोमानुलोमं वा यदा नो मन्यसे हितम् ॥

आपत्	{ "கோரிக்கைக்கு மாறாய் நடைபெறு தலென்பது சந்தேகப்படவேண்டி யதாக	श्रेयः	இதற்கு மேம்பட்ட தாய்
संशयिता		हितं	நன்மை பயப்பதாய்
न तु	இல்லவேண்டிக்கூட.	प्रतिलोमानु- लोमं वा	{ என் அபிப்பிராயத் திற்கு எதிரிடையாய்
निःसंशयीकृता	{ சந்தேகத்திற்கிடமில் லாதவாறு உன்னால் செய்தாளுடிக் கப் பட்டிருக்கிறது.		இருந்தாலும் ஒத்த தாய் இருந்தாலும்
नः	நமக்கு	यत्	எதை
		मन्यसे वा	நீ உத்தேசிக்கின்
			றனை P n

रावणेनैवमुक्तस्तु महस्तो बाहिनीपतिः । राक्षसेन्द्रमुवाचेदमसुरेन्द्रमिवोशनाः ॥ १३ ॥

रावणेन	ராவணனால்	असुरेन्द्रं	அசுரேந்திரனைப் பார்த்து
पुनः	மேற்கண்டவாறு	इव	எப்படியோ அப்படியே
वक्तुः	சொல்லப்பட்ட	राक्षसेन्द्रं	ராக்ஷஸமன்னனைப் பார்த்து
बाहिनीपतिः	சேனாகுபதியாகிய		
महस्तः तु	பிரகஸ்தனும்	इदं	பின்வருமாறு
उशनाः	சுக்ராசாஸியர்	उवाच	மொழிந்தான் :

राजन्मन्त्रितपूर्वं नः कुशलैः सह मन्त्रिभिः । विवादश्चापि नो वृत्तः समवेक्ष्य परस्परम् ॥

राजन्	"அரசே !	वृत्तः	ஏற்பட்டது.
नः	நமக்குள்	अपि	ஆயினும்
परस्परं	ஒருவரோடொருவர் கலந்து	नः	நமது
समवेक्ष्य	திர்க்காலோசனை செய்து	कुशलैः	சமர்ந்துர்களான
		मन्त्रिभिः	மந்திரிகளோடு
		सह	கூட
विवादः च	{ (ஒற்றுமைப்படாது) இருவரைப்பட்ட அபிப்பிராயத்தான்	मन्त्रिपूर्वम्	{ இதற்கு முந்தியே இங் கிலையம் தீர்மானிக்க ப்பட்டிருக்கிறது.

प्रदाने न तु सीतायाः श्रेयो व्यवसितं मया । अप्रदाने पुनर्युद्धं दृष्टमेतत्तथैव नः ॥ १५ ॥

सीतायाः	"சிவையை	व्यवसितं	கொள்ளப்பட்டிருக்கி றது.
प्रक्षे	திறப்பிக்கொடுத்து கிடும் கிஷயத்தில்	अप्रदाने पुनः	கொடுக்காத கிலையத் அப்படியே [தினும்]
श्रेयः तु	நன்மை ஒன்றும்	नः	நமது
न	இல்லையென	एतत् युद्धं एव	இந்தப் போர்தான்
मया	என்னால்	दृष्टम्	நிச்சயிக்கப்பட்டது.

सोऽहं दानैश्च मानैश्च सततं पूजितस्त्वया । सान्त्वयैश्च विविधैः काले किं न कुर्यां प्रियं तव ॥

நய்யா	"தேவரீரால்	பூஜித:	கௌரவிக்கப்பட்ட
सततं	எக்காலத்திலும்	मः	அந்த
दानैः च	கொடைகளாலும்	अहं	நான்
मानैः च	மரியாதைகளாலும்	तव	தேவரீருக்கு
काले	ஏற்றகாலத்தில்	प्रियं	இஷ்டமான
विविधैः	பல	किं च	எதைத்தான்
सान्त्वयैः च	தேறுதல்களாலும்	न कुर्याम्	செய்யாதிருப்பேன்?

न हि मे जीवितं रक्ष्यं पुत्रदारधनानि वा । त्वं पश्य मां जुहुषन्तं त्वदर्थं जीवितं युधि ॥

मे	"அடியேனுக்கு	त्वदर्थं	தேவரீர் பொருட்டு
जीवितं	உயிர்	जीवितं हि	உயிரையும
रक्ष्यं न	ஒரு பொருளன்று,	जुहुषन्तं	அர்ப்பணஞ்செய்யத் துணிர்தவனாய்
पुत्रदारधनानि	மக்களும், மனைவியும், தனமும்	मां	என்னை
वा	அப்படியே பொரு ளன்று.	त्वं	தேவரீர்
युधि	போரில்	पश्य	திருவுளத்தில் பற்று வீராக."

एवमुक्त्वा तु भर्तारं रावणं बाहिनीपतिः । उवाचेदं वराध्यक्षान्वहस्तः पुरतः स्थितान् ॥

बाहिनीपतिः	சேனாபதியாகிய	पुरतः	சந்திதலில்
महस्तः	பிரகஸ்தன்	स्थितान्	காத்தாநிற்கின்ற
भर्तारं	எஜமானராகிய	वराध्यक्षान्	சேனைத்தலைவர்களைப் பார்த்து
रावणं	ராவணனிடம்	इदं	பின்வருமாறு
एवं	மேற்கண்டவண்ணம்	उवाच	கட்டளைபிட்டான் :
उक्त्वा तु	கிண்ணப்பித்தாகிட்டு		

समानयत मे शीघ्रं राक्षसानां महद्वचम् ॥ १९ ॥

मे	"எனது	वचं	பண்டவை
राक्षसानां	ஆரக்கர்களின்	शीघ्रं	சுடுதியில்
महत्	பெரும்	समानयत	திரட்டிகொடுங்கள்.

मह्राणशतवेगेन हतानां च रणाजिरे । अथ तृप्यन्तु मांसादाः पक्षिणः काननौकसाम् ॥

रणाजिरे	"போர்க்களத்தில்	हतानां	கொன்று வீழ்த்தப் பட்ட
पक्षिणः	பறவைகள்	काननौकसां	குளங்குகளின்
अथ च	இப்பொழுதே	मांसादाः	மாயிகங்களைக் கொத் தித்தின்பவைகளாய்
मह्राणशतवेगेन	{ எனது நூற்றுக்கணக் காண பறவைகளின் கொதத்தால்	तृप्यन्तु	களிக்கட்டும் "

इत्युक्तास्ते महस्तेन बलाध्यक्षाः कृतवराः । बलमुयोजयामासुस्तस्मिन्नाक्षसमन्दिरे ॥

महस्तेन	பிரகஸ்தனும்	कृतवराः	பரபரப்புற்றவர்களாய்
इति	மேற்கண்டவண்ணம்	तस्मिन्	அந்த
उक्ताः	கூறப்பட்ட	राक्षसमन्दिरे	ராட்சஸமன்களில்
ते	அந்த	बलं	சேனையை
बलाध्यक्षाः	சேனைத் தலைவர்கள்	उयोजयामासुः	சுத்தப்படுத்தினார்கள்.

सा बभूव मुहूर्तेन तिग्मनानाविधायुधैः । लङ्का राक्षसवीरैस्तैर्गजैरिव समाकुला ॥ २२ ॥

सा	அந்த	तैः	அந்த
लङ्का	லங்கை	राक्षसवीरैः	அரக்கவீரர்களால்
तिग्मनाना- विधायुधैः	கொடிய பலவகை ஆயுதங்களைக் கொண்ட	मुहूर्तेन	சிறிதுபொழுதில்
गजैः इव	பானைகளை நிகர்த்த	समाकुला	எங்கும் பரப்புண்ட தரக
		बभूव	ஆயிற்று.

हुताशनं तर्पयतां ब्राह्मणांश्च नमस्यताम् । आश्वगन्धपतिवहः सुरभिर्पास्तो वयौ ॥ २३ ॥

मातुः च	காற்றும்	तर्पयतां	தேறாமஞ்செய்பவர்கள்
ब्राह्मणान्	வேதமுணர்ந்தவர்		களின்
	களை	आश्वगन्धपतिवहः	கெம்மணங்கொண்டு
नमस्यतां	நமஸ்கரித்து	सुरभिः	கமழ்பின்றதாய்
हुताशनं	அக்னியில்	वयौ	விசிற்று.

सृजश्च विविधाकारा जघृहुस्त्वभिपन्त्रिताः । सद्ग्रामसज्जाः संहृष्टा धारयन्वाक्षसास्तदा ॥

तदा	அப்பொழுது	विविधाकाराः	பலவகை
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	सजः	மாணிகளை
सद्ग्रामसज्जाः	போருக்குத்தயாராகி	जघृहुः	எடுத்தாக்கொண்
संहृष्टाः तु	உதஸா ஹங்கொண்		டார்கள்.
	டவர்களாய்	धारयन् च	அணிந்தும் கொண்
अभिपन्त्रिताः	வெற்றிமந்திரம்		டார்கள்.
	ஒகப்பெற்ற		

सधनुष्काः क्वचिनो वेगादाप्लव्य राक्षसाः । रावणं प्रेक्ष्य राजानं महस्तं पर्यवारयन् ॥

राक्षसाः	அரக்கர்கள்	आप्लव्य	பாய்த்துசென்று
सधनुष्काः	விக்கைக் கைவிடேந்தி	रावणं	ராவண
	பவர்களாய்	राजानं	மன்னனை
क्वचिनः	கவசம் தரித்தவர்	प्रेक्ष्य	கண்டுகொண்டு
	களாய்	महस्तं	பிரகஸ்தனை
वेगात्	வேகமாய்	पर्यवारयन्	ஆழ்ந்து நிற்கின்றார்கள்.

अथामन्त्र्य च राजानं भेरीमाहृत्य भैरवाम् । आरुरोह रथं दिव्यं महस्तः सज्जकल्पितम् ॥

प्रहसः	பிரகஸ்தன்	आहृत्य	அஹ்ருத்த முழக்கிக்
अथ	அப்பொழுது		கொண்டு
राजानं	மன்னனிடம்	सज्जकल्पितं	செத்தமாய்க் கொண்டு
आमन्त्र्य च	கிண்டபெற்றுக்		வந்து சிறுத்தப்பட்ட
	கொண்டு	दिव्यं	சிறந்த
भैरवां	பயங்கரமான	रथं	ரதத்தில்
भेरीं	பேர்முரசை	आरुरोह	ஏறினான்.

हयैर्महाजवैर्युक्तं सम्यक्भूतसुसंयतम् । महाजलदनिर्घोषं साक्षाच्चन्द्रार्कपास्वरम् ॥ २७ ॥

उरगध्वजदुर्धर्षं सुवरुथं स्वपस्करम् । सुवर्गजालसंयुक्तं महसन्तमिव श्रिया ॥ २८ ॥

ततस्तं रथमास्थाय रावणापितशासनः । लङ्काया निययौ तूर्णं बलेन महता ह्वः ॥ २९ ॥

रावणापित-}	ராவணனுள்	स्वपस्करं	அழகிய சக்கிரங்க
शासनः }	சரிக்கப்பெற்ற அவன்		ஞாலமையும்
ततः	அப்பொழுது	सुवर्गजालसंयुक्तं	பொன்சாளரங்கள்
महाजवैः	மிக வேகம் படைத்த		கொண்டதும்
हयैः	குதிரைகளால்	श्रिया	சாக்தியால்
युक्तं	பூட்டப்பெற்றதும்	महसन्तमिव	சிரிக்கிறது போன்றது
सम्यक्भूतसुसंयुतं	செந்த பாகர்களால்		மான
	ஒட்டப்பெற்றதும்	तं	அந்த
महाजलदनिर्घोषं	பெரும் மோகவொலி	रथं	ரதத்தில்
	கொண்டதும்	आस्थाय	ஏறிக்கொண்டு
साक्षाच्चन्द्रार्क-}	சாக்ஷாச் சந்த்ராகுர்வ	महता	பெரும்
भास्वरं }	ஒளிக்கொண்டதும்	बलेन	படையால்
उरगध्वजदुर्धर्षं	{ அணுகமுடியாத	निययौ	குழப்பெற்றவனாய்
	அரவக்கொடிகட்	लङ्कायाः	லங்கையினின்று
	டப்பெற்றதும்	तूर्णं	கிரைகில்
सुवरुथं	அழகிய மேற்கொடிக்	निर्घोषौ	வேளிப்புறப்பட்ட
	கைகொண்டதும்		டான்.

ततो हुन्दुभिनिर्घोषः पर्जन्यनिनदोपमः । वादित्राणां च निनदः पूरयन्निव सागरम् ॥

शुभ्रवे शङ्खशब्दश्च प्रयाते वाहिनीपतौ

॥ ३१ ॥

ततः	அப்பொழுது	सागरं हव	கடலையும்
वाहिनीपतौ	சேனாதிபதி	पूरयन्	கொத்தளிக்கச்
प्रयाते	புறப்பட்டவன்கில்	वादित्राणां	வாதிய [செய்யும்
पर्जन्यनिनदोपमः	மேகமுழக்கத்தை	निनदः	ஓசையும்
	சிகர்த்த	शङ्खशब्दः च	சங்கவொலியும்
हुन्दुभिनिर्घोषः	பேர்முரசமுழக்க	व	அகிய எண்ணமும்
	மும்.	शुभ्रवे	கேட்கப்பெற்றது.

निनदन्तः खरान्योरावक्षसा जगुरयतः । भीमरूपा महाकायाः प्रहस्तस्य पुरःसराः ॥

प्रहस्तस्य	பிரகஸ்தனது	राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்
पुरःसराः	அணுசரர்களும்	घोरान्	பயங்கரமான
भीमरूपाः	பயங்கரமான உருவங் கொண்டவர்களும்	खरान्	கோவடங்களை
महाकायाः	பேருடல்பெற்றவர் களுமாவன	निनदन्तः	நீட்டுக்கொண்டு
		अमृतः तमूः	முத்திச் சென்றார்கள்.

नरान्तकः कुम्भहनुर्महानादः समुन्नतः । प्रहस्तसचिवा ह्ये निर्ययुः परिवार्य तम् ॥ ३३ ॥

प्रहस्तसचिवाः	பிரகஸ்தனது மகதிரி மார்களாகிய	महानादः	மஹாநாதனும்
एते	இந்த	समुन्नतः	ஸமுன்னதனும்
नरान्तकः	நராதகதனும்	त हि	அவனையே
कुम्भहनुः	கும்பஹனுவும்	परिवार्य	சூழ்ந்துகொண்டு
		निर्ययुः	கிளம்பினார்கள்.

अपूढेनैव सुघोरेण पूर्वद्वारात्स निर्ययौ । गजयूथनिकाशेन बलेन महता वृतः ॥ ३४ ॥

सः	அவன்	महता एव	பெரியதுமான
सुघोरेण	மிக்க பயங்கரமான தும்	बलेन	சேனையால்
अपूढेन	அடையாதுதகடியே இருக்கிறதும்	वृतः	சூழப்பட்டவனாய்
गजयूथनिकाशेन	யானைக்கூட்டத்தை சிகர்க்கதும்	पूर्वद्वारात्	கிழக்குவாயில் வழியாய்
		निर्ययौ	வெளிப்புறப்பட்டான்.

सागरप्रतिमौघेन वृत्स्तेन बलेन सः । प्रहस्तो निर्ययौ तूर्णं कालान्तकयमोपमः ॥ ३५ ॥

कालान्तकयमोपमः	பிரளயகாலத்து யமனை நிகர்த்த	तेन	அந்த
सः प्रहस्तः	அந்த பிரகஸ்தன்	बलेन	சைன்யத்தால்
सागरप्रतिमौघेन	ஸமுத்திரவெள்ளத் தை நிகர்த்த	वृतः	சூழப்பெற்றவனாய்
		तूर्णं	வினாந்து
		निर्ययौ	சென்றான்.

तस्य निर्याणयोषेण राक्षसानां च नर्दताम् । लङ्कायां सर्वभूतानि विनेदुर्विकृतैः स्वरैः ॥

तस्य	அவனது	लङ्कायां	இலங்கையில்
निर्याणयोषेण	வெளிப்புறப்படும் கோவத்தால்	सर्वभूतानि	பிராணிகளெல்லாம்
राक्षसानां	ஆரக்கர்கள்	विकृतैः	விகாரமான
नर्दतां च	காஜிக்கையிள்	स्वरैः	சூரல்கொண்டு
		विनेदुः	கட்சலிட்டன.

व्यूभ्रमाकाशमाविश्य मांसशोणितभोजनाः । मण्डान्यपसव्यानि खगाश्चकू रथं प्रति ॥

मांसशोणित- भोजनाः	மாபசத்தையும் சக் தத்தையும் புசிக்கும்	आकाशं आविश्य	ஆகாசத்தில் பறந்து
खगाः	பறவைகள்	रथं प्रति	ரதத்தைக்கற்றி
अपसव्यानि	நிர்மலமான	अपसव्यानि	அப்பசதகரிணமாய்
		मण्डानि चकूः	வட்டமிட்டன.

वपन्त्यः पावकज्वालाः शिवा घोरं ववाशिरे । अन्तरिक्षात्पपातोत्का वायुश्च परुषो ववौ ॥

शिवा:	தரிக ன்	अन्तरिक्षा:	ஆகாயத்திலிருந்து
पावकज्वाला:	அக்ஷிஜ்வலாகளை	उत्का:	காக்கைத்திரம்
वपन्त्यः	வக்கங்கொண்டு	पपात:	விழுந்தது.
घोरं	பயங்கரமாக	वायुः च	வாற்றும்
ववाशिरे	வவையிட்டன.	परुषः ववौ	கொடியதாய் விடுத்து.

अन्योन्यमभिसंरब्धा ग्रहाश्च न चकाशिरे ॥ ३९ ॥

ग्रहाः च	நகக்கிரகங்களும்	अभिसंरब्धा:	வந்தித்துக்கொண்டு
अन्योन्यं	ஒன்றுடனொன்று	चकाशिरे न	ஒளிபற்றிளுந்தன.

मैशाश्च खरनिर्वोषा रथस्योपरि रक्षसः । ववृषु रुधिरे चास्य सिपिचुश्च पुरःसरान् ॥ ४० ॥

मैशाः च	மேசுக்களும்	रुधिरे च	ரத்தக்கையும்
खरनिर्वोषा:	கடுமையாய் கர்ஜிக்	ववृषु:	பொழிந்தன.
अस्य	தீங்க [கொடுக்கொண்டு	पुरःसरान् च	முக்கொன்றவர்
रक्षसः	ஆரக்கனது		களையும்
रथस्य उपरि	ரதத்தின்மேல்	सिपिचुः	நனைத்தன.

केतुमूर्धनि गृध्रोऽस्य निलीनो दक्षिणामुखः । तुदन्नुभयतः पार्श्वं समग्रामहरत्पभाम् ॥ ४१ ॥

अस्य	இவனது	उभयतः पार्श्वं	இருபக்கத்தையும்
केतुमूर्धनि	கொடிமுனையில்	तुदन्	அகதாக்கொத்தி
गृध्रः	குருகழுவு	समां	முழுவதும்
दक्षिणामुखः	தெற்கு நோக்கியதாய்	समग्राम्	முற்றிலும்
निलीनः	உட்கார்க்குகொண்டு	अपभाम्	அழித்தது.

सारथेर्वहुशशास्य संग्रामपवगाहतः । प्रतोदो न्यपतद्दस्तासूतस्य हयसादिनः ॥ ४२ ॥

संग्रामं	போருக்கு	हयसादिनः च	குதிரைகைச் செலுத்
भवगाहतः	செல்லும்		தவதில் வல்லவனு
अस्य	இவனது	सूतस्य	சூதனது [மான்
	{ எப்பொழுதும் கூட	हस्तात्	கையினின்று
सारथेः	{ மெய்க்கொக்கும் கூட்டம்	प्रतोदः	செங்கு
	வியும்	वहुशः	பலமுறை
		म्यरतत्	முறிக்கொத்தது.

निर्याणश्रीश्च याऽस्वासंज्ञास्वरा वसुदुर्लभा । सा ननाश मुहूर्तेन समे च स्वलिता हयाः ॥

अस्य	இவனது	सा	சா
या निर्याणश्रीः	எந்த பிரயாணக்	मुहूर्तेन	கொடிப்பொழுதிலே
	கோலாணனது	ननाश	சீர்துரைத்தது.
भास्वरा	திருப்பொருத்தியதாக	हयाः	குதிரைகள்
	வாய்,	समे च	சமமான பிரதேசத்
वसुदुर्लभा च	{ வசு-தேவதைகளாக		திலும்
	{ கும் விடைக்காரியு		
भासीत्	விளக்கியதோ, [காயும்	स्वलिताः	இடறியிருந்தன.

प्रहस्तं त्वभिनिर्यान्तं प्रख्यातबलपौरुषम् । युधि नानाप्रहरणा कपिसेनाऽभ्यवर्तत ॥४४॥

प्रख्यातबलपौरुषं	{ பெயர் பெற்ற ஆற்றலும் யும் ஆண்மைமையுமும் உடையவனும்	क पसेना	வானரசேனை
अभिनिर्यान्तं तु	எதிர்த்தே க்கிவருகிறவ	नानाप्रहरणा	பலவகைப் போர்க்கரு
प्रहस्तं	பிரகஸ்தனை [ஹாஸ்தன]	युधि	மிகளுடையதாய்
		अभ्यवर्तत	போரில் எதிர்த்துநின்றது.

अथ घोषः सुतुमुल्लो हरीणा सपजायत । वृक्षानारुजतां चैव सुर्वीरागृह्णतां शिलाः ॥४५॥

अथ	இப்பொழுது	वृक्षान्	மரங்களை
वृक्षान्	மரங்களை	आरुजतां च	பிடுக்குகின்றவர்க
आरुजतां च	பிடுக்குகின்றவர்க	सुर्वीः	பெரும் [ளும்]
सुर्वीः	பெரும் [ளும்]	शिलाः	பாறைகளை
शिलाः	பாறைகளை		

नदतां राक्षसानां च वानराणां च गर्जताम् । उभे प्रमुदिते सैन्ये रक्षोगणवनौकसाम् ॥

नदतां	அரக்கர்கள்	वृक्षान्	மரங்களை
राक्षसानां	அரக்கர்கள்	आरुजतां च	பிடுக்குகின்றவர்க
वृक्षान्	மரங்களை	सुर्वीः	பெரும் [ளும்]
आरुजतां च	பிடுக்குகின்றவர்க	शिलाः	பாறைகளை
सुर्वीः	பெரும் [ளும்]		

पेगितानां समर्थानामन्योन्यवधकाङ्क्षणाम् । परस्परं चाहयतां निनादः श्रूयते महान् ॥

पेगितानां	பாபரப்புடன்	वृक्षान्	மரங்களை
समर्थानां	சமர்த்தவர்களும்,	आरुजतां	பிடுக்குகின்றவர்க
अन्योन्यवध-	ஒருவரை ஒருவர்	निनादः	சத்தமானது
काङ्क्षणां च	வதைப்பதில் அலாக்	महान्	பெரியதாய்
	கொண்டவர்களுமான	श्रूयते	கேட்டது.

ततः प्रहस्तः कपिराजवाहिर्नमभिप्रतस्थे विजयाय दुर्मतिः ।

विहृदवेगां च विवेश तां चम् यथा हृष्टपुंः शलभो विभावसुम् ॥ ४८ ॥

ततः	அப்பொழுது	तां	அந்த
दुर्मतिः	மதிசெட்ட	चम् च	சேனையில்
प्रहस्तः	பிரகஸ்தன்	हृष्टपुंः	சாவுசெட்டியவனுடைய
कपिराजवाहिर्न	சக்ரீவனது சேனையை	शलभः	கிட்டில் பூச்சி [அவன்]
विजयाय	வெற்றிபெறவாமெ	विभावसुं	கிணக்கில்
	தைக்கருதி	यथा	எவ்வண்ணமோ
अहिप्रस्थो	எதிர்த்துச்சென்றான்.		அவ்வண்ணமே
विहृदवेगां	மேன்மேல் உதவாகம்	विवेश	புகுந்தான்.
	அதிகரித்து கிணங்கும்		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे सप्तपञ्चाशः सर्गः ॥

अष्टपञ्चाशः सर्गः—ஐம்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம். || ௫௨ ||

प्रहस्तवधः—பிரஹஸ்த வதம்.

ततः प्रहस्तं निर्यान्तं दृष्ट्वा भीमपराक्रमम् । उवाच सस्मितं रामो विभीषणमरिन्दमः ॥१॥

ततः	அப்பொழுது	निर्यान्तं	வந்துகொண்டிருக்க
अरिन्दमः	சத்ருஸம் ஹராசகரா	प्रहस्तं	பிரகஸ்தனை [கும்
	கிய	दृष्ट्वा	பார்த்து
रामः	ஸ்ரீராமர்	विभीषणं	விபீஷணரைநோக்கி
भीमपराक्रमं	மிகமுயற்சியுடைய	सस्मितं	புன்னகையோடு
	வனாய்	उवाच	பின்வருமாறு
			வினாவினார்.

क एष सुमहाकायो बलेन महता वृतः । आचक्ष्व मे महाबाहो वीर्यवन्तं निशाचरम् ॥२॥

महाबाहो	" மகாபாகுவே !	एषः	இவன்
सुमहाकायः	மிகப்பெரிய உடலு	कः	யார் ?
	டையவனாயும்	वीर्यवन्तं	வீர்யவானாய்
महता	பெரும்		விளங்கும்
बलेन	சைன்யத்தால்	निशाचरं	அரக்கனைப்பற்றி
वृतः	குழப்பட்டவனுயிருக்	मे	எனக்கு
	கும்	आचक्ष्व	விளக்க விளம்பு.

राघवस्य वचः श्रुत्वा प्रत्युवाच विभीषणः

॥ ३ ॥

विभीषणः	விபீஷணர்	श्रुत्वा	கேட்டு,
राघवस्य	ஸ்ரீராமருடைய	प्रत्युवाच	பின்வருமாறு
वचः	வினாவை		பதிலுரைத்தார்.

एष सेनापतिस्तस्य प्रहस्तो नाम राक्षसः । लङ्कायां राक्षसेन्द्रस्य त्रिभागवत् वृतः ॥४॥

लङ्कायां	" இலங்கையில்	सेनापतिः	சேனாபதியாகிய
तस्य	அந்த	प्रहस्तः	பிரகஸ்தனைன்ற
राक्षसेन्द्रस्य	ராக்ஷஸமன்னனது	नाम	பெயர்பெற்ற
त्रिभागवत् वृतः	{ சேனையில் மூன்றிலொருபாகம் கூட இருக்கப்பெற்ற	राक्षसः	அரக்கன்
		एषः	இவன்.

वीर्यवानस्त्रविच्छूरः परयातश्च पराक्रमे

॥ ५ ॥

वीर्यवान्	" வெகு சூற்றவனடையவன் ;	पराक्रमे	ஆண்மையில்
अस्त्रवि	ஆஸ்த்ரங்களில்	शूरः च	வெகு சூரனை
	தொந்தலான் ;	परयातः	பெயர்பெற்றவன்."

ततः प्रहस्तं निर्पानं भीमं भीमपराक्रमम् । गर्जन्तं सुपहाकायं राक्षसैरभिसंहृतम् ॥ ६ ॥
ददर्श महती सेना वानराणां बलीयसाम् । अतिसंजातरोषाणां प्रहस्तमभिगर्जताम् ॥ ७ ॥

ततः	அப்பொழுது	भीमपराक्रमं	மிகப் பராக்கரமாகவியும்
बलीयसां	பலசாலிகளுள்	सुपहाकायं	மிகப் பெரிய உடலுடையவனும்,
अतिसंजातरोषाणां	அதிக ஆகத்திரத்தான் இருப்பவர்களுள்	राक्षसैः	ஆரக்கர்களால்
प्रहस्तं	பிரகஸ்தனை நோக்கி	अभिसंहृतं	சூழப்பட்டிருக்கிற வனுமான
अभिगर्जतां	ஆரவாரம் செய்கின்ற வர்களுமான	महती	பிரகஸ்தனை
वानराणां	வானரர்களுடைய	गर्जन्तं	அட்டகாசஞ்செய்து கொண்டு
महती सेना	பெரும் சேனை	निपान्तं	வந்துகொண்டிருக்கிற
भीमं	பயங்கரமான தேரற்ற முடையவனும்	दृशी	கவனித்தன. [வனுவ]

खड्गशक्त्यृष्टिवाणाश्च शूयानि सुसलानि च । गदाश्च परिघाः प्रासा विविधाश्च परश्वधाः॥
धनुषि च विचित्राणि राक्षसानां जवैषिणाम् । प्रहृष्टान्यशमन्त वानरानभिधावताम् ॥

खड्गशक्त्यृष्टि- वाणाः च	கத்திகளும், வேல்க ளும், இருபாக்கம் க ருள்ள கத்திகளும், பரண்களும்,	पराश्वधाः च	கோடரிகளும்,
शूयानि	சூலங்களும்,	विचित्राणि	பலவகை
सुसलानि च	உலக்கைகளும்,	धनुषे च	விற்களும்
गदाः च	கைகளும்,	जवैषिणां	ஜயத்தைக்கோரி
परिघाः	உழலைத்தடிகளும்,	वानरान्	வானரர்களை
प्रासाः	சட்டிகளும்,	अभिधावतां	எதிர்த்துவருகின்ற
विविधाः	பலவகை	राक्षसानां	ஆரக்கர்களுடைய
		प्रहृष्टानि	கையிலெந்தப்பெற்ற வைகளால்
		अशमन्त	விளங்கின.

जगुहुः पादपांश्चापि पुष्पतान्वानरर्पभाः । शिलाश्च विपुला दीर्घा योद्धकामाः पुरङ्गराः ॥

जगुहुः	போரில் உதலாகக் கொண்ட	विपुलाः	பெரியவைகளும்
पादपांश्चापि	வாலரோத்தமர்	दीर्घाः च	நீண்டவைகளுமான
पुष्पतान्	வானர்கள் [களாகிய	शिलाः अपि	கற்பாறைகளையும்
वानरर्पभाः	சூத்திருந்த	जगुहुः	எடுத்துக்கொண்டார் கள்.
योद्धकामाः	மாவலிகளையும்		

तेषामन्योन्यमासाद्य संश्यामः सुपहानभूर् । बहुनामदधवृष्टिं च शरवृष्टिं च वर्षताम् ॥११॥

अन्योन्यं	ஒருவரைபொருவர்	संश्यामः	போர்
आसाद्य	தாக்கி	सुपहान्	மிகப்பெரியதால்
वर्षतां	பொழிக்கின்ற	अभूत्	உண்டாபிற்று,
तेषां	அந்த		
बहुनां	பலருக்கும்		

बहवो राक्षसा युद्धे बहून्यानरयुथान् । वानरा राक्षसांश्चापि निजघ्नुर्बहवो बहून् ॥१२॥

युद्धे	போரில்	बहवः वानराः	பல வானரர்கள்
बहवः	பல	बहून्	பல
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	राक्षसान् अपि	ஆரக்கர்களையும்
बहून्	பல	निजघ்नुः	கொண்டுநார்கள்.
वानरयुथान् च	வானரயுதனைத்தனை வர்களையும்		

शूलैः प्रमथिताः केचिकेचिच्च परमायुधैः । परिवैराहताः केचिकेचिच्छिन्नाः पश्वधैः ॥

केचिन्	சிலர்	परिवैः	உழைத்தடிகளால்
शूलैः	சூலங்களாலும்	आहताः	கொல்லப்பட்டார்கள்.
केचिन्	சிலர்	केचिन्	சிலர்
परमायुधैः च	சகராயுதங்களாலும்	पश्वधैः	கோடாரிகளால்
प्रमथिताः	கொல்லப்பட்டார்கள்.	छिन्नाः	வெட்டித்தள்ளப் பட்டார்கள்.
केचिन्	சிலர்		

निरुच्छ्वासाः कृताः केचित्पतिता धरणीतले । विभिन्नहृदयाः केचिदिषुसन्धानसन्दिताः॥

केचित्	சிலர்	इषुसन्धानसन्दिताः	பாணவீழ்ச்சியால் கட்டுண்டு
निरुच्छ्वासाः	மூச்சில்லாதவர்களாய்	विभिन्नहृदयाः	மர்ப்பு பிளந்தவர்
कृताः	செய்யப்பட்டவர் களாயும்	धरणीतले	பூமியில் [களாயும்
केचित्	சிலர்	पतिताः	விழுந்துவிட்டார்கள்.

केचिद्द्विधाकृताः खड्गैः स्फुरन्तः पतिता सुवि । वानरा राक्षसैः शूलैः पार्श्वस्थावदारिताः॥

केचित्	சில	पार्श्वः	கிடைப்பறங்களில்
वानराः	வானரர்கள்	अवदारिताः च	குத்தப்பட்டவர் களாயும்
राक्षसैः	ஆரக்கர்களால்	स्फुरन्तः	த - த்துகொண்டு
खड्गैः	கத்திகளால்	सुवि	பூமியில்
द्विधा कृताः	இரண்டு துண்டாக்கப் பட்டவர்களாயும்	पतिताः	விழுந்துவிட்டார்கள்.
शूलैः	சூலங்களால்		

वानरैश्चापि संकुट्यै राक्षसौघाः समन्ततः । पादपैर्गिरिशृङ्गैश्च संविष्टा वसुधातले ॥ १६ ॥

संकुट्यैः	மிகச் சினங்கொண்ட	पादपैः च	மரங்களாலும்,
वानरैः च	வானரர்களாலும்	गिरिशृङ्गैः अपि	பனைச்சிகரங்களாலும்
समन्ततः	எல்லாப்பக்கங்களிலும்	वसुधातले	பூமியில்
राक्षसौघाः	ராக்ஷஸ்கூட்டங்கள்	संविष्टाः	பிண்டமாக்கித் தள்ளப்பட்டார்கள்

तेषामापततां शीघ्रं निघ्नतां चापि वानरान् । द्विविदो गिरिशृङ्गेण जयानैकं नरान्तकम् ॥

द्विविदः	தமிழிதன்	एकं	தனிமையாயிருந்த
आपततां	எதிர்த்துவந்து	नरान्तकं	நரரந்தகனை
वानरान्	வானரர்களை	गिरिशृङ्गेण च	புலைச்சிகரமொன்று
निघ्नतां	வதைத்த	शीघ्रं	விரைவில் [வேகவே
तेषां अपि	அவர்களுக்கும்	जयान्	கொண்டு.

दुर्मुखः पुनस्तथाय कपिः सन्निपुलद्रुमम् । राक्षसं क्षिप्रहस्तस्तु समुन्नतमपोथयत् ॥ २४ ॥

क्षिप्रहस्तः	கைவிரைம்படைத்த	समुन्नतं	ஸமுன்னதனைன்ற
दुर्मुखः	தூர்முகனைன்ற	राक्षसं तु	ஆரக்களையும்
कपिः	வானரன்	सन्निपुलद्रुमं	பெரியமரத்துடன்
पुनः	தன்காரியமாய்	अपोथयत्	எழுத்து
		अपोथयत्	கொண்டு.

जाम्बवांस्तु सुसंकुदः प्रवृह्य महतीं शिलाम् । पातयामास तेजस्वी महानादस्य वक्षसि ॥

तेजस्वी	தேஜஸ்வியாகும்	शिलां	கற்பாறையை
जाम्बवान्	ஜாம்பவான்	प्रवृह्य तु	தூக்கி தன்காரியமாய்
सुसंकुदः	புகச்சினக்கொண்டவ	महानादस्य	மகானாதனது
	ராகி	वक्षसि	மார்பில்
महतीं	பெரும்	पातयामास	வீசி எறித்தார்.

अथ कुम्भहनुस्तत्र तारेणासाय वीर्यवान् । वृक्षेणाभिहतो मूर्ध्नि प्राणान्मंस्याजयद्रणे ॥ २५ ॥

अथ	அப்பொழுது	मूर्ध्नि	தலையில்
रणे	போரில்	वृक्षेण	மரமொன்றால்
वीर्यवान्	வீர்யவானான	अभिहतः	புடைக்கப்பட்டவனாய்
कुम्भहनुः	கும்பஹனு	तत्र	அங்குத்தில்
तारेण	தாரனால்	प्राणान्	உயிரை
आसाय	தாக்கி	मंस्याजयत्	துறத்தான்.

अमृष्यमाणस्तत्कर्म ग्रहस्तो रथमास्थितः । चकार कदनं घोरं धनुष्याणिर्वनौकसाम् ॥

ग्रहस्तः	பிரஹஸ்தன்	वनौकसां	வானரர்களுக்கு
तत् कर्म	அத்தொழிலை	घोरं	கடுமையான
अमृष्यमाणः	சகிக்காதவனாய்	कदनं	நகர்த்தை
धनुष्याणिः	விடவூக்கையுமாய்	चकार	செய்தான்.
रथं आस्थितः	ரதத்திலிருந்த		
	வண்ணமே		

आवर्ते इव सञ्जज्ञे उभयोः सेनयोस्तदा । क्षुभितस्याप्रमेयस्य सागरस्येव निस्वनः ॥२८॥

तदा	அப்பொழுது	अप्रमेयस्य	அளவுகடந்த
उभयोः	இரு	क्षुभितस्य	கலக்கவிட்ட
सेनयोः	சேனாக்களின்	सागरस्य	சமுத்திரத்தினுடையது
निस्वनः	சத்தமானது		
आवर्ते:	நீர்ச்சுழல்	इव	போன்றதாகவும்
इव	போன்றதாகவும்	सञ्जज्ञे	உண்டாகிற்று.

महता हि शरीरेण प्रहस्तो युद्धकोविदः । अर्दयामास संकुद्धो वानरान्परमाहवे ॥ २९ ॥

युद्धकोविदः	யுத்தத்தில் காமர்த்தி யசாலியாகிய	परमाहवे	பெரும் போரில்
प्रहस्तः	பிரகஸ்தன்	वानरान्	வானரர்களை
संकुद्धः	மிகச்சினங்கொண்ட வனாய்	महता शरीरेण हि	பெரும் பாணவர்களுடன் தாலையே,
		अर्दयामास	துன்புறுத்தினான்.

वानराणां शरीरैश्च राक्षसानां च मेदिनी । बभूव निचिता घोरा पतितैरिव पर्वतैः ॥३०॥

मेदिनी	மேடியானது	पतितैः	சரிந்துகொழுந்த
वानराणां च	வானரர்களுடையவும்	पर्वतैः इव	மலைகளைப்போலவே
राक्षसानां च	ராட்சஸர்களுடைய யவும்	निचिता	திரும்பிவந்தாய்
शरीरैः	சரீரங்களால்	घोरा	பயங்கரமாய்
		बभूव	இருந்தது.

सा मही रुधिरौघेण प्रच्छन्ना संप्रकाशते । सञ्छन्ना माधवे मासि पलाशैरिव पुष्पितैः ॥

सा	அந்த	माधवे मासि	வைகாசிமாதத்தில்
मही	மூடியானது	पुष्पितैः	பூத்த
रुधिरौघेण	ரத்தப்பிரவாகமால்	पलाशैः	பலாசவிருகைகளால்
	தால்	सञ्छन्ना इव	மூடிண்டதுபோல
प्रच्छन्ना	மூடிண்டதாய்	संप्रकाशते	விளங்கியது.

हतवीरौघवपां तु भद्रायुधमहाद्रुमाम् । शोणितौघमहातोयां यमसागरगामिनीम् ॥ ३२ ॥

यकृत्पृष्ठाहमहापङ्क्तुं विनिकीर्णान्वशैवलात् । भिन्नकायशिरोर्मानामङ्गावयवशाद्वलात् ॥ ३३ ॥

शृङ्गहंसगणाकीर्णा कङ्कुसारससेविताम् । मेदःफेनसमाकीर्णामार्तस्तनितनिस्वनाम् ॥ ३४ ॥

तां कापुरुषदुस्तरां युद्धभूमिष्यीं नदीम् ॥ ३५ ॥

नदीमिव घनापाये हंससारससेविताम् । राक्षसाः कपिसुरयाश्च तेरुस्तां दुस्तरां नदीम् ॥

यथा पद्मरजोध्वस्तां नलिनीं गजयूयपाः ॥ ३७ ॥

हृत्वीरौघवर्मा तु	{ மாண்ட வீரர்களின் குவியல்களாகிற கரைகளை யுடையதும்	मेरुकेन- } समाकीर्णौ }	கொழுப்பாகிய றுரைகளால் நிறையப் பெற்றதும்,
भद्रायुध- } महाद्रुमं }	{ முறிந்துகிடந்த ஆயுதங்களாகிற விருகதங் களை யுடையதும்,	अत्मनित- } निस्वनां }	குற்றுவிராய் தவிப்ப வர்களின் அழுகையே சத்தமாகவுடையதும்,
शोणितौघ- } महानोयां }	{ சத்தப்பெருக்காகிற நீர்ப்பெருக்கையுடையதும்,	कापुस्पदुस्तारौ	பயங்கரானிகளால் கடத்தற்கரியதும்,
यमसागर- } गामिनीं }	{ யமனாகிற ஸமுத்ரத்தை நோக்கிச்செல்கிறதும்,	युद्धभूमिसमर्थी	புத்தபூமிமயவுமான
यक्ष्णीह- } महापङ्कजं }	{ யகுருத், யிளிறுமென்ற ஹிருதயத்தின் இரு புறங்களிலுமுள்ள தசைகளைச் சேருக உடையதும்,	तां	அந்த
विनिकीर्णान्स- } शैवलान् }	{ சிதறிக்கிடக்கும் நரம்புகளை பாசியாக உடையதும்,	नदीं	நதியில்
भिन्नकाय- } शिरोमीनान् }	{ சிதறிக்கிடக்கும் உடல்களையும், தலைகளையும் மீன்களாகவுடையதும்,	राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்
अङ्गावयव- } शाङ्खान् }	{ உடல்களிலுறுப்புக்களை புற்களாக உடையதும்,	घनापावे	மழைகாலமுடிவில்
गृध्रहंस- } गणाकीर्णौ }	{ கழுகுகளாகிற அன்னப்பறவைக்கூட்டங்களால் நிறைந்ததும்,	हंससारस- } सेवितां }	அன்னங்களுக்கும் அன்றில்களும் விளையாடப்பெற்ற
कङ्कुसारस- } सेवितां }	{ பருந்துகளாகிற அன்றில்களால் நிறையப் பெற்றதும்	नदीं	நதியில்
		इव	எவ்வண்ணமோ
		तेरुः	அவ்வண்ணமே
		कपिमुख्याः	சித்தினூர்கள்,
		गजयूथपाः	வானரத்தலைவர்கள்
		पद्मरजोभवस्तौ	யானையரசுகள்
		नखिनीं	தாமரைப்பூந்தாதுகளால் நிரம்பிய
		यथा	தாமரை ஓடையில்
		दुस्तारौ	எவ்வாறோ அவ்வாறே
		तां	கடத்தற்கரிய
		नदीं	அந்த
		च	நதியில்
			அப்படியே
			சித்தினூர்கள்.

ततः सृजन्तं वाणौघान्वहस्तं स्यन्दने स्थितम् । ददर्श तरसा नीलो विनिघ्नन्तं प्लवङ्गमान्॥

नीलः	நீலன்	वाणौघान्	பாணஸமூகங்களை
ततः	அப்பொழுது	सृजन्तं	பொழிந்துகொண்டு
ग्रहस्तं	பிரகஸ்தனை	प्लवङ्गमान्	வானரர்களை
स्यन्दने स्थितं	சதத்தில் இருந்து	विनिघ्नन्तं	வதைக்கின்றவனாக
तरसा	ஆற்றலால் [கொண்டு]	ददर्श	கவனித்தான்.

स तेनाभिहतः कुद्धो नदन्नाक्षसपुङ्गवः । वर्षे शरवर्षाणि पुवङ्गानां चमूपतौ ॥ ४५ ॥

தென	அதிஞ்சல்	நதந்	காஜிக்கின்றவனுய்
அபிஹத:	அடிபுண்டவனுசிய	புவங்கானா	வாணரர்களின்
ச:	அந்த	சமூபதௌ	சேனுபதியின்மீது
நாக்ஷசபுங்கவ:	நாக்ஷசபுண்டாதிதமன்	சரவர்பாணி	நகைமாரிகளை
குஹ:	கொண்டுகொண்டு	வர்ப	பொழிந்தான்.

तस्य वाणगणान्घोरान्नाक्षसस्य महाबलः । अपारयन्वारयितुं प्रत्यष्टुहान्निर्मूलितः ॥ ४६ ॥

மஹாபல:	மகா பலாநாயியா மும்	வாரயிது	தடுப்பதற்கு
தச्य	அந்த [அவன்]	அபாரயந்	முடியாதவனுய்
நாக்ஷசச्य	நாக்ஷசபுண்டா	நிமூலித:	கண்களை மூடிச்
வோந்	கொடிய		கொண்டவனுய்
வாணகணாம்	கணைகூடாங்களை	புரத்யஸ்துஹ	எடுத்துக்கொண்டான்.

यथैव गोवृषो वर्षे शरदं शीघ्रमागतम् । एवमेवं प्रहस्तस्य शरवर्षे दुरासदम् ॥ ४७ ॥

निर्मूलिताक्षः सहसा नीलः सेहे सुदारुणम् ॥ ४८ ॥

சீக்ஷ	திருமொன்று	சுடாருணம்	மிகக் கடுமையாயிருக்
ஆகாத்	வந்த		கிறதான்
சாரத்	சரத்காலத்து	புரதஸ்ய	பிரகஸ்தனுடைய
வர்ப	மழைமைய	சரவர்ப	பாணவர்ப்பத்தை
கோவூச:	கூர் எருது	நிமூலிதாசு:	கண்களை மூடிச்
யதா எவ்	எப்படியோ அப்படியே		கொண்டவனுக்கவே
நீல:	நீலன்	சஹசா	ஆற்றலால்
துராசத்	தடுக்கமுடியாது	சேஹ்	பொறுத்துக்கொண்
			டான்.

रोषितः शरवर्षेण सालेन महता महान् । मजवान ह्यानीलः प्रहस्तस्य मनोजवान् ॥ ४९ ॥

மஹான்	பொருமைபெற்றவனுய்	சாலேன்	ஆசை: மகமொன்றுல்
சரவர்பேண	பாணமாரியால்	புரதஸ்ய	பிரகஸ்தனுது
ரோபித:	கோபமுட்ப்பட்ட	மனோஜவான்	மடுதுவேகமாகச்
	ஸனுமான		செல்லும்
நீல:	நீலன்	ஹயான்	குதிரைகளை
மஹதா	பெரும்	மஜவான்	அடத்துக்கொள்ளுன்.

ततः स चापमुद्धृत्य प्रहस्तस्य महाबलः । वभञ्ज तरसा नीलो ननाद च पुनः पुनः ॥

மஹாபல:	மகா பலம் பொருத்திய	வத்யூச	படுக்கி
ச:	அந்த	வபஜ	முறித்தெறித்தான்.
நீல:	நீலன்	தத:	அதன்மேல்
தரசா	ஆற்றலால்	புன: புன:	பலமுறை
புரதஸ்ய	பிரகஸ்தனுது	நனாத்	அட்டகாசமும்
சார்ப	கிஸ்கை		செய்தான்.

विधनुस्तु कृतस्तेन प्रहस्तो बहिनीपतिः । प्रयुञ्ज मुसलं घोरं स्यन्दनादवपुषुवे ॥ ५१ ॥

பாஹிநிபதி:	சேனாபதியாகும்	घोरं	பயங்கரமான
प्रहस्तः	பிரகஸ்தன்	मुसलं	உலக்கை ஒன்றை
तेन	அவனால்	प्रयुञ्ज	எடுத்துக்கொண்டு
विधनुः	விஸ்ஸயேழந்தவனாக	स्यन्दनात्	ரத்தத்தினின்றும்
कृतः तु	செய்யப்பட்டவர்	अवपुषुवे	கீழே குதித்தான்.

னாகவே

तावुभौ बाहिनीमुख्यौ जातवैरौ तरस्विनौ । स्थितौ क्षतजदिग्धाङ्गौ प्रभिन्नाविव कुञ्जरौ ॥
उल्लिखन्तौ सुतीक्ष्णाभिर्दृष्टाभिरितरेतरम् । सिंहशादूलसदृशौ सिंहशादूलचेष्टितौ ॥ ५२ ॥
विक्रान्तविजयौ वारौ समरेष्वनिवर्तिनौ । काङ्क्षमाणौ यशः प्राप्तुं वृत्रवासवयोः समौ ॥

बाहिनीमुख्यौ	சேனாபதிகளும்	समरेषु	போர்களில்
जातवैरौ	பகைமை முதிர்ந்த	अनिवर्तिनौ	பின்வாக்காத
	வர்களும்	वीरौ	ஞரர்களும்
तरस्विनौ	மிக ஆற்றலுடையவர்	वृत्रवासवयोः	கிரந்தராகரனுக்கும் *
	களும்		இந்திரனுக்கும்
प्रभिन्नौ	மதங்கொண்ட	समौ	ஸம்மானவர்களும்
कुञ्जरौ इव	யானைகள் போன்றவர்	तौ	அந்த
	களும்	उभौ .	இருவர்களும்
सिंहशादूल- } सदृशौ	சிக்கக்களையும் புலி களையும் நிகர்த்தவர்	यशः प्राप्तुं	கீர்த்தியை அடைவ
	களும்	काङ्क्षमाणौ	அவாக்கொண்டு
सिंहशादूल- } चेष्टितौ	சிக்கக்களுடையவும் புலிகளுடையவும்	सुतीक्ष्णाभिः	மிகக் கூரிய
	செயல்கொண்டவர்	इष्टैः	கொரைப்பற்களால்
	களும்	इतरैः	ஒருவனை யொருவன்
		उल्लिखन्तौ	கடித்துக்குதறிக் கொண்டு
विक्रान्तविजयौ	{ சத்ருக்களையடக்கும் வெற்றிகொண்டவர் களும்	क्षतजदिग्धाङ्गौ	அக்கமெல்லாம் ரத் தம் வழிந்தவர்களால்
		स्थितौ	எதிர் துநின்றார்கள்.

आजघान तदा नीलं ललाटे मुसलेन सः । प्रहस्तः परमायसस्तस्य सुखाव शोणितम् ॥

सः	அந்த	मुसलेन	உலக்கையால்
प्रहस्तः	பிரகஸ்தன்	ललाटे	கெற்றியில்
तदा	அப்பொழுது	आजघान	புடைத்தான்.
परमायसः	மிகமுயற்சிகொண்ட	सख	அவனுக்கு
	வனாக	शोणितं	ரத்தம்
नीलं	நீலனை	सुखाव	பெருகலாயிற்று.

ततः शोणितदिग्धाङ्गः प्रपृष्ट सुमहातमम् । महस्तस्योरसि कुट्टो विससर्ज महाकपिः ॥

शोणितदिग्धाङ्गः	உடம்பெல்லாம் ரத்தம் வழியப்பெற்றவனும்	प्रपृष्ट	எடுத்து
महाकपिः	வானரர்களில் உத்தம ஆவனாகிய அவன்	महस्तस्य	பிரகஸ்தனது
कुट्टः	நினைக்கொண்டவனாகி	उरसि	மார்பில்
सुमहातमं	மிகப்பெரிய	ततः	அப்பொழுது
	மஹாமான்னற	विससर्ज	அடித்தான்.

तमचिन्त्य प्रहारं सः प्रपृष्ट मुसलं मदत् । अभिदुदाय वलिनं वनानीकं प्रवक्ष्यम् ॥५७॥

सः	அவன்	वलिनं	பலகா வியாகிய
तं प्रहारं	அந்த அடியை	नीकं	நீலவென்ற
अचिन्त्य	பொருட்படுத்தாது	प्रवक्ष्यं	வானரகர்
मदत्	பெரும்	बालात्	செருக்கினதிகயத்
मुसलं	உலக்கையை		தால்
प्रपृष्ट	கையில் கொண்டு	अभिदुदाय	எதிர்த்தோடினான்.

तमुग्रवेगं संरन्ध्रमापतन्तं महाकपिः । ततः संश्लेष्य जगद् महावेगो महाशिलां ॥ ५८ ॥

महावेगः	மிகச்சக்தியுடைய	सं	அவனை
महाकपिः	வானரர்களில் சிறந்த வனாகிய அவன்	ततः	அப்பொழுது
उग्रवेगं	மிக ஆத்திரங்கொ	संश्लेष्य	பார்த்து
संरन्ध्रं	பாபாப்புற்று [ண்டு	महाशिलां	பெரும்பாறை ஒன்றை
आपतन्तं	எதிர்த்தோடிவரும்	जगद्	கையிலெடுத்துக் கொண்டான்.

तस्य युद्धाभिकामस्य मृधे मुसलयोचिनः । प्रहस्तस्य शिलां नीलो मूर्ध्नि तूर्णमपातयत् ॥

नीलः	நீலன்	तस्य	அந்த
युद्धाभिकामस्य	யுத்தத்தில் உதனாகக் கொண்டு	प्रहस्तस्य	பிரகஸ்தனது
मृधे	பேரால்	मूर्ध्नि	சட்டென
मुसलयोचिनः	உலக்கையைக்கொ ண்டு போர் புரிகின்ற	शिलां	கற்பாறையை
		तूर्णं	சட்டென
		अपातयत्	விசை எறித்தான்.

सा तेन कपिसुख्येन विमुक्ता महती शिला । विभेद बहुधा घोरा प्रहस्तस्य शिरस्तदा ॥

कपिसुख्येन	வானரர்களில் சிறந்த	महती	பெரிய
तेन	அவனால்	शिला	பாறை
विमुक्ता	அப்பொழுது	प्रहस्तस्य	பிரகஸ்தனது
शिरः	கிட்டெறியப்பட்ட	शिरः	தலையை
सा	அந்த	बहुधा	பலதுண்டங்களாக
घोरा	பயங்கரமான	विभेद	பிளந்துவிட்டது.

स गतासुर्गतश्रीको गतसचो गतेन्द्रियः । पपात सहसा भूमौ छिन्नमूल इव द्रुमः ॥६१॥

सः	அவன்	छिन्नमूलः	வேருடன் வெட்டி
गतेन्द्रियः	ஐம்புலன்களும் தடுமாறி	द्रुमः इव	மரம்போலவே
गतसचः	ஆற்றவொழிந்து	सहसा	திடீரென
गतश्रीकः	புகழ்பிந்து	भूमौ	பூமியில்
गतासुः	உயிரொழிந்தவனாய்	पपात	சாய்ந்து விட்டான்.

प्रभिन्नशिरसस्तस्य बहु सुखाव शोणितम् । शरीरादपि सुखाव गिरेः प्रस्रवणं यथा ॥६२॥

तस्य	அவனது	सुखाव	பெருகிறது.
प्रभिन्नशिरसः	உடைந்த மண்ணை விழுந்து	गिरेः	மணியிலிருந்து
शोणितं	சத்தம்	प्रस्रवणं यथा	அருவிபோல
बहु	அதிகமாய்	शरीरात् अपि	உடலிலிருந்தும்
		सुखाव	பெருகிறது.

हते प्रहस्ते नीलेन तदकम्प्यं महद्वलम् । रक्षसामप्रहृष्टानां लङ्कापभिजगाम ह ॥ ६३ ॥

नीलेन	நீலனால்	अकम्प्यं ह	இதுவகையில் அசைக்க
प्रहस्ते	பிரகஸ்தன்		கமுடியாது விளங்கின
हते	கொல்லப்படவும்	महत् बलं	பெரும் சேனை
अप्रहृष्टानां	உதவாதவொழிந்த	लङ्कां	லங்கையை
रक्षसां	அரக்கர்களுடைய	अभिजगाम	திரும்பத்தலைப்
हत्	அந்த		பட்டது.

न शेकुः समरे स्थातुं निहते बाहिनीपतौ । सेतुबन्धं समासाद्य विकीर्णं सलिलं यथा ॥

बाहिनीपतौ	சேனை த்தலைவன்	समासाद्य	கிட்டி
निहते	மாண்டதும்	सलिलं यथा	வெள்ளம்போலவே
सेतुबन्धं	கனாவை	समरे	போரில்
विकीर्णं	உடைந்ததாய்	स्थातुं	நிற்க
		शेकुः न	முடியா திருந்தார்கள்.

हते तस्मिन्मूमुख्ये राक्षसास्ते निरुद्यमाः । रक्षःपतिगृहं गत्वा ध्यानमूकत्वमास्थिताः ॥

तस्मिन्	அந்த	रक्षःपतिगृहं	ராக்ஷஸராஜனது
मूमुख्ये	சேனை த்தலைவன்		மாளிகைக்கு
हते	மாண்டுவிடவும்	गत्वा	போய்க்கேர்த்து
ते राक्षसाः	அந்த அரக்கர்கள்	ध्यानमूकत्वे	கிந்தையால் கிணகத்து
निरुद्यमाः	ஊக்கவொழிந்தவர்த		மெனன த்தை
	குளாய்	आस्थिताः	கொண்டுவிட்டார்கள்.

प्राप्ताः शोकार्णवं तीव्रं निःसंज्ञा इव तेऽभवन् ॥ ६६ ॥

தே	ஆனர்கள்	इव	முற்றிலும்
तीव्रं	கொடிய	निःसंज्ञाः	தன்னறிவு இழந்த
शोकार्णवं	சோகக்கடலில்		வர்களாய்
प्राप्ताः	முழுகியவர்களாய்	अभवन्	ஆனார்கள்.

ततस्तु नीलो विजयी महाबलः प्रशस्यमानः स्वकृतेन कर्मणा ।

समेत्य रामेण सलक्ष्मणेन च महारूपस्तु वभूव यूथपः ॥ ६७ ॥

மகாவல:	மகாபவராலியும்	प्रशस्यमानः	புகழ்க்கு கொண்ட
विजयी	கொற்றிபெற்ற		டப்படுகின் தவணும்
यूथपः च	சேனை த்தலைவனுமான	सलक्ष्मणेन	சக்தப ணருடனிருக்
नीलः	நீலன்	रामेण	ஸ்ரீராமமோடு [கும்
ततः	அப்பொழுது	समेत्य	சேர்ந்து
स्वकृतेन	தான் செய்த	महारूपः तु	அதிக சக்தோடிம்
कर्मणा तु	செய்வதையானேயே		அடைந்தவனாகவும்
		वभूव	விளங்கினான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे अष्टपञ्चाशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 17008

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 2333

एकोनपष्ठितमः सर्गः—ஐம்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம். ॥ १९ ॥

राघवमकुटभङ्गः—ராவண மகுட் பங்கம் (ராவணனது கிரீடத்தை உடைப்பது.)

तस्मिन्हते राक्षससैन्यपाले भुवङ्गमानामृषभेण युद्धे ।

भीमायुधे सागरतुल्यवेगे विदुद्वे राक्षसराजसैन्यम् ॥ १ ॥

புவங்குமானா	வானரர்களுக்கும்	भीमायुधे	பயங்கரமான ஆயுதங்
अपभेण	வீரனாகிய அவனும்		களைக் கொண்டதும்
युद्धे	போரில்	सागरतुल्यवेगे	சமுத்தரத்தை சிகர்க்க
तस्मिन्	அந்த		சக்தியுடையதுமான
राक्षससैन्यपाले	ராக்ஷஸசேனாபதன்	राक्षसराजसैन्यम्	ராக்ஷஸமன்னன்
हते	மாண்டுவிடவும்	विदुद्वे	புறம் காட்டி ஒர்
			கிட்டது.

गत्वाऽथ रक्षोधिपतेः शशंसुः सेनापति पावकसूनुशस्तम् ॥

तच्चापि तेषां वचनं निशम्य रक्षोधिपः क्रोधवशं जगाम ॥ २ ॥

अथ	அப்பொழுது	शशंसुः	தெரிவித்தார்கள்.
गत्वा	போய்	तेषां	அவர்களுடைய
रक्षोधिपतेः	ராக்ஷஸமன்னனுக்கு	तत्	அந்த
सेनापति अपि	சேனாபதியிடையிலும்	वचनं निशम्य	கொண்டைக் கேட்டு,
पावकसूनु-	அங்கிலிருமாறனும்	च	அதனால்
शस्तम्	கொண்டாவிடப்பட்ட	रक्षोधिपः	ராக்ஷஸமன்னன்
		क्रोधवशं जगाम	கொபவசம் அடைந்
			தான்.

संख्ये ग्रहस्तं निहन् निशम्य शोकादितः क्रोधपरीतचेताः ।

उवाच तानैर्नतयोधमुख्यानिन्द्रो यथा चामरयोधमुख्यान्

॥ ३ ॥

संख्ये	போரில்	नैर्नतयोध-	ராக்ஷஸப்போர் வீரர்
ग्रहस्तं	பிரதானத்தனை	मुख्यान् }	களைப் பார்த்து
निहन्	மாண்டுவிட்டவனாக	इन्द्रः	இந்திரன்
निशम्य	அறிந்து	अमरयोध-	போர் வீரர்களான
शोकादितः	சொகத்தால் கொந்து	मुख्यान् }	தேவர்களைப் பார்த்து
क्रोधपरीतचेताः	{ கொபத்தால் பற்றப் பட்ட மனமுடையவ னாகி	यथा च	எப்படியோ அப்ப படியே
तान्	அந்த	उवाच	பின்வருமாறு மொழிந்தான்:

नावज्ञा रिपवे कार्या यैरिन्द्रबलसूदनः । सूदितः सैन्यपालो मे सानुयात्रः सकुञ्जरः ॥

रिपवे	“சத்துருவிடம்	मे	எனது
अवज्ञा	அலக்தையும்	सैन्यपालः	சৈனாநாயகன்
न कार्या	கொள்ளக்கூடாது.	सानुयात्रः	பின்வந்த படைகளுட னும்
यैः	எந்த அவர்களால்	सकुञ्जरः	வரணகளுடனும்
इन्द्रबलसूदनः	இந்திரசேனை களையும் அழித்த,	सूदितः	அழிக்கப்பட்டான்.

सोऽहं रिपुविनाशाय विजयायाविचारयन् । स्वयमेव गमिष्यामि रणशीर्षं तदद्भुतम् ॥

सः	“அந்த	अद्भुतं	ஆச்சர்யமான
अहं	நான்	रणशीर्षं	போர் முனைக்கு,
अविचारयन्	வேறு போசனை செய்	रिपुविनाशाय	சத்ருக்களை அழித்து
स्वयं एव	நெறிவேயே [யாது	विजयाय	வெற்றிபெற,
तत्	அந்த	गमिष्यामि	செல்வேன்.

अद्य तद्वातरानीकं रामं च सहलक्ष्मणम् । निर्दहिष्यामि बाणौघैर्वनं दीप्तैरिवाग्निभिः ॥

अद्य	“இப்பொழுதே	दीप्तैः	கொழுந்துவிட்டுடிரி யும்
सहलक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனோடுகூட	अग्निभिः	தீயால்
रामं	ராமனையும்	वनं	காட்டை
तत्	அந்த	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே,
रातरानीकं च	வானரனோடையையும்	निर्दहिष्यामि	எரித்துவிடுகிறேன்.”
बाणौघैः	பாணவருஷங்களால்,		

स एवमुक्त्वा ज्वलनप्रकाशं रथं तुरङ्गोत्तराजयुक्तम् ।

प्रकाशमानं वपुषा ज्वलन्तं समारुहोद्दामरराजशत्रुः

॥ ७ ॥

அரசரரசனு: தேவெந்திரனது
 ச: அவன் [சத்ருவாகிய
 एवं மேற்கண்டவாறு
 उत्तवा சொல்லிவிட்டு,
 सुरज्ञोत्तम- } சிறந்த சூதிரையரசன
 राजयुक्त } களால் பூட்டப்பெற்
 றதும்

ज्वलनप्रकाशः அக்னிஸூனிகொண்டு
 ज्वलन् ஜ்வலிக்கின்றதும்
 वपुषा திருபொருந்தி
 प्रकाशमानं விளங்குவதுமான
 रथं ரதத்தில்
 समासोह எறினுன்.

स शङ्खभेरीपणवपणादैरास्फोटितश्वेदितसिंहनादैः ।

पुण्यैः स्तवैश्चाप्यभिपूज्यमानस्तदा ययौ राक्षसराजमुख्यः

॥ ८ ॥

राक्षसराजमुख्यः சிறந்த ராட்சசமன்
 னனுமிய

स: அவன்
 शङ्खभेरी- } சங்கு, பேரிகை, முரசு
 पणवपणादैः } வாத்தியம் இவை
 களின் முழக்கங்
 களாலும்

आस्फोटितश्वेदित- } கைக்கொட்டுகளாலும்
 सिंहनादैः च } சூதித்தல்களாலும்
 சிக்கலாதங்களாலும்

पुण्यैः சம்பமான
 स्तवैः अपि வெற்றிப்புறப்பாக்க
 ளாலும்
 अभिपूज्यमानः கௌரவிக்கப்பெற்ற
 तदा அப்பொழுது [வனாய்
 ययौ புறப்பட்டான்.

स शैलजीमूतनिकाशरूपैर्मासादनैः पावकदीप्तनेत्रैः ।

बभौ वृत्तो राक्षसराजमुख्यो भूतैर्वृत्तो रुद्र इवासुरेशः

॥ ९ ॥

असुरेशः அசுரத்தலைவனும்
 राक्षसराजमुख्यः சிறந்த ராட்சச
 மன்னனுமாகிய
 स: அவன்
 शैलजीमूत- } மலைகளையும் மேகங்க
 निकाशरूपैः } ளையும் நிகர்த்த உரு
 வக்கலைக்கொண்ட
 வர்களுடன்

पावकदीप्तनेत्रैः { அகம்போல் ஜீவஸிக்
 கும் கண்களுடைய
 வர்களுமான
 मासादनैः அரக்கர்களால்
 वृत्तः சூழப்பட்டவனாய்
 भूतैः ப்ரமதகணங்களால்
 वृत्तः சூழப்பட்ட
 रुद्रः इव சிவபிரான் என
 बभौ விளங்கினான்.

ततो नगर्याः सहसा महौजा निष्क्रम्य तद्धानरसैन्यमुग्रम् ।

महार्णवाभ्रस्तनितं ददर्श समुद्यतं पादपशैलहस्तम्

॥ १० ॥

महौजा: மகா பராக்கிரமசாலி
 யாகிய அவன்
 ततः அப்பொழுது
 नगर्याः நகரிலிருந்து
 सहसा வேகமாய்
 निष्क्रम्य வெளிவந்து
 पादपशैलहस्तं மடங்கலையும் மலைகளின்
 யும் கையிலெடுத்து

समुद्यतं எதிர்த்து நிற்கிறதும்
 उग्रं க்ரோமாய்
 महार्णवाभ्रस्तनितं { பெருங்கடலையும் மேக
 த்நதையும் நிகர்த்து
 உச்சலிடுகிறதுமான
 तद् ददर्श அந்த
 वानरसैन्यं வானரசேனைவை
 ददर्श கண்டான்.

ததாஸ்சானிகமதிபச்சண்டமாலோக்ய ராமோ ஹுஜமேந்ரவாஹு: ।
விமீபணம் ஶக்ஸமூதா வரிஸுஸவாச சேனானுத: ப்ருதூ:

॥ ११ ॥

சேனானுத:	சேனைகளால் பக்கலி விருக்கப்பெற்றவரும்	அதிபச்சண்ட	நிகப்பயக்கரமான
ப்ருதூ:	அழியாப்புதும் படைத்தவரும்	ராஸ்சானிக	அரக்கப்படைபைய
		அஸோக்ய	கண்ணுற்று
		ஶக்ஸமூதா	வீரர்களில்
		வரிஸு	கொடுத்த
ஹுஜமேந்ரவாஹு:	{ சர்ப்பங்கல்பேஸ் கிண்ட திரும்கரக்க ஸைமந்தவருமான	விமீபணம்	விபிஷணரைப் பார்த்து
ராம:	ஸ்ரீராமர்	ஸவாச	பின்வருமாறு வினா
தவ	அந்த		வினா:

நானாபதாஶ்வஜஶக்ஸஜுஹ் மாஸாஸிஸுலாயுதஶக்ஸஜுஹ் ।
சேந்ய் ஜஜேந்ரோபமநாஜுஹ் கஸ்யேதமஸோஹ்யமபீஶுஜுஹ்

॥ १२ ॥

நானாபதாஶ்வஜ- ஶக்ஸஜுஹ்	{ பலவித கொடிகளா ஹும் நிகாக்களா ஹும் ஆயுதங்களா ஹும் நிறைந்து விளங்கு கிறதும்	ஜஜேந்ரோபம- நாஜுஹ்	{ ஐராவதத்திற்குத் சம்ம னமான பாணிகளுந் டன் நிறைந்து விளங்குகிறதும் துணியும் உத்தரஹ மும் கொண்டவர் களைக்கொண்டதும்
மாஸாஸிஸுலாயுத- ஶக்ஸஜுஹ்	{ சுட்டி, கத்தி, குளாயு தம் முதலிய ஆயுதங் களால் நிறைந்து விளங்குகிறதும்	அஸோக்ய	கலக்கமுடியாதது
		ஹ்	இதேதாவரும் [பாண
		சேந்ய்	சேனை
		கஸ்ய	வருடையது ?

ததஸ்து ராமஸ்ய நிஸ்ய வாக்யம் விமீபண: ஶக்ஸமான்வீரீய: ।

ஶக்ஸ ராமஸ்ய வலப்ரவேகம் மஹாஹ்நா ராஸஸபுஜ்வானாம்

॥ १३ ॥

தத:	அப்பொழுது	மஹாஹ்நா	மகாதேவியசாலி
ஶக்ஸமான்வீரீய:	இந்திரனை நிகர்த்த வீர்யம்பொருத்திய	ராஸஸபுஜ்வானாம்	ராசகுணைத்தமர்களு டைய
விமீபண:	விபிஷணர்	வலப்ரவேகம் து	சேனைகளில் உத்தம மானதைப்பற்றி
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமருடைய	ஶக்ஸ	பின்வருமாறு தெரியப் படுத்தினார்:
வாக்யம்	சொல்லி		
நிஸ்ய	கேட்டு		
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமருக்கு		

योऽसौ गजस्कन्धगतो महात्मा नवोदिताकोपंपताम्रवक्त्रः ।

प्रकम्पयन्नागशिरोऽभ्युपैति ह्यकम्पनं त्वेनमवेहि राजन्

॥ १४ ॥

राजन्	“சக்கிரவர்த்தியாரே !	नवोदिताकोपम-	இனம் சூரியனை
यः	எந்த	ताम्रवक्त्रः	நிகர்த்த சிவந்த
असौ	இவன்		முதமுடையவனாய்
गजस्कन्धगतः	{ யானையின் து கழுத் தில் உட்கார்ந்தது	महात्मा तु	மஹா கைதரியசரளி யாய்
नागशिः	கொண்டு	अभ्युपैति	வருகிறானே
प्रकम्पयन्	யானையின் தலையை	एनं	இவனை
	அதிரச்செய்து	अकम्पनं हि	அகம்பனென
	கொண்டு	अवेहि	தெரிந்துகொள்ளும்.

योऽसौ रथस्थो मृगराजकेतुर्धन्वन्धनुः शक्रधनुःप्रकाशम् ।

करिव भान्धुयविवृत्तदंष्ट्रः स इन्द्रजिन्नाय वरप्रधानः

॥ १५ ॥

यः	“எந்த	धन्वन	எனென்றி இழுத்துக்
असौ	இவன்		கொண்டு
मृगराजकेतुः	கிம்மறக்கொடி கொண்	उग्रविवृत्तदंष्ट्रः	கொடிய கோரைப்பற் களை காட்டிகொண்டு
	டவனாய்	दरी इय	யானேபோலவே
रथस्थः	ரதத்திலிருந்து	माति	விளங்குகிறானே
	கொண்டு	सः	அவன்
शक्रधनुःप्रकाशं	இந்திரன் தூவில்போல்	वरप्रधानः	வரங்களால் பெருமை பெற்ற
धनुः	ஒளியுற்று விளங்கும்	इन्द्रजिन् नाम	இந்திரஜித்து என்பவன்.
	கிலை		

यथैष विन्ध्यास्तमहेन्द्रकल्पो धन्वी रथस्थोऽतिरथोऽतिवीरः ।

विस्फारयंश्चापमनुल्यमानं नाम्नाऽतिकायोऽतिविबुद्धकायः

॥ १६ ॥

विन्ध्यास्त- महेन्द्रकल्पः	“கிந்தியமலை, ஆஸ்த மலை, மஹேஸ்வர்திரமலை இவைகளை நிகர்த் தவனாய்	अनुल्यमानं	தூப்பத்த செருக்குக் கொண்டு
धन्वी	வில்லாவியாய்	विस्फारयन्	டக்காரம் செய்கின் றவனாய் .
अतिरथः	அதிரதனைன்ற	अतिविबुद्धकायः	மிகப் பெரிய உடலுற்றவனாய்
अतिवीरः	மஹா ஞானாய்	यः	எவன் இருக்கிக்
रथस्थः	ரதத்திலிருந்து	एषः य	இவன்தான் [முனே]
	கொண்டே	नाम्ना	பெயரால்
चापं	கிலை	अतिकायः	அதிகாயனைப் படுபவன்.

योऽसौ नवाकौदितताम्रचक्षुरारुह्य घण्टानिनदप्रणादम् ।

गजं खरं गर्जति वै महात्मा महोदरो नाम स एष वीरः

॥ १७ ॥

ய:	எந்த	गजं	பாணைமீது
महात्मा	மஹாத்மாவை	आरुह्य	ஏறிக்கொண்டு
वीरः	சூரனாகிய	खरं	கர்ணகடோரமாக
असौ	இவன்	गर्जति वै	கர்ஜிக்கின்றானே
नवाकौदि (-)	இளஞ்சூரியனை நிகர்த்த	सः	ஆந்த
ताम्रचक्षुः	த சிவந்த கண்களுடையவனாய்	एषः	இவன்
घण्टानिनदप्रणादं	{ மணிகள் கட்டி ஆழ காச ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிற	महोदरः	மஹோதரன்
		नाम	என்பவன்.

योऽसौ ह्यं काञ्चनचित्रभाण्डमारुह्य सन्ध्याभ्रगिरिप्रकाशम् ।

प्रासं समुद्यम्य मरीचिनद्धं पिशाच एषोऽशनितुल्यवेगः

॥ १८ ॥

यः	எந்த	आरुह्य	ஏறிக்கொண்டு
असौ	இவன்	मरीचिनद्धं	பளபளவென்று விளங்குகிற
काञ्चनचित्रभाण्डं	{ பொன்மயமான ஆழ கிய சூதிரையணி களை யுடையதும்	प्रासं	சட்டி ஒன்றை
सन्ध्याभ्र-	சரடங்காலமேகம் தன்	समुद्यम्य	ஒங்கிக்கொண்டு
गिरिप्रकाशं	கிய மலைமீன் ஒளி கொண்டு விளங்கு கிறதுமான	अशनितुल्यवेगः	{ இடிக்குச் சமமான மான வேகங்கொண்டவ னாய் இருக்கிறானே,
ह्यं	சூதிரையிது	एषः	இவன்
		पिशाचः	பிசாசெனைய் படுவன்.

यथैष शूलं निशितं प्रशूह्य विद्युत्प्रभं किङ्करचक्रवेगम् ।

वृषेन्द्रमास्थाय गिरिप्रकाशमायाति योऽसौ त्रिशिरा यशस्वी

॥ १९ ॥

यः	எவன்	गिरिप्रकाशं	மலைபால் விளங்கும்
निशितं	கூரானதும்	वृषेन्द्रं	எருதரசில்
विद्युत्प्रभं च	மின்னல்போல் பிரகா சித்திறதும்	आस्थाय	ஏறிக்கொண்டு
किङ्करचक्रवेगं	{ வஜ்ராயுதத்திற்கும் மேலான சக்தியுடைய யதுமான	आयाति	வருகிறானே
शूलं	சூலத்தை	एषः	இவன்
प्रशूह्य	ஏந்திக்கொண்டு	त्रिशिराः	த்ரிசிரஸ் எனப் படுவன்.
		यः	எந்த
		असौ	இவன்
		यशस्वी	மிகப்புகழ்பெற்றவன்.

असौ च जीमूतनिकाशरूपः कुम्भः पृथुव्यूहसुजातवक्षाः ।

समाहितः पञ्चमराजकेतुर्विस्फारयन्भाति अनुविधून्वन्

॥ २० ॥

जीमूतनिकाशरूपः	"மேகத்தை திகர்ந்த உருவமுடையவனும்	कुम्भः	சும்பனை உப்படுபவன்
புதுவூ- சுஜாதவक्षा:	பெருந்து விகாலமா ன அழகிய மார்பு டையவனும்	समाहितः	மிக ஊக்கங்கொண்டு
पञ्चमराजकेतुः च असौ	அரசாங்ககொடியோனான அந்த [மான்	धनुः	விலகி
		विधून्वन्	நாளைற்றி
		विस्फारयन्	டங்கா எஞ்செய்து கொண்டு
		भाति	விளங்குகிறான்.

यथैष जाम्बूनदवज्रजुष्टं दीप्तं सधूमं परिवं प्रगृह्य ।

आयाति रक्षोबलकेतुभूतस्त्वसौ निकुम्भाऽद्भुतघोरकर्पा

॥ २१ ॥

यः	"எவன்	निकुम्भः	சும்பனை உப்படு பவன்.
जाम्बूनदवज्रजुष्टं	பொன்னும் வைரமு மிடைத்து	असौ	இவன்
सधूमं	புகைபுடன்	अद्भुतघोरकर्पा	{ மிக ஆச்சரியமும் பயங்கரமுமான செயல்கொண்டு
दीप्तं च	ஒளிக்கின்ற		
परिवं	உழைத்தடியை		
प्रगृह्य	கைப்பற்றி		
आयाति	வருகிறானே	रक्षोबलकेतुभूतः	{ அடிக்கச்சேணக்கு முக்கியனாய் விளங் குகிறவன்.
एषः-गु	இவன் தான்		

यथैष चापासिशरीरजुष्टं पताकिनं पावकदीप्तरूपम् ।

रथं समास्थाय विभात्युदयो नरान्तकोऽसौ नगशृङ्गयोधी

॥ २२ ॥

यः	"எவன்	समास्थाय	உநிக்கொண்டு
चापासि- शरीरजुष्टं	வில், சுத்தி, பாணம் இவைகளின் சமூகங் களால் திறையப்பெற் றதும்	उदयः	மிகப்பெருமை பெற்ற வனாய்
पताकिनं	நிசாங்களுடன் விளங் குகிறதும்	विभाति	விளங்குகிறானே
		एषः च	இவன் தான்
		नरान्तकः	நர அந்தகனை உப்படுப வன்.
पावकदीप्तरूपं	{ அக்னிபோல் ஒளிக் கின்ற ஒளிகொண் டதுமான	असौ	இவன்
रथं	சத்தில்	नगशृङ्गयोधी	{ மரங்களையும் மலைச் சிகரங்களையும் கொ ண்டு போர்ப்புரிபவன்.

यथैष नानाविधयोररूपैर्व्याघ्रोष्टृनागेन्द्रमृगाश्ववन्नैः ।

भूतैर्वृतो भाति विवृत्तनेत्रैः सोऽसौ सुराणामपि दर्पहन्ता

॥ २३ ॥

यः	" எந்த	विवृत्तनेत्रैः	சுழலுக்கண்களையு
एषः	இவன்		டைபனவகளுமான்
नानाविधयोररूपैः	{ பலவித பவங்கரமான உருக்கொண்டவைகளும்	भूतैः	பூதங்களால்
व्याघ्रोष्टृनागेन्द्र- मृगाश्ववन्नैः	{ புலி, ஓட்டகம், யானை யரசு, மான், குதிரை இவைகள் போல் முகங்கொண்டவைகளும்	वृतः	சூழப்பட்டவனாய்
		भाति	விளக்குகிறான்
		सः	அந்த
		असौ च	இவன் தான்
		सुराणां अपि	தேவர்களுடையவும்
		दर्पहन्ता	செருக்கை அடக்கியவன்.

यत्नैतदिन्दुप्रतिपं विभाति छत्रं सितं सूक्ष्मशलाकमय्यम् ।

अत्रैष रक्षोधिपतिर्महात्मा भूतैर्वृतो रुद्र इवावभाति

॥ २४ ॥

यत्	" எவ்விடத்தில்	अत्र	அங்குதான்
इन्दुप्रतिपं	சந்திரனை நிகர்த்து	एषः	இந்த
सितं	வெண்மையுற்று விளங்குகிறதும்,	महात्मा	பிகத்துணிவுகொண்ட
सूक्ष्मशलाकं	சன்னக்கம்பிகளால் பிணைக்கப்பெற்றதும்	रक्षोधिपतिः	ராட்சஸமன்னன்
अत्रैष	சிறந்ததுமாகிய	भूतैः	பூதகணங்களால்
यत्नं छत्रं	இந்தக் குடை	वृतः	சூழப்பட்ட
विभाति	விளங்குகிறதோ	रुद्रः	சிவபெருமான்
		इव	போல
		अवभाति	விளங்குகிறான்.

असौ किरीटी चलकुण्डलास्यो नगेन्द्रविन्ध्योपमभीमकायः ।

महेन्द्रवैवस्वतदर्पहन्ता रक्षोधिपः सूर्य इवावभाति

॥ २५ ॥

किरीटी	" கிரீடமணித்தவனும்,	रक्षोधिपः	ராட்சஸமன்னன்
चलकुण्डलास्यः	குடை வங்கனாடும் முகமுடையவனும்,	महेन्द्रवैवस्वत- दर्पहन्ता	{ தேவெந்திரனுடையவும், யமனுடையவும் செருக்கை அடக்கியவன்.
नगेन्द्रविन्ध्योपम- भीमकायः	{ இமயமலையையும், கிந்தியமலையையும் நிகர்த்த பவங்கரமான தேகமுடையவனுமாகிய	सूर्यः	சூர்யபகவான்
		इव	போலவே
		अवभाति	விளங்கிக்கொண்டு இருக்கிறான்.
असौ	இந்த		

प्रत्युवाच ततो रामो विभीषणमग्निन्दमम् । अहो दीप्तो महातेजा रावणो राक्षसेश्वरः ॥

रामः	சூரராமர்	राक्षसेश्वरः	“அரக்கர் வெந்தனாகிய
अग्निन्दमम्	சத்துருக்களை நாசம் பண்ணும்	रावणः	பாவணன்
विभीषणं	விபிஷணனைப் பார்த்	महातेजाः	சிறந்த வெற்றித்திரு வழைந்தவனாய்
ततः	அப்பொழுது [து	अहो दीप्तः	எப்படி ஒளிகொண்டு கிளங்குகிறான்.
प्रत्युवाच	மிக் வருமாறு கொல்லியருளினார்:		

आदित्य इव दुष्प्रेक्षो रश्मिभिर्भाति रावणः । सुव्यक्तं लक्ष्ये ह्यस्य रूपं तेजःसमावृतम् ॥

रावणः	“பாவணன்	भाति	கிளங்குகின்றான்.
रश्मिभिः	கிரணங்களால்	अस्य	இவனது
दुष्प्रेक्षः	கண்டுகொண்டு பார்க்க முடியாத	रूपं	உருவத்தை
आदित्यः	சூரியபகவான்	तेजःसमावृतं हि	பரிபூர்ண ஆற்றல் கொண்டதாகவே
इव	போலவே	सुव्यक्तं	சந்தேகமற
		लक्ष्ये	எண்ணுகின்றேன்.

अहो वीर्यमहो धैर्यमहो सत्त्वमहो द्युतिः । अहो राक्षसराजस्य सर्वलक्षणमंयुता ॥ २८ ॥

अहो वीर्यं	“ஆ! என்ன வீர்யம்!	राक्षसराजस्य	ராட்சஸராஜனுக்கு
अहो धैर्यं	ஆ! என்ன ஹைரியம்!	सर्वलक्षणमंयुता	எல்லாவுலகனைந்தவரி னையப்பு
अहो सत्त्वं	ஆ! என்ன பசுவம்!	अहो	கியக்கத் தக்கதே!
अहो द्युतिः	ஆ! என்ன ஒளி!		

देवदानववीराणां वपुर्नैवंविधं भवेत् । यादृशं राक्षसेन्द्रस्य वपुरेतत्प्रकाशते ॥ २९ ॥

राक्षसेन्द्रस्य	“ராட்சஸமன்னனது	एवंविधं	இப்படிப்பட்ட
एतत्	இந்த	वपुः	உரு
वपुः	உரு	देवदानववीराणां	தேவதானவவீரர் களுக்கும்
यादृशं	எப்படிப்பட்டதாய்	न भवेत्	இராது.
प्रकाशते	கிளங்குகிறதோ		

सर्वे पर्वतसङ्काशाः सर्वे पर्वतयोधिनः । सर्वे दीप्तायुधधरा योधाश्चास्य महौजसः ॥ ३० ॥

अस्य	“இவனது	सर्वे	எல்லோரும்
महौजसः	மிக ஒளிகொண்டு கிளங்கும்	पर्वतसङ्काशाः	பகைகளை சிகர்த்தவர் கள்,
योधाः	போர்வீரர்கள்	सर्वे	எல்லோரும்
सर्वे च	எல்லோரும்	दीप्तायुधधराः	{ இவசிக்வும் ஆயுதங் களைக் கைப்பற்றிய வர்கள்.
पर्वतयोधिनः	{ மலைகளையும் பொ ருதிப் போர்புரிய வல்லவர்கள்,		

भाति राक्षसराजोऽसौ प्रदीप्तैर्भीमविक्रमैः । भूतैः परिहृतस्तीक्ष्णैर्देहवद्भिरिवान्तकः ॥ ३१ ॥

भसौ	" இந்த	देहवन्ति:	சிறந்த வடிவமுற்றவர்
राक्षसराजः	ராட்சஸராஜன்		கருமான
प्रदीप्तैः	தூளிகொண்டு	भूतैः	பூதங்களால்
तीक्ष्णैः	பரபரப்புற்று கிளங் குதிரவர்களும்	परिहृतः	குழப்பட்டவனாய்
	பயங்கரமான காலடி	अन्तकः	யமன்
भीमविक्रमैः	{ வைப்புக்களை யுடைய வர்களும்	इव	போலவே
		भाति	காணப்படுகிறான்.

दिष्ट्याऽयमद्य पापात्मा मम दृष्टिष्यं गतः । अद्य क्रोधं विमोक्ष्यामि सीताहरणसंभवम् ॥

पापात्मा	" கொடும்பாவியாகிய	सीताहरणसंभवम्	சீதையைத் திருடியதால்
अयं	இவன்		உண்டாயிருக்கும்
दिष्ट्या	தெய்வா தீனமாய்	क्रोधं	கிணத்தை
अद्य	இப்பொழுது	अद्य	இப்பொழுதே
मम	எனது	विमोक्ष्यामि	போக்கிக்கொள்ளப்
दृष्टिष्यं गतः	கண்களுக்குப் புகுனான்.		போகிறேன்.

एवमुक्त्वा ततो रामो धनुरादाय वीर्यवान् । लक्ष्मणानुचरस्तस्थौ समुद्धृत्य शरोत्तमम् ॥

वीर्यवान्	வீரரும்	उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு
लक्ष्मणानुचरः	{ லக்ஷ்மணன் பக்கவில் இருக்கப்பெற்றவரு மாகிய	धनुः	கோதண்டத்தை
रामः	ராமர்	समुद्धृत्य	எடுத்துக்கொண்டு
ततः	அப்பொழுது	शरोत्तमं	உயர்ந்த பாணங்களில் ஒன்றை
एवं	" மேற்கண்டவாறு	आदाय	தொடுத்து
		तस्थौ	சித்தமாயிருந்தார்.

ततः स स्तोधिपतिर्महात्मा रक्षांसि तान्याह महाबलानि ।

द्वारेषु चर्यागृहगोपुरेषु सुनिर्वृतास्तिष्ठत निर्विशङ्काः

॥ ३४ ॥

सः	ஆந்த	द्वारेषु	‘மதில்வாயில்களிலும்,
महात्मा	மகா பராக்கிரமசாலி	चर्यागृह- } गोपुरेषु }	காலஸ்செய்யும் படர் கருக்கென்று கட்ட ப்பட்டுள்ள வீடுகளி லும், கோபுரங்களி லும்,
स्तोधिपतिः	ராட்சஸமன்னன்	निर्विशङ्काः	ஆச்சமில்லாதவர்க ளாகவும்,
ततः	அப்பொழுது	सुनिर्वृताः	{ மறக்கவலையும் கொஞ்சமேனாவியில்லா தவர்களாகவும், காத்திருங்கள்.
महाबलानि	மகா பலம்பெருந்திய	तिष्ठत	
‘तानि’	ஆந்த		
रक्षांसि	ஆரக்கர்களைப் பார்த்து		
आह	பின்வருமாறு		
	ஆக்குறித்தான் :		

इहागतं मां सहितं भवद्विर्वनौकसश्छिद्रमिदं विदित्वा ।

शून्यां पुरीं दुष्प्रसहां प्रपश्य प्रपश्येयुः सहसा समेताः

॥ ३५ ॥

மா்	என்னை	छिद्रं	அவசரத்தை
भवद्भिः	உங்களை	विदित्वा	அறிந்துகொண்டு
सहितं	கூடி	वनौक्यः	வானர்கள்
आगतं	வந்திருப்பவனாகவும்	समेताः	ஒன்றுசேர்ந்து
दुष्प्रसहां	அனுசுபூஷணம்	सहसा	வலுக்கொண்டு
पुरीं	நகரை	इह	இங்கிடத்தில்
शून्यां	ஒருவருமில்லாத	प्रपश्य	உருவழிந்து
	தரகவும்	प्रपश्येयुः	நாகம் விளைவிப்பார்
इह	இந்த		கள்.

विसर्जयित्वा संहितांस्ततस्त्वान्मतेषु रक्षःसु यथानियोगम् ।

व्यदारयद्वा नरसागरौघं महाक्षयः पूर्णमिवार्णवौघम्

॥ ३६ ॥

मतेषु	சிறந்த	ततः	அதன்மேல்
रक्षःसु	அரக்கர்கள்	महाक्षयः	ஒரு பெருமீன்
	விஷயத்தில்	पूर्ण	நிறைந்துள்ள
यथानियोगे	அப்படியாய்	अर्णवौघं	சமுத்திரப்பிரவாகத்
	நியமித்துவிட்டு		தை
संहितान्	பக்கலிலிருந்த	इह	எப்படியோ அப்படியே
तान्	அவர்களை	वानरसागरौघं	வானரசாகரப்பிரவாகத்தை
विसर्जयित्वा	விடைகொடுத்தனுப்	व्यदारयन्	பிளந்துகொண்டு
	பிவிட்டு		புகுந்தான்.

तमापतन्तं सहसा समीक्ष्य दीप्तिषुचापं युधि राक्षसेन्द्रम् ।

महत्समुत्पाद्य महीधराम् बुद्धाव रक्षोधिपतिं हरीशः

॥ ३७ ॥

हरीशः	வானரமன்னன்	सहसा	சுடுதியில்
युधि	போரில்	महत्	பெரும்
दीप्तिषुचापं	இவளிக்கும் கண்கொடுத்த விஸ்வாசம்	महीधराम्	மகிஷகாமொன்றை
आपतन्तं	எதிர்த்துநிற்கும்	समुत्पाद्य	பெயர்த்தெடுத்தான்
सं	அந்த		கொண்டு
राक्षसेन्द्रं	ராக்ஷஸமன்னனை	रक्षोधिपतिं	ராக்ஷஸமன்னனை
समीक्ष्य	பார்த்து	बुद्धाव	எதிர்த்தொடியான்.

तच्छैलशृङ्गं बहुवृक्षसानुं प्रपृष्ट चिक्षेप निशाचराय ।

तमापतन्तं सहसा समीक्ष्य विभेद बाणैस्तपनीयपुद्गैः

॥ ३८ ॥

बहुवृक्षसानुं	கந்தம்புநாக்களில் பல விருக்தங்களை யுடைய	आपतन्तं	மேல் விழ வரும்
तत्	அந்த	सं समीक्ष्य	அதைப் பார்த்து
शैलशृङ्गं	மலைச்சிகரத்தை	तपनीयपुद्गैः	பொன் டிடி யற்ற
प्रपृष्ट	உயர்த்துக்கி	बाणैः	பாணங்களால்
निशाचराय	அரக்கன் பிழை	सहसा	தசவுணமே
चिक्षेप	விசை ஏறினதான்.	विभेद	அதைப் பிளந்து விழுந்தினான்.

तस्मिन्प्रदोत्तमसानुवृक्षे शृङ्गे विक्रिणे पतिते पृथिव्याम् ।

महाहिकल्पं शरमन्तकामं समाददे राक्षसलोकनाथः

॥ ३९ ॥

राक्षसलोकनाथः	இராக்ஷஸக்கூட்ட - மன்னன்	पृथिव्यां	பூமியில்
तस्मिन्	அந்த	पतिते	விழுந்தபின்னர்
प्रदोत्तम- सानुवृक्षे	உயர்த்து சிறந்த விரு க்தங்களடர்ந்த தாழ் வரைகளை யுடைய	महाहिकल्पं	பெரும்பாற்பை நிகர்த்ததும்
शृङ्गे	மலைச்சிகரம்	शरमन्तकामं	சாமரண நிகர்த்ததுமர்
विक्रिणे	சிதறுண்டு	शरं	பாணமொன்றை [எ கையில் எடுத்துக் கொண்டான்.

स तं गृहीत्वाऽनिलतुल्यवेगं सविस्फुल्लिङ्गज्वलनप्रकाशम् ।

बाणं महेन्द्राशनितुल्यवेगं चिक्षेप सुग्रीववधाय रुष्टः

॥ ४० ॥

सः	அவன்	बाणं	பாணத்தை
अनिलतुल्यवेगं	வாயுவை நிகர்த்த வேகத்தொண்டதும்	गृहीत्वा	கைப்பற்றி
सविस्फुल्लिङ्ग- ज्वलनप्रकाशं	பெருநிகரணக்கக்கும் ஆக்கியை நிகர்த்த தும்	रुष्टः	கொண்டொண்டவனாகி
महेन्द्राशि- नितुल्यवेगं	தேவந்திரனது வஜ்ராயுதத்திற்குச் சமமானான சக்தி கொண்டதுமான்	तं	அதை
		सुग्रीववधाय	சுக்ரீவனை வதைக்கும் பொருட்டு
		चिक्षेप	விடுத்தான்.

स सायको रावणबाहुमुक्तः शक्राशनिसख्यवपुः शितायः ।

सुग्रीवमासाद्य विभेद वेगाद्देहिता क्रौञ्चपिवोयशक्तिः

॥ ४१ ॥

शक्राशनि- प्रख्यवपुः	தந்திரனது வஜ்ராயு தத்தை நிகர்த்த உருக்கொண்டதும்	रावणबाहुमुक्तः	சாவணனது கைபாஸ் விடப்பட்டதுமான
शितायः	சூரிய முனை யுன்ன தும்	सः	அந்த
		सायकः	பாணமானது

குஹரிதா	முருகக்கடவுளால் போடப்பட்ட	இவ	என்றுண்ணமேன அங்
उग्रशक्तिः	மிகப்பெருமைபெற்ற வேலாபுதம்	சுழிவ்	கச்சீகனை [வண்ணமே
मौञ्जं	கொளஞ்சபர்வதத் தை	भासाद्य	அடைந்து
		वेगान्	திறமையால்
		विभेद	துணைத்துவிட்டது.

स सायकार्तो विपरीतचेताः कूजनपृथिव्यां निपपात वीरः ।

तं प्रेक्ष्य भूमौ पतितं विसृजं नेदुः महृष्टा युधि यातुधानाः

॥ ४२ ॥

सः	அந்த	युधि	போரில்
वीरः	கீரன்	तं	அவனை
सायकार्तः	பாணத்தால் மிக நேரவுண்டவனுய்	विसृजं	தூக்கெயடைந்து
विपरीतचेताः	மதிகலங்கி	भूमौ	தரைமீது
कूजन	கதறிக்கொண்டு	पतितं	விழுந்து விட்டவனாக
पृथिव्यां	பூமியில்	प्रेक्ष्य	பார்த்து
निपपात	விழுந்து விட்டான்.	महृष्टा	மகிழ்ச்சிகொண்டவர் களாய்
यातुधानाः	அரக்கர்கள்	नेदुः	ஆர்ப்பரித்தார்கள்.

ततो गवाक्षो गवयः सुदंष्ट्रस्तथार्थभो ज्योतिमुखो नभश्च ।

शैलान्समुद्यम्य विवृद्धकायाः मदुद्वुस्तं प्रति राक्षसेन्द्रम्

॥ ४३ ॥

ततः	அப்பொழுது	नभः च	நபனும்
विवृद्धकायाः	பெருமூடல் படைக்க	शैलान्	மலைகளை
गवाक्षः	கவாக்ஷனும் [ப்பெற்ற	समुद्यम्य	எடுத்துக்கொண்டு
गवयः	கவயனும்	तं	அந்த
सुदंष्ट्रः	சுடந்திரனும்	राक्षसेन्द्रं प्रति	ராக்ஷசன்னை
प्रथमः तथा	நிஷ்பநனும்		எதிர்த்து
ज्योतिमुखः	ஜ்யோதிமுகனும்	मदुद्वुस्तः	தாக்கிலுர்கள்.

तेषां महारान् स चकार मोघान्क्षोधिपो वाणगणैः शितायैः ।

तान्वानरेन्द्रानपि वाणजालैर्विभेद जाम्बूनदचित्रपुङ्खैः

॥ ४४ ॥

रक्षोधिपः	ராக்ஷஸன்னை	सः	அவன்
तेषां	அவர்களுடைய	जाम्बूनदचित्रपुङ्खैः	கொண்டமயமாய் அழ கிய முனைகளுற்ற
महारान्	அழகனை	वाणजालैः	பாணசூழ்கங்களால்
शितायैः	கூரியமுனைகளுற்ற	तान्	அந்த
वाणगणैः	பாணக்கட்டங்களை	वानरेन्द्रान् अपि	வானரோத்தமர்களை
मोघान्	ஹிதானவகளை	विभेद	துடைத்தான். [யும்
चकार	செய்து விட்டான்.		

ते वानरेन्द्रास्त्रिदशारिवाणैर्भिन्ना निपेतुर्भुवि भीमकायाः ।

ततस्तु तद्धानरसैन्यमुग्रं प्रच्छादयामास स बाणजालैः

॥ ४५ ॥

भीमकायाः	பெருமுடல் படைக்	ततः	அதன்மேல்
ते	அந்த [கப்பெற்ற]	सः	அவன்
वानरेन्द्राः	வானரோத்தமர்கள்	बाणजालैः तु	பாணவரிசைகளால்
त्रिदशारिवाणैः	தேவசத் தூணின் பாணங்களால்		லேயே
भिन्नाः	பிளவுண்டவர்களால்	तद्	அந்த
भुवि	பூமியில்	उग्रं	பயங்கரமான
निपेतुः	சிழுந்துவிட்டார்கள்,	वानरसैन्ये	வானரச்சேனையை
		प्रच्छादयामास	மறைத்துவிட்டான்.

ते वध्यमानाः पतिताः प्रवीरा नानघमाना भयशल्यविद्धाः ।

शास्त्रामृगा रावणसायकातां जम्बुः शरण्यं शरणं स रामम्

॥ ४६ ॥

ते	அந்த	भयशल्यविद्धाः	{ பயமாகிற அம்புமுனைகளால் குத்தப்பட்டவர்களால்
प्रवीराः	பிரவிர்த்திபெற்ற சூரர்களான	पतिताः	தேரல்கியடைந்து
शास्त्रामृगाः	வானரர்கள்	नानघमानाः	கதறிக்கொண்டு
रावणसायकातां	{ रावणनाशु பாணங்ககளால் நோவுண்டாக் கப்பட்டவர்களால்	शरण्यं	யாரும் புகுமிடமாகிய
वध्यमानाः	புடைக்கப்பட்டு	रामं	ஸ்ரீராமரை
		शरणं	தஞ்சமாய்
		जम्बुः स	அடைந்தார்கள்.

ततो महात्मा स-धनुर्वनुष्मानादाय रामः सहसा जगाम ।

तं लक्ष्मणः प्राञ्जलिर्भ्युपेत्य उवाच वाक्यं परमार्थयुक्तम्

॥ ४७ ॥

धनुष्मान्	விஸ்விரகும்	प्राञ्जलिः	அஞ்ஜலிபத்தம் செய்
महात्मा	மகாத்மாவுமான		துகொண்டு
सः रामः	அந்த ஸ்ரீராமர்	परमार्थयुक्तं	பெருக்காரியத்தில்
ततः	அதனால்		தான் முன்வந்து நிற்
सहसा	தகவனமே	तं अभ्युपेत्य	அவரைக் கிட்டி [கும்
धनुः आदाय	கோதண்டத்தைகைப்	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
जगाम	புறப்பட்டார். [பற்றி	उवाच	பின்வருமாறு
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்		மொழிந்தார் :

कामार्थं सुपर्याप्तो वधायास्य दुरात्मनः ।

विधमिष्याम्यद् नीचमनुजानीहि मां प्रभो ॥

आर्थं	"அண்ணா!	अहं	நான்
प्रभो	பிரபுவே!	नीचं	அற்புதாகிய இவனை
दुरात्मनः	துஷ்டனாகிய	विधमिष्यामि	ஊதிவிடுவேன்.
अस्य	இவனு	मां	அடியேனுக்கு
वधाय	வதைக்கு	कामं	திருமூள முவந்து
सुपर्याप्तः	முற்றிலும் போது	अनुजानीहि	அனுமதித்தருள
	மானவனாகிய		வேண்டும்.

स रावणं वारणहस्तबाहुर्ददर्श दीप्तो यतभीमचापम् ।
पच्छादयन्तं शरदृष्टिजालैस्तान्वानरान्भिन्नविकीर्णदेहान् ॥ ५४ ॥

वारणहस्तबाहुः	{ யாரணத்ததுதிக்கைகள் கொன்ற கைகளை யு டைய	சான்	அந்த
ச:	அவன்	வானரான்	வானரர்களை
दीप्तो यत- } भीमचापं }	இவனிட்கின்றதும் உய ரத்தூக்கப்பட்டதும்	भिन्नविकीर्णदेहान्	{ காயம்பட்டு உருப்பி கள் முறிந்த தேகங்க ளை யுடையவர்களாய்
शरदृष्टिजालैः	பயங்கரமான துமான வீர்த்துடையவனும்	पच्छादयन्तं	முடிக்கொண்டிருக்கிற வனுமான
	சாமரரிவரிசைகளால்	रावणं	ராவணனை
		दर्शं	கண்டார்.

तयालोक्य महातेजाः हनुमान्मारुतात्मजः । निवार्य शरजालानि प्रदुद्राव स रावणम् ॥

महातेजाः	மகா ஆற்றல் கொண் டவரும்	सं	அந்த
मारुतात्मजः	வாயுமகத்தருமகிய	रावणं	ராவணனை
सः	அந்த	आलोक्य	நோக்குவதது
हनुमान्	ஹனுமான்	शरजालानि	பாணவருவதங்களை
		निवार्य	தடுத்தூக்கொண்டு
		प्रदुद्राव	ஒதுஞர்.

रथं तस्य समासाद्य भुजसुर्यम्भ्य दक्षिणम् । त्रासयन्रावणं श्रीमान्हनुमान्वाचयमब्रवीत् ॥

श्रीमान्	தண்ணறிவாளராகிய	उभयम्	ஒங்கி
हनुमान्	ஹனுமான்	रावणं	ராவணனை
तस्य	அவனது	साम्भ्यन्	பயமுறுத்திக்கொ ண்டு
रथं	ரத்தத்தை	वाचयं	ஒரு கொல்லை
समासाद्य	அடைந்து	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
दक्षिणं	வலது		மொழிந்தார்:
भुजं	கையை		

देवदानवगन्धर्वैर्यक्षैश्च सह राक्षसैः । अवध्यत्वं त्वया प्राप्तं वानरेभ्यस्तु ते भयम् ॥ ५५ ॥

देवदानव- } गन्धर्वैः }	{ “தேவர்கள் தானவர் கள், கந்தர்வர்கள் இவர்களாலும்	अवध्यत्वं	மரணமின்மை
राक्षसैः	ஆரக்கர்களோடு	प्राप्तं	அடையப்பட்டிருக் கிறது.
सह	கூட	ते	உனக்கு
यक्षैः च	யக்ஷர்களாலும்,தான்	अयं	ஆபத்து
त्वया	உன்னால்	वानरेभ्यः तु	வானரர்களிடமிருந்து தான்.

एष मे दक्षिणो बाहुः पञ्चशाखः समुद्यतः । विधमिष्यति ते देहाद्वात्मानं चिरोपितम् ॥

மே	“உடனது	நீ	உடனது
பஞ்சாசை:	ஐந்து விரல்களையுடையதும்	வகை	உடனினின்றும்
சமூதய:	உயர்ந்துக்கொண்ட	விடமிஷ்யதி	வெகுநேரமாய்
ஏய:	இந்த [துமான		கடலேயிருந்த
தெயி:	வலது	சூதாமான	கிற்றின்பத்தில் மூழ்
வாது:	கை		கய கித்தத்தை
		விதமிஷ்யதி	கிதற மடிக்கிடும்.”

श्रुत्वा हनुमतो वाक्यं रावणो भीमविक्रमः । संरक्तनयनः क्रोधादिदं वचनमब्रवीत् ॥५९॥

भीमविक्रम:	அகிசய நுற்ற நுடைய	கோவாத	கோபத்தால்
ராவண:	ராவணன்	சரக்தநயன:	கண்கள் சிவந்தவனாகி
ஹனுமத:	ஹனுமானின்	இத	பின்வரும்
வாக்ய	சொல்லை	வசன	சொல்லை
சுத்வா	கேட்டு	அவரீத்	மொழிந்தான் :

क्षिप्रं प्रहर निःशङ्कं स्थिरां कीर्तिमवाप्नुहि । ततस्त्वां ज्ञातविक्रान्तं नाशयिष्यामि वानर ॥

வானர	“குரக்கே!	அவாபுநுஹி	அடைவாய்.
நிஷங்கு	அச்சமின்றி	தத:	அதன்மேல்
க்சிப்ர	இப்போதே	ஜாதவிக்ரான்த	{ வல்லகை தீத்தகைய தெய்க்கண்டு கொள் எப்பட்ட
பஹர	ஓர் அறை அறை.	தவ்	உன்னை
ஸ்திரா	நீடித்த	நாஷயிஷ்யாமி	சுழித்தகிடுகென்.”
கீர்தி	புகழை		

रावणस्य वचः श्रुत्वा वायुमुनुर्वचोऽब्रवीत् । महत् हि मया पूर्वमक्षं स्मर सुतं तव ॥६१॥

वायुसूनु:	வாயுபுதல்வர்	मया	என்னால்
रावणस्य	ராவணனது	महत्	கிழ்த்,கப்பட்ட
वच:	சொல்லை	तव	உனது
श्रुत्वा	கேட்டு	सुतं	புதல்வனான
वच:	ஓருசொல்லை	अक्षं हि	அக்சணியே
अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொழிந்தான்:	स्मर	தூய்பொழுது களை
पूर्व	“இகற்குமுந்தி		கிற்கொள்.”

एवमुक्तो महातेजा रावणो राक्षसेश्वरः । आजघानानिलसुतं तलेनोरसि वीर्यवान् ॥६२॥

महातेजा:	வெகுநல்லமை	एवं	போதகண்டவண்ணம்
	அமைந்தவனும்	अक्ष:	சொல்லப்பட்டவனாகி
वीर्यवान्	வீரவாலான	अनिलसुत	மாருதிகய
राक्षसेश्वर:	ராக்ஷஸன் னான	तलेन	உள்ளக்கையால்
	மரகிய	अरसि	மார்பில்
रावण:	ராவணன்	आजघान	புடைத்தான்.

स तलाभिहतस्तेन चचाळ च मुहुर्मुहुः । स्थित्वा मुहुर् तेजस्वी स्यैर्यं कृत्वा महामतिः ॥
आजधानाभिसंकुद्धस्तलेनैवामरद्विषम् ॥ ६४ ॥

तेन	அவனால்	तेजस्वी	அவமானத்தை பொ
सुहुः सुहुः	விட்டு விட்டு		றுக்கமாட்டா தவராதி
तलाभिहतः	உள்ளங்கையால்	अभिसंकुद्धः	மிகச் சினம்முண்டவ
	அடிக்கப்பட்ட		ராய்
सः च	அவரும்	स्यैर्यं	ஆண்மையை
चचाळ	வெம்பதறினார்.	कृत्वा	மேற்கொண்டு
महामतिः	பேரிவானராகிய	अमरद्विष एव	தேவசத்துருவையும்
मुहुर्	சிறிதுநேரம் [அவர்	तलेन	உள்ளங்கையால்
स्थित्वा	நிலைத்துநின்று	आजधान	புடைத்தார்.

ततस्तलेनाभिहतो वानरेण महात्मना । दशग्रीवः समाधूतो यथा भूमिचलेऽचलः ॥ ६५ ॥

महात्मना	பேரிவ படைக்கப்	ततः	அதனால்
वानरेण	வானரால் [பெற்ற	भूमिचले	பூகம்பத்தில்
तलेन	உள்ளங்கையால்	अचलः	ஓர் மலை
अभिहतः	புடைக்கப்பட்ட	यथा	எப்படியோ அப்படியே
दशग्रीवः	சாவணன்	समाधूतः	உதறல்கொண்டான்.

संयामे तं तथा दृष्ट्वा रावणं तलताडितम् । ऋषयो वानराः सिद्धा नेदुर्देवाः सहासुरैः ॥

ऋषयः	ரிஷிகளும்	तं	அந்த
वानराः	வானரர்களும்,	रावणं	சாவணனை
सिद्धाः	சித்தர்களும்,	तथा	அவ்வாறு
असुरैः	{ இத்தின், வருணன், அக்னி முதலிய தே வத்தலைவர்களோடு	तलताडितं	உள்ளங்கையால் அடிக்கப்பட்டவனும்
सह	சுட	दृष्ट्वा	கவனித்து
देवाः	தேவர்களும்.	नेदुः	{ ஒருவரோடொருவர் புகுந்து பேசிக் கொண்டார்கள்.
संयामे	பேரில்		

अथाश्वस्य महातेजा रावणो वाक्पमव्रवीत् । साधु वानर वीर्येण श्लाघनीयोऽसि मे रिपुः ॥

अथ	அப்பொழுது	वानर	"குரங்கே!
महातेजाः	மகா ஆற்றலுடைய	साधु	பேஷ்!
रावणः	சாவணன்	वीर्येण	பாக்கிரமத்தால்
अश्वस्य	தெளிந்தெழுந்து	मे	எனது
वाक्प	ஒரு சொல்லை	रिपुः	சத்துருவாகிய நீ
मव्रवीत्	பின்வருமாறு	श्लाघनीयः	கொண்டாடத்தக்கவ
	மொழிந்தான் :	अनि	இருக்கின்றனை." [அக

राक्षसानामधिपतिर्दशग्रीवः प्रतापवान् । पञ्चगप्रतिवैभीषैः परमर्षातिभेदिभिः ॥ ७४ ॥

शरैरादीपयामास नीलं हरिचमूपतिम्

॥ ७५ ॥

प्रतापवान् பிரதாபசாலியும்
 राक्षसानां ராக்ஷஸர்களின்
 अधिपतिः மன்னனுமாகிய
 दशग्रीवः दசகணன்
 पञ्चगप्रतिभैः சர்ப்பங்களை நிகர்த்த
 भीमैः பாயங்கரமானவைகளும்

परमर्षाति- } சுத்துருக்களின் மர்ம
 भेदिभिः } ஸ்தானங்களைப்
 प्रतापवान् தன்மை
 वायங்கதவைகளு
 शरैः பாணங்களால் [மாண
 हरिचमूपतिं வானசேனுபதியான
 नीलं நீலனை
 आदीपयामास கோபமூட்டினான்.

स शशौघसमायस्तो नीलः कपिचमूपतिः । करेणैकेन शैलाम् रक्षोधिपतयेऽसृजत् ॥ ७६ ॥

कपिचमूपतिः வானசேனைத்தலை
 सः அந்த
 नीलः நீலன்
 शशौघसमायस्तः பாணசமூகத்தால்
 नीलावलिनीருப்பவனாகி

एकेन ஒரு
 करेण கையால்
 शैलाम् மலைச்சிகரமொன்றை
 रक्षोधिपतये ஆரக்கமன்னனைக்
 असृजत् குறிவைத்து
 எறிந்தான்.

हनुमानपि तेजस्वी समाश्वस्तो महाभयः । विप्रेक्षमाणो युद्धेषुः सरोषमिदमब्रवीत् ॥ ७७ ॥
 नीलेन सह संयुक्तं रावणं राक्षसेश्वरम् । अन्येन युध्यमानस्य न युक्तमभिधावनम् ॥ ७८ ॥

तेजस्वी மகா பராக்கிரமசாலி
 महाभयः பெரும்புகழ்பெற்ற
 हनुमान् अपि ஹனுமானும்
 समाश्वस्तः சிரமம் தீர்த்தவராகி
 युद्धेषु போரில் எண்ணங்
 राक्षसेश्वरं ராக்ஷஸமன்னனாகும்
 रावणं ராவணனை
 नीलेन நீலனோடு
 सह கூட

संयुक्तं போர்புரிந்துகொண்
 विप्रेक्षमाणः பார்த்து
 सरोषे மிகக்கோபத்துடன்
 इदं மின்வருமாறு
 अब्रवीत् ஏகினார்.
 युध्यमानस्य { "ஒருவனுடன் போர்
 अन्येन வேறொருவனோடு
 अभिधावनं போர்புரிதென்பது
 युक्तं न தகுதியன்று."

रावणोऽपि महातेजास्तच्छृङ्खं समभिः शरैः । आजघान सुनीक्ष्णान्निस्तद्विकीर्णं पशात् ह ॥

महातेजाः மிக ஆற்றலுடைய
 रावणः अपि ராவணனும்
 सुनीक्ष्णानि மிகக்கடரான
 समभिः ஏழு
 शरैः பாணங்களால்

तन् शङ्खं அந்த சிகரத்தை
 आजघान பிளந்தான்.
 तन् ह ஆறுவும்
 विकीर्णं கிதருண்டு
 पशात् விழுந்தது.

तद्विकीर्णं गिरेः शृङ्गं दृष्ट्वा हरिचमूपतिः । कालाग्निरिव जज्वाल कौशेन परवीरहा॥८०॥

परवीरहा	சத்ருவிரர்களை ஒழிக் கும்	விகிரி	துளாகிவிட்டதாக
हरिचमूपतिः	வாணசேனனுபதியான	शृङ्गा	கண்டு
गिरेः	மலையினது [அவன்]	कौशेन	கொபத்தால்
तत्	அந்த	कालाग्निः	பொனயகாலத்தி
शृङ्गं	சிகரத்தை	इव	போலவே
		जज्वाल	கொதித்தான்.

सांश्वकर्णान्धवान्सालांश्चूतांश्चापि सुपुष्पितान् । अन्याश्च विविधान्दक्षान्क्षेत्रक्षेप संयुगे॥

सः	அந்த	सुपुष्पितान्	பூக்கள் நிறைந்த
नीलः	நீலன்	चूतान् च	மாமாக்களையும்
संयुगे	போரில்	अन्यान्	மற்றுமுள்ள
अश्वकर्णान्	அசுவகர்ணானிருந்தவர்க	विविधान्	பலவகை
धवान्	தவங்களையும், [னையும்]	वृक्षान् च	மரங்களையும்
सालान् अपि	ஆச்சா மாக்களையும்,	क्षेप	விசை எறித்தான்.

स तान्दक्षान्समासाद्य प्रतिचिच्छेद रावणः । अभ्यवर्षत्सुधोरेण शरवर्षेण पावकिम्॥८१॥

रावणः	ராவணன்	पावकिं	அகன்பகவான் புதல்
तान्	அந்த		வந் மீது (நீலன்மீது)
वृक्षान्	விருகந்தவர்களை	सुधोरेण	மிகக் கடுமையான
समासाद्य	எதிர்த்து	शरवर्षेण	பாணவீசத்தால்
प्रतिचिच्छेद	வெட்டி ததன்வினான்.	अभ्यवर्षत्	வர்ஷித்தான்.
सः	அவன்		

अभिवृष्टः शरीरेण मेघेनेव महाचलः । ह्रस्वं कृत्वा तदा रूपं ध्वजाये निपपात ह ॥८२॥

महाचलः	ஒர் பெரும்மலை	रूपं	உருவத்தை
मेघेन	மேகத்தால்	ह्रस्व	மிகச் சிறியதாய்
इव	எப்படியோ அப்படியோ	कृत्वा	செய்குகொண்டு
शरीरेण	சரமாரியால்	ध्वजाये	தவதுத்தின் ஹனியில்
अभिवृष्टः	பொழியப்பட்ட அவன்	निपपात	பொய் உட்கார்த்து விட்டான்.
तदा	அப்பொழுது	ह	கான்!

पावकात्मजमालोक्य ध्वजाये समुपस्थितम् । जज्वाल रावणः कोधात्ततो नीलो ननाद च॥

ध्वजाये	தகதுத்தின் ஹனியில்	कोपात्	கொபத்தால்
पावकात्मजं	நிலனை	जज्वाल	கொதித்தான்.
समुपस्थितं	உட்கார்த்திருக்கின்ற வனாக	ततः च	அப்பொழுதோ
		नीलः	நீலன்
मालोक्य	பார்த்து	ननाद	ஆனந்தப்பூசலிட்
रावणः	ராவணன்		பான்.

कपे लाघवयुक्तोऽसि मायया परयाऽनया । जीवितं खलु रक्षस्व यदि शक्तोऽसि वानर ॥

கபே * குரங்கே !
 अनया இந்த
 परया பிரகந்த
 मायया மாயாபிணை
 लाघवयुक्तः சுமந்த சிறித்துடன்
 असि விளங்குகின்றவனாக
 जीवितं நீடிருக்கின்றனை.

वानर குரங்கே !
 शक्तः திறமைமயுடையவனாக
 खलु உன்னபடி
 असि यदि நீடிருக்கின்றாய்
 जीवितं பிராணனை [என்னால்
 रक्षस्व காப்பாற்றிக்கொள்.

तानि तान्यात्मरूपाणि सृजसि स्वप्नेकशः । तथापि त्वां मया मुक्तः सायकोऽख्ययोजितः ॥
 जीवितं परिरक्षन्तं जीविताञ्जंशयिष्यति ॥ ९३ ॥

स्व *
 अनेकशः பலவாறு
 तानि तानि அப்போதைக்கப்ப
 आत्मरूपाणि பொது வேண்டிய
 सृजसि உண்டு உருவங்களை
 तथा अपि அப்படியெல்லாமிருப்ப
 मया என்னால் [பிறும்
 अख्ययोजितः அஸ்திரமந்திரந்தால்
 अपिமந்திரிக்கப்பட்டு

मुक्तः விடுக்கப்பட்ட
 सायकः பாணமானது
 जीवितं பிராணனை
 परिरक्षन्तं { சுமந்திருக்காப்
 பாற்றிக்கொண்டிருந்
 தும்
 त्वां உன்னை
 जीवितान् பிராணனினின்று
 अंशयिष्यति பிரித்து விடப்
 பொசுதது.

एवमुक्त्वा महाबाहु रावणो राक्षसेश्वरः । संधाय बाणपक्षेण चमूपतिमताडयन् ॥ ९४ ॥

महाबाहुः மஹாபாகுவும்
 राक्षसेश्वरः ராக்ஷஸேஸ்வரனானான்
 रावणः ராவணன் [மகிய
 एवं மேற்கண்டவாறு
 उक्त्वा சொல்லிவிட்டு

अक्षेण அஸ்திரத்தோடு
 बाणं பாணத்தை
 संधाय தொடுத்து
 चमूपति செனுபதையை
 अताडयन् தாக்கினான்.

सोऽख्ययुक्तेन बाणेन नीलो वक्षसि ताडितः । निर्दहमानः सहसा निपपात महीतले ॥

सः नीलः அந்த நீலன்
 वक्षसि மார்பில்
 अख्ययुक्तेन அஸ்திரத்துடன் வின
 बाणेन பாணத்தால் [க்தும்
 ताडितः அடியுண்டு

निर्दहमानः உஷ்ணமாகப் போய்
 सहसा படுகின்றவனாக
 महीतले திடீரென
 निपपात தரையில்
 விழுந்துவிட்டான்.

पितृमाहात्म्यसंयोगादात्मनश्चापि तेजसा । जानुभ्यामपतद्भूमौ न च प्राणैर्व्ययुज्यत ॥

पितृमाहात्म्य- } தந்தையின் மஹிமை
 संयोगात् च } பிரகந்தமையானவால்
 आत्मनः தனது
 तेजसा अपि சிறமையுடையவால்
 भूमौ பூமியில் [பாறையில்

जानुभ्यां ? முதுகில்லையைப் படித்
 अपतत् ? தரிகொண்டு விழுந்
 तान् தான்.
 प्राणैः व्ययुज्यत न च உயிர்விட்டும் பிரிய
 வில்லை.

विसृजं वानरं दृष्ट्वा दर्शयिष्यो रणोऽसुकः । रथेनाम्बुदनादेन सौमित्रिमभिदुद्रुवे ॥ ९७ ॥
आसाद्य रणमध्ये तु वारयित्वा स्थितो ज्वलन् । धनुर्विस्फारयामास कम्पयन्निव मेदिनीम् ॥

दशमीवः	रा. வணன்	अभिदुद्रुवे	விரைந்துசென்றான்.
वानरं	வானரனை (கிணை)	रणमध्ये	போர்க்களத்தின்
वारयित्वा	அடக்கவிட்டு		நடுவில்
विसृजं	பிரகண்டமுதறிருக்கிற	आसाद्य	வந்துசென்றது
	வனாக	स्थितः	உறுதியாய் நின்று
दृष्ट्वा	கண்டு	मेदिनी	பூமியை [கொண்டு
रणोऽसुकः	போரில் ஆசைகொண்ட	कम्पयन्	நடுக்கச்செய்கிறவன்
	டவனாய்	इव	போல்
अम्बुदनादेन	மேகவொலிகொண்ட	ज्वलन् तु	பாபரப்புற்றவனாகவே
रथेन	ரதத்திலிருந்து	धनुः	வில்லை
	கொண்டே	विस्फारयामास	நானேற்றி டக்காரஞ்
सौमित्रि	ஸக்திமணரை நோக்கி		செய்தான்.

तमाह सौमित्रिरदीनसस्यो विस्फारयन्त धनुरप्रमेयम् ।

अभ्येहि मामेव निशाचरेन्द्र न वानरांस्त्वं प्रतियोद्धुमर्हः ॥ ९९ ॥

अदीनसस्यः	சலியா ஆற்றல்	आह	பின்வருமாறு
सौमित्रिः	ஸக்திமணர் [கொண்ட		சொன்னார்:
अप्रमेयं	அளவுகடந்த மகிமை	निशाचरेन्द्र	“அரக்கமன்னா!
	வாய்ந்தவனும்	मां एव	என்னையே
धनुः	வில்லை	अभ्येहि	எதிர்த்துப்போர்ப்புரி.
	டக்காரஞ்செய்து	ए	நீ
विस्फारयन्त	கொண்டிருக்கிறவ	वानरान्	வானரர்களை
	துமான	प्रतियोद्धुं	எதிர்த்துப்போர்ப்புரிய
तं	அவனைப்பார்த்து	अर्हः न	ஏற்றவனாகாய்.”

स तस्य वाक्यं प्रतिपूर्णघोषं ज्याशब्दमुग्रं च निशम्य राजा ।

आसाद्य सौमित्रिमवस्थितं तं कोपान्वितो वाक्यमुवाच रक्षः ॥ १०० ॥

रक्षः	அரக்கனாகிய	ज्याशब्दं च	நான்கொலையையும்
सः	அந்த	निशम्य	கேட்டு
राजा	மன்னவன்	कोपान्वितः	கேரபம் மூண்டவனாய்
तस्य	அவரது	अवस्थितं	செத்தமாய் நிற்கின்ற
वाक्यं	பொழியையும்	तं	அந்த
प्रतिपूर्णघोषं	எங்கும் நிகழந்த ஒலி	सौमित्रि आसाद्य	ஸக்திமணரைக் கிட்டி
	யுடன் விளங்கியதும்	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
उप	பயங்கரமாயிருக்கிற	उवाच	பின்வருமாறு
	துமான		மொழிந்தான்:

दिष्ट्याऽसि मे राघव इष्टिर्मां मामोऽन्तर्गामी विपरीतबुद्धिः ।

अस्मिन्क्षणे यास्यसि मृत्युदेशं संसाधमानो मम बाणजालैः ॥ १०१ ॥

राघव	“ ஸக்தமணா !	क्षणे	கொடியில்
दिष्ट्या	தெய்வா தீமைமாய்	मम	எனது
विपरीतबुद्धिः	புத்தி தடுமாறி	बाणजालैः	பாணக் கூட்டங்களால்
अन्तर्गामी	சரவுகிட்டைய ரீ	संसाधमानः	மாய்த்துத் சாய்க்கப் படுகின்றவனாகி
मे	எனது	मृत्युदेशं	வாணது புரிக்கு
इष्टिर्माणं	பார்வையில்	यास्यसि	பொழித் தோட
प्राप्तः असि	சிக்கிக்கொண்டு		பொகின்றாய்.”
अस्मिन्	இந்த [கிட்டனை.		

तमाह सौमित्रिरविस्मयानो गर्जन्तमुद्धृत्तशिताग्रदंष्ट्रम् ।

राजन्न गर्जन्ति महाप्रभावा विकृत्यसे पापकृतां वरिष्ठ ॥ १०२ ॥

सौमित्रिः	ஸக்தமணர்	पापकृतां	“ பாவிசுருக்குள்
गर्जन्तं	அட்டகாசம் செய்து	वरिष्ठ	{ தலைவனைப் பட்டப் பெயர் கொண்டு கிளக்கும்
उद्धृत्तशिताग्रदंष्ट्रं	{ நீண்ட கூரான முனை களைபுடைய கோரப் பற்களுடனிருக்கின் றவனுமான	राजन्	அரசே !
ते	அவனைப் பார்த்து	महाप्रभावाः	{ உண்மையான பராக் சீரமை படைக்கப் பெற்றவர்கள்
अविस्मयानः	ஸக்தியைச் செய்யாத வராய்	गर्जन्ति न	வாயால் அளக்கமாட் டார்கள்.
आह	நின்றுருமாறு மொழிந்தார் :	विकृत्यसे	நீயோ தற்புகழ்ச்சி செய் து கொள்கின்றனை.

जानामि वीर्यं तव राक्षसेन्द्र बलं प्रतापं च पराक्रमं च ।

अवस्थितोऽहं शरचापपाणिरागच्छ किं मोघविकृत्यनेन ॥ १०३ ॥

राक्षसेन्द्र	“ அரசர்க்குவிந்தனை !	जानामि	கான் கன்கு அறிவேன்.
तव	உனது	मोघविकृत्यनेन	தெய்வப் போதுமான தற்புகழ்ச்சியால்
बैलं	ஆற்றலையும்	किं	ஆவதென்ன ?
वीर्यं	ஆண்மைமையும்	अहं	கான்
पराक्रमं च	{ எதிரிகளின் முன்கின் று போர்புரியும் வல் மைமையும்	शरचापपाणिः	அம்பையும் கில்லையும் கைவினைத்தியவனாய்
प्रतापं च	பெருமைமையும்	अवस्थितः	நிற்கின்றேன்.
		आगच्छ	போரிட வருவாய் !

स एवमुक्तः कुपितः ससर्ज रक्षोधिपः सप्त शरान्सुपुङ्गवान् ।

तांलक्ष्मणः काञ्चनचित्रपुङ्खैश्चिच्छेद् वाणैर्निशिताग्रधारैः ॥ १०४ ॥

புவே இவ்வான்
வகை: சொல்லப்பட்ட
ச: அந்த
ரக்சோधिபு: இராக்ஷஸமன்னன்
குபித: சினங்கொண்டவனாகி
சுபுங்கவான் கூர்மையான முனை
सप्त ஏழு [யந்த
शरान् பாணங்களினை
ससर्ज விடுத்தான்.

लक्ष्मणः லக்ஷ்மணன்
काञ्चन- } தொடர்மயமான அழ
चित्रपुङ्खै: } கிய ஓரங்களையுடைய
வைகளும்
निशिताग्रधारैः கூரிய முனைகளுடன்
விளங்கியவைகளு
वाणैः பாணங்களால் [மண
तान् அனல்களை
चिच्छेद् முறித்தெறிந்தார்.

तान्मेक्षमाणः सहसा निकृत्ताभिकृत्तभोगानिव पद्मगेन्द्रान् ।

लङ्केश्वरः क्रोधवशं जगाम ससर्ज चान्यानिशितान्पृष्त्कान् ॥ १०५ ॥

लङ्केश्वरः இலங்கைமன்னன்
तान् அவைகளை
सहसा ஏககாலத்தில்
निकृत्ताभोगान् உடலறுபட்ட
पद्मगेन्द्रान् சிறந்த பாம்புகளை
इव போலவே
निकृत्तान् அறுபட்டுவிழுந்த
வைகளால்

मेक्षमाणः பார்த்துக்கொண்டு
क्रोधवशं जगाम கோபத்திற்கடிமை
யானான்.
चान्यान् வேறு
निशितान् கூரான
पृष्त्कान् च பாணங்களையும்
ससर्ज விடுத்தான்.

स वाणवर्षे तु वर्षे तीव्रं रामानुजः कार्मुकसंयुक्तम् ।

क्षुरार्धचन्द्रोत्तमकर्णभट्टैः शरांश्च चिच्छेद् न चुक्षुभे च ॥ १०६ ॥

रामानुजः சூரியமரிசை தம்பிரியர்
स: அவர் [கிய
कार्मुकसंयुक्तम् கொடிண்டத்தில்
முனைக்கப்பட்ட
तीव्रं तु கொடுமை செய்பவர்
वाणवर्षे शரமாரிகைய
वर्षे பொழிந்தார்.

क्षुरार्धचन्द्रोत्तम- } சுதாரம், அர்த்தசுந்
कर्णभट्टैः } திரம், உத்தமகர்ணி,
பல்லம் என்கிற
பாணங்களால்
शान् च பாணங்களையெல்லாம்
चिच्छेद् முறித்துத் தள்ளினார்.
चुक्षुभे न च கவங்காமனுமிருந்தார்.

स वाणजालान्यथ तानि तानि मोघानि पश्यन्निदशारिराजः ।

विसिम्पिये लक्ष्मणलाघवेन पुनश्च वाणान्निशितान्मुषोच ॥ १०७ ॥

स: அந்த
निदशारिराजः தெவசத்ருக்களின்
तानि तानि அந்தந்த [மன்னன்
वाणजालानि பாணஜாலங்களை

मोघानि வீண்டுபாணவைக
पश्यन् கண்டு [ளாக
लक्ष्मणलाघवेन { லக்ஷ்மணனுடைய
சரமர்த்தியத்தை
கினைத்து

अथ	அப்பொழுது	निशितान्	கூரிய
विविधिये	ஆசர்யங்கொண்ட	वाणान्	பாணங்களை
पुनः च	பின்னும் [டான்.	सुमोच	விடுத்தான்.

स लक्ष्मणश्चाशु शराच्छिताग्रान्महेन्द्रवज्राशनितुल्यवेगान् ।

संधाय चापे ज्वलनप्रकाशान्ससर्ज रक्षोधिपतेर्वधाय

॥ १०८ ॥

सः	அந்த	ज्वलनप्रकाशान्	{ நெருப்புப்போல் பிரகாசிக்கின்ற நவையகரூபமான
लक्ष्मणः च	லக்ஷ்மணரும்	शरान्	பாணங்களை
शिताग्रान्	கூரிய முனைகளுள்ளனவும்	चापे	வில்லில்
महेन्द्रवज्राशनि- }	தேவேந்திர வஜ்ரைய	आशु	கிரகையில்
तुल्यवेगान् }	வஜ்ராயுதத்தையும் இடிவாயும் போன்ற சக்தி படைக்கப் பெற்றனவாகளும்	संधाय	தொடுத்து
		रक्षोधिपतः	ராட்சஸமன்னனது
		वधाय	வதையை உத்தேசித்து
		ससर्ज	விடுத்தார்.

स तान्वाचिच्छेद हि राक्षसेन्द्रश्छिन्वा च तांलक्ष्मणमाजघान ।

शरेण कालाग्निसमप्रभेण स्वयम्भुदत्तेन ललाटदेशे

॥ १०९ ॥

सः	அந்த	कालाग्नि- }	பிரளயகாலத்திக்குச்
राक्षसेन्द्रः	அரக்கரிசைநவன்	समप्रभेण }	சமானமான துளி
तान् हि	அவைகளையும்		கொண்டதும்
प्रच्छिन्द	முறித்துத்தள்ளினான்.	स्वयम्भुदत्तेन	பிரம்மதேவனால் அளிக்கப்பட்டதுமான
तान् च	அவைகளையெல்லாம்	शरेण	பாணமொன்றால்
छिन्वा	கேதித்துத்தள்ளின விட்டு	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
		ललाटदेशे	கொற்றிப்பிரதேசத்தில்
		आजघान	அடித்தான்.

स लक्ष्मणो रावणसायकातिश्चाल चापं शिथिलं प्रगृह्य ।

पुनश्च संज्ञां प्रतिलभ्य कुच्छाचिच्छेद चापं विदशेन्द्रशयोः

॥ ११० ॥

सः	அந்த	संज्ञां	தனத்தினை
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	प्रतिलभ्य	உடைத்து
रावणसायकतिः }	ராவணனுடைய பாணத் தால் நோவுண்டவராக	शिथिलं	பூலியிருந்த
चाल	கலங்கினார்.	चापं	வில்லை
पुनः च	என்றாலும்	प्रगृह्य	உறுதிகாய்ப்பற்றித் கொண்டு
कुच्छाच	வெகு கஷ்டத்தின் பேரில்	विदशेन्द्रशयोः	இந்திரனின் சத்ருவி
		चापं	வில்லை [எனது
		चिच्छेद	முறித்துத்தள்ளினார்.

निकृत्तचापं त्रिभिराजधान बाणैस्तदा दाशरथिः शितायै ।

स सायकातौ विचचाल राजा कुच्छाच संज्ञां पुनराससाद

॥ १११ ॥

दाशरथिः	லஷத்மணர்	राजा च	மன்னனும்
तदा	அப்பொழுது	सायकातौ:	பாணங்களால் நோ
निकृत्तचापे	முறிபட்ட கில்லுட ஸிருக்கும் அவனை		வுண்டவனும்
शितायै:	கறிய முனைகளுற்ற	विचचाल	துடித்தான்.
त्रिभिः	மூன்று	कुच्छाच	நிகப்பிரயாசையின்
बाणैः	பாணங்களால்		மேல்
आजधान	அடித்தார்.	संज्ञां	பிரக்களுையை
सः	அந்த	पुनः	மீனவும்
		आससाद	அடைத்தான்.

स कृत्तचापः शरताडितश्च मेदाद्रिगात्रो रुधिरावसिक्तः ।

जयाह शक्तिं समुद्रशक्तिः स्वयम्भुदत्तां युधि देवशत्रुः

॥ ११२ ॥

देवशत्रुः	தேவர்களின் சத்ருவும்	मेदाद्रिगात्रः	{ உடம்பெல்லாம் கியர் வையால் நனைந்தவ னாகவும்
समुद्रशक्तिः	மகா பிரதித்திபெற்ற சக்திமானுமான		{ உடம்பெல்லாம் சத் தத்தால் நனைந்த வனாகவுமாசி
सः च	அவனும்	रुधिरावसिक्तः	{ உடம்பெல்லாம் சத் தத்தால் நனைந்த வனாகவுமாசி
युधि	பேரில்	स्वयम्भुदत्तां	பிரமதேவரால் கொ டுக்கப்பட்ட
कृत्तचापः	முறிபட்ட கில்லுடை யவனாகவும்	शक्तिं	சக்தியாயுதத்தை
शरताडितः	பாணத்தால்புயண்ட வனாகவும்	जयाह	எடுத்துக்கொண் டான்.

स तां विधूमानलसन्निकाशां वित्रासिनीं वानरवाहिनीनाम् ।

चिक्षेप शक्तिं तरसा ज्वलन्तीं सौमित्रये राक्षसराष्ट्रनाथः

॥ ११३ ॥

राक्षसराष्ट्रनाथः	அரக்கராட்டுவேந்த னாகிய	विक्षासिनी	வெருண்டோடத் செய்கிற துமரன்
सः	அவன்	तां	அந்த
विधूमानल-	{ புனையற்ற அக்ஷிநய நிகர்த்து	शक्तिं	சக்தியை
सन्निकाशां		सौमित्रये	லஷத்மணரைக்குறி வைத்து
ज्वलन्ती	ஜுவாலையுடன் விளங் குகிறதும்	तरसा	வினாவாக
वानरवाहिनीनां	வானரசேனாகளை	चिक्षेप	விடுத்தான்.

तामापतन्तीं भस्तानुजोऽर्जुनवान बाणैश्च हुताग्निकल्पैः ।

तथाऽपि सा तस्य विवेश शक्तिर्वाइन्दवं दाशरथेर्विशालम्

॥ ११४ ॥

भरतानुजः	பரதரின் தம்பியாகு மகன்	जवान	தடுத்தார்.
हुवाशिकल्पैः	{ தேறுமஞ்செய்யப் பட்ட அக்ஷிகைய கிகர்த்த	तथा अपि	அப்படியிருக்கும்
उमैः	சிறந்த	सा	அந்த
वाणैः च	பரணங்களைகளும்	शक्तिः	சக்தி
आपतन्ती	தண்ணீர் கொக்கிவரும்	तस्य	அந்த
तां	அதை	दाशरथेः	ஸக்திமணருடைய
		विशालं	அகன்ற
		बाह्वतरं	மார்பில்
		विंश	தைத்துவிட்டது.

स शक्तिमान्छक्तिःसमाहतः सन्मुहुः प्रज्ज्वाल रघुप्रवीरः ।

तं विह्वलन्तं सहसाऽभ्युपेत्य जग्राह राजा तरसा भुजाभ्याम् ॥ ११५ ॥

शक्तिसान्	சக்திமாளும்	राजा	மன்னனாகும் அவன்
रघुप्रवीरः	ரகுநலத்தில் உத்தம வீரருமாகிய	विह्वलन्तं	பிரக்ஷாபிழந்து
सः	அவர்	तं	அவரை [கிடந்த
शक्तिसमाहतः सन्	சக்தியால் அடியுண்ட வராய் ஆகி	सहसा	புன்னகையுடன்
मुहुः	ஓடு கொடிப்பொழுது	अभ्युपेत्य	கிட்டி
प्रज्ज्वाल	மதிமயக்கிவிட்டார்.	भुजाभ्यां	இருகரங்களாலும்
		तरसा	வலுக்கொண்டு
		जग्राह	தாக்கஹற்றான்.

हिमवान्मन्दरो मेरुश्चैत्यं वा सहामरैः । शयं भुजाभ्यामुद्धर्तुं न संख्ये भरतानुजः ॥

हिमवान्	இமயமலை	उद्धर्तुं	பெயர்த்து வேறிடத் தில் வைக்க
मन्दरः	மந்தரமலை	शयं	சாய்மானாலு
मेरुः	மேருமலை	संख्ये	பேரில் [மாகலாம்.
चैत्यं	சூரண்கமும்	भरतानुजः	பரதரின் தம்பியாகு மகன்
अमरैः सह वा	தேவர்களோடுகூட என்றாலும்	तं	சாத்வியமாகதிருந் தார்.
भुजाभ्यां	அவனது இருகரங்க ளாலும்		

शक्त्या ब्राह्मणापि सौमित्रिस्ताडितस्तु स्तनान्तरे ।

विष्णोरचिन्त्यं स्वं भागमात्मानं प्रत्यनुस्मरत्

॥ ११७ ॥

सौमित्रिः स्तनान्तरे	ஸக்தியை மார்பில்	स्वं तु	உவர்க்குஉபத்திமே
ब्राह्मणा	பிரம்மானை அதிதே வதைவரகக் கொண்ட		உரியதுமான
शक्त्या	சக்தியினால்	विष्णोः	கிஷ்ணுபகவானின்
ताडितः अपि	அடிக்கப்பட்டவராகி ருக்கையில்	भागं	அம்சமாகிற
अचिन्त्यं	ஐத்தன்மையதென எண்ணுதற்கரியதும்	भागानं	பிறகிருணத்தை
		प्रत्यनुस्मरत्	ஸ்மரித்துக்கொண் டிருந்தார்.

ततो दानवदर्पणं सौमित्रिं देवकण्टकः । तं पीडयित्वा बाहुभ्यामभ्युर्लङ्घनेऽभवत् ॥११८॥
अथैवं वैष्णवं भागं मानुषं देहमास्थितम् । विसृजं लक्ष्मणं दृष्ट्वा रावणो विस्मितोऽभवत् ॥

देवकण्टकः	தேவசுத்ருகாமி	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
रावणः	ராவணன்	विंशं	பிசங்களு இழந்திருக் கிறவராக
एवं	இப்படியாய்	दृष्ट्वा	கவனித்து
वैष्णवं भागं	விக்ஷணனின் அம்ச பாணமும்	बाहुभ्यां	இரு கரங்களாலும்
मानुषं	மானிட	पीडयित्वा	அசைத்துப்பார்த்து கிட்டு
देहं	உருவத்தை	लङ्घने	தூக்கும் விஷயத்தில்
आस्थितं	எடுத்துவைத்திருக்கிற வரும்	अभ्युः	வல்லமையற்றவனாக
दानवदर्पणं	அசுரர்களின் செருக் கை ஒழிப்பவரும்	अभवत्	இருந்தான்.
सौमित्रिं	சுமித்திராதேவியின் புதல்வருமான	ततः	அதனால்
तं	அந்த	अथ	அப்பொழுது
		विस्मितः	ஆச்சர்யமடைந்தவ
		अभवत्	ஆயினான். [அருக

अथ वायुसुतः क्रुद्धो रावणं समभिद्रवत् । आजघानोरसि क्रुद्धो वज्रकल्पेन मुष्टिना ॥

अथ	அப்பொழுது	क्रुद्धः	கிளக்கொண்டிருந்த அவர்
वायुसुतः	வானுமார்	वज्रकल्पेन	வஜ்ரகல்தத்தை சிகர்த்த
क्रुद्धः	மிகச் சினக்கொண்ட வராக	मुष्टिना	முஷ்டியால்
रावणं	ராவணனை	उरसि	மார்பில்
समभिद्रवत्	கொக்கி எதிர்த்து ஓடினார்.	आजघान	குத்தினார்.

तेन मुष्टिप्रहारेण रावणो राक्षसेश्वरः । जानुभ्यामपतद्भूमौ च चाल च पपात च ॥१२१॥

तेन	அந்த	भूमौ	தரையில்
मुष्टिप्रहारेण	முஷ்டியின் குத்தால்	अपतत्	சாய்ந்துவிட்டான்.
राक्षसेश्वरः	ராக்ஷஸமன்னனாகிய	चचाल	மதிகலங்கினான்.
रावणः च	ராவணனும்	पपात च	மானமுவிழந்தான்.
जानुभ्यां	முழந்தான்களை மடித்		

आस्थैः स नेत्रश्रवणैश्च

सः
आस्थैः
नेत्रश्रवणैः

சந்தத்தை
அதிகமாய்
-க்கினான்.

विघूर्णमानो निथेष्टो रथोपस्थ उपाविशत् । विसंज्ञो मूर्छितश्चासीन्न च स्थानं समालभत् ॥

நிதேஃ எதுவும் கொப்பாழாத
பாதவனாகி
விவூர்மான: புரண்டுக்கொண்டு
ரதத்தின் பங்களில்
உபாவிஸத் கிடந்தான்.
மூர்ச்சித: ஐம்புலன்களின் சக்தி
குன்றியவனாய்

விரை. வ பிரக்ஞை இழந்தவனாயும்
மாறின ஆகிலிட்டான்..
ஸ்தானம் வ { எதிரிகளின் தாக்கு
தலை அடக்கும் சக்தி
மையையும்
சமாலமத் வ அகடையா திருந்தான்.

विसंज्ञे रावणं दृष्ट्वा समरे भीमविक्रमम् । ऋषयो वानराः सर्वे नेदुर्देवाः सवासवाः ॥

भीमविक्रमं அளவுகடந்த ஆண்
மையுற்ற
ராவணம் ராவணனை
சமரே போரில்
விபேஜ் பிரக்ஞையற்றுக் கிடப்
பவனாக

஋பய: ரிஷிகளும்
வானரா: வானரர்களும்
சவாஸவா: இரதர ஐயன்லிட்ட
தேவா: தேவர்கள்
சர்வ: எல்லோரும்
நெது: களிப்புற்று ஆரவாரம்
செய்தார்கள்.

दृष्ट्वा कண்டு

हनुमानपि तेजस्वी लक्ष्मणं रावणार्दितम् ।

तेजस्वी பரக்கிரமசாலியாகிய
ஹனுமான் நுனுமார்
ராவணார்திதம் ராவணனால் அடிக்கப்
பட்ட

लं अந்த
लक्ष्मणं अपि லக்ஷ்மணனாரையும்

वायुमनोः सुहृत्त्वेन भक्त्या परमया च सः ।

वायुमनो: வாயுனின் புதல்வ
ராகிய
கபை: வானரனுடைய
சுஹ்ருதேன கல்ல எண்ணத்தாலும்
வ அதேரடுகட
பரமயா ஸர்வோத்திருவந்த
மாடிக

अनयद्राघवाभ्यां बाहुभ्यां परिगृह्य तम् ॥

बाहुभ्यां இருகைகளாலும்
परिगृह्य தாக்கி எடுத்து
राघवाभ्यां ஸ்ரீராமரது சன்னி
தரணத்திற்கு
अनयत् கொண்டுபோய்ச்
சேர்த்தார்.

शत्रूणामप्रकम्प्योऽपि लघुत्वमगमत्कपेः ॥

भक्त्या பக்தியாலும்
शत्रूणां சத்ருகளுககு
अप्रकम्प्य: அசைக்கமுடியாதவ
सः अपि அவரும் [ராமிருந்த
लघुत्वं லேகாவிருக்கும்
தன்மைமைய
अगमत् அடைந்தார்.

तं समुत्सृज्य सा शक्तिः सौमित्रिं युधि दुर्जयम् । रावणस्य रथे तस्मिन्स्थानं पुनरुपागता ॥

सा शक्तिः அந்த சக்தி
युधि போரில்
दुर्जयं வெல்லமுடியாத
तं அந்த
सौमित्रि லக்ஷ்மணனார்
समुत्सृज्य விட்டுவிட்டு

रावणस्य ராவணனது
तस्मिन् அந்த
रथे ரதத்தில்
स्थानं தனதுகுப்பிடத்திற்கு
पुनः மறுபடியும்
उपागता போய்ச்சேர்ந்தாள்.

आश्वस्तश्च विशल्यश्च लक्ष्मणः शत्रुसूदनः । विष्णोर्भागममीमांश्यमात्मानं प्रत्यनुसरन् ॥

शत्रुसूदनः   சத்ருக்களை ஒழிக்கும்
 लक्ष्मणः   லக்ஷ்மணர்
 अमीमांश्यं   { எவ்வித ஆராய்ச்சி
    யா னும் உன்னபடி
    அறியமுடியாத
 विष्णोः   விஷ்ணுபகவானின்
 भागं   அம்சமாகிய

आत्मानं   தனது ஸ்வரூபத்தை
 प्रत्यनुसरन् च   ஸ்பரிக்கின்றவராகவே
 आश्वस्तः   மூர்ச்சை தெளிந்தவ
    ராயினர்.
 विशल्यः च   புண் ஆறியவர்
    ஆயினர்.

रावणोऽपि महातेजाः प्राप्य संज्ञां महाहवे । आददे निशितान्वाणाञ्छयाह च महद्भुतः ॥

महातेजाः   மகா ஆற்றலுடைய
 रावणः अपि   ராவணனும்
 महाहवे   பெரும் போரில்
 संज्ञां   பிரக்கூதுய
 प्राप्य   அடைந்து
 महद्   சிறந்த

धनुः   விஸ்ஸை
 जघाह   எடுத்துக்கொண்ட
    டான்.
 निशितान्   நூரிய
 वाणान् च   பாணங்களை யும்
 आददे   தொடுத்தான்.

निपातितमहावीरां वानराणां महाचमूम् । न्यहनत् स च संकुदो वानराणां महाचमूम् ॥

सः   அவன்
 संकुदः   மிகச்சிறுக்கொண்ட
    வனாகி
 वानराणां   வானரர்களுடைய
 निपातित- } சின்னபின்னமாகக்
 महावीरां } பட்ட மகா வீரர்
    களை யுடைய

महाचमूम्   பெரும் சேனை யையும்
 वानराणां   வானரர்களுடைய
 महाचमूम् च   பெரும் சேனை எல்லா
    வற்றையும்
 न्यहनत्   தாத்தி அடித்தான்.

ते हन्यमाना रौद्रेण क्षिप्रहस्तेन रक्षसा । राघवं शरणं जग्मुः प्रजापतिमिव प्रजाः ॥१३१॥

ते   அவர்கள்
 रौद्रेण   கொடியவனும்
 क्षिप्रहस्तेन   கைவாகவம் பெற்ற
    வனுமான்
 रक्षसा   அரக்கனும்
 हन्यमानाः   துரிமிக்கப்படுகின்ற
    வர்களாய்

प्रजाः   பிரானைகள்
 प्रजापति   பிரம்மதேவனார்
 इव   எப்படியோ அப்படி
    யே
 राघवं   ஸ்ரீராமரிடம்
 शरणं जग्मुः   சரணமாய்ப் போய்ச்
    சேர்ந்தார்கள்.

राघवोऽपि रणे दृष्ट्वा कर्म रौद्रस्य रक्षसः । धनुः सज्यमुपादाय चापीकरविभूषितम् ॥ १३३ ॥

रथस्य सपरे शूरमभिदुद्राव रावणम्

राघवः अपि   ஸ்ரீராமரும்
 रणे   போரில்
 रौद्रस्य   கொடிய
 रक्षसः   அரக்கனின்

कर्म   செயலை
 दृष्ट्वा   பார்த்து
 चापीकरविभूषितं   பொன்னுலகுற்று
    விளங்கும்

யனு:	கேதகண்டத்தை
மயம்	காணெற்றி
ஓபாடாய	வைத்தாக்கொண்டு
சமரே	போரில்
யூர்	ஞானாகிய

ராவண	ராவணனை
ரதம்	ரதத்திலிருக்கின்ற
	வனாக
அபிதுதாவ	ஞானத்திலிருந்தவன்
	வைமே பார்த்தார்.

निपातितमहावीरां द्रवन्ती वानरीं चमूम् । राघवस्तु रणे दृष्ट्वा रावणं समभिद्रवत् ॥

ராவண:	ஸ்ரீராமர்
ரணே	போரில்
வானரீ சமூகம்	வானரசேனைவையும்
	கிழை விழ்த்தப்பட்ட
निपातितमहावीरां	வெறும் வீரர்களை
	வையதாய்

द्रवन्ती	வெருண்டு ஓடுகிற
	தாய்
दृष्ट्वा	பார்த்து
राघवं	ராவணனை
समभिद्रवत्	எதிரினை க்கிக்கொல்ல
	ஹந்தார்.

अथैनमुपसंगम्य हनुमान्वाक्यमब्रवीत् । मम पृष्ठं समारुह्य राक्षसं शास्तुमर्हसि ॥ १३५ ॥

அத	அப்பொழுது
हनुमान्	ஹனுமாத்
एनं	இவரை
उपसङ्गम्य	கிட்டி
वाक्यं	ஒரு சொல்லை
अब्रवीत्	பின்வருமாறு
	மொழிந்தார்:

मम	* அடியையனது
पृष्ठं	பிடரியில்
समारुह्य	ஏறிக்கொண்டு
राक्षसं	அரக்கனை
शास्तुं	கொல்ல
अर्हसि	திருவுனக்கொள்
	வீராக.

विष्णुर्यथा गरुत्मन्तं बलवन्तं समाहितः । तच्छ्रुत्वा राघवो वाक्यं वायुपुत्रेण भाषितम् ॥
आरुरोह महाशूरो बलवन्तं महाकपिम् ॥ १३७ ॥

சமாஹித:	கிதரு மனத்தின
	ராகிய
महाशूरः	மகா சூரரான
राघवः	ஸ்ரீராமர்
वायुपुत्रेण	ஹனுமாரினால்
भाषितं	சொல்லப்பட்ட
सत्	அந்த
वाक्यं	விண்ணப்பத்தை
श्रुत्वा	பெருமைப்படுத்தி

बलवन्तं	மகா பலசாலியாகிய
महाकपिं	வானரோத்தமரின்
	பீது,
विष्णुः	விஷ்ணுவகவான்
बलवन्तं	பலசாலியாகிய
गरुत्मन्तं	கருடபகவானின் பீது
यथा	எவ்வண்ணமோ
	அவ்வண்ணமே
आरुरोह	ஏறிக்கொண்டார்.

रथस्य रावणं संख्ये ददर्श मनुजाधिपः

* मनुजाधिपः	மானிட மன்னனுள்
	அவர்
रथस्य	ரதத்திலிருக்கும்

॥ १३८ ॥

रावणं	ராவணனை
संख्ये	போரில்
ददर्श	கண்முன் கண்டார்.

यश्चैव शक्त्याऽभिहतस्त्वयाऽद्य इच्छन्विषादं सहसाऽभ्युपेतः ।

स एव रक्षोगणराज मृत्युः सपुत्रदारस्य तवाद्य युद्धे

॥ १४३ ॥

ரக்ஷோணராஜ
ய:
அஃ
சுவய
சஹசா
தாவய
அபிஹத:
விஷாட:
“அரக்கரிஷ் தலைவர் !
எவன்
இப்பொழுது
உன்னால்
வருங்கேண்ட எண்ணுது
சத்தி என்னும் உஸ்தி
ரத்னதங்கொண்டு
அடிக்கப்பட்டானே;
பிரக்ஷை தப்பி
கிருத்தலை

इच्छन् एव
सः एव
अद्य
युद्धे
सपुत्रदारस्य
तव च
मृत्युः
अभ्युपेतः
தன் மனோபிக்ஷமாய்
எந்நுக்கொன் கிருத்தலை;
ஆவதே
இப்பொழுது
போரில்
புத்திரர்கள், பனைவி
பார்கள் உள்ளிட்ட
பணகு
எனக்கு
அப்யுபேத:
ஏற்பட்டுவிட்டான்.

एतेन चाल्यद्भुतदर्शनानि शरैर्जनस्थानकृतालयानि ।

चतुर्दशान्यात्तவராயுधानि रक्षःसहस्राणि निवृद्धानि

॥ १४४ ॥

एतेन च
अल्यद्भुत-
दर्शनानि }
“இந்த “எண்ணுத்தான்
பிக்க ஆச்சரியமான
உருக்கொண்டவர்க
ளும்,
அதற்கு ஆயுதங்களைக்
கைவினைந்தவர்க
ளும்;
आत्तवरायुधानि

जनस्थान-
कृतालयानि }
चतुर्दशानि
रक्षःसहस्राणि
शरैः
निवृद्धानि
இனத்தான் திகைத வா
சஸ்தனாய்ச் செய்து
கொண்டவர்களுமான
பதினான்காயிரம்
அரக்கர்கள்
பாணங்கொல்
கிருக்கப்பட்டார்கள்.”

राघवस्य वचः श्रुत्वा राक्षसेन्द्रो महाकपिम् । वायुपुत्रं महावीर्यं वहन्तं राघवं रणे ॥

आजघान शरैस्तीक्ष्णैः कालानलशिखोपमैः

॥ १४५ ॥

राक्षसेन्द्रः
राघवस्य
वचः
श्रुत्वा
रणे
राघवं
वहन्तं
இராசசேனாவேந்தன்
ஸ்ரீராமரை
சொல்லி
கேட்டு
போரில்
ஸ்ரீராமரை
தாங்கிக்கொண்டு
வினங்கும்

महाकपि
महावीर्यं
वायुपुत्रं
कालानल-
शिखोपमैः
तीक्ष्णैः शरैः
आजघान
மகாகபி
மகா சத்திமாறுமாயிய
வாயுபுத்
காலானல்-
சிவோபமै:
தீக்ஷ்ணை: சரै:
அஜகாந
யானார்கள் ஐத்தம
ரும்,
பொசுத்திமாறுமாயிய
தானுமாரை
பிராட்டாக்கன் இவர்க
ைய சிகர்த்த
செடிய களைகொல்
அடத்தான்.

राक्षसेनाह्वे तस्य ताडितस्यापि सायकैः । स्वभावतेजोयुक्तस्य भूयस्तेजोऽभ्यवर्धत ॥

स्वभावतेजोयुक्तस्य भूयस्तेजोऽभ्यवर्धत ॥

आह्वे
राक्षसेन
सायकैः
ताडितस्य
स्वभाव-
तेजोयुक्तस्य }
போரில்
அரக்கனால்
பாணங்களால்
அடிக்கப்பட்டவரும்
பிறவிக்குணமாய் தே
ஜஸ்தன் விவக்
மியவருமாயிய

तस्य अपि
तेजः
भूयः
अभ्यवर्धत
அடிக்கொடுவெண்ணு
தேஜஸ்
முன்னி ஐமதிகமாய்
தங்கிவளர்ந்து
வினக்கிற்று.

ततो रामो महातेजा रावणेन कृतव्रणम् । दृष्ट्वा पुष्पशार्दूलं कोपस्य वशमेयिवान् ॥

महातेजाः	அவமானத்தை ஏன் எனவும் சகியாதவ	कृतव्रणं	புண்பட்டவராக
रामः	ஸ்ரீராமர் [ராகிய]	दृष्ट्वा	கவனித்து
पुष्पशार्दूलं	வாஷ்டேரத்தமரை	ततः	அக்காரணத்தால்
रावणेन	ராவணனால்	कोपस्य	கோபத்திற்கு
		वशं एयिवान्	பரவசமாயினார்.

तस्याभिसंक्रम्य रथे सचक्रे साश्वज्जच्छत्रमहापताकम् ।

ससारथिं साशनिशूलखड्गं रामः प्रचिच्छेद् शरैः सुपुद्गैः ॥ १४८ ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	ससारथिं	சாரதியுடன் கூடவும் அசனி எனும் ஆயுதம்
तस्य रथे	அவனது ரதத்தை	साशनिशूलखड्गं	{ குலம், கத்தி இலை களைகூடவும்
सचक्रे	சக்கிரங்களைக் கூடவும்	सुपुद्गैः	கரிய கற்களுந்
साश्वज्जच्छत्र-	குதிரைகள், கொடி	शरैः	களைகளால்
महापताकं	கள், குடை, கிறந்த கிசரண்கள் இலை களைகூடவும்	अभिसंक्रम्य	புடைத்து
		प्रचिच्छेद्	முறித்தெறிந்தார்.

अथेन्द्रशत्रुं तरसा जघान रावणेन वज्राशनिसन्निभेन ।

भुजान्तरे व्यूहसुजातरूपे वज्रेण मेहं भगवानिवेन्द्रः ॥ १४९ ॥

अथ	அதன்மேல்	भुजान्तरे	மார்பில்
इन्द्रशत्रुं	இந்திரனது சக்ருவா கிய அவனை	इन्द्रः भगवान्	இந்திரபகவான்
वज्राशनिसन्निभेन	வஜ்ராயுதத்தையும் இடிமையும்கொண்ட	वज्रेण	வஜ்ராயுதத்தால்
रावणेन	பாணமொன்றால்	मेहं	மேருமையை
व्यूहसुजातरूपे	உறுதியுற்றதும் பெரு த்திருக்கிறதமான	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
		तरसा	ஆத்திரத்தோடு
		जघान	அடித்தார்.

यो वज्रपाताशनिसन्निपातान्न चुक्षुभे नापि चचाल राजा ।

स रामवाणाभिहतो भृशार्तश्चचाल चापं च सुमोच वीरः ॥ १५० ॥

यः	அந்த	सः वीरः च	அந்த வீரனை
राजा	அரசன்	रामवाणाभिहतः	ஸ்ரீராமரது பாணத் தால் அடிபண்டவனாகி
वज्रपाताशनि-	வஜ்ராயுதத்தின் அடி	भृशार्तः	மிகவும் கொவரல்
सन्निपातान्न	யானும் இடிநீள் விழுச்சியானும்		வருந்தியவனாய்
चुक्षुभे न	கனக்காதிருந்தானோ	चचाल	உதறல்கொண்டான்.
चचाल अपि न	அசையாதுமிருந் தானோ	चापं	வில்லை
		सुमोच	கழுவிட்டான்.

तं विह्वलन्तं प्रसमीक्ष्य रामः समाददे दीप्तपथार्धचन्द्रम् ।

तेनार्कवर्णं सहसा किरीटं चिच्छेद् रक्षोधिपतेर्महात्मा

॥ १५१ ॥

अथ	அப்பொழுது	अर्धचन्द्रं	அர் த்தசந்திரமெனும்
महत्मा	மகா தீமா வான்		பாணத்தை
रामः	ராமர்	समाददे	தொடுத்தார்.
तं	அவனை	तेन	அதைக்கொண்டு
विह्वलन्तं	{ எதுவும் செய்யத் தெரியாது தவிக்கின்றவனும்	रक्षोधिपोः	அரக்கமன்னனாது
		अर्कवर्णं	சூரியனது ஒளி கொண்டு விளங்கும்
प्रसमीक्ष्य	கவனித்து	किरीटं	மகுடத்தை
दीप्तं	இவளிக்கின்ற	सहसा	புண்ணைக்கொண்டு
		चिच्छेद्	உடைத்தெறித்தார்.

तं निर्विषाशीविषसन्निकाशं शान्तार्चिषं सूर्यमिवामकाशम् ।

गतश्रियं कृतकिरीटकूटमुवाच रामो युधि राक्षसेन्द्रम्

॥ १५२ ॥

रामः	ராமர்	कृतकिरीटकूटं	கீரடம் முறிப்பட்டு
युधि	போரில்		அமைதிக்கப்பட்டு
निर्विषाशीविष-}	கிறமொழிந்த பாம்பு	गतश्रियं	புதுழிதந்து விட்டவனு
सन्निकाशं	போலிருக்கின்றவனும்	तं	அந்த [மாகிய
शान्तार्चिषं	சொணங்காற்று	राक्षसेन्द्रं	ராட்சஸமன்னனைப்
अप्रकाशं	ஒளியில்லா		பார்த்து
सूर्यं	சூரியனை	उवाच	பின்வருமாறு அரு
इव	போலிருக்கிறவனும்		கிச்செய்தார் :

कृतं त्वया कर्म महत्सुभीमं हतपवीरश्च कृतस्त्वयाऽहम् ।

तस्मात्परिश्रान्त इव व्यवस्य न त्वां शरैर्मृत्युवशं नयामि

॥ १५३ ॥

त्वया	*உன்னால்	कृतः	ஆக்கப்பட்டிருக்கி
महत्	பெரும்	तस्मात्	ஆகையால் [தேன்.
सुभीमं	மிகபயங்கரமான	परिश्रान्तः इव	ஈ முற்றிலும் களைத்
कर्म	தொழில்		திருக்கிரும் என்பதை
कृतं	செய்யப்பட்டது.	व्यवस्य	சொதையில் கொண்டு
अहं च	நானும்	त्वां	உன்னை
*श्वया	உன்னால்	मृत्युवशं	எமனது வசத்திற்கு
		शरैः	பாணங்களால்
हतपवीरः	{ கிறந்த போர்வீரர்	नयामि न	{ இப்பொழுது அனும்
	களில் வலியடக்கப்		பாமல் விட்டிருக்கி
	பட்டவனாய்		தேன்.

गच्छानुजानामि रणार्दितस्त्वं प्रविश्य रात्रिञ्चरराज लङ्काम् ।

आश्वस्य निर्याहि रथो च धन्वी तदा बलं द्रक्ष्यसि मे रथस्थः ॥ १५४ ॥

रात्रिञ्चरराज	"செச்சரசரமன்னு!"	रथी	ரதத்திலிருப்பவனு
स्वं	நீ		யும்
रणार्दितः	போரில் மிகத் துன்பம் பட்டிருக்கின்றான்.	धन्वी च	கிற்பற்றியவனாகவும்
अनुजानामि	போகவிடை கொடுக்கின்றேன்.	निर्याहि	திரும்புகா.
गच्छ	திரும்பிச்செல்.	तथा	அப்பொழுது
लङ्कां	இலங்கையை	रथस्थः	ரதத்திலிருக்கும் நீ
प्रविश्य	அடைந்து	मे	எனது
आश्वस्य	சளைப்பையாற்றிக் கொண்டு	बलं	சக்தியை
		द्रक्ष्यसि	உள்ளாய். கண்டறி வாய்."

स एवमुक्तो हतदर्पहर्षो निकृत्तचापः स हताश्वसूतः ।

शरार्दितः कुत्तमहाकिरीटो विवेश लङ्कां सहसा स राजा ॥ १५५ ॥

सः	அவன்	सः	அவன்
निकृत्तचापः	முறிக்கப்பட்ட கில்லை புடைபவனாயும்	हतदर्पहर्षः	{ செருக்கும் உத்ஸரதூ மும் ஒழிந்தவனுய் மாயினான்.
हताश्वसूतः	{ கொல்லப்பட்ட குதி சைகளையும் சரத்தியை புழுடைபவனாயும்	सः	அந்த
कुत्तमहा- किरीटः }	{ உடைத்துப்போடப் பட்ட புகழ்படைத்த கிரீடமுடையவனு யும்	राजा	மன்னன்
शरार्दितः	பாணங்களால் நோவு படுபவனுய் மாயினான்.	एवं	மேற்கண்டவாறு
		उक्तः	கொல்லப்பட்டவனுய்
		सहसा	தகவ்ணமே
		लङ्कां	இலங்கைக்கு
		विवेश	போய்ச்சேர்ந்தான்.

तस्मिन्प्रविष्टे रजनीचरेन्द्रे महाबले दानवदेवशत्रौ ।

हरीन विशल्यान सह लक्ष्मणेन चकार रामः परमाह्वये

॥ १५६ ॥

दानवदेवशत्रौ	தகவர்களுக்கும் தே வர்களுக்கும் சத்ருவும்	रामः	ஸ்ரீராமர்
महाबले	மிக ஆற்றலுடையவ னும்	लक्ष्मणेन सह	லக்ஷ்மணரோடுகூட
रजनीचरेन्द्रे	செச்சரவேந்தனு	हरीन्	வானரர்களை
तस्मिन्	அவன் [மாய]	परमाह्वये	பெரும்பேரர்முனையில்
प्रविष्टे	திரும்பிப்போய்ச் சேர்ந்தபிறகு	विशल्यान्	{ மன ஏக்கமென்பதே என்னவாயில்லாத வர்களாய்
		चकार	செய்தருளினார்.

तस्मिन् प्रविष्टे त्रिदशेन्द्रशक्तौ गुरुसुरा भूतगणा दिवश्च ।

ससागराः सर्पिर्बहिरागाश्च तथैव भूम्यम्बुचराश्च हृष्टाः

॥ १५७ ॥

त्रिदशेन्द्रशक्तौ	திருத்திரத்தருவாகிய	सर्पिर्बहिरागाः	{ சிவதிரைகளையும் மஹேஸ்வர
तस्मिन्	ஆவன		கார்களைபும் உள்நிதி
प्रविष्टे	தொல்விபடைத்து		டனவகளுமாண்
	வரிட்டு	दिवः च	திக்கெவ்வகைகளும்
गुरुसुराः	தேவர்களும் தேவர்	तथा एव	அவ்வண்ணமே
	கலைவர்களும்;		
भूतगणाः च	பூதகணங்களும்;	भूम्यम्बुचराः च	{ நிலத்தினும் நீரினும்
ससागराः	சமுத்திரங்களைபுள்		உள்ள பிராணிகள்
	வரிட்டனவகளும;	हृष्टाः	எல்லாமும்
			களிப்புற்றன.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकानपष्टितमः सर्गः ॥

आहितः श्लोकः 17165

युद्धकाण्डे आदिपः श्लोकः 2590

पहितमः सर्गः—अनुपभावतु सर्गः ॥ ६० ॥

कुम्भकर्णप्रबोधनम्—कुम्भकर्णकोणः लीङ्गिककर्मस्यवत्.

स प्रविश्य पुरीं लङ्कां रामबाणभयादितः । भगदपस्तदा राजा बभूव व्यथितेन्द्रियः ॥ १ ॥

सः	அந்த	रामबाण-	{ रामபாணத்தைநினை
राजा	மன்னன்	भयादितः }	ந்துதவிக்கின்றவ
लङ्का	இலங்கை		னும்
पुरी	நகரில்	भगदपः	செருக்கொழிந்த
प्रविश्य	புறந்து		வனும்
तदा	அப்பொழுது	व्यथितेन्द्रियः	குதறிப்பு புன்னடைப
		बभूव	ஆனன். [வனும்

मातङ्ग इव सिंहेन गरुडेनेव पन्नगः । अभिभूतोऽप्यद्राजा राघवेण महात्मना ॥ २ ॥

राजा	அரசன்	पन्नगः	நர் பம்பம்
महात्मना	மகாத்மாவாகிய	गरुडेन	சருடபகவானும்
राघवेण	ரூராமரால்	इव	எவ்வண்ணமே
आतङ्गः	ஓர் யானை		அவ்வண்ணமேயும்
सिंह	சிக்கந்தால்	अभिभूतः	தொட்டமடக்கப்
एव	எவ்வண்ணமே		பட்டவனும்
	அவ்வண்ணமேயும்	अप्यद्राजा	ஆனன்.

ब्रह्मदण्डप्रकाशानां विद्युत्सदृशवर्चसाम् । स्मरन्नापववाणानां विव्यथे राक्षसेश्वरः ॥ ३ ॥

राक्षसेश्वरः	இராசசுரஸர்சன்	राषववाणानां	ஸ்ரீ ராஷவாணா
ब्रह्मदण्डप्रकाशानां	சிவபெருமானின் சிறந்த தவகளுக்கும்		பரணங்களை
विद्युत्सदृशवर्चसां	{ மின்னலை சிறந்த ஒளிகொண்டவக ளுமான	स्मरन्	நினைந்து நினைந்து
		विव्यथे	உள்ள முருகினான்.

स काञ्चनमयं दिव्यमाश्रित्य परमासनम् । विप्रेक्षमाणो रक्षांसि रावणो वाक्यमब्रवीत् ॥

सः रावणः	அந்த ராவணன்	रक्षांसि	ராக்ஷஸர்களை
काञ्चनमयं	பொன்மயமானதும்	विप्रेक्षमाणः	பார்த்து
दिव्यं	சிறந்ததுமான	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
परमासनं	ஸிம்மாசனத்தில்	अब्रवीत्	முன்வருமாறு
आश्रित्य	அமர்ந்து		சொன்னான்:

सर्वं तत्स्वतु मे पौघं यत्तप्तं परमं तपः । यत्समानो महेन्द्रेण मानुषेणास्मि निर्जितः ॥

महेन्द्रेण	"மகேந்திரனுக்கு	परमं तपः	சிறந்த தவம்
समानः	ஒப்பானவனுள்	यत्	எதுவோ
अस्मि	நான்	मे	எனது
मानुषेण	மானிடனால்	तत् सर्वं	அது எல்லாமும்
निर्जितः	வெல்லப்பட்டேன்	अतु	முற்றிலும்
यत्	எங்கிற காரணத்தால்	मोघम्	விபர்த்தமாகவிட
तप्तं	செய்திருந்த		டது.

इदं तद्दृष्ट्वाणो घोरं वाक्यं मामभ्युपस्थितम् । मानुषेभ्यो विजानीहि भयं त्वमिति तत्तथा ॥

मानुषेभ्यः	"மானிடர்களிடமிருந்து	तत्	அப்பொழுது
भयं	பயத்தை	दृष्ट्वाणः	பிரம்மதேவரின்
त्वं	நீ	घोरं	கடுமையான
विजानीहि	கவனத்தில் வைத்துக் கொள்வாயாக	वाक्यं	நியமனம்
इति	என்ற	तत्	அது
इदं	இது	मां वभि	என் விஷயத்தில்
		तथा	சொல்லியவண்ணமே
		उपस्थितम्	பணித்துவிட்டது.

देवदानवगन्धर्वैर्यक्षराक्षसपद्मैः । अवध्यत्वं मया प्राप्तं मानुषेभ्यो न याचितम् ॥ ७ ॥

देवदानवगन्धर्वैः	{ "தேவர்கள், அசுரர்கள், கந்தர்வர்கள் இவர்களாலும் யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள், பகைக்கர்கள் இவர்களாலும் மரணமின்றி	मया	என்னால்
यक्षराक्षसपद्मैः		प्राप्तं	அடைபட்டது.
अवध्यत्वं		मानुषेभ्यः	மானிடர்களிடமிருந்து
		याचिनं न	பாதிக்கப்படாது விட்டுவிடப்பட்டது.

விதितं मानुषं मन्ये रापं दशरथात्मजम् । इक्ष्वाकुकुलनाथेन अनरण्येन यत्पुरा ॥ ८ ॥
 उत्पत्स्यते हि मह्ये पुरुषो राक्षसाधप । यस्यां सपुत्रं सामात्यं सबलं साश्वसारथिम् ॥
 निहनिष्यति सङ्ग्रामे त्वां कुलाधप दुर्मते ॥ १० ॥

ஹா { “சரி, சரி, இப்பொழுதுதான் ரூபகத்
 தசரதனின் மகனாகிய
 ராமனை,
 இக்ஷ்வாகுகுலநாத
 அனரண்யனால்
 புரா முன்னொருகால்
 ராக்ஷசாடயம் ‘அரக்கப்பந்தரே !
 குலத்தின் பெயரைக்
 கெடுக்கும்
 தும்தே தீய எண்ணமுடைய
 ய: எந்த [வனே !
 புரூப: மானிடன்
 சங்க்ராமே போரில்
 த்வா ஹி உண்ணையும்

சபுத் புதல்வர்களோடு
 கூடவும்
 சாமாத்யம் மந்திரிகளோடுகூடவும்
 சவல் வேலைகளோடு
 கூடவும்
 சாஸ்வரத்யி { குதிரைகளோடும்
 ஸாரதிகளோடும்
 கூடவும்
 நிஹனிஷ்யதி து கொல்லப் போகிறானே
 ஆவன்
 மஹ்யே எனது குலத்தில்
 உபஸ்யதே உண்டாகப்போகின்
 யத் என்கிற இதில் [நான்
 விதितம் அறிவிக்கப்பட்ட
 மானுஷம் மானிடனாக
 மன்யே நான் தீர்ப்பொழுது
 அறிவித்தேன்.

शशोऽहं वेदवत्या च यदा सा धर्षिता पुरा । सेवं सीता महाभागा जाता जनकनन्दिनी ॥

புரா “முன்னொருகால்
 யதா எப்பொழுது
 சா ஆவன்
 ஧ர்ஷிதா { என்னால் சிண்டப்பட்ட
 டனனோ அப்பொழுது
 வேதவத்யா வேதவதி என்ற
 ஆவனால்

சாஹ் நான்
 சாஸ: சடுக்கப்பட்டேன்.
 ஜனகநந்தினி ஜனகரின் மகனாய்
 மஹாபாஹா பெரிதும் வாய்ந்த
 ஜாதா பிறந்து [வனாய்
 சிதா உதவிதனை விளக்கும்
 ஹ்யே தீவன்
 சா ச அகனே.

उमा नन्दीश्वरश्चापि रेम्भा वरुणकन्यका । यथोक्तास्तपसा प्राप्तं न मिथ्या कृषिभाषितम् ॥

உமா “பார்வதியும்
 நந்திசுவரரும்
 ரேமா சம்ஸ்பாயும்
 வரணகன்யகா ய வகுணனின் மகளும்
 தபஸா மனவெதனை யால்
 யதோக்தா: எனது வேண்டினால்
 களோர் அது

பாஸ்த் கிடைத்தனிட்டது.
 க்ருபிபாஸி { வேதங்களின் துட்டம்
 அறிந்தவர்களின்
 சொல்
 பஸி மித்யா ந பொய்யா இல்லவே
 இல்லை.

एतदेवाभ्युपागम्य यत्नं कर्तुमिहार्हम् । राक्षसाश्चापि तिष्ठन्तु चर्यागोपुरमूर्धसु ॥ १३ ॥

एतत् एव	"இதை இப்படியே	राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்
अभ्युपागम्य	தெரிந்துகொண்டு		காவற்காரர்களுக்கு
अपि च	இருக்கையிலும் நட	चर्यागोपुरमूर्धसु	{ என்று கட்டப்பட்ட விடுதிகளிலும் கோபு ரங்களிலுச்சிகளிலும்
इह	இப்பொழுது	तिष्ठन्तु	காத்துவரட்டும்.
यत्नं	விடாமுயற்சி		
कर्तुं अर्हम्	செய்யக்கடவீர்கள்.		

स चाप्रतिगम्यभीरो देवदानवदर्वहा । ब्रह्मशापाभिभूयस्तु कुम्भकर्णो विबोध्यताम् ॥ १४ ॥

अप्रतिगम्यभीरः	"நிகரற்ற துண்ணறி வாளனும்	ब्रह्मशापाभि-	பிரம்மரின் சாபத்தால்
		भूयः तु	கிறமைபட்டிருக்கின் றவனுமாவ
देवदानवदर्वहा	{ தேவர்கள், அசுரர்கள் இவர்களில் கொட் டத்தை அடக்குகிற வனும்	सः कुम्भकर्णः च	அந்தக்கும்பகர்ணனும்
		विबोध्यताम्	எழுப்பிக்கிடப்பட்ட டும்."

स पराजितमात्मानं प्रहस्यं च निषूदितम् । हात्वा रक्षोबलं भीममादिदेश महाबलः ॥

महाबलः	மிக ஆற்றலுடைய	निषूदितं च	கொல்லப்பட்டவனாக
सः	அவன்	हात्वा	கிந்தித்து [வும்]
आत्मानं	தன்னை	भीमं	பயங்கரமான
पराजितं	தோல்வியடைந்தவ	रक्षोबलं	ஆரக்கரீஸனை பார்த்து
	னாகவும்.	आदिदेश	பின்வருமாறு கட்டளைபிட்டான்:
प्रहस्यं	பிரதிஸ்தனை		

द्वारेषु यत्नः क्रियतां प्राकारधाधिरुहताम् । निद्रावशमाविष्टः कुम्भकर्णो विबोध्यताम् ॥

द्वारेषु	"காவில்களில்	अधिरुहतां	ஆடையப்பட்டும்.
यत्नः	ஊக்கமாயிருத்தல்	निद्रावश-	நித்திரைக்கூடப்பட்டு
क्रियतां	பற்றப்பட்டும்.	माविष्टः	முழுக்கிடக்கும்
प्राकारः च	மதிக்கவரும்	कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்
		विबोध्यताम्	எழுப்பப்பட்டும்.

सुखं स्वपिति निश्चिन्तः कालोपहतचेतनः । नव पट् सप्त चाष्टौ च मासीन्स्वपिति राक्षसः ॥

राक्षसः	"ஆரக்கனாகும் இவன்	नव	ஒன்பது
कालोपहत-	விதியால் பற்றப்பட்ட	पट्	ஆறு
चेतनः	ஆதர்சவாயுடையவ னும்	सप्त	ஏழு
		अष्टौ च	எட்டு
निश्चिन्तः	கவலைபற்றவனாகும்	मासान् च	மாதங்கணக்குகளா கவே
सुखं	ஆவனிடப்பட்ட	स्वपिति	தூங்குகின்றான்.
स्वपिति	தூங்குகின்றான்.		

तां प्रविश्य गुहां रम्यां शुभां काञ्चनकुट्टिमाम् । ददृशुर्नैर्ऋतव्याघ्रं शयानं भीमदर्शनम् ॥

काञ्चनकुट्टिमां	{ பிரான்னுதும் கந்த நா ளும் இனையுக்கப் பெற்று	प्रविश्य	புகுந்து,
शुभां	ஒளிபுடன் கிளங்கிக் கொண்டு	भीमदर्शनं	பயங்கரமான
रम्यां	அழகராயிருக்கின்ற	शयानं	தொத்தமுடையவனும்
तां	அந்த		தூக்கிக்கொண்டிருக் கும்
गुहां	உறங்கும் மண்டபத் தில்	नैर्ऋतव्याघ्रं	சாஷ்வதப்புலியை
		ददृशुः	கண்டார்கள்.

ते तु ते विकृतं सुप्तं विकीर्णमिव पर्वतम् । कुम्भकर्णं महानिद्रं सहिताः प्रत्यबोधयन् ॥

ते	அவர்கள்	विकृतं	இதுவரையில் ஒருவரு க்குமிவ்வாதபடியாய்
विकीर्णं	தனித்து வந்து கிடக்கும்	महानिद्रं	பெரும் தூக்கக்
पर्वतं इव	மலைபோலவே	ते	அந்த [சாஷ்வதிய
सुप्तं	படுத்துக்கிடப் பவனும்	कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை
		सहिताः तु	ஒன்றுசேர்ந்து
		प्रत्यबोधयन्	எழுப்பலாற்றுகள்.

ऊर्ध्वरोमाञ्चिततनुं श्वसन्तमिव पद्मम् । त्रासयन्तं महाश्वसैः शयानं भीमदर्शनम् ॥
भीमनासापुटं ते तु पातालविपुलाननम् । शय्यायां न्यस्तसर्वाङ्गं मेदोरुधिरमन्धिनम् ॥
काञ्चनाङ्गदनद्वाङ्गं किरीटिनमरिन्दमम् । ददृशुर्नैर्ऋतव्याघ्रं कुम्भकर्णं महाबलम् ॥३२॥

तं	அந்த	शयानं	படுத்திருக்கிறவனாக வும்
अरिन्दमं	சந்திருக்களை அடக்க வல்ல	भीमनासापुटं	{ பயங்கரமான முக்குத் துவார்க்களை யுடைய கனாகவும்
महाबलं	மதுரை பலசாலியும்	पातालविपुलाननं	ஆழ்ந்து அகன்ற வர ையுடையவனாகவும்
नैर्ऋतव्याघ्रं	சாஷ்வதப்புலியுடைய	शय्यायां	படுக்கையில்
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை	शय्यायां	{ எல்லா உருப்புகளின் சுவடுகளுடன் விளக் குகிறவனாகவும்
ऊर्ध्वरोमाञ्चित- तनुं	{ நேராக தளர்ந்த உரோமங்களுள் மூடப்பட்ட தேக முடையவனாகவும்	न्यस्तसर्वाङ्गं	{ கனம் சத்தம் இவை களின் சாற்றத்தோ டிருக்கிறவனாகவும்
पद्मम् इव	பாமலைப் போல்	मेदोरुधिर- मन्धिनं	{ கனம் சத்தம் இவை களின் சாற்றத்தோ டிருக்கிறவனாகவும்
श्वसन्ते	பெருமூச்செறிக்கிறவ னாகவும்	काञ्चनाङ्ग- नद्वाङ्गं	{ பொன்வலை யல்கள் புனைந்த அங்கங்களை யுடையவனாகவும்
महाश्वसैः	பெரும் சூறட்டை களால்	किरीटिनं तु	கிரீடத்தை தரித்தவ னாகவும்
त्रासयन्तं	வலரையும் பயப்படுத்தி தகின்றவனாகவும்	ददृशुः	கவனித்தார்கள்.
भीमदर्शनं	பயங்கரமான தொற்ற முடையவனும்		

ततश्चकुम्भहात्पानः कुम्भकर्णाग्रतस्तदा । पांसानां मेरुसङ्काशं राशिं परमर्तणम् ॥ ३३ ॥

तदा	அப்பொழுது	सांसावां	மாம்சங்கலின்
महापानः	மிக ஆற்றலுடைய	मेरुसङ्काशं	மேருபுறையை நிகர்த்த
	அவர்கள்	राशिं	குலியலை
ततः	அவ்விடத்தில்	परमर्तणं	மிகத்திருப்தியை விரிவே
कुम्भकर्णाग्रतः	கும்பகர்ணன் முன்		விக்ஞம் வண்ணமளக
	பாக	चकुः	வைத்தார்கள்.

मृगाणां महिषाणां च वराहाणां च सञ्चयान् । चकुर्नैर्ऋतशार्दूला राशिमग्नस्य चान्तुतम् ॥

नैर्ऋतशार्दूलाः	நைர்குதசோடா தீதமர்	सञ्चयान्	குலியல்களையும்
	கள்	भग्नस्य	அண்ணத்தினது
मृगाणां	மரங்களுடையவும்	भग्नं	அப்புதமான
महिषाणां च	எருவைகளுடையவும்	राशिं च	குலியலையும்
वराहाणां च	என்றிகளுடையவும்	चकुः	வைத்தார்கள்.

ततः शोणितकुम्भांश्च मद्यानि विविधानि च । पुरस्तात्कुम्भकर्णस्य चक्रुस्त्रिदशशत्रवः ॥

त्रिदशशत्रवः	தேவசத்தருக்களாகிய	शोणितकुम्भम् च	சத்தம் நிறைந்த
	அவர்கள்		குடங்கொடும்
ततः	அப்பொழுது	विविधानि	பற்பல
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனுடைய	मद्यानि च	மத்யங்கொடும்
पुरस्तात्	முன்னிலையில்	चकुः	வைத்தார்கள்.

ललितपुश्च परार्थ्येन चन्दनेन परंतपम् । दिव्यैराच्छादयामासुर्पाल्यैर्गन्धैः सुगन्धिभिः ॥

परंतपं	சத்ருக்களை தழிக்க	गन्धैः	வாஸனைத் திரவியங்க
	அடிக்கும் அவனை		களையும்
परार्थ्येन	சிறந்த	सुगन्धिभिः	சுவமணம் கமழும்
चन्दनेन	சந்தனத்தாலும்	दिव्यैः	சிறந்த
ललितपुः	புகழார்கள்.	माल्यैः च	மாலைகளாலும்
		आच्छादयामासुः	அடைக்கரித்தார்கள்.

धूपं सुगन्धं ससृजुस्तुष्टुश्च परन्तपम् । जलदा इव चोन्नेदुर्यातुधानास्ततस्ततः ॥ ३७ ॥

यातुधानाः	அடக்கர்கள்	परंतपं	சத்ருக்களை தழிக்க
			அடிக்குமவனை
ततः ततः	நாற்புறமும்	तुष्टुः च	தேரத்திரம் பண்ணி
सुगन्धं	நிவ்ய பரிமீனமுன்ன		ஞர்கள்.
धूपं	தூபத்தை	जलदाः इव	மேகங்கள் போல
ससृजुः	காட்டினார்கள்.	उन्नेदुः च	கர்ஜிக்கவும் கர்ஜித்
			தார்கள்.

शङ्खानापुरयामासुः शशाङ्कसदृशप्रभान् । तुमुलं वृण्वन्वापि विनेदुश्चाप्यवर्षिताः ॥ ३८ ॥

शशाङ्कसदृशप्रभान्	சங்கிரீகர லீகர் த் துபரித காசமுற்றி விளங்குகும்	வமர்ஷிதா:	ஆத்திரக் கொண்டவர் கனாய்
शङ्खान् अपि	சங்கங்களை யும்	वृण्वन् च	ஒன்றுகேர்க்கு
आपुरयामासुः	வந்தினார்கள் .	तुमुलं च	உரத்த குரலிட்டும்
अपि	இன்னும்	विनेदुः	கந்தினார்கள் .

नेदुरास्फोटयामासुश्चिक्षिपुस्ते निशाचराः । कुम्भकर्णविशोभार्थं चक्रुस्ते विपुलं स्वनम् ॥

ते	அந்த	ते	ஆவர்கள்
निशाचराः	அரக்கர்கள்	कुम्भकर्णविशोभार्थं	கும்பகர்ணன் விழிப் பதற்காக
आस्फोटयामासुः	கைகளைத் தட்டினார் கள் .	विपुलं	பெரும்
नेदुः	கூலிபூப்பினார்கள் .	स्वनं	கூச்சையும்
चिक्षिपुः	அடித்தார்கள் .	चक्रुः	இட்டார்கள் .

सशङ्खभेरीपणवप्रगादभास्फोटितक्ष्वेलितसिंहनादम् ।

दिशो द्रवन्तस्त्रिदिवं किरन्तः श्रुत्वा विहङ्गाः सहसा निपेतुः ॥ ४० ॥

विहङ्गाः	பறவைகள்	श्रुत्वा	கேட்டு
सशङ्खभेरी- पणवप्रगादं	சங்கம், பேரீ, பண வம், துண்டுகளின் முழக்கத்தோடு கூடிய	दिशः	எல்லா திசைகளிலும்
आस्फोटितक्ष्वेलित- सिंहनादं	கைகளைத் தட்டிய சத் தந்தையும், கூத்தா டும் சத்தந்தையும், கிங்கரா தந்தையும்	द्रवन्तः	தடுகின்றவைகளாய்
		त्रिदिवं	ஆகாயத்தை
		किरन्तः	சுரப்பித்தெண்ட
		सहसा	எகனாகத்திள்
		निपेतुः	பறந்தது போல கொண்டன.

यदा भृशतैर्निनदैर्महात्मा न कुम्भकर्णां वृषुषे प्रसुप्तः ।

ततो मुमुण्ठीमुसलानि सर्वे रक्षोगणास्ते जग्मूर्नदाथ ॥ ४१ ॥

ते	அந்த	निनदैः	சத்தங்களால்
रक्षोगणाः	பாசத்தலைக் கூட்டங்கள்	यदा	எப்பொழுது
सर्वे	எல்லோரும்	वृषुषे न	வழுசிறி திருந்
महात्मा	பெருமுடலுடைய	ततः	உப்பொழுது [தானே]
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	मुमुण्ठीः	முமுணு எனும் ஆயு தங்களையும்,
प्रसुप्तः	{ ஒழிந்து உறங்கித் கொண்டிருக்கின்ற வனாய்	मुसलानि	நுழைபவர்களைகளை
भृशतैः	மிகத் தீவிரகேடாய் வந்த	गदाः च	கைகளையும், [யும்,
		जग्मून्	கைவிடுவதென்றன் கொண்டார்கள் .

तं शैलशृङ्गैर्मुसलैर्गदाभिर्वृक्षैस्तलैर्मुद्गरमुष्टिभिश्च ।

सुखप्रसुप्तं भुवि कुम्भकर्णं रक्षांस्युदयाणि तदा निजघ्नुः

॥ ४२ ॥

ததா அப்பொழுது
 भुवि உலகில்
 सुखप्रसुप्तं நிச்சிந்தனையாய்
 கன்கு உறங்கும்
 तं அந்த
 कुम्भकर्णं கும்பகர்ணனை
 उदयाणि புகழ்கரபரண
 रक्षांसि ஆரக்கர்கள்

शैलशृङ्गैः மலைச்சிகரங்களுடனும்,
 मुसलैः உலக்கைகளுடனும்,
 गदाभिः கதைகளுடனும்,
 वृक्षैः மரங்களுடனும்,
 तलैः உள்ளங்கைகளுடனும்,
 मुद्गरमुष्टिभिः च தடிக்களாலும்,
 முட்டிக்களாலும்,
 निजघ्नुः அடித்தார்கள்.

तस्य निश्वासवातेन कुम्भकर्णस्य रक्षसः । राक्षसा बलवन्तोऽपि स्थातुं नाशक्नुवन्पुरः ॥

राक्षसाः ஆரக்கர்கள்
 बलवन्तः अपि பலமுள்ளவர்களுடைய
 குந்தபோதிலும்
 तस्य रक्षसः அந்த ஆரக்களுக்கிடைய
 कुम्भकर्णस्य கும்பகர்ணனது

निश्वासवातेन முச்சுக்காற்றால்
 पुरः எதிரில்
 स्थातुं (தடுமாறுது) நிதக
 अशक्नुवन् न வல்லபாயற்றவர்
 களாலார்கள்.

ततः परिहिता गाढं राक्षसा भीमविक्रमाः

॥ ४४ ॥

ततः அப்பொழுது
 भीमविक्रमाः மிக ஆற்றலுடைய
 राक्षसाः ஆரக்கர்கள்

गाढं கொடுக்கி
 परिहिताः குழந்துகொண்டு
 விட்டார்கள்.

मृदङ्गपणवान्भेरीः शङ्खकुम्भगणांस्तदा । दश राक्षससाहस्रा युगपत्पर्यवादयन् ॥ ४५ ॥

दश राक्षससाहस्राः பதினாறாம் ஆரக்கர்கள்
 मृदङ्गपणवान् பிசுதங்கக்களையும்
 பணவகாத்தங்ககளையும்
 भेरीः பேசிகளையும்

शङ्खकुम्भगणान् { சங்கங்கள் கடங்கள்
 இவைகளின் அனே
 கக்களையும்
 तदा அப்பொழுது
 युगपत् ஏககாலத்தில் எல்லோர்
 முமாய்
 पर्यवादयन् முழக்கினார்கள்.

नीलाञ्जनचयाकारास्ते तु ते प्रत्यबोधयन् । अभिघ्नन्तो नदन्तश्च नैव संविविदे तु सः ॥

नीलाञ्जन- } கரிய அஞ்ஞனப்பிம்பைய
 चयाकाराः } சிகரத்தவர்களைய
 ते அவர்கள்
 अभिघ्नन्तः तु அடிக்கின்றவர்
 களாயும்

नदन्तः च கர்த்திக்கின்றவர்களால்
 ते அவனை [யும்
 प्रत्यबोधयन् எழுப்பமுயன்றார்கள்.
 सः तु அவனோ
 संविविदे न एव விழித்துக்கொள்ள
 வேயில்லை.

यदा चैनं न शेकुस्ते प्रतिबोधयितुं तदा । ततो गुरुतरं यत्र दारुणं समुपाक्रमन् ॥ ४७ ॥

சே	அவர்கள்	ततः	அதனாலும்
एनं	இவனை	गुरुतरं	இன்னும் அதிகமாய்
प्रतिबोधयितुं	எழுப்ப	दारुणं	பயங்கரமான
यदा	எப்பொழுது	यत्र	முயற்சியை
शेकुः न	முடியவில்லையோ	समुपाक्रमन्	போதிகொண்டார்கள்.
तदा च	அப்பொழுதே		

अश्वानुष्ठानस्वरान्नामाङ्गधनुर्दण्डकशाङ्कुशैः । भेरीशङ्खमुदङ्गाश्च सर्वप्राणैरवादयन् ॥ ४८ ॥

अश्वान्	குதிரைகளைப்,	जनुः	அடித்து நுழைஞர்கள்.
उष्ट्रान्	நுட்டகங்களையும்,	भेरीशङ्ख- } मुदङ्गान् च }	பேரிகை, சங்கம், மித்ரு தங்கம் இவைகளையும்,
सुरान्	கோடுவருகமுண்டுகளை	सर्वप्राणैः	தங்கள் பல்கொண்ட மட்டும்
नागान्	யானைகளையும், [யும்,		
वृषकशाङ्कुशैः	{ தடகளம் லும், சாட் கடைகளம் லும், அக் குசங்களை லும்	अवादयन्	முழக்கினார்கள்.

निजधनुश्चास्य गात्राणि महाकाष्ठकटङ्करैः । मुद्गरैर्मुसलैश्चैव सर्वप्राणसमुद्यतैः ॥ ४९ ॥

अस्य	இவனது	महाकाष्ठकटङ्करैः	பெருக்கட்டைகளின் சமூகங்களும்
गात्राणि	அவயவங்களை	मुद्गरैः च	தடகளம் லும்
सर्वप्राणसमुद्यतैः	முழுபலங்கொண்டு உயர்த்தப்பட்ட	मुसलैः एव	உலக்கைகளாலும்
		निजानुः	புகடத்தார்கள்.

तेन शब्देन महता लङ्का समभिपूरिता । सपर्वतवना सर्वा सोऽपि नैव प्रबुध्यते ॥ ५० ॥

तेन	அந்த	सर्वा	எல்லாமும்
महता शब्देन	பெரும் சத்தத்தால்	समभिपूरिता	நிரம்பியுண்டது
सपर्वतवना	பர்வதங்களையும் வன ங்களையும் மூன்றிட்ட	अपि	ஆயினும்
		सः एव	இவன் மட்டும்
लङ्का	இலங்கைநகர்	प्रबुध्यते न	கண்ணிழக்கவில்லை.

ततः सहस्रं भेरीणां युगपत्समहन्यत । मृष्टकाञ्चनकोणानामासक्तानां समन्ततः ॥ ५१ ॥

ततः	அதன்மேல்	भेरीणां	பேரிகைகளின்
समन्ततः	நாற்புறத்தொழும்	सहस्रं	அகோசமானது
आसक्तानां	சும்பலாய் வைக்கப் பட்டவைகளும்	युगपत्	மாகாந்ததில்
मृष्टकाञ्चन- } कोणानां }	உள்ள பொன்ஊனின் சூணில்களையுடைய வைகமுதலான	समहन्यत	அடிக்கப்பட்டது.

एवमप्यतिनिद्रस्तु यदा नैव प्रबुध्यते । शापस्य वशमापन्नस्ततः क्रुद्धा निशाचराः ॥ ५२ ॥

शापस्य	சாபத்திற்கு	प्रबुध्यते न एव	விழித்துக்கொள்ளா
वशं आपन्नः	வசப்பட்டவனாய்		மலிருந்தாரேனோ,
एवं	இப்படி	ततः	அப்பொழுது
अतिनिद्रः अपि	அதிகவிதகாரிவிரிந்து	निशाचराः	அதனால்
	கிறவனாகவே	क्रुद्धाः	அரக்கர்கள்
यदा	எப்பொழுது		நிகர்களைக்கொண்
			டார்கள்.

महाक्रोधसमाविष्टाः सर्वे भीमपराक्रमाः । तद्रक्षो बोधयिष्यन्तश्चक्रुरन्ये पराक्रमम् ॥ ५३ ॥

भीमपराक्रमाः	மிகபார்க்கிரமம்	ततः	அந்த
अन्ये	வேறுசிலர் [படைத்த	रक्षः	அரக்கனை
सर्वे	எல்லோரும்	बोधयिष्यन्तः	எழுப்புகின்றவர்
महाक्रोधसमाविष्टाः	பெருங்கோபந்தால்	पराक्रमं	முயற்சியை [கொண்
	மெய்மதந்தவர்கனாகி	चक्रुः	பற்றினார்கள்.

अन्ये भेरीः समाजघ्नान्ये चकुर्महास्वनम् । केशानन्ये प्रलुपुः कर्णान्ये दशन्ति च ॥

अन्ये	சிலர்	अन्ये	வேறுசிலர்
भेरीः	பேசிகளை	केशान्	தலைமயிர்களை
समाजघ्नः	அனாதந்தார்கள்.	प्रलुपुः	இழுத்தார்கள்.
अन्ये	வேறுசிலர்	अन्ये	வேறுசிலர்
महास्वनं	பெருங்குச்சுவை	कर्णौ	இருகாதுகளை
चक्रुः	இட்டார்கள்.	दशन्ति च	கடிக்கவும் கடித்தார்
			கள்.

उदकुम्भशतानन्ये समसिञ्चन्त कर्णयोः

॥ ५५ ॥

अन्ये	வேறுசிலர்
उदकुम्भशतान्	நீர்திறைந்த குடங்க
	ளின் அனைக்களை

कर्णयोः	இருகாதுகளிலும்
समसिञ्चन्त	ஊற்றினார்கள்.

अन्ये च वलिनस्तस्य कूटमुद्रपाणयः । मूर्ध्नि वक्षसि गात्रेषु पातयन्कूटमुद्रान् ॥ ५६ ॥

वलिनः	பலசார்க்கொடப
अन्ये च	வேறுசிலரும்
कूटमुद्रपाणयः	{ கூடம், முத்தகம்
	{ எனும் ஆயுதங்களைக்
	{ வகயித்தொண்டவர்
तस्य	அவனது [கொண்

मूर्ध्नि	தலைமீறும்,
वक्षसि	மார்பிலும்,
गात्रेषु	அகையவங்காளிலும்
कूटमुद्रान्	கூடம், முத்தகம் எ
	னும் ஆயுதங்களை
पातयन्	ஒக்கிப்போட்டார்கள்.

रज्जुबन्धनवद्धाभिः शतघ्नाभिश्च सर्वतः । वध्यमानो महाकायो न प्राबुध्यत राक्षसः ॥

सर्वतः	எங்கும்
रज्जुबन्धन-}	கயிறறுக்கட்டுகளால்
वद्धाभिः }	உறுதியாய்க் கட்டிப்
	பட்டுள்ள

शतघ्नीभिः च	சதக்களி எனும்
	ஆயுதங்களாலும்,

பயமான: துன்புறுத்தப்படு
சின்னவனும்,
மஹாகாய: பெருடையுடையவனும்
மரண

ராக: ஆரக்கன்
பாபுபயந விழித்துக்கொள்ள
வில்லை.

वारणानां सहस्रं तु शरीरेऽस्य प्रभावितम् । विनेदुश्च सहस्राणि राक्षसानां त्रयोदश ॥

ச: இவனது
சரீரே உடலில்
வாரணா பரண்களின்
சகஸ் ஆயிரமானது

பாவிதம் து ஒட்டவும்பட்டது.
ராக்ஸாநி ஆரக்கர்களின்
தயோதச சகஸாநி பதின்மூவாயிரவர்
விநேது: ச கட்ச்சலுமிட்டார்கள்.

अथ खिन्नेषु रक्षसु यत्नेन महता शनैः । कुम्भकर्णस्ततो बुद्धः स्पर्शं परमबुध्यत ॥५९॥

சனே: ஒன்றின்மீது ஒன்றாய்
மஹத பெரும்
யத்னே முயற்சியால்
ரக:சு ஆரக்கர்கள்
கிந்நேஷு அக ந்துவிட்டபின்னர்
தல: அப்பெரியமுது

கும்பகர்ணன் தும்பகர்ணன்
புத்த: துக்கத்தினின்று
விழித்துக்கொண்டு
பர: ஏதோ கொஞ்சம்
ஸ்பர்ஸ அபுத்யத தடவிக்கொடுப்பதாக
சண்ணிதான்.

स पात्यमानैर्गिरिशृङ्गवृक्षैरचिन्तयंस्तान्विपुलान्प्रहारान् ।

निद्राक्षयात्क्षुद्रयपीडितश्च विजृम्भमाणः सहस्रोत्पாத

॥ ६० ॥

ச: அவன்
பாத்தமனே: விழுத்தப்பட்ட
கிரிசுருங்கு: மலைச்சிகரங்கள் மரங்
கள் இவைகளால்
தாந் அந்த
விபுலாந் பெரும்
பஹாந் அடிக்களை
அகிந்தயந் நவணியாதவனாய்

கூதயபீடித: பசியாகிற கோவால்
பிடிக்கப்பட்டவனாய்
நித்ராக்ஷயாந் தத்திராரின் கடுவில்
பக்கத்தால்
விஜும்பமாந: ச கொட்டாவிவிட்டுக்
கொண்டே
சஹஸா முட்டுத்தனமாய்
உத்பாத எழுந்து உட்கார்ந்
தான்.

स नागभोगाचलशृङ्गकल्पौ निक्षिप्य बाहु गिरिशृङ्गसरो ।

विहृत्य वक्त्रं वडवामुखामं निशाचरोऽसौ विकृतं जन्मभे

॥ ६१ ॥

ச: அந்த
அசுர இரக
நிசாசர: ஆரக்கன்
நா஑மோகால- } பாம்புகளின் உடல்
சுருங்கு } தனையும் மலைச்சிகரங்
களையும் நிகர்த்தனவ
களும்
கிரிசுருங்கு } பர்வதச்சிகரங்களின்
காணிகொண்டனவ
கருமரண

வாஹு வாகை
நி:கிப்ய உதறிக்கொண்டு
வரவாமுசாபம் வடவாக்களின்
வாஸய நிகர்த்த
வக்தை வாஸய
விஹு விஹித்துக்கொண்டு
விகுந் அவன்கொண்டனவ
ஜந்மபே கொட்டாவிவிட்டான்.

अदन्बुभुक्षितो मांसं शोणितं तृपितः पिबन् । मेदःकुम्भान् च मद्यं च पपी शक्ररिपुस्तदा ॥

शक्ररिपुः	இந்திரசத்ருவாகிய	पिबन्	குடித்து
बुभुक्षितः	பசித்தவனாய் [அவன்	तदा	அதன்மேல்
मांसं	மாம்பாத்தை	मेदःकुम्भान् च	கொழுப்புகள் நிறைந்த கும்பங்களையும்
अदन्	தின்னு	मद्यं च	மதுவத்தையும்
तृपितः	தரகமெடுத்தவனாய்	पपी	குடித்தொழித்தான்.
शोणितं	சத்தத்தை		

ततस्तृप्त इति ज्ञात्वा समुत्पेतुर्निशाचराः । शिरोभिश्च प्रणम्येनं सर्वतः पर्यवारयन् ॥६९॥

निशाचराः	ஆசுக்கர்கள்	एनं	இவனை
ततः	அப்பொழுது	शिरोभिः	முடிகளைத்தாழ்த்தி
तृप्तः	‘பசித்திருந்துவிட்டான்’	प्रणम्य च	நமஸ்கரித்துவிட்டு
इति	என்று	सर्वतः	நாற்புறமும்
ज्ञात्वा	கவனித்தறிந்து	पर्यवारयन्	சூழ்ந்துகொண்டார்
समुत्पेतुः	அவனைக்கிட்டிழுக்கன்.		கள்.

निद्राऽविशदनेत्रस्तु कलुषीकृतलोचनः । चारयन्सर्वतो दृष्टिं तान्दृश्य निशाचरान् ॥७०॥

निद्राऽविशदनेत्रः	{ தூக்கத்தால் முற்றி தூற்றியவர்களுக்களை உடையவனும்	सर्वतः	எல்லாப்பக்கங்களிலும்
कलुषीकृत- लोचनः तु }	கலங்கிக்கிடந்த கண்ணையுடையவனுமான அவன்	दृष्टिं चारयन्	பார்க்கின்றவனாய்
		तान्	அந்த
		निशाचरान्	சிசுக்களை
		दृश्य	கண்டான்.

स सर्वान्सान्त्वयामास नैर्ऋतान्नैर्वृतपथः । बोधनाद्विस्मितश्चापि राक्षसान्दिदमब्रवीत् ॥

नैर्ऋतपथः	இரேகாநிவர்த்தமென	अपि च	களிறுமும்
सः	அவன்	बोधमान्	எழுப்பியதால்
नैर्ऋतान्	இராசநாதர்கள்	विस्मितः	கிவடம் கிளங்காதவ
सर्वान्	எல்லோரையும்	राक्षसान्	அசுக்களைப் [னாய்
	பார்த்து		
सान्त्वयामास	முதமன்கூறினான்.	इदं	பின்வருமாறு
		अब्रवीत्	கொழித்தான் :

किमर्थमहमादृत्य भवद्भिः प्रतिबोधितः । कचित्सुकुशलं राज्ञो भयं वा नेह विद्यते ॥७१॥

अहं	‘நான்’	इह	இப்பொழுது
भवद्भिः	உங்களால்	भयं वा	எந்த ஒரு சக்கடமும்
आदृत्य	ஆவன்கொண்டு	विद्यते न	ஏற்படவில்லை என்றும்
किमर्थं	ஏன்	सुकुशलं	ஸர்வப்பிரகாரத்திலும்
प्रतिबोधितः	எழுப்பப்பட்டேன் P		தும் கேட்கமென்றும்
राज्ञः	மன்னருக்கு	कश्चिद्	நான் நினைக்கிறேன்.

अथवा ध्रुवमन्येभ्यो भयं परमुपस्थितम् । यदर्थमेवं त्वरितैर्भवद्भिः प्रतियोधितः ॥ ७३ ॥

अथवा	"இப்படியிருக்கமுடியாது.	प्रतियोधितः	எழுப்பப்பட்டிருக்கிறேன்.
ध्रुवैः	பாபாப்புற்ற	अन्येभ्यः	பிறர்க்குப்பதற்கு
भवद्भिः	உக்கனாள்	परं	பெரும்
एवं	இப்படியாய்	भयं	ஆபத்து
यदर्थं	ஏதோ ஒரு காரணமாய்	उपस्थितं	உண்டாயிருக்கிறது.
		ध्रुवम्	இது திண்ணம்.

अथ राक्षसराजस्य भयमुत्पाद्याम्यहम् । पातयिष्ये महेन्द्रं वा शातयिष्ये तथाऽनलम् ॥

अहं	"நான்	महेन्द्रं वा	இந்திரனாக இருந்தாலும் அவனை
अथ	இப்பொழுதே	पातयिष्ये	விழ்த்திவிடுவேன்.
राक्षसराजस्य	அரக்கமன்னனது	अनलं तथा	அக்னியாயிருந்தாலும் அவனை
भयं	சங்கடத்தை	शातयिष्ये	அகித்தாவிடுவேன்.
उत्पाद्यामि	வேருடன் ஒழிப்பேன்.		

न ह्यल्पकारणे सुप्तं बोधयिष्यति मां गुरुः । तदारुणातार्यतत्त्वेन मत्प्रबोधनकारणम् ॥

गुरुः	"ஆண்ணா	तत्	ஆகையால்
सुप्तं	தூங்கும்	मत्प्रबोधनकारणं	என்னை எழுப்பிய காரணத்தை
मां	என்னை	अर्थतत्त्वेन	உன்னபடி எதையும் விடாமல்
अल्पकारणे	விஷயம் அல்பமாக யிருக்கையில்	आख्यात	சொல்லுங்கள்."

बोधयिष्यति न हि एழுप्यवेमोर्माட்டார்.

एवं ब्रुवाणं संख्यं कुम्भकर्णमरिन्दमम् । यूपाक्षः सचिवो राज्ञः कृताञ्जलिस्त्वाच ह ॥

राज्ञः	மன்னனது	युवाणं	பேசும்
सचिवः	மந்திரியாகிய	कुम्भर्णं	சும்பகர்ணனைப் பார்த்து
यूपाक्षः	பூபாக்ஷனென்பவன்	कृताञ्जलिः	கைகூப்பிக்கொண்டு
अरिन्दमं	சத்ருஸம்ஹாரகனும்	उवाच	பின்வருமாறு
संख्यं ह	மிகக் கலவசமானதது		மொழிந்தான்:
एवं	மேற்கண்டவாறு		

न नो दैवकृतं किञ्चिद्वयमस्ति कदाचन । मानुषाञ्चो भयं राजंस्तुमुलं संप्रवाधते ॥ ७७ ॥

राजम्	"அரசே!	मानुषाश्च	ஓர் மனிதனிடமிருந்து
नः	நமக்கு		
दैवकृतं	தேவர்களால் விளைவும்	तुमुलं	அஸுற்றியமான
भयं	சங்கடம்	भयं	சங்கடம்
किञ्चिद्	எதுவும்	नः	நம்மை
कदाचन	எப்போதும்	संप्रवाधा	பாதிக்கின்றது.
अस्ति न	இல்லை.		

न दैत्यदानवेभ्यो वा भयमस्ति हि तादृशम् । यादृशं मानुषं राजन्भयमस्मानुपस्थितम् ॥

ராஜந் "அரஜே!
மாமுபே மூர் பணிதனால் உண்
மயே நீங்கு [உரண
யாதுஷ் எப்படிப்பட்டதாய்
அஸாந் கம்மை
தபஸ்திவ் அணு சிட்டுருக்கிறதேதர,

தாதுஷ் அப்படிப்பட்டதாயி
மயே ஹி நீங்கு என்பதே
தேதானபேய:) தெனர்களிடமிருந்தும்
வா) அகரர்களிடமிருந்
தூங்குட
அநி ந உண்டாகவில்லை.

वानरैः पर्वताकारैर्लङ्केयं परिवारिता । सीताहरणसन्तप्ताद्रामान्स्तमुयं भयम् ॥ ७९ ॥

வானரே: "மலைகளைப்போன்ற
பரவமுண்டைய
வானரே: வானரர்களால்
இய் இந்த
லங்கா இலங்கைநகர்
பரிவாரிதா குழ்த்துகொள்ளப்
பட்டிருக்கிறது.

சிதாஹ-) சிதைதையத் திருடிய
வந்தஸா.) காரணத்தால் மிகச்
சினங்கொண்ட
ராமாந் ராபனிடமிருந்து
ந: கமக்கு
மயே சங்கடம்
தமூலம் அனைத்துமாயிருக்
கிறது.

एकेन वानरेणेयं पूर्वं दग्धा महापुरी । कुमारो निहतश्वाक्षः सानुयात्रः सकुञ्जरः ॥ ८० ॥

பூவ் "இதற்குமுந்தி
வானரேன குளக்கு
ஏகேன ஒன்றால்
குமார: அக்ஷ: குமாரனாகிய அக்ஷன்
சானுயாத: பரிவாரங்களுடனும்
சகுகுஜர: யானைகளுடனும்

நிஹத: கொல்லப்பட்டான்.
வ இத்துடன்
இய் இந்த
மஹாபுரி சிறக்க நகரம்
தத்யா திரிட்டுச் கொளுத்தப்
பட்டது.

स्वयं रक्षोधिपश्चापि पौलस्त्या देवकण्टकः । मृतेऽतिसंयुगे मुक्तो रामेणादित्यतेनसा ॥

பௌஸ்த்ய: "புலஸ்தியவம்சத்தில்
பிரந்தவரும்
தேவகண्टக: வ தேவாந்ருவமாகிய
ரக்ஷோधिप: அபி ராக்கணமன்னரும்
கூட
அதिसंयुगे கடும்போரில்
மூதே மரணத்தருவாயில்

ஆதிரதேஜஸா சூர்யனது தேஜ
வைபுண்டய
ராமேன ராமனால்
சவ்ய தானே (வீரேவச்சுரை
யாய்)
முக: விடைகொடுத்துத்
கொடுப்பப்பட்டான்.

यच्च देवैः कृतो राजा नापि दैत्यैर्न दानवैः । कृतः स इह रामेण विमुक्तः प्राणसंशयात् ॥

ச: ராஜா "அந்த மன்னர்
இஹ இப்பொழுது
பிராணசंशयात् நினைவிழந்து போனும்
ஆபத்திலிருந்தமை
ராமேன ராமனால் [யான்
விமுக: கரு: விடுவிக்கப்பட்டார்.
யந் அந்நகரம்

தேவ: தெனர்களாலும்
கரு: ந செய்ப்படவில்கை.
தேவ: வாதவர்களாலும்
ந செய்ப்படவில்கை.
தானவ: அபி தானவர்களாலும்
ந செய்ப்படவில்கை."

स यूपाक्षवचः श्रुत्वा भ्रातृर्युधि पराजयम् । कुम्भकर्णो विवृत्ताक्षो यूपाक्षमिदमवधीत् ॥

ச: கும்பகர்ண: அந்தக் கும்பகர்ணன்
யுधि பேரளில்
भ्रातु: தமையனது
पराजयं தொல்லைப்பற்றிய
यूपाक्षवचः யூபாக்ஷனது சொல்லை

शुवा கேட்டு
विवृत्ताक्षः கண்களைச் சுழற்றிக் கொண்டு
यूपाक्षे யூபாக்ஷனைப்பார்த்து
इदं பின்வருமாறு
अवधीत् மொழிந்தான்:

सर्वमयैव यूपाक्ष हरिसैन्यं सलक्ष्मणम् । राघवं च रणे हत्वा पश्चाद्दृश्यामि रावणम् ॥

यूपाक्ष “யூபாக்ஷா!
अथ एव இரக்கணத்திலேயே
सलक्ष्मणं லக்ஷ்மணனோடுகூட
रामं ராமனையும்
सः எல்லா
हरिसैन्यं च சூரக்குப்படையையும்

रणे பேரளில்
हत्वा கொன்றுவிட்டு
पश्चात् பின்னர்
राघवं ராவணரை
दृश्यामि காண்பேன்.

राक्षसोस्तर्पयिष्यामि हरीणां मांसशोणितैः । रामलक्ष्मणयोश्चापि स्वयं पास्यामि शोणितम् ॥

हरीणां च “சூரக்குகளுடைய
मांसशोणितैः மாம்சங்கள்ரணும்ரத்தங்கள்ரணும்
राक्षसान् இரக்கணங்களை
तर्पयिष्यामि திருப்திசெய்வேன்.

रामलक्ष्मणयोः ராமலக்ஷ்மணர்களுடைய
शोणितं अपि ரத்தத்தையும்
स्वयं च நானே
पास्यामि பருகுவேன்.”

तत्तस्य वाक्यं ब्रुवतो निशम्य सगवितं रोषविबुद्धदोषम् ।

महोदरो नैर्ऋतयोधमुख्यः कृताञ्जलिर्वाक्यमिदं बभाषे

॥ ८६ ॥

नैर्ऋतयोधमुख्यः அரக்கர்ப்படைத் தலைவனான
महोदरः மகோதரன்
सगवितं கர்வத்தோடும்
रोषविबुद्धदोषं கோபம்முண்டதூர்ப் புத்தியுடையவனாய்
ब्रुवतः பேசும்

तस्य அவனுடைய
तत् அந்த
वाक्यं निशम्य சொல்லைக் கேட்டு,
कृताञ्जलिः கைகடப்பிக்கொண்டு
वाक्यं ஒரு சொல்லை
इदं பின்வருமாறு
बभाषे மொழிந்தான்:

रावणस्य वचः श्रुत्वा गुणदोषो विमृश्य च । पश्चादपि महाबाहो शत्रून्युधि विजेष्यसि ॥

महा बाहो “மகாபாகுவே!
रावणस्य ராவணனது
वचः சொல்லை
शुवा செலிக்கொண்டும்
गुणदोषौ நன்மைதீமைகளை

विमृश्य च ஆராய்ந்து நிர்மானித்
पश्चात् अपि பிதகே [தும்
युधि பேரளில்
शत्रून् சතුக்குகளை
विजेष्यसि ஜயிப்பீராக.

त्वदर्शनपरं तावद्भூतरं द्रष्टुमर्हसि

॥ ८८ ॥

त्वदर्शनपरं	{ “உம்மைக்காண ஆவ வான் துடித்துக் கொண்டிருக்கிற தலைமயனான	தாவ தடு அஹி	முதலில் காண திருவுணர்பற்றுணி ராக.”
-------------	--	-------------------	---

महोदरवचः श्रुत्वा राक्षसैः परिवारितः । कुम्भकर्णो महातेजाः संप्रतस्थे महाबलः ॥ ८९ ॥

महोदरवचः	மகா ஆற்ற வுண்டைய வனும்	महोदरवचः	மகா தரனது
श्रुत्वा	மகா ஆண்டையுண்டைய வனுமான	श्रुत्वा	கேட்டு [சொல்லி]
महातेजाः	மகா ஆண்டையுண்டைய வனுமான	राक्षसैः	ஆரக்கர்களால்
परिवारितः	கும்பகர்ணன்	परिवारितः	சூழப்பட்டவனும்
कुम्भकर्णः		संप्रतस्थे	செல்லவதுநான்.

तं समुत्थाप्य भीमाशं भीमरूपपराक्रमम् । राक्षसास्त्वरिता जग्मुर्दशग्रीवनिवेशनम् ॥ ९० ॥

राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	तं	அவனை
भीमाशं	பயங்கரமான கண்க னற்றவனும்,	समुत्थाप्य	எழுப்பிக்விட்டு
भीमरूप- पराक्रमं	{ பயங்கரமான உருவ மும் பராக்ரமமும் படைக்கப்பெற்றவ னுமான்	त्वरिताः	பரபரப்பற்றவர்க ளாய்
		दशग्रीवनिवेशनं	தசவண்ணது மாஸி கைக்கு
		जग्मुः	சென்றார்கள்.

ततो गत्वा दशग्रीवमासीनं परमासने । ऊर्चुर्बद्धाञ्जलिपुटाः सर्वे एव निशाचराः ॥ ९१ ॥

निशाचराः	ஆரக்கர்கள்	आसीनं	விற்றிருக்கும்
सर्वे एव	எல்லோரும்	दशग्रीवं	தசகண்டனைப் பார்த்து
गत्वा	சென்று	बद्धाञ्जलिपुटाः	கைகூப்பியவர்களாய்
ततः	அப்பொழுது	ऊर्चुः	பின்வருமாறு
परमासने	கிம்பாஸனத்தில்		சொன்னார்கள் :

प्रबुद्धः कुम्भकर्णोऽयं भ्राता ते राक्षसर्षभ । कथं तत्रैव निर्यातु दृश्यस्येनमिहागतम् ॥ ९२ ॥

राक्षसर्षभ	“ராக்ஷஸைத்தயிரே !	तस एव	அங்கிடத்திற்கே
ते	தெவிரது	निर्यातु	எழுந்தருளட்டுமோ ?
भ्राता	ஸோதரராகிய	एनं	இவரை
अयं	இந்த	इह	இங்கு
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணர்	आगतं	வந்தவராய்
प्रबुद्धः	எழுந்தருள்கொண்டார்.	दृश्यसि	பார்க்கப்பெறாதீர் களா ?”
कथं	எப்படி உத்திரவு ?		

रावणस्त्वब्रवीद्धृष्टो राक्षसांस्तानुपस्थितान् । द्रष्टुमेनमिहेच्छामि यथान्यायं च पूज्यताम् ॥

रावणः तु	ராவணனும்	एनं	“ இவனை
हृष्टः	களிப்புற்றவனுய்	इह च	இக்கேடேய
उपस्थितान्	வந்திருந்த	द्रष्टुं	பார்க்க
तान् राक्षसान्	அந்த அரசர்க்கர்களைப்	इच्छामि	விரும்புகிறேன்.
	பார்த்து	यथान्यायं	ஏற்படி.
अब्रवीत्	பின்வருமாறு கூக்தான்	पूज्यताम्	கவனிக்கப்படட்டும்.”
	இட்டான் :		

तथेत्युत्वा तु ते सर्वे पुनरागम्य राक्षसाः । कुम्भकर्णमिदं वाक्यमूचू रावणचोदिताः ॥

रावणचोदिताः	ராவணனும் ஆற்றி	उक्त्वा तु	சொல்லிவிட்டு
	பிக்கப்பட்ட	पुनः	மீண்டும்
ते	அந்த	आगम्य	வந்து
राक्षसाः	அரசர்க்கள்	कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனைப்
सर्वे	எல்லோரும்		பார்த்து
तथा	“அப்படியே செய்கி	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
	மேறும்”	इदं	பின்வருமாறு
इति	என்று	उचुः	மொழிந்தார்கள் :

द्रष्टुं त्वां काङ्क्षते राजा सर्वराक्षसपुङ्गवः । गमने नियतां युद्धिभ्रातरं संप्रहर्षय ॥ ९५ ॥

सर्वराक्षसपुङ्गवः	“எல்லா ராட்சஸர்களு	गमने	போவதில்
	க்கும் இறைவனாகிய	युद्धिः	திருவுள்ளம்
राजा	மன்னர்	नियतां	கொள்ளப்பட்டும்.
त्वां	தேவரீரை	आतं	தனமயனாரை
द्रष्टुं	காண	संप्रहर्षय	களிப்புறச்
काङ्क्षते	விரும்புகிறார்.		செய்கிறாக.”

कुम्भकर्णस्तु दुर्धर्षो भ्रातुराज्ञाय शासनम् । तथेत्युत्वा महाबाहुः शयनादुत्थपात इ ॥

दुर्धर्षः	யாவராவும் எதிர்	आज्ञाय	சிரமேந்தெண்ணு
	பார்க்கவொண்ணு	तथा	“ அப்படியே
महाबाहुः	வீரவாகிய	इति	என்று [செய்கிறேன்”
कुम्भकर्णः तु	கும்பகர்ணனும்	उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு
भ्रातुः	தனமயனாரை	शानात्	படுக்கையினின்று
शासनं	ஆளுகையை	उत्थपात इ	எழுந்தான்.

प्रक्षाल्य वदनं हृष्टः स्नातः परमभूषितः । पिपासुस्त्वरयामास पानं बलसमीरणम् ॥ ९७ ॥

हृष्टः	உதஸாகங்கொண்ட	पिपासुः	தாகங்கொண்டவனுய்
वदन्	வாயை [ஆவன்	बलसमीरणं	பலத்தை அதிகப்
प्रक्षाल्य	கொப்பளித்தலயி		படுத்தும்
स्नातः	ஸ்நானம்செய்து	पानं	குடியலுக்காக
परमभूषितः	நன்கு அலங்கரித்துக்	स्वरयामास	துரிதப்படுத்தினான்.
	கொண்டவனாகி,		

तं राजमार्गस्थमभिघ्रातिनं वनौकससो सहसा बहिः स्थिताः ।
दृष्ट्वाऽप्रमेयं गिरिशृङ्गकल्पं वितत्रसुस्ते हरियूथपालाः ॥ १०४ ॥

बहिः स्थिताः
ते
हरियूथपालाः
ते
वनौकसः
अभिघ्रातिनं
अप्रमेयं

வெளியில் நிற்கின்ற
அந்த
வானரசேனைத் தலைவர்
அந்த [கனம்
வானரசர்களும்
சத்ருசம்மூரரசனும்
அண்ணவும் முடியரச
தவனும்

गिरिशृङ्गकल्पं
तं
सहसा
राजमार्गस्थं
दृष्ट्वा
वितत्रसुः

மலைச்சிகர த்னத நிகரத்
தவனும்மான்
அவனை
வேகமாய்
ராஜமாரீஸ்த்
மண்டு [கனம்
வெருண்டோடினார்
கள்.

केचिच्छरण्यं शरणं स रामं व्रजन्ति केचिद्व्यथिताः पतन्ति ।

केचिदिशः स व्यथिताः प्रयान्ति केचिद्भयार्ता भुवि शेरते स ॥ १०५ ॥

केचित्
शरण्यं
रामं
शरणं व्रजन्ति स
केचित्
व्यथिताः
पतन्ति

சிலர்
தினரகட்கராகிய
ஸ்ரீராமரிடம்
சரணமடைந்தார்கள்.
சிலர்
மனக்கலக்கியவர்
களாய்
கிழிவிழுந்தார்கள்.

केचित्
व्यथिताः
दिशः
प्रयान्ति स
केचित्
भयार्ताः
भुवि
शेरते स

சிலர்
அறிவு குழம்பியவர்
திக்குகளில் [களாய்
ஓடினார்கள்.
சிலர்
திதினுற்றவர்களாய்
தரையில்
விழுந்தார்கள்.

तमद्रिशृङ्गप्रतिमं किराटिनं स्पृशन्तमादित्यमिवात्मतेजसा ।

वनौकसः प्रेक्ष्य विवृद्धमद्भुतं भयादिता दुद्रुविरे ततस्ततः ॥ १०६ ॥

वनौकसः
किराटिनं
अद्रिशृङ्गप्रतिमं
आत्मतेजसा
आदित्यं
स्पृशन्त इव

வானரசர்கள்
கிரீடம் புனைந்தவனும்
மலைச்சிகர முழுபாய
சிகரத்தவனும்
தன்னு ஒளியால்
சூரியனை
தகைக்கின்றவன்
போன்றவனும்,

विवृद्धं
अद्भुतं
तं
प्रेक्ष्य
भयादिताः
ततस्ततः
दुद्रुविरे

பெருருவமுற்றவனும்,
அபூர்வத்தோற்ற
முற்றவனும்மான்
அவனை
பார்த்து,
பயபிடிதர்களாய்
அங்குமிக்கும்
ஓடினார்கள்.

इत्यापे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे षष्ठितमः सर्गः ॥

एकपष्टितमः सर्गः — அறுபத்தேழாவது ஸர்க்கம் || ௨1 ||

श्रीरामाय कुम्भकर्णवर्णनम्— ஸ்ரீராமரிடம் சும்பகர்ணனை வர்ணிப்பது.

ततो रामो महातेजा धनुरादाय वीर्यवान् । किरीटिनं महाकायं कुम्भकर्णं ददर्श ह ॥१॥

महातेजाः	மகா தேஜஸ்வியும்	आदाय	கையிலெடுத்துக் கொண்டு
वीर्यवान्	வீர்பசுவியமாகிய		கொண்டு
रामः	ஸ்ரீராமர்	महाकायं	பெருடலமைந்தவனும்
ततः	அப்பொழுது	किरीटिनं	கிரீடம் புனைந்தவனு
धनुः	கில்லை	कुम्भकर्णं	சும்பகர்ணனை [மான
		ददर्श ह	கண்ணுற்றார்.

तं दृष्ट्वा राक्षसश्रेष्ठं पर्वताकारदर्शनम् । क्रममाणमिवाकाशं पुरा नारायणं प्रभुम् ॥ २ ॥

सतोयाम्बुदसङ्काशं काञ्चनाङ्गदभूषणम्

|| ३ ||

दृष्ट्वा पुनः प्रदुद्राव वानराणां महाचमूः

|| ४ ||

वानराणां	வானரர்களின்
महाचमूः	பெருஞ்சேனை
पर्वताकारदर्शनं	மலையை நிகர்த்த தெர் ற்றம்பெற்றவனும்
पुरा	முன்காலத்தில்
आकाशं	ஆகாசத்தில்
क्रममाणं	அடிவைத்த
प्रभुं	சர்வசக்தராகிய
नारायणं	நாராயணரை
इव	போன்றிருப்பவனும்,

सतोयाम्बुदसङ्काशं	நீருண்ட மேகத்தை
	நிகர்த்தவனும்,
काञ्चनाङ्गदभूषणं	பொந்தோள்வளைகள்
	அணிந்தவனும்,
राक्षसश्रेष्ठं	ராஷ்டிரைத்தமனு
	மாகிய

तं	அவனை
पुनः	மீண்டும் மீண்டும்
दृष्ट्वा दृष्ट्वा	பார்த்துப்பார்த்து
प्रदुद्राव	எக்குமொடிற்று.

विद्रुतां वाहिनीं दृष्ट्वा वर्धमानं च राक्षसम् ।

सविस्मयमिदं रामो विभीषणमुवाच ह ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்
विद्रुतां	ஒடின
वाहिनीं	சேனையையும்
वर्धमानं	ஐங்கி வளர்ந்திருக் கின்றவனான
राक्षसं च	ஆரக்கனையும்

दृष्ट्वा	பார்த்து
विभीषणं	விபிஷணரை நோக்கி
सविस्मयं	ஆச்சரியத்துடன்
इदं	மெய்ருமாறு
उवाच ह	கிண்கிணர்:

कोऽसौ पर्वतसङ्काशः किरीटी हरिलोचनः । लङ्कायां दृश्यते वीर सविद्युदिव तोयदः ॥

वीर	* வீர !
लङ्कायां	இலங்கையில்
पर्वतसङ्काशः	மலையை நிகர்த்தவனாய்
किरीटी	கிரீடம் புனைந்தவனாய்
हरिलोचनः	கடிகலிற் கண்களு டையவனாய்

सविद्यु	மின்னல்களுடன்
	கடிய
तोयदः इव	மேகம்போன்றவனாய்
दृश्यते	ஒருவன் காண்கின்
असौ	இவன் . [குனே,
कः	யாவன் ?

पृथिव्याः केतुभूतोऽसौ महानेकोऽत्र दृश्यते । यं दृष्ट्वा वानराः सर्वे विद्वन्ति ततस्ततः ॥

असौ	"இவன்	अत्र	இங்கு
पृथिव्याः	புவிக்குள்	दृश्यते	காணப்படுகிறான்.
एकः	தனித்த அபூர்வனாய்	यं	எவனோ அவனை
महान्	பெருந்தோற்றமுடைய	सर्वे वानराः	எல்லா வானரர்களும்
	பவனாய்	दृष्ट्वा	பார்த்து
केतुभूतः	தலைமையாய் விளங்கு	ततःततः	ஆங்காங்கு
	பவனாய்	विद्वन्ति	ஒருகின்றார்கள்.

आचक्ष्व मे महान्कोऽसौ रक्षो वा यदि वाऽसुरः । न पर्यवधिं भूतं दृष्टपूर्वं कदाचन ॥

मे	"எனக்கு	असुरः	அசுரனா?
आचक्ष्व	விளங்கவுரை.	पर्यविधं	இப்படிப்பட்டதாகிய
महान्	பெருமகராமுற்ற	भूतं	பிராணிமொன்று
असौ	இவன்	कदाचन	எக்காலத்திலும்
कः	யாவன்?	मया	என்னால்
रक्षो वा	அரக்கனா?	दृष्टपूर्वं न	பார்க்கப்பட்டதில்லை."
यदि वा	இன்றேல்		

स पृष्ठो राजपुत्रेण रामेणाक्षिप्तकर्मणा । विभीषणो महाप्राज्ञः काकुत्स्थमिदमवधीत् ॥

अक्षिप्तकर्मणा	அனுயாசமாய் எதை	सः	அந்த
	பும் செய்வவல்ல	महाप्राज्ञः	துண்ணறிவாளராகிய
राजपुत्रेण	சகாவர்த்தி திருமக	विभीषणः	கிரிஷ்ணர்
	னாரான	काकुत्स्थं	சூராமரைப்பார்த்து
रामेण	ஸ்ரீராமரால்	इदं	பின்வருமாறு
पृष्ठः	வினாப்பட்ட	अवधीत्	புகன்றார்:

येन वैवस्वतो युद्धे वासवश्च पराजितः । सैष विश्वसः पुत्रः कुम्भकर्णः प्रतापवान् ॥१०॥

येन	"எவனால்	सः	அந்த
वैवस्वतः	எம்ன்	पुत्रः	இவன்
युद्धे	போரில்	विश्वसः	விசுவஸஸின்
पराजितः	முறியடிக்கப்பட்ட	पुत्रः	புதல்வனும
वासवः	இத்திரனும் [டானோ,	प्रतापवान्	பிரதாபசாலியுமாகிய
य	அப்படியே முறியடிக்க	कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணனென்
	கப்பட்டானோ,		பவன்.

अस्य प्रमाणात्सदृशो राक्षसोऽन्यो न विद्यते ॥ ११ ॥

अस्य	"இவனது	अन्यः	வேறொரு
प्रमाणान्	ஆகிடுகியோடு	राक्षसः	இராக்ஷஸன்
तदृशः	ஒத்த	न विद्यते	இல்லை.

एतेन देव युधि दानवाश्च यक्षा भुजङ्गाः पिशिताशनाश्च ।

गन्धर्वविद्याधरकिन्नराश्च सहस्रशो राघव सम्भवाः ॥ १२ ॥

राघவ	“ஸ்ரீராம !	புஜङ्गा:	நாகர்களும்
एतेन	இவனால்	पिशिताशना: च	இராசநாஸர்களும்
युधि	போரில்	गन्धर्वविद्याधर-)	கந்தர்வர்களும், கித்
सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்கான	किन्नरा: च	யாதார்களும், கின்
देवा:	தேவர்களும்		னர்களும்
दानवा: च	தானவர்களும்	सम्भवा:	முதியடிக்கப்பட்டார்
यक्षा:	யக்தர்களும்		கள்.

शूल्पाणि विरूपाक्षं कुम्भकर्णं महाबलम् । हन्तुं न शोकुस्त्रिदशः कालोऽयमिति मोहिताः ॥

त्रिदशः	“தேவர்கள்	अयं	“இவன்
शूल्पाणि	சூலாயுதத்தைக் காட்டி	कालः	காலநேரமாகித்தாவா
	சேந்தியவனும்		இய நூதன்
विरूपाक्षं	விரகாக்கண்களுடைய	इति	என்று
	வனும்	मोहिताः	பிராந்திகொண்டு
महाबलं	மகா பலசாலியுமாகிய	हन्तुं	கொல்ல
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை	न शोकुः	முடிபவர்களை.

प्रकृत्या ह्येष तेजस्वी कुम्भकर्णो महाबलः । अन्येषां राक्षसेन्द्राणां वरदानकृते बलम् ॥

एषः	“இந்த	अन्येषां	இதர
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	राक्षसेन्द्राणां हि	ராசநேனாத்தாய்
प्रकृत्या	பிறவிபிலேயே		களுக்கொவெனில்
तेजस्वी	ஆண்மை படைக்கப்	बलं	பலமானது
	பெற்றவன்.	वरदानकृतम्	கரம்பெற்றதால்
महाबलः	மகா பலாக்ரமசாலி.		கொடுத்தது.

एतेन जातमात्रेण क्षुधार्तेन महात्मना । भक्षितानि सहस्राणि सत्त्वानां सुबहूनिपि ॥

जातमात्रेण	“பிறந்தவுடனேயே	सत्त्वानां	பிராணிகள்
क्षुधार्तेन	பசிப்பிரணிழாண்ட	सुबहूनि	சனக்கொடக்கா
एतेन	இந்த	सहस्राणि	ஆயிரக்கள்
महात्मना अपि	பெரிய ஆதீராவரனே	भक्षितानि	கிழைக்கப்பட்டன.
	தான்		

तेषु संभक्ष्यमाणेषु प्रजा भयनिर्पादिताः । यान्ति स्य शरणं शकं तपस्यर्थं न्यवेदयन् ॥

तेषु	“அவைகள்	शकं	தூர்திரவிடம்
संभक्ष्यमाणेषु	கிழைக்கித்தினைப்	शरणं या स्त स्य	சுண்புகூர்தர்கள்.
	படும்பொழுது	तं	தந்த
प्रजा:	பிரானுகள்	अर्थं अपि	கிவையத்தையும்
भयनिर्पादिताः	திடுக்கொண்டவர்	न्यवेदयन्	தெரிவித்துக்கொண்
	களாய்		டார்கள்.

स कुम्भकर्णं कुपितो महेन्द्रो जघान वज्रेण शितेन वज्री ।

स शक्रवज्राभिहतो महात्मा चचाल कोशाच्च भृशं ननाद ॥ १७ ॥

सः	" अந்த	शक्रवज्राभिहतः	இந்திரனது வஜ்ராயுதத்தால் அடியுண்ட
वज्री	வஜ்ராயுதமேந்திய	महात्मा	பெரும் பிராணி யாகிய
महेन्द्रः	இந்திரனும்	सः च	அவனும்
कुपितः	கொபங்கொண்டு	चचाल	நடுக்கங்கொண்டான்.
कुम्भकर्णं	குப்பகர்ணனை	कोशाच्च	கொபத்தால்
शितेन	சூரிய	भृशं	உரக்க
वज्रेण	வஜ்ராயுதத்தால்	ननाद	கூச்சலிட்டான்.
जघान	புடைத்தான்.		

तस्य नानद्यमानस्य कुम्भकर्णस्य धीमनः । श्रुत्वाऽतिनादं विवस्ता भूयो भूमिर्वितवसे ॥

तस्य	" अन्त	भूमिः	உலகம்
धीमतः	புத்திமனாகிய	अतिनादं	கடுங்குச்சலை
कुम्भकर्णस्य	குப்பகர்ணன்	श्रुत्वा	கேட்டு
नानद्यमानस्य	கூச்சலிடும்பொழுது	भूयः	இன்னும் அதிகமாய்
विवस्ता	பயங்கொண்டிருந்த	वितवसे	நடுநடுங்கிற்று.

तत्र कोषान्महेन्द्रस्य कुम्भकर्णो महावलः । विकृष्यैरावतादन्तं जघानोरसि वासवम् ॥

तत्र	" அப்பொழுது	दन्तं	தந்தமொன்றை
महावलः	மகாபலகாரியாகிய	विकृष्य	முறித்தெடுத்துக் கொண்டு
कुम्भकर्णः	குப்பகர்ணன்	वासवं	இந்திரனை
कोशाच्च	கொத்தால்	उरसि	மார்பில்
महेन्द्रस्य	மேனேந்திரனது	जघान	புடைத்தான்.
ऐरावताच्च	ஐராவதயானிடமிருந்து		

कुम्भकर्णमहारातो विजृज्वाण स वासवः । ततो विषेदुः सहसा देवब्रह्मर्षिदानवाः ॥ २० ॥

सः	" अन्त	ततः	அப்பொழுது
वासवः	இந்திரன்	देवब्रह्मर्षिदानवाः	{ தேவர்களும், பிரம்மரிஷிகளும், தானவர்களும்,
कुम्भकर्णमहारातः	{ குப்பகர்ணனது அடி உரல் பிடைபுண்டவனும்	सहसा	எதிரொத்தில்
विजृज्वाण	தடித்தான்.	विषेदुः	வருத்தங்கொண்டார்கள்.

प्रजाभिः सह शक्रश्च ययौ स्थानं स्वयंभुवः । कुम्भकर्णस्य दौरात्म्यं शशंसुस्ते प्रजापतेः ॥
प्रजानां भक्षणं चापि देवानां चापि ध्वणम् । आश्रमध्वंसनं चापि परस्त्रीहरणं तथा ॥

शकः च	"இந்திரனும்
प्रजाभिः	பிரஜைகளை
सह	கூட
स्वयंभुवः	* பிரம்மதேவரது
स्थानं	சகலுக்கு
ययौ	ஏகினான்.
ते	அவர்கள்
प्रजापतेः	பிரம்மதேவரிடம்
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது
प्रजानां	பிரஜைகளை
भक्षणं	தின்றதையும்

देवानां	தேவர்களை
ययं च	புடைத்தலையும்
आश्रययंसनं अपि	ஆசிரமங்களை அழித் தலையும்
परस्त्रीदृशं तथा	பிறர் மனைகிகளைக் கவர்ந்தலையும்
अपि च	இன்னும் வேறான
दौराग्यं अपि	அடாத துஷ்டச் செயலையும்
अपि च	இன்னும் இப்படியும்
शशंसुः	முறைமீட்டுக்கொண் டார்கள்:

एवं प्रजा यदि त्वेष भक्षयिष्यति नित्यशः । अचिरेणैव कालेन शून्यो लोको भविष्यति ॥

एषः	"இவன்
नित्यशः	நாடோறும்
एवं	இப்படியாய்
प्रजाः	பிரஜைகளை
भक्षयिष्यति यदि	தின் துவருவானே

अचिरेण	சிறிது
कालेन एव	காலத்திலேயே
लोकः	உலகம்
शून्यः तु	கிடைத்தவர்களை
भविष्यति	ஆகிவிடும்."

वासवस्य वचः श्रुत्वा सर्वलोकपितामहः । रक्षांस्यावाहयापास कुम्भकर्णं ददर्श ह ॥२४॥

सर्वलोकपितामहः	{ "எல்லா லோகத்திற் கும் பாட்டனாகிய அவர்
वासवस्य	இந்திரனது
वचः	சொல்லுக்கு

श्रुत्वा	திருத்தெளி சாய்த்து
रक्षांसि	அரக்கர்களை
आवाहयापास	கரவழைத்தார்.
कुम्भकर्णं ह	கும்பகர்ணனை அம்
ददर्श	கண்ணுற்றார்.

कुम्भकर्णं समीक्ष्यैव वितत्रास प्रजापतिः । दृष्ट्वा विश्वास्य चैवेदं स्वयंभूग्दिमव्रजान् ॥

प्रजापतिः	"பிரஜாநாதராகிய
स्वयंभूः एव	பிரம்மதேவரும்
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை
समीक्ष्य	பார்த்து
वितत्रास	திகில்கொண்டார்.

दृष्ट्वा च	பார்த்ததுமே
इदं एव	தலைகட்ட (தேவர்கள் சொன்னதைப் பற்றி)
विश्वास्य	பெருமைப்படுத்தி
इदं	பெரிவருமாறு
अव्रजान्	விடுத்தார்:

ध्रुवं लोकविनाशाय पौलस्त्येनासि निर्मितः । तस्माच्चमयप्रभृति मृतकल्पः शयिष्यसे ॥

लोकविनाशाय	"உலக அழிவின் பொருட்டு
पौलस्त्येन	பௌஸ்தியரால்
निर्मितः असि	உண்டாக்கப்பட்டிருத் தின் தனை.
ध्रुवं	இது நிச்சயம்.

तस्मात्	ஆகையால்
अमयप्रभृति	இதுமுதல்
मृतकल्पः	செத்தவனுக்
शयिष्यसे	ஈ [கொப்பாய் தாங்கக்கடவாய்,"

ब्रह्मशापाभिभूतोऽथ निपपातायतः प्रभोः । ततः परमसंभ्रान्तो रावणो वाक्यमब्रवीत् ॥

अथ {
ब्रह्मशापाभिभूतः {
प्रभोः {
अयतः {
निपपात {
विवृद्धः काञ्चनो वृक्षः फलकाले निकृत्यते {

अयतः {
निपपात {
विवृद्धः काञ्चनो वृक्षः फलकाले निकृत्यते {
प्रजापते {
काञ्चनः {
वृक्षः {
विवृद्धः {
फलकाले {

न मिथ्यावचनश्च त्वं स्वप्स्यत्येष न संशयः ।
स्वप्स्यत्येष न संशयः ।
मिथ्यावचनः न संशयः ।
तथा तु

रावणस्य वचः श्रुत्वा स्वयंभूरिदमब्रवीत् ॥ ३० ॥
स्वयंभूः {
रावणस्य {
वचः {

शयिता ह्येष षण्मासानेकाहं जागरिष्यति । एकेनाह्ना त्वसौ वीरश्चरन्भूमिं बुभुक्षितः ॥ ३१ ॥
व्यात्तास्यो भक्षयेद्लोकान् संक्रुद्ध इव पावकः ॥ ३२ ॥
एषः हि {
षण्मासान् {
शयिता {
एकाहं {
जागरिष्यति {
वीरः {
असौ {
एकेन अह्ना तु {
बुभुक्षितः {

ततः {
रावणः {
परमसंभ्रान्तः {
वाक्यं {
अब्रवीत् {

न नम्रारं स्वकं न्याय्यं शशुमेवं प्रजापते ॥
निकृत्यते {
एवं {
स्वकं {
नम्रारं {
शशु {
न्याय्यं न {

कालस्तु क्रियतामस्य शयने जागरे तथा ॥
अस्य {
शयने {
जागरे {
कालः {
क्रियताम् {

॥ ३० ॥
श्रुत्वा {
इदं {
अब्रवीत् {

एकेनाह्ना त्वसौ वीरश्चरन्भूमिं बुभुक्षितः ॥ ३१ ॥
व्यात्तास्यो भक्षयेद्लोकान् संक्रुद्ध इव पावकः ॥ ३२ ॥
श्रुतिं {
चक्र {
व्यात्तास्यः {
संक्रुद्धः {
पावकः इव {
लोकान् {
भक्षयेत् {

सोऽसौ व्यसनमापन्नः कुम्भकर्णमवोधयत् । त्वत्पराक्रमभीतश्च राजा संप्रति रावणः ॥३३॥

வ்வராக்ரமபீத: { "தேவரீரது பராக்
கிரமத்தால் திசில்
கொண்ட "

ச: அந்த
அசௌ இந்த
ராவண ராவண
ராஜா மன்னன்

சம்பதி இப்பொழுது
வ்யஸன் அபந்: சங்கடத்தில் அகப்பட்ட
ஒருப்பவனாய்

ச அதனால்
கும்பகர்ணம் சும்பகர்ணனை
அவোধயத் எழுப்பியிருக்கிறான்.

स एष निर्गतो वीरः शिविरार्द्धीमविक्रमः । वानरान् भृशसंकुद्धो भक्षयन् परिधावति ॥

மீமவிக்ரம: "பயங்கரப்பிரதரபம்
படைத்தவனாகிய

ச: அந்த
ஏஷ: இந்த
வீர: வீரன் (சும்பகர்ணன்)
சிவிராவ் விடுதியிலிருந்து

நிர்மத: வெளிப்புறப்பட்டவ
னாய்

भृशसंकुद्ध: மிகச்சினங்கொண்டு
वानरान् வானரர்களை
भक्षयन् ஒழிப்பதற்காக
परिधावति வீரனாகி சென்றுகொ
ண்டிருக்கின்றான்.

कुम्भकर्ण समीक्ष्यैव हरयोऽथ प्रविद्रुताः । कथमेनं रणे क्रुद्धं वारयिष्यन्ति वानराः ॥३५॥

ஹரய: "வானரர்கள்
அथ இப்பொழுது
கும்பகர்ணம் சும்பகர்ணனை
சமீக்சய் ஏவ கண்டமாதிரித்தி
லேயே

மவிட்ருதா: ஓட்டமெடுத்துவிட்
டார்கள்.

रणे போரில்
क्रुद्धं கோபமடைந்த
एनं இவனை
वानरा: வானரர்கள்
कथं எகவனம்
वारयिष्यन्ति எதிர்க்கப்போகின்ற
னரோ?

उच्यन्तां वानराः सर्वे यन्त्रमेतत्समुच्छ्रितम् । इति विज्ञाय हरयो भविष्यन्तीह निर्भयाः ॥

வானரா: "வானரர்கள்
सर्वे எல்லோரும்
इह இப்பொழுது
एतत् 'இது
समुच्छ्रितं ஒழிவிவனந்த
यन्त्र ஒர் இயந்திரம்' என்று

उच्यन्तां சொல்லப்பட
इति திப்பு [வேண்டும்
हरय: வானரர்கள்
विज्ञाय என்னிக்கொண்டு
निर्भया: உடர்ந்தவர்களாய்
भविष्यन्ति நீரும்பார்கள்."

विभीषणवचः श्रुत्वा हेतुमत्सुमुखेरितम् । उवाच राघवो वाक्यं नीलं सेनापति तदा ॥३७॥

ராஃவ: ஸ்ரீராமர்
हेतुमत् யுத்தமானதும்
सुमुखेरितं இனிமையாய்ச் சொல்
ஸப்பட்டதுமான

விபீஷணவ: விபீஷணரது
வார்த்தைக்கு

शुवा திருச்செவி சாய்த்து
तदा அப்பொழுது [விட்டு
सेनापति போனதிபதியாகிய
नीलं நீலிணப்பார்த்து
वाक्यं ஒரு சொல்லை
उवाच பின்வருமாறு
அருளிச்செய்தார்:

गच्छ सैन्यानि सर्वाणि बभूवुः सिष्ठस्य पावके । द्वा राण्यादाय लङ्कायाश्चर्याश्वाप्यथ संकमान् ॥

पावके	"அக்னிபுகர், நீல !	ஹாஸி	கோட்டைவாயில்
गच्छ	நீ புறப்பட்டுப்போ		களிலும்
सर्वाणि	எல்லா	सर्वाः अपि "	கோட்டைக்கடுத்த கா
सैन्यानि	ஸசன்யங்களையும்		வல் விடுத்திகளிலும்
बभूवुः	அணிவகுத்து	संकमान् भव	அகழிப்பாலங்கனி
आदाय	அனமுத்துக்கொண்டு		லும்
लङ्कायाः	இலங்கையினது	तिष्ठस्व	காத்து நில.

शैलशृङ्गाणि वृक्षाश्च शिलाश्चाप्युपसंहर । तिष्ठन्तु वानराः सर्वे सायुधाः शैलपाणयः ॥ ३९ ॥

शैलशृङ्गाणि च	"மலைச்சிகரங்களையும்	सर्वे	எல்லோரும்
वृक्षान् शैवि	மரங்களையும்	सायुधाः	பேர்க்கருவி கொண்
शिलाः च	பாறைகளையும்		டகர்களாய்
उपसंहर	சேகரித்துவைப்பாய்.	शैलपाणयः	மலைகளைக் கையிடுவோர்
वानराः	வானரர்கள்		தியலர்களாய்
		तिष्ठन्तु	காத்துநிற்கட்டும்."

राघवेण समादिष्टो नीलो हरिचमूपतिः । शशास वानरानीकं यथावत्कपिकुञ्जरः ॥ ४० ॥

राघवेण	சூரிமரால்	नीलः	நீலன்
समादिष्टः	ஆக்குமாடுக்கப்பட்ட	यथावत्	அப்படியே
हरिचमूपतिः	வானரசேனாபதியும்	वानरानीकं	வானரசேனைக்கு
कपिकुञ्जरः	வானரோத்தமனு	शशास	கட்டளைவிட்டான்.
	பாகிய		

ततो गवाक्षः शरभो हनुमानद्गदस्तथा । शैलशृङ्गाणि शैलाभा गृहीत्वा द्वारमभ्ययुः ॥ ४१ ॥

ततः	அப்பொழுது	शरभः तथा	அக்கத லும்
शैलाभाः	மலையை திகர்த்தவர்	शैलशृङ्गाणि	மலைச்சிகரங்களை
	களான	गृहीत्वा	எடுத்துக்கொண்டு
गवाक्षः	கவாக்ஷனும்	द्वारं	கோட்டைவாயிலுக்கு
शरभः	சரபனும்	अभ्ययुः	வந்தனர்.
हनुमान्	ஹனுமான்		

रामवाक्यमुपश्रुत्य हरयो जितकाशिनः । पादपैर्दयनीरा वानराः परवाहिनीम् ॥ ४२ ॥

जितकाशिनः	எப்பொழுதும் வெ	उपश्रुत्य	கிரமேற்கொண்டு
	ந்றிபெற்று விளக்கும்	पादपैः	மரங்களோரடு
हरयोः	வானரசர்களும்	परवाहिनीं	சத்ருசேனையை
वीराः	ஞாயகளான		கோக்கி
वानराः	வானரசர்களும்	अर्दयन्	புறப்பட்டுச்சென்றார்
रामवाक्यं	சூரிமரது ஆக்கொ		கள்.
	வாய		

ततो हरीणां तदनीकमुग्रं रराज शैल्योचतद्दृष्टदस्तम् ।

गिरेः समीपानुगतं यथैव महन्महाम्भोधरजायमुग्रम्

॥ ४३ ॥

ततः	அப்பொழுது	समीपानुगतं	தாழ்வானாய்தான் கந்தி
हरीणां	வானரங்களின்	तत्	அந்த [நிற்கிற துறையை]
उग्रं	பயங்கரமானதும்	अनीकं	சேலையானது
शैल्योचत-	மலைகளே உயர்ந்திருப்பது	महन्	பெரிந்தும்
दृष्टदस्तम्	பிரந்த அழகியவை	उग्रं	பயங்கரமானதுமான
	கருகூடையதும்	महाम्भोधरजासं	காந்தமுகிழ்மண்டலம்
गिरेः	மலையின் (கடுவையின்)	यथा एव	எவ்வை
		रराज	விளங்கிற்று.

इत्थार्थे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकपष्ठितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 17314

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकः 2639

ஹிபுஷ்டிம: சர்ப:—அறுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் ॥ ४३ ॥

कुम्भकर्णसाल्वनम्—கும்பகர்ணனை சமாதானப்படுத்துவது.

स तु राक्षसशार्दूलो निद्रामदसमाकुलः । राजमार्गं श्रिया जुष्टं ययौ विपुलविक्रमः ॥ १ ॥

राक्षसशार्दूलः	இராக்ஷஸப்புலிபுரம்	सः तु	அவனும் (கும்பகர்ணனும்)
विपुलविक्रमः	பெரும் பிரதாப சாலியும்	श्रिया जुष्टं	திடுபொருத்திய
निद्रामदसमाकुलः	{ தூக்கத்தாலும் குடி வெறியாலும் கலங்கிப்பெயர்ந்தவனான	राजमार्गं	ராஜமுகிழ்ச்சி
		ययौ	சென்றான்.

राक्षसानां सहस्रैश्च वृतः परमदुर्जयः । गृहेभ्यः पुण्यवर्षेण कार्यमाणस्तदा ययौ ॥ २ ॥

तदा	அப்பொழுது	वृतः	சூழப்பட்டவனும்
परमदुर्जयः	பிக வெல்லத்தகியவன்	गृहेभ्यः	கிடுகல்கிருந்த
	கிய அவன்	पुण्यवर्षेण	புனர்தீர்த்தால்
राक्षसानां	ஆரக்கர்களின்	कार्यमाणः च	தீவதக்கப்பட்டவனும்
सहस्रैः	அநேகர்களால்	ययौ	சென்றான்.

स हेमजालविततं भानुभास्वरदर्शनम् । ददर्श विपुलं रम्यं राक्षसेन्द्रनिवेशनम् ॥ ३ ॥

सः	அவன்	विपुलं	விதானமானதும்
हेमजालविततं	பொன் காலாக்கம்	रम्यं	அழகியதுமான
	சூரியன்கொண்டிருந்ததும்	राक्षसेन्द्रनिवेशनं	ராக்ஷஸேந்திரனானது
भानुभास्वरदर्शनं	{ சூரியன்கொண்டிருந்தது		மாளிகையை
	கிண்கும் சேர்ந்ததும்	ददर्श	கண்டான்.

स तत्तदा सूर्य इवाभ्रजालं प्रविश्य रक्षोऽधिपतेर्निवेशम् ।

ददर्श दूरेऽभ्रजपासनस्थं स्वयंभुवं शक्र इवासनस्थम्

॥ ४ ॥

ச:	அவன்	தூர்	திறிது தூரத்தில்
ரக்ஷோதிபதே:	ராக்ஷஸமன் னனது	அசனஸ்த்	ஆஸனத்தில் வீற்றி
தத்	அந்த	அப்ரஜ்	தமையனாரை [ருக்குப்
நிவேச	அரண்மனைக்குள்	சக்ர:	இந்திரன்
சூர்ய:	சூரியன்	அசனஸ்த்	ஆஸனத்திலமர்ந்தி
அப்ரஜாலம்	கோகமண்டலத்தினுள்		ருக்கும்
ஹவ	எப்படியோ அப்படி	ஸ்வய்முவ்	பிரம்மதேவரை
ப்ரவிச்ய	புகுந்து	ஐவ	எவ்வாறோ அவ்வாறே
ததா	உப்பொழுது	ஐவம்	கண்டான்.

भ्रातुः स भवनं गच्छन्नशोगणसमन्वितम् । कुम्भकर्णः पदन्यासैरकम्पयत मेदिनीम् ॥

ச:	அந்த	பவன்	மாளிகையில்
கும்பகர்ண:	கும்பகர்ணன்	சுக்ஷத்	செல்கின்றவனாய்
ரக்ஷோணயமன்வितம்	ராக்ஷஸக்கூட்டங்கள்	பத்யாசை:	காலடிவைப்புகளால்
	நிறைந்த	மேடினி	பூமியை
ப்ராது:	தமையனாரது	அகம்பயத	அதிர்ச்செய்தான்.

सोऽभिगम्य गृहं भ्रातुः कक्ष्यामभिविगाह्य च । ददर्शोद्विगमासीनं विमाने पुष्पके गुरुम् ॥

ச:	அவன்	புஷ்பகே	புஷ்பக
ப்ராது:	தமையனாரது	விமானே	விமானத்தில்
கூஹ்	மாளிகையில்	அசீனம்	உட்கார்ந்திருக்கும்
அபிமம்	சென்று	கூர்	தமையனாரை
கக்ஷ்யா	கட்டுவரிசையை	உஹிம்	மணக்கலக்கமுற்றவ
அபிவிஹாஹ்ய ச	தரண்டிச்சென்றும்	உதர்	கவனித்தான். [ராய்

अथ दृष्ट्वा दशग्रीवः कुम्भकर्णमुपस्थितम् । तूर्णमुत्थाय संहृष्टः सन्निकर्षमुपानयत् ॥ ७ ॥

அய	அப்பொழுது	சஹ்ர:	களிகொண்டு
தசகண்டன்	தசகண்டன்	தூர்	சடக்கொன
கும்பகர்ண	கும்பகர்ணன்	உத்யாய	எழுந்து
உபஸ்திதம்	வந்துவிட்டவனாக	சன்னிகர்ஷ	சமீபத்திற்கு
ஐதூ	கவனித்து	உபானயத்	அழைத்துவந்தான்.

अथासीनस्य पर्यङ्के कुम्भकर्णो महाबलः । भ्रातुर्वचन्दे चरणौ किं कृत्यमिति चाब्रवीत् ॥

அய	அப்பொழுது	சரணौ	பாதங்களில்
மஹாபல:	மகா பலசாலியாகிய	வவதே	தண்டனிட்டான்.
கும்பகர்ண:	கும்பகர்ணன்	கி	"எது
பர்யங்கே	ஆஸனத்தில்	கூத்ய	செய்யப்படவேண்ட
அசீனஸ்ய	அமர்ந்திருக்கும்	இதி ச	என்றும் [டியது"
ப்ராது:	தமையனாரது	அப்ரவீத்	விண்ணப்பித்தாக்
			கொண்டான்.

भ्रातरं रावणः कुब्जं कुम्भकर्णमवस्थितम् । ईषतु परिवृत्ताभ्यां नेत्राभ्यां वावयमब्रवीत् ॥

ராவண: ராவணன்
குப்ஜ் கோபங்கொண்டு
இஷத் திறிது
பரिव்ருதாभ्यां சுழலும்
நெத்ராभ्यां கண்களுடன்
अवस्थितं விற்றிருக்கும்

भ्रातरं தம்பியாகிய
कुम्भकर्णं तु சும்பகர்ணனை கோக்கி
वावयं ஒரு மொழியை
अब्रवीत् பின்வருமாறு

புகண்ணுன் :

अद्य ते सुमहान् कालः शयानस्य महाबल । सुखितस्त्वं न जानीषे मम रामकृतं भयम् ॥

महाबल "மகா பலசாலியே!
अद्य இப்பொழுது
ते நீ
शयानस्य படுத்துறங்கி
कालः காலமானது
सुमहान् { அனேக விசேஷ சம்
பலங்களைக்கொண்
டாகிறது.

सुखितः சுகமாயிருக்கின்ற
त्वं நீ
मम எனக்கு
रामकृतं ராமனால் விளைந்த
भयं சங்கடத்தை
न जानीषे அறியாய்.

एष दाशरथी रामः सुग्रीवसहितो बली । समुद्रं सबलस्तीर्त्वा मूलं नः परिकुन्तति ॥१६॥

दाशरथि: "தசரதனின் புத்ர
னாகிய
एष: இந்த
बली பலசாலியாகிய
राम: ராமன்
सुग्रीवसहितः சுக்ரீவனுடன் கடவும்

सबलः சேனைகளுடன்
समुद्रं கடலை [கடவும்]
तीर्त्वा தாண்டிவந்து
मः நமது
मूलं வேரை
परिकुन्तति அறுத்து வருகின்

ருன்.

हन्त पश्यस्व लङ्कायां वनान्युपवनानि च । सेतुना सुखमागम्य वानरैर्कार्णवीकृतम् ॥१७॥

हन्त "ஐயோ!
लङ्कायां இலங்கையில்
वनानि காடுகளையும்
उपवनानि च சோலைகளையும்
पश्यस्व பாராய்.

सेतुना அனேகையக்கொண்டு
सुखं அனுகூலமாக
आगम्य வந்து
वानरैर्कार्णवीकृतं ஓரே குரங்குக் கடரை
கொப்பட்டது.

ये रक्षसां मुख्यतमा हतास्ते वानरैर्बुधि । लङ्का तावन्महाबाहो बालवृद्धावशेषिता ॥१८॥

रक्षसां அரசர்க்களுள்
ये எவர்கள்
मुख्यतमा: மிகச் சிறந்தவர்களோ
ते அவர்கள்
बुधि போலில்
वानर: குரங்குகளால்

हता: வதைக்கப்பட்டனர்.
महाबाहो மகாபாகுவே!
तावत् இப்பொழுது
लङ्का இலங்கை
बालवृद्धाव- } குழந்தைகளும் கிழ
शेषिता } வர்களும் மிஞ்சிய
தாக்கப்பட்டது.

वानराणां क्षयं युद्धे न पश्यामि कदाचन ॥ १९ ॥

யுद्धே   "போரில்
வானராणा   வானரர்களுக்கும்
क्षयं   அழிவை

கடாச்சன   எவ்விதத்திலும்
न पश्यामि   நான் அறிகிலேன்.

न चापि वानरा युद्धे जितपूर्वाः कदाचन ॥ २० ॥

யுद्धே   "போரில்
வானரா:   வானரர்களோ

கடாச்சன அபி   ஒருதரமேனும்
जितपूर्वाः न   முன்பு ஜிதக்கப்பட
வில்லை.

तदेतद्वयमुत्पन्नं त्रायस्वेमां महाबल । नाशय त्वमिमानय तदर्थं बोधिनो भवान् ॥ २१ ॥

மஹாபல   "மகா பலசாலியே!
तत्   அப்படிப்பட்டதாகிய
एतत्   இந்த
भयं   சங்கடமானது
उत्पन्नं   உண்டாகிநிற்கிறது;
इमां   இதை, (இலங்கையை)
त्रायस्व   காப்பாற்றுவாய்.

त्वं   நீ
अय   இப்பொழுது
इमां   இவர்களை
नाशय   ஒழித்துவிடு.
तदर्थं   அதற்காகத்தான்
भवान्   நீ
बोधितः   எழுப்பப்பட்டாய்.

शत्रुणा रुद्धनगरं युद्धे हतसुहृज्जनम् ॥ २२ ॥

सर्वक्षपितकोशं च स त्वमभ्यवपय माम् । त्रायस्वेमां पुरीं लङ्कां वाञ्छवृद्धावशेषिताम् ॥

ச: "அந்த
त्वं   நீ
मां   என்னை
युद्धे   போரில்
शत्रुणा   சத்ருவால்
रुद्धनगरं   முற்றுகையிடப்பட்ட
நகர்முடையவனாகவும்

हतसुहृज्जनं { பறிகொடுத்த உதவி
யானர்களை யுடையவ
னாகவும்

सर्वक्षपितकोशं च { முற்றிலும் காலியான
கஜானுடை யுடையவ
னாகவும்
अभ्यवपय   மனதிர்கொள்வாயாக
इमां   இந்த
वाञ्छवृद्धावशेषितां   குழந்தைகளும், சிழ
வர்களும் மிஞ்சிய
लङ्कां   இலங்கை
पुरीं   நகரை
त्रायस्व   காப்பாடாய்.

भ्रातुरर्थे महाबाहो कुरु कर्म सुदुष्करम् । मयैवं नोक्तपूर्वो हि कश्चिद्भ्रातः परंतप ॥ २४ ॥

மஹாபாஹி   "மகாபாருவே!
भ्रातुः अर्थे   தனமயனுக்காக
सुदुष्करं   அரிய
कर्म   செயலை
कुरु   புரிவாயாக.
परंतप   சத்ருக்களை தாழ்த்த
அடிக்கும்

भ्रातः   தம்பி!
मया   என்னால்
एवं   இவ்விதம்
उक्तपूर्वः न हि   நீ இதற்குமுன் சொல்
லப்படவில்லை என
कश्चिन्   நான் எண்ணுகிறேன்.

त्वय्यस्ति तु मम स्नेहः परा संभावना च मे । दैवासुरेषु युद्धेषु बहुशो राक्षसर्षभ ॥ २५ ॥
त्वया देवाः प्रतिव्यूह्य निर्जिताश्चासुरा युधि ॥ २६ ॥

மம	“எனக்கு	त्वया	உன்னால்
त्वयि तु	உன்னிடமே	दैवासुरेषु	தேவர்களில்
स्नेहः	அன்பானது	युद्धेषु	போர்களில்
अस्ति	விளங்குகிறது.	देवाः	தேவர்கள்
मे	எனது	प्रतिव्यूह्य	எதிர்த்துநின்றது
परा	எதிலும் போம்பட்ட	निर्जिताः	ஐரக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.
संभावना	வெகுமானமும்		
च	அப்படியே உன்னிடம்	युधि	போரில்
	விளங்கிற்று	असुराः	ஆசுரர்களும்
राक्षसर्षभ	ராக்ஷஸர் த்தம்!	च	அப்படியே ஐரக்கப்
बहुशः	அநேகந்தடைய		பட்டிருக்கிறார்கள்.

तदेतत्सर्वमातिष्ठ वीर्यं भीमपराक्रम । न हि ते सर्वभूतेषु दृश्यते सदृशो बली ॥ २७ ॥

भीमपराक्रम	“பயங்கரப்பிரதாபம் படைத்தவனை !	आतिष्ठ	கைக்கொள்வாயாக.
		सर्वभूतेषु	எல்லப்பிராணி
तत्	அந்த	ते	உனக்கு [களிலும்]
एतत्	இந்த	सदृशः	சமானமாகிய
वीर्यं	வீர்யம்	बली	பலசாலி
सर्वं	எல்லாவற்றையும்	दृश्यते न हि	காணப்படவேயில்லை.

कुर्वन् मे प्रियहितमेतदुत्तमं यथाप्रियं प्रियरण वान्धवप्रिय ।

स्वतेजसा विधम सपञ्चवाहिनीं शरद्वनं पवन इवोद्यतो महान्

॥ २८ ॥

प्रियरण	“போராளல்கொண் டோனை !	उद्यतः	கூழன்று கிளம்பும்
		महान्	பெரிய
वान्धवप्रिय	தனமவனிடம் வாத்தல் வயமுடையவனை !	पवनः	காற்றானது
यथाप्रियं	விரும்பினதும்	शरद्वनं	சரத்காலத்திய மேகத்தை
मे	எனக்கு	इव	எவ்வண்ணமோ
प्रियहितं	இஷ்டமானதும் நன் மைபயப்பதுமாகிய	स्वतेजसा	உனது ஆற்றலால்
उत्तमं एतत्	திறந்த இதை	सपञ्चवाहिनीं	சக்ருசேனையை
कुर्वन्	செய்வாயாக.	विधम	ஊதிவிடுவாயாக.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे द्विषष्टितमः सर्गः ॥

त्रिपष्टितमः सर्गः—அறுபத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம் || ६३ ||

कुम्भकर्णोपदेशः—கும்பகர்ணனது உபதேசம்.

तस्य राक्षसराजस्य निशम्य परिदेवितम् । कुम्भकर्णो वभाषेदं वचनं प्रजहास च ॥ १ ॥

कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	निशम्य	கேட்டு
तस्य	அந்த	प्रजहास	நகைதொண்டான்.
राक्षसराजस्य	இராசாஷஸக்கோமான்	इदं	பின்வரும்
	எனது	वचनं च	மொழியையும்
परिदेवितं	பரிதாபமொழியை	वभाषे	புகன்றான் :

दृष्टो दोषो हि योऽस्माभिः पुरा मन्त्रविनिर्णये । हितेष्वनभिरक्तेन साऽयमासादितस्त्वया ॥

पुरा	“முன்பு	दृष्टः	உத்தேசிக்கப்
मन्त्रविनिर्णये	மந்திராலோசனை	सः	அந்த [பட்டதோ
	செய்தபொழுது	अयं हि	இதுதான்
अस्माभिः	எங்களால்	हितेषु	யுத்தகிஷ்யங்களில்
यः	எந்த	अनभिरक्तेन	சடுபடாத
दोषः	தீப்பயல்	त्वया	உன்னால்
		आसादितः	ஆடையப்பட்டது.

शीघ्रं खल्वभ्युपेतं त्वां फलं पापस्य कर्मणः । निरयेष्वेव पतनं यथा दुष्कृतकर्मणः ॥ ३ ॥

दुष्कृतकर्मणः	“கொடும்பாபச்செயல்	पापस्य	பாப
	புரிந்தவனுக்கு	कर्मणः	செயலின்
निरयेषु	நரகங்களில்	पतनं	ஆபத்தானது
फलं	அனுபவித்தல்	त्वां	உனக்கு
यथा	எல்லண்ணமோ	शीघ्र एव	சடுதிகிலேயே
	ஆய்வண்ணமே	अभ्युपेतं खलु	கிட்டிகிட்டிதே!

प्रथमं वै महाराज कृत्यमेतदचिन्तितम् । केवलं वीर्यदर्पेण नानुबन्धो विचारितः ॥ ४ ॥

महाराज	“மகாராஜரே!	अचिन्तितं	ஆலோசிக்கப்பட
प्रथमं	முன்பே		வில்லை.
एतत्	இந்த	अनुबन्धः वै	மேன்மேலும் தீனை
*कृत्ये	கார்யம்		யும் பயனும்
वीर्यदर्पेण-	வீர்யத்தையும் செருக்	विचारितः न	எண்ணப்படவில்லை.
केवलं	கையுங்கொண்டு		
	மாத்திரம்		

यः पश्चात्पूर्वकार्याणि कुर्यादर्थमास्थितः । पूर्वं चापरकार्याणि न स वेद नयानयौ ॥ ५ ॥

यः	“எவன்	ாபகார्याणि	பின் செய்பவகேண்டிய
ऐश्वर्यं	யாவுருக்கும் மேலம்	पूर्व च	முன்னரும் [வைகளை]
	புட்டடை	कुर्यात्	செய்வானோ,
आस्थितः	கொண்டவனுப்	सः	அவன்
पूर्वकार्याणि	முன் செய்பவகேண்டி	नयानयौ	நன்னெறி, தீநெறி
	யவைகளை		இரண்டையும்
पश्चात्	பின்னரும்	वेद न	அறிந்தவனல்லன்.

देशकालविहीनानि कर्माणि विपरीतवत् । क्रियमाणानि दुष्यन्ति हवींष्यप्रयतेष्विव ॥ ६ ॥

देशकाल-	ஏற்ற இடம், ஏற்ற	अवयवेषु	பக்தியற்றவர்கள் விஷ
विहीनानि }	காலம் இன்னது	हवींषि	யாகங்கள் [யத்தில்]
विपरीतवत्	விபரீதமாய்	इव	எப்படியோ,
क्रियमाणानि	செய்யப்படும்		அப்படியே
कर्माणि	காரியங்கள்	दुष्यन्ति	தொந்தமுறுகின்றன.

त्रयाणां पञ्चधा योगं कर्मणां यः प्रपद्यते । सचिवैः समयं कृत्वा स सभ्ये वर्तते पथि ॥

यः	எவன்	पञ्चधा योगं	ஐவகையான சம்பந்
सचिवैः	மந்திரிகளோடு		தந்தை †
समयं	நிச்சயமான தித்தான்	प्रपद्यते	நன்கு கடைப்பிடித்
	தந்தை		தொழுகின்றானோ
कृत्वा	செய்து,	सः	அவன்
त्रयाणां कर्मणां	மூவகை விளைகளுக்	सभ्ये पथि	நல்ல நெறியில்
	கும்	वर्तते	நிற்கின்றான்.

* அதாவது : 1. தனது வல்லமைமேலிட்டிருக்கையில் தனது சத்ருவுடன் சண்டைக்குச் செல்லுதல். 2. தனது வல்லமையும் சத்ரு வல்லமையும் ஒத்திருக்கையில் அவனுடன் சமாதானம் செய்துகொள்ளுதல். 3. தனது வல்லமை சத்ரு வல்லமைக்கு சிறிப்பட்டிருக்கையில் சத்ருவுக்கு ஏதாவது கொடுத்த வணங்கிப் போதல் என்பன.

† அதாவது : 1. ஒரு காரியத்திலிதங்குமுன் அதை எப்படி ஆரம்பிக்குற தென்று பார்த்தல்; இது ஆரம்போபாயம். 2. அக்காரியத்தை நடத்தத் தன்னிடம் ஆட்சனார் பொருளும் பொதுயலகைகளாக இருக்கின்றனவாவென்று ஆலோசித்தல்; இது புருஷநிலை சம்பந்தம். 3. தான் ஆரம்பிக்கும் காரியம் இடத்திற்கும் காலத்திற்கும் ஒத்திருக்கி; தானென்று ஆரம்பித்து பார்த்தல்; இது தேசகால விபாகம். 4. ஆரம்பித்து நடத்தல்கால் ஏதாவது நடுவில் வாழுவண்டா னால் அதைச் சரிப்படுத்தும் வகை பார்த்தல்; இது வினிபாதப் பிரதீகாரம். 5. காரியத்தின் முடிந்ததுக்கொள்ளும் வகை பார்த்தல்; இது காரியத்தி என்பன.

यथागमं च यो राजा समयं विचिकीर्षति । बुध्यते सचिवान् बुद्ध्या सुहृदथानुपश्यति ॥

धर्ममर्थं च कामं च सर्वान्वा रक्षसां पते । भजेत पुरुषः काले श्रीणि द्वन्द्वानि वा पुनः ॥

रक्षसां	“திராட்சாஸார்களின்
पः	வேந்தே !
या	எந்த
राजा	மன்னன்
यथामयं	சாஸ்திர நூற்படி
समयं	குத்தரந்தந்தை
विचिकीर्षि	கெய்ய நினைக்கின்
सचिवान्	மந்திரிகளையும் [முனை
सुहृदः च	உற்றவர்களையும்
अनुपश्यति	அனுசரிக்கின்றமுனை,
बुद्ध्या च	ஸ்வபுத்தியைத்
	கொண்டும்

बुद्धाने	திரபாஸிக்கிமுனை
	அந்த
पुरुषः च	புருடன், தான்
धर्मं	தர்மத்தைப்போ
अर्थं च	அர்த்தத்தைப்போ
कामं वा	காமத்தைப்போ
बुद्धानि पुनः	புரகண்டுகளைப்போ
सीति	சூ. இ. முனை
सचिवान् वा	எல்லா உற்றையுமோ
काले	எந்த காலத்தில்
मनसि	மனசுமுன்.

त्रिषु चैतेषु यच्छ्रेष्ठं भुत्वा तन्नावबुध्यते । राजा वा राजमात्रो वा व्यर्थं तस्य बहुश्रुतम् ॥

राजा	“அரசுமுனை
वा	அல்லது
राजमात्रः	அரசனைத் தாள்ந்த
	லமுனை
त्रिषु	மூவ்வகையான
येतेषु	இவைகளில்,
	(வினைகளில்)
यत्	எது
श्रेष्ठं	சிறந்ததே,

तत्	அதை
भुत्वा	கெட்டு
अवबुध्यते न	{ மனதில் வாங்கிக் கொள்ளாமல் தூக்கு கின்றான்
वा	என்றால்
तस्य	அவனுக்கு
बहुश्रुतं	வெகுநூற்கல்வி
व्यर्थं च	வினை !

उपपदानं सान्त्वं वा भेदं काले च विक्रमम् । योगं च रक्षसां श्रेष्ठं तावुभौ च नयानयो ॥
काले धर्मार्थकामान यः समन्त्र्य सचिवैः सह । निषेवेतात्मवांल्लोके न स व्यसनपाप्नुवान् ॥

रक्षसां	“அரசர்களான
श्रेष्ठं	உத்தமமோ !
ल्लोके	உலகில்
काले	எற்றகாலத்தில்
यः	எவருமுருவன்
सान्त्वं	ஸாந்திரபாயத்தையும்
उपपदानं	தரமுபாயத்தையும்,
भेदं वा	வேதோபாயத்தையும்.
विक्रमं च	தண்டோபாயத்தை

उभौ	இரண்டு
नयानयो	நயனநினைவு களையும்
धर्मार्थकामान	{ தர்மத்தைப்பர், அர்த் தக்கையும், காமத் தையும்
काले	தக்க காலத்தில்
सचिवैः सह	மந்திரிகளுடன் கூட
संन्य	தொகுத்த
निषेवेत	கடைப்பிட்டுத் தாழுது

योगं च	{ ஆரம்போபாயம் முத லிய ஸாந்திரபாயத் தையும்,
सौ	அந்த

आश्वान्	பத்திரமானுவிய
सः च	அவனை
रक्षसं	அரசனை
आनुयात् न	அனுயாட்டான்.

हितानुबन्धमालोच्य कार्याकार्यमिहात्मनः । राजा सहार्थतत्त्वज्ञैः सचिवैः स हि जीवति ॥

इह	"இவ்வுலகில்	अर्थतत्त्वज्ञैः	{ விஷயத்தகனின் உண்மைகளை உள்ளடக்க உணர்ந்த
कार्याकार्यं	செய்யத்தக்கதையும், செய்வத்தகாததையும்	सचिवैः सह	மந்திரிகளுடன்கூட
आत्मनः	தனக்கு	आलोच्य	நிச்சயித்தறிந்து
हितानुबन्धं	{ மேன்மேலும் நன்மை பயக்கும் காரியத் தொடர்பையும்	सः	எவனோ அந்த
		राजा हि	மன்னனே
		जीवति	சுகமாய்வாழ்கின்றான்.

अनभिज्ञाय शास्त्रार्थान् पुरुषाः पशुबुद्धयः । प्रागल्भ्यादकुमिच्छन्ति मन्त्रेष्वभ्यन्तरीकृताः ॥

पशुबुद्धयः	"மிருகபுத்திகொண்ட	मन्त्रेषु	ஆலோசனை விஷயங்
पुरुषाः	புருஷர்கள்		களில்
शास्त्रार्थान्	சாஸ்திரவிஷயங்களை	अभ्यन्तरीकृताः	ஆமர்த்தப்பட்டவர்க
अनभिज्ञाय	உணராது	वस्तु	எடுத்துப்பேச [ளாய்
प्रागल्भ्यान्	படாடொபத்தால்	इच्छन्ति	விரும்புகிறார்கள்.

अशास्त्रविदुषां तेषां न कार्यमहितं वचः । अर्थशास्त्रानभिज्ञानां विपुलां श्रियमिच्छताम् ॥

अशास्त्रविदुषां	"சாஸ்திரமுணராது வர்களும்	इच्छतां	விரும்புகின்றவர்களு
			மான
अर्थशास्त्रानभिज्ञानां	விஷயவிதிகளையறியாதவர்களும்	तेषां	அவர்களுடைய
		अहितं	நீமை பயக்கும்
विपुलां	பெரும்	वचः	கொல்
श्रियं	செல்வமொன்றை	कार्यं न	கொள்வத்தக்கதன்று.

अहितं च हिताकारं धाष्टर्याज्जल्पन्ति ये नराः । अवैश्य मन्त्रवाङ्मनस्ते कर्तव्याः कृत्यदूषणाः ॥

ये	"எந்த	कृत्यदूषणाः	காரியத்தைப் பாழ்
नराः	புருஷர்கள்		படுத்திவிடும்
हिताकारं	நலிதமெனத்தோன்	ते	அவர்கள்
अहितं च	நீயதையும் [நாம்	अवैश्य	கவனித்து
धाष्टर्यान्	ததரியமாய்	मन्त्रवाङ्मनस्ते	{ ஆலோசனையில் புறக்
जल्पन्ति	எடுத்துரைக்கின் றார்களோ	कर्तव्याः	கணித்தத் தக்கவர் கள்.

विनाशयन्तो भर्तारं सहिताः शत्रुभिर्बुधैः । विपरीतानि कृत्यानि कारयन्तीह मन्त्रिणः ॥

इह	"இவ்வுலகில்	भर्तारं	எனதுமானனுக்கு
मन्त्रिणः	மந்திரிகள்	विनाशयन्तः	துரோகம் புரிபவர்
बुधैः	புத்திமான்களாகிய	विपरीतानि	விதேத [களாய்
शत्रुभिः	சத்ருக்களோடு	कृत्यानि	காரியங்களை
सहिताः	சேர்த்தவர்களாய்	कारयन्ति	செய்விக்கின்றார்கள்.

तान्भर्ता मित्रसङ्काशान्पित्रान्मन्त्रनिर्णये । व्यवहारेण जानीयात्सचिवानुपसंहितान् ॥

भर्ता	"ஐஸ்வர்யன்"	मन्त्रनिर्णये	ஆலோசித்து நிச்சயிக்க
मित्रसङ्काशान्	மித்ரர்கள் போலி		குங்காலை
	குந்தி		
अमित्रान्	சத்ருக்களாக	व्यवहारेण	விவகாரத்தால் (விவத யங்களைச் சொல்லும் பாதிசியல்)
उपसंहितान्	கூட விரும்பும்		
तान्	அந்த	जानीयात्	கண்டு கொள்ள
सचिवान्	மந்திரிகளை		வேண்டும்.

चपलस्येह कृत्यानि सहसाऽनुपधावतः । छिद्रमन्ये प्रपद्यन्ते कौञ्चस्य खमिव दिजाः ॥

इह	"இப்புவியில்"	छिद्रं	சுத்திரமால்
सहसा	ஆலோசனையில்	दिजाः	பறவைகள்
अनुपधावतः	இறங்கும்	कौञ्चस्य	கொஞ்சுகியில்
चपलस्य	சப்லசத்தனாகிய	खं	தூரத்திரத்தை
	ஒருவனுடைய	इव	எப்படியும்
कृत्यानि	காரியங்களை		அப்படியே
अन्ये	பிறர்கள் (சத்ருக்கள்)	प्रपद्यन्ते	புகடென்றார்கள்.

यो हि शत्रुमभिज्ञाय नात्मानमभिरक्षति । अवामोति हि सोऽनर्थान्स्थानाच्च व्यपरोष्यते ॥

यः	"எவன்"	सः	அவன்
शत्रुं	சத்ருவை	अनर्थान् हि	அனர்த்தங்களையே
अभिज्ञाय हि	தெரிந்துகொண்டும்	अवामोति	கூடகொஞ்சும்.
आत्मानं	தன்னை	स्थानान् च	பதனிலின்றும்
अभिरक्षति न	ரகலித்துக்கொள்	व्यपरोष्यते	கீழ்த்தள்ளப்பட்ட
	ளா திருக்கின்றாது		கனுகின்றான்.

यदुक्तमिह ते पूर्वं क्रियतामनुजेन च । तदेव नो हितं कार्यं यदिच्छसि च तत्कुरु ॥२१॥

ते	"தேவரீருக்கு"	नः	எமக்கு
पूर्वं	முன்பு	हितं	நன்மை பயக்கும்
अनुजेन च	தம்பியாலும்	कार्यं	செயல்
इह	இவ்வியதத்தில்	यत्	ஏத
यत्	எது	इच्छति	தேசுரீ விரும்புகின்
उक्तं	கொள்ளப்பட்டதோ		நீரோ
तत् एव	அதுதான்	तत् च	அதைமே
क्रियतां.	செய்யப்படவேண்டும்.	कुरु	செய்வீர்கள்

तच्च श्रुत्वा दशमीवः कुम्भकर्णस्य भाषितम् । भृकुटि चैव सञ्चक्रे कुट्टयैनमभाषत ॥२२॥

दशमीवः तु	தசகண்டனோ	कुट्टः	கோபலகொண்டவ
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது		ஒரு
तत्	அந்த	भृकुटिं सञ्चक्रे	புகுவம் தெறித்ததால்.
भाषितं श्रुत्वा	கொண்டிக் கேட்டு	एव एव	திவகை கோக்கியும்
च च	தவறாது	अभाषत	பின்வருமாறு
			மொழிந்தான்.

मान्यो गुरुरिवाचार्यः किं मां त्वमनुशाससि । किमेवं वाच्यं कृत्वा काले युक्तं विधीयताम्॥

गुरः	“தனமயனார்	एवं	இவ்விதம்
आचार्यः इव	ஆசிரியரென	वाच्यं कृत्वा	வாசியைக் கப்பென
मान्यः	கௌரவிக்கத்தக்கவர்.	किं	என்ன பயன் ?
त्वं	நீ	काले	இக்காலத்தில்
मां	எனக்கு [கையோ ?	युक्तं	உசிதமானது
अनुशाससि किं	உபதேசிக்கின்ற-	विधीयताम्	செய்யப்பட்டும்.

विभ्रमाश्रितमोहाद्वा वलवीर्याश्रयेण वा । नाभिपन्नमिदानीं यद्वचर्यास्तस्य पुनः कथाः ॥

विभ्रमान्	“காமகொட்டையின்”	अभिपन्नं न	முன் செய்துமுடிக்கப் படவில்லையோ
	அவசரத்தாலோ,	इदानीं	இப்பொழுது
चित्तमोहात् वा	புத்தியைக்கத்தாலோ	पुनः	மீளவும்
वल्मीक्याश्रयेण वा	ஆற்றலுமரண்மையும்	तस्य	அதனுடைய
	கொண்டிருப்பதாலோ	कथाः	வங்குறாராதிகள்
यत्	எதென்று	व्यथाः	கீழானவை.

अस्मिन्काले तु ययुक्तं तदिदानीं विधीयताम् । गतं तु नानुशोचन्ति गतं तु गतमेव हि॥

अस्मिन् काले	“இந்த சமயத்தில்	गतं	சென்றது
यत्	எது	गतं एव तु	சென்றதேதான்.
युक्तं	ஏற்றதோ	हि	ஆதலால்
तत् तु	அதுதான்	गतं तु	கடந்ததைக்குறித்து
इदानीं	இப்பொழுது	अनुशोचन्ति न	பெரிமோர்கள் வருந் தார்கள்.
विधीयतां	செய்யப்படவேண்டும்.		

ममापनयजं दोषं विक्रमेण समीकुरु । यदि खल्वस्ति मे स्नेहो विक्रमं वाऽवगच्छसि ॥

यदि वा कार्यमेतत्ते हृदि कार्यतमं मतम् ॥ २७ ॥

ते	“உனக்கு	कार्यतमं	அவச்யம் செய்யத்
मे	என்னிடம்	हृदि	மனதில் [தக்கதாக
खलु	உண்மையான	मतं यदि वा	தொன்றிலும்
स्नेहः	அன்பு	सम	எனது
अस्ति यदि	இருப்பினும்	अपनयजं	பிழையான நடத்தை யால் விளைந்த
विक्रमं	ஸ்வபராக்ரமத்தை	दोषं	குறையை
अवगच्छसि वा	நீ உள்ளாய். அதிர்ந்து கொண்டிருப்பினும்	विक्रमेण	பராக்ரமங்கொண்டு
एतत्	இந்த	समीकुरु	நீ சரிப்படுத்தி
कार्यं	காரியமானது		விடுவாயாக.

स सुहृदो विपन्नार्थं दीनमभ्यवपद्यते । स बन्धुषौपनीतेषु साहाय्यायोपकल्पते ॥ २८ ॥

ய: "எவன்
விபந்நார்க்கு
தீனம் கலக்கித்தனிக்ஞம்
ஒருவனை
அப்யவபத்யதே
ச: அவன்

சுஹ்ரு உற்ற துணைவன்.
ய: அவன்
அநீதேசு அக்கிரமிக்கார்கள்
விதயத்தினும்
சாஹாய்ய உபகல்பதே உதவிபுரிகிறானே,
ச: அவன்
வந்நு: "நணினன்"

तमयैव ब्रुवाणं तु वचनं धीरदारुणम् । रुष्टोऽयमिति विज्ञाय शनैः श्रृक्षणमुवाच ह ॥ २९ ॥

அய அப்பொழுது
ஏவ் மேற்கண்டவாறு
வசனம் சொல்லி
பீரதாருணம் தைரியமாகவும்
கடுமையாகவும்
புரவாணம் சொல்லும்
தீ அவனை
அய "இவன்"

रुष्ट: கோபங்கொண்டு
इति என்று
विज्ञाय அறிந்துகொண்டு
तु இவ்விதயத்தில்
शनै: மெதுவாய்
श्रृक्षणं இன்கையாய்
उवाच ह பேசுவாற்றான்.

अतीव हि समालक्ष्य भ्रातरं क्षुभितेन्द्रियम् । कुम्भकर्णः शनैर्वाक्यं वभाषे परिसान्त्वयन् ॥

கும்பகர்ண: கும்பகர்ணன்
ஆதரம் தனையனாரை
அதீவ மிக
क्षुभितेन्द्रियं हि புலன் பதறியவராயும்
समालक्ष्य கவனித்து

परिसान्त्वयन् தேற்றாவசெய்பவ
शनै: அமைதியாக [னும்
वाक्यं ஒரு சொல்லை
वभाषे பின்வருமாறு
எனப்பவாற்றான்:

अलं राक्षसराजेन्द्र सन्तापमुपपद्य ते । रोषं च संपरित्यज्य स्वस्थो भवितुर्भवेत् ॥ ३१ ॥

ராக்ஷசராஜேந்ரு "ராக்ஷஸமன்னர்
கோமானே!
தே
சந்தாபம் உபபத்ய அலம் ஸந்தாபங்கொண்டது
ரோஷம் கோபத்தை [போடும்.

संपरित्यज्य விட்டொழித்து
स्वस्थ: च சீமந்திகொண்டவ
राक्षसे
भवितुर्भवेत् தேவரீர் தூருக்க
வேண்டும்.

नैतन्मनसि कर्तव्यं मयि जीवति पार्थिव । तमहं नाशयिष्यामि यत्कृते परितप्यसे ॥ ३२ ॥

பாதிவ "மன்னவரே!
மயி நான்
जीवति உயிருடனிருக்கையில்
एतत् குடேதரன் தாம்
मनसि மனதில்
कर्तव्यं न கொள்ளத்தக்கதன்று.

यत्कृते எவன்காரணமாய்
परितप्यसे மனவேதனைபுறுகின்
நீரே
त அவனை
अहं நான்
नाशयिष्यामि அழித்துவிடுவேன்.

अवश्यं तु हितं वाच्यं सर्वावस्थं मया तव । वन्धुभावादभिहितं भ्रातृस्नेहाच्च पार्थिव ॥

மயா
தவ
சர்வாவஸ்தம்
ஹிதம்
அவஸ்யம்
வாச்யம் து

“என்னுள்
தேவரீருக்கு
எப்பிரகாரத்திலும்
வந்தியமானது
அவச்யமாய்
சொல்லக்கடவையே.

பார்थிவ
வந்துபாபாத்
அபிஹிதம்
பேர்தரோ!
உறவின் பான்மையா
ஊம்
ஸநேஹாதரவாஞ்சை
யா ஊம்
இது சொல்லப்
பட்டது.

सदृशं यत्तु कालेऽस्मिन्कर्तुं स्निग्धेन बन्धुना । शत्रूणां कदनं पश्य क्रियमाणं मया रणे ॥

ஸ்நிஃதேன
வந்துநா
அஸ்மிந்
காலே
யத்
கர்து சத்ரூஷம்

“கூடுதலாகியுள்ள
ஸநேஹாதரனா
இந்த
காலத்தில்
எதொன்று
செய்யத் தக்கதோ,

சத்ரூஷம்
கடனம் து
மயா
ரணே
கரியமாணம்
பச்ய
(அந்த) சத்ருக்களின்
அழிவையே
என்னுள்
போரில்
புரியப்படுவதாய்
தேவரீர் காண்பிராக.

अथ पश्य महाबाहो मया समरमूर्धनि । हते रामे सह भ्रात्रा द्रवन्तीं परवाहिनीम् ॥३५॥

மஹாபாஹோ
அத
சமரமூர்தனி
மயா
ரமே

“மஹாபாஹுவே!
இப்பொழுது
போர்முனையில்
என்னுள்
ராமன்

அநா சஹ
ஹதே
பரவாஹினிம்
தவந்திம்
பச்ய
தம்பதியோடுகூட
மாய்க்கப்படவும்
சத்ருமேனையை
ஒடுகின்றதாயும்
பார்ப்பீர்.

अथ रामस्य तदृष्ट्वा मयाऽऽनीतं रणाच्छिरः । सुखी भव महाबाहो सीता भवतु दुःखिता ॥

மஹாபாஹோ
அத
மயா
ரணாத்
அநிதம்
ராமஸ்ய
த

“ஹீரோ!
இப்பொழுது
என்னுள்
போரிட்டு
கொண்டுவரப்பட்ட
ராமனது
அந்த

சிர:
தத்ரூ
சுக்ஷி
அவ
சீதா
து:கிதா
அவது
தலைபை
கண்டபின்னர்
கருமுற்றவராய்
தேவரீர் இருப்பிராக.
வீதை
சேரகருமுற்றவராய்
ஐக்கட்டும்.

अथ रामस्य पश्यन्तु निधनं सुमहत्प्रियम् । लङ्कायां राक्षसाः सर्वे ये ते निहतबान्धवाः ॥

சுதூயா
யே
ராக்ஷஸா:
நிஹதவாந்ஹவா:
தே
சர்வே

“இலங்கையில்
எந்த
அரக்கர்கள்
பந்துக்களைப் பறி
கொடுத்தவர்களோ
அவர்கள்
எல்லோரும்

அத
சுமஹத்
பிரியம்
ராமஸ்ய
நிதனம்
பச்யन्து
இப்பொழுது
மிக
பிரியமான
ராமனது
மரணத்தை
கண்டுகடாகக்
காணட்டும்.

अथ शोकपरीतानां स्वबन्धुवधकारणात् । शत्रोर्युधि विनाशेन करोम्यासुप्रमार्जनम् ॥ ३८ ॥

अथ	"இப்பொழுது	स्वबन्धुवध-	தனது உறவினரின்
யுधि	போரில்	कारणात्	மரணநிமித்தமாய்
शतोः	சத்ருவின்	शोकपरीतानां	சோகத்தால் தவிப் பவர்களின்
विनाशेन	அழிவால்	आसुप्रमार्जनं	கண்ணீர்ப்பெருக்கை
अथ परितसङ्काशं समूर्यमिव तोयदम् । विकीर्णं पश्य समरे सुग्रीवं पुवगोत्तमम् ॥ ३९ ॥		करोमि	சிக்கிவிடுகின்றேன்.
परितसङ्काशं	"மிகைய சிதர்ந்தவ	सुग्रीवं	சுகிரீவனை
समूर्यं	சூர்யனோடு கூடிய	अथ	இப்பொழுது
तोयद् इव	மேகம் போன்றவனும்	समरे	போரில்
पुवगोत्तमं	வானரோத்தமனுமா	विकीर्णं	சினதக்கப்பட்டவனாய்
	சிய	पश्य	காண்பிராக.

कथं त्वं राक्षसैरेभिर्मया च परिरक्षितः । जियांसुभिर्दाशरथि वध्यसे त्वमिहानय ॥ ४० ॥

त्वं	"தேவரீர்	अनय	குத்தமற்றவரே!
दाशरथि	தசரதன் பிள்ளையை	इह	இப்பொழுது
जियांसुभिः	கொல்ல ஆவல்	त्वं	தேவரீர்
युभिः	இந்த [கொண்ட	कथं	எப்படி
राक्षसैः	ராஷஸைர்களாலும்	वध्यसे	அவனால் வதைக்கப் படுவீர்?
मया च	அடியேனாலும்		
परिरक्षितः	குற்றஞ் காக்கப் பெற்றிருக்கிறீர்.		

अथ पूर्वं हते तेन मयि त्वां हन्ति राघवः । नाहमात्मनि सन्तापं गच्छेयं राक्षसाधिप ॥

राक्षसाधिप	"ராஷஸமன்னு!	त्वां	தேவரீரை
पूर्वं	முதலில்	हन्ति	கொல்லான்.
मयि	நான்	अहं	நான்
तेन	அவனும்	आत्मनि	என் உடம்பத்தில்
हते अथ	கொல்லப்பட்ட பிறகே	सन्तापं	துய்கை
राघवः	ரஃபன்	न गच्छेयम्	தகடமேன்.

कामं त्विदानीमपि मां व्यादिश त्वं परन्तप । न परः श्रेणीयस्ते युद्धायातुल्यविक्रम ॥

अतुल्यविक्रम	"ஒப்பற்ற பிரதாப	युद्धाय	போருக்கு
	சாதிவே!	व्यादिश	கூறுபுகிராக.
कामं	இதெல்லாமிருக்	परन्तप	சத்ருமற்றதராக
	கட்டும்.	परः	மற்றொருவன்
त्वं	தேவரீர்	ते	தேவரீரால்
इदानीं तु	இக்கணமே	श्रेणीयः न	அனுப்பப்படக் கூடாது.
मां अपि	என்னையே		

अहमुत्सादयिष्यामि शत्रूंस्तव महाबल

॥ ४३ ॥

महाबल "மகாபலம் பலாத் தவரே!

अहं तव "நான் தேவரீரது

शत्रून् उत्सादयिष्यामि "சத்ருக்களை அதனோ அழித்துவிடுகின்றேன்.

यदि शक्रो यदि यमो यदि पावकमारुतौ । तानहं योधयिष्यामि कुबेरवरुणावपि ॥ ४४ ॥

शक्रः यदि "இந்திரனுமிருந்தாலும் சரி

कुबेरवरुणौ "குபேரனும் வருணனும் மாயிருந்தாலும் சரி

यमः यदि "யமனுமிருந்தாலும் சரி

तान् अपि "தான் அவர்களுையும்

पावकमारुतौ यदि "அக்னிபும் வாயுவும் மிருந்தாலும் சரி

योधयिष्यामि "எதிர்த்துப்போரிடுவேன்.

गिरिमात्रशरीरस्य शितशूलधरस्य मे । नर्दतस्तीक्ष्णदंष्ट्रस्य विभीषाच्च पुरन्दरः ॥ ४५ ॥

गिरिमात्रशरीरस्य "மலைபோன்ற தேகம் கொண்டவனும்

मे "நான்

शितशूलधरस्य "கரிய சூலாயுதமேந்தியவனும்

नर्दतः "கர்ஜனை விடுகையில்

तीक्ष्णदंष्ट्रस्य "கொடும் கோரப்பற்களுற்றவனுமான

पुरन्दरः च "இந்திரனும்

अथ वा त्यक्तशस्त्रस्य मुद्रतस्तरसा रिपून् । न मे प्रतिमुखे स्थातुं कश्चिच्छक्तो जिजीविषुः ॥

अथ वा "அவ்விருக்கட்டும்.

प्रतिमुखं "எதிரில்

त्यक्तशस्त्रस्य "ஆயுதங்களை அகத்தி

स्थातुं "நிற்க

तरसा "பலத்தால்

जिजीविषुः "உயிரோடிருக்க

रिपून् "சத்ருக்களை ஆசைகொண்ட

मुद्रतः "பிண்டமாக்கும்

कश्चित् "எவனும்

मे "எனக்கு வல்லவனுக்கான்.

शक्तः न

नैव शक्त्या न गद्या नासिना निशितैः शरैः । हस्तौभ्यामेव संख्यो हनिष्याम्यपि वज्रिणम् ॥

शक्त्या एव न "வேலாயுதத்தாலும் மல்ல;

हस्तभ्यां एव "இருகரங்களாலே

गद्या न "கத்தையாலும் மல்ல;

संख्यः "தகைத்தவனாய்

असिना "சத்தியாலும்

वज्रिणं अपि "வஜ்ராயுதம் பிடித்தவனாயும் இந்திரனையும்

निशितैः शरैः "கரியபாணங்களாலும்

हनिष्यामि "கொன்று விழுத்து

न "அல்ல.

வேன்.

यदि मे मुष्टिवेगं स राघवोऽय सद्दिष्यते । ततः पास्यन्ति वाणौघा रुधिरं राघवस्य तु ॥

सः राघवः "அந்த ராமன்

ततः "அதன்பிறகே

अस्य "இப்பொழுது

वाणौघाः "சரஜாலங்கள்

मे "எனது

राघवस्य "ராமனின்

मुष्टिवेगं तु "முஷ்டிவேகத்தையும்

रुधिरं "ரத்தத்தை

सद्दिष्यते यदि "பொறுப்பானேயானால்

पास्यन्ति "குடிக்கப்போகின்றனர்.

अचिन्तयित्वा बाणौघाद्यधिरं राघवस्य च । लक्ष्मणस्य च पास्यामि चिरकालं विपासितः॥

चिरकालं "வெகுநாளாகவும்,
विपासितः தாகவிடாம்கொண்ட
बाणौघान् கணபரிகளை [நான்
अचिन्तयित्वा பொருட்படுத்தாது

राघवस्य च रामனுடையவும்,
लक्ष्मणस्य च லக்ஷ்மணனுடையவும்
रुधिरं ரத்தத்தை
पास्यामि பருகுவேன்.

चिन्तया बाध्यसे राजन्किमर्थं मयि तिष्ठति । सोऽहं शत्रुविनाशाय तव निर्यातुमुद्यतः ॥

राजन् "மன்னவரே!
मयि அடியேன்
तिष्ठति காத்துநிற்கையில்
किमर्थं ஏன்
चिन्तया சிந்தையால்

बाध्यसे தான் புறுகின்றீர் ?
सः अहं அந்த நான்
तव தேவரீரது
शत्रुविनाशाय சத்ருக்களையழிக்க
निर्यातु उद्यतः புறப்பட்டுகிட்டேன்.

मुख्यं रामाद्भयं राजन्हनिष्यामीह संयुगे । राघवं लक्ष्मणं चैव सुग्रीवं च महाबलम् ॥

हनुमन्तं च रक्षोघ्नं लङ्का येन प्रदीपिता

॥ ५१ ॥

राजन् "அரசரே!
रामात् रामவரிடத்திலிருந்து
भयं பயத்தை
मुख "கிட்டெொழிப்பீராக.
संयुगे போரில்
राघवं रामனையும்
लक्ष्मणं च லக்ஷ்மணனையும்
सुग्रीवं च சுக்ரீவனையும்,

येन எவனால்
लङ्का இலங்கை
प्रदीपिता கொளுத்தப்பட்ட
रक्षोघ्नं தேர அந்த
महाबलं ஆரக்கர்களை மாய்த்த
हनुमन्तं च மகாபலசாலியாகிய
इह एव இஹமாமுதே
हनिष्यामि கொள்றுகிடுகேன்.

हरीश्चापि हनिष्यामि संयुगे समवस्थितान् ।

असाधारणमिच्छामि तव दातुं महयशः ॥

संयुगे "போரில்.
समवस्थितान् எதிர்த்துநிற்கின்ற
हरीन् अपि குரங்குகளையும்
हनिष्यामि கொள்றுகிடுகின்
தேன்.

तव தேவரீருக்கு
असाधारणं அசாதாரணக்கு
महन् பெரும் [கிட்டாத
यशः புக்கை
दातुं கிளைகிக்க
हनिष्यामि கிடுகிடுகிறேன்.

च अतन्ना

यदि चेन्द्राद्भयं राजन्यादि वाऽपि स्वयम्भुवः । तत्तेऽहं नाशयिष्यामि नैशं तप इवांशुमान् ॥

तत् त्वம்

राजन् "மன்னவரே!
ते தேவரீருக்கு
इन्द्रात् இத்திரனிடத்தி
भयं ஆபத்த [கிருந்து
यदि च இருக்கதாலும் சரி
स्वयम्भुवः பிரம்மதேவரிட
यदि वा இருந்தாலும் சரி

तत् त्वம் அதையும்
अंशुमान् அந்தரவன்
नैशं இரணின்
तपः இருளை
इव எவ்வண்ணமோ
अहं நான் [அவ்வண்ணமே
नाशयिष्यामि ஒழித்துகிடுகின்
தேன்.

अपि देवाः शयिष्यन्ते कुद्रे पयि महीतले । यमं च शययिष्यामि भक्षयिष्यामि पावकम् ॥
आदित्यं पातयिष्यामि सनक्षत्रं महीतले ॥ ५४ ॥

मयि	"நான்	शययिष्यामि	கொட்டமடக்கிவிடு
कुद्रे	கோபங்கொண்டு	पावकं	ஆக்ரினையயும் [வேன்,
	விடிவன்	भक्षयिष्यामि	விழுங்கிவிடுவேன்,
देवाः अपि	தேவர்களுள்	आदित्यं च	சூரியனையும்
महीतले	பூமியில்	सनक्षत्रं	நக்சத் திரங்களுடன்
शयिष्यन्ते	விழுந்தப்படுபவர்கள்,	महीतले	பூமியில்
यमं च	எய்யையும்	पातयिष्यामि	விழுத்துவேன்,

शतक्रतुं वधिष्यामि पास्यामि वरुणालयम् । पर्वताञ्चूर्णयिष्यामि दारयिष्यामि मेदिनीम् ॥

शतक्रतुं	"இந்திரனை	पर्वतान्	மலைகளை
वधिष्यामि	பாய்த்துவிடுவேன்,	चूर्णयिष्यामि	துகரைக்கிவிடுவேன்,
वरुणालयं	கடலை	मेदिनीं	பூமியை
पास्यामि	பருகுவேன்,	दारयिष्यामि	பினத்துவிடுவேன்,

दीर्घकालं प्रसुप्तस्य कुम्भकर्णस्य विक्रमम् । अद्य पश्यन्तु भूतानि भक्ष्यमाणानि सर्वशः ॥

दीर्घकालं	"நீண்டகாலம்	अद्य	இப்பொழுது
प्रसुप्तस्य	உறங்கிக்கிடந்த	भक्ष्यमाणानि	விழுங்கப்படும்
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது	सर्वशः भूतानि	எல்லாப்பிராணிகளும்
विक्रमं	பிரதரபத்தை	पश्यन्तु	பார்க்கட்டும்,

नन्विदं त्रिदिवं सर्वमाहारस्य न पूर्यते ॥ ५७ ॥

ननु	"இப்பொழுது	सर्वं	எல்லாமும்
इदं	இந்த	आहारस्य	ஆகாரத்திற்கு
त्रिदिवं	மூன்று	पूर्यते न	பொதாது.

वधेन ते दाशरथेः सुखाहं सुखं समाहर्तुमहं व्रजामि ।

निहत्य रामं सह लक्ष्मणेन खादामि सर्वान्हरियूथमुख्यान् ॥ ५८ ॥

अहं	"நான்	लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணனோடு
दाशरथेः	ராசரணது	सह	கூட
वधेन	வதைப்பால்	रामं	ராமனையும்
ते	தேவர்களுக்கு	हरियूथमुख्यान्	வானரர்களைத்தலை வர்கள்
सुखाहं	பாக்கியத்திற்கு		
	கொடுத்துவைத்த	सर्वान्	எல்லோரையும்
सुखं	சுகத்தை	निहत्य	கொன்று
सनाहर्तुं	விளைவிக்க	खादामि	மென்று விழுங்கு கிடுறன்.
व्रजामि	இதேரெல்கின்றேன்,		

रमस्य कामं पिव चाश्ववार्ष्णीं कुरुष्व कृत्यानि विनीयतां ज्वरः ।

मयाऽथ रामे गमिते यमक्षये चिराय सीता वशगा भविष्यति ॥ ४९ ॥

காம்	“யதேசனையாய்”	मया	என்னால்
रमस्य	இன்பம் அனுபவிப்பதும்.	अथ	இப்பொழுது
अश्ववार्ष्णीं च	சிறந்த மத்யந்தையும்	रामे	ராமன்
पिव	பருகும்.	यमक्षयं	எமனது விடுதிக்கு
कृत्यानि	செய்யவேண்டிய அனுகூல	गमिते	அனுப்பப்பட்டுவிட்டான்
कुरुष्व	செய்யும். [கவலை	सीता	சீதை
ज्वरः	மனக்கவலை	चिराय	கடைசியாய்
विनीयतां	விட்டுப் பிரித்துப் பட்டும்.	वशगा भविष्यति	வசப்பட்டுவிடுவான்.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे त्रिपष्ठितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 17401

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 2726

चतुःपष्ठितमः सर्गः—अनुपத்துநான்காவது ஸர்க்கம். ॥ ६४ ॥

महोदरेण कुम्भकर्णमर्त्स्ननम्—மஹோதரன் தும்பகர்ணனையதுட்டுவது.

तदुक्तमविकायस्य बलिना बाहुशालिनः । कुम्भकर्णस्य वचने श्रुत्वा च महोदरः ॥ १ ॥

महोदरः	மஹோதரன்	कुम्भकर्णस्य	தும்பகர்ணனது
अविकायस्य	பெரும் உடலுடைய வலும்	तत्	அந்த
बाहुशालिनः	பெருங்கைகளைவாய்ந்த வலும்	उक्तं श्रुत्वा	சொல்லைத் கேட்டு
वचने		वचने	ஒரு சொல்லை
श्रुत्वा		उवाच	பின் வருமாறு

कुम्भकर्ण कुले जातो धृष्टः प्राकृतदर्शनः । अवलिप्तो न शक्नोति कृत्यं सर्वत्र वेदितुम् ॥

कुम्भकर्ण	“தும்பகர்ணனாரே !”	अवलिप्तः	செருக்குத் தலைக்கே
कुले	கற்குடைத்திற்		மவருமாகிய நீர்
जातः	பிறந்தவரும்	सर्वत्र	எல்லாவிடங்களும்
धृष्टः	அதிசம்பிரசங்கியும்		களிலும்
प्राकृतदर्शनः	அற்புதமானக்கருதலுடைய வரும்	कृत्यं	செய்யவேண்டியதை
		वेदितुं न शक्नोति	அறிய வல்லாரகிர்.

न हि राजा न जानीते कुम्भकर्णं नयानयौ । त्वं तु कैशोरकाक्षः केवलं वक्तुमिच्छसि ॥

कुम्भकर्ण	“தும்பகர்ணனாரே !”	तु	நீ
राजा हि	மன்னரோ	धृष्टः	அதிகம்பிரசங்கியாய்
नयानयौ	கீதி அறிஞர்கள் இருவர் வரும்	कैशोरकाक्षः केवलं	கேசவனம் கிறியின்கைத் தனத்தால்
न जानीते न	அறியாதவரல்லர்.	वक्तुं	எடுத்துரைக்க
		इच्छसि	துணிந்தீர்.

स्थानं वृद्धिं च हानिं च देशकालविभागवित् । आत्मनश्च परेषां च बुध्यते राक्षसर्षभः ॥

देशकाल- विभागवित्)	"எற்ற இடம் என்ற காலம் இவைகளை புணர்ந்த	பேரோர்	சத்ருக்களுடையவும் ஆதிக்கத்தையும் குறைவையும் ஒத்த நிலையையும் அறிந்திருக்கின்றார்.
राक्षसर्षभः	ராஷஸத்தலைவர்	स्थानं	
आत्मनः च	தன் னுடையவும்	बुध्यते	

यत्त्वशयं बलवता कर्तुं प्राकृतबुद्धिना । अनुपासितवृद्धेन कः कुर्यात्सादृशं बुधः ॥ ५ ॥

बलवता	"பலவானும்	यत्	எது
अनुपासितवृद्धेन	பெரியோர் சினையு, பெருதவனுமாகிய	अशयं	தகாததோ
प्राकृतबुद्धिना तु	அற்புத்தியோன்	सादृशं	அப்படிப்பட்டதை
कर्तुं	ஆளுங்கூட செய்ய	बुधः	புத்தியானாகிய
		कः	எவன்
		कुर्यात्	செய்வான் ?

यांस्तु धर्मार्थकापांस्त्वं ब्रवीषि पृथगाश्रयान् । अनुबोद्धुं स्वभावे तान्हि लक्षणमस्ति ते ॥

त्वं	"நீர்	तान्	அவைகளை
यान्	எந்த	स्वभावे	உண்மையில்
धर्मार्थकामान्	தர்மம், அர்த்தம், கா மம் இவைகளை	अनुबोद्धुं	அறிய
पृथगाश्रयान्	வெவ்வேறு காலத்திற் குரியவைகளாக	ते तु	தேவரீருக்கோ
ब्रवीषि	உரைத்தீரோ	लक्षणं	யோக்கியதை
		अस्ति न हि	இல்லையே.

कर्म चैव हि सर्वेषां कारणानां प्रयोजनम् । श्रेयः पार्थीयसां चात्र फलं भवति कर्मणाम् ॥

सर्वेषां	"எல்லா	पार्थीयसां	மிகப்பாப
कारणानां हि	உத்தேசங்களையும்	कर्मणां च	செயல்களுக்கும்
प्रयोजनं	முடிவிட - து	श्रेयः	நல்ல
कर्म एव	செய்கையே.	फलं च	பலனும்
भवति	இவ்வுலகில்	भवति	கிடைக்கிறது.

निःश्रेयसफलावेव धर्मार्थावितरावपि । अधर्मानर्थयोः प्राप्तिः फलं च प्रत्यवायिकम् ॥ ८ ॥

इत्थौ	மற்ற	अधर्मानर्थयोः	அதர்மம், அனர்த்தம் இவ்விஷயங்களில்
धर्मार्थे अपि	தர்மம், அர்த்தம் இரண்டும்	प्रत्यवायिकं	தீய
निःश्रेयसफलो एव	நற்பயன்களையே கொண்டவைகள்.	फलं च	பலனும்
		प्राप्तिः	கிடைக்கிறது.

ऐहलौकिकपारत्रं कर्म पुंभिर्निषेव्यते । कर्मण्यपि तु कल्याणि लभते काममास्थितः ॥

புமி:	"புருஷர்களால்	காம்	காமபுருஷர்த் தத்
ऐहलौकिकपारत्रं	{ இவ்வுலகுக்குகந்த தும், அவ்வுலகுக் குகந்ததுமான	आस्थितः तु	கைக்கொண்ட ஒருவ
कर्म	செயலானது	कल्याणि	நன்மை [னும்]
निषेव्यते	நடத்தப்படுகிறது.	कर्मणि अपि	பயன்களையே
		लभते	அடைகிறான்.

तत्र कद्रुमिदं राज्ञा हृदि कार्यं मतं च नः । शत्रौ हि साहसं यस्यात्किमिवात्रापनीयताम् ॥

तत्र	"அவ்விஷயத்தில்	मते च	சம்மதமே.
राज्ञा	மன்னவரால்	शत्रौ	சத்துருவிஷயத்தில்
हृदि	மனதில்	साहसं	அடாத செயல்
कद्रुमिदं	கொள்ளப்பட்ட	स्यात् यत्	எற்படுமானால்
हदं	இந்த	अस	இதில்
कार्यं	காரியம்	किं इव	என்னதான்
नः हि	நமக்கும்	अपनीयताम्	குறைந்ததுகிடும்?

एकस्यैवाभियाने तु हेतुर्यः प्रकृतस्त्वया । तत्राप्यनुपपन्नं ते वक्ष्यामि यदसाधु च ॥११॥

त्वया	"உம்மால்	तत्र अपि	அவ்விஷயத்திலும்
एकस्य एव)	ஒருவனாகவே எதிர்த்	असाधु	பொருத்தாதது
अभियाने }	துப்போரிடுவதில்	यत् तु	எதுவே! அதையும்
यः	எந்த	अनुपपन्नं च	தகாததையும்
हेतुः	காரணம் (தன்பலம்)	ते	உனக்கு
प्रकृतः	எடுத்துக்காட்டப் பட்டதோ	वक्ष्यामि	எடுத்துக்காப்பேன்.

येन पूर्वं जनस्थाने बहवोऽतिवृत्ता हताः । राक्षसा राघवं तं त्वं कथमेको जयिष्यसि ॥

पूर्वं	"முன்பு	हताः	கொல்லப்பட்டார்
जनस्थाने	ஜனஸ்தானத்தில்	तं राघवं	அந்த ராமனை [கனோ
येन	எவனால்	त्वं	நீ
अतिवृत्ताः	அதிபலசாலிகளாகிய	एकः	ஒருவனும்
बहवः	பல	कथं	எம்மனம்
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	जयिष्यसि	வெற்றிக்கொள்வாய்?

ये पुरा निर्जितास्तेन जनस्थाने महौजसः । राक्षसांस्तान्पुरे सर्वान्भीतानयापि पश्यसि ॥

पुरा	"முன்பு	तान्	அந்த
तेन	அவனால்	राक्षसान्	அரக்கர்கள்
जनस्थाने	ஜனஸ்தானத்தில்	सर्वान्	எல்லோரையும்
महौजसः	மகாப்பிரதாபசாலி	अथपि	இப்போதும்
ये	எவர்கள் [கனான	भीतान्	திகில்கொண்டவர்க
निर्जिताः	முறியடிக்கப்பட்டார் கனோ	पुरे	பட்டணத்தில் [ளாய்
		पश्यसि	பார்க்கின்றீரே!

तं सिंहमिव संकुद्धं रामं दशरथात्मजम् । सर्वं मुग्धमिवानुध्य प्रबोधयितुमिच्छसि ॥ १४ ॥

சங்குத்
சிங் இவ
தசரதன்
ச ராமன்
சுத
“சினங்கொண்ட
சிக்கம்போன்ற
தசரதன் பிள்ளையான
அந்த ராமனை
தூக்குகின்ற

சர
இவ
ஆனு
புபு
இசு
நாகத்தை
எப்படியோ அப்படி
சீண்டி
எழுப்ப
தூணிகின்றனா.

ज्वलन्तं तेजसा नित्यं क्रोधेन च दुरासदम् । कस्तं मृत्युमिवासह्यमासादयितुमर्हति ॥ १५ ॥

தெஜசா
கோபேன
நித்யம்
ஜ்வலந்த்
துரஸத்
“பிரதாபத்தாலும்
கோபத்தாலும்
எப்பொழுதும்
ஜ்வலிப்பவனும்
கிட்ட அணுகமுடியா
தவனும்

மூய் இவ
அவ
ச
க:
ஆசா
அஹி
எமன்போன்ற
அசுத்தமரணவனும்
அவனை
எவன்
எதிர்க்க
சக்தனாயிருக்கிறான்?

संशयस्थमिदं सर्वं शत्रोः प्रतिसमासने । एकस्य गमनं तत्र न हि मे रोचते भृशम् ॥ .

சனோ:
புதிரிசமான்
இத்
சர்வ
சன்சயஸ்தம்
“சத்தருவை
எதிர்த்துப்போராடு
வதில்
இந்த
எல்லாமும்
ஆபத்திற்கிடமானதே.

தவ
புசு
மே
மூர்
ந ரோசை
அங்கு
ஒருவன் போதலென்
பதே
எனக்கு
பிகவும்
பிடித்ததாயில்லை.

हीनार्थः सुसमृद्धार्थं को रिपुं प्राकृतं यथा । निश्चित्य जीवितस्यागे वशमानेतुमिच्छति ॥

ஹீனார்த:
க:
சுபமூத்
ரிபு
ஜீவிரியா
“குறைந்த உபகரண
எவன் [கருணை
நிறைந்த உபகரணம்
கருணை
சத்ருவை
உரி மாப்பதில்

நிசு
பூத்
யதா
வச வானே
இசு
நிச்சயங்கொண்டு
பரமரபுருஷனை
எப்படியோ அப்படி
யே
தன்வசப்படுத்த
தூணிர்தவனுகின்றான்.

यस्य नास्ति मनुष्येषु सदृशो राक्षसोत्तम । कथमाशंससे योद्धुं तुल्येनेन्द्रविवस्वतोः ॥

ரகஸோத்ம
யஸு
சதூ:
மனுவேசு
அஸ்தி ந
“ராகஸோத்ம
எவனுக்கு
சமமானவன்
மனுஷ்யர்களில்
இல்லைபோ

இந்திரனுக்கும் சூரிய
னுக்கும்
சமமான அவினேடு
போர்பூரிய
எல்லாம்
ஆசனம்
நினைக்கின்றனா ?

एवमुक्त्वा तु संरब्धः कुम्भकर्णं महोदरः । उवाच रक्षसां मध्ये रावणं लोकरावणम् ॥

செய்த
மஹோதரன்
கும்பகர்ணனைப்
பார்த்து

मध्ये
लोकरावणं
रावणं
उवाच
मत्तिलि
உலகத்திலேயே சுதற
• வாடிக்கும்
ராவணனைப்பார்த்து
சென்வருமாறு
சென்னான் :

लब्ध्वा पुनस्त्वं वैदेहीं किमर्थं संभजल्पसि । यदाचलसि तदा सीता वशगा ते भविष्यति॥

உ
வீ
கலவா புன:
கிமர்த்
சம்ஜல்பசி
தேவரீர்
வரீதையை
அடைந்த பின்னர்
எதற்காக
பேசிக்கொண்டிருக்
கிறீர் ?

इच्छसि यदि
तदा
सीता
ते
वशगा भविष्यति
தேவரீர் இஷ்டம்
கொண்டால்
அப்பொழுது
வரீதை
தேவரீருக்கு
வசப்பட்டிடுகிறான்.

इष्टः कश्चिदुपायो मे सीतोपस्थानकारकः । रुचिरश्चेत्स्वया बुद्ध्या राक्षसेश्वर ते शृणु ॥

सीतोपस्थानकारकः
कश्चित्
उपायः
स्वया
बुद्ध्या
मे
“வரீதையை வசப்படு
தும்படி யான
ஐர்
உபாயம்
எனது
புத்தியைக்கொண்டு
என்னால்

इष्टः
राक्षसेश्वर
रुचिरः चेत्
ते
शृणु
கண்டுபிடிக்கப்
பட்டது.
ராசுதஸைன்னு!
திருவுளமிருக்கு
[மீனாள்]
அதை
கேட்டருள்கிராக.

अहं द्विजिह्वः संहारी कुम्भकर्णो वितर्दनः । पञ्च रामवधायैते न्यायान्तीत्यवबोधय ॥२२॥

அ
திரிஜிஹ்வு:
சஹாரீ
கும்பகர்ண:
விதர்தன:
புதெ
“நான்
தனிஜிஹ்வன்
சம்ஹாரதி
கும்பகர்ணர்
விதர்த்தனன்
இந்த

पञ्च
रामवधाय
न्यायान्ति
इति
अवबोधय
ஐவர்கள்
ராமவதைக்காக
நியான்தி
என்று
தேவரீர் கொண்கிர்
களாக,

ततो गत्वा वयं युद्धं दास्यामस्तस्य यत्नतः । जेष्यामो यदि ते शत्रून्तोपायैः कृत्यमस्ति नः॥

ततः
वयं
गत्वा
यत्नतः
तस्य
युद्धं
दास्यामः
“அக்து
நாங்கள்
சென்று
முயற்சிக்கொண்டு
துவனுக்கு
போரை
தருகின்றோம்.

ते
शत्रून्
जेस्यामः यदि
उपायैः
नः
कृत्यं
अस्ति न
தேவரீரது
சுத்ருக்களை
ஐயித்தவிடுவேமா
உபாயங்களால் [வில்]
எமக்கு
ஆகவேண்டியது
இல்லை. [ஒன்றும்]

अथ जीवति नः शत्रुर्वयं च कृतसंयुगाः । ततस्तदभिपत्स्यामो मनसा यत्समीक्षितम् ॥

वयं "நாங்கள்
कृतसंयुगाः च பேர்புரிந்தும்
नः நமது
शत्रुः சத்ரு
जीवति பிணைத்திருக்கின்றான்
ततः என்னால்

अथ ஆப்பொழுது
यत् எது
मनसा மனதால்
समीक्षितं உத்தேசிக்கப்பட்ட
तत् அதை [தேர்,
अभिपत्स्यामः கைக்கொள்வோம்

वयं युद्धादिहेष्यामो रुधिरेण समुक्षिताः । विदार्य स्वतनुं वार्यै रामनामाङ्कितैः शितैः ॥

वयं "நாங்கள்
युद्धात् போரில்உன்று
रामनामाङ्कितैः रामன் பெயர்கொண்ட
शितैः वार्यै கூரிய பாணங்களால்
स्वतनुं எக்களது சீரத்தை

विदार्य நிரிக்கொண்டு
रुधिरेण ரத்தத்தால்
समुक्षिताः நனைத்தவர்களாய்
इह இங்கு
एष्यामः வருகின்றோம்.

भक्षितो राघवोऽस्माभिर्लक्ष्मणश्चेति वादिनः । तव पादौ ग्रहीष्यामस्त्वं नः कामं प्रपूरय ॥

भक्षितः "எங்களால்
राघवः रामன்
भक्षितः விழுக்கப்பட்டான்,
लक्ष्मणः லக்ஷ்மணனும்
च ஆப்படியே விழுக்கப் பட்டான்
इति என்று

वादिनः சொல்லுகின்றவர்
तव தேவரீரது [களாய்
पादौ ग्रहीष्यामः பாதங்களில் தண்ட
त्वं தேவரீர் [விடுகிறோம்.
नः எக்களது
कामं பின்வரும் இஷ்டத்தை
प्रपूरय பூர்த்திசெய்வீராக.

ततोऽवधोषय पुरे गजस्कन्धेन पार्थिव । इतो रामः सह भ्रात्रा ससैन्य इति सर्वतः ॥

पार्थिव "மன்னவரே!
ततः அச்சமயத்தில்
पुरे பட்டணத்தில்
गजस्कन्धेन யானையேறிய ஒரு
" வளைக்கொண்டு
रामः "ராமன்
भ्रात्रा सह தம்பியோடுகூடவும்

ससैन्यः கைசன்யக்களோடு
इतः கொல்லப்பட்டான்
इति என்று
सर्वतः எங்கும்
अवधोषय பிரகாப்படுத்து
வீராக.

प्रीतो नाम ततो भूत्वा भृत्यानां त्वमरिन्दम् । भोगांश्च परिवारांश्च कामांश्च वसु दापय ॥
ततो माल्यानि वासांसि वीराणामनुलेपनम् । पेयं च बहु योधेभ्यः स्वयं च मुदितः पिव ॥

अरिन्दम् "சத்ருசம்ஹரக!
ततः அச்சமயம்
स्वं தேவரீர்
प्रीतः नाम திருப்திகொண்டவர் போல

भूत्वा இருந்துகொண்டு
भृत्यानां பணியாளர்களுக்கு
भोगान् च போகவஸ்துக்களையும்
परिवारान् च வாழனக்களையும்
कामान् கிரும்பியவைகளையும்

सा पुरा सुखसंवृद्धा सुखाह्वा दुःखकशिता । त्वय्यधीनं सुखं ज्ञात्वा सर्वथोपगमिष्यति ॥

पुरा	"முன்பு	दुःखकशिता	ககத்தால் வராதது
सुखसंवृद्धा	செல்வமாய் வளர்ந்தவளாகி		
	தவளும்	सुखं	சுகத்தை
सुखाह्वा	சுகத்திற்கே உரியவளான	त्वयि अधीनं	உனததீனமாய்
	மான	ज्ञात्वा	கவனித்து
सा	அவள்	सर्वथा	எவ்விதத்திலும்
		उपगमिष्यति	கிட்டுகிறவாள்.

एतत्सुनीतं मम दर्शनेन रामं हि दृष्ट्वैव भवेदनर्थः ।

इहैव ते सेत्स्यति मोत्सुको भूर्महानयुदेन सुखस्य लाभः

॥ ३५ ॥

मम	"எனது	मा मृः	தேவரீர் இருக்க
दर्शनेन	அறிபெரியத்தால்		வேண்டாம்.
एतत् हि	இதுதான்	अयुदेन	போரின்றியே,
सुनीतं	நலமாயிருக்கின்றது.	सुखस्य	சுகத்தினது
रामं	ராமனை	महान्	பெரும்
दृष्ट्वा एव	கண்டபின்னரே	लाभः	லாபமானது
अनर्थः	திருக்கு	इह एव	இவ்விடத்திலேயே
भवेत्	விளையலாம்.	ते	தேவரீருக்கு
उत्सुकः	சஞ்சலமுற்றவராய்	सेत्स्यति	சித்திக்குப்.

अदृष्टैरन्यो ह्यनवाप्तसंशयो रिपूनयुदेन जयन्नराधिपः ।

यशश्च पुण्यं च महन्महीपते श्रियं च कीर्तिं च चिरं समश्नुते

॥ ३६ ॥

महीपते	"மன்னவரே!	जयस्	ஜயிக்கின்றவனாய்
नराधिपः	ஓர் அரசன்	महत्	பெரும்
अदृष्टैरन्यः	{ கையெதிர்த்த கண்	यशः च	புகழையும்
	{ வெறுத்தும் பாராத	पुण्यं च	சுகத்தையும்
	{ வளையும்	कीर्तिं	நிண்ட
अनवाप्तसंशयः च	ஆபத்தெதுவுமடை	श्रियं च	சம்பத்தையும்
	யாதவளையும்	चिरं	வெகுநாளும்
रिपून्	சத்ருக்களை	समश्नुते	அனுபவிக்கின்றான்."
अयुदेन हि	போரின்றியே		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे चतुःषष्टितमः सर्गः ॥

पञ्चपट्टितमः सर्गः—அறுபத்தைந்துவாறு ஸர்க்கம். || ௨௩ ||

युद्धाय कुम्भकर्णनिर्याणम्—யுத்தத்திற்குக் கும்பகர்ணன் பறப்படுவது.

स तथोक्तस्तु निर्भर्त्स्य कुम्भकर्णो महोदरम् । अवर्षाद्राधसश्रेष्ठं भ्रातरं रावणं ततः ॥ १ ॥

सथा	மேற்கண்டவாறு	राधसश्रेष्ठं	ராசாஷ்டஸசஸ்த்ரஸ்தம்
उक्तः	சொல்லப்பட்ட	भ्रातरं	தனையனுமரகிய
सः	அந்த	रावणं	ராவணனைப் பார்த்து
कुम्भकर्णः तु	கும்பகர்ணனும்	ततः	அப்பொழுது
महोदरं	மகோதரனை	अवर्षात्	பின்புறமுள்ள புசுள்
निर्भर्त्स्य	அதட்டிவிட்டு,		னுன் :

सोऽहं तव भयं घोरं वधात्तस्य दुरात्मनः । रामस्याद्य भर्माजामि निर्धरो हि सुखी भव ॥

सः	"அந்த	तव	தேவரீரது
अहं	நான்	घोरं भयं	கிருத்த உயத்தை
अद्य	இப்பொழுது	भर्माजामि	நீக்கவிடுகிறேன்.
तस्य	அந்த	निर्धरोः	வைரமொழிந்தவராய்
दुरात्मनः	தூராத்மனாகிய		யும்
रामस्य	ராமனது	सुखी हि	சுகமுந்தவராயும்
वधान्	வதைதயால்	भव	இருப்பதாக.

गर्जन्ति न वृथा शूरा निर्जला इव तोयदाः । पश्य सम्पाद्यमानं तु गर्जितं युधि कर्मणा ॥

शूराः	"ஔரர்கள்	तु	இப்பொழுது
निर्जलाः	கலங்கத்த ஸர்வதிகந்த	युधि	யுத்தம்
तोयदाः	மேகங்கள்	कर्मणा	கர்மணால்
इव	போல	सम्पाद्यमानं	சம்பாடியுமாய்
वृथा	சிறிதும் பயனற்றவாய்	गर्जितं	கர்ஜிதமாக
गर्जन्ति न	கர்ஜிக்கமாட்டார்கள்.	पश्य	பாரு.

न मर्षयन्ति चात्मानं संभावयति नात्मना । अदर्शयित्वा शूरास्तु कर्म कुर्वन्ति दुष्करम् ॥

शूराः	"ஔரர்கள்	कर्म	கர்ம தாங்கத்தை
मर्षयन्ति न	அவமானத்தை டெர றுக்கவர்கண் (ஆர்வர்கள்).	दुष्करं तु	தெய்வ கஷ்டமாயிரு ப்பதனும்
आत्मानं	தன்னை	अदर्शयित्वा	பின்புறமுள்ள புகழை
आत्मना	தாமனை	कुर्वन्ति	செய்துமுடிக்கின்றார்கள்.
संभावयति च न	கொள்கவித்துவாக்கோ ளார்கள் (ஆர்வர்கள்).		கள்.

विह्वानामबुद्धीनां राज्ञा पण्डितमानिनाम् । शृण्वता सादितमिदं त्वद्विधानां महोदर ॥

महोदर	"மஹேந்தர !	वद्विधानां	உன்போன்றவர்க
विह्वानां	உதவாக்களாகளும்	शृण्वता	செவிசாற்றும் [ஒருக்கு]
अबुद्धीनां	மனையுடையதளும்	राज्ञा	மன்னனால்
पण्डितमानिनां	{ எல்லாம் தெரிந்தவர் கனாய் பாவித்தவர் களுமான	इदं	இது
		सादितम्	இக்கதியடையப் பட்டது.

युद्धे कापुरुषैर्नित्यं भवद्भिः प्रियवादिभिः । राजानमनुगच्छद्भिः कृत्यमेतद्धि सादितम् ॥

प्रियवादिभिः	பிரியமாய்ப் பேசி	भवद्भिः	உக்களால்
राजानं	மன்னனை	युद्धे	"போரில்
नित्यं	எக்காலத்திலும்	एतद् कृत्यं हि	இந்த கதிதான்
अनुगच्छद्भिः	ஒத்துப்பாடும்	सादितम्	கொண்டுவந்து விடப்பட்டது.
कापुरुषैः	ஆற்புருடர்களாகிய		

राजशेषा कृता लङ्का क्षीणः कोशो बलं हतम् । राजानमिषमासाद्य सुहृच्चिह्नममित्रकम् ॥

इमं राजानं	"இந்த மன்னனை	कोशः	கூலா
आसाद्य	அண்டி	क्षीणः	காலியானது.
लङ्का	இலங்கையானது	बलं	சேனையும்
राजशेषा	ராஜன்மாதீதம் மிஞ்சியதாய்	हतं	அழிந்தது.
कृता	உக்களால் செய்யப் பட்டது.	सुहृच्चिह्नं	நண்பர்களாய்கடிக்கும்
		अमित्रकम्	சத்ருவர்க்கம் இது.

एष निर्याम्यहं युद्धमुद्यतः शत्रुनिर्जये । दुर्नयं भवतामय समीकर्तुमिहाहवे ॥ ८ ॥

अहं	"நான்	शत्रुनिर्जये	சத்துருவை ஜிப்பி தில்
अथ	இப்பொழுது	उद्यतः	முயற்சிகொண்டவ னாய்
इह	இந்த	युद्धं	போருக்கு
आहवे	போரில்	एषः	இதோ
भवतां	உக்களது	निर्यामि	செல்லுகின்றேன்."
दुर्नयं	அட்டிழியந்ததை		
समीकर्तुं	சரிப்படுத்த		

एवमुक्तवतो वाक्यं कुम्भकर्णस्य धीमतः । प्रत्युवाच ततो वाक्यं ग्रहसन्नाक्षसाधिपः ॥ ९ ॥

धीमतः	தீமனான	ग्रहसन्	கனகத்து
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணன்	ततः	அப்பொழுது
एवं	பேற்கண்ட	वाक्यं	வார்த்தையொன்றை
वाक्यं	சொல்லை	प्रत्युवाच	பின்வருமாறு
उक्तवतः	சொன்னவொழுது		
राक्षसाधिपः	ராட்சஸமன்னன்		தீமனாயுரைத்தான்

महोदरोऽयं रामात्तु परिव्रस्तो न संशयः । न हि रोचयते तात युद्धं युद्धविशारद ॥१०॥

तात	"அப்பா!	परिव्रस्तः	பயந்துவிட்டான்.
युद्धविशारद	கொடில் வல்லவனே!	संशयः न	இதில் சந்தேகமில்லை.
अयं	இந்த	हि	ஆதலால்
महोदरः	மகோதரன்	युद्धं तु	யுத்தத்தையே
रामात्	ராமனிடம்	न रोचयते	அவன் விரும்பவில்லை.

कश्चिन्मे त्वत्सप्तो नास्ति सौहृदेन बलेन च । गच्छ शत्रुवधाय त्वं कुम्भकर्णं जयाय च ॥

मे	"எனக்கு	कुम्भकर्णं	கும்பகர்ண!
सौहृदेन	அன்பினாலும்	त्वं	நீ
बलेन च	பலத்தினாலும்	शत्रुवधाय	சத்ருக்களை அழிக்க
त्वत्सप्तः	உனக்கு நிகரானவன்		வும்
कश्चित्	ஒருவன்	जयाय च	வெற்றிகொள்ளவும்
नास्ति न	இல்லை.	गच्छ	சென்றுவருவாய்.

शयानः शत्रुनाशार्थं भवान्संबोधितो मया । अयं हि कालः सुहृदां राक्षसानामरिन्दम ॥

अरिन्दम	"அரிந்தம்!	मया	என்னும்.
शयानः	உறங்கிக்கொண்டிருக்கும்	संबोधितः	எழுப்பப்பட்டாய்.
		सुहृदां	உற்றவர்களான
भवान्	நீ	राक्षसानां	அடக்கர்களுக்கு
शत्रुनाशार्थं	சத்ருக்களை வதைப்பதற்காக	अयं हि	இதுதான்
		कालः	உத்தகாலம்.

तद्वच्छ शूलमादाय पाशहस्त इवान्तकः । वानरान् राजपुत्रौ च भक्षयादित्यनेज्यौ ॥१३॥

तत्	"ஆகையால்	गच्छ	சென்றாய்.
शूलं	குலையுதத்தை	वानान्	குத்துகளையும்
आदाय	எடுத்துக்கொண்டு	भक्षितेज्यौ	குடிமக்களும்
पाशहस्तः	பாசக்கயிற்றை கையி		கொண்ட
	பிடித்தவன்	राजपुत्रौ च	ராஜகுமாரர்களையும்
अन्तकः	உமன்		களையும்
इव	போன்றவனுப்	भक्षय	உடுத்தவனென வாய்.

समालोचय तु ते रूपं विद्वविष्यन्ति वानराः । रामलक्ष्मणयोश्चापि हृदये मस्फुरिष्यतः ॥

वानराः	"வானரர்கள்	रामलक्ष्मणयोः	ராமலக்ஷ்மணர்களு
ते	உனது		மூலம்.
*रूपं	உருவத்தை	हृदये अपि च	ஹ்ருதயங்களும்
समालोचय तु	கண்டதுமே	मस्फुरिष्यतः	அடக்கப்படுவதென
विद्वविष्यन्ति	வெறுண்டேயு		வாய்.

एवमुक्त्वा महाराजः कुम्भकर्णं महाबलम् । पुनर्जातिमिवात्मानं मेने राक्षसपुङ्गवः ॥ १५ ॥

महाराजः	மகாராஜனுதிய	ईत्वा	கூறிவிட்டு,
राक्षसपुङ्गवः	ராக்ஷஸேயோத்தமன்	आमानं	தன்னை
महाबलं	மகா பலவாலியாகிய	पुनर्जाते इव	செத்துப்பிழைத்தவ
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனைப்		ஐக்கேவ
	பார்த்து	मेने	எண்ணிக்கொண்
एवं	மேற்கண்டவாறு		டான்.

कुम्भकर्णबलाभिज्ञो जानंस्तस्य पराक्रमम् । वभूव मुदितो राजा शशाङ्क इव निर्मलः ॥

कुम्भकर्ण- } बलाभिज्ञः }	கும்பகர்ணனது பலநி தை அனுகறித்த	जानन्	நினைத்து
राजा	மன்னன்	मुदितः	சந்தேசமும் கொண்ட
तस्य	அவனது	निर्मलः	கனக்கமற்ற [வனாய்
पराक्रमं	பரக்கிரமத்தை	शशाङ्कः इव	சந்திரனென
		वभूव	விளங்கினான்.

इत्येवमुक्तः संहृष्टो निर्जगाम महाबलः

इति एवं	மேற்கண்டவாறு	॥ १७ ॥	
उक्तः	சொல்லப்பட்ட	संहृष्टः	உதவாததும் கொண்
महाबलः	மகா பலவாலியாகிய		டவனாய்
	(அவன்)	निर्जगाम	சென்றதுற்றுன்.

राज्ञस्तु वचनं श्रुत्वा कुम्भकर्णः समुद्यतः । आददे निशितं शूलं वेगाच्छत्रुनिवर्हणम् ॥

सर्वकालायसं दीप्तं तप्तकाञ्चनभूषणम् । इन्द्राशनिसमं भीमं वज्रप्रतिमगौरवम् ॥ १९ ॥

देवदानवगन्धर्वयक्षकिन्नरसूदनम् । रक्तमाल्यं महाधाम स्वतश्चोदृतपावकम् ॥ २० ॥

कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	भीमं	பலக்கரமானதும்
राज्ञः	அரசனது	वज्रप्रतिमगौरवं	இடியை நிகர்த்த மகி மை வாய்ந்ததும்
वचनं	சொல்லை		
श्रुत्वा	கேட்டு,	देवदानवगन्धर्व- यक्षकिन्नरसूदनं	தேவர்கள், அரசர் கள், பகலர்கள், கின் னர்கள் இவர்களை கிதைத்ததும்
उद्यतः	ஆப்பெழுது முயற்சிக்கொண்டவ	रक्तमाल्यं	செவ்விய புஷ்பமாலை கொண்டதும்
आददे निवर्हणं	சத்தருக்களை ஒழிப்ப தும்	महाधाम	மிக ஒளிபொருந்தி யதும்
सर्वकालायसं	முற்றிலும் கறுத்த இரும்பாலானதும்	स्वतः	தன்னிடமிருந்து
दीप्तं	ஒலவளிக்கின்றதும்	वज्रपावकं च	நெருப்பைக் கக்குகி
तप्तकाञ्चनभूषणं	சுத்தப்பொன்னணி பூண்டதும்	निशितं	கூரிய [றதுமான
इन्द्राशनिसमं	இந்திரனது வஜ்ர யுத்தத்தை நிகர்த்த	शूलं	குலாயுத்தத்தை
		वेगात्	வேகமாய்
		आददे	எடுத்துக்கொண்டான்.

आदाय निशितं शूलं शत्रुशोणितरञ्जितम् । कुम्भकर्णो महातेजा रावणं वाक्यमब्रवीत् ॥

महातेजा:	மகா பிரதாபசாலியர்	शूलं	சூலாயுதத்தை
	கிய	आदाय	கைக்கொண்டு
कुम्भकर्णः	சூம்பகர்ணன்	रावणं	ராவணனைப் பார்த்து
शत्रुशोणितरञ्जिते	சத்ருங்கலின் சத்தக்	वाक्यं	வாக்கு சொல்லை
	நால் சிவந்திருந்த	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
निशितं	கூரான		புகன்றான்:

गमिष्याम्यहमेकाकी विष्टुस्त्रिह वलं मम । अथ तान्बुभितान्कुद्धो भर्षाश्रियामि वानरान् ॥

मम	“எனது	अथ	இப்பொழுது
वलं	சேனை	बुभितान्	கலக்கம் கொண்ட
हह	இவ்விடத்திலேயே	तान्	அந்த
विष्टु	இருக்கட்டும்,	वानरान्	சூரங்களுகளை
अहं	நான்	कुद्धः	கிணக்கொண்டவனாய்
एकाकी	தனித்து நூறுவனாய்	भर्षाश्रियामि	புசித்துகிடப்போகி
गमिष्यामि	சென்றுவருவேன்.		ன்றேன்.”

कुम्भकर्णवचः श्रुत्वा रावणो वाक्यमब्रवीत् ॥ २३ ॥

रावणः	ராவணன்	वाक्यं	வாக்குத்ததையை
कुम्भकर्णवचः	சூம்பகர்ணனது	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
श्रुत्वा	கேட்டு, [சொல்லை		சொன்னான்:

सैन्यैः परिवृतो गच्छ शूलमुद्गरपाणिभिः । वानरा हि महात्मानः शीघ्राः सुव्यवसायिनः॥

शूलमुद्गर- पाणिभिः	“சூலங்களுகையும், முத் கராயுதங்களையும் கைகளிலேந்திய	वानराः	வானர்கள்
सैन्यैः	சைன்யங்களால்	महात्मानः	பிக்க ஆற்றல் படைக் கப்பெற்றவர்கள்;
परिवृतः	சூழப்பட்டவனாய்	शीघ्राः	கேகம் படைத்தவர் கள்;
गच्छ	ஈ சென்றுவருவாய்.	सुव्यवसायिनः	{ அரிய காரியங்களுகையும் செய்துமுடிப்பவர் கள்.
हि	ஏனெனில்		

एकाकिनं प्रमत्तं वा नयेयुर्दशनैः क्षयम् । तस्मात्परमदुर्ध्वैः सैन्यैः परिवृतो ब्रज ॥ २५ ॥

एकाकिनं	“தனியா யிருக்கின்ற வனையோ	तस्मात्	ஆகையால்
प्रमत्तं वा	அஞ்சாததயாயிருக் கின்றவனையோ	परमदुर्ध्वैः	எப்படியும் கிட்ட அ ணுகமுடியாத
दशनैः	பற்களால்	सैन्यैः	படைகளால்
क्षयं नयेयुः	நாசஞ்செய்துகிடு வார்கள்.	परिवृतः	சூழப்பட்டவனாய்
		ब्रज	சென்றுவருவாயாக.

रक्षसामहितं सर्वं शत्रुपक्षं निषूदय ।

॥ २६ ॥

रक्षसो
अहितं
शत्रुपक्षं

“அர்க்கர்களுக்கு
தீக்குபுரிந்த
சத்ருவர்க்கம்

सर्व-
निषूदय

எல்லாவற்றையும்
ஹத்தஞ்செய்துவிடுவா
யாக.

अथासनात्समुत्पत्य स्रजं मणिकृतान्तराम् । आवबन्ध महातेजाः कुम्भकर्णस्य रावणः ॥

महातेजाः
रावणः
अथ
आसनाव
समुत्पत्य

மகா பீரதாபரணியா
ராவணன் [சிய
அப்பொழுது
ஆசனத்திலிருந்து
எழுந்து,

मणिकृतान्सं
स्रजं
कुम्भकर्णस्य
आवबन्ध

மணிகள் நடுவில் பதிக
கப்பெற்ற
சரஜ்
ஹாரத்தை
கும்பகர்ணனுக்கு
சூட்டினான்.

अङ्गदान्यङ्गुलीवेषान्वराण्याभरणानि च । हारं च शशिसङ्कुशमावबन्ध महात्मनः ॥ २८ ॥

अङ्गदानि
अङ्गुलीवेषान्
वराणि
आभरणानि च

தோள்வளைகளையும்
மோதிரங்களையும்
சிறந்த
ஆபரணங்களையும்

शशिसङ्कुशं
हारं च
महात्मनः
आवबन्ध

சந்திரனை நிகர்த்த
ஹர் மாலையையும்
மோதிரம் படைத்த
அவனுக்கு
சூட்டினான்.

दिव्यानि च सुगन्धीनि माल्यदामानि रावणः । श्रोत्रे चासञ्जयामास श्रीमती चास्य कुण्डले ॥

रावणः
दिव्यानि
सुगन्धीनि च
माल्यदामानि च
श्रोत्रे

ராவணன்
சிறந்த
நறுமணக்கமழும்
புஷ்பமாலைகளையும்
காதுகளில்

श्रीमती
कुण्डले च
अस्य
आसञ्जयामास

சூரியிலக்கும்
இருகுண்டலங்களை
யும்
அவ்
அணிவித்தான்.

काञ्चनाङ्गदकेयूरनिष्काभरणभूषितः । कुम्भकर्णो बृहत्कर्णः सुहुतोऽग्निरिवावभौ ॥ ३० ॥

बृहत्कर्णः
कुम्भकर्णः
काञ्चनाङ्गदकेयूर-
निष्काभरणभूषितः

பெரும் காது படைத்த
கும்பகர்ணன்
பொன் கைகளை தோ
ள்வளை முதலிய சிற
ந்த ஆபரணங்கள்
பூண்டவனாய்

सुहुतः
अग्निः इव
आवभौ

நன்கு ஆஹத்திசெய்
யப்பட்ட
அக்னிபோல்
கிளக்கினான்.

श्रोणीसूत्रेण महता मेचकेन व्यराजत । अमृतोत्पादने नद्यो भुजङ्गेनेव मन्दरः ॥ ३१ ॥

महता
मेचकेन
श्रोणीसूत्रेण
नद्यः

சிறந்ததும்
கரியதுமான
அரைஞரணினால்
சுற்றி அணியப்

अमृतोत्पादने
भुजङ्गेन
मन्दरः
इव

அமிருதம் கடைந்த
பொழுது
பம்பரம்(காககியால்)
மந்தரமலை
எவ்வண்ணமோ அவ்
வண்ணமோ

பெற்ற அவன்
வ்யராஜ
கிளக்கினான்.

स काञ्चनं भारसहं निवातं विद्युन्मयं दीप्तमिवात्मभासा ।

आवध्यमानः कवचं रराजे संध्याभ्रमंवीत इवाद्रिराजः

॥ ३२ ॥

ச:	அவன்	தீன	இவனிடப்பதுமான
காசன	பெரிய ஏலாண தும்	கவச	கவசத்தை
பாசன	தாக்குதலைத் தாங்கு வதும்	பாசனமாத:	தரித்தவனும்,
நிவாத	காற்றும் உட்புகாத தும்	செய்யாபவீத:	மரணிக்காந்திய மே
பாசனமாத இவ	அதன் ஒலியினாலேயே	அதிராத:	இடையமே
விசுயம்	மின்னதகாந்தி கொண்டு	இவ	எவ்வண்ணமே அவ் வண்ணமே
		சரப	விளங்கினான்.

सर्वाभरणसर्वाङ्गः शूलपाणिः स राक्षसः । त्रिविक्रमकृतोत्साहो नारायण इवावभौ ॥३३॥

सर्वाभरणसर्वाङ्गः	{ எல்லா ஆபரணங்களும் பல ஆபரணங் கள் அணித்தவனும்	त्रिविक्रमः)	திரிவிக்கமாவதாரத்
शूलपाणिः	சூலத்தைக் கையிலே இயக்குவான	कृतोत्साहः)	தில் உத்ஸாகங்கொ ள்ளினான்
सः राक्षसः	அந்த அரக்கன்,	नारायणः इव	மந்தாரவிஷ்ணுவே
		आवभौ	விளங்கினான்.

भ्रातरं संपरिष्वज्य कृत्वा चाभिप्रदक्षिणम् । प्रणम्य शिरसा तस्मै संप्रतस्थे महाबलः ॥

महाबलः	மகாபலசாலியாகிய	अभिप्रदक्षिणं कृत्वा	வாய்க்காத
भ्रातरं	தனையனை [அவன்	तस्मै	அவனுக்கு
संपरिष्वज्य	இறுக்கக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டு	शिरसा	முத்தாழ்த்தி
		प्रणम्य च	சமஸ்கர்த்துவிட்டு
		संप्रतस्थे	புறப்பட்டான்.

निष्पतन्तं महाकायं महानादं महाबलम् । तपाशीभिः प्रशस्ताभिः प्रेषयामास रावणः ॥

रावणः	ராவணன்	निष्पतन्तं	புறப்பட்டிச்செல்
महाकायं	பெருமூட நுற்றவனும்	तै	உகை [கின்ற
महानादं	பேரொலி கொண்ட வனும்	प्रशस्ताभिः	சிறந்த
महाबलं	மிக்க பலசாலியான	आशीभिः	சூசிமொழி கொண்டு
		प्रेषयामास	வழியனுப்பினான்.

शङ्खदुन्दुभिनिर्घोषैः सैन्यैश्चापि वरायुधैः । तं गजैश्च तुरङ्गैश्च स्यन्दनैश्चाम्बुदस्वनेः ॥३६॥

अनुजगमुर्महात्मानं रथिनो रथिनां वरम् ॥ ३७ ॥

महामानं	பேராத்தல்கொண்ட வனும்	वरायुधैः च	சிறந்த ஆயுதத்தால் செய்வர்களுமான
रथिनां	ரதத்திலிருந்து போர் செய்வவர்களுள்	सैन्यैः अपि	படைகளோடும்
वरं तै	உத்தமமான ஆயுளை	गजैः च	பாளைகளோடும்
रथिनः	ரதத்திலிருந்து போரோடும் வீரர்கள்,	तुरङ्गैः च	குதிரைகளோடும்
शङ्खदुन्दुभि- निर्घोषैः	{ சங்கங்களையும், முத்த களையும் ஒலிப்பவர்க ளும்	स्यन्दनैः च	கோதம்போல் ஒலிக் கின்ற
		अनुजगुः	உதக்களோடும் பிந்தொடர்ந்து சென்றார்கள்.

सर्वैरुष्टैः खरैरश्वैः सिंहद्विपमृगद्विजैः । अनुजग्मुश्च तं योरं कुम्भकर्णं महाबलम् ॥ ३८ ॥

घोरैः	பயங்கரமான	खरैः	கோடிலை துகழுடையத
महाबलं	மகாபலசாலியுடைய		களைகளும்
तं	அந்த	अश्वैः	குதிரைகளோடும்
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை	सिंहद्विपमृग- द्विजैः च	சிங்கங்கள், பானைகள், மாண்கள், பகழிகள்
सर्वैः	பாம்புகளோடும்		இவைகளோடும்
वहैः	ஓட்டகங்களோடும்	अनुजग्मुः	பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள்.

स पुण्यवैरवकीर्यमाणो घृतातपत्रः शितशूलपाणिः ।

मदोक्तः शोणितगन्धमत्तो विनिर्यथो दानवदेवशत्रुः ॥ ३९ ॥

शितशूलपाणिः	கூரிய சூலையுடையதக் கையில் தரித்தவனும்	मः	அவன்
मदोक्तः	தமிழ் மூண்டவனும்	पुण्यवैः	புத்தபமா நிகளால்
शोणितगन्धमत्तः	சத்தவெறியால் மதம் கொண்டவனும்	अवकीर्यमाणः	தூவப்பெற்றவனும்
दानवदेवशत्रुः	{ அசுரர்களுக்கும் தே வர்களுக்கும் சத்ரு வுமான	घृतातपत्रः	குடைபிடிக்கப் பெற்ற வனும்
		विनिर्यथो	சென்றான்.

पदातयश्च बह्वो महानादा महाबलाः । अन्ययू राक्षसा भीमा भीमाक्षाः शस्त्रपाणयः ॥

रक्ताक्षाः सुमहाकाया नीलाञ्जनचयोपमाः । शूलानुद्यम्य खड्गांश्च निशितांश्च परश्वधान् ॥

बहुव्यामांश्च परिधान्मदाश्च मुसलानि च । तालस्कन्धांश्च विपुलान्क्षेपणीयान्दुरासदान् ॥

महानादाः	பேரொலி கொண்ட வர்களும்	शूलान्	சூலங்களையும்
महाबलाः	மகாபலசாலிகளும்	खड्गान् च	கத்திகளையும்
भीमाः	பயங்கரமானவர்களும்	निशितान्	கூரிய
भीमाक्षाः	அஞ்சத்தக்க கண்கள் அமைந்தவர்களும்	परश्वान् च	கோடரிகளையும்
शस्त्रपाणयः	சூயுத்தாங்கியவர் களும்	बहुव्यामान्	மிக நீண்ட
रक्ताक्षाः	சிவந்த கண்கள் கொண்டவர்களும்	परिधान् च	உழைத்தடிக்களையும்
सुमहाकायाः	மிகப்பெரிய உடல அமைந்தவர்களும்	गदाः च	கனடகளையும்
नीलाञ्जन- चयोरमाः च	கருமை மணைய நிகர்த்தவர்களுமான	मुसलानि च	உலக்கைகளையும்
बहवः	அனேக	विपुलान्	பெரிய
राक्षसाः	அரக்க	तालस्कन्धान्	பனைமரத்துண்டுகளை
पदातयः	காலாட்படைகள்	दुरासदान्	கொடிய [யும்]
		क्षेपणीयान् च	வேல்களையும்
		उद्यम्य	உயர்த்திப்பிடித்துக் கொண்டு
		अन्ययूः	பின்பற்றிச் சென்றார் கள்.

अथान्यद्वपुरादाय दारुणं वीरदर्शनम् । निष्पपात महातेजाः कुम्भकर्णो महाबलः ॥४३॥
 धनुःशतपरीणाहः स पद्च्छतसमुच्छ्रितः । रौद्रः शकटचक्राक्षो महापर्वतसन्निभः ॥ ४४ ॥

महातेजाः	மகா ஆண்மைமுடைய வனமும்	आशुष	கொண்டு
महाबलः	மகா ஆற்றலுடையவ னுமான்	धनुःशतपरीणाहः	நூறு கில்லையு அகன்றவனும்
सः	ஆந்த	पद्च्छतसमुच्छ्रितः	அதுறுதின் அனவு உயர்ந்தவனும்
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	शकटचक्राक्षः	{ வண்டிச் சக்கரங்கள் போன்ற கண்களு டையவனும்
अथ	அப்பொழுது	महापर्वतसन्निभः	பெரும் பர்வதத்தை நிகர்த்தவனும்
दारुणं	கீரூரமானதும்	रौद्रः	மிகப்பயங்கரனும்
वीरदर्शनं	பயங்கரமான தோற்ற முடையதுமான்	निष्पपात	சென்றான்.
अन्यत्	வேறு		
धनुः	உருவத்தை		

संनिपत्य च रक्षांसि दग्धशैलोपमो महान् । कुम्भकर्णो महावक्त्रः प्रहसन्निदपर्वतीन् ॥४५॥

दग्धशैलोपमः	எரிந்த பகைமையப் போன்றவனும்	कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்
महान्	பெருத்தவனும்	रक्षांसि	அரக்கர்களை
महावक्त्रः	பெரிய வாய்கொண்ட வனுமான்	संनिपत्य	அனுபி
		प्रहसन् च	நகைத்துக்கொண்டே
		इदं	பின்வருமாறு
		अपर्वीन्	தொழிந்தான்.

अथ वानरमुख्यानां तानि यूथानि भागशः । निर्वह्मिष्यामि संक्रुद्धः शत्रुभानिव पावकः ॥

अथ	“ இப்பொழுது	पावकः	சேரும்பு
संक्रुद्धः	கோபங்கொண்டவன்	शत्रुभानु	எதிர் துருக்களை
वानरमुख्यानां	கிறந்த வானரங்களின்	इदं	என்காட்டி உதவ்காட்டி
तानि	அந்த	निर्वह्मिष्यामि	பொருக்ககிடப் பெருக்கிறேன்.
यूथानि	கூட்டங்களை		
भागशः	அணி அணியாக		

नापराध्यन्ति मे कामं वानरा वनचारिणः । जातिरस्मद्विधानां सा पुरोयानविभूषणम् ॥

मे	“ எனக்கு	सा	உத
वनचारिणः	வனவாசிகள்	जातिः	குறையானது
वानराः	குரங்குகள்	अस्मद्विधानां	எம்மோன்றவர்களின்
अपराध्यन्ति न	குற்றம்செய்தனவன்ற.	पुरोयान- विभूषणम्	{ உதவிபூங்காவனங்கள் குக்கு அணிகளைய புன்னை.
कामं	{ அதன்மேல் கிரையுந் நமந்துவதில் உத வில்கலை.		

पुरीधस्य मूलं तु राघवः सहलक्षणः । हते तस्मिन्हतं सर्वं तं वधिष्यामि संयुगे ॥४८॥

पुरीधस्य	“நகரின் முற்றுகைக்கு	வधिष्याமி	கொன்றுவிடுகின்
सहलक्षणः	லகக்ஷணனோடுகூடிய		தேன்.
राघवः तु	ராமன் தான்	तस्मिन्	அவன்
मूलं	மூலிகாரணம்.	हते	மரண்டதும்
संयुगे	போரில்	सर्वं	எல்லாம்
तं	அவனை	हाम्	அழிந்ததாகும்.

एवं तस्य ब्रुवाणस्य कुम्भकर्णस्य राक्षसाः । नादं चकुर्महाघोरं कम्पयन्त इवार्णवम् ॥४९॥

तस्य	அந்த	अर्णवं इव	சமுத்ரத்தையுமே
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணன்	कम्पयन्तः	அதிர்ச்செய்கின்றவர்
एवं	மேற்கண்டவாறு		களாய்
ब्रुवाणस्य	மொழிவையில்	महाघोरं	மிக்கபயங்கரமாய்
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்,	नादं चक्रुः	கர்ஜித்தனர்.

तस्य निष्पततस्तूर्णं कुम्भकर्णस्य धीमतः । बभूवुर्घोररूपाणि निमित्तानि समन्ततः ॥५०॥

तस्य	அந்த	घोररूपाणि	மிக்க பயங்கரமான
धीमतः	புத்திமானாகிய	निमित्तानि	அபசகுணங்கள்
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணன்	समन्ततः	எந்நுறத்திலும்
तूर्णं	வினாவாய்	बभूवुः	தோன்றலாயின.
निष्पततः	சென்றுகொண்டிருக்கையில்		

उल्काशनियुता मेघा बभूवुर्गदभारुणाः । ससागरवना चैव वसुधा समकम्पत ॥ ५१ ॥

मेघाः	மேகங்கள்	बभूवुः	இருந்தன.
गदभारुणाः	கழுதைபோல் சரம்பல் நிறமுற்றவைகளாயும்	वसुधा एव	பூமியும்
उल्काशिनि- युताः च }	கொள்ளிக்கட்டை, இடி இவைகளையு டையவைகளையும்	ससागरवना	சமுத்ரங்களோடும் காடுகளோடும்
		समकम्पत	அனைத்தாடிற்று.

घोररूपाः शिवा नेदुः सञ्वालकवलैर्मुखैः । मण्डलान्यपसव्यानि ववन्धुश्च विहङ्गमाः ॥

शिवाः	நரிகள்	नेदुः	எனைவிட்டன.
सञ्वालकवलैः	ஜுவாலகைக்கபலங்கள்	विहङ्गमाः च	பறவைகளும்
	கோடுகூடிய	अपसव्यानि	அப்ரதகநிணமான
मुखैः	வாய்களுடன்	मण्डलानि	மண்டலங்களை
घोररूपाः	பயத்தை விளைவிக்கின்றவைகளாய்	ववन्धुः	இட்டன.

निष्पपात च मालேव गृध्रोऽस्य पथि गच्छतः । प्रास्फुरन्नयने चास्य सव्यो बाहुश्च कम्पते॥

गच्छतः	சென்றுகொண்டிருக்க	अस्य	இவனுடைய
अस्य	இவனுக்கு [கும்	सव्यः	இடது
पथि	வழியில்	बाहुः च	கைபும்
माला	மலை	कम्पते	கூடித்தது.
इव	போல்	च	அப்படியே இடது
गृध्रः	கழுஞ் குன்று	नयने च	கண்ணும்
निष्पपात	மேல் விழுந்தது.	प्रास्फुरन्	கூடித்தது.

निष्पपात तदा चोल्का ज्वलन्ती भीमनिखना ।

आदित्यो निष्पभश्चासीन्न प्रवाति सुखोऽनिलः

॥ ५४ ॥

तदा	அப்பொழுது	आदित्यः च	சூரியனும்
उल्का	கால்கை, தீர்மானது	निष्पभः	ஒளியற்றவனும்
ज्वलन्ती	ஜுவலிக்கொண்டு	आसीन्	இருந்தான்.
भीमनिखना	பயங்கரமான இரைச் சுறுற்றதாய்	अनिलः च	காற்றும்
निष्पपात	கீழ் விழுந்தது.	सुखः	அனாமதியாய்
		प्रवाति च	விசைக்கொ.

अचिन्तयन्महोत्पातानुत्थितान्नोमहर्षणान् । निर्ययौ कुम्भकर्णस्तु कृतान्तबलचोदितः॥५५॥

कुम्भकर्णः तु	கும்பகர்ணனும்	महोत्पातान्	பெரும் ஆச்சுருகை களை
कृतान्तबलचोदितः	எமனது சக்திக்காட் பட்டவனாய்	अचिन्तयन्	பொருட்படுத்தாதவ னும்
उत्थितान्	தோன்றிய	निर्ययौ	சென்றுகொண்டிருத் தான்.
रोमहर्षणान्	மயிர்க்கூச்செறிவிக் கும்		

स लङ्घयित्वा प्राकारं पद्भ्यां पर्वतसन्निभः । ददर्शाभ्रघनप्रख्यं वानरानीकमद्भुतम् ॥५६॥

पर्वतसन्निभः	பர்வதத்தை நிகர்த்	अभ्रघनप्रख्यं	ஆகாசத்தின் போல களை நிகர்த்த
सः	ஆவன் [கவனன	अद्भुतं	ஆச்சரியகரமான
पद्भ्यां	கால்படையால்	वानरानीकं	வானரத்தெனைய
प्राकारं	மதிலை	ददर्श	கண்டிருந்தான்.
लङ्घयित्वा	தாண்டி		

ते दृष्ट्वा राक्षसश्रेष्ठं वानराः पर्वतोपमम् । वायुनुन्ना इव घना ययुः सर्वा दिशस्तदा ॥५७॥

ते	அந்த	सर्वाः	எல்லா
वानराः	வானரர்கள்	दिशः	திக்குகளிலும்
पर्वतोपमं	பர்வதத்தை நிகர்த்த	वायुनुन्नाः	காற்றினால் கலைக்கத்
राक्षसश्रेष्ठं	ராட்சஸரைத்தமனை	घनाः	மேகங்கள் [பட்ட
तदा	அப்பொழுது	इव	போல
दृष्ट्वा	பார்த்துவிட்டு	ययुः	ஓடித்தலைப்பட்டன.

तद्वातरानीकमतिप्रचण्डं दिशो द्रवद्विन्नमिवाभ्रजालम् ।

स कुम्भकर्णः समवेक्ष्य हर्षाक्षनाद भूयो घनवद्वनाभः

॥ ५८ ॥

घनाभः	மேகத்தை நிகர்த்த	अभ्रजालं इव	மேகமண்டலத்தைப்
सः	அந்த	दिशः	திக்குகளில் [பேரல]
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	द्रव	ஒடுகிறதாய்
तत्	அந்த	समवेक्ष्य	பார்த்து
अतिप्रचण्डं	அதிகப்பக்கமான	हर्षात्	சந்தேதாவத்தால்
वातरानीकं	வாணரச்சேனை	घनवत्	மேகம்போல்
भिन्नं	கிணத்தோடும்	भूयः	மிகவும்
		मनाद्	கவிர்த்தான்.

ते तस्य घोरं निनदं निशम्य यथा निनादं दिवि वारिदस्य ।

पेतुर्धरण्यां बहवः प्लवङ्गा निकृत्तमूला इव सालवृक्षाः

॥ ५९ ॥

ते	அந்த	घोरं	பயங்கரமான
बहवः	கணக்கற்ற	निनदं	கர்ஜனையை
प्लवङ्गाः	வானரங்கள்,	निशम्य	கேட்டு
दिवि	ஆகாயத்தில்	निकृत्तमूलाः	வேரற்றதுத் தள்ளப்
वारिदस्य	மேகத்தில்	सालवृक्षाः	ஆச்சாமரங்கள் [பட்ட]
निनादं	ஒலியை	इव	என
यथा	நிகர்த்த	धरण्यां	தரைமீல்
तस्य	அவனது	पेतुः	விழுந்துவிட்டார்கள்.

विपुलपरिववांस कुम्भकर्णो रिपुनिधनाय विनिःसृतो महाम्ना ।

कपिगणभयमाददत्सुभीमं प्रभुरिव किङ्करदण्डवान्युगान्ते

॥ ६० ॥

विपुलपरिववान्	பெரும் பழைத்தடி வையக்கொண்டவனும்	युगान्ते	ப்ரளயகாலத்தில்
महाम्ना	மிக்க ஆற்றல்வாய்ந்த	किङ्करदण्डवान्	கிறைத்ததைச் செய்ய வல்ல தண்டமேந்திய
सः	அந்த [உவமமான]	प्रभुः	ப்ரபு (எமதர்மராஜன்)
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	इव	எப்படியோ
रिपुनिधनाय	சத்ருவை வதைக்க		அப்படியே
विनिःसृतः	வெளிவந்தவனாய்	सुभीमं	பிக அதிகமாய்
कपिगणभयं	* வானரசர்கூட்டங்களை, க்குத்தலை	आददत्	வினைவித்தான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे पञ्चषष्टितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 17497

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 2822

पट्टपट्टिमः सर्गः—அறுபத்தாறாவது ஸர்க்கம் ॥ ६६ ॥

कुम्भकर्णयुद्धम्—கும்பகர்ண யுத்தம்.

स लङ्घयित्वा प्राकारं गिरिकूटोपगो महान् । निर्ययौ नगराचूर्णं कुम्भकर्णो महाबलः ॥

गिरिकूटोपगो:	மலைச்சிகரத்தை திகர்க்குது	प्राकारं	மதிலை
महान्	பெருந்தவனும்	लङ्घयित्वा	தாண்டி
महाबलः	மகா பலசாலியுமான	नगरान्	நகரிலின்னு
सः कुम्भकर्णो:	அந்த சூப்பகர்ணன்	चूर्णं	பிளாபிள
		निर्ययौ	வந்திரேற்றான்.

स ननाद महानादं समुद्रमभिनादयन् । जनयन्निव निर्घातान्विधपन्निव पर्वतान् ॥ २ ॥

सः	அவன்	समुद्रं	சமுத்திரத்தை
निर्घातान्	இடிசுளை	अभिनादयन्	எதிரொலியிடச்
जनयन् इव	இடிக்கின்றவன்		செய்துகொண்டு
पर्वतान्	மலைகளை [போனும்	महानादं	பெருக்கொடியொன்
विधमन् इव	ஊதி உருட்டுகின்ற வண்டிபோனும்,	ननाद	முடிக்கினான்.

तमवध्यं मघवता यमेन वरुणेन वा । प्रेक्ष्य भीमाक्षमायान्तं वानरा विप्रदुदुवुः ॥ ३ ॥

भीमाक्षं	பயக்கரமான கண் களையுடையவனும்	वरुणेन वा	வருணனாலும் சரி
आयान्तं	எதிர்த்துவருகின்ற	अवध्यं	கொல்லமுடியாதவ
तं	அவனை [வனுமான	प्रेक्ष्य	கவனித்து [அவ
मघवता	இந்திரனுடனஞ்சரி	वानराः	வானரர்கள்
यमेन	யமனாலும் சரி	विप्रदुदुवुः	கொண்டெடாதுவர் கண்.

तांस्तु विप्रदुतान्दृष्ट्वा वालिपुत्रोऽद्भुतोऽब्रवीत् । नलं नीलं गवाक्षं च कुमुदं च महाबलम् ॥

वालिपुत्रः	வாலிபுத்தவனாகிய	महाबलं	மகா பலசாலியான
अद्भुतः	அங்கதன்	कुमुदं च	குமுகையும்
तान्	அந்த	विप्रदुतान्	விபுடவர்களாக
नलं	நலனையும்,	दृष्ट्वा	கண்டு
नीलं तु	நீலனையும்,	अब्रवीत्	பின் உருமாறு
गवाक्षं च	கவாசுதனையும்,		புகன்றான் :

आत्मानमत्र विस्मृत्य वीर्याण्यभिजनानि च । क गच्छथ भयत्रस्ताः प्राकृता हरयो यथा॥

अव	"இப்பொழுது	प्राकृताः	ஸர்க்காரண
वीर्याणि	பிரதாபங்களையும்,	हरयः	குரங்குகள்
अभिजनानि	குளப்பெருமைகளை யும்	यथा	போல
आत्मानं च	தன்னையுமே	भयत्रस्ताः	பயத்தால் நடுக்கியவர்
विस्मृत्य	மறந்து	क	எக்கு [கனாய்
		गच्छथ	ஓடுகின்றீர்கள் ?

साधु सौम्या निर्वर्तध्वं किं प्राणान्परिरक्षथ । नात्र युद्धाय वै रक्षो महतीयं विभीषिका ॥

साधु "வெகு நன்று !
 सौम्या: புண்பறா ன்களே !
 निर्वर्तध्वं திரும்பிவிடுங்கள்.
 प्राणान् உயிரை
 परिरक्षथ किं காத்துக்கொள்கின்
 தீர்க்கலோ ?

युद्धाय போருக்கு
 अत्र न ஆற்றமாட்டாத
 रक्षो அப்பரவி.
 महतीयं இது
 विभीषिका वै பெரும்
 पयमुत्तुत्तुम् பயமுதுத்தும்
 यन्तिरामே.

रक्षः அரசர்கள்

महतीमुत्थितामेनां राक्षसानां विभीषिकाम् ।

उत्थिता "தேர்நிற்பிருக்கும்
 एनां राक्षसानां அந்த அரசர்களானது
 महती பெரிய
 विभीषिका பிரஷணயந்திரத்தை

विक्रवाद्भिषमिष्यापो निर्वर्तध्वं पुनरुद्धमाः ॥

विक्रमात् பலங்கொண்டு
 विभिष्यामः வந்திவிடுவோம்.
 पुनरुद्धमाः இவ்வாறாக்கலோ !
 निर्वर्तध्वम् திரும்பிவிடுங்கள் "

कृच्छ्रेण तु समाधाय सङ्गम्य च ततस्ततः ।

हस्यः வானரசர்கள்
 ततस्ततः ஆங்காங்கு
 सङ्गम्य च தயங்கி பின்னர்
 कृच्छ्रेण மிகச் சிரமப்பட்டு
 समाधाय மனத்தேறி
 तु அப்பொழுது

वृक्षाद्रिहस्ता हरयः संप्रतस्थु रणानिर्म् ॥

वृक्षादिहस्ता: { மரக்களையும், மலைகளையும்
 னையும்கையிலேந்தி
 யவர்களாய்
 रणानिर्म् போர்க்களத்திற்கு
 संप्रतस्थु: புறப்பட்டுவந்தனர்.

ते निवृत्त्य तु संकुडाः कुम्भकर्णं वनौकसः ।

संकुडाः கோபங்கொண்டிருந்த
 ते वनौकसः அந்த வானரசர்கள்
 निवृत्त्य तु வந்துசேர்ந்தவுடன்
 परमकुडाः மிகச்சினம் மூண்ட
 வர்களாய்

निजानुः परमकुडाः समदा इव कुञ्जराः ॥

कुम्भकर्णं கும்பகர்ணனை
 समदा: மதங்கொண்ட
 कुञ्जराः வானைகள்
 इव போல
 निजानुः தாக்கினார்கள்.

प्रांशुभिर्गिरिशृङ्गैश्च शिलाभिश्च महाबलः ।

महाबलः மகாபலவானாகிய
 प्रांशुभिः உயர்ந்த [அகலன்
 गिरिशृङ्गैः மலைச் சிகரங்களாலும்
 शिलाभिः च கற்பாறைகளாலும்

पादपैः पुष्पितायैश्च हन्यमानो न कम्पते ॥

पुष्पितायै: பூத்த துளிகளுற்ற
 पादपैः च மரங்களாலும்
 हन्यमानः च அடிக்கப்பட்டுங்கூட
 कम्पते न அசையா திருந்தான்.

तस्य गात्रेषु पतिता भियन्ते शतशः शिलाः ।

तस्य அவனது
 गात्रेषु அகாயலங்களில்
 पतिता: விழுந்த
 शिलाः கற்பாறைகள்
 शतशः அநேகந் துண்டுகளாக

पादपाः पुष्पितायाश्च भयाः पेतुर्महीतले ॥

भिद्यन्ते சிதறிவிட்டன.
 पुष्पितायाः பூத்த துளிகளுற்ற
 पादपाः च மரங்களும்
 भयाः முறிந்தவைகளாய்
 महीतले பூமியில்
 पेतुः விழுந்து விட்டன.

सोऽपि सैन्यानि संकुद्धो वानराणां महौजसाम् । धमन्ध परमायत्तो वनान्यग्निरिवोत्थितः॥

ச: அபி	அவனும்	வானராणा்	வானரர்களின்
சங்கு: டு	கொப்பக்கொண்டது	சैन्यानि	சேனைகளை
	னும்	अग्नि:	கெழுப்பானது
परमायत्त:	மிக் உணக்கங்கொ	उत्थित:	மூண்டு
	ண்டு,	वनानि इव	காடுகளை எவ்வண்ண
महौजसां	மிக் பிரதரபம்		மேய அவ்வண்ணமே
	படைத்த	ममथ	மரசமரக்கிணுன்.

लोहिताद्रास्तु बहवः शेरते वानरर्षभाः । निरस्ताः पतिता भूमौ ताम्रपुण्या इव द्रुमाः ॥

बहवः तु	பல பல	पतिता:	விழுந்து
वानरर्षभा:	வானரோத்தமர்கள்	ताम्रपुण्या:	செவ்விய புஷ்பங்கள்
निरस्ता:	தாக்கப்பட்டு		செறிந்த
लोहिताद्रा:	குருதிவழித்தவர்க	द्रुमाः इव	மரங்கள் போன்றவர்
	ளாய்		களாய்
भूमौ	பூமியில்	शेरते	கிடங்கார்கள்.

लङ्घयन्तः प्रधावन्तो वानरा नावलोकयन् ॥ १४ ॥

वानरा:	வானரர்கள்	अवलोकयन् न	நுன் றும் தென்னுது
लङ्घयन्त:	தாவி		திகைத்தனர்.
प्रधावन्त:	குடுகின் றவர் களாய்		

केचित्समुद्रे पतिताः केचिद्रगनमाश्रिताः । वध्यमानास्तु ते वीरा राक्षसेन बलीयसा ॥

बलीयसा	மிகப் பலம்படைத்த	समुद्रे	சமுத்திரத்தில்
राक्षसेन	ஆரக்கனான்	पतिता:	விழுந்தார்கள்.
वध्यमाना:	புடைக்கப்பட்ட	केचिन्	சிலர்
ते वीरा:	அந்த வீரர்கள்	रगनं तु	ஆகாயத்திலேயே
केचित्	சிலர்	आश्रिता:	சென்றார்கள்.

सागरं येन ते तीर्णाः पथा तेन प्रदुर्बुधुः ॥ १५ ॥

ते	அவர்கள்	तीर्णा:	தாண்டுவந்தார்களோ,
येन पथा	எவ்வழியாக	तेन	அவ்வதரகவே
सागरं	சமுத்திரத்தை	प्रदुर्बुधुः	தூவிட்டார்கள்.

ते स्थलानि तथा निम्नं विषण्णवदनाः भयात् । वृक्षा वृक्षान्समारुढाः केचित्पर्वतमाश्रिताः॥

ते	அந்த	निम्नं	பள்ளத்தாக்கிலும்
वृक्षा:	கரடிகள்	वृक्षान्	விழுந்தாக்களிலும்
भयात्	பயத்தால்	समारुढा:	ஏறிக்கொண்டார்கள்.
विषण्णवदना:	காயுய முகத்தர்	केचित्	சிலர்
स्थलानि	மேடுகளிலும் [களாய்,	पर्वतं	மலையில்
तथा	ஆப்படியே	आश्रिता:	ஏறிக்கிட்டார்கள்.

ममञ्जुरर्णवे केचिद्गुहाः केचित्समाश्रिताः । निषेदुः पुवगाः केचित्केचिन्नैवावतस्थिरे ॥

केचित्	சிலர்	केचित्	சில
अर्णवे	சமுத்திரத்தில்	पुवगाः	வானரர்கள்
ममञ्जुः	முழுவினார்கள்.	निषेदुः	கிழே உட்கார்ந்து
केचित्	சிலர்	केचित्	சிலர் [கிட்டார்கள்.
गुहाः	குகைகளுக்கும்	अवतस्थिरे न एव	ஹிடமும் நிலையே கொ
समाश्रिताः	புகுதுகொண்டார்கள்.		ள்ளா திருந்தார்கள்.

केचिद्भूमौ निषतिताः केचित्सुप्ता मृता इव । तान्समीक्ष्याद्भ्रतो भगवान्नरानिदमब्रवीत् ॥

केचित्	சிலர்	अद्भुतः	அங்கதன்
भूमौ	பூமியில்	भगवान्	முறிபட்ட
निषतिताः	விழுந்தார்கள்.	तान्	அந்த
केचित्	சிலர்	वातान्	வானரர்களை
मृताः इव	செத்தவர்கள்போன்ற	समीक्ष्य	பார்த்து
	வர்களாய்	इदं	பின்வருமாறு
सुप्ताः	படுத்துக்கிடந்தார்கள்.	अब्रवीत्	புகன்றான்:

अवतिष्ठत युध्याधो निवर्तध्वं पुवङ्गमाः । भगानां वो न पश्यामि परिगम्य महीषिमाम् ॥

स्थानं सर्वे निवर्तध्वं किं प्राणान्परिरक्षय ॥ २१ ॥

पुवङ्गमाः	"வானரர்களை !	परिगम्य	சுற்றித்திரிந்தும்
अवतिष्ठत	பொறுக்கன்.	स्थानं	புகழிடத்தை
निवर्तध्वं	திரும்பிவிடுக்கன்.	न पश्यामि	அறிசிலேன்.
युध्यामः	நாம் போர்ப்புகிவோம்.	प्राणान्	உயிரை
भगानां	முறிபட்ட	किं परिरक्षय	காத்துக்கொள்கின்
वः	உங்களுக்கு	सर्वे	யாவரும் [திர்க்கா ?
इमां महीं	இதைப் பூமியை "	निवर्तध्वम्	திரும்பிவிடுக்கன்.

निरायुधानां द्रवतामसङ्गतिपौरुषाः । दारा अपहसिष्यन्ति स वै यातस्तु जीविनाम् ॥

अवङ्गतिपौरुषाः	{ "தடைபடாத மன மும் பார்க்காமுமும் படைத்தவர்களை !	दाराः	பணைவிமர்கள்
निरायुधानां	போர்க்கருளிகளை போட்டுவிட்டு	अपहसिष्यन्ति हि	பரிகளிப்பார்க்களை !
द्रवतां	ஒடுகின்றவர்களின்	सः तु	அதுவும்
		जीविनां	உயிர்வைத்திருக்கும் உங்களுக்கு
		घातः वै	மரணப்பரம்பே.

कुलेषु जाताः सर्वे स्म विस्तीर्णेषु महत्सु च । क गच्छथ भयवस्ता हरयः माकृता यथा॥

महत्सु	"சிறந்ததும்	माकृताः	ஸ்தாரண
विस्तीर्णेषु च	நிறந்ததுமால்	हरयः यथा	ஞரங்குகன்போல
कुलेषु	நற்குலங்களில்	भयवस्ताः	பயத்தால் நடுக்கிய
जाताः	உதித்தவர்களான	क	எங்கு [வர்களாய்
सर्वे	நீங்கள் யாவரும்	गच्छथ म	ஒடுகின்றீர்கள் ?

न कुम्भकर्णः काकुत्स्थं दृष्ट्वा जीवन्नामिष्यति । दीप्यमानमिवासाद्य पतङ्गो ज्वलनं यथा ॥

दीप्यमानः	"கொழுந் துவிட்டுளி யும்	இவ்	அங்குண்ணைமேல்
ज्वलनं	கொழுப்பணை	कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணனான்
आसाद्य	கிட்டு	काकुत्स्थ	காகுத்சு
पतङ्गः	பிட்டுப் பூச்சி	दृष्ट्वा	கண்டு
यथा	எவ்வண்ணமே	जीवन्	உயிருடையவனுய்
		गमिष्यति न	திரும்பிவட்டான்.

पलायनेन चोद्दिष्टाः प्राणाक्षयामहे वयम् । एकेन बहवो भया यशो नाशं गमिष्यति ॥

एकेन	"தனித்த ஒருவனான்	पलायनेन	ஓட்டிக்கொண்டு
उद्दिष्टाः	குறிக்கப்பட்டு	प्राणान्	உயிரை
भयः	முறியடிக்கப்பட்டவர் கவரண	रक्षामहे च	ரகதித்துக்கொள்ளின் வேளும் என்னால்
बहवः	பலராகிய	यशः	புகழானது
वयं	நாம்	नाशं गमिष्यति	அழிந்துவிடும்."

एवं ब्रुवाणं तं शूरपङ्कजं कनकाङ्गदम् । द्रवमाणास्ततो वाक्यमूचुः शूरविगर्हितम् ॥३१॥

इवमाणाः	ஒடுபவர்கள்	अङ्गदं	அங்குதனைப்பார்த்து
एवं	இவ்விதம்	ततः	அப்பொழுது
ब्रुवाणं	சொல்லுந்	शूरविगर्हितं	வீரர்களுக்குப்பழிப்
कनकाङ्गदं	பொன்வளைபூண்ட	वाक्यं	ஒரு சொல்லை [பாசிய
शूरं	வீரனாகிய	उचुः	பின்வருமாறு சொன்
तं	அந்த		னார்கள்.

कृतं नः कदनं घोरं कुम्भकर्णेन रक्षसा । न स्थानकालो गच्छामो दयितं जीवितं हि नः॥

रक्षसा	"அரக்கனாகிய	स्थानकालः न	நிற்பதற்கு ஏற்ற சமயமன்று.
कुम्भकर्णेन	கும்பகர்ணனால்	गच्छामः	போய்வருகிறோம்.
नः	எங்களுக்கு	नः	எங்களுக்கு
घोरं	பயங்கரமான	जीवितं हि	உயித்தான்
कदनं	இழிவாக	दयितम्	நிகழ்ச்சியமானது."
कृतं	என்கொளிக்கப்பட்டது.		

एतावदुक्त्वा वचनं सर्वं ते भोजिरे दिशः । भीमं भीमाक्षमायान्तं दृष्ट्वा वानरयूयपाः॥३२॥

ते	அந்த	भीमं	பயங்கரனாய்
वानरयूयपाः	வானரத்தலைவர்கள்	आयान्तं	எதிர்த்துவரும்
सर्वं	பாவமும்	भीमाक्षं	பயங்கரக்கண்களுற்ற
एतावत्	இவ்விதமான	दृष्ट्वा	நினைத்து [அவனை
वचनं	வார்த்தையை	दिशः	திக்குகளைக்கொக்கி
उक्त्वा	கொல்லிவிட்டு	भोजिरे	முடினார்கள்.

द्रवमाणास्तु ते वीराः अङ्गदेन वर्ज्यमुखाः । सान्त्वैश्वैवानुमानैश्च ततः सर्वे निवर्तिताः ॥ ३४ ॥

द्रவமாणा:	ஆங்கதனது சொல்லை	அஃகுதென	ஆங்கதனும்
வீரா:	வீரர்களாகிய	சாந்தி:	தெந்தறவுச்சொற்
தேவலீமுखा:	அந்த மானவர்கள்		கனா லும்
सर्वे तु	எல்லாருமீ	अनुमानै: च एव	கல்லா எதுக்கனா லும்
ततः	அப்பொழுது	निवर्तिता:	திருப்பப்பட்டார்கள்.

महर्षमुपनीताश्च वाल्मिपुत्रेण धीमता । आज्ञाप्रतीक्षास्तस्थुश्च सर्वे वानरयूथपाः ॥ ३५ ॥

வானரயூதபா:	வானர தந்தினவர்கள்	महर्ष उपनीता:	உத்யா லும் வினாவிக்
सर्वे च	எல்லோரும்		கப்பட்டவர்களாய்
धीमता	தீமானாகிய	आज्ञाप्रतीक्षा: च	உத்திரவிற்குக் காத்து
वाल्मिपुत्रेण	அங்கதனும்		நித்பவர்களாகிய
		तस्थु:	நின்றார்கள்.

ऋषभशर्मैन्द्रधूम्रनीलाः कुमुदसुपेणगवाक्षरम्भताराः ।

द्विविदपनसवायुपुत्रमुख्यास्त्वरिततराभिमुखं रणं प्रयाताः ॥ ३६ ॥

द्विविदपनस- } वायुपुत्रमुख्या: }	உத்தபர்களான துவி விதன், பானஸன், துற லுமார் என்றவர்க ளும்,	कुमुदसुपेण- } गवाक्षरम्भतारा: }	குமுதன், அஃகுதெ னன், கவாசுதன், ரம்பன், தாரன் இ வர்களும்
ऋषभश- } र्मैन्द्रधूम्रनीला: }	ரிஷபன், சரபன், கைமந்தன், தூமிரன், நீலன் இவர்களும்,	स्वरिततराभिमुखं	மித லவசத்தடன் எதிரெதிரே
		रणं	போருக்கு
		प्रयाता:	செல்லவாயினர்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे षट्षष्टितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 17533

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 2858

सप्तपठितमः सर्गः—अथ पठितेष्टावन्तु सर्गिकम्. ॥ २३ ॥

कुम्भकर्णवधः—कुम्भकर्ण वधம்.

ते निवृत्ता महाकायाः श्रुत्वाऽङ्गदवचस्तदा । नैष्ठिकीं बुद्धिमादाय सर्वे संघामकाङ्क्षिणः ॥

அஃகுதவச:	அங்கதனது சொல்லை	तदा	அப்பொழுது
श्रुत्वा	செட்டு	नैष्ठिकीं	சைவராய
निवृत्ता:	திருந்தியக்குதிரந்த	बुद्धिं	புத்தியை
महाकाया:	மேலானவர்களை	भाक्षाय	கொண்ட
ते	அவர்கள்	संघामकाङ्क्षिणः	போருக்கு ஆவன்
सर्वे	எல்லோரும்		கொண்டார்கள்.

समुद्रारितवीर्याश्च समारोपितविक्रमाः । पर्यवस्थापिता वाक्यैरह्नुदेन बलीमुखाः ॥ २ ॥

வலிமுखा: வானவார்க்கள்
அஹ்னுதேன அக்கத்தனும்
வாக்யை: கல்வார்த்தைகள்

கொண்டு

சமுதாரிதவீரயா: படைக்கீழம் காட்டுத்துச்
சொல்லப்பட்டு
சமாரோபித- } பிரதாபம் முண்டவர்
விக்ரமா: } களாய்
பர்வஸ்தாபிதா: உறுதிகொள்கிக்கப்
பட்டனர்.

प्रयाताश्च गता हर्ष मरणे कृतनिश्चयाः । चक्रुः सुतमुलं युद्धं वानरास्त्यक्तजीविताः ॥ ३ ॥

ப்ரயாதா: முன்பு ஐர உ
வானரா: வானவர்களும்
த்யக்தஜீவிதா: உயிரை மதிப்பாது
மரணே மரணத்தில்
குதநிஷயா: உறுதிகொண்டவர்க
ளாய்

ஏப் மதா: உதவாகக்கொண்ட
வர்களாய்
சுதமுல் மிகக் கலவாமான
யுத்தே போரை
சகரு: இடலாடினர்.

अथ वृक्षान्महाकायाः सानूनि सुमहान्ति च । वानरास्तूर्णमुद्यम्य कुम्भकर्णमभिद्रुताः ॥

அய அப்பொழுது
மஹாகாயா: பெருத்த தேகமுற்ற
வானரா: வானவர்கள்
வृக்ஷாந் மரங்களையும்,
சுமஹாந்தி மிகப் பெரிய

சானூனி ச குன்றுகளையும்
உதமய உயர்த்துக்கி
கும்பகர்ண கும்பகர்ணனை
தூர் லிரைந்து
அபித்ருதா: தாக்கினார்கள்.

स कुम्भकर्णः संकुद्धो गदामुद्यम्य वीर्यवान् । अर्दयन्सुमहाकायः समन्तादृषाक्षिपद्रिपून् ॥

வீர்யவான் வீர்யவானியும்
சுமஹாகாய: பெருஞ்சரீரம்பெற்ற
கலுமன
ச: அந்த
கும்பகர்ண: கும்பகர்ணன்
சங்குத்த: மிகச் சினங்கொண்ட

காச: கதைவய
உதமய தூக்கி
ரிபூந் சத்ருக்களை
அர்டியந் துன்புறுத்துபவனாய்
சமந்தாந் காற்புறமும்
ஷாஷிபந் கிதற அடித்தான்.

शतानि सप्त चाष्टौ च सहस्राणि च वानराः । प्रकीर्णाः शेरते भूमौ कुम्भकर्णेन पोथिताः ॥

வானரா: வானவர்கள்
சச ச அஸ்டீ } எழுது நறுக்கணக்கா
ச ஶதானி } கவும், எண்ணுற்று
க்கணக்காகவும்
சஹஸிரணி ச ஆசிரக்கணக்காகவும்

கும்பகர்ண கும்பகர்ணனாலு
போதிதா: மடிக்கப்பட்டவர்
புமீ தலையில் [களாய்
ப்ரகீர்ணா: கிதறுண்டு
சேரதே கிடத்தார்கள்.

षोडशाष्टौ च दश च विंशतिशतैव च । परिक्षिप्य च बाहुभ्यां खादन्विपरिधावति ॥

भक्षयन्भृशसंकुद्धो गरुडः पन्नगानिव

॥ ८ ॥

भृगुसंकुदः	மிகச் சின்னக்கொண்ட	पशगान् इव	பாம்புகளை எவ்வாறோ
अष्टौ च	எட்டும் [அவன்		அவ்வாறே
दश च	பத்தும்	बाहुभ्यां च	இருகைகளாலும்
षोडश च	பதினாலும்	परिक्षिय	சேர்த்திழுத்து
विशत् एव	இருபதும்	खादन्	பென்று
विशत् तथा	முப்பதுமாக	भक्षयन्	தின்னுகொண்டு
गरुडः	கருடன்	विपश्चिषावत	கற்றித்திரிந்தான்.

कुक्षेण च समाश्वस्ताः संगम्य च ततस्ततः । वृक्षाद्रिहस्ता हरयस्तस्युः सङ्ग्राममूर्धनि॥

हरयः च	வானரர்களை	समाश्वस्ताः	மனந்தேறியவர்களாய்
सङ्ग्राममूर्धनि	பேரமுனையின்		மரங்களையும் மனைகளை
ततस्ततः	ஆங்காங்கு	वृक्षाद्रिहस्ताः	{ புல்லைகளிலெந்திய
सङ्गम्य	தயக்கிதின்று		வர்களாய்
कुक्षेण च	மிகச் சிறம்ப்பட்டு	तस्युः	தின்றனர்.

ततः पर्वतमुत्पाद्य द्विविदः पुवर्गर्षभः । दुद्राव गिरिशृङ्गाभं विलम्ब इव तोयदः ॥ १० ॥

ततः	அப்பொழுது	गिरिशृङ्गाभं	மலைச்சிகரத்தை நிகர்
पुवर्गर्षभः	வானரோத்தமனாகிய		த்த அவனை நோக்கி
द्विविदः	தவிவிதன்	विलम्बः	கனியும்
पर्वत	மலையொன்றை	तोयदः इव	மேகம் என
उत्पाद्य	பெயர்த்துக்கொண்டு	दुद्राव	நீர் னான்.

तं समुत्पत्य चिक्षेप कुम्भकर्णस्य वानरः । तमप्राप्तो महाशैलस्तस्य सैन्येऽपतत्तदा ॥ ११ ॥

वानरः	வானான்	महाशैलः	பெரும் மலையாகிய
समुत्पत्य	மேல் தூக்கி	तं	அவனை [அது
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணன்மீது	अप्राप्तः	கிட்டாததாய்
तं	அதை	तस्य	அவனது
चिक्षेप	கீசினான்.	सैन्य	காண்பத்திய
तदा	அப்பொழுது	अपतत्	விழுந்தவிட்டது.

मपदाश्वान्गजांश्चापि रथांश्चैव नगोत्तमः । तानि चान्यानि रथांसि पुनश्चान्याद्विरेः शिरः॥

उत्पाद्य द्विविदो वेगान्ममर्द पुवर्गर्षभः ॥ १२ ॥

नगोत्तमः	அப்பெருமனை	द्विविदः	தவிவிதன்
अश्वान् च	குதிரைகளையும்,	पुनः च	மீண்டும்
गजान् अपि	யானைகளையும்,	अन्यत्	பிறகு
रथान् च	ரதங்களையும்,	गिरिः	மலையின்
तानि एव	அவைகளையும்	विरेः	சிகரமொன்றை
अन्यानि	இன்னும் மற்ற	उत्पाद्य	பெயர்த்துக்கொண்டு
रथांसि च	அரக்கர்களையும்	वेगात्	ஆத்திரக்கொண்டு
ममर्द	மிகுண்டவர்களையது.	ममर्द	செவினாபின்ன
पुवर्गर्षभः	வானரோத்தமனாகிய		வாக்கினான்.

तच्छैलशृङ्गाभिहतं हताश्वं हतसारथि । रक्षसां रुधिरक्षितं वभूवायोधनं महत् ॥ १४ ॥

ரஷஸா்	அரக்கர்களின்	ஹதாஸ்வம்	குதிரைகளை மீழ்த்த
மஹத்	பெரும்		தும்
ஆயோதனம்	போர்ப்படை	ஹதஸாரதி	பாநர்கள் மாண்டதும்
தச்சைலசுரங்காபிஹதம்	அந்த மலைச்சிகரத்	ரூதிரக்சிதம்	ரத்தம் தேர்யந்தது
	தால் தாக்கப்பட்டது	வபூவ	ஆனது. [மாய்

रथिनो वानरेन्द्राणां शरैः कालान्तकोपमैः । शिरांसि नदतां जहूः सहस्रा भीमनिस्वनाः ॥

ரதின்:	ரதாளிகளும்	நததா்	கள்ளிக்கும்
மீமநிஸ்வநா:	பேயின் ஸ்ரவம்	வானரேந்ரணா்	வானரோத்தமர்
	கொண்டு	சிர்அசி	தலைகளை [தலின்
காலாந்தகோபமே:	பிரளயகாலமனுக்	சஹஸா	வினாந்து
	கொப்பான	ஜஹூ:	அறுத்துத் தள்ளி
சரே:	பாணங்களால்		னுண்.

वानराश्च महात्मानः समुत्पात्य महादुमान् । रथानश्चानाजानुशूनाक्षसानभ्यसूदयन् ॥

மஹாத்மான்:	பேராற்றல் படைத்த	மஜான்	மரணகலையும்
வானரா:	வானரர்கள்	அஷான்	குதிரைகளையும்
மஹாதுமான்	பெரும் மாக்களை	உஷான்	ஞட்டகங்களையும்
சமூத்பாத்ய	பிடுங்கிக்கொண்டு	ராஷமான் ச	அரக்கர்களையும்
ரதான்	ரதங்களையும்	அம்யசூதயந்	தவம் மமரக்கினார்கள்.

हनुमाञ्छैलशृङ्गाणि वृक्षाश्च विविधान्वहन् । वर्षं कुम्भकर्णस्य शिरस्यम्बरमास्थितः ॥

ஹனுமான்	ஹனுமார்	வஹந்	கணக்கற்ற
அஷ்யர்	ஆகாயத்தில்	வூஷாந் ச	மரங்களையும்
ஆஸ்தித:	இருந்துகொண்டு	கும்பகர்ணஸ்ய	சும்பகர்ணனது
சைலசுரங்காபி	மலைச்சிகரங்களையும்	சிர்அசி	தலையில்
வिवிதான்	பலவகை	வர்ப்	வர்த்தித்தார்.

तानि पर्वतशृङ्गाणि शूलेन स विभेद ह । वभञ्ज वृक्षवर्षं च कुम्भकर्णो महाबलः ॥ १८ ॥

ச:	அந்த	சூலேந	குலையுதத்தைத்
மஹாபல:	மகாபலதாலியாகிய		கொண்டு
கும்பகர்ண:	சும்பகர்ணன்	விபேத	பிளந்து தள்ளினான்.
தாநி	அந்த	வூஷவர்ப் ச	மரவர்க்கத்தையும்
பர்பதசுரங்காபி	மலைச்சிகரங்களை	வமஜ	முறித்துத் தள்ளினான்
		ஹ	கான்!

ततो हरीणां तदनीकमुद्यं दृष्ट्वा शूलं निशितं मृग्य ।

तस्थौ ततोऽस्यापततः पुरस्तान्महीधराय हनुमान्मृग्य

॥ १९ ॥

தத:	ஆய் பொழுது
நிசித் தூல்	கூரிய குளாயுதத்தை
புழு	கைக்கொண்டு
ஹிணா	வானார்க்களின்
சுத	ஆந்த
உய்	கந்தரமாய்
அனிக்	கைக்கொண்டு
ஹிண	வெருட்டினான்.

தத:	ஆச்சமயம்
ஹிண	வானமாய்
புழு	கைக்கொண்டு
ஹிண	வானமாய்
சுத	ஆந்த
உய்	கந்தரமாய்
அனிக்	கைக்கொண்டு
ஹிண	வெருட்டினான்.

स कुम्भकर्णं कुपितो जघान वेगेन शैलोत्तपभीमकायम् ।

स बुध्मे तेन तदाऽभिभूतो मेदाद्रिगात्रो रुधिरावासिक्तः ॥ २० ॥

ச:	ஆய்
குபித:	கைக்கொண்டவராய்
சைலோத்தப- } भीमकायं }	மலைக்கு நிகராகிய பெருந்தகம் மடை த்தவனாகிய
कुम्भकर्ण	கும்பகர்ணனை
वेगेन	ஆந்திரங்கொண்டு
जघान	உதைத்தார்.

ச:	ஆய்
சென	உதனல்
அபிபூத:	வெறுமதது
மேதாட்ரி:	வெள்ளையொழுதும் சீரமுத்தவனாய்.
ரூபிராசிக:	உத்தம் வழிந்தவனாய்
தத	ஆய் பொழுது
சுபுமே	தந்தான்.

स शूलमाविध्य तडित्प्रकाशं गिरिं यथा प्रज्वलितायम्बुद्धम् ।

बाह्वन्तरे पारुतिमाजघान गुहोऽचलं क्रौञ्चमिवोग्रशक्त्या ॥ २१ ॥

ச:	ஆய்
தடிப்பகாச	மின்னலொளிகொண்டதும்
பாஜலிதாம்புத்தம்	ஆவளிக்ஞம் உச்சித் கொடுமுதுகளை யுண்டாய்
கிரி யதா	மலைபோன்றதுமாய்
தூல்	குளாயுதத்தை
அவித்ய	கழற்றி

ம.கதி	வெறுமதது
வாஹ்ந:	மார்பில்
கு:	உண் முகக்கடவுள்
உமரானயா	கூட்டிகொண்டு
கூஜ்	கொண்டு
அவல்	பர்வதத்தை
இ	எவ்வண்ணமே
அஜகான	உவ்வண்ணமே
	தந்தினான்.

स शूलनिर्मितमहाभुजान्तरः प्रविह्वलः कोणितमुहुमन्मुखात् ।

ननाद भीमं हनुमान्महाहवे युगान्तमेघस्तनितस्यनोपमम् ॥ २२ ॥

மஹாஹே	கொண்டு
ச:	ஆந்த
ஹனுமான்	வெறுமதது
சூநிமித்த- } महाजान्तरः }	குளத்தின் மீதுண்டாய் கொண்டு
प्रविह्वलः	கொண்டு

சுவர்	கொண்டு
கோணித்	உத்தகத்தை
ஹிம	கந்தரமாய்
யுகாந்தமே	மலைமேலுத்தித்
ஸ்திஸ்தமே	கூட்டித்
மீம்	மலைமேலாய்
நனா	பூமிமேலாய்.

ततो विनेदुः सहसा गृह्णा रक्षोगणास्तं व्यथितं समीक्ष्य ।

पुवङ्गमास्तु व्यथिता भयार्ताः पदुद्वुः संयति कुम्भकर्णात्

॥ २३ ॥

ततः	அப்பொழுது	सहसा	முழுபலத்துடன்
रक्षोगणाः	இராகுதன்கூட்டங் கள்	विनेदुः	ஆரவாரித்தார்கள்.
तं	அவரை	पुवङ्गमाः तु	வானரர்களோ
व्यथितं	தன்பயடைந்தவராய்	व्यथिताः	துக்கங்கொண்டவர்க
समीक्ष्य	காணித்து	संयति	பொரின் ளாய்
गृह्णाः	ஆளந்தகொண்ட	कुम्भकर्णात्	கும்பகர்ணனிடம்
	வர்களாய்	भयार्ताः	பயபிடிதர்களாய்
		पदुद्वुः	ஒட்டம்பிடித்தார்கள்.

ततस्तु नीलो बलवान्पर्यवस्थापयन्बलम् । प्रविचिक्षेप शैलाग्रं कुम्भकर्णाय धीमते ॥ २४ ॥

ततः तु	அப்பொழுதே	शैलाग्रं	மலைச்சிகரமொன்றை
बलवान्	பலவானவராய்	धीमते	திமோனவ
नीलः	நீலன்	कुम्भकर्णाय	கும்பகர்ணன்மீது
बलं	செணையை [செய்து]	प्रविचिक्षेप	விசி ஆழைந்தான்.
पर्यवस्थापयन्	ஒடாது நிறுக்கச்-		

तपापतन्तं संमेक्ष्य मुष्टिनाऽभिजघान ह । मुष्टिप्रहाराभिहतं तच्छैलाग्रं व्यशीर्यत ॥ २५ ॥

तापतन्तं	மேல் விழுவதும்	तत् शैलाग्रं	அந்த மலைச்சிகரம்
तं	அதை	मुष्टिप्रहाराभिहतं	முஷ்டிக்குத்தால்
संमेक्ष्य	பார்த்து		தாக்கப்பட்டு
मुष्टिना	முஷ்டியால்	व्यशीर्यत	பொடிப்பொடியா
अभिजघान	எதிர்த்துக்குத்தினான்.	ह	காண்! [பித்து

सविस्फुलिङ्गं सञ्चालं निपपात महीतले

॥ २६ ॥

सविस्फुलिङ्गं	செருப்புப்பொறி	सञ्चालं	இவர்களைகளிடம் அது
	களிடம்	महीतले	பூமியில்
		निपपात	விழுந்தது.

ऋषभः शरभो नीलो गवाक्षो गन्धमादनः ।

पञ्च वानरशार्दूलाः कुम्भकर्णमुपाद्रवन् ॥

वानरशार्दूलाः	வானரேந்திரர்கள்	गवाक्षः	கவாக்ஷன்
	இய	गन्धमादनः	கந்தமா தனன் என்ற
ऋषभः	ரிஷபன்	पञ्च	ஐவர்கள்
शरभः	சரபன்	कुम्भकर्ण	கும்பகர்ணனைமேற்கு
नीलः	நீலன்	उपाद्रवन्	ஒடினார்கள்.

शैलैर्दृष्टैस्तलैः पादैर्मुष्टिभिश्च महावदाः । कुम्भकर्णं महाकायं सर्वतोऽभिप्रदुद्बुधुः ॥ २८ ॥

மகாவதா:	மகாபலகா எடுத்த மர சிவ ஆவர்கள்	பாடி:	கால்களாலும்
சுஷ்டி:	மகிஷனாலும்	முஷ்டி:	முஷ்டிகளாலும்
வூசி:	மரங்களாலும்	மகாகாய்:	பெருஞ்சீரமுற்ற
தலை:	உள்ளங்கைகளாலும்	கும்பகர்ணம்:	கும்பகர்ணனை
		சர்ப:	நாற்புறமும்
		அபிபுதுது:	தாக்கினார்கள்.

स्पर्शानिव महारांस्तान्वेदयानो न विच्यथे । कृपयं तु महावेगं बाहुभ्यां परिपस्वजे ॥

தான்:	ஆந்த	விவ்யதே:	தான்புறமிக்கே.
மஹாரா:	ஆடிக்களை	மகாவேகம்:	மிகவேகம்படைத்த
ஸ்பர்சானிவ:	ணர்வனபோல	கருபயம்:	நிவர்த்தனையோ வெளியில்
வேதயான:	நினைக்கின் மவனாய்	பாஹு:	கூறுகைகளால்
		பரிபஸ்வஜே:	கட்டிக்கொண்டான்.

कुम्भकर्णभुजाभ्यां तु पीडितो वानरर्षभः । निषपातर्षभो भीमः प्रमुखाद्वातशोणितः ॥

கும்பகர்ண:	பயக்காண	பீடித:	கசக்குண்டவனாய்
புஜா:	வானமோத்தமனான	பமுசா:	வாயின்முது
வானரர்ஷ:	நிஷபனும்	வானதோணித:	தத்தத்தை கக்குபவ
கும்பகர்ணபுஜா:	கும்பகர்ணனது இரு வகைகளால்	நிஷபாத:	கிடுகிழிழ்த்தான்.

मुष्टिना शरभं हत्वा जानुना नीलमाहवे । आजमान मवाक्षं तु तलेनेन्द्रिपुस्तदा ॥ ३१ ॥

முஷ்டி:	இந்திரசத்ருவாகிய அவன்	ஜானுவா:	முதுகைக்கொத்த
நடா:	அப்பொழுது	நீலம்:	நீலப்பை
ஆஹவே:	போசில்	ஹ்வா:	படைத்த
முஷ்டினா:	முஷ்டியினால்	உஜை:	உள்ளங்கையால்
சரபம்:	சரபனையும்	மவாட்சம்:	கொடிக்கையும்
		அஜமான:	அரைத்தான்.

पादेनाभ्यहनकुदस्तरसा गन्धमादनम् । दत्तमहारव्यथिता मुमुहुः शोणितोक्षिताः ॥

குடி:	கொடுக்கொண்ட அவன்	ததமஹர்:	கொடுக்கப்பட்ட அடி:
பாடே:	காலால்	வ்யதிதா:	கனால்துன்பங்கொ ண்ட அவர்கள்
கந்தமா:	கந்தமாதுவளை	சோணிதோ:	தத்தத்தெய்வத்தவர்
தரஸா:	வலுக்கொண்ட		கனால்த
அப்யஹந:	உடைத்தான்.	முமுஹு:	புரக்கசம்படைந்தனர்.

निपेतुस्ते तु मेदिन्यां निकृत्ता इव किशुकाः ॥ ३३ ॥

तेषु वानरमुख्येषु पतितेषु महात्मसु । वानराणां सहस्राणि कुम्भकर्णं मद्बुधुः ॥ ३४ ॥

ते	அவர்கள்	महामसु	மகா ஆற்றல் உடைக்கப் பெற்ற
निकृत्ताः	மெட்டித்தள்ளப் பட்ட	वानरमुख्येषु	வானரத்தலைவர்கள்
किशुकाः इव	பலாசமரங்கனிபேரல்	पतितेषु तु	கிழை விழுந்தவுடனே
मेदिन्यां	பூமியில்	वानराणां	வானரர்களின்
निपेतुः	சாய்ந்து விட்டார்கள்.	सहस्राणि	ஆகிரத்தவர்கள்
तेषु	அந்த	कुम्भकर्णं	சும்பகர்ணனை
		मद्बुधुः	எதிர்த்தேசாடினார்கள்.

तं शैलमिव शैलाभाः सर्वे ते पुवर्गर्षभाः । समारुह्य समुत्पत्य ददंशुश्च महाबलाः ॥ ३५ ॥

शैलाभाः	மலைகளை நிகர்த்தவர்	सर्वे	எல்லோரும்
	களும்கூட	शैलं इव	மலைபோன்றவனுண்
महाबलाः च	மகாபலசாடிகளுமான	तं समुत्पत्य	அவன்மீது தரவி
तं	அந்த	समारुह्य	ஏறி
पुवर्गर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்	ददंशुः	கடித்தார்கள்.

तं नखैर्दशनैश्चापि मुष्टिभिर्जानुभिस्तथा । कुम्भकर्णं महाकायं ते जघ्नुः पुवर्गर्षभाः ॥ ३६ ॥

तं	அந்த	नखैः च	நகங்களாலும்
पुवर्गर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்	दशनैः अपि	பற்களாலும்
तं	அந்த	मुष्टिभिः	முஷ்டிகளாலும்
महाकायं	சீரம் பெருத்தவர்	जानुभिः तथा	முழந்தாள்களாலும்
कुम्भकर्णं	சும்பகர்ணனை [ஒன்	जघ्नुः	துன்புறுத்தினார்கள்.

स वानरसहस्रैस्तैराचितः पर्वतोपमः । रराज राक्षसव्याघ्रो गिरिरात्मरुद्धैरिव ॥ ३७ ॥

पर्वतोपमः	பர்வதாசாரணிய	आचितः	மொய்க்கப்பெற்றவர்
सः	அந்த	आत्मरुद्धैः	மரங்களால் [ஒன்
राक्षसव्याघ्रः	அரக்கப்புலி	गिरिः इव	மலை எவ்வண்ணமோ
तैः	அந்த		ஆவ்வண்ணமே
वानरसहस्रैः	அநேக வானரர்களால்	रराज	விளங்கினான்.

बाहुभ्यां वानरान्सर्वान्प्रमृष्ट सुमहाबलः । भक्षयामास संक्रुद्धो गरुडः पन्नगानिव ॥ ३८ ॥

सुमहाबलः	மிகப்பலசா லிகாகிய	प्रमृष्ट	பிடித்திழுத்த
	ஆவன்	गरुडः	கருடன்
संक्रुद्धः	மிகச்சினங்கொண்டு	पन्नगान् इव	பாம்புகளை எவ்வண்
वानरान्	வானரர்கள்		ண்ணமோ ஆவ்வண்ணமே
सर्वान्	எல்லோரையும்	भक्षयामास	விழுங்கினான்.
बाहुभ्यां	ஸகங்களால்		

ततस्ते बध्यमानास्तु हतयूथा विनायकाः । वानरा भयसंक्षिप्ता विनेदुर्विस्वरं भृशम् ॥

ततः	அச்சபயம்	विनायकाः च	தலைவர்களை யிழந்தும்
ते	அந்த	भयसंक्षिप्ताः	பயநிடிதர்களாய்
वानराः	வானரர்கள்	भृशं	பெரிதாயும்
बध्यमानाः	புடைக்கப்பட்டவர்கள்	विस्वरं	விகாசமாயும்
हतयूथाः तु	அணிகுலைத்தும்[ளாய்	विनेदुः	பூசலிட்டனர்.

अनेकशो बध्यमानाः कुम्भकर्णेन वानराः । राघवं शरणं जमुर्व्यथिताः खिन्नचेतसः ॥

कुम्भकर्णेन	கும்பகர்ணனால்	व्यथिताः	துன்புற்றவர்களாய்
अनेकशः	பலப்பளராக	खिन्नचेतसः	அறிவுகுழம்பியவர்கள்
बध्यमानाः	புடைக்கப்படும்	राघवं	ஸ்ரீராமரிடம் [ளாய்
वानराः	வானரர்கள்	शरणं जमुः	சரண்புகுந்தார்கள்.

प्रभशान्वानरान्दृष्ट्वा वज्रहस्तसुतात्मजः । अभ्यधावत वेगेन कुम्भकर्णं महाहवे ॥ ४७ ॥

वज्रहस्तसुतात्मजः	இந்திரன் பேரன் அக்கதன்	प्रभशान्	முறியடிக்கப்பட்ட கண்டு [வர்களாய்
महाहवे	பெரும் போரில்	दृष्ट्वा	கும்பகர்ணனை நோக்கி
वानरान्	வானரர்களை	कुम्भकर्णं	ஆத்திரக்கொண்டு
		वेगेन	எதிர்த்து ஓடினான்.
		अभ्यधावत	

शैलशृङ्गं महद्बलं विनदंश्च मुहुर्मुहुः । त्रासयन्राक्षसान्सर्वान्कुम्भकर्णपदानुगान् ॥ ४८ ॥

महत्	பெரும்	सर्वान्	மாவளரையும்
शैलशृङ्गं	மலைச்சிகரமொன்றை	त्रासयन् च	வெருளச்செய்து
बलं	வலக்கொண்டு		கொண்டும்
मुहुः मुहुः	அடிக்கடி	कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது
विनदन्	கர்ஜித்துக்கொண்டும்	मूर्धनि	தலையில்
कुम्भकर्ण-)	கும்பகர்ணனைத்	शैलशिखरं	மலைச்சிகரத்தை
पदानुगान्)	தொடர்ந்துவரும்	चिक्षेप	பொட்டுடைத்தான்.
राक्षसान्	ஆரக்கர்கள்		

स तेनाभिहतोऽत्यर्थं गिरिशृङ्गेण मूर्धनि । कुम्भकर्णः प्रज्वाल कोपेन महता तदा ॥

सः कुम्भकर्णः	அந்த கும்பகர்ணன்	अभिहतः	தாக்குண்டவனாய்
तेन	அந்த	तदा	அப்பொழுது
गिरिशृङ्गेण	மலைச்சிகரத்தால்	महता	பெரும்
मूर्धनि	தலையில்	कोपेन	கோபத்தால்
अत्यर्थं	மிக	प्रज्वाल	ஔவளித்தான்.

सोऽभ्यधावत वेगेन बालिपुत्रपर्वणः । कुम्भकर्णो महानादस्त्रासयन्सर्वानरान् ॥५१॥

ச:	அந்த	சாசயந்	பிரளாசஞ்செய்து
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்		கொண்டு
अमर्षणः	சகியாதவனாய்	वेगेन	ஆந்திரங்கொண்டு
महानादः	பேபெராநிகொண்டு	बालिपुत्र	வாலினமந்தனை
सर्वानरान्	எல்லா வானரர்களை	अभ्यधावत	எதிர்த்தொடியனான்.

शूलं ससर्ज वै रोपादङ्गदे स महाबलः ॥५२॥

சஹயல:	மகாபலவானாகிய	अङ्गदे	அங்கதனிடம்
सः वै	அவனும்	शूलं	சூலாயுதத்தை
रोपात्	கோபத்தால்	ससर्ज	எதிர்த்தான்.

तमापतन्तं बुद्ध्या तु युद्धमार्गविशारदः । लाघवान्मोचयामास बलवान्वानरर्षभः ॥५३॥

युद्धमार्गविशारदः	யுத்தப்பயிற்சியில்	तं	அதை,
	தோர்ந்த	बुद्ध्या	துண்ணறிவுகொண்டு
बलवान्	பலவானாகிய	लाघवान्	சாமர்த்தியத்தால்
वानरर्षभः तु	வானரோத்தமனும்	मोचयामास	தட்பவித்துக்கொண்டான்.
आपतन्तं	மேல்விழவரும்		

उत्पत्य चैनं सहसा तलेनोरस्यताडयत् । स तेनाभिहतः कोपात्प्रमुषोदाचलोपमः ॥५४॥

सहसा	ஹிராந்து	तं	அவனும்
उत्पत्य	தாவிக்குதித்து	वरसि	மார்பில்
तलेन	உள்ளங்கையால்	अभिहतः	அதைஉட்பட்டு
एने	இவனை (அரக்கனை)	अचलोपमः	பரிசுத்தத்திக்கு சமனானதுகைய
वरसि	மார்பில்		
कोपात्	கோபத்தோடு	सः	அவன்
आताडयत्	அதைத்தான்.	प्रमुषोद	முடிந்தவனெண்டான்.

स लब्धसंज्ञो बलवान्मुष्टिमावर्त्य राक्षसः । अपहासेन चिक्षेप विसंज्ञः स पपात ह ॥५५॥

सः	அந்த	आवर्त्य	சுழித்தி
बलवान्	பலவானாகிய	चिक्षेप	கிழ்த்தினான்.
राक्षसः	அரக்கன்	सः	அவன் (அரக்கன்)
लब्धसंज्ञः	பிரக்காஸநயந்தவனும்	विसंज्ञः	பிரகாஸபந்து
अपहासेन	பரிஹாஸத்துடன்	पपात	கிழ்த்துத்தான்.
मुष्टि	முஷ்டிகைய	ह	கண்!

तस्मिन्पुवगशार्दूले विसंज्ञे पतिते भुवि । तच्छूलं समुपादाय सूर्योवमभिदुद्रुवे ॥५६॥

तस्मिन् पुवगशार्दूले	அந்த வானரோத்	तच्छूलं	அந்தச் சூலத்தை.
भुवि	பூமியில் [தரம்]	समुपादाय	எடுத்ததுக்கொண்டு
विसंज्ञे	பிரகாஸநயந்து	सूर्यो	சூர்யனை
पतिते	விழவும்,	अभिदुद्रुवे	எதிர்த்தொடியனான்.

तमापन्नं संवेक्ष्य कुम्भकर्णं महाबलम् । उत्पन्नं तदा वीरः सुग्रीवो वानराधिपः ॥५७॥

तदा	அப்பொழுது	महाबलं	மகா பலசாலியாகிய
वीरः	வீரனும்	कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை
वानराधिपः	வானரமன்னனும்	आपन्नं	எதிர்த்துவருகின்ற
सुग्रीवः	சுக்ரீவன் [மாமிய]	संवेक्ष्य	பார்த்து [வனாய்]
तं	அந்த	उत्पन्नं	உயரக்கொம்பினான்.

पर्वताग्रं समुत्क्षिप्य समाविध्य महाकपिः । अभिदुद्राव वेगेन कुम्भकर्णं महाबलम् ॥५८॥

महाकपिः	வானமேரத்தமனாகும் அவன்	महाबलं	மகா பலசாலியாகிய
पर्वताग्रं	மலைச்சிகரமொன்றை	कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை
समुत्क्षिप्य	பெயர்க்கெடுத்து	वेगेन	ஆக்கிரமாய்
समाविध्य	சூழற்றிக்கொண்டு	अभिदुद्राव	எதிர்த்தான்.

तमापन्नं संवेक्ष्य कुम्भकर्णः पुवङ्गमम् । तस्थौ विकृतसर्वाङ्गो वानरेन्द्रसमुन्मुखः ॥५९॥

कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	वानरेन्द्रसमुन्मुखः	வானரமன்னனாகும் எதிர்ப்புகளாய்
तं	அந்த		
पुवङ्गमं	வானரனை		
आपन्नं	எதிர்த்துவருபவனாய்	विकृतसर्वाङ्गः	{ எல்லா ஆவாயவங்களை யும் பாயக்காமாகச்செ ய்துகொண்டவனாய்
संवेक्ष्य	பார்த்து	तस्थौ	விந்நான்.

कपिशोणितदिग्धाङ्गं भक्षयन्तं पुवङ्गमान् । कुम्भकर्णं स्थितं दृष्ट्वा सुग्रीवो वाक्यमब्रवीत् ॥

सुग्रीवः	சுக்ரீவன்	स्थितं	இருப்பவனாய்
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை	दृष्ट्वा	பார்த்து
पुवङ्गमान् भक्षयन्तं	வானரர்களைத் தின்று	वाक्यं	ஒருசொல்லை
कपिशोणित- दिग्धाङ्गं	{ வானரத்தம் அங்கம் எல்லாம் வழிந்தவனாக	अब्रवीत्	பின்வருமாறு சொன் னான்.

पतिताश्च त्वया वीराः कृतं कर्म सुदुष्करम् । भक्षितानि च सैन्यानि प्राप्तं ते परमं यशः ॥

त्वया	உன்னால்	सैन्यानि	சேனைகள்
वीराः च	வீரர்களும்	भक्षितानि	வீழுக்கப்பட்டன.
पतिताः	வீழ்த்தப்பட்டார்கள்.	ते	உனக்கு
सुदुष्करं	எவராலும் செய்வ	परमं	பெரும்
कर्म	செயல் [தற்கரிய]	यशः च	புகழும்
कृतं	செய்யப்பட்டது.	प्राप्तम्	கிப்பிவிட்டது.

त्यज तद्वातरानीकं प्राकृतैः किं करिष्यसि । सहस्रैकनिपातं मे पर्वतस्यास्य राक्षस ॥६०॥

तत् वातरानीकं	“அந்த வானரனை	राक्षस	அரக்க!
त्यज्	விட்டுவிடு. [கை]	मे	எனது
प्राकृतैः	சமயான்யர்களைநி	अस्य पर्वतस्य	இந்த மலையினுடைய
किं करिष्यसि	யாது.செய்யப் பொய்கின்றனை?	एकनिपातं	ஒரே ஒரு அரைநைப
		सहस्र	சகித்துப்பார்”.

तद्वाक्यं हरिराजस्य सन्वधैर्यसमन्वितम् । श्रुत्वा राक्षसशार्दूलः कुम्भकर्णोऽब्रवीद्वचः॥६३॥

राक्षसशार्दूलः	இராசசூலாப்புலிபா சீய	तत्	அந்த
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	वाक्यं	சொல்லை
हरिराजस्य	ஹர ராமன் னாது	श्रुत्वा	கேட்டு
सन्वधैर्यसमन्वितं	ஆந்திரும் ஆண்டை யும் பொதிந்த	वचः	நூரு சொல்லை
		अब्रवीत्	பின் வருமாறு புகள் குண்:

प्रजापतेस्तु पौत्रस्त्वं तथैवर्क्षरजःसुतः । श्रुतपौरुषसंपन्नः कस्माद्दर्शयि वानर ॥ ६४ ॥

वानर	* குரங்கே!	श्रुतपौरुषसंपन्नः	புர்போன பிரதாபம் கிடைத்தவன்.
त्वं तु	நீயோ-	तथा एव	ஆப்படிந்திருக்க
प्रजापतेः	பிரதாபனின்	कस्मात्	எதற்காக
पौत्रः	பேரன்;	दर्शयि	குறிக்கென்தகைநீ
वर्क्षरजःसुतः	கிடைத்தவரின் புத்தன்;		

स कुम्भकर्णस्य वचो निशम्य व्याविध्य शैलं सहसा मुमोच ।

तेनाजघानोरसि कुम्भकर्णं शैलेन वज्राशनिर्निभेन

॥ ६५ ॥

सः	அவன், (கும்பகர்ணன்)	तेन	அந்த
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனாது	वज्राशनिर्निभेन	வஜ்ராயகத்திர்தும் நெருக்கும்கொண்டான்
वचः निशम्य	சொல்லைக் கேட்டு,	शैलं	மலைமீது
शैलं	மலைமீது	कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனாது
सहसा व्याविध्य	செங்கமரமீது சுழித்தி	उरसि	மார்பின்
मुमोच	அடிக்குழும்வண்ணம் பிடித்துக்கொண்டான்.	आजघान	அடித்தான்.

तच्छैलशृङ्गं सहसा विशीर्णं भुजान्तरे तस्य तदा विशाले ।

ततो विषेदुः सहसा भुवङ्गा रसोगणाऽपि मुदा विनेदुः

॥ ६६ ॥

तदा-	அப்பொழுது	ततः	அதனால்
तत्	அந்த	भुङ्गाः	புனரர்கள்
शैलशृङ्गं	மலைச்சிகரமானது	विषेदुः	துக்கித்தனர்.
तस्य	அவனாது	रसोगणाः च अपि	உரக்கர்களைக்கொண்டி
विशाले	விரிந்த	मुदा	சகிதரவுத்தரம்
भुजान्तरे	மார்பின்	सहसा	புன்னகைகொண்டு
सहसा	வருவதில்	विनेदुः	கூரவாதித்தனர்.
विशीर्णं	பொடிமடிபது.		

स शैलशृङ्गाभिहतश्चुकोप ननाद कोपाच्च विवृत्य वक्त्रम् ।

व्याविध्य शूलं च तद्विस्फासं चिक्षेप हयूक्षपतेर्वधाय

॥ ६७ ॥

ச:	அவன்	தவிர்காசம்	மின்னலொளி
சைலசுரங்காபிஹத:	மலைச்சிகரத்தால் அடி		கொண்ட
சுகோப	கிணத்தான். [யுண்டு	சூல்	சூலாயுதத்தையும்
கோபா	கிணத்தால்	வ்யாவித்ய	சுழற்றி
வக்த்	வாயை	ஹூக்ஷபதே:	வானரக்கொடியமண்ண
விவृत்ய	திறந்துகொண்டும்	வதாய	வதத்திற்காக [ளின்
நனாத்	கத்தினான்.	விஷே	விடுத்தான்.

तकुम्भकर्णस्य भुजप्रविद्धं शूलं शितं काञ्चनधामजुष्टम् ।

क्षिप्रं समुत्पत्य निगृह्य दोभ्यां वभञ्ज वेगेन सुतोऽनिलस्य

॥ ६८ ॥

அனிலச்ய சுத:	மருதி	சூல்	சூலத்தை
கும்பகர்ணச்ய	கும்பகர்ணனது	க்ஷிப்	கிணத்து
புஜப்ரவித்	கரங்களால் விடுவிக்	சமூத்ய	தாவி
	கப்பட்டதும்	தோம்யா	இருகைகளால்
காஞ்ஞவாமஜுஷ்ட்	பென்னொளிகொண்	நிஹ்ய	பிடித்திழுத்து
சித்	கூரியதுமான [டதும்	வேன	ஆத்திரத்தால்
தத்	அந்த	வமஜ்	முறிக்கலுற்றார்.

कृतं भारसहस्रस्य शूलं कालायसं महत् । वभञ्ज जानुन्यारोप्य प्रहृष्टः पुवर्गर्षभः ॥ ६९ ॥

ஹஸர்ஷ:	ஹனுமார்	சூல்	சூலாயுதத்தை
பாரசஹஸ்ய க்ருத்	ஆயிரபாரச எனட	பஹு:	உதலாகக்கொண்டு
	உள்ளதும்	ஜானுநி	முழக்காலில்
காலாயஸம்	கறுப்பு இரப்பாளான	அரோப்	கொடுத்து
மஹத்	கூரியதுமான [தும்	வமஜ்	முறித்துவிட்டார்.

शूलं भग्नं हनुमता दृष्ट्वा वानरवाहिनी । हृष्टा ननाद बहुशः सर्वतश्चापि दुद्रुषे ॥ ७० ॥

வானரவாஹினி	வானரச்சேனை	ஹ்ர	ஆனந்தமுற்றதாய்
சூல்	சூலாயுதத்தை	வஹு:	பலவாராய்
ஹனுமதா	ஹனுமாரால்	நனாத்	கூச்சலிட்டது.
பஹ்	முறிக்கப்பட்டதாக	சர்வத: அபி	காற்புறமும்
ஹ்ர	கண்டு	துத்ருஷே	ஓடியும் திரிந்தது.

सिंहनादं च ते चक्रुः प्रहृष्टा वनगोचराः । मारुतिं पूजयांचक्रुर्दृष्ट्वा शूलं तथागतम् ॥

செவ்நாடத்	அந்த வானரர்கள்	சிஹ்நாத்	கிண்களத்ததை
சூல்	சூலத்தை	சக்ரு:	செய்தார்கள்.
ததாஸத்	அவ்விதமாகியதாய்	மாஸ்தி	ஆஞ்சனேயரையும்
ஹ்ர	கண்டது	பூஜயாச்சக்ரு:	கொளவித்துக்கொண்
பஹு:	ஹந்திராய்முற்றவை		டாடினார்கள்.

कालायसं भारसहस्रसार्ं शुलं शरस्मृषसमानकान्तिम् ।

भयं सपीक्ष्य ममभे क्षणेन हृष्टा विनेदुः पुत्रगाः समन्तात्

॥ ७२ ॥

புத்ரகா:	காலாயசன்	क्षणेन	ஒரு நொடிப்பொழுது
कालायसं	காலுத்த இளும்பாஸா	ममभे	பலா த்காரமாய் [கில்
	ன தும்	भयं	முறிக்கப்பட்டதாய்
भारसहस्रसार्ं	ஆயிரம் பாசார்	सपीक्ष्य	உணர்ந்து
	எனையுள்ள தும்	हृष्टा:	உன்னம்பூரித்தவர்க
शरस्मृ-)	சா த்காலத்திய குரிய		ளாய்
समानकान्ति)	கிள நிகர்த்த ஒளி	समन्तात्	நாற்புறங்களிலும்
	கொண்ட துமைய	विनेदुः	பேரினாச்சலிட்டவர்
शुलं	குலாயு தத்தை		கள்.

स तत्तदा भयमवेक्ष्य शुलं चुकोप रक्षोधिपनिर्महात्मा ।

उत्पात्य लङ्कापथ्यात्स शुलं जवान सुधीवमुपेत्य तेन

॥ ७३ ॥

महात्मा	பெரும் பிராணியான	सः	அவன்
रक्षोधिपतिः	சா கஷணத்திலேவருண	लङ्कापथ्यात्	லங்கைபுத்சார்த்த
सः	அவன்		மலையாளியினின்று
तदा	அப்பொழுது	शुलं	கொடுமுடிமொன்றை
तत्	அந்த	उत्पात्य	பெயர்த்தெடுத்து
शुलं	குலத்தை	सुधीव	சுதீவனை
भयं	முறிக்கப்பட்டதாய்	उपेत्य	கிட்டி
अवेक्ष्य	கவனித்து	तेन	அதனால்
चुकोप	கொந்தான்.	जवान	படைத்தான்.

स शैलशृङ्गाभिहतो विमंजः पथात् भूधौ युधि वानरेन्द्रः ।

तं मेक्ष्य भूधौ पतितं विमंजं नेदुः महृष्टास्तथ यातुधानाः

॥ ७४ ॥

वानरेन्द्रः	வானரமன்னனாகிய	यातुधानाः तु	அதக்கித்தோ
सः	அவன்	तं	அவனை
युधि	பேரளின்	विमंजं	கொக்கலுயர்த்து
शैलशृङ्गाभिहतः	மலைமுடியால் தாக்கப்	भूधौ	பூதூதில்
	பட்டு	पतितं	கொடுத்த கிட்டவனால்
विमंजः	உணர்வந்தவனாய்	मेक्ष्य	கவனித்த
भूधौ	தரைமேல்	महृष्टाः	கவலிகொண்டவர்
पथात्	விழுந்த கிட்டான்.		களாய்
अथ	அப்பொழுது	नेदुः	குப்பரித்தவர்கள்.

तमभ्युपेत्याहृतधोरवीर्यं स कुम्भकर्णो युधि वानरेन्द्रम् ।

जहार सुग्रीवमभिपवृष्टं यथाऽनिलो मेघप्रतिपवण्डः

॥ ७५ ॥

ச: கும்பகர்ண:	அந்தக் கும்பகர்ணன்	அப்யுபேத	கிட்டி
अभ्युतधोरवीर्यं	{ ஆச்சர்யமும் பயக்கா முனை விரயம் படைத்தவனும்	அபிபவூஷ	நூக்கிக்கொண்டு
वानरेन्द्रं	வானரான் ன்னுமான்	அதிபவண்ட: அனில:	பெரும் புயற்காற்று
तं	அந்த	மேघ	மேகத்தை
सुग्रीवं	சுக்ரீவனை	यथा	எவ்வண்ணமோ
युधि	போரில்		அவ்வண்ணமே
		जहार	எடுத்துச்சென்றான்.

स तं महामेघनिकाशरूपमुत्पात्य गच्छन्युधि कुम्भकर्णः ।

रराज मेरुप्रतिमानरूपो मेरुर्वथाऽभ्युच्छित्तपोरशुङ्गः

॥ ७६ ॥

मेरुप्रति मानरूपः	மேருமணைய நிகர்த்த உருவமுடையவனான	उत्पात्य	வாரி எடுத்துக் கொண்டு
सः	அந்த	गच्छन्	செங்கின்றவனாய்
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	अभ्युच्छित्तपोरशुङ्गः	உயர்ந்த பயக்காமான சிகரமுற்ற
महामेघनिकाशरूपं	பெரும் மேகத்தை நிக ர்த்த தேற்றமுடைய	मेरुः	மேருமலை
तं	அவனை	यथा	போல
युधि	போரில்	रराज	விளங்கினான்.

ततस्तमुत्पात्य जगाम वीरः संस्तूयमानो युधि राक्षसेन्द्रैः ।

शृण्वन्निनादं त्रिदशालयानां पुवङ्कराजप्रद्विस्मितानाम्

॥ ७७ ॥

ततः	அப்பொழுது	पुवङ्कराजप्रद्व-	வானரமன்னன் மிக
वीरः	வீரனான	विस्मितानां	யுண்டதால் ஆச்சர்ய கொண்ட
तं	அவனை	त्रिदशालयानां	விண் னுலகத்தவர் களின்
उत्पात्य	எடுத்துக்கொண்டு	निनादं	ஸம்பாஷணைய
युधि	போர்விஷயத்தில்	शृण्वन्	கேட்டுக்கொண்டே
राक्षसेन्द्रैः	ராட்சசேந்திரத்தவர்	जगाम	சென்றுகொண்டிருந் தான்.
संस्तूयमानः	களால் சொகித்துக்கொண் டாடப்படுகின்றவனாய்		

ततस्तथादाय तदा स मेने हरीन्द्रमिन्द्रोपमिन्द्रवीर्यः ।

अस्मिन्हूते सर्वमिदं हृतं स्यात्सरायवं सैन्यमिनीन्द्रशत्रुः

॥ ७८ ॥

हन्दीर्यः	இந்திரனனுபொன்ற	तदा	அப்பொழுது
	விரயங்கொண்டவனும்	हन्दीर्यम्	இந்திரனை நிகர்த்த
हन्दीर्यः	இந்திரனது சத்ருவு	हरीन्द्र	வானரத்தலைவனு
सः	அவன்		மரகிய

तै	அவ்வளை	सराववं	சாகவனுள்ளிட்ட
आवाय	கையிலே பற்றிக்	किंव	சேனை
	கொண்டு	सर्वे	எல்லாமும்
अस्मिन्	“இவன்	हते	கிறைப்படுத்தப்பட்ட
हते	கிறைப்படுத்தப்பட்டு		தாய்
	விடின	स्यान् इति	ஆகும்” என்று
ततः	அதனால்	मेने	எண்ணிக்கொண்
इदं	இந்த		டான்.

विद्रुतां बाहिनीं दृष्ट्वा वानराणां ततस्ततः । कुम्भकर्णेन सुग्रीवं गृहीतं चापि वानरम् ॥
 हनुमांश्चिन्तयामास मतिमान्मारुतात्मजः । एवं गृहीते सुग्रीवे किं कर्तव्यं मया भवेत् ॥

मतिमान्	தூண்டா நிவரண சாகிய	विद्रुतां अपि	ஒட்டிவிட்டதாகவும்
मारुतात्मजः	வாயுபுத்தஸ்வராகிய	दृष्ट्वा	கண்டு
हनुमान्	ஆஞ்சனேயர்,	चिन्तयामास	பிள்வருமாறு சிந்திக்க
वानरं	வானரனாகிய	एवं	“இவ்விதம் [வானர்:
सुग्रीवं	சுகிரீவனை	सुग्रीवे	சுகிரீவன்
कुम्भकर्णेन	கும்பகர்ணனால்	गृहीते	கொடுக்கப்பட்ட
गृहीते च	எடுத்துப்போகப்பட்	मया	என்னால் [பொழுது
	டதாகவும்	कर्तव्यं	செய்துமுடிக்கப்பட
वानराणां	வானரர்களின்		வேண்டியது
बाहिनीं	சேனையை	किं भवेत्	யாது?
ततः ततः	அங்குமிக்குமாபி		

यद्वै न्याय्यं मया कर्तुं तत्करिष्यामि सर्वथा । भूत्वा पर्वतसङ्काशो नाशयिष्यामि राक्षसम् ॥

येन्	“எது	करिष्यामि	செய்துண்டுமென்.
मया	என்னால்	पर्वतसङ्काशः	பர்வதத்தை சுகர்த்த
कर्तुं	செய்துமுடிக்க	भूत्वा	ஆகி [வனம்
न्याय्यं	தக்கதோ	राक्षसं	காக்களை
सर्वं वै	அதையே	नाशयिष्यामि	தகம்மை செய்து
सर्वथा	எப்படியும்		விடுகின்றேன்.

मया हते संयति कुम्भकर्णे महाबले सुष्टिविकीर्णदेहे ।

विमोचिते वानरपाथिवे च भवन्तु हृष्टाः प्रवगाः समस्ताः

॥ ८२ ॥

मया	“என்னால்	वानरपाथिवे	வானரபாண்டின்
संयति	போலில்	विमोचिते च	விடுவிக்கப்படவும்
महाबले	மகாபலனாகிய	प्रवगाः	காக்கர்கள்
कुम्भकर्णे	கும்பகர்ணன்	समस्ताः	யாவரும்
हते	புடைக்கப்பட்டு	हृष्टाः	ஸந்தோஷம் கொண்
सुष्टिविकीर्णदेहे	முடிபட்டிருத்தான்		டவர்களாய்
	தேகம் சிதறவும்	भवन्तु	ஆகட்டும்.

अथवा स्वयमप्येष मोक्षं प्राप्स्यति पार्थिवः । मुहीतोऽयं यदि भवेत्तिदृशैः सामुरो रगैः ॥

अथवा "ஆலிதிருக்கட்டும்;
अयं இந்த
पार्थिवः अपि மன்னரோ
सामुरो रगैः அரசர்களுக்கும் நாகர்
கருமுறன் கிட்ட

मुहीतः கொற்றிக்கப்பட்ட
भवेत् यदि ஆயினும் [டவராக
स्वयं தானாகவே
एषः இடேதா
मोक्षं प्राप्स्यति விடுவித்துக்
கொள்வார்.

तिदृशैः தெலர்களுடன்

मन्ये न तावदात्मानं बुध्यते वानराधिपः । कैलप्रहाराभिहतः कुम्भकर्णेन संयुगे ॥ ८४ ॥

வானராதிப: "வானரமன்னர்
செயுगे போரில்
कुम्भकर्णेन சும்பகர்ணனனால்
कैलप्रहाराभिहतः மலைமீன் அடியால்
தாக்கப்பட்டவரால்

तावत् இப்பொழுது
आत्मानं தன்னையும்
बुध्यते न உணரவில்லை என்று
मन्ये நினைக்கிறேன்.

अयं मुहूर्तासुग्रीवो लब्धसंज्ञो महाहवे । आत्मनो वानराणां च यत्पथ्यं तत्करिष्यति ॥

अयं "இந்த
सुग्रीवः சுக்ரீவர்
मुहूर्तासु சிறிது நேரத்தில்
लब्धसंज्ञः பிரக்களுபிற்றவராகி
महाहवे போரில்

आत्मनः தனக்கும்
वानराणां च வானரசர்களுக்கும்
यत् எது
पथ्यं ஹிதமானதோ
तत् करिष्यति அதைத் செய்வார்.

मया तु मोक्षितस्यास्य सुग्रीवस्य महात्मनः । अर्पतिश्च भवेत्कष्टा कीर्तिनाशश्च शाश्वतः ॥

मया "என்னால்
महात्मनः மஹாத்மாவாகிய
अस्य இந்த
सुग्रीवस्य சுக்ரீவர்
मोक्षितस्य तु விடுவிக்கப்பட்டதோ

कष्टा அஸௌக்யமான
अर्पतिः அபிரீதியும்
भवेत् ஏற்படலாம்.
कीर्तिनाशः च கீர்த்தியின் அழிவும்
शाश्वतः च நிச்சயமே.

तस्मान्मुहूर्तं काङ्क्षिष्ये विक्रमं पार्थिवस्य तु । भिन्नं च वानरानीकं तावदाश्वासयाम्यहम् ॥

तस्मात् "ஆகையால்.
मुहूर्तं சுற்றுநேரம்
पार्थिवस्य மன்னருடைய
विक्रमं பரக்கிரமத்தை
काङ्क्षिष्ये எதிர்பார்த்துக்
கொண்டிருக்கிறேன்.

तावत् तु அதற்குள்ளே
भिन्नं வெறித்தோடும்
वानरानीकं च வானரசர்களைகளையும்
अहं நான்
आश्वासयामि தேற்றாவுபடுத்துகி
நேன்".

इत्येवं चिन्तयित्वा तु हनुमान्मास्तात्मजः । भूयस्स्तम्भयामास वानराणां महाचमूम् ॥

मास्तात्मजः வாதுபுதல்வராகிய
हनुमान् ஹனுமார்
इति एवं மேற்கண்டவாறு
चिन्तयित्वा கிந்தனைசெய்துகிட்டு

तु ஆப்பொழுது
वानराणां வானரசர்களின்
महाचमूम् பெரும் சேனையை
भूयः பலவாறாய்
मोहयामास நீனைகொள்வித்தார்.

स कुम्भकर्णोऽथ विवेश लङ्कां स्फुरन्तमादाय महाकर्पि तम् ।

विमानचर्यागृहगोपुरस्थैः पुष्पाभ्यधैर्यकीर्यमाणः

॥ ८९ ॥

ச:	அந்த	விமானச்சர्या- கோபுரஸ்தை:	விமானங்களிலும் கோபுரங்களிலும்
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்		இருப்பவர்களால்
अथ	அப்பொழுது	पुष्पाभ्यधैः	சிதந்த புஷ்பவரலங்காரால்
स्फुरन्तं	சுருங்கும்	अवकीर्यमाणः	அவகீர்த்தப்படுகின்றவ
तं	அந்த	लङ्कां	லங்கைக்குள் [அய்
महाकर्पि	மகாகர்பி	विवेश	புகுந்தான்.
आदाय	அடுத்ததுக்கொண்டு		

राजमार्गस्य शीतत्वान्मंज्ञामाप महाबलः ॥

महाबलः	மகாபலகாலியா(குப் அவன் (கரீலன்)	विच्यमानः तु	விசையப்படுகின்றவ ஐயும்
राजमार्गस्य	ராஜமாரீதியின்	शनेः शनेः	கொஞ்சம் கொஞ்ச
शीतत्वात्	சூனிர்த்தியாலும்		மாக
राजमार्गस्य	பொருள்கள், சந்தவனம்,	संज्ञां	பிரக்கஞ
शीतत्वान्मं	ஐயம் இவைகளின்	आप	தெளித்தான்.
ज्ञामाप	வர்லங்காராலும்		

ततः स संज्ञामुपलभ्य कृच्छ्राद्वलीयसस्तस्य भुजान्तरस्थः ।

अवेक्षमाणः पुरराजमार्गं विचिन्तयामास सुहृर्महात्मा

॥ ९१ ॥

महामा	பேராத்தல் படைத்த	तस्य	அவனது
सः	அவன்	भुजान्तरस्थः	புதுகரின் கடுவே
ततः	அப்பொழுது		செக்கிக்கொண்டு
कृच्छ्रात्	கேடப்பட்டது	पुरराजमार्गं	புரராஜமாரீதியை
संज्ञां	தெளிவை	अवेक्षमाणः	காண்பவனாய்
उपलभ्य	அடைந்து,	सुहृः	மென்மேலும்
वलीयसः	மிக பலகாலியாய்	विचिन्तयामास	செக்கிக்கொண்டான்.

एवं गृहीतेन कथं नु नाम शक्यं मया संघति कर्तुमद्य ।

तथा करिष्यामि यथा हरीणां भविष्यतीष्टं च हितं च कार्यम्

॥ ९२ ॥

एवं	இவ்வாறு	हरीणां	ஹரிசரங்கு
गृहीतेन	கொறுக்கப்பட்ட	यथा च	எப்படியாவும்
मया	என்னால்	इष्टं	இஷ்டமும்
अद्य	இப்பொழுது	हितं च	ஹிதமாயமாக
संघति कर्तुं	பிரதிசெய்ய	भविष्यति	புரியுமே
कथं नु	எப்படித்தான்	तथा	அப்படியே
शक्यं	சாத்தியமாகும்?	कार्यं	காரியத்தை
नाम	{ இருந்தாலும்கூட இம்; ஒரு கை பார்த்து துவிடுகிறேன்.	करिष्यामि	முடிக்கின்றேன்.

ततः कराग्रैः सहसा समेत्य राजा हरीणामपरेन्द्रशत्रुम् ।

खरैश्च कर्णो दशनैश्च नासां ददश पाशेषु च कुम्भकर्णम्

॥ ९३ ॥

தரோண்	வானசர்க்களின்	खरैः	கடரான
राजा	மன்னன்	कराग्रैः	நகர்க்களால்
ततः	அப்பொழுது	कर्णो च	இரு காதுகளையும்
अमरेन्द्रशत्रुं	தேவெந்திரசத்ரு	दशनैः	பற்களால்
	வாகிய	नासां च	மூக்கையும்
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணன்	पाशेषु च	ஸிலம்புதாக்களிலும்
सहसा	வலுவாய்	ददश	கின்னி, கழுத்துக் காய
समेत्य	எட்டி		ப்படுத்தினான்.

स कुम्भकर्णो हतकर्णनासो विदारितस्तेन विमर्दितश्च ।

रोषाभिभूतः क्षतजार्द्रगात्रः सुग्रीवमाविध्य पिपेष भूमौ

॥ ९४ ॥

सः	அந்த	क्षतजार्द्रगात्रः	ரத்தத்தால் தேகம்
कुम्भर्णः	கும்பகர்ணன்		நனைந்து
तेन	அவனால்	रोषाभिभूतः	ஆக்காரம் மூண்ட
विदारितः	ப்ரண்டப்பட்டும்	सुग्रीवं	சகரீவனை [வளைய]
विमर्दितः च	தன்புதுத்தப்பட்டும்	आविध्य	சுழற்றி
हतकर्णनासः	காதுகளும் மூக்கு	भूमौ	தவாரில்
	மழிந்து	पिपेष	தேய்த்தான்.

स भूतले भीमवलाभिषिष्टः सुरारिभिस्तैरभिहन्यमानः ।

जगाम खं वेगवदभ्युपेत्य पुनश्च रामेण समाजगाम

॥ ९५ ॥

सः	அவன்	अभिहन्यमानः	புடைக்கப்பட்டவனாய்
भूतले	பூமிமீல்	खं	ஆகாயத்தில்
भीमवलाभिषिष्टः	பெரும்பலகா விளாசிய	वेगवत्	விவரவுடன்
	அவனால் தேய்க்கப்	अभ्युपेत्य जगाम	கிளம்பிக் சென்றான்.
तैः	அந்த [பட்டவனாய்]	पुनः च	மீளவும்
सुरारिभिः	தேகசத்ருக்களால்	रामेण	ராமருடன்
	(அரக்கர்களால்)	समाजगाम	சேர்ந்துகின்றான்.

कर्णनासाविहीनस्तु कुम्भकर्णो महाबलः । रराज शोणितैः सिक्तो गिरिः प्रस्रवणैरिव ॥

कर्णनासाविहीनः	காதுகளையும் மூக்கை	सिक्तः	நனைந்தவனாய்
	யுமிழ்த	गिरिः	ஓர் மலை
महाबलः	மகர்பலகா விளாசிய	प्रस्रवणैः	மலையருவிகளால்
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்
तु	அப்பொழுது		வண்ணமே
शोणितैः	ரத்தத்தால்	रराज	கிளங்கினான்.

शोणितार्द्रो महाकायो राक्षसो भीषणिक्रमः । युद्धायाभिमुखो भूयो मनश्चक्रे महाबलः ॥

மஹாசய:	செழுந்தல் / கடைதல்	மனச:	அசைக்கல்
	பெரிநிறவதுமா	மூய:	மீளவும்
மஹாபல:	பலப்பலவாசியுடன்	யுத்தாய:	போராட்ட
மீஷணிக்ரம:	பயங்கரப்பாதாபமுற்ற வதும	அபிமுக:	கொக்கி
சோணிதாட்:	குருகிவழிந்தவது மரண	மன:	மனசைத்
		சக்ர:	செய்துக்கொண்.

अमर्षाच्छोणितोद्गारी शुशुभे रावणानुजः । नीलाञ्जनचयप्रसव्यः सर्वेभ्य इव तोयदः ॥

மீலாஞ்ஞனவயப்ரவ்ய:	கரிய கையாடுவைய நிகர்ந்த	அமர்ஷோட்ராரி	அதர்சனைக்கு கங்கு பவனும்
ராவணானுஜ:	ராவணன் தம்பி	சர்வேப்ய:	மாத் கொடுக்க கொண்ட
அமர்ஷாந்	கொபத்தால்	தோயத்: இவ்	தோகம்போல்
		சுசுமே	பிரகாசித்தான்.

गते तु तस्मिन्सुरराजशत्रुः क्रोधान्नदुद्राव रणाय भूयः ।

अनायुधोऽस्मीति विचिन्त्य रौद्रो यारं तदा मुद्रमाससाद ॥ ९९ ॥

ரேத்:	பயங்கரனுள்	ததா	அப்பொழுது
சுரராஜசத்ரு:	தேவேந்திரசத்ருவா கிய ஆவன்,	அநாயுத:	அயுதம் இல்லாதவனாக
தஸ்மிந்: ரதே து	சமீபம் கொண்டு கிட்டவுடன்	அஸி	இருக்கின்றேன்
கோபத்:	கொபத்தால்	இதி	என்று
மூய:	மீளவும்	விசிந்ய	எண்ணி
ரணாய்: ப்ரதுத்ராவ்	போலிட் ஓடினான்.	யாரே	பயங்கரமான
		முத்ரம்	முத்திரையெடுத்ததை
		அஸஸாத்	சாத்தி கொண்டான்.

ततः स पुर्याः सहसा महौजा निष्क्रम्य तद्गानरसैन्यमुद्रम् ।

तेनैव रूपेण बभञ्ज रुष्टः महारमुष्ट्या च पदेन सद्यः ॥ १०० ॥

தத:	அப்பொழுது	தத:	அசைக்கல்
மஹோஜா:	மஹா பிரதாபம் கொண்ட	ரூப:	கொபம் கொண்டவ னும்
ச:	ஆவன்	தந்	மாத்
தேன	ஆந்த	ரூப:	பயங்கரமான
ரூபேண: இவ்	உருவத்தையெனையே	கானரஸேன்	கானரத்தசேனைகள்
சஹஸா	கிரகரந்து	மஹாமுத்ரம்	மஹாமும் முத்திர மாலும்
புரியா:	கதரிக்கின்றது	பதேன: ச	காலாலும்
நிஷ்க்ரம்ய	கொளியின்றது	பமஜ	முதியடித்தான்.

वभक्ष रक्षो युधि कुम्भकर्णः प्रजा युगान्ताग्निरिव मदीप्तः । ॥ १०१ ॥

ரஃ:	அரக்கனான	प्रजा:	பிரானைகளை
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	इव	ஏவ்வண்ணப்போ
मदीप्तः	ஜீவாணியுடன் மூண்ட	युधि	பேரில்
युगान्ताग्निः	பிரளயகாலக்னி	वभक्ष	விழுங்கினான்.

बुभुक्षितः शोणितमांसप्लुः प्रविश्य तद्वा नरसैन्यमुग्रम्
चखाद रक्षांसि हरीन्पिशाचानृक्षांश्च मोहाद्युधि कुम्भकर्णः । ॥ १०२ ॥

कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	वा नरसैन्यं	வா நரசேனையுடன்
बुभुक्षितः	பசிமெடுத்தவனாய்	प्रविश्य	புகுந்து
शोणितमांसप्लुः	{ ரத்தத்திலும் மாம்சத் திலும் ஆனைகொண் டவனாய்.	हरीन्	காணரர்களையும்
युधि	பேரில்	नृक्षान्	சரிகளையும்
तद्	அந்த	मोहान्	வெறிமயக்கத்தால்
उग्रम्	பயங்கரமான	रक्षानि	அரக்கர்களையும்
		पिशाचान् च	பிசாசர்களையும்
		चखाद	மென்று தின்றான்.

यथैव मृत्युर्हरते युगान्ते स भक्षयामास हरींश्च मुख्यान् ॥ १०३ ॥

मृत्युः	எமன்	सः च	அவனும்
युगान्ते	பிரளயகாலத்தில்	मुख्यान्	திறந்த
यथा	எப்படி	हरीन्	வாணரர்களை
हरते एव	அழிக்கின்றானே,	भक्षयामास	விழுங்கினான்.
	எப்படியே		

एकं द्वे श्रीन्बहून्कुदो वानरान्सह राक्षसैः । सभादायैकहस्तेन प्रचिक्षेप त्वरन्मुखे ॥

कुदः	கோபங்கொண் அவன்	एकहस्तेन	ஒரு கைவால்
वानरान्	வாணரர்களை	सभादाय-	வாரியிழைத்து,
राक्षसैः सह	அரக்கர்களோடுகூட	त्वरन्	அரிதமாய்
एकं	ஒன்றும்	मुखे	வாயில்
द्वे श्रीन्	இரண்டும் மூன்றும்	प्रचिक्षेप	பேரட்டுக்கொண் டான்.
बहून्	பலவுமாய்		

संप्रसवंस्तदा मेदः शोणितं च महाबलः । वध्यमानो नगेन्द्रायैर्भक्षयामास वानरान् ॥

महाबलः	மகாபலசாலியாகு	नगेन्द्रायैः	பெரும் பர்வததிகரம்
तदा	அப்பொழுது [மவன்		களால்
मेदः	கொழுப்பையும்	वध्यमानः च	புடைக்கப் படுகின்ற
शोणितं	ரத்தத்தையும்		வனுகலை
संप्रसवन्	பெருக்கச்செய்து	वानरान्	வாணரர்களை
	கொண்டு	भक्षयामास	தின்றான்.

ते भक्ष्यमाणा हरयो रावं जम्बुस्तदा मणिम् ॥ १०६ ॥

ते	அந்த	மணி	புகழிடமா கிய
भक्ष्यमाणा:	தின்னவாப்படுகின்ற	म।	பூரீராமரை
हरयः	வானவர்கள்		
तदा	அப்பொழுது	जम्बु.	ஆடைந்தார்கள்.

कुम्भकर्णो भृशं क्रुद्धः कथन्वाद्मवावति ॥ १०७ ॥

कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	करीव	வானவர்களை
भृशं	மிக	खादन्	தின்னுகொண்டே
क्रुद्धः	கிணங்கொண்டு	प्रधावति	ஒடிக்கிரித்தான்.

शतानि सप्त चाष्टौ च विंशत्त्रिंशत्तयैश्च । संपरिवृज्य बाहुभ्यां खादन्विपरिधावति ॥

सप्त च	ஏழுக்கவும்	बाहुभ्यां	இருகைகளால்
अष्टौ च	எட்டாக்கவும்	संपरिवृज्य	செய்த்து அண்கரி
विंशत् एव	இருபத்தொன்றாகவும்	खादन्	தின்னுகொண்டு
त्रिंशत् तथा	முப்பத்தொன்றாகவும்	विपरिधावति	அகத்துமிக்கும்
शतानि च	நூறுக்கவும்		ஆகித்தான்.

मेदोवसाशोणितदिग्भगात्रः कर्णविसक्तप्रथितान्त्रमात्रः ।

वर्षे शूलानि सुतीक्ष्णदंष्ट्रः कालो युगान्तस्य इव मृदुदः ॥ १०९ ॥

सुतीक्ष्णदंष्ट्रः	மிகக் கூசிய கொடைப் பற்களுடைய அகாண்	कर्णविसक्त-	காதுகளில் பிணைந்து
		प्रथितान्त्रमात्राः	தொக்கிய நம்பு மாலைகளுடையவனாய்
मेदोवसाशोणित-	கொழுப்பு, ஊன், சத்தம் இவைகளாகக் பூச்சுண்ட உடலுற்ற வனாய்	युगान्तस्यः	யோகபகாலத்தில்
दिग्भगात्रः		मृदुदः	மெதுவக்கொண்ட
		कालः इव	காலம் என
		शूलानि	சூலக்கிளை
		वर्षे	வாஷித்தான்.

तस्मिन्काले सुमित्रायाः पुत्रः परबलादेनः । चकार लक्ष्मणः क्रुद्धो युद्धं परपुरजयः ॥

तस्मिन्	அந்த	परपुरजयः	சத்தாக்கரை வெல்பவ
काले	காலத்தில்		குமான்
सुमित्रायाः	சுமித்ராமைகையின்	लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்
पुत्रः	புத்தனவரும்	क्रुद्धः	கிணங்கொண்டவராய்
परबलादेनः	சத்தாபலத்தையழிப் பவரும்	युद्धं	போர்
		चकार	புரித்தார்.

स कुम्भकर्णस्य शराञ्छरीरे सप्त वीर्यवान् । निचखानाददे बाणान्विससर्ज च लक्ष्मणः॥

सः	அந்த	सप्त शरान्	ஏழு பறவைக்களை
वीर्यवान्	வீர்பவர்களுகிய	निचखान	எட்டினார்;
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	च	இன்னும்
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது	बाणान्	பறவைக்களை
शरीरे	சரிசத்தில்	आददे	தொடுத்தார்;
		विचसर्ज	விடுத்தார்.

पीड्यमानस्तदस्त्रं तु विशेषं तत्स राक्षसः । ततश्चुकोप बलवान्सुमित्रानन्दवर्धनः ॥११२॥

தருள்	அவருடைய அஸ்தி	पीड्यमानः तु	துன்புறுத் துகிறவனா
	ரம்		ய் மட்டும் ஆனான்.
विशेषं	மகா மகிமை வாய்ந்	ततः	அதனால்
तव	ஆனாலே [தது.	बलवान्	பலவாலியாகிய
सः	அந்த	सुमित्रानन्दवर्धनः	சைத்ரமணர்
राक्षसः	அரக்கன்	चुकोप	கோபமடைந்தார்.

अथास्य कवचं शुभ्रं जाम्बूनदमयं शुभम् । प्रच्छादयामास शरैः सन्ध्याभ्रमिव मारुतः ॥

अथ	அப்பொழுது	कवचं	கவசத்தையும்
शरैः	பாணங்களால்	मारुतः	காற்று
अस्य	இவனது	सन्ध्याभ्रं	மாலைக்காலத்திய
जाम्बूनदमयं	தங்கமலமானதும்		மேகத்தை
शुभ्रं	ஒளிபொருந்தியதும்	इव	எவ்வண்ணமோ
शुभं	அழகியதுமான		அவ்வண்ணமே
		प्रच्छादयामास	பறைத்தார்.

नीलाञ्जनचयप्रख्यः शरैः काञ्चनभूषणैः । आपीड्यमानः शुशुभे मेघैः सूर्य इवांशुमान् ॥

काञ्चनभूषणैः	பொன் பூஷணங்களால்	मेघैः	மேகங்களால்
आपीड्यमानः	அலங்கரிக்கப்பட்ட	अंशुमान्	இரணங்களுடன்கூடிய
	அவன்	सूर्यः	சூரியன்
शरैः	பாணங்களால்	इव	எவ்வண்ணமோ
नीलाञ्जनचयप्रख्यः	கரியமைப்புகளைய		அவ்வண்ணமே
	நிகர்த்தவனாய்	शुशुभे	கிணங்கினான்.

ततः स राक्षसो भीमः सुमित्रानन्दवर्धनम् । सावज्ञमेव प्रोवाच वाक्यं मेघौघनिस्वनः ॥

ततः	அப்பொழுது	सुमित्रानन्दवर्धनं	சைத்ரமணரைப்
सः	அந்த		பார்த்து
भीमः	பயங்கரான	सावज्ञं एव	ஏளனமாகவே
राक्षसः	அரக்கன்	वाक्यं	ஒரு வார்த்தையை
	மேகக்குட்டங்களின்	प्रोवाच	பின்வருமாறு
मेघौघनिस्वनः	{ இடிபொரையுடைய வனாகி		புகன்றான்:

अन्तकस्याप्यकष्टेन युधि जेतारमाह्वे । युध्यता मामर्भातेन ख्यापिता वीरता त्वया ॥

युधि	"போரில்	युध्यता	போர்ப்புரியும்
अन्तकस्य अपि	எமனையும்	त्वया	உன்னால்
अकष्टेन	அனுகூலமாய்	आह्वे	புத்தத்தில்
जेतारं	வென்ற	वीरता	வீரத்தன்மைமயானது
माम	என்னிடம்	ख्यापिता	பிரகித்தப்படுத்தப்
अर्भातेन	பயமின்னாதவனாய்		பட்டது.

प्रगृहीतायुधस्येह मृत्योरिव महासृषे । निवृत्तपुत्रतः पूज्यः किमु युद्धप्रदायकः ॥११७॥

इह महासृषे	"இப்பொழுதே மரிக் ஆயுதங்கள் வைக்க கொண்டு	निवृत्त अपि	தீர்வாயினாக இருப்பினும்
प्रगृहीतायुधस्य		पूज्यः	சிலா கித்தத்தக்கவன் ;
मृत्योः इव	எமன்றோன் திருக் கும் (எனது)	युद्धप्रदायकः	போரிடுபவன்
अमृतः	முன்னிலையில்	किमु	சொல்லவும் வேண்டுமோ?

ऐरावतं समारूढो वृतः सर्वाभरैः प्रभुः । नैव शक्नोऽपि समरे स्थितपूर्वः कदाचन॥११८॥

ऐरावतं	"ஐராவதத்தின் பிது	शकः अपि	இத்திரவம்கூட
समारूढः	எநியவனும்	समरे	போரில்
सर्वाभरैः	தேவர்கள் யாவராவும்	कदाचन	ஒரு தடவைமேனும்
वृतः	சூழப்பட்டவனும்	स्थितपूर्वः न एव	முன்பு நித்தத்தே யில்லை.
प्रभुः	எல்லா வல்லவனுமான		

अथ त्वयाऽहं सौमित्रे बालेनापि पराक्रमैः । तोषितो मनुषिच्छामि त्वापनुज्ञाप्य राघवम्॥

सौमित्रे	"உகந்தமணா!	तोषितः	சந்தேஃ உம் கிளைகிக் கப்பட்டுடன்.
अथ	இப்பொழுது	त्वां	உனக்கு
बालेन अपि	குழந்தையாயிருக் தாலும்	अनुज्ञाप्य	"விடைகொடுத்து
त्वया	உன்னால்	राघवं	ராமனிடம் [கிட்டு
पराक्रमैः	பரதரபங்களால்	मनु	போக
अहं	நான்	इच्छामि	கிரும்புகிறேன்.

यत्तु वीर्यबलोत्साहैस्तोषितोऽहं रणे त्वया । राममेवैकमिच्छामि हन्तुं यस्मिन्हने इतम् ॥

रणे	"போரில்	यस्मिन्	எவன்
अहं	நான்	हते	கொல்லப்படல்
त्वया	உன்னால்	हतं	கொல்லப்பட்டதாக சூதுமே ஆக்த
वीर्यबलोत्साहैः	{ ஆண்மைமயானும், ஆற்றலானும், உற்ஸாகத்தாலும்	रामं	ராமன்
तोषितः यत्तु	தனிப்பிக்கப்பெற்றது எனது இருந் தாலும்	एक एव	ஒருவனிடம்
		हन्तुं	"கொல்ல
		इच्छामि	கிரும்புகின்றேன்.

रामे मयाऽत्र निहते येऽन्ये स्वास्यन्ति संयुगे । तानहं योधयिष्यामि स्वबलेन प्रमायिता॥

अत्र	"இப்பொழுது	स्वास्यन्ति	சுவாசமாகின்ற
मया	என்னால்	तान्	அவர்களை
संयुगे	போரில்	प्रमायिता	தவம்சாராக்கும்
रामे	ராமன்	स्वबलेन	எனது சேவனைமுகி கொண்டு
निहते	கொல்லப்பட்டான்	अहं	நான்
अन्ये	மற்ற	योधयिष्यामि	போரிடச்செய்வேன்."
ये	எவர்கள்		

इत्युक्तवाक्यं तदक्षः प्रोवाच स्तुतिसंहितम् । मृधे चोरतरं वाक्यं सौमित्रिः महसन्निव ॥

சௌமித்ரி:	ஸக்தமணர்,	तत्	அந்த
इति	மேற்கண்டவாறு	रक्षः	அரக்கனைப்பார்த்து
स्तुतिसंहितं	புகழ்ச்சியுடன்கூடிய	महसन् इव	புன்னகையுற்றவராய்
	தாய்	मृधे	பேர்விஷயத்தில்
चोरतरं	கொடியதாய்	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
उक्तवाक्यं	வார்த்தைகள்	प्रोवाच	பின்வருமாறு
	மொழிந்த		புகன்றார்:

यस्त्वं शक्रादिभिर्देवैरसह्यः प्राप्य पौरुषम् । तत्सत्यं नान्यथा वीर इष्टोऽद्य पराक्रमः ॥

यः	“எந்த ஆந்த	सत्यं	உண்மையே;
त्वं	நீ	अप्यथा न	மாதல்ல;
शक्रादिभिः	இந்திரன் முதலிய	वीर	வீர!
देवैः	தேவர்களால்	अथ	இப்பொழுது
पौरुषं प्राप्य	பராக்ரமங்கொண்டும்	ते पराक्रमः	உனது பராக்ரமம்
असह्यः	வெல்லமுடியாதவன்	इष्टः	காணப்பட்டது.”
तत्	என்பது		

एष दाशरथी रामस्तिष्ठत्यद्रिरिवाचलः । इति श्रुत्वा ह्यनादृत्य लक्ष्मणं स निशाचरः ॥

अतिक्रम्य च सौमित्रि कुम्भकर्णो महाबलः । राममेवाभिदुद्राव दारयन्निव मेदिनीम् ॥

दाशरथिः	“தசரதரின் திருமக	सः	அந்த
रामः	ஸ்ரீராமர் [ஞாயகிய	कुम्भकर्णः च	கும்பகர்ணனும்
एषः	இதோ	सौमित्रि	சுமித்ராதேவியின்
अद्रिः इव	மலையொப்ப		புதல்வராகிய
अचलः	ஆசையாது	लक्ष्मणं	ஸக்தமணரை
तिष्ठति	நின்றனிகொண்டிருக்க	अनादृत्य	பொருட்படுத்தாது
	கின்றார்.”	अतिक्रम्य	தாண்டிச்சென்று
इति	என்பதை	मेदिनीं	பூமினைய
श्रुत्वा हि	கேட்டதுமே	दारयन् इव	பிணக்கின்றவன் போல்
महाबलः	மகா பலசாலியும்	राम एव	ஸ்ரீராமரையே
निशाचरः	நிசாசரனுமாகிய	अभिदुद्राव	அதிர்ந்தோடினான்.

अथ दाशरथी रामो रौद्रमुखं प्रयोजनम् । कुम्भकर्णस्य हृदये ससर्ज निशिताञ्छरान् ॥

अथ	அப்பொழுது	रौद्रं	க்ரூரமாய்
दाशरथिः	தசரதரின்	प्रयोजनं	ஆபிஷந்திரித்த
	திருமகனான	अस्त्रं	ஆஸ்த்ரத்தையும்
रामः	ஸ்ரீராமர்	निशितान्	கூசிய
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது	शरान्	பாணங்களை யும்
हृदये	மார்பில்	समर्जं	விடுத்தார்.

स तीव्रेण च कोपेन रुधिरं च मूर्च्छितः । वानरान्नाक्षमातुश्चान्वादिष्वपरिधावति ॥

सः	ஆவன்	वानसन्	வானர்சீகனையும்
तीव्रेण	கொடும்	राक्षसान्	ஆரக்கர்களை யும்
कोपेन च	கோபத்தாலும்	क्षमाय्	காடினையும்
रुधिरं च	ரத்தத்தாலும்	खान्	தீண்டுகொண்டு
मूर्च्छितः	தெறி தலைக்கேறிய வனாய்	विपरिधावति	ஆலைத்தான்.

अथ शृङ्गं समाविश्य भीमं भीमपराक्रमः । विक्षेप रासमुद्दिश्य बलवानन्तकोपयः ॥१३४॥

भीमपराक्रमः	பயங்கராப்ரதாப முற்றுவதும்	भीमं	பெரும்
बलवान्	பலவானும்	शृङ्गं	மலைச்சிகரமொன்றை
अन्तकोपयः	எமனை நிகர்த்தவனும் மான ஆவன்	समाविश्य	சுழற்றி
अथ	அப்பொழுது	रासं वदित्य	ஸ்ரீராமரைக்குறித்து
		विक्षेप	எறிந்தான்.

अप्राप्तमन्तरा रामः समभिस्तैरजिह्वमैः । चिच्छेद रामो धर्मात्मा शैलशृङ्गं महत्तदा ॥

रामः	அபிராமராகிய	तैः	ஆந்த
धर्मात्मा	தர்மாத்மாவான	समभिः	எழு
रामः	ஸ்ரீராமர்	अजिह्वमैः	பாணங்களைக்கொண்டு
तदा	அப்பொழுது	अन्तरा	கடுவிலேயே,
महत्	பெரும்	अप्राप्तं	கிட்டவராதபடி.
शैलशृङ्गं	மலைச்சிகரத்தை	चिच्छेद	கிடைத்ததுவிட்டார்.

ततस्तु रामो धर्मात्मा तस्य वर्म महत्तदा । शरैः काञ्चनचित्राङ्गैश्चिच्छेद पुरुषर्षभः ॥

ततः	அதன்மேல்	महत्	பெரும்
धर्मात्मा	தர்மாத்மாவும்	वर्म	கவசத்தை
पुरुषर्षभः	புருஷரைத்தமனுமா	काञ्चनचित्राङ्गैः	பொன்னுள் அழகிய உருப்புகளையுடைய
रामः तु	ஸ்ரீராமரும் [கிய]	शरैः	பாணங்களால்
तदा	அப்பொழுது	चिच्छेद	முறித்தெறிந்தார்.
तस्य	அவனது		

तन्मेरुशिवराकारं द्योतमानमिव श्रिया । द्वे शते वानरेन्द्राणां पतयानमपातयन् ॥१३५॥

मेरुशिखराकारं	மேருசிகரத்தொத்தவத நிகர்த்ததும்	तय	அது (கவசம்)
श्रिया	காத்தியால்	पतयानं	கிழுகிழுகின்றதாய்
द्योतमानं इव	நன்கு பிரகாசிக்கின் றதுமாகிய	वानरेन्द्राणां	வானரோத்தமர் களின்
		द्वे शते	இருநூற்றவர்களை
		अपातयन्	வீழ்த்திவிட்டது.

तस्मिन्काले स धर्मज्ञा लक्ष्मणो वाक्यपन्नवीत् । कुम्भकर्णवधे युक्तो योगान्परिसृशन्बहुन्॥

தமிந்	அந்த	சு:	தீநிரலாய்
காலே	சமயத்தில்	வநு	பல
धर्मज्ञा	தர்ம தர்ம வாயிய	योगान्	உபாயங்களை
सः	அந்த	परिसृशन्	கொடுப்பவராய்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
कुम्भकर्णवधे	கும்பகர்ணனின்	अववीत्	பின்வருமாறு
எனதரில்		மொழிக்தார்:	

नैवायं वानरान् राज्ञापि जानाति राक्षसान् । मत्तः शोणितगन्धेन स्वान्परांश्च खादति॥

राजेन्	"மன்னவரே!	शोणितगन्धेन	சத்தவாற்றத்தால்
अयं एव	இவரேனு	मत्तः	கொற்கொண்டவனாய்
वानरान् एव	வானரர்களைபும்	स्वान्	தன் இனத்தார்களை
जानाति न	அறியவில்லை.	परां च	புறக்களையும் [பும்
राक्षसान् अपि	ஆரக்கர்களையும்	खादति	தின்னுக்கொண்டிருக்க
न	அறியவில்லை.	கொண்.	

साध्वेनमधिरोहन्तु सर्वे ते वानरर्षभाः । युधपाथ यथा मुख्यास्तिष्ठन्तस्य समन्ततः ॥

ते	"அந்த	मुख्याः युधपाः च	முக்யா: யுதபா: ச	முக்யா: செனைத்தலை
वानरर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்			வர்கள் கண்ணம்
सर्वे	எல்லோரும்	अस्य	இவனுக்கு	
एनं	இவன்மீது	समन्ततः	எல்லாத்திசையும்	
अधिरोहन्तु	ஏறட்டும்.	साधु	இவ்வகையாய்	
यथा	அவ்வண்ணமே	तिष्ठन्तु	திருந்தும்.	

अप्ययं दुर्मतिः काले गुरुभारमपीदितः । मपतन्राक्षसो भूमौ नान्यान्द्वयान्पुवङ्गमान् ॥

काले	"அச்சமயத்தில்	भूमौ	பூமியில்
अयं	இந்த	मपतन्	எழுதின்மவனாய்
दुर्मतिः	மனையனாகிய	अस्यान	புதித
राक्षसः अपि	ஆரக்கனும்	पुवङ्गमान्	உயிர்த்தலை
गुरुभारमपीदितः	பெரும்பாசத்தால்	इत्यान् न	கொண்டிருப்பான்."
	அழுக்கப்பட்டவனாகி		

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राजपुत्रस्य धीमतः । ते समाकुर्वुर्दृष्ट्वा कुम्भकर्णं पुवङ्गमाः ॥१४२॥

ते	அந்த	वचनं	வகுந்தலைய
पुवङ्गमाः	வானரர்கள்	श्रुत्वा	கேட்டு
धीमतः	புத்திரானாகிய	दृष्ट्वा:	கவிகொண்டவர்
तस्य	அந்த		கனாய்
राजपुत्रस्य	ரகுநிராயலாய்	कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணன்மீது
सम्	அந்த	समाकुर्वुः	பெய்தார்கள்.

स वानरगणैस्सैस्तु वृतः परमदुर्जेयः । लक्ष्मणानुचरो रायः संपतस्थे महाबलः ॥ १४७ ॥

परमदुर्जेयः	வெல்லுந்கரிய	सः	அந்த
महाबलः	மகாபலகாரியும்	वानरणः	வானரக்கட்டல்
लक्ष्मणानुचरो तु	லக்ஷ்மணர் கூடவருக் கப்பெற்றவருமான		களால்
सः रामः	அந்த ஸ்ரீராமர்	वृतः	சூழப்பட்டவராய்
		संपतस्थे	அருகில் வந்தார்.

स ददर्श महात्मानं किरीटिनपरिदमम् । शोणितानुसर्वाङ्गं कुम्भकर्णं महाबलम् ॥ १४८ ॥

सः	அவர்	किरीटिन	கிரீடம் புனைந்தவனும்
महात्मानं	மேலானவரைப் பார்த்த வனும்	शोणितानुसर्वाङ्गं	{ எல்லா அவயவங்களும் அருள் ரத்தம் தேய்ந்த தவனுமான
अभिदमं	சிறுதுக்கியவடங்கும்	कुम्भकर्णं	குப்பகர்ணனை
महाबलं	மகாபலகாரியும்	इदं	பார்த்தார்.

सर्वान्समभिधावन्तं यथा रुष्टं दिशागजम् । मार्गमाणं हरीन्कुक्षं राक्षसैः परिवारितम् ॥

विन्ध्यमन्दरसङ्काशं काञ्चनाङ्गदभूषणम् । सखन्तं रुधिरं वक्त्राद्वर्षमेयपिवोन्यितम् ॥

जिह्वया परिलिखन्तं शोणितं शोणितेश्वरम् । सूदनं वानरानीकं कालान्तकयमोपमम् ॥

तं दृष्ट्वा राक्षसश्रेष्ठं मदीमानलवर्चसम् । विस्फारयामास तदा कार्मुकं पुरुषपथः ॥ १५२ ॥

पुरुषपथः	புருஷோத்தமராகும்	सखन्तं	கச்சுபவனும்
तदा	அப்பொழுது [அவர்,	जिह्वया	காக்கினால்
रुष्टं	சினங்கொண்ட	शोणितं	ரத்தத்தை
दिशागजं	திக்கஜம்	परिलिखन्तं	கக்கிக்கொண்டிருப்ப வனும்
यः	என	शोणितेश्वरं	ரத்தம் கொடுத்தவர் அருடையனும்
सर्वान्	யாவனையும்	कालान्तकमोरम्	காலாந்தகமர்த்த பெனை கொடுத்து
समभिधावन्तं	கத்தித்தொடுவனும்	वानरानीकं	வானரச்சேனையை
कुक्षं	சினங்கொண்டு	सूदनं	சூதிப்பவனும்
हरीन्	காணரக்களை		{ கொழுந்தனிட்டு அம் தக்கைய கொத்த ஒளியுடைய வனுமான
मार्गमाणं	தேடுபவனும்	तं	அந்த
राक्षसैः	அரக்கர்களால்	राक्षसं	அரக்கனைத்தமனை
परिवारितं	சூழப்பட்டவனும்	इदं	பார்த்து
विन्ध्यमन्दर- सङ्काशं	{ விந்தியமலையையும் மேருமலையையும் நிகர்த்தவனும்	कार्मुकं	கர்முகை
काञ्चनाङ्गदभूषणं	பொங்குதாள் கொ ண்ட துண்டமையும்	विस्फारयामास	பெனைநீட்டிக்கொடுத்து கொடுத்தார்.
अशितं	கொல்ல		
यमोर्ध्व	வாய்நிழலும் மேலார்		
अवसानं	வாய்நிழலின்று [வி		
रुधिरं	ரத்தத்தை		

स तस्य चापनिर्घोषात्कुपितो राक्षसर्षभः । अमृष्यमाणस्तं घोषमभिदुद्राव राघवम् ॥

ச:	அந்த	த:	அந்த
ராக்ஸர்ஸம்:	ராக்ஸர்ஸோத்தமன்	போ:	ஒலியை
சஸ்ய:	அவரது	அமூஷ்யமாண:	பொறுக்காதவனாய்
சாபநிர்ஹோவ்	விட்டுக்கொண்டபரல்	ராகவ்:	ஸ்ரீராமரை
கூபித:	கோபங்கொண்டு	அபிதுத்ராவ்	எதிர்த்தோடினான்.

ततस्तु वातोद्धतमेघकल्पं भुजङ्गराजोत्तमभोगवाहुम् ।

तमापतन्तं धरणीधराभमुवाच रामो युधि कुम्भकर्णम् ॥ १५४ ॥

ராம:	ஸ்ரீராமர்	யுதி	போரில்
தன:	அப்பொழுது	அபதந்த் து	எதிர்த்துவருகின்ற
பரணீபராம்	பகைவையடிகர்ந்தவனும்		வனுமான்
புஜங்றாஜோத்தம- } பொகவாஹு	சிறந்த ஆதிசேஷனை டிகர்ந்த கைகளையெம் தவனும்	த்	அந்த
		கும்பகர்ணம்	கும்பகர்ணனைப் பார்த்து
வாதோத்தமேககல்பம்	காற்றினால் மேகதுண்ட மேகத்தை டிகர்ந்து	உவாச	பின்வருமாறு புகன்றார்:

आगच्छ रक्षोधिप मा विषादमवस्थितोऽहं प्रगृहीतचापः ।

अवेहि मां शक्रसपन्न रामं मया मुहूर्ताद्भविता विचेताः ॥ १५५ ॥

ரக்ஷோபிப	"அரசர்க்கத்தலைவ !	ராம்	ராமன் (என்று)
விபாடி	சிரமம்	அவேஹி	அறிவாயாக.
மா அகச்ச	உருதே.	சாக்ஸபந்	இந்திரசத்ருகை !
அஹ்	நான்	முஹூர்வ்	கிறிதுநேரத்தில்
ப்ரஹீதசாப:	விடிலைக்கொண்டு	மயா	என்னால்
அவஸ்தித:	எதிர்பார்த்து நிற்கின்	விசேதா:	பிரக்ஷேபமுடையதவனாய்
மா	என்னை [நேன்.	அவிதா	ஆகிவிடுவாய்."

रामोऽयमिति विज्ञाय जहास विकृतस्वनम् । अभ्यधावत संक्रुद्धो हरीन्विद्रावयन्नरणे ॥

पातयन्निव सर्वेषां हृदयानि वनौकसाम् ॥ १५६ ॥

சங்குத்:	டிகச்சினந்த அவன் (கும்பகர்ணன்)	வனௌகஸாம்	வானரர்கள்
அய் ராம:	"இவன் ராமன்"	சர்வேஸாம்	பாவர்சனனுடையவும்
ஹி	என்று	ஹ்ருதயானி	ஹ்ருதயங்களை
விஜாய	அறிந்து	பாதயந் ஹ்	பிளக்கச்செய்கின்ற வன்போலாய்
விக்ருதஸ்வநம்	அவலக்ஷணக்குரலும்	ஹ்ரீந்	வானரர்களை
ஜஹாஸ	கிரித்தான். [டன்	வித்ராவந்	வெறுட்டிக்கொண்டு
ரணே	போரில்	அப்யதாவத்	எதிர்த்தான்.

स कुम्भकर्णस्य वचो निशम्य रामः सुपुङ्गवान्विसर्ज बाणान् ।

तैराहतो वज्रसमप्रवेगेन चुक्षुभे न व्यथते सुरारिः

॥ १६२ ॥

ச: ராம: அந்த ஸ்ரீராமர்
கும்பகர்ணசு சும்பகர்ணனது
வச: நிசமய வார்த்தையைக்கேட்டு
சுபுங்கவந் கூரிய தானிகளுற்ற
வாணா பரணங்களை
விசசர் கிட்டுத்தார்.

வஜ்ரசமப்வே: வஜ்ரரபுதத்தை நிகர்
த: த்த வேகம் படைத்த
சாஹத: அவைகளால்
சுரரி: அடியுண்ட
சுசுமே ந தேவசத்ரு (சும்பகர்
வ்யதே ந சலிக்கலில்லை; [ணன்]
பிண்டபுறகில்லை.

यैः सायकैः सालवरा निकृता वाली इतो वानरपुङ्गवश्च ।

ते कुम्भकर्णस्य तदा शरीरे वज्रोपमा न व्यथयाप्रचक्रुः

॥ १६३ ॥

யை: சாயகை: எந்தக் கணைகளால்
சாலவரா: சிறந்த ஆச்சரமரங்கள்
நிக்ருதா: அறுத்துச் சாய்க்கப்ப
படனவே
வானரபுங்கவ: வானரோத்தமனாகிய
வாலி ச வாலியும்
ஐத: வதைக்கப்பட்டானே

வஜ்ரோபமா: வஜ்ரரபுதத்தை
த: அவைகள் [நிகர் த்த
தத: அப்பொழுது
கும்பகர்ணசு சும்பகர்ணனது
சாரி: சரித்தில்
வ்யயாப்ரகரு: ந பிண்டபுண்டாக்க
கில்லை.

स वारिधारा इव सायकांस्तान्पि वञ्छरीरेण महेन्द्रशत्रुः ।

जघान रामस्य शरप्रवेगे व्याविध्य तं मुद्गरमुग्रवेगम्

॥ १६४ ॥

மஹேந்த்ர: தேவேந்திரசத்ரு
ச: அவன் [வாகிய
தான் சாயகான் அந்த பாணங்களை
வாரிதாரா: ஜலவந்தங்களை
ஐவ எவ்வாறோ, அவ்
சாரிண சரித்தில் [வாறே
பிவந் பருகிக்கொண்டு

ச: அந்த
சப்வே: பயங்கரவேகமுற்ற
சுத்ர: முத்தரரபுதத்தை
வ்யாவித்ய சுழற்றி
ராமசு ஸ்ரீராமரது
சரப்வே: பரணடுவதத்தை
வயா தாக்கினான்.

ततस्तु रक्षः क्षतजानुलिप्तं विश्वासने देवमहाचमूनाम् ।

विज्याध तं मुद्गरमुग्रवेगे विद्रावयामास चमूं हरीणाम्

॥ १६५ ॥

தத: அப்பொழுது
தேவமஹாசமூநா: சிறந்த தேவசேனை
கணையும்
விசாசனே வெருட்டியடித்தவ
னும்
சுதஜானுலிப்த் தத்தம் தோய்த்தவனும்
பரண
ரக: து அரக்கனும்

சப்வே: கொடியவேகங்
கொண்ட
ச: அந்த
சுத்ர: முத்தரரபுதத்தை
விசயா விகியடித்தான்.
ஹரிணா வானரர்களின்
சமூ: சேனையை
விதாவயாமாச வெருட்டி ஓட்டினான்.

वायव्यमादाय ततो वराहं रामः प्रचिक्षेप निशाचराय ।

समुद्रं तेन जघान बाहुं स कुत्तबाहुस्तुमुलं ननाद

॥ १६६ ॥

ராம:	ஸ்ரீராமர்	தென	அதனால்
ततः	அப்பொழுது	समुद्रं	முத்கராயுதத்தோடு
वायव्यं	வாயுமந்திரத்தால்	बाहुं	கை ஒன்றை [கடிய
	அபிமந்திரிக்கப்பட்ட	जघान	அறுத்தார்.
वराहं	ஓர் சிறந்த ஆஸ்திரத்	सः	அவன்
आदाय	தொடுத்து [கை	कुत्तबाहुः	கையறுக்கப்பட்டவ
निशाचराय	அரக்கன் பீது	स्तुमुलं	நிகப்பெரியதாய் [னாய்
प्रचिक्षेप	விடுத்தார்.	ननाद	கூச்சலிட்டான்.

स तस्य बाहुर्गिरिशृङ्गकल्पः समुद्रो राघवबाणकुत्तः ।

पपात तस्मिन्हिरिराजसैन्ये जघान तां वानरवाहिनीं च

॥ १६७ ॥

तस्य	அவனது	तस्मिन्	அந்த
सः बाहुः	அந்தக் கை	हिरिराजसैन्ये	சகர்வனது சைன்யத்
समुद्रः	முத்கராயுதத்துடன்		தில்
राघवबाणकुत्तः	ஸ்ரீராமரது பாணத்	पपात	வீழ்த்தது.
	தால் அறுப்புண்டு	तां	அந்த
गिरिशृङ्गकल्पः	பர்வதசிகரத்தை	वानरवाहिनीं च	வானரச்சேனையையும்
	விகர்த்ததாய்	जघान	மாய்த்தது.

ते वानरा भयहतावशेषाः पर्यन्तमाश्रित्य तदा विषण्णाः ।

प्रवेपिताङ्गं ददृशुः सुघोरं नरेन्द्रक्षोधिपसन्निपातम् ।

॥ १६८ ॥

भयहतावशेषाः	தாக்கி மாய்க்கப்பட்டு	सुघोरं	நிகக்கடுமையான
ते	அந்த [எஞ்சிய	नरेन्द्रक्षोधिप-	} புருஷோத்தமருக்கும்
वानराः	வானரர்கள்	सन्निपातं	
तदा	அப்பொழுது		} ராசநஸத்தனைனுக்
पर्यन्तं	ஓர்ப்பிரதேசத்திற்கு		} சும் நடந்த பேரரை
आश्रित्य	சென்று	प्रवेपिताङ्गं	உடல் நடுக்க
विषण्णाः	வருத்தமுற்றவர்களாய்	ददृशुः	பார்த்துக்கொண்டி
			ருந்தனர்.

स कुम्भकर्णोऽस्त्रनिकृत्तबाहुर्दहाशिकृत्ताश्च इवाचलेन्द्रः

उत्पाटयामास करेण वृक्षं ततोऽभिदुद्राव रणे नरेन्द्रम्

॥ १६९ ॥

सः	அந்த	करेण	ஓர் கையால்
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	ततः	அப்பொழுது
निकृत्ताश्च	கொம்பெயர்க்கப்	वृक्षं	மரமொன்றை
महान्	பெரிய [பட்ட	उत्पाटयामास	நிடுங்கிக்கொண்டான்.
अचलेन्द्रः इव	மலையரகபோல்	नरेन्द्रं	புருஷோத்தமரை
अस्त्रनिकृत्तबाहुः	ஆஸ்திரத்தால் கைய	रणे	போரில்
	றுப்புண்டவனாகி	अभिदुद्राव	எதிர்த்தான்.

स तस्य बाहुं सहसालवृक्षं समुद्यते पञ्चगभोगकल्पम् ।

ऐन्द्रास्त्रयुक्तेन जघान रामो बाणेन जाम्बूनदचित्रितेन

॥ १७० ॥

ச: ராம:	அந்த ஸ்ரீராமர்	ऐन्द्रास्त्रयुक्तेन	{ இந்திரமந்திரத்தால் அபிமந்திரிக்கப்பட்ட டகும்
तस्य	அவனது	जाम्बूनदचित्रितेन	தங்கத்தாலிழைக்கப் பட்டதுமான
समुद्यते	உயர்ந்தப்பட்டதும்	बाणेन	பாணத்தால்
पञ्चगभोगकल्पं	சர்ப்ப உடலை நிகர்த்த	जघान	அறுத்தார்.
बाहुं	கைகைய [துமான]		
सहसालवृक्षं	ஸாலலிருக்கத்தூடன்		

स कुम्भकर्णस्य भुजो निकृत्तः पपात भूमौ गिरिसन्निकाशः ।

विवेष्टमानोऽभिजघान वृक्षाञ्छैलान्छिच्छला वानरराक्षसांश्च

॥ १७१ ॥

कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது	विवेष्टमानः	தான்ளிப்புரளுகின்ற
सः	அந்த	वृक्षान्	மரங்களையும் [தரங்]
निकृत्तः	அறுக்கப்பட்ட	शैलान्	மலைகளையும்
भुजः	கையானது	शिखः	பாறைகளையும்
भूमौ	பூமியில்	वानरराक्षसान् च	வானரர்களையும்
गिरिसन्निकाशः	மலைகைய நிகர்த்து		அறுக்கர்களையும்
पपात	விழுந்தது.	अभिजघान	மேலதித்தாக்கியது.

तं छिन्नबाहुं समवेक्ष्य रामः समापतन्तं सहसा नदन्तम् ।

हार्धचन्द्रौ निशितौ मृग्य चिच्छेद पादौ युधि राक्षसस्य

॥ १७२ ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	निशितौ	கடரிய
तं	அவனை	द्वौ	இரண்டு
छिन्नबाहुं	கைகள் துந்து	धर्धचन्द्रौ	அர்த்தசந்தர்பாணங்
नदन्तं	கத்திக்கொண்டு	मृग्य	எடுத்து [களை]
सहसा	கிணர்ந்து	युधि	போரில்
समापतन्तं	எதிர்த்துவருகின்ற	राक्षसस्य	ராஷஸனது
	வளைய	पादौ	இருகால்களையும்
समवेक्ष्य	கவனித்து	चिच्छेद	அறுத்துத் தள்ளினார்.

तौ तस्य पादौ प्रदिशो दिशश्च गिरीन्गुहाश्चैव महार्णवं च ।

लङ्कां च सेनां कपिराक्षसानां विनादयन्तौ विनिपेतुश्च

॥ १७३ ॥

तस्य	அவனது	महार्णवं च	பெரும் கடலையும்
तौ	அந்த	लङ्कां च	இலங்கையையும்
पादौ	இருகால்களும்	कपिराक्षसानां	காணராக்ஷஸர்
दिशः	திக்குகளையும்	सेनां च	சேனையையும் [களின்]
प्रदिशः च	விதிக்குகளையும்	विनादयन्तौ	ஓரையிடச்செய்து
गिरीन् च	மலைகளையும்		கொண்டு
गुहाः एव	குகைகளையும்	विनिपेतुः	மீட்டிவிழுந்தனர்.

निकृत्तबाहुर्विनिकृत्तपादो विदार्य वक्त्रं बहवामुखाभम् ।

दुद्राव राघं सहसाऽभिगर्जनबाहुयथा चन्द्रमिवान्तरिक्षे

॥ १७४ ॥

निकृत्तबाहुः	கைகளை நுட்பட்ட அகலன்	राघं	ஸ்ரீராமரை
विनिकृत्तपादः	கால்களுடைய நுட்பட்ட	अन्तरिक्षे	ஆகாயத்தில்
	வலைய	राहुः	ராகு
बहवामुखाभं	வடவா கன்னியின்	चन्द्रं	சந்திரனை
	முகத்தை நிகர்த்த	यथा	எவ்வண்ணமோ,
वक्त्रं	வாயை	इव	அவ்வண்ணமே
विदार्य	விரித்து	सहसा	விசைத்து
अभिगर्जनं	நாழித்து நகர்த்துகாண்டு	दुद्राव	எதிர்த்து நகர்த்தான்.

अपूर्यत्तस्य मुखं शितायै रामः शरैर्मपिनद्धपुङ्खैः ।

स पूर्णवक्त्रो न शशाक वक्तुं चुकुज कुच्छेण मुमोह चापि

॥ १७५ ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	पूर्णवक्त्रः	அடைத்த வாயுற்றவ
तस्य मुखं	அகலனது வாயை	वक्तुं	பேச [னாய்
शितायैः	கூரிய தூனிகளுற்ற	शशाक न	முடியவில்லை.
हैमविनद्धपुङ्खैः	பெயர்ந்திரு பூண்ட	कुच्छेण	பித்தங்கடத்துடன்
शरैः	கணைகளால்	चुकुज	சீச்சென் துகத்தினான்.
अपूर्यत्	நிரப்பினார்:	अपि च	பின்னரோ
सः	அவன்	मुमोह	முர்க்கையற்றான்.

अथाददे सूर्यमरीचिकल्पं स ब्रह्मादण्डान्तककालकल्पम् ।

अरिष्टमैन्द्रं निशितं सुपुङ्खं रामः शरं मारुततुल्यवेगम्

॥ १७६ ॥

सः रामः	அந்த ஸ்ரீராமர்	निशितं	கூரியதும்
सूर्यमरीचिकल्पं	சூரியசிரணங்களுக்	सुपुङ्खं	பெயர்குறள்ளதும்
	கொப்பாணதும்	मारुततुल्यवेगं	காற்றை நிகர்த்த வே
ब्रह्मादण्डान्तक-	பிரம்மதண்டத்தையும்		கங்கொண்டதுமான
कालकल्पं		शरं शरं	தீந்திர அஸ்திரத்தை
	வாயையும், நுத்திர	अथ	அப்பொழுது
	ரையும் நிகர்த்ததும்	आददे	எடுத்தார்.
अरिष्टं	கொடியதும்		

तं वज्रजाम्बूनदचारुपुङ्खं भर्तृसमस्यज्वलनप्रकाशम् ।

महेन्द्रवज्राशान्तुल्यवेगं रामः प्रचिक्षेप निशाचराय

॥ १७७ ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	महेन्द्रवज्राशानि-	இந்திரனது வஜ்ராயு
वज्रजाम्बूनद-	வைரமும் தங்கமு	तुल्यवेगं	
चारुपुङ्खं			தத்தையும், ஜீடிவைய
	மினறக்கப்பெற்று		யும் நிகர்த்த வேக
	அழகிய பிடியுற்றதும்		முற்றதுமான
भर्तृसमस्यज्वलन-	தங்கும் சூரியதுண்ட	तं	அதை (கணையை)
प्रकाशं		निशाचराय	அரக்கன் பீது
	வாயும், அக்கரியுடைய	प्रचिक्षेप	விடுத்தார்.
	வாயும் ஒளிக்கொண்டதும்		

स सायको राघवबाहुचोदितो दिशः स्वभासा दश संपकाशयन् ।

सधूमवैश्वानरदीप्तदर्शनो जगाम शक्राशनिवीर्यविक्रमः

॥ १७८ ॥

राघवबाहुचोदितः	ஸ்ரீராமரது கையால் கிடுக்கப்பட்டதும்	दश	பத்து
शक्राशनि-	இந்திரன் துவஜராயுத த்திற்குச் சமமான ன வீரப்புகழ் பகிரை யும் கொண்ட துமரன்	दिशः	திக்குகளை
वीर्यविक्रमः		संपकाशयन्	இளங்கச்செய்து கொண்டு
सः	அந்த	सधूमवैश्वानर-	புதைமயடன் கூடிய அக் ளினப் நிகர்த்து இவ ளீக்கும் தோற்றமு டையதாய்
सायकः	பாணமரனது	दीप्तदर्शनः	
स्वभासा	அதனது காதியால்	जगाम	சென்றது.

स तन्महापर्वतकूटसन्निभं विवृत्तदंष्ट्रं चलचारुकुण्डलम् ।

चकर्त रक्षोधिपतेः शिरस्तथा यथैव वृत्रस्य पुरा पुरंदरः

॥ १७९ ॥

सः	அந்த (பாணமரனது)	तत्	அந்த
रक्षोधिपतेः	ராக்ஷஸத்தலைவனது	शिरः	கிரை
महापर्वतकूटसन्निभे	பெரும் பர்வதகிரைத் திற்கு சிகரனதும்	पुरा	முன்மொருகால்
विवृत्तदंष्ट्रं	கெளியில் வீண்ட பற் கருற்றதும்	पुरंदरः	தூந்திரன்
चलचारुकुण्डलं	ஆடும் அழகிய குண் டங்களுற்றதுமரன்	वृत्रस्य	கிருந்தராகரணடைய தை
तथा		यथा रघु	எவ்வாறோ அவ்வாறே
		चकर्त	அறுத்துத்தள்ளியது.

तद्रामवाणाभिहतं पपात रक्षःशिरः पर्वतसन्निकाशम् ।

वभञ्ज चर्यागृहगोपुराणि प्राकारमुच्चं तमपातयच्च

॥ १८० ॥

तत्	அந்த	चर्यागृहगोपुराणि	கரைய்க்கிடுதிகளையும் கோபுரங்களையும்
रक्षःशिरः	ராக்ஷஸனு தலை	वभञ्ज	இடித்துத் தள்ளியது.
रामवाणाभिहतं	ஸ்ரீராமரது பாணத் தால் அறுப்புண்டு	उच्चं	உன்னதமான
पर्वतसन्निकाशं	பகிரை நிகர்த்து	तं	அந்த
पपात	கிழுந்தது.	प्राकारं च	மதிநகரையும்
		अपातयत्	கீழ்த்தவிட்டது.

तच्चातिकायं हिमवत्प्रकाशं रक्षस्ततस्तोयनिधौ पपात ।

आहान्वरान्वोनवरान्भुजङ्गान्मर्मदं भूमिं च तदा विवेश

॥ १८१ ॥

तदा	அப்பொழுது	पपात	கீழ்த்தான்.
अतिकायं	பெருட ஹத்தவனும்	वरान् आहान्	பெரும் முதலைகளையும்
हिमवत्प्रकाशं	இமயமையை நிகர்த்த	भीनवान्	பெரும் மீன்களையும்
तत्	அந்த [வனுமான்	भुजङ्गान् च	பாம்புகளையும்
रक्षः च	அரக்கனும்	मर्मदं	மோதிலுன்.
भूमिनिधौ	சமுத்திரத்தில்	ततः	பின்னர்
		भूमिं विवेश	பூமிக்குள் சென்றான்.

तस्मिन् हते ब्राह्मणदेवज्ञौ महाबले संयति कुम्भकर्णे ।
चचाल भूर्भूमिधराश्च सर्वे हर्षाच्च देवास्तुमुले पणोदुः

॥ १८२ ॥

तस्मिन्	அந்த	மூ:	பூமியும்
பிராமணர்களுக்கும்		சர்வ:	எல்லா
பிராமணர்களுக்கும்		பூமிதா: ச	பர்வதங்களுக்கும்
சத்ருவாகிய		சச்சா: ச	அசைவுற்றன.
மகாபலசா வியான		ஹர்ஷ:	ஸந்தோஷத்தால்
சும்பகர்ணன்		தேவ: ச	தேவர்களுக்கும்
போரில்		துயுல்	மிக அதிகமாய்
மாண்ட அனலில்		பணோது:	ஆரவாரித்தார்கள்.

ततस्तु देवर्षिपहर्षिपन्नगाः सुराश्च भूतानि सुपर्णगुहकाः ।
सयज्ञगन्धर्वगणा नभोगताः महर्षिता राक्षसाक्रमेण

॥ १८३ ॥

ततः	அப்பொழுது	सुपर्णगुहकाः तु	சுபர்ணர்களுக்கும் குஹ
देवर्षिपहर्षि-	தேவரிஷிகளுக்கும் பகரி	नभोगताः	உகர்களுக்கும்
पन्नगाः	உகிகளும் பண்ணகா	राक्षसाक्रमेण	ஆகாயத்திலிருந்து கொண்டு
सुरा: च	தேவர்களுக்கும் [களும்	महर्षिताः	பிராமரது பிரதாபத் தால்
भूतानि	பூதங்களுக்கும்		ஆனந்தக்கொண்டவர் கள்.
सयज्ञगन्धर्वगणाः	யசஜ்ஞர்களுக்கும் கந்தர்வர் களுமுள்ளிட		

ततस्तु ते तस्य वधेन भूरिणा मनस्विनो नैर्ऋतराजवान्धवाः ।
विनेदुस्त्वैर्व्यथिता रघूत्तमं हरिं समीक्ष्यैव यथा सुरादिताः

॥ १८४ ॥

ततः	அப்பொழுது	व्यथिताः	துன்புற்றவர்களாய்
ते	அந்த	हरिं	ஸ்ரீமக: விஷ்ணுவான
मनस्विनः	பிடிவா தஸ்வபாவ முள்ளவர்களான	रघूत्तमं	ஸ்ரீர: மனா
नैर्ऋतराज-	ஆரக்கத்தலைகொடுத்த	समीक्ष्य	நினைத்து
वान्धवाः तु	தில் ஆனப்புண்டவார்	सुरादिताः	தேவர்களால் துன்பு
तस्य	அவனுண்டய [கள்	यथा एव	யாதபபட்டவர்கள்
भूरिणा	அஸுரமயமான	उन्ने:	எப்படியென அப்படியே
वधेन	வாநையால்	विनेदुः	உரக்க
			கச்சலிட்டார்கள்.

स देवलोकस्य तयो निहत्य सूर्यो यथा राहुमुखादिमुक्तः ।
तथा व्यभासीन्नुवि वानरैश्च निहत्य रामो युधि कुम्भकर्णम्

॥ १८५ ॥

सः रामः	அந்த ஸ்ரீராமர்	यथा तथा	எவ்வாறோ அவ்வாறு
राहुमुखात्	ராஹுவாஸினின்ற	युधि	போரில்
विमुक्तः	விடுபட்ட	कुम्भकर्णं	சும்பகர்ணனை
सूर्यः	சூரியன்	निहत्य	கொன்று
देवलोकस्य	தேவலோகத்திலி	युधि वानरैश्च	பூமியில் வானரக்கூட்
तमः निहत्य	நின்று குறித்து	व्यभासीत्	விளக்கினார். [டத்தில்

महर्षीयुर्वहवस्तु वानराः प्रबुद्धपद्मप्रतिपैरिवाननैः ।

अपूजयन्राघवमिष्टभागिनं हते रिपौ भीमबले दुरासदे

॥ १८६ ॥

வகவ:	கணக்கற்ற
வானரா: து	வானரர்களும்
भीमबले	பயங்கரமான பலசர லியும்
दुरासदे	வெல்லற்கரியவனு
रिपौ	சுத்கு [மான
हते	மாண்டவுடன்
प्रबुद्धपद्मप्रतिपै:	அநந்த தாமரை மலர்போன்ற

आननै: हव	முகங்களுடனேயே
प्रहर्ष	அடங்காக் களிப்பை
ईयु:	அடைந்தார்கள்.
इष्टभागिनं	இஷ்டம் திறைவேறப் பெற்ற
राघवं	சூராமரை
अपूजयन्	கௌரவித்துக்கொ ண்டாடினார்கள்.

स कुम्भकर्णं सुरसङ्घमर्दनं महत्सु युद्धेषु पराजितश्रमम् ।

ननन्द हत्वा भरताग्रजो रणे महासुरं वृत्रमिवामराधिपः

॥ १८७ ॥

स:	அந்த
भरताग्रजः	சூராமர்
महत्सु	பெரும்
युद्धेषु	போர்களில்
सुरसङ्घमर्दनं	தேவக்கூட்டங்களை கொன்ற
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை
रणे	போரில்

पराजितश्रमं	அனாயசமாய்
हत्वा	கொன்று
अमराधिपः	இந்திரன்
महासुरं	அஸுரோத்தமனாகிய
वृत्र इव	{ விருத்ராஸுரனை கொன்று எப்படி போ அப்படியே
ननन्द	ஆனந்தக்கொண்டார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 17720

युद्धकाण्डे आदितुः श्लोकाः 3045

अष्टषष्ठितमः सर्गः—अथपத்தெட்டாவது ஸர்க்கம். ॥ ६८ ॥

रावणप्रलापः—ராவணனது பிரலாபம்.

कुम्भकर्णं हतं दृष्ट्वा राघवेण महात्मना । राक्षसा राक्षसेन्द्राय रावणाय न्यवेदयन् ॥ १ ॥

राक्षसाः	அரக்கர்கள்
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை
महात्मना	மகாத்மாவாகிய
राघवेण	சூராமரால்
हतं	கொல்லப்பட்டதாய்

दृष्ट्वा	கண்டு
राक्षसेन्द्राय	ராக்ஷஸேந்திரனுக்கிய
रावणाय	ராவணனுக்கு
न्यवेदयन्	பின்வருமாறு தெரி வித்தார்கள்.

राजन्स कालसङ्काशः संयुक्तः कालकर्मणा । विद्राव्य वानरीं सेनां भक्षयित्वा च वानरान् ॥
प्रतपित्वा मुहूर्तं च प्रशान्तो रामतेजसा । कायेनार्धप्रविष्टेन समुद्रं भीमदर्शनम् ॥ ३ ॥

நிகுத்குண்டோருஜோ விசுரந்ருவிரம் வது । ருத்வா தூரம் ஶரீரேண லக்ஷாயா: பர்வதோபம: ॥ 8 ॥
கும்பகர்ணஸ்தவ ஶ்ராதா காசுரஸ்துஷரபீடித: । லக்ஷணமூதோ விகுதோ தாவதஸ்த இவ தும: ॥ 9 ॥

ராஜந்	“அரசரே !	ரூபிர	சத்தத்தை
காலசக்ஷாச:	எம்னை கிகர்ந்தவரும்	விசுரந்	பெருக்கிக்கொண்டு
காலகர்மணா சயுக:	சாவுகிட்டியவரும்	பர்வதோபம:	மலைக்கொப்பாய்
தவ	தேவரீரது	லக்ஷணமூத:	பிண்டமாய் ஆகி
ஶ்ராதா	தம்பியுமாகிய	தாவதஸ்த:	காட்டுத்தீயால் எரிக்க
ச: கும்பகர்ண:	அந்த சும்பகர்ணர்		ப்பட்ட
வானரீ சேனா	வானரசேனையை	தும: இவ	விருக்தம்போல்
வித்யா	வெருட்டியும்	விகுத:	உருக்குலைந்தவராய்
சுஹத்	கிறிதுகாலம்	லக்ஷாயா:	லங்கையின்
மதபிவா	வாட்டியும்	தூர்	வாயிலை
வானரந்	வானரர்களை	ஶரீரேண	சரித்தால்
ஶக்ஷயித்வா ச	தின்றும்	ருத்வா	தகைத்து
ச	பின்னர்	மூமதசீன	பயங்கரத்தோற்ற
காசுரஸ்துஷரபீடித:	ராஜனது களைகளால்		முற்ற
	பிண்டயுற்று	சமுத்ர	சமுத்ரத்தில்
நிகுத்குண்டோரு- }	அறுபட்ட கழுத்தை	அஷ்மவிஜென	பாதிமுழுசிய
சுஜ:	யும் கால்களையும்	காயேன	சரித்தூடன்
	கைகளையுமுடையவ	ராமதேஜஸா	ராமனது பிரதாபத்
	ராய்		தால்
வது	அதிசமான	மஶாந்த:	மாண்டுவிட்டார்.”

தம் ஶ்ருத்வா நிஹதம் சங்க்யே கும்பகர்ணம் மஹாவலம் । ராவண: ஶோகசந்தஸோ முமோஹ ச பபாஸ ச ॥

ராவண:	ராவணன்	ஶ்ருத்வா	கேட்டு
சங்க்யே	பேரில்	ச ச	தகத்தினமே
மஹாவலம்	பலசாலியாகிய	ஶோகஸந்த:	சோகத்தால்
தம்	அந்த		தபிக்கின்றவனாய்
கும்பகர்ணம்	சும்பகர்ணனை	முமோஹ	முர்ச்சையுற்றவனாய்
நிஹதம்	மாண்டவனாய்	பபாஸ	விழ்ந்துவிட்டான்.

பித்ருவ்யம் நிஹதம் ஶ்ருத்வா தேவாந்தகநரான்தகௌ । விசிஸ்தாஸ்திகாயஸ்த ருத்ரு: ஶோகர்பீடிதா: ॥

தேவாந்தகநரான்தகௌ	தேவாந்தகனும் நரந்	நிஹதம்	மாண்டவராய்
	தகனும்	ஶ்ருத்வா	கேட்டு
விசிஸ்தா: ச	தீநிராஸம்	ஶோகர்பீடிதா:	சோகத்தால் தபிக்கின்
அதிகூய: ச	அதிகாயனும்		றவர்களராய்
பித்ருவ்யம்	கிறிய தகப்பனாரை	ருத்ரு:	அமுததர்கள்.

भ्रातरं निहतं श्रुत्वा रामेणाहिष्कर्मणा । महोदरमहापाथौ शोकाक्रान्तौ बभूवतुः ॥ ८ ॥

மஹோதர- மஹாபாஸீ }	மகோதரனும் மகாபாஸீயனும்	ரமேன	ஸ்ரீராமரால்
भ्रातरं	பிரதானை	निहतं	மரண்டவனாய்
अहिष्कर्मणा	எதையும் அனுயாத மாய்ச் செய்வவல்ல	श्रुत्वा	கேட்டு
		शोकाक्रान्तौ	சோகம் மேலிட்டவர்
		बभूवतुः	துணர் கன். [கனாய்]

ततः कृच्छात्समासाद्य संज्ञां राक्षसपुङ्गवः । कुम्भकर्णवधादीनो विललाप स रावणः ॥

ततः	அனந்தரம்	समासाद्य	அடைந்து
राक्षसपुङ्गवः	ராஷ்டிரோத்தமனாகிய	कुम्भकर्णवधान्	கும்பகர்ணனின்
सः	அந்த		வாதையால்
रावणः	ராவணன்	दीनः	பரிதாபிக்கத்தக்கவனாய்
कृच्छात्	வெகு சிரமப்பட்டு	विललाप	பின்வருமாறு புலம்பி
संज्ञां	பிரக்காஸன		ணன் :

हा वीर रिपुर्दण्ड कुम्भकर्ण महाबल । त्वं मां विहाय वै देवाद्यातोऽसि यमसादनम् ॥

हा	"அய்யோர!	त्वं	நீ
वीर	ஞானே!	मां	என்னை
रिपुर्दण्ड	சத்ருக்களின் செருக் ணகச் சிதைப்பவனே!	विहाय	கிட்டுகிட்டு
महाबल	பேராற்றல் பெற்ற	दैवात्	தெய்வவசமாய்
कुम्भकर्ण	கும்பகர்ண! [வனே!	यमसादनं	எமர்களுக்கு
		यातः असि वै	சென்றனையே.

मम शल्यमनुद्धृत्य बान्धवानां महाबल । शत्रुसैन्यं प्रताप्यैकस्त्वं मां संत्यज्य गच्छसि ॥

महाबल	"பேராற்றல் கொண் டவனே!	शल्यं	மனவேதனை வைய
		अनुद्धृत्य	அகற்றாது
शत्रुसैन्यं	சத்ருஸைன்யத்தை	त्वं	நீ
प्रताप्य	தடிக்க அடித்து	मां	என்னை
मम	எனதும்	संत्यज्य	கிட்டுகிட்டு
बान्धवानां	உறவினர்களையும்	एकः	தனியாய்
		गच्छसि	கெல்கின்றனை.

इदानीं खल्वहं नास्मि यस्य मे दक्षिणो भुजः । पतितो यं समाश्रित्य न विभेमि सुरासुरात्म

इदानीं	"எவனை	दक्षिणः	வலது
खल्वहं	ஆச்ரயமாய்க்கொண்டு	भुजः	கையாடிக்ருந்தானே.
नास्मि	தேவாகரர்களிடத்தி னின்ற		அவன்
यस्य	பயமடைவாதிருந் தேனே,	पतितः	மாண்டுவிட்டான்.
मे	எந்த	अहं खलु	நானும்
	நானக்கு	इदानीं	இப்பொழுது
		न अस्मि	உயிருடனிருக்கப் போவதில்லை.

कथमेवंविधो वीरो देवदानवदर्पहा । कालाग्रिरुद्रप्रतिमो रणे रामेण वै हतः ॥ १३ ॥

देवदानव- दर्पहा	“தேவர்களுக்கும், அக ரர்களுக்கும், செருக் கையடக்கியவனும்	वीरः	ஞானமயன்
		एवंविधः	இப்படிப்பட்டவன்
		रणे	போரில்
कालाग्रि- रुद्रप्रतिमः	எமன், அக்னி, சூத் ரன் இவர்களை	रामेण	ராமனால்
	திகர்ந்தவனும்	कथं वै	எப்படித்தான்
		हतः	கொல்லப்பட்டானே?

यस्य ते वज्रनिष्पेषो न कुर्याद्व्यसने सदा । स कथं रामवाणार्तः प्रभुशोऽसि महीतले ॥

यस्य	“எந்த	सः कथं	அந்த நீ எங்கனம்
ते	உனக்கு	रामवाणार्तः	ராமன் து பாணத்தால்
सदा	எக்காலத்திலும்		பிடியுண்டவனாய்
वज्रनिष्पेषः	வஜ்ராயுதத்தின்	महीतले	பூமியில்
व्यसने	திண்டை [தாக்கலும்	प्रभुशः असि	நெடுந்தூயில் கொண் டனை?
न कुर्यात्	செய்யாதோ		

एते देवगणाः सार्धमृषिभिर्गगने स्थिताः । निहतं त्वां रणे दृष्ट्वा निनदन्ति प्रहर्षिताः ॥

एते	“இந்த	त्वां	உன்னை
देवगणाः	தேவகணங்கள்	निहतं	மாண்டவனாக
ऋषिभिः सार्धं	ரிஷிகளோடுகூட	दृष्ट्वा	கண்டு
गगने	ஆகாயத்தில்	प्रहर्षिताः	ஆனந்தங்கொண்டவர் களாய்
स्थिताः	இருந்துகொண்டு		
रणे	போரில்	निनदन्ति	ஆரவாரிக்கின்றார்கள்.

ध्रुवमथैव संहृष्टा लब्धलक्षाः पुवङ्गमाः । आरोक्ष्यन्ति हि दुर्गाणि लङ्काद्वाराणि सर्वशः ॥

ध्रुवङ्गमाः	“வானரர்கள்	लङ्काद्वाराणि	இலங்கைவாயில்களும்
लब्धलक्षाः	உத்தேசம் நிறைவேற ப்பெற்று	दुर्गाणि	அகில்களிலும்
संहृष्टाः	உத்ஸாகங்கொண்ட வர்களாய்	सर्वशः हि	எக்குமே
		आरोक्ष्यन्ति	ஏறிப்புகுவார்கள்.
अथ पुव	இக்கணத்திலேயே	ध्रुवम्	ஐயமில்லை.

राज्येन नास्ति मे कार्यं किं करिष्यामि सीतया । कुम्भकर्णविहीनस्य जीविते नास्ति मे रतिः॥

कुम्भकर्णविहीनस्य	“கும்பகர்ணனைத் துறந்த	किं करिष्यामि	யாது கொள்ளப் போகின்றேன்?
मे	எனக்கு	मे	எனக்கு
राज्येन	ராஜ்யத்தால்	जीविते	உயிரிலும்
कार्यं	ஆவதொன்றும்	रतिः	உவகை
अस्ति न	இல்லை.	अस्ति न	இல்லை.
सीतया	சீதையாலும்		

यद्यहं भ्रातृहन्तारं त इन्मि युधि राघवम् । ननु मे मरणं श्रेयो न चेद् व्यर्थजीवितम् ॥

அஃ "நான்
ஆதூஹந்தாரம் தம்பியைக் கொன்ற
ராவவ் ராமனை
யுதி பேரரில்
ஹ்மி ந யதி கொல்லவில்லை எனில்
நநு உப்பொழுது

மே என்னக்கு
மரணம்
சுய: மேலானது.
ஹ் இந்த
வ்யர்ஜிவித் வ விழுந்திரோ
ந மேலானதன் து.

अथैव तं गमिष्यामि देशं यत्रानुजो मम । न हि भ्रातृन्समुत्सृज्य क्षणं जीवितमुत्सहे ॥

யத "எங்கு
மம எனது
அனுஜ: தம்பி சென்றானே;
த் அந்த
தேசம் இடத்திற்கு
அத எவ்வு இக்கணமே

கமியாமி செல்வேன்.
ஆதூந் சகோதரர்களை
சமுதூஜ்ய விட்டுப்பிரிந்து
க்ஷணம் ஹி ஒரு கணங்கூட
ஜிவிது உயிரோடிருக்க
வ:சஹ் ந நான் விருப்பவில்லை.

देवा हि मां हसिष्यन्ति दृष्ट्वा पूर्वापकारिणम् । कथमिन्द्रं जयिष्यामि कुम्भकर्ण इते त्वयि॥

தேவ: ஹி "தேவர்களே
பூர்வாகாரிணம் முன்பு திக்குபுரிந்த
மா் தூடா என்னைப்பார்த்து
ஹ்ஸியந்தி சிரிப்பார்கள்.
கும்பகர்ணம் கும்பகர்ண!

தவி றி
ஹ் மரண்டுவிட்டபின்னர்
ஹ்ம் இத்திரனை
கதம் எவ்வாறு
ஜயியாமி இனிதான் ஜயிப்பேன்.

तदिदं मामनुशाप्तं विभीषणवचः शुभम् । यदज्ञानान्मया तस्य न गृहीतं महात्मनः ॥२१॥

மயா "என்னால்
அஷானாத் மடமைபுரல்
மஹாத்மன: மகாத்மாவாகிய
தஸ்ய அவனது
யத் எதொன்று
யூஹித் ந மனதில் கொள்ளப்
படவில்லையோ

ததம் அந்த
ஹ் இந்த
சுபம் நல்லான
விபிஷணவத: கிபிஷணனது
உபதேசம்
மா் எனக்கு
அனுஷாஸத் பரித்தவிட்டது.

विभीषणवचो यावत्कुम्भकर्णप्रहस्तयोः । विनाशोऽयं समुत्पन्नो मां शीघ्रयति दारुणः ॥

விபிஷணவத: யாவத் "கிபிஷணனது
சொற்படியே
கும்பகர்ணப்ரஹஸ்தயோ: கும்பகர்ணனுக்கும்
பிரகஸ்தனுக்கும்
விநாச: அழிவு
சமூதந: நேர்த்தது.

தாருண: கொடிய
அய் இது
மா் என்னை
சீஹ்யதி வெட்கமுந்தச்செய்
கின்றது.

तस्यायं कर्मणः प्राप्तो विपाको मम शोकदः । यन्मया धार्मिकः श्रामानस निरस्तो विभीषणः ॥

மயா	“என்னால்	तस्य	அந்த
धार्मिकः	தர்மதிலுறும்	कर्मणः	கெயலின்
श्रीमान्	ஸ்ரீமா ஹமான	शोकदः	தொக்கத்தை விளைவிக்க
सः	அந்த	विपाकः	முடிவாகிய [கும்
विभीषणः	விபிஷணன்	अयं	இது
निरस्तः	வெருட்டப்பட்டான்.	मम	எனக்கு
यत्	ஆதலால்	मासः	கிட்டி விட்டது.”

इति बहुविधमाकुलान्तरात्मा कृपणमतीव विलप्य कुम्भकर्णम् ।

न्यपतदथ दशाननो भृशार्तस्त्वपनुजमिन्द्ररिपुं हतं विदिश्व ॥ २४ ॥

दशाननः	தசகண்டன்	बहुविधं	பலவாறும்
इन्द्ररिपुं	இந்திரசத்ருவும்	अतीव	மிகவும்
अनुजं	தம்பிபுமாகிய	कृपणं	நினைமாய்
ते	இந்த	आकुलान्तरात्मा	உள்ளக்கனங்கியவனாகும்
हतं	மாண்ட	विलप्य	புலம்பிகிட்டு
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை	अथ	பின்னர்
विदिश्व	நினைத்து	न्यपसत्	கிழே சாய்ந்து விட்டான்.
भृशार्तः	மிக்க தயிப்பவனாகும்		
इति	மேற்கண்டவாறு		

इत्यर्पे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे अष्टषष्ठितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 17744

युद्धकाण्डे भादिनः श्लोकाः 3069

एकोनसप्ततितमः सर्गः—अथपद्मेतोनपठान्वतु एतच्छ्रितम्. ॥ ६२ ॥

नरान्तकवधः—நரநாந்தகவதம்.

एवं विलपमानस्य रावणस्य दुरात्मनः । श्रुत्वा शोकाभितप्तस्य त्रिशिरा वाक्यमब्रवीत् ॥

दुरात्मनः	தூராத்மாவாகிய	त्रिशिराः	திரிசிரஸ்
रावणस्य	ராவணன்	श्रुत्वा	கேட்டு
शोकाभितप्तस्य	சோகத்தால் தயித்த	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
एवं	மேற்கண்டவாறு	अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொழிந்தான்.
विलपमानस्य	புலம்புகையில்		

एवमेव महावीर्यो हतो नस्तातमध्यमः । न तु सत्पुरुषा राजन्विलपन्ति यथा भवान् ॥

नः	“எங்கனானா	राजन्	மன்னவரே !
महावीर्यः	மகா வீர்யராவியாகிய	भवान्	தேவரீர்
सातमध्यमः	நடுத்தந்தை	यथा	(எவ்வாறோ, அவ்வாறு) போன்ற
हतः	மாண்டுவிட்டான்.	सत्पुरुषाः	சான்றோர்கள்
एवं एव तु	அப்படியே, இவ்வாறு	विलपन्ति न	புலம்பமாட்டார்கள்.

नूनं त्रिभुवनस्यापि पर्याप्तस्त्वमसि प्रभो । स कस्मात्प्राकृत इव शोचस्यात्मानपीडितम् ॥

प्रभो " பிரபுவே !

त्वं தேவரீர்

त्रिभुवनस्य अपि முயலகத்திற்கும்

पर्याप्तः असि போதுமானவர்.

नूनं அப்படி சிறுக்க

सः அந்த தேவரீர்

कस्मात् எதற்காக

प्राकृतः इव சாமான்யன்போல*

आत्मानं தன்னைப்பற்றி

ईदृशं இவ்விதம்

शोचसि வருந்துகின்றீர்.

ब्रह्मदत्ताऽस्ति ते शक्तिः कवचः सायको धनुः । सहस्रवरसंयुक्तो रथो मेघस्वनो महान् ॥

ते " தேவரீருக்கு

ब्रह्मदत्ता பிரம்மதேவரால்

அளிக்கப்பட்ட

शक्तिः சக்தியாயுதம்

अस्ति இருக்கின்றது.

कवचः கவசமும்

सायकः பாணமும்,

धनुः விலுறும்

सहस्रवरसंयुक्तः { அனேகம் கோவேறு

சமூகைதகன் பூட்டி.

யதும்

मेघस्वनः மேகவிசைகொண்

महान् பெரியதுமான [டனும்

रथः ரதமும்(இருக்கின்றன).

त्वयाऽसकृद्विशस्त्रेण विशस्ता देवदानवाः । स सर्वायुधसंपन्नो राघवं शास्तुमर्हसि ॥ ५ ॥

असकृत् " பலதடவை

त्वया தேவரீரால்

विशस्त्रेण ஆயுதமிஸ்ஸாது

देवदानवाः தேவதானவர்கள்

विशस्ताः துன்புறுத்தப்

பட்டனர்.

सः அந்த தேவரீர்

सर्वायुधसंपन्नः எல்லா ஆயுதங்களையும்

கைக்கொண்டவராய்

राघवं ராமனை

शास्तु கொல்ல

अर्हसि கடவீர்.

कामं तिष्ठ महाराज निर्गमिष्याम्यहं रणम् । उद्धरिष्यामि ते शत्रून्गरुहः पन्नगानिव ॥ ६ ॥

कामं " அதிருக்கட்டும்.

महाराज மன்னவரே !

तिष्ठ தேவரீர் இருங்கள்.

अहं நான்

रणं போருக்கு

निर्गमिष्यामि சென்றுவருகின்றேன்.

ते தேவரீரது

शत्रून् சத்ருக்களை

पन्नगान् பாம்புகளை

गरुडः इव கருடன் எவ்வாறோ

அவ்வாறே

उद्धरिष्यामि களைந்துவிடுவேன்.

शम्भरो देवराजेन नरको विष्णुना यथा । तथाऽद्य शयिता रामो मया युधि निधातितः ॥

देवराजेन " தேவேந்திரனால்

शम्भरः சம்பராகரனும்

विष्णुना மகாவீஷ்ணுவால்

नरकः நரகரகரனும்

यथा तथा எப்படியோ அப்படி

யே

अद्य இப்பொழுது

युधि போரில்

रामः ராமனும்

मया என்னால்

निधातितः கொல்லப்பட்டி

शयिता சாய்க்குவிடுவான்.

श्रुत्वा त्रिशिरसो वाक्यं रावणो राक्षसाधिपः । पुनर्जातमिवात्मानं मन्यते कालचोदितः ।

காலவோதित:	சாருங்காலம் கிடீழுவ	श्रुत्वा	கேட்டு
राक्षसाधिपः	ராட்சஸமகன் னானுயிய	आत्मानं	தன்னை
रावणः	ராவணன்	पुनर्जातं इव	இறந்துபிழைத்தவனாய்
त्रिशिरसः	திரிகிரவரின்	मन्यते	எண்ணிக்கொண்டான்.
वाक्यं	சொல்லை		

श्रुत्वा त्रिशिरसो वाक्यं देवान्तकनरान्तकौ । अतिकायश्च तेजस्वी बभूवुर्बुद्धहर्षिताः ॥

देवान्तकनरान्तकौ	தேவாந்தகனும் நரந்தகனும்	वाक्यं	சொல்லை
तेजस्वी	பிரதாபசரணியான	श्रुत्वा	கேட்டு
अतिकायः च	அதிகாயனும்	बुद्धहर्षिताः	பேராருக்ஸாகக்கொண்டவர்களாய்
त्रिशिरसः	திரிகிரவரீனுண்டாய்	बभूवुः	ஆனார்கள்.

ततोऽहमहमित्येव गर्जन्तो नैर्ऋतर्षभाः । रावणस्य सुता वीराः शक्रतुल्यपराक्रमाः ॥१०॥

ततः	அப்பொழுது	रावणस्य	ராவணனது
अहं अहं	'நான் நான்'	सुताः	புதல்வர்கள் ;
इति	என்று	शक्रतुल्यपराक्रमाः	இந்திரனுப்பவீர்யம் படைத்தவர்கள் ;
गर्जन्तः	கர்ஜிப்பவர்களும்	वीराः	வீரர்கள் ;
नैर्ऋतर्षभाः एव	நாமதேவரத்தமர் களுமரன		

अन्तरिक्षगताः सर्वे सर्वे मायाविशारदाः । सर्वे त्रिदशदर्पणाः सर्वे च रणदुर्जयाः ॥११॥

सर्वे	யாவரும்	त्रिदशदर्पणाः	தேவர்கொருக்கைசெதைத்தவர்கள் ;
अन्तरिक्षगताः	ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிப்பவரும்	सर्वे च	யாவரும்
सर्वे	யாவரும் [பவர்கள் ;	रणदुर्जयाः	போரில் வெல்லுதற்கரியவர்கள் ;
मायाविशारदाः	மாயாநிபுணர்கள் ;		
सर्वे	யாவரும்		

सर्वे सुबलसंपन्नाः सर्वे विस्तीर्णकीर्तयः । सर्वे समरमासाद्य न श्रूयन्ते पराजिताः ॥१२॥

देवैरपि सगन्धर्वैः सकिन्नरमहोरगैः

॥ १३ ॥

सर्वे	யாவரும்	सगन्धर्वैः	கந்தர்வர்களுள் எரிடவும்
सुबलसम्पन्नाः	மேலான பலமுற்றவர்கள் ;	सकिन्नरमहोरगैः	கின்னரர், மகோரகர் உன்னிடவும்
सर्वे	யாவரும்	देवैः अपि	தேவர்களாலும்
विस्तीर्णकीर्तयः	பரவிய புரட்டுபெற்றவர்கள் ;	पराजिताः	தோல்வியடைந்தவர்களாய்
सर्वे	யாவரும்	श्रूयन्ते न	கேட்கப்படவில்லை.
समर	அயருக்கு		
आसाद्य	சென்று		

सर्वे च विदुषो वीराः सर्वे युद्धविशारदाः । सर्वे प्रवर्णिज्ञानाः सर्वे लब्धवरास्तथा ॥

सर्वे	யாவரும்	सर्वे तथा	யாவரும்
विदुषः	கற்றுணர்ந்த	प्रवर्णिज्ञानाः	மேம்பட்ட அறிவி
वीराः	ஞார்க்கள்;	सर्वे च	யாவரும் [ணர்கள்;
सर्वे	யாவரும்	लब्धवराः	வாங்கல் பெற்றவர்
युद्धविशारदाः	சமர்நிபுணர்கள்;		கள்.

स तैस्तदा भास्करतुल्यवर्चसैः सुतैर्वृतः शत्रुबलप्रपर्दनैः ।

रराज राजा मघवान्यथाऽपरैर्वृतो महादानवदर्पनाशनैः ॥ १५ ॥

॥ १५ ॥

तदा	அப்பொழுது	महादानव-}	அசுரோத்தமர்களின்
सः	அந்த	दर्पनाशनैः }	செருக்கைக்குணிக்
राजा	மன்னவன்		கும்
भास्करतुल्यवर्चसैः	சூரியனுக்கு நிகரான ஒளிகொண்டவரும்	असुरैः	தேவர்களால்
शत्रुबलप्रपर्दनैः	சத்ருகளைக் களைப்பழிப்	वृतः	சூழப்பெற்ற
तैः	அந்த [பார்களுமான	मघवान् यथा	இந்தான் எவ்வாறோ
सुतैः	புதல்வர்களால்		அவ்வாறு
वृतः	சூழப்பட்டவனும்	राज	விளங்கினான்.

स पुत्रान्संपरिष्वज्य भूषयित्वा च भूषणैः । आशीर्भिश्च प्रशस्ताभिः प्रेषयामास संयुगे ॥

सः	அவன்	भूषयित्वा च	அலங்கரித்தும்
पुत्रान्	புதல்வர்களை	प्रशस्ताभिः	சிறந்த
संपरिष्वज्य च	ஆலிங்கனம் செய்து	आशीर्भिः	ஆசிக்கொற்கள்
	கொண்டும்		கொண்டு
भूषणैः	ஆபரணங்களால்	संयुगे	போர்நிமித்தமாய்
		प्रेषयामास	வழியனுப்பினான்.

युद्धोन्मत्तं च मत्तं च भ्रातरौ चापि रावणः । रक्षणार्थं कुमारानां प्रेषयामास संयुगे ॥

रावणः	ராவணன்	मत्तं च	மத்தனையும்
अपि च	இன்னும்	संयुगे	போரில்
भ्रातरौ	சகோதரர்களான	कुमारानां	குமாரர்களின்
युद्धोन्मत्तं च	யுத்தோன்மத்தனை	रक्षणार्थं	பாதுகாப்பிற்காக
	யும்,	प्रेषयामास	அனுப்பினான்.

तैऽभिवाद्य महात्मानं रावणं रिपुरावणम् । कृत्वा प्रदक्षिणं चैव महाकायाः प्रतस्थिरे ॥

महाकायाः	பெருந்தேகமுற்ற	रावणं	ராவணனை
तै	அவர்கள்	अभिवाद्य च	தண்டணிட்டும்
रिपुरावणं	சத்ருக்களைக்கதறி	प्रदक्षिणं कृत्वा एव	வலம்வந்தும்
	வடிக்கும்	प्रतस्थिरे	புறப்பட்ட சித்தமாயி
महात्मानं	பேராற்றல் படைத்த		னர்.

सर्वोपधीभिर्गन्धैश्च समालभ्य महाबलाः । निर्जग्मुर्नैर्कृतश्रेष्ठाः षडेते युद्धकाङ्क्षिणः ॥ १९ ॥

மகா பலரா விரைஞரும்
யுத்தகாங்க்ஷிண:
எந்
நெர்ஈத ஸ்ரேஸ்டா:
ஷட்
அறுவார்களும்

सर्वोपधीभिः
गन्धैः च
समालभ्य
निर्जग्मुः
பல ஓளவுத் திரைவந்த
ளா லும்
சந்தனைக்களா லும்
பூசிக்கொண்டு
செல்லுநுற்றார்கள்.

त्रिशिराश्चातिकायश्च देवान्तकनरान्तकौ । महोदरमहापाशौ निर्जग्मुः कालबोदिताः ॥

காலவோதிதா:
திரிசிராஸும்,
அதிகாயனும்,
மஹோதரமும், மகா
பாச்சுவனும்

देवान्तकनरान्तकौ च
महोदरमहापाशौ च
निर्जग्मुः
தேவாந்தகனும் நராத்
தகனும்
கிளப்பலாணர்கள்.

ततः सुदर्शनं नाम नीलजीमूतसन्निभम् । ऐरावतकुले जातमारुह महोदरः ॥ २१ ॥

மஹோதர:
தத:
ऐरावतकुले जातं
மகோதரன்
அப்பொழுது
ஐராவதமாதனைவம்சத்
தில் பிறந்த தும்

नीलजीमूतसन्निभं
सुदर्शनं नाम
आरुह
கருடோகத்தை நிகர்த்
ததுமான
சுதர்சனம் என்ற
யானே பீது
ஏறிக்கொண்டான்.

सर्वायुधसमायुक्तं तूणीमिश्च खलङ्कृतम् । रराज गजपास्थाय सविनेवास्तमूर्धनि ॥ २२ ॥

சர்வாயுதசமாயுக்த்
தூணிமி:
खलङ्कृतं च
गजं
எல்லா ஆயுதங்களும்
கட்டப்பெற்றதும்
அம்புலுத்துணைகளால்
அலக்கரிக்கப்பட்டது
யானே பீது [மான

आस्थाय
अस्मूर्धनि
सविता
इव
रराज
ஏறிக்கொண்டு
அஸ்தமனைச்சேரத்
ருயன் [தில்
எவ்வாறோ அவ்வாறே
விளங்கினான்.

हयोत्तमसमायुक्तं सर्वायुधसमाकुलम् । आरुहो रथश्रेष्ठं त्रिशिरा रावणात्मजः ॥ २३ ॥

ராவணாத்மஜ:
त्रिशिरा:
हयोत्तमसमायुक्तं
சிரிசிராஸ் [ஐகிய
சிறந்த சூதிரைகள்
பூட்டப்பெற்றதும்

सर्वायुधसमाकुलं
रथश्रेष्ठं
आरुहो
ஆயுதங்களெல்லாமும்
சிரப்பியதுமான
சிறந்த ரதத்தில்
ஏறிக்கொண்டான்.

त्रिशिरा रथमास्थाय विरराज धनुर्वरः । सविन्दुदुष्कः शैलाग्रैः सैन्द्रचाप इवाम्बुदः ॥

திரிசிரா:
धनुर्वरः
रथं
आस्थाय
शैलाग्रैः
திரிசிராஸ்
வின்கிரைத்
ரதத்தில்
எறிக்கொண்டு
மலைச்சிகரத்தின்

सविन्दुदुष्कः
सैन्द्रचापः
अम्बुदः इव
विरराज
பின்னல்கருடனும்,
எனிகொண்கிருடனும்
கூடியதும்
இந்திரதனுஸுடன்
கூடியதீமான
மேகம் எவ்வாறோ,
அவ்வாறே
விளங்கினான்.

त्रिभिः किरीटैः शुशुभे त्रिशिराः स रथोत्तमे । हिमवानि वैलेन्द्रसिभिः काञ्चनपर्वतैः ॥

ரயோத்தமே	சிறந்த தேரில்	हिमवान्	இமவான்
ச:	அந்த	त्रिभिः	மூன்று
त्रिशिराः	த்சிரிரஸ்,	काञ्चनपर्वतैः	பொன்னுந் துகளால்
त्रिभिः	மூன்று	इव	எவ்வண்ணமோ
किरीटैः	கிரீடங்களால்		அவ்வண்ணமே
वैलेन्द्रः	பர்வதராஜனாகிய	शुशुभे	விளங்கினான்.

अतिकायोऽपि तेजस्वी राक्षसेन्द्रसुतस्तदा । आरुरोह रथश्रेष्ठं श्रेष्ठः सर्वधनुष्मताम् ॥२६॥
सुचक्राक्षं सुसंयुक्तं खनुकर्षं सुकूबरम् । तूणीवाणासनैर्दीप्तं प्रासासिपरिधाकुलम् ॥२७॥

तदा	அப்பொழுது	खनुकर्षं	நல்ல துகத்தடிசனாகும்
तेजस्वी	பிரதாபசாலியும்		டன்கடியதும்
सर्वधनुष्मतां	எல்லா வில்லாளிகளுக்கும்	सुकूबरं	அழகிய ஏற்காதுடன்
	குன்றும்		கடியதும்
श्रेष्ठः	சிறந்தவனும்	तूणीवाणासनैः	அம்புருத்தூணிகளால்
राक्षसेन्द्रसुतः	ராக்ஷஸமன்னனின்		தும் விற்களாலும்
	புதல்வனுமாகிய	दीप्तं	விளங்குவதும்
अतिकायः अपि	அதிகாயனும்	प्रासासिपरिधाकुलं	{ ஈட்டிகள், கத்திகள், உழைத்தடிகள், இலாவகனுடன்கடிய யதுமான
सुचक्राक्षं	அழகிய சக்கரங்களும்	रथश्रेष्ठं	சிறந்த ரதமொன்றில்
सुसंयुक्तं	மிக உறுதியானதும்	आरुरोह	ஏறிக்கொண்டான்.

स काञ्चनविचित्रेण मकुटेन विराजता । भूषणैश्च वभौ मेरुः किरणैश्च भासयन् ॥२८॥

सः	அவன்	किरणैः	கிரணங்களால்
काञ्चनविचित्रेण	பொன்னுலையைக்கப்	भासयन्	பிரகாசிக்கும்
	பெற்ற	मेरुः	மேலுறங்கதம்
विराजता	பிரகாசிக்கின்றதான்	इव	பொல
मकुटेन	கிரீடத்தாலும்	वभौ	திகழ்ந்தான்.
भूषणैः च	பூஷணங்களாலும்		

स रराज रथे तस्मिन् राजमूर्ध्नि महाबलः । वृता नैर्ऋतशार्दूलैर्वज्रपाणिस्त्वामरैः ॥ २९ ॥

तस्मिन्	அந்த	वृताः	சூழப்பட்டவனும்
रथे	ரதத்தில்	अमरैः	தேவர்களால்
सः	அந்த	वज्रपाणिः	இந்திரன்
महाबलः	மகாபலசாலியாகிய	इव	எவ்வண்ணமோ
राजसूनुः	ராஜசூமாரன்		அவ்வண்ணமே
नैर्ऋतशार्दूलैः	இராக்ஷஸோத்தமர்	रराज	விளங்கினான்.
	களால்		

हयमुच्चैःश्रवःप्रख्यं श्वेतं कनकभूषणम् । मनोजवं महाकायमारोह नरान्तकः ॥ ३० ॥

नरान्तकः	நராந்தகன்	मनोजवं	மனோஜவகங்கொண்
उच्चैःश्रवःप्रख्यं	இந்திரனது குதிரை யான உச்சைச்சரவ னை நிகர்த்ததும்	महाकायं	பெருமுடனுற்றது மாகிய
श्वेतं	வெண்ணம்பரனதும்	हयं	ஒரு குதிரை மீது
कनकभूषणं	பொன்னுபரணங்கள் சூண்டதும்	आरोह	ஏறிக்கொண்டான்.

गृहीत्वा प्रासमुल्काभं विरराज नरान्तकः । शक्तिमादाय तेजस्वी गुहः शिखिगतो यथा ॥

नरान्तकः	நராந்தகன்	शिखिगतः	மயில்மீது விற்றிருக் கும்
उल्काभं	எறிக்கொண்டனைய	तेजस्वी	தேஜஸ்வியாகிய
प्रासं	ஒர் சுட்டியை [நிகர்த்த	गुहः	உண்முகமூர்ந்தி
गृहीत्वा	கைக்கொண்டு	यथा	எவ்வாறோ, அவ்வாறே
शक्तिं	வேலாயுதத்தை	विरराज	விளக்கினான்.
आदाय	ஏந்தி		

देवान्तकः समादाय परिघं वज्रभूषणम् । परिगृह्य गिरिं दोभ्यां वपुर्विष्णोर्विदम्बयन् ॥

देवान्तकः	தேவாந்தகன்	गिरिं	படையை (மந்தரகிரி யை)
वज्रभूषणं	வைரக்கற்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற	परिगृह्य	தூக்கிக்கொண்டுகின்ற
परिघं	உழலைத்தடியொன்றை	विष्णोः	ஹிரண்யவிஷ்ணுவின்
समादाय	கைக்கொண்டு,	वपुः	தோர் உததை [எனது
दोभ्यां	கைகளால்	विदम्बयन्	நகர்த்துகின்றனான்.

महापार्श्वो महाकायो गदामादाय वीर्यवान् । विरराज गदापाणिः कुबेर इव संयुगे ॥ ३१ ॥

महाकायः	பெருடனுற்றவனும்	गदापाणिः	கதையைக்கையிலேக் திய
वीर्यवान्	வீரயுகாஸியுமான	कुबेरः	குபேரன்
महापार्श्वः	மகாபார்சுவன்	इव	எம்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே
गदां	கதையை	विरराज	விளக்கினான்.
आदाय	கைக்கொண்டு,		
संयुगे	போரில்		

प्रतस्थिरे महात्मानो वलैरप्रतिमैर्वृताः

॥ ३४ ॥

महात्मानः	பேராற்றல் கொண்ட ஆவர்கள்,	वृताः	படைகளால்
अप्रतिमैः	ஒப்பற்ற	प्रतस्थिरे	சூழப்பட்டவர்களால் புறப்பட்டார்கள்.

तान्मजैश्च तुरङ्गैश्च रथैश्चाम्बुदनिस्वनैः । अनुजमुर्षहात्मानो राक्षसाः प्रवरायुधाः ॥ ३५ ॥

महात्मानः	பிக்஑ ஆற்றல்கொண் டவர்களும்	गजैः च	யானைகளோடும்
प्रवरायुधाः	சிறந்த ஆயுதங்களைக் கைக்கொண்டவர்க	तुरङ्गैः च	குதிரைகளோடும்
राक्षसाः	அரக்கர்கள் (ஐரமான்	अम्बुदनिस्वनैः	மேகவொசைகொண்ட
तान्	ஆவர்களை	रथैः च	ரதங்களோடும்
		अनुजमुः	பின்தொடர்ந்து புறப்பட்டனர்.

ते विरेजुर्षहात्मानः कुमारः सूर्यवर्चसः । किरीटिनः श्रिया जुष्टा ग्रहा दीप्ता इवाम्बरे ॥

महात्मानः	பிக்஑பலசாஸிகளும்	जुष्टाः	விளங்குபவர்களும்
सूर्यवर्चसः	சூர்யவொளிகொண்ட வர்களும்	ते	அந்த [மான்
किरीटिनः	மகுடம்புணந்தவர் களும்	कुमाराः	குமாரர்கள்
		अम्बरे	ஆகாயத்தில்
		दीप्ताः	ஜ்வலிக்கும்
		ग्रहाः इव	கிரஹங்கள்போல
श्रिया	காந்திகொண்டு	विरेजुः	பிரகாசித்தார்கள்.

प्रगृहीता वभौ तेषां शस्त्राणामावलिः सिता । शारदाभ्रप्रतीकाशा हंसावलिर्बिम्बरे ॥

तेषां	ஆவர்களால்	भावलिः	வரிசையானது
प्रगृहीता	கொன்னப்பட்டிருந்த	अम्बरे	ஆகாயத்தில்
शारदाभ्रप्रतीकाशा	சாத்தகலத்திய மேகத் த்தை நிகர்த்து	हंसावलिः	அன்னப்பறவைகளின் வரிசை
सिता	வெண்ணையான	इव	எவ்வாறோ, அவ்வாறே
शस्त्राणां	சஸ்திரங்களின்	वभौ	திகழ்ந்தது.

मरणं वाऽपि निश्चित्य शत्रूणां वा पराजयम् ॥ ३८ ॥

इति कृत्वा मतिं वारा निर्जमुः संयुगार्थिनः ॥ ३९ ॥

संयुगार्थिनः	போர் வல்கொண்ட	मतिं कृत्वा	திர்க்கொள்களை செய்து,
वीराः	சூரர்களான ஆவர்கள்	निश्चित्य	ஐர்விதத் தீர்மானத் திற்கு வந்து
मरणं अपि वा	மரணமென்றாலும் சரி	निर्जमुः	வெளிப்புறப்பட்டார் கள்.
शत्रूणां	சத்ருக்களின்		
पराजयं वा	தோல்வியென்றாலும்		
इति	என்பதில் [சரி,		

जगर्जुश्च प्रणेदुश्च चिक्षिपुश्चापि सायकान् । जगृहुश्चापि ते वारा निर्यान्तो युद्धदुर्षदाः ॥

युद्धदुर्षदाः	போர்மதம் தலைக்கேறி	अपि च	இன்னும்
ते	அந்த [யவர்களான	प्रणेदुः	பெரிசைச்சலிட்டார்
वीराः	வீரர்கள்	अपि च	மேலும் [கள்.
निर्यान्तः	செல்கின்றவர்களாய்	चिक्षिपुः	வைதார்கள்.
जगर्जुः	கிங்கராதம் செய்தார் கள்.	सायकान् च	பாணிகளை யும்
		जगृहुः च	கைப்பற்றினார்கள்.

क्ष्वेलितास्फोटनिनदैश्चால च वसुन्धरा । रक्षसां पिहनादैश्च पुष्फாदेव तदाऽम्बरम् ॥

வசுந்ஹரா ச } பூமியும்
 ஷ்வேலிதா- } குதியல்களுடையவும்
 ஸ்போடநிநடே: } கைதட்டுகல்களுடையவும்
 சயாந } அதிர்த்தனா.
 தரா } அப்பொழுது

அம்ஹர் ச } ஆகாயமும்
 ரக்ஷஸா } அரக்கர்களின்
 பிஹநாடே: } சிங்கராத்தங்களால்
 புஷ்பாடேவ } வெடிப்பதுபோலிருந்தது.

तेऽभिनिष्क्रम्य मुदिता राक्षसेन्द्रा महाबलाः । ददृशुर्वाणरानां ससुचतशिलानगम् ॥

தே } அந்த
 மஹாவலா: } மகாபலசாலிகளாகிய
 ராக்ஷஸேந்த்ரா: } ராக்ஷஸேந்த்ரர்கள்
 முடிதா: } ஏந்திகாவுல்கொண்டு

அபிநிஷ்ஹ்ம் } சென்று
 மடிகுலசிலாநகரம் } மலர்ந்தியல்களையும்
 வாணரானாந் } காணரச்சேனையை
 டடரு: } கண்டார்கள்.

हरयोऽपि महात्मानो ददृशुर्नैर्ऋतं बलम् । हस्त्यश्वयसंवाधं किङ्किणीशतनादितम् ॥ ४३ ॥

नीलजीमूतसङ्काशं ससुचतपहायुधम् । दीप्तानलरविप्रख्यैः सर्वतो नैर्ऋतं बलम् ॥ ४४ ॥

மஹாத்மான: } மகா ஆற்றல்கொண்ட
 வரர்களாகிய
 ஹரய: அபி } வரனரர்களும்
 ஹஸ்த்யஸ்யஸவாஹ் } யானை, குதிரை, தேர்
 கிங்கினிசதநாதிதம் } ஸ்தலங்களால் சிறைந்
 ததம்
 கிங்கினிசதநாதிதம் } அனேகம் சதங்கைகள்
 ஒலிக்கப்பெற்றதும்
 நீலஜீமூதஸங்காஸம் } கரிய மேகங்களை
 சிகர்த்ததும்

சசுதமஹாயுதம் } உயர்த்தப்படுத்த
 சிறந்த ஆயுதங்களை
 யுடையதம்
 டீப்தானல- } சோழுகதுலிட்டெரி
 ரவிப்ரக்யை: } யும் அக்னியையும்
 நேர்நீ: } சூர்யனையும் சிகர்த்த
 சர்வத: } ராக்ஷஸர்களால்
 யுதம் } எத்தும்
 நீர்நீர் } குதப்பப்புகுக்கிறதும்
 வல் } அரக்க [மான
 பலம் } படைபை
 டடரு: } கண்டார்கள்.

तद्गुहा बलमायान्तं लब्धलक्षाः पुङ्गवाः । समुचतमहाशैलाः संपणेदुर्महाबलाः ॥ ४५ ॥

மஹாவலா: } மகாபலசாலிகளாகிய
 புங்கவா: } வானர்கள்
 தத் } அந்த
 வல் } படைபை
 அயான்தே } எதிர்த்துநாடுகின்ற

தது } பார்த்து
 லக்ஷலக்ஷா: } ஏற்ற லக்ஷயம் கிடைத்
 தவர்களால்
 சமுகதமஹாஸீலா: } உயர்த்தப்பட்ட பெ
 சம்பணேது: } றும் மலைகளையுடைய
 வர்களாகி
 சம்பணேது: } ஆரவாரம் செய்தார்

अमृष्यमाणा रक्षांसि प्रतिनर्दन्ति वानराः

॥ ४६ ॥

வானரா: வானரர்கள்
 ரக்ஷாசி அரக்கர்களை

अमृष्यमाणा: பொருதவர்களாய்
 प्रतिनर्दन्ति எதிர்முழக்கமிட்டு
 வானர்கள்.

ततः समुद्रपूरवं निशम्य रक्षोगणा वानरयूथपानाम् ।

अमृष्यमाणाः पार्ष्णमुग्रं महाबला भीमतरं विनेदुः

॥ ४७ ॥

மஹாபலா: மகாபலசகலிகளான
 ரக்ஷோகணா: அரக்கச்சேட்டிக்குள்
 தத: அப்பொழுது
 வானரயூதபாநா: வானரகேளைத்தலைவர்
 समुद्रपूरवं பேர்வைச்சேலை [களின்
 निशम्य கேட்டு

उग्रं கொடியதான
 पार्ष्णं சத்ருக்களின் சந்தேச
 वानरयूथपानाम् வந்ததை
 अमृष्यमाणा: பொருதவர்களாய்
 भीमतरं மிக்கபயங்கரமாக
 विनेदु: இரைச்சலிட்டனர்.

ते राक्षसबलं घोरं प्रविश्य हरियूथपाः । विचेरुह्यतैः शैलैर्नगाः शिखरिणो यथा ॥४८॥

தே அந்த
 हरियूथपा: வானரச்சேனைத்தலை
 घोरं பயங்கரமான [வர்கள்,
 राक्षसबलं அரக்கச்சேனைக்குள்
 प्रविश्य புகுந்து
 उच्यतै: உயர்ந்தப்பட்ட

शैलै: மலைகளுடன்
 शिखरिण: கொடுமுடிகளைக்
 नगा: यथा கொண்டு
 मலைகள் போன்றவர்
 कनारय
 विचेरु: சஞ்சரிக்கலாயினர்.

केचिदाकाशमाविश्य केचिदुर्व्यां पुवङ्गमाः । रक्ष:सैन्येषु संकुद्धाश्चैर्द्रुमशिलायुधाः ॥४९॥

द्रुमांश्च विपुलस्कन्धान्पृष्ट्वा वानरपुङ्गवाः

॥ ५० ॥

கேசித் சில
 द्रुमशिलायुधा: { மரங்களையும் மலைகளை
 यम् अथ तमाम् च
 கொண்ட
 पुवङ्गमा: வானரர்கள்
 आकाशं ஆகாசத்தில்
 प्रविश्य புகுந்தும்
 केचिन् சில

वानरपुङ्गवा: வானரோத்தமர்கள்
 संकुद्धा: சினம் பூண்டு
 विपुलस्कन्धान् பெருங்கிளைகளுற்ற
 द्रुमान् மரங்களை
 पृष्ट्वा எடுத்துக்கொண்டு
 उर्व्यां பூமியில் [களிலும்
 रक्ष:सैन्येषु च ராஜஸேனையெய்தும்-
 वरु: சஞ்சரித்தவர்கள்.

तद्युद्धमभवद्वोरं रक्षोवानरसंकुलम्

॥ ५१ ॥

ரக்ஷோவானரசंकुलं அரக்கர்களும் வான
 ரர்களும் கைகலந்த
 तत् அந்த

युद्धं யுத்தமானது
 वोरं பயங்கரமாய்
 अभवत् இருந்தது.

ते पादपशिलाशैलैश्चक्रुष्टिमनूषमाम् । बाणौघैर्वार्यमाणाश्च हरयो भीमविक्रमाः ॥ ५२ ॥

भीमविक्रमाः	பயங்கரப்பிரதரப	पादपशिला-}	மரங்களாலும், பாறை
ते	அந்த [வாலிகளான	शैलैः च }	களாலும், மலைகளால்
हरयः	வானரர்கள்		ஆக
बाणौघैः	பாணசமூகங்களால்	अनूषमां	ஒப்பற்ற
वार्यमाणाः	தகைபடுகின்றவர்	वृष्टिं	வர்ஷத்தை
	களால்	चक्रुः	பொழிந்தார்கள்.

सिंहनादान्विनेदुश्च रणे वानरराक्षसाः । शिलाभिश्चूर्णयायासुर्यातुधानान्पुवङ्गमाः ॥ ५३ ॥

रणे	போரில்	पुवङ्गमाः	வானரர்கள்
वानरराक्षसाः च	வானரர்களும் அரங்கங்களும்	यातुधानांच	அரக்கர்களை
सिंहनादान्	சிங்கநாதங்களை	शिलाभिः	பாறைகளால்
विनेदुः	முழக்கினார்கள்.	चूर्णयायासुः	பொருக்குவித்தார்கள்.

निजघ्नुः संयुगे क्रुद्धाः कवचाभरणावृतान् । केचिद्रथगतान्वीरान्गजवाजिगतानपि ॥ ५४ ॥

क्रुद्धाः	கோபங்கொண்ட	रथगतान्	ரதத்தின்மீதிருக்
केचिन्	சிலர்	वीरान्	வீரர்களையும் [கின்ற
संयुगे	போரில்	गजवाजि-	யானமீதும், குதிரை
कवचाभरणावृतान्	கவசங்களும் ஆபரணங்களும் பூண்டு	गान् अपि }	மீதும் இருந்தவர்களை
		निजघ्नुः	புடைத்தார்கள். [யும்

निजघ्नुः सहसाऽऽपुत्य यातुधानान्पुवङ्गमाः । शैलशृङ्गाचिताङ्गाश्च मुष्टिभिर्वान्तलोचनाः ॥

पुवङ्गमाः	வானரர்கள்	वान्तलोचनाः च	விழிகள் விதுங்கையவர்
शैलशृङ्गाचिताङ्गाः	{ மலைச்சிகரங்களால் தாக்கப்பெற்ற அங்கங்களையுடையவர்களாயும்	सहसा	விசைத்து [களாயுமாகி
		आपुत्य	தாக்கி
		यातुधानान्	அரக்கர்களை
मुष्टिभिः	முத்திக்களால்	निजघ्नुः	வையப்புடைத்தார்கள்.

चेरुः पेतुश्च नेदुश्च तत्र राक्षसपुङ्गवाः । राक्षसाश्च शरैस्तीक्ष्णैर्विभिदुः कपिकुञ्जरान् ॥

राक्षसपुङ्गवाः	இராகுஷஸைத்தமர்	राक्षसाः च	அரக்கர்களும்
तत्र	அப்பொழுது [கன்	कपिकुञ्जरान्	வானரேரத்தமர்களை
चेरुः	திரிந்தார்கள்.	तीक्ष्णैः	கூரிய
पेतुः च	விழுந்தார்கள்.	शरैः	பாணங்களால்
नेदुः च	ஆரவாரஞ்செய்தார்கள்.	विभिदुः	பிளந்தார்கள்.
	கள்.		

शूलमुद्गरखड्गैश्च जघ्नुः प्रासैश्च शक्तिभिः । अन्योन्यं पातयामासुः परस्परजयैषिणः ॥ ५७ ॥
 रिपुशोणितदिग्धाङ्गास्तत्र वानरराक्षसाः । ततः शैलैश्च खड्गैश्च विस्फुटैर्हरिराक्षसैः ॥ ५८ ॥
 सुहृत्तेनावृता भूमिरभवच्छोणिताप्लुता । विकीर्णपर्वताकारै रक्षोभिररिमर्दनैः ॥ ५९ ॥
 आसीद्वसुमती पूर्णा तदा युद्धमदान्वितैः ॥ ६० ॥

தவ அப்பொழுது
 வானராட்சா: வானரர்களும், ராட்சத
 ஸர்களும்
 சிலை: ச மலைகளாலும்
 ஸுடீ: ச கத்திகளாலும்
 ஸுலமுட்கரஸுடீ: ச { குலங்களாலும், முத்
 கரங்களாலும், பட்
 டாக்கத்திகளாலும்
 ப்ராசை: சட்டிகளாலும்
 ஸாக்திபி: ச * வேல்களாலும்
 ஜஹு: தாக்கினார்கள்.
 பரஸ்பரஜயைபிண: { ஒருவரைவொருவர்
 ஜயிக்க கிருப்புகின்
 றவர்களாய்
 ரிபுஸோணிடதி஘ாடா: சத்ருக்களின் சத்தத்
 தில் மூழ்கியவராய்
 அந்யோந்ய ஒருவரைவொருவர்
 பாதுயாமாஸு: கீழ்த்தினார்கள்.
 தவ அப்பொழுது

हरिराक्षसै: வானரர்களாலும் ரா
 க்ஷஸர்களாலும்
 विस्फुटै: விடுக்கப்பட்ட ஆவை
 களால்
 सुहृत्तेन சிறிதுநேரத்தில்
 भूमि: தரையானது
 आवृता மறைக்கப்பட்டதாய்
 शोणिताप्लुता குருதிபெருகியதாய்
 अभवत् ஆனது.
 विकीर्णपर्वताकारै: சிறந்த மலைகளை
 நிகர்த்தவர்களும்
 अरिमर्दनै: சத்ருசம்ஹாரகர்
 களும்
 युद्धमदान्वितै: போர்மதம் கொண்ட
 வர்களாலான
 रक्षोभि: ஆரக்கர்களால்
 वसुमती பூமியானது
 तदा அப்பொழுது
 पूर्णा நிரம்பியதாய்
 आसीत् ஆகிற்று.

आक्षिप्ता: क्षिप्यमाणाश्च भग्नशूलाश्च वानरै: । पुनरङ्गैस्तथा चक्रुरासन्ना युद्धमद्भुतम् ॥

வானர: வானரர்களால்
 ஆக்சிப்தா: ச இழுக்கப்பட்டவர்
 களும்,
 க்ஷிப்யமாணா: ச எறியப்பட்டவர்களும்
 ப஑்னஸூலா: ததா குலங்கள் முறிக்கப்
 பட்டவர்களும்

अङ्गै: पुन: அங்கங்களாலேயே
 आसन्ना: எதிர்த்து
 अद्भुतं ஆச்சர்யமான
 युद्धं போரை
 चक्रु: செய்தார்கள்.

वानरान्वानरैरेव जघ्नुस्ते रजनीचरा: । राक्षसान् राक्षसैरेव जघ्नुस्ते वानरा अपि ॥ ६२ ॥

தே அந்த
 ரஜனீசரா: ஆரக்கர்கள்
 வானரான் * வானரர்களை
 வானர: புவ வானரர்களைக்கொண்ட
 டே
 ஜஹு: புடைத்தார்கள்.

தே அந்த
 வானரா: அபி வானரர்களும்
 ரா஑்ஸான் ஆரக்கர்களை
 ரா஑்ஸ: புவ ஆரக்கர்களைக்கொண்ட
 டே
 ஜஹு: புடைத்தார்கள்.

आक्षिप्य च शिलास्तेषां निजघ्नू राक्षसा हरीन् ।
तेषां चाच्छिद्य शस्त्राणि जघ्नू रक्षांसि वानराः ॥ ६३ ॥

ராஷஸா: அரக்கர்கள்
ஹீந் வானரர்களை
தேபா அவர்களுடைய
சிஸா: ச பாறைகளையே
ஆக்ஷிப்ய பிடுங்கிக்கொண்டு
நிஜஞு: நையப்புடைத்தார்கள்.

வானரா: வானரர்கள்
ரஷாஸி அரக்கர்களை
தேபா அவர்களுடைய
சஸ்த்ராணி ச ஆயுதங்களையே
ஆக்ஷிப்ய பிடுங்கிக்கொண்டு
ஜஞு: புடைத்தார்கள்.

निजघ्नुः शैलशूलास्त्रैर्विभिदुश्च परस्परम् । सिंहनादान्वितेदुश्च रणे वानरराक्षसाः ॥ ६४ ॥

रणே போரில்
வானரராஷஸா: வானரர்களும் ராஷஸர்களும்
சுலசூலாஸ்த்ர: { மலைகளாலும், குலங்க
ளாலும், அஸ்திரங்க
ளாலும்

நிஜஞு: தாக்கிக்கொண்டார்கள்.
பரஸ்பர் ஒருவரைப்பொருவர்
விபிது: ச கிழித்தூங்கொண்டார்கள்.
சிஹ்நாடாந் ச சிங்கநாதங்களையும்
விநேது: முழக்கினார்கள்.

छिन्नवर्मतनुवाणा राक्षसा वानरैर्हताः । रुधिरं प्रभृतास्तत्र रससारमिव द्रुमाः ॥ ६५ ॥

தவ அப்பொழுது
ராஷஸா: அரக்கர்கள்
வானர: வானரர்களால்
ஹதா: புடைக்கப்பட்டு
छिन्नवर्म- { உடலைக்காக்கும் கவ
தனுஷாणा: { சங்களை யிழந்தவர்
களாய்

ரூதிரம் ரத்தத்தை,
புமா: மரங்கள்
ரஸஸார் பால்பெருக்கை
ஹவ எவ்வண்ணமோ, அவ்
வண்ணமே,
ப்ரஹுதா: பெருக்கினார்கள்.

रथेन च रथं चापि वारणेनैव वारणम् ॥ ६६ ॥

हयेन च हयं केचिन्निजघ्नूर्वानरा रणे । प्रहृष्टमनसः सर्वे प्रगृहीतमनश्शिलाः ॥ ६७ ॥

रणே போரில்
வானரா: வானரர்கள்
சர்வே எல்லோரும்
ப்ரஹ்மனஸ: மன உத்ஸாகங்கொண்டவர்களாய்
ப்ரஹ்மீதமன: சிலா: மனோதீபைகளை வைக்க
கொண்டவர்களாய்
ரथேன ஒரு ரதத்தால்
ரथம் च மற்றொரு ரதத்தையும்

வாரணே ஓர் யானையால்
வாரணம் एव மற்றொர் யானையை
அபி च இன்னும் [யும்
கேசித் சிலர்
ஹயேன ஒரு குதிரையால்
ஹயம் च மற்றொரு குதிரை
பையையும்
நிஜஞு: மோதிப்புடைத்தார்கள்.

हरयो राक्षसाञ्जन्तुर्मैव बहुशाखिभिः । तद्युद्धमभवद्दोरं रक्षोवानरसङ्कुलम् ॥ ६८ ॥

हरयः	வானரர்கள்	रक्षोवानरसंकुलं	ராட்சஸர்களும் வான ரர்களும் என்கலந்த
बहुशाखिभिः	பல கிளைகளுற்ற	तत्	அந்த
द्रुमैः च	மரங்களா லும்	युद्धं	யுத்தமானது
राक्षसान्	ஆரக்கர்களை	घोरं	பயங்கரமாக
जन्तुः	தாக்கினார்கள்.	अभवत्	இருந்தது.

क्षुरपैरर्धचन्द्रैश्च भल्लैश्च निशितैः शरैः । राक्षसा वानरेन्द्राणां चिच्छिदुः पादपाञ्चिच्छलाः॥

राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	अर्धचन्द्रैः च	அர்த்தசந்திர பாணங் களாலும்
वानरेन्द्राणां	வானரேந்திரர்களு	निशितैः	கூரிய
पादगान्	மாதங்களை யும் [டைய	भल्लैः शरैः च	பல்ல பாணங்களா லும்
शिलाः	பாறைகளையும்	चिच्छिदुः	துண்டித்து விழுத்தி னார்கள்.
क्षुरगैः	கூர்ப்பா பாணங்க ளாலும்		

विकीर्णैः पर्वताग्रैश्च द्रुपैश्चिन्नैश्च संयुगे । हतैश्च कपिरक्षोभिर्दुर्गमा वसुधाऽभवत् ॥ ७० ॥

संयुगे	போரில்	हतैः	மாண்டுவிடந்த
विकीर्णैः	செறிக்கிடந்த	कपिरक्षोभिः च	வானர ஆரக்கர்களா
पर्वताग्रैः च	மலைச்சிகரங்களா லும்	वसुधा	பூமியானது [லும்
छिन्नैः	முறிந்துவிடந்த	दुर्गमा	புக முடியாததாய்
द्रुमैः च	மரங்களா லும்	अभवत्	இருந்தது.

ते वानरा गर्वितहृष्टचेष्टाः संग्राममासाद्य भयं विमुच्य ।

युद्धं तु सर्वे सह राक्षसैस्तैर्नानायुवाश्चकुरदीनसत्त्वाः

॥ ७१ ॥

अदीनः सत्त्वाः	சலிய ஆற்றல் கொண்ட	संग्रामं	போரை
ते	அந்த	आसाद्य	கொண்டு
वानराः	வானரர்கள்	गर्वितहृष्टचेष्टाः	{ செருக்கும் நடஸ்ரக மும் கொண்ட செய . லுற்றவர்களாய்
सर्वे तु	எல்லோரும்	तैः	அந்த
नानायुवाः	{ பல போர்க்கருவிக ளைக்கொண்டவர் களாய்	राक्षसैः	ஆரக்கர்களோடு
भयं	பயத்தை	सह	கூட
विमुच्य	விட்டொழித்து	युद्धं	போரை
		चकुरः	செய்தார்கள்.

तस्मिन्प्रवृत्ते तुमुले विमर्दे प्रहृष्यमाणेषु वलीमुखेषु ।
निपात्यमानेषु च राक्षसेषु महर्षयो देवगणाश्च नेदुः

॥ ७२ ॥

तस्मिन्	அந்த	राक्षसेषु	அரக்கர்கள்
तुमुले	மிகக்கலவாமான	निपात्यमानेषु च	வீழ்த்தப்படுகை
विमर्दे	போர்		யிலும்
प्रवृत्ते	நடக்குகால்	महर्षयः	மகரிஷிகளும்
वलीमुखेषु	வானார்கள்	देवगणाः च	தேவர்கணங்களும்
प्रहृष्यमाणेषु	உதஸரகமுறுகையிலும்	नेदुः	ஆரவாரித்தனர்.

ततो हयं मास्तुल्यवेगमारुह्य शक्तिं निशितां प्रगृह्य ।
नरान्तको वानरराजसैन्यं महार्णवं मीन इवाविवेश

॥ ७३ ॥

ततः	அப்பொழுது	शक्तिं	சக்தியாயுதத்தை
नरान्तकः	நராத்கன்	प्रगृह्य	கைக்கொண்டு
मास्तुल्यवेगं	காற்றை நிகர்த்த வேகம் படைத்த	वानरराजसैन्यं	வானரமன்னனது சைன்யத்திற்குள்
हयं	குதிரைமீது	मीनः	ஓர் மீன்
आरुह्य	ஏறிக்கொண்டு	महार्णवं इव	பெரிய கடலுள் எவ் வாறோ அவ்வாறே
निशितां	கூரிய	आविवेश	புகுந்தான்.

स वानरान्सप्त शतानि वीरः प्रासेन द्रासेन विनिर्विभेद ।
एकक्षणेनेन्द्रिषुर्महात्मा जघान सैन्यं हरिपुङ्गवानाम्

॥ ७४ ॥

वीरः	சூரனும்	प्रासेन	சட்டியால்
इन्द्रिषुः	இந்திரசக்தியும்	विनिर्विभेद	குத்தினான்.
महात्मा	பேராற்றல்கொண்ட	हरिपुङ्गवानां	வானரோத்தமர் களின்
सः	அவன் [வனுமான	सैन्यं	சைன்யத்தை
सप्त शतानि	எழுநூறு	एकक्षणेन	ஒரு கணத்திலேயே
वानरान्	வானர்களை	जघान	புடைத்துவிட்டான்.
द्रीसेन	ஜ்வலிக்கும்		

ददृशुश्च महात्मानं हयपृष्ठे प्रतिष्ठितम् । चरन्तं हरिसैन्येषु विद्याधरमहर्षयः ॥ ७५ ॥

विद्याधरमहर्षयः	வித்யாதாரர்களும் மகரிஷிகளும்	प्रतिष्ठितं	இருப்பவனும்
महात्मानं	மகாத்மாவாகிய	हरिसैन्येषु	வானரசைன்யங்களில்
हयपृष्ठे	குதிரைமீது [அவனை	चरन्तं च	திரிபவனாக
		ददृशुः	பார்த்தார்கள்.

स तस्य ददृशे मार्गो मांसशोणितकर्दमः । पतितैः पर्वताकारैर्वानरैरभिसंवृतः ॥ ७६ ॥

तस्य	அவனது	वानरैः	வானர்கள்ளால்
सः	அந்த	अभिसंवृतः	முடிகண்டு
मार्गः	மர்க்கப்பானது		மாம்ஸங்களாலும்
पतितैः	விழுந்துகிடந்த	मांसशोणितकर्दमः	{ ரத்தத்தாலும் சேறு
पर्वताकारैः	மலைகளை நிகர்ந்த		ற்றதாய்
	தோற்றமுடைய	ददृशे	காணப்பட்டது.

यावद्विक्रमितुं बुद्धिं चक्रुः पुवगपुङ्गवाः । तावदेतन्नतिक्रम्य निर्विभेदं नरान्तकः ॥ ७७ ॥

नरान्तकः	நரந்தகன்	तावत्	அதற்குள்
यावत्	எதற்குள்	पुतान्	இவர்களை
पुवगपुङ्गवाः	வானசோத்தமர்கள்	अतिक्रम्य	ஆகாமித்து
विक्रमितुं	வகித்துத்தாக்க	निर्विभेदं	பொந்துவிட்டான்.
बुद्धिं चक्रुः	கினைத்தார்களோ,		

उवलन्तं प्रासमुद्यम्य सङ्ग्रामाग्रे नरान्तकः । ददाह हरिसैन्यानि वनानीव विभावसुः ॥

नरान्तकः	நரந்தகன்	हरिसैन्यानि	வானாசனையங்களை
संग्रामाग्रे	போர்முனையில்	विभावसुः	அக்னிபகவான்
उवलन्तं	இவலிக்கும்	वनानि	காடுகளை
प्रासं	சட்டியை	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
उद्यम्य	உடர்த்திக்கொண்டு	ददाह	எரித்தான்.

यावदुत्पादयामासुर्वृक्षाञ्छैलान्वनौकसः । तावत्प्रासहताः पेतुर्वज्रकृत्ता इवाचलाः ॥ ७८ ॥

वनौकसः	வானர்கள்	वज्रकृत्ताः	வஜ்ராயுதத்தால்
वृक्षान्	மரங்களையும்		கிதைக்கப்பட்ட
शैलान्	மலைகளையும்		
उत्पादयामासुः	பெயர்த்தெடுப்பதற்	अचलाः इव	மலைகள்போல
यावत् तावत्	குள்	पेतुः	கீழே சாய்ந்துவிட்
प्रासहताः	சட்டியால் தாக்கப்பட்		டவர்கள்.
	டவர்களாய்		

दिक्षु सर्वासु बलवान्विचचार नरान्तकः । प्रमृद्रन्सर्वतो युद्धे प्रावृत्काले यथाऽनिलः ॥

बलवान्	பலசாலியாகிய	प्रमृद्रन्	தவம்மை செய்பவ
नरान्तकः	நரந்தகன்	प्रावृत्काले	வர்க்காலத்தில் [னாய்
युद्धे	போரில்	अनिलः	காற்று
दिक्षु	திக்குகள்	यथा	எப்படியோ
सर्वासु	எல்லாவற்றிலும்		அப்படியே
सर्वतः	எதையும்	विचचार	திரிந்தான்.

न शेकुर्धायितुं वीरा न स्यातुं स्पन्दितुं भयात् ।
उत्पतन्तं स्थितं यान्तं सर्वान्विचयाध वीर्यवान्

॥ ८१ ॥

वीरा:	ஞானர்கள் (வானர்கள்)	वीर्यवान्	வீர்ப்பவானாகும்
भयात्	திக்கிலால்		ஆவன் (ஆரக்கன்)
धावितुं	ஓடவும்	उत्पतन्तं	தாவதின் றதையும்
शेकुः न	முடியவில்லை;	स्थितं	கிற்கின் றதையும்
स्यातुं	கிற்கவும்,	यान्तं	செல்கின் றதையும்
स्पन्दितुं	அசையவும்,	सर्वान्	யாவற்றையும்
न	முடியவில்லை.	विषाध	தாக்கினான்.

एकेनान्तककल्पेन प्रासेनादित्यतेजसा । भिन्नानि हरिसैन्यानि निपेतुर्धरणीतले ॥ ८२ ॥

हरिसैन्यानि	வானரத் தைசன்யங்கள்	प्रासेन	சட்டினையக்கொண்டு
अन्तककल्पेन	எம்னை நிகர்த்த	भिन्नानि	பிளக்கப்பட்டவர்
एकेन	தனித்த ஒருவனால்	धरणीतले	பூமியில் [களாய்
आदित्यतेजसा	ஞாயிடுவானிகொண்ட	निपेतुः	கிழுந்தார்கள்.

वज्रनिष्पेषसदृशं प्रासस्याभिनिषातनम् । न शेकुर्वानराः सोढुं ते विनेदुर्महास्वनम् ॥ ८३ ॥

वानराः	வானரர்கள்	सोढुं	சகிக்க
प्रासस्य	சட்டியதின்	शेकुः न	முடியவில்லை.
वज्रनिष्पेषसदृशं	வஜ்ராயுதத்தின்	ते	ஆவர்கள்
	வீழ்ச்சிக்கொப்பாசிய	महास्वनं	பேரீரைச்சலாய்
अभिनिषातनं	தரக்குதலை	विनेदुः	கிசைஞர்கள்.

पततां हरिवीराणां रूपाणि प्रचकाशिरे । वज्रभिन्नायकूटानां शैलानां पततामिव ॥ ८४ ॥

पततां	பிழ்விழுந்த	पततां	தீழ்சாயும்
हरिवीराणां	வானரவீரர்களின்	शैलानां	மலைகளுடைய உருவங்
रूपाणि	உருவங்கள்		கள்
वज्रभिन्नायकूटानां	{ வஜ்ராயுதத்தால் பிளப்புண்ட கிதா சமூகங்களுற்று	इव	எவ்விதமோ அவ்வித
		प्रचकाशिरे	மே
			கிளங்கின.

ये तु पूर्व महात्मानः कुम्भकर्णेन पातिताः । ते स्वस्था वानरश्रेष्ठाः सुग्रीवमुपतस्थिरे ॥

कुम्भकर्णेन	கும்பகர்ணனால்	ते	அந்த
ये	எந்த	वानरश्रेष्ठाः तु	வானரோத்தமர்களும்த
महात्मानः	மகா ஆற்றலமைந்த	स्वस्थाः	ஸ்வபாவநிலைமைக்கு
पूर्व	முன்பு [வர்கள்		வந்தவர்களாய்
पातिताः	வீழ்த்தப்பட்டார்	सुग्रीव	சுகரீவனை
	கொண்ட	उपतस्थिरे	கிட்பினுர்கள்.

विशेषमाणः सुग्रीवो ददर्श हरिवाहिनीम् । नरान्तकभयवस्तां विद्वन्तीमितस्ततः ॥ ८६ ॥

सुग्रीवः	சுகரீவன்	विशेषमाणः	சுவனித்து
हरिवाहिनीं	வானரச்சேனையை	इतस्ततः	இங்குமங்கும்
नरान्तकभयवस्तां	{ நரான்தகனிடம் பயத் தால் திகில்கொண்ட தாய்	विद्वन्ती	சித்தி ஓடுகின்றதாய்
		दर्श	பார்த்தான்.

विद्वतां वाहिनीं दृष्ट्वा स ददर्श नरान्तकम् । गृहीतपासपायान्तं ह्यपृष्टे प्रतिष्ठितम् ॥ ८७ ॥

सः	அவன்	ह्यपृष्टे	குதிரைமீது
वाहिनीं	சேனையை	प्रतिष्ठितं	எறிக்கொண்டு
विद्वतां	ஓடினதாய்	गृहीतपासं	சட்டியைக்கொண்டு
दृष्ट्वा	கண்டு பின்	पायान्तं	எதிர்த்துவருகிறவ
नरान्तकं	நரான்தகனை	दर्श	சுவனித்தான். [ஊம்]

अथोवाच महातेजाः सुग्रीवो वानराधिपः । कुमारमङ्गदं वीरं शक्रतुल्यपराक्रमम् ॥ ८८ ॥

महातेजाः	மகா ஆற்றல்கொண்ட வனும்	शक्रतुल्यपराक्रमं	இந்திரனுக்கொப்பான பாக்காமங்கொண்ட
वानराधिपः	வானரமன்னனுமாகிய	वीरं	ஞானமாகிய
सुग्रीवः	சுகரீவன்	अङ्गदं	அங்கதனைப்பார்த்து
अथ	அப்பொழுது	उवाच	பின்வருமாறு கட்ட கேயிட்டான்:
कुमारं	புதல்வனும்		

गच्छ त्वं राक्षसं वीरो योऽसौ तुरगमास्थितः । क्षोभयन्तं हरिवलं क्षिप्रं प्राणैर्वियोजय ॥

त्वं गच्छ	“நீ சென்றுவா.	हरिवलं	வானரச்சேனையை
यः	எந்த	क्षोभयन्तं	கலக்கும்
असौ	இந்த	राक्षसं	ஆரக்களை
वीरः	வீரன்	क्षिप्रं	கிரைவில்
तुरगं	குதிரைமீது	प्राणैः वियोजय	உயிர்வாக்கிவிடுவா
आस्थितः	விற்றிருக்கின்றானே அந்த		யாக.”

स भर्तुर्वचनं श्रुत्वा निष्पपाताङ्गदस्ततः । अनीकान्मेघसङ्काशान्मेघानीकादिवांशुमान् ॥

सः	அந்த	अनीकान्	சேனையினின்று
अङ्गदः	அங்கதன்	अंशुमान्	ஞரியபகவான்
स्ततः	அப்பொழுது	मेघानीकात्	மேகப்படலத்தி லின்று
भर्तुः	தலைவரது	इय	எவ்விதமோ ஆவ்வி தமே
वचनं	கட்டளையை	निष्पपात	வெளியார்ந்தான்.
श्रुत्वा	கிரமேற்றுகொண்டு		
मेघसङ्काशात्	மேகத்தை கிசுர்த்த		

शैलसङ्घातसङ्काशो हरीणाद्युत्तमोऽङ्गदः । रराजाङ्गदसङ्गदः सधातुरिव पर्वतः ॥ ९१ ॥

हरीणां	வானரர்களுள்	अङ्गदसङ्गदः	தோள்வளைகள்
उत्तमः	உத்தமனும்		அணிந்தவனும்
शैलसङ्घातसङ्काशः	{ மலைப்பிளப்பை நிகர் த த தோற்றமுடைய வனுமான	सधातुः	காவிக்கற்களைாடு கடிய
अङ्गदः	அங்கதன்	पर्वतः इव	பர்வதம் எவ்வண்ண மேர் அவ்வண்ணமே விளங்கினான்.
		रराज	

निरायुधो महातेजाः केवलं नखदंष्ट्रवान् । नरान्तकमभिक्रम्य बालिपुत्रोऽज्रवीक्ष्य च ॥ ९२ ॥

महातेजाः	பிக்க ஆற்றல்கொண்ட	नरान्तके	நரான்தகளை
बालिपुत्रः	வாலிமந்தன்	अभिक्रम्य	எதிர்த்து
निरायुधः	ஆயுதமேந்தாது	वचः	ஒரு சொல்லை
नखदंष्ट्रवान् } केवलं }	நகம்களையும், பற்களை யும் மாத்திரம் கொ ண்டு	अज्रवीक्ष्य	பிசிவருமாறு புகன்றான்:

तिष्ठ किं प्राकृतैरेभिर्हरिभिस्त्वं करिष्यसि । अस्मिन्वज्रसमस्पर्शं प्राप्तं क्षिप ममोरसि ॥

तिष्ठ	“சற்றுப் பொறு,	मम	எனது
एभिः	இந்த	अस्मिन्	இந்த
प्राकृतैः	பாமர	वरसि	மார்பில்
हरिभिः	குரங்குகளுடன்	वज्रसमस्पर्शं	வஜ்ராயுதத்தை நிகர் த்த வலிகொண்ட
त्वं	நீ	प्राप्तं	சட்டையை
करिष्यसि किं	செய்யப்படுபாவ தென்ன?	क्षिप	எறிவாய்.”

अङ्गदस्य वचः श्रुत्वा प्रचुक्रोध नरान्तकः । सन्दश्य दशनैरोष्ठं विनिश्चस्य भुजङ्गवत् ॥ ९५ ॥

कुवः	கோபங்கொண்டிருத்த வனும்	ओष्ठं	உதட்டை
नरान्तकः	மாஸிடர்களுக்கு பிசுதயுவுமான	सन्ध्य	சடித்து
अङ्गदस्य	நரான்தகன்	बालिपुत्रं	வாலிபுதல்வனாகிய
वचः	அங்கதனுடைய	अङ्गदं	அங்கதனை
श्रुत्वा	கொல்லை	अभिमर्ष	கிட்டி
दशनैः	பற்களால்	भुजङ्गवत्	சர்ப்பம்போல்
		विनिश्चस्य	பெருமூச்செறிந்து
		प्रचुक्रोध	கடுகடுத்தான்.

प्राप्तं समाविध्य तदाऽद्भुदाय समुज्ज्वलन्तं सहस्रोत्ससर्ज ।

स वालिपुत्रोरसि वज्रकल्पे बभूव भग्नो न्यपतच्च भूमौ

॥ ९६ ॥

ததா	அப்பொழுது	வஜ்ரகல்பே	வஜ்ரராயுதத்தை
சமுவலந்த்	ஜ்வலிக்கும்		நிகர்த்த
ப्राप्तं	சட்டியை	वालिपुत्रोरसि	வாலிபுத்தரனது
सामविध्य	சமுதீர்		மார்பில்
अद्भुदाय	அங்கதண்டிது	भग्नः	முறிவுண்டதாய்
सहसा	வினாந்து	बभूव	ஆவனது;
उत्ससर्ज	எறிந்தான்.	भूमौ च	பூமியிலும்.
सः	அது	न्यपतत्	விழுந்துவிட்டது.

तं प्राप्तमालोक्य तदा विभ्रमं सुपर्णकुचोरगभोगकल्पम् ।

तलं समुद्यम्य स वालिपुत्रस्तुरङ्गमं तस्य जघान मूर्ध्नि

॥ ९७ ॥

ததா	அப்பொழுது	विभ्रमं	முறிவுண்டதாய்
सः	அந்த	आलोक्य	பார்த்து
वालिपुत्रः	வாலிமனத்தன்	तलं	உள்ளங்கையை
तं	அந்த	समुद्यम्य	நுங்கி
प्राप्तं	சட்டியை	तस्य	அவனது
सुपर्णकुचो(रा-)	கருடபகவானால் ஆண்	तुरङ्गमं	குதிரையை
भोगकल्पं	குண்ட சர்ப்பத்தின்	मूर्ध्नि	தலையில்
	உட்கை நிகர்த்து	जघान	அறைந்தான்.

निमग्नतालुः स्फुटिताक्षितारो निष्क्रान्तजिह्वोऽचलसंनिकाशः ।

स तस्य वाजी निपपात भूमौ तलप्रहारेण विशीर्णमूर्ध्ना

॥ ९८ ॥

तस्य	அவனது	निमग्नतालुः	கடைவாய் நகங்கி
अचलसंनिकाशः	மனையை நிகர்த்த	स्फुटिताक्षितारः	கருவிழிகள் தெறித்து
सः वाजी	அந்தக் குதிரை	निष्क्रान्तजिह्वः	நாக்கு மிதுங்கி
तलप्रहारेण	உள்ளங்கையறையால்	भूमौ	பூமியில்
विशीर्णमूर्ध्ना	மண்ணடபுடைந்து,	निपपात	சாய்த்தது.

नरान्तकः क्रोधवशं जगाम हतं तुरङ्गं पतितं निरीक्ष्य ।

स मुष्टिमुद्यम्य महाप्रभावो जघान शीर्षे युधि वालिपुत्रम्

॥ ९९ ॥

युधि	போதில்	महाप्रभावः	மிக மகிமைவாய்ந்த
नरान्तकः	நரரந்தகன்	सः	அவன்
तुरङ्गं	குதிரையை	मुष्टि	முஷ்டியை
हतं	மாண்டு	उद्यम्य	உயர்த்தி
पतितं	விழுந்ததாய்	वालिपुत्रं	வாலிபுதல்வனை
निरीक्ष्य	கண்டு	शीर्षे	கிரவரில்
क्रोधवशं जगाम	கோபம் முண்டான்.	जघान	புடைத்தான்.

अथाद्वादो मुष्टिविभिन्नमूर्धा सुखाव तीव्रं रुधिरं भृशोष्णम् ।

मुहुर्विज्ज्वाल मुपोह चापि संज्ञां समासाद्य विसिधिये च ॥ १०० ॥

अथ	அப்பொழுது	मुहुः	மிகவும்
अद्वादः	அக்கதன்	विज्ज्वाल	தபித்தான்.
मुष्टिविभिन्नमूर्धा	முஷ்டியால் தலை பின் வண்டவனாக	च च	அக்கணமே
भृशोष्णं	மிகக்கொதிப்புண்ட	मुपोह	உணர்விழந்தான்.
रुधिरं	ரத்தத்தை	संज्ञां	தெளிவை
तीव्रं	அதிகமாய்	समासाद्य	• அடைந்து
सुखाव	ஒழுக்கினான்.	विसिधिये अवि	ஆச்சர்யமும் கொண் டான்.

अथाद्वादो वज्रसमानवेगं संवत्य मुष्टि गिरिशृङ्गकल्पम् ।

निपातयामास तदा महात्मा नरान्तकस्योरसि वालिपुत्रः ॥ १०१ ॥

अथ	பின்னர்	मुष्टि	முஷ்டியை
वालिपुत्रः	வாலிபுத்தவனும்	वज्रसमानवेगं	வஜ்ரசாயுத்ததை நிகர்
महात्मा	பேராற்றல்கொண்ட		த்தலைவமுற்றதாய்
अद्वादः	அக்கதன் [வனுமாகிய	संवत्य	கழற்றி
तदा	அப்பொழுது	नरान्तकस्य	நரரத்தகனுடைய
गिरिशृङ्गकल्पं	மலைச்சிகரத்தை நிகர்த்த	उरसि	மார்பில்
		निपातयामास	விழுத்தினான்.

स मुष्टिनिष्पिष्टविभिन्नवक्षा ज्वालावमच्छोणितदिग्धगात्रः ।

नरान्तको भूमितले पपात यथाऽचलो वज्रनिपातभयः ॥ १०२ ॥

सः नरान्तकः	அந்த நரரத்தகன்.	वज्रनिपातभयः	வஜ்ரசாயுத்ததின் விழ் க்கொல் பின்வண்ட
मुष्टिनिष्पिष्ट-	} முஷ்டியின் புடைப் பால் மார்பு பின்வ ண்டவனாய்	अचलः	மலை
विभिन्नवक्षाः		यथा	எப்படியோ, அப்படி யே
ज्वालावम-	} ஜ்வாலையுடன் பொம் கிய ரத்தத்தால் தேகம் நனைத்தவனாய்	भूमितले	பூமிநிலைகளத்தில்
च्छोणितदिग्धगात्रः		पपात	விழுக்குமாபத்து விட் டான்.

अथान्तरिक्षे त्रिदशोत्तमानां वनौकसां चैव महाप्रणादः ।

बभूव तस्मिन्निहतेऽयवीरे नरान्तके वालिसुतेन संख्ये ॥ १०३ ॥

अथ	அப்பொழுது	निहते	மாண்டவளவில்
संख्ये	பேரில்	अन्तरिक्षे	ஆகாயத்தில்
वालिसुतेन	வாலினைபந்தனும்	त्रिदशोत्तमानां च	தேவர்களுடையவும்
अयवीरे	சிறந்தவீரனாகிய	वनौकसां एव	வானரசர்களுடையவும்
तस्मिन्	அந்த	महाप्रणादः	பேபேரையானது
नरान्तके	நரரத்தகன்	बभूव	உண்டாவிற்று.

अथाङ्गदो रामवनःप्रहर्षणं सुदुष्करं तत्कृत्वान्हि विक्रमम् ।

विसिन्धिये सोऽप्यतिवीर्यविक्रमः पुनश्च युद्धे स बभूव हर्षितः ॥ १०४ ॥

अतिवीर्यविक्रमः	அதிக ஆண்மைப்பு மூற்ற ஓடினமைந்த	विक्रमं	விரச்செயலை
सः	அந்த	सुखवान्	செய்து முடித்தவனாய்
अङ्गदः हि	அங்கதனும்	विसिन्धिये	கர்வங்கொண்டான்.
सुदुष्करं	செயற்கரியதும்	सः	அவன்
रामवनः-	ஸ்ரீராமரது மனதிற்கு ஸந்தோஷம் வளை விப்பதுமான	अथ	அப்பொழுது
प्रहर्षणं अपि		पुनः च	மீண்டும்
तत्		युद्धे	போரில்
	அந்த	हर्षितः	உதஸாகக்கொண்ட
		बभूव	ஆயினான். [வனாய்]

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकोनसप्ततितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 17848

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 3273

सप्ततितमः सर्गः—எழுபதாவது ஸர்க்கம். ॥ ७० ॥

देवान्तकादिबधः—தேவாந்தகன் முதலியவர்களின் வதம்.

नरान्तकं हतं दृष्ट्वा चुकुशुनैर्कृतर्पभाः । देवान्तकस्त्रिमूर्धा च पौलस्त्यश्च महोदरः ॥ १ ॥

नैर्कृतर्पभाः	நாகுஷிணைத்தமர் களங்கிய	महोदरः च	மஹோதரனும்
देवान्तकः	தேவாந்தகனும்	नरान्तकं	நரான்தகனை
पौलस्त्यः	புலஸ்தவம்சத்தவனா	हतं	மாண்டவனாய்
त्रिमूर्धा च	த்சிரமூர்தம் [கிய]	दृष्ट्वा	பார்த்து
		चुकुशुः	அவ்விடமுதாரர்கள்.

आरूढो मेघसङ्काशो वारणेन्द्रं महोदरः । बालिपुत्रं महावीर्यमभिदुद्राव वीर्यवान् ॥ २ ॥

मेघसङ्काशः	மேகத்தை மிகுந்த	महोदरः	மஹோதரன்
वारणेन्द्रं	சிறந்த யானைமீது	महावीर्यं	மகாவீர்யசாலியான
आरूढः	வீற்றிருந்த	बालिपुत्रं	வாலிபுத்தலவனை
वीर्यवान्	வீர்யசாலியான	अभिदुद्राव	எதிர்த்தான்.

भ्रातृव्यसनसन्तप्तस्तथा देवान्तको बली । आदाय परिणं दीप्तवद्भद्रं समभिद्वत् ॥ ३ ॥

बली	பலவானாகிய	दीप्तं	ஜ்வலிக்கும்
देवान्तकः तथा	தேவாந்தகனும்	परिणं	உழுதெத்தடினைய
भ्रातृव्यसनसन्तप्तः	சகோதரனின் மரண	आदाय	கைக்கொண்டு
	த்தால் தவித்தவனாய்	अद्भुतं	அங்கதனை
		समभिद्वत्	எதிர்த்தான்.

ரथமாதியசङ्काशं युक्तं परमवाजिभि: । आस्थाय त्रिशिरा वीरो बालिपुत्रमथाभ्ययात् ॥

வீர:	வீரனாகிய	आदित्यसङ्काशं	சூரியனை நிகர்த்தது
त्रिशिरा: अथ	திரிகிரஸும்	रथं	ரதத்தில் [மரண
परमवाजिभि:	சிறந்த குதிரைகளால்	आस्थाय	எறிக்கொண்டு
युक्तं	பூட்டப்பெற்றதும்	बालिपुत्रं	அங்கதனை
		अभ्ययात्	எதிர்த்தான்.

स त्रिभिर्देवदर्पणैर्नैर्कैर्नैर्भद्रत: । वृक्षमुत्पाटयामास महाविट्पमङ्गद: ॥ ५ ॥

स:	அந்த	त्रिभि:	மூவர்களால்
अङ्गद:	அங்கதன்	अभिद्रुत:	எதிர்த்தப்பட்டவனாய்
देवदर्पणै:	தேவர்கள் செருக்கை	महाविट्पं	பெருங்கிளைகளுற்ற
	கிடைத்த	वृक्षं	மரமொன்றை
नैर्कैर्नैर्भद्रत:	நாகநிலை, தந்தமர்கள்	उत्पाटयामास	பெயர்த்தெடுத்தான்.

देवान्तकाय तं वीरश्चिक्षेप सहसाऽङ्गद: । महावृक्षं महाशाखं शक्रो दीप्तमिवाशनिम् ॥ ६ ॥

वीर:	சூரனாகிய	तं	அந்த
अङ्गद:	அங்கதன்	महाशाखं	பெருங்கிளைகளுற்ற
शक्र:	இந்திரன்	महावृक्षं	பெரும்விருகத்தை
वीरं	ஜவலிக்கும்	देवान्तकाय	தேவாந்தகன்மீது
अशनिं	வஜ்ராயுதத்தை	सहसा	வினைந்து
इव	எவ்வாறோ, அவ்வாறே	चिक्षेप	எறிந்தான்.

त्रिशिरास्तं प्रचिच्छेद शरैराशीविषोपमै: । स वृक्षं कुत्तमालोक्य उत्पपात तदाङ्गद: ॥

त्रिशिरा:	திரிகிரஸ்	अङ्गद:	அங்கதன்
तं	அதை	तदा	அப்பொழுது
आशीविषोपमै:	சர்ப்பங்களை நிகர்த்த	वृक्षं	மரத்தை
शरै:	பாணங்களால்	कुत्तं	துண்டிக்கப்பட்டதாய்
प्रचिच्छेद	துண்டித்தெறிந்தான்.	आलोक्य	கண்டு
स:	அந்த	उत्पपात	துள்ளியெழுந்தான்.

स ववर्ष ततो वृक्षाञ्छैलांश्च कपिकुञ्जर: । तान्प्रचिच्छेद संकुद्धत्रिशिरा निशितै: शरै: ॥

स:	அந்த	त्रिशिरा:	திரிகிரஸ்
कपिकुञ्जर:	காணாரோத்தமன்	संकुद्ध:	கொபங்கொண்டு,
तत:	அப்பொழுது	निशितै:	கூரிய
वृक्षान्	மரங்களையும்	शरै:	பாணங்களால்
शैलान् च	மலைகளையும்	तान्	அவைகளை
ववर्ष	பொழிந்தான்	प्रचिच्छेद	துண்டித்தெறிந்தான்.

परिधायेण तान्वृत्तान्वभञ्ज च सुरान्तकः । त्रिशिराश्चाङ्गदं वीरमभिदुद्राव सायकैः ॥ ९ ॥

சுரான்தக: ச
தான
வஞ்
பரிதாयेண
வமஞ்

தேவாந்தகனும்
அந்த
விநாசகங்களை
உழைத்தடியால்
முறித்தெறிந்தான்.

திரிசிரா: ச
வீர
அங்கு
சாயகை:
அபிதுதாவ

திரிசிராஸும்
ஞானகிய
அங்கதனை
பாணங்களால்
தாக்கினான்.

गजेन समभिद्रुत्य बालिपुत्रं महोदरः । जघानोरसि संकुद्धस्तोमरैर्वज्रसन्निभैः ॥ १० ॥

மஹோதர:
பாலிபுத்
கஜேன
சமபிதுத
சங்குத:

மகோதரன்
வாலிபுத்தல்வனை
யானையுடன்
கிட்டி
கொபங்கொண்டு

उरसि
वज्रसन्निभैः
तोमरैः
जघान

மார்பில்
வஜ்ரசாயுதத்தை
நிகர்ந்த
தோமரங்களால்
தாக்கினான்.

देवान्तकश्च संकुद्धः परिवेण तदाऽङ्गदम् । उपगम्याभिहत्याशु व्यपचक्राम वेगवान् ॥ ११ ॥

தேவான்தக: ச
சங்குத:
ததா
அங்கு
அபகம
அபகம

தேவாந்தகனும்
கொபங்கொண்டு
அப்பொழுது
அங்கதனை
கிட்டி

परिवेण
आशु
अभिहत्या
वेगवान्
व्यपचक्राम

உழைத்தடியால்
வினாவில்
தாக்கிவிட்டு
வேகமுற்றவனாய்
பின்சென்றான்.

स त्रिभिर्नैर्ऋतश्रेष्ठैर्युगपत्समभिद्रुतः । न विव्यथे महातेजा बालिपुत्रः प्रतापवान् ॥ १२ ॥

ச:
மஹாதேஜா:
புரதாபவான்
பாலிபுத்

அந்த
ஆண்மை பிருந்தவ
னும்
ஆற்றல்கொண்டவன
வாலிபுத்தல்வன் [மான்]

विभिः
नैर्ऋतश्रेष्ठैः
युगपत्
समभिद्रुतः
विव्यथे न

மூன்று
நாசுதேவாந்தமர்க
ஏககாலத்தில் [மான்]
தாக்கப்பட்டவனாய்
கலக்கமுறவில்லை.

स वेगवान्महावेगं कृत्वा परमदुर्जयः । तलेन भृशमुत्पत्य जघानास्य महागजम् ॥ १३ ॥

பரமதுர்ஜய:
வேகவான்
ச:
மஹாவேகம்
கூவா

வெல்லற்கரியனும்
வேகசாலியுமாகிய
அவன்
பெரும் வேகத்தை
கொண்டு

तलेन
भृशं
उत्पत्य
अस्य
महागजं
जघान

உள்ளங்கையால்
மிக
ஓங்கி
இவனது
பெரும் யானையை
அறைந்தான்.

तस्य तेन प्रहारेण नागराजस्य संयुगे । पेतुर्लोचने तस्य विननाद स वारणः ॥ १४ ॥

செயுगे
தச
தேன ப்ரஹரேண
தச
நாஹரரச

போரில்
இவனது
அந்த அறையால்
அந்த
சிறந்த யானையினு

लोचने
पेतुः
सः
वारणः
विननाद

கண்களிரண்டும்
பிதுங்கிவிழுந்தன.
அந்த
யானை
வீறிட்டது.

विषाणं चास्य निष्कृष्य बालिपुत्रो महाबलः । देवान्तकमभिप्लुत्य ताडयामास संयुगे ॥

செயுगे	போரில்	निष्कृष्य	பிடுங்கிக்கொண்டு
महाबलः	பலசாலியாகிய	अभिप्लुत्य	தாவிக்கொம்பி
बालिपुत्रः	வாலிபுத்தல்வன்	देवान्तकं	தேவாந்தகனை
अस्य	இதனது	ताडयामास	புடைத்தான்.
विषाणं च	தந்தத்தையும்		

स विद्वलितसर्वाङ्गो वातोद्भूत इव द्रुमः । लाक्षारससवर्णं च सुस्नाव रुधिरं सुखात् ॥१६॥

सः	ஆவன்	सुखात्	வாயினின்று
वातोद्भूतः	காற்றால் ஆகியுண்ட	लाक्षारससवर्णं	செம்பஞ்சுக்குழம்
द्रुमः इव	மரம்போல		பைப் போன்ற
विद्वलितसर्वाङ्गः	எல்லா ஆக்கங்களும் தளர்ந்தவனாய்	रुधिरं च	ரத்தத்தையும்
		सुस्नाव	சர்க்குண்.

अथाश्वास्य महातेजाः कृच्छ्रादेवान्तको बली । आविश्य परिधं घोरमाजघान तदाऽङ्गदम् ॥

अथ	பின்னர்	घोरं	பயங்கரமான
महातेजाः	ஆண்மை மிகுந்தவ	परिधं	உழலைத்தடியை
बली	பலசாலியுமான [னும்	आविश्य	சுழற்றி
देवान्तकः	தேவாந்தகன்	तदा	அப்பொழுது
कृच्छ्रात्	மிகச்சிரமப்பட்டு	अङ्गदं	அங்கதனை
आश्वास्य	களைப்பு நீக்கி	आजघान	தாக்கினான்.

परिधाभिहतथापि वानरेन्द्रात्मजस्तदा । जानुभ्यां पतितो भूमौ पुनरेवोत्पपात ह ॥१८॥

तदा	அப்பொழுது	जानुभ्यां	முழந்தாளிட்டு
परिधाभिहतः	உழலைத்தடியாலடிக்க ப்பெற்ற	भूमौ	பூமியில்
		पतितः	விழுந்தவனாய்
वानरेन्द्रात्मजः }	அங்கதனும்	पुनः एव	மீனாயும்
च अपि		उत्पपात ह	எழுந்தான்.

तमुत्पतन्तं त्रिशिरास्त्रिभिर्बाणैरजिह्वगैः । घोरैर्हरिपतेः पुत्रं ललाटेऽभिजघान ह ॥ १९ ॥

त्रिशिरः	திரிகிரஸ்	अजिह्वगैः	மோராகப் பாயவல்ல வைகளும்
उत्पतन्तं	உழுதும்	घोरैः	கொடியவைகளாலான
तं	அந்த	त्रिभिः बाणैः	முன்று பாணங்களால்
हरिपतेः	வாலியின்	ललाटे	கொற்றியில்
पुत्रं	புத்தல்வனை	अभिजघान ह	அடித்தான்.

ततोऽद्भुतं परिक्षिप्तं त्रिभिर्नैर्ऋतपुङ्गवैः । हनुमानपि विज्ञाय नीलश्चापि प्रतस्थतुः ॥ २० ॥

ततः	அப்பொழுது	नैर्ऋतपुङ्गवैः	நாஸ்தேனோத்தமர்
हनुमान् अपि	ஆளுசனையரும்,		(காராக்)
नीलः च अपि	நீலனும்	परिक्षिप्तं	சூழப்பட்டவனும்
अद्भुतं	அங்கதனை	विज्ञाय	அறிந்து
त्रिभिः	மூன்று	प्रतस्थतुः	புறப்பட்டுவந்தார்கள்.

ततश्चिक्षेप शैलाग्रं नीलस्त्रिशिरसे तदा । तद्रावणसुतो धीमान्विभेद निशितैः शरैः ॥ २१ ॥

ततः	அப்பொழுது	रावणसुतः	ராவணன் கைந்தனும்
नीलः	நீலன்	तदा	அப்பொழுது
त्रिशिरसे	திரிசிரவின்மீது	सम्	அதை
शैलाग्रं	மலைச்சிகரமொன்றை	निशितैः	கடரிய
चिक्षेप	விசினான்.	शरैः	பாணங்களால்
धीमान्	புத்திமானாகிய	विभेद	பிளந்து விட்டான்.

तद्वाणशतनिर्भिन्नं विदारितशिलातलम् । सविस्फुलिङ्गं सज्वालं निपपात गिरेः शिरः ॥ २२ ॥

तद्वाणशत-}	அவனது அனேக	शिरः	சிகரம்
निर्भिन्नं }	பாணங்களால் தாக்கப்பட்ட	सविस्फुलिङ्गं	நெருப்புப்பொறி
			யுடனும்
विदारितशिलातलं	பெரும் பாறைகளும்	सज्वालं	ஐவாடையுடனும்
गिरेः	-மலை [பிளவுண்ட]	निपपात	கீழ்விழுந்தது.

ततो जृम्भितमालोक्य हर्षाद्देवान्तकस्तदा । परिधेणाभिदुद्राव मारुतात्मजमाहवे ॥ २३ ॥

ततः	பின்னர்	मारुतात्मजं	ஆளுசனையரை
देवान्तकः	தேவாந்தகன்	आहोव्य	பார்த்து
आहवे	பேரில்	तदा	அப்பொழுது
हर्षात्	சந்தேசாதத்தால்	परिधेण	உழைத்தடியுடன்
जृम्भितं	துள்ளியெழுந்த	अभिदुद्राव	எதிர்த்தேடினான்.

तमापतन्तमुत्पुल्य हनुमान् मारुतात्मजः । आजघान तदा मूर्ध्नि वज्रकल्पेन सुष्टिना ॥ २४ ॥

तदा	அப்பொழுது	उत्पुल्य	தாவி
मारुतात्मजः	வாயுபுதல்வனாகிய	मूर्ध्नि	தலையில்
हनुमान्	ஹனுமார்	वज्रकल्पेन	வஜ்ராயுதத்தை
आपतन्तं	எதிர்த்துவரும்	सुष्टिना	முஷ்டியால் [சிகரந்த]
तं	அவனை	आजघान	புடைத்தார்.

शिरसि प्रहरन्वीरस्तदा वायुसुतो बली । नादेनाकम्बपथैव राक्षसान् स महाकपिः ॥ २५ ॥

வீர:	கூரரும்	शिरसि	கிரகசில்
बली	பலவா ளும்	प्रहरन्	புடைத்துக்கொண்டு
वायुसुतः	வாயுபுத்தவருமாயி	नादेन	கர்ஜனை யால்
सः महाकपिः	அந்த வானகோத்தமர்	राक्षसान् च एव	ஆர்க்கர்களைக்கொண்டும்
तदा	அப்பொழுது	अकम्बपथ	நடுக்கச்செய்தான்.

स मुष्टिनिष्पिष्टविकीर्णमूर्धा निर्वान्तदन्तासिविडम्बिजिह्वः ।

देवान्तको राक्षसराजमूर्गतासुख्यो सहसा पपात ॥ २६ ॥

सः	அந்த	निर्वान्तदन्ताक्षि-	} பற்களும் கண்களும்
राक्षसराजमूर्गः	ராவணன் புத்தவ	विडम्बिजिह्वः	
	குகிய	गतासुः	மரித்தவனாய் [தொக்கி
देवास्तकः	தேவாந்தகன்	उर्ध्वा	பூமியில்
मुष्टिनिष्पिष्ट-	} முஷ்டியின் குத்தால்	सहसा	சடக்கென
विकीर्णमूर्धा		पपात	சாய்ந்தான்.

तस्मिन्हते राक्षसयोधमुख्ये महाबले संयति देवसत्रौ ।

कुक्षिमुर्धा निशिताग्रमुग्रं वर्ष नीलोरसि बाणवर्षम् ॥ २७ ॥

संयति	போரில்	कुक्षिमुर्धा	திரிகிரஸ்
देवसत्रौ	தேவசத்ருவும்	कुक्षिः	கிணங்கொண்டு
महाबले	மகாபலகாலியும்	नीलोरसि	நீலனது மார்பில்
राक्षसयोधमुख्ये	ராஷ்டணவீரர்களுள்	वर्ष	பலங்கராமன தும்
	கிறந்தவனுமான்	निशिताग्र	கூசிய துளிரொழுந்திது
तस्मिन्	அவன்	बाणवर्ष	சரமாரிகைய [மரண
हते	மானவும்	वर्ष	வரலித்தான்.

महोदरस्तु संक्रुद्धः कुञ्जरं पर्वतोपपम् । भूयः समधिख्याशु मन्दरं रश्मिवानिव ॥ २८ ॥

ततो बाणमयं वर्ष नीलस्योरस्यपातयत् । गिरौ वर्षं तडिच्चक्रवापवानिव तोयदः ॥ २९ ॥

महोदरः तु	மஹேந்தரனும்	वरसि	மார்பில்
संकुद्धः	மிகக்கிணந்து	बाणमयं	சரமயமான
आशु	நிரைவில்	वर्ष	மாரிவை
भूयः	மீளவும்	गिरौ	பர்வதத்தில்
पर्वतोपमं	மலைமைய திகர்த்த	तडिच्चक्र-	} பின்னற்கூட்டகாரை
कुञ्जरं	யாளைப்பொன்றில்	आपवान्	
रश्मिवान्	கதிரவன்		யும், வானவில்லையும்
मन्दरं	மந்தரமலையில்		கொண்ட
इव	எவ்விதமோ அங்	तोयदः	மேகம்
	விதமே	वर्ष	மழையை
समधिख्या	குறிக்கொண்டு	इव	எப்படியோ அப்ப
नीलस्य	நீலனது	ततः	அப்பொழுது [மீள
		अपवान्	பொழிந்தான்.

ततः शरौघैरभिवर्ष्यमाणो विभिन्नगात्रः कपिसैन्यपालः ।

नीलो वभूवाथ निस्पृष्टाश्रो विष्टम्भितस्तेन महाबलेन

॥ ३० ॥

ततः
कपिसैन्यपालः
निस्पृष्टाश्रः
नीलः
महाबलेन

அப்பொழுது
வானரச்சேனைத்
தலைவனும்
தேகக்கட்டைமந்த
நீலன்
மகா பலவலையான

तेन
शरौघैः
अभिवर्ष्यमाणः
विभिन्नगात्रः
विष्टम्भितः
वभूव

அவனால்
பரண வர் வந்துகளால்
வரவறிக்கப்பட்டு
உடல் பிளவுண்டு
திசைகத்து நின்று
இருந்தான். [னாய்]

ततस्तु नीलः प्रतिलभ्य संज्ञां शैलं समुत्पाद्य सवृक्षषण्डम् ।

ततः समुत्पत्य भृशोऽश्वेणो महोदरं तेन जघान मूर्ध्नि

॥ ३१ ॥

ततः
नीलः तु
संज्ञां
प्रतिलभ्य
सवृक्षषण्डं
शैलं
समुत्पाद्य

அப்பொழுது
நீலனும்
தெளிவை
அடைந்து
மாக்கூட்டங்களை
கூடிய
மலையொன்றை
பிடுங்கிக்கொண்டு

ततः
समुत्पत्य
भृशोऽश्वेणः
महोदरं
तेन
मूर्ध्नि
जघान

அங்குமிடத்திலின்றி
தள்ளியெழுந்து
மிகப் பயக்கரமான
வேகக்கொண்டு
மகோதரனை
அதனால்
தலையில்
புடைத்தான்.

ततः स शैलेन्द्रनिपातभग्नो महोदरस्तेन महाद्विपेन ।

विषोयितो भूमितले गतासुः पपात वज्राभिहतो यथाऽद्रिः

॥ ३२ ॥

ततः
सः
महोदरः
शैलेन्द्रनिपातभग्नः
तेन
महाद्विपेन
विषोयितः

அப்பொழுது
அந்த
மஹோதரன்
மலையின் விழுச்சி
வால் தாக்கப்பட்டு
அந்த
பெரும் பாணையுடன்
மந்திக்கப்பட்டவ
னாய்

गतासुः
वज्राभिहतः
अद्रिः
यथा
भूमितले
पपात

மரித்தவனாகி
வஜ்ராயுதத்தால்
அடியுண்ட
பர்வதம்
எவ்வண்ணமோ
அவ்வண்ணமே
பூமிப்பரதேசத்தில்
சாய்ந்துவிட்டான்.

पितृव्यं निहतं दृष्ट्वा त्रिशिराश्चापमाददे । हनुमन्तं च संकुदो विव्याध निशितः शरैः ॥

त्रिशिराः
पितृव्यं
निहतं
दृष्ट्वा
आपं
आददः

திரிசிரஸ்
பிதிரிய தந்தையை
மாண்டவனாய்
கண்டு
விலகி
கைக்கொண்டான்.

संकुदः
हनुमन्तं च
निशितः
शरैः
विव्याध

மிகஞ்சினந்து
ஹனுமானரையும்
கூரிய
பரணங்களால்
எய்தனை.

स वायुसूनुः कुपितश्चिषेप शिखरं गिरेः । त्रिशिरास्तच्छरैस्तीक्ष्णैर्विभेद बहुधा बली ॥

ச: வாயுசூனு: அந்த மாரூது
குபித: சினந்து
கிர்: மலையினது
சிவர: சிகரமொன்றை
விசேப வீசினார்.
வலி பலசாலியாகிய

त्रिशिरा: திரிகிரஸ்
तत् அதை
तीक्ष्णै: கூரிய
शै: கணைகளால்
बहुधा பலவாக
विभेद துண்டித்துவிட்டான்.

तद्वयर्थे शिखरं दृष्ट्वा द्रुमवर्षे महाकपिः । विससर्ज रणे तस्मिन् रावणस्य सुतं प्रति ॥३५॥

மஹாகபி: வானரோத்தமரான
तत् அந்த [அவர்
शिखरं சிகரத்தை
व्यर्थ வீணானதாய்
दृष्ट्वा கண்டு
तस्मिन् அந்த

रणे போரில்
रावणस्य ராவணனது
सुतं प्रति சூதரனைக் குறி
வைத்து
द्रुमवर्षे மரமாரியை
विससर्ज விடுத்தார்.

तमापतन्तमाकाशे द्रुमवर्षे प्रतापवान् । त्रिशिरा निशितैर्वाणैश्चिच्छेद च ननाद च ॥३६॥

பிரதாபசாலியாகிய
त्रिशिरा: திரிகிரஸ்
आकाशे ஆகாசத்தில்
आपतन्त மேல் விழவரும்
त அந்த

द्रुमवर्षे च விருகதவாழ்த்தை
निशितै: கூரிய
वाणै: கணைகளால்
चिच्छेद முறித்துவிட்டான்.
ननाद च காதுகொட்டான்.

ततो हनूमानुत्थुल्य ह्यांस्त्रिशिरसस्तदा । विददार नखैः क्रुद्धो गजेन्द्रं मृगराडिव ॥३७॥

तत: அதுனால்
क्रुद्ध: சினங்கொண்ட
हनूमान् அனுமார்
तदा அப்பொழுது
उत्थुल्य தாவிக்கொம்பி
नखै: நகங்களால்

त्रिशिरा: திரிகிரஸின்
हयान् குதிகாக்களை
मृगराट् ஓர் சிங்கம்
गजेन्द्रं பானையை
इव எவ்வாறோ, அவ்வாறே
विददार கிழித்துவிட்டார்.

अथ शक्ति समादाय कालरात्रिमिवान्तकः । चिक्षेपानिलपुत्राय त्रिशिरा रावणात्मजः ॥

अथ அப்பொழுது
रावणात्मज: ராவணன் புதல்வன
त्रिशिरा: திரிகிரஸ் [கிய
कालरात्रि: காலராத் திரிகிரஸ்
अन्तक: எமன்

इव போல
शक्ति சக்தியாயுதத்தை
समादाय கைக்கொண்டு
अनिलपुत्राय மாரூதியின்மீது
चिक्षेप விடுத்தான்.

दिवः क्षिप्तामिवोल्कां तां शक्तिं क्षिप्तामसङ्गताम् । गृहीत्वा हरिर्शार्दूलो वभञ्ज च ननाद च ॥

हरिर्शार्दूलः	வாணரோத்தமரான அலர்	असङ्गतां	தடைபடாது
दिवः	ஆகாயத்தினின்று	क्षिप्तां	எறியப்பட்ட
क्षिप्तां	எறியப்பட்ட	शक्तिं च	சக்தியாயுத்தத்தை
उल्कां	கொள்ளிக்கட்டை	गृहीत्वा	கைப்பற்றி
इव	போன்றதான	वभञ्ज	முறித்துவிட்டார்.
तां	அந்த	ननाद च	கிங்கராதமும் செய்தார்.

तां दृष्ट्वा घोरसङ्काशां शक्तिं भग्नां हनूमता । महृष्टा वानरगणा विनेदुर्जलदा इव ॥ ४० ॥

वानरगणाः	வானரசமூகங்கள்	भग्नां दृष्ट्वा	முறிபட்டதாய்
घोरसङ्काशां	பயங்கரத்தொற்ற		கவனித்து
तां	அந்த [முற்ற	महृष्टाः	ஆனந்தங்கொண்டவர்
शक्तिं	சக்தியை		களாய்
हनूमता	அனுமரால்	उल्ला इव	மேகங்கள்போல்
		विनेदुः	கர்ஜித்தனர்

ततः खड्गं समुद्यम्य त्रिशिरा राक्षसोत्तमः । निजघान तदा व्यूढे वायुपुत्रस्य वक्षसि ॥

ततः	அனந்தரம்	वायुपुत्रस्य	வாயுபுத்தல்வருடைய
राक्षसोत्तमः	ராசுமனோத்தமனாகிய	व्यूढे	விசாலமான
त्रिशिराः	திரிகிரஸ்	वक्षसि	மார்பில்
खड्गं	கத்தியை	तदा	அப்பொழுது
समुद्यम्य	ஒங்கி	निजघान	நாட்டினான்.

खड्गप्रहाराभिहतो हनूपा न पारुतात्पजः । आजघान त्रिशिरसं तलेनोरसि वीर्यवान् ॥

वीर्यवान्	வீரயவானும்	सलेन	உள்ளங்கையால்
पारुतात्पजः	வாயுபுத்தல்வருமாகிய	त्रिशिरसं	திரிகிரசை
हनूपा	அனுமர்	उरसि	மார்பில்
खड्गप्रहाराभिहतः	கத்தியின் வெட்டால் தாக்கப்பட்டவராய்	आजघान	அறைந்தார்.

स तलाभिहतस्तेन स्रस्ताहस्तायुधो ब्रुवि । निपपात महातेजास्त्रिशिरास्त्यक्तचेतनः ॥ ४३ ॥

महातेजाः	ஆற்றல் மிகுந்த	अक्तचेतनः	உணர்விழந்து
सः	அந்த	स्रस्तायुधः	கைகளிலிருந்து ஆயு தங்கள் நழுவி
त्रिशिराः	திரிகிரஸ்	ब्रुवि	பூமியில்
तेन	அவரால்	निपपात	விழ்ந்துவிட்டான்.
तलाभिहतः	உள்ளங்கையால் அறையுண்டவனாய்		

स तस्य पततः खड्गं समाच्छिद्य महाकपिः । ननाद गिरिसङ्काशस्त्रासयन् सर्वनैर्ऋतान् ॥

ச:	ஆந்த	சமாச்சித்ய	சைப்பற்றி
गिरिसङ्काशः	மலைமைய நிகர்ந்த	सर्वनैर्ऋतान्	எல்லா ஆரக்கர்
महाकपिः	வானரோத்தமர்		களையும்
पततः	விழுதும்	स्त्रासयन्	பயமுறுத்திக்
तस्य	அவனது		கொண்டு
खड्गं	கத்தியை	ननाद	காஜித்தார்.

अमृष्यमाणस्तं घोषमुत्पपात निशाचरः । उत्पत्य च हनुमन्तं ताडयामास मुष्टिना ॥४५॥

निशाचरः	ஆரக்கன்	उत्पत्य	எழுந்து
तं घोषं	ஆந்த ஸத்தத்தை	हनुमन्तं च	அனுமாரையும்
अमृष्यमाणः	பொருதவனாய்	मुष्टिना	முத்தியால்
उत्पपात	எழுந்தான்.	ताडयामास	சுத்தினான்.

तेन मुष्टिप्रहारेण संचुकोष महाकपिः । कुपितश्च निजयाह किरीटे राक्षसर्षभम् ॥ ४६ ॥

परीरहा	சத்ருசம்ஹாரகரும்	कुपितः	கொபக்கொண்ட
महाकपिः च	வானரோத்தமரு மாகும்		அவர்
हनुमान्	அனுமார்	रोषवात्राक्षः	கொபத்தால் கண்கள் சிவந்து
तेन	ஆந்த	राक्षसर्षभं	ராட்சசேஸாத்தம்
मुष्टिप्रहारेण	முத்தியின் குத்தால்	राक्षसं	காக்களை [ஈசிய
संचुकोष	சினந்தார்.	किरीटे	கிரீடத்திலு
		निजयाह	பதிவூர்.

स तस्य शीर्षाण्यसिना शितेन किरीटजुष्टानि सकुण्डलानि ।

क्रुद्धः प्रविच्छेदं सुतोऽनिलस्य त्वष्टुः सुतस्येव शिरांसि शकः ॥ ४७ ॥

क्रुद्धः	கிணக்கொண்ட	शितेन	சரிப
सः	ஆந்த	असिना	கத்தியால்
अनिलस्य	வாயுபுகவானது	शकः	இத்தான்
सुतः	புதல்வர்	त्वष्टुः	தவஷ்டாவின்
तस्य	அவனது	सुतस्य	புதலனின் (கிருத்தார கரனின்)
किरीटजुष्टानि	மகுடங்கள் புனைந்த வைகளுக்கும்	शिरांसि	தலைகளை
सकुण्डलानि	குண்டலமணிந்தவை கருமான	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
शीर्षाणि	தலைகளை	प्रविच्छेदं	அறுத்துத்தள்ளினான்.

तान्यायताक्षाय्यगसन्निभानि प्रदीप्तवैश्वानरलोचनानि ।

पेतुः शिरांसीन्द्ररिषोर्धरण्यां ज्योतीषि मुक्तानि यथाऽर्कमार्गात् ॥ ४८ ॥

इन्द्ररिषोः	இந்திரசத்ருவின்	शिरांसि	தலைகள்
तानि	அந்த	अर्कमार्गात्	சூர்யமர்சர்க்கத்தினின்
आयताक्षानि	பெரும் கருவிழிக		று (அகாயத்தினின் று)
	ஞற்றவைகளும்	मुक्तानि	கிதறிய
अगसन्निभानि	மலைகளை லிகர் த்தவை	ज्योतीषि	நகழ்த்திரங்கள்
	களும்	यथा	போல்
प्रदीप्तवैश्वानर- } लोचनानि	ஜ்வலிகேதும் அக்னி போன்ற கண்களுந் றவைகளுமான	धरण्यां	பூநியில்
		पेतुः	விழுந்தன.

तस्मिन् हते देवरिषौ विशीषे हनूमता शक्रपराक्रमेण ।

नेदुः पुवङ्गाः प्रचचाल भूमी रक्षांस्यथो द्दुद्विरे समन्तात् ॥ ४९ ॥

देवरिषौ	தேவசத்ருவாகிய	नेदुः	ஆரகாரித்தாரர்கள்.
तस्मिन् विशीषे	அந்த திரிகிரஸ்	भूमिः	பூமி
शक्रपराक्रमेण	இத்திரனது பிரதாபம்	प्रचचाल	அசைந்தது.
	கொண்ட	अथ	அப்பொழுது
हनूमता	ஆஞ்சனேயரால்	रक्षांसि	ஆரக்கர்கள்
हते	மாண்டவளவில்	समन्तात्	சுற்றுறத்திலும்
पुवङ्गाः	வானார்கள்	द्दुद्विरे	ஒடினார்கள்.

हतं विशिरसं दृष्ट्वा तथैव च महोदरम् । हतौ प्रेक्ष्य दुराधर्यौ देवान्तकनरान्तकौ ॥ ५० ॥

चुकोप परमासर्षी मत्तो राक्षसपुङ्गवः । जग्राहार्चिष्मती घोरां गदां सर्वायसी शुभाम् ॥

हेमपट्टपरिक्षिप्तां मांसशोणितफेनिलाम् । विराजमानां वपुषा शत्रुशोणितरञ्जिताम् ॥ ५२ ॥

तेजसा संमदीमायां रक्तमाल्यविभूषिताम् । ऐरावतमहापद्मसार्वभौमभयावहाम् ॥ ५३ ॥

राक्षसपुङ्गवः	ராக்ஷஸோத்தமனாகிய	चुकोप	கிணம் முண்டான்.
मत्तः	மத்தன்	अर्चिमर्षी	ஜ்வாலைகளுடன்
विशिरसं	திரிகிரஸ்ஸை		கடியதும்
हतं दृष्ट्वा	மாண்டவனாகக் கண்டு	घोरां	பயங்கரமானதும்
तथा	அப்படியே	सर्वायसी	முழு இரும்பாலான
महोदरं	மகோதரனையும்	शुभां	அழகியதும் [தூம்
च	மாண்டவனாகக்கண்டு	हेमपट्टपरिक्षिप्तां	பொற்பட்டங்கள்
दुराधर्यौ	வெல்லற்கரிய		பிணைக்கப்பட்டதும்
देवान्तक- } नरान्तकौ एव	தேவாந்தகனையும் நரந்தகனையும்	मांसशोणित- } फेनितां	மாம்சங்களாலும், ரத்தத்தாலும் பூச
हतौ	மாண்டவர்களாய்		கண்டதும்
प्रेक्ष्य	கண்டு	वपुषा	ஒளிகொண்டு
परमासर्षी	மிகப்பொருதவனாய்	विराजमानां	பிரகாசிக்கின்றதும்

கனகசுபிதரஜிதா ரத்ருக்கனின் ரத்தத்
தால் சிவந்த ஆபரண
சேசசா ஒளியால்
சம்பவீசாசா ஜ்வலிக்கும் துணி
கொண்டதும்
ரக்மாஸ்ய- } செவ்விய புகழ்பமரண
விமூஷிதா } குட்டப்பெற்றதும்

गदामादाय संकुद्धो मत्तो राक्षसपुङ्गवः ।

राक्षसपुङ्गवः राக்ஷஸிஸ் தந்தானுகிய
मत्तो மத்தன்
संकुद्धः மிகச்சினந்து
गदा கதையை
आदाय கைக்கொண்டு

अथर्वभः समुत्पत्य वानरो रावणानुजम् ।

अथ அப்பொழுது
वानरो வானரனும்
बली பலசாலியுமாகிய
अथर्वभः நிரூபன்
समुत्पत्य தாயியெழுந்த
रावणानुजं ராவணன் தம்பியாகிய

तं पुरस्तात्स्थितं दृष्ट्वा वानरं पर्वतोपमम् ।

तं அந்த
पर्वतोपमं பரவதத்தை நிகர்த்த
वानरं வானரனை
पुरस्तात् முன்னே
स्थितं நித்தவானாக
दृष्ट्वा கண்டு

स तथाऽभिहतस्तेन गदया वानरर्षभः । भिन्नवक्षः समाधूतः सुखाव रुधिरं बहु ॥ ५७ ॥

सः அந்த
वानरर्षभः வானரேரத்தமன்
तेन அவனால்
तथा गदया அந்த கதையால்
अभिहतः அடிபுண்டு

स संप्राप्य चिरात्संज्ञासृषभो वानरर्षभः । कुद्धो विस्फुरमाणोऽपि महापार्श्वमुदैक्षत ॥ ५८ ॥

सः அந்த
वानरर्षभः வானரேரத்தமானாகிய
अथर्वभः நிரூபன்
चिरात् கடைசியாக
संज्ञा, உணர்வை

गदामादाय- } றா மதமானைக்கும்
सर्वभौमन्यावहां } மகாபத்மயானைக்கும்,
சார்வபௌமயானைக்
கும் பயத்தைத்தர
வல்லதுமான்
गदा கதையை
जमाइ கைக்கொண்டான்.

हरीन् समभिदुद्राव युगान्ताग्रिव ज्वलन् ॥

युगान्ताग्रिः इव பிரையாக்கிப்பால்
ज्वलन् ஜ்வலிக்கின்றவனாய்
हरीन् வானரர்களை
समभिदुद्राव எதிர்த்தான்.

मत्तानीकमुपागम्य तस्यो नखाग्रतो बली ॥

मत्तानीकं மத்தானிகளை (மகா
பார்சுவனை)
उपागम्य கிட்டி
तस्य அவனது
अग्रतः முன்னிலையில்
तस्यो கின்றான்.

आजवानोरमि कुद्धो गदया वज्रकल्पया ॥

कुद्धः சைக்கொண்ட
உகன் (அக்கன்)
वज्रकल्पया வஜ்ரபுத்தகை
गदया கதையால் [நிகர்த்த
उरसि மார்பில்
आजवान पடைத்தான்.

भिन्नवक्षः மார்பினவெண்டவனாய்
समाधूतः சேக்கமற்றவனாய்
रुधिरं ரத்தக்கை
बहु அதிகமாய்
सुखाव பெருக்கினான்.

स संप्राप्य चिरात्संज्ञासृषभो वानरर्षभः । कुद्धो विस्फुरमाणोऽपि महापार्श्वमुदैक्षत ॥ ५८ ॥

संप्राप्य பெற்று
कुद्धः சைக்கொண்டு
विस्फुरमाणोऽपि உதடு துடிப்பவனாய்
महापार्श्व महाபார்சுவனை
उदैक्षत பார்த்தார்.

स वेगवान् वेगवदभ्युपेत्य तं राक्षसं वानरवीरमुख्यः ।

संवर्त्य मुष्टिं सहसा जघान बाहुन्तरे शैलनिकाशरूपः

॥ ५९ ॥

ச:	அந்த	வேகவ்	வேகத் தூடன்
वेगवान्	வேகசாலியாகிய	अभ्युपेत्य	கிட்டி
शैलनिकाशरूपः	மலைமைய நிகர்த்த உருவமுடைய	मुष्टिं	முத்தடிமைய
वानरवी(मुख्यः)	வானரவீரத்தலைவர்	संवर्त्य	சுழற்றி
तं	அந்த	बाहुन्तरे	மார்பில்
राक्षसं	அரக்கனை	सहसा	வலுக்கொண்டு
		जघान	சுத்தினான்.

स कुत्तमूलः सहसेव वृक्षः क्षितौ पपात क्षतजोक्षिताङ्गः ।

तां चास्य घोरां यमदण्डकल्पां गदां प्रवृथाशु तदा ननाद

॥ ६० ॥

ச:	அவன் (அரக்கன்)	अस्य	இவனுடைய
कुत्तमूलः	வேரறுக்கப்பட்ட	यमदण्ड कल्पां	எமதண்டத்தை நிகர்த்த
वृक्षः इव	மரம்போலவே	घोरां	பயங்கரமான
क्षितौ	பூமியில்	तां	அந்த
क्षतजोक्षिताङ्गः	அங்கங்கள் ரத்தத் தால் நனைந்தவனாய்	गदां च	கதையையும்
सहसा	சுடக்கொ	आशु	வெடுக்கொ
पपात	விழுந்தான்.	प्रवृथा	பிடுங்கிக்கொண்டு
तदा	அப்பொழுது	ननाद	கர்ஜித்தார்.

मुहूर्तमासीत्स गतासुकल्पः प्रत्यागतात्मा सहसा सुरारिः ।

उत्पत्य सन्ध्याभ्रसमानवर्णस्तं वारिराजात्मजमाजघान

॥ ६१ ॥

सन्ध्याभ्रसमानवर्णः	மாலைமேகத்தை நிகர்த்த நிறமுடைய	सहसा	திடீரென
गुतारिः	தேவசத்ருவான	प्रत्यागतात्मा	உணர்வுற்றவனாய்
सः	அவன்	उत्पत्य	தூள்விவெழுந்து
गतासुकल्पः	மறித்தவனை நிகர்த்து	सं	அந்த
मुहूर्तं	சிறிதுகாலம்	वारिराजात्मजं	வருணபுதல்வனை
आसीत्	இருந்தான்.	आजघान	புடைத்தான்.

स मूर्च्छितो भूमितले पपात मुहूर्तमुत्पत्य पुनः ससंज्ञः ।

तामेव तस्याद्रिवराद्रिकल्पां गदां समाविध्य जघान संख्ये

॥ ६२ ॥

संख्ये	பேரில்	उत्पत्य	கொம்பி
सः	அவன்	तस्य	அவனுடைய
मूर्च्छितः	மூர்க்கையுண்டவனாய்	तां	அந்த
भूमितले	பூப்பிரதேசத்தில்	अद्रिवराद्रिकल्पां	பெரும் மரங்களையும் மலைகளையும் நிகர்த்த
मुहूर्तं	சிறிதுநேரம்	गदां एव	கதையையே
पपात	விழுந்துகிடந்தான்.	समाविध्य	சுழற்றி
पुनः	மீளவும்	जघान	புடைத்தான்.
ससंज्ञः	பிரக்ஞையுற்றவனாய்		

सा तस्य रौद्रा समुपेत्य देहं रौद्रस्य देवाध्वरचिमश्वोः ।

विभेद वक्षः क्षतजं च भूरि सुखाय धात्वंभ इवाद्रिराजः

॥ ६३ ॥

ரோ	பயங்கரமான
ஸ	அது (கதை)
தேவா- ध्वर- चिमश्वो:	தேவர்களுக்கும், பா கங்களுக்கும் ரோன் மணர்களுக்கும் சத் க்ரூரணு (ருவரன்)
रौद्रस्य	அவனுடைய
तस्य	தேகத்தை
देहं	தாக்கி
समुपेत्य	

भक्षः	மர்ஷல்
विभेद	பிளந்தது.
भूरि	அதிகமான
क्षतजं च	சீத துணைதான்
भद्रिराजः	துரிமவரன்
धात्वंभः	காஸிரீசர்
इव	எவ்வண்ணமோ, அவ் வண்ணமோ
सुखाय	பெருக்கிற்று.

सोऽभिदुद्राव वेगेन गदां तस्य महात्मनः ।

॥ ६४ ॥

महात्मनः	பெருந்தேகமுடைய
तस्य	அவனது
गदां	கதைகைய

वेगेन	ஆத்திரத்துடன்
सः	அவன் (ரிஷபன்)
अभिदुद्राव	எதிர்த்தோடினான்.

गृहीत्वा तां गदां भीमामाविध्य च पुनः पुनः । मत्तानीकं महात्माने जघान रणमूर्धनि ॥

रणमूर्धनि	போர்முனையில்
तां	அந்த
भीमां	பயங்கரமான
गदां	கதைகைய
गृहीत्वा	கைக்கொண்டு

पुनः पुनः च	மீண்டும், மீண்டும்
आविध्य	சுழற்றி
महात्माने	பெருடல் படைத்த
मत्तानीकं	மஹாபாச்சுவரீ
जघान	புடைத்தான்.

स स्वया गद्या भग्नो विशीर्णदशनेक्षणः । निपपात ततो मत्तो बज्राहत इवाचलः ॥ ६५ ॥

ततः	அப்பொழுது
सः	அந்த
मत्तः	மஹாபாச்சுவரீ
स्वया	தனது
गद्या	கதையால்
भग्नः	நாக்கப்பட்டு

विशीर्णदशनेक्षणः	பற்களும் கண்களும் தெறித்தவனாய்
बज्राहतः	வஜ்ராயுதத்தால்
अचलः	மலை [அடிபுண்ட]
इव	போல
निपपात	கிழை சாய்ந்து கிட்டான்.

विशीर्णनयने भूमौ गतसत्त्वे गतायुषि । पतिते राक्षसे तस्मिन्विद्रुतं राक्षसं बलम् ॥ ६७ ॥

तस्मिन्	அந்த
राक्षसे	ஆரக்கன்
विशीर्णनयने	கண்கள் பிதுங்கி
गतसत्त्वे	ஆற்றலிழந்து
गतायुषि	உயிரிழந்து

भूमौ	பூமியில்
पतिते	சாய்ந்தவனாகில்
राक्षसे	ஆரக்க
बलं	குதிரை
विद्रुतम्	ஒட்டிவிட்டது.

तस्मिन्हते भ्रातरि रावणस्य तन्नैर्ऋतानां बलमर्णवाभम् ।
त्यक्तायुधं केवलजीवितार्थं दुद्राव भिन्नार्णवसन्निकाशम् ॥ ६८ ॥

रावणस्य रा.வணனது
भ्रातरि பிராதாவான
तस्मिन् அவன்
हते மாண்டவனவில்
तत् அந்த
नैर्ऋतानां அரக்கர்களின்
अर्णवाभं கடலை நிகர்த்த

बलं சேனையானது
त्यक्तायुधं ஆயுதங்களை எறிந்து விட்டு
केवलजीवितार्थं உயிர்மாத்திரமிருந்தால் போதுமென்று
भिन्नार्णवसन्निकाशं கரை பிளந்த கடலை நிகர்த்ததாய்
दुद्राव சிதறி ஒடிற்று.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे सप्ततितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 17916

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 3241

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे द्वाविंशोऽहि वर्तमानकथाप्रसङ्गः ॥

இவ்விதம் சூதியில் குசன் லவன் இவர்களால் ஸ்ரீராமர் ஸந்ரிதியில் அச்வமேத யாகசாலையில் கானம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் இருபத்திரண்டாவது தினத்தில் கானம் பண்ணப்பட்ட கதை முடிவுபெற்றது.

॥ शुद्धिपत्रम् ॥

पृष्ठम्	सर्गम्	श्लोकम्	पादम्	पक्ति	अशुद्धम्	सुबद्धम्
39	4	114	2	..	फेनौवैर्नृत्यन्त	फेनौवैर्नृत
91	13	6	..	2	शक्तौ:	शक्तौ
129	18	16	..	1	ଠେଣୁ ଥିଲେ ଶକ୍ତ	ଠେଣୁ ଥିଲେ
253	32	12	..	2	आदिष्टं	आदिष्टं
255	32	21	1	..	चरिष्यामिति	चरिष्यामी
288	37	3	1	..	पनसस्तदा	पनसस्तदा
336	42	13	..	2	विविधानि	विविधान्
377	47	1	..	2	ररक्षु	ररक्षु:
432	54	4	1	..	शूरो	शूरा
458	57	22	..	2	मुहूर्तन	मुहूर्तेन
459	„	29	2	..	महता वृत्तः	महताऽऽवृ
469	58	32	1	1	महाद्रुमं	महाद्रुमां
473	58	59	..	2	सून्नि	सून्नि
502	59	114	1	..	भरतानुजोऽयं	भरतानुजो
512	59	154	..	2	तथा	तदा
537	61	12	1	1	देव	देवा
553	63	20	2	..	व्यपरोष्यते	व्यवरोष्यते
555	63	28	2	..	नीतेयु	नीतेषु
563	64	13	..	2	अद्यापि	अद्यापि
574	65	32	2	..	रराजे	रराज
584	66	20	2	..	परिगम्य	परिक्रम्य
589	67	7-8	..	2	विपरिधावत्	विपरिधाव
609	67	109	..	2	प्रथितान्त्रमालाः	प्रथितान्त्रम्
640	69	49	..	1	प्रविश्य	आविश्य
656	70	21	..	2	निशितः	निशितैः

